
MORMONS BOK

ÄNNU ETT TESTAMENTE OM
JESUS KRISTUST

MORMONS BOK

Ännu ett testamente om
Jesus Kristus

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga
Salt Lake City, Utah, USA

Första engelska upplagan utgiven i
Palmyra, New York, USA 1830

Skicka feedback eller förslag till
scriptures@ChurchofJesusChrist.org eller posta dem till
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street, 24th Floor,
Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc.
All rights reserved.

Printed in the United States of America 12/2020

English approval: 3/15

Translation approval: 3/15

Translation of the Book of Mormon
Swedish

MORMONS BOK

EN BERÄTTELSE SKRIVEN AV

MORMONS HAND

PÅ PLÅTAR

TAGNA FRÅN NEPHIS PLÅTAR

Den utgör en förkortning av uppteckningen om Nephis folk och likaså om lamaniterna. Skriven till lamaniterna, som är en återstod av Israels hus, och likaså till jude och icke-jude. Skriven efter befallning och likaså med profetians och uppenbarelsens ande. Skriven och förseglad och gömd åt Herren så att den inte skulle bli förstörd utan komma fram genom Guds gåva och makt för att översättas. Förseglad av Moronis hand och gömd åt Herren, för att i sinom tid komma fram genom icke-judarna och översättas genom Guds gåva.

Den omfattar också en förkortning tagen ur Ethers bok, som är en uppteckning om Jareds folk, som skingrades när Herren förbistrade människornas språk då de byggde ett torn för att nå upp till himlen. Avsedd att visa återstoden av Israels hus vilka stora ting Herren gjort för deras fäder samt att de ska få kunskap om Herrens förbund, att de inte är förskjutna för evigt, och likaså att övertyga jude och icke-jude om att JESUS är KRISTUS, den EVIGE GUDEN, som uppenbarar sig för alla nationer. Och om det nu finns fel är det människors misstag. Fördöm därför inte det som hör Gud till, så att ni kan bli befunda obefläckade inför Kristi domarsäte.

URSPRUNGLIG ÖVERSÄTTNING FRÅN PLÅTARNA
TILL ENGELSKA
AV JOSEPH SMITH DEN YNGRE

INNEHÅLL

Inledning	VII
Tre vittnens vittnesbörd	IX
Åtta vittnens vittnesbörd	IX
Profeten Joseph Smiths vittnesbörd	XI
Kortfattad förklaring	XV
Bilder	.XVII
1 Nephi	1
2 Nephi	59
Jakob	132
Enos	152
Jarom	155
Omni	157
Mormons ord	160
Mosiah	162
Alma	233
Helaman	420
3 Nephi	464
4 Nephi	530
Mormon	534
Ether	556
Moroni	592
Handledning för skriftstudier	1
Kronologisk översikt.	205
Evangeliernas samstämmighet	211

FÖRKORTNINGAR

Gamla testamentet

1 Mos.	1 Moseboken
2 Mos.	2 Moseboken
3 Mos.	3 Moseboken
4 Mos.	4 Moseboken
5 Mos.	5 Moseboken
Jos.	Josua
Dom.	Domarboken
Rut	Rut
1 Sam.	1 Samuelsboken
2 Sam.	2 Samuelsboken
1 Kung.	1 Kungaboken
2 Kung.	2 Kungaboken
1 Krön.	1 Krönikeboken
2 Krön.	2 Krönikeboken
Esra	Esra
Neh.	Nehemja
Est.	Ester
Job	Job
Ps.	Psaltaren
Ords.	Ordspråksboken
Pred.	Predikaren
Höga V.	Höga Visan
Jes.	Jesaja
Jer.	Jeremia
Klag.	Klagovisorna
Hes.	Hesekiel
Dan.	Daniel
Hos.	Hosea
Joel	Joel
Amos	Amos
Ob.	Obadja
Jona	Jona
Mika	Mika
Nah.	Nahum
Hab.	Habackuk
Sef.	Sefanja

Hagg.	Haggai
Sak.	Sakarja
Mal.	Malaki

Nya testamentet

Matt.	Matteus
Mark.	Markus
Luk.	Lukas
Joh.	Johannes
Apg.	Apostlagärningarna
Rom.	Romarbrevet
1 Kor.	1 Korintierbrevet
2 Kor.	2 Korintierbrevet
Gal.	Galaterbrevet
Ef.	Efesierbrevet
Fil.	Filipperbrevet
Kol.	Kolossierbrevet
1 Tess.	1 Tessalonikerbrevet
2 Tess.	2 Tessalonikerbrevet
1 Tim.	1 Timoteusbrevet
2 Tim.	2 Timoteusbrevet
Tit.	Titus
Filem.	Filemon
Hebr.	Hebreerbrevet
Jak.	Jakobs brev
1 Petr.	1 Petrusbrevet
2 Petr.	2 Petrusbrevet
1 Joh.	1 Johannesbrevet
2 Joh.	2 Johannesbrevet

3 Joh.	3 Johannesbrevet
Jud.	Judas
Upp.	Uppenbarelseboken

Mormons bok

1 Ne.	1 Nephi
2 Ne.	2 Nephi
Jakob	Jakob
Enos	Enos
Jar.	Jarom
Omni	Omni
Morm. ord	Mormons ord
Mosiah	Mosiah
Alma	Alma
Hel.	Helaman
3 Ne.	3 Nephi
4 Ne.	4 Nephi
Morm.	Mormon
Eth.	Ether
Moro.	Moroni

Läran och förbunden

L&F	Läran och förbunden
OT	Officiellt tillkännagivande

Den kostbara pärlan

Mose	Mose
Abr.	Abraham
JS-M	Joseph Smith – Matteus
JS-H	Joseph Smith – Historien
TA	Trosartiklarna

Andra förkortningar och förklaringar

JSÖ	Joseph Smiths översättning
HFS	Handledning för skriftstudier
HEBR	En alternativ översättning från hebreiskan
GR	En alternativ översättning från grekiskan
DVS	En förklaring till idiom och ovanliga formuleringar
ELLER	Innebär att alternativa ord följer för att tydliggöra innebörden av ålderdomliga uttryck

INLEDNING

Mormons bok är en helig skrift jämförbar med Bibeln. Det är en uppteckning om Guds handlingsätt gentemot Amerikas forna invånare och innehåller det eviga evangeliets fullhet.

Boken skrevs av många forntida profeter genom profetians och uppenbarelsens ande. Deras ord, skrivna på guldplåtar, citerades och förkortades av en profet och historiker vid namn Mormon. Upp-teckningen är en berättelse om två stora civilisationer. Den ena kom från Jerusalem 600 f.Kr. och delades senare i två nationer, som kallas nephiter och lamaniter. Den andra kom långt tidigare, då Herren förbistrade språken vid Babels torn. Denna grupp kallas Jarediter. Efter tusentals år förgjordes alla utom lamaniterna, vilka utgör en del av indianernas förfäder.

Höjdpunkten i Mormons boks uppteckning är Herren Jesu Kristi egen verksamhet bland nephiterna strax efter sin uppståndelse. Boken förklarar evangeliets lärosatser, redogör för frälsningsplanen och visar människan vad hon måste göra för att få frid i detta liv och evig frälsning i livet härefter.

Sedan Mormon hade fullbordat sin uppteckning överlämnade han berättelsen till sin son Moroni, som själv skrev till några ord och gömde plåtarna i kullen Cumorah. Den 21 september 1823 visade sig samme Moroni, nu som förhärligad och uppstånden var-else, för profeten Joseph Smith och gav honom instruktioner om den forntida uppteckningen och om dess avsedda översättning till engelska språket.

Så småningom överlämnades plåtarna till Joseph Smith, som över-satte dem genom Guds gåva och kraft. Upp-teckningen utges nu på många språk som ett nytt och ytterligare vittne om att Jesus Kristus är den levande Gudens Son och att alla som kommer till honom och lyder evangeliets lagar och förrättningar kan bli frälsta.

Om denna uppteckning sa profeten Joseph Smith: "Jag berättade för bröderna att Mormons bok var den mest felfria boken av alla på jorden och vår religions slutsten samt att en människa kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom någon annan bok."

Förutom Joseph Smith lät Herren elva andra personer själva se guldplåtarna och bli särskilda vittnen om Mormons boks sannhet och gudomlighet. Deras skrivna vittnesbörd är här medtagna som "Tre vittnens vittnesbörd" och "Åtta vittnens vittnesbörd".

Vi uppmanar alla människor överallt att läsa Mormons bok, att i sitt hjärta begrunda det budskap den innehåller och sedan fråga Gud, den evige Fadern, i Kristi namn om boken är sann. De som

följer denna väg och frågar i tro får ett vittnesbörd om dess sannhet och gudomlighet genom den Helige Andens kraft (se Moroni 10:3–5).

De som får detta gudomliga vittnesbörd av den Helige Anden kommer också genom samma kraft att veta att Jesus Kristus är världens Frälsare, att Joseph Smith är hans uppenbarare och profet i dessa sista dagar samt att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är Herrens rike, än en gång grundat på jorden som förberedelse för Messias andra ankomst.

TRE VITTNENS VITTNESBÖRD

Härmed tillkännages för alla nationer, släkter, tungomål och folk till vilka detta verk kommer: Att vi genom Gud Faderns och vår Herres Jesu Kristi nåd har sett de plåtar som innehåller denna upp-teckning, vilken är en uppteckning om Nephis folk och likaså om lamaniterna, deras bröder, och likaså om Jareds folk som kom från det omtalade tornet. Och vi vet också att de har översatts genom Guds gåva och kraft, för hans röst har förkunnat det för oss. Därför vet vi med säkerhet att verket är sant. Vi vittnar också om att vi har sett de inristningar som finns på plåtarna. De har visats oss genom Guds kraft, och inte av människors. Vi förkunnar med allvarsamma ord att en Guds ängel kom ner från himlen, och han hade med sig plåtarna och lade dem framför våra ögon så att vi såg dem och inristningarna därpå, och vi vet att det är genom Gud Faderns och vår Herres Jesu Kristi nåd som vi såg och vittnar om att allt detta är sant, och det är förunderligt i våra ögon. Men Herrens röst befallde oss att bära vittne om detta. Därför, för att lyda Guds befallningar, vittnar vi om detta. Och vi vet att om vi är trofasta i Kristus, ska vi rena våra kläder från alla människors blod och befinnas obefläckade inför Kristi domarsäte och ska bo hos honom för evigt i himlarna. Och äran tillkommer Fadern och Sonen och den Helige Anden, vilka är en enda Gud. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

ÅTTA VITTNENS VITTNESBÖRD

Härmed tillkännages för alla nationer, släkter, tungomål och folk till vilka detta verk kommer: Att Joseph Smith den yngre, detta verks översättare, för oss har visat de plåtar som omtalats och som ser ut som om de vore av guld. Och alla de plåtar som nämnde Smith har översatt rörde vi vid med våra händer. Vi såg också inristningarna därpå, vilka alla såg ut att vara ett forntida och konstfärdigt hantverk. Och detta vittnar vi med allvarsamma ord om att nämnde Smith har visat oss, för vi har sett och lyft plåtarna, och vet med säkerhet att nämnde Smith innehar de plåtar om vilka vi talat. Och vi

ger våra namn till världen för att vittna inför världen om det vi har sett. Vi ljuger inte, för Gud vittnar om det.

CHRISTIAN WHITMER	HIRAM PAGE
JAKOB WHITMER	JOSEPH SMITH SR
PETER WHITMER JR	HYRUM SMITH
JOHN WHITMER	SAMUEL H. SMITH

PROFETEN JOSEPH SMITHS VITNESBÖRD

Profeten Joseph Smiths egna ord om Mormons boks framkomst lyder:

”På kvällen den ... tjugoförsta september [1823] ... ägnade jag mig åt bön och vädjan till den allsmäktige Guden. ...

Medan jag så höll på att åkalla Gud, upptäckte jag ett sken som visade sig i mitt rum och som tilltog tills rummet var ljusare än mitt på dagen och i samma ögonblick visade sig en person vid min säng, stående i luften, för hans fötter rörde inte vid golvet.

Han bar en löst hängande, bländande vit mantel. Den var vitare än något jordiskt jag någonsin sett. Inte heller tror jag att något jordiskt skulle kunna göras så enastående vitt och strålande. Hans händer var bara, liksom armarna något ovanför handleden. Även fötterna var bara, liksom benen något ovanför vristerna. Hans huvud och hals var också bara. Jag kunde se att han inte hade några andra kläder än denna dräkt, eftersom den var öppen så att jag såg hans bröst.

Inte endast var hans mantel enastående vit, utan hela hans person var bländande bortom all beskrivning, och hans ansikte liknade i sanning ljungelden. Rummet var enastående ljusst, men inte så ljusst som omedelbart runt hans person. Då jag först såg honom blev jag rädd, men fruktan lämnade mig snart.

Han kallade mig vid namn och sa till mig att han var en budbärare sänd från Guds närhet till mig och att hans namn var Moroni, att Gud hade ett verk för mig att utföra och att mitt namn skulle hållas för gott och ont bland alla nationer, släkter och tungomål, eller att man skulle tala både gott och ont om det bland alla folk.

Han sa att det fanns en bok förvarad, skriven på guldplåtar, som innehöll en berättelse om denna kontinents forna invånare och varifrån de härstammade. Han sa också att det eviga evangeliets fullhet fanns däri, såsom Frälsaren gav det till de forna invånarna.

Han sa också att där fanns två stenar i silverbågar – och dessa stenar, fästa vid en bröstplåt, utgjorde det som kallas urim och tummim – förvarade tillsammans med plåtarna, och innehavet och användningen av dessa stenar var det som kännetecknade *siare* i forna eller gamla tider, och att Gud hade berett dem i avsikt att boken skulle kunna översättas. ...

Vidare sa han till mig att när jag fått de plåtar som han talat om – för tiden då jag skulle få dem var ännu inte inne – skulle jag inte visa dem för någon, inte heller bröstplåten med urim och tummim, utan endast för dem som jag skulle få befallning att visa dem för. Om jag gjorde det skulle jag förgås. Medan han talade med mig om plåtarna, öppnade sig en syn för mitt inre så att jag såg den plats där

plåtarna var förvarade, och detta så klart och tydligt att jag kände igen platsen när jag besökte den.

Efter detta samtal såg jag att ljuset i rummet började samlas närmast omkring personen som hade talat till mig, och detta fortsatte tills rummet åter var mörkt, utom alldeles omkring honom. Då såg jag plötsligt liksom en väg öppna sig rakt upp till himlen, och han uppsteg tills han helt hade försvunnit, och rummet var som det varit innan detta himmelska ljus visade sig.

Jag låg och funderade på det besynnerliga som hade hänt och förundrades storligen över det som denne märklige budbärare sagt mig. Medan jag begrundade detta fann jag plötsligt att det åter började ljusna i rummet, och i samma ögonblick, tycktes det, stod samme himmelske budbärare än en gång vid min säng.

Han började återigen berätta detsamma som han sagt vid sitt första besök, utan minsta avvikelse. När han gjort detta, berättade han för mig om de svåra domar som skulle drabba jorden med stor ödeläggelse genom hungersnöd, svärd och farsoter, och att dessa svåra domar skulle drabba jorden i detta släktled. Sedan han sagt detta, uppsteg han igen som han gjort förut.

Vid det laget var de intryck som gjorts på mitt sinne så djupa att all sömn hade flytt från mina ögon, och jag låg överväldigad av häpnad över det som jag både hört och sett. Och döm om min förvåning, när jag åter såg samme budbärare vid min säng och hörde honom än en gång berätta och upprepa för mig detsamma som han sagt förut. Och han tillfogade en varning till mig och sa att Satan skulle försöka fresta mig (till följd av min fars familjs små omständigheter) att ta plåtarna i avsikt att bli rik. Detta förbjöd han mig och sa att jag inte fick ha något annat för ögonen då jag hämtade plåtarna än att förhärliga Gud och inte fick påverkas av något annat motiv än att bygga upp hans rike. I annat fall kunde jag inte få dem.

Efter detta tredje besök uppsteg han åter till himlen som förut, och jag lämnades att på nytt begrunda det märkliga som jag just hade upplevt. Nästan genast efter det att den himmelske budbäraren för tredje gången hade lämnat mig gol tuppen, och jag fann att dagen började gry, så våra samtal måste ha varat nästan hela den natten.

Kort därefter steg jag upp och gick som vanligt till dagens nödvändiga sysslor. Men då jag försökte arbeta som vanligt, fann jag mina krafter så uttömda att jag var helt oförmögen till det. Min far, som arbetade tillsammans med mig, upptäckte att något fattades mig och sa åt mig att gå hem. Jag började gå hemåt, men när jag försökte klättra över staketet omkring den åker där vi var, svek mig krafterna helt och hållet, och jag föll hjälplös till marken och låg en stund helt medvetlös.

Det första jag sedan minns var en röst som talade till mig och

kallade mig vid namn. Jag tittade upp och såg samme budbärare stående över mitt huvud, omgiven av ljus som förut. Han upprepade sedan allt som han hade sagt mig föregående natt och befallde mig att gå till min far och berätta för honom om den syn och de befallningar som jag hade fått.

Jag lydde. Jag återvände till min far på åkern och upprepade alltsammans för honom. Han svarade mig att det var från Gud och sa åt mig att gå och göra som budbäraren hade befallt. Jag lämnade åkern och gick till den plats där budbäraren sagt mig att plåtarna förvarades, och tack vare att den syn som jag haft om detta var så tydlig, kände jag igen platsen i samma ögonblick som jag kom dit.

I närheten av byn Manchester i Ontario County i New York ligger en stor kulle, den högsta av alla i trakten. På västra sidan av denna kulle, inte långt från toppen, under en stor sten, låg plåtarna förvarade i en stenkista. Stenen var tjock och upphöjd mitt på ovasidan och tunnare mot kanterna, så att mittpartiet var synligt ovanför marken medan kanten runt om var täckt med jord.

Efter att ha tagit bort jorden tog jag en hävstång som jag stack in under kanten på stenen, och med viss ansträngning lyfte jag upp den. Jag tittade in, och där såg jag verkligen plåtarna, urim och tummim och bröstplåten såsom budbäraren hade sagt. Kistan de låg i hade gjorts genom att stenar sammanfogats med något slags cement. I botten på kistan låg två stenar på tvären, och på dessa stenar låg plåtarna och de andra föremålen tillsammans med dem.

Jag försökte ta ut dem men förbjöds av budbäraren och blev återigen tillsagd att tiden att ta fram dem ännu inte hade kommit, och inte heller skulle komma förrän fyra år senare. Men han sa till mig att jag skulle komma till samma plats precis ett år senare och att han skulle möta mig där samt att jag skulle fortsätta att göra så tills tiden var inne att ta emot plåtarna.

Jag gick följaktligen dit varje år som jag blivit befalld, och varje gång fann jag samme budbärare där och fick vid våra samtal undervisning och kunskap av honom om vad Herren skulle göra samt hur och på vilket sätt hans rike skulle ledas i de sista dagarna. ...

Slutligen kom stunden då jag skulle få plåtarna, urim och tummim och bröstplåten. Den tjuogoandra dagen i september artonhundratjugosju, sedan jag som vanligt efter ännu ett år hade gått till den plats där de förvarades, överlämnade samme himmelske budbärare dem till mig med tillsägelsen att jag skulle vara ansvarig för dem. Om jag av ovarsamhet eller genom någon försummelse från min sida blev av med dem skulle jag bli avskuren, men om jag ansträngde mig på alla sätt för att bevara dem tills han, budbäraren, kom och hämtade dem, skulle de bli beskyddade.

Jag förstod snart orsaken till att jag hade fått så stränga tillsägelser

att ha dem i säkert förvar, och varför budbäraren hade sagt att när jag gjort det som krävdes av mig, skulle han komma och hämta dem. För så snart det blivit känt att jag hade dem, gjordes de ihärdigaste ansträngningar för att ta dem ifrån mig. Varje tänkbar list användes i detta syfte. Förföljelsen blev bittrare och svårare än förut, och många bevakade mig ständigt för att om möjligt ta dem ifrån mig. Men genom Guds visdom förblev de i säkert förvar i mina händer tills jag med dem utfört det som fordrades av mig. När budbäraren som avtalat kom för att hämta dem, överlämnade jag dem till honom, och han har dem i sin vård intill denna dag, som är den andra dagen i maj artonhundra-trettioåtta.”

En mer fullständig redogörelse av händelsen återfinns i Joseph Smith – Historien i Den kostbara pärlan.

Den forntida uppteckning som således kom fram ur jorden liksom rösten från ett folk som talar ur stoftet, och som översattes till vår tids språk genom Guds gåva och kraft enligt vad som omvittnas genom gudomlig bekräftelse, utgavs för första gången på engelska år 1830 under namnet THE BOOK OF MORMON.

KORTFATTAD FÖRKLARING AV MORMONS BOK

Mormons bok är en helig uppteckning om folk i det forna Amerika och inristades på plåtar av metall. Uppteckningen sammanställdes från bland annat följande källor:

1. *Nephis plåtar*, som var av två slag: de mindre plåtarna och de större plåtarna. De förra ägnades i synnerhet åt andliga frågor och profeternas verksamhet och undervisning, medan de senare till största delen upptog berörda folks timliga historia (1 Nephi 9:2–4). Från och med Mosiahs tid innehåller emellertid de större plåtarna också ting av stor andlig betydelse.
2. *Mormons plåtar*, som består av en förkortning av Nephis större plåtar, gjord av Mormon med många kommentarer. Dessa plåtar innehöll också en fortsättning av den historia som skrevs av Mormon samt tillägg av hans son Moroni.
3. *Ethers plåtar*, som berättar Jarediternas historia. Denna uppteckning förkortades av Moroni, som lade till egna kommentarer och infogade uppteckningen i den allmänna historien under titeln "Ethers bok".
4. *Plåtarna av mässing*, som Lehis folk medförde från Jerusalem år 600 f.Kr. Dessa innehöll "de fem moseböckerna ... och även en uppteckning om judarna från begynnelsen ... fram till inledningen av judakungen Sidkias regering, och även de heliga profeternas profetior" (1 Nephi 5:11–13). Många citat från dessa plåtar med citat ur Jesaja och andra bibliska och i Bibeln icke nämnda profeter återges i Mormons bok.

Mormons bok omfattar femton huvuddelar eller avdelningar, med ett undantag kallade böcker, där varje bok bär sin huvudförfattares namn. Den första delen (de sex första böckerna, till och med Omni) är en översättning från Nephis mindre plåtar. Mellan Omnis och Mosiahs böcker finns ett tillägg som heter Mormons ord. Detta tillägg förbinder den uppteckning som inristats på de mindre plåtarna med Mormons sammandrag av de större plåtarna.

Den längsta delen, som omfattar Mosiah till och med Mormon kapitel sju, är en översättning av Mormons sammandrag av Nephis större plåtar. Den avslutande delen, från Mormon kapitel åtta till bokens slut, inristades av Mormons son Moroni, som efter att ha avslutat uppteckningen över sin fars liv, gjorde en förkortning av Jarediternas uppteckning (under namnet Ethers bok) och senare lade till de delar som kallas Moronis bok.

Under eller omkring år 421 e.Kr. förseglade Moroni, den siste av nephiternas profeter och historiker, den heliga uppteckningen och

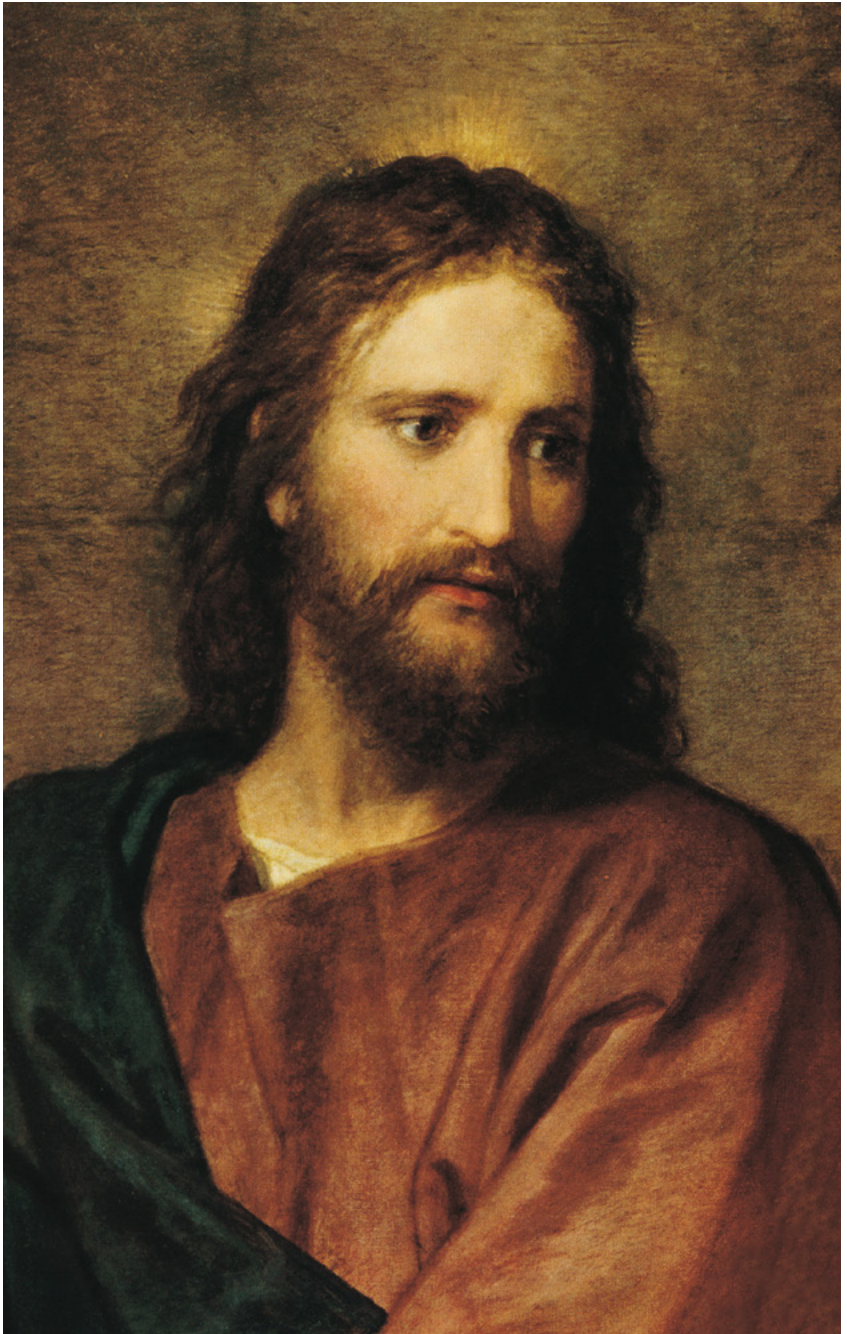
gömde den åt Herren för att den skulle komma fram i de sista dagarna, såsom Guds röst förutsagt genom hans forntida profeter. År 1823 e.Kr. besökte samme Moroni, nu som uppstånden person, profeten Joseph Smith och överlämnade senare plåtarna till honom.

Om denna upplaga: Det ursprungliga titelbladet, vilket ligger direkt innan innehållssidan, kommer från plåtarna och är en del av den heliga texten. Inledningar som inte är skrivna med kursiv stil, som innan 1 Nephi och direkt efter nionde kapitlet i Mosiah, är också en del av den heliga texten. Inledningar i kursiv stil, som kapitelöverskrifter, är inte en del av den ursprungliga texten utan är hjälpmedel för skriftstudier som är medtagna för att underlätta för läsaren.

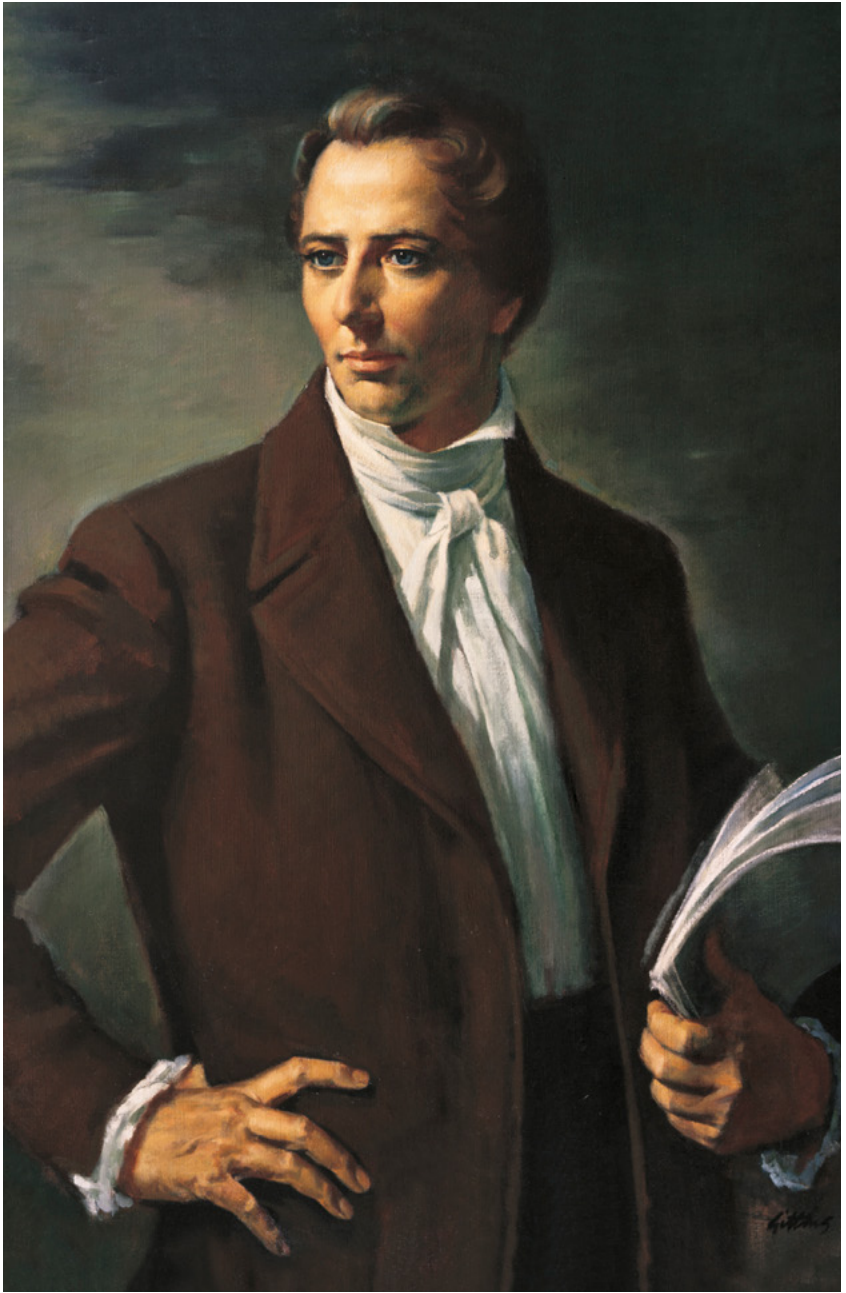
Vissa mindre fel i texten har förts vidare i tidigare engelska upplagor av Mormons bok. Denna upplaga innehåller de rättelser som behövts för att materialet ska överensstämma med ursprungligt manuskript och tidiga upplagor som rättats av profeten Joseph Smith.

BILDER

Herren Jesus Kristus
Målning av Heinrich Hofmann

Profeten Joseph Smith
Målning av Alvin Gittins

Se Profeten Joseph Smiths vittnesbörd, s. XI–XIV

Lehi finner Liahona

Målning av Arnold Friberg

Se 1 Nephi 16, s. 37–40

Lehi och hans folk anländer till det utlovade landet
Målning av Arnold Friberg

Se 1 Nephi 18, s. 46–48

Alma döper i Mormons vatten
Målning av Arnold Friberg

Se Mosiah 18, s. 202–206

Lamaniten Samuel profeterar
Målning av Arnold Friberg

Se Helaman 16, s. 462–464

Jesus Kristus besöker Amerika

Målning av John Scott

Se 3 Nephi 11, s. 488–492

Moroni gräver ner nephiternas uppteckning
Målning av Tom Lovell

Se Mormon 8, s. 548–552

NEPHIS FÖRSTA BOK

HANS REGERING OCH ANDLIGA VERKSAMHET

En berättelse om Lehi och hans hustru Sariah och hans fyra söner som hette (med början från den äldste) Laman, Lemuel, Sam och Nephi. Herren uppmanar Lehi att dra ut ur Jerusalems land, eftersom han profeterar för folket om deras ondska och de traktar efter hans liv. Han färdas tre dagsresor ut i vildmarken med sin familj. Nephi tar med sig sina bröder och återvänder till Jerusalems land för att hämta judarnas uppteckning. Berättelsen om deras lidanden. De tar Ismaels döttrar till hustru. De tar med sig sina familjer och drar ut i vildmarken. Deras lidanden och bedrövelser i vildmarken. Deras färdväg. De kommer till de stora vattnen. Nephis bröder sätter sig upp emot honom. Han tystar dem och bygger ett fartyg. De ger platsen namnet Ymnighet. De far över de stora vattnen till det utlovade landet, och så vidare. Detta är enligt Nephis berättelse, eller med andra ord: Jag, Nephi, skrev denna uppteckning.

KAPITEL 1

Nephi påbörjar uppteckningen om sitt folk – Lehi ser i en syn en pelare av eld och läser ur en bok med profetior – Han prisar Gud, förutsäger Messias ankomst och profeterar om Jerusalems förstörelse – Han förföljs av judarna. Omkring 600 f.Kr.

DÅ jag, ^aNephi, är född av ^bgoda ^cföräldrar har jag fått en del ^dundervisning i all min fars lärdom. Och fastän jag har erfårit många ^elidanden under min levnads lopp, har jag ändå storligen gynnats av Herren i alla mina dagar. Ja, och då jag

har fått stor kunskap om Guds godhet och ^fhemligheter, gör jag en ^guppteckning om vad jag har förehått mig i mina dagar.

2 Ja, jag gör en uppteckning på min fars ^hspråk, som består av judarnas lärdom och egyptiernas språk.

3 Och jag vet att den uppteckning som jag gör är ⁱsann, och jag gör den med min egen hand, och jag gör den enligt min kunskap.

4 För det hände sig i början av det ^jförsta året av ^kSidkias, Juda kungs, regering (min far Lehi hade bott i ^lJerusalem i alla sina dagar) att det samma år

1 ^{1a} HFS Nephi, Lehis son.
^b Ords. 22:1.
^c L&F 68:25, 28.
HFS Föräldrar.
^d Enos 1:1;
Mosiah 1:2–3.
HFS Undervisa.
^e HFS Motgångar.

^f HFS Hemligheter,
Guds.
^g HFS Skrifterna.
^{2a} Mosiah 1:2–4;
Morm. 9:32–33.
^{3a} 1 Ne. 14:30;
Mosiah 1:6;
Eth. 5:1–3;

L&F 17:6.
^{4a} 598 f.Kr.; se
Kronologisk
översikt i tillägget.
^b 2 Krön. 36:10;
Jer. 52:3–5;
Omni 1:15.
^c 1 Krön. 9:3.

kom många ^aprofeter som profeterade för folket att de måste omvända sig, annars skulle den stora staden ^cJerusalem förstöras.

5 Därför hände det sig att medan min far ^aLehi gick åstad bad han till Herren, ja, av hela sitt ^bhjärta, för sitt folk.

6 Och det hände sig medan han bad till Herren, att en ^apelare av eld kom och vilade på en klippa framför honom. Och han såg och hörde mycket, och på grund av det han såg och hörde bävade och darrade han storligen.

7 Och det hände sig att han återvände till sitt eget hus i Jerusalem. Och han kastade sig på sin säng, ^aöverväldigad av Anden och av det han hade sett.

8 Och medan han så var överväldigad av Anden fördes han bort i en ^asyn, ja, så att han såg ^bhimlarna öppna, och han tyckte sig se Gud sitta på sin tron, omgiven av otaliga skaror av änglar som föreföll sjunga och prisa sin Gud.

9 Och det hände sig att han såg En nedstiga ur himlens mitt, och han såg att dennes ^aglans överträffade solens vid middagstid.

10 Och han såg även ^atolv andra som följde honom, och deras klarhet överträffade stjärnornas på himlavalvet.

11 Och de kom ner och gick fram över jordens yta. Och den förste kom och ställde sig framför min far och gav honom en ^abok och sa till honom att han skulle läsa.

12 Och det hände sig att han, medan han läste, fylldes av ^aHerrens Ande.

13 Och han läste och sa: ^a”Ve, ve Jerusalem, för jag har sett dina ^aavskyrvärldheter!” Ja, och min far läste mycket om ^bJerusalem – att det skulle förstöras med sina invånare. Många skulle förgås genom svärd och många skulle ^cbortföras som fångar till Babylon.

14 Och det hände sig att när min far hade läst och sett många stora och förunderliga ting, utropade han många ord till Herren, såsom: Stora och förunderliga är dina verk, o Herre Gud Allsmäktig! Din tron är hög i himlarna och din makt och godhet och barmhärtighet är över alla jordens invånare. Och eftersom du är barmhärtig tillåter du inte att de som ^akommer till dig ska förgås!

4d 2 Kung. 17:13–15;

2 Krön. 36:15–16;

Jer. 7:25–26.

HFS Profet.

e Jer. 26:18;

2 Ne. 1:4;

Hel. 8:20.

5a HFS Lehi, Nephis far.

b Jak. 5:16.

6a 2 Mos. 13:21;

Hel. 5:24, 43;

L&F 29:12;

JS–H 1:16.

7a Dan. 10:8;

1 Ne. 17:47;

Mose 1:9–10;

JS–H 1:20.

8a 1 Ne. 5:4.

HFS Syner.

b Hes. 1:1;

Apg. 7:55–56;

1 Ne. 11:14;

Hel. 5:45–49;

L&F 137:1.

9a JS–H 1:16–17.

10a HFS Apostel.

11a Hes. 2:9.

12a L&F 6:15.

13a 2 Kung. 24:18–20;

2 Krön. 36:14.

b 2 Kung. 23:27; 24:2;

Jer. 13:13–14;

2 Ne. 1:4.

c 2 Kung. 20:17–18;

2 Ne. 25:10;

Omni 1:15.

14a Alma 5:33–36;

3 Ne. 9:14.

15 Och med sådana ord talade min far då han prisade sin Gud, för hans själ fröjdades och hela hans hjärta var fyllt på grund av det som han hade sett, ja, det som Herren hade visat honom.

16 Och nu ger jag, Nephi, inte en fullständig redogörelse för det som min far har skrivit, för han har skrivit mycket som han såg i syner och i drömmar. Och han har även skrivit mycket som han "profeterade och talade till sina barn, för vilket jag inte ska ge en fullständig redogörelse.

17 Men jag ska ge en redogörelse för vad jag har förehått mig i mina dagar. Se, jag gör en "förkortning av min fars ^buppteckning på plåtar som jag har gjort med mina egna händer. Sedan jag har förkortat min fars uppteckning ska jag därefter ge en redogörelse för mitt eget liv.

18 Därför vill jag att ni ska veta, att sedan Herren hade visat min far Lehi så många förunderliga ting, ja, om "Jerusalems förstörelse, gick han ut bland folket och började ^bprofetera och förkunna för dem det som han hade både sett och hört.

19 Och det hände sig att judarna "hånade honom på grund av det han vittnade om dem, för han vittnade i sanning om deras ogudaktighet och deras avskyvärdheter. Och han vittnade

om att det han såg och hörde, och även om att det han läste i boken, tydligt tillkännagav en ^bMessias ankomst och likaså världens återlösning.

20 Och när judarna hörde detta vredgades de på honom, ja, liksom på de forna profeterna som de hade "drivit ut och stenat och dräpt. Och de traktade även efter att beröva honom livet. Men se, jag, Nephi, ska visa er att Herrens ömma ^bbarmhärtighet är över alla dem som han har utvalt på grund av deras tro, så att han gör dem mäktiga, ja, ger dem kraft till befrielse.

KAPITEL 2

Lehi tar med sig sin familj ut i vildmarken vid Röda havet – De lämnar sina ägodelar – Lehi framför ett offer åt Herren och lär sina söner att lyda befallningarna – Laman och Lemuel knotar över sin far – Nephi är lydig och ber i tro. Herren talar till honom, och han utses att råda över sina bröder. Omkring 600 f.Kr.

FÖR se, det hände sig att Herren talade till min far, ja, i en dröm, och sa till honom: "Välsignad är du Lehi på grund av det du har gjort. Och eftersom du har varit trofast och förkunnat för detta folk det som jag befälde dig, traktar de efter att "beröva dig livet."

16a 1 Ne. 7:1.

17a 1 Ne. 9:2–5.

^b 1 Ne. 6:1–3; 19:1–6;

2 Ne. 5:29–33;

L&F 10:38–46.

18a 2 Ne. 25:9–10;

L&F 5:20.

^b HFS Profetia, profetera.

19a 2 Krön. 36:15–16;

Jer. 25:4;

1 Ne. 2:13; 7:14.

^b HFS Messias.

20a Hel. 13:24–26.

^b Alma 34:38;

L&F 46:15.

HFS Barmhärtig,

barmhärtighet.

2 1a 1 Ne. 7:14.

2 Och det hände sig att Herren i en ^adröm ^bbefallde min far att han skulle ^cta med sig sin familj och bege sig ut i vildmarken.

3 Och det hände sig att han var ^alydig mot Herrens ord. Därför gjorde han som Herren befallde honom.

4 Och det hände sig att han begav sig ut i vildmarken. Och han lämnade sitt hus och sitt arveland och sitt guld och sitt silver och sina dyrbarheter och tog ingenting med sig utom sin familj och sina förnödenheter och tält och ^adrog ut i vildmarken.

5 Och han kom ner till gränstrakterna nära ^aRöda havets strand. Och han färdades i vildmarken i de gränstrakter som ligger närmare Röda havet. Och han färdades i vildmarken med sin familj som bestod av min mor Sariah och mina äldre bröder vilka var ^bLaman, Lemuel och Sam.

6 Och det hände sig att när han färdats tre dagar i vildmarken slog han upp sitt tält i en ^adal bredvid en flod med vatten.

7 Och det hände sig att han byggde ett ^aaltare av ^bstenar och frambar ett offer till Herren och gav ^ctack till Herren vår Gud.

8 Och det hände sig att han gav floden namnet Laman. Och den mynnade ut i Röda havet,

och dalen låg i gränstrakterna nära dess mynning.

9 Och när min far såg att flodens vatten mynnade ut i Röda havets källa, talade han till Laman och sa: "O, att du måtte bli som denna flod och ständigt rinna in i all rättfärdighets källa!"

10 Och han talade även till Lemuel: "O, att du måtte bli som denna dal, fast och ständaktig och orubblig i att lyda Herrens befallningar!"

11 Så talade han eftersom Laman och Lemuel var så styvackade. För se, de ^aknotade över sin ^bfar i många stycken eftersom han var en ^cman som såg syner och hade lämnat deras arveland och deras guld och deras silver och deras dyrbarheter och hade lett dem ut ur Jerusalems land för att förgås i vildmarken. Och detta sa de att han hade gjort på grund av sitt hjärtas dåraktiga inbillningar.

12 Och så knotade Laman och Lemuel, som var de äldsta, över sin far. Och de knotade eftersom de ^ainte förstod handlingssättet hos den Gud som hade skapat dem.

13 Inte heller trodde de att Jerusalem, den stora staden, kunde ^aförstöras enligt profeternas ord. Ja, de liknade de judar som fanns i Jerusalem och som traktade efter att beröva min far livet.

14 Och det hände sig att min

2a HFS Dröm.
b 1 Ne. 5:8; 17:44.
c 1 Mos. 12:1;
2 Ne. 10:20;
Eth. 1:42; Abr. 2:3.
3a HFS Lyda, lydig,
lydnad.
4a 1 Ne. 10:4; 19:8.

5a 1 Ne. 16:14; L&F 17:1.
b HFS Laman.
6a 1 Ne. 9:1.
7a 1 Mos. 12:7-8;
2 Mos. 24:4; Abr. 2:17.
b 2 Mos. 20:25;
5 Mos. 27:5-6.
c HFS Tacksam,

tacksamhet,
tacksägelse.
11a 1 Ne. 17:17.
HFS Knota.
b Ords. 20:20.
c 1 Ne. 5:2-4.
12a Mose 4:6.
13a Jer. 13:14; 1 Ne. 1:13.

far talade till dem med ^akraft i Lemuels dal, eftersom han var fylld av Anden, till dess deras kroppar ^bskakade inför honom. Och han tystade dem så att de inte vågade säga emot honom, varför de gjorde som han befallde dem.

15 Och min far bodde i ett tält.

16 Och det hände sig att jag, Nephi, som var mycket ung, men likväl stor till växten, även hade stor önskan att känna till ^aGuds hemligheter. Därför ropade jag till Herren, och se, han ^bbesökte mig och ^cuppmjukade mitt hjärta så att jag ^atrodde alla de ord som hade talats av min ^efar. Därför gjorde jag inte uppror emot honom såsom mina bröder.

17 Och jag talade till Sam och lät honom veta vad Herren hade uppenbarat för mig genom sin Helige Ande. Och det hände sig att han trodde på mina ord.

18 Men se, Laman och Lemuel ville inte hörsamma mina ord. Och då jag ^asörjde över deras hjärtans hårdhet ropade jag till Herren för deras skull.

19 Och det hände sig att Herren talade till mig och sa: "Väl-signad är du Nephi för din ^atros skull, för du har sökt mig flitigt med ödmjukt hjärta.

20 Och i den mån som ni håller mina bud ska ni ^afå framgång och ledas till ett ^blöftets land, ja, ett land som jag har berett åt er, ja, ett land som är utvalt framför alla andra länder.

21 Och i den mån som dina bröder gör uppror emot dig, ska de bli ^aavskurna från Herrens närhet.

22 Och i den mån som du håller mina bud, ska du bli en ^astyresman och lärare över dina bröder.

23 För se, på den dag då de gör uppror emot mig ska jag ^aförbanna dem, ja, med en svår förbannelse, och de ska inte ha någon makt över dina avkomlingar, såvida inte även de gör uppror emot mig.

24 Och om så sker att de gör uppror emot mig, ska de bli ett ^agissel för dina avkomlingar för att ^bväcka dem till hågkomst."

KAPITEL 3

Lehis söner återvänder till Jerusalem för att hämta plåtarna av mässing – Laban vägrar lämna ut plåtarna – Nephi uppmanar och uppmuntrar sina bröder – Laban tar deras ägodelar och försöker döda dem – Laman och Lemuel slår Nephi och Sam, och till-

14a HFS Kraft, makt.

b 1 Ne. 17:45.

16a HFS Hemligheter, Guds.

b Ps. 8:4;

Alma 17:10;

L&F 5:16.

HFS Uppenbarelse.

c 1 Kung. 18:37;

Alma 5:7.

d 1 Ne. 11:5.

e HFS Far, jordisk;

Profet.

18a Alma 31:24;

3 Ne. 7:16.

19a 1 Ne. 7:12; 15:11.

20a Jos. 1:7;

1 Ne. 4:14;

Mosiah 1:7.

b 5 Mos. 33:13–16;

1 Ne. 5:5; 7:13;

Mose 7:17–18.

HFS Utlovade landet.

21a 2 Ne. 5:20–24;

Alma 9:13–15; 38:1.

22a 1 Mos. 37:8–11;

1 Ne. 3:29.

23a 5 Mos. 11:28;

1 Ne. 12:22–23;

L&F 41:1.

24a Jos. 23:13;

Dom. 2:22–23.

b 2 Ne. 5:25.

rättavisas av en ängel. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH det hände sig att jag, Nephi, återvände till min fars tält efter att ha talat med Herren.

2 Och det hände sig att han talade till mig och sa: "Se, jag har drömt en "dröm i vilken Herren befALLEde mig att du och dina bröder ska återvända till Jerusalem.

3 För se, Laban har judarnas uppteckning och likaså mina fäders "släktlinjer, och de är inristade på plåtar av mässing.

4 Därför har Herren befallt mig att du och dina bröder ska bege er till Labans hus och söka efter uppteckningarna och föra dem hit ner till vildmarken.

5 Och se, nu knotar dina bröder och säger att det är något svårt jag har begärt av dem. Men se, jag har inte begärt det av dem, utan det är en Herrens befallning.

6 Gå därför, min son, så ska du gynnas av Herren eftersom du "inte har knotat."

7 Och det hände sig att jag, Nephi, sa till min far: "Jag ska gå och göra det som Herren har befallt, för jag vet att Herren inte ger människobarnen några ^bbefallningar utan att ^bbereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem."

8 Och det hände sig att när

min far hade hört dessa ord blev han mycket glad, för han förstod att jag hade välsignats av Herren.

9 Och jag, Nephi, och mina bröder färdades i vildmarken med våra tält för att bege oss upp till Jerusalems land.

10 Och det hände sig att när vi hade kommit upp till Jerusalems land rådgjorde jag och mina bröder med varandra.

11 Och vi "kastade lott om vem av oss som skulle gå in i Labans hus. Och det hände sig att lotten föll på Laman. Och Laman gick in i Labans hus, och han talade med honom där han satt i sitt hus.

12 Och han begärde av Laban de uppteckningar som var inristade på plåtarna av mässing, vilka innehöll min fars "släktlinje.

13 Och se, det hände sig att Laban blev vred och kastade ut honom ur sin åsyn. Och han ville inte låta honom få uppteckningarna. Därför sa han till honom: "Se, du är en rövare, och jag ska döda dig."

14 Men Laman flydde från honom och berättade för oss vad Laban hade gjort. Och vi började bli djupt bedrövade, och mina bröder stod i begrepp att återvända till min far i vildmarken.

15 Men se, jag sa till dem: "Så sant Herren lever, och så sant vi lever, ska vi inte gå ner till

3 ^{2a} HFS Dröm.

3a 1 Ne. 5:14.

6a HFS Stödja kyrkans ledare.

7a 1 Sam. 17:32;

1 Kung. 17:11–15.

HFS Lyda, lydig,

lydnad;

Tro.

^b HFS Guds bud och befallningar.

^c 1 Mos. 18:14;

Fil. 4:13;

1 Ne. 17:3, 50;

L&F 5:34.

11a Neh. 10:34;

Apq. 1:26.

12a 1 Ne. 3:3; 5:14.

vår far i vildmarken förrän vi har utfört det som Herren har befallt oss.

16 Låt oss därför vara trofasta i att lyda Herrens befallningar. Låt oss således gå ner till vår fars ^aarveland, för se, han lämnade kvar guld och silver och alla slags rikedomar. Och allt detta har han gjort på grund av Herrens ^bbefallningar.

17 För han visste att Jerusalem måste ^aförstöras på grund av folkets ogudaktighet.

18 För se, de har ^aförkastat profeternas ord. Om därför min far skulle ha stannat kvar i landet sedan han ^bbefallts att fly ut ur landet, se, då skulle även han ha förgåtts. Därför måste han nödvändigtvis fly ut ur landet.

19 Och se, det är enligt Guds visdom att vi ska hämta dessa ^auppteckningar så att vi åt våra barn kan bevara våra fäders språk,

20 och likaså att vi åt dem kan ^abevara de ord som har talats genom alla de heliga profeternas mun, och som har överlämnats till dem genom Guds Ande och kraft från världens begynnelse ända till nuvarande tid.”

21 Och det hände sig att jag med sådana ord förmådde mina bröder att vara trofasta i att lyda Guds befallningar.

22 Och det hände sig att vi gick ner till vårt arveland, och

vi samlade ihop vårt ^aguld och vårt silver och våra dyrbarheter.

23 Och sedan vi hade samlat ihop detta gick vi åter upp till Labans hus.

24 Och det hände sig att vi gick in till Laban och begärde att han skulle ge oss de uppteckningar som var inristade på ^aplåtarna av mässing, för vilka vi skulle ge honom vårt guld och vårt silver och alla våra dyrbarheter.

25 Och det hände sig att när Laban såg våra ägodelar och att de var utomordentligt många, ^aeftertraktade han dem till den grad att han kastade ut oss och sände sina tjänare att döda oss så att han skulle kunna få våra ägodelar.

26 Och det hände sig att vi flydde från Labans tjänare, och vi tvingades lämna kvar våra ägodelar, och de föll i Labans händer.

27 Och det hände sig att vi flydde ut i vildmarken, och Labans tjänare hann inte upp oss, och vi gömde oss i en håla i en klippa.

28 Och det hände sig att Laman blev vred på mig och även på min far, och likaså blev Lemuel, för han lyssnade till Lamans ord. Därför talade Laman och Lemuel många ^ahårda ord till oss, sina yngre bröder, och de slog oss till och med med en käpp.

29 Och då de slog oss med en

16a 1 Ne. 2:4.

b 1 Ne. 2:2; 4:34.

17a 2 Krön. 36:16–20;

Jer. 39:1–9;

1 Ne. 1:13.

18a HFS Uppror,

upproriskhet.

b 1 Ne. 16:8.

19a Omni 1:17;

Mosiah 1:2–6.

20a HFS Skrifterna –

Skrifter ska bevaras.

22a 1 Ne. 2:4.

24a 1 Ne. 3:3.

25a HFS Begär, begärelse.

28a 1 Ne. 17:17–18.

käpp, se, då hände det sig att en Herrens "ängel kom och stod framför dem. Och han talade till dem och sa: "Varför slår ni er yngre bror med en käpp? Vet ni inte att Herren har utvalt honom till att vara en ^bstyresman över er, och detta för er ondskas skull? Se, ni ska gå upp till Jerusalem igen, och Herren ska överlämna Laban i era händer."

30 Och sedan "ängeln hade talat till oss avlägsnade han sig.

31 Och sedan ängeln hade avlägsnat sig började Laman och Lemuel återigen att "knota och sa: "Hur är det möjligt att Herren ska överlämna Laban i våra händer? Se, han är en mäktig man, och han kan befalla över femtio, ja, han kan till och med döda femtio, så varför då inte oss?"

KAPITEL 4

Nephi dräper Laban på Herrens befallning och kommer över plåtarna av mässing genom list – Zoram väljer att förena sig med Lehis familj i vildmarken. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH det hände sig att jag talade till mina bröder och sa: "Låt oss åter gå upp till Jerusalem, och låt oss "trofast lyda Herrens befallningar. För se, han är mäktigare än hela jorden och varför då inte ^bmäktigare än Laban

och hans femtio, ja, eller till och med än hans tiotusental?"

2 Låt oss därför gå upp. Låt oss vara "starka som ^bMose. För han talade i sanning till "Röda havets vatten, och det delade sig åt båda sidor, och våra fäder gick igenom på torr mark, ut ur fångenskapen, och Faraos härar följde efter och dränktes i Röda havets vatten.

3 Se, ni vet att detta är sant. Och ni vet också att en "ängel har talat till er. Hur kan ni då tvivla? Låt oss gå upp! Herren kan befria oss liksom våra fäder och förgöra Laban liksom egyptierna."

4 När jag nu hade talat dessa ord var de fortfarande vreda och fortsatte att knota. Ändå följde de mig upp tills vi kom utanför Jerusalems murar.

5 Och det var natt, och jag fick dem att gömma sig utanför murarna. Och när de hade gömt sig smög jag, Nephi, in i staden och gick fram mot Labans hus.

6 Och jag "leddes av Anden utan att på ^bförhand veta vad jag skulle göra.

7 Ändå gick jag framåt, och då jag kom nära Labans hus såg jag en man, och han hade fallit till marken framför mig, för han var drucken av vin.

8 Och när jag kom fram till honom fann jag att det var Laban.

9 Och jag såg hans "svärd och

29a 1 Ne. 4:3; 7:10.

HFS Änglar.

b 1 Ne. 2:22.

30a 1 Ne. 16:38.

31a HFS Knota.

4 1a HFS Mod, modig;
Tro.

b 1 Ne. 7:11–12.

2a 5 Mos. 11:8.

b HFS Mose.

c 2 Mos. 14:21;

1 Ne. 17:26;

Mosiah 7:19.

3a 1 Ne. 3:29–31; 7:10.

6a HFS Helige Anden,

den;

Inspiration, inspirera.

b Hebr. 11:8.

9a 2 Ne. 5:14;

L&F 17:1.

jag drog det ur dess skida. Och dess fäste var av rent guld, och arbetet var utfört med stor konstfärdighet, och jag såg att dess klinga var av allra finaste stål.

10 Och det hände sig att jag "nödgrades av Anden att döda Laban, men jag sa i mitt hjärta: "Aldrig någonsin har jag utgjutit människoblod." Och jag ryggade och önskade att jag skulle slippa dräpa honom.

11 Och Anden sa åter till mig: "Se, "Herren har överlämnat honom i dina händer." Ja, och jag visste även att han hade traktat efter att beröva mig livet. Ja, och han ville inte hörsamma Herrens befallningar, och han hade också ^btagit våra ägodelar.

12 Och det hände sig att Anden åter sa till mig: "Dräp honom, för Herren har överlämnat honom i dina händer.

13 Se, Herren "dödar de ^bogudaktiga för att främja sina rättfärdiga avsikter. Det är "bättre att en människa förgås än att en nation nedsjunker och förgås i otro."

14 Och när nu jag, Nephi, hade hört dessa ord kom jag ihåg Herrens ord när han talade till mig i vildmarken och sa: "I den mån som dina avkomlingar håller mina ^bbud ska de få ^cframgång i ^dlöftets land."

15 Ja, och jag tänkte även på att

de inte skulle kunna lyda Herrens befallningar enligt Moses lag om de inte hade lagen.

16 Och jag visste även att "lagen var inristad på plåtarna av mässing.

17 Och vidare visste jag att Herren hade överlämnat Laban i mina händer i den avsikten att jag skulle kunna komma över uppteckningarna enligt hans befallningar.

18 Därför lydde jag Andens röst och grep Laban i huvudhåret, och jag högg huvudet av honom med hans eget "svärd.

19 Och sedan jag hade huggit av Laban huvudet med hans eget svärd, tog jag hans kläder och satte dem på mig själv, ja, vartenda plagg. Och jag fäste hans rustning om mina höfter.

20 Och sedan jag hade gjort detta gick jag till Labans skattkammare. Och medan jag gick mot Labans skattkammare, se, då såg jag den av "Labans tjänare som hade nycklarna till skattkammaren. Och jag befallde honom med Labans röst att han skulle följa med mig in i skattkammaren.

21 Och han antog att jag var hans herre Laban, för han såg kläderna och även svärdet som var fäst om mina höfter.

22 Och han talade med mig om judarnas äldste, eftersom han visste att hans herre Laban

10a Alma 14:11.

11a 1 Sam. 17:41–49.

b 1 Ne. 3:26.

13a 1 Ne. 17:33–38;
L&F 98:31–32.

b HFS Ogudaktig,
ogudaktighet.

c Alma 30:47.

14a Omni 1:6;
Mosiah 2:22;
Eth. 2:7–12.

b HFS Guds bud och
befallningar.

c 1 Ne. 2:20.

d 1 Ne. 17:13–14;
Jakob 2:12.

16a HFS Moses lag.

18a 1 Sam. 17:51.

20a 2 Ne. 1:30.

hade varit ute tillsammans med dem den kvällen.

23 Och jag talade med honom som om jag hade varit Laban.

24 Och jag sa även till honom att jag skulle föra inristningarna som fanns på "plåtarna av mässing till mina äldre bröder som var utanför murarna.

25 Och jag sa även till honom att han skulle följa med mig.

26 Och då han antog att jag talade om bröderna i kyrkan och att jag verkligen var den Laban som jag hade dräpt följde han med mig.

27 Och han talade många gånger till mig om judarnas äldste medan jag gick till mina bröder som var utanför murarna.

28 Och det hände sig att när Laman såg mig blev han mycket förskräckt liksom Lemuel och Sam. Och de flydde för mig eftersom de antog att jag var Laban, och att han hade dräpt mig och hade traktat efter att även beröva dem livet.

29 Och det hände sig att jag ropade på dem, och de hörde mig, varför de slutade fly för mig.

30 Och det hände sig att när Labans tjänare såg mina bröder började han darra och stod i begrepp att fly för mig och återvända till staden Jerusalem.

31 Och då jag, Nephi, var en man som var stor till växten och som likaså hade fått stor "styrka

av Herren, grep jag Labans tjänare och höll fast honom så att han inte skulle kunna fly.

32 Och det hände sig att jag sa till honom att om han hörsammade mina ord skulle vi, så sant Herren lever och så sant jag lever, skona hans liv, ja, om han hörsammade våra ord.

33 Och jag sa till honom, ja, med en "ed, att han inte behövde frukta och att han skulle bli en fri man liksom vi om han gick med oss ner i vildmarken.

34 Och jag talade även till honom och sa: "Förvisso har Herren "befallt oss att göra detta. Och ska vi då inte vara noga med att lyda Herrens befallningar? Så om du vill gå ner till vår far i vildmarken ska du få en plats bland oss."

35 Och det hände sig att "Zoram fattade mod genom de ord jag talade. Zoram var tjänarens namn, och han lovade att han skulle gå ner i vildmarken till vår far. Ja, och han svor oss även en ed att han alltifrån den stunden skulle stanna hos oss.

36 Vi ville att han skulle stanna hos oss av den anledningen att judarna inte skulle få kännedom om vår flykt ut i vildmarken, för då skulle de förfölja oss och förgöra oss.

37 Och det hände sig att när Zoram hade svurit oss en "ed, upphörde vår fruktan vad gäller honom.

38 Och det hände sig att vi tog

24a 1 Ne. 3:12, 19–24;
5:10–22.

31a Mosiah 9:17;
Alma 56:56.

33a HFS Ed.
34a 1 Ne. 2:2; 3:16.
35a 1 Ne. 16:7;
2 Ne. 5:5–6.

HFS Zoram, zoramiter.
37a Jos. 9:1–21;
Pred. 5:4.
HFS Ed.

plåtarna av mässing och Labans tjänare och begav oss ut i vildmarken och färdades till vår fars tält.

KAPITEL 5

Sariah klagar på Lehi – Båda gläds åt sönerns återkomst – De fram-bär offer – Plåtarna av mässing innehåller Moses och profeter-nas skrifter – Plåtarna visar att Lehi är en ättling till Josef – Lehi profeterar om sina avkomlingar och om att plåtarna kommer att bevaras. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH det hände sig att sedan vi kommit ner i vildmarken till vår far, se, då fylldes han av glädje, och även min mor "Sariah blev mycket glad, för hon hade i sanning sört för vår skull.

2 För hon hade trott att vi hade förgåtts i vildmarken. Och hon hade även klagat på min far och sagt att han var en man som såg syner. Hon sa: "Se, du har lett oss ut från vårt arveland och mina söner finns inte mer, och vi förgås i vildmarken."

3 Och med sådana ord hade min mor klagat på min far.

4 Och det hade skett att min far talade till henne och sa: "Jag vet att jag är en "man som ser syner, för om jag inte i en ^bsyn hade sett det som hör Gud till skulle jag inte ha känt till Guds godhet utan hade stannat i Jeru-

salem och förgåtts med mina bröder.

5 Men se, jag har fått ett "löftets land, åt vilket jag gläds. Ja, och jag ^bvet att Herren ska befria mina söner ur Labans händer och åter föra dem ner till oss i vildmarken."

6 Och med sådana ord tröstade min far Lehi min mor Sariah i hennes oro för oss medan vi färdades i vildmarken upp till Jerusalems land för att hämta judarnas uppteckning.

7 Och när vi hade återvänt till min fars tält, se, då var deras glädje fullständig, och min mor blev tröstad.

8 Och hon talade och sa: "Nu vet jag med säkerhet att Herren har "befallt min man att fly ut i vildmarken. Ja, och jag vet med säkerhet även att Herren har beskyddat mina söner och befriat dem ur Labans händer och gett dem kraft varigenom de kunde ^butföra det som Herren hade befallt dem." Och med sådana ord talade hon.

9 Och det hände sig att de gladdes storligen och frambar "offer och brännoffer till Herren. Och de gav ^btack till Israels Gud.

10 Och sedan de hade gett tack till Israels Gud tog min far Lehi de uppteckningar som var inristade på "plåtarna av mässing, och han utforskade dem från början.

5 1a HFS Sariah.

4a 1 Ne. 2:11.

b 1 Ne. 1:8–13.

HFS Syner.

5a 1 Ne. 2:20; 18:8, 22–23.

HFS Utlovade landet.

b HFS Tro.

8a 1 Ne. 2:2.

b 1 Ne. 3:7.

9a Mosiah 2:3;

3 Ne. 9:19–20.

HFS Moses lag.

b HFS Tacksam,

tacksamhet,

tacksägelse.

10a 1 Ne. 4:24, 38; 13:23.

HFS Mässingsplåtarna.

11 Och han såg att de innehöll de fem "moseböckerna vilka innehöll en berättelse om världens skapelse och även om Adam och Eva, som var våra första föräldrar,

12 och även en "uppteckning om judarna från begynnelsen ända fram till inledningen av Sidkias, Juda kungs, regering,

13 och även de heliga profeternas profetior från begynnelsen ända fram till inledningen av "Sidkias regering, och även många profetior som har talats genom ^bJeremias mun.

14 Och det hände sig att min far Lehi på "plåtarna av mässing även fann sina fäders släktlinjer, varigenom han visste att han var en ättling till ^bJosef, ja, samme Josef som var son till ^cJakob och som "såldes till Egypten och som "bevarades av Herrens hand för att han skulle bevara sin far Jakob och hela hans hushåll från att förgås av svält.

15 Och de "leddes också ut ur fångenskapen och ut ur Egyptens land av samme Gud som hade bevarat dem.

16 Och sålunda upptäckte min far Lehi sina fäders släktlinjer. Och Laban var också en ättling till "Josef, varför han och hans fäder hade bevarat uppteckningarna.

17 Och när min far nu såg

allt detta fylldes han av Anden och började profetera om sina avkomlingar,

18 att dessa plåtar av mässing skulle gå ut till alla nationer, släkter, tungomål och folk som var av hans avkomlingar.

19 Därför sa han att dessa plåtar av mässing "aldrig skulle förstöras. Inte heller skulle de längre med tiden bli otydliga. Och han profeterade mycket om sina avkomlingar.

20 Och det hände sig att jag och min far så långt hade lytt de befallningar som Herren hade befallt oss.

21 Och vi hade hämtat uppteckningarna som Herren hade befallt oss och utforskat dem och funnit att de var värdefulla, ja, av stort "värde för oss eftersom vi nu kunde ^bbevara Herrens befallningar åt våra barn.

22 Därför var det enligt Herrens visdom att vi skulle föra dem med oss medan vi färdades i vildmarken mot löftets land.

KAPITEL 6

Nephi skriver om det som hör Gud till – Nephis avsikt är att förmå människor att komma till Abrahams Gud och bli frälsta. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH jag, Nephi, återger nu inte

11a 1 Ne. 19:23.

HFS Pentateuken.

12a 1 Krön. 9:1.

HFS Skrifterna.

13a 2 Kung. 24:18;

Jer. 37:1.

^b Esra 1:1; Jer. 36:17–32;

1 Ne. 7:14; Hel. 8:20.

14a 1 Ne. 3:3, 12.

HFS Mässingsplåtarna.

^b 2 Ne. 3:4; Alma 10:3.

HFS Josef, Jakobs son.

^c HFS Jakob, Isaks son.

^d 1 Mos. 37:29–36.

^e 1 Mos. 45:4–5.

15a 2 Mos. 13:17–18;

Amos 3:1–2;

1 Ne. 17:23–31;

L&F 103:16–18; 136:22.

16a 1 Ne. 6:2.

19a Alma 37:4–5.

21a HFS Skrifterna –

Skrifternas värde.

^b 2 Ne. 25:26.

mina fäders släktlinjer i "denna del av min uppteckning. Inte heller återger jag dem senare på dessa ^bplåtar som jag skriver, för de återges i den uppteckning som har förts av min "far, varför jag inte skriver ner dem i detta verk.

2 För det räcker för mig att säga att vi är "Josefs ättlingar.

3 Och det är inte viktigt för mig att vara noga med att ge en fullständig redogörelse för de ting som hör min far till, för de kan inte skrivas på "dessa plåtar eftersom jag vill ha utrymme så att jag kan skriva om det som hör Gud till.

4 För hela min avsikt är att "förmå människor att ^bkomma till Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud och bli frälsta.

5 Därför skriver jag inte sådant som "behagar världen, utan sådant som behagar Gud och dem som inte är av världen.

6 Därför ska jag ge mina avkomlingar befallning att de inte ska fylla dessa plåtar med sådant som inte är av värde för människobarnen.

KAPITEL 7

Lehis söner återvänder till Jerusalem och inbjuder Ismael och hans hushåll att förena sig med dem på deras färd – Laman och andra gör

uppror – Nephi uppmanar sina bröder att ha tro på Herren – De binder honom med rep och planerar att dräpa honom – Han befrias genom trons kraft – Hans bröder ber om förlåtelse – Lehi och hans sällskap frambär offer och brännoffer. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH nu vill jag att ni ska veta att sedan min far Lehi slutat "profetera om sina avkomlingar, hände det sig att Herren åter talade till honom och sa att det inte var lämpligt att han, Lehi, skulle ta endast sin familj ut i vildmarken, utan att hans söner skulle ta sig ^bdöttrar till "hustru så att de kunde uppressa avkomlingar åt Herren i löftets land.

2 Och det hände sig att Herren "befallde honom att jag, Nephi, och mina bröder på nytt skulle återvända till Jerusalems land och föra Ismael och hans familj ner i vildmarken.

3 Och det hände sig att jag, Nephi, "återigen gick ut i vildmarken tillsammans med mina bröder för att bege oss upp till Jerusalem.

4 Och det hände sig att vi gick upp till Ismaels hus. Och vi fann nåd inför Ismaels ögon, så att vi kunde tala Herrens ord till honom.

5 Och det hände sig att Herren uppmjukade Ismaels hjärta, och likaså deras som tillhörde hans

6 1a 2 Ne. 4:14–15.

b 1 Ne. 9:2.

c 1 Ne. 1:16–17; 19:1–6.

2a 1 Ne. 5:14–16.

3a Jakob 7:27;

Jar. 1:2, 14;

Omni 1:30.

4a Joh. 20:30–31.

Se titelbladet till

Mormons bok.

b 2 Ne. 9:41, 45, 51.

5a 1 Tess. 2:4;

Morm. ord 1:4.

7 1a 1 Ne. 5:17–19.

b 1 Ne. 16:7.

c HFS Äktenskap,
gifta sig.

2a 1 Ne. 16:7–8.

3a 1 Ne. 3:2–3.

hushåll, så att de färdades med oss ner i vildmarken till vår fars tält.

6 Och det hände sig att medan vi färdades i vildmarken gjorde Laman och Lemuel och två av Ismaels döttrar och ^aIsmaels två söner med sina familjer uppror emot oss, ja, mot mig, Nephi, och Sam och deras far Ismael och hans hustru och hans tre andra döttrar.

7 Och det hände sig att de under detta uppror ville återvända till Jerusalems land.

8 Och då jag, Nephi, ^asörjde över deras hjärtans hårdhet sa jag till dem, ja, till Laman och till Lemuel: "Se, ni är mina äldre bröder, och hur kommer det sig då att ni är så hårda i hjärtat och så förblindade till sinnet att jag, er yngre bror, behöver tala till er, ja, och vara ett föredöme för er?"

9 Hur kommer det sig att ni inte har hörsammat Herrens ord?

10 Hur kommer det sig att ni har ^aglömt att ni har sett en Herrens ängel?

11 Ja, och hur kommer det sig att ni har glömt vilka stora ting Herren har gjort för oss genom att ^abefria oss ur Labans händer och genom att göra så att vi kunde hämta uppteckningen?

12 Ja, och hur kommer det sig att ni har glömt att Herren

kan göra ^aallt enligt sin vilja för människobarnen om det är så att de utövar ^btro på honom? Låt oss därför vara trofasta mot honom.

13 Och om så är att vi är trofasta mot honom ska vi få ^alöftets land, och ni kommer någon gång i framtiden att veta att Herrens ord om ^bJerusalems förstörelse ska uppfyllas, för allt som Herren har talat om Jerusalems förstörelse måste uppfyllas.

14 För se, Herrens Ande upphör snart att sträva med dem. För se, de har ^aförkastat profeterna, och ^bJeremia har de kastat i fångelse. Och de har traktat efter att beröva min far ^alivet, så att de har drivit honom ut ur landet.

15 Se, nu säger jag till er att om ni återvänder till Jerusalem kommer även ni att förgås med dem. Och om ni nu väljer att göra detta så gå upp till det landet, och kom ihåg de ord jag talar till er att om ni går dit kommer även ni att förgås. För så manar mig Herrens Ande att tala."

16 Och det hände sig att när jag, Nephi, hade talat dessa ord till mina bröder vredgades de på mig. Och det hände sig att de bar hand på mig, för se, de var mycket vrede och de ^aband mig med rep, för de traktade efter att beröva mig livet genom att

6a 2 Ne. 4:10.

8a Alma 31:2; Mose 7:41.

10a 5 Mos. 4:9;

1 Ne. 3:29; 4:3.

11a 1 Ne. 4.

12a 1 Ne. 17:50;

Alma 26:12.

b 1 Ne. 3:7; 15:11.

13a 1 Ne. 2:20.

hfs Utlovade landet.

b 2 Kung. 25:1–21;

2 Ne. 6:8; 25:10;

Omni 1:15;

Hel. 8:20–21.

14a Hes. 5:6;

1 Ne. 1:18–20; 2:13.

hfs Uppror,

upproriskhet.

b Jer. 37:15–21.

c 1 Ne. 2:1.

16a 1 Ne. 18:11–15.

lämna mig i vildmarken för att uppslukas av vilda djur.

17 Men det hände sig att jag bad till Herren och sa: "O Herre, vill du enligt min tro på dig befria mig ur mina bröders händer. Ja, ge mig styrka så att jag kan "bryta dessa band som jag är bunden med."

18 Och det hände sig att när jag hade sagt dessa ord, se, då lossnade banden från mina händer och fötter och jag ställde mig framför mina bröder och talade åter till dem.

19 Och det hände sig att de återigen vredgades på mig och försökte bära hand på mig. Men se, en av "Ismaels döttrar, ja, och även hennes mor och en av Ismaels söner, vädjade till mina bröder så att deras hjärtan mjuknade, och de upphörde med att försöka beröva mig livet.

20 Och det hände sig att de var så bedrövade över sin ogudaktighet att de böjde knä inför mig och vädjade om att jag skulle förlåta dem det de hade gjort mot mig.

21 Och det hände sig att jag uppriktigt "förlät dem allt de hade gjort, och jag uppmanade dem att de skulle be Herren sin Gud om förlåtelse. Och det hände sig att de gjorde så. Och sedan de hade bett till Herren fortsatte vi åter vår färd mot vår fars tält.

22 Och det hände sig att vi

kom ner till vår fars tält. Och sedan jag och mina bröder och hela Ismaels hus hade kommit ner till min fars tält gav de "tack till Herren sin Gud. Och de frambar ^boffer och brännoffer till honom.

KAPITEL 8

Lehi ser i en syn livets träd – Han äter av dess frukt och önskar att hans familj ska göra detsamma – Han ser en ledstång av järn, en trång och smal stig samt de mörkrets dimmor som omger människorna – Sariah, Nephi och Sam äter av frukten, men Laman och Lemuel vägrar. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH det hände sig att vi hade samlat ihop alla sorters frön av varje slag, såväl av all slags säd som av frön till all slags frukt.

2 Och det hände sig att medan min far uppehöll sig i vildmarken talade han till oss och sa: "Se, jag har "drömt en dröm, eller med andra ord, jag har sett en ^bsyn.

3 Och se, tack vare det jag har sett har jag anledning att glädjas i Herren för "Nephis skull och likaså för Sams, för jag har anledning att tro att de och även många av deras avkomlingar kommer att bli frälsta.

4 Men se, för er skull, "Laman och Lemuel, fruktar jag storligen, för se, jag tyckte mig i min

17a Alma 14:26–28.

19a 1 Ne. 16:7.

21a HFS Förlåta.

22a HFS Tacksam, tacksamhet,

tacksägelse.

b 1 Ne. 5:9.

8 2a HFS Dröm;

Uppenbarelse.

b 1 Ne. 10:17.

HFS Syner.

3a 1 Ne. 8:14–18.

4a 1 Ne. 8:35–36.

dröm se en mörk och dyster vildmark.

5 Och det hände sig att jag såg en man, och han var klädd i en vit ^amantel. Och han kom och ställde sig framför mig.

6 Och det hände sig att han talade till mig och sa att jag skulle följa honom.

7 Och det hände sig att när jag följde honom såg jag att jag befann mig i en mörk och dyster ödemark.

8 Och sedan jag hade färdats under många timmars tid i mörkret, började jag be till Herren att han skulle ^aförbarma sig över mig enligt sin överflödande och ömma barmhärtighet.

9 Och det hände sig sedan jag hade bett till Herren att jag såg ett stort och vidsträckt ^afält.

10 Och det hände sig att jag såg ett ^aträd vars ^bfrukt var begärlig eftersom den gjorde människan lycklig.

11 Och det hände sig att jag gick fram och åt av dess ^afrukt. Och jag fann att den var mycket söt, sötare än allt annat jag någonsin tidigare smakat. Ja, och jag såg att dess frukt var vit, och dess ^bvithet överträffade allt jag någonsin hade sett.

12 Och då jag åt av dess frukt fyllde den min själ med mycket stor ^aglädje. Därför började jag ^bönska att även min familj

skulle äta därav, för jag visste att den var mer ^cbegärlig än all annan frukt.

13 Och då jag såg mig om för att kanske även upptäcka min familj såg jag en ^aflod med vatten. Och den rann fram nära det träd av vars frukt jag åt.

14 Och jag tittade för att se varifrån den kom, och jag såg dess källa ett litet stycke därifrån. Och vid källan såg jag er mor Sariah och Sam och Nephi, och de stod som om de inte visste varhän de skulle gå.

15 Och det hände sig att jag vinkade åt dem, och jag sa också till dem med hög röst att de skulle komma till mig och äta av frukten som var mer begärlig än all annan frukt.

16 Och det hände sig att de kom till mig, och även de åt av frukten.

17 Och det hände sig att jag önskade att även Laman och Lemuel skulle komma och äta av frukten, varför jag såg mot flodens källa för att om möjligt få syn på dem.

18 Och det hände sig att jag såg dem, men de ville ^ainte komma till mig och äta av frukten.

19 Och jag såg en ^aledstång av järn, och den sträckte sig längs flodens strand och ledde till trädet bredvid vilket jag stod.

20 Och jag såg även en ^atrång

5a JS-H 1:30–32.

8a HFS Barmhärtig, barmhärtighet.

9a Matt. 13:38.

10a 1 Mos. 2:9;
Upp. 2:7; 22:2;
1 Ne. 11:4, 8–25.
HFS Livets träd.

b Alma 32:41–43.

11a Alma 5:34.

b 1 Ne. 11:8.

12a HFS Glädje.

b Alma 36:24.

c 1 Ne. 15:36.

13a 1 Ne. 12:16–18;
15:26–29.

18a 2 Ne. 5:20–25.

19a Ps. 2:9; Upp. 12:5;

jsö Upp. 19:15

(tillägget);

1 Ne. 8:30; 11:25;

15:23–24.

20a Matt. 7:14;

2 Ne. 31:17–20.

och smal stig som gick längs ledstången av järn ända till trädet bredvid vilket jag stod. Och den gick också förbi källans ursprung till ett ^bfält som var stort och vidsträckt som om det hade varit en värld.

21 Och jag såg otaliga människoskaror, ur vilka många trängde sig fram för att nå ^astigen som ledde till trädet bredvid vilket jag stod.

22 Och det hände sig att de kom fram och började gå på stigen som ledde till trädet.

23 Och det hände sig att en mörkrets ^adimma uppstod, ja, en mycket tät mörkrets dimma, så att de som börjat gå på stigen gick vilse så att de vandrade bort och gick förlorade.

24 Och det hände sig att jag såg andra tränga sig fram, och de kom fram och grep tag i änden på ledstången av järn. Och de strävade framåt genom mörkrets dimma och klamrade sig fast vid ledstången av järn, ända till dess de kom fram och åt av ^aträdets frukt.

25 Och sedan de hade ätit av trädets frukt såg de sig om som om de ^askämdes.

26 Och även jag såg mig om och såg på andra sidan floden med vatten en stor och ^arymlig byggnad, och den stod liksom i luften, högt över marken.

27 Och den var fylld med männ-

iskor, både gamla och unga, både män och kvinnor, och deras sätt att klä sig var utsökt. Och de ^aföreföll håna och peka finger åt dem som hade kommit fram och som åt av frukten.

28 Och sedan de hade ^asmakat på frukten ^bskämdes de på grund av dem som drev gäck med dem, och de ^cavföll och kom in på förbjudna stigar och gick förlorade.”

29 Och nu talar jag, Nephi, inte ^aalla min fars ord.

30 Men för att skriva i korthet: Se, han såg andra skaror tränga sig fram. Och de kom och grep tag i änden på ^aledstången av järn, och de strävade framåt och höll ständigt fast vid ledstången av järn tills de kom fram och föll ner och åt av trädets frukt.

31 Och han såg även andra ^askaror treva sig fram mot den stora och rymliga byggnaden.

32 Och det hände sig att många drunknade i ^akällans djup, och många försvann ur hans åsyn och vandrade på främmande vägar.

33 Och stor var skaran som gick in i den främmande byggnaden. Och sedan de kommit in i byggnaden pekade de ^ahånfullt finger åt mig och även åt dem som åt av frukten. Men vi gav inte akt på dem.

34 Dessa är min fars ord: ” För

20^b Matt. 13:38.

21^a HFS Vägen.

23^a 1 Ne. 12:17; 15:24.

24^a 1 Ne. 8:10–12.

25^a Rom. 1:16;

2 Tim. 1:8;

Alma 46:21;

Morm. 8:38.

26^a 1 Ne. 11:35–36; 12:18.

27^a HFS Högmod.

28^a 2 Petr. 2:19–22.

^b Mark. 4:14–20; 8:38;

Luk. 8:11–15;

Joh. 12:42–43.

^c HFS Avfall.

29^a 1 Ne. 1:16–17.

30^a 1 Ne. 15:23–24.

31^a Matt. 7:13.

32^a 1 Ne. 15:26–29.

33^a HFS Förfölja, förföljelse.

alla som "gav akt på dem hade avfallit.

35 Och "Laman och Lemuel åt inte av frukten", sa min far.

36 Och det hände sig att sedan min far hade talat alla orden beträffande sin dröm eller syn, och de var många, sa han till oss att han på grund av det han sett i en syn var mycket ängslig för Lamans och Lemuels skull, ja, han fruktade att de skulle bli förskjutna från Herrens närhet.

37 Och han förmanade dem sedan med en ömsint "förälders hela känsla att de skulle hörsamma hans ord, så att Herren kanske skulle vara barmhärtig mot dem och inte förskjuta dem. Ja, min far predikade för dem.

38 Och sedan han hade predikat för dem och även profeterat för dem om många ting, sa han till dem att de skulle lyda Herrrens befallningar. Och sedan slutade han tala till dem.

KAPITEL 9

Nephi gör två slags uppteckningar – Var och en kallas Nephis plåtar – De större plåtarna innehåller en världslig historia – De mindre handlar främst om andliga ting. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH allt detta såg och hörde

och talade min far medan han bodde i ett tält i "Lemuels dal, och även mycket mer som inte kan skrivas på dessa plåtar.

2 Och som jag har sagt om dessa plåtar, se, de är inte de plåtar på vilka jag ger en fullständig berättelse om mitt folks historia, för de "plåtar på vilka jag ger en fullständig berättelse om mitt folk har jag gett namnet Nephi, varför de kallas Nephis plåtar efter mitt eget namn. Och dessa plåtar kallas också Nephis plåtar.

3 Ändå har jag fått befallning av Herren att jag ska göra dessa plåtar i den särskilda "avsikten att där ska finnas inristad en berättelse om mitt folks ^bandliga verksamhet.

4 På de andra plåtarna ska inristas en berättelse om kungarnas regering och mitt folks krig och stridigheter. Därför handlar dessa plåtar till större delen om den andliga verksamheten, och de "andra plåtarna handlar till större delen om kungarnas regering och om mitt folks krig och stridigheter.

5 Därför har Herren befallt mig att göra dessa plåtar i en för honom "vis avsikt, vilken avsikt jag inte känner till.

6 Men Herren "vet allt från begynnelsen. Därför bereder han en utväg att utföra alla sina

34a 2 Mos. 23:2.
35a 1 Ne. 8:17–18;
2 Ne. 5:19–24.
37a HFS Familjen;
Föräldrar.
9 1a 1 Ne. 2:4–6, 8,
14–15; 16:6.
2a 1 Ne. 19:2, 4;

Jakob 3:13–14;
Morm. ord 1:2–11;
L&F 10:38–40.
HFS Plåtar.
3a L&F 3:19.
b 1 Ne. 6:3.
4a Jakob 1:2–4;
Morm. ord 1:10.

5a 1 Ne. 19:3;
Morm. ord 1:7;
Alma 37:2, 12, 14.
6a 2 Ne. 9:20;
L&F 38:2;
Mose 1:6, 35.
HFS Allvetande.

verk bland människobarnen, för se, han har all ^bmakt att uppfylla alla sina ord. Och så är det. Amen.

KAPITEL 10

Lehi förutsäger att judarna ska tas tillfånga av babylonierna – Han berättar om en Messias, en Frälsares, en Återlösares ankomst bland judarna – Lehi berättar även om hans ankomst som ska döpa Guds Lamm – Lehi berättar om Messias död och uppståndelse – Han jämför Israels förskingring och insamling med ett olioträd – Nephi talar om Guds Son, om den Helige Andens gåva och om behovet av rättfärdighet. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH nu fortsätter jag, Nephi, att på ^a dessa plåtar berätta om mina förehavanden och om min regering och andliga verksamhet. För att fortsätta min berättelse måste jag därför säga något angående min far och likaså om mina bröder.

2 För se, det hände sig att sedan min far slutat att tala orden om sin ^a dröm och även att uppmana dem till stor flit, talade han till dem om judarna –

3 att sedan de, ja, den stora staden ^a Jerusalem förstörts och

många blivit ^b bortförda i fångenskap till ^c Babylon, skulle de i Herrens egen rätta tid ^d återvända, ja, föras tillbaka ur fångenskapen. Och sedan de förts tillbaka ur fångenskapen skulle de åter besitta sitt arveland.

4 Ja, ^a sex hundra år från den tid då min far lämnade Jerusalem skulle Herren Gud uppresas en ^b profet bland judarna – ja, en ^c Messias, eller med andra ord en världens Frälsare.

5 Och han talade även om profeterna, om de många som hade ^a vittnat om dessa ting rörande denne Messias eller denne världens Återlösare som han hade talat om.

6 Därför befann sig hela människosläktet i ett förlorat och i ett ^a fallet tillstånd, och skulle evigt så förbli om de inte förlitade sig på denne Återlösare.

7 Och han talade även om en ^a profet som skulle komma före Messias för att bereda Herrens väg.

8 Ja, denne skulle gå fram och ropa i vildmarken: ^a "Bered Herrens väg och gör hans stigar raka, för det står en mitt ibland er som ni inte känner. Och han är mäktigare än jag, och hans skorem är jag inte värdig att

6^b Matt. 28:18.
10 1^a 1 Ne. 9:1–5; 19:1–6;
Jakob 1:1–4.
2^a 1 Ne. 8.
3^a Est. 2:6;
2 Ne. 6:8;
Hel. 8:20–21.
^b 587 f.Kr.; se
Kronologisk översikt
i tillägget.
2 Ne. 25:10.

^c Hes. 24:2;
1 Ne. 1:13;
Omni 1:15.
^d Jer. 29:10;
2 Ne. 6:8–9.
4^a 1 Ne. 19:8;
2 Ne. 25:19;
3 Ne. 1:1.
^b 1 Ne. 22:20–21.
^c HFS Messias.
5^a Jakob 7:11;

Mosiah 13:33;
Hel. 8:19–24;
3 Ne. 20:23–24.
6^a HFS Adams och
Evas fall.
7^a 1 Ne. 11:27;
2 Ne. 31:4.
8^a Jes. 40:3;
Matt. 3:1–3.

knyta upp.” Och min far talade mycket om detta.

9 Och min far sa att han skulle döpa i ^aBetabara på andra sidan Jordan. Och han sa även att han skulle ^bdöpa med vatten, ja, att han skulle döpa Messias med vatten.

10 Och sedan han hade döpt Messias med vatten skulle han se och bära vittne om att han hade döpt ^aGuds Lamm som skulle ta bort världens synder.

11 Och det hände sig att sedan min far hade talat dessa ord, talade han till mina bröder om det evangelium som skulle predikas bland judarna, och även om att judarna skulle ^anedsjunka i ^botro. Och sedan de hade ^cdödat den Messias som skulle komma, ja, sedan han hade dödat skulle han ^auppstå från de döda och uppenbara sig genom den ^eHelige Anden för icke-judarna.

12 Ja, min far talade mycket om icke-judarna och likaså om Israels hus, att de skulle liknas vid ett ^aolivträd vars grenar skulle brytas av och skulle ^bskingras över hela jordens yta.

13 Därför sa han att det nödvändigtvis måste vara så att vi i enighet leds till ^alöftets

land, så att Herrens ord om att vi skulle skingras över hela jordens yta uppfylls.

14 Och sedan Israels hus förskingrats skulle de ^aåter samlas in. Eller kort sagt: Sedan ^bicke-judarna fått evangeliets fullhet skulle ^colivträdet naturliga grenar, eller återstoden av Israels hus, ympas in eller komma till kunskap om den sanne Messias, deras Herre och deras Återlösare.

15 Och med sådana ord profeterade och talade min far till mina bröder, och likaså mycket annat som jag inte skriver i denna bok, för jag har skrivit så mycket därav som jag ansåg lämpligt i min ^aandra bok.

16 Och allt detta som jag har talat om ägde rum medan min far bodde i ett tält i Lemuels dal.

17 Och det hände sig att sedan jag, Nephi, hade hört alla min ^afars ord om det han sett i en ^bsyn, och likaså det han talade genom den Helige Andens kraft, den kraft som han fick genom tro på Guds Son – och Guds Son var den ^cMessias som skulle komma – önskade jag, Nephi, att även jag skulle få se och höra och

<p>9a ELLER Betania; Joh. 1:28. b HFS Johannes Döparen. 10a HFS Guds Lamm. 11a Jakob 4:14–18. b Morm. 5:14. c HFS Jesus Kristus; Korsfästelse. d HFS Uppståndelse. e HFS Helige Anden, den.</p>	<p>12a 1 Mos. 49:22–26; 1 Ne. 15:12; 2 Ne. 3:4–5; Jakob 5; 6:1–7. HFS Olivträd; Vingård, Herrens. b 1 Ne. 22:3–8. HFS Israel – Israels förskingring. 13a 1 Ne. 2:20. HFS Utlovade landet.</p>	<p>14a HFS Israel – Israels insamling. b 1 Ne. 13:42; L&F 14:10. c Jakob 5:8, 52, 54, 60, 68. 15a 1 Ne. 1:16–17. 17a Enos 1:3; Alma 36:17. b 1 Ne. 8:2. c HFS Messias.</p>
---	---	--

veta allt detta genom den ^dHelige Andens kraft, vilken är Guds gåva till alla dem som ^eflitigt söker honom, såväl i ^fforntida tider som då han ska uppenbara sig för människobarnen.

18 För han är ^adensamme i går, i dag och i evighet, och vägen är beredd för alla människor sedan världens grundläggning om så är att de omvänder sig och kommer till honom.

19 För den som flitigt söker ska finna, och ^aGuds hemligheter ska avslöjas för dem genom den ^bHelige Andens kraft såväl i vår tid som i forntida tider, och såväl i forntida tider som i kommande tider. Således är ^cHerrens väg ett evigt kretslopp.

20 Kom därför ihåg, o människor: För alla dina gärningar ska du ställas till ^ddoms.

21 Om du således har sökt handla ogudaktigt under din ^aprövotids dagar så befinner du vara ^boren inför Guds domarsäte. Och inget orent kan vistas hos Gud, varför du för evigt måste förskjutas.

22 Och den Helige Anden ger mig myndighet och förpliktelse att tala detta och inte tiga.

KAPITEL 11

Nephi ser Herrens Ande och visas i en syn livets träd – Han ser Guds Sons mor och undervisas om Guds välvilja – Han ser Guds Lamms dop, tjänande och korsfästelse – Han ser även Lammets tolv apostlars kallelse och tjänande. Omkring 600–592 f.Kr.

FÖR det hände sig att sedan jag önskat få kunskap om det som min far hade sett, och då jag trodde att Herren kunde visa det för mig, ^afördes jag, medan jag satt och ^bbegrundade det i mitt hjärta, bort av Herrens Ande, ja, upp på ett mycket högt ^cberg som jag aldrig tidigare hade sett och på vilket jag aldrig tidigare hade satt min fot.

2 Och Anden sa till mig: "Se, vad önskar du?"

3 Och jag sa: "Jag önskar se det som min far ^asåg."

4 Och Anden sa till mig: "Tror du att din far såg det ^aträd som han har talat om?"

5 Och jag sa: "Ja, du vet att jag ^atror alla min fars ord."

6 Och när jag hade talat dessa ord ropade Anden med hög röst och sa: "Hosianna till Herren, den allrahögste Guden, för han

17^d HFS Helige Anden, den.
^e Moro. 10:4–5, 7, 19.
^f L&F 20:26.
 18^a Hebr. 13:8; Morm. 9:9; L&F 20:12.
 HFS Gud, gudomen.
 19^a HFS Hemligheter, Guds.
^b HFS Helige Anden, den.

^c Alma 7:20; L&F 3:2; 35:1.
 20^a Pred. 12:14; 2 Ne. 9:46.
 HFS Domen, den yttersta.
 21^a Alma 34:32–35.
^b 1 Kor. 6:9–10; 3 Ne. 27:19; L&F 76:50–62; Mose 6:57.
 11 1^a 2 Kor. 12:1–4;

Upp. 21:10; 2 Ne. 4:25; Mose 1:1.
^b L&F 76:19.
 HFS Begrunda.
^c 5 Mos. 10:1; Eth. 3:1.
 3^a 1 Ne. 8:2–34.
 4^a 1 Ne. 8:10–12; 15:21–22.
 5^a 1 Ne. 2:16.

är Gud över hela "jorden, ja, över allt. Och välsignad är du, Nephi, eftersom du ^btror på den allrahögste Gudens Son. Därför ska du få se det som du har begärt.

7 Och se, detta ska ges dig som ett "tecken: Sedan du har sett trädet som bar den frukt som din far smakade, ska du även se en man stiga ner från himlen, och honom ska du skåda. Och när du har skådat honom ska du ^bvittna om att han är Guds Son."

8 Och det hände sig att Anden sa till mig: "Se!" Och jag såg och fick se ett träd, och det liknade det "träd som min far hade sett. Och dess skönhet var långt större än, ja, den överträffade all annan skönhet, och dess ^bvithet överträffade den nyfallna snöns vithet.

9 Och det hände sig att sedan jag hade sett trädet sa jag till Anden: "Jag ser att du har visat mig det träd som är "dyrbarare än allt annat."

10 Och han sa till mig: "Vad önskar du?"

11 Och jag sa till honom: "Att få veta "uttydningen därav" – jag talade nämligen till honom som en människa talar, för jag såg att han var i en ^bmänniskas gestalt. Ändå visste jag att det var Herrens Ande, och han talade till mig som en människa talar med en annan.

12 Och det hände sig att han sa till mig: "Se!" Och jag såg mig om för att se på honom, men jag såg honom inte, för han hade försvunnit ur min åsyn.

13 Och det hände sig att jag såg och fick se den stora staden Jerusalem och likaså andra städer. Och jag såg staden Nasaret, och i staden "Nasaret såg jag en ^bjungfru, och hon var enastående vacker och vit.

14 Och det hände sig att jag såg "himlarna öppna. Och en ängel kom ner och ställde sig framför mig, och han sa till mig: "Nephi, vad ser du?"

15 Och jag sa till honom: "En jungfru, vackrare och skönare än alla andra jungfrur."

16 Och han sa till mig: "Förstår du Guds välvilja?"

17 Och jag sa till honom: "Jag vet att han älskar sina barn, men jag vet inte vad allting betyder."

18 Och han sa till mig: "Se, "jungfrun som du ser är ^bGuds Sons mor i köttet."

19 Och det hände sig att jag såg att hon fördes bort i Anden. Och sedan hon varit bortförd i "Anden under en tid, talade ängeln till mig och sa: "Se!"

20 Och jag såg och fick åter se jungfrun, och hon bar ett "barn i sina armar.

21 Och ängeln sa till mig: "Se

6a 2 Mos. 9:29;

2 Ne. 29:7;

3 Ne. 11:14;

Mose 6:44.

b HFS Tro.

7a HFS Tecken.

b HFS Vittnesbörd.

8a 1 Ne. 8:10.

b 1 Ne. 8:11.

9a 1 Ne. 11:22–25.

11a 1 Mos. 40:8.

b Eth. 3:15–16.

13a Matt. 2:23.

b Luk. 1:26–27;

Alma 7:10.

HFS Maria, Jesu mor.

14a Hes. 1:1;

1 Ne. 1:8.

18a Jes. 7:14;

Luk. 1:34–35.

b Mosiah 3:8.

19a Matt. 1:20.

20a Luk. 2:16.

“Guds Lamm, ja, den evige
^bFaderns ^cSon! Förstår du vad
^d“trädet betyder som din far såg?”

22 Och jag svarade honom
 och sa: “Ja, det är Guds ^akärlek
 som utgjuts i människobarnens
 hjärtan. Därför är den det mest
 begärliga av allt.”

23 Och han talade till mig och
 sa: “Ja, och det mest ^aglädjande
 för själen.”

24 Och sedan han hade sagt
 dessa ord sa han till mig: “Se!”
 Och jag såg, och jag fick se Guds
 Son ^agå ut bland människo-
 barnen. Och jag såg många falla
 ner för hans fötter och tillbe
 honom.

25 Och det hände sig att jag
 såg att ^aledstången av järn som
 min far hade sett var Guds ord
 som ledde till källan med ^blev-
 ande vatten, eller till ^clivets träd.
 Dessa vatten är en sinnebild för
 Guds kärlek, och jag såg även
 att livets träd var en sinnebild
 för Guds kärlek.

26 Och återigen sa ängeln till
 mig: “Se, och betrakta Guds
^a“välvilja!”

27 Och jag såg och fick ^ase
 världens Återlösare som min
 far hade talat om. Och jag såg
 även den ^bprofet som skulle
 bereda vägen för honom. Och
 Guds Lamm gick ut och ^cdöptes

av honom, och sedan han blivit
 döpt såg jag himlarna öppna
 och såg den Helige Anden
 komma ner från himlen och vila
 på honom i form av en ^dduva.

28 Och jag såg att han gick
 ut och betjänade folket med
^a“makt och stor härlighet. Och
 folkskaror samlades för att höra
 honom, och jag såg att de drev
 honom bort från sig.

29 Och jag såg även ^a“tolv andra
 följa honom. Och det hände sig
 att de i Anden fördes bort ur
 min åsyn, och jag såg dem inte
 mera.

30 Och det hände sig att äng-
 eln åter talade till mig och sa:
 “Se!” Och jag såg, och jag fick
 se himlarna åter öppna sig, och
 jag såg ^a“änglar nedstiga bland
 människobarnen, och de betjän-
 ade dem.

31 Och han talade åter till mig
 och sa: “Se!” Och jag såg, och
 jag fick se Guds Lamm gå ut
 bland människobarnen. Och jag
 såg skaror av människor som
 var sjuka och som var hemsökta
 av alla slags sjukdomar och av
^a“djävlar och ^borena andar, och
 ängeln talade och visade mig allt
 detta. Och de ^cbotades genom
 Guds Lamms kraft, och djävlar
 och de orena andarna drevs ut.

32 Och det hände sig att ängeln

21 ^a HFS Guds Lamm.
^b HFS Gud, gudomen –
 Gud Fadern.
^c HFS Jesus Kristus.
^d 1 Ne. 8:10;
 Alma 5:62.
 HFS Livets träd.
 22 ^a HFS Kärlek.
 23 ^a HFS Glädje.
 24 ^a Luk. 4:14–21.
 25 ^a 1 Ne. 8:19.

^b HFS Levande vatten.
^c 1 Mos. 2:9;
 Alma 32:40–41;
 Mose 4:28, 31.
 26 ^a 1 Ne. 11:16–33.
 27 ^a 2 Ne. 25:13.
^b Matt. 11:10;
 1 Ne. 10:7–10;
 2 Ne. 31:4.
^c HFS Dop, döpa.
^d HFS Duvans tecken.

28 ^a L&F 138:25–26.
 29 ^a HFS Apostel.
 30 ^a HFS Änglar.
 31 ^a Mark. 5:15–20;
 Mosiah 3:5–7.
 HFS Djävulen.
^b HFS Anden –
 Onda andar.
^c HFS Bota.

åter talade till mig och sa: "Se!" Och jag såg och fick se Guds Lamm, att han greps av folket, ja, den evige Gudens Son "dömdes av världen, och jag såg och vittnar härom.

33 Och jag, Nephi, såg att han lyftes upp på ^akorset och ^bdöddes för världens synder.

34 Och sedan han döddes såg jag att jordens folkskaror samlades för att strida mot Lammets apostlar, för så kallades de tolv av Herrens ängel.

35 Och jordens skaror var samlade, och jag såg att de var i en stor och rymlig ^abyggnad, liknande den byggnad som min far såg. Och Herrens ängel talade åter till mig och sa: "Se världen och dess visdom, ja, se att Israels hus har samlat sig för att strida mot Lammets tolv apostlar."

36 Och det hände sig att jag såg och vittnar om att den stora och rymliga byggnaden var världens ^ahögmot, och den föll, och dess fall var mycket stort. Och Herrens ängel talade åter till mig och sa: "Så ska alla nationer, släkter, tungomål och folk förgöras som kämpar mot Lammets tolv apostlar."

KAPITEL 12

Nephi ser i en syn löftets land; invånarnas rättfärdighet, ondskan och fall; Guds Lammes ankomst

bland dem; hur de tolv lärjungarna och de tolv apostlarna ska döma Israel; deras motbudande och orena tillstånd vilka nedsjunker i otro. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH det hände sig att ängeln sa till mig: "Se och betrakta dina avkomlingar och även dina bröders avkomlingar." Och jag såg och fick se ^alöftets land, och jag såg skaror av människor, ja, de tycktes till antalet vara lika många som havets sand.

2 Och det hände sig att jag såg stora skaror som hade samlat sig för att strida mot varandra, och jag såg ^akrig och krigsrykten och väldiga blodbad med svärd bland mitt folk.

3 Och det hände sig att jag såg många släktled dö bort till följd av krig och stridigheter i landet, och jag såg många städer, ja, så många att jag inte räknade dem.

4 Och det hände sig att jag såg en ^amörkrets ^bdimma över löftets lands yta, och jag såg blixtar och jag hörde åska och jordskalv och alla slags våldsamma oljud. Och jag såg jorden och klipporna rämna, och jag såg berg falla sönder, och jag såg jordens slätter brytas upp, och jag såg många städer ^csjunka, och jag såg många brännas upp av eld, och jag såg många som föll till marken på grund av jordskalven.

32a Mark. 15:17–20.

33a Joh. 19:16–19;
Mosiah 3:9–10;
3 Ne. 27:14.
HFS Korset.
b HFS Försona,

försoning.

35a 1 Ne. 8:26; 12:18.

36a HFS Högmot.

12 1a HFS Utlovade
landet.

2a Enos 1:24;

Morm. 8:7–8.

HFS Krig.

4a 1 Ne. 19:10.

b Hel. 14:20–28.

c 3 Ne. 8:14.

5 Och det hände sig sedan jag sett detta, att jag såg "mörkrets töcken försvinna från jordens yta, och se, jag såg skaror som inte hade fallit som följd av Herr-ens stora och fruktansvärda domar.

6 Och jag såg himlarna öppna och "Guds Lamm stiga ner från himlen, och han kom ner och visade sig för dem.

7 Jag såg även och vittnar om att den Helige Anden föll på "tolv andra, och de blev ordinerade av Gud och utvalda.

8 Och ängeln talade till mig och sa: "Se Lammets tolv lärjungar som är utvalda att betjäna dina avkomlingar."

9 Och han sa till mig: "Du kommer ihåg Lammets "tolv apostlar? Se, det är de som ska ^bdöma Israels tolv stammar. Därför ska de tolv tjänarna bland dina avkomlingar dömas av dem, för ni är av Israels hus.

10 Och dessa "tolv tjänare som du ser ska döma dina avkomlingar. Och se, de är rättfärdiga för evigt, för tack vare deras tro på Guds Lamm görs deras ^bkläder vita i hans blod."

11 Och ängeln sa till mig: "Se!" Och jag såg och fick se "tre släktled gå bort i rättfärdighet, och

deras kläder var vita, ja, liksom Guds Lamm. Och ängeln sa till mig: "Dessa har gjorts vita i Lammets blod tack vare sin tro på honom."

12 Och jag, Nephi, såg även många ur det "fjärde släktledet som gick bort i rättfärdighet.

13 Och det hände sig att jag såg att jordens folkskaror var samlade.

14 Och ängeln sa till mig: "Se dina avkomlingar och likaså dina bröders avkomlingar."

15 Och det hände sig att jag såg och fick se mina avkomlingar samlade i stora skaror "mot mina bröders avkomlingar. Och de var samlade till strid.

16 Och ängeln talade till mig och sa: "Se källan med "orent vatten som din far såg, ja, den ^bflod han talade om, och dess djup är "helvetets djup.

17 Och mörkrets "dimmor är djävulens frestelser som ^bförblindar ögonen och förhärdar människobarnens hjärtan och leder dem bort på "breda vägar så att de förgås och går förlorade.

18 Och den stora och rymliga "byggnad som din far såg är fåfängliga ^binbillningar och människobarnens "högmod.

5a 3 Ne. 8:20; 10:9.

6a 2 Ne. 26:1, 9;
3 Ne. 11:3–17.

7a 3 Ne. 12:1; 19:12–13.

9a Luk. 6:13.

b Matt. 29:28;
L&F 29:12.

HFS Domen,
den yttersta.

10a 3 Ne. 27:27;

Morm. 3:18–19.

b Upp. 7:14;

Alma 5:21–27;

13:11–13;

3 Ne. 27:19–20.

11a 2 Ne. 26:9–10;

3 Ne. 27:30–32.

12a Alma 45:10–12;

Hel. 13:5, 9–10;

3 Ne. 27:32;

4 Ne. 1:14–27.

15a Morm. 6.

16a HFS Orenhet,
orenlighet.

b 1 Ne. 8:13;

15:26–29.

c HFS Helvetet.

17a 1 Ne. 8:23; 15:24;

L&F 10:20–32.

b HFS Avfall.

c Matt. 7:13–14.

18a 1 Ne. 8:26;

11:35–36.

b Jer. 7:24.

c HFS Högmod.

Och en stor och fruktansvärd "avgrund skiljer dem åt, ja, "rättvisans ord från den evige Guden och Messias, vilken är Guds Lamm, som den Helige Anden har vittnat om från världens begynnelse till denna tid, och från denna stund och för evigt."

19 Och medan ängeln talade dessa ord såg jag och fick se att mina bröders avkomlingar stred mot mina avkomlingar enligt ängelns ord. Och jag såg att på grund av mina avkomlingars högmod och djävulens "frestelser" övervann mina bröders avkomlingar mina avkomlingars folk.

20 Och det hände sig att jag såg och fick se att mina bröders avkomlingars folk hade besegrat mina avkomlingar. Och de gick i stora skaror ut över landets yta.

21 Och jag såg dem samlade i stora skaror, och jag såg "krig och krigsrykten bland dem. Och i krig och krigsrykten såg jag många släktled gå bort.

22 Och ängeln sa till mig: "Se, dessa kommer att "nedsjunka i otro."

23 Och det hände sig att jag såg att de, sedan de nedsjunkit i otro, blev ett "mörkt och motbjudande och borent folk, fullt av lättja och alla slags avskyvärdheter.

KAPITEL 13

Nephi ser i en syn djävulens kyrka grundlagd bland icke-judarna, Amerikas upptäckt och kolonisation, förlusten av många tydliga och dyrbara stycken ur Bibeln, det härav följande avfallna tillståndet bland icke-judarna, evangeliets återställelse, framkomsten av helig skrift i de sista dagarna och uppbyggandet av Sion. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH det hände sig att ängeln talade till mig och sa: "Se!" Och jag såg och fick se många nationer och riken.

2 Och ängeln sa till mig: "Vad ser du?" Och jag sa: "Jag ser många nationer och riken."

3 Och han sa till mig: "Detta är icke-judarnas nationer och riken."

4 Och det hände sig att jag bland "icke-judarnas nationer såg grundläggningen av en bstor kyrka.

5 Och ängeln sa till mig: "Se grundläggningen av en kyrka som är den mest avskyvärda av alla kyrkor, och som "dräper Guds heliga, ja, och plågar dem och trycker ner dem och lägger på dem ett bok av järn och leder dem ner i fångenskap."

6 Och det hände sig att jag såg denna "stora och avskyvärda kyrka, och jag såg att b djävulen var dess grundläggare.

18d Luk. 16:26;

1 Ne. 15:28–30.

e HFS Rättvisa.

19a HFS Fresta, frestelser.

b Jar. 1:10;

Morm. ord 1:1–2.

21a Morm. 8:8;

Moro. 1:2.

HFS Krig.

22a 1 Ne. 15:13;

2 Ne. 26:15.

23a 2 Ne. 26:33.

b 2 Ne. 5:20–25.

c HFS Lat, lättja.

13 4a HFS Icke-judar.

b 1 Ne. 13:26, 34;

14:3, 9–17.

5a Upp. 17:3–6;

1 Ne. 14:13.

b Jer. 28:10–14.

6a L&F 88:94.

HFS Djävulen –

Djävulens kyrka.

b 1 Ne. 22:22–23.

7 Och jag såg även ^aguld och silver och siden och scharlakan och fint tvinnat linne och alla slags dyrbara kläder, och jag såg många skökor.

8 Och ängeln talade till mig och sa: "Se, guldet och silvret och sidenet och scharlakanet och det fint tvinnade linnet och de dyrbara kläderna och skökorerna är vad denna stora och avskryvårda kyrka ^eeftertraktar.

9 Och för att vinna världens beröm ^aförgör de även Guds heliga och försätter dem i fångenskap."

10 Och det hände sig att jag såg och fick se många vatten, och de skilde icke-judarna från mina bröders avkomlingar.

11 Och det hände sig att ängeln sa till mig: "Se, Guds vrede är över dina bröders avkomlingar."

12 Och jag såg och fick se en man bland icke-judarna som var skild från mina bröders avkomlingar av de många vattnen. Och jag såg att ^aGuds Ande kom ner och påverkade mannen, och han for på de många vattnen ända till mina bröders avkomlingar som var i det utlovade landet.

13 Och det hände sig att jag såg att Guds Ande påverkade andra icke-judar, och de kom ut ur fångenskapen över de många vattnen.

14 Och det hände sig att jag såg

många ^askaror av icke-judarna i ^blöftets land. Och jag såg att Guds vrede var över mina bröders avkomlingar, och de blev ^cskingrade av icke-judarna och blev slagna.

15 Och jag såg att Herrens Ande var över icke-judarna, och de hade framgång och fick ^alandet som arvedel, och jag såg att de var vita och mycket behagliga och ^bvackra liksom mitt folk innan de blev ^cdräpta.

16 Och det hände sig att jag, Nephi, såg att icke-judarna som kommit ut ur fångenskapen ödmjukade sig inför Herren. Och Herrens kraft var med ^adem.

17 Och jag såg att icke-judarnas fädernesnationer var samlade på vattnen och även på land för att strida mot dem.

18 Och jag såg att Guds kraft var med dem och likaså att Guds vrede var över alla dem som var samlade till strid mot dem.

19 Och jag, Nephi, såg att de icke-judar som kommit ut ur fångenskapen ^abefriades genom Guds makt ur alla andra nationers händer.

20 Och det hände sig att jag, Nephi, såg att de hade framgång i landet, och jag såg en ^abok som spreds bland dem.

21 Och ängeln sa till mig: "Vet du vad boken betyder?"

7a Morm. 8:36–38.

8a Upp. 18:10–24;
Morm. 8:35–38.

9a Upp. 13:4–7.

12a HFS Inspiration,
inspirera.

14a 2 Ne. 1:11;

Morm. 5:19–20.

b HFS Utlovade landet.

c 1 Ne. 22:7–8.

HFS Israel – Israels
förskingring.

15a 2 Ne. 10:19.

b 2 Ne. 5:21.

c Morm. 6:17–22.

16a L&F 101:80.

19a 2 Ne. 10:10–14;

3 Ne. 21:4;

Eth. 2:12.

20a 1 Ne. 14:23.

22 Och jag sa till honom: "Det vet jag inte."

23 Och han sa: "Se, den utgår ur en judes mun." Och jag, Nephi, såg det. Och han sa till mig: "Boken som du ser är en ^buppteckning av ^cjudarna som innehåller Herrens förbund som han har slutit med Israels hus. Och den innehåller även många av de heliga profeternas profetior, och den är en uppteckning som liknar den som är inristad på ^dplåtarna av mässing, men det finns inte lika många i den. Ändå innehåller den Herrens förbund som han har slutit med Israels hus, varför den är av stort värde för icke-judarna."

24 Och Herrens ängel sa till mig: "Du har sett att boken utgick ur en judes mun, och när den utgick ur en judes mun innehöll den Herrens evangeliums fullhet om vilken de tolv apostlarna vittnar, och de vittnar enligt den sanning som är i Guds Lamm."

25 Därför går dessa ting i renhet från ^ejudarna till icke-judarna enligt den sanning som är i Gud.

26 Och sedan de genom Lammets tolv apostlars händer har gått ut från judarna ^ftill icke-judarna, ser du grundläggningen av den ^bstora och avskyvärda ^ckyrka som är den mest avskyvärda av alla kyrkor. För se, de har från

Lammets evangelium ^dtagit bort många stycken som är ^etydliga och högst dyrbara, och även många av Herrens förbund har de tagit bort.

27 Och allt detta har de gjort för att de ska kunna förvränga Herrens rätta vägar, och för att de ska kunna förblinda människobarnens ögon och förhärda deras hjärtan.

28 Således ser du att sedan boken kommit fram genom den stora och avskyvärda kyrkans hand är många tydliga och dyrbara stycken borttagna ur boken som är Guds Lamms bok.

29 Och sedan dessa tydliga och dyrbara stycken tagits bort går den ut till icke-judarnas alla nationer. Och sedan den gått ut till icke-judarnas alla nationer, ja, med icke-judarna som har dragit ut ur fångenskapen över de många vattnen som du har sett, ser du att – på grund av de många tydliga och dyrbara stycken som tagits bort ur boken, vilka var tydliga för människobarnens förstånd enligt den tydlighet som är i Guds Lamm – på grund av att dessa stycken är borttagna från Lammets evangelium är det många som snavar, ja, till den grad att Satan får stor makt över dem.

30 Likväl ser du att icke-judarna som har dragit ut ur fången-

23a 1 Ne. 13:38;
2 Ne. 29:4–12.
b HFS Skrifterna.
c 2 Ne. 3:12.
d 1 Ne. 5:10–13.
25a 2 Ne. 29:4–6;
L&F 3:16.

HFS Judar.
b HFS Icke-judar.
26a Matt. 21:43.
b 1 Ne. 13:4–6;
14:3, 9–17.
c HFS Avfall – Den
tidiga kristna

kyrkans avfall.
d Morm. 8:33;
Mose 1:41.
e 1 Ne. 14:20–26;
TA 1:8.

skapen och har blivit upphöjda genom Guds makt över alla andra nationer i det land som är utvalt framför alla andra länder, vilket är det land som Herren Gud har slutit förbund med din far om att hans avkomlingar ska besitta som sitt ^aarveland, ja, du ser att Herren Gud inte ska tillåta att icke-judarna fullständigt ska förgöra den ^bblandning av dina avkomlingar som finns bland dina bröder.

31 Inte heller ska han tillåta att icke-judarna ^aförgör dina bröders avkomlingar.

32 Inte heller ska Herren Gud tillåta att icke-judarna för evigt blir kvar i det hemska tillstånd av blindhet som du ser att de befinner sig i på grund av de tydliga och högst dyrbara delarna av Lammets evangelium som har hållits tillbaka av den ^aavskryvda kyrka som du har sett grundläggningen av.

33 Därför säger Guds Lamm: 'Jag ska vara barmhärtig mot icke-judarna genom att hemsöka återstoden av Israels hus med svåra straffdomar.'''

34 Och det hände sig att Herr-ens ängel talade till mig och sa: "Se, säger Guds Lamm, 'sedan jag har hemsökt ^aåterstoden av Israels hus' – och den återstod om vilken jag talar är din fars

avkomlingar – 'ja, sedan jag har hemsökt dem med straffdomar och slagit dem med icke-judarnas hand, och sedan icke-judarna storligen har ^bsnavat på grund av att de mycket tydliga och dyrbara delarna av ^cLammets evangelium har hållits tillbaka av den avskryvda kyrka som är skökornas moder, säger Lammets, ska jag vara så barmhärtig mot icke-judarna på den dagen att jag genom min egen kraft till dem ska ^dföra fram mycket av mitt evangelium som ska vara tydligt och dyrbart, säger Lammets.

35 För se, säger Lammets: Jag ska uppenbara mig för dina avkomlingar, så att de ska skriva mycket som jag ska tillkännage för dem som ska vara tydligt och dyrbart. Och sedan dina avkomlingar förgjorts och nedsjunkit i otro, och även dina bröders avkomlingar, ska ^a dessa ting bli gömda för att komma fram till icke-judarna genom Lammets gåva och kraft.

36 Och i dem ska mitt ^aevangelium vara skrivet, säger Lammets, och min ^bklippa och min frälsning.

37 Och ^avälsignade är de som på den dagen söker frambringa mitt ^bSion, för de ska ha den ^cHelige Andens gåva och kraft.

30a HFS Utlovade landet.

b Alma 45:10–14.

31a 2 Ne. 4:7; 10:18–19;

Jakob 3:5–9;

Hel. 15:12;

3 Ne. 16:8–9;

Morm. 5:20–21.

32a HFS Djävulen –
Djävulens kyrka.

34a HFS Josef, Jakobs son.

b 1 Ne. 14:1–3;

2 Ne. 26:20.

c HFS Evangeliet.

d L&F 10:62.

HFS Evangeliets

återställelse.

35a 2 Ne. 27:6; 29:1–2.
HFS Mormons bok.

36a 3 Ne. 27:13–21.

b Hel. 5:12;

3 Ne. 11:38–39.

HFS Klippa.

37a L&F 21:9.

b HFS Sion.

c HFS Helige Andens
gåva, den.

Och om de ^dhåller ut intill änden ska de upphöjas på den yttersta dagen och ska bli frälsta i ^eLammets eviga rike. Och de som ^fförkunnar frid, ja, budskap om stor glädje, hur ljuvliga är inte de på bergen!'"

38 Och det hände sig att jag såg återstoden av mina bröders avkomlingar och även ^aGuds Lamms bok som utgått ur judens mun, och att den kom från icke-judarna ^btill återstoden av mina bröders avkomlingar.

39 Och sedan den kommit ut till dem såg jag andra ^bböcker som genom Lammets kraft kom ut från icke-judarna till dem för att ^bövertyga icke-judarna och återstoden av mina bröders avkomlingar, och även de judar som var spridda över hela jordens yta, om att profeternas och Lammets tolv apostlars uppteckningar är ^csanna.

40 Och ängeln talade till mig och sa: "Dessa ^asista uppteckningar som du har sett bland icke-judarna ska ^bfastslå sanningen hos de ^cförsta, vilka kommer från Lammets tolv apostlar, och ska tillkännage de tydliga och dyrbara stycken som har tagits bort från dem, och ska tillkännage för alla släkter,

tungomål och folk att Guds Lamm är den evige Faderns Son och världens ^dFrälsare och att alla människor måste komma till honom, annars kan de inte bli frälsta.

41 Och de måste komma enligt de ord som ska stadfästas genom Lammets mun, och Lammets ord ska tillkännages i dina avkomlingars uppteckningar liksom i Lammets tolv apostlars uppteckningar. Därför ska de båda förenas till ^eett, för det finns ^ben Gud och en ^cHerde över hela jorden.

42 Och tiden kommer då han ska uppenbara sig för alla nationer, både för ^ajudarna och för icke-judarna. Och sedan han uppenbarat sig för judarna och likaså för icke-judarna, då ska han uppenbara sig för icke-judarna och likaså för judarna, och de ^bsista ska bli de första och de ^cförsta ska bli de sista.

KAPITEL 14

En ängel berättar för Nephi om de välsignelser och förbannelser som ska drabba icke-judarna – Det finns bara två kyrkor: Guds Lamms kyrka och djävulens kyrka – Guds heliga i alla nationer

37d 3 Ne. 27:16.

HFS Uthärda.

e HFS Celestial
härlighet.

f Jes. 52:7;

Mosiah 15:14–18;

3 Ne. 20:40.

38a 1 Ne. 13:23;

2 Ne. 29:4–6.

b Morm. 5:15.

39a HFS Skrifterna –
Heliga skrifters

framkomst
profeterade.

b Hes. 37:15–20;

2 Ne. 3:11–12.

c 1 Ne. 14:30.

40a 2 Ne. 26:16–17; 29:12.

HFS Mormons bok.

b Morm. 7:8–9.

c HFS Bibeln.

d Se titelbladet till

Mormons bok.

Mose 1:6.

41a Hes. 37:17.

b 5 Mos. 6:4;

Joh. 17:21–23;

2 Ne. 31:21.

c HFS Gode
herden, den.

42a L&F 90:8–9;
107:33; 112:4.

b Jakob 5:63.

c Luk. 13:30;

1 Ne. 15:13–20.

förföljs av den stora och avskyvärda kyrkan – Aposteln Johannes ska skriva om världens ände. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH det ska ske att om "icke-judarna hörsammar Guds Lamm på den dag då han uppbar sig för dem i ord och även i ^bmåktiga gärningar för att undanröja deras "stöttestenar, 2 och inte förhårdar sina hjärtan mot Guds Lamm, ska de räknas bland din fars avkomlingar, ja, de ska "räknas bland Israels hus. Och de ska vara ett ^bvälsignat folk i det utlovade landet för evigt. De ska aldrig mer försättas i fångenskap och Israels hus ska aldrig mer bringas på skam.

3 "Och den stora "grop som har grävts åt dem av den stora och avskyvärda kyrka som grundlades av djävulen och hans barn så att han kan leda människornas själar ner till helvetet – ja, den stora grop som har grävts för människornas undergång ska fyllas av dem som har grävt den till deras fullständiga undergång", säger Guds Lamm. Inte till själens undergång, såvida den inte kastas i det ^bhelvete som inte har något slut.

4 För se, detta är enligt djävul-

ens fångenskap och även enligt Guds rättvisa mot alla dem som utövar ogudaktighet och avskyvärdheter inför honom."

5 Och det hände sig att ängeln talade till mig, Nephi, och sa: "Du har sett att om icke-judarna omvänder sig går det dem väl. Du känner även till Herrens förbund med Israels hus. Du har även hört att den som "inte omvänder sig ska förgås.

6 Därför, "ve icke-judarna om så är att de förhårdar sina hjärtan mot Guds Lamm.

7 "För tiden kommer, säger Guds Lamm, då jag ska utföra ett stort och "förunderligt verk bland människobarnen, ett verk som ska bli evigt bestående på det ena eller det andra sättet – antingen till att övertyga dem så att de kan få frid och ^bevigt liv, eller också till att överlämna dem åt sina hjärtans hårdhet och sina sinnens blindhet så att de försätts i fångenskap, och också till undergång både timligt och andligt, enligt den djävulens "fångenskap som jag har talat om."

8 Och det hände sig att när ängeln hade talat dessa ord sa han till mig: "Kommer du ihåg "Faderns förbund med Israels hus?" Jag sa till honom: "Ja."

14 1a 3 Ne. 16:6–13.
HFS Icke-judar.

b 1 Tess. 1:5;
1 Ne. 14:14;
Jakob 6:2–3.

c Jes. 57:14;
1 Ne. 13:29, 34;
2 Ne. 26:20.

2a Gal. 3:7, 29;
2 Ne. 10:18–19;
3 Ne. 16:13; 21:6, 22;

Abr. 2:9–11.

b 2 Ne. 6:12; 10:8–14;
3 Ne. 16:6–7; 20:27.

3a 1 Ne. 22:14;
L&F 109:25.

b HFS Fördoma,
fördömelse;
Helvetet.

5a HFS Omvända sig,
omvändelse.

6a 2 Ne. 28:32.

7a Jes. 29:14;

1 Ne. 22:8;
2 Ne. 27:26; 29:1–2;

L&F 4:1.
HFS Evangeliets
återställelse.

b HFS Evigt liv.
c 2 Ne. 2:26–29;
Alma 12:9–11.

8a HFS Abrahams
förbund.

9 Och det hände sig att han sa till mig: "Se, och skåda den stora och avskyvärda kyrkan som är avskyvärdheternas moder och vars grundläggare är "djävulen."

10 Och han sa till mig: "Se, det finns bara "två kyrkor. Den ena är Guds Lamms kyrka och den ^bandra är djävulens kyrka. Den som inte tillhör Guds Lamms kyrka tillhör därför den stora kyrka som är avskyvärdheternas moder. Och hon är hela jordens "sköka."

11 Och det hände sig att jag såg och fick se hela jordens sköka, och hon satt på många "vatten. Och ^bhon hade herravälde över hela jorden bland alla nationer, släkter, tungomål och folk.

12 Och det hände sig att jag såg Guds Lamms kyrka, och dess medlemmar var "få på grund av den skökas ogudaktighet och avskyvärdheter som satt på de många vattnen. Ändå såg jag att även Lammets kyrka, som var Guds heliga, fanns över ^bhela jordens yta. Och deras besittningar på jordens yta var små på grund av ogudaktigheten hos den stora sköka som jag såg.

13 Och det hände sig att jag

såg att avskyvärdheternas stora moder samlade ihop stora skaror på hela jordens yta bland icke-judarnas alla nationer för att "strida mot Guds Lamm.

14 Och det hände sig att jag, Nephi, såg att Guds Lamms kraft föll över de heliga i Lammets kyrka och över Herrens förbundsfolk som var spritt över hela jordens yta, och de var beväpnade med rättfärdighet och med "Guds kraft i stor härlighet.

15 Och det hände sig att jag såg att Guds vrede "utgöts över den stora och avskyvärda kyrkan så att krig och krigsrykten uppstod bland alla ^bjordens nationer och släkter.

16 Och då "krig och krigsrykten uppstod bland alla de nationer som tillhörde avskyvärdheternas moder talade ängeln till mig och sa: "Se, Guds vrede är över skökornas moder, och se, du ser allt detta –

17 och när "dagen kommer då ^bGuds vrede utgjuts över skökornas moder, som är hela jordens stora och avskyvärda kyrka, vars grundläggare är djävulen, då, på den dagen, ska "Faderns verk påbörjas genom att han bereder vägen för uppfyllelsen av de ^dförbund som han har

9a 1 Ne. 15:35;
L&F 1:35.
HFS Djävulen.

10a 1 Ne. 22:23.
b 1 Ne. 13:4–6, 26.
c Upp. 17:5, 15;
2 Ne. 10:16.

11a Jer. 51:13;
Upp. 17:15.
b L&F 35:11.

12a Matt. 7:14;

3 Ne. 14:14;
L&F 138:26.

b L&F 90:11.
13a Upp. 17:1–6; 18:24;
1 Ne. 13:5;
L&F 123:7–8.

14a Jakob 6:2;
L&F 38:32–38.

15a L&F 1:13–14.
b Mark. 13:8;
L&F 87:6.

16a 1 Ne. 22:13–14;
Morm. 8:30.

17a HFS Sista dagarna,
sista tiden.

b 1 Ne. 22:15–16.

c 3 Ne. 21:7, 20–29.
HFS Evangeliets
återställelse.

d Morm. 8:21, 41.
HFS Abrahams
förbund.

slutit med sitt folk som är av Israels hus.”

18 Och det hände sig att ängeln talade till mig och sa: ”Se!”

19 Och jag såg och fick se en man, och han var klädd i en vit mantel.

20 Och ängeln sa till mig: ”Se ^aen av Lammets tolv apostlar.

21 Se, han ska se och skriva återstoden av detta, ja, och även mycket annat som har hänt.

22 Och han ska även skriva om världens ände.

23 Därför är det han ska skriva rätt och sant, och se, det är skrivet i den ^abok som du såg utgå ur judens mun. Och då det utgick ur judens mun, eller då boken utgick ur judens mun, var det som skrivits tydligt och rent och högst ^bdyrbart och lättfattligt för alla människor.

24 Och se, det som denne ^aLammets apostel ska skriva är mycket av det som du har sett, och se, återstoden ska du få se.

25 Men det som du hädanefter får se ska du inte skriva, för Herren Gud har utsett Guds Lammets apostel till att ^askriva det.

26 Och även för andra som har funnits till har han visat allt, och de har skrivit det. Och detta är ^aförseglat för att i Herrens egen rätta tid komma fram i sin renhet till Israels hus enligt den sanning som är i Lammet.”

27 Och jag, Nephi, hörde

och vittnar om att namnet på Lammets apostel var ^aJohannes enligt ängelns ord.

28 Och se, jag, Nephi, är förbjuden att skriva återstoden av det jag såg och hörde. Därför är det jag har skrivit tillräckligt för mig, och jag har skrivit endast en liten del av det jag såg.

29 Och jag vittnar om att jag såg det som min ^afar såg, och Herrens ängel tillkännagav det för mig.

30 Och nu slutar jag tala om det jag såg medan jag var bortförd i Anden. Och även om allt det jag såg inte har skrivits ner är det jag har skrivit ^asant. Och så är det. Amen.

KAPITEL 15

Lehis avkomlingar ska få evangeliet från icke-judarna i de sista dagarna – Israels insamling liknas vid ett olivträd vars naturliga grenar åter ska ympas in – Nephi uttyder synen om livets träd och talar om Guds rättvisa i att skilja de ogudaktiga från de rättfärdiga. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH det hände sig att sedan jag, Nephi, hade varit bortförd i Anden och sett allt detta återvände jag till min fars tält.

2 Och det hände sig att jag såg mina bröder, och de tvistade med varandra om det som min far hade sagt till dem.

20a Upp. 1:1–3;

1 Ne. 14:27.

23a 1 Ne. 13:20–24;

Morm. 8:33.

b 1 Ne. 13:28–32.

24a Eth. 4:16.

25a Joh. 20:30–31;

Upp. 1:19.

26a 2 Ne. 27:6–23;

Eth. 3:21–27; 4:4–7;

L&F 35:18;

JS-H 1:65.

27a Upp. 1:1–3.

29a 1 Ne. 8.

30a 2 Ne. 33:10–14.

3 För han sa dem i sanning mycket som var viktigt och som var svårt att ^aförstå om man inte frågade Herren. Och eftersom de hade förhärdade hjärtan vände de sig inte till Herren som de borde.

4 Och nu var jag, Nephi, bedrövad på grund av deras hjärtans hårdhet och på grund av det jag hade sett och som jag visste oundvikligen måste ske på grund av människobarnens stora ogudaktighet.

5 Och det hände sig att jag överväldigades på grund av min sorg, för jag tyckte att min ^asorg var större än alla andra på grund av mitt folks ^bundergång, för jag hade sett deras fall.

6 Och det hände sig att sedan jag återfått min ^astyrka talade jag till mina bröder för att få veta orsaken till deras ordstrider.

7 Och de sa: "Se, vi förstår inte de ord vår far har talat om olivträdets naturliga grenar och även om icke-judarna."

8 Och jag sa till dem: "Har ni ^afrågat Herren?"

9 Och de sa till mig: "Det har vi inte, för Herren tillkännager inte något sådant för oss."

10 Se, då sa jag till dem: "Hur kommer det sig att ni inte lyder

Herrens befallningar? Hur kommer det sig att ni vill förgås för era ^ahjärtans hårdhets skull?

11 Kommer ni inte ihåg vad Herren har sagt: 'Om ni inte förhärdar era hjärtan utan ^aber till mig med tro och tror att ni ska få, och noggrant lyder mina befallningar, ska förvisso detta tillkännages för er.'

12 Se, jag säger er att genom Herrens Ande, som var i vår far, jämfördes Israels hus med ett olivträd. Och se, är inte vi avbrutna från Israels hus, och är inte vi en ^agren av Israels hus?

13 Och det som vår far menar med de naturliga grenarnas inympning genom icke-judarnas fullhet är att i de sista dagarna, när våra avkomlingar har ^anedsjunkit i otro, ja, under många års tid och många släktled efter det att ^bMessias uppenbarat sig i köttet för människobarnen, då ska Messias ^cevangelium i sin fullhet komma till icke-judarna och från ^dicke-judarna till återstoden av våra avkomlingar.

14 Och på den dagen ska återstoden av våra ^aavkomlingar veta att de är av Israels hus och att de är Herrens ^bförbundsfolk, och då ska de känna till och komma till ^ckunskap om sina

15 3a 1 Kor. 2:10–12;

Alma 12:9–11.

5a HFS Motgångar.

b Enos 1:13;

Morm. 6:1.

6a Mose 1:10;

JS-H 1:20, 48.

8a Mosiah 26:13;

Alma 40:3.

HFS Bön.

10a HFS Avfall.

11a Jak. 1:5–6;

Enos 1:15;

Moro. 7:26;

L&F 18:18.

HFS Be.

12a 1 Mos. 49:22–26;

1 Ne. 10:12–14; 19:24.

HFS Lehi, Nephis far.

13a 1 Ne. 12:22–23;

2 Ne. 26:15.

b HFS Messias.

c HFS Evangeliet.

d 1 Ne. 13:42; 22:5–10;

L&F 14:10.

HFS Icke-judar.

14a 2 Ne. 10:2;

3 Ne. 5:21–26; 21:4–7.

b HFS Abrahams

förbund.

c 2 Ne. 3:12; 30:5;

Morm. 7:1, 9–10;

L&F 3:16–20. Se även

titelbladet till

Mormons bok.

förfäder och likaså till kunskap om sin Återlösares evangelium som gavs till deras fäder av honom. Ja, de ska komma till kunskap om sin Återlösare och varje del av hans lära så att de kan veta hur de kan komma till honom och bli frälsta.

15 Och ska de då inte på den dagen glädjas och prisa sin evige Gud, sin ^aklippa och sin frälsning? Ja, ska de inte på den dagen ta emot styrka och näring från den sanna ^bvinstocken? Ja, ska de inte komma till Guds sanna fårahus?

16 Se, jag säger er: Jo, de ska åter bli ihågkomna bland Israels hus, och eftersom de är en naturlig gren av olivträdet ska de ^aympas in i det sanna olivträdet.

17 Och detta är vad vår far menar, och han menar att det inte ska ske förrän efter det att de blivit skingrade av icke-judarna, och han menar att det ska ske genom icke-judarna så att Herren ska kunna visa icke-judarna sin makt av just den anledningen att han ska ^aförkastas av judarna, eller av Israels hus.

18 Således har vår far inte talat enbart om våra avkomlingar utan också om hela Israels hus och framhållit förbundet som skulle uppfyllas i

de sista dagarna, det förbund som Herren slöt med vår fader Abraham med orden: 'Genom dina ^aavkomlingar ska jordens alla släkter bli välsignade.'"

19 Och det hände sig att jag, Nephi, talade mycket till dem om dessa ting. Ja, jag talade till dem om judarnas ^aåterställelse i de sista dagarna.

20 Och jag förklarade för dem ^aJesajas ord, som talade om judarnas eller om Israels hus återställelse, och sedan de återställts skulle de aldrig mer bringas på skam och inte heller skulle de åter skingras. Och det hände sig att jag talade många ord till mina bröder så att de blev lugnade och ^bödmjukade sig inför Herren.

21 Och det hände sig att de åter talade till mig och sa: "Vad betyder detta som vår far såg i en dröm? Vad betyder ^aträdet som han såg?"

22 Och jag sa till dem: "Det var en sinnebild för ^alivets träd."

23 Och de sa till mig: "Vad betyder ^aledstången av järn som vår far såg och som ledde till trädet?"

24 Och jag sa till dem att det var ^aGuds ord och de som hörsammar Guds ord och ^bhåller fast vid det, de ska aldrig förgås. Inte heller ska ^cmotståndarens ^dfrestelser och brinnande

15^a HFS Klippa.

^b 1 Mos. 49:11;

Joh. 15:1.

16^a Jakob 5:60–68.

17^a HFS Korsfästelse.

18^a 1 Mos. 12:1–3;

Abr. 2:6–11.

19^a 1 Ne. 19:15.

HFS Israel – Israels insamling.

20^a 1 Ne. 19:23.

^b 1 Ne. 16:5, 24, 39.

21^a 1 Ne. 8:10–12.

22^a 1 Ne. 11:4, 25;

Mose 3:9.

23^a 1 Ne. 8:19–24.

24^a HFS Guds ord.

^b 1 Ne. 8:30;

2 Ne. 31:20.

^c HFS Djävulen.

^d 1 Ne. 8:23.

HFS Fresta, frestelser.

“pilar slå dem med blindhet för att leda dem till undergång.

25 Därför uppmanade jag, Nephi, dem att “ge akt på Herr-ens ord. Ja, jag uppmanade dem med hela min själs kraft och med all den förmåga jag besatt att de skulle ge akt på Guds ord och komma ihåg att alltid lyda hans befallningar i allting.

26 Och de sa till mig: “Vad betyder “floden med vatten som vår far såg?”

27 Och jag sa till dem att “vattnet som min far såg var ^borenhet. Men hans tankar var så uppslukade av annat att han inte såg orenheten i vattnet.

28 Och jag sa till dem att den utgjorde en hemsk “avgrund som skilde de ogudaktiga från livets träd och likaså från Guds heliga.

29 Och jag sa till dem att den var en sinnebild för det hemska “helvete som ängeln sagt mig var berett för de ogudaktiga.

30 Och jag sa till dem att vår far även såg att “Guds rättvisa också skilde de ogudaktiga från de rättfärdiga, och att dess sken var som skenet från en flamm-ande eld som stiger upp till Gud i evigheters evighet och inte har något slut.

31 Och de sa till mig: “Betyder detta kroppens pina under “prövotidens dagar eller betyder det själens slutliga tillstånd efter den timliga kroppens ^bdöd, eller talas det här om de ting som är timliga?”

32 Och det hände sig att jag sa till dem att det var en sinnebild för både timliga och andliga ting, för dagen skulle komma då de måste dömas för sina “gärningar, ja, de gärningar som utförts av den timliga kroppen under deras prövotids dagar.

33 Om de således skulle “dö i sin ogudaktighet måste de även ^bförskjutas i fråga om de andliga ting som tillhör rättfärdigheten. De måste därför föras fram inför Gud för att “dömas efter sina “gärningar. Och om deras gärningar har varit orena måste de själva nödvändigtvis vara ^corena. Och om de är orena måste det nödvändigtvis vara så att de inte kan ^fvistas i Guds rike. Om så skedde måste ju även Guds rike bli orent.

34 “Men jag säger er att Guds rike inte är “orent och att inget orent kan komma in i Guds rike. Därför måste det nödvändigtvis finnas en oren plats beredd för det som är orent.

35 Och det finns en plats

24 *e* Ef. 6:16;
L&F 3:8; 27:17.

25 *a* L&F 11:2; 32:4;
84:43–44.

26 *a* 1 Ne. 8:13.

27 *a* 1 Ne. 12:16.

b HFS Orenhet,
orenlighet.

28 *a* Luk. 16:26;
1 Ne. 12:18;
2 Ne. 1:13.

29 *a* HFS Helvetet.

30 *a* HFS Rättvisa.

31 *a* Alma 12:24; 42:10;
Hel. 13:38.

b Alma 40:6, 11–14.

32 *a* HFS Gärningar.

33 *a* Mosiah 15:26;
Moro. 10:26.

b Alma 12:12–16; 40:26.

c HFS Domen,
den yttersta.

d 3 Ne. 27:23–27.

e 2 Ne. 9:16;

L&F 88:35.

f Ps. 15; 24:3–4;

Alma 11:37;

L&F 76:50–70;

Mose 6:57.

34 *a* HFS Orenhet,
orenlighet.

beredd, ja, det hemska ^ahelvete som jag har talat om, och ^bdjävulen är den som bereder det. Därför är människosjälar-
nas slutliga tillstånd att vistas i Guds rike eller drivas ut på grund av den ^crättvisa som jag har talat om.

36 Därför stöts de ogudaktiga bort från de rättfärdiga och även från det ^alivets träd vars frukt är högst ^bdyrbar och mer begärlig än alla andra frukter. Ja, och den är den ^cstörsta av alla ^dGuds gåvor." Och så talade jag till mina bröder. Amen.

KAPITEL 16

De ogudaktiga finner sanningen hård – Lehis söner gifter sig med Ismaels döttrar – Liahona leder deras färd i vildmarken – Budskap från Herren skrivs på Liahona tid efter annan – Ismael dör och hans familj knotar på grund av sina lidanden. Omkring 600–592 f.Kr.

OCH nu hände det sig att när jag, Nephi, hade slutat att tala till mina bröder, se, då sa de till mig: "Du har förkunnat för oss hårda ord, mer än vi kan tåla."

2 Och det hände sig att jag sa till dem att jag visste att jag hade talat hårda ord mot de ogudaktiga i enlighet med sanningen.

Och de rättfärdiga har jag rättfärdiggjort och betygat att de ska upphöjas på den yttersta dagen. Därför finner de ^askyldiga ^bsanningen hård eftersom den ^cskar dem rakt i hjärtat.

3 "Och om ni, mina bröder, var rättfärdiga och var villiga att hörsamma sanningen och ge akt på den så att ni kunde ^avandra rätttrådigt inför Gud, då skulle ni inte knota över sanningen och säga: 'Du talar hårda ord mot oss.'"

4 Och det hände sig att jag, Nephi, med all iver uppmanade mina bröder att lyda Herrens befallningar.

5 Och det hände sig att de ^aödmjukade sig inför Herren så att jag kände glädje och stor förhoppning om att de skulle vandra på rättfärdighetens stigar.

6 Och allt detta skedde medan min far bodde i ett tält i den dal som han kallade Lemuel.

7 Och det hände sig att jag, Nephi, tog en av ^aIsmaels döttrar till ^bhustru. Och mina bröder tog sig likaså hustru bland Ismaels döttrar. Och ^cZoram tog Ismaels äldsta dotter till hustru.

8 Och sålunda hade min far utfört alla de Herrens befallningar som hade getts honom.

35a 2 Ne. 9:19;
Mosiah 26:27.
HFS Helvetet.

b 1 Ne. 14:9;
L&F 1:35.

c HFS Rättvisa.

36a 1 Mos. 2:9;
2 Ne. 2:15.

b 1 Ne. 8:10–12;
Alma 32:42.

c L&F 6:13.

d L&F 14:7.

HFS Evigt liv.

16 2a Joh. 3:20;

2 Ne. 33:5;

Enos 1:23;

Hel. 14:10.

HFS Skuld, skyldig.

b Ords. 15:10;

2 Ne. 1:26; 9:40;

Hel. 13:24–26.

c Apg. 5:33;

Mosiah 13:7.

3a L&F 5:21.

HFS Vandra, vandra
med Gud.

5a 1 Ne. 16:24, 39; 18:4.

7a 1 Ne. 7:1.

b HFS Åktenskap,
gifta sig.

c 1 Ne. 4:35;

2 Ne. 5:5–6.

Och även jag, Nephi, hade väl-signats storligen av Herren.

9 Och det hände sig att Herr-ens röst talade till min far under natten och befallde att han nästa dag skulle fortsätta sin färd ut i vildmarken.

10 Och det hände sig att då min far steg upp på morgonen och gick fram till tältöppningen såg han till sin stora förvåning på marken ett runt "klot tillverkat med utsökt konstfärdighet, och det var av fin mässing. Och i klotet fanns två visare, och den ena visade den väg vi skulle färdas i vildmarken.

11 Och det hände sig att vi samlade ihop allt det vi skulle ta med oss ut i vildmarken och resten av de förnödenheter som Herren hade gett oss. Och vi tog med frön av alla slag som vi kunde bära med oss ut i vildmarken.

12 Och det hände sig att vi tog våra tält och begav oss ut i vildmarken på andra sidan floden Laman.

13 Och det hände sig att vi färdades i fyra dagars tid i nästan sydsydostlig riktning, och vi slog på nytt upp våra tält. Och vi gav platsen namnet Shazer.

14 Och det hände sig att vi tog våra bågar och våra pilar och gick ut i vildmarken för att skaffa föda åt våra familjer. Och sedan vi hade skaffat föda åt våra familjer återvände vi

på nytt till våra familjer i vildmarken och till platsen Shazer. Och vi gick åter ut i vildmarken i samma riktning och höll oss i de fruktbaraste trakterna av vildmarken som låg i gränstrakterna nära "Röda havet.

15 Och det hände sig att vi färdades i många dagars tid och skaffade föda längs vägen med hjälp av våra bågar och våra pilar och våra stenar och våra slungor.

16 Och vi följde klotets "anvisningar som ledde oss genom de mer fruktbara delarna av vildmarken.

17 Och sedan vi hade färdats i många dagars tid slog vi upp våra tält för en tid så att vi åter kunde vila oss och skaffa föda åt våra familjer.

18 Och det hände sig att när jag, Nephi, gick ut för att skaffa föda, se, då brast min båge som var gjord av fint "stål. Och sedan jag brutit min båge, se, då vredgades mina bröder på mig på grund av förlusten av min båge, för vi kunde inte skaffa någon föda.

19 Och det hände sig att vi återvände utan föda till våra familjer, och då de var utmattade av färden led de svårt av bristen på föda.

20 Och det hände sig att Laman och Lemuel och Ismaels söner började knota storligen på grund av sina lidanden och svårigheter i vildmarken. Och även min far började knota över

10a Alma 37:38–46.
HFS Liahona.
14a L&F 17:1.

16a 1 Ne. 16:10, 16, 26;
18:12;
Alma 37:38–46.

18a 2 Sam. 22:35.

Herren sin Gud. Ja, de var alla så djupt sorgsna att de knotade över Herren.

21 Nu hände det sig att eftersom jag, Nephi, hade ansatts av mina bröder på grund av förlusten av min båge, och deras bågar hade förlorat sin spänst, började det bli mycket svårt, ja, så svårt att vi inte kunde skaffa någon föda.

22 Och det hände sig att jag, Nephi, talade mycket till mina bröder eftersom de åter hade förhärdat sina hjärtan så att de "klagade mot Herren sin Gud.

23 Och det hände sig att jag, Nephi, gjorde av trä en båge och av en rak käpp en pil. Jag beväpnade mig således med en båge och en pil, med en slunga och med stenar. Och jag sa till min "far: "Vart ska jag gå för att skaffa föda?"

24 Och det hände sig att han "frågade Herren, för de hade ödmjukat sig på grund av mina ord, för jag sa mycket till dem med hela min själs kraft.

25 Och det hände sig att Herr-ens röst kom till min far. Och han "tuktades i sanning för sitt knotande över Herren så att han försänktes i djupaste sorg.

26 Och det hände sig att Herr-ens röst sa till honom: "Se på klotet och se det som står skriv-et."

27 Och det hände sig att när min far såg det som stod skrivet

på klotet fruktade och bävade han storligen. Och detsamma gjorde mina bröder och Ismaels söner och våra hustrur.

28 Och det hände sig att jag, Nephi, såg att visarna som var i klotet fungerade alltefter den "tro och flit och uppmärksamhet vi ägnade dem.

29 Och på dem fanns även en ny inskrift som var lätt att läsa och som gav oss "insikt om Herrens vägar. Och den skrevs och ändrades tid efter annan, alltefter den tro och flit vi ägnade den. Och sålunda ser vi att Herren med ^bsmå medel kan åstadkomma stora ting.

30 Och det hände sig att jag, Nephi, gick upp på bergets topp enligt de anvisningar som gavs på klotet.

31 Och det hände sig att jag dödade vilda djur så att jag kunde skaffa föda åt våra familjer.

32 Och det hände sig att jag återvände till våra tält bärande de djur som jag hade dödat. Och när de nu såg att jag hade skaffat föda, hur stor blev då inte deras glädje! Och det hände sig att de ödmjukade sig inför Herren och gav tack till honom.

33 Och det hände sig att vi återtog vår färd och färdades i nästan samma riktning som i början. Och sedan vi hade färdats i många dagars tid slog

22a 2 Mos. 16:8;
4 Mos. 11:1.
23a 2 Mos. 20:12;
Mosiah 13:20.
24a HFS Bön.
25a Eth. 2:14.

HFS Tillrättavisa,
tillrättavisning.
28a Alma 37:40.
HFS Tro.
29a HFS Förstå,
förstånd.

b 2 Kung. 5:13;
Jak. 3:4;
Alma 37:6–7, 41;
L&F 123:16.

vi på nytt upp våra tält så att vi kunde stanna en tid.

34 Och det hände sig att "Ismael dog och begravdes på den plats som hette Nahom.

35 Och det hände sig att Ismaels döttrar djupt sörjde över förlusten av sin far och över sina "lidanden i vildmarken. Och de knotade över min far för att han hade fört dem ut ur Jerusalems land, och de sa: "Vår far är död och vi har vandrat långt i vildmarken och har uthärdat mycken sorg, hunger, törst och utmattning. Och efter alla dessa lidanden måste vi förgås i vildmarken av hunger."

36 Och på så sätt knotade de över min far, och även över mig, och de önskade återvända till Jerusalem.

37 Och Laman sa till Lemuel och även till Ismaels söner: "Se, låt oss "dräpa vår far och likaså vår bror Nephi som har tagit på sig att vara ^bstyresman och lärare över oss som är hans äldre bröder.

38 Se, han säger att Herren har talat med honom och likaså att "änklar har betjänat honom. Men se, vi vet att han ljuger för oss. Och han säger oss detta och han utför många ting genom list och konster så att han kan bedra våra ögon, kanske i tanke att han kan leda oss bort till någon främmande vildmark. Och sedan han har lett oss bort har han

tänkt göra sig till kung och styresman över oss så att han kan behandla oss enligt sin vilja och eget godtycke." Och på detta sätt hetsade min bror Laman deras hjärtan till vrede.

39 Och det hände sig att Herren var med oss, ja, att Herrens röst kom och talade många ord till dem och "tuktade dem allvarligt. Och sedan de blivit tuktade av Herrens röst vände de bort sin vrede och omvände sig från sina synder så att Herren åter välsignade oss med föda så att vi inte omkom.

KAPITEL 17

Nephi får befallning att bygga ett fartyg – Hans bröder sätter sig upp emot honom – Han förmanar dem genom att återge berättelsen om hur Gud handlat mot Israel – Nephi fylls av Guds kraft – Hans bröder förbjuds att röra vid honom för att de inte ska förtvina som ett torrt strå. Omkring 592–591 f.Kr.

OCH det hände sig att vi återtog vår färd i vildmarken, och alltifrån den stunden färdades vi nästan österut. Och vi färdades och kämpade oss igenom många svårigheter i vildmarken, och våra kvinnor födde barn i vildmarken.

2 Och så stora var Herrens välsignelser över oss att fastän vi levde på "rått kött i vildmarken hade våra kvinnor gott om mjölk åt sina barn och var

34a 1 Ne. 7:2–6.
35a HFS Motgångar.
37a 1 Ne. 17:44.
HFS Mord.

b 1 Mos. 37:9–11;
1 Ne. 2:22; 18:10.
38a 1 Ne. 3:30–31; 4:3.
39a HFS Tillrättavisa,

tillrättavisning.
17 2a 1 Ne. 17:12.

starka, ja, liksom männen, och de började uthärda färden utan knot.

3 Och sålunda ser vi att Guds befallningar måste uppfyllas. Och om så är att människobarnen "lyder Guds befallningar ger han dem näring och stärker dem och förser dem med medel varmed de kan utföra det som han har befallt dem. Sålunda ^bförsåg han oss med medel medan vi vistades i vildmarken.

4 Och vi vistades där under en tid av många år, ja, hela åtta år i vildmarken.

5 Och vi kom till det land som vi kallade Ymnighet på grund av dess myckna frukt och även vildhonung. Och allt detta hade beretts av Herren för att vi inte skulle förgås. Och vi såg havet som vi kallade Irreantum, som i översättning betyder många vatten.

6 Och det hände sig att vi slog upp våra tält på stranden. Och trots att vi utstått många "lidanden och stora svårigheter, ja, så många att vi inte kan skriva om dem alla, var vi mycket glada då vi kom fram till havet. Och vi kallade platsen Ymnighet på grund av dess myckna frukt.

7 Och det hände sig att sedan jag, Nephi, hade varit i landet Ymnighet under många dagars tid kom Herrens röst till mig och sa: "Stå upp och bege dig upp på berget." Och det hände

sig att jag stod upp och gick upp på berget och ropade till Herren.

8 Och det hände sig att Herren talade till mig och sa: "Du ska bygga ett fartyg på det "sätt som jag ska visa dig så att jag kan föra ditt folk över dessa vatten."

9 Och jag sa: "Herre, vart ska jag gå för att finna malm att smälta så att jag kan göra verktyg till att bygga fartyget på det sätt som du har visat mig?"

10 Och det hände sig att Herren sa mig vart jag skulle gå för att finna malm så att jag kunde göra verktyg.

11 Och det hände sig att jag, Nephi, gjorde en bälg av djurhudar att blåsa under elden med. Och sedan jag gjort en bälg så att jag kunde ha något att blåsa under elden med, slog jag två stenar mot varandra för att göra upp eld.

12 För Herren hade hittills inte låtit oss göra upp mycket eld medan vi färdades i vildmarken, för han sa: "Jag ska göra er föda välsmakande så att ni inte behöver "tillaga den.

13 Och jag ska även vara ert ljus i vildmarken, och jag ska "bereda vägen framför er i den mån som ni håller mina bud. Om ni således håller mina bud ska ni bli ledda till det ^butlovade landet, och ni ska ^cveta att det är jag som leder er."

14 Ja, Herren sa också: "Sedan

3a Mosiah 2:41;
Alma 26:12.
HFS Lyda, lydig,
lydnad.

b 1 Ne. 3:7.
6a 2 Ne. 4:20.
8a 1 Ne. 18:2.
12a 1 Ne. 17:2.

13a Alma 37:38–39.
b 1 Ne. 2:20;
Jakob 2:12.
c 2 Mos. 6:7.

ni anlönt till det utlovade landet ska ni "veta att jag, Herren, är ^bGud och att jag, Herren, räddade er från undergång, ja, att jag förde er ut ur Jerusalems land."

15 Därför strävade jag, Nephi, att lyda Herrens befallningar, och jag uppmanade mina bröder till trofasthet och flit.

16 Och det hände sig att jag tillverkade verktyg av den malm som jag smälte ut ur klippan.

17 Och när mina bröder såg att jag stod i begrepp att "bygga ett fartyg började de knota över mig och säga: "Vår bror är en dåre, för han tror att han kan bygga ett fartyg, ja, och han tror också att han kan fara över dessa stora vatten."

18 Och på så sätt knotade mina bröder över mig och ville inte arbeta, för de trodde inte att jag kunde bygga ett fartyg. Inte heller ville de tro att jag undervisades av Herren.

19 Och nu hände det sig att jag, Nephi, var djupt bedrövad på grund av deras hjärtans hårdhet. Och när de nu såg att jag började bli bedrövad gladdes de så i sina hjärtan att de "fröjdade sig över mig och sa: "Vi visste att du inte kunde bygga ett fartyg, för vi visste att du saknade förmågan. Därför kan du inte utföra ett så stort verk.

20 Och du är som vår far som förleds av sitt hjärtas dåraktiga "inbillningar. Ja, han har lett oss

ut ur Jerusalems land och vi har vandrat omkring i vildmarken i alla dessa år, och våra kvinnor har slitit hårt fastän de har varit höggravida. Och de har fött barn i vildmarken och utstått allt utom döden, och det skulle ha varit bättre för dem om de hade dött innan de lämnade Jerusalem än att utstå dessa lidanden.

21 Se, i alla dessa år har vi lidit i vildmarken medan vi kunde ha njutit av våra ägodelar och vårt arveland. Ja, vi kunde ha varit lyckliga.

22 Och vi vet att folket som bodde i Jerusalems land var ett "rättfärdigt folk, för de rättade sig efter Herrens stadgar och lagar och alla hans befallningar enligt Moses lag. Därför vet vi att de är ett rättfärdigt folk, och vår far har dömt dem och har lett oss bort eftersom vi hörsamade hans ord, och vår bror är likadan som han." Med sådana ord knotade mina bröder över oss och klandrade oss.

23 Och det hände sig att jag, Nephi, talade till dem och sa: "Tror ni att våra fäder, som var Israels barn, skulle ha letts ut ur egyptiernas händer om de inte hade hörsammat Herrens ord?

24 Ja, tror ni att de skulle ha letts ut ur trälldomen om inte Herren hade befallt Mose att "leda dem ut ur trälldomen?

25 Ni vet ju att Israels barn var i "trälldom, och ni vet att

14a 2 Ne. 1:4.
HFS Vittnesbörd.
b L&F 5:2.
17a 1 Ne. 18:1–6.

19a HFS Förfölja,
förföljelse.
20a 1 Ne. 2:11.
22a 1 Ne. 1:13.

24a 2 Mos. 3:2–10;
1 Ne. 19:10;
2 Ne. 3:9; 25:20.
25a 1 Mos. 15:13–14.

de var tyngda av ^bbördor som var svåra att bära. Därför vet ni att det nödvändigtvis måste ha varit gott för dem att föras ut ur trälldomen.

26 Ni vet ju att ^aMose befalldes av Herren att utföra detta stora verk, och ni vet även att Röda havets vatten på hans ^bord delades åt båda sidor och att de gick igenom på torr mark.

27 Men ni vet att egyptierna, vilka utgjorde Faraos härar, dränktes i Röda havet.

28 Och ni vet även att de mättades med ^amanna i vildmarken.

29 Ja, och ni vet även att Mose med sitt ord, enligt Guds kraft som var i honom, ^aslog på klippan så att det kom fram vatten så att Israels barn kunde släcka sin törst.

30 Och trots att de leddes av Herren sin Gud och sin Återlösare som gick framför dem och ledde dem om dagen och gav dem ljus om natten och gjorde allt för dem som var ^alämpligt för människan att få, förhärdade de sina hjärtan och förblindade sina sinnen och ^bsmädade Mose och den sanne och levande Guden.

31 Och det hände sig att han enligt sitt ord ^aförgjorde dem.

Och enligt sitt ord ^bledde han dem, och enligt sitt ord gjorde han allt för dem, och ingenting gjordes utom genom hans ord.

32 Och sedan de hade gått över Jordanfloden gjorde han dem så mäktiga att de kunde ^adriva ut landets barn, ja, skingra dem till deras undergång.

33 Och tror ni nu att detta lands barn som befann sig i löftets land och som drevs ut av våra fäder, tror ni att de var rättfärdiga? Se, jag säger er: Nej.

34 Tror ni att våra fäder hade varit mer gynnade än de, om de hade varit rättfärdiga? Jag säger er: Nej.

35 Se, Herren aktar allt ^akött lika. Den som är ^brättfärdig ^cgynnas av Gud. Men se, detta folk hade förkastat varje Guds ord och de var mogna i ondskan, och Guds vredes fullhet var över dem. Och Herren förbannade landet för dem och välsignade det för våra fäder, ja, han förbannade det för dem till deras undergång, och han välsignade det för våra fäder så att de fick makt över det.

36 Se, Herren har ^askapat ^bJorden för att den skulle vara ^cbebodd, och han har skapat

25 *b* 2 Mos. 1:11; 2:11.

26 *a* Apg. 7:22–39.

b 2 Mos. 14:21–31;

1 Ne. 4:2;

Mosiah 7:19;

Hel. 8:11;

L&F 8:3;

Mose 1:25.

28 *a* 2 Mos. 16:4, 14–15, 35;

4 Mos. 11:7–8;

5 Mos. 8:3;

Mosiah 7:19.

29 *a* 2 Mos. 17:6;

4 Mos. 20:11;

5 Mos. 8:15;

1 Ne. 20:21.

30 *a* L&F 18:18; 88:64–65.

b 2 Mos. 32:8;

4 Mos. 14:2–3;

Hes. 20:13–16;

L&F 84:23–25.

31 *a* 4 Mos. 26:65.

b 1 Ne. 5:15;

L&F 103:16–18.

32 *a* 4 Mos. 33:52–53;

Jos. 24:8.

35 *a* Apg. 10:15, 34;

Rom. 2:11;

2 Ne. 26:23–33.

b Ps. 55:22;

1 Ne. 22:17.

c 1 Sam. 2:30;

Ps. 97:10; 145:20;

Alma 13:4;

L&F 82:10.

36 *a* HFS Skapa, skapelsen.

b HFS Jorden.

c Jes. 45:18;

Abr. 3:24–25.

sina barn för att de skulle besitta den.

37 Och han ^auppreser en rättfärdig nation och förgör de ogudaktigas nationer.

38 Och han leder de rättfärdiga till utvalda ^aländer, och de ogudaktiga ^bförgör han och förbannar landet för deras skull.

39 Han härskar högt i himlen, för den är hans tron, och denna jord är hans ^afootpall.

40 Och han älskar dem som vill ha honom till sin Gud. Se, han älskade våra fäder och han ^aslöt förbund med dem, ja, med Abraham, ^bIsak och ^cJakob. Och han kom ihåg de förbund han hade slutit och förde dem därför ut ur ^aEgyptens land.

41 Och han tillrättavisade dem i vildmarken med sin stav, för de ^aförhärdade sina hjärtan, ja, alldeles som ni har gjort. Och Herren tillrättavisade dem för deras onskas skull. Han sände brinnande flygande ^bormar bland dem, och sedan de blivit bitna beredde han ett sätt för dem att bli ^cbotade. Och den enda ansträngning de behövde göra var att titta, och eftersom detta sätt var så ^denkelt eller så lätt, var det många som omkom.

42 Och de förhärdade sina

hjärtan tid efter annan, och de ^asmädade ^bMose och likaså sin Gud. Ändå vet ni att de av hans ojämförliga makt leddes in i löftets land.

43 Och se, efter allt detta har tiden nu kommit då de har blivit ogudaktiga, ja, nästan mogna, och såvitt jag förstår är de denna dag nära att förgås. För jag vet att dagen förvisso måste komma då de alla måste förgås, förutom några få som ska bli bortförda i fångenskap.

44 Därför ^abefallde Herren min far att han skulle dra ut i vildmarken, och judarna traktade även efter att beröva honom livet, ja, och även ^bni har traktat efter att beröva honom livet. Således är ni mördare i hjärtat, och ni är likadana som de.

45 Ni är ^asnara att göra ont, men sena att komma ihåg Herren er Gud. Ni har sett en ^bängel, och han talade till er. Ja, ni har hört hans röst tid efter annan, och han har talat till er med mild och stilla röst, men ni var så ^ckänslolösa att ni inte kunde förnimma hans ord. Därför talade han till er liksom med åskans röst som fick jorden att skaka som om den skulle rämna.

46 Och ni vet även att han

37^a Ords. 14:34;
1 Ne. 4:13;
Eth. 2:10;
L&F 117:6.

38^a HFS Utlovade landet.
^b 3 Mos. 20:22.

39^a Jes. 66:1;
L&F 38:17;
Abr. 2:7.

40^a HFS Abrahams förbund.

^b 1 Mos. 21:12;
L&F 27:10.

^c 1 Mos. 28:1–5.
^d 5 Mos. 4:37.

41^a 2 Kung. 17:7–23.

^b 4 Mos. 21:4–9;
5 Mos. 8:15;
Alma 33:18–22.

^c Joh. 3:13–15;
2 Ne. 25:20.

^d Alma 37:44–47;

Hel. 8:15.

42^a 4 Mos. 14:1–12.

HFS Uppror,
upproriskhet.

^b L&F 84:23–24.

44^a 1 Ne. 2:1–2.

^b 1 Ne. 16:37.

45^a Mosiah 13:29.

^b 1 Ne. 4:3.

^c Ef. 4:19.

genom "kraften i sitt allsmågtiga ord kan få jorden att försvinna. Ja, och ni vet att han genom sitt ord kan göra de ojämna markerna jämna och göra så att de jämna markerna bryts upp. O, hur kan ni då vara så hårda i era hjärtan?

47 Se, min själ slits sönder av ångest för er skull, och mitt hjärta plågas. Jag fruktar att ni ska förskjutas för evigt. Se, jag är så "fylld av Guds Ande att min kropp är ^bkraftlös."

48 Och nu hände det sig att när jag hade talat dessa ord vredgades de på mig och ville kasta mig i havets djup. Och då de kom fram för att bära hand på mig talade jag till dem och sa: "I den allsmågtige Gudens namn befaller jag er att inte "röra mig, för jag är så fylld av ^bGuds kraft att mitt kött är nära att förtäras. Och den som bär hand på mig ska "förtvina som ett torrt strå, och han ska bli till intet inför Guds kraft, för Gud ska slå honom."

49 Och det hände sig att jag, Nephi, sa till dem att de inte längre skulle knota över sin far. Inte heller skulle de vägra arbeta med mig, för Gud hade befallt mig att bygga ett fartyg.

50 Och jag sa till dem: "Om Gud hade befallt mig att göra allt, så skulle jag kunna göra det. Om han skulle befalla mig att säga till detta vatten: 'Bli

jord', så skulle det bli jord. Och om jag sa det skulle det ske.

51 Och om nu Herren har så stor makt och har utfört så många underverk bland människobarnen, varför skulle han då inte kunna "undervisa mig så att jag kan bygga ett fartyg?"

52 Och det hände sig att jag, Nephi, sa mycket till mina bröder så att de tystades och inte kunde tvista med mig. Inte heller vågade de bära hand på mig eller röra mig med fingrarna under många dagars tid. Det vågade de inte av fruktan för att de skulle förtvina inför mig. Så mäktig var "Guds Ande, och så hade den påverkat dem.

53 Och det hände sig att Herren sa till mig: "Räck åter ut din hand mot dina bröder så ska de inte förtvina inför dig, men jag ska skaka om dem, säger Herren, och detta ska jag göra så att de kan veta att jag är Herren deras Gud."

54 Och det hände sig att jag räckte ut handen mot mina bröder och de förtvinade inte inför mig, men Herren skakade om dem, ja, enligt det ord som han hade talat.

55 Och då sa de: "Vi vet med säkerhet att Herren är med dig, för vi vet att det är Herrens makt som har skakat oss." Och de föll ner inför mig och stod i begrepp att "tillbe mig, men det tillät jag dem inte utan sa:

46a Hel. 12:6–18.

47a Mika 3:8.

b 1 Ne. 19:20.

48a Mosiah 13:3.

b 2 Ne. 1:26–27.

HFS Kraft, makt.

c 1 Kung. 13:4–7.

50a Fil. 4:13; 1 Ne. 3:7.

51a 1 Mos. 6:14–16;

1 Ne. 18:1.

52a HFS Helige

Anden, den.

55a Apg. 14:11–15.

”Jag är er bror, ja, er yngre bror. Tillbe därför Herren er Gud och hedra er far och er mor så att ni må ^bleva länge i det land som Herren er Gud ska ge er.”

KAPITEL 18

Fartyget färdigställs – Jakobs och Josefs födelse omnämns – Sällskapet går ombord för färden till det utlovade landet – Ismaels söner och deras hustrur förenar sig i uppsluppenhet och uppror – Nephi binds och fartyget drivs tillbaka av ett fruktansvärt oväder – Nephi befrias och genom hans bön upphör stormen – Folket anländer till det utlovade landet. Omkring 591–589 f.Kr.

OCH det hände sig att de tillbad Herren och följde med mig, och vi bearbetade virket med utsökt konstfärdighet. Och Herren visade mig tid efter annan på vad sätt jag skulle bearbeta fartygsvirket.

2 Nu bearbetade inte jag, Nephi, virket på det sätt som lärts av människor, inte heller byggde jag fartyget på människors sätt, utan jag byggde det på det sätt som Herren hade visat mig. Därför var det inte byggt på människors sätt.

3 Och jag, Nephi, gick ofta upp på berget, och jag ^abad ofta till Herren, varför Herren ^bvisade mig stora ting.

4 Och det hände sig att sedan jag färdigställt fartyget enligt

Herrens ord såg mina bröder att det var gott och att arbetet på det var utomordentligt välgjort. Därför ^aödmjukade de sig åter inför Herren.

5 Och det hände sig att Herr-ens röst kom till min far och sa att vi skulle bryta upp och gå ner i fartyget.

6 Och det hände sig att nästa dag, sedan vi gjort i ordning allt, mycket frukt och ^akött från vildmarken och rikligt med honung och förnödenheter enligt det som Herren hade befallt oss, gick vi ner i fartyget med all vår last och vårt utsäde och allt vi hade tagit med oss, var och en efter sin ålder. Således gick vi alla ner i fartyget med våra hustrur och våra barn.

7 Och min far hade nu fött två söner i vildmarken. Den äldre hette ^aJakob och den yngre ^bJosef.

8 Och det hände sig att sedan vi alla hade gått ner i fartyget och hade tagit med oss våra förnödenheter och det vi fått befallning om gick vi till ^ahavs och drevs framåt av vinden mot det ^butlovade landet.

9 Och sedan vi drivits framåt av vinden under många dagars tid, se, då började mina bröder och Ismaels söner och även deras hustrur att förlusta sig så att de började dansa och sjunga och tala med stor råhet, ja, så att de glömde genom vilken makt de hade förts dit, ja, de upp-trädde med mycken råhet.

55b 2 Mos. 20:12;
Mosiah 13:20.

18 3a HFS Bön.
b HFS Uppenbarelse.

4a 1 Ne. 16:5.
6a 1 Ne. 17:2.
7a 2 Ne. 2:1.
b 2 Ne. 3:1.

8a 2 Ne. 10:20.
b 1 Ne. 2:20.
HFS Utlovade landet.

10 Och jag, Nephi, började storligen frukta att Herren skulle vredgas på oss och slå oss för vår onskas skull så att vi skulle uppslukas av havets djup. Därför började jag, Nephi, tala till dem med stort allvar. Men se, de "vredgades på mig och sa: "Vi vill inte att vår yngre bror ska vara ^bstyresman över oss."

11 Och det hände sig att Laman och Lemuel tog mig och band mig med rep, och de behandlade mig mycket hårdhänt. Ändå "tillät Herren det för att han skulle kunna visa sin makt att uppfylla de ord han talat om de ogudaktiga.

12 Och det hände sig att sedan de bundit mig så att jag inte kunde röra mig upphörde den "kompass som beretts av Herren att fungera.

13 Därför visste de inte vart de skulle styra fartyget, för en stor storm blåste upp, ja, ett stort och fruktansvärt oväder, och vi "drevs tillbaka på vattnen under tre dagars tid. Och de började bli mycket rädda för att de skulle drunkna i havet. Ändå lösgjorde de mig inte.

14 Och på fjärde dagen som vi drivits tillbaka började ovädet bli mycket våldsamt.

15 Och det hände sig att vi var nära att uppslukas av havets djup. Och sedan vi drivits bakåt på vattnen under fyra dagars tid började mina bröder "inse att

Guds straffdomar var över dem och att de skulle omkomma såvida de inte omvände sig från sin onska. Därför kom de till mig och lossade repen från mina handleder, och se, dessa hade svullnat kraftigt, och även mina vrister var mycket svullna, och smärtan därav var mycket svår.

16 Ändå vände jag mig till Gud, och jag "prisade honom hela dagen lång, och jag knotade inte över Herren för mina bedrövelsens skull.

17 Se, min far Lehi hade sagt mycket till dem och likaså till "Ismaels söner. Men se, de uttalade många hotelser mot var och en som försvarade mig, och då mina föräldrar var till åren komna och hade lidit stor sorg för sina barns skull, blev de bedrövade, ja, till den grad att de låg på sin sjukbädd.

18 På grund av sin bedrövelse och stora sorg och mina bröders onska var de nära att lämna denna tillvaro för att möta sin Gud. Ja, deras gråa hår var nära att läggas i jorden, ja, sorgen var nära att kasta dem i en våt grav.

19 Och Jakob och likaså Josef, som var unga och behövde mycken omvårdnad, sörjde på grund av sin mors lidanden. Och varken "min hustru med sina tårar och böner eller mina barn kunde beveka mina

10a 1 Ne. 17:17–55.

b 1 Mos. 37:9–11;

1 Ne. 16:37–38;

2 Ne. 1:25–27.

11a Alma 14:11.

12a 1 Ne. 16:10, 16, 26;

2 Ne. 5:12;

Alma 37:38–47;

L&F 17:1.

13a Mosiah 1:17.

15a Hel. 12:3.

16a Alma 36:28.

17a 1 Ne. 7:4–20.

19a 1 Ne. 7:19; 16:7.

bröders hjärtan så att de lösgjorde mig.

20 Och det fanns ingenting utom Guds makt, vilken hotade dem med undergång, som kunde beveka deras hjärtan. När de därför såg att de var nära att uppslukas av havets djup ångrade de det som de hade gjort så att de lösgjorde mig.

21 Och det hände sig att sedan de lösgjort mig, se, då tog jag kompassen, och den fungerade som jag önskade. Och det hände sig att jag bad till Herren, och sedan jag bett lade sig vinden och stormen upphörde, och det blev mycket lugnt.

22 Och det hände sig att jag, Nephi, styrde fartyget så att vi åter seglade mot det utlovade landet.

23 Och det hände sig att sedan vi seglat under många dagars tid anlände vi till det "utlovade landet. Och vi gick i land och slog upp våra tält, och vi kallade det för det utlovade landet.

24 Och det hände sig att vi började bruka jorden, och vi började plantera frön. Ja, vi satte alla våra frön i jorden vilka vi hade tagit med från Jerusalems land. Och det hände sig att det växte utomordentligt varför vi blev rikligen välsignade.

25 Och det hände sig att när vi färdades i vildmarken i löftets land fann vi alla slags djur i skogarna: både kon och oxen, och åsnan och hästen, och geten och vildgeten och alla slags

vilda djur som var till nytta för människor. Och vi fann även all slags malm, både av guld och av silver och av koppar.

KAPITEL 19

Nephi gör plåtar av metall och upptecknar sitt folks historia – Israels Gud ska komma sex hundra år från det att Lehi lämnade Jerusalem – Nephi berättar om hans lidande och korsfästelse – Judarna ska bli föraktade och kringsspridda ända till de sista dagarna, då de ska återvända till Herren. Omkring 588–570 f.Kr.

OCH det hände sig att Herren befallde mig, och därför gjorde jag plåtar av metall så att jag kunde inrista uppteckningen om mitt folk på dem. Och på de "plåtar som jag gjorde inristade jag min ^bfars uppteckning och skildringar från våra färder i vildmarken och likaså min fars profetior. Och även många av mina egna profetior har jag inristat på dem.

2 Och jag visste inte då jag gjorde dem, att jag skulle få befallning av Herren att göra "dessa plåtar. Därför är min fars uppteckning och hans faders släktlinjer och större delen av alla våra förehavanden i vildmarken inristade på dessa första plåtar som jag har talat om. Därför är det som hände innan jag gjorde ^bdessa plåtar i sanning mer ingående omnämnt på de första plåtarna.

3 Och sedan jag på befallning

23a HFS Utlovade landet.
19 1a HFS Plåtar.

^b 1 Ne. 1:16–17; 6:1–3.
2a 2 Ne. 5:30.

^b 1 Ne. 9:1–5.

gjort dessa plåtar fick jag, Nephi, befallningen att den andliga verksamheten och profetiorna – de tydligare och värdefullare delarna av dem – skulle nedtecknas på "dessa plåtar, och att det skrivna skulle bevaras för undervisningen av mitt folk som skulle besitta landet, och likaså för andra ^bvisa avsikter vilka avsikter Herren känner.

4 Därför gjorde jag, Nephi, en uppteckning på de andra plåtarna som ger en redogörelse, eller som ger en mer omfattande redogörelse, för mitt folks krig och stridigheter och undergång. Och detta har jag gjort, och jag har gett mitt folk befallning om vad de ska göra sedan jag har gått bort, och om att dessa plåtar ska överlämnas från ett släktled till ett annat eller från en profet till en annan, tills Herren ger ytterligare befallningar.

5 Och en beskrivning av hur jag har "gjort dessa plåtar ska ges senare. Och se, därefter fortsätter jag enligt vad jag har talat, och detta gör jag för att det som är mer heligt ska ^bbevaras till lärdom för mitt folk.

6 Ändå skriver jag ingenting på plåtar utom det jag anser vara "heligt. Och om jag nu

misstar mig så misstog sig också de som levde förr. Inte så att jag ursäktar mig på grund av det som andra människor har gjort, utan det är på grund av den ^bsvaghet som finns i mig enligt köttet som jag ursäktar mig.

7 För det som vissa människor anser vara av stort värde för både kropp och själ det "ringaktar andra och trampar under fötterna. Ja, människorna ^btrampar till och med Israels Gud själv under fötterna. Jag säger trampar under fötterna, men jag vill med andra ord säga: De aktar honom för intet och hörsammar inte hans råds röst.

8 Och se, han "kommer, enligt ängelns ord, ^bsex hundra år från den tid då min far lämnade Jerusalem.

9 Och världen ska, på grund av sin ondska, akta honom för intet. Därför gisslar de honom, och han låter det ske. Och de slår honom, och han låter det ske. Ja, de "spottar på honom, och han låter det ske på grund av sin kärleksfulla godhet och sitt tålmod med människobarnen.

10 Och våra "fäders Gud som ^bförde dem ut ur Egypten, ut ur trälldomen, och även bevarade dem i vildmarken,

3a Jakob 1:1–4;
3:13–14; 4:1–4.

b 1 Ne. 9:4–5;
Morm. ord 1:7;
L&F 3:19–20; 10:1–51.

5a 2 Ne. 5:28–33.

b HFS Skrifterna –
Skrifter ska bevaras.

6a Se titelbladet till
Mormons bok.
HFS Helig, heligt.

b Morm. 8:13–17;
Eth. 12:23–28.

7a 2 Ne. 33:2;
Jakob 4:14.

b HFS Uppror,
upproriskhet.

8a HFS Jesus Kristus –
Profetior om Jesu
Kristi födelse och död.

b 1 Ne. 10:4;
2 Ne. 25:19.

9a Jes. 50:5–6;
Matt. 27:30.

10a 2 Ne. 26:12;
Mosiah 7:27;

27:30–31;
Alma 11:38–39;
3 Ne. 11:14–15.

b 2 Mos. 3:2–10; 6:6;
1 Ne. 5:15;
L&F 136:22.

ja, ^cAbrahams och Isaks Gud och Jakobs Gud, ^döverlämnar sig enligt ängelns ord som en människa i händerna på ogudaktiga människor för att ^eupplifyftas enligt ^fZenocks ord och för att ^gkorsfästas enligt Neums ord och för att ^hbegravas i en gravkammare enligt ⁱZenos ord, vilka denne talade rörande de tre dagarnas ^jmörker som skulle vara ett tecken på hans död, givet till dem som bor på havets öar och i synnerhet givet till dem som är av ^kIsraels hus.

11 För så talade profeten: "Herren Gud ska förvisso ^abesöka hela Israels hus på den dagen, en del med sin röst för deras rättfärdighets skull till deras stora glädje och frälsning, och andra med sin makt ^båska och blixtar, med storm, med eld och med rök och ett ^cmörkrets töcken och genom att ^dJorden öppnar sig och genom att ^eberg höjer sig.

12 Och ^aallt detta måste förvisso ske, säger profeten ^bZenos. Och jordens ^cklippor måste rämna, och på grund av jordens

jämmer ska många av kungarna på havets öar påverkas av Guds Ande och utropa: 'Naturens Gud lider!'

13 Och om dem som är i Jerusalem säger profeten: De ska bli ^agisslade av alla folk eftersom de ^bkorsfäster Israels Gud och vänder bort sina hjärtan och förkastar tecken och under och Israels Guds makt och härlighet.

14 Och eftersom de vänder bort sina hjärtan, säger profeten, och har ^aföraktat Israels Helige ska de vandra i köttet och förgås och bli föremål för ^blöje och ^cförakt och bli hatade bland alla nationer.

15 Men när dagen kommer, säger profeten, då de ^ainte längre vänder bort sina hjärtan från Israels Helige, då ska han komma ihåg de ^bförbund som han slöt med deras fäder.

16 Ja, då ska han komma ihåg ^ahavets öar. Ja, och ^balla de folk som är av Israels hus ska jag ^csamla in, säger Herren, från jordens fyra hörn' enligt profeten Zenos ord.

17 Ja, och hela jorden ska ^ase

10c 1 Mos. 32:9;
Mosiah 7:19;
L&F 136:21.
HFS Jehova.

d HFS Försona,
försoning.

e 3 Ne. 27:14.

f Alma 33:15; 34:7;
Hel. 8:19-20;
3 Ne. 10:15-16.

HFS Skrifterna -
Förlorad helig skrift;
Zenock.

g 2 Ne. 6:9; Mosiah 3:9.
HFS Korsfästelse.

h Matt. 27:60;
Luk. 23:53;

2 Ne. 25:13.

i Jakob 6:1; Hel. 15:11.
HFS Zenos.

j 1 Ne. 12:4-5;
Hel. 14:20, 27;
3 Ne. 8:3, 19-23; 10:9.

k 3 Ne. 16:1-4.
11a 3 Ne. 9; L&F 5:16.

b Hel. 14:20-27;
3 Ne. 8:5-23.

c Luk. 23:44-45;
3 Ne. 8:19-20.

d 2 Ne. 26:5.

e 3 Ne. 8:10.

12a Hel. 14:20-28.

b Jakob 5:1.

c Matt. 27:51.

13a Luk. 23:27-30.

b 2 Ne. 10:3.

14a Jes. 53:3-6;
Mosiah 14:3-6.

b HFS Judar.

c 5 Mos. 28:37;

1 Kung. 9:7;

3 Ne. 16:9.

15a 1 Ne. 22:11-12.

b HFS Abrahams
förbund.

16a 1 Ne. 22:4;

2 Ne. 10:21.

b Jes. 49:20-22.

HFS Israel - Israels

insamling.

17a Jes. 40:4-5.

Herrens frälsning, säger profeten. Varje nation, släkte, tungomål och folk ska välsignas.”

18 Och jag, Nephi, har skrivit detta till mitt folk för att om möjligt kunna förmå dem att komma ihåg Herren, sin Återlösare.

19 Därför talar jag till hela Israels hus, om så sker att de får ”dessa ord.

20 För se, jag är upprörd i anden över dem som är i Jerusalem, och det tröttar mig till den grad att jag är svag i alla leder. För om Herren inte hade varit barmhärtig och visat mig vad som skulle hända dem, liksom han gjorde för de forna profeterna, skulle även jag ha omkommit.

21 Och han visade förvisso de forna ”profeterna allt som ^bangick dem. Och han visade också många av dem det som angår oss, varför vi nödvändigtvis måste känna till det som angår dem, för det är skrivet på plåtarna av mässing.

22 Nu hände det sig att jag, Nephi, undervisade mina bröder om detta. Och det hände sig att jag läste mycket för dem som var inristat på ”plåtarna av mässing, så att de skulle kunna veta något om vad Herren hade gjort i andra länder bland forna folk.

23 Och jag läste mycket för

dem av det som stod skrivet i ”moseböckerna. Men för att än mer kunna förmå dem att tro på Herren sin Återlösare läste jag för dem det som skrivits av profeten ^bJesaja. För jag ^ctillämpade all helig skrift på oss för att det skulle kunna vara oss till ”nyttja och lärdom.

24 Därför talade jag till dem och sa: ”Hör profetens ord, ni som är en återstod av Israels hus, en ”gren som har brutits av. Hör profetens ord som skrevs för hela Israels hus, och tillämpa dem på er själva så att ni kan få hopp liksom era bröder från vilka ni har brutits av. För på detta sätt har profeten skrivit.”

KAPITEL 20

Herren uppenbarar sina avsikter för Israel – Israel har utvalts i lidandets ugn och ska gå ut från Babylon – Jämför Jesaja 48. Omkring 588–570 f.Kr.

LYSSNA och hör detta, o Jakobs hus, ni som är uppkallade efter Israels namn och är framkomna ur Judas vatten, eller ur ”dopets vatten, vilka svär vid Herrens namn och talar om Israels Gud, men de svär varken i sanning eller i rättfärdighet.

2 Ändå kallar de sig efter den ”heliga staden, men de ^bstöder sig inte på Israels Gud som är

19^a Enos 1:16;
Morm. 5:12; 7:9–10.

21^a 2 Kung. 17:13;
Amos 3:7.
HFS Profet.
^b 3 Ne. 10:16–17.

22^a 1 Ne. 22:1.

23^a 2 Mos. 17:14;

1 Ne. 5:11;
Mose 1:40–41.

^b 1 Ne. 15:20;
2 Ne. 25:4–6;
3 Ne. 23:1.

^c HFS Skrifterna –
Skrifternas värde.

^d 2 Ne. 4:15.

24^a 1 Mos. 49:22–26;
1 Ne. 15:12;

2 Ne. 3:4–5.

20 ^{1a} HFS Dop, döpa.
^{2a} Jes. 52:1.

HFS Jerusalem.

^b dvs lita på;
hålla sig till.

Härskarornas Herre, ja, Härskarornas Herre är hans namn.

3 Se, jag har förkunnat "det som har hänt från begynnelsen. Och ur min mun utgick det, och jag visade det. Jag visade det plötsligt.

4 Och jag gjorde det eftersom jag visste att "du är styvsint, och att din nacke är en järnsena och din panna av mässing.

5 Och ända från begynnelsen har jag förkunnat det för dig. Innan det skedde visade jag dig det, och jag visade det då jag fruktade att du skulle säga: "Min "avgud har gjort det, och min skurna gudabild och min gjutna gudabild har befallt det."

6 Du har sett och hört allt detta, och vill du inte förkunna det? Och att jag från denna stund har visat dig nya ting, ja, fördolda ting, som du inte kände till.

7 De är skapade nu och inte från begynnelsen, ja, före den dag du inte hörde dem förkunnades de för dig, för att du inte skulle kunna säga: "Se, jag kände till dem."

8 Ja, och du hörde inte, ja, du visste inte. Ja, från den tiden öppnades inte ditt öra, för jag visste att du skulle handla mycket trolöst, och att du skulle kallas "överträdare alltifrån moderlivet.

9 Dock håller jag för mitt "namns skull tillbaka min vrede,

och för min äras skull låter jag dig vara så att jag inte avskär dig.

10 För se, jag har förädlat dig, jag har utvalt dig i "lidandets ugn.

11 För min egen skull, ja, för min egen skull ska jag göra detta, för jag ska inte låta mitt "namn bli vanhelgat, och jag ^bger inte min ära åt någon annan.

12 Hör mig o Jakob, och Israel min kallade, för jag är han. Jag är den "förste, och jag är också den siste.

13 Min hand har även "lagt jordens grund, och min högra hand har spänt ut himlarna. Jag kallar på dem och de står upp tillsammans.

14 Ni alla, församla er och hör: Vem bland dem har förkunnat detta för dem? Herren har älskat honom, ja, och han ska "uppfylla sitt ord som han har förkunnat genom dem, och han ska handla mot ^bBabylon efter sitt behag, och hans arm ska drabba kaldeerna.

15 Likaså säger Herren: Jag Herren, ja, jag har talat. Ja, jag har kallat honom att förkunna, jag har lett honom och han ska göra sin väg lyckosam.

16 "Kom nära mig. Jag har inte talat i "hemlighet. Från begynnelsen, från den tid då det förkunnades har jag talat, och Herren Gud och hans Ande har sänt mig."

17 Och så säger Herren din

3a Jes. 46:9–10.

4a dvs Israel.

5a HFS Avgudadyrkan.

8a Ps. 58:3.

9a 1 Sam. 12:22;

Ps. 23:3;

1 Joh. 2:12.

10a HFS Motgångar.

11a Jer. 44:26.

b Jes. 42:8;

Mose 4:1–4.

12a Upp. 1:17; 22:13.

HFS Alfa och Omega;

Förstfödde.

13a Ps. 102:25.

HFS Skapa, skapelsen.

14a 1 Kung. 8:56;

L&F 64:31; 76:3.

b HFS Babel, Babylon.

16a Jes. 45:19.

“Återlösare, Israels Helige: Jag har sänt honom. Herren din Gud, som lär dig vad nyttigt är, som ^bleder dig längs den väg du bör gå, har gjort det.

18 O, att du hade hörsammat mina “befallningar! Då hade din frid varit som en flod och din rättfärdighet som havets vågor.

19 Även dina “avkomlingar hade då varit som sanden och din livsfrukt som dess sandkorn. Hans namn skulle inte ha blivit utrotat eller utplånat ur min åsyn.

20 “Dra ut från Babylon, fly från kaldeerna, förkunna det med sångens röst, berätta det, låt höra det till jordens ändar och säg: “Herren har återlöst sin ^btjänare Jakob.”

21 Och de “törstade inte. Han ledde dem genom öknarna. Han lät vattnen flöda ur ^bklippan åt dem. Han klöv även klippan och vattnen välldes fram.

22 Men trots att han har gjort allt detta och även större ting finns det ingen “frid för de ogudaktiga, säger Herren.

KAPITEL 21

Messias ska vara ett ljus för icke-judarna och ska befria de fångna – Israel ska insamlas med kraft i de sista dagarna – Kungar ska vara

deras fosterfäder – Jämför Jesaja 49. Omkring 588–570 f.Kr.

OCH vidare: “Hör, o Israels hus, alla ni som är avbrutna och utdrivna på grund av mitt folks herdars ogudaktighet, ja, alla ni som är avbrutna, som är vitt kringspridda, som är av mitt folk, o Israels hus.” Hör, o “öar på mig, och lyssna ni folk ^bfjärran ifrån. Herren kallade mig i moderlivet, i min mors sköte har han nämnt mitt namn.

2 Och han har gjort min mun lik ett skarpt svärd. Under sin hands skugga har han gömt mig och gjort mig till en blank pil. I sitt koger har han dolt mig.

3 Och han sa till mig: “Du är min “tjänare, o Israel, genom vilken jag ska bli förhärligad.”

4 Då sa jag: “Jag har arbetat förgäves, jag har ödslat min kraft för intet och förgäves. Förvisso är min dom hos Herren och mitt verk hos min Gud.”

5 Och nu säger Herren – han som “formade mig från moderlivet till att vara hans tjänare, till att föra Jakob åter till honom – att om än Israel inte insamlas ska jag bli ärad i Herrens ögon, och min Gud ska vara min styrka.

6 Och han sa: Det vore för lite för dig att du skulle vara min tjänare för att uppressa “Jakobs

17a HFS Återlösaren.

b HFS Inspiration, inspirera; Uppenbarelse.

18a Pred. 8:5.

19a 1 Mos. 22:15–19; Hos. 1:10.

20a Jer. 51:6; L&F 133:5–14.

b Jes. 44:1–2, 21.

21a Jes. 41:17–20.

b 2 Mos. 17:6;

4 Mos. 20:11;

1 Ne. 17:29;

2 Ne. 25:20.

22a HFS Fred;

Frid.

21 1a 1 Ne. 22:4;

2 Ne. 10:20–22.

b L&F 1:1.

3a 3 Mos. 25:55;

Jes. 41:8;

L&F 93:45–46.

5a Jes. 44:24.

6a HFS Israel – Israels tolv stammar.

stammar och återställa de bevarade av Israel. Jag ska också sätta dig till ett ^bljus för ^cicke-judarna så att du må bli min frälsning intill jordens ändar.

7 Så säger Herren, Israels Återlösare, hans Helige, till honom som människor föraktar, till honom som nationerna avskyr och till härskares tjänare: Kungar ska se dig och stå upp, och även furstar ska tillbe tack vare Herren som är trofast.

8 Så säger Herren: I en behaglig tid har jag hört er, o havets öar, och på en frälsningsdag har jag hjälpt er. Och jag ska bevara er och ge er ^amin tjänare till ett förbund för folket för att upprätta jorden och låta dem ärva de ödelagda arveländerna

9 så att ni kan säga till de ^afångna: "Dra ut", och till dem som sitter i ^bmörkret: "Visa er." De ska finna bete vid vägarna, och deras ^abetesplatser ska vara på alla höjder.

10 De ska varken hungra eller törsta, inte heller ska vare sig hettan eller solen skada dem, för han som förbarmar sig över dem ska leda dem, ja, till vattenkällor ska han föra dem.

11 Och jag ska göra alla mina berg till en väg, och mina ^abande vägar ska bli upphöjda.

12 Och då, o Israels hus, ska ^ade komma fjärran ifrån, och se, några från norr och från

väster, och några från Sinims land.

13 ^aSjung, o himlar, och gläds, o jord, för deras fötter som är i öster ska befästas. Och brist ut i sång, o berg, för de ska inte mer bli slagna. För Herren har tröstat sitt folk och ska förbarma sig över sina hemsökta.

14 Men se, Sion har sagt: "Herren har övergett mig och min Herre har glömt mig" – men han ska visa att det har han inte.

15 För kan en ^akvinnas glömma sitt dibarn så att hon inte har medlidande med sitt skötes son? Ja, de kan ^bglömma, men jag ska inte glömma dig, o Israels hus.

16 Se, jag har inristat dig på mina ^ahandflator. Dina murar står alltid inför mina ögon.

17 Dina barn ska hasta fram mot dina fördärvare, och de som har lagt dig ^aöde ska dra bort ifrån dig.

18 Lyft upp dina ögon och se dig omkring: Alla dessa ska ^asamlas, och de ska komma till dig. Och så sant jag lever, säger Herren: Du ska förvisso få klä dig med dem alla som ett smycke och likt en brud binda dem om dig.

19 För dina öde och dina obebodda platser och ditt förhärjade land ska nu bli för trånga på grund av invånarna, och de

6b L&F 103:8–10;

Ab. 2:10–11.

c 3 Ne. 21:11.

8a 2 Ne. 3:6–15;

3 Ne. 21:8–11;

Morm. 8:16, 25.

9a HFS Frälsning

för de döda.

b 2 Ne. 3:5.

c Hes. 34:14.

11a Jes. 62:10;

L&F 133:23–32.

12a Jes. 43:5–6.

13a Jes. 44:23.

15a HFS Kvinna, kvinnor.

b Jes. 41:17;

Alma 46:8;

L&F 61:36.

16a Sak. 13:6.

17a 3 Ne. 21:12–20.

18a Mika 4:11–13.

som uppslukade dig ska vara långt borta.

20 De barn som du ska få efter att du har förlorat de första ska åter säga i ditt öra: "Platsen är mig för trång, ge mig rum så att jag kan bo här."

21 Då ska "du säga i ditt hjärta: "Vem har fött mig dessa? Jag har ju förlorat mina barn och är ^bofruktosam, en fånge, och flyttar hit och dit. Och vem har fostrat dessa? Se, jag var lämnad ensam kvar – dessa, var har de varit?"

22 Så säger Herren Gud: Se, jag ska lyfta upp min hand till "icke-judarna och resa upp mitt ^bbaner för folket. Och de ska komma med dina söner i sina ^carmar, och dina döttrar ska bli burna på deras axlar.

23 Och "kungar ska vara dina ^bfosterfäder och deras drottningar dina fostermödrar. De ska falla ner inför dig med ansiktet mot jorden och slicka stoftet av dina fötter. Och du ska veta att jag är Herren, för de som ^cväntar på mig ska inte bringas på skam.

24 För ska bytet tas ifrån den mäktige eller de "rättmätigt fängslade befrias?

25 Men så säger Herren: Också den mäktiges fångar ska släppas lösa, och den fruktansvärdes byte ska befrias, för jag ska strida mot den som strider

mot dig, och jag ska frälsa dina barn.

26 Och jag ska "mata dem som förtrycker dig med deras eget kött. De ska bli druckna av sitt eget blod som av sött vin, och allt kött ska ^bveta att jag, Herren, är din Frälsare och din Återlösare, Jakobs ^cMäktige.

KAPITEL 22

Israel ska skingras över hela jordens yta – Icke-judarna ska vårda och nära Israel med evangeliet i de sista dagarna – Israel ska insamlas och räddas, och de ogudaktiga ska brinna som stubb – Djävulens rike ska förstöras, och Satan ska bli bunden. Omkring 588–570 f.Kr.

OCH nu hände det sig att sedan jag, Nephi, hade läst detta som var inristat på "plåtarna av mässing kom mina bröder till mig och sa: "Vad betyder detta som du har läst? Se, ska det förstås som något andligt, något som ska ske andligt och inte köttligt?"

2 Och jag, Nephi, sa till dem: "Se, det "uppenbarades för profeten genom ^bAndens röst, för genom Anden tillkännages allt för ^cprofeterna som ska ske människobarnen i köttet.

3 Det jag har läst om är därför något som rör både det "timliga och det andliga, för det tycks

21a dvs Sion.

^b Jes. 54:1;

Gal. 4:27.

22a Jes. 66:18–20.

^b Jes. 11:12; 18:3.

^c 1 Ne. 22:8;

2 Ne. 10:8–9.

23a Jes. 60:16.

^b 1 Ne. 22:6.

^c 2 Ne. 6:13;

L&F 98:2;

133:10–11, 45.

24a 1 Ne. 21:25.

26a 1 Ne. 22:13–14.

^b Mosiah 11:22.

^c HFS Jehova.

22 1a 1 Ne. 19:22;

2 Ne. 4:2.

2a 2 Petr. 1:19–21.

^b HFS Helige

Anden, den.

^c HFS Profetia,

profeterna.

3a L&F 29:31–34.

som om Israels hus förr eller senare kommer att ^bskingras över hela jordens yta och även bland alla nationer.

4 Och se, det finns många om vilka kunskapen redan har gått förlorad för dem som bor i Jerusalem. Ja, den större delen av alla ^astammarna har ^bförts bort, och de är spridda hit och dit på ^chavets öar. Och var de är vet ingen av oss, vi vet endast att de har blivit bortförda.

5 Och eftersom de har förts bort har detta profeterats om dem och även om alla dem som hädanefter ska bli skingrade och uppblandade för Israels Heliges skull, för mot honom ska de förhärda sina hjärtan. Därför ska de skingras bland alla nationer och bli ^ahatade av alla människor.

6 Men sedan ska de ^avårdas av ^bicke-judarna, och Herren har lyft sin hand över icke-judarna och upprest dem som ett baner, och deras ^cbarn har burits i deras armar, och deras döttrar har burits på deras axlar. Se, dessa ting som det talas om är timliga, för sådana är Herrens förbund med våra fäder. Och det syftar på oss i kommande dagar och även på alla våra bröder som är av Israels hus.

7 Och det innebär att den tid kommer, sedan hela Israels hus skingrats och uppblandats, då Herren Gud ska uppresa en mäktig nation bland ^aicke-judarna, ja, i detta land, och genom dem kommer våra avkomlingar att ^bskingras.

8 Och sedan våra avkomlingar skingrats ska Herren Gud påbörja ett ^aförunderligt verk bland ^bicke-judarna, som ska bli av stort ^cvärde för våra avkomlingar. Därför liknas detta vid att de ges näring av icke-judarna och bärs i deras armar och på deras axlar.

9 Och det ska även vara av ^avärde för icke-judarna, och inte endast för icke-judarna utan ^bför hela ^cIsraels hus, för att tillkännage himlens Faders ^aförbund med Abraham då han sa: 'Genom dina ^cavkomlingar ska jordens alla släkter bli ^fvälsignade.'

10 Och jag önskar, mina bröder, att ni ska veta att jordens alla släkter inte kan bli välsignade om inte han ^ablottar sin arm inför nationernas ögon.

11 Därför ska Herren Gud börja blotta sin arm inför alla nationernas ögon i det att han ger sina förbund och sitt

3b 1 Ne. 10:12-14;

2 Ne. 25:14-16.

HFS Israel - Israels förskingring.

4a HFS Israel - Israels tio förlorade stammar.

b 2 Ne. 10:22.

c 1 Ne. 21:1;

2 Ne. 10:8, 20.

5a 1 Ne. 19:14.

6a 1 Ne. 21:23.

b HFS Icke-judar.

c 1 Ne. 15:13.

7a 3 Ne. 20:27.

b 1 Ne. 13:12-14;

2 Ne. 1:11.

8a Jes. 29:14;

1 Ne. 14:7;

2 Ne. 27:26.

HFS Evangeliets

återställelse.

b 2 Ne. 10:10-11;

3 Ne. 16:4-7;

Morm. 5:19.

c 1 Ne. 15:13-18;

3 Ne. 5:21-26; 21:7.

9a 1 Ne. 14:1-5.

b 2 Ne. 30:1-7.

c 2 Ne. 29:13-14.

d 5 Mos. 4:31.

e HFS Abrahams

förbund.

f 1 Mos. 12:2-3;

3 Ne. 20:27;

Ab. 2:9-11.

10a Jes. 52:10.

evangelium till dem som är av Israels hus.

12 Därför ska han åter föra dem ut ur fångenskap, och de ska ^ainsamlas till sina arveländer. Och de ska föras ut ur dunklet och ut ur ^bmörkret, och de ska veta att ^cHerren är deras ^dFrälsare och deras Återlösare, ^eIsraels Mäktige.

13 Och blodet från den stora och ^aavskvärda kyrkan som är hela jordens sköka ska komma över deras egna huvuden. För de ska ^bkriga inbördes, och svärdet i deras ^cegna händer ska falla på deras egna huvuden, och de ska bli druckna av sitt eget blod.

14 Och varje ^anation som krigar mot dig, o Israels hus, ska vända sig, den ena mot den andra, och de ska ^bfalla i den grop de grävde för att fånga Herrens folk. Och alla som ^cstrider mot Sion ska förgöras, och den stora skökan som har förvrängt Herrens rätta vägar, ja, den stora och avskvärda kyrkan ska falla i ^dstoffet, och stort blir dess fall.

15 För se, säger profeten, tiden kommer med hast då Satan inte längre har makt över människobarnens hjärtan. För dagen kommer snart då alla de högmåddiga och de som handlar

ogudaktigt ska bli som ^astubb, och dagen kommer då de måste ^bbrännas.

16 För tiden kommer snart då ^aGuds vredes fullhet ska utgjutas över alla människobarnen, för han ska inte tillåta att de ogudaktiga förgör de rättfärdiga.

17 Därför ska han genom sin makt ^abevara de ^brättfärdiga, även om så är att hans vredes fullhet måste komma och de rättfärdiga bevaras så att deras fiender förgås genom eld. Därför behöver de rättfärdiga inte frukta, för så säger profeten: De ska bli räddade, även om det så ska ske genom eld.

18 Se, mina bröder, jag säger er att dessa ting snart måste ske. Ja, blod och eld och rökmoln måste komma, och det måste nödvändigtvis ske på denna jords yta. Och det sker med människorna i köttet om så är att de förhärdar sina hjärtan mot Israels Helige.

19 För se, de rättfärdiga ska inte förgås, för tiden måste förvisso komma då alla de som strider mot Sion ska bli avskurna.

20 Och Herren ska förvisso bereda en utväg för sitt folk så att Moses ord uppfylls, de som han talade då han sa: 'En ^aprofet

12a HFS Israel – Israels insamling.

b HFS Mörker, andligt.

c 2 Ne. 6:10–11.

d HFS Frälsaren.

e HFS Jehova.

13a HFS Djävulen – Djävulens kyrka.

b 1 Ne. 14:3, 15–17.

c 1 Ne. 21:26.

14a Luk. 21:10.

b Jes. 60:12;

1 Ne. 14:3;

L&F 109:25.

c 2 Ne. 10:13; 27:3.

d Jes. 25:12.

15a Jes. 5:23–24;

Nah. 1:10;

Mal. 4:1;

2 Ne. 15:24; 26:4–6;

L&F 64:23–24;

133:64.

b Ps. 21:9;

3 Ne. 25:1;

L&F 29:9.

HFS Jordan –

Jordens rening.

16a 1 Ne. 14:17.

17a 2 Ne. 30:10;

Mose 7:61.

b 1 Ne. 17:33–40.

20a Joh. 4:19; 7:40.

ska Herren, er Gud, uppresas åt er, en som är mig lik. Honom ska ni lyssna till i allt han säger till er. Och det ska ske att alla de som inte vill lyssna till den profeten ska ^bavskäras från folket.'

21 Och nu förkunnar jag, Nephi, för er att denne ^aprofet som Mose talade om var Israels Helige. Han ska därför ^bdöma i rättfärdighet.

22 Och de rättfärdiga behöver inte frukta, för det är de som inte ska tillintetgöras. Men det är djävulens rike som ska byggas upp bland människobarnen, det rike som grundas bland dem som är i köttet –

23 för tiden ska komma med hast då alla ^akyrkor som byggts för vinnings skull, och alla som byggts för att få makt över köttet, och de som är byggda för att vinna ^buppskattning i världens ögon, och de som traktar efter köttets begärelser och det som hör världen till och efter att utöva all slags ondska, ja, kort sagt, alla de som tillhör djävulens rike är de som behöver frukta och darra och ^bbäva. Det är de som måste föras ner i stoftet. Det är de som måste ^dförtäras som stubb. Och detta är enligt profetens ord.

24 Och med hast kommer tiden då de rättfärdiga måste

föras samman som ^akalvar i båset, och Israels Helige måste regera i herradöme och makt och kraft och stor härlighet.

25 Och han ^asamlar in sina barn från jordens fyra hörn, och han räknar sina får och de känner honom. Och det ska bli en hjord och en ^bherde, och han ska föda sina får och i honom ska de finna ^cbete.

26 Och tack vare hans folks rättfärdighet har ^aSatan ingen makt. Därför kan han inte släppas lös på ^bmånga år, för han har ingen makt över folkets hjärtan, för de lever i rättfärdighet, och Israels Helige ^cregerar.

27 Och se, nu säger jag, Nephi, till er att allt detta måste ske i köttet.

28 Men se, alla nationer, släkter, tungomål och folk ska bo tryggt i Israels Helige om så är att ^ade omvänder sig.

29 Och nu slutar jag, Nephi, för jag törs för närvarande inte tala mer om dessa ting.

30 Därför önskar jag, mina bröder, att ni betänker att det som har skrivits på ^aplåtarna av mässing är sant. Och de vittnar om att människan måste lyda Guds befallningar.

31 Därmed ska ni inte tro att jag och min far är de enda som

20 b L&F 133:63.
21 a 5 Mos. 18:15, 18;
Apg. 3:20–23;
1 Ne. 10:4;
3 Ne. 20:23.
b Ps. 98:9;
Mose 6:57.
23 a 1 Ne. 14:10;
2 Ne. 26:20.
HFS Prästvælde.
b Luk. 6:26;

Alma 1:3.
c 2 Ne. 28:19.
d 2 Ne. 26:6.
24 a Amos 6:4;
Mal. 4:2;
3 Ne. 25:2.
25 a HFS Israel – Israels
insamling.
b HFS Gode
herden, den.
c Ps. 23.

26 a Upp. 20:2;
Alma 48:17;
L&F 43:31; 45:55;
88:110; 101:28.
HFS Djävulen.
b Jakob 5:76.
c HFS Tusenårsriket.
28 a HFS Förlåta;
Omvända sig,
omvändelse.
30 a 2 Ne. 4:2.

har vittnat och även undervisat om detta. Om ni därför lyder ^abefallningarna och håller ut intill

ändan, ska ni bli frälsta på den yttersta dagen. Och så är det. Amen.”

NEPHIS ANDRA BOK

En berättelse om Lehis död. Nephis bröder gör uppror mot honom. Herren uppmanar Nephi att ge sig ut i vildmarken. Hans färder i vildmarken och så vidare.

KAPITEL 1

Lehi profeterar om ett frihetens land – Hans avkomlingar ska bli skingrade och slagna om de förkastar Israels Helige – Han uppmanar sina söner att ta på sig rättfärdighetens rustning. Omkring 588–570 f.Kr.

OCH nu hände det sig att sedan jag, Nephi, hade slutat undervisa mina bröder talade vår ^afar Lehi också mycket till dem och förklarade för dem vilka stora ting Herren hade gjort för dem genom att föra dem ut ur Jerusalems land.

2 Och han talade till dem om deras ^auppror på havet och om Guds barmhärtighet då han skonade deras liv så att de inte uppslukades av havet.

3 Han talade även till dem om det löftets land som de hade fått – hur barmhärtig Herren hade varit som uppmanat oss att fly ut ur Jerusalems land.

4 ^a”För se”, sa han, ^a”jag har sett en ^asyn varigenom jag vet att ^bJerusalem är förstört. Och hade vi stannat kvar i Jerusalem skulle även vi ha ^cgått under.

5 Men, sa han, trots våra lidanden har vi fått ett ^alöftets land, ett land som är ^butvalt framför alla andra länder, ett land som Herren Gud har slutit förbund med mig om att det ska bli ett arveland för mina avkomlingar. Ja, Herren har genom ^cförbund gett detta land åt mig och åt mina barn för evigt, och även åt alla dem som leds ut ur andra länder av Herrens hand.

6 Därför profeterar jag, Lehi, enligt Andens maningar inom mig, att ^aingen ska komma in i detta land såvida de inte förs hit av Herrens hand.

7 Därför är detta ^aland helgat åt dem som han för hit. Och om så är att de tjänar honom enligt de befallningar han har gett,

31a Matt. 19:17.
HFS Guds bud och befallningar.

[2 NEPHI]

1 1a HFS Patriark, patriarkalisk.

2a 1 Ne. 18:9–20.
4a HFS Syner.
b 2 Kung. 24:14–15;
Jer. 44:2;
1 Ne. 1:4;
Hel. 8:20.
c Alma 9:22.

5a HFS Utlovade landet.
b Eth. 2:9–10.
c HFS Förbund.
6a 2 Ne. 10:22.
7a Mosiah 29:32;
Alma 46:10, 20.

ska det bli ett ^bfrihetens land för dem varför de aldrig ska falla i fångenskap, men om så sker är det på grund av ondska. För om ondska råder ska landet bli ^cförbannat för deras skull, men för de rättfärdiga ska det vara välsignat för evigt.

8 Och se, det är visdom i att detta land ännu en tid förblir okänt för andra nationer. För se, många nationer skulle annars översvämma landet så att där inte skulle finnas plats för en arvedel.

9 Därför har jag, Lehi, fått ett löfte att ^ai den mån som de som Herren Gud för ut ur Jerusalems land lyder hans befallningar ska de ^bfå framgång i detta land. Och de ska bevaras från alla andra nationer så att de själva besitter detta land. Och om så är att de ^clyder hans befallningar ska de bli välsignade i detta land, och ingen ska ofreda dem eller ta ifrån dem deras arveland, utan de ska bo där i trygghet för evigt.

10 Men se, när tiden kommer då de nedsjunker i otro efter att ha fått så stora välsignelser ur Herrens hand – och har kunskap om jordens och alla människors skapelse, känner till Herrens stora och förunderliga gärningar sedan världens skapelse, har fått sig makt

given att göra allting genom tro, har alla befallningarna från begynnelsen och genom hans oändliga godhet har förts in i detta dyrbara löftets land – se, jag säger att om då den dag kommer när de förkastar Israels Helige, den sanne ^aMessias, sin Återlösare och sin Gud, se, då ska den rättfärdiges domar drabba dem.

11 Ja, han ska föra ^aandra nationer till dem, och han ska ge dessa makt, och han ska ta ifrån dem deras egendomsländer, och han ska låta dem bli ^bskingrade och slagna.

12 Ja, allteftersom ett släktled går över i ett annat ska ^ablodsutgjutelse och stora hemsökelse drabba dem. Därför, mina söner, vill jag att ni ska komma ihåg, ja, jag vill att ni ska hör-samma mina ord.

13 O, att ni ville vakna, vakna från en djup sömn, ja, från ^ahelvetets sömn och skaka av de hemska ^bkedjor varmed ni är bundna, vilka är de kedjor som binder människobarnen så att de förs fångna ner i eländets och lidandets eviga ^cavgrund.

14 Vakna upp! och res er ur stoftet och hör en skälvande ^aförälders ord, vilkens lemmar ni snart måste lägga ner i den kalla och tysta ^bgrav varifrån ingen resande kan återvända.

8b 2 Ne. 10:11.

HFS Fri, frihet.

c Alma 45:10–14, 16;

Morm. 1:17;

Eth. 2:8–12.

9a 2 Ne. 4:4;

Alma 9:13.

b 5 Mos. 29:9.

c HFS Lyda, lydig,
lydnad.

10a HFS Messias.

11a 1 Ne. 13:12–20;

Morm. 5:19–20.

b 1 Ne. 22:7.

12a Morm. 1:11–19; 4:11.

13a HFS Helvetet.

b Alma 12:9–11.

c 1 Ne. 15:28–30;

Hel. 3:29–30.

14a HFS Föräldrar.

b HFS Döden,

den fysiska.

Några dagar till och jag 'lämnar denna värld.

15 Men se, Herren har 'återlöst min själ från helvetet. Jag har sett hans härlighet och är för evigt omsluten av hans ^bkärleks 'armar.

16 Och jag önskar att ni ska komma ihåg att iaktta Herrens 'stadgar och lagar. Se, detta har från början varit min själs ångslan.

17 Mitt hjärta har tyngts ner av sorg tid efter annan, för jag har fruktat att Herren er Gud på grund av era hjärtans hårdhet skulle låta sin 'vredes fullhet drabba er så att ni blir ^bavskurna och förgjorda för evigt,

18 eller att en förbannelse skulle drabba er under en tid av 'många släktled och ni bli hemsökta av svärd och av hungersnöd och bli hatade och ledda enligt ^bdjävulens vilja och fångenskap.

19 O mina söner, måtte inte detta drabba er, utan måtte ni bli ett folk som är utvalt och 'gynnad av Herren. Men se, må hans vilja ske, för hans ^bvägar är för evigt rättfärdiga.

20 Och han har sagt: 'I den mån som ni håller mina ^bbud ska ni få 'framgång i landet. Men i den mån som ni inte

håller mina bud kommer ni att bli avskurna från min närhet.'

21 Och för att min själ ska kunna glädjas över er, och för att mitt hjärta ska kunna lämna denna värld med glädje över er, och för att jag inte ska föras ner i graven med grämlse och sorg: Stå upp ur stoftet mina söner och var 'män, och var beslutssamma, av ^bett sinne och ett hjärta, förenade i allt, så att ni inte faller i fångenskap,

22 så att ni inte förbannas med en svår förbannelse och likaså att ni inte ådrar er en 'rättvis Guds misshag till undergång, ja, både kroppens och själens eviga undergång.

23 Vakna upp, mina söner! Sätt på er 'rättfärdighetens rustning. Skaka av de kedjor som ni är bundna med och kom fram ur dunklet och stå upp ur stoftet.

24 Gör inte längre uppror mot er bror vars syner har varit härliga och som har lytt befallningarna alltsedan vi lämnade Jerusalem, och som har varit ett redskap i Guds händer att föra oss fram till löftets land. För om det inte hade varit för honom skulle vi ha förgåtts av 'hunger i vildmarken. Ändå traktade ni efter att ^bberöva honom livet,

14c Jos. 23:14.

15a Alma 36:28.
HFS Försona,
försoning.

b Rom. 8:39.
HFS Kärlek.

c Jakob 6:5;
Alma 5:33;
3 Ne. 9:14.

16a 5 Mos. 4:5–8;
2 Ne. 5:10–11.

17a 2 Ne. 5:21–24;

Alma 3:6–19.

b Mosiah 12:8.
18a 1 Ne. 12:20–23.

b HFS Djävulen.

19a HFS Utvald, utvalda.

b Hos. 14:9.

20a Jar. 1:9;

Mosiah 1:6–7;

Alma 9:13–14.

b 3 Mos. 26:3–14;

Joel 2:23–26.

c Ps. 67:6;
Mosiah 2:21–25.

21a 1 Sam. 4:9;

1 Kung. 2:2.

b Mose 7:18.

22a L&F 3:4.

23a Ef. 6:11–17.

24a 1 Ne. 16:32.

b 1 Ne. 16:37.

ja, och han har lidit stor sorg för er skull.

25 Och jag fruktar och bävar storligen för er skull av rädsla för att han åter ska få lida. För se, ni har anklagat honom för att söka makt och "myndighet över er. Men jag vet att han inte har sökt vare sig makt eller myndighet över er, utan han har sökt Guds ära och er egen eviga välfärd.

26 Och ni har knotat eftersom han har talat rättframt till er. Ni säger att han har talat med "skärpa. Ni säger att han har vredgats på er. Men se, hans skärpa var skärpan i Guds ords kraft som var i honom. Och det ni kallar vrede var sanningen enligt det som hör Gud till och som han inte kunde hålla tillbaka, och han uppenbarade djärvt er ondska.

27 Och det måste nödvändigtvis vara så att "Guds kraft måste vara med honom, ja, till den grad att han befallde er så att ni måste lyda. Men se, det var inte han utan det var ^bHerrens Ande som var i honom, som ^cöppnade hans mun till att tala så att han inte kunde stänga den.

28 Och nu min son Laman, och likaså Lemuel och Sam, och likaså mina söner som är Ismaels söner, se, om ni vill hörsamma Nephis röst ska ni inte förgås. Och om ni vill hörsamma honom ger jag er en "välsignelse, ja, min första välsignelse.

29 Men om ni inte vill hörsamma honom återtar jag min "första välsignelse, ja, min välsignelse, och den ska vila på honom.

30 Och nu, Zoram, talar jag till dig: Se, du är Labans "tjänare. Ändå har du förts ut ur Jerusalems land, och jag vet att du är en sann vän till min son Nephi för evigt.

31 Eftersom du har varit trofast ska dina avkomlingar välsignas tillsammans "med hans avkomlingar så att de länge ska bo och ha framgång i detta land. Och ingenting utom ondska bland dem ska skada eller störa deras framgång för evigt i detta land.

32 Om ni därför lyder Herrens befallningar har Herren helgat detta land till trygghet för dina avkomlingar tillsammans med min sons avkomlingar.

KAPITEL 2

Återlösning kommer genom den helige Messias – Valfriheten (handlingsfriheten) är nödvändig för vår existens och utveckling – Adam föll för att människan skulle kunna bli till – Människan är fri att välja frihet och evigt liv. Omkring 588–570 f.Kr.

OCH nu, Jakob, talar jag till dig: Du är min "förstfödde i min prövnings dagar i vildmarken. Och se, i din barndom har du genomgått lidanden och stor

25a 1 Mos. 37:9–11.

26a Ords. 15:10;

1 Ne. 16:2; Moro. 9:4;

L&F 121:41–43.

27a 1 Ne. 17:48.

b L&F 121:43.

c L&F 33:8.

28a HFS Förstfödsrätt.

29a Abr. 1:3.

30a 1 Ne. 4:20, 35.

31a 2 Ne. 5:6.

2 1a 1 Ne. 18:7.

sorg på grund av dina bröders råhet.

2 Ändå, Jakob, min i vildmarken förstfödde, känner du Guds storhet. Och han ska helga dina lidanden till ditt bästa.

3 Därför ska din själ välsignas, och du ska bo i trygghet med din bror Nephi, och dina dagar ska ägnas åt att tjäna din Gud. Därför vet jag att du är återlöst tack vare din Återlösares rättfärdighet. För du har sett att han i tidens fullbord kommer för att ge människorna frälsning.

4 Och du har i din ungdom "sett hans härlighet, varför du är välsignad alldeles som de som han ska betjäna i köttet. För Anden är densamme i går, i dag och i evighet. Och vägen är beredd alltsedan människans fall, och frälsningen är ^bfri.

5 Och människorna har undervisats tillräckligt för att kunna "skilja mellan gott och ont, och lagen är given till människorna. Och genom lagen ^brättfärdiggörs inget kött, eller, genom lagen blir människorna ^cavskurna. Ja, genom den timliga lagen blir de avskurna. Och likaså: Genom den andliga lagen går de förlorade för det

som är gott och blir för evigt olyckliga.

6 Därför kommer "återlösningen i och genom den helige ^bMessias, för han är full av "nåd och sanning.

7 Se, han frambär sig själv som ett "offer för synd för att uppfylla lagens syftemål för alla dem som har ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande, och för ingen annan kan ^blagens syftemål uppfyllas.

8 Hur viktigt är det därför inte att tillkännage dessa sanningar för jordens invånare så att de kan veta att intet kött kan vistas i Guds närhet "utom genom den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd – han som lägger ner sitt liv i köttet och tar det åter genom Andens kraft så att han, eftersom han är den förste som ska uppstå, kan åstadkomma de ^bdödas uppståndelse.

9 Därför är han förstlingsfrukten åt Gud eftersom han ska "medla för alla människors barn. Och de som tror på honom ska bli frälsta.

10 Och tack vare "medlingen för alla kommer alla människor till Gud varför de står i hans närhet för att ^bdömas av honom

4a 2 Ne. 11:3;
Jakob 7:5.
b HFS Nåden.
5a Moro. 7:16.
b Rom. 3:20;
2 Ne. 25:23;
Alma 42:12-16.
HFS Rättfärdiggöra,
rättfärdiggörelse.
c 1 Ne. 10:6;
2 Ne. 9:6-38;
Alma 11:40-45;
12:16, 24; 42:6-11;

Hel. 14:15-18.
6a 1 Ne. 10:6;
2 Ne. 25:20;
Alma 12:22-25.
HFS Återlösnings-
planen.
b HFS Messias.
c Joh. 1:14, 17;
Mose 1:6.
7a HFS Försona,
försoning.
b Rom. 10:4.
8a 2 Ne. 25:20; 31:21;

Mosiah 4:8; 5:8;
Alma 38:9.
b 1 Kor. 15:20;
Alma 7:12; 12:24-25;
42:23.
HFS Uppståndelse.
9a Jes. 53;
Mosiah 14:12; 15:8-9.
10a HFS Återlösaren.
b HFS Domen,
den yttersta.

enligt den sanning och ^chelighet som är i honom, varför lagens krav som den Helige har ställt för att utdöma det straff som har bestämts, vilket bestämda straff står i motsats till den lycka som har bestämts för att uppfylla ^dförsoningens syftemål –

11 För det måste nödvändigtvis finnas en ^amotsats till allting. Om inte, min i vildmarken förstfödde, skulle ingen rättfärdighet kunna finnas, inte heller någon ogudaktighet, inte heller någon helighet eller något elände, inte heller något gott eller något ont. Därför måste allting nödvändigtvis vara en sammansatt helhet, för om det bara fanns en enda enhet måste den förbli som livlös utan vare sig liv eller död, förgänglighet eller oförgänglighet, lycka eller elände, medvetenhet eller omedvetenhet.

12 Då måste den nödvändigtvis ha skapats som ett ting utan värde, och därför skulle det inte ha funnits något ^asyftemål med dess skapelse. Därför skulle detta nödvändigtvis förgöra Guds visdom och eviga avsikter och likaså Guds makt och barmhärtighet och ^brättvisa.

13 Och om ni säger att det ^ainte finns någon lag säger ni också att det inte finns någon

synd. Om ni säger att det inte finns någon synd säger ni också att det inte finns någon rättfärdighet. Och om det inte finns någon rättfärdighet finns det ingen lycka. Och om det inte finns vare sig rättfärdighet eller lycka finns det varken straff eller elände. Och om allt detta inte finns, finns det ^binte någon Gud. Och om det inte finns någon Gud finns inte vi till, inte heller jorden, för det skulle inte ha funnits något skapat till att vare sig verka eller påverkas varför allting skulle ha blivit till intet.

14 Och nu, mina söner, säger jag detta till er nytta och lärdom. För det finns en Gud, och han har ^askapat allting, både himlarna och jorden och allt som i dem är, både ting som verkar och ting som ^bpåverkas.

15 Och för att hans eviga ^aavsikter med människan skulle uppfyllas, sedan han skapat våra första föräldrar och djuren på marken och fåglarna i luften och kort sagt allt som är skapat, måste det nödvändigtvis finnas en motsats, nämligen den ^bförbjudna ^cfrukten som motsats till ^dlivets träd, den ena söt och den andra bitter.

16 Därför gav Herren Gud människan förmågan att ^ahandla

10c HFS Helighet.

d 2 Ne. 9:7, 21–22, 26;
Alma 22:14;
33:22; 34:9.

11a L&F 29:39; 122:5–9.
HFS Motgångar.

12a L&F 88:25–26.
HFS Jorden – Skapad
åt människan.

b HFS Rättvisa.

13a 2 Ne. 9:25.

b Alma 42:13.

14a HFS Skapa, skapelsen.

b L&F 93:30.

15a Jes. 45:18;

Alma 42:26;

Mose 1:31, 39.

b 1 Mos. 2:16–17;

Mose 3:17.

c 1 Mos. 3:6;

Alma 12:21–23.

d 1 Mos. 2:9;

1 Ne. 15:22, 36;

Alma 32:40.

16a 2 Ne. 10:23;

Alma 12:31.

HFS Handlingsfrihet.

av sig själv. För människan kunde inte handla av sig själv såvida hon inte ^blockades av den ena eller den andra.

17 Och jag, Lehi, måste på grundval av det jag har läst anta att en ^aGuds ängel, enligt det som står skrivet, hade ^bfallit från himlen. Därför blev han en djävul eftersom han sökte det som var ont inför Gud.

18 Och eftersom han fallit från himlen och blivit för evigt olycklig ^asökte han också hela mänsklighetens olycka. Därför sa han till ^bEva, ja, den gamle ormen som är djävulen, vilken är alla ^clögners fader, sa därför: 'Åt av den förbjudna frukten så ska ni inte dö utan ni ska bli som Gud, med ^dkunskap om gott och ont.'

19 Och sedan Adam och Eva ^aätit av den förbjudna frukten drevs de ut ur ^bEdens lustgård för att bruka jorden.

20 Och de har frambringat barn, ja, hela jordens ^afamilj.

21 Och ^amänniskobarnens dagar förlängdes enligt Guds vilja för att de skulle kunna ^bomvända sig medan de var i köttet. Därför blev deras tillstånd ett ^cprövotillstånd, och

deras tid förlängdes enligt de befallningar som Herren Gud gav åt människobarnen. För han gav befallningen att alla människor måste omvända sig, för han visade alla människor att de var ^dförlorade som följd av sina föräldrars överträdelse.

22 Och se, om Adam inte hade brutit mot befallningen skulle han inte ha fallit, utan han skulle ha blivit kvar i Edens lustgård. Och allt som var skapat skulle ha förblivit i samma tillstånd som det var omedelbart efter skapelsen. Och det skulle ha förblivit så för evigt och ha varit utan ände.

23 Och de skulle inte ha fått några ^abarn, varför de skulle ha förblivit i ett oskuldsfullt tillstånd: Utan glädje eftersom de inte kände till sorg och utan att göra gott eftersom de inte kände till synd.

24 Men se, allt har gjorts enligt hans visdom som ^avet allt.

25 ^aAdam ^bföll för att människorna skulle kunna ^cbli till, och människorna är till för att de ska kunna ha ^dglädje.

26 Och ^aMessias kommer i tidens fullbordan för att han

16b L&F 29:39–40.

17a HFS Djävulen.

b Jes. 14:12;

2 Ne. 9:8;

Mose 4:3–4;

Abr. 3:27–28.

18a 2 Ne. 28:19–23;

3 Ne. 18:18;

L&F 10:22–27.

b HFS Eva.

c 2 Ne. 28:8;

Mose 4:4.

d 1 Mos. 3:5;

Alma 29:5;

Moro. 7:15–19.

19a Alma 12:31.

HFS Adams och

Evas fall.

b HFS Eden.

20a L&F 138:38–39.

21a Alma 12:24;

Mose 4:23–25.

b Alma 34:32.

HFS Omvända sig,

omvändelse.

c HFS Dödlig,

dödligheten.

d Jakob 7:12.

23a Mose 5:11.

24a HFS Gud, gudomen.

25a HFS Adam.

b Mose 6:48.

HFS Adams och

Evas fall.

c HFS Dödlig,

dödligheten.

d Mose 5:10.

HFS Glädje;

Människa, människor.

26a HFS Messias.

ska kunna ^båterlösa människobarnen från fallet. Och eftersom de är återlösta från fallet har de blivit ^cfria för evigt med kunskap om gott och ont, fria att verka av sig själva och utan att påverkas av annat än ^dlagens straff på den stora och yttersta dagen enligt de befallningar som Gud har gett.

27 Därför är människorna ^afria i köttet, och allt som är lämpligt för människorna är givet åt dem. Och de är fria att ^bvälja frihet och ^cevigt liv genom alla människors store Medlare, eller att välja fångenskap och död enligt djävulens fångenskap och makt. För han strävar efter att göra alla människor lika olyckliga som han själv är.

28 Och nu, mina söner, vill jag att ni ser till den store ^aMedlaren och hörsammar hans viktiga befallningar och är trofasta mot hans ord och väljer evigt liv enligt hans Helige Andes vilja,

29 och inte väljer evig död enligt köttets vilja och det onda som finns däri, vilket ger djävulens ande makt att ^afängsla och föra er ner till ^bhelvetet så att han kan råda över er i sitt eget rike.

30 Jag har talat dessa få ord till er alla, mina söner, under min prövotids sista dagar, och jag har valt den goda delen enligt

profetens ord. Och jag har inget annat mål än era själars eviga välfärd. Amen.

KAPITEL 3

Josef i Egypten såg nephiterna i en syn – Han profeterade om Joseph Smith, siaren i de sista dagarna, om Mose som skulle befria Israel och om Mormons boks framkomst. Omkring 588–570 f.Kr.

OCH nu talar jag till dig, Josef, min ^asistfödde. Du föddes i mina lidandens vildmark, ja, i de dagar då jag upplevde min största sorg födde din mor dig.

2 Och må Herren även åt dig helga detta ^aland som är ett högst dyrbart land, till arvedel åt dig och till arvedel åt dina avkomlingar tillsammans med dina bröder, till ditt beskydd för evigt, om så är att ni lyder Israels Heliges befallningar.

3 Och nu, Josef, min sistfödde som jag har fört ut ur mina bedrövelsens vildmark, må Herren välsigna dig för evigt, för dina avkomlingar ska inte fullständigt ^aförgöras.

4 För se, du är min livsfrukt, och jag är en ättling till ^aJosef som fördes som ^bfånge till Egypten. Och stora var de förbund som Herren slöt med Josef.

5 Ja, Josef ^asåg i sanning vår tid. Och han fick ett löfte av

26 ^b HFS Återlösningssplanen.

^c Alma 42:27; Hel. 14:30.

^d HFS Lagen.

27 ^a Gal. 5:1; Mose 6:56.

^b HFS Handlingsfrihet.

^c HFS Evigt liv.

28 ^a HFS Medlaren.

29 ^a Rom. 6:16–18; Alma 12:11.

^b HFS Helvetet.

30 ¹ 1 Ne. 18:7.

² 1 Ne. 2:20.

HFS Utlovade landet.

3 ^a 2 Ne. 9:53.

4 ^a 1 Mos. 39:1–2; 45:4; 49:22–26;

1 Ne. 5:14–16.

^b 1 Mos. 37:29–36.

5 ^a jsö 1 Mos. 50:24–38 (tillägget);

2 Ne. 4:1–2.

Herren att Herren Gud av hans livsfrukt skulle uppresa en ^bbräddfärdig ^cgren åt Israels hus, inte Messias, utan en gren som skulle brytas av men ändå ihåggas i Herrens förbund, genom att ^dMessias skulle upp-
 enbaras för dem i de sista dagarna i kraftens ande för att föra dem ut ur ^emörker till ljus, ja, ur fördolt mörker, och ut ur fångenskap till frihet.

6 För Josef vittnade i sanning och sa: 'En ^asiare ska Herren Gud uppresa som ska vara en utvald siare för min ^blivsfrukt.'

7 Ja, Josef sa i sanning: 'Så säger Herren till mig: "En utvald ^asiare ska jag uppresa ur din livsfrukt, och han ska vara högt aktad bland dina länders frukt. Och honom ska jag ge befallningen att utföra ett verk för din livsfrukt, hans bröder, vilket ska vara av stort värde för dem, ja, det ska bringa dem till kunskapen om de förbund som jag har slutit med dina fäder.

8 Och jag ska ge honom en befallning att han inte ska utföra ^anågot annat än det verk som jag befäller honom att utföra. Och jag ska göra honom stor i mina ögon, för han ska utföra mitt verk.

9 Och han ska vara stor liksom ^aMose, som jag har sagt att jag

ska uppresa åt er för att ^bbefria mitt folk, o Israels hus.

10 Och Mose ska jag uppresa för att befria ditt folk ur Egyptens land.

11 Men en siare ska jag uppresa av din livsfrukt, och honom ska jag ge ^amakt att föra fram mitt ord till din livsfrukts avkomma – och inte endast till att föra fram mitt ord, säger Herren, utan till att övertyga dem om mitt ord som redan har gått ut bland dem.

12 Därför ska din livsfrukt ^askriva, och ^bJudas livsfrukt ska ^cskriva, och det din livsfrukt ska skriva och även det som ska skrivas av Judas livsfrukt ska växa samman för att ^dvederlägga falska läror, bilägga stridigheter och upprätta fred bland din livsfrukt och i de sista dagarna ^ebringa dem till ^fkunskapen om deras fäder och även till kunskapen om mina förbund, säger Herren.

13 Och från svaghet ska han göras stark den dag då mitt verk ska påbörjas bland hela mitt folk så att du kan återställas, o Israels hus, säger Herren."

14 Och så profeterade Josef och sa: 'Se, den siaren ska Herren välsigna. Och de som söker förgöra honom ska tillintetgöras, för detta löfte som

5b Jakob 2:25.

c 1 Mos. 49:22–26;
1 Ne. 15:12; 19:24.

HFS Vingård, Herrens.

d 2 Ne. 6:14;
L&F 3:16–20.

e Jes. 42:16.

6a 3 Ne. 21:8–11;
Morm. 8:16.

HFS Siare.

b L&F 132:30.

7a HFS Smith, Joseph,
den yngre.

8a L&F 24:7, 9.

9a Mose 1:41.

b 2 Mos. 3:7–10;

1 Ne. 17:24.

11a L&F 5:3–4.

12a HFS Mormons bok.

b 1 Ne. 13:23–29.

c HFS Bibeln.

d Hes. 37:15–20;
1 Ne. 13:38–41;
2 Ne. 29:8; 33:10–11.

e Moro. 1:4.

f 1 Ne. 15:14; 2 Ne. 30:5;
Morm. 7:1, 5, 9–10.

jag har fått av Herren om min livsfrukt ska uppfyllas. Se, jag är säker på detta löftes uppfyllelse.

15 Och han ska få sitt "namn efter mig, och det ska vara efter hans ^bfars namn. Och han ska vara mig lik för det Herren ska åstadkomma genom hans hand ska genom Herrens makt föra mitt folk till frälsning.'

16 Ja, så profeterade Josef: 'Jag är säker på detta, alldeles som jag är säker på löftet om Mose, för Herren har sagt till mig: "Jag ska "bevara dina avkomlingar för evigt."

17 Och Herren har sagt: "Jag ska uppresa en Mose, och jag ska ge honom kraft i en stav, och jag ska ge honom förmåga att skriva. Ändå vill jag inte lossa hans tunga så att han ska kunna tala mycket, för jag ska inte göra honom mäktig i ord. Men jag ska "skriva min lag åt honom med min egen hands finger, och jag ska ge honom en ^btalesman."

18 Och Herren sa också till mig: "Jag ska uppresa en siare åt din livsfrukt, och jag ska ge honom en talesman. Och se, jag ska utse honom till att skriva din livsfrukts skrifter åt din livsfrukt. Och din livsfrukts talesman ska förkunna det.

19 Och de ord han ska skriva ska vara de ord som enligt min visdom är lämpliga att ges

till din "livsfrukt. Och det ska vara som om din livsfrukt hade ropat till dem ^bur stoftet, för jag känner deras tro.

20 Och de ska "ropa ur stoftet, ja, omvändelse till sina bröder, ännu sedan många släktled gått bort. Och det ska ske att deras rop ska ljuda, ja, med enkla ord.

21 Tack vare deras tro ska deras "ord gå ut från min mun till deras bröder som är din livsfrukt. Och deras ords svaghet ska jag göra till styrka genom deras tro så att de kommer ihåg mitt förbund som jag slöt med dina fäder."

22 Och se, min son Josef, på det sättet "profeterade min förfader.

23 Genom detta förbund är du således välsignad. För dina avkomlingar ska inte förgöras eftersom de ska hörsamma bokens ord.

24 Och en som är mäktig ska uppresas bland dem som ska göra mycket gott i såväl ord som handling, och han ska vara ett redskap i Guds händer med mycket stor tro till att utföra mäktiga under och uträtta det som är stort i Guds ögon, så att mycket blir återställt åt Israels hus och åt dina bröders avkomlingar.

25 Och välsignad är du Josef. Se, du är liten. Lyssna därför till din bror Nephis ord så ska det ske dig enligt de ord som jag

15a L&F 18:8.

^b JS-H 1:3.

16a 1 Mos. 45:1–8.

17a 5 Mos. 10:2, 4;

Mose 2:1.

^b 2 Mos. 4:16.

19a L&F 28:8.

^b Jes. 29:4;

2 Ne. 27:13; 33:13;

Morm. 9:30;

Moro. 10:27.

20a 2 Ne. 26:16;

Morm. 8:23.

21a 2 Ne. 29:2.

22a 2 Ne. 3:5.

har talat. Kom ihåg din döende fars ord. Amen.”

KAPITEL 4

Lehi ger råd till och välsignar sina efterkommande – Han dör och begravs – Nephi gläds över Guds godhet – Nephi sätter sin lit till Herren för evigt. Omkring 588–570 f.Kr.

OCH nu talar jag, Nephi, om de profetior om vilka min far har talat rörande den ”Josef som blev bortförd till Egypten.

2 För se, han profeterade i sanning om alla sina avkomlingar. Och det finns inte många ”profetior som är större än de han skrev. Och han profeterade om oss och våra framtida släktled, och detta är skrivet på plåtarna av mässing.

3 När därför min far hade slutat att tala om Josefs profetior kallade han på Lamans barn, hans söner och döttrar, och sa till dem: ”Se, mina söner och mina döttrar som är min ”förstföddes söner och döttrar, jag vill att ni öppnar ert öra för mina ord.

4 För Herren Gud har sagt: ”I den mån som ni håller mina bud ska ni få framgång i landet, men i den mån som ni inte håller mina bud ska ni bli avskurna från min närhet.”

5 Men se, mina söner och döttrar, jag kan inte gå ner i min grav utan att ha uttalat en

”välsignelse över er, för se, jag vet att om ni fostras att gå den ^bväg ni bör gå så viker ni inte av därifrån.

6 Se, om ni förbannas ger jag er min välsignelse så att förbannelsen kan tas bort från er och komma över era ”föräldrars huvuden.

7 Tack vare min välsignelse ska Herren Gud därför ”inte tillåta att ni förgås, för han ska vara ^bbarmhärtig mot er och mot era avkomlingar för evigt.”

8 Och det hände sig att sedan min far hade slutat tala till Lamans söner och döttrar lät han föra Lemuels söner och döttrar fram till sig.

9 Och han talade till dem och sa: ”Se, mina söner och mina döttrar som är min andre sons söner och döttrar, jag ger er samma välsignelse som jag har gett Lamans söner och döttrar. Därför ska ni inte bli helt förgjorda, utan till sist ska era avkomlingar bli välsignade.”

10 Och det hände sig att när min far hade slutat att tala till dem, se, då talade han till ”Ismaels söner, ja, och till hela hans hushåll.

11 Och sedan han slutat att tala till dem talade han till Sam och sa: ”Välsignad är du och dina avkomlingar, för du ska ärva landet liksom din bror Nephi. Och dina avkomlingar ska räknas bland hans avkomlingar,

4 1a 1 Mos. 39:1-2.

2a 2 Ne. 3:5.

3a HFS Förstfödde.

4a 2 Ne. 1:9.

5a HFS Patriarkaliska

välsignelser.

b Ords. 22:6.

6a L&F 68:25-29.

7a 2 Ne. 30:3-6;

L&F 3:17-18.

b 1 Ne. 13:31;

2 Ne. 10:18-19;

Jakob 3:5-9;

Hel. 15:12-13.

10a 1 Ne. 7:6.

och du ska bli som din bror, och dina avkomlingar ska bli som hans avkomlingar. Och du ska bli välsignad i alla dina dagar.”

12 Och det hände sig att sedan min far Lehi talat till hela sitt hushåll, enligt sitt hjärtas känslor och Herrens Ande som var i honom, blev han gammal. Och det hände sig att han dog och begravdes.

13 Och det hände sig inte långt efter hans död att Laman och Lemuel och Ismaels söner vredgades på mig på grund av Herrens förmaningar.

14 För jag, Nephi, kände mig nödgad att tala till dem enligt hans ord. För jag hade talat mycket till dem, och det hade även min far gjort före sin död. Mycket av det som talades finns på mina ”andra plåtar, för en mer historisk del är skriven på mina andra plåtar.

15 Och på ”dessa skriver jag det som rör sig i min själ och mycket av den heliga skrift som är inristad på plåtarna av mässing. För min själ gläds åt skrifterna, och mitt hjärta^b begrundar dem, och jag skriver dem till ”lärdom och nytta för mina barn.

16 Se, min ”själ gläds åt det som hör Herren till, och mitt^b hjärta begrundar ständigt det som jag har sett och hört.

17 Ändå, trots ”Herrens stora godhet i det att han visat mig sina stora och förunderliga gärningar, utropar mitt hjärta: ”O, jag^b arma människa!” Ja, mitt hjärta sörjer för mitt kötts skull. Min själ bedrövas för min ondskas skull.

18 Jag är omringad av de frestelser och de synder som så lätt ”ansätter mig.

19 Och när jag vill glädjas suckar mitt hjärta för mina synders skull. Dock vet jag vem jag har anförtrott mig åt.

20 Min Gud har varit mitt stöd. Han har lett mig genom mina lidanden i vildmarken, och han har bevarat mig på det stora djupets vatten.

21 Han har fyllt mig med sin ”kärlek till dess mitt kött var nära att förtäras.

22 Han har bringat mina ”fiender på skam och fått dem att bäva inför mig.

23 Se, han har hört mitt rop om dagen, och han har gett mig kunskap genom ”syner om natten.

24 Och om dagen har jag blivit frimodig i mäktigt ”bön inför honom. Ja, min röst har jag uppsänt till höjden, och änglar kom ner och betjänade mig.

25 Och på hans Andes vingar har min kropp ”förts upp på mycket höga berg, och mina

14a 1 Ne. 1:16-17; 9:4.

15a 1 Ne. 6:4-6.

^b HFS Begrunda;
Skrifterna.

^c 1 Ne. 19:23.

16a HFS Tacksam,
tacksamhet,
tacksägelse.

^b HFS Hjärta.

17a 2 Ne. 9:10;

L&F 86:11.

^b Rom. 7:24.

18a Rom. 7:21-23;

Hebr. 12:1;

Alma 7:15.

21a HFS Kärlek.

22a 1 Ne. 17:52.

23a HFS Syner.

24a Jak. 5:16;

1 Ne. 2:16.

25a 1 Ne. 11:1;

Mose 1:1-2.

ögon har skådat stora ting, ja, alltför stora för människan. Jag blev därför befalld att jag inte skulle skriva om dem.

26 O, om jag nu har sett så stora ting, och om Herren i sin välvilja om människobarnen har besökt människorna i så stor barmhärtighet, ^avarför skulle då mitt hjärta gråta och min själ försmäktas i sorgens dal och mitt kött tyna bort och min styrka avta för mina lidandens skull?

27 Och varför skulle jag ^age efter för synden för mitt kött skull? Ja, varför skulle jag utsätta mig för ^bfrestelser så att den onde får rum i mitt hjärta för att förgöra min ^cfrid och plåga min själ? Varför vredgas jag för min fiendes skull?

28 Vakna upp, min själ! Tyngs inte längre av synden! Gläds, o mitt hjärta, och ge inte längre rum för min själs ^afiende.

29 Vredgas inte åter för mina fienders skull. Låt inte min styrka avta för mina lidandens skull.

30 Gläds, o mitt hjärta, och ropa till Herren och säg: "O Herre, jag ska prisa dig för evigt." Ja, min själ ska glädjas i dig, min Gud och min ^afrälsnings klippa.

31 O Herre, vill du återlösa min själ? Vill du befria mig ur mina fienders händer? Vill du

påverka mig så att jag skälver vid åsynen av ^asynd?

32 Må helvetets portar ständigt vara stängda för mig eftersom mitt ^ahjärta är förkrossat och min ande botfärdig! O Herre, stäng inte din rättfärdighets portar för mig, utan låt mig ^bvandra den djupa dalens stig så att jag samvetsgrant kan vandra den jämna vägen!

33 O Herre, vill du omsluta mig med din rättfärdighets mantel! O Herre, vill du bereda mig en väg att undfly mina fiender! Vill du göra stigen rak framför mig! Lägg ingen stötesten i min väg – utan röj vägen framför mig och spärra inte min väg, utan min fiendes vägar.

34 O Herre, jag har förtröstat på dig och ska för evigt ^aförtrosta på dig. Jag ska inte ^blita till köttslig arm, för jag vet att förbannad är den som ^csätter sin lit till köttslig arm. Ja, förbannad är den som sätter sin lit till människor eller sätter kött till arm åt sig.

35 Ja, jag vet att Gud ger ^afrikostigt åt den som ber. Ja, min Gud ska ge mig, om jag inte ^bber ^corätt. Därför vill jag upplyfta min röst till dig, ja, jag vill ropa till dig, min Gud, min rättfärdighets ^dklippa. Se, min röst ska för evigt uppstiga till dig, min klippa och min evige Gud. Amen.

26a Ps. 43:5.

27a Rom. 6:13.

b HFS Fresta, frestelser.

c HFS Fred;
Frid.

28a HFS Djävulen.

30a 1 Kor. 3:11.

HFS Klippa.

31a Rom. 12:9;

Alma 13:12.

32a HFS Förkrossat hjärta.

b HFS Vandra, vandra
med Gud.

34a HFS Tillit.

b Ps. 44:6–8.

c Jer. 17:5;

Morm. 3:9; 4:8.

35a Jak. 1:5.

b HFS Bön.

c Hel. 10:5.

d 5 Mos. 32:4.

KAPITEL 5

Nephiterna skiljer sig från lamaniterna, håller Moses lag och bygger ett tempel – På grund av sin otro blir lamaniterna avskurna från Herrens närhet, förbannas och blir ett gissel för nephiterna. Omkring 588–559 f.Kr.

SE, det hände sig att jag, Nephi, ofta ropade till Herren min Gud för mina bröders ^avredes skull.

2 Men se, deras vrede mot mig tilltog så att de traktade efter att beröva mig livet.

3 Ja, de knotade över mig och sa: "Vår yngre bror tänker ^aråda över oss, och vi har haft stora prövningar för hans skull. Så låt oss nu dräpa honom så att vi slipper plågas mer av hans ord. För se, vi vill inte ha honom som styresman över oss, för det tillkommer oss som är äldre bröder att råda över detta folk."

4 Nu skriver jag på dessa plåtar inte alla de ord varmed de knotade över mig, utan det räcker för mig att säga att de traktade efter att beröva mig livet.

5 Och det hände sig att Herren ^avarnade mig och sa att jag, ^bNephi, och alla de som ville följa mig skulle lämna dem och fly ut i vildmarken.

6 Därför hände det sig att jag, Nephi, tog med mig min familj

och även ^aZoram och hans familj och Sam, min äldre bror, och hans familj och Jakob och Josef, mina yngre bröder, och även mina systrar och alla dem som ville följa med mig. Och alla de som ville följa med mig var de som trodde på Guds ^bvarningar och uppenbarelser varför de hörsammade mina ord.

7 Och vi tog våra tält och vadhelst vi kunde ta med och färdades i vildmarken under många dagars tid. Och sedan vi hade färdats under många dagars tid slog vi upp våra tält.

8 Och mitt folk ville att vi skulle ge platsen namnet ^aNephi. Därför kallade vi den Nephi.

9 Och alla de som var med mig beslöt att kalla sig ^aNephis folk.

10 Och vi vinnlade oss om att hålla Herrens lagar och stadgar och befallningar i allt enligt ^aMoses lag.

11 Och Herren var med oss och vi hade mycket stor framgång, för vi sådde frön och vi fick i gengäld rika skördar. Och vi började föda upp flockar och hjordar och djur av alla slag.

12 Och jag, Nephi, hade också tagit med mig de uppteckningar som var inristade på ^aplåtarna av mässing, och likaså ^bklotet eller ^ckompassen som bereddes åt min far av Herrens hand enligt det som är skrivet.

5 1a 2 Ne. 4:13–14.
3a 1 Ne. 16:37–38;
Mosiah 10:14–15.
5a HFS Inspiration,
inspirera.
b Mosiah 10:13.
6a 1 Ne. 4:35; 16:7;
2 Ne. 1:30–32.

b HFS Varna,
varning.
8a Omni 1:12, 27;
Mosiah 9:1–4;
28:1.
9a Jakob 1:13–14.
10a 2 Ne. 11:4.
HFS Moses lag.

12a Mosiah 1:3–4.
HFS Plåtar.
b Mosiah 1:16.
c 1 Ne. 16:10, 16, 26;
18:12, 21;
Alma 37:38–47;
L&F 17:1.

13 Och det hände sig att vi började få mycket stor framgång och föröka oss i landet.

14 Och jag, Nephi, tog "Labans svärd och gjorde med det som förebild många svärd för att inte det folk som nu kallades ^blamaniter på något sätt skulle kunna överfalla oss och förgöra oss. För jag kände till deras hat mot mig och mina barn och dem som kallades mitt folk.

15 Och jag lärde mitt folk att bygga byggnader och att arbeta i allt slags trä och "järn och koppar och mässing och stål och guld och silver och dyrbar malm som fanns i riklig mängd.

16 Och jag, Nephi, byggde ett "tempel, och jag uppförde det med ^bSalomos tempel som förebild, förutom att det inte byggdes av så många "dyrbara ting, för de fanns inte i landet. Därför kunde det inte byggas likt Salomos tempel. Men byggnadssättet var detsamma som för Salomos tempel, och arbetet utfördes med mycket stor konstfärdighet.

17 Och det hände sig att jag, Nephi, förmådde mitt folk att vara "flitiga och att arbeta med sina händer.

18 Och det hände sig att de ville att jag skulle bli deras "kung. Men jag, Nephi, ville inte

att de skulle ha någon kung. Dock gjorde jag allt som stod i min makt för dem.

19 Och se, Herrens ord som han talat angående mina bröder, att jag skulle vara deras "styresman och ^blärare, hade uppfyllts för dem. För jag hade varit deras styresman och lärare enligt Herrens befallningar ända till dess de traktade efter att beröva mig livet.

20 Därför uppfylldes Herrens ord till mig då han sa: "Eftersom de "inte vill hörsamma dina ord ska de bli avskurna från Herrens närhet. Och se, de blev ^bavskurna från hans närhet."

21 Och han hade låtit "förbannelsen komma över dem, ja, en svår förbannelse för deras ondkas skull. För se, de hade förhärdat sina hjärtan mot honom så att de hade blivit som flinta. Och eftersom de var vita och mycket fagra och ^bbehagfulla lät Herren Gud dem få en "mörk hud, för att de inte skulle vara tilltalande för mitt folk.

22 Och så säger Herren Gud: "Jag ska göra så att de blir "otbjudande för ditt folk om de inte omvänder sig från sin ondska.

23 Och förbannade vare hans avkomlingar som "beblandar sig med deras avkomlingar, för

14a 1 Ne. 4:9;
Jakob 1:10;
Morm. ord 1:13.
b HFS Lamaniter.
15a Eth. 10:23.
16a HFS Templet,
Herrens hus.
b 1 Kung. 6;
2 Krön. 3.

c L&F 124:26–27.
17a 1 Mos. 3:19;
L&F 42:42.
18a Jakob 1:9, 11.
19a 1 Ne. 2:22.
b HFS Undervisa.
20a 2 Ne. 2:21.
b Alma 9:14.
21a HFS Förbanna,

förbannelser.
b 4 Ne. 1:10.
c 2 Ne. 26:33;
3 Ne. 2:14–16.
22a 1 Ne. 12:23.
23a HFS Äktenskap,
gifta sig –
Blandäktenskap.

de ska förbannas med samma förbannelse.” Och Herren sa det, och det blev så.

24 Och på grund av den förbannelse som vilade på dem blev de ett "lättjefullt folk, fulla av svek och förslagenhet, och de jagade rovdjur i vildmarken.

25 Och Herren Gud sa till mig: "De ska vara ett gissel för dina avkomlingar för att väcka dem till hågkomst om mig. Och om de inte kommer ihåg mig och hörsammar mina ord, ska de gissla dem ända till deras undergång."

26 Och det hände sig att jag, Nephi, "invigde Jakob och Josef till att vara präster och lärare över mitt folks land.

27 Och det hände sig att vi levde på ett sätt som bringade lycka.

28 Och trettio år hade förflutit sedan den tid då vi lämnade Jerusalem.

29 Och jag, Nephi, hade hittills fört uppteckningarna över mitt folk på mina plåtar, som jag hade gjort.

30 Och det hände sig att Herren Gud sa till mig: "Gör "andra plåtar. Och du ska på dem inrista mycket som är gott i mina ögon, till ditt folks nytta."

31 För att lyda Herrens befallning gick därför jag, Nephi, och gjorde "dessa plåtar på vilka jag har inristat detta.

32 Och jag inristade det som är behagligt för Gud. Och om mitt folk finner behag i de ting som hör Gud till ska de även finna

behag i mina inristningar som finns på dessa plåtar.

33 Och om mitt folk önskar utförligare kännedom om mitt folks historia måste de utforska mina andra plåtar.

34 Och det räcker för mig att säga att fyrtio år hade förflutit, och vi hade redan haft krig och stridigheter med våra bröder.

KAPITEL 6

Jakob återger judarnas historia: Den babyloniska fångenskapen och återkomsten; Israels Heliges verksamhet och korsfästelse; hjälpen från icke-judarna; Judarnas återupprättelse i de sista dagarna då de tror på Messias. Omkring 559–545 f.Kr.

DE ord som Jakob, Nephis bror, talade till Nephis folk:

2 Se, mina älskade bröder, jag, Jakob, som har kallats av Gud och ordinerats enligt hans heliga orden och har invigts av min bror Nephi som ni ser som er "kung eller beskyddare, och som ni är beroende av för er trygghet, se, ni vet att jag har talat till er om åtskilliga ting.

3 Ändå talar jag åter till er, för jag är angelägen om era själars välfärd. Ja, min ängslan för er är stor, och ni vet själva att det har den alltid varit. För jag har förmanat er med all iver, och jag har lärt er min fars ord. Och jag har talat till er om allt som är skrivet från världens skapelse.

4 Och se, nu vill jag tala till

24a HFS Lat, lättja.
26a Jakob 1:18–19;

Mosiah 23:17.
30a 1 Ne. 19:1–6.

31a HFS Plåtar.
6 2a Jakob 1:9, 11.

er om de ting som är och som ska komma. Därför ska jag läsa "Jesajas ord för er. Och dessa är de ord som min bror har önskat att jag ska tala till er. Och jag talar till er för er egen skull så att ni kan lära och prisa er Guds namn.

5 Och de ord som jag nu ska läsa är de som Jesaja talade rörande hela Israels hus. Därför kan de tillämpas på er, för ni är av Israels hus. Och det finns mycket som Jesaja har talat som kan tillämpas på er, eftersom ni är av Israels hus.

6 Och se, dessa är orden: "Så säger Herren Gud: 'Se, jag ska lyfta upp min hand inför icke-judarna och resa upp mitt ^bbaner för folket. Och de ska komma med dina söner i sina armar, och dina döttrar ska bli burna på deras axlar.

7 Och kungar ska vara dina fosterfäder och deras drottningar dina fostermödrar. De ska falla ner inför dig med ansiktet mot jorden och slicka upp dina fötters stoft. Och du ska veta att jag är Herren, för de som ^aväntar på mig ska inte bringas på skam.'"

8 Och nu vill jag, Jakob, tala något om dessa ord. För se, Herren har visat mig att de som fanns i ^aJerusalem, varifrån

vi kom, har blivit dräpta eller ^bbortförda som fångar.

9 Men Herren har visat mig att de ska ^aåtervända. Och han har även visat mig att Herren Gud, Israels Helige, ska uppenbara sig för dem i köttet. Och sedan han uppenbarat sig ska de gissla honom och ^bkorsfästa honom enligt den ängels ord som sa detta till mig.

10 Och sedan de förhärdat sina hjärtan och gjort sina nackar styva mot Israels Helige, se, då ska Israels Heliges ^adomar drabba dem. Och dagen kommer då de ska bli slagna och hemsökta.

11 Sedan de sålunda drivits hit och dit, för så säger ängeln, "ska många bli hemsökta i köttet men ska inte tillåtas att förgås tack vare de trofastas böner". De ska bli skingrade och slagna och hatade. Ändå ska Herren vara barmhärtig mot dem så att ^anär de kommer till ^bkunskap om sin Återlösare ska de åter ^cinsamlas till sina arveländer.

12 Och välsignade är ^aicke-judarna, de som profeten har skrivit om, för se, om så är att de omvänder sig och inte kämpar mot Sion och inte för-
enar sig med den stora och

4a 3 Ne. 23:1.
6a Jes. 49:22-23.
b HFS Baner.
7a L&F 133:45;
Mose 1:6.
8a Est. 2:6;
1 Ne. 7:13;
2 Ne. 25:10;
Omni 1:15;

Hel. 8:20-21.
b 2 Kung. 24:10-16;
25:1-12.
HFS Israel - Israels
förskingring.
9a 1 Ne. 10:3.
b 1 Ne. 19:10, 13;
Mosiah 3:9;
3 Ne. 11:14-15.

HFS Korsfästelse.
10a Matt. 27:24-25.
11a 1 Ne. 22:11-12;
2 Ne. 9:2.
b Hos. 3:5.
c HFS Israel - Israels
insamling.
12a 1 Ne. 14:1-2;
2 Ne. 10:9-10.

^bavskyvärda kyrkan ska de bli frälsta. För Herren Gud ska uppfylla sina ^cförbund som han har slutit med sina barn. Och därför har profeten skrivit detta.

13 Därför ska de som strider mot Sion och Herrens förbundsfolk slicka upp deras fötters stoft, och Herrens folk ska inte ^abringas på skam. För Herrens folk är de som ^bväntar på honom, ja, de väntar ännu på Messias ankomst.

14 Och se, enligt profetens ord ska Messias åter, för ^aandra gången, börja vinna dem tillbaka. Därför ska han ^buppenbara sig för dem i makt och stor härlighet till deras fienders ^cundergång när den dag kommer då de tror på honom. Och ingen som tror på honom ska han förgöra.

15 Men de som inte tror på honom ska ^aförgöras, både med ^bbeld och med stormar och med jordskalv och med blodsutgjutelse och med ^cfarsot och med hungersnöd. Och de ska veta att Herren är Gud, Israels Helige.

16 ^aFör ska bytet tas ifrån den mäktige eller den ^brättmätigt fängslade befrias?

17 Men så säger Herren:

Också den mäktiges ^afångar ska släppas lösa och den fruktansvärdes byte ska befrias, för den ^bmäktige Guden ska ^cbefria sitt förbundsfolk. För så säger Herren: "Jag ska strida mot dem som strider mot dig –

18 och jag ska mata dem som förtrycker dig med deras eget kött, och av sitt eget blod ska de bli druckna som av sött vin. Och allt kött ska veta att jag, Herren, är din Frälsare och din ^aÅterlösare, Jakobs ^bMäktige."

KAPITEL 7

Jakob fortsätter att läsa ur Jesaja: Jesaja talar som Messias – Messias ska ha de lärdas tunga – Han ska hålla fram ryggen åt dem som slår honom – Han ska inte bringas på skam – Jämför Jesaja 50. Omkring 559–545 f.Kr.

JA, för så säger Herren: "Har jag övergett er, eller har jag stött bort er för evigt?" För så säger Herren: "Var är er mors skiljebrev? Till vem har jag förskjutit er eller till vilken av mina fordriingsägare har jag sålt er? Ja, till vem har jag sålt er? Se, för er onskas skull har ni ^asålt er själva, och för era överträdelsers skull är er moder förskjuten.

12^b HFS Djävulen – Djävulens kyrka.

^c HFS Abrahams förbund.

13^a 3 Ne. 22:4.

^b Jes. 40:31;
1 Ne. 21:23;
L&F 133:45.

14^a Jes. 11:11;
2 Ne. 25:17;
29:1.

^b 2 Ne. 3:5.

^c 1 Ne. 22:13–14.

15^a 2 Ne. 10:16;
28:15;

3 Ne. 16:8.

HFS Sista dagarna,
sista tiden.

^b Jakob 6:3.

^c L&F 97:22–26.

16^a Jes. 49:24–26.

^b dvs Herrens

förbundsfolk, som nämns i v. 17.

17^a 1 Ne. 21:25.

^b HFS Jehova.

^c 2 Kung. 17:39.

18^a HFS Återlösaren.

^b 1 Mos. 49:24;

Jes. 60:16.

7 1^a HFS Avfall.

2 Därför fanns ingen där när jag kom. När jag ^aropade, ja, då var där ingen som svarade. O Israels hus, har min arm alls förkortats så att den inte kan återlösa, eller har jag ingen makt till att befria? Se, med min tillrättavisning uttorkar jag ^bhavet, jag gör deras ^cfloder till vildmark och får deras ^dfisk att stinka eftersom vattnen är uttorkade, och de dör av törst.

3 Jag klär himlarna i ^amörker och jag gör ^bav säckväv deras klädnad."

4 Herren Gud har gett mig de lärdas ^atunga så att jag förstår att tala ett ord i rättnad till dig, o Israels hus. När ni är trötta väcker han morgon efter morgon. Han väcker mitt öra till att höra som de lärda.

5 Herren Gud har öppnat mitt ^aöra, och jag var inte upprorisk, inte heller vände jag ryggen till.

6 Jag höll fram min rygg åt ^aden som slog mig och mina kinder åt dem som slet bort skägget. Jag dolde inte mitt ansikte för hån och spott.

7 För Herren Gud ska hjälpa mig, därför ska jag inte bringas på skam. Därför gjorde jag mitt ansikte hårt som flinta, och jag vet att jag inte ska skämmas.

8 Och Herren är nära, och han rättfärdigar mig. Vem ska då tvista med mig? Låt oss stå fram tillsammans. Vem är

min motståndare? Låt honom komma nära mig så ska jag slå honom med min muns styrka.

9 För Herren Gud ska hjälpa mig. Och se, alla de som ^afördömer mig ska åldras som en klädnad, och mal ska förtära dem.

10 Vem finns bland er som fruktar Herren, som lyder hans tjänares ^aröst, som vandrar i mörkret och inte har något ljus?

11 Se, alla ni som tänder en eld, som omger er med gnistor, vandrar i ljuset från ^aer eld och från gnistorerna som ni har antänt. Detta ska ni få av min hand: Ni ska lägga er ner i sorg.

KAPITEL 8

Jakob fortsätter att läsa ur Jesaja: I de sista dagarna ska Herren trösta Sion och samla in Israel – De återlösta ska komma till Sion i stor glädje – Jämför Jesaja 51 och 52:1-2. Omkring 559-545 f.Kr.

"HÖRSAMMA mig, ni som far efter rättfärdighet. Se på ^aklippan ur vilken ni är uthuggna, och på gropen i stenbrottet ur vilken ni har grävts fram.

2 Se på Abraham, er ^afader, och på ^bSara, hon som födde er. För jag kallade endast honom och välsignade honom."

3 För Herren ska ^atrösta Sion, och han ska trösta alla hennes

2a Ords. 1:24-25;

Jes. 65:12;

Alma 5:37.

b 2 Mos. 14:21;

Ps. 106:9;

L&F 133:68-69.

c Jos. 3:15-16.

d 2 Mos. 7:21.

3a 2 Mos. 10:21.

b Upp. 6:12.

4a Luk. 2:46-47.

5a L&F 58:1.

6a Matt. 27:26;

2 Ne. 9:5.

9a Rom. 8:31.

10a L&F 1:38.

11a Dom. 17:6.

8 1a HFS Klippa.

2a 1 Mos. 17:1-8;

L&F 132:49.

b 1 Mos. 24:36.

3a HFS Sion.

öde platser. Och han ska göra hennes ^bvildmark lik Eden och hennes öken lik Herrens lustgård. Glädje och fröjd ska finnas därinne, tacksägelse och lovsångs ljud.

4 "Lyssna till mig, mitt folk, och låna mig ditt öra, o min nation. För en ^alag ska utgå från mig, och jag ska sätta min rätt till ett ^bljus för folket.

5 Min rättfärdighet är nära, min ^afrälsning har gått fram och min arm ska döma folket. ^bÖarna ska vänta på mig, och på min arm ska de förtrösta.

6 Upplyft era ögon till himlarna och skåda på jorden där under. För ^ahimlarna ska ^bförsvinna som rök och jorden ^cåldras som en klädnad, och de som bor därpå ska dö på samma sätt. Men min frälsning förblir för evigt, och min rättfärdighet ska inte upphävas.

7 Lyssna till mig, ni som känner rättfärdigheten, du folk i vars hjärta jag har skrivit min lag: ^aFrukta inte för människors klander, var inte heller rädda för deras smädelse.

8 För mal ska förtära dem som en klädnad, och mask ska förtära dem som ull. Men min rättfärdighet ska bestå för evigt, och min frälsning från släktled till släktled."

9 Vakna upp, vakna upp! Kläd

dig i ^astyrka, du Herrens arm. Vakna upp som i forna dagar. Är inte du den som högg Rahab i bitar och sårade draken?

10 Är inte du den som uttorkade havet, det stora djupets vatten, och som gjorde havsdjupen till en ^aväg där de friköpta kunde gå över?

11 Därför ska ^aHerrens återlösta vända tillbaka och komma till Sion ^bmed sång. Och evig glädje och helighet ska kröna deras huvuden, och de ska få fröjd och glädje. Sorg och ^cklagan ska fly bort.

12 "^aJag är han. Ja, jag är den som tröstar er. Se, vem är du, att du skulle ^bfrukta för människor som ska dö och för en människoson som ska bli en ^cgräs,

13 och ^aglömmer Herren din skapare som har spänt ut himlarna och lagt jordens grund, och ständigt, varje dag, har fruktat förtryckarens raseri som om han stod redo att fördärva? Och var är förtryckarens raseri?

14 Den i fjärran land fångne hastar för att han ska kunna släppas fri och för att han inte ska dö i fängelsehålan, och för att han inte ska lida brist på bröd.

15 Men jag är Herren din Gud, vars ^avågor dånade. Härskarornas Herre är mitt namn.

16 Och jag har lagt mina ord i

3b Jes. 35:1-2, 6-7.

4a ELLER undervisning, lära.

Jes. 2:3.

HFS Evangeliet.

b HFS Ljus, Kristi ljus.

5a HFS Frälsning.

b 2 Ne. 10:20.

6a 2 Petr. 3:10.

b HEBR skingras.

Ps. 102:25-27.

c HEBR förfalla.

7a Ps. 56:4, 11; L&F 122:9.

9a L&F 113:7-8.

10a Jes. 35:8.

11a HFS Återlösa, återlost,

återlösning.

b Jes. 35:10.

c Upp. 21:4.

12a L&F 133:47; 136:22.

b Jer. 1:8.

c Jes. 40:6-8; 1 Petr. 1:24.

13a Jer. 23:27.

15a 1 Ne. 4:2.

din mun och har skyddat dig i min hands skugga så att jag kan plantera himlarna och lägga grunden till jorden och säga till Sion: "Se, du är mitt "folk."

17 Vakna upp, vakna upp, stå upp, o Jerusalem, du som av Herrens hand har fått att dricka hans "vredes ^bbägare – du har druckit botten-satsen ur fruktans bägare till sista droppen –

18 och ingen fanns att leda henne bland alla de söner som hon har fött, och ingen att fatta henne vid handen bland alla de söner som hon har fostrat.

19 Dessa två "söner har kommit till dig, och vem ska sörja över dig – din förödelse och förstöring och hungersnöden och svärdet – och genom vem ska jag trösta dig?

20 Dina söner har svimmat, utom dessa två. De ligger vid alla gathörn som en vild tjur i ett nät, de är fulla av Herrens vrede, av din Guds tillrättavisning.

21 Därför ska du nu höra detta, du hemsökta och "druckna, dock inte av vin:

22 Så säger din Herre: "Herren och din Gud "för sitt folks talan. Se, jag har tagit bort fruktans bägare ur din hand, botten-satsen i min vredes bägare. Du ska inte åter dricka därav.

23 I stället "sätter jag den i händerna på dem som plågar

dig, de som sa till din själ: "Fall ner, så att vi kan gå fram över dig" – och så lade du din kropp som en mark och som en gata för dem som gick fram över dig."

24 "Vakna upp, vakna upp, kläd dig i ^bstyrka, o "Sion. Kläd dig i vackra kläder, o Jerusalem, du heliga stad, för hädanefter ska ^dingen oomskuren eller oren komma in i dig.

25 Skaka stoftet av dig, "stå upp, inta din plats, o Jerusalem. Frigör dig från ^bbanden runt din hals, o fångna dotter Sion.

KAPITEL 9

Jakob förklarar att judarna ska samlas i alla sina utlovade länder – Försoningen friköper människan från fallet – De dödas kroppar ska komma fram ur graven och deras andar ur helvetet och ur paradiset – De ska dömas – Försoningen frälser från döden, helvetet, djävulen och oändlig pina – De rättfärdiga ska bli frälsta i Guds rike – Straffen för synd framställs – Israels Helige är väktaren vid porten. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH nu, mina älskade bröder, har jag läst detta för att ni ska kunna känna till de Herrens "förbund som han har slutit med hela Israels hus –

2 som han har talat till judarna genom sina heliga profeters mun

16a 2 Ne. 3:9; 29:14.

17a Luk. 21:24.

b Jes. 29:9;

Jer. 25:15.

19a Upp. 11:3.

21a 2 Ne. 27:4.

22a Jer. 50:34.

23a Sak. 12:9.

24a Jes. 52:1–2.

b L&F 113:7–8.

c HFS Sion.

d Joel 3:17.

25a dvs Stå upp ur stoftet och sitt ned

med värdighet,

äntligen förlöst.

b L&F 113:9–10.

9 1a HFS Abrahams förbund.

ända från begynnelsen, från släktled till släktled, tills tiden kommer då de ska ^aåterställas till Guds sanna kyrka och fålla, då de åter ska ^bsamlas hem till sina ^carveländer och ska bosätta sig i alla sina utlovade länder.

3 Se, mina älskade bröder, jag säger er detta för att ni må glädjas och ^alyfta upp era huvuden för evigt, tack vare de välsignelser som Herren Gud ska skänka era barn.

4 För jag vet att många av er har sökt mycket för att få kunskap om det som ska komma. Därför vet jag att ni vet att vårt kött måste tyna bort och dö. Dock ska vi i våra ^akroppar se Gud.

5 Ja, jag vet att ni vet att han ska visa sig i köttet för dem som är i Jerusalem varifrån vi kom. För det är nödvändigt att det sker bland dem, och det tillkommer den store ^aSkaparen att låta sig underkastas människan i köttet och dö för ^balla människor, för att alla människor ska kunna underkasta sig honom.

6 För liksom döden kommit till alla människor för att uppfylla den store Skaparens barmhärtiga ^aplan måste det nödvändigtvis

finnas en ^buppståndelsens kraft, och uppståndelsen måste nödvändigtvis komma till människan som följd av ^cfallet. Och fallet kom som följd av överträdelse, och eftersom människorna föll blev de ^davskurna från Herrans närhet.

7 Därför måste det nödvändigtvis finnas en ^aobegränsad ^bförsoning – om det inte vore en obegränsad försoning kunde denna förgänglighet inte iklä sig oförgänglighet. Den ^cförsta domen som fälldes över människan måste därför ha blivit ^doändligt bestående, och i så fall skulle detta kött ha lagts ner för att ruttna och förmultna i sin moder jord, för att aldrig mer uppstå.

8 O, vilken Guds ^avisdom, vilken ^bbarmhärtighet och ^cnåd! För se, om ^dköttet aldrig mer skulle uppstå skulle våra andar underkastas den ängel som ^eföll från den evige Gudens närhet och blev ^fdjävulen för att aldrig mer uppresas.

9 Och våra andar skulle ha blivit som han, och vi skulle ha blivit djävlar, en djävuls ^aänglar, för att ^butestängas från

2a 2 Ne. 6:11.
HFS Evangeliets återställelse.

b HFS Israel – Israels insamling.

c 2 Ne. 10:7–8.

HFS Utlovade landet.

3a Jsö Ps. 24:7–10 (tillägget).

4a Job 19:26;

Alma 11:41–45;

42:23;

Hel. 14:15;

Morm. 9:13.

5a HFS Skapa, skapelsen.

b Joh. 12:32;

2 Ne. 26:24;

3 Ne. 27:14–15.

6a HFS Återlösningsplanen.

b HFS Uppståndelse.

c HFS Adams och

Evas fall.

d 2 Ne. 2:5.

7a Alma 34:10.

b HFS Försona,

försoning.

c Mosiah 16:4–5;

Alma 42:6, 9, 14.

d Mosiah 15:19.

8a Job 12:13;

Ab. 3:21.

HFS Visdom.

b HFS Barmhärtig, barmhärtighet.

c HFS Näden.

d L&F 93:33–34.

e Jes. 14:12;

2 Ne. 2:17–18;

Mose 4:3–4;

Ab. 3:27–28.

f HFS Djävulen.

9a Jakob 3:11;

Alma 5:25, 39.

b Upp. 12:7–9.

vår Guds närhet och förbli hos 'lögnernas fader i elände liksom han själv, ja, hos den varelse som ^dbedrog våra första föräldrar, som ^eförvandlar sig nästan till en ^fljusets ängel och hetsar människobarnen till att stifta ^ghemliga sammansvärjningar ägnade åt mord och mörkrets hemliga gärningar av alla slag.

10 O, hur stor är inte vår Guds godhet som bereder en väg för vår flykt ut ur detta hemska vidunders grepp, ja, detta vidunder, ^adöd och ^bhelvete, som jag kallar kroppens död och även andens död.

11 Och tack vare vår Guds, Israels Heliges, väg till ^abefrielse ska denna ^bdöd om vilken jag har talat, som är den timliga, lämna ifrån sig sina döda, vilken död är graven.

12 Och denna ^adöd som jag har talat om, som är den andliga döden, vilken andliga död är ^bhelvetet, ska lämna ifrån sig sina döda. Därför måste döden och helvetet lämna ifrån sig sina döda, och helvetet måste lämna ifrån sig sina fångna andar, och graven måste lämna ifrån sig sina fångna kroppar,

och människornas kroppar och ^candar ska ^dåterförenas med varandra. Och det sker genom Israels Heliges uppståndelses kraft.

13 O, hur storslagen är inte vår Guds ^aplan! För å andra sidan måste Guds ^bparadis lämna ifrån sig de rättfärdigas andar och graven lämna ifrån sig de rättfärdigas kroppar. Och anden och kroppen ^cåterförenas med varandra, och alla människor blir oförgängliga och ^dodödliga, och de är levande själar och har en ^efullkomlig ^fkunskap liksom vi i köttet, förutom att vår kunskap då ska vara fullkomlig.

14 Därför ska vi ha fullkomlig ^akunskap om all vår ^bskuld och vår orenhet och vår ^cnakenhet. Och de rättfärdiga ska ha fullkomlig kunskap om sin glädje och sin ^arättfärdighet och ska ^ekläs i ^frenhet, ja, i ^grättfärdighetens skrud.

15 Och det ska ske att när alla människor har gått från denna första död till liv så att de har blivit odödliga, måste de stå inför Israels Heliges ^adomarsäte. Och sedan kommer ^bdomen, och då måste de dömas enligt Guds heliga domslut.

9c HFS Lögn.

d 1 Mos. 3:1–13;
Mosiah 16:3;
Mose 4:5–19.

e 2 Kor. 11:14;
Alma 30:53.

f L&F 129:8.
g HFS Hemliga
sammansvärjningar.

10a Mosiah 16:7–8;
Alma 42:6–15.

b HFS Helvetet.

11a HFS Befriaren.
b HFS Döden,
den fysiska.

12a HFS Döden, den
andliga.

b L&F 76:81–85.

c HFS Anden.

d HFS Uppståndelse.

13a HFS Återlösnings-
planen.

b L&F 138:14–19.
HFS Paradiset.

c Alma 11:43.

d HFS Odödlig,
odödlighet.

e HFS Fullkomlig.
f L&F 130:18–19.

14a Mosiah 3:25;

Alma 5:18.

b HFS Skuld, skyldig.

c Morm. 9:5.

d HFS Rättfärdig,
rättfärdighet.

e Ords. 31:25.

f HFS Renad,
renhjärtad.

g L&F 109:76.

15a HFS Domen,
den yttersta.

b Ps. 19:9;

2 Ne. 30:9.

16 Och förvisso, så sant Herren lever, för Herren Gud har talat det, och det är hans eviga ^aord som inte kan ^bförgås, ska de som är rättfärdiga förbli rättfärdiga, och de som är ^corena ska ^dförbli orena. De som är orena är därför ^edjävulen och hans änglar, och de ska gå bort till en ^fevig eld som är beredd åt dem. Och deras kval är som en ^gsjö av eld och svavel vars lågor stiger uppåt i evigheters evighet och inte har något slut.

17 O, hur stor och hur ^arättvis är inte vår Gud! För han uppfyller alla sina ord, och de har gått ut ur hans mun, och hans lag måste fullbordas.

18 Men se, de rättfärdiga, Israels Heliges ^aheliga, de som har trott på Israels Helige, de som har uthärdat världens ^bkors och ringaktat dess hån, de ska ^cärva ^dGuds rike som beretts åt dem ända sedan ^evärldens grundläggning, och deras glädje ska vara fullkomlig ^fför evigt.

19 O, hur stor är inte vår Guds, Israels Heliges, barmhärtighet! För han ^abefriar sina heliga från det ^bhemska vidundret djävulen och döden och ^chelvetet och den

sjö av eld och svavel som är oändlig pina.

20 O, hur stor är inte vår Guds ^ahelighet! För han ^bvet allt, och det finns inget som han inte vet.

21 Och han kommer till världen för att kunna ^afrälsa alla människor om de hörsammar hans röst. För se, han lider alla människors smärta, ja, varje levande varelses ^bsmärta, både mäns, kvinnors och barns som tillhör ^cAdams släkt.

22 Och han lider detta för att uppståndelsen ska kunna komma till alla människor så att alla ska kunna stå inför honom på domens stora dag.

23 Och han befäller alla människor att de måste ^aomvända sig och låta ^bdöpa sig i hans namn med fullkomlig tro på Israels Helige. Annars kan de inte bli frälsta i Guds rike.

24 Och om de inte omvänder sig och tror på hans ^anamn och blir döpta i hans namn och ^bhåller ut intill änden måste de bli ^cfördömda, för Herren Gud, Israels Helige, har sagt det.

25 Därför har han gett en ^alag, och där ^bingen lag är given finns inget straff. Och där inget straff

16a 1 Kung. 8:56;
L&F 1:38; Mose 1:4.

b L&F 56:11.

c HFS Orenhet,
orenlighet.

d 1 Ne. 15:33–35;

Alma 7:21;
Morm. 9:14;
L&F 88:35.

e HFS Djävulen.

f Mosiah 27:28.

g Upp. 21:8; 2 Ne. 28:23;
L&F 63:17.

17a HFS Rättvisa.

18a HFS Helig.

b Luk. 14:27.

c L&F 45:58; 84:38.

d HFS Upphöjelse.

e Alma 13:3.

f HFS Evigt liv.

19a L&F 108:8.

b 1 Ne. 15:35.

c HFS Helvetet.

20a HFS Helighet.

b Alma 26:35;

L&F 38:2.

21a HFS Frälsning.

b L&F 18:11; 19:18.

c HFS Adam.

23a HFS Omvända sig,

omvändelse.

b HFS Dop, döpa.

24a HFS Jesus Kristus –

Nödvändigheten

av att ta på oss

Kristi namn.

b HFS Uthärda.

c HFS Fördöma,

fördömdelse.

25a Jak. 4:17.

HFS Lagen.

b Rom. 4:15; 2 Ne. 2:13;

Alma 42:12–24.

HFS Ansvar, ansvarig,

ansvarighet.

finns, finns det ingen fördömelse. Och där ingen fördömelse finns gör Israels Heliges barmhärtighet anspråk på dem genom försoningen, för de har befriats genom hans makt.

26 För ^aförsoningen uppfyller hans ^brättvisas krav på alla dem som ^cinte har fått sig ^dlagen given, så att de befrias från det hemska vidundret, död och helvete, och djävulen och sjön av eld och svavel som är oändlig pina. Och de återförs till den Gud som gav dem ^elivsanden, han som är Israels Helige.

27 Men ve den som fått sig ^alagen given, ja, som har alla Guds befallningar liksom vi och som överträder dem och som slösar bort sin prästtids dagar, för hemskt är hans tillstånd!

28 O, hur listig är inte den ondes ^aplan! O, vilken ^bfåfång och svaghet och dårskap finns inte bland människor! Då de är ^clärda tror de sig vara ^dvisa och hörsammar inte ^eGuds råd, för de åsidosätter det, i tron att de själva vet bättre. Därför är deras visdom dårskap och är dem till ingen nytta. Och de ska förgås.

29 Men att vara lärd är bra om man ^ahörsammar Guds ^bråd.

30 Men ve de rika, som är ^arika på det som är av världen. För eftersom de är rika föraktar de de ^bfattiga och de förföljer de ödmjuka, och deras hjärtan är fästa vid deras skatter. Därför är deras skatt deras gud. Och se, även deras skatt ska förgås med dem.

31 Och ve de döva som inte vill ^ahöra, för de ska förgås.

32 Ve de blinda som inte vill se, för även de ska förgås.

33 Ve de i hjärtat oomskurna, för vetskapen om deras ondska ska slå dem på den yttersta dagen.

34 Ve ^alögnaren, för han ska kastas ner till ^bhelvetet.

35 Ve mördaren som ^adödar med berätt mod, för han ska ^bdö.

36 Ve dem som bedriver ^ahor, för de ska kastas ner till helvetet.

37 Ja, ve dem som ^atillber avgudar, för alla djävlers djävul gläds åt dem.

38 Och kort sagt: Ve alla dem som dör i sina synder, för de ska

26a 2 Ne. 2:10;
Alma 34:15–16.

HFS Försona,
försoning.

b HFS Rättvisa.

c Mosiah 3:11.

d Mosiah 15:24;

L&F 137:7.

e 1 Mos. 2:7;

L&F 93:33;

Abr. 5:7.

27a Luk. 12:47–48.

28a Alma 28:13.

b HFS Fåfång,
fåfånga.

c Luk. 16:15;

2 Ne. 26:20;

28:4, 15.

d Ords. 14:6;

Jer. 8:8–9;

Rom. 1:22.

HFS Högmod;

Visdom.

e Alma 37:12.

HFS Råd, råda.

29a 2 Ne. 28:26.

b Jakob 4:10.

30a Luk. 12:34;

1 Tim. 6:10;

L&F 56:16.

b HFS Fattiga.

31a Hes. 33:30–33;

Matt. 11:15;

Mosiah 26:28;

L&F 1:2, 11, 14;

Mose 6:27.

34a Ords. 19:9.

HFS Lögn;

Ärlig, ärlighet.

b HFS Helvetet.

35a 2 Mos. 20:13;

Mosiah 13:21.

b HFS Dödsstraff.

36a 3 Ne. 12:27–29.

HFS Kyskhet.

37a HFS Avgudadyrkan.

“återvända till Gud och se hans ansikte och förbli i sina synder.

39 O mina älskade bröder, kom ihåg hur förfärligt det är att synda mot den helige Guden och även hur förfärligt det är att ge efter för den ^alistiges lockelser. Kom ihåg: Att vara ^bköttsligt sinnad är ^cdöd och att vara andligt sinnad är ^devigt ^eliv.

40 O mina älskade bröder, låna ert öra åt mina ord. Kom ihåg Israels Heliges storhet. Säg inte att jag har talat hårda ord emot er, för om ni gör det smädar ni ^asanningen, för jag har talat er Skapares ord. Jag vet att sanningens ord är ^bhårda mot all orenhet, men de rättfärdiga fruktar dem inte, för de älskar sanningen och bävar inte.

41 O mina älskade bröder, ^akom till Herren, den Helige. Kom ihåg att hans stigar är rättfärdiga. Se, ^bvägen för människan är ^csmal, men den ligger rak framför henne, och väktaren vid ^dporten är Israels Helige, och han håller ingen tjänare där. Och det finns ingen annan väg än genom porten, för han kan inte bli bedragen, för Herren Gud är hans namn.

42 Och för den som bultar ska

han öppna. Och de ^avisa och de lärda och de som är rika, som är ^buppblåsta på grund av sin lärdom och sin visdom och sina rikedomar – ja, det är dem han föraktar. Och om de inte kastar av sig dessa ting och ser sig själva som ^cdårar inför Gud och kommer ner i ^dödmjukhetens djup så öppnar han inte för dem.

43 Men det som tillhör de visa och förståndiga ska för evigt vara ^adolt för dem – ja, den lycka som är beredd åt de heliga.

44 O mina älskade bröder, kom ihåg mina ord. Se, jag tar av mina kläder, och jag skakar dem inför er. Jag ber min frälsnings Gud att se på mig med sitt ^aallt utforskande öga. Därför ska ni på den yttersta dagen, när alla människor ska dömas efter sina gärningar, veta att Israels Gud bevittnade att jag ^bskakade er ondska från min själ och att jag står i renhet inför honom och är ^cfri från ert blod.

45 O mina älskade bröder, vänd bort från era synder. Skaka av er hans ^akedjor som vill binda fast er. Kom till den Gud som är er frälsnings ^bklippa.

46 Bered era själar för den

38a Alma 40:11, 13.

39a 2 Ne. 28:20–22; 32:8;

Mosiah 2:32; 4:14;

Alma 30:53.

b Rom. 8:6.

HFS Köttslig.

c HFS Döden, den

andliga.

d HFS Evigt liv.

e Ords. 11:19.

40a HFS Sanning.

b 1 Ne. 16:2;

2 Ne. 28:28; 33:5.

41a 1 Ne. 6:4;

Jakob 1:7;

Omni 1:26;

Moro. 10:30–32.

b 2 Ne. 31:17–21;

Alma 37:46;

L&F 132:22, 25.

c Luk. 13:24;

2 Ne. 33:9;

Hel. 3:29–30.

d 2 Ne. 31:9, 17–18;

3 Ne. 14:13–14;

L&F 43:7; 137:2.

42a Matt. 11:25.

b HFS Högmod.

c 1 Kor. 3:18–21.

d HFS Ödmjuk,

ödmjukhet.

43a 1 Kor. 2:9–16.

44a Jakob 2:10.

b Jakob 1:19.

c Jakob 2:2;

Mosiah 2:28.

45a 2 Ne. 28:22;

Alma 36:18.

b HFS Klippa.

härliga dagen då "rättvisa ska tilldelas de rättfärdiga, ja, för ^bdomens dag så att ni inte ryggar tillbaka i förskräckelse, och så att ni inte blir fullkomligt medvetna om er hemska "skuld och nödgas ropa: "Heliga, heliga är dina domar, o Herre Gud ^dAllsmäktig – men jag känner min skuld, jag överträdde din lag, och mina överträdelser är mina. Och djävulen har fått mig så att jag är ett byte för hans hemska elände."

47 Men se, mina bröder, är det nödvändigt att behöva väcka er till en fruktansvärd insikt om dessa ting? Skulle jag sönderslita era själar om era sinnen var rena? Skulle jag tala tydligt till er i överensstämmelse med sanningens tydlighet om ni var befriade från synd?

48 Se, om ni var heliga skulle jag tala till er om helighet. Men eftersom ni inte är heliga och ni ser mig som er lärare är det nödvändigt att jag "undervisar er om ^bsyndens följder.

49 Se, min själ avskyr synden, och mitt hjärta gläds åt rättfärdighet, och jag vill "prisa min Guds heliga namn.

50 Kom, mina bröder, alla som är törstiga, kom till "vattnen. Och den som inte har några pengar: Kom och köp och ät. Ja, kom och köp vin och mjölk utan ^bpengar och för intet.

51 Ge därför inte ut pengar på det som inte har något värde, lägg inte heller ner "arbete på sådant som inte kan tillfredsställa. Hörsamma mig flitigt och kom ihåg de ord som jag har talat. Och kom till Israels Helige och ^bmätta er med det som inte förgås och inte heller kan fördärvas, och låt er själ glädjas åt överflöd.

52 Se, mina älskade bröder, kom ihåg er Guds ord. Be ständigt till honom om dagen och ge "tack till hans heliga namn om natten. Låt era hjärtan fröjdas.

53 Och se hur stora Herrens "förbund är och hur stor hans välvilja är om människobarnen. Och på grund av sin storhet och sin nåd och ^bbarmhärtighet har han lovat oss att våra avkomlingar inte helt ska förgöras i köttet utan han ska bevara dem. Och i framtida släktled ska de bli en rättfärdig "gren åt Israels hus.

54 Och nu, mina bröder, skulle jag vilja tala mer till er. Men i morgon ska jag förkunna återstoden av mina ord för er. Amen.

KAPITEL 10

Jakob förklarar att judarna kommer att korsfästa sin Gud – De ska förbli skingrade till dess de börjar

46a HFS Rättvisa.

b HFS Domen, den yttersta.

c Mosiah 3:25.

d 1 Ne. 1:14;

Mose 2:1.

48a Alma 37:32.

b HFS Synd.

49a 1 Ne. 18:16.

50a HFS Levande vatten.

b Alma 42:27.

51a Jes. 55:1-2.

b 2 Ne. 31:20; 32:3;

3 Ne. 12:6.

52a HFS Tacksam,

tacksamhet, tacksägelse.

53a HFS Förbund.

b HFS Barmhärtig, barmhärtighet.

c HFS Vingård, Herrrens.

tro på honom – Amerika ska bli ett frihetens land där ingen kung ska regera – Förlika er med Gud och vinn frälsning genom hans nåd. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH nu talar jag, Jakob, åter till er, mina älskade bröder, om denna rättfärdiga "gren varom jag har talat.

2 För se, de "löften som vi har fått är löften till oss i köttet. Därför ska Gud, även om det har visats mig att många av våra barn kommer att förgås i köttet på grund av otro, ändå vara barmhärtig mot många, och våra barn kommer att föras tillbaka så att de kan få ta del av det som ger dem den sanna kunskapen om sin Återlösare.

3 Därför, som jag sa till er, måste Kristus – för i natt sa "ängeln till mig att detta skulle bli hans namn – nödvändigtvis ^bkomma bland judarna, bland dem som utgör den mer ogudaktiga delen av världen, och de ska "korsfästa honom – för detta tillkommer vår Gud, och det finns ingen annan nation på jorden som skulle ^dkorsfästa sin "Gud.

4 För skulle de mäktiga "un-

derverken utföras bland andra nationer så skulle dessa omvända sig och veta att han är deras Gud.

5 Men på grund av "prästvällden och ondska ska de som bor i Jerusalem göra sig hårdnackade för honom så att han blir korsfäst.

6 På grund av deras ondska ska därför förstörelse, hungersnöd, farsoter och blodsutgjutelse komma över dem. Och de som inte omkommer ska "skingras bland alla nationer.

7 Men se, så säger "Herren Gud: "^bNär den dagen kommer då de tror på mig, att jag är Kristus, då har jag slutit förbund med deras fäder om att de i köttet på jorden ska föras tillbaka till sina arveländer.

8 Och det ska ske att de ska "insamlas från sin långa förskingring, från ^bhavets öar och från jordens fyra hörn. Och icke-judarnas nationer ska vara stora i mina ögon, säger Gud, i det att de "för dem till deras arveländer."

9 "Ja, icke-judarnas kungar ska vara deras fosterfäder, och deras drottningar ska bli fostermödrar. Därför är Herrens ^blöften till icke-judarna stora,

10 1a 1 Ne. 15:12-16;

2 Ne. 3:5;

Jakob 5:43-45.

2a 1 Ne. 22:8;

3 Ne. 5:21-26;

21:4-7.

3a 2 Ne. 25:19;

Jakob 7:5;

Moro. 7:22.

^b HFS Jesus Kristus –

Profetior om Jesu

Kristi födelse

och död.

^c 1 Ne. 11:33;

Mosiah 3:9;

L&F 45:52-53.

^d Luk. 23:20-24.

^e 1 Ne. 19:10.

4a HFS Underverk.

5a Luk. 22:2.

HFS Prästvælde.

6a 1 Ne. 19:13-14.

HFS Israel – Israels

förskingring.

7a HFS Herren.

^b 2 Ne. 25:16-17.

8a HFS Israel – Israels

insamling.

^b 1 Ne. 22:4;

2 Ne. 10:20-22;

L&F 133:8.

^c 1 Ne. 22:8.

9a Jes. 49:22-23.

^b 1 Ne. 22:8-9;

L&F 3:19-20.

för han har sagt det, och vem kan säga emot?

10 "Men se, detta land, sa Gud, ska vara ett arveland för dig, och icke-judarna ska bli välsignade i landet.

11 Och detta land ska bli ett "frihetens land för icke-judarna, och det ska inte finnas några kungar i landet som upphöjer sig bland icke-judarna.

12 Och jag ska befästa detta land mot alla andra nationer.

13 Och den som "strider mot Sion ska förgås, säger Gud.

14 För den som uppreser en kung emot mig ska förgås, för jag, Herren, "himlens konung, ska vara deras kung, och jag ska för evigt vara ett ljus för dem som hör mina ord.

15 Och för att mina "förbund som jag har slutit med människobarnen ska kunna uppfyllas, det som jag ska göra för dem medan de är i köttet, måste jag nödvändigtvis oinbeträda hemliga gärningar som tillhör "mörker och mord och avskyvärdheter.

16 Därför ska den som strider mot "Sion, både jude och icke-jude, både träl och fri, både man och kvinna, förgås, för det är "dessa som är hela jordens sköka. För "de som "inte är med

mig är "emot mig, säger vår Gud.

17 För jag ska "uppfylla mina löften som jag har gett människobarnen, det som jag ska göra för dem medan de är i köttet."

18 Därför, mina älskade bröder, så säger vår Gud: "Jag ska hemsöka dina avkomlingar genom icke-judarnas hand. Ändå ska jag uppmjuka "icke-judarnas hjärtan så att de blir som en far för dem. Därför ska icke-judarna bli "välsignade och "räknas till Israels hus.

19 Därför ska jag "helga detta land som ett arveland åt dina avkomlingar och åt dem som ska räknas bland dina avkomlingar för evigt, för det är ett utvalt land framför alla andra länder", säger Gud till mig. "Därför vill jag att alla människor som bor där ska tillbe mig", säger Gud.

20 Och nu, mina älskade bröder, då vi ser att vår barmhärtige Gud har gett oss så stor kunskap om dessa ting, låt oss då komma ihåg honom och lägga av oss våra synder och inte hänga med huvudet, för vi är inte förskjutna. Visserligen har vi "drivits ut ur vårt arveland,

10a 2 Ne. 6:12.

11a HFS Fri, frihet.

b Mosiah 29:31-32.

13a 1 Ne. 22:14, 19.

b Jes. 60:12.

14a Alma 5:50;

L&F 38:21-22;

128:22-23;

Mose 7:53.

b HFS Ljus, Kristi ljus.

15a HFS Förbund.

b Hel. 3:23.

HFS Hemliga

sammansvärjningar.

c HFS Mörker, andligt.

16a HFS Sion.

b 1 Ne. 13:4-5.

c 1 Ne. 14:10.

d 1 Ne. 22:13-23;

2 Ne. 28:15-32;

3 Ne. 16:8-15; Eth. 2:9.

e Matt. 12:30.

17a L&F 1:38.

18a Luk. 13:28-30;

L&F 45:7-30.

b Ef. 3:6.

c Gal. 3:7, 29;

1 Ne. 14:1-2;

3 Ne. 16:13;

21:6, 22; 30:2;

Abr. 2:9-11.

19a 2 Ne. 3:2.

20a 1 Ne. 2:1-4.

men vi har letts till ett ^bbättre land, för Herren har gjort havet till en ^cstig för oss och vi är på en ^dö i havet.

21 Men stora är Herrens löften till dem som är på ^ahavets öar. Och eftersom det sägs öar måste det nödvändigtvis finnas fler än denna, och även dessa är bebodda av våra bröder.

22 För se, Herren Gud har tid efter annan ^afört bort några från Israels hus enligt sin vilja och sitt behag. Och se, Herren kommer ihåg alla dem som har brutits av, varför han kommer ihåg även oss.

23 Var därför vid gott mod och kom ihåg att ni är ^afria att ^bhandla av er själva – att ^cvälja vägen till evig död eller vägen till evigt liv.

24 Mina älskade bröder, förlika er därför med Guds vilja och inte med djävulens och köttets vilja. Och kom ihåg att sedan ni har förlikat er med Gud är det endast i och genom ^aGuds nåd som ni är ^bfrälsta.

25 Må därför Gud uppresa er från döden genom uppståndelsens kraft, och även från den eviga döden genom ^aförsoningens kraft, så att ni kan tas emot i Guds eviga rike och så att ni må prisa honom genom gudomlig nåd. Amen.

KAPITEL 11

Jakob såg sin Återlösare – Moses lag symboliserar Kristus och bevisar att han ska komma. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH nu talade ^aJakob mycket mer till mitt folk vid det tillfället. Ändå har jag endast låtit skriva ner detta, för det jag har ^bskrivit räcker för mig.

2 Och nu skriver jag, Nephi, mer av ^aJesajas ord, för min själ gläds åt hans ord. För jag ska tillämpa hans ord på mitt folk, och jag ska sända ut dem till alla mina barn, för han såg i sanning min ^bÅterlösare, alldeles som jag har sett honom.

3 Och även min bror Jakob har ^asett honom som jag har sett honom, varför jag ska sända deras ord vidare till mina barn för att bevisa för dem att mina ord är sanna. ^a”För genom ^btre vittnens ord”, har Gud sagt, ^a”ska jag stadfästa mitt ord”. Ändå sänder Gud ytterligare vittnen, och han bevisar alla sina ord.

4 Se, min själ gläds åt att ^abevisa för mitt folk sanningen om ^bKristi ankomst. För i denna avsikt har ^aMoses lag blivit given, och allt som Gud ända från världens begynnelse

20b 1 Ne. 2:20.

HFS Utlovade landet.

c 1 Ne. 18:5–23.

d Jes. 11:10–12.

21a 1 Ne. 19:15–16; 22:4.

22a 1 Ne. 22:4.

23a HFS Handlingsfrihet.

b 2 Ne. 2:16.

c 5 Mos. 30:19.

24a HFS Näden.

b HFS Frälsning.

25a HFS Försona,
försoning.

11 1a 2 Ne. 6:1–10.

b 2 Ne. 31:1.

2a 3 Ne. 23:1.

b HFS Återlösaren.

3a 2 Ne. 2:3;

Jakob 7:5.

b 2 Ne. 27:12;

Eth. 5:2–4;

L&F 5:11.

4a 2 Ne. 31:2.

b Jakob 4:5;

Jar. 1:11;

Alma 25:15–16;

Eth. 12:19.

c 2 Ne. 5:10.

gett till människan är sinnbilder för honom.

5 Och min själ gläds även över Herrens "förbund vilka han har slutit med våra fäder. Ja, min själ gläds åt hans nåd och åt hans rättvisa och makt och barmhärtighet i den stora och eviga planen för befrielse från döden.

6 Och min själ gläds åt att bevisa för mitt folk att "om Kristus inte skulle komma måste alla människor förgås.

7 För om det "inte finns någon Kristus finns det inte någon Gud. Och om det inte finns någon Gud finns inte vi, för det kunde inte ha skett någon "skapelse. Men det finns en Gud, och han är Kristus, och han kommer i sin egen tids fullbordan.

8 Och nu skriver jag ner några av Jesajas ord så att var och en av mitt folk som ser dessa ord ska kunna lyfta sitt hjärta och glädjas för alla människors skull. Dessa är nu hans ord, och ni kan tillämpa dem på er själva och på alla människor.

KAPITEL 12

Jesaja ser de sista dagarnas tempel, Israels insamling och tusenårsrik-

ets dom och frid – De högmodiga och ogudaktiga ska ödmjukas vid Kristi andra ankomst – Jämför Jesaja 2. Omkring 559–545 f.Kr.

DET ord som "Jesaja, Amos son, "såg angående Juda och Jerusalem:

2 Och det ska ske i de sista dagarna, när det "berg där ^bHerrens hus är ska stå grundat högst uppe bland "bergen och vara upphöjt över höjderna, och alla nationer ska strömma dit.

3 Och många folk ska gå ut och säga: "Kom, och låt oss dra upp till Herrens berg, till Jakobs Guds hus. Och han ska undervisa oss om sina vägar, och "vi ska vandra på hans stigar." För från Sion ska ^blagen utgå och Herrens ord från Jerusalem.

4 Och han ska "döma mellan nationerna och ska tillrättvisa många folk. Och de ska smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Nation ska inte lyfta svärd mot nation, och inte mer ska de lära sig att kriga.

5 O Jakobs hus, kom och låt oss vandra i Herrens ljus. Ja, kom, för ni har alla "gått vilse, var och en på sina ogudaktiga vägar.

<p>5a HFS Abrahams förbund. 6a Mosiah 3:15. 7a 2 Ne. 2:13. b HFS Skapa, skapelsen. 12 1a I 2 Ne. 12–24 citerar Nephi Jesaja kapitel 2–14 från mässingsplåtarna. Lägg märke till att</p>	<p>ordalydelsen skiljer sig något. b HEBR <i>khazah</i> betyder "såg framför sig". Det betyder att Jesaja mottog sitt budskap genom en syn från Herren. 2a Joel 3:17. HFS Sion. b HFS Templet, Herrens hus.</p>	<p>c L&F 49:25. 3a HFS Vandra, vandra med Gud. b HEBR undervisning eller lära. HFS Evangeliet. 4a 2 Ne. 21:2–9. 5a 2 Ne. 28:14; Mosiah 14:6; Alma 5:37.</p>
---	---	---

6 Därför har du, o Herre, förskjutit ditt folk, Jakobs hus, eftersom de "fylls på från Östern och lyssnar till spåmän liksom ^bfilisteerna, och de "förlustar sig med främlingars barn.

7 Deras land är även fullt av silver och guld, och på deras skatter är ingen ände. Deras land är även fullt av hästar, och på deras vagnar är ingen ände.

8 Deras land är även fullt av "avgudar. De tillber sina egna händers verk, det som deras egna fingrar har gjort.

9 Och den enkla människan "böjer sig inte ner, och den store mannen ödmjucar sig inte. Förlåt honom därför inte.

10 O, ni gudaktiga! Gå in i klippan och "göm er i stoftet, för Herrens fruktan och hans majestäts härlighet ska slå er.

11 Och det ska ske att människornas högdragna blickar ska bli ödmjukade, och människors övermod ska bli nedböjt, och Herren ensam ska vara upphöjd på den dagen.

12 För "Härskarornas Herres dag kommer snart över alla nationer, ja, över alla, ja, över de ^bhögmodiga och högdragna och över alla som är upphöjda, och de ska bli ödmjukade.

13 Ja, och Herrens dag ska

komma över alla Libanons cedrar, för de är höga och upphöjda, och över alla Basans ekar,

14 och över alla höga berg och över alla höjder och över alla nationer som är upphöjda, och över alla folk,

15 och över varje högt torn och varje befäst mur,

16 och över alla fartyg på "havet och över alla Tarsis fartyg, och över allt som är skönt att skåda.

17 Och människornas högdragenhet ska nedböjas och folkets övermod nedbrytas, och Herren ensam ska vara upphöjd på "den dagen.

18 Och avgudarna ska han fullständigt utplåna.

19 Och de ska gå in i klippornas hålor och in i jordens grottor, för Herrens fruktan ska komma över dem och hans majestäts härlighet ska slå dem när han står upp för att våldsamt skaka jorden.

20 På den dagen ska människorna kasta bort till mullvadar och fladdermöss sina avgudar av silver och sina avgudar av guld som de har gjort åt sig för att tillbe,

21 och ska gå in i bergsrännor och till skrovliga klippors krön, för Herrens fruktan ska komma

6a dvs fylls med främmande lärdomar och trosuppfattningar. Ps. 106:35.

b HFS Filisteer.

c HEBR räcker handen till eller sluter förbund med.

8a HFS Avgudadyrkan.

9a dvs till Gud. Han tillber i stället

avgudar.

10a Alma 12:14.

12a HFS Kristi andra ankomst.

b Mal. 4:1;

2 Ne. 23:11;

L&F 64:24.

16a Den grekiska översättningen (Septuaginta) har en mening som inte

finns i den hebreiska, och den hebreiska har en mening som den grekiska inte har, men 2 Ne. 12:16 har båda. Ps. 48:7;

Hes. 27:25.

17a dvs den dag Herren kommer i härlighet.

över dem och hans härlighets majestät ska slå dem när han står upp för att våldsamt skaka jorden.

22 Förlita er "inte mer på människor vars andedräkt är i deras näsborrar, för i vad är de att räkna med?

KAPITEL 13

Juda och Jerusalem kommer att straffas för sin olydnad – Herren vädjar för och dömer sitt folk – Sions döttrar förbannas och pinas för sin världslighet – Jämför Jesaja 3. Omkring 559–545 f.Kr.

FÖR se, Herren, Härskarornas Herre, tar bort från Jerusalem och från Juda stöd och stav – allt bröd till stav och allt vatten till stöd –

2 den mäktige mannen och krigsmannen, domaren och profeten, och den vise och den gamle,

3 befälhavaren över femtio och den hedervärde mannen och rådgivaren och den hantverkskunnige och den vältalige.

4 Och jag ska ge dem barn till att vara deras furstar, och spädbarn ska råda över dem.

5 Och folket ska förtryckas, den ene av den andre och var och en av sin nästa. Barnet ska uppträda högmodigt mot den

gamle och den tarvliga mot den hedervärde.

6 När en man fattar tag i sin bror i sin fars hus och säger: "Du har kläder, bli vår styresman, och låt inte denna "ruinhög komma under din hand" –

7 på den dagen ska han svära och säga: "Jag vill inte vara någon "helbrägdagörare, för i mitt hus finns varken bröd eller kläder. Gör mig inte till styresman över folket."

8 För Jerusalem är i "ruiner och Juda har ^bfallit eftersom deras tungor och deras gärningar har stått emot Herren, och de förtörnar hans härlighets ögon.

9 Deras uppsyn vittnar emot dem och förkunnar att deras synd är alldeles som "Sodom, och de kan inte dölja den. Ve deras själar, för de har belönat sig själva med ont!

10 Säg till de rättfärdiga att det är "väl med dem, för de ska äta sina gärningars frukt.

11 Ve de ogudaktiga, för de ska förgås eftersom deras händer lön ska komma över dem.

12 Och barn är mitt folks förtryckare, och kvinnor råder över det. O mitt folk, de som "leder dig får dig att fela och fördärvar dina stigars väg.

13 Herren står upp för att "vädja för och för att döma folket.

14 Herren ska gå till doms

22a dvs sluta förlita er på dödliga människor. De har föga makt jämfört med Gud. Mose 1:10.

13 6a Jes. 3:6.

7a HEBR en som förbinder (ett sår),

dvs jag kan inte lösa dina problem.

8a Jer. 9:11.

b Klag. 1:3.

9a 1 Mos. 19:1, 4–7,

24–25.

HFS Homosexuell handling.

10a 5 Mos. 12:28.

12a Jes. 9:16.

13a HEBR strida eller

kämpa för.

Mika 6:2;

L&F 45:3–5.

med sitt folks gamla och med dess "furstar. För ni har ^bförtärt "vingården och bytet från de "fattiga i era hus.

15 "Vad menar ni? Ni krossar mitt folk och mal sönder de fattigas ansikten", säger Herren, Härskarornas Gud.

16 Vidare säger Herren: "Eftersom Sions döttrar är så högdragna och går med rak hals och lättsinniga ögon och går där och trippar och pinglar med sina fotringar",

17 därför ska Herren slå Sions döttrars hjässor med skorv, och Herren ska "blotta deras nakenhet.

18 På den dagen ska Herren ta bort glansen från deras pinglande prydnader och "näthuvor och runda smycken som liknar månen,

19 kedjor och armband och halsdukar,

20 huvudbonader och fotlänkar, pannband, parfymflaskor och öronringar,

21 ringar och nässmycken,

22 "högtidsdräkter och mantlar och kåpor och krusnålar,

23 "speglar och fint linne och huvor och flor.

24 Och det ska ske att där ska vara stank i stället för vällukt, trasa i stället för gördel och

skallighet i stället för väl uppsatt hår och hölje av säckväv i stället för "bröstduk, ^bbrännmärken i stället för skönhet.

25 Dina män ska falla för svärdet och dina mäktiga i krig.

26 Och hennes portar ska klaga och sörja, och hon ska vara övergiven och ska sitta på marken.

KAPITEL 14

Sion och hennes döttrar ska bli återlösta och renade under tusenårsdagen – Jämför Jesaja 4. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH på den dagen ska sju kvinnor fatta tag i en man och säga: "Vi ska äta vårt eget bröd och bära våra egna kläder, låt oss endast få bära ditt namn för att ta bort vår "vanära."

2 På den dagen ska Herrens "gren bli vacker och härlig, och jordens frukter bli utsökta och behagliga för dem av Israel som har undkommit.

3 Och det ska ske att de som är kvar i Sion och förblir i Jerusalem ska kallas heliga, alla som är upptecknade bland de levande i Jerusalem –

4 "när Herren har ^btvättat bort Sions döttrars orenhet och renat

14a HEBR styresmän eller ledare.

b HEBR förbrukat eller bränt.

c Jes. 5:7.

d 2 Ne. 28:12–13.

17a HEBR exponera. Idiom som betyder "bringa dem på skam".

18a Fackmännen är inte

alltid överens om hur utsmyckningarna som nämns i vers 18–23 såg ut.

22a HEBR praktfulla kläder.

23a ELLER genomskinliga kläder.

24a ELLER skrud.

b ELLER som tecken på slaveri.

14 1a dvs stämpeln som ogift och barnlös.

2a Jes. 60:21;

2 Ne. 3:5;

Jakob 2:25.

4a dvs när Herren har renat jorden.

b HFS Tvättning, tvättningar, tvätta.

Jerusalem från dess blod genom domens ande och genom ‘eldens ande.

5 Och Herren ska över varje Sions bergs boning och över hennes församlingar skapa en ‘molnsky och rök om dagen och skenet av en flammande eld om natten, för över all Sions härlighet ska det finnas ett värn.

6 Och där ska finnas ett tabernakel som ger skugga om dagen mot hettan och som är en ‘fristad och ett skydd mot storm och mot regn.

KAPITEL 15

Herrens vingård (Israel) ska läggas öde och hans folk ska skingras – Sorger ska drabba dem i deras avfallna och skingrade tillstånd – Herren ska höja ett baner och samla Israel – Jämför Jesaja 5. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH då vill jag sjunga till min högt älskade, en ‘sång om min älskade, om hans vingård. Min högt älskade har en vingård på en mycket bördig kulle.

2 Och han hägnade in den och rensade bort dess stenar och planterade där de ädlaste ‘vinstockar och byggde ett torn mitt i den, och han gjorde även en vinpress däri. Och han väntade att den skulle

bära druvor, och den bar vilddruvor.

3 ‘‘Och nu, o Jerusalems invånare och Judas män, ber jag er döma mellan mig och min vingård.

4 Vad kunde mer ha gjorts för min vingård som jag inte har gjort i den? För när jag väntade att den skulle bära druvor, bar den vilddruvor.

5 Och se, nu ska jag tala om för er vad jag ska göra med min vingård: Jag ska ‘ta bort dess inhägnad, och den ska förtäras. Och jag ska bryta ner dess mur, och den ska bli ned-trampad.

6 Och jag ska ödelägga den. Ingen ska beskära den eller gräva i den, men där ska växa ‘tistlar och törnen. Jag ska även befalla molnen att inte ‘regna något regn på den.’’

7 För Härskarornas Herres ‘vingård är Israels hus, och Judas folk är hans älsklings-planta. Och han väntade sig rättvisa och såg förtryck, han väntade sig rättfärdighet men hörde nödrop.

8 Ve dem som lägger ‘hus till hus, till dess det inte kan finnas något utrymme så att de kan ‘bo ensamma mitt i landet!

9 I mina öron ljuder Härskarornas Herres ord: ‘‘Många hus ska sannerligen bli öde, och

4c Mal. 3:2–3; 4:1.

5a 2 Mos. 13:21.

6a Jes. 25:4;

L&F 115:6.

15 1a dvs profeten komponerar en sång eller poetisk liknelse om en vingård som

visar Guds barmhärthighet och Israels omedgörlighet.

2a Jer. 2:21.

5a Ps. 80:12.

6a Jes. 7:23; 32:13.

b Jer. 3:3.

7a HFS Vingård, Herrrens.

8a Mika 2:1–2.

b dvs bli lämnade att bo ensamma. De rika markägarna tar över de fattigas små gårdar.

stora och sköna städer utan invånare.

10 Ja, en vingård på tio tunnland ska ge ett ^abatmått, och en homers utsäde ska ge en efa.”

11 Ve dem som stiger upp tidigt på morgonen för att kunna ^ajaga efter starka drycker, som fortsätter intill natten och berusar sig med ^bvin!

12 Och harpor och psaltare och pukor och flöjter och vin har de vid sina fester, men på Herrens verk ^ager de inte akt och de beaktar inte heller hans händers gärningar.

13 Därför har mitt folk förts bort i fångenskap eftersom de saknar ^akunskap. Och dess hedervärda män svälter, och dess skaror försmäktar av törst.

14 Därför har helvetet vidgat sig och öppnat sitt gap utan måtta. Och deras härlighet och deras skaror och deras ståt, och den som gläder sig ska fara dit ner.

15 Och den enkla människan ska bli nedböjd, och den mäktige ska bli ödmjukad, och den högdragnes ögon ska bli ödmjukade.

16 Men Härskarornas Herre ska bli upphöjd genom sin

^arättvisa, och Gud som är helig ska bli helgad genom rättfärdighet.

17 Då ska lammen beta på sitt sätt, och främlingar ska nära sig på gödboskapens öde platser.

18 Ve dem som drar ondska med ^afåfångans rep och synder ^bsom med vagnslinor,

19 som säger: ”Låt honom ^ahasta, påskynda sitt verk, så att vi kan ^bse det, och låt Israels Heliges rådslut närma sig och komma så att vi kan bli varse det.”

20 Ve dem som ^akallar det onda gott och det goda ont, som gör ^bmörker till ljus och ljus till mörker, som gör bittert till sött och sött till bittert!

21 Ve dem som är ^avisa i sina egna ögon och anser sig själva förståndiga!

22 Ve dem som är mäktiga i att dricka vin och som är duktiga i att blanda starka drycker,

23 som för mutor rättfärdigar den ogudaktige och ^aförnekar den rättfärdige hans rättfärdighet!

24 Liksom ^aeldsflamman uppslukar ^bstubben och som lågan förtär ^cagnarna, så ska deras

10a Hes. 45:10–11.

11a Ords. 23:30–32.

b HFS Visdomsordet.

12a Ps. 28:5.

13a Hos. 4:6.

HFS Kunskap.

16a HFS Jesus Kristus – Domare.

18a HFS Fåfång, fåfänga.

b Dvs de är bundna vid sina synder som lastdjur till

sina bördor.

19a Jer. 17:15.

b Dvs de vill inte tro på Messias förrän de ser honom.

20a Moro. 7:14, 18;

L&F 64:16;

121:16.

b 1 Joh. 1:6.

21a Ords. 3:5–7;

2 Ne. 28:15.

23a Dvs berövar honom hans juridiska

rättigheter.

24a Ob. 1:18;

Mal. 4:1–2;

2 Ne. 20:17.

b Joel 2:5;

1 Ne. 22:15, 23;

2 Ne. 26:4, 6;

L&F 64:23–24;

133:64.

c Luk. 3:17;

Mosiah 7:29–31.

rot förruttna, och deras blomning ska flyga iväg som damm, eftersom de har förkastat Härskarornas Herres lag och ^aringaktat Israels Heliges ord.

25 Därför är ^aHerrens vrede upptänd mot hans folk, och han har sträckt ut sin hand mot dem och har slagit dem, och bergen skälvde och deras döda kroppar sönderslets mitt på gatorna. Trots allt detta vänder hans vrede inte tillbaka, utan hans hand är ännu utsträckt.

26 Och han ska höja ett ^abaner för nationerna i fjärran och ^blocka dem till sig från jordens ände, och se, snabbt och med hast ^ckommer de. Ingen ska vara trött eller stappla bland dem.

27 Ingen ska slumra eller sova. Inte heller ska bältet kring deras höfter lösgöras, inte heller deras skoremmer slitas av.

28 Deras pilar ska vara skarpa och alla deras bågar spända, och deras hästars hovar ska vara som flinta och deras hjul som en stormvind, deras rytande som ett lejons.

29 De ska ryta som unga ^alejon, ja, de ska ryta och gripa sitt rov och bära bort det i säkerhet, och ingen ska befria det.

30 Och på den dagen ska de ryta mot dem likt havets rytande. Och om de ser ut över

landet ser de mörker och sorg, och ljuset är förmörkat i dess himlar.

KAPITEL 16

Jesaja ser Herren – Jesajas synder är förlåtna – Han kallas att profetera – Han profeterar att judarna ska förkasta Kristi lärdomar – En återstod ska återvända – Jämför Jesaja 6. Omkring 559–545 f.Kr.

I DET ^aår då kung Ussia dog såg jag även Herren sitta på en tron, hög och upphöjd, och hans släp uppfyllde templet.

2 Ovanför den stod ^aseraferna. Var och en av dem hade sex vingar: med två täckte han sitt ansikte och med två täckte han sina fötter, och med två flög han.

3 Och den ene ropade till den andre och sa: "Helig, helig, helig är Härskarornas Herre, hela jorden är full av hans härlighet."

4 Och ^adörrposterna darrade vid ljudet av den ropandes röst, och huset fylldes av rök.

5 Då sa jag: "Ve mig, för jag ^aförgås eftersom jag är en man med orena läppar, och jag bor bland ett folk som har orena läppar, för mina ögon har sett Konungen, Härskarornas Herre."

6 Då flög en av seraferna fram

24d 2 Sam. 12:7–9.

25a L&F 63:32;

Mose 6:27.

26a HFS Baner.

b ELLER vissla på, dvs signal att samlas.

Jes. 7:18;

2 Ne. 29:2.

c HFS Israel – Israels insamling.

29a 3 Ne. 21:12–13.

16 1a DVS omkring 750 f.Kr.

2a HFS Keruber.

4a HEBR dörrtröskelns fästen skakade.

5a HEBR blir

avskuren, dvs han överväldigades av sin medvetenhet om sina egna och sitt folks synder.

6a DVS en sinnebild för rening.

till mig, och han hade i sin hand ett "glödande kol, som han med en tång hade tagit från altaret.

7 Och han lade det på min mun och sa: "Se, detta har rört vid dina läppar och din "ondska är borttagen och du är renad från din synd."

8 Jag hörde även Herrens röst som sa: "Vem ska jag sända, och vem vill företräda oss?" Då sa jag: "Här är jag, sänd mig."

9 Och han sa: "Gå och säg till detta folk: 'Hör noga', men de förstod inte, och 'se noga', men de uppfattade inte.

10 Förstocka detta folks hjärta och stäng dess öron och tillslut dess ögon, så att de inte ser med sina ögon och "hör med sina öron och förstår med sitt hjärta och omvänder sig och blir helade."

11 Då sa jag: "Hur länge, Herre?" Och han sa: "Till dess städerna blir öde utan invånare och husen utan folk och landet fullständigt ödelagt,

12 och till dess Herren har "fört folket bort i fjärran, för det ska bli stor ödslighet i landets mitt.

13 Men likväl ska en tiondel finnas, och de ska återvända och ska förtäras som en lind och som en ek vilkas kärna består när de faller sina löv. Så ska den heliga säden vara dess "kärna."

KAPITEL 17

Efraim och Syrien för krig mot Juda – Kristus ska födas av en jungfru – Jämför Jesaja 7. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH det hände sig i de dagar då Ahas, son till Jotam, Ussias son, var Judas kung, att Resin, Syriens kung, och Peka, Remaljas son och Israels kung, drog upp mot Jerusalem för att strida mot det, men de kunde inte besegra det.

2 Och det blev berättat för Davids hus: "Syrien har slagit sig samman med "Efraim." Och hans hjärta skälvde, likaså hans folks hjärtan, som skogens träd skälver för vinden.

3 Då sa Herren till Jesaja: "Gå nu ut och möt Ahas, du och din son "Sear-Jasub, vid änden av övre dammens vattenledning, på vägen till Valkarfältet,

4 och säg till honom: 'Ta dig i akt och var lugn. "Frukta inte och var inte heller räddhågad för dessa två stumpar av rykande brandfacklor, för Resin med Syrien och för Remaljas son i deras brinnande vrede.

5 Eftersom Syrien, Efraim och Remaljas son har gjort upp onda planer mot dig och sagt:

6 "Låt oss dra upp mot Juda och hemsöka det, och låt oss "göra en bräsch för oss däri och insätta en kung där, ja, Tabals son."'"

7a HFS Syndernas förlåtelse.

10a Matt. 13:14–15.

12a 2 Kung. 17:18, 20.

13a dvs liksom trädet har kvar livskraften och förmågan att

producera frön, även om löven sprids.

17 2a dvs hela norra Israel kallades Efraim som var den ledande stammen i norr.

3a HEBR En kvarleva

ska vända om.

4a Dvs bli inte förskräckta över anfallet. Det finns inte mycket glöd kvar i de två kungarna.

6a HEBR dela upp det.

7 Så säger Herren Gud: "Det ska inte lyckas, inte heller ska det ske.

8 För Damaskus är Syriens huvud, och Resin är Damaskus huvud, och inom sextio och fem år ska Efraim vara krossat så att det inte längre är ett folk.

9 Och Efraims huvud är Samaria, och Samarias huvud är Remaljas son. Om ni "inte vill tro, ska ni förvisso inte bestå."

10 Vidare talade Herren åter till Ahas och sa:

11 "Begär ett "tecken från Herren, din Gud, begär det antingen i djupen eller i höjderna därovan."

12 Men Ahas sa: "Jag begär inget, inte heller vill jag "fresta Herren."

13 Och han sa: "Hör då, o Davids hus: Är det er inte nog att ni tröttar ut människor? Vill ni även trötta ut min Gud?"

14 Därför ska Herren själv ge er ett tecken: Se, en "jungfru ska bli havande och ska föda en son och ska ge honom namnet ^bImmanuel.

15 Gräddmjölk och honung ska han äta så att han kan förstå att förkasta det onda och välja det goda.

16 För innan "barnet förstår att förkasta det onda och välja

det goda, ska det land du avskyr vara övergivet av ^bbåda sina kungar.

17 Över dig och över ditt folk och över din fars hus ska Herren genom kungen i Assyrien "låta dagar komma, sådana som inte har kommit alltifrån den dag då ^bEfraim skilde sig från Juda.

18 Och det ska ske på den tiden att Herren "ska locka på flugan längst borta i Egypten och på biet i Assyriens land,

19 och de ska komma och allesamman slå sig ner i de öde dalarna och i klippornas hålor och i alla törnsnår och på alla buskar.

20 Samma dag ska Herren med en rakkniv som lånats av dem på andra sidan floden, av "kungen i Assyrien, ^braka huvudet och håret på fötterna, ja, den ska även ta bort skägget.

21 Och det ska ske på den dagen att en man ska "föda upp en ung ko och två får.

22 Och det ska ske att han till följd av den myckenhet mjölk de ska ge, ska leva av gräddmjölk, för gräddmjölk och honung ska alla som finns kvar i landet leva av.

23 Och det ska ske på den dagen att där tusen vinstockar stod, värda tusen "siklar silver,

9a 2 Krön. 20:20.

11a HFS Tecken.

12a DVS testa, sätta på prov.

14a HFS Jungfru.

^b HEBR Gud är med oss.

HFS Immanuel.

16a 2 Ne. 18:4.

^b 2 Kung. 15:30; 16:9.

17a 2 Krön. 28:19-21.

^b 1 Kung. 12:16-19.

18a ELLER vissla på, dvs signal att samlas.

Jes. 5:26.

20a 2 Kung. 16:5-9.

^b DVS landet blir

avfolkat av främmande inkräktare.

21a DVS endast några få självförsörjande ska överleva.

23a ELLER silvermynt.

där ska överallt växa tistlar och törnen.

24 Med pilar och bågar ska människor komma dit, för hela landet ska bli tistlar och törnen.

25 Och till alla höjder som ska bearbetas med hackan ska inte komma fruktan för tistlar och törnen, utan de ska bli platser dit oxar drivs och som "småboskap trampar på."

KAPITEL 18

Kristus ska bli en stötsten och en förargelsens klippta – Sök Herren och inte pipande häxmästare – Sök ledning i lagen och vittnesbördet – Jämför Jesaja 8. Omkring 559–545 f.Kr.

VIDARE kom Herrens ord till mig: "Ta dig en stor rulle och skriv i den med en människas penna om "Maher-salal Has-bas."

2 Och jag tog mig trovärdiga "vittnen till att upppteckna: prästen Uria och Sakarja, Jebe-rekjas son.

3 Och jag gick in till "profetissan, och hon blev med barn och födde en son. Då sa Herren till mig: "Ge honom namnet Maher-salal Has-bas.

4 För se, "barnet ska ^binte ha kunskap att ropa: 'Min far och min mor', innan Damaskus

skatter och ^cbytet från Samaria ska föras bort av kungen i Assyrien."

5 Herren talade åter till mig och sa:

6 "Eftersom detta folk förkastar "Siloas vatten, som flyter så stilla, och gläder sig åt ^bResin och Remaljas son",

7 se, därför ska Herren låta flodens vatten komma "över dem, väldiga och många, nämligen kungen i Assyrien med all hans härlighet. Och han ska stiga över alla sina bräddar och svämma över alla sina stränder.

8 Och "han ska tränga fram genom Juda, han ska utbreda sig och svämma över, och han ska räcka ända upp till halsen. Och hans utbredda vingar ska uppfylla hela vidden av ditt land, o ^bImmanuel.

9 "Förenas er, o ni folk, och ni ska krossas. Och öppna ert öra, alla ni i fjärran länder. Rusta er, och ni ska krossas. Rusta er, och ni ska krossas.

10 Rådgör tillsammans, och det ska gå om intet. Tala därom, och det ska inte lyckas, "för Gud är med oss.

11 För så talade Herren till mig med stark hand och beordrade mig att inte vandra på detta folks väg, när han sa:

25a HEBR får eller getter.

18 1a DVS plundra snabbt, bytet hastar.

2a HFS Vittne, vittnesmål.

3a DVS hans hustru.

4a 2 Ne. 17:16.

b Jes. 8:4.

c 2 Kung. 15:29.

6a 1 Mos. 49:10; jsö 1 Mos. 50:24 (tillägget).

b Jes. 7:1.

7a DVS först över norra Israel.

8a DVS assyrierna

kommer att tränga in även i Juda.

b HFS Immanuel.

9a DVS ingå förbund.

10a DVS Juda (Immanuelns land) kommer att skonas.

Ps. 46:7.

12 "Säg inte "sammansvärjning om allt som detta folk kallar sammansvärjning. Frukta inte heller vad de fruktar och var inte förskräckta.

13 Härskarornas Herre själv ska ni hålla helig, och "låt honom vara er fruktan, och låt honom vara er bävan.

14 Och han ska vara som en "helgedom, men som en ^bstötesten och som en förargelsens klippa för Israels båda hus, en fälla och en snara för Jerusalems invånare.

15 Och många av dem ska "snubbla och falla och krossas och snärjas och infångas.

16 Bind upp vittnesbördet och försegla "lagen bland mina lärjungar."

17 Och jag vill vänta på Herren som "döljer sitt ansikte för Jakobs hus, och jag vill söka efter honom.

18 Se, jag och barnen som Herren har gett mig är som "tecken och under i Israel från Härskarornas Herre, som bor på Sions berg.

19 Och när de säger till er: "Sök er till "andebesvärjarna och ^bhäxmästarna som piper och mumlar" – "borde inte ett

folk då söka sig till sin Gud för de levande för att höra ^dfrån de döda?

20 Sök er till lagen och till vittnesbördet! Och om "de inte talar enligt detta ord så beror det på att inget ljus finns i dem.

21 Och "de ska gå igenom det, hårt prövade och hungrande, och det ska ske att de i sin hunger ska gräma sig och förbanna sin konung och sin Gud och blicka uppåt.

22 Och de ska skåda ner på jorden och se nöd och mörker, ångestens dunkel, och ska fördrivas till mörkret.

KAPITEL 19

Jesaja talar om Messias – Det folk som är i mörker ska se ett stort ljus – Ett barn blir oss fött – Han ska vara Fridsfursten och ska regera på Davids tron – Jämför Jesaja 9. Omkring 559–545 f.Kr.

Dock ska dunklet inte vara som under hennes lidande, då han först lätt ansatte "Sebulons land och Naftalis land och senare mer smärtsamt hemsökte dem längs vägen till Röda havet, bortom Jordan i nationernas Galileen.

12a dvs Juda ska inte söka trygghet genom att förlita sig på hemliga sammansvärjningar med andra.
13a dvs var vördnadsfulla och ödmjuka inför Gud.
14a Hes. 11:15–21.
b 1 Petr. 2:4–8;
Jakob 4:14–15.
15a Matt. 21:42–44.

16a HEBR undervisning eller lära.
HFS Evangeliet.
17a Jes. 54:8.
18a dvs namnen på Jesaja och hans söner betyder: "Jehova frälser", "En kvarleva ska vända om" och "Plundra snabbt, bytet hastar".
2 Ne. 17:3; 18:3.
19a 3 Mos. 20:6.

b dvs trollkarlar och spåmän.
c 1 Sam. 28:6–20.
d ELLER till förmån för.
20a dvs spiritualismens medium (även i v. 21–22).
21a dvs Israel skulle tas i fångenskap eftersom de inte ville hörsamma.
19 1a Matt. 4:12–16.

2 Det folk som vandrat i "mörker har sett ett stort ljus. Över dem som bor i dödsskuggans land har ljuset strålat.

3 Du har gjort folket talrikt och "ökat glädjen. De gläder sig inför dig som man gläds åt skörden och som män fröjdar sig när de utskiftar bytet.

4 För du har brutit sönder hans bördors ok och hans axlars stav och hans plågares käpp.

5 För alla krigarens drabbningar sker i förvirrat larm, och kläder sölas i blod. Men detta ska ske med brand och med eldens bränsle.

6 För ett "barn blir oss fött, en son blir oss given, och på hans axlar ska ^bherradömet vila, och hans namn ska vara: Underbar, Rådgivare, "Mäktig Gud, "Evig Fader, "Fridsfurste.

7 På "herradömet och fridens tillväxt ^bfinns det ingen ände över Davids tron och över hans rike när det gäller att sätta det i ordning och upprätta det med rättrådighet och med rättvisa, från nu och för evigt. Härskarornas Herres iver ska göra detta.

8 Herren sände sitt ord till Jakob, och det har vilat över "Israel.

9 Och allt folket ska känna till det, ja, Efraim och Samarias

invånare som i hjärtats högmod och hårdhet säger:

10 "Tegelstenar har fallit, men vi ska bygga med huggen sten. Mullbärsfikonträden har huggits ner, men vi sätter cederträd i deras ställe."

11 Därför ska Herren uppresa "Resins motståndare mot honom och förena hans fiender, 12 syrierna framifrån och filisteerna bakifrån, och de ska "sluka Israel med glupska gap. På grund av allt detta vänder han inte bort sin ^bvrede, utan hans hand är ännu utsträckt.

13 För folket "vänder sig inte till honom som slår dem och inte heller söker de Härskarornas Herre.

14 Därför ska Herren på en dag skära av huvud och svans, gren och sävstrå, på Israel.

15 Den gamle han är huvudet, och profeten som lär lögner han är svansen.

16 För detta folks ledare får dem att fela, och de som låter leda sig av dem går under.

17 Därför ska Herren inte glädja sig över deras unga män, inte heller "förbarma sig över deras faderlösa och änkor, för de är allesammans hycklare och ogärningsmän, och var mun talar ^bdårskap. På grund av allt detta vänder han inte bort sin

2a "Dunklet" och "mörkret" var avfall och fångenskap. "Ett stort ljus" är Kristus.

3a Jes. 9:3.

6a Jes. 7:14; Luk. 2:11.

b Matt. 28:18.

c Tit. 2:13-14.

d Alma 11:38-39, 44.

e Joh. 14:27.

7a HFS Regering.

b Dan. 2:44.

8a dvs det profetiska budskap som följer (v. 8-21) var en varning till de tio stammarna i norr

som kallades Israel.

11a 2 Kung. 16:5-9.

12a 2 Kung. 17:6, 18.

b Jes. 5:25; 10:4.

13a Amos 4:6-12.

17a HFS Barmhärtig, barmhärtighet.

b 2 Ne. 9:28-29.

vrede, utan hans ^chand är ännu utsträckt.

18 För ogudaktigheten brinner som en eld, den förtär tistlar och törnen och antänder skogens snår så att de stiger upp som slingor av rök.

19 Genom Härskarornas Herr- es vrede har landet förmörkats, och folket ska vara som bränsle för elden, "ingen ska skona sin broder.

20 Och han river åt sig till höger men förblir hungrig, han ^atar för sig till vänster, men de blir inte mätta. De ska alla äta köttet på sin egen arm:

21 "Manasse mot ^bEfraim, och Efraim mot Manasse; båda tillsammans vänder sig mot ^cJuda. På grund av allt detta vänder han inte bort sin vrede, utan hans hand är ännu utsträckt.

KAPITEL 20

Assyriens undergång symboliserar de ogudaktigas undergång vid Kristi andra ankomst – Få människor kommer att vara kvar efter det att Herren kommit tillbaka – Återstoden av Jakob ska återvända på den dagen – Jämför Jesaja 10. Omkring 559–545 f.Kr.

VE dem som stadgar orättfärdiga stadgar och som skriver betungande påbud som de har stadfäst,

2 för att förneka de behövande "rättvisa och beröva de fattiga i

mitt folk deras rätt, så att ^bänkor kan bli deras byte och så att de kan plundra de faderlösa!

3 Och vad ska ni göra på ^ahem-sökelsens dag och i den förödelse som ska komma fjärran ifrån? Till vem ska ni fly för att få hjälp, och var ska ni lämna er härlighet?

4 "Utan mig ska de böja knä bland fångarna, och de ska falla bland de dräpta." På grund av allt detta vänder han inte bort sin vrede, utan hans hand är ännu utsträckt.

5 "O Assyrien, du är min vredes käpp, och staven i deras hand är "deras förbittring!

6 Jag ska sända honom "mot en hycklande nation, och mot min vredes folk vill jag ge honom en befallning att ta rov och att ta byte och att nedtrampa dem som smuts på gatorna."

7 Men så menar inte han, inte heller tänker han så i sitt hjärta, utan hans hjärta står efter att förgöra och efter att avskära nationer i mängd.

8 För han säger: "Är inte mina furstar allesammans kungar?"

9 Är inte Kalno som Kar-kemish? Är inte Hamat som Arpad? Är inte Samaria som Damaskus?

10 Då "min hand har grundat avgudarnas riken, vilkas avgudabilder överträffade Jeru-salems och Samarias,

11 skulle jag då inte göra med

17c Jakob 5:47; 6:4.

19a Mika 7:2–6.

20a 5 Mos. 28:53–57.

21a HFS Manasse.

b HFS Efraim.

c HFS Juda.

20 2a ELLER rätt.

b HFS Änka.

3a DVS straff.

5a Jes. 10:5.

6a DVS mot Israel.

10a DVS den assyriske kungens hand (v. 10–11).

Jerusalem och hennes avgudar vad jag har gjort med Samaria och hennes avgudar?”

12 Därför ska det ske, att när Herren har fullgjort allt sitt verk på Sions berg och i Jerusalem ska ”jag hemsöka frukten av den ”assyriske kungens ^bhårda hjärta och hans övermodiga ögons förhävelse”.

13 För ”han säger: ”Med min hands makt och genom min visdom har jag utfört detta, för jag är klok. Och jag har flyttat folkens gränser och plundrat deras skattkammare, och jag har besegrat invånarna som en tapper man.

14 Och min hand har funnit folkets rikedomar som ett fågelbo, och som en som samlar kvarlämnade ägg har jag samlat jordens alla länder. Och ingen fanns som rörde vingen eller öppnade näbben eller pep.”

15 ”Ska ^byxan berömma sig över honom som hugger med den? Ska sågen förhäva sig över honom som sätter den i rörelse? Som om käppen skulle svinga sig mot honom som lyfter den, eller som om staven skulle lyfta sig själv som om den inte var ett stycke trä!

16 Därför ska Herren, Härskar-

ornas Herre, sända magerhet bland hans feta, och under ”hans härlighet ska han tända en brand liksom en lågande eld.

17 Och Israels ljus ska bli som en eld och hans Helige som en låga och ska bränna upp och förtära hans törnen och hans tistlar på en dag,

18 och ska ”förtära hans skogs och hans bördiga åkers härlighet, både själ och kropp, och de ska vara som när en fanbärare faller.

19 Och de träd som ”är kvar i hans skog ska vara så få att ett barn kan skriva upp dem.

20 Och det ska ske på ”den dagen att återstoden av Israel och de av ^bJakobs hus som undkommit inte längre ska ”stödja sig på honom som slog dem, utan ska i sanning stödja sig på Herren, Israels Helige.

21 ”Återstoden ska återvända, ja, återstoden av Jakob, till den mäktige Guden.

22 För om än ditt folk Israel vore som sanden i havet, så ska dock en återstod återvända. Den påbjudna ”förstörelsen ska ^böverflödas av rättfärdighet.

23 För Herren, Härskarornas Gud, ska låta sin påbjudna förstörelse komma över hela landet.

12a Sef. 2:13.

b dvs högmodiga skrytsamhet.

13a dvs Assyriens kung (v. 13–14).

15a Alla metaforerna i denna vers ställer samma fråga: Kan människan (t.ex. Assyriens kung) vinna mot Gud?

b dvs kan kungen vinna mot Gud?

16a dvs Assyriens kung (också v. 17–19).

18a dvs Assyrien kommer att helt försvinna.

19a dvs återstoden av assyriernas här.

20a dvs i de sista dagarna.

b Amos 9:8–9.

c dvs lita på.

21a Jes. 11:11–12.

22a L&F 63:34.

HFS Världen – Världens ände.

b dvs även när bestraffningen kommer är barmhärtighet tillgänglig.

24 Därför säger Herren, Härskarornas Gud: "O mitt folk som bor i Sion, frukta inte för assyriern. Han ska slå dig med en käpp och ska upplyfta sin stav mot dig, ^aliksom i Egypten.

25 För ännu endast en liten tid, och förbittringen ska upphöra och min vrede vid deras undergång."

26 Och Härskarornas Herre ska svänga ett gissel över honom, i enlighet med blodbadet i ^aMidjan vid Orebsklippan, och som hans stav räcktes ut över havet så ska han lyfta upp den, liksom i Egypten.

27 Och det ska ske på den dagen att hans ^abörda ska tas bort från din skuldra och hans ok från din nacke, och oket ska förstöras för ^bsmörjelsens skull.

28 ^aHan har kommit till Ajat, han har passerat över Migron, i Mikmash har han lämnat sina vagnar.

29 De har dragit fram över passet, de har tagit nattkvarter i Geba. Rama bävar, Sauls Gibeas har tagit till flykten.

30 Höjrösten, o Gallims dotter, låt den höras till Laisa, o arma Anatot!

31 Madmena är borta, Gibeons invånare samlar sig för att fly.

32 Ännu samma dag stannar han i Nob. Han ska lyfta sin hand mot dottern Sions berg, mot Jerusalems höjd.

33 Se, Herren, Härskarornas Herre, ska hugga av den stora grenen medelst fruktan, och de ^ahögt ansedda ska huggas ner och de högdragna ska ödmjukas.

34 Och han ska hugga ner skogens snår med järn, och Libanon ska falla för den Mäktige.

KAPITEL 21

Isais stam (Kristus) ska döma i rättfärdighet – Kunskapen om Gud ska täcka jorden under tusenårsriket – Herren ska uppresa ett baner och samla in Israel – Jämför Jesaja 11. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH ett ^askott ska skjuta fram ur ^bIsais ^cstam, och en gren ska växa fram ur hans rötter.

2 Och på honom ska ^aHerrens Ande vila, visdomens och förståndets ande, rådets och maktens ande, den ande som ger kunskap och Herrens fruktan,

3 och ska ge honom klart förstånd i Herrens fruktan, och han ska varken ^adöma efter vad hans ögon ser eller skipa rätt efter vad hans öron hör.

24a dvs som egyptierna gjorde i forna dagar
2 Mos. 1:13–14.

26a 1 Mos. 25:1–2;
Dom. 7:25.

27a Jes. 14:25.

^b HFS Smorde, den.

28a dvs de assyriska härmans framryckningar mot

Jerusalem skildras. Sedan följer en bildlig beskrivning (v. 33–34) av Herrens agerande mot dem.

33a Hel. 4:12–13.

21 1a L&F 113:3–4.

^b L&F 113:1–2.

^c Isai var Davids far.

Hänvisningen görs

till Davids kungliga släktlinje, genom vilken Jesus så småningom föds.

Mika 5:2;

Hebr. 7:14.

HFS Isai.

2a Jes. 61:1–3.

3a Joh. 7:24.

4 Utan med ^arättfärdighet ska han döma de fattiga och med rättvisa ^bskipa rätt åt de ^cödmjuka på jorden. Och han ska slå jorden med sin muns stav, och med sina läppars andedräkt ska han döda de ogudaktiga.

5 Och rättfärdighet ska vara bältet kring hans höfter och trofasthet bältet kring hans ^amidja.

6 Även vargen ska bo tillsammans med lammet, och leoparden ska ligga tillsammans med killingen, och kalven och det unga lejonet och gödboenskapen ska vara tillsammans, och ett litet barn ska valla dem.

7 Och kon och björnen ska gå och beta, deras ungar ska ligga ner tillsammans, och lejonet ska äta hö liksom oxen.

8 Och dibarnet ska leka invid huggormens håla, och det avvanda barnet ska lägga sin hand på ^abasiliskens bo.

9 De ska ^ainte göra vad ont och fördärvligt är på hela mitt heliga berg, för jorden ska vara full av ^bkunskapen om Herren, liksom vattnen täcker havet.

10 Och på ^aden dagen ska det

finnas en ^bIsais rot som står som ett baner för folken. ^cDit ska ^dicke-judarna söka sig, och hans vila ska vara härlig.

11 Och det ska ske på den dagen att Herren för ^aandra gången åter ska sträcka ut sin hand för att från Assyrien och från Egypten och från Patros och från Nubien och från Elam och från Shinar och från Hamat och från havets öar återvinna den återstod av sitt folk som finns kvar.

12 Och han ska resa upp ett ^abaner för nationerna och ska samla ^bIsraels fördrivna och ^csamla in Judas försringrade från jordens fyra hörn.

13 Efraims ^aavund ska även upphöra och Judas motståndare ska bli avskurna. ^bEfraim ska inte avundas ^cJuda, och Juda ska inte hemsöka Efraim.

14 Men de ska ^aslå ner på filisteernas axlar västerut, tillsammans ska de ta byte av österlänningarna. De ska lägga sin hand på Edom och Moab, och Ammons barn ska lyda dem.

15 Och Herren ska fullständigt ^aödelägga Egyptiska havets

4a Ps. 72:2–4;

Mosiah 29:12.

b HEBR bestämma.

c HFS Ödmjuk, ödmjukhet.

5a ELLER midja.

8a En annan giftig orm.

9a Jes. 2:4.

HFS Tusenårsriket.

b L&F 101:32–33; 130:9.

10a Dvs de sista dagarna.

JS–H 1:40.

b Rom. 15:12;

L&F 113:5–6.

c ELLER till honom.

d L&F 45:9–10.

11a 2 Ne. 6:14; 25:17; 29:1.

12a HFS Baner.

b 3 Ne. 15:15; 16:1–4.

c Neh. 1:9;

1 Ne. 22:10–12;

L&F 45:24–25.

HFS Israel – Israels insamling.

13a Jer. 3:18.

b Stammarna som leddes av Juda och Efraim var historiskt

sett fiender (efter händelserna i 1 Kung.

12:16–20). Denna fiendskap kommer att upphöra i de sista dagarna.

Hes. 37:16–22.

HFS Avund.

c HFS Juda.

14a Dvs anfälla de västra sluttningarna som utgjorde filisteernas område.

15a Sak. 10:11.

vik, och med sin mäktiga vind ska han skaka sin hand över floden, och han ska klyva den i sju bäckar och göra så att man torrskodd kan gå över.

16 Och där ska bli en "banad väg från Assyrien för den återstod av hans folk som finns kvar, liksom det var för Israel den dag då de drog upp ur Egyptens land.

KAPITEL 22

På tusenårsdagen ska alla människor prisa Herren – Han ska bo bland dem – Jämför Jesaja 12. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH på den dagen ska du säga: "O Herre, jag vill prisa dig. Fastän du var vred på mig har din vrede vänts bort, och du tröstade mig.

2 Se, Gud är min frälsning, jag ska "förtrösta och inte frukta, för Herren ^bJEHOVA är min styrka och min sång, och han har även blivit min frälsning."

3 Därför ska ni med fröjd ösa "vatten ur frälsningens källor.

4 Och på den dagen ska ni säga: "Prisa Herren, åkalla hans namn, förkunna hans gärningar bland folken, kungör att hans namn är upphöjt.

5 "Lovsjung Herren, för han

har gjort härliga ting. Detta är känt över hela jorden.

6 "Ropa högt och jubla, ni Sions invånare, för stor är Israels Helige mitt ibland er."

KAPITEL 23

Babylons förgörelse symboliserar förgörelsen vid Kristi andra ankomst – Det ska vara en vredens och hämndens dag – Babylon (världen) ska falla för evigt – Jämför Jesaja 13. Omkring 559–545 f.Kr.

"BABYLONS ^bbörda, som Jesaja, Amos son, såg.

2 "Res upp ett "baner på det höga berget, ropa högt till dem, ^bvinka med handen att de må dra in genom de ädlas portar.

3 Jag har befallt mina "heliggjorda, jag har även kallat mina mäktiga, för min vrede är inte över dem som fröjdar sig åt mitt majestät."

4 Mängdens larm på bergen är som från ett stort folk, ett våldsam oljud från "nationernas ^bsamlade riken. Härskarornas Herre mönstrar härskarorna för striden.

5 De kommer från ett fjärran land, från himlens ände, ja, Herren och hans förbittrings vapen, för att fördärva hela landet.

16a Jes. 35:8;
L&F 133:27.

22 2a Mosiah 4:6;
Hel. 12:1.

b 2 Mos. 15:2;
Ps. 83:18.

HFS Jehova.

3a HFS Levande vatten.

4a HFS Tacksam,
tacksamhet,
tacksägelse.

5a L&F 136:28.

6a Jes. 54:1;
Sef. 3:14.

23 1a dvs ett domedags-
budskap.

b Den historiska
förstörelsen av det
ogudaktiga Babylon
som förutsägs i
Jes. 13 och 14 är en
sinnebild för hela

den ogudaktiga
världens slutliga
undergång.
L&F 133:5, 7, 14.
HFS Babel, Babylon.

2a ELLER standar.
HFS Baner.

b DVS ge en signal.

3a DVS heliga.

4a Sak. 14:2–3.

b Sak. 12:3.

6 Jämra er, för Herrens dag är nära. Den ska komma som en förgörelse från den Allsmäktige.

7 Därför ska alla händer slappna, och alla människors hjärtan ska försmäktas.

8 Och de ska förskräckas, kval och sorger ska gripa dem. De ska häpna över varandra, deras ansikten ska bli som flammor.

9 Se, Herrens dag kommer, gruvlig med både förbittring och brinnande vrede för att lägga landet öde. Och han ska "utrota dess syndare därur.

10 För himlens stjärnor och dess stjärnbilder ska inte ge sitt ljus, "soluppgången ska för-
mörkas och månen ska inte låta sitt ljus lysa.

11 "Och jag ska "straffa världen för dess ondska och de ogudaktiga för deras ondska. Jag ska låta göra slut på de ^bhögmödigas övermod och slå ner de fruktansvärda högmödig.

12 Jag ska göra en "människa mer dyrbar än fint guld, ja, en människa mer än guldtackan från Ofir.

13 Därför ska jag skaka himlarna, och jorden ska "vika från sin plats genom Härskarornas Herres förbittring och på hans brinnande vredes dag.

14 Och det ska vara som det jagade rådjuret och som ett får som ingen samlar in. Och de

ska alla vända sig till sitt eget folk och fly, var och en till sitt eget land.

15 Var och en som är högmodig ska genomborras, ja, och var och en som förenar sig med de ogudaktiga ska falla för svärdet.

16 Även deras barn ska krossas inför deras ögon, deras hus ska plundras och deras hustrur skändas.

17 Se, jag ska hetsa mot dem moderna, som inte ska akta silver och guld, inte heller ska de glädjas däråt.

18 Deras båg- och pilbågar ska även krossa de unga männen, och de ska inte ha förbarmande med frukten i moderlivet, deras ögon ska inte skona barnen.

19 Och med Babylon, rikenas krona, kaldeernas "sköna majestät, ska det gå som när Gud omstörtade ^bSodom och Gomorra.

20 Det ska aldrig bli ^abefolkat, inte heller ska någon bo där från släktled till släktled. Inte heller ska araben där slå upp sitt tält, och inte heller ska herdarna där inrätta sin fålla.

21 Men öknens ^avilda djur ska ligga där, och deras hus ska fyllas av klagande varelser. Och ugglor ska bo där, och ^bsatyrer ska dansa där.

22 Och öarnas vilda djur ska tjuta i deras övergivna ^ahus

9a HFS Jorden – Jordens rening.

10a HFS Världen – Världens ände.

11a Mal. 4:1.

b L&F 64:24.

12a Jes. 4:1–4.

13a HFS Jorden – Jordens slutliga tillstånd.

19a DVS fåfänglighet.

b 1 Mos. 19:24–25;

5 Mos. 29:23;

2 Ne. 13:9.

20a Jer. 50:3, 39–40.

21a Jes. 34:14–15.

b HEBR eller getabockar och demoner.

22a HEBR palats.

och ^bdrakar i deras vackra palats. Och snart kommer hennes tid, och hennes dag ska inte förlängas. För jag ska med hast förgöra henne, ja, jag ska vara barmhärtig mot mitt folk, men de ogudaktiga ska förgås.”

KAPITEL 24

Israel ska insamlas och ska åtnjuta tusenårsrikets vila – Lucifer drevs ut från himlen för sitt upprors skull – Israel ska triumfera över Babylon (världen) – Jämför Jesaja 14. Omkring 559–545 f.Kr.

FÖR Herren ska förbarma sig över Jakob och åter ^autvälja Israel och insätta dem i deras eget land. Och ^bfrämlingarna ska förenas med dem, och de ska hålla sig till Jakobs hus.

2 ^aOch folken ska ta dem och föra dem till deras plats, ja, från fjärran till jordens ändar, och de ska återvända till sina ^butlovade länder. Och Israels hus ska besitta dem, och Herr-ens land ska vara till för ^ctjän-are och tjänarinnor. Och de ska ta dem till fånga som höll dem själva fångna, och de ska råda över sina förtryckare.

3 Och det ska ske på den dagen att Herren ska ge dig ^avila från din sorg och från din fruktan, och från den hårda

träldom vari du tvingades att tjäna.

4 Och det ska ske på den dagen att du ska uttala denna visa över kungen i ^a“Babylon och säga: ”Vilket slut har inte förtryckaren fått, vilken ände på den gyllene staden!”

5 Herren har brutit sönder de ogudaktigas stav, härskarnas spiror.

6 Den som i förbittring slog folken med slag på slag, den som i vrede härskade över folken förföljs, och ingen hindrar det.

7 Hela jorden har fått vila och ro, de brister ut i ^asång.

8 Ja, ^a“furuträden gläder sig över dig, och likaså Libanons cedrar, de säger: ’Sedan du föll har ingen ^btimmerhuggare kommit upp emot oss.’

9 ^a“Helvetet därnere är i rörelse för att möta dig när du kommer, det väcker upp de ^bdöda för din skull, ja, jordens alla väldiga. Det har låtit nationernas alla kungar resa sig från sina troner.

10 De ska alla tala och säga till dig: ’Har även du blivit maktlös liksom vi? Har du blivit som en av oss?’

11 Din ståt har förts ner i graven, ljudet från dina harpor hörs inte mer, maskar sprider sig under dig och maskar är ditt täcke.

12 ^a“Hur har du inte fallit från

22 ^b HEBR (kanske) sjakaler eller vilda hundar.

24 1 ^a Sak. 1:17.

^b Jes. 60:3–5, 10.

2 ^a Dvs andra nationer ska hjälpa Israel.

^b HFS Utlovade landet.

^c Jes. 60:14.

3 ^a Jos. 1:13;

L&F 84:24.

4 ^a HFS Babel, Babylon.

7 ^a Jes. 55:12.

8 ^a Dvs cypresser.

^b Dvs föll död ner.

9 ^a HFS Helvetet.

^b Dvs andar utan

fysiska kroppar.

12 ^a L&F 76:26.

himlen, o ^bLucifer, du morgonrodnadens son! Hur har du inte fällts till marken, du som försvagade nationerna!

13 För du sa i ditt hjärta: "Jag ska stiga upp till himlen, jag ska upphöja min tron ovanför Guds stjärnor, jag ska även sätta mig på gudaförsamlingens berg längst upp i ^bnorrr.

14 Jag ska stiga upp över molnens höjder, jag ska bli som den Allrahögste.'

15 Dock ska du föras ner till helvetet, längst ner i "gropen.

16 De som ser dig ska "titta noga på dig och ska betrakta dig och säga: 'Är detta den man som kom jorden att darra, som kom riken att skaka,

17 och som förvandlade jorden till en vildmark och ödelade dess städer, och som inte öppnade sina fångars hus?'

18 Nationernas alla kungar, ja, allesammans, ligger med ära, var och en i "sitt eget hus.

19 Men du är utkastad ur din grav likt en "avskyvård gren och återstoden av dem som är dräpta, de som har genomborrats med svärd, vilka förs ner till ^bgropens stenar likt ett kadaver som förtrampats.

20 Du ska inte förenas med dem i graven, för du har fördärvat ditt land och dräpt ditt folk. "Ogärningsmäns ^bavkomma ska aldrig mer nämnas."

21 Anställ blodbad på hans söner för deras faders "ondska skull så att de inte reser sig, inte heller tar landet i besittning, inte heller fyller jordens yta med städer.

22 "För jag ska resa mig upp emot dem, säger Härskarornas Herre, och jag ska utrota ur Babylon "namnet och återstoden och sonen och ^bnevön, säger Herren.

23 Jag ska också göra det till ett "tillhåll för rördrommar och en plats för vattengölar, och jag ska sopa det med ödeläggelsens kvast, säger Härskarornas Herre.

24 Härskarornas Herre har svurit och sagt: Som jag har tänkt så ska det sannerligen ske, och vad jag har beslutat, så ska det bli.

25 Ja, jag ska föra "assyriern in i mitt land och på ^bmina berg trampa honom under fötterna. Då ska hans "ok lyftas av dem och hans börda lyftas av från deras axlar."

12^b HEBR morgonstjärnan, gryningens son.
Man talar om den ogudaktiga världens härskare (Babylon) som om denne är Lucifer, härskare över all ogudaktighet.
HFS Djävulen;
Lucifer.
13^a Mose 4:1–4.
^b dvs gudarnas boplatser enligt babylonisk

trosuppfattning.
Ps. 48:2.
15^a 1 Ne. 14:3.
16^a HEBR snegla på dig och tänka på dig.
18^a dvs hans familjegrav.
19^a dvs en förkastad gren, avskuren och övergiven.
^b dvs allra längst ner.
20^a Ps. 21:10–11; 37:28.
^b HFS Ogudaktigt, ogudaktighet.

21^a 2 Mos. 20:5.
22^a Ords. 10:7.
^b Job 18:19.
23^a Jes. 34:11–15.
25^a Ämnet skiftar till Assyriens anfall och undergång i Juda 701 f.Kr. (v. 24–27).
2 Kung. 19:32–37;
Jes. 37:33–38.
^b dvs bergen i Juda och Israel.
^c Jes. 10:27.

26 ^aDetta är det beslut som är beslutat för hela jorden, och detta är den hand som är utsträckt över alla nationer.

27 För Härskarornas Herre har beslutat det, och vem kan göra det om intet? Och hans hand är utsträckt, och vem kan använda den?

28 I det ^aär då kung ^bAhas dog kom följande börda:

29 Gläd dig inte, du Filisteer, över att den stav som slog dig är sönderbruten, för från ormens rot ska en giftorm komma fram, och dennes avkomma blir en brinnande flygande orm.

30 Och de fattigas förstfödda ska finna föda och de behövande ska slå läger i trygghet, och jag ska döda din rot genom hungersnöd, och han ska dräpa din kvarleva.

31 Jämra dig, o port, ropa, o stad, hela Filisteer har upplösts. För norrifrån ska komma en rök, och ingen ska vara ensam på sin utsatta tid.

32 Vad ska då nationernas sändebud svara? Jo, att Herren har grundat ^aSion och att de ^bfattiga bland hans folk ska ^cförtrösta därpå.

KAPITEL 25

Nephi gläds åt tydlighet – Jesajas profetior kommer att förstås i de sista dagarna – Judarna kommer

att återvända från Babylon, korsfästa Messias och skingras och gisslas – De kommer att återupp-rättas då de tror på Messias – Han ska komma första gången sex hundra år efter det att Lehi lämnat Jerusalem – Nephiterna håller Moses lag och tror på Kristus, som är Israels Helige. Omkring 559–545 f.Kr.

Nu säger jag, Nephi, något om de ord som jag har skrivit, vilka har talats genom Jesajas mun. För se, Jesaja sa mycket som var ^asvårt för många bland mitt folk att förstå, för de känner inte till judarnas sätt att profetera.

2 För jag, Nephi, har inte lärt dem mycket om judarnas seder, för deras ^agärningar var mörkrets gärningar, och deras handlingar var avskyvärda handlingar.

3 Därför skriver jag till mitt folk, till alla dem som i framtiden får del av det jag skriver, så att de må känna till Guds straffdomar, att de drabbar alla nationer enligt det ord som han har talat.

4 Lyssna därför, o mitt folk, vilka är av Israels hus, och öppna ert öra för mina ord. För även om Jesajas ord inte är tydliga för er är de ändå tydliga för alla dem som är fyllda av ^aprofetians ^bande. Men jag ger er en

26a dvs till slut kommer alla världsligt sinnade nationer att tillintetgöras på samma sätt.

28a dvs omkring 720 f.Kr. Denna börda eller detta domedagsbud-

skap förutsades om filisteerna, medan Juda skulle skyddas.

b 2 Kung. 16:20.

32a HFS Sion.

b Sef. 3:12.

c ELLER söka sin tillflykt

däri.

25 1a 2 Ne. 25:5–6.

2a 2 Kung. 17:13–20.

4a HFS Helige

Anden, den.

b HFS Profetia, profetera.

profetia enligt den ande som är i mig. Därför ska jag profetera lika ^atydligt som jag gjort sedan jag kom från Jerusalem med min far. För se, min själ gläds åt att tala tydligt till mitt folk så att de kan få kunskap.

5 Ja, och min själ gläds åt ^aJesajas ord, för jag kom från Jerusalem, och mina ögon har sett det som angår ^bjudarna, och jag vet att judarna förstår profeternas ord. Och det finns inget annat folk som förstår det som talats till judarna såsom de, om de inte blir undervisade på samma sätt som judarna.

6 Men se, jag, Nephi, har inte undervisat mina barn på judarnas sätt. Men se, jag har själv bott i Jerusalem varför jag känner till områdena runt omkring, och jag har talat till mina barn om de Guds straffdomar som har ^adrabbat judarna, ja, till mina barn, enligt allt det som Jesaja har talat, och jag skriver inte ner dem.

7 Men se, jag fortsätter med min egen profetia på mitt ^atydliga sätt vilket jag vet att ingen kan missförstå. Dock ska människorna i de dagar då Jesajas ord ska gå i uppfyllelse med visshet känna till dem vid de tidpunkter då de äger rum.

8 Därför är de av ^avärde för människobarnen, och den som tror att de inte är det, till honom ska jag tala särskilt och begränsa mina ord till mitt ^b eget folk. För jag vet att de ska bli av stort värde för dem i de ^csista dagarna, för på den dagen ska de förstå dem. Därför, för deras bästa, har jag skrivit dem.

9 Och liksom ett släktled bland judarna har ^aförgjorts på grund av ondska så har de förgjorts från släktled till släktled för sin onskas skull. Och aldrig har någon av dem förgjorts utan att det blivit dem ^bförutsagt av Herrens profeter.

10 Därför har det omtalats för dem vilken förstörelse som skulle komma över dem omedelbart efter det att min far lämnat Jerusalem. Ändå förhårdade de sina hjärtan, och i enlighet med min profetia har de ^aförgjorts, utom de som ^bförts bort som fångar till Babylon.

11 Och detta säger jag nu på grund av den ande som är i mig. Och trots att de har förts bort ska de vända tillbaka igen och besitta Jerusalems land. Därför ska de på nytt ^aåterställas till sitt arveland.

4c 2 Ne. 31:3; 33:5–6;
Jakob 4:13.
5a 1 Ne. 19:23;
3 Ne. 23:1.
b HFS Judar.
6a 2 Ne. 6:8;
Hel. 8:20–21.
7a 2 Ne. 32:7;
Alma 13:23.
8a HFS Skrifterna –

Skrifternas värde.
b Enos 1:13–16;
Morm. 5:12–15;
L&F 3:16–20.
c HFS Sista dagarna,
sista tiden.
9a Jer. 39:4–10;
Matt. 23:37–38.
b Amos 3:7;
1 Ne. 1:13.

10a 1 Ne. 7:13;
2 Ne. 6:8;
Omni 1:15;
Hel. 8:20–21.
b 2 Kung. 24:14;
Jer. 52:3–16.
11a Esra 1:1–4;
Jer. 24:5–7.

12 Men se, de ska uppleva krig och krigsrykten och när dagen kommer då Faderns ^aEnfödde, ja, himlens och jordens Fader, ska uppenbara sig för dem i köttet, se, då ska de förkasta honom på grund av sin ondska och sina hjärtans hårdhet och sina nackars styvhet.

13 Se, de ska ^akorsfästa honom, och sedan han legat i en ^bgravkammare i ^ctre dagars tid ska han ^duppstå från de döda med läkedom i sina vingar, och alla de som tror på hans namn ska bli frälsta i Guds rike. Därför gläds min själ åt att profetera om honom, för jag har ^esett hans dag, och mitt hjärta ärar hans heliga namn.

14 Och se, det ska ske att sedan ^aMessias uppstått från de döda och uppenbarat sig för sitt folk, för alla som tror på hans namn, ska Jerusalem ^båter förstöras. För ve dem som strider mot Gud och hans kyrkas folk.

15 Därför ska ^ajudarna ^bskingras bland alla nationer, ja, och även ^cBabylon ska förgöras varför judarna ska skingras av andra nationer.

16 Och sedan de blivit skingrade och Herren Gud

har gisslat dem genom andra nationer under en tid av många släktled, ja, från släktled till släktled till dess de övertygats om att ^atro på Kristus, Guds Son, och på försoningen, vilken är obegränsad för hela människosläktet – och när dagen kommer då de tror på Kristus och tillber Fadern i hans namn med oskyldiga hjärtan och rena händer och inte längre förväntar en annan Messias, då, vid den tiden, ska dagen komma när de ovillkorligen måste tro på detta.

17 Och Herren ska åter, för andra gången, sträcka ut handen för att ^aåterställa sitt folk från dess förlorade och fallna tillstånd. Därför ska han påbörja ett underbart och ^bförunderligt verk bland människobarnen.

18 Därför ska han föra fram sina ^aord till dem, de ord som ska ^bdöma dem på den yttersta dagen, för de ska ges dem i avsikt att ^cövertyga dem om den sanne Messias som förkastades av dem, och för att övertyga dem om att de inte längre behöver se fram emot att en Messias ska komma, för det kommer inte någon, utom möjligen en ^dfalsk Messias som

12a HFS Enfödde.

13a Luk. 23:33.

b Joh. 19:41–42;

1 Ne. 19:10.

c Luk. 24:6–7;

Mosiah 3:10.

d HFS Uppståndelse.

e 1 Ne. 11:13–34.

14a HFS Messias.

b Luk. 21:24;

JS–M 1:1–18.

15a HFS Judar.

b Neh. 1:8–9;

2 Ne. 10:6.

c HFS Babel, Babylon.

16a 2 Ne. 10:6–9; 30:7;

Morm. 5:14.

17a 2 Ne. 21:11–12; 29:1.

HFS Evangeliets

återställelse.

b Jes. 29:14;

2 Ne. 27:26;

3 Ne. 28:31–33.

18a 2 Ne. 29:11–12;

33:11, 14–15.

b HFS Domen,

den yttersta.

c 2 Ne. 26:12–13.

d HFS Antikrist.

bedrar folket. För det finns endast en Messias som profeterna har talat om, och den Messias är han som skulle förkastas av judarna.

19 För enligt profeternas ord kommer ^a“Messias ^bsex hundra år från den tid då min far lämnade Jerusalem. Och enligt profeternas ord och likaså ^c“Guds ängels ord ska hans namn vara Jesus Kristus, Guds Son.

20 Och nu, mina bröder, har jag talat tydligt så att ni inte kan missförstå. Och så sant Herren Gud lever som ^a“förde Israel ut ur Egyptens land och gav Mose makt att ^b“bota nationerna sedan de blivit bitna av de giftiga ormarna, om de blickade upp mot ^c“ormen som han lyfte upp framför dem, och även gav honom makt att slå på ^d“klippan så att vatten kom fram, ja, jag säger er att liksom allt detta är sant, och så sant Herren Gud lever, finns det inget annat ^e“namn givet under himlen utom denne Jesus Kristus, om vilken jag har talat, varigenom människan kan bli frälst.

21 Och av den anledningen har Herren Gud lovat mig att de ting som jag ^a“skriver ska

förvaras och bevaras och överlämnas till mina avkomlingar från släktled till släktled, för att löftet till Josef ska kunna uppfyllas om att hans avkomlingar aldrig ska ^b“förgås så länge jorden består.

22 Därför ska dessa ting överlämnas från släktled till släktled så länge jorden består. Och de ska överlämnas enligt Guds vilja och behag. Och de nationer som innehar dem ska ^a“dömas efter dem enligt de ord som är skrivna.

23 För vi arbetar flitigt med att skriva för att ^a“förmå våra barn, och likaså våra bröder, att tro på Kristus och att förlikas med Gud. För vi vet att det är genom ^b“nåd vi blir frälsta, sedan vi har gjort allt vi kan ^c“göra.

24 Och trots att vi tror på Kristus ^a“håller vi Moses lag och ser ståndaktigt framåt mot Kristus, till dess lagen ska fullbordas.

25 För i denna avsikt blev ju ^a“lagen given, och därför har lagen blivit ^b“död för oss, och vi blir levandegjorda i Kristus på grund av vår tro. Ändå håller vi lagen för befallningarnas skull.

19^a HFS Jesus Kristus – Profetior om Jesu Kristi födelse och död.
 b 1 Ne. 10:4;
 3 Ne. 1:1, 13.
 c 2 Ne. 10:3.
 20^a 2 Mos. 3:7–10;
 1 Ne. 17:24, 31; 19:10.
 b Joh. 3:14; 1 Ne. 17:41.
 c 4 Mos. 21:8–9;
 Alma 33:19;
 Hel. 8:14–15.
 d 2 Mos. 17:6;

4 Mos. 20:11;
 1 Ne. 17:29; 20:21.
 e Hos. 13:4;
 Apg. 4:10–12;
 Mosiah 5:8;
 Mose 6:52.
 HFS Frälsaren.
 21^a 2 Ne. 27:6–14.
 b Amos 5:15;
 2 Ne. 3:16;
 Alma 46:24–27.
 22^a 2 Ne. 29:11; 33:10–15;
 3 Ne. 27:23–27.

23^a HFS Barn.
 b Rom. 3:23–24;
 2 Ne. 2:4–10;
 Mosiah 13:32;
 Alma 42:12–16;
 L&F 138:4.
 HFS Nåden.
 c Jak. 2:14–26.
 HFS Gärningar.
 24^a Jakob 4:4–5.
 25^a HFS Moses lag.
 b Rom. 7:4–6.

26 Och vi ^atalas om Kristus, vi gläds i Kristus, vi predikar om Kristus, vi ^bprofeterar om Kristus, och vi skriver i enlighet med våra profetior så att våra ^cbarn ska kunna veta till vilken källa de kan se för att få ^dförlåtelse för sina synder.

27 Därför talar vi om lagen för att våra barn ska kunna känna till lagens livlöshet. Och för att de, genom att de känner till att lagen är livlös, ska kunna se framåt mot det liv som är i Kristus och veta i vilken avsikt lagen har getts. Och så att de, sedan lagen uppfyllts i Kristus, inte behöver förhärda sina hjärtan mot honom, när lagen borde vara upphävd.

28 Och se, mitt folk, ni är ett ^astyvackat folk! Därför har jag talat tydligt till er så att ni inte kan missförstå det. Och de ord som jag har talat ska stå som ett ^bvittnesbörd mot er, för de räcker till att ^clära var och en den rätta vägen. För den rätta vägen är att tro på Kristus och inte förneka honom, för genom att förneka honom förnekar ni även profeterna och lagen.

29 Och se, jag säger er att den rätta vägen är att tro på Kristus och inte förneka honom. Och Kristus är Israels Helige varför ni måste böja er inför honom och tillbe honom av all er ^aförmåga, allt ert förstånd och all er

styrka samt av hela er själ. Och om ni gör detta ska ni på intet sätt drivas ut.

30 Och i den mån som det är nödvändigt måste ni utföra Guds förrättningar och ^aförordningar till dess lagen som gavs till Mose fullbordas.

KAPITEL 26

Kristus kommer att betjäna nephiterna – Nephi förutser sitt folks undergång – De kommer att tala ur stoftet – Icke-judarna ska bygga upp falska kyrkor och hemliga sammansvärjningar – Herren förbjuder människorna att utöva prästvælde. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH sedan Kristus har ^auppstått från de döda ska han ^bvisa sig för er, mina barn och mina älskade bröder. Och de ord han talar till er ska vara den ^clag som ni ska följa.

2 För se, jag säger er att jag har sett att många släktled ska gå bort, och det ska förekomma stora krig och stridigheter bland mitt folk.

3 Och efter att Messias har kommit ska ^atecken ges till mitt folk om hans ^bfödelse och likaså om hans död och uppståndelse. Och stor och fruktansvärd blir den dagen för de ogudaktiga, för de ska förgås. Och de förgås eftersom de driver ut profeterna

26a Jakob 4:12;
Jar. 1:11;
Mosiah 3:13.
b Luk. 10:23–24.
c HFS Barn.
d HFS Syndernas
förlåtelse.

28a Mosiah 3:14.
b HFS Vittnesbörd.
c 2 Ne. 33:10.
29a 5 Mos. 6:5;
Mark. 12:29–31.
30a HFS Förordningar.
26 1a 3 Ne. 11:1–12.

b 1 Ne. 11:7; 12:6.
c 3 Ne. 15:2–10.
3a 1 Ne. 12:4–6.
HFS Tecken.
b HFS Jesus Kristus –
Profetior om Jesu
Kristi födelse och död.

och de heliga och stenar dem och dräper dem. Därför ska ropet från de heligas ^cblod stiga upp till Gud från marken mot dem.

4 "Dagen som kommer ska därför ^abränna upp alla dem som är högmodiga och handlar ogudaktigt, säger Härskarornas Herre, för de ska vara som stubb.

5 Och de som dödar profeterna och de heliga ska ^auppslukas av jordens djup, säger Härskarornas Herre. Och ^bberg ska täcka dem och virvelvindar ska föra bort dem och byggnader ska falla över dem och krossa dem och mala dem till stoft.

6 Och de ska hemsökas av åska och blixtar och jordskalv och all slags förgörelse, för Herrens vredes eld ska upptändas mot dem och de ska vara som stubb, och dagen som kommer ska förtära dem, säger Härskarornas Herre."

7 O, vilken smärta och ångest i min själ över förlusten av dem bland mitt folk som dräpts! För jag, Nephi, har sett det, och det var nära att förtära mig i Herrens närhet. Men jag måste ropa till min Gud: "Dina vägar är ^arättfärdiga!"

8 Men se, de rättfärdiga som hörsammar profeternas ord och

inte förgör dem utan ståndaktigt ser fram emot Kristus och de tecken som är givna, trots all ^aförföljelse – se, det är de som ^binte ska förgås.

9 Men Rättfärdighetens Son ska ^avisa sig för dem. Och han ska ^bhela dem, och de ska ha ^cfrid i honom till dess ^dtre släktled har gått bort och många av ^efjärde släktledet har gått bort i rättfärdighet.

10 Och när detta har skett drabbas mitt folk av en snar ^aundergång, för trots min själs smärta har jag sett det. Därför vet jag att detta ska hända, och de säljer sig för intet, för som belöning för sitt högmod och sin dårskap ska de skörda undergång. För eftersom de ger efter för djävulen och väljer mörkrets gärningar hellre än ljuset måste de fara ner till ^bhelvetet.

11 För Herrens Ande kommer inte alltid att ^asträva med människan. Och när Anden slutar sträva med människan kommer snar undergång, och detta bedrövar min själ.

12 Och liksom jag talade om att ^aövertyga ^bjudarna om att Jesus är ^cKristus själv, måste ickejudarna nödvändigtvis bli övertygade om att Jesus är Kristus, den evige Guden,

3c 1 Mos. 4:10;

2 Ne. 28:10;

Morm. 8:27.

4a 3 Ne. 8:14–24; 9:3, 9.

5a 1 Ne. 19:11;

3 Ne. 10:14.

b 3 Ne. 8:10; 9:5–8.

7a HFS Rättvisa.

8a HFS Förfölja,

förföljelse.

b 3 Ne. 10:12–13.

9a 3 Ne. 11:8–15.

b 3 Ne. 17:7–9.

c 4 Ne. 1:1–4.

d 1 Ne. 12:11–12;

3 Ne. 27:30–32.

e Alma 45:10–12;

Hel. 13:9–10.

10a Alma 45:9–14;

Morm. 8:1–9.

b HFS Helvetet.

11a Eth. 2:15.

12a 2 Ne. 25:18.

b 2 Ne. 30:7;

Morm. 5:14.

HFS Judar.

c Morm. 3:21.

13 och att han genom den "Helige Andens kraft uppenbarar sig för alla dem som tror på honom, ja, för varje nation, släkte, tungomål och folk genom mäktiga underverk, tecken och under bland människobarnen, alltefter deras tro.

14 Men se, jag profeterar för er om de "sista dagarna, om de dagar när Herren Gud ska ^bframbringa dessa ting till människobarnen.

15 Sedan mina avkomlingar och mina bröders avkomlingar nedsjunkit i otro och blivit slagna av icke-judarna, ja, sedan Herren Gud slagit läger runt omkring dem och belägrat dem med en jordvall och uppfört befästningsverk mot dem, och sedan de har lagts ner i jorden så djupt att de inte finns till, ska ändå de rättfärdigas ord bli skrivna och de trofastas böner bli hörda, och ingen av dem som har nedsjunkit i otro ska bli bortglömd.

16 För de som ska förgöras ska "tala till dem ur jorden och deras ord ska komma dämpade ur stoftet, och deras röst ska vara som en andebesvärjares. För Herren Gud ska ge honom kraft så att han kan viska om dem, ja, som om det kom ut ur jorden, och deras tal ska viska ut ur stoftet.

17 För så säger Herren Gud: "De ska "skriva om det som sker bland dem, och det ska skrivas ner och förseglas i en bok, och de som nedsjunkit i otro ska inte få del av det, för de ^bförsöker förgöra det som hör Gud till.

18 För se, liksom de som har förgjorts har förgjorts hastigt, och deras fruktansvärda skaror ska bli som "agnar som sprids – ja, så säger Herren Gud: Det ska ske på ett ögonblick, plötsligt."

19 Och det ska ske att de som har nedsjunkit i otro ska bli "slagna av icke-judarnas hand.

20 Och icke-judarna har förhävt sig med "högmod i blicken och har ^bsnavat på grund av att deras "stötsten är så stor att de har bildat många "kyrkor. Ändå föraktar de Guds makt och underverk och prisar sin egen visdom och sin egen "lärdom för att kunna skaffa sig vinning och ^fmala sänder de fattigas ansikten.

21 Och många kyrkor har bildats som orsakar "avund och stridigheter och illvilja.

22 Och där finns även "hemliga sammansvärjningar precis som i forna tider, i likhet med djävulens sammansvärjningar, för han är grundaren av allt detta, ja, grundaren till mord och mörkrets gärningar. Ja, och

13a HFS Helige Anden, den.
14a HFS Sista dagarna, sista tiden.
b HFS Evangeliets återställelse.
16a Jes. 29:4; Moro. 10:27; Mose 7:62.

HFS Mormons bok.
17a 2 Ne. 29:12.
b Enos 1:14.
18a Morm. 5:16–18.
19a 3 Ne. 16:8–9; 20:27–28.
20a HFS Högmod.
b 1 Ne. 13:29, 34.
HFS Avfall.
c Hes. 14:4.

d 1 Ne. 14:10; 22:23; Morm. 8:28.
e 2 Ne. 9:28; Morm. 9:7–8.
f Jes. 3:15; 2 Ne. 13:15.
21a HFS Avund.
22a HFS Hemliga sammansvärjningar.

han leder dem vid halsen med ett rep av lin till dess han binder dem med sina starka rep för evigt.

23 För se, mina älskade bröder, jag säger er att Herren Gud inte verkar i mörker.

24 Han gör ingenting utom det som är till nytta för världen, för han "älskar världen så högt att han lägger ner sitt eget liv för att kunna dra ^balla människor till sig. Därför befaller han ingen att inte ta del av hans frälsning.

25 Se, ropar han väl till någon och säger: "Gå bort från mig?" Se, jag säger er: Nej. I stället säger han: "Kom till mig, ni alla jordens ändar, ^bköp mjölk och honung utan pengar och för intet."

26 Se, har han befallt någon att gå bort från synagogorna eller bort från bönehusen? Se, jag säger er: Nej.

27 Har han befallt någon att inte ta del av hans "frälsning? Se, jag säger er: Nej. I stället har han ^bgett den fritt åt alla människor. Och han har befallt sitt folk att de ska förmå alla människor att "omvända sig.

28 Se, har Herren befallt någon att inte ta del av hans godhet? Se, jag säger er: Nej. I stället har "alla människor samma förmån, den ene som den andre, och ingen förmenas.

29 Han befäller att det inte ska finnas några "prästvålden, för se, prästvålden innebär att människor predikar och sätter upp sig själva som ljus för världen så att de kan skaffa sig vinning och få ^bvärldens beröm, men de söker inte Sions välfärd.

30 Se, Herren har förbjudit sådant. Därför har Herren Gud gett befallning att alla människor ska ha "kärlek, vilken kärlek är ^bkristlig kärlek. Och om de inte har denna kärlek så är de ingenting. Om de nu har denna kärlek så låter de inte arbetaren i Sion förgås.

31 Men arbetaren i "Sion ska arbeta för Sion, för om de arbetar för ^bpengar ska de förgås.

32 Och vidare: Herren Gud har "befallt människorna att de inte ska mörda, att de inte ska ljuga, att de inte ska stjäla, att de inte ska ^bmissbruka Herrens, sin Guds, namn, att de inte ska avundas, att de inte ska hysa illvilja, att de inte ska strida med varandra, att de inte ska bedriva hor och att de inte ska göra något av allt detta. För den som gör sådant ska förgås.

33 För inget av denna ondska kommer från Herren, för han gör det som är gott bland människobarnen. Och han gör inget som inte är tydligt för männ-

24a Joh. 3:16.

b 3 Ne. 27:14–15.

25a Alma 5:33–35;

3 Ne. 9:13–14.

b Jes. 55:1–2.

27a HFS Frälsning.

b Ef. 2:8;

2 Ne. 25:23.

c HFS Omvända sig, omvändelse.

28a Rom. 2:11;

1 Ne. 17:33–35.

29a HFS Prästvælde.

b L&F 121:34–37.

30a Moro. 7:47–48.

HFS Kärlek.

b HFS Kärlek.

31a HFS Sion.

b Jakob 2:17–19;

L&F 11:7; 38:39.

32a HFS Guds bud och befallningar.

b HFS Vanvärdig,

vanvärdighet.

iskobarnen. Och han inbjuder dem alla att komma till honom och ta del av hans godhet. Och han ^aavvisar ingen som kommer till honom, varken svart eller vit, träl eller fri, man eller kvinna. Och han kommer ihåg ^bhedningen, och ^calla är lika inför Gud, både jude och icke-jude.

KAPITEL 27

Mörker och avfall ska täcka jorden i de sista dagarna – Mormons bok ska komma fram – Tre vittnen ska vittna om boken – Den lärde mannen ska säga att han inte kan läsa den förseglade boken – Herren ska utföra ett underbart och förunderligt verk – Jämför Jesaja 29. Omkring 559–545 f.Kr.

MEN se, i de ^asista dagarna eller i icke-judarnas dagar – ja, då ska alla icke-judarnas nationer och likaså judarna, både de som ska komma till detta land och de som är i andra länder, ja, i alla jordens länder, vara berusade av ondska och alla slags avskyvärdheter.

2 Och när den dagen kommer ska de hemsökas av Härskarornas Herre med åska och med jordbävning och med stort larm och med storm och med oväder och med ^alågor av förtärande eld.

3 Och alla de ^anationer som

^bstrider mot Sion och som oroar henne ska vara som en drömsyn om natten. Ja, med dem ska det vara som när en hungrig man drömmer att han äter, men han vaknar och hans själ är tom, eller likt en törstig man som drömmer att han dricker, men han vaknar och försmäktar, och hans själ törstar. Ja, just så ska det vara med hela skaran av nationer som strider mot Sions berg.

4 För se, alla ni som gör ondskefulla gärningar, hejda er och förundras, för ni ska skria och ropa. Ja, ni ska vara druckna men inte av vin, ni ska ragla men inte av starka drycker.

5 För se, Herren har utgjutit över er en tung sömns ande. För se, ni har tillslutit era ögon och ni har förkastat profeterna. Och era styresmän och siarna har han gömt på grund av er ondska.

6 Och det ska ske att Herren Gud till ^aer ska frambringa en ^bboks ord, och de ska vara de avsomnades ord.

7 Och se, boken ska vara ^aförseglad, och i boken ska finnas en ^buppenbarelse från Gud från världens begynnelse till dess ^cslut.

8 Och på grund av det som är ^aförseglat ska det som är förseglat ^binte överlämnas på folkets ogudaktighets och

33a Apg. 10:9–35, 44–45.

b Alma 26:37.

c Rom. 2:11;

1 Ne. 17:35.

27 1a HFS Sista dagarna, sista tiden.

2a Jes. 24:6; 66:15–16;

Jakob 6:3; 3 Ne. 25:1.

3a Jes. 29:7–8.

b 1 Ne. 22:14.

6a Jar. 1:2;

Morm. 5:12–13.

b 2 Ne. 26:16–17; 29:12.

HFS Mormons bok.

7a Jes. 29:11–12;

Eth. 3:25–27; 4:4–7.

b Mosiah 8:19.

c Eth. 13:1–12.

8a Eth. 5:1.

b 3 Ne. 26:9–12;

Eth. 4:5–6.

avskyvärdheters dag. Därför ska boken undanhållas dem.

9 Men boken ska överlämnas åt en ^aman, och han ska överlämna bokens ord, vilka är orden från dem som har insomnat i stoftet, och han ska överlämna dessa ord till ^ben annan.

10 Men de ord som är förseglade ska han inte överlämna, inte heller ska han överlämna boken. För boken ska vara förseglad genom Guds makt, och den uppenbarelse som var förseglad ska behållas i boken intill Herrens egen rätta tid så att de kan komma fram. För se, de uppenbarar allt från världens grundläggning till dess slut.

11 Och dagen kommer då orden i boken vilka förseglades ska läsas från hustaken. Och de ska läsas genom Kristi kraft. Och allt som någonsin ägt rum bland människobarnen och som någonsin kommer att ske intill jordens ände ska "uppenbaras för människobarnen.

12 Därför ska boken, den dag då boken ska överlämnas till den man jag har talat om, döljas för världens ögon så att ingens ögon ska se den utom "tre ^bvittnen som förutom han som boken ska överlämnas till ska se den genom Guds makt. Och dessa ska vittna om bokens och dess innehålls sanning.

13 Och det finns ingen annan

som ska se den, förutom några få enligt Guds vilja för att bära vittnesbörd om hans ord till människobarnen. För Herren Gud har sagt att de trofastas ord ska tala som om det kom "från de döda.

14 Därför ska Herren Gud börja frambringa bokens ord. Och genom så många vittnens mun som synes honom gott ska han stadfästa sitt ord. Och ve den som "förkastar Guds ord!

15 Men se, det ska ske att Herren Gud ska säga till den åt vilken han överlämnar boken: "Ta dessa ord som inte är förseglade och överlämna dem till en annan så att han kan visa dem för den lärde och säga: 'Var vänlig "läs detta.'" Och den lärde ska säga: 'För hit boken, så ska jag läsa dem.'" "

16 Och för att få världens beröm och för att skaffa sig "vinning ska han säga detta, och inte till Guds ära.

17 Och mannen ska säga: "Jag kan inte föra hit boken, för den är förseglad."

18 Då ska den lärde säga: "Jag kan inte läsa den."

19 Därför ska det ske att Herren Gud återigen överlämnar boken och dess ord till honom som inte är lärd. Och mannen som inte är lärd ska säga: "Jag är inte lärd."

20 Då ska Herren Gud säga till honom: "De lärda ska inte läsa

9a L&F 17:5-6.

b JS-H 1:64-65.

11a Luk. 12:3;

Morm. 5:8;

L&F 121:26-31.

12a 2 Ne. 11:3;

Eth. 5:2-4;

L&F 5:11, 15; 17:1.

b 5 Mos. 19:15.

13a 2 Ne. 3:19-20;

33:13-15;

Moro. 10:27.

14a 2 Ne. 28:29-30;

Eth. 4:8.

15a Jes. 29:11-12;

JS-H 1:65.

16a Hfs Prästvælde.

dem, för de har förkastat dem, och jag kan utföra mitt eget verk. Därför ska du läsa de ord som jag ska ge dig.

21 "Rör inte vid de ting som är förseglade, för jag ska föra dem fram i min egen rätta tid. För jag ska visa människobarnen att jag kan utföra mitt eget verk.

22 När du så har läst de ord som jag har befallt dig och fått de "vittnen som jag har lovat dig, ska du åter försegla boken och gömma den åt mig så att jag kan bevara de ord som du inte har läst, till dess jag i min egen visdom finner för gott att uppensbara allt för människobarnen.

23 För se, jag är Gud, och jag är en "undrens Gud. Och jag vill visa världen att jag är ^bdensamme i går, i dag och i evighet. Och jag verkar inte bland människobarnen utom "i enlighet med deras tro."

24 Och åter ska det ske att Herren ska säga till honom som ska läsa de ord som överlämnas till honom:

25 "Eftersom detta folk nalkas mig med sin mun och ^bärar mig med sina läppar, men har fjärrmat sitt hjärta långt ifrån mig, och deras fruktan för mig består i inlärdade "människobud –

26 ska jag därför påbörja ett "underbart verk bland detta folk, ja, ett underbart och

^bförunderligt verk. För deras visas och lärdas visdom ska förgås, och deras förståndigas förstånd ska döljas.

27 Och "ve dem som försöker att i djupet dölja sina rådslag för Herren! Och deras gärningar sker i mörkret, och de säger: 'Vem ser oss, och vem känner oss?' De säger också: 'Att du vänder upp och ner på allt ska förvisso betraktas som ^bkrukmakarens lera.' Men se, jag ska visa dem, säger Härskarornas Herre, att jag känner alla deras gärningar. För ska verket säga om sin skapare: 'Han har inte skapat mig?' Eller ska det som formades säga om honom som formade det: 'Han förstod inget?'

28 Men se, säger Härskarornas Herre: Jag ska visa människobarnen att om ännu en mycket liten tid ska Libanon förvandlas till ett bördigt fält, och det bördiga fältet ska räknas som skogsmark.

29 "Och på den dagen ska de döva höra bokens ord, och de blindas ögon ska se ut ur dunkel och ut ur mörker.

30 Och de "ödmjuka ska också tillväxa, och deras ^bglädje ska vara i Herren, och de fattiga bland människor ska glädjas i Israels Helige.

31 För så sant Herren lever ska

21a Eth. 5:1.

22a HFS Vittnen om Mormons bok.

23a HFS Underverk.

b Hebr. 13:8.

c Hebr. 11;

Eth. 12:7–22.

25a Jes. 29:13.

b Matt. 15:8.

c 2 Ne. 28:31.

26a 1 Ne. 22:8;

2 Ne. 29:1–2.

HFS Evangeliets

återställelse.

b Jes. 29:14;

2 Ne. 25:17.

27a Jes. 29:15.

b Jer. 18:6.

29a Jes. 29:18.

30a HFS Ödmjuk,

ödmjukhet.

b L&F 101:36.

de se att den "förskräcklige blir till intet och att smädaren förtärs och att alla som söker det onda blir avskurna,

32 liksom de som kallar en man "överträdare för ett ords skull och lägger en snara för den som tillrättavisar i ^bporten och ^caktar den rättfärdige för intet."

33 Därför säger Herren, han som återlöste Abraham, om Jakobs hus: "Jakob ska nu inte blygas, inte heller ska hans ansikte nu blekna.

34 Men när han "ser sina barn, mina händers verk, mitt ibland sig, ska de hålla mitt namn heligt och även Jakobs Helige och de ska frukta Israels Gud.

35 Även de som var "vilsegångna i anden ska få förstånd, och de som knotade ska ^bta emot lärdom."

KAPITEL 28

Många falska kyrkor ska uppstå i de sista dagarna – De ska lära ut falska, fåfänga och dåraktiga lärosatser – Avfallet ska tillta på grund av falska lärare – Djävulen ska rasa i människornas hjärtan – Han ska lära ut alla slags falska lärosatser. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH se, mina bröder, nu har jag talat till er såsom Anden nödgat mig. Därför vet jag att detta förvisso måste ske.

2 Och det som ska skrivas ur "boken ska vara av stort ^bvärde för människobarnen, och särskilt för våra avkomlingar, som är en återstod av Israels hus.

3 För det ska ske på den dagen att de "kyrkor som är upprättade, men inte åt Herren, ska säga, den ena till den andra: "Se jag, jag är Herrens." Och de andra ska säga: "Jag, jag är Herrens." Och så ska alla säga som har upprättat kyrkor, men inte åt Herren.

4 Och de ska strida med varandra. Och deras präster ska strida med varandra, och de ska undervisa med sin "lärdom och förneka den Helige Anden, som inger vad de ska säga.

5 Och de "förnekar Guds, Israels Heliges, ^bmakt, och de säger till folket: "Lyssna till oss och hör vår lära. För se, det finns "ingen Gud i dag, för Herren och Återlösaren har utfört sitt verk, och han har gett sin makt åt människor.

6 Se, lyssna till min lära. Om någon säger att ett underverk utförts av Herrens hand så tro det inte. För i dag är han inte en "underverkens Gud, han har utfört sitt verk."

7 Ja, och det ska finnas många som ska säga: "Ät, drick och var glada, för i morgon ska vi dö och det ska gå oss väl."

31a Jes. 29:20.
32a Luk. 11:54.
b Amos 5:10.
c 2 Ne. 28:16.
34a Jes. 29:23–24.
35a 2 Ne. 28:14;
L&F 33:4.
b Dan. 12:4.

28 2a HFS Mormons bok.
b 1 Ne. 13:34–42; 22:9;
3 Ne. 21:6.
3a 1 Kor. 1:10–13;
1 Ne. 22:23;
4 Ne. 1:25–29;
Morm. 8:28, 32–38.
4a 2 Ne. 9:28.

5a 2 Ne. 26:20.
b 2 Tim. 3:5.
c Alma 30:28.
6a Morm. 8:26; 9:15–26.
7a 1 Kor. 15:32;
Alma 30:17–18.

8 Och det ska även finnas många som ska säga: "Ät, drick och var glada, men frukta ändå Gud – han "ursäktar om vi begår en liten synd. Ja, ^bljug litet, dra fördel av någon för hans ords skull, gräv en ^cgrop för din nästa. Det finns inget ont i det. Och gör allt detta, för i morgon ska vi dö. Och om så är att vi är skyldiga kommer Gud att ge oss några rapp, och till sist ska vi bli frälsta i Guds rike."

9 Ja, och det ska finnas många som på detta sätt ska lära ut falska, fåfänga och "dåraktiga ^blärosatser och bli uppblåsta i sina hjärtan och som ska försöka att i djupet dölja sina rådslag för Herren. Och deras gärningar ska göras i mörkret.

10 Och de heligas "blod ska ropa ur jorden mot dem.

11 Ja, de har alla vikit av från "vägen. De har blivit ^bfördärvade.

12 På grund av "högmod och på grund av falska lärare och falska lärosatser har deras kyrkor blivit fördärvade, och deras kyrkor har upphöjt sig. På grund av högmod är de uppblåsta.

13 De "plundrar de ^bfattiga för sina fina helgedomars skull. De plundrar de fattiga för sina fina kläders skull, och de förföljer de ödmjuka och de i hjärtat fattiga

eftersom de är uppblåsta i sitt "högmod.

14 De går "styvnackade och med högburet huvud. Ja, på grund av högmod och ogudaktighet och avskyvärdheter och hor har de alla ^bgått vilse utom några få som är Kristi ödmjuka efterföljare. Men dessa leds i många fall till att fela eftersom de undervisas enligt människobud.

15 O de "visa och de lärda och de rika som är uppblåsta i hjärtats ^bhögmod, och alla de som predikar falska lärosatser, och alla de som bedriver hor och förvränger Herrens rätta väg. "Ve, ve, ve dem", säger Herren Gud den Allsmäktige, "för de ska kastas ner till helvetet"!

16 Ve dem som "aktar den rättfärdige för intet och som smädar det som är gott och säger att det inte har något värde! För dagen ska komma då Herren Gud med hast ska hemsöka jordens invånare. Och på den dagen då de är ^bfullt mogna i ondskan ska de förgås.

17 "Men se, om jordens invånare omvänder sig från sin ogudaktighet och sina avskyvärdheter ska de inte förgås", säger Härskarornas Herre.

18 Men se, den stora och avskyvärda kyrkan, hela jordens

8a Morm. 8:31.
 b L&F 10:25;
 Mose 4:4.
 HFS Lögn.
 c Ords. 26:27;
 1 Ne. 14:3.
 9a Hes. 13:3;
 Hel. 13:29.
 b Matt. 15:9.
 10a Upp. 6:9–11;

2 Ne. 26:3;
 Morm. 8:27;
 Eth. 8:22–24;
 L&F 87:7.
 11a Hel. 6:31.
 b Morm. 8:28–41;
 L&F 33:4.
 12a Ords. 28:25.
 13a Hes. 34:8.
 b Hel. 4:12.

c Alma 5:53.
 14a Ords. 21:4.
 b Jes. 53:6.
 15a Ords. 3:5–7.
 b HFS Högmod.
 c 3 Ne. 29:5.
 16a Jes. 29:21.
 b Eth. 2:9–10.

“sköka, måste ^bfalla till marken, och stort måste dess fall bli.

19 För djävulens rike måste “skaka och de som tillhör det måste nödvändigtvis väckas till omvändelse, annars binder ^bdjävulen dem med sina eviga ^cbojor så att de hetsas till vrede och förgås.

20 För se, på den dagen ska han ^arasa i människobarnens hjärtan och hetsa dem till vrede mot det som är gott.

21 Och andra kommer han att ^alugna och invagga i köttslig ro så att de säger: “Allt är väl i Sion, ja, Sion blomstrar, allt är väl.” Och på så sätt bedrar ^bdjävulen deras själar och leder dem varsamt ner till helvetet.

22 Och se, andra för han bort med smicker och säger dem att det inte finns något ^ahelvete. Och han säger till dem: “Jag är ingen djävul, för det finns ingen” – och så viskar han i deras öron till dess han har bundit dem med sina hemska ^bbojor från vilka ingen befrielse finns.

23 Ja, de är i dödens och helvetets grepp. Och döden och helvetet och djävulen, och alla som gripits därav, måste stå inför Guds tron och ^adömas efter sina gärningar, och därifrån måste de gå till den plats som är

beredd åt dem, ja, en ^bsjö av eld och svavel som är oändlig pina.

24 Därför: Ve den som är förenöjd i Sion!

25 Ve den som ropar: “Allt är väl!”

26 Ja, ve den som ^ahörsammar människobud och förnekar Guds makt och den Helige Andens gåva!

27 Ja, ve den som säger: “Vi har fått nog och vi ^abehöver inte mer!”

28 Och till sist: Ve alla dem som darrar och ^avredgas över Guds sanning! För se, den som är byggd på ^bklippan tar emot den med glädje, och den som är byggd på en grund av sand darrar av fruktan att falla.

29 Ve den som säger: “Vi har fått Guds ord och vi ^abehöver ^binte mer av Guds ord, för vi har nog!”

30 För se, så säger Herren Gud: “Jag ska ge människobarnen rad på rad, ^abud på bud, lite här och lite där. Och välsignade är de som hörsammar mina bud och lånar ett öra åt mitt råd, för de ska lära ^bvisdom. För åt den som ^ctar emot ska jag ge ^amer. Och från dem som säger: ‘Vi har nog’, från dem ska tas även det de har.

31 Förbannad är den som ^aförlitar sig på människor eller litar

18a Upp. 19:2.
b 1 Ne. 14:3, 17.

19a 1 Ne. 22:23.

b Alma 34:35.

c Alma 12:11.

20a L&F 10:20–27.

21a Morm. 8:31.

b 2 Ne. 9:39.

22a HFS Helvetet.

b Alma 36:18.

23a HFS Domen, den

yttersta;
Jesus Kristus –
Domare.

b 2 Ne. 9:16, 19, 26.

26a 2 Ne. 9:29.

27a Alma 12:10–11.

28a 2 Ne. 9:40; 33:5.

HFS Uppror,
upproriskhet.

b Matt. 7:24–27.

HFS Klippa.

29a 2 Ne. 29:3–10.

b 2 Ne. 27:14;

Eth. 4:8.

30a Jes. 28:9–13;

L&F 98:12.

b HFS Visdom.

c Luk. 8:18.

d Alma 12:10;
L&F 50:24.

31a L&F 1:19–20.

till köttslig arm eller hörsammar människors bud, såvida inte deras bud är givna genom den Helige Andens kraft.

32 *“Ve icke-judarna, säger Herren, Härskarornas Gud! För trots att jag sträcker ut min arm till dem från dag till dag förnekar de mig. Ändå ska jag vara barmhärtig mot dem, säger Herren Gud, om de omvänder sig och kommer till mig. För min ^barm är utsträckt dagen lång, säger Herren, Härskarornas Gud.*

KAPITEL 29

Många icke-judar ska förkasta Mormons bok – De ska säga: “Vi behöver ingen mer bibel” – Herren talar till många nationer – Han ska döma världen utifrån de böcker som ska skrivas. Omkring 559–545 f.Kr.

MEN se, det ska finnas många – på den dagen då jag ska börja utföra ett *“underbart verk* bland dem så att jag kan komma ihåg mina ^bförbund som jag har slutit med människobarnen, och så att jag för *‘andra gången* åter kan sträcka ut min hand för att återvinna mitt folk som är av Israels hus,

2 och likaså att jag kan komma ihåg de löften jag har gett till

dig, Nephi, och även till din far, att jag skulle komma ihåg era avkomlingar, och att era avkomlingars *“ord skulle gå ut ur min mun till era avkomlingar. Och mina ord ska ^btränga fram till jordens ändar som ett ^bbaner för mitt folk som är av Israels hus,*

3 och eftersom mina ord ska tränga fram – ska många av icke-judarna säga: *‘En ^abibel! En bibel! Vi har en bibel och det kan inte finnas någon mer bibel.’*

4 Men så säger Herren Gud: O dårar, de ska ha en bibel, och den ska gå ut från *“judarna, mitt gamla förbundsfolk. Och hur tackar de judarna för den ^bbibel som de får från dem? Ja, vad menar icke-judarna? Kommer de ihåg judarnas mödor och arbete och smärta och deras flit i att inför mig frambringa frälsning åt icke-judarna?*

5 O ni icke-judar! Har ni kommit ihåg judarna, mitt gamla förbundsfolk? Nej. I stället har ni förbannat dem och har *“hatat dem och har inte sökt att återupprätta dem. Men se, jag ska låta allt detta komma över era egna huvuden, för jag, Herren, har inte glömt mitt folk.*

6 Du dåre som säger: *‘En ^abibel! Vi har en bibel och behöver ingen mer bibel.’* Har

32a 1 Ne. 14:6.
b Jakob 5:47; 6:4.
29 1a 2 Ne. 27:26.
HFS Evangeliets återställelse.
b HFS Abrahams förbund.
c 2 Ne. 6:14; 21:11–12; 25:17.

HFS Israel – Israels insamling.
2a 2 Ne. 3:18–21.
b Jes. 5:26; 2 Ne. 15:26; Moro. 10:28.
c 1 Ne. 21:22.
HFS Baner.
3a 1 Ne. 13:23–25.

HFS Bibeln; Mormons bok.
4a L&F 3:16.
HFS Judar.
b HFS Juda – Juda stav.
5a 3 Ne. 29:8.
6a 1 Ne. 13:38.

ni fått någon bibel utom den genom judarna?

7 Vet ni inte att det finns fler nationer än en? Vet ni inte att jag, Herren er Gud, har ^askapat alla människor och att jag kommer ihåg dem som finns på ^bhavets öar, och att jag härskar i himlarna ovan och på jorden nedan, och att jag för fram mitt ord till människobarnen, ja, till alla jordens nationer?

8 Varför knotar ni över att ni ska få mera av mitt ord? Vet ni inte att ^atvå nationers ^bvittnesbörd är för er ett bevis på att jag är Gud och att jag kommer ihåg den ena nationen lika väl som den andra? Därför talar jag samma ord till den ena nationen som till den andra. Och när de två ^cnationerna kommer samman ska även de två nationernas vittnesbörd komma samman.

9 Och jag gör detta så att jag kan bevisa för många att jag är ^adensamme i går, i dag och i evighet och att jag sänder ut mina ord efter mitt eget behag. Och ni ska inte tro att jag, för att jag har sagt ett ^bord, inte kan säga ett ord till, för mitt verk är ännu inte fullbordat. Det blir det inte heller förrän människosläktet är till ända, inte heller från den stunden och för evigt.

10 För att ni har en bibel ska ni inte tro att den innehåller alla mina ^aord. Inte heller ska ni tro att jag inte har låtit mera skrivas.

11 För jag befäller ^aalla människor, både i öster och i väster och i norr och i söder och på havets öar, att de ska ^bskriva de ord som jag talar till dem. För enligt de ^cböcker som ska skrivas ska jag ^ddöma världen, varje människa efter hennes gärningar, enligt det som är skrivet.

12 För se, jag ska tala till ^ajudarna och de ska skriva det. Och jag ska även tala till nephiterna och de ska ^bskriva det. Och jag ska även tala till de andra stammarna av Israels hus, som jag har fört bort, och de ska skriva det. Och jag ska även tala till ^calla jordens nationer och de ska skriva det.

13 Och det ska ske att ^ajudarna ska få nephiternas ord, och nephiterna ska få judarnas ord. Och nephiterna och judarna ska få Israels ^bförlorade stammars ord, och Israels förlorade stammar ska få nephiternas och judarnas ord.

14 Och det ska ske att mitt folk, som är av ^aIsraels hus, ska samlas hem till sina egendomsländer, och mitt ord ska även samlas till

7a HFS Skapa, skapelsen.

b 1 Ne. 22:4.

8a Hes. 37:15-20;

1 Ne. 13:38-41;

2 Ne. 3:12.

b Matt. 18:16.

HFS Vittne, vittnesmål.

c Hos. 1:11.

9a Hebr. 13:8.

b HFS Uppenbarelse.

10a HFS Skrifterna -

Heliga skrifter

framkomst

profeterade.

11a Alma 29:8.

b 2 Tim. 3:16.

c HFS Livets bok.

d 2 Ne. 25:22; 33:11, 14-15.

HFS Domen,

den yttersta.

12a 1 Ne. 13:23-29.

b 1 Ne. 13:38-42;

2 Ne. 26:17.

c 2 Ne. 26:33.

13a Morm. 5:12-14.

b HFS Israel - Israels tio

förlorade stammar.

14a Jer. 3:17-18.

^bett. Och jag ska visa dem som strider mot mitt ord och mot mitt folk, som är av ^cIsraels hus, att jag är Gud och att jag ^dslöt förbund med Abraham om att jag skulle komma ihåg hans ^eavkomlingar ^fför evigt.”

KAPITEL 30

Omvända icke-judar ska räknas till förbundsfolket – Många lamaniter och judar ska tro på ordet och bli behagliga – Israel ska återupprättas och de ogudaktiga förgöras. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH se, mina älskade bröder, nu ska jag tala till er. För jag, Nephi, vill inte låta er tro att ni är mer rättfärdiga än icke-judarna kommer att vara. För se, om ni inte lyder Guds befallningar ska ni alla gå under på samma sätt, och ni ska inte tro att icke-judarna på grund av de ord som talats helt kommer att förgöras.

2 För se, jag säger er att alla bland icke-judarna som omvänder sig tillhör Herrens ^aförbundsfolk, och alla de ^bjudar som inte omvänder sig ska bli förskjutna. För Herren sluter inte förbund med någon, utom med dem som ^comvänder sig och tror på hans Son, som är Israels Helige.

3 Och nu vill jag profetera något mera om judarna och icke-judarna. För sedan den bok om vilken jag talat har kommit fram och skrivits för icke-judarna och åter förseglats åt Herren, kommer det att finnas många som ^atror de ord som har skrivits. Och ^bde ska föra ut dem till återstoden av våra avkomlingar.

4 Och då ska återstoden av våra avkomlingar få kunskap om oss, hur vi kom från Jerusalem och att de är ättlingar till judarna.

5 Och Jesu Kristi evangelium ska förkunnas bland ^adem, varför ^bde åter ska få ^ckunskap om sina fäder och likaså den kunskap om Jesus Kristus som fanns bland deras fäder.

6 Och då ska de glädjas, för de ska veta att detta är en välsignelse till dem av Guds hand. Och deras förmörkande fjäll ska börja falla från deras ögon, och det ska inte gå många släktled bland dem förrän de är ett ^arent och behagligt folk.

7 Och det ska ske att ^ajudarna som är förskingrade också ska ^bbörja tro på Kristus. Och de ska börja insamlas i hela landet, och alla som tror på Kristus ska även bli ett behagligt folk.

14^b Hes. 37:16–17.

^c 1 Ne. 22:8–9.

^d 1 Mos. 12:1–3;

1 Ne. 17:40;

3 Ne. 20:27;

Abr. 2:9.

HFS Abrahams förbund.

^e L&F 132:30.

^f 1 Mos. 17:7.

30 ^{2a} Gal. 3:26–29.

^b Matt. 8:10–13.

HFS Judar.

^c HFS Omvända sig, omvändelse.

3a 3 Ne. 16:6–7.

^b 1 Ne. 22:8–9.

5a 3 Ne. 21:3–7, 24–26.

^b L&F 3:20.

^c 1 Ne. 15:14;

2 Ne. 3:12;

Morm. 7:1, 9–10.

6a L&F 49:24;

109:65.

7a 2 Ne. 29:13–14.

^b 2 Ne. 25:16–17.

8 Och det ska ske att Herren Gud ska påbörja sitt verk bland alla nationer, släkter, tungomål och folk för att åstadkomma sitt folks återupprättelse på jorden.

9 Och med rättfärdighet ska "Herren Gud ^bdöma de fattiga och med rättvisa skipa rätt åt de ^cödmjuka på jorden. Och han ska slå jorden med sin muns stav, och med sina läppars andedräkt ska han dräpa de ogudaktiga.

10 För "tiden kommer med hast då Herren Gud ska förorsaka en stor ^bdelning bland folket, och de ogudaktiga ska han förgöra. Och han ska ^cskona sitt folk, ja, även om så är att han måste ^dförgöra de ogudaktiga genom eld.

11 Och "rättfärdighet ska vara bältet kring hans höfter och trofasthet bältet kring hans midja.

12 "Och då ska vargen bo med lammet, och leoparden ska ligga tillsammans med killingen, och kalven och det unga lejonet och gödboskapen ska vara tillsammans, och ett litet barn ska leda dem.

13 Och kon och björnen ska beta, deras ungar ska ligga ner tillsammans och lejonet ska äta hö liksom oxen.

14 Och dibarnet ska leka invid hugormens hål och det

avvanda barnet ska lägga sin hand på giftormens bo.

15 Ingenstans på mitt heliga berg ska man då göra vad ont och fördärvligt är, för jorden ska vara full av kunskapen om Herren, liksom vattnen täcker havet.

16 Därför ska det som rör "alla nationer tillkännages, ja, allt ska ^btillkännages för människobarnen.

17 Det finns inget som är hemligt som inte ska "uppenbaras. Det finns ingen mörkrets gärning som inte ska komma fram i ljuset, och det finns inget som är förseglat på jorden som inte ska upplåtas.

18 Därför ska allt som har uppenbarats för människobarnen uppenbaras på den dagen, och Satan ska under lång tid "inte längre ha makt över människobarnens hjärtan. Och nu, mina älskade bröder, slutar jag mitt tal.

KAPITEL 31

Nephi berättar varför Kristus döptes – Människan måste följa Kristus, bli döpt, ta emot den Helige Anden och hålla ut intill änden för att bli frälst – Omvändelse och dop är porten till den trånga och smala stigen – Ewigt liv väntar dem som lyder befallningarna efter dopet. Omkring 559–545 f.Kr.

9a Jes. 11:4–9.

b 2 Ne. 9:15.

c HFS Ödmjuk, ödmjukhet.

10a HFS Sista dagarna, sista tiden.

b L&F 63:53–54.

c Mose 7:61.

d 1 Ne. 22:15–17, 23.

HFS Jorden – Jordens rening.

11a Jes. 11:5–9.

12a Jes. 65:25.

HFS Tusenårsriket.

16a L&F 101:32–35;

121:28–29.

b Eth. 4:6–7.

17a L&F 1:2–3.

18a Upp. 20:1–3;

Eth. 8:26.

OCH nu slutar jag, Nephi, "profetera för er, mina älskade bröder. Och jag kan inte skriva om mer än några få saker som jag förvisso vet kommer att ske. Inte heller kan jag skriva mer än några få av min bror Jakobs ord.

2 Därför är det jag skrivit tillräckligt för mig, förutom några få ord som jag måste tala rörande "Kristi lära. Därför ska jag tala tydligt till er i enlighet med mitt tydliga sätt att profetera.

3 Ja, min själ gläds åt tydlighet, för på det sättet verkar Herren Gud bland människobarnen. För Herren Gud ger förståndet "ljus eftersom han talar till människorna på deras ^bspråk så att de förstår.

4 Därför vill jag att ni ska komma ihåg att jag har talat till er om den "profet som Herren visade mig, han som ska döpa ^bGuds Lamm som ska ta bort världens synder.

5 Och om nu Guds Lamm, han som är helig, behöver "döpas i vatten för att uppfylla all rättfärdighet, o, hur mycket mer behöver då inte vi som är oheligas döpas, ja, i vatten!

6 Och nu vill jag fråga er, mina älskade bröder: På vilket sätt uppfyllde Guds Lamm all rättfärdighet genom att döpas i vatten?

7 Vet ni inte att han var helig? Men trots att han är helig visar han människobarnen att han i köttet ödmjucar sig inför Fadern och betygar för Fadern att han vill vara honom "lydig genom att hålla hans bud.

8 Sedan han döpts med vatten sänkte sig därför den Helige Anden över honom i "form av en ^bduva.

9 Och vidare: Detta visar människobarnen hur smal stigen och hur trång "porten är genom vilken de måste gå in, enligt den förebild han gett dem.

10 Och han sa till människobarnen: "Följ mig." Kan vi då, mina älskade bröder, ^bfölja Jesus om vi inte är villiga att lyda Faderns befallningar?

11 Och Fadern sa: "Omvänd er, omvänd er och låt döpa er i min älskade Sons namn."

12 Och likaså kom Sonens röst till mig och sa: "Till den som döps i mitt namn ska Fadern "ge den Helige Anden, liksom till mig. ^bFölj därför mig och gör det som ni har sett mig göra."

13 Därför vet jag, mina älskade bröder, att om ni följer Sonen helhjärtat, utan hyckleri eller förställning inför Gud, men med ärligt uppsåt och omvänder er från era synder

31 1a 2 Ne. 25:1-4.

2a 2 Ne. 11:6-7.

3a HFS Ljus, Kristi ljus.

b L&F 1:24.

4a 1 Ne. 10:7; 11:27.

HFS Johannes

Döparen.

b HFS Guds Lamm.

5a Matt. 3:11-17.

HFS Dop, döpa.

7a Joh. 5:30.

HFS Lyda, lydig,

lydnad.

8a 1 Ne. 11:27.

b HFS Duvans tecken.

9a 2 Ne. 9:41;

3 Ne. 14:13-14;

L&F 22:4.

10a Matt. 4:19; 8:22; 9:9.

b Moro. 7:11;

L&F 56:2.

12a HFS Helige Andens

gåva, den.

b Luk. 9:57-62;

Joh. 12:26.

och vittnar för Fadern att ni är villiga att ta på er Kristi namn genom ^adopet – ja, genom att följa er Herre och er Frälsare ner i vattnet enligt hans ord, se, då ska ni ta emot den Helige Anden. Ja, sedan kommer ^bdopet med eld och med den Helige Anden, och då kan ni tala med ^cänglars tunga och högt lovprisa Israels Helige.

14 Men se, mina älskade bröder, sålunda kom Sonens röst till mig och sa: "Sedan ni omvänt er från era synder och vittnat inför Fadern att ni är villiga att hålla mina bud genom dopet med vatten, och har tagit emot dopet med eld och med den Helige Anden och kan tala med en ny tunga, ja, med änglars tunga, och däreför "förnekar mig, skulle det ha varit ^bbättre för er om ni inte hade känt mig."

15 Och jag hörde en röst från Fadern säga: "Ja, min Älskades ord är sanna och trovärdiga. Den som håller ut intill änden han ska bli frälst."

16 Och, mina älskade bröder, jag vet härigenom att om en människa inte ^ahåller ut intill änden genom att följa den levande Gudens Sons ^bexempel, så kan hon inte bli frälst.

17 Gör därför det som jag har berättat för er att jag har sett er Herre och Återlösare göra, för detta har visats för mig av det skälet att ni ska kunna veta genom vilken port ni måste gå in. För porten genom vilken ni måste gå in är omvändelse och ^adop med vatten, och sedan kommer era synders ^bförlåtelse genom eld och genom den Helige Anden.

18 Och då är ni inne på den ^atrånga och smala ^bstigen som leder till evigt liv. Ja, ni har gått in genom porten, ni har handlat enligt Faderns och Sonens befallningar och ni har tagit emot den Helige Anden vilken ^cvittnar om Fadern och Sonen, varför löftet som han har gett, att om ni går in på den vägen ska ni få den Helige Anden, har blivit uppfyllt.

19 Och nu, mina älskade bröder, sedan ni kommit in på den trånga och smala stigen vill jag fråga er om allt är ^agjort. Se, jag säger er: Nej, för ni hade inte kommit så långt utom genom Kristi ord, med orubblig ^btro på honom och med fullkomlig ^cförtrostan på hans förtjänster som är mäktig att frälsa.

20 Därför måste ni ^asträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart

13^a Gal. 3:26–27.

^b HFS Eld;

Helige Andens gåva, den.

^c 2 Ne. 32:2–3.

14^a Matt. 10:32–33;

Alma 24:30;

L&F 101:1–5.

HFS Oförlätlig synd.

^b 2 Petr. 2:21.

16^a Alma 5:13; 38:2;

L&F 20:29.

^b HFS Jesus Kristus – Jesu Kristi exempel.

17^a Mosiah 18:10.

HFS Dop, döpa.

^b HFS Syndernas förlåtelse.

18^a 1 Ne. 8:20.

^b Ords. 4:18.

HFS Vägen.

^c App. 5:29–32.

19^a Mosiah 4:10.

^b HFS Tro.

^c L&F 3:20.

20^a HFS Vandra, vandra med Gud.

^b HFS Hopp.

^c HFS Kärlek.

^bhopp och ^ckärlek till Gud och till alla människor. Om ni alltså strävar framåt, mättar er med Kristi ord och ^dhåller ut intill änden, se, så säger Fadern: "Ni ska få evigt liv."

21 Och se nu, mina älskade bröder, detta är ^avägen, och det finns ^bingen annan väg, och inte heller något annat ^cnamn givet under himlen varigenom människan kan bli frälst i Guds rike. Och se, detta är ^dKristi lära och den enda och sanna läran från ^eFadern och från Sonen och från den Helige Anden, vilka är en ^fenda Gud utan ände. Amen.

KAPITEL 32

Änglar talar genom den Helige Andens kraft – Människan måste be och förvärva kunskap för egen del genom den Helige Anden. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH nu, mina älskade bröder, antar jag att ni i någon mån begrundar i era hjärtan vad ni bör göra sedan ni gått in på den vägen. Men se, varför begrundar ni detta i era hjärtan?

2 Kommer ni inte ihåg att jag sa till er att ni, sedan ni ^atagit emot den Helige Anden, kunde tala med ^bänglars tunga? Och hur skulle ni kunna tala med änglars tunga utom genom den Helige Anden?

3 ^aÄnglar talar genom den Helige Andens kraft. Därför talar de Kristi ord. Därför sa jag till er: "^bMätta er med Kristi ord", för se, Kristi ord ska tillkännage för er allt ni bör göra.

4 Och om ni nu sedan jag talat dessa ord inte kan förstå dem, så är det för att ni ^ainte ber, och inte heller bultar ni. Därför förs ni inte in i ljuset, utan måste för-gås i mörkret.

5 För se, återigen säger jag till er att om ni går in på den vägen och tar emot den Helige Anden så visar han er allt vad ni bör göra.

6 Se, detta är Kristi lära, och ingen mer lära ska ges förrän han ^auppenbarar sig för er i köttet. Och när han uppenbarar sig för er i köttet ska ni se till att göra det han säger till er.

7 Och nu kan jag, Nephi, inte säga mer. Anden hindrar mig att tala, och jag är lämnad att sörja på grund av människornas ^aotro och ogudaktighet och okunnighet och nackstyvhet, för de vill inte söka kunskap och inte heller förstå stor kunskap när den ges åt dem i all ^btydlighet, ja, så tydliga som ord kan vara.

8 Och nu, mina älskade bröder, märker jag att ni fortfarande begrundar detta i era hjärtan, och det smärtar mig att

20d HFS Uthärda.

21a Apg. 4:10–12;

2 Ne. 9:41;

Alma 37:46;

L&F 132:22, 25.

b Mosiah 3:17.

c HFS Jesus Kristus –
Nödvändigheten

av att ta på oss

Kristi namn.

d Matt. 7:28;

Joh. 7:16–17.

e HFS Gud, gudomen.

f 3 Ne. 11:27, 35–36.

HFS Enighet.

32 2a 3 Ne. 9:20.

b 2 Ne. 31:13.

3a HFS Änglar.

b Jer. 15:16.

4a HFS Be.

6a 3 Ne. 11:8.

7a HFS Otro.

b 2 Ne. 31:2–3;

Jakob 4:13.

jag måste tala om detta. För om ni ville hörsamma Anden som lär människan att ^abe skulle ni veta att ni måste be. För den ^bonde anden lär inte människan att be utan lär henne att hon inte ska be.

9 Men se, jag säger er att ni ^aalltid måste be och inte tröttna, och att ni inte får göra något för Herren utan att först be till Fadern i ^bKristi namn att han ska helga era gärningar åt er så att era gärningar kan bli till er ^csjäls välfärd.

KAPITEL 33

Nephis ord är sanna – De vittnar om Kristus – De som tror på Kristus ska tro Nephis ord, vilka ska stå som ett vittne inför domarskranket. Omkring 559–545 f.Kr.

OCH nu kan jag, Nephi, inte skriva allt det som förkunnades bland mitt folk. Inte heller är jag lika ^amäktig i skrift som i tal. För när en människa ^btalade genom den Helige Andens kraft överför den Helige Andens kraft ordet till människobarnens hjärtan.

2 Men se, det finns många som ^aförhårdar sina hjärtan mot den Helige Anden så att han inte får någon plats hos dem. Därför förkastar de mycket som är skrivet och anser det vara utan värde.

3 Men jag, Nephi, har skrivit det jag har skrivit, och jag anser det vara av stort ^avärde, och särskilt för mitt folk. För jag ^bber ständigt för dem om dagen, och mina ögon väter min kudde om natten för deras skull. Och jag ropar till min Gud i tro, och jag vet att han ska höra mitt rop.

4 Och jag vet att Herren Gud ska helga mina böner för mitt folks bästa. Och de ord som jag har skrivit i svaghet ska göras ^astarka för dem, för de ^bförmår dem att göra gott. De berättar för dem om deras fäder, och de talar om Jesus och förmår dem att tro på honom och att hålla ut intill änden, vilket är ^cevigt liv.

5 Och de talar ^asträngt mot synden i överensstämmelse med sanningens ^btydlighet. Därför ska ingen människa vredgas över de ord som jag har skrivit, utom den som har djävulens ande i sig.

6 Jag gläds åt tydlighet, jag gläds åt sanning, jag gläds i min Jesus, för han har ^aåterlöst min själ från helvetet.

7 Jag hyser ^akärlek till mitt folk och stor tro på Kristus och på att jag ska möta många själar obefläckade inför hans domarsäte.

8 Jag hyser kärlek till juden –

8a HFS Bön.

b Mosiah 4:14.

HFS Djävulen.

9a 3 Ne. 20:1;

L&F 75:11.

b Mose 5:8.

c Alma 34:27.

33 1a Eth. 12:23–24.

b L&F 100:7–8.

2a Hel. 6:35–36.

3a HFS Skrifterna –

Skrifternas värde.

b Enos 1:9–12;

Morm. ord 1:8.

4a Eth. 12:26–27.

b Moro. 7:13.

c HFS Evigt liv.

5a 1 Ne. 16:1–3;

2 Ne. 9:40.

b 2 Ne. 31:3;

Jakob 4:13.

6a HFS Återlösa, återlöst,

återlösnings.

7a HFS Kärlek.

jag säger "juden eftersom jag menar dem från vilka jag har kommit.

9 Jag hyser även kärlek till "icke-judarna. Men se, för ingen av dessa kan jag hoppas, såvida de inte ^bförlikas med Kristus och går in genom den "trånga porten och ^dvandrar på den ^esmala stigen som leder till livet, och fortsätter på den stigen ända till slutet av prävo-tidens dag.

10 Och nu, mina älskade bröder, och även judarna och alla ni jordens ändar: Hörsamma dessa ord och "tro på Kristus. Och om ni inte tror på dessa ord så tro på Kristus. Och om ni tror på Kristus kommer ni att tro på dessa ^bord, för de är "Kristi ord, och han har gett dem till mig, och de ^dlär alla människor att de ska göra gott.

11 Och om de inte är Kristi ord så döm själva – för Kristus ska visa er med "makt och stor härlighet att de är hans ord, på den yttersta dagen. Och ni och

jag ska stå ansikte mot ansikte inför hans ^bskrank, och ni ska veta att jag har fått befallning av honom att skriva detta, trots min svaghet.

12 Och jag ber Fadern i Kristi namn att många av oss, om inte alla, må bli frälsta i hans "rike på den stora och yttersta dagen.

13 Och nu, mina älskade bröder, alla de som är av Israels hus, och alla ni jordens ändar, talar jag till er såsom rösten av en som "ropar ur stoftet: Farväl, till dess den stora dagen kommer.

14 Och ni som inte vill ta del av Guds godhet och ge akt på judarnas "ord och även på mina ^bord och på de ord som ska gå ut ur Guds Lamms mun: Se, jag bjuder er ett evigt farväl, för dessa ord ska "fördöma er på den yttersta dagen.

15 För det jag förseglar på jorden ska anföras mot er inför "domarskranket, för så har Herren befallt mig, och jag måste lyda. Amen.

8a HFS Judar.
9a HFS Icke-judar.
b HFS Försona, försoning.
c 2 Ne. 9:41.
d HFS Vandra, vandra med Gud.
e Hel. 3:29–30; L&F 132:22.

10a HFS Tro.
b HFS Mormons bok.
c Moro. 10:27–29.
d 2 Ne. 25:28.
11a Eth. 5:4; Moro. 7:35.
b Upp. 20:12; Moro. 10:34.
12a HFS Celestial

härlighet.
13a Jes. 29:4; 2 Ne. 26:16.
14a HFS Bibeln.
b HFS Mormons bok.
c 2 Ne. 29:11; Eth. 4:8–10.
15a Morm. ord 1:11.

JAKOBS BOK

NEPHIS BROR

De ord han predikade för sina bröder. Han bringar en man på skam som försöker kullkasta Kristi lära. Några ord om Nephis folks historia.

KAPITEL 1

Jakob och Josef försöker förmå människor att tro på Kristus och hålla hans bud – Nephi dör – Ogudaktighet råder bland nephiterna. Omkring 544–421 f.Kr.

FÖR se, det hände sig att femtio och fem år hade förflutit sedan den tid då Lehi lämnade Jerusalem. Då gav Nephi mig, ^aJakob, ^bbefallning om de ^cmindre plåtarna, på vilka dessa ting är inristade.

2 Och han gav mig, Jakob, en befallning att jag på dessa plåtar skulle skriva något av det som jag ansåg vara av största värde och att jag endast i korthet skulle beröra historien om detta folk som kallas Nephis folk.

3 För han sa att hans folks historia skulle ristas in på hans andra plåtar och att jag skulle bevara dessa plåtar och lämna dem vidare till mina avkomlingar, från släktled till släktled.

4 Och om det gavs en predikan som var helig eller någon betydelsefull uppenbarelse eller

profetia, så skulle jag inrista ^ahuvuddelarna av dem på dessa plåtar och nämna så mycket som möjligt om dem, för Kristi skull och för vårt folks skull.

5 För på grund av tro och stor omsorg hade det i sanning blivit uppenbarat för oss om vårt folk och vad som skulle ^ahända med dem.

6 Och vi fick även många uppenbarelser och profetians ande i rikt mått, varför vi kände till ^aKristus och hans rike som skulle komma.

7 Därför arbetade vi flitigt bland vårt folk för att kunna förmå dem att ^akomma till Kristus och ta del av Guds godhet, så att de skulle kunna komma in i hans ^bvila, så att han inte på något sätt i sin vrede skulle svära att de inte skulle få ^ckomma in, som vid ^aförbittringen på frestelsens tid då Israels barn befann sig i ^evildmarken.

8 Gud give därför att vi kunde förmå alla människor att inte ^agöra uppror mot Gud och

1 1a HFS Jakob, Lehis son.

b Jakob 7:27.

c 2 Ne. 5:28–33;

Jakob 3:13–14.

HFS Plåtar.

4a DVS de viktigaste punkterna.

5a 1 Ne. 12.

6a 1 Ne. 10:4–11;

19:8–14.

7a 2 Ne. 9:41; Omni 1:26;

Moro. 10:32.

b HFS Vila.

c 4 Mos. 14:23;

5 Mos. 1:35–37;

L&F 84:23–25.

d Hebr. 3:8.

e 4 Mos. 26:65;

1 Ne. 17:23–31.

8a HFS Uppror, upproriskhet.

^bväcka honom till vrede, utan att alla människor skulle tro på Kristus och tänka på hans död och ta på sig hans ^ckors och uthärda världens hån. Därför åtar jag, Jakob, mig att utföra min bror Nephis befallning.

9 Nu började Nephi bli gammal, och han insåg att han snart skulle ^adö. Därför ^bsmorde han nu en man till att vara kung och styresman över sitt folk, enligt ^ckungarnas regeringsordning.

10 Folket hade älskat Nephi högt eftersom han hade varit en stor beskyddare åt dem och hade svingat ^aLabans svärd till deras försvar, och eftersom han hade arbetat i alla sina dagar för deras välfärd –

11 Därför önskade folket hålla hans namn i åminnelse. Och den som regerade i hans ställe kallades av folket Nephi den andre, Nephi den tredje och så vidare, enligt kungarnas regeringsperioder. Och så kallades de av folket, oavsett vad deras namn var.

12 Och det hände sig att Nephi dog.

13 Och människorna som inte var ^alamaniter var ^bnephiter, men de kallades nephiter, jakobiter, josefiter, ^czoramiter,

lamaniter, lemueliter och ismaeliter.

14 Men jag, Jakob, ska hädan efter inte särskilja dem genom dessa namn, utan jag ska ^akalla dem som söker förgöra Nephis folk lamaniter, och dem som är vänner till Nephi ska jag kalla ^bnephiter eller ^cNephis folk, enligt kungarnas regering.

15 Och nu hände det sig att Nephis folk under den andre kungens regering började förhärda sina hjärtan och i viss mån ägna sig åt ogudaktiga seder, på samma sätt som då David och likaså Salomo, hans son, i forna tider ville ha många ^ahustrur och bihustrur.

16 Ja, de började även söka efter mycket guld och silver och började bli något uppblåsta av högmod.

17 Därför gav jag, Jakob, dem dessa ord då jag undervisade dem i ^atemplet, sedan jag först fått mitt ^buppdrag av Herren.

18 För jag, Jakob, och min bror Josef hade ^ainvigts som detta folks präster och lärare genom Nephis hand.

19 Och vi ärade vårt ^aämbete inför Herren och tog på oss ^bansvaret att låta deras synder komma över våra huvuden, om

8b 1 Ne. 17:30;
Alma 12:36–37;
Hel. 7:18.

c jsö Matt. 16:25–26
(tillägget);
Luk. 14:27.

9a 2 Ne. 1:14.
b HFS Smörja.

c 2 Ne. 6:2;
Jar. 1:7.

10a 1 Ne. 4:9;
2 Ne. 5:14;

Morm. ord 1:13;
Mosiah 1:16;
L&F 17:1.

13a Enos 1:13;
L&F 3:18.

b HFS Nephiter.

c 1 Ne. 4:35;
4 Ne. 1:36–37.

14a Mosiah 25:12;
Alma 2:11.

b 2 Ne. 4:11.
c 2 Ne. 5:9.

15a L&F 132:38–39.

17a 2 Ne. 5:16.

HFS Templet,
Herrens hus.

b HFS Kall, kallad av
Gud, kallelse.

18a 2 Ne. 5:26.

19a HFS Ämbete,
ämbetsman.

b L&F 107:99–100.
HFS Förvaltare,
förvaltarskap.

vi inte med all iver undervisade dem om Guds ord. Om vi därför arbetade av all kraft skulle deras ^cblod inte komma på våra kläder, men annars skulle deras blod komma på våra kläder, och vi skulle inte befinnas obefläckade på den yttersta dagen.

KAPITEL 2

Jakob fördömer kärleken till rikedomar, högmod och okyskhet – Människan kan söka rikedomar för att hjälpa sin nästa – Herren befäller att ingen man bland nephiterna ska ha mer än en hustru – Herren gläds åt kvinnors kyskhet. Omkring 544–421 f.Kr.

DE ord som Jakob, Nephis bror, talade till Nephis folk efter Nephis död:

2 Se, mina älskade bröder, enligt det ansvar som Gud har ålagt mig att med allvar ära mitt ämbete, och så att jag kan rena mina kläder från era synder, kommer jag, Jakob, till templet i dag för att för er förkunna Guds ord.

3 Och ni vet själva att jag hittills har arbetat flitigt i min kallelses ämbete. Men i dag tyngs jag av en långt större önskan om och oro för era själars välfärd än jag tidigare har haft.

4 För se, ni har hittills varit lydiga mot de Herrens ord som jag har gett er.

5 Men se, hör på mig och vet att jag med hjälp från himlens

och jordens allrådande Skapare kan berätta för er om era ^atankar och om hur ni börjar begå synd, en synd som förefaller avskyvärd för mig, ja, och avskyvärd för Gud.

6 Ja, det smärtar min själ och får mig att rygga av skam inför min Skapares närhet att jag måste vittna för er om era hjärtans ogudaktighet.

7 Och det smärtar mig även att jag måste tala så ^arättframt om er inför era hustrur och era barn, av vilka många är mycket milda och ^bkyska och känsliga inför Gud, vilket är behagligt för Gud.

8 Och jag antar att de har kommit hit för att få höra ^cGuds behagliga ord, ja, det ord som helar den sårade själen.

9 Därför tynger det min själ att jag, på grund av den stränga befallning som jag har fått av Gud, nödgas tillrättvisa er för era brott, och förvärra såren för dem som redan har sårats, i stället för att trösta dem och hela deras sår. Och i stället för att mätta sig med Guds behagliga ord får de som inte har sårats dolkar som genomborrar deras själar och sårar deras känsliga sinnen.

10 Men trots att det är en svår uppgift måste jag handla efter Guds stränga ^abefallningar och tala till er om er ogudaktighet och era avskyvärdheter, i närvaro av de renhjärtade och de med förkrossat hjärta, och under den allsmäktige Gudens ^bgenomträngande ögas blick.

19c 2 Ne. 9:44.
2 5a Alma 12:3; L&F 6:16.
HFS Gud, gudomen.

7a L&F 121:43.
b HFS Dygd.
8a Alma 31:5.

10a HFS Guds bud och befallningar.
b 2 Ne. 9:44.

11 Därför måste jag säga er sanningen enligt Guds "tydliga ord. För se, då jag frågade Herren kom ordet till mig sålunda: "Jakob, gå upp till templet i morgon och förkunna för detta folk de ord som jag ska ge dig."

12 Och se, mina bröder, detta är det ord som jag förkunnar för er, att många av er har börjat söka efter guld och efter silver och efter all slags dyrbar "malm varav detta land, som är ett "löftets land för er och för era avkomlingar, har stort överflöd.

13 Och försynens hand har varit högst välvillig mot er så att ni har fått stora rikedomar. Och eftersom en del av er har fått rikligare än era bröder är ni "uppblåsta i hjärtats högmod och är styvackade och högdragna för era dyrbara kläders skull, och ni förföljer era bröder eftersom ni tror er vara bättre än de.

14 Och nu, mina bröder: Tror ni att Gud rättfärdigar er i detta? Se, jag säger er: Nej, utan han fördömer er, och om ni framhärdar i detta måste hans domar med hast komma över er.

15 O, att han ville visa er att han kan genomborra er, och att han med en enda blick från sitt öga kan slå er till marken!

16 O, att han ville befria er från denna ondska och avskyvärdhet. O, att ni ville lyssna på hans befallningars ord och inte låta

detta, era hjärtans "högmod, förgöra era själar!

17 Tänk på era bröder som på er själva och umgås med alla och var frikostiga med era "ägodelar så att ^bde kan bli rika som ni.

18 Men sök efter "Guds rike innan ni söker efter ^brikedomar.

19 Och sedan ni har fått ett hopp i Kristus ska ni få rikedomar om ni söker dem, och om ni söker dem för att "göra gott – att klä den nakne och att föda den hungrige och att befria den fångne och ge hjälp åt den sjuke och den bedrövade.

20 Och nu, mina bröder, har jag talat till er om högmod. Och de av er som har sårat sin nästa och förföljt honom för att ni var högmodiga i era hjärtan över det som Gud har gett er, vad säger ni om detta?

21 Tror ni inte att sådant är avskyvärt för honom som har skapat allt kött? För i hans ögon är den ena varelsen lika dyrbar som den andra. Och allt kött är av stoft, och i samma syfte har han skapat dem, för att de skulle hålla hans "bud och prisa honom för evigt.

22 Och nu slutar jag tala till er om detta högmod. Och om det inte varit för att jag måste tala till er om ett grövre brott, skulle mitt hjärta glädjas storligen för er skull.

23 Men Guds ord tynger mig på grund av era grövre brott.

11a 2 Ne. 25:4; 31:2–3.

12a 1 Ne. 18:25;

Hel. 6:9–11; Eth. 10:23.

b 1 Ne. 2:20.

hfs Utlovade landet.

13a Morm. 8:35–39.

16a hfs Högmod.

17a hfs Gåvor;

Välfärd.

b 4 Ne. 1:3.

18a Luk. 12:22–31.

b 1 Kung. 3:11–13;

Mark. 10:17–27;

2 Ne. 26:31; L&F 6:7.

hfs Rikedomar.

19a Mosiah 4:26.

21a L&F 11:20;

Abr. 3:25–26.

För se, så säger Herren: "Detta folk börjar tillta i ondska. De förstår inte skrifterna, för de försöker ursäkta sig när de bedriver sitt hor, med det som skrevs om David och hans son Salomo.

24 Se, David och "Salomo hade förvisso många ^bhustrur och bihustrur, vilket var avskyvärt inför mig säger Herren.

25 Därför säger Herren följande: Jag har lett detta folk ut ur Jerusalems land genom min arms makt för att kunna uppresa åt mig en "rättfärdig gren av Josefs livsfrukt.

26 Därför tillåter inte jag, Herren Gud, att detta folk handlar som de gamle."

27 Hör därför på mig, mina bröder, och hörsamma Herrens ord: "För ingen man bland er ska ha mer än "en hustru, och bihustrur ska han inga ha.

28 För jag, Herren Gud, gläds åt kvinnors "kyskhet, och hor är för mig något avskyvärt. Så säger Härskarornas Herre.

29 Därför ska detta folk hålla mina bud, säger Härskarornas Herre, annars ska landet "förbannas för deras skull.

30 För om jag vill uppresa "avkomlingar åt mig, säger Härskarornas Herre, ger jag mitt folk befallning om det. I annat fall ska de hörsamma detta.

31 För se, jag, Herren, har sett

sorgen och hört jammern från mitt folks döttrar i Jerusalems land, ja, och i alla mitt folks länder, som följd av deras mäns ogudaktighet och avskyvärdheter.

32 Och jag tillåter inte, säger Härskarornas Herre, att klagoropen från detta folks fagra döttrar, det folk som jag har lett ut ur Jerusalems land, ska komma upp till mig mot mitt folks män, säger Härskarornas Herre.

33 För de ska inte leda bort mitt folks döttrar som fångar på grund av deras ömsinnet, utan jag ska hemsöka dem med en svår förbannelse, ja, undergång. För de ska inte bedriva "hor likt de gamle, säger Härskarornas Herre."

34 Och se, mina bröder, ni vet att dessa bud gavs till vår fader Lehi varför ni känner till dem sedan tidigare. Och ni har drabbats av svår fördömmelse, för ni har gjort det som ni inte borde ha gjort.

35 Se, ni har gjort "värre ondskefulla gärningar än våra bröder lamaniterna. Ni har krossat era ömma hustrurs hjärtan och förlorat era barns förtroende på grund av ert dåliga föredöme inför dem. Och deras hjärtans gråt uppstiger till Gud emot er. Och på grund av Guds ords stränghet, som kommer ner mot

24a 1 Kung. 11:1;
Neh. 13:25–27.

b 1 Kung. 11:1–3;
Esra 9:1–2;
L&F 132:38–39.

25a 1 Mos. 49:22–26;
Amos 5:15;

2 Ne. 3:5;
Alma 26:36.
HFS Lehi, Nephis far.

27a L&F 42:22; 49:16.
HFS Äktenskap,
gifta sig.

28a HFS Kyskhet.

29a Eth. 2:8–12.

30a Mal. 2:15;
L&F 132:61–66.

33a HFS Sexuell omoral;
Sinnlig, sinnlighet.

35a Jakob 3:5–7.

er, dog många hjärtan, genom-borrade med djupa sår.

KAPITEL 3

De renhjärtade tar emot Guds behagliga ord – Lamaniternas rättfärdighet överträffar nephiternas – Jakob varnar för otukt, lösaktighet och all slags synd. Omkring 544–421 f.Kr.

MEN se, jag, Jakob, vill tala till er som är renhjärtade. Vänd er till Gud med ståndaktigt sinne och be till honom med överflödande tro, så ska han trösta er i era bedrövelser, och han ska tala för er sak och sända ner rättvisa över dem som eftersträvar er undergång.

2 O alla ni som är renhjärtade, lyft upp era huvuden och ta emot Guds behagliga ord och mätta er med hans kärlek, för det kan ni för evigt göra, om ert sinne är "ståndaktigt.

3 Men ve, ve er som inte är renhjärtade, som denna dag är "orena inför Gud! För om ni inte omvänder er blir landet förbannat för er skull, och lamaniterna, som inte är lika orena som ni men ändå är ^bförbannade med en svår förbannelse, ska gissla er ända till er undergång.

4 Och tiden kommer med hast, om ni inte omvänder er, då de ska äga ert arveland, och Herren Gud ska "leda bort de rättfärdiga från er.

5 Se, lamaniterna, era bröder,

som ni hatar för deras orenhets skull och för den förbannelse som har kommit över deras hud, är rättfärdigare än ni, för de har inte "glömt Herrens befallning som gavs till vår far – att de skulle ha endast en hustru, och bihustrur skulle de inga ha, och det skulle inte bedrivas hor bland dem.

6 Och denna befallning vinnlägger de sig om att hålla. Tack vare deras lydnad till denna befallning kommer Herren Gud inte att förgöra dem utan kommer att vara "barmhärtig mot dem. Och en dag ska de bli ett välsignat folk.

7 Se, deras män "älskar sina hustrur, och deras hustrur älskar sina män, och deras män och deras hustrur älskar sina barn. Och deras otro och deras hat mot er beror på deras faders ondska, så hur mycket bättre än de är då ni i er store Skapares ögon?

8 O, mina bröder, jag fruktar att såvida ni inte omvänder er från era synder kommer deras hud att vara vitare än er då ni med dem förs fram inför Guds tron.

9 Därför ger jag er en befallning, som är Guds ord, att inte längre smäda dem för deras mörka hudfärgs skull. Inte heller ska ni smäda dem för deras orenhets skull, utan ni ska komma ihåg er egen orenhet och komma ihåg att deras orenhet kom genom deras fäder.

10 Därför ska ni komma ihåg era "barn, hur ni har sårat deras

3 2a Alma 57:26–27.

3a HFS Orenhet,
orenlighet.

b 1 Ne. 12:23.

4a Omni 1:5–7, 12–13.

5a Jakob 2:35.

6a 2 Ne. 4:3, 6–7;

Hel. 15:10–13.

7a HFS Familjen;

Kärlek.

10a HFS Barn.

hjärtan genom det föredöme ni har varit för dem. Och kom även ihåg att ni, på grund av er orenhet, kan leda era barn till undergång och att deras synder hopas på era huvuden på den yttersta dagen.

11 O, mina bröder, hörsamma mina ord. Väck era själsförmögenheter, skaka om er själva så att ni ^avaknar ur dödens slummer och lösgör er från ^bhelvetets kval så att ni inte blir ^cänglar åt djävulen för att kastas i den sjö av eld och svavel som är den andra ^ddöden.

12 Och nu talade jag, Jakob, mycket mer till Nephis folk och varnade dem för ^aotukt och ^blösaktighet och varje slag av synd och berättade för dem om dess hemska följder.

13 Och inte ens en hundradel av detta folks förehavanden, det som nu började bli talrikt, kan nedtecknas på ^a dessa plåtar. Men mycket om deras förehavanden är nedtecknat på de större plåtarna: deras krig och deras stridigheter och deras kungars regering.

14 De här plåtarna kallas Jakobs plåtar, och de gjordes av Nephis hand. Och nu slutar jag tala dessa ord.

KAPITEL 4

Alla profeterna tillbad Fadern i Kristi namn – Då Abraham frambar Isak som offer var detta en sinne-

bild för Gud och hans Enfödde – Människan bör förlika sig med Gud genom försoningen – Judarna kommer att förkasta grundstenen. Omkring 544–421 f.Kr.

SE, nu hände det sig att jag, Jakob, hade undervisat mitt folk mycket genom ord (och jag kan endast skriva en liten del av mina ord på grund av svårigheten att rista in våra ord på plåtarna), och vi vet att det vi skriver på plåtarna måste stå kvar.

2 Men vad vi än skriver på något annat än plåtar måste förgås och försvinna. Men vi kan skriva några ord på plåtar som ger våra barn, och likaså våra älskade bröder, en viss kunskap om oss eller om deras fäder.

3 Nu gläds vi över detta, och vi arbetar flitigt med att rista in dessa ord på plåtar i hopp om att våra älskade bröder och våra barn ska ta emot dem med tack samma hjärtan och noga läsa dem, så att de med glädje och inte med sorg eller med förakt får kunskap om sina första föräldrar.

4 För i denna avsikt har vi skrivit detta, så att de kan veta att vi ^akände till Kristus och att vi hoppades på hans härlighet många hundra år före hans ankomst. Och inte bara vi själva hoppades på hans härlighet utan även alla de heliga ^bprofeter som var före oss.

5 Se, de trodde på Kristus och

11a Alma 5:6–9.

b HFS Helvetet.

c 2 Ne. 9:8–9.

d HFS Döden, den andliga.

12a HFS Otukt.

b HFS Begär;

Ogudaktig,

ogudaktighet.

13a 1 Ne. 19:1–4;

Jakob 1:1–4.

4 4a HFS Jesus Kristus.

b Luk. 24:25–27;

Jakob 7:11;

Mosiah 13:33–35;

L&F 20:26.

“tillbad Fadern i hans namn, och även vi tillber Fadern i hans namn. Och därför håller vi ^bMoses lag, den ^cvänder våra själar till honom. Och därför helgar det oss till rättfärdighet, alldeles som Abraham räknades för rättfärdig i vildmarken då han lydde Guds befallning att offra sin son Isak, vilket är en sinnebild för Gud och hans ^denfödde Son.

6 Därför utforskar vi profeterna, och vi får många uppenbarelser och har ^aprofetians ande. Och med alla dessa ^bvittnen får vi ett hopp, och vår tro blir så orubblig att vi i sanning kan ^cbefalla i ^dJesu namn, och själva träden lyder oss, liksom bergen och havets vågor.

7 Ändå visar Herren Gud oss vår ^asvaghet för att vi ska kunna veta att det är genom hans nåd och hans stora välvilja om människobarnen som vi har förmåga att göra detta.

8 Se, stora och förunderliga är Herrens verk. Hur ^aoutgrundliga är inte hans ^bhemligheters djup, och det är omöjligt för människan att förstå alla hans vägar. Och ingen människa ^ckänner

hans ^dvägar utan att de uppenbaras för henne. Bröder, förakta därför inte Guds uppenbarelser.

9 För se, genom hans ^aords makt kom ^bmänniskan till jorden, den jord som skapades genom hans ords makt. Om Gud därför kunde tala så att jorden blev till och tala så att människan skapades, o, varför skulle han då inte kunna befälla ^cjorden, eller sina händers verk på dess yta, enligt sin vilja och sitt behag?

10 Bröder, försök därför inte ge Herren ^aråd, utan ta emot råd ur hans hand. För se, ni vet ju själva att han råder med ^bvisdom och med rättvisa och med stor barmhärtighet över alla sina verk.

11 Älskade bröder, förlika er därför med honom genom Kristi, hans ^aenfödde Sons, ^bförsoning, så kan ni få en ^cuppståndelse enligt den uppståndelsens kraft som är i Kristus och kan föras fram inför Gud som Kristi ^dförstlingsfrukter, eftersom ni har tro och har fått gott hopp om härlighet i honom innan han uppenbarar sig i köttet.

12 Men se, mina kära, förundras inte över att jag berättar

5a Mose 5:8.

b 2 Ne. 25:24;

Jar. 1:11;

Mosiah 13:27, 30;

Alma 25:15-16.

HFS Moses lag.

c Gal. 3:24.

d 1 Mos. 22:1-14;

Joh. 3:16-18.

HFS Enfödde.

6a HFS Profetia,

profetera.

b HFS Vittne, vittnesmål.

c HFS Kraft, makt.

d Apg. 3:6-16;

3 Ne. 8:1.

7a Eth. 12:27.

8a Rom. 11:33-36.

b L&F 19:10; 76:114.

HFS Hemligheter,

Guds.

c 1 Kor. 2:9-16;

Alma 26:21-22.

HFS Kunskap.

d Jes. 55:8-9.

9a Morm. 9:17;

Mose 1:32.

b HFS Människa,

människor;

Skapa, skapelsen.

c Hel. 12:8-17.

10a 2 Ne. 9:28-29;

Alma 37:12, 37;

L&F 3:4, 13.

b HFS Allvetande;

Visdom.

11a Hebr. 5:9.

b HFS Försona,

försoning.

c HFS Uppståndelse.

d Mosiah 15:21-23; 18:9;

Alma 40:16-21.

detta för er. För varför inte "tala om Kristi försoning och uppnå fullkomlig kunskap om honom, liksom kunskap om en uppståndelse och den tillkommande världen?

13 Se, mina bröder, låt den som profeterar profetera så att människor förstår. För "Anden säger sanningen och ljuger inte. Därför talar den om tingen som de verkligen ^bär och om tingen som de verkligen kommer att vara. Därför är dessa ting "tydligt uppenbarade för oss, till våra själars frälsning. Men se, vi är inte ensamma vittnen om detta, för Gud sa det även till forna profeter.

14 Men se, judarna var ett "styvnackat folk, och de ^bföraktade de tydliga orden och dödade profeterna och sökte efter sådant som de inte kunde förstå. På grund av sin "blindhet, en blindhet som kom av att de riktade sina blickar bortom målet, måste de falla. För Gud har tagit det som var tydligt ifrån dem och överlämnat till dem mycket som de "inte kan förstå, eftersom de önskade det. Och eftersom de önskade det har Gud gjort det, så att de kan snubbla.

15 Och nu leds jag, Jakob, av Anden att profetera, för jag känner genom Andens

maningar inom mig att eftersom judarna "snubblar kommer de att ^bförkasta den "sten på vilken de skulle kunna bygga och få en fast grundval.

16 Men se, enligt skrifterna ska denna "sten bli den stora och den sista och den enda säkra ^bgrundval på vilken judarna kan bygga.

17 Och nu, mina kära, hur är det möjligt att dessa, efter att ha förkastat den säkra grundvalen, "någonsin ska kunna bygga på den så att den kan bli deras hörnsten?

18 Se, mina älskade bröder, jag ska avslöja denna hemlighet för er, om jag inte på något sätt rubbas i min ståndaktighet i Anden och snubblar på grund av min stora oro för er.

KAPITEL 5

Jakob citerar Zenos rörande liknelsen om de odlade och de vilda olivträden – De utgör en avbild av Israel och icke-judarna – Israels förskingring och insamling antyds – Hänsyftningar på nephiterna och lamaniterna och hela Israels hus – Icke-judarna ska ympas in i Israel – Slutligen ska vingården bli nedbränd. Omkring 544–421 f.Kr.

SE, mina bröder, kommer ni inte ihåg att ni har läst profeten "Zenos ord som han talade till Israels hus och sa:

12a 2 Ne. 25:26.

13a HFS Helige Anden, den;
Sanning.

b L&F 93:24.

c Alma 13:23.

14a Matt. 23:37–38;
2 Ne. 25:2.

b 2 Kor. 11:3; 1 Ne. 19:7;

2 Ne. 33:2.

c Jes. 44:18;

Rom. 11:25.

d 2 Ne. 25:1–2.

15a Jes. 8:13–15;

1 Kor. 1:23;

2 Ne. 18:13–15.

b 1 Ne. 10:11.

c HFS Hörnsten;
Klippa.

16a Ps. 118:22–23.

b Jes. 28:16; Hel. 5:12.

17a Matt. 19:30;

L&F 29:30.

5 1a HFS Zenos.

2 "Lyssna, o Israels hus, och hör orden från mig, en Herrens profet.

3 För se, så säger Herren: 'Jag ska likna dig, o ^aIsraels hus, vid ett odlat ^bolivträd som en man tog och vårdade i sin ^cvingård. Och det växte och blev gammalt och började ^dmurkna.

4 Och det hände sig att vingårdens mästare gick ut och såg att hans olivträd började murkna. Och han sa: "Jag ska beskära det och gräva omkring det och ge det näring så att det kanske kan skjuta skott med unga och späda grenar och inte förgås."

5 Och det hände sig att han beskar det och grävde omkring det och gav det näring enligt sitt ord.

6 Och det hände sig efter många dagar att några få unga och späda grenar började spira fram. Men se, dess topp började förgås.

7 Och det hände sig att vingårdens mästare såg detta, och han sa till sin tjänare: "Det skulle smärta mig att förlora detta träd. Gå därför och ta grenarna från ett ^avilt olivträd och ta dem hit till mig. Och vi ska ta bort de stora grenar som håller på att vissna, och vi ska kasta dem i elden så att de brinner upp.

8 Och se, sa vingårdens Herre, jag tar bort många av dessa unga och späda grenar, och jag

ympar in dem var jag vill. Och det gör ingenting om så är att roten till detta träd förgås, för jag kan bevara dess frukt för egen del. Därför ska jag ta dessa unga och späda grenar och ympa in dem var jag vill.

9 Ta grenarna från det vilda olivträdet och ympa in dem i ^ade andras ställe. Och dessa som jag har tagit bort ska jag kasta i elden och bränna dem så att de inte kan belamra marken i min vingård."

10 Och det hände sig att vingårdens Herres tjänare gjorde enligt vingårdens Herres ord och ympade in grenarna från det ^avilda olivträdet.

11 Och vingårdens Herre lät gräva omkring trädet och lät beskära det och gav det näring och sa till sin tjänare: "Det skulle smärta mig att förlora detta träd. Därför har jag gjort detta, för att kanske kunna bevara dess rötter så att de inte förgås, så att jag kan bevara dem för egen del.

12 Gå därför och se efter trädet och ge det näring enligt mina ord.

13 Och dessa ska jag ^asätta i nedersta delen av min vingård, var jag vill, det rör inte dig. Och jag gör det för att kunna bevara trädets naturliga grenar för egen del, och även för att jag ska kunna lagra dess frukt för egen del till nästa årstid, för det skulle smärta mig att

3a Hes. 36:8.
HFS Israel.
b Rom. 11:17-24.
HFS Olivträd.

c L&F 101:44.
HFS Vingård, Herrens.
d HFS Avfall.
7a Rom. 11:17, 24.

9a Rom. 1:13.
10a HFS Icke-judar.
13a 1 Ne. 10:12.

förlora detta träd och dess frukt.”

14 Och det hände sig att vingårdens Herre gick sin väg och gömde det odlade olivträdets naturliga grenar i nedersta delen av vingården, några här och några där, efter sin vilja och sitt behag.

15 Och det hände sig att en lång tid gick, och vingårdens Herre sa till sin tjänare: ”Kom, låt oss gå ner i vingården så att vi kan arbeta i vingården.”

16 Och det hände sig att vingårdens Herre och likaså tjänaren gick ner i vingården för att arbeta. Och det hände sig att tjänaren sa till sin mästare: ”Se hit. Se på trädet.”

17 Och det hände sig att vingårdens Herre såg och betraktade det träd i vilket de vilda olivgrenarna hade ympats in. Och det hade skjutit upp och börjat bära ”frukt. Och han såg att den var god. Och dess frukt liknade den naturliga frukten.

18 Och han sa till tjänaren: ”Se, grenarna från det vilda trädet har tagit upp fuktigheten från dess rot, så att dess rot har gett stor styrka, och på grund av rotens stora styrka har de vilda grenarna burit odlad frukt. Om vi nu inte hade ympat in dessa grenar skulle detta träd ha gått förlorat. Och se, nu ska jag lagra mycket frukt som detta träd har burit. Och dess frukt ska jag lagra för egen del till nästa årstid.”

19 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till tjänaren:

”Kom, låt oss gå till den nedersta delen av vingården och se om inte också trädets naturliga grenar har burit mycket frukt, så att jag kan lagra av dess frukt för egen del till nästa årstid.”

20 Och det hände sig att de gick dit mästaren hade gömt trädets naturliga grenar, och han sa till tjänaren: ”Se på dessa.” Och han såg att den ”första hade burit mycket frukt, och han såg även att den var god. Och han sa till tjänaren: ”Ta av dess frukt och lagra till nästa årstid så att jag kan bevara den för egen del. För se”, sa han, ”så länge har jag nu gett den näring, och den har burit mycket frukt.”

21 Och det hände sig att tjänaren sa till sin mästare: ”Varför kom du hit för att plantera detta träd eller denna gren av trädet? För se, det var ju den magraste fläcken i hela din vingård.”

22 Och vingårdens Herre sa till honom: ”Ge inte mig råd! Jag visste att det var en mager jordfläck, varför jag sa till dig: ”Jag har gett den näring hela denna tid, och du ser att den har burit mycket frukt.””

23 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till sin tjänare: ”Se hit! Se, jag har även planterat ännu en gren av trädet, och du vet att denna jordfläck var magrare än den förra. Men se på trädet. Jag har hela denna tid gett det näring, och det har burit mycket frukt. Plocka den därför och lagra den till nästa

årstid så att jag kan bevara den för egen del."

24 Och det hände sig att vingårdens Herre återigen sa till sin tjänare: "Se hit, och se ännu en "gren som jag har planterat. Se, jag har även gett den näring, och den har burit frukt."

25 Och han sa till tjänaren: "Se hit och se den sista. Se, den har jag planterat på en "god jordfläck, och jag har hela denna tid gett den näring, och endast en del av trädet har burit odlad frukt, och den ^bandra delen av trädet har burit vild frukt. Se, jag har gett detta träd näring på samma sätt som de andra."

26 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till tjänaren: "Ta bort de grenar som inte har burit god "frukt och kasta dem i elden."

27 Men se, tjänaren sa till honom: "Låt oss beskära det och gräva omkring det och ge det näring ännu en tid, så att det kanske kan bära god frukt åt dig som du kan lagra till nästa årstid."

28 Och det hände sig att vingårdens Herre och vingårdens Herres tjänare gav näring åt all frukt i vingården.

29 Och det hände sig att lång tid hade förflutit, och vingårdens Herre sa till sin "tjänare: "Kom, låt oss gå ner i vingården, så att vi än en gång kan arbeta i vingården. För se,

^btiden närmar sig och "slutet kommer snart, varför jag måste lagra frukt för egen del till nästa årstid."

30 Och det hände sig att vingårdens Herre och tjänaren gick ner i vingården. Och de kom till det träd vars naturliga grenar hade brutits av och där vilda grenar hade ympats in. Och se, trädet dignade av all "slags frukt.

31 Och det hände sig att vingårdens Herre smakade av frukten, av varje sort enligt dess antal, och vingårdens Herre sa: "Se, hela denna tid har vi gett detta träd näring, och jag har för egen del lagrat mycket frukt till nästa årstid.

32 Men se, den här gången har det burit mycket frukt, och det finns "ingen därav som är god. Och se, här finns all slags dålig frukt, och den är mig till ingen nytta, trots allt vårt arbete, och nu skulle det smärta mig att förlora detta träd."

33 Och vingårdens Herre sa till tjänaren: "Vad ska vi göra med trädet så att jag återigen kan bevara god frukt från det för egen del?"

34 Och tjänaren sa till sin mästare: "Se, eftersom du ympade in grenarna från det vilda olivträdet har de gett näring åt rötterna så att de lever och inte har förgåtts, varför du ser att de ännu är friska."

24a Hes. 17:22–24;
Alma 16:17;
3 Ne. 15:21–24.
25a 1 Ne. 2:20.
b 3 Ne. 10:12–13.

26a Matt. 7:15–20;
Alma 5:36;
L&F 97:7.
29a L&F 101:55; 103:21.
b HFS Sista dagarna,

sista tiden.
c 2 Ne. 30:10;
Jakob 6:2.
30a HFS Avfall.
32a JS–H 1:19.

35 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till sin tjänare: "Trädet är mig till ingen nytta, och dess rötter är mig till ingen nytta så länge det bär dålig frukt.

36 Trots det vet jag att rötterna är friska, och i min egen avsikt har jag bevarat dem. Och tack vare sin stora styrka har de hittills burit god frukt genom de vilda grenarna.

37 Men se, de vilda grenarna har vuxit och har tagit överhanden över trädets rötter, och eftersom de vilda grenarna har tagit överhanden över dess rötter har det burit mycket dålig frukt. Och eftersom det har burit så mycket dålig frukt ser du att det börjar förgås, och det kommer snart att vara moget att kastas i elden såvida vi inte gör något för att bevara det."

38 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till sin tjänare: "Låt oss gå ner till de nedersta delarna av vingården och se om även de naturliga grenarna har burit dålig frukt."

39 Och det hände sig att de gick ner till de nedersta delarna av vingården. Och det hände sig att de såg att även frukten på de naturliga grenarna hade fördärvats. Ja, den första och den andra och likaså den sista, och alla hade de blivit fördärvade.

40 Och den vilda frukten på den sista hade tagit överhanden över den del av trädet som bar

god frukt, så att grenen hade vissnat och dött.

41 Och det hände sig att vingårdens Herre grät och sa till tjänaren: "Vad kunde jag ha gjort mer för min vingård?"

42 Se, jag visste att all frukt i vingården utom denna hade blivit fördärvad. Och nu har dessa som en gång bar god frukt också blivit fördärvade. Och nu duger alla träden i min vingård till inget annat än att huggas ner och kastas i elden.

43 Och se detta sista, vars gren har vissnat, planterade jag på en god jordfläck, ja, på den plats som jag ansåg bättre än alla andra delar av marken i min vingård.

44 Och du såg att jag också högg bort det som belamrade denna jordfläck, så att jag kunde plantera detta träd där i stället.

45 Och du såg att en del därav bar god frukt och en del därav bar vild frukt. Och eftersom jag inte tog av dess grenar och kastade dem i elden, se, därför har de tagit överhanden över den goda grenen så att den har vissnat.

46 Och se, trots all den omsorg vi ägnat min vingård har träden i den blivit fördärvade så att de inte bär någon god frukt. Och dessa hade jag hoppats kunna bevara och lagra frukten från dem för egen del till nästa årstid. Men se, de har blivit som det vilda olivträdet, och de duger inte till något annat utom till att huggas ner och kastas

37a L&F 45:28–30.

39a Jakob 5:20, 23, 25.

40a Morm. 6:6–18.

41a 2 Ne. 26:24.

43a 2 Ne. 1:5.

44a Eth. 13:20–21.

46a 3 Ne. 27:11.

i elden, och det skulle smärta mig att förlora dem.

47 Men vad kunde jag mer ha gjort i min vingård? Har jag hållit tillbaka min hand och inte gett den näring? Nej, jag har gett den näring och jag har grävt omkring den och jag har beskurit den och jag har gödslat den. Och jag har "sträckt ut min hand nästan hela dagen lång, och "slutet närmar sig. Och det skulle smärta mig att hugga ner alla träden i min vingård och kasta dem i elden för att brännas upp. Vem är det som har fördärvat min vingård?"

48 Och det hände sig att tjänaren sa till sin mästare: "Beror det inte på trädens höjd i vingården – har inte grenarna tagit överhanden över de friska rötterna? Och eftersom grenarna har tagit överhanden över rötterna, se, de växte snabbare än rötterna orkade och tog själva all kraft. Se, jag säger, är inte detta orsaken till att träden i din vingård har blivit fördärvade?"

49 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till tjänaren: "Låt oss gå och hugga ner träden i vingården och kasta dem i elden, så att de inte belamrar marken i min vingård, för jag har gjort allt. Vad mer kunde jag ha gjort för min vingård?"

50 Men se, tjänaren sa till vingårdens Herre: "Skona den "ännu en liten tid."

51 Och Herren sa: "Ja, jag ska

skona den ännu en tid, för det skulle smärta mig att förlora träden i min vingård.

52 Låt oss därför ta några av "grenarna från dessa som jag har planterat i nedersta delen av min vingård, och låt oss ympa in dem på det träd som de kommer från. Och låt oss från trädet ta bort de grenar som har den beskaste frukten och ympa in trädets naturliga grenar i deras ställe.

53 Och detta ska jag göra för att trädet inte ska förgås, så att jag i min egen avsikt kanske kan bevara dess rötter åt mig själv.

54 Och se, rötterna till de naturliga grenarna från trädet, vilka jag planterade där jag ville, lever fortfarande. Och för att i min egen avsikt kunna bevara även dem ska jag ta av grenarna från detta träd, och jag ska "ympa in dem på dem. Ja, jag ska på dem ympa in grenarna från deras moderträd så att jag kan bevara även rötterna för egen del, så att de, när de har blivit tillräckligt starka, kanske kan bära god frukt åt mig, och jag kan fortsätta att få glädje av frukten i min vingård."

55 Och det hände sig att de tog grenarna från det naturliga trädet, som hade blivit vilt, och ympade in dem på de naturliga träden, som också hade blivit vilda.

56 Och de tog också grenar

47a 2 Ne. 28:32;
Jakob 6:4.
b HFS Världen –

Världens ände.
50a Jakob 5:27.
52a HFS Israel – Israels

insamling.
54a 1 Ne. 15:12-16.

från de naturliga träden, som hade blivit vilda, och ympade in dem på moderträdet.

57 Och vingårdens Herre sa till tjänaren: "Ta inte bort de vilda grenarna från träden, utom dem som är de allra beskaste. Och på dem ska du ympa såsom jag sagt.

58 Och vi ska återigen ge näring åt träden i vingården, och vi ska beskära dess grenar. Och vi ska från träden ta de grenar som har mognat och som måste förgås och kasta dem i elden.

59 Och detta gör jag för att deras rötter måhända ska kunna bli starka genom att de är friska, och genom att grenarna byts ut så att de goda kan ta överhanden över de dåliga.

60 Och eftersom jag har bevarat de naturliga grenarna och deras rötter, och då jag åter har ympat in de naturliga grenarna på deras moderträd och har bevarat moderträdets rötter så att träden i min vingård kanske åter kan bära god ^afrukt, och så att jag åter kan få glädje av frukten i min vingård och så att jag kanske kan få fröjda mig mycket över att jag har bevarat den första fruktens rötter och grenar –

61 gå därför till verket och kalla ^atjänare, så att vi kan ^barbета flitigt med all vår kraft i vingården, och så att vi kan bereda vägen, så att jag återigen kan få fram den naturliga frukten, den naturliga frukt

som är god och dyrbarare än någon annan frukt.

62 Låt oss därför gå till verket och arbeta av all vår kraft denna sista gång, för se, slutet närmar sig och det är nu sista gången som jag ska beskära min vingård.

63 Ympa in grenarna. Börja med de ^asista så att de kan bli de första, och så att de första kan bli de sista, och gräv omkring träden, både gamla och unga, de första och de sista, och de sista och de första, så att alla ännu en gång kan få näring, för sista gången.

64 Gräv alltså omkring dem och beskär dem och gödsla dem ännu en gång, för sista gången, för slutet närmar sig. Och om så är att dessa sista ympkvistar växer och bär den naturliga frukten, då ska ni bereda vägen för dem så att de kan växa.

65 Och när de börjar växa ska ni rensa bort de grenar som bär besk frukt, i förhållande till de goda grenarnas styrka och storlek. Och ni ska inte ^arensa bort alla de dåliga på en gång, för att inte deras rötter ska bli för starka för ympkvistarna så att ympkvistarna förgås och jag förlorar träden i min vingård.

66 För det skulle smärta mig att förlora träden i min vingård. Därför ska ni rensa bort de dåliga allteftersom de goda tillväxer, så att roten och kronan blir likvärdiga i styrka till dess de goda tar överhanden över de

60a Jes. 27:6.
61a Jakob 6:2;
L&F 24:19.

^b L&F 39:11, 13, 17.
63a 1 Ne. 13:42;
Eth. 13:10–12.

65a L&F 86:6–7.

dåliga och de dåliga huggs ner och kastas i elden, så att de inte belamrar marken i min vingård. Och på så sätt ska jag röja undan de dåliga från min vingård.

67 Och det naturliga trädets grenar ska jag åter ympa in på det naturliga trädets.

68 Och det naturliga trädets grenar ska jag ympa in på trädets naturliga grenar. Och på så sätt för jag dem åter samman så att de bär den naturliga frukten, och de ska bli ett.

69 Och de dåliga ska "kastats bort, ja, ut ur hela min vingård. För se, endast för den här gången ska jag beskära min vingård."

70 Och det hände sig att vingårdens Herre sände sin "tjänare. Och tjänaren gick och gjorde som Herren hade befallt honom och tog med sig andra tjänare, och de var ^bfå.

71 Och vingårdens Herre sa till dem: "Gå till verket och "arbota i vingården av all er kraft. För se, detta är ^bsista gången som jag ska vårda min vingård. För slutet är nära och nästa årstid kommer med hast. Och om ni arbetar av all er kraft med mig ska ni få ^cglädje av den frukt som jag ska lagra för egen del inför den tid som snart kommer."

72 Och det hände sig att tjänarna gick och arbetade av all sin kraft. Och även vingårdens Herre arbetade med dem, och

de lydde vingårdens Herres befallningar i allt.

73 Och det började åter finnas naturlig frukt i vingården. Och de naturliga grenarna började växa och frodas utomordentligt, och de vilda grenarna började brytas av och kastas bort. Och man höll roten och kronan lika, enligt vars och ens styrka.

74 Och så arbetade de med all iver enligt vingårdens Herres befallningar, ända till dess de dåliga kastats ut ur vingården och Herren hade bevarat åt sig själv de naturliga träden så att träden åter bar naturlig frukt. Och de blev som "ett, och frukterna var likvärdiga. Och vingårdens Herre hade åt sig bevarat den naturliga frukten som från början var för honom den dyrbaraste.

75 Och det hände sig att när vingårdens Herre såg att hans frukt var god och att hans vingård inte längre var fördärvad, kallade han fram sina tjänare och sa till dem: "Se, för sista gången har vi nu vårdat min vingård, och ni ser att jag har handlat enligt min egen vilja. Jag har bevarat den naturliga frukten som är god, alldeles som den var i början. Och ^aväl-signade är ni, för eftersom ni har varit flitiga att arbeta med mig i min vingård och har lytt mina befallningar och har åter gett mig den ^bnaturliga frukten, så att min vingård inte längre

69a 1 Ne. 22:15-17, 23;
2 Ne. 30:9-10.

70a L&F 101:55; 103:21.
b 1 Ne. 14:12.

71a Matt. 21:28;
Jakob 6:2-3;

L&F 33:3-4.
b L&F 39:17; 43:28-30.

c L&F 18:10-16.

74a L&F 38:27.

75a 1 Ne. 13:37.

b Hfs Israel.

är fördärvad, och de dåliga har kastats bort, ska ni med mig glädjas över frukten från min vingård.

76 För se, under ^alång tid ska jag lagra frukten från min vingård för egen del inför nästa årstid som kommer med hast. Och för sista gången har jag vårdat min vingård och beskurit den och grävt omkring den och gödlat den. Därför ska jag för egen del lagra av frukten under lång tid, enligt det som jag har talat.

77 Och när tiden kommer då dålig frukt återigen kommer in i min vingård ska jag låta den goda och den dåliga samlas ihop. Och den goda ska jag bevara för egen del och den dåliga ska jag kasta bort till dess egen plats. Och sedan kommer ^anästa årstid och slutet, och min vingård ska jag låta ^bbränna upp med eld. ""

KAPITEL 6

Herren ska återinsamla Israel i de sista dagarna – Världen ska brännas upp med eld – Människorna måste följa Kristus för att undgå sjön av eld och svavel. Omkring 544–421 f.Kr.

OCH se, mina bröder, eftersom jag sa till er att jag skulle

profetera, se, detta är min profetia: De ting som denne profet ^aZenos talade om Israels hus, då han liknade dem vid ett odlat olivträd, måste förvisso ske.

2 Och dagen då han åter, för andra gången, ska sträcka ut sin hand för att ^aåtervinna sitt folk är dagen, ja, den sista tiden, då ^bHerrens tjänare ska gå ut i hans ^ckraft för att ^dvårda och beskära hans ^evingård. Och därefter kommer ^fslutet snart.

3 Och hur välsignade är inte de som arbetat flitigt i hans vingård! Och hur förbannade är inte de som ska drivas ut till sin egen plats! Och världen ska ^abrännas upp med eld.

4 Och hur barmhärtig är inte vår Gud mot oss, för han kommer ihåg ^aIsraels hus, såväl rötter som grenar. Och han sträcker ut sina ^bhänder mot dem hela dagen lång. Och de är ett ^cstyvnackat och ett motsträvigt folk. Men alla som inte förhärdar sitt hjärta ska bli frälsta i Guds rike.

5 Därför, mina älskade bröder, vädjar jag till er med allvarliga ord att omvända er och komma med helhjärtat uppsåt och ^ahålla er till Gud som han håller sig till er. Och förhärda inte era hjärtan medan hans barmhärtighets ^barmar är utsträckta mot er i dagens ljus.

76a 1 Ne. 22:24–26.
HFS Tusenårsriket.

77a Upp. 20:2–10;
L&F 29:22–24;
43:29–33; 88:110–116.

^b HFS Världen –
Världens ände.

6 1a Jakob 5:1.

2a 1 Ne. 22:10–12;

L&F 110:11.
HFS Evangeliets
återställelse.

^b Jakob 5:61.

^c 1 Ne. 14:14.

^d Jakob 5:71.

^e HFS Vingård, Herrens.

^f 2 Ne. 30:10.

3a 2 Ne. 27:2;

Jakob 5:77;
3 Ne. 25:1.

4a 2 Sam. 7:24.

^b Jakob 5:47.

^c Mosiah 13:29.

5a HFS Enighet.

^b Alma 5:33–34;

3 Ne. 9:14.

6 Ja, förhärda inte era hjärtan om ni hör hans röst i dag, för varför skulle ni vilja ^adö?

7 För se: Vill ni, efter att hela dagen lång ha fått näring genom Guds goda ord, bära dålig frukt så att ni måste ^ahuggas ner och kastas i elden?

8 Se, vill ni förkasta dessa ord? Vill ni förkasta profeterernas ord, och vill ni förkasta alla de ord som har talats om Kristus, efter det att så många har talat om honom, och förneka Kristi goda ord och Guds makt och den ^aHelige Andens gåva och förkväva den Helige Anden och häna den stora återlösningensplan som har beretts för er?

9 Vet ni inte att om ni gör detta, så kommer den återlösningens och uppståndelsens kraft som är i Kristus att låta er stå fram med skam och hemsk ^askuld känsla inför ^bGuds domarskrank?

10 Och enligt ^arättvisans kraft, för rättvisan kan inte förnekas, måste ni gå bort till den ^bsjö av eld och svavel vars lågor är outsläckliga och vars rök stiger uppåt i evigheters evighet, den sjö av eld och svavel som är ^coändlig ^dpina.

11 O, mina älskade bröder, omvänd er då och gå in genom den ^atrånga porten, och fortsätt på den väg som är smal, till dess ni uppnår evigt liv.

12 O, var ^avisa. Vad mera kan jag säga?

13 Till sist bjuder jag er farväl till dess vi möts igen inför Guds behagliga skrank, det skrank som fyller de ogudaktiga med ^ahemsk bävan och fruktan. Amen.

KAPITEL 7

Sherem förnekar Kristus, tvistar med Jakob, kräver ett tecken och blir slagen av Gud – Alla profeterna har talat om Kristus och hans försoning – Nephiterna levde och dog som vandringsmän, födda under prövningar och hatade av lamaniterna. Omkring 544–421 f.Kr.

OCH nu hände det sig sedan några år förflutit att det kom en man bland Nephis folk vars namn var Sherem.

2 Och det hände sig att han började predika bland folket och förkunna för dem att det inte skulle komma någon Kristus. Och han predikade mycket som var smickrande för folket, och det gjorde han för att han skulle kunna kullkasta Kristi lära.

3 Och han arbetade flitigt för att han skulle kunna förleda folkets hjärtan varför han lyckades förleda många hjärtan. Och då han visste att jag, Jakob, hade tro på Kristus som skulle komma sökte han efter många tillfällen att få träffa mig.

6a Hes. 18:21–23.

7a Alma 5:51–52;
3 Ne. 27:11–12.

8a HFS Helige Andens
gåva, den.

9a Mosiah 15:26.

HFS Skuld, skyldig.

b HFS Domen,
den yttersta.

10a HFS Rättvisa.

b 2 Ne. 28:23.

HFS Helvetet.

c L&F 19:10–12.

d HFS Fördöma,
fördömelse.

11a 2 Ne. 9:41.

12a Morm. 9:28.

13a Alma 40:14.

4 Och han var så lärd att han hade fullkomlig kunskap om folkets språk. Därför kunde han smickra mycket och tala mycket kraftfullt, med djävulens makt.

5 Och han hoppades kunna rubba min tro, trots de många "uppenbarelserna och allt jag hade sett rörande detta. För jag hade verkligen sett änglar, och de hade betjänat mig. Och jag hade även tid efter annan hört Herrens röst tala till mig med hörbara ord varför jag inte kunde rubbas.

6 Och det hände sig att han kom till mig, och på detta sätt talade han till mig och sa: "Broder Jakob, jag har länge sökt många tillfällen att få tala med dig, för jag har hört, och vet också, att du ofta går omkring och predikar det du kallar evangeliet, eller Kristi lära.

7 Och du har förlett en stor del av detta folk så att de förvränger Guds rätta väg och "inte håller Moses lag, som är den rätta vägen, och förvandlar Moses lag till tillbedjan av en varelse som du säger ska komma om många hundra år. Men se, jag, Sherem, förkunnar för dig att detta är hädelse, för ingen människa vet något om sådant, för hon kan ^binte förut säga det som ska komma." Och på det sättet tvistade Sherem med mig.

8 Men se, Herren Gud utgöt sin "Ande i min själ så att jag bringade honom på skam i allt han sa.

9 Och jag sa till honom: "Förnekar du den Kristus som ska komma?" Och han sa: "Om det skulle finnas en Kristus, skulle jag inte förneka honom, men jag vet att det inte finns någon Kristus, inte heller har det funnits någon, inte heller kommer det någonsin att finnas någon."

10 Och jag sa till honom: "Tror du på skrifterna?" Och han sa: "Ja."

11 Och jag sa till honom: "Då förstår du dem inte, för de vittnar i sanning om Kristus. Se, jag säger dig att ingen av profeterna har skrivit eller "profeterat utan att de har talat om denne Kristus.

12 Och detta är inte allt – det har uppenbarats för mig, för jag har hört och sett, och det har även uppenbarats för mig genom den Helige Andens "kraft varför jag vet att om ingen försoning skulle ske, skulle hela människosläktet gå ^bförlorat."

13 Och det hände sig att han sa till mig: "Visa mig ett "tecken genom denna den Helige Andens kraft som du vet så mycket om."

14 Och jag sa till honom: "Vem är jag att jag skulle fresta Gud att visa dig ett tecken på det

7 5a 2 Ne. 11:3;
Jakob 2:11.

7a Jakob 4:5.
b Alma 30:13.

8a HFS Inspiration,
inspirera.

11a Upp. 19:10;

1 Ne. 10:5;
Jakob 4:4;
Mosiah 13:33–35;
L&F 20:26.

HFS Jesus Kristus.

12a HFS Gud, gudomen –
Gud den Helige

Anden;
Helige Anden, den.
b 2 Ne. 2:21.

13a Matt. 16:1–4;
Alma 30:43–60.
HFS Tecken.

som du vet är "sant? Ändå förnekar du det eftersom du är av ^bdjävulen. Dock, ske inte min vilja, men om Gud slår dig så låt det för dig bli ett tecken på att han har makt, både i himlen och på jorden, och även på att Kristus ska komma. Och ske din vilja, o Herre, och inte min."

15 Och det hände sig att när jag, Jakob, hade sagt dessa ord, kom Herrens kraft över honom så att han föll till marken. Och det hände sig att han vårdades under många dagar.

16 Och det hände sig att han sa till folket: "Kom samman i morgon, för jag ska dö, varför jag önskar tala till folket innan jag dör."

17 Och det hände sig nästa dag att mängden samlades. Och han talade tydligt till dem och tog tillbaka det som han hade lärt dem, och han erkände Kristus och den Helige Andens kraft och änglars betjäning.

18 Och han talade tydligt till dem om hur han hade blivit "bedragen av ^bdjävulens makt. Och han talade om helvetet och om evigheten och om evigt straff.

19 Och han sa: "Jag är rädd för att jag har begått den "oförlåtliga synden, för jag har ljugit för Gud. För jag förnekade Kristus och sa att jag trodde på skrifterna, och de vittnar i

sanning om honom. Och eftersom jag på så sätt har ljugit för Gud fruktar jag storligen att mitt tillstånd blir ^bhemskt, men jag bekänner för Gud."

20 Och det hände sig att när han hade sagt dessa ord kunde han inte säga mer, och han "gav upp andan.

21 Och när mängden hade bevittnat att han talade detta just då han skulle ge upp andan blev de mycket förvånade, ja, till den grad att Guds kraft kom ner över dem och de "överväldigades så att de föll till marken.

22 Nu gladdde detta mig, Jakob, för jag hade bett min Fader i himlen om detta, och han hade hört mitt rop och besvarat min bön.

23 Och det hände sig att frid och Guds kärlek på nytt återställdes bland folket. Och de "utforskade skrifterna och hörsammade inte längre denne ogudaktige mans ord.

24 Och det hände sig att man tänkte ut många olika sätt att "vinna tillbaka lamaniterna och återföra dem till kunskapen om sanningen. Men allt var ^bför-gäves, för de njöt av ^ckrig och "blodsutgjutelse, och de hyste ett evigt ^chat mot oss, sina bröder. Och de försökte ständigt förgöra oss med sina vapens makt.

25 Därför befäste sig Nephis

14a Alma 30:41–42.

b Alma 30:53.

18a Alma 30:53.

HFS Bedra, bedrägeri.

b HFS Djävulen.

19a HFS Oförlätlig synd.

b Mosiah 15:26.

20a Jer. 28:15–17.

21a Alma 19:6.

23a Alma 17:2.

24a Enos 1:20.

b Enos 1:14.

c Mosiah 10:11–18.

d Jar. 1:6;

Alma 26:23–25.

e 2 Ne. 5:1–3;

Mosiah 28:2.

folk mot dem med sina vapen och med all sin förmåga i förtröstan på sin frälsnings Gud och ^aklippa, varför de fortsatte att segra över sina fiender.

26 Och det hände sig att jag, Jakob, började bli gammal. Och eftersom detta folks uppteckningar förs på Nephis ^aandra plåtar, avslutar jag denna uppteckning med att förkunna att jag har skrivit efter bästa förstånd och med att säga att tiden rann bort för oss, och även våra ^bliv rann bort som en dröm för oss eftersom vi är ett ensamt och allvarligt folk, vandringsmän, utdrivna från Jerusalem, födda under provningar i en

vildmark och hatade av våra bröder, vilket orsakat krig och stridigheter, varför vi levte ut våra dagar i sorg.

27 Och jag, Jakob, insåg att jag snart måste gå ner i min grav varför jag sa till min son ^aEnos: "Ta dessa plåtar." Och jag berättade för honom vad min bror Nephi hade ^bbefallt mig, och han lovade att lyda befallningarna. Och jag avslutar mina uppteckningar på dessa plåtar, vilka uppteckningar har varit kortfattade. Och läsaren bjuder jag farväl i förhoppningen att många av mina bröder kommer att läsa mina ord. Bröder, farväl.

ENOS BOK

Enos ber med stor kraft och får förlåtelse för sina synder – Herrens röst kommer till hans sinne och lovar frälsning för lamaniterna i framtiden – Nephiterna försökte vinna tillbaka lamaniterna – Enos gläds i sin Återlösare. Omkring 420 f.Kr.

SE, det hände sig att jag, ^aEnos, visste att min far var ^ben rättfärdig man, för han ^cundervisade mig om sitt språk och även i Herrens ^dfostran och

förmaning – och välsignat vare min Guds namn för detta.

2 Och jag ska berätta för er om den ^akamp jag hade inför Gud innan jag fick ^bförlåtelse för mina synder.

3 Se, jag gick för att jaga vilda djur i skogarna, och de ord jag ofta hade hört min far tala om evigt liv och de heligas ^aglädje ^bsjönk in djupt i mitt hjärta.

4 Och min själ ^ahungrade, och jag ^bföll på knä inför min Skapare och ropade till honom i

25a HFS Klippa.
26a 1 Ne. 19:1–6;
Jar. 1:14–15.
HFS Plåtar.
b Jak. 4:14.
27a Enos 1:1.
b Jakob 1:1–4.

[ENOS]
1 1a HFS Enos, Jakobs son.
b 2 Ne. 2:2–4.
c 1 Ne. 1:1–2.
d Ef. 6:4.
2a 1 Mos. 32:24–32;
Alma 8:10.
HFS Omvända sig,

omvändelse.
b HFS Syndernas
förlåtelse.
3a HFS Glädje.
b 1 Ne. 10:17–19;
Alma 36:17–21.
4a 2 Ne. 9:51; 3 Ne. 12:6.
b HFS Vördnad.

mäktig bönen och vädjan för min egen själ. Och hela dagen långropade jag till honom, ja, och när kvällen kom höjde jag fortfarande min röst så högt att den nådde himlarna.

5 Och det kom en "röst till mig som sa: "Enos, dina synder är dig förlättna, och du ska bli välsignad."

6 Och jag, Enos, visste att Gud inte kunde ljuga, varför min skuld var utplånad.

7 Och jag sa: "Herre, hur kan det ske?"

8 Och han sa till mig: "Tack vare din tro på Kristus som du aldrig förut har hört eller sett. Och många år ska förflyta innan han uppenbarar sig i köttet. Stå därför upp, din tro har helat dig."

9 Nu hände det sig att när jag hört dessa ord började jag känna en önskan om mina bröder nephiternas välfärd. Därför utgöt jag hela min själ inför Gud för dem.

10 Och medan jag så kämpade i anden, se, då kom Herrens röst återigen till mitt sinne och sa: "Jag ska löna dina bröder efter hur noggrant de håller mina bud. Jag har gett dem detta land, och det är ett heligt land, och jag förbannar det inte utom på grund av ondska. Därför ska

jag löna dina bröder såsom jag har sagt, och deras överträdelser ska jag med sorg låta komma över deras egna huvuden."

11 Och sedan jag, Enos, hört dessa ord blev min tro på Herren alltmer orubblig. Och jag bad till honom under mången lång kamp för mina bröder lamaniterna.

12 Och det hände sig att Herren, sedan jag bett och kämpat med all iver, sa till mig: "Jag ska ge dig enligt dina önsksningar för din tros skull."

13 Och se, detta var den önskan jag önskade av honom: Om så skulle ske att mitt folk, nephiterna, skulle falla i överträdelse och på något sätt förgöras och lamaniterna inte skulle bli förgjorda, att Herren Gud då bevarar en uppteckning om mitt folk, nephiterna, även om det sker genom hans heliga arms makt, så att den någon gång i framtiden kan föras fram till lamaniterna så att de kanske kan ledas till frälsning.

14 För vi kämpade för närvarande förgäves med att återföra dem till den sanna tron. Och de svor i sin vrede att de, om det var möjligt, skulle förgöra både våra uppteckningar och oss och även alla våra fäders traditioner.

15 Eftersom jag visste att

4c HFS Bönen.

5a HFS Uppenbarelse.

8a Eth. 3:12–13.

HFS Tro.

b Matt. 9:22.

9a 1 Ne. 8:12;

Alma 36:24.

b 2 Ne. 33:3;

Morm. ord 1:8;

Alma 34:26–27.

10a HFS Inspiration,

inspirera;

Sinne.

b 1 Ne. 2:20.

c Eth. 2:7–12.

12a Morm. 5:21; 9:36.

b Ps. 37:4;

1 Ne. 7:12;

Hel. 10:5.

13a Morm. 6:1, 6.

b Morm. ord 1:6–11;

Alma 37:2.

c Alma 37:19;

Eth. 12:22;

L&F 3:18.

d Alma 9:17.

14a Jakob 7:24.

b Morm. 6:6.

Herren Gud kunde ^abevara våra uppteckningar ropade jag ständigt till honom, för han hade sagt till mig: "Vad du än i Kristi namn ber om i tro, med tro på att du ska få det, det ska du få."

16 Och jag hade tro, och jag ropade till Gud att han skulle ^abevara ^buppteckningarna, och han slöt förbund med mig att han skulle ^cföra fram dem till lamaniterna i sin egen rätta tid.

17 Och jag, Enos, visste att det skulle ske enligt det förbund han hade slutit, varför min själ var lugn.

18 Och Herren sa till mig: "Även dina fäder har begärt detta av mig, och det ska ske dem enligt deras tro, för deras tro var som din."

19 Och nu hände det sig att jag, Enos, gick ut bland Nephis folk och profeterade om det som skulle komma och vittnade om det som jag hade hört och sett.

20 Och jag vittnar om att Nephis folk flitigt försökte återföra lamaniterna till den sanna tron på Gud. Men vårt ^aarbete var förgäves. Deras hat var orubbligt, och de leddes av sin onda natur så att de blev vilda och grymma och ett ^bblodtörstigt folk, fulla av ^cavgudadyrkan och orenhet, som livnärde sig på rovdjur, bodde i tält och vandrade omkring i vildmarken med

en kort skinngördel fäst om sina höfter och med sina huvuden rakade. Och de var skickliga med ^dbåge och med kroksabel och yxa. Och många av dem åt inget utom rått kött, och de försökte ständigt förgöra oss.

21 Och det hände sig att Nephis folk brukade jorden och ^aodlade all slags säd och frukt och hade hjordar och flockar av all slags boskap, och getter och vildgetter och även många hästar.

22 Och det fanns en stor mängd ^aprofeter bland oss. Och folket var ett ^bstyvnickat folk som hade svårt att förstå.

23 Och det fanns inget annat än mycket ^astränghet, ^bpredikande och profeterande om krig och stridigheter och förgörelse och ständiga ^cpåminnelser om döden och evighetens varaktighet och Guds straffdomar och makt och allt detta som en ^dständig väckelse för att bevara dem i Herrens fruktan. Jag säger att det fanns inget annat än detta och utomordentligt tydliga ordalag som kunde avhålla dem från att snabbt sjunka ner i fördärvet. Och på detta sätt skriver jag om dem.

24 Och jag såg krig mellan nephiterna och lamaniterna under min levnads lopp.

25 Och det hände sig att jag började bli gammal, och ett-hundrasjuttio och nio år hade

15a HFS Skrifterna –
Skrifter ska bevaras.

16a 3 Ne. 5:13–15;
L&F 3:19–20;
10:46–50.

b HFS Mormons bok.
c 2 Ne. 27:6.

20a Moro. 9:6.

b Jar. 1:6.

c Mosiah 9:12.

HFS Avgudadyrkan.

d Mosiah 10:8.

21a Mosiah 9:9.

22a Morm. ord 1:16–18.

b Jar. 1:3.

23a 1 Ne. 16:2;

2 Ne. 33:5.

b HFS Predika.

c Hel. 12:3.

d Jar. 1:12;

Alma 31:5.

förflutit sedan den tid då vår far, Lehi, ^alämnade Jerusalem.

26 Och jag insåg att jag snart måste gå ner i min grav, sedan jag blivit påverkad av Guds makt att predika och profetera för detta folk och förkunna ordet enligt den sanning som är i Kristus. Och jag har förkunnat det i alla mina dagar och har fröjdat mig mer däri än i det som hör världen till.

27 Och jag går snart till min ^aviloplats, som är hos min Återlösare, för jag vet att hos honom får jag vila. Och jag fröjdar mig över den dag när mitt ^bdödliga ska iklä sig ^codödlighet och ska stå inför honom. Då ska jag se hans ansikte med välbehag, och han ska säga till mig: "Kom till mig, du välsignade, det finns en plats beredd åt dig i min Faders ^dboningar." Amen.

JAROMS BOK

Nephiterna håller Moses lag, ser fram mot Kristi ankomst och har framgång i landet – Många profeter arbetar med att hålla folket på sanningens väg. Omkring 399–361 f.Kr.

SE, nu skriver jag, Jarom, några ord enligt befallningen från min far, Enos, så att våra ^asläktuppteckningar kan bevaras.

2 Och eftersom ^a dessa plåtar är ^bsmå, och då detta ^c skrivits i avsikt att vara till nytta för våra bröder ^d lamaniterna, är det nödvändigt att jag skriver kortfattat. Men jag ska inte skriva vare sig om mitt profeterande eller om mina uppenbarelser. För vad kunde jag skriva utöver det som

mina fäder har skrivit? Ja, har inte de uppenbarat frälsningsplanen? Jag säger er: Jo, och detta räcker för mig.

3 Se, det behöver göras mycket bland detta folk på grund av deras hjärtans hårdhet och deras örons dövhet och deras sinnens blindhet och deras nackars ^a styvhet. Ändå är Gud ytterst barmhärtig mot dem och har ännu inte ^b utplånat dem från landets yta.

4 Och det finns många bland oss som får många ^a uppenbarelser, för de är inte alla styvnackade. Och alla som inte är styvnackade utan har tro får ^b umgås med den Helige Anden som uppenbarar för människobarnen enligt deras tro.

25a 1 Ne. 2:2–4.

27a HFS Vila.

b HFS Dödlig, dödligheten.

c HFS Odödlig, odödlighet.

d Joh. 14:2–3;

Eth. 12:32–34;

L&F 72:4; 98:18.

[JAROM]

1 1a 1 Ne. 3:12; 5:14.

2a Jakob 3:14;

Omni 1:1.

b 1 Ne. 6.

c HFS Skrifterna – Skrifternas värde.

d 2 Ne. 27:6;

Morm. 5:12.

3a Enos 1:22–23.

b Eth. 2:8–10.

4a Alma 26:22;

Hel. 11:23;

L&F 107:18–19.

HFS Uppenbarelse.

b HFS Helige

Anden, den.

5 Och se, nu hade två hundra år förflutit, och Nephis folk hade vuxit sig starka i landet. De vinnlade sig om att "hålla Moses lag och att helga ^bsabbatsdagen åt Herren. Och de var inte ^cvanvördiga, och inte heller ^dhädade de. Och landets lagar var mycket stränga.

6 Och de var spridda över en stor del av landets yta, liksom lamaniterna. Och dessa var mycket mer talrika än nephiterna var, och de älskade "mord och brukade dricka blodet från djur.

7 Och det hände sig att de ofta kom emot oss, nephiterna, för att strida. Men våra "kungar och våra ledare var mäktiga män i tron på Herren, och de undervisade folket om Herrens vägar, varför vi motstod lamaniterna och drev dem ut ur ^bvåra länder och började befästa våra städer och alla de platser som var vår arvedel.

8 Och vi förökade oss storligen och spred ut oss över landets yta och blev mycket rika på guld och på silver och på dyrbarheter och på fint arbetat trä, på byggnader och på maskiner och även på järn och koppar och mässing och stål, och vi gjorde alla slags redskap för att bruka jorden, och även "krigsvapen – ja, den skarpetsade pilen och kogret

och kastspjutet och lanser, och gjorde alla slags förberedelser för krig.

9 Och då vi sålunda var beredda att möta lamaniterna hade de ingen framgång mot oss. Men de ord besannades som Herren talade till våra fäder, då han sa: "I den mån som ni håller mina bud ska ni få framgång i landet."

10 Och det hände sig att Herr-ens profeter varnade Nephis folk, enligt Guds ord, att om de inte höll buden utan föll i överträdelse skulle de "utrotas från landets yta.

11 Därför arbetade profeterna, prästerna och lärarna flitigt och uppmanade tålmodigt människorna att vara flitiga. De undervisade om "Moses lag och om avsikten i vilken den getts, och de övertalade dem att ^bse fram emot Messias och tro på hans ankomst ^csom om han redan kommit. Och på det sättet undervisade de dem.

12 Och det hände sig att de genom att göra detta räddade dem från att "utrotas från landets yta, för de ^bgenomborrade deras hjärtan med ordet och väckte dem ständigt till omvändelse.

13 Och det hände sig att tvåhundra-trettio och åtta år hade förflutit – med krig och stridig-

5a 2 Ne. 25:24;
Alma 34:13–14.

b 2 Mos. 35:2.
HFS Sabbatsdagen.

c HFS Vanvördig,
vanvördighet.

d HFS Häda, hädelse.

6a Jakob 7:24;

Enos 1:20.

7a Jakob 1:9, 11, 15.

b Morm. ord 1:14.

8a Mosiah 10:8.

10a 1 Ne. 12:19–20;

Omni 1:5.

11a Jakob 4:5;

Alma 25:15–16.

b 2 Ne. 11:4;

Eth. 12:18–19.

c 2 Ne. 25:24–27;

Mosiah 3:13; 16:6.

12a Eth. 2:10.

b Alma 31:5.

heter och meningsskiljaktigheter under stor del av tiden.

14 Och jag, Jarom, skriver inte mer, för plåtarna är små. Men se, mina bröder, ni kan gå till Nephis "andra plåtar. För se, på dem finns uppteckningar om

våra krig inristade enligt vad kungarna har skrivit, eller som de har låtit skriva.

15 Och jag överlämnar dessa plåtar i min son Omnis händer, så att de kan föras enligt mina fäders "befallningar.

OMNIS BOK

Omni, Amaron, Chemish, Abinadom och Amaleki för uppteckningarna i tur och ordning – Mosiah upptäcker Zarahemlas folk, som kom från Jerusalem på Sidkias tid – Mosiah görs till kung över dem – Muleks avkomlingar i Zarahemla hade funnit Coriantumr, den siste av Jarediterna – Kung Benjamin efterträder Mosiah – Människan ska frambära sin själ som offer till Kristus. Omkring 323–130 f.Kr.

SE, det hände sig att jag, Jarom, befallt mig att jag skulle skriva något på dessa plåtar för att bevara våra släktuppteckningar –

2 Därför vill jag att ni ska veta att jag under mina dagar kämpade mycket med svärd för att bevara mitt folk, nephiterna, från att falla i händerna på sina fiender lamaniterna. Men se, jag är själv en ogudaktig man och jag har inte hållit Herrens stadgar och befallningar såsom jag borde ha gjort.

3 Och det hände sig att två-

hundra och sex år hade förflutit, och vi hade många perioder av fred, och vi hade många perioder av svåra krig och mycken blodsutgjutelse. Ja, kort sagt hade tvåhundraåttio och två år förflutit, och jag hade bevarat dessa plåtar enligt mina fäders "befallningar. Och jag överlämnade dem till min son Amaron. Och nu slutar jag.

4 Och nu skriver jag, Amaron, vad jag än skriver, vilket bara är litet, i min fars bok.

5 Se, det hände sig att tre hundra och tjugo år hade förflutit, och den ogudaktigare delen av nephiterna hade "förgjorts.

6 För Herren ville inte tillåta, sedan han lett dem ut ur Jerusalems land och skyddat och bevarat dem från att falla i deras fienders händer, nej, han ville inte tillåta att de ord som han talade till våra fäder inte skulle besannas, då han sa: "I den mån som ni inte håller mina bud ska ni inte få framgång i landet."

7 Därför hemsökte Herren dem med svåra straffdomar.

Ändå skonade han de rättfärdiga så att de inte skulle förgås utan befriade dem ur deras fienders händer.

8 Och det hände sig att jag överlämnade plåtarna till min bror Chemish.

9 Nu skriver jag, Chemish, det lilla jag skriver i samma bok som min bror. För se, jag såg det sista som han skrev, och att han skrev det med sin egen hand. Och han skrev det samma dag som han överlämnade dem till mig. Och på så sätt förde vi uppteckningarna, för det är enligt våra fäders befallningar. Och nu slutar jag.

10 Se, jag, Abinadom, är son till Chemish. Se, det hände sig att jag såg många krig och stridigheter mellan mitt folk, nephiterna, och lamaniterna. Och jag har med mitt eget svärd tagit många av lamaniternas liv då jag försvarat mina bröder.

11 Och se, detta folks uppteckning är inristad på plåtar som innehas av kungarna från släktled till släktled. Och jag känner inte till någon uppenbarelse utom dem som är nedskrivna, och inte heller någon profetia, varför det som är skrivet är tillräckligt. Och nu slutar jag.

12 Se, jag är Amaleki, son till Abinadom. Se, jag ska säga er något om Mosiah, som gjordes till kung över Zarahemlas land. För se, han uppmanades av Herren att fly ut ur "Nephis land, och alla som ville hörsamma

Herrens röst skulle också tillsammans med honom ^bdra ut ur landet, ut i vildmarken.

13 Och det hände sig att han gjorde som Herren hade befallt honom. Och de drog ut ur landet, ut i vildmarken, alla som ville hörsamma Herrens röst, och de vägledes av många predikningar och profetior. Och de förmanades ständigt genom Guds ord, och de leddes av hans arms makt genom vildmarken till dess de kom ner till det land som kallas Zarahemlas land.

14 Och de fann ett folk som kallades "Zarahemlas folk. Nu blev det stor glädje bland Zarahemlas folk, och även Zarahemla gladdes storligen över att Herren hade sänt Mosiahs folk med ^bplåtarna av mässing som innehöll judarnas uppteckning.

15 Se, det hände sig att Mosiah upptäckte att "Zarahemlas folk lämnade Jerusalem vid den tid då judakungen ^bSidkia fördes bort som fånge till Babylon.

16 Och de färdades i vildmarken och fördes av Herrens hand över de stora vattnen till det land där Mosiah upptäckte dem, och de hade bott där alltifrån den stunden.

17 Och vid den tid då Mosiah upptäckte dem hade de blivit mycket talrika. Ändå hade de upplevt många krig och svåra stridigheter, och många hade tid efter annan fallit för svärd. Och deras språk hade urartat, och de hade inte fört med sig

12a 2 Ne. 5:6-9.

^b Jakob 3:4.

14a HFS Zarahemla.

^b 1 Ne. 3:3, 19-20;

5:10-22.

15a Mosiah 25:2.

^b Jer. 39:1-10;

Hel. 8:21.

17a Mosiah 1:2-6.

några "uppteckningar. Och de förnekade sin Skapares existens, och varken Mosiah eller Mosiahs folk kunde förstå dem.

18 Men det hände sig att Mosiah såg till att de undervisades i hans språk. Och det hände sig att sedan de hade undervisats i Mosiahs språk läste Zarahemla upp sina fäders släktlinjer ur minnet. Och de är nedskrivna, men inte på dessa plåtar.

19 Och det hände sig att Zarahemlas och Mosiahs folk "för-enades, och ^bMosiah utsågs till att bli deras kung.

20 Och det hände sig i Mosiahs dagar att en stor sten med inristningar fördes till honom, och han "uttydde inristningarna genom Guds gåva och kraft.

21 Och de innehöll berättelsen om en viss "Coriantumr och dem av hans folk som dräpts. Och Coriantumr hade påträffats av Zarahemlas folk, och han bodde hos dem under en tid av nio månvar.

22 Den talade även några ord om hans fäder. Och hans första fäder kom från "tornet vid den tid då Herren ^bförbistrade folkets språk. Och Herrens sträng-het drabbade dem enligt hans domslut, som är rättvisa, och deras "ben låg kringsspridda i landet norrut.

23 Se jag, Amaleki, föddes i Mosiahs dagar, och jag har levt och sett hans död. Och hans son "Benjamin regerar i hans ställe.

24 Och se, i kung Benjamins dagar har jag sett ett svårt krig mellan nephiterna och lamaniterna och mycken blodsutgjutelse. Men se, nephiterna fick överhanden över dem, ja, så att kung Benjamin drev ut dem ur Zarahemlas land.

25 Och det hände sig att jag började bli gammal. Och då jag inte har några avkomlingar, och då jag vet att kung "Benjamin är en rättfärdig man inför Herren, ska jag ^böverlämna dessa plåtar till honom, och uppmanar alla människor att komma till Gud, Israels Helige, och tro på profetior och på uppenbarelser och på änglars betjäning och på gåvan att tala med tungor och på gåvan att uttyda språk och på allt som är "gott. För det finns inget som är gott utom det som kommer från Herren, och det som är ont kommer från djävulen.

26 Och nu, mina älskade bröder, vill jag att ni ska "komma till Kristus, som är Israels Helige, och ta del av hans frälsning och hans återlösnings kraft. Ja, kom till honom, och ^bframbär hela er själ som ett "offer åt honom, och fortsätt att ^dfasta och be, och

19a Mosiah 25:13.

^b Omni 1:12.

20a Mosiah 8:13–19.

HFS Siare.

21a Eth. 12:1.

HFS Coriantumr.

22a Eth. 1:1–5.

^b 1 Mos. 11:6–9;

Mosiah 28:17;

Eth. 1:33.

^c Mosiah 8:8.

23a Morm. ord 1:3.

25a Morm. ord 1:17–18;

Mosiah 29:13.

^b Morm. ord 1:10.

^c Alma 5:40;

Eth. 4:12;

Moro. 7:15–17.

26a Jakob 1:7;

Alma 29:2;

Moro. 10:32.

^b HFS Offer.

^c 3 Ne. 9:20.

^d HFS Fasta.

håll ut intill änden. Då ska ni, så sant Herren lever, bli frälsta.

27 Och nu ska jag säga något om en skara som gick ut i vildmarken för att återvända till Nephis land. För det fanns ett stort antal som önskade besitta sitt arveland.

28 De gick därför ut i vildmarken. Och deras ledare var en stark och mäktig man, och en styvnackad man, varför han orsakade stridigheter bland dem. Och alla utom femtio av

dem blev ^adräpta i vildmarken, och dessa återvände till Zarahemlas land.

29 Och det hände sig att de även tog med sig andra i stort antal och återigen gav sig ut i vildmarken.

30 Och jag, Amaleki, hade en bror som också följde med dem, och jag har sedan dess inte hört något om dem. Och jag är nu redo att lägga mig ner i min grav, och ^a dessa plåtar är fullskrivna. Och nu slutar jag tala.

MORMONS ORD

Mormon förkortar Nephis större plåtar – Han lägger de mindre plåtarna till de andra plåtarna – Kung Benjamin upprättar fred i landet. Omkring 385 e.Kr.

OCH nu står jag, ^aMormon, i begrepp att i min son Moronis händer överlämna de uppteckningar jag har fört, se jag har bevittnat nästan hela mitt folks, nephiternas, undergång.

2 Och det är ^amånga hundra år efter Kristi ankomst som jag överlämnar dessa uppteckningar i min sons händer, och jag antar att han kommer att få bevittna mitt folks fullständiga undergång. Men må Gud

bevilja att han överlever dem, så att han kan skriva något om dem och något om Kristus, så att det en dag kanske kan bli ^btill nytta för dem.

3 Och nu säger jag något om det som jag har skrivit, för sedan jag hade gjort en ^aförkortning av ^bNephis plåtar fram till den kung Benjamins regering om vilken Amaleki talade, sökte jag bland de ^cuppteckningar som hade överlämnats i mina händer, och jag fann dessa plåtar, som innehöll denna korta berättelse om profeterna från Jakob fram till denne kung ^aBenjamins regering, och även många av Nephis ord.

4 Och det som står på dessa

28a Mosiah 9:1–4.
30a 1 Ne. 6.

[MORMONS ORD]

1 1a 3 Ne. 5:9–12;

Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5.

HFS Mormon,
nephitisk profet.

2a Morm. 6:5–6.

b L&F 3:16–20.

3a L&F 10:44.

b L&F 10:38–40.

c Mosiah 1:6;
Hel. 3:13–15;
Morm. 4:23.

d Omni 1:23.

plåtar "gläder mig på grund av profetiorna om Kristi ankomst. Och mina fäder vet att många av dem har uppfyllts – ja, och även jag vet att allt som har profeterats om oss fram till denna dag har uppfyllts, och att det som gäller framtiden förvisso kommer att uppfyllas –

5 varför jag valde "dessa ord till att avsluta min uppteckning om dem, och återstoden av min uppteckning ska jag hämta från ^bNephis plåtar. Och jag kan inte skriva ens en ^chundradel av det som rör mitt folk.

6 Men se, jag ska ta dessa plåtar som innehåller dessa profetior och uppenbarelser och lägga dem till resten av min uppteckning, för de är dyrbara för mig, och jag vet att de kommer att bli dyrbara för mina bröder.

7 Och jag gör detta i en "vis avsikt, för så viskas det till mig, enligt Herrens Andes maningar inom mig. Och jag vet inte allt, men Herren ^bvet allt som ska komma varför han manar mig att handla enligt sin vilja.

8 Och min "bön till Gud gäller mina bröder, att de än en gång ska komma till kunskap om Gud, ja, om Kristi återlösning, så att de än en gång må bli ett ^bbehagligt folk.

9 Och nu fortsätter jag,

Mormon, med att avsluta min uppteckning som jag hämtar från Nephis plåtar, och jag gör det enligt den kunskap och den insikt som Gud har gett mig.

10 Därför hände det sig att sedan Amaleki hade "överlämnat dessa plåtar i kung Benjamins händer, tog denne dem och lade dem tillsammans med de ^bandra plåtarna som innehöll uppteckningar som av ^ckungarna hade överlämnats från släktled till släktled fram till kung Benjamins dagar.

11 Och från kung Benjamin överlämnades de från släktled till släktled, ända till dess de föll i "mina händer. Och jag, Mormon, ber till Gud att de hädanefter ska bli bevarade från nu och allt framgent. Och jag vet att de ska bli bevarade, för storslagna ting är skrivna på dem utifrån vilka mitt folk och deras bröder ska ^bdömas på den stora och yttersta dagen enligt Guds ord som är skrivet.

12 Och nu beträffande denne kung Benjamin: Han hade en del stridigheter bland sitt eget folk.

13 Och det hände sig även att lamaniternas härar kom ner från "Nephis land för att strida mot hans folk. Men se, kung Benjamin samlade sina härar, och han motstod dem, och han

4a 1 Ne. 6:5.

5a dvs det som behagar honom och nämns i v. 4.

b 1 Ne. 9:2.

c 3 Ne. 5:8–11; 26:6–12.

7a 1 Ne. 9:5; 19:3; L&F 3:12–20;

10:1–19, 30–47.

b HFS Allvetande.

8a 2 Ne. 33:3–4;

Enos 1:11–12.

b 2 Ne. 30:6.

10a Omni 1:25, 30.

b 1 Ne. 9:4.

c Jar. 1:14.

11a 3 Ne. 5:8–12;

Morm. 1:1–5.

b 2 Ne. 25:18; 29:11;

33:11–15;

3 Ne. 27:23–27.

13a Omni 1:12.

stred med sin egen arms kraft med ^bLabans svärd.

14 Och i Herrens kraft stred de mot sina fiender till dess de hade dräpt många tusen av lamaniterna. Och det hände sig att de stred mot lamaniterna till dess de hade drivit dem ut ur alla sina arveländer.

15 Och det hände sig att sedan det kommit falska ^akristusgestalter, och deras munnar hade tystats och de hade bestraffats för sina brott,

16 och sedan det hade kommit falska profeter och falska predikanter och lärare bland folket, och alla dessa hade bestraffats för sina brott, och sedan det hade förekommit många strid-

igheter och många hade avfallit till lamaniterna, se, då hände det sig att kung Benjamin, med hjälp av de heliga ^aprofeter som fanns bland hans folk –

17 för se, kung Benjamin var en ^ahelig man och han regerade över sitt folk i rättfärdighet. Och det fanns många heliga män i landet, och de talade Guds ord med ^bkraft och med myndighet, och de talade med stor ^cskärpa eftersom folket var så styvackade –

18 varför kung Benjamin, med hjälp av dessa, och genom att arbeta med sin kropps alla krafter och hela sin själs förmåga tillsammans med profeterna, än en gång upprättade fred i landet.

MOSIAHS BOK

KAPITEL 1

Kung Benjamin undervisar sina söner om deras fäders språk och profetior – Deras religion och civilisation har bevarats tack vare de uppteckningar som förts på de olika plåtarna – Mosiah väljs till kung och får vården om uppteckningarna och andra ting. Omkring 130–124 f.Kr.

OCH nu fanns det inte längre några stridigheter i hela ^aZarahemlas land bland hela

det folk som tillhörde kung Benjamin, så att kung Benjamin hade oavbruten fred under alla sina återstående dagar.

2 Och det hände sig att han fick tre söner. Och han gav dem namnen Mosiah och Helorum och Helaman. Och han lät ^aundervisa dem i allt som hörde till hans fäders ^bspråk så att de därigenom skulle kunna bli män med insikt, och så att de skulle kunna få kunskap om de profetior som hade uttalats

13b 1 Ne. 4:9;
2 Ne. 5:14;
Jakob 1:10;
Mosiah 1:16;
L&F 17:1.

15a HFS Antikrist.
16a Enos 1:22.
17a Alma 13:26.
b Alma 17:2–3.
c Moro. 9:4;
L&F 121:41–43.

[MOSIAH]
1 1a Omni 1:13.
2a Mosiah 4:14–15;
L&F 68:25, 28.
b Morm. 9:32.

genom deras fäders mun och som överlämnats till dem av Herrens hand.

3 Och han undervisade dem även om de uppteckningar som var inristade på plåtarna av mässing och sa: "Mina söner, jag vill att ni ska minnas att om det inte hade varit för dessa ^aplåtar, som innehåller dessa uppteckningar och dessa bud, skulle vi ha förblivit i ^bokunnighet än i dag utan att känna Guds hemligheter.

4 För det skulle inte ha varit möjligt för vår far Lehi att komma ihåg allt detta och att undervisa sina barn därom om han inte hade haft hjälp av dessa plåtar. Eftersom han hade fått undervisning i ^aegyptiernas språk kunde han läsa dessa inristningar och undervisa sina barn om dem, så att de därigenom kunde undervisa sina barn om dem och så uppfylla Guds bud ända till nuvarande tid.

5 Jag säger er, mina söner, att om det inte hade varit för dessa ting, som har skyddats och ^abevarats av Guds hand för att vi skulle kunna ^bläsa och förstå hans ^chemligheter och alltid ha hans bud för våra ögon, skulle även våra fäder ha nedsjunkit i otro, och vi skulle ha varit som våra bröder lamaniterna, som inte vet någonting om dessa ting, och som inte

ens tror på dem när de undervisas om dem, på grund av sina fäders ^atraditioner vilka inte är sanna.

6 O mina söner, jag vill att ni ska minnas att dessa ord är sanna, och även att dessa uppteckningar är ^asanna. Och se, även Nephis plåtar, som innehåller våra fäders uppteckningar och ord från tiden då de lämnade Jerusalem fram tills nu, är sanna. Och vi kan veta att de är tillförlitliga eftersom vi har dem inför våra ögon.

7 Och nu, mina söner, vill jag att ni ska komma ihåg att ^autforska dem flitigt så att ni kan ha nytta därav, och jag vill att ni ska ^bhålla Guds bud så att ni kan ha ^cframgång i landet enligt de ^dlöften som Herren gav våra fäder."

8 Och kung Benjamin undervisade sina söner om många andra ting som inte är skrivna i denna bok.

9 Och det hände sig att sedan kung Benjamin slutat undervisa sina söner blev han gammal, och han förstod att han mycket snart måste lämna denna värld. Därför ansåg han det lämpligt att överlåta riket till en av sina söner.

10 Därför lät han föra Mosiah inför sig, och dessa är de ord han talade till honom: "Min son, jag vill att du utfärdar en kungörelse i hela detta land

3^a HFS Plåtar.

^b Alma 37:8-9.

4^a JS-H 1:64.

5^a HFS Skrifterna –
Skrifter ska bevaras.

^b 5 Mos. 6:6-8.

^c HFS Hemligheter,
Guds.

^d Mosiah 10:11-17.

6^a 1 Ne. 1:3;

2 Ne. 33:10-11;

Moro. 10:27.

7^a HFS Skrifterna.

^b Mosiah 2:22;

Alma 50:20-22.

^c Ps. 122:6;

1 Ne. 2:20.

^d Alma 9:12-14.

bland allt detta folk, eller ^aZarahemlas folk och Mosiahs folk som bor i landet, så att de kan samlas, för i morgon ska jag kungöra för detta mitt folk med min egen mun att du är ^bkung och styresman över detta folk som Herren vår Gud har gett oss.

11 Och vidare ska jag ge detta folk ett ^anamn, för att de därigenom ska kunna särskiljas från allt det folk som Herren Gud har fört ut ur Jerusalems land, och detta gör jag eftersom de har varit ett folk som varit noga med att hålla Herrens bud.

12 Och jag ger dem ett namn som aldrig ska utplånas annat än genom ^aöverträdelse.

13 Ja, och vidare säger jag dig, att om detta av Herren storsligen gynnade folk skulle falla i ^aöverträdelse och bli ett ogudaktigt och äktenskapsbrytande folk, ska Herren överge dem så att de blir ^bsvaga liksom sina bröder, och han ska inte längre ^cbevara dem genom sin oförligenliga och förunderliga makt, såsom han hittills har bevarat våra fäder.

14 För jag säger till dig att om han inte hade sträckt ut sin arm för att bevara våra fäder skulle de ha fallit i lamaniternas händer och blivit offer för deras hat.”

15 Och det hände sig att sedan kung Benjamin slutat detta

tal till sin son gav han honom ansvaret för alla rikets angelägenheter.

16 Och dessutom gav han honom ansvaret för upppteckningarna som var inristade på ^aplåtarna av mässing, och även för Nephis plåtar, och även för Labans ^bsvärd och ^cklotet eller vägvisaren, som ledde våra fäder genom vildmarken och som hade beretts av Herrens hand för att de därigenom skulle kunna ledas, var och en enligt den lydriad och flit de ägnade honom.

17 När de var trolösa hade de därför varken välgång eller framgång på sin färd utan ^adrevs tillbaka och ådrog sig Guds misshag. Och därför drabbades de av hungersnöd och svåra lidanden för att väckas till hätkomst om sina plikter.

18 Och nu hände det sig att Mosiah gick och gjorde såsom hans far hade befallt honom och förkunnade för allt folket som var i Zarahemlas land att de skulle samlas för att gå upp till templet och höra de ord som hans far skulle tala till dem.

KAPITEL 2

Kung Benjamin talar till sitt folk – Han beskriver hur han regerat med opartiskhet, rättvisa och andlighet – Han råder dem att tjäna sin himmelske Konung – De

10a Omni 1:14.
 b Mosiah 2:30.
 11a Mosiah 5:8–12.
 12a HFS Synd.
 13a Hebr. 6:4–6.

b Hel. 4:24–26.
 c L&F 103:8–10.
 16a Mosiah 1:3.
 b 1 Ne. 4:8–19;
 Morm. ord 1:13;

L&F 17:1.
 c 1 Ne. 16:10.
 17a 1 Ne. 18:12–13.

som gör uppror mot Gud ska lida ångest lik en outsläckt eld. Omkring 124 f.Kr.

OCH det hände sig att sedan Mosiah gjort som hans far hade befallt honom och utsänt en kungörelse överallt i landet, samlades folket överallt i landet för att gå upp till templet och höra de ord som kung Benjamin skulle tala till dem.

2 Och det var ett stort antal, ja, så många att man inte räknade dem, för de hade förökats sig storligen och blivit talrika i landet.

3 Och de tog också av sina "hjordars förstfödda för att kunna frambära ^boffer och "brännoffer ^aenligt Moses lag,

4 och även för att kunna ge tack till Herren sin Gud, som hade fört dem ut ur Jerusalems land och som hade befriat dem ur deras fienders händer och hade "utsett rättfärdiga män att vara deras ^blärare, och likaså en rättfärdig man att vara deras kung, som hade upprättat fred i ^cZarahemlas land och som hade lärt dem att "hålla Guds bud så att de skulle kunna fröjda sig och uppfyllas av ^ekärlek till Gud och alla människor.

5 Och det hände sig att när de kom upp till templet slog de upp sina tält runt omkring, varje man efter sin "släkt bestå-

ende av hans hustru och hans söner och hans döttrar, och deras söner och deras döttrar, från den äldsta till den yngsta, varje släkt för sig.

6 Och de slog upp sina tält runt omkring templet, varje man med "tältets öppning mot templet, så att de därigenom kunde stanna kvar i sina tält och höra de ord som kung Benjamin skulle tala till dem.

7 För mängden var så stor att kung Benjamin inte kunde undervisa dem alla innanför templets murar varför han lät uppföra ett torn, för att hans folk därigenom skulle kunna höra de ord som han skulle tala till dem.

8 Och det hände sig att han började tala till sitt folk från tornet, och alla kunde inte höra hans ord eftersom mängden var så stor. Därför lät han skriva ner de ord som han talade och sända ut dem till dem som inte var inom hörhåll för hans röst, för att även de skulle kunna få del av hans ord.

9 Och dessa är de ord han "talade och lät skriva ner: "Mina bröder, alla ni som har samlats, ni som kan höra de ord jag ska tala till er i dag, för jag har inte befallt er att komma hit för att ^bta lätt på de ord som jag ska tala, utan för att ni ska ^dhörsamma mig och öppna era öron så att ni kan höra, och era

2 ^{3a} 1 Mos. 4:4.

^b HFS Offer.

^c 1 Ne. 5:9.

^d 2 Ne. 25:24;

Alma 30:3; 34:13-14.

^{4a} HFS Kall, kallad av

Gud, kallelse.

^b Mosiah 18:18-22.

HFS Undervisa.

^c Omni 1:12-15.

^d Joh. 15:10.

^e HFS Kärlek.

^{5a} HFS Familjen.

^{6a} 2 Mos. 33:8-10.

^{9a} Mosiah 8:3.

^b L&F 6:12.

^c HFS Höra, hörsamma.

“hjärtan så att ni kan förstå, och era ^asinnen så att Guds ^bhemligheter kan uppenbaras för er syn.

10 Jag har inte befallt er att komma hit upp för att ni ska ^afrukta mig eller för att ni ska tro att jag av mig själv är förmer än en dödlig människa.

11 Men jag är liksom ni själva underkastad alla slags skräp-ligheter till kropp och sinne. Ändå har jag valts av detta folk och invigts av min far och har genom Herrens hand tillåtits vara styresman och kung över detta folk och har skyddats och bevarats av hans ojämför-liga makt för att tjäna er med all kraft, sinne och styrka som Herren har förunnat mig.

12 Jag säger detta till er efter- som jag har tillåtits att ända till denna tid ägna mina dagar i er tjänst och inte har eftertraktat ^aguld eller silver eller något slags rikedom av er.

13 Inte heller har jag tillåtit att ni spärras in i fängelsehålur eller att ni gör varandra till slavar, inte heller att ni mördar eller plundrar eller stjälar eller begår äktenskapsbrott. Inte heller har jag tillåtit att ni deltar i någon slags ogudaktighet utan har lärt er att ni ska hålla Herrens bud i allt det han har befallt er.

14 Och även jag själv har

^aarbetat med mina egna händer för att kunna tjäna er och för att ni inte skulle tyngas av skatter och för att inget skulle komma över er som var svårt att bära – och till allt detta som jag har talat är ni själva vittnen denna dag.

15 Ändå, mina bröder, har jag inte gjort detta för att kunna skryta, och inte heller säger jag detta för att därigenom kunna anklaga er, utan jag säger er detta för att ni ska veta att jag i dag kan svara inför Gud med ett rent ^a“samvete.

16 Se, jag säger er att trots att jag sa till er att jag tillbringat mina dagar i er tjänst, vill jag inte skryta, för jag har endast varit i Guds tjänst.

17 Och se, jag säger er detta för att ni ska kunna lära ^avisdom, för att ni ska kunna förstå att när ni är i era ^bmedmänniskors ^ctjänst, är ni endast i er Guds tjänst.

18 Se, ni har kallat mig er kung. Och om jag, som ni kallar er kung, arbetar för att ^a“tjäna er, borde då inte ni arbeta för att tjäna varandra?

19 Och vidare: Om jag, som ni kallar er kung och som har ägnat mina dagar i er tjänst och ändå varit i Guds tjänst, för- tjänar något tack från er, o, hur mycket borde ni då inte ^a“tacka er himmelske Konung!

^{9d} Mosiah 12:27;

3 Ne. 19:33.

^e HFS Sinne.

^f HFS Hemligheter,
Guds.

10a HFS Frukta.

12a Apg. 20:33–34.

14a 1 Kor. 9:18.

15a HFS Samvete.

17a HFS Visdom.

^b HFS Broder, bröder;
Syster.

^c Matt. 25:40;

Jak. 1:27;

L&F 42:29–31.

HFS Tjänande.

18a Matt. 20:26–27.

19a HFS Tacksam,
tacksamhet,
tacksägelse.

20 Jag säger er, mina bröder, att om ni skulle ge allt det tack och ^apris som hela er själ har förmåga att uppbåda, till den ^bGud som har skapat er och som har skyddat och bevarat er och som har gett er anledning att fröjdas och som har låtit er leva i fred med varandra –

21 jag säger er, att om ni skulle tjäna honom som har skapat er från begynnelsen och som bevarar er från dag till dag genom att låta er andas så att ni får leva och röra er och handla efter er egen ^avilja, och även uppehåller er från ett ögonblick till nästa – jag säger, att om ni skulle tjäna honom av hela er själ skulle ni ändå vara ^bonyttiga tjänare.

22 Och se, allt han kräver av er är att ni ^ahåller hans ^bbud. Och han har lovat er att om ni håller hans bud ska ni få framgång i landet, och han ^cavviker aldrig från det han har sagt. Om ni därför ^ahåller hans bud välsignar han er och låter er ha framgång.

23 Och se, för det första har han skapat er och skänkt er livet, för vilket ni står i skuld till honom.

24 Och för det andra kräver han att ni gör som han har befallt er. För om ni gör det ^avälsignar han er omedelbart, och

således har ni fått er lön. Och ni står ändå i skuld till honom, och skuldsatta är och förblir ni i evigheters evighet. Vad har ni då att skryta över?

25 Och nu frågar jag: Kan ni säga något till er förmån? Jag svarar er: Nej. Ni kan inte säga att ni är ens så mycket som jordens stoft, och ändå blev ni ^askapade av jordens ^bstoft. Men se, det tillhör honom som skapade er.

26 Och jag, ja jag, som ni kallar er kung, är inte bättre än ni själva är, för även jag är av stoft. Och ni ser att jag är gammal och redo att överlämna denna dödliga kropp åt dess moder jorden.

27 Och se, liksom jag sa er att jag har tjänat er och ^avandrat med ett rent samvete inför Gud, har jag nu sett till att ni samlats för att jag ska bli befunnen utan skuld och för att ert ^bblod inte ska komma över mig när jag står för att dömas av Gud för de befallningar han har gett mig om er.

28 Jag säger er att jag har låtit er samlas för att jag ska kunna ^arena mina kläder från ert blod, vid denna tid då jag är redo att gå ner i min grav, så att jag kan gå ner i frid och min odödliga ^bande kan förenas med ^ckörerna där ovan i sång till en rättvis Guds ära.

20a 1 Ne. 18:16.

b HFS Gud, gudomen.

21a HFS Handlingsfrihet.

b Luk. 17:7–10.

22a 3 Mos. 25:18–19;

2 Ne. 1:9.

b HFS Guds bud och befallningar.

c L&F 3:1–2.

d L&F 14:7; 58:2–3.

24a HFS Välsigna, välsignad, välsignelse.

25a HFS Skapa, skapelsen.

b 1 Mos. 3:19; Jakob 2:21.

27a HFS Vandra, vandra med Gud.

b Jakob 1:19.

28a Jakob 2:2.

b HFS Anden.

c Morm. 7:7.

29 Och vidare säger jag er att jag har låtit er samlas för att jag ska kunna förkunna för er att jag inte längre kan vara er lärare, och inte heller er kung.

30 För just nu skälver hela min kropp storligen medan jag försöker tala till er. Men Herren Gud stöder mig och har tillåtit mig att tala till er och har befallt mig, att jag i dag skulle förkunna för er att min son Mosiah är kung och styresman över er.

31 Och nu, mina bröder, vill jag att ni ska göra som ni hittills har gjort. Liksom ni har lytt mina befallningar och likaså min fars befallningar, och har fått framgång och har beskyddats från att falla i era fienders händer ska ni, om ni tillika lyder min sons befallningar eller de Guds befallningar som överlämnas till er genom honom, få framgång i landet, och era fiender ska inte få makt över er.

32 Men, o mitt folk, akta er så att det inte uppstår ^astridigheter bland er och ni föredrar att lyda den onde ande som min far Mosiah talade om.

33 För se, ett ve har uttalats över honom som föredrar att lyda den anden, för om han föredrar att lyda honom och blir kvar och dör i sina synder, dricker han ^afördömelse till sin egen själ. För han får som lön ^bevigt straff, eftersom han har överträtt Guds lag mot sitt eget bättre vetande.

34 Jag säger er att det inte finns någon bland er, utom era små barn som inte har undervisats om dessa ting, som inte vet att ni står i evig skuld till er himmelske Fader att ge honom allt ni har och är. Och som inte heller har undervisats om de uppteckningar som innehåller de profetior som har talats av de heliga profeterna ända till den tid då vår fader Lehi lämnade Jerusalem,

35 och inte heller om allt som har talats av våra fäder fram tills nu. Och se, även de talade det som Herren befallde dem. Därför är de rätta och sanna.

36 Och nu säger jag till er, mina bröder, att om ni, sedan ni fått kunskap och undervisats om allt detta, skulle överträda och handla tvärt emot det som har talats, så att ni drar er undan Herrens Ande så att den inte kan få rum i er att leda er på visdomens vägar så att ni blir välsignade, framgångsrika och bevarade –

37 jag säger er att den människa som gör detta, hon träder fram i öppet ^auppror mot Gud. Därför föredrar hon att lyda den onde anden och blir fiende till all rättfärdighet. Därför har Herren ingen plats i henne, för han bor inte i ^boheliga tempel.

38 Om den människan därför inte ^aomvänder sig utan framhärdar och dör som fiende till Gud, så väcker den gudomliga

32a 3 Ne. 11:29–30.

33a HFS Fördöma, fördömelse.

b L&F 19:6, 10–12.

37a Mosiah 3:12;

Hel. 8:24–25.

HFS Uppror, upproriskhet.

b Alma 7:21.

38a HFS Omvända sig, omvändelse.

^brättvisans fordringar hennes odödliga själ till livligt medvetande om hennes egen ^cskuld, vilket får henne att rygga tillbaka från Herrens närhet, och fyller hennes bröst med skuld-känslor och smärta och ångest, vilka är som en outsläcklig eld vars lågor flamlar uppåt i evigheters evighet.

39 Och nu säger jag er att ^abarmhärtigheten inte gör anspråk på den människan, varför hennes slutliga öde är att utstå oändliga kval.

40 O, alla ni gamla män, och likaså ni unga män, och ni små barn som kan förstå mina ord, för jag har talat tydligt till er för att ni ska kunna förstå: Jag ber att ni ska väckas till ^ahågkomst om deras hemska belägenhet som har fallit i överträdelse.

41 Och dessutom önskar jag att ni betänker deras välsignade och ^alyckliga tillstånd som håller Guds bud. För se, de är ^bvälsignade i allt, både timligt och andligt. Och om de ^ctrofast håller ut intill änden tas de emot i ^dhimlen så att de därigenom kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka. O, kom ihåg, kom ihåg att detta är sant, för Herren Gud har talat det.

KAPITEL 3

Kung Benjamin fortsätter sitt tal – Herren den Allsmäktige

ska verka bland människorna i ett tabernakel av lera – Blod ska komma ur varje por då han sonar världens synder – Hans namn är det enda genom vilket frälsning kommer – Människor kan lägga av den naturliga människan och bli heliga genom försoningen – De ogudaktigas kval ska bli som en sjö av eld och svavel. Omkring 124 f.Kr.

OCH vidare mina bröder, vill jag påkalla er uppmärksamhet, för jag har något mer att tala till er, för se, jag har något att berätta för er om det som ska komma.

2 Och det jag ska säga er har tillkännagetts för mig av en ^aängel från Gud. Och han sa till mig: 'Vakna!' Och jag vaknade, och se, han stod framför mig.

3 Och han sa till mig: 'Vakna, och hör de ord som jag ska säga dig, för se, jag har kommit för att förkunna för dig de ^aglada budskapen om stor glädje.

4 För Herren har hört dina böner och har bedömt din rättfärdighet och har sänt mig för att förkunna för dig att du kan fröjda dig, och att du kan förkunna det för ditt folk så att även de kan fyllas av glädje.

5 För se, tiden kommer och är inte långt borta, då ^aHerren den Allsmäktige som regerar, som var och är från all evighet till all evighet, med makt ska komma ner från himlen bland

38^b HFS Rättvisa.

^c HFS Skuld, skyldig.

39^a Alma 34:8–9, 15–16.

HFS Barmhärtig,
barmhärtighet.

40^a Alma 5:18.

41^a 4 Ne. 1:15–18.

HFS Glädje.

^b HFS Välsigna,
välsignad,
välsignelse.

^c L&F 6:13.

^d HFS Himlen.

3 ^{2a} HFS Änglar.

3^a Luk. 2:10–11.

5^a HFS Jehova.

människobarnen och ska bo i ett ^btabernakel av lera och ska gå ut bland människorna och utföra mäktiga ^cunderverk, såsom att bota de sjuka, uppväcka de döda, göra så att de lama går, så att de blinda får sin syn och de döva hör, och bota alla slags sjukdomar.

6 Och han ska driva ut ^adjävlar, eller de onda andar som bor i människobarnens hjärtan.

7 Och se, han ska uthärda ^afrestelser och kroppslig smärta, ^bhunger, törst och utmattning, ja, mer än människan kan ^cuthärda utan att dö därav. För se, ^ablod kommer ur varje por, så stor ska hans ^eångest vara på grund av folkets ogudaktighet och avskyvärdheter.

8 Och han ska heta ^aJesus Kristus, ^bGuds Son, himlens och jordens ^cFader, alltings Skapare från begynnelsen. Och hans ^amor ska heta ^cMaria.

9 Och se, han kommer till sina egna, för att ^afrälsning ska kunna komma till människobarnen genom ^btro på hans namn. Och trots allt detta ska de anse honom vara en männ-

iska och säga att han är besatt av en ^cdjävul, och de ska ^dgissla honom och ska ^ekorsfästa honom.

10 Och han ska ^auppstå från de döda på den ^btredje dagen. Och se, han står för att ^cdöma världen. Och se, allt detta sker för att en rättfärdig dom ska kunna komma över människobarnen.

11 För se, hans ^ablod ^bsonar även deras synder som har ^cfallit till följd av Adams överträdelse, de som har dött utan att känna till Guds vilja rörande dem eller som har ^dsyndat ovetande.

12 Men ve, ve den som vet att han ^agör uppror mot Gud! För frälsning kommer inte till någon sådan utom genom omvändelse och tro på ^bHerren Jesus Kristus.

13 Och Herren Gud har sänt ut sina heliga profeter bland alla människobarnen för att förkunna detta för varje släkte, nation och tungomål, så att var och en som tror att Kristus kommer därigenom ska kunna få ^aförlåtelse för sina synder

5b Mosiah 7:27;
Alma 7:9–13.
c Matt. 4:23–24;
Apg. 2:22;
1 Ne. 11:31.
HFS Underverk.

6a Mark. 1:32–34.

7a HFS Fresta, frestelser.

b Matt. 4:1–2.

c L&F 19:15–18.

d Luk. 22:44.

e Jes. 53:4–5.

8a HFS Gud, gudomen –
Gud Sonen.

b Alma 7:10.

c Hel. 14:12;

3 Ne. 9:15.

d Matt. 1:16;

1 Ne. 11:14–21.

e HFS Maria, Jesu mor.

9a HFS Frälsning.

b HFS Tro.

c Joh. 8:48.

d Mark. 15:15.

e Luk. 18:33;

1 Ne. 19:10;

2 Ne. 10:3.

HFS Korsfästelse.

10a HFS Uppståndelse.

b Matt. 16:21;

2 Ne. 25:13;

Hel. 14:20–27.

c HFS Dom, döma.

11a HFS Blod.

b HFS Försona,
försoning.

c HFS Adams och
Evas fall.

d 2 Ne. 9:25–26.

12a Mosiah 2:36–38;
Hel. 8:25.

HFS Uppror,
upproriskhet.

b HFS Herren.

13a HFS Syndernas
förlåtelse.

och fröjda sig med mycket stor glädje, alldeles ^bsom om han redan hade kommit ibland dem.

14 Men Herren Gud såg att hans folk var ett styvnackat folk, och han fastställde för dem en lag, ja, ^aMoses lag.

15 Och han visade dem många tecken och under och ^asymboler och skuggbilder rörande sin ankomst. Och likaså talade heliga profeter till dem om hans ankomst. Och ändå förhårdade de sina hjärtan och förstod inte att ^bMoses lag inte var till någon nytta utom genom hans blods försoning.

16 Och även om det vore möjligt för små ^abarn att synda, så skulle de inte kunna bli frälsta. Men jag säger er att de är ^bväl-signade, för se, liksom de faller genom Adam, eller av naturen, så sonar Kristi blod deras synder.

17 Och vidare säger jag er att ^ainget annat namn kommer att ges, och inte heller något annat sätt eller medel varigenom ^bfrälsning kan komma till människobarnen, än i och genom ^cKristi namn, han som är Herren den Allsmäktige.

18 För se han dömer, och hans dom är rättvis. Och det

spädbarn som dör i späd ålder förgås inte, men människorna dricker fördömelse till sina egna själar om de inte ödmjukar sig och ^ablir som små barn och tror att frälsning har kommit, och kommer och ska komma i och genom Kristi ^bförsonande blod, han som är Herren den Allsmäktige.

19 För den ^anaturliga människan är en fiende till Gud och har så varit från ^bAdams fall, och kommer att så vara i evigheters evighet, om hon inte ^cger efter för den ^dHelige Andens maningar och lägger av den naturliga människan och blir en ^ehelig genom Herren Kristi försoning och blir som ett ^fbarn: undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig, kärleksfull, villig att underkasta sig allt som Herren anser lämpligt att lägga på henne, alldeles som ett barn underkastar sig sin far.

20 Och vidare säger jag er att tiden kommer då ^akunskapen om en Frälsare ska spridas överallt i ^bvarje nation, släkte, tungomål och folk.

21 Och se, när den tiden kommer ska inga andra än små barn finnas ^aoklanderliga inför Gud, utom genom omvändelse

13b 2 Ne. 25:24–27;
Jar. 1:11.

14a HFS Moses lag.

15a HFS Jesus Kristus –
Liknelser eller
symboler rörande
Kristus.

^b Mosiah 13:27–32.

16a HFS Barn.

^b Moro. 8:8–9.

17a Apg. 4:10–12;
2 Ne. 31:21.

^b HFS Frälsning.

^c HFS Jesus Kristus –
Nödvändigheten
av att ta på oss
Kristi namn.

18a Matt. 18:3.

^b Mosiah 4:2; Hel. 5:9.

19a 1 Kor. 2:11–14;

Mosiah 16:2–3.

HFS Naturliga

människan, den.

^b HFS Adams och

Evas fall.

^c 2 Krön. 30:8.

^d Moro. 10:4–5.

HFS Helige
Anden, den.

^e HFS Helig.

^f 3 Ne. 9:22.

20a L&F 3:16.

^b HFS Missions-
verksamhet.

21a HFS Ansvar, ansvarig,
ansvarighet.

och tro på Herren Gud den Allsmäktiges namn.

22 Och inte ens nu, när du har undervisat ditt folk om det som Herren din Gud har befallt dig, inte ens då är de längre funna utan skuld i Guds ögon, utom i enlighet med de ord som jag har talat till dig.

23 Och nu har jag talat de ord som Herren Gud har befallt mig.

24 Och så säger Herren: "De ska stå som ett klart vittnesbörd mot detta folk på domens dag, varför de ska dömas, var och en efter sina gärningar, vare sig de är goda eller onda.

25 Och om de är onda överlämnas de till ett fruktansvärt "medvetande om sin egen skuld och sina avskyvärdheter, vilket får dem att rygga tillbaka från Herrens närhet till ett tillstånd av ^belände och oändlig pina, varifrån de inte längre kan återvända. Därför har de druckit fördömelser till sina egna själar.

26 Därför har de druckit ur Guds vredes bägare, vilket rättvisan lika litet kunde undanhålla dem som den kunde förhindra att "Adam föll eftersom han åt av den förbjudna ^bfrukten. Därför kunde "barmhärtigheten aldrig i evighet göra anspråk på dem.

27 Och deras "kval är som

en ^bsjö av eld och svavel, vars lågor är outsläckliga och vars rök stiger uppåt i evigheters evighet." Så har Herren befallt mig. Amen.'"

KAPITEL 4

Kung Benjamin fortsätter sitt tal – Frälsning kommer tack vare försoningen – Tro på Gud för att bli frälst – Få förlåtelse för era synder genom trofasthet – Ge av era ägodelar till de fattiga – Gör allt med visdom och ordning. Omkring 124 f.Kr.

OCH nu hände det sig att när kung Benjamin slutat tala de ord som framförts till honom av Herrens ängel, såg han sig om på mängden, och se, de hade fallit till marken, för "Herrens fruktan hade kommit över dem.

2 Och de hade betraktat sig själva i sitt eget "köttsliga tillstånd vara ^bringare än jordens stoft. Och de ropade alla med en röst och sa: "O, förbarma dig, och låt Kristi "försonande blod verka så att vi kan få förlåtelse för våra synder och så att våra hjärtan kan bli renade. För vi tror på Jesus Kristus, Guds Son, som "skapade himmel och jord och allting och som ska komma ner bland människobarnen."

3 Och det hände sig att sedan de talat dessa ord kom Herrens

25^a Alma 5:18; 12:14–15.

^b Morm. 8:38.

26^a Morm. 9:12.

^b 1 Mos. 3:1–12;

2 Ne. 2:15–19;

Alma 12:21–23.

^c HFS Barmhärtig,

barmhärtighet.

27^a HFS Skuld, skyldig.

^b 2 Ne. 9:16;

Jakob 6:10;

L&F 76:36.

4 1^a HFS Fruktan.

2^a HFS Köttslig.

^b Hel. 12:7–8.

^c Mosiah 3:18;

Hel. 5:9.

^d HFS Skapa, skapelsen.

Ande över dem så att de fylldes med glädje, eftersom de fått ^aförlåtelse för sina synder och fått ^bsamvetsfrid tack vare den stora ^ctro som de hade på Jesus Kristus som skulle komma, enligt de ord som kung Benjamin hade talat till dem.

4 Och kung Benjamin öppnade åter sin mun och började tala till dem och sa: "Mina vänner och bröder, mina släktingar och mitt folk, jag vill återigen påkalla er uppmärksamhet så att ni kan höra och förstå återstoden av mina ord som jag ska tala till er.

5 För se, om insikten om "Guds godhet nu väckt er till medvetenhet om er intighet och ert världlösa och fallna tillstånd,

6 jag säger er att om ni har kommit till ^ainsikt om Guds godhet och hans ojämförliga makt och hans visdom och hans tålmod och hans långmodighet mot människobarnen, och likaså om den ^bförsoning som har beretts från världens ^cgrundläggning, så att frälsning därigenom kan komma till den som sätter sin ^dlit till Herren och är nogga med att hålla hans bud och består i tron ända till livets slut, jag menar den dödliga kroppens liv –

7 så säger jag att detta är den

människa som får frälsning genom den försoning som från världens grundläggning har beretts åt alla människor som någonsin har funnits sedan ^aAdams fall eller som finns eller någonsin kommer att finnas ända till världens ände.

8 Och detta är sättet varigenom frälsning sker. Och det finns ^aingen annan frälsning än den som har omtalats. Inte heller finns det några andra villkor varigenom människan kan bli frälst än de villkor jag har sagt er.

9 Tro på Gud. Tro att han är och att han har skapat allt, både i himlen och på jorden. Tro att han har all ^avisdom och all makt, både i himlen och på jorden. Tro att människan inte ^bförstår allt det som Herren kan förstå.

10 Och vidare: Tro att ni måste ^aomvända er från era synder och överge dem och ödmjuka er inför Gud, och be i hjärtats uppriktighet om att han ska ^bförlåta er. Och om ni nu ^ctror allt detta, se då till att ni ^dgör det.

11 Och vidare säger jag er som jag förut har sagt, att då ni kommit till kunskap om Guds härlighet, eller om ni har känt hans godhet och har ^asmakat av hans kärlek och har fått

3a HFS Syndernas förlåtelse.

b HFS Samvete.

c HFS Tro.

5a Mose 1:10.

6a HFS Gud, gudomen.

b HFS Försona, försoning.

c Mosiah 15:19.

d Ps. 36:7;

2 Ne. 22:2;

Hel. 12:1.

HFS Tillit.

7a HFS Adams och

Evas fall.

8a Apg. 4:12;

2 Ne. 31:21;

Mosiah 3:17.

9a Rom. 11:33–34;

Jakob 4:8–13.

b Jes. 55:9.

10a HFS Omvända sig, omvändelse.

b L&F 61:2.

c Matt. 7:24–27.

d 2 Ne. 31:19–21.

11a Alma 36:24–26.

^bförlåtelse för era synder, vilket orsakar en så stor glädje i era själar, så önskar jag dock att ni ska komma ihåg och alltid hålla i minnet Guds storhet och er egen ^cintighet, och hans ^dgodhet och tålmodighet mot er, ni ovärdiga skapelser, och ödmjuka er intill ^eödmjukhetens djup och dagligen ^fåkalla Herr-ens namn och stå fasta i tron på det som ska komma, det som talades genom ängels mun.

12 Och se, jag säger er att om ni gör detta kommer ni alltid att fröjda er och vara fyllda av ^aGuds kärlek och alltid ^bbehålla era synders förlåtelse. Och ni kommer att tillväxa i kunskapen om hans härlighet som har skapat er, eller i kunskapen om det som är rätt och sant.

13 Och ni kommer inte att ha någon önskan att skada varandra utan önskar då leva ^afredligt och ge var och en vad honom tillkommer.

14 Och ni kommer inte att tillåta att era ^abarn går hungriga eller nakna. Inte heller kommer ni att tillåta att de överträder Guds lagar och ^bslås och grälar med varandra eller tjänar djävulen, som är syndens mästare och som är den onde ande som våra fäder har talat om, han som är fiende till all rättfärdighet.

15 I stället kommer ni att ^alära dem att ^bvandra på sanningens och allvarsamhetens vägar. Ni kommer att lära dem att ^cälska varandra och att tjäna varandra.

16 Och ni själva kommer även att ^abistå dem som behöver ert bistånd. Ni ger då av era ägodelar till honom som står i behov, och ni låter inte ^btiggaren bönfälla er förgäves och kör inte bort honom för att förgås.

17 Kanske ^asäger du: 'Den mannen har själv ådragit sig sitt elände. Därför ska jag hejda min hand och ska inte ge honom av min föda, och inte heller ge honom några av mina ägodelar så att han slipper lida, för hans straff är rättvist.'

18 Men jag säger dig, o människa: Den som gör så, han har all orsak att omvända sig. Och om han inte omvänder sig från det han har gjort förgås han för evigt och har ingen del i Guds rike.

19 För se, är vi inte alla tiggare? Är vi inte alla beroende av samma väsen, nämligen Gud, för alla ägodelar som vi har, för både föda och kläder och för guld och för silver och för alla rikedomar som vi har av varje slag?

20 Och se, just nu har ni åkallat hans namn och tiggat om

11 *b* HFS Syndernas förlåtelse.

c Mose 1:10.

d 2 Mos. 34:6; Moro. 8:3.

e HFS Ödmjuk, ödmjukhet.

f HFS Bön.

12 *a* HFS Kärlek.

b Mosiah 4:26;

Alma 4:13–14;

5:26–35;

L&F 20:31–34.

13 *a* HFS De som skapar frid.

14 *a* 1 Tim. 5:8;

L&F 83:4.

b HFS Stridigheter.

15 *a* L&F 68:25–28;

Mose 6:58.

HFS Undervisa.

b HFS Vandra, vandra med Gud.

c Mosiah 18:21.

16 *a* HFS Kärlek;

Tjänande.

b 5 Mos. 15:7–11;

Ords. 21:13;

Jes. 10:1–2.

17 *a* Ords. 17:5.

förlåtelse för era synder. Och har han låtit er tigga förgäves? Nej, han har utgjutit sin Ande över er och har gjort så att era hjärtan fyllts med "glädje och har gjort så att era munnar blev tillslutna så att ni inte kunde tala, så utomordentligt stor var er glädje.

21 Och om nu Gud, som har skapat er och av vilken ni är beroende för era liv och för allt ni har och är, ger er allt ni i tro ber om som är rätt, med tro på att ni ska få, o, borde då inte ni "ge av de ägodelar ni har till varandra.

22 Och om ni "dömer honom som bönfaller er om era ägodelar för att inte förgås, och fördömer honom, hur mycket mer rättvis blir då inte er fördömelse för att ni "undanhållit era ägodelar, som inte tillhör er utan Gud, som även ert liv tillhör. Och ändå uppsänder ni inte någon bön, inte heller omvänder ni er från det som ni har gjort.

23 Jag säger till er: Ve den som gör så, för hans ägodelar ska förgås med honom. Och nu säger jag detta till dem som är "rika på det som hör världen till.

24 Och vidare säger jag till de fattiga, ni som inte har, men ändå har tillräckligt för att överleva från dag till dag, jag menar alla er som avvisar tiggaren

eftersom ni inget har. Jag önskar att ni skulle säga i era hjärtan: 'Jag ger inte eftersom jag inget har, men om jag hade skulle jag "ge.'

25 Och om ni säger så i era hjärtan förblir ni utan skuld, men annars är ni "fördömda. Och er fördömelse är rättvis eftersom ni har begär efter det som ni inte har fått.

26 Och se, för dessa tings skull som jag har talat till er – det vill säga för att ni ska behålla era synders förlåtelse från dag till dag så att ni kan "vandra utan skuld inför Gud – vill jag att ni ska "ge av era ägodelar till de "fattiga, var och en alltefter vad han har, till att "föda de hungriga, klä de nakna, besöka de sjuka och lindra deras nöd, både andligt och timligt, alltefter deras behov.

27 Och se till att allt detta sker med visdom och ordning, för det krävs inte att någon löper "fortare än han har krafter till. Och vidare är det nödvändigt att han är flitig så att han därigenom kan vinna priset. Därför måste allt göras med ordning.

28 Och jag vill att ni ska komma ihåg att var och en bland er som lånar av sin nästa ska återlämna det han lånar såsom han har avtalat, annars begår du synd, och kanske orsakar du då att även din nästa begår synd.

29 Och till sist: Jag kan inte

20a HFS Glädje.
21a HFS Tjänande;
Välfärd.
22a Matt. 7:1–2;
Joh. 7:24.
b 1 Joh. 3:17.

23a L&F 56:16.
24a Mark. 12:44.
25a L&F 56:17.
26a HFS Vandra, vandra
med Gud.
b Jakob 2:17–19.

c Sak. 7:10;
Alma 1:27.
HFS Gävor.
d Jes. 58:10–11;
L&F 104:17–18.
27a L&F 10:4.

berätta om alla sätt varpå ni kan begå synd, för det finns åtskilliga sätt och vis, ja, så många att jag inte kan räkna dem.

30 Men så mycket kan jag säga er, att om ni inte "ger akt på er själva och på era ^btankar och på era ^cord och på era gärningar och iakttar Guds bud och fortsätter i tron på det ni har hört om vår Herres ankomst, ända till livets slut, så måste ni förgås. O människa, kom nu ihåg detta så att du inte förgås."

KAPITEL 5

De heliga blir Kristi söner och döttrar genom tro – De kallas därefter vid Kristi namn – Kung Benjamin uppmanar dem att vara ståndaktiga och orubbliga i goda gärningar. Omkring 124 f.Kr.

OCH nu hände det sig att sedan kung Benjamin talat så till sitt folk sände han bud till dem, då han önskade få veta av sitt folk om de trodde de ord som han talat till dem.

2 Och de ropade alla med en röst och sa: "Ja, vi tror alla de ord som du har talat till oss. Och vi vet även att de är vissa och sanna tack vare Herren den Allsmäktiges Ande som har åstadkommit en mäktig "förändring inom oss, eller i våra hjärtan, så att vi inte längre har någon benägenhet

att göra ^bont, utan att ständigt göra gott.

3 Och vi själva har också, genom Guds oändliga godhet och hans Andes tillkännagivanden, stor insikt om det som ska komma, och om det vore lämpligt kunde vi profetera om allting.

4 Och det är tron som vi har haft på det som vår kung har talat till oss som har bringat oss till denna stora insikt, varigenom vi fröjdar oss med sådan utomordentligt stor glädje.

5 Och vi är villiga att ingå ett "förbund med vår Gud om att göra hans vilja och att lyda hans befallningar i allt som han ska befalla oss under alla våra återstående dagar, så att vi inte ådrar oss den ^boupphörliga pina som ^cängeln har talat om och så att vi inte behöver dricka ur Guds vredes bägare."

6 Och dessa var nu de ord kung Benjamin önskade av dem, och därför sa han till dem: "Ni har talat de ord som jag önskade, och det förbund som ni har slutit är ett rättfärdigt förbund.

7 Och på grund av det förbund som ni har slutit ska ni nu kallas Kristi ^abarn, hans söner och hans döttrar. För se, denna dag har han andligen ^bfött er, för ni säger att era ^chjärtan har förändrats genom tro på hans namn.

30a Alma 12:14.
HFS Vakta, väktare.
b Mark. 7:18–23.
HFS Tankar.
c Matt. 15:18–20.
HFS Vanvördig,
vanvördighet.

5 2a Alma 5:14.
HFS Född på nytt,
född av Gud.
b Alma 19:33.
5a Mosiah 18:10.
b Mosiah 3:25–27.
c Mosiah 3:2.

7a Mosiah 27:24–26;
Mose 6:64–68.
HFS Guds söner
och döttrar.
b HFS Född.
c HFS Hjärta.

Därför är ni ^dfödda av honom och har blivit hans ^esöner och hans döttrar.

8 Och under detta namn har ni gjorts ^afria, och det finns ^binget annat namn varigenom ni kan göras fria. Det finns inget annat ^cnamn givet varigenom frälsning kommer. Därför vill jag att ni ska ^dta på er Kristi namn, alla ni som har ingått i förbundet med Gud om att ni ska vara lydiga till er levnads slut.

9 Och det ska ske att den som gör detta ska bli funnen vid Guds högra sida, för han känner det namn varmed han kallas, för han ska kallas vid Kristi namn.

10 Och det ska nu ske att den som inte tar på sig Kristi namn måste kallas vid något ^aannat namn. Därför finner han sig vara på Guds ^bvänstra sida.

11 Och jag vill att även ni ska komma ihåg att detta är det ^anamn som jag sa att jag skulle ge till er, som aldrig skulle utplånas utom genom överträdelse. Akta er därför för att begå överträdelse så att namnet inte utplånas ur era hjärtan.

12 Jag säger till er: Jag vill att ni ska komma ihåg att alltid ^abevara namnet skrivet i era hjärtan så att ni inte blir funna på Guds vänstra sida utan så att ni hör och känner den röst med

vilken ni kallas, och likaså det namn vid vilket han ska kalla er.

13 För hur kan en människa ^akänna den mästare som hon inte har tjänat och som är en främling för henne och är långt borta från hennes hjärtas tankar och avsikter?

14 Och vidare: Tar en människa en åsna som tillhör hennes granne och behåller den? Jag säger er: Nej. Hon tillåter den inte ens att beta bland sina hjordar utan föser bort den och driver ut den. Jag säger er att just så ska det vara bland er om ni inte känner det namn vid vilket ni kallas.

15 Därför vill jag att ni ska vara ståndaktiga och orubbliga, alltid rika på goda gärningar så att Kristus, Herren Gud den Allsmäktige, kan ^abesegla er som sina, så att ni kan föras till himlen för att få evig frälsning och evigt liv genom hans visdom och makt och rättvisa och barmhärtighet som ^bskapade allting i himlen och på jorden och som är Gud över allting. Amen."

KAPITEL 6

Kung Benjamin upptecknar namnen på människorna och utser

7d Mosiah 15:10–11.
HFS Född på nytt,
född av Gud.

e L&F 11:30.

8a Rom. 6:18;

Gal. 5:1;

Hel. 14:30.

b Apg. 4:10, 12;
Alma 21:9.

c Mosiah 26:18.

d Apg. 11:26;

Alma 46:15.

10a Alma 5:38–39.

b Matt. 25:33.

11a Mosiah 1:11–12.

HFS Jesus Kristus –
Nödvändigheten
av att ta på oss

Kristi namn.

12a L&F 18:23–25.

13a Mosiah 26:24–27.

15a HFS Helgelse,

heliggörelse;

Kallelse och utkorelse.

b Kol. 1:16;

Mosiah 4:2;

Alma 11:39.

präster att undervisa dem – Mosiah regerar som rättfärdig kung. Omkring 124–121 f.Kr.

OCH nu, sedan kung Benjamin slutat tala till folket, ansåg han det lämpligt att "uppteckna namnen på alla dem som ingått ett förbund med Gud om att hålla hans bud.

2 Och det hände sig att där inte fanns en enda själ, utom de små barnen, som inte hade ingått förbundet och tagit på sig Kristi namn.

3 Och vidare hände det sig att när kung Benjamin hade slutfört allt detta och hade invigt sin son "Mosiah till att vara styresman och kung över sitt folk, och hade gett honom alla instruktioner rörande riket och även hade ^butsett präster till att "undervisa folket, så att de kunde höra och känna till Guds bud och bli väckta till hågkomst om den ^aed de hade svurit, så upplöste han mängden och de återvände var och en med sin familj till sitt eget hem.

4 Och "Mosiah började regera i sin fars ställe. Och han började regera i sitt trettionde år, vilket i allt utgör omkring fyra hundra och sjuttiosex år från den ^btid då Lehi lämnade Jerusalem.

5 Därefter levde kung Benjamin i tre år, och han dog.

6 Och det hände sig att kung

Mosiah vandrade på Herrens vägar och följde hans lagar och stadgar och höll hans bud i allt som han befallde honom.

7 Och kung Mosiah fick sitt folk att bruka jorden. Och även han själv brukade jorden för att han därigenom "inte skulle bli en börda för sitt folk så att han i allt kunde göra såsom hans far hade gjort. Och det fanns ingen stridighet bland hela hans folk under tre års tid.

KAPITEL 7

Ammon finner Lehi-Nephis land, där Limhi är kung – Limhis folk befinner sig i trälldom under lamaniterna – Limhi återger deras historia – En profet (Abinadi) hade vittnat om att Kristus är alltings Gud och Fader – De som sår orenhet skördar storm, och de som sätter sin lit till Herren blir befriade. Omkring 121 f.Kr.

OCH nu hände det sig att sedan kung Mosiah haft oavbruten fred under tre års tid önskade han få veta något om det folk som "drog upp för att bosätta sig i Lehi-Nephis land, eller i staden Lehi-Nephi. För hans folk hade inte hört någonting från dem från den tid då de lämnade ^bZarahemlas land. Därför tröttade de honom med sina ständiga frågor.

2 Och det hände sig att kung Mosiah tillät att sexton av deras starka män skulle gå upp till

6 1a L&F 128:8.

3a Mosiah 1:10; 2:30.

b HFS Ordinerar, ordination.

c Alma 4:7.

d Mosiah 5:5–7.

4a HFS Mosiah, Benjamins son.

b 1 Ne. 1:4.

7a 2 Kor. 11:9.

7 1a Omni 1:27–30.
b Omni 1:13.

Lehi-Nephis land för att förhöra sig om sina bröder.

3 Och det hände sig att de nästa dag började gå dit upp och hade med sig en viss Ammon, som var en stark och mäktig man och ättling till Zarahemla. Och han var även deras ledare.

4 Och nu visste de inte vilken väg de skulle vandra i vildmarken för att komma upp till Lehi-Nephis land. Därför vandrade de omkring många dagar i vildmarken, ja, i fyrtio dagar vandrade de.

5 Och när de hade vandrat i fyrtio dagar kom de till en kulle som ligger norr om "Shiloms land, och där slog de upp sina tält.

6 Och Ammon tog tre av sina bröder, och deras namn var Amaleki, Helem och Hem, och de gick ner till "Nephis land.

7 Och se, de mötte kungen över folket som var i Nephis land och i Shiloms land. Och de omringades av kungens livvakt och togs tillfånga och bands och sattes i fängelse.

8 Och det hände sig att när de varit i fängelse i två dagar fördes de åter inför kungen, och deras band lossades. Och de stod inför kungen och fick tillåtelse, eller snarare befallning, att besvara de frågor som han skulle ställa till dem.

9 Och han sa till dem: "Se, jag är "Limhi, son till Noa, som var son till Zeniff, som kom upp från Zarahemlas land för att ärva detta land, vilket var

deras faders land, och som gjordes till kung genom folkets röst.

10 Och nu vill jag veta orsaken till att ni var så djärva att ni kom nära stadens murar när jag själv med mina vakter var utanför porten.

11 Och av denna orsak har jag nu låtit bevara er så att jag kan fråga ut er, annars skulle jag ha låtit mina vakter dräpa er. Ni har nu tillstånd att tala."

12 Och när nu Ammon såg att han tilläts att tala gick han fram och bugade sig inför kungen. Och då han reste sig upp igen sa han: "O konung, jag är mycket tacksam inför Gud denna dag att jag fortfarande lever och har tillåtelse att tala. Och jag ska försöka tala med frimodighet.

13 För jag är övertygad om att om ni hade känt mig skulle ni inte ha tillåtit mig att bära dessa bojor. För jag är Ammon och är ättling till "Zarahemla och har kommit upp från Zarahemlas land för att förhöra mig om våra bröder, som Zeniff förde upp från det landet."

14 Och nu hände det sig att då Limhi hade hört Ammons ord blev han mycket glad och sa: "Nu vet jag med säkerhet att mina bröder som var i Zarahemlas land fortfarande lever. Och nu fröjdar jag mig, och i morgon ska jag låta även mitt folk fröjda sig.

15 För se, vi är i trälldom under lamaniterna och är "beskattade med en skatt som är tung att

5a Mosiah 9:6, 8, 14.
6a 2 Ne. 5:8.

9a Mosiah 11:1.
13a Omni 1:12–15.

15a Mosiah 19:15.

bära. Och se, nu ska våra bröder befria oss från vår trälldom, eller ur lamaniternas händer, och vi ska bli deras slavar, för det är bättre för oss att vara slavar åt nephiterna än att betala skatt till lamaniternas kung.”

16 Och nu befallde kung Limhi sina vakter att inte längre hålla Ammon och hans bröder bundna utan låta dem bege sig till den kulle som låg norr om Shilom och föra sina bröder in i staden, så att de därigenom kunde få äta och dricka och vila sig efter sin färds mödor. För de hade lidit mycket, de hade lidit hunger, törst och utmattning.

17 Och nu hände det sig att kung Limhi nästa dag sände en kungörelse till hela sitt folk om att de skulle samlas vid ^atemplet för att höra de ord som han skulle tala till dem.

18 Och det hände sig att när de hade samlats talade han till dem på detta vis och sa: ”O, ni mitt folk, lyft upp era huvuden och låt trösta er. För se, tiden är nära, eller är inte långt borta, då vi inte längre ska vara underkastade våra fiender trots att vi har kämpat mycket, vilket har varit förgäves. Ändå är jag säker på att en avgörande kamp återstår.

19 Lyft därför upp era huvuden och fröjda er, och sätt er lit till ^aGud, till den Gud som var Abrahams och Isaks och Jakobs Gud, och likaså den

Gud som ^bförde Israels barn ut ur Egyptens land och gjorde att de kunde gå genom Röda havet på torr mark, och livnärde dem med ^c‘manna så att de inte skulle förgås i vildmarken, och mycket mer gjorde han för dem.

20 Och vidare: Samme Gud har fört våra fäder ^aut ur Jerusalems land och har skyddat och bevarat sitt folk fram tills nu. Och se, det är på grund av vår ondska och våra avskyvärdheter som han har bringat oss i trälldom.

21 Och ni är alla i dag vittnen till att Zeniff, som insattes som kung över detta folk, var ^aalltför ivrig att ärva sina fäders land och därför blev bedragen av kung Lamans list och slughet, då denne hade slutit fördrag med kung Zeniff och i hans händer hade överlämnat en del av landets besittningar, nämligen staden Lehi-Nephi och staden Shilom och landet runt omkring.

22 Och allt detta gjorde han i den enda avsikten att ^abringa detta folk till underkastelse eller i trälldom. Och se, vi betalar nu i skatt till lamaniternas kung hälften av vår majs och vårt korn och all vår säd av alla slag och hälften av våra flockars och våra hjordars tillväxt. Ja, hälften av allt vi har eller äger utkräver lamaniternas kung av oss, eller också våra liv.

23 Och är nu inte detta tungt

17a 2 Ne. 5:16.

19a 2 Mos. 3:6;

1 Ne. 19:10.

b 2 Mos. 12:40–41;

Alma 36:28.

c 2 Mos. 16:15, 35;

4 Mos. 11:7–8;

Jos. 5:12.

20a 1 Ne. 2:1–4.

21a Mosiah 9:1–3.

22a Mosiah 10:18.

att bära? Och är inte denna vår prövning stor? Se nu hur stor anledning vi har att sörja.

24 Ja, jag säger till er: Vi har många anledningar att sörja, för se hur många av våra bröder som har dräpts. Och deras blod har utgjutits förgäves, och allt till följd av ondska.

25 För om detta folk inte hade fallit i överträdelse skulle Herren inte ha låtit detta stora onda komma över dem. Men se, de ville inte hörsamma hans ord. I stället uppstod stridigheter bland dem, ja, så stora att de utgöt varandras blod.

26 Och en "Herrens profet har de dräpt, ja, en utvald Guds man som vittnade om deras ogudaktighet och avskyvärdheter och profeterade om mycket som ska hända, ja, också om Kristi ankomst.

27 Och eftersom han sa till dem att Kristus var "Gud, alltings Fader, och sa att han skulle iklä sig en människas avbild, och det skulle vara den ^bavbild till vilken människan skapades i begynnelsen, eller med andra ord sa han att människan skapades till "Guds avbild och att Gud skulle komma ner bland människobarnen och ta på sig kött och blod och gå omkring på jorden –

28 och eftersom han nu sa detta dräpte de honom. Och mycket annat gjorde de som nedkallade

Guds vrede över dem. Vem kan därför förvånas över att de är i trældom och är drabbade av svåra lidanden?

29 För se, Herren har sagt: 'Jag ska inte "bistå mitt folk under deras överträdelsers dagar, utan jag ska spärra deras vägar så att de inte får framgång, och deras gärningar ska bli till en stötsten för dem.'

30 Och vidare säger han: 'Om mitt folk sår "orenhet, ska de ^bskörda agnarna därav i stormen, och verkan därav är ett gift.'

31 Och vidare säger han: 'Om mitt folk sår orenhet, ska de skörda "östanvinden, som bringar omedelbar förstörelse.'

32 Och se, nu är Herrens löfte uppfyllt, och ni har blivit slagna och hemsökta.

33 Men om ni vill "vända er till Herren med helhjärtat uppsåt och sätta er lit till honom och tjäna honom med sinnets hela hängivenhet, om ni gör detta, så ska han, efter egen vilja och eget behag, befria er ur trældomen."

KAPITEL 8

Ammon undervisar Limhis folk – Han hör talas om Jarediternas tjugofyra plåtar – Fortida uppteckningar kan översättas av siare – Ingen gåva är större än siarens. Omkring 121 f.Kr.

OCH det hände sig att sedan

26a Mosiah 17:12–20.
27a HFS Gud, gudomen.
b 1 Mos. 1:26–28;
Eth. 3:14–17;
L&F 20:17–18.
c Mosiah 13:33–34;

15:1–4.
29a 1 Sam. 12:15;
2 Krön. 24:20.
30a HFS Orenhet,
orenlighet.
b Gal. 6:7–8;

L&F 6:33.
HFS Skörd.
31a Jer. 18:17;
Mosiah 12:6.
33a Morm. 9:6.

kung Limhi slutat tala till sitt folk, för han sa mycket till dem och endast en del av det har jag skrivit i denna bok, berättade han för sitt folk allt om deras bröder som fanns i Zarahemlas land.

2 Och han lät Ammon ställa sig framför mängden och berätta för dem allt som hänt deras bröder från den tid då Zeniff drog upp från landet ända till den tid då han själv kom upp från landet.

3 Och han upprepade även för dem de sista ord som kung Benjamin undervisat dem om och förklarade dem för kung Limhis folk så att de skulle kunna förstå alla de ord han talade.

4 Och det hände sig att sedan han gjort allt detta skingrade kung Limhi mängden och lät var och en återvända till sitt eget hem.

5 Och det hände sig att han lät de plåtar som innehöll "uppteckningen om hans folk från den tid då de lämnade Zarahemlas land föras fram till Ammon för att han skulle kunna läsa dem.

6 Så snart Ammon hade läst uppteckningen frågade kungen honom om han kunde tyda språk, och Ammon svarade att det kunde han inte.

7 Och kungen sa till honom: "I sorg över mitt folks lidanden lät jag fyrtio och tre män av mitt folk färdas ut i vildmarken för att de därigenom skulle kunna finna Zarahemlas land, så att

vi skulle kunna vädja till våra bröder om att befria oss ur träldomen.

8 Och de gick vilse i vildmarken under många dagars tid. Ändå sökte de flitigt men fann inte Zarahemlas land utan återvände till det här landet, efter att ha färdats genom ett land med många vatten och där upptäckt ett land som var översållat med ben av människor och av djur och som även var översållat av ruiner efter byggnader av alla slag, och efter att ha upptäckt ett land som hade varit bebott av ett folk som var lika talrikt som Israels skaror.

9 Som bevis på att det som de sagt är sant har de tagit med sig "tjugofyra plåtar som är fulla av inristningar och som är av rent guld.

10 Och se, de tog även med sig "bröstplåtar som är stora, och de är av ^bmässing och koppar och är helt oskadade.

11 Vidare har de tagit med sig svärd vars fästen var förstörda och vars klingor var angripna av rost, och det finns ingen i landet som kan tyda språket eller inristningarna som finns på plåtarna. Därför sa jag till dig: 'Kan du översätta?'

12 Och jag säger åter till dig: Känner du till någon som kan översätta? För jag önskar att dessa uppteckningar ska översättas till vårt språk, för de ger oss kanske kunskap om en återstod av det folk som har gått under och som de

8 5a Mosiah 9-22.
9a Eth. 1:1-2.

10a Eth. 15:15.
b Eth. 10:23.

här uppteckningarna kommer ifrån. Eller kan de kanske ge oss kunskap om just det folk som har gått under, och jag önskar veta orsaken till deras undergång.”

13 Nu sa Ammon till honom: ”Jag kan förvisso berätta för dig, o konung, om en man som kan översätta uppteckningarna. För han har något varmed han kan se och översätta alla uppteckningar som är från forna tider, och det är en gåva från Gud. Och dessa föremål kallas ^buttydare, och ingen människa kan se i dem utan att ha fått befallning, så att hon inte söker efter sådant som hon inte borde eftergå. Och envar som får befallning att se i dem kallas ^csiare.

14 Och se, kungen över folket som är i Zarahemlas land är den man som har fått befallning att göra detta och som har denna stora gåva från Gud.”

15 Och kungen sa att en siare är större än en profet.

16 Och Ammon sa att en siare även är en uppenbarare och en profet. Och större gåva kan ingen människa ha, om hon inte besitter Guds kraft, vilket ingen människa kan. Ändå kan en människa få sig stor kraft given av Gud.

17 Men en siare kan känna till sådant som har hänt och även sådant som ska hända, och genom dem ska allt uppenbaras, eller snarare, ska hemliga ting tillkännages. Och fördolda

ting ska komma fram i ljuset, och sådant som inte är känt ska tillkännages genom dem, och genom dem ska även sådant tillkännages som annars inte kunde bli känt.

18 På så sätt har Gud gett ett medel varmed människan genom tro kan utföra mäktiga underverk. Därför blir hon till stor nytta för sina medmänniskor.

19 Och när nu Ammon slutat tala dessa ord, glädde sig kungen mycket och gav tack till Gud och sa: ”Utan tvivel innehåller dessa plåtar en ”stor hemlighet, och dessa uttydare har utan tvivel beretts i avsikten att avslöja alla sådana hemligheter för människobarnen.

20 O hur förunderliga är inte Herrens gärningar, och hur länge har han inte tålmod med sitt folk. Ja, och hur blint och förstocket är inte människobarnens förstånd, för de söker inte visdom, och inte heller vill de att hon ska råda över dem!

21 Ja, de är som en vild flock som flyr från herden och skingras och jagas och uppslukas av skogens djur.”

ZENIFFS UPPTeckNING – En berättelse om hans folk från den tid då de lämnade Zarahemlas land fram till den tid då de befriades ur lamaniternas händer.

Omfattar kapitel 9 till och med 22.

13a Mosiah 28:10–17.
b HFS Urim och

tummim.
c HFS Siare.

19a Eth. 3:21–28; 4:4–5.

KAPITEL 9

Zeniff leder en grupp från Zarahemla för att ta Lehi-Nephis land i besittning – Lamaniternas kung låter dem få ärva landet – Det uppstår krig mellan lamaniterna och Zeniffs folk. Omkring 200–187 f.Kr.

JAG, Zeniff, hade fått undervisning i allt rörande nephiternas språk och hade kunskap om "Nephis land, eller mina fäders första arveland, och hade sänts som spion bland lamaniterna för att jag skulle kunna spionera på deras styrkor så att vår här skulle kunna anfalla dem och förgöra dem – men då jag såg det som var gott ibland dem, ville jag att de inte skulle förgöras.

2 Därför tvistade jag med mina bröder i vildmarken, för jag ville att vår styresman skulle sluta fördrag med dem. Men han, som var en sträng och blodtörstig man, befallde att jag skulle dräpas. Men jag räddades genom stor blodsutgjutelse, för far stred mot far och bror mot bror, till dess större delen av vår här var förgjord i vildmarken. Och de av oss som skonats återvände till Zarahemlas land för att berätta vad som hänt för deras hustrur och deras barn.

3 Och ändå, eftersom jag var alltför ivrig att ärva våra fäders land, samlade jag alla som ville gå upp och ta landet i besittning, och började återigen färden ut i vildmarken för att gå upp till landet. Men vi blev

slagna med hungersnöd och svåra lidanden eftersom vi var sena att komma ihåg Herren, vår Gud.

4 Ändå slog vi efter många dagars vandring i vildmarken upp våra tält på den plats där våra bröder hade dräpts, vilket var nära våra fäders land.

5 Och det hände sig att jag med fyra av mina män återigen gick in i staden, in till kungen, för att få reda på kungens inställning och för att få veta om jag fick komma in med mitt folk och fredligt ta landet i besittning.

6 Och jag gick in till kungen, och han slöt förbund med mig om att jag skulle kunna besitta Lehi-Nephis land och Shiloms land.

7 Och han befallde även att hans folk skulle lämna landet, och jag och mitt folk gick in i landet för att kunna ta det i besittning.

8 Och vi började bygga byggnader och reparera stadsmurarna, ja, det vill säga staden Lehi-Nephis och staden Shiloms murar.

9 Och vi började bruka jorden, ja, med alla slags fröer: med frön från majs och från vete och från korn och med neas och med sheum och med fröer från alla slags frukter. Och vi började föröka oss och få framgång i landet.

10 Se, det var kung Lamans lömska och listiga plan att "bringa mitt folk i träldom som gjorde att han upplät landet så att vi kunde besitta det.

11 Och det hände sig därför att sedan vi vistats i landet i tolv års tid, började kung Laman bli orolig för att mitt folk på något sätt skulle bli så starkt i landet att de inte skulle kunna övervinna dem och bringa dem i trældom.

12 Och de var ett lättjefullt och "avgudadyrkande folk, och därför ville de bringa oss i trældom så att de kunde frossa på våra händers arbete, ja, så att de kunde mätta sig med våra betesmarkers hjordar.

13 Därför hände det sig att kung Laman började hetsa sitt folk till att strida mot mitt folk. Därför började det bli krig och stridigheter i landet.

14 För i det trettonde året av min regering i Nephis land, när mitt folk vattnade och utfodrade sina hjordar och plöjde sina åkrar långt söderut i Shiloms land, anfördes de av en talrik hop lamaniter som började dräpa dem och stjäla deras hjordar och majsen på deras åkrar.

15 Ja, och det hände sig att alla som inte blev upphunna flydde ända in i staden Nephi, och bad mig om beskydd.

16 Och det hände sig att jag beväpnade dem med bågar och med pilar, med svärd och med kroksablar och med klubbor och med slungor och med alla slags upptänkliga vapen, och jag och mitt folk gick ut till kamp mot lamaniterna.

17 Ja, i Herrens kraft gick vi ut till kamp mot lamaniterna,

för jag och mitt folk ropade mäktigt till Herren och bad att han skulle befria oss ur våra fienders händer, för vi väcktes till hågkomst om våra fäders befrielse.

18 Och Gud "hörde våra rop och besvarade våra böner, och vi drog ut i hans kraft. Ja, vi drog ut mot lamaniterna och under en dag och en natt nedgjorde vi tre tusen och fyrtiotre. Vi nedgjorde dem ända till dess vi hade drivit dem ut ur vårt land.

19 Och med mina egna händer hjälpte jag själv till att begrava deras döda. Och se, till vår stora sorg och klagan hade två hundra och sjuttionio av våra bröder blivit dräpta.

KAPITEL 10

Kung Laman dör – Hans folk är vilt och grymt och tror på falska traditioner – Zeniff och hans folk segrar över dem. Omkring 187–160 f.kr.

OCH det hände sig att vi åter började upprätta riket och återigen började besitta landet i fred. Och jag lät tillverka alla slags krigsvapen, så att jag därigenom kunde ha vapen åt mitt folk inför den tid då lamaniterna åter skulle komma för att kriga mot mitt folk.

2 Och jag satte vakter runt om i landet så att lamaniterna inte plötsligt skulle kunna anfalla oss på nytt och förgöra oss. Och på så sätt skyddade jag mitt folk och mina hjordar och hindrade

dem från att falla i våra fienders händer.

3 Och det hände sig att vi innehade våra fäders land i många år, ja, under tjugo och två års tid.

4 Och jag lät männen bruka jorden och odla all slags "säd och frukter av alla slag.

5 Och jag lät kvinnorna spinna och arbeta och vara verksamma och tillverka allt slags fint linnetyg, ja, "tyg av alla slag så att vi kunde klä vår nakenhet. Och på så sätt hade vi framgång i landet – på så sätt hade vi oavbruten fred i landet under tjugo och två års tid.

6 Och det hände sig att kung "Laman dog och att hans son började regera i hans ställe. Och denne började uppegga sitt folk till uppror mot mitt folk. Därför började de förbereda sig för krig och på att komma upp för att strida mot mitt folk.

7 Men jag hade sänt ut spioner runt omkring i "Shemlons land för att jag skulle kunna upptäcka deras förberedelser, så att jag kunde skydda mig mot dem och så att de inte skulle kunna anfalla mitt folk och förgöra dem.

8 Och det hände sig att de kom upp till norra delen av Shiloms land med sina talrika skaror: män ^abeväpnade med ^bbågar och med pilar och med svärd och med kroksablar och med stenar och med slungor. Och

de hade rakat huvudena så att de var kala, och de hade fäst ett läderbälte om sina höfter.

9 Och det hände sig att jag lät mitt folks kvinnor och barn gömma sig i vildmarken. Och jag lät även samla alla mina gamla män som kunde bära vapen, och även alla mina unga män som kunde bära vapen, för att gå ut till kamp mot lamaniterna. Och jag ställde upp dem på led, varje man efter sin ålder.

10 Och det hände sig att vi gick upp till kamp mot lamaniterna. Och jag, ja, jag i min ålderdom, gick upp till kamp mot lamaniterna. Och det hände sig att vi gick upp till kamp i Herrens ^akraft.

11 Nu visste lamaniterna ingenting om Herren, inte heller om Herrens styrka, och därför litade de på sin egen styrka. Men de var ett starkt folk vad mänsklig styrka beträffar.

12 De var ett ^avilt, grymt och blodtörstigt folk som trodde på sina fäders ^btradition, det vill säga: De trodde att de hade drivits ut ur Jerusalems land för sina fäders onskas skull och att de hade behandlats illa av sina bröder i vildmarken och att de även behandlades illa medan de for över havet.

13 Och vidare ansåg de att de blivit illa behandlade medan de var i sitt ^aförsta arveland sedan de korsat havet, och allt detta

10 4a Mosiah 9:9.

5a Alma 1:29.

6a Mosiah 9:10–11; 24:3.

7a Mosiah 11:12.

8a Jar. 1:8.

b Alma 3:4–5.

10a HFS Tillit.

12a Alma 17:14.

b 2 Ne. 5:1–3.

13a 1 Ne. 18:23.

eftersom Nephi var mer trofast i att hålla Herrens bud – därför blev han ^bgynnad av Herren, för Herren hörde hans böner och besvarade dem, och han tog ledningen under deras färd i vildmarken.

14 Och hans bröder vredgades på honom eftersom de inte ^aförstod Herrens handlingssätt. De ^bvredgades också på honom på vattnen, eftersom de förhärdade sina hjärtan mot Herren.

15 Och vidare vredgades de på honom när de anlönt till det utlovade landet eftersom de sa att han hade tagit ^aledningen över folket ur deras händer, och de försökte döda honom.

16 Och vidare vredgades de på honom för att han gick ut i vildmarken som Herren befallt honom och tog ^auppteckningarna som var inristade på plåtarna av mässing, för de sa att han ^bstal från dem.

17 Och så har de lärt sina barn att de skulle hata dem, och att de skulle mörda dem och att de skulle stjäla från och plundra dem och göra allt de kunde för att förgöra dem. Därför bär de på ett evigt hat mot Nephis barn.

18 Av just denna anledning har kung Laman genom sin list och lögnaktiga slughet och sina fagra löften bedragit mig, så att jag har fört detta mitt folk upp till detta land så att de kan förgöra dem. Ja, och vi har lidit i alla dessa år i landet.

19 Och sedan nu jag, Zeniff, berättat allt detta för mitt folk om lamaniterna, eggade jag dem till att kämpa med all sin kraft och att sätta sin lit till Herren. Därför kämpade vi mot dem, ansikte mot ansikte.

20 Och det hände sig att vi återigen drev dem ut ur vårt land, och vi dräpte dem i ett stort blodbad, ja, så många att vi inte räknade dem.

21 Och det hände sig att vi åter vände tillbaka till vårt eget land, och mitt folk började åter vakta sina hjordar och bruka sin jord.

22 Och eftersom jag var gammal överlät jag nu riket till en av mina söner. Därför säger jag inte mer. Och må Herren välsigna mitt folk. Amen.

KAPITEL 11

Kung Noa regerar i ogudaktighet – Han ger sig hän åt utsvävningar med sina hustrur och bihustrur – Abinadi profeterar att folket kommer att försättas i trädedom – Kung Noa traktar efter hans liv. Omkring 160–150 f.Kr.

OCH nu hände det sig att Zeniff överlät riket åt Noa, en av sina söner. Därför började Noa regera i hans ställe, och han vandrade inte på sin fars vägar.

2 För se, han höll inte Guds bud, utan han vandrade efter sitt eget hjärtas önskningsar. Och han hade många hustrur och ^abihustrur. Och han ^bfick sitt

13b 1 Ne. 17:35.

14a 1 Ne. 15:7–11.

b 1 Ne. 18:10–11.

15a 2 Ne. 5:3.

16a 2 Ne. 5:12.

b Alma 20:10, 13.

11 2a Jakob 3:5.

b 1 Kung. 14:15–16;

Mosiah 29:31.

folk att begå synder och göra det som var avskyvärt i Herrens ögon. Ja, och de bedrev 'hor och all slags ogudaktighet.

3 Och han krävde i skatt en femtedel av allt de ägde: en femtedel av deras guld och av deras silver och en femtedel av deras "ziff och av deras koppar och av deras mässing och deras järn och en femtedel av deras gödkalvar och även en femtedel av all deras säd.

4 Och allt detta tog han för att försörja sig själv och sina hustrur och sina bihustrur och även sina präster och deras hustrur och deras bihustrur. På så sätt hade han förändrat tillståndet i riket.

5 För han avsatte alla de präster som hade invigts av hans far och invigde nya i deras ställe, sådana som var uppblåsta i sina hjärtans högmod.

6 Ja, och på så sätt understöddes de i sin lättja och i sin avgudadyrkan och i sitt hor av de skatter som kung Noa hade lagt på sitt folk. Sålunda arbetade folket mycket hårt för att främja ondskan.

7 Ja, och de blev även avgudadyrkare eftersom de blev bedragna av kungens och prästernas fåfängliga och smickrande ord, för de talade smickrande ord till dem.

8 Och det hände sig att kung Noa byggde många förnämliga och rymliga byggnader, och han prydde dem med fint träarbete

och med alla slags dyrbarheter av guld och av silver och av järn och av mässing och av ziff och av koppar.

9 Och han byggde sig även ett rymligt palats och en tron mitt däri, som allt var av fint trä och var prytt med guld och silver och med dyrbara ting.

10 Och han lät också sina arbetare utföra allt slags fint arbete inom templets väggar: av fint trä och av koppar och av mässing.

11 Och de säten som var avskilda åt högprästerna, och som var högre än alla de andra sätena, prydde han med rent guld. Och han lät bygga ett bröstvärn framför dem så att de kunde stödja sin kropp och sina armar därpå medan de talade lögnaktiga och fåfängliga ord till hans folk.

12 Och det hände sig att han byggde ett "torn nära templet, ja, ett mycket högt torn, så högt att han kunde stå på toppen av det och se ut över Shiloms land och även Shemlons land, som hade intagits av lamaniterna. Och han kunde även se ut över hela landet runt omkring.

13 Och det hände sig att han lät bygga många byggnader i Shiloms land. Och han lät bygga ett stort torn på kullen norr om Shiloms land, som hade varit en tillflykt för Nephis barn vid det tillfälle då de flydde ut ur landet. Och på så sätt använde han de rikedomar som han

2c 2 Ne. 28:15.
3a HEBR besläktade
ord: adjektiv:

"skinande"; verb:
"att belägga eller klä
över med metall".

12a Mosiah 19:5–6.

förvärvade genom att beskatta sitt folk.

14 Och det hände sig att han fäste sitt hjärta vid sina rikedomar, och han ägnade sin tid åt utsvävningar med sina hustrur och sina bihustrur. Och även hans präster fördrev sin tid med skökor.

15 Och det hände sig att han planterade vingårdar runt om i landet, och han byggde vinpressar och framställde vin i överflöd, och därför blev han, och även hans folk, "vindrinkare.

16 Och det hände sig att lamaniterna började anfälla hans folk, där de var få till antalet, och dräpa dem på deras åkrar och medan de vaktade sina hjordar.

17 Och kung Noa sände ut vakter runt om i landet för att hålla dem borta. Men han sände inte tillräckligt många, och lamaniterna anföll dem och dödade dem och drev många av deras hjordar ut ur landet. På så sätt började lamaniterna förgöra dem och visa sitt hat mot dem.

18 Och det hände sig att kung Noa sände sina härar mot dem, och de drevs tillbaka, eller de drev dem tillbaka för en tid. Därför återvände de och fröjdade sig över sitt byte.

19 Och på grund av denna stora seger blev de nu uppblåsta i sina hjärtans högmod. De "skröt över sin egen styrka

och sa att femtio av dem kunde hålla stånd mot tusentals av lamaniterna. Och på så sätt skröt de och gladdes åt blod och åt att utgjuta sina bröders blod, och detta på grund av deras kungs och deras prästers ogudaktighet.

20 Och det hände sig att det fanns en man bland dem vars namn var "Abinadi. Och han gick ut bland dem och började profetera och sa: "Se, så säger Herren, och så har han befallt mig: 'Gå ut och säg till detta folk: "Så säger Herren: Ve detta folk", för jag har sett deras avskyvärdheter och deras ogudaktighet och deras hor. Och om de inte omvänder sig ska jag hemsöka dem i min vrede.

21 Och om de inte omvänder sig och vänder sig till Herren sin Gud, se, då ska jag överlämna dem i deras fienders händer. Ja, och de ska försättas i "träldom, och de ska bli plågade av sina fienders hand.

22 Och det ska ske att de ska veta att jag är Herren, deras Gud, och att jag är en "nitälskande Gud som bestraffar mitt folks ondska.

23 Och det ska ske att om detta folk inte omvänder sig och vänder sig till Herren sin Gud ska de försättas i träldom, och ingen, utom Herren, den allsmäktige Guden, ska befria dem.

24 Ja, och det ska ske att när de ropar till mig, ska jag vara

15a HFS Visdomsordet.
19a L&F 3:4.
HFS Högmod.

20a HFS Abinadi.
21a Mosiah 12:2; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

22a 2 Mos. 20:5;
5 Mos. 6:15;
Mosiah 13:13.

“sen att höra deras rop. Ja, och jag ska tillåta att de blir slagna av sina fiender.

25 Och om de inte omvänder sig i säck och aska och ropar med kraft till Herren sin Gud ska jag inte “höra deras böner, och inte heller ska jag befria dem från deras lidanden.” Och så säger Herren, och så har han befallt mig.”

26 Nu hände det sig att när Abinadi hade talat dessa ord till dem vredgades de på honom och traktade efter att beröva honom livet. Men Herren befriade honom ur deras händer.

27 När nu kung Noa hade hört de ord som Abinadi hade talat till folket blev även han vred. Och han sa: “Vem är Abinadi att jag och mitt folk skulle dömas av honom, eller “vem är Herren, som ska bringa så stora lidanden över mitt folk?

28 Jag befaller er att föra Abinadi hit så att jag kan dräpa honom, för han har sagt detta för att kunna hetsa mitt folk till vrede, den ene mot den andre, och orsaka stridigheter bland mitt folk. Därför ska jag dräpa honom.”

29 Nu var folkets ögon “förblindade och därför ^bförhärdade de sina hjärtan mot Abinadis ord, och från den stunden sökte de fångsla honom. Och kung Noa förhärdade sitt hjärta mot Herrens ord,

och han omvände sig inte från sina onda gärningar.

KAPITEL 12

Abinadi fångslas för att han profeterat om folkets undergång och kung Noas död – De falska prästerna citerar skrifterna och låtsas hålla Moses lag – Abinadi börjar undervisa dem om de tio budorden. Omkring 148 f.Kr.

OCH det hände sig efter två års tid att Abinadi kom bland dem förklädd så att de inte kände igen honom och började profetera bland dem och säga: “Så har Herren befallt mig och sagt: ‘Abinadi, gå och profetera för detta mitt folk, för de har förhärdat sina hjärtan mot mina ord. De har inte omvänt sig från sina onda gärningar. Därför ska jag “hemsöka dem i min vrede, ja, i min brinnande vrede ska jag hemsöka dem för deras ondska och avskyvärdheter.

2 Ja, ve detta släktled!’ Och Herren sa till mig: ‘Sträck ut din hand och profetera och säg: “Så säger Herren: Det ska ske att detta släktled på grund av sin ondska ska försättas i “träldom och ska bli slagna på ^bkinden. Ja, och de ska jagas av människor och ska dräpas. Och luftens gamar och hundarna, ja, och de vilda djuren ska sluka deras kött.

3 Och det ska ske att kung

24^a Mika 3:4;
Mosiah 21:15.
25^a Jes. 1:15; 59:2.
27^a 2 Mos. 5:2;

Mosiah 12:13.
29^a Mose 4:4.
^b Alma 33:20;
Eth. 11:13.

12 1^a Jes. 65:6.
2^a Mosiah 11:21; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.
^b Mosiah 21:3–4.

Noas ^aliv inte ska värderas högre än ett klädesplagg i en het ^bugn, för han ska veta att jag är Herren.

4 Och det ska ske att jag ska slå detta mitt folk med svåra lidanden, ja, med hungersnöd och med ^afarsot. Och jag ska göra så att de ^btjuter dagen lång.

5 Ja, och jag ska göra så att de får ^abördor bundna vid sina ryggar, och de ska fösas fram som en stum åsna.

6 Och det ska ske att jag ska sända ut hagel bland dem, och det ska slå dem. Och de ska även bli slagna med ^aöstanvinden, och ^binsekter ska även plåga deras land och förtära deras säd.

7 Och de ska bli slagna med en svår farsot – och allt detta ska jag göra på grund av deras ^aondska och avskyvärdheter.

8 Och det ska ske att om de inte omvänder sig ska jag fullständigt ^autplåna dem från jordens yta. Dock ska de lämna efter sig en ^buppteckning, och jag ska bevara den åt andra nationer som ska besitta landet. Ja, detta ska jag göra för att jag ska kunna avslöja detta folks avskyvärdheter för andra nationer. ””” Och mycket profeterade Abinadi mot detta folk.

9 Och det hände sig att de vredgades på honom. Och de grep honom och bar fram honom bunden inför kungen och sa till kungen: ”Se, vi har

fört en man inför dig som har profeterat ont om ditt folk och sagt att Gud ska förgöra dem.

10 Och han profeterar även ont om ditt liv och säger att ditt liv ska vara som ett klädesplagg i en het ugn.

11 Och vidare säger han att du ska vara som ett strå, ja, som ett torrt strå på fältet som djuren springer över och som trampas under fötterna.

12 Och vidare säger han att du ska vara som en tistels blomma som, då den är fullt mogen, sprids ut över landets yta om vinden blåser. Och han påstår att Herren har talat det. Och han säger att allt detta ska komma över dig om du inte omvänder dig, och detta för din onskas skull.

13 Och se, o konung, vad har du gjort för mycket ont, eller vilka stora synder har ditt folk begått för att vi skulle fördömas av Gud eller dömas av denne man?

14 Och se, o konung, vi är utan skuld och du, o konung, har inte syndat. Därför har denne man ljugit om dig, och han har profeterat förgäves.

15 Och se, vi är starka, vi ska inte försättas i trälldom eller tas tillfånga av våra fiender. Ja, och du har haft framgång i landet och ska även fortsätta att ha framgång.

16 Se, här är mannen, vi överlämnar honom i dina händer.

3a Mosiah 12:10.

b Mosiah 19:20.

4a L&F 97:26.

b Mosiah 21:9–10.

5a Mosiah 21:3.

6a Jer. 18:17;

Mosiah 7:31.

b 2 Mos. 10:1–12.

7a L&F 3:18.

8a Alma 45:9–14.

b Morm. 8:14–16.

Du må göra med honom som du finner för gott.”

17 Och det hände sig att kung Noa lät kasta Abinadi i fängelse. Och han befalldes att ”prästerna skulle samlas så att han skulle kunna hålla ett råd med dem om vad han skulle göra med honom.

18 Och det hände sig att de sa till kungen: ”För hit honom så att vi kan förhöra honom.” Och kungen befalldes att han skulle föras inför dem.

19 Och de började förhöra honom för att kunna snärja honom så att de därigenom skulle kunna få något att anklaga honom för. Men han svarade dem frimodigt och motstod alla deras frågor, ja, till deras förvåning, för han ”motstod alla deras frågor och tystade dem i allt vad de sa.

20 Och det hände sig att en av dem sa till honom: ”Vad betyder de ord som är skrivna och som våra fäder har undervisat om och som lyder:

21 ”Hur ljuvliga på bergen är inte hans fötter som bringar glädjebud, som kungör frid, som bringar glädjebud om det som är gott, som kungör frälsning, som säger till Sion: ”Din Gud regerar!”

22 Dina väktare ska upphäva sin röst, med en röst ska de sjunga, för de ska med egna ögon se när Herren åter upprättar Sion.

23 Brist ut i jubel och sjung

tillsammans ni Jerusalems öde platser, för Herren har tröstat sitt folk, han har återlöst Jerusalem.

24 Herren har blottat sin heliga ”arm inför alla nationernas ögon, och alla jordens ändar ska se vår Guds frälsning.”

25 Och då sa Abinadi till dem: ”Är ni ”präster och påstår er undervisa detta folk och förstå profetians ande, och ändå önskar ni av mig få veta vad detta betyder?

26 Jag säger till er: Ve er som förvränger Herrens vägar! För om ni förstår detta, så har ni ändå inte undervisat därom. Således har ni förvrängt Herrens vägar.

27 Ni har inte av hjärtat ansträngt er att ”förstå. Därför har ni inte varit visa. Vad undervisar ni då detta folk om?”

28 Och de sa: ”Vi undervisar dem om Moses lag.”

29 Och vidare sa han till dem: ”Om ni undervisar om ”Moses lag, varför håller ni den då inte? Varför fäster ni era hjärtan vid rikedomar? Varför bedriver ni ^bhor och slösar er kraft med skökor, ja, och får detta folk att begå synder, så att Herren har orsak att sända mig till att profetera mot detta folk, ja, mycket ont mot detta folk?

30 Vet ni inte att jag talar sanning? Jo, ni vet att jag talar sanning, och ni borde bäva inför Gud.

31 Och det ska ske att ni ska bli

17a Mosiah 11:11.

19a L&F 100:5–6.

21a Jes. 52:7–10;

Nah. 1:15.

24a 1 Ne. 22:11.

25a Mosiah 11:5.

27a HFS Förstå, förstånd.

29a HFS Moses lag.

b HFS Äktenskapsbrott.

slagna för er onskas skull, för ni har sagt att ni undervisar om Moses lag. Och vad vet ni om Moses lag? "Kommer frälsning genom Moses lag? Vad säger ni?"

32 Och de svarade och sa att frälsning kom genom Moses lag.

33 Men då sa Abinadi till dem: "Jag vet att om ni håller Guds bud ska ni bli frälsta. Ja, om ni håller de bud som Herren överlämnade till Mose på "Sinai berg, då han sa:

34 "Jag är Herren, din Gud, som har^bfört dig ut ur Egyptens land, ut ur trädromshuset.

35 Du ska ingen "annan Gud ha förutom mig.

36 Du ska inte göra dig någon avgudabild eller någon avbild av det som är uppe i himlen eller av det som är nere på jorden."

37 Nu sa Abinadi till dem: "Har ni gjort allt detta? Jag säger er: Nej, det har ni inte. Och har ni "lärt detta folk att de ska göra allt detta? Jag säger er: Nej, det har ni inte."

KAPITEL 13

Abinadi beskyddas av gudomlig makt – Han undervisar om de tio budorden – Frälsning kommer inte enbart genom Moses lag – Gud själv ska åstadkomma en försoning och återlösa sitt folk. Omkring 148 f.Kr.

OCH när nu kungen hört dessa ord, sa han till sina präster: "Bort med den här mannen, och dröp honom, för vad har vi med honom att göra, han är ju galen."

2 Och de gick fram och försökte bära hand på honom. Men han motstod dem och sa till dem:

3 "Rör mig inte, för Gud ska slå er om ni bär hand på mig, för jag har inte överlämnat det budskap som Herren har sänt mig för att överlämna. Inte heller har jag sagt er det som ni har "begärt att jag ska säga. Därför tillåter Gud inte att jag blir dräpt nu.

4 Utan jag måste utföra de befallningar som Gud har befallt mig, och eftersom jag har sagt er sanningen vredgas ni på mig. Och vidare har ni bedömt mig som galen, eftersom jag har talat Guds ord."

5 Nu hände det sig att sedan Abinadi talat dessa ord vågade kung Noas folk inte bära hand på honom, för Herrens Ande var över honom, och hans ansikte "lyste med utomordentlig glans, alldeles som Moses gjorde medan han var på Sinai berg och medan han talade med Herren.

6 Och han talade med "kraft och myndighet från Gud, och han fortsatte sitt tal och sa:

7 "Ni ser att ni inte har makt

31a Mosiah 3:15;
13:27–32;
Alma 25:16.

33a 2 Mos. 19:9, 16–20;
Mosiah 13:5.

34a 2 Mos. 20:2–4.

b 2 Mos. 12:51;
1 Ne. 17:40;
Mosiah 7:19.

35a Hos. 13:4.
HFS Avgudadyrkan.

37a Mosiah 13:25–26.

13 3a Mosiah 12:20–24.
5a 2 Mos. 34:29–35.
6a HFS Kraft, makt.
7a 1 Ne. 16:2.

att dräpa mig, varför jag ska avsluta mitt budskap. Ja, och jag märker att det "skär er i hjärtat för att jag säger er sanningen om er ondska.

8 Ja, och mina ord fyller er med förundran och häpnad och med vrede.

9 Men jag avslutar mitt budskap, och sedan gör det ingenting vart jag går om jag bara blir frälst.

10 Men så mycket säger jag er: Vad ni gör med mig hädanefter ska vara som en "förebild och en skugga av det som ska komma.

11 Och nu läser jag för er återstoden av Guds "bud, för jag märker att de inte är skrivna i era hjärtan. Jag märker att ni har studerat och undervisat om ondska under större delen av era liv.

12 Och se, ni kommer ihåg att jag sa till er: 'Du ska inte göra dig någon avgudabild eller någon avbild av det som är uppe i himlen eller av det som är nere på jorden eller av det som är i vattnet under jorden.'

13 Och vidare: 'Du ska inte tillbe sådana, inte heller tjäna dem. För jag, Herren, din Gud, är en nitälskande Gud som låter fädernas ondska gå ut över barnen intill tredje och fjärde släktleden av dem som hatar mig,

14 och visar barmhärtighet

mot tusenden av dem som älskar mig och håller mina bud.

15 Du ska inte missbruka Herrens, din Guds, namn, för Herren ska inte hålla den utan skuld som missbrukar hans namn.

16 Kom ihåg "sabbatsdagen så att du håller den helig.

17 Sex dagar ska du arbeta och utföra allt ditt arbete.

18 Men på den sjunde dagen, Herrens, din Guds, sabbat, ska du inte utföra något arbete, varken du eller din son eller din dotter, din tjänare eller din tjänarinna eller din boskap eller främlingen som är inom dina portar.

19 För på "sex dagar gjorde Herren himlen och jorden och havet och allt som i dem är, varför Herren välsignade sabbatsdagen och helgade den.

20 "Hedra din far och din mor, så att dina dagar kan bli många i det land som Herren, din Gud, ger dig.

21 Du ska inte "mörda.

22 Du ska inte begå "äktenskapsbrott. Du ska inte ^bstjåla.

23 Du ska inte bära "falskt vittnesbörd mot din nästa.

24 Du ska inte ha "begär till din nästas hus. Du ska inte ha begär till din nästas hustru, inte heller till hans tjänare, inte heller till hans tjänarinna, inte heller till hans oxe, inte heller till hans åsna, inte heller till

10a Mosiah 17:13–19;

Alma 25:10.

11a 2 Mos. 20:1–17.

16a HFS Sabbatsdagen.

19a 1 Mos. 1:31.

20a Mark. 7:10.

21a Matt. 5:21–22;

L&F 42:18.

HFS Mord.

22a HFS Äktenskapsbrott.

b HFS Stjåla, stöld.

23a Ords. 24:28.

HFS Lögn.

24a HFS Begär, begärelse.

något annat som tillhör din nästa.”

25 Och det hände sig att sedan Abinadi hade avslutat dessa ord, sa han till dem: ”Har ni lärt detta folk att de ska se till att göra allt detta för att kunna hålla dessa bud?

26 Jag säger er: Nej, för om ni hade det skulle Herren inte ha sänt mig att stå fram och profetera ont över detta folk.

27 Och nu har ni sagt att frälsning kommer genom ^aMoses lag. Jag säger er att det är nödvändigt att ni fortfarande håller Moses lag. Men jag säger er att tiden ska komma då det ^binte längre är nödvändigt att hålla Moses lag.

28 Och vidare säger jag er att ^afrälsning inte kommer ^benbart genom lagen. Och om det inte vore för den ^cförsoning som Gud själv ska utföra för sitt folks synder och ondska så skulle de oundvikligen förgås, trots Moses lag.

29 Och nu säger jag till er att det var nödvändigt att en lag gavs till Israels barn, ja, en mycket ^asträng lag. För de var ett styvnackat folk, ^bsnara att göra ont och sena till att komma ihåg Herren sin Gud.

30 Därför gavs en ^alag till dem, ja, en lag bestående av förrättningar och av ^bförordningar,

en lag som de noggrant skulle ^chålla från dag till dag, för att påminna dem om Gud och sin plikt mot honom.

31 Men se, jag säger er att allt detta var ^aförebilder till sådant som skulle hända.

32 Och förstod de nu lagen? Jag säger er: Nej, alla förstod inte lagen, och detta på grund av sina hjärtans hårdhet. För de förstod inte att ingen människa kan frälsas ^autom genom Guds återlösning.

33 För se, profeterade inte Mose för dem om Messias ankomst och om att Gud skulle återlösa sitt folk? Jo, och ^aalla profeter som har profeterat ända sedan världens begynnelse – har de inte talat mer eller mindre om detta?

34 Har de inte sagt att ^aGud själv skulle komma ner bland människobarnen och iklä sig människogestalt och gå fram i mäktigt kraft på jorden?

35 Ja, och har de inte även sagt att han skulle åstadkomma de dödas ^auppståndelse och att han själv skulle bli förtryckt och plågad?

KAPITEL 14

Jesaja talar om Messias – Messias förnedring och lidande

27a HFS Moses lag.

b 3 Ne. 9:19–20; 15:4–5.

28a Gal. 2:16.

HFS Frälsning;
Återlösa, återlöst,
återlösning.

b Gal. 2:21;

Mosiah 3:14–15;

Alma 25:15–16.

c HFS Försona,
försoning.

29a Jos. 1:7–8.

b Alma 46:8.

30a 2 Mos. 20.

b HFS Förordningar.

c Jakob 4:5.

31a Mosiah 16:14;

Alma 25:15.

HFS Symbolik.

32a 2 Ne. 25:23–25.

33a 1 Ne. 10:5;

Jakob 4:4; 7:11.

34a Mosiah 7:27; 15:1–3.

HFS Gud, gudomen.

35a Jes. 26:19;

2 Ne. 2:8.

framställs – Han ger sin själ som offer för synd och medlar för överträdare – Jämför Jesaja 53. Omkring 148 f.Kr.

JA, säger inte Jesaja i själva verket: 'Vem har trott vårt budskap, och för vem är Herrens arm uppenbarad?

2 För han ska växa upp inför honom som en späd planta och som ett rotskott ur förtorkad jord. Han har varken behag eller fägring, och när vi får se honom finns ingen skönhet som gör att vi tilltalas av honom.

3 Föraktad är han och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med sorg, och vi liksom dolde vårt ansikte för honom. Han var föraktad, och vi aktade honom för intet.

4 Förvisso har han ^aburit våra ^bsorger och tagit på sig våra smärtor. Ändå ansåg vi honom slagen, tuktrad av Gud och pinad.

5 Men han blev sargad för våra ^aöverträdelsers skull, han blev slagen för vår ondskas skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi ^bhelade.

6 Vi har alla gått vilse som ^afår, vi har alla vänt oss till vår egen väg, och Herren har på honom lagt allas vår ondskas.

7 Han blev förtryckt och han blev pinad, men ändå ^aöppnade han inte sin mun. Han förs som ett ^blamm till slakt, och liksom ett får är stumt inför dem som klipper det så öppnade han inte sin mun.

8 Han togs ut ur fängelse och från dom, och vilka ska tillkännage hans släkte? För han avlägsnades från de levandes land, för mitt folks överträdelser blev han slagen.

9 Och han fann sin grav bland de ogudaktiga och hos den ^arike i sin död fastän han inget ^bont hade gjort, och inte heller fanns något svek i hans mun.

10 Dock behagade det Herren att slå honom. Han har åsamkat honom smärta. När du gör hans själ till ett offer för synd ska han få se sina ^aavkomlingar, han ska förlänga sina dagar och Herrens välbehag ska blomstra i hans hand.

11 Han ska se hans själs vånda och ska bli tillfreds. Genom sin kunskap ska min rättfärdige tjänare rättfärdiggöra många, för han ska ^abära deras ondskas.

12 Därför ska jag tilldela honom en lott med de stora, och han ska dela bytet med de starka eftersom han utgöt sin själ till döds. Och han blev räknad bland överträdarna, och

14 4a Alma 7:11–12.

b Matt. 8:17.

5a Mosiah 15:9;

Alma 11:40.

b 1 Petr. 2:24–25.

6a Matt. 9:36;

2 Ne. 28:14;

Alma 5:37.

7a Mark. 15:3.

HFS Jesus Kristus.

b HFS Guds Lamm;

Påsk (judisk).

9a Matt. 27:57–60;

Mark. 15:27, 43–46.

HFS Josef från

Arimatea.

b Joh. 19:4.

10a Mosiah 15:10–13.

11a 3 Mos. 16:21–22;

1 Petr. 3:18;

L&F 19:16–19.

han bar mångas synder och "medlade för överträdarna."

KAPITEL 15

Hur Kristus är både Fadern och Sonen – Han ska medla och bära sitt folks överträdelser – De och alla de heliga profeterna är hans avkomlingar – Han åstadkommer uppståndelsen – Små barn har evigt liv. Omkring 148 f.Kr.

OCH nu sa Abinadi till dem: "Jag vill att ni ska förstå att Gud själv ska komma ner bland människobarnen och återlösa sitt folk.

2 Och eftersom han bor i köttet ska han kallas Guds Son, och eftersom han underkastat köttet Faderns vilja, är han Fadern och Sonen –

3 Fadern eftersom han avlades genom Guds kraft och Sonen på grund av köttet, sålunda blir han Fadern och Sonen –

4 och de är en enda Gud, ja, himlens och jordens sanne bevige Fader.

5 Och sålunda underkastas köttet Anden, eller Sonen Fadern, som är en enda Gud. Han utsätts

för frestelse och ger inte efter för frestelsen, utan låter sig bli hånad och gisslad och utdriven och förnekad av sitt eget folk.

6 Och efter allt detta, sedan han utfört många mäktiga underverk bland människobarnen, ska han ledas, ja, alldeles som Jesaja sa, liksom ett får är tyst inför den som klipper det så öppnade han inte sin mun.

7 Ja, så ska han bli ledd, korsfäst och dödad, i det att köttet blir underkastat till och med döden och Sonens vilja införlivas i Faderns vilja.

8 Och så bryter Gud dödens band efter att ha vunnit seger över döden och ger Sonen makt att medla för människobarnen –

9 då han uppstigit till himlen, hyser innerlig barmhärtighet, är fylld av medlidande med människobarnen, står mellan dem och rättvisan, har brutit dödens band, har tagit på sig deras ondska och deras överträdelser, har återlöst dem och tillfredsställt rättvisans krav.

10 Och nu säger jag er: Vilka

12a 2 Ne. 2:9;
Mosiah 15:8;
Moro. 7:27-28.
15 1a 1 Tim. 3:16;
Mosiah 13:33-34.
HFS Jesus Kristus.
b HFS Återlösa,
återlöst, återlösning.
2a Mosiah 3:5; 7:27;
Alma 7:9-13.
b Jes. 64:8;
Joh. 10:30; 14:8-10;
Mosiah 5:7;
Alma 11:38-39;
Eth. 3:14.
3a L&F 93:4.

b Luk. 1:31-33;
Mosiah 3:8-9;
Alma 7:10;
3 Ne. 1:14.
4a 5 Mos. 6:4;
Joh. 17:20-23.
HFS Gud, gudomen.
b Alma 11:39.
c Mosiah 3:8;
Hel. 14:12;
3 Ne. 9:15; Eth. 4:7.
5a Luk. 4:2;
Hebr. 4:14-15.
b Joh. 19:1.
c Mark. 8:31; Luk. 17:25.
6a Jes. 53:7.

b Luk. 23:9;
Joh. 19:9;
Mosiah 14:7.
7a HFS Korsfästelse.
b Luk. 22:42;
Joh. 6:38;
3 Ne. 11:11.
8a Mosiah 16:7;
Alma 22:14.
b Hos. 13:14;
1 Kor. 15:55-57.
c 2 Ne. 2:9.
9a Jes. 53;
Mosiah 14:5-12.
b HFS Försona,
försoning.

ska tillkännage hans släkte? Se, jag säger er att när hans själ har gjorts till ett offer för synd ska han se sina "avkomlingar. Och vad säger ni nu? Och vilka ska bli hans avkomlingar?

11 Se jag säger er att var och en som har hört "profeternas ord, ja, alla de heliga profeter som profeterat om Herrens ankomst – jag säger er att alla de som har hörsammat deras ord och trott på att Herren skulle återlösa sitt folk och har sett fram emot den dagen för att få sina synders förlåtelse, jag säger er att dessa är hans avkomlingar, eller, de är ^bGuds rikets arvingar.

12 För dessa är de vars synder "han har burit. Dessa är de för vilka han har dött för att återlösa dem från deras överträdelser. Och är då inte de hans avkomlingar?

13 Ja, är inte profeterna det också, var och en som har öppnat sin mun för att profetera och som inte har fallit i överträdelser, jag menar alla de heliga profeterna ända sedan världens begynnelse? Jag säger er att de är hans avkomlingar.

14 Och dessa är de som har "förkunnat frid, som har bringat glädjebud om det som är gott, som har förkunnat frälsning och sagt till Sion: 'Din Gud regerar!'

15 Och o, hur ljuvliga var inte deras fötter på bergen!

16 Och vidare: Hur ljuvliga är inte deras fötter på bergen, vilka ännu förkunnar frid!

17 Och vidare: Hur ljuvliga är inte deras fötter på bergen som härefter ska förkunna frid, ja, från denna stund och för evigt!

18 Och se, jag säger er att detta inte är allt. För o, hur ljuvliga är inte hans "fötter på bergen som bringar glädjebud, som är ^bfridens grundare, ja, Herren själv, som har återlöst sitt folk. Ja, han som har förunnat sitt folk frälsning.

19 För vore det inte för den återlösning som han har utfört för sitt folk, vilken var beredd från världens "grundläggning, jag säger er att vore det inte för denna skulle hela människosläktet oundvikligen ha ^bgått förlorat.

20 Men se, dödens band ska brytas och Sonen regerar och har makt över de döda. Därför åstadkommer han de dödas uppståndelse.

21 Och det kommer en uppståndelse, ja, en "första uppståndelse, ja, en uppståndelse för dem som har funnits, och som finns och som ska finnas ända fram till Kristi uppståndelse – för så ska han kallas.

22 Och alla profeterna, och alla

10a Jes. 53:10;
Mosiah 5:7; 27:25;
Moro. 7:19.

11a L&F 84:36–38.
b HFS Frälsning;
Guds rike eller
himmelriket.

12a Mosiah 14:12;

Alma 7:13; 11:40–41.

14a Jes. 52:7;
Rom. 10:15;
1 Ne. 13:37;
Mosiah 12:21–24.

HFS Missions-
verksamhet.

18a 3 Ne. 20:40;

L&F 128:19.

b Joh. 16:33.
HFS Fred;
Frid.

19a Mosiah 4:6.

b 2 Ne. 9:6–13.

21a Alma 40:16–21.

de som har trott på deras ord, eller, alla de som har hållit Guds bud, ska komma fram i den första uppståndelsen, för de utgör den första uppståndelsen.

23 De uppreses för att ^abo hos Gud som har återlöst dem. På så sätt har de evigt liv genom Kristus, som har ^bbrutit dödens band.

24 Och det är dessa som har del i den första uppståndelsen, och det är dessa som har dött i sin okunnighet innan Kristus kom, utan att ha fått ^afrälsning förkunnad för sig. Och på så sätt åstadkommer Herren deras återställelse, och de har del i den första uppståndelsen eller har evigt liv, eftersom de har återlösts av Herren.

25 Och även små ^abarn har evigt liv.

26 Men se och ^afrukta och bäva inför Gud, för ni borde bäva. För Herren återlöser inga sådana som ^bgör uppror mot honom och ^cdör i sina synder. Ja, alla de som har förgåtts i sina synder ända sedan världens begynnelse, som medvetet har gjort uppror mot Gud, som har känt till Guds bud och inte ville hålla dem, det är ^adessa som ^ainte har någon del i den första uppståndelsen.

27 Borde ni då inte bäva? För frälsning kommer inte till

sådana, för Herren har inte återlöst sådana. Inte heller kan Herren återlösa sådana, för han kan inte motsäga sig själv, för han kan inte förneka ^arättvisan när den har sin fordran.

28 Och nu säger jag er att tiden ska komma då Herrens frälsning ska ^aförkunnas för varje nation, släkte, tungomål och folk.

29 Ja, Herre, dina ^aväktare ska upphäva sin röst. Med en röst ska de sjunga, för de ska med egna ögon se när Herren bringar åter Sion.

30 Brist ut i jubel och sjung tillsammans ni Jerusalems öde platser, för Herren har tröstat sitt folk, han har återlöst Jerusaleml.

31 Herren har blottat sin heliga arm inför alla nationernas ögon, och alla jordens ändar ska se vår Guds frälsning.”

KAPITEL 16

Gud återlöser människorna från deras förlorade och fallna tillstånd – De som är köttliga förblir som om ingen återlösning hade skett – Kristus åstadkommer en uppståndelse till oändligt liv eller till oändlig fördömelse. Omkring 148 f.Kr.

OCH nu hände det sig att sedan Abinadi talat dessa ord räckte

23a Ps. 24:3–4;
1 Ne. 15:33–36;
L&F 76:50–70.

b HFS Döden,
den fysiska.

24a 2 Ne. 9:25–26;
L&F 137:7.

25a L&F 29:46; 137:10.

HFS Frälsning –
Barns frälsning.

26a 5 Mos. 5:29;
Jakob 6:9.

b 1 Ne. 2:21–24.

c Hes. 18:26;
1 Ne. 15:32–33;
Moro. 10:26.

d Alma 40:19.

e L&F 76:81–86.

27a Alma 34:15–16; 42:1.

28a HFS Missions-
verksamhet.

29a HFS Vakta, väktare.

han ut sin hand och sa: "Tiden ska komma då alla ska se Herr-ens ^afrälsning, då varje nation, släkte, tungomål och folk ska se med egna ögon och ^bbekänna inför Gud att hans domar är rättvisa.

2 Och då ska de ogudaktiga ^adrivas ut och de ska ha orsak att jämra sig och ^bgråta och klaga och gnissla tänder, och detta eftersom de inte hörsam-^amade Herrens röst. Därför åter-löser Herren dem inte.

3 För de är ^aköttsliga och djä-vulska, och ^bdjävulen har makt över dem, ja, den gamle ormen som ^cbedrog våra första föräld-rar, vilket var orsaken till deras ^afall och vilket var orsaken till att hela människosläktet blev köttsligt, sinnligt och djävulskt och fick ^ckunskap om ont och gott och underkastade sig djä-vulen.

4 På så sätt gick hela männ-iskosläktet ^aförlorat. Och se, de skulle ha varit evigt förlorade om Gud inte hade återlöst sitt folk från deras förlorade och fallna tillstånd.

5 Men kom ihåg att den som framhärdar i sin ^aköttsliga natur och fortsätter på syndens vägar

och i uppror mot Gud, förblir i sitt fallna tillstånd och djävulen har all makt över honom. Därför är han som om ingen ^båter-lösning hade skett, och han är fiende till Gud. Och även djä-vulen är fiende till Gud.

6 Och om nu Kristus inte hade kommit till världen, nu talar jag om det som ska komma ^asom om det redan hade skett, kunde ingen återlösning ha skett.

7 Och om Kristus inte hade uppstått från de döda, eller inte hade brutit dödens band för att graven inte skulle få någon seger och döden inte skulle ha någon ^audd, kunde det inte ha funnits någon uppståndelse.

8 Men det finns en ^auppstånd-else, och därför har graven ingen seger och ^bdödens udd är uppslukad i Kristus.

9 Han är världens ^aljus och liv, ja, ett ljus som är oändligt, som aldrig kan förmörkas, ja, och även ett liv som är oändligt så att det inte längre kan finnas någon död.

10 Trots att detta dödliga ska iklä sig ^aodödlighet, och detta förgängliga ska iklä sig oför-gänglighet och ska ^bställas inför Guds skrank för att ^cdömas av

16 1a HFS Frälsning.

b Mosiah 27:31.

2a L&F 63:53–54.

b Matt. 13:41–42;

Luk. 13:28;

Alma 40:13.

3a Gal. 5:16–25;

Mosiah 3:19.

HFS Naturliga människan, den.

b 2 Ne. 9:8–9.

HFS Djävulen.

c 1 Mos. 3:1–13;

Mose 4:5–19.

d HFS Adams och

Evas fall.

e 2 Ne. 2:17–18, 22–26.

4a Alma 42:6–14.

5a Alma 41:11.

HFS Köttslig.

b HFS Återlösa, återlöst, återlösning.

6a Mosiah 3:13.

7a Hos. 13:14;

Mosiah 15:8, 20.

8a Alma 42:15.

HFS Uppståndelse.

b Jes. 25:8;

1 Kor. 15:54–55;

Morm. 7:5.

9a L&F 88:5–13.

HFS Ljus, Kristi ljus.

10a Alma 40:2.

HFS Odödlig, odödlighet.

b HFS Domen,

den yttersta.

c Alma 41:3–6.

honom enligt sina gärningar, vare sig de är goda eller onda –

11 om de är goda till det "oändliga livets och glädjens uppståndelse, och om de är onda till den ^boändliga fördörelsens uppståndelse, då de överlämnas till djävulen som har lagt dem under sig, vilket är fördörelse –

12 har de följt sina egna köttliga begär och önskningsar och aldrig vänt sig till Herren medan barmhärtighetens armar var utsträckta mot dem, för "barmhärtighetens armar var utsträckta mot dem, men de ville inte, och de varnades för sin ondska och ändå ville de inte avvika från den, och de befalldes att omvända sig och ändå ville de inte omvända sig.

13 Och borde inte ni nu bäva och omvända er från era synder och komma ihåg att ni endast i och genom Kristus kan bli frälsta?

14 Om ni därför undervisar om "Moses lag, så lär även att den är en skuggbild av det som ska komma.

15 Lär dem att återlösning kommer genom Kristus Herren, som är den sanne "evige Fadern. Amen."

KAPITEL 17

Alma tror och skriver ner Abinadis ord – Abinadi lider döden genom eld – Han profeterar om

sjukdomar och död genom eld över sina mördare. Omkring 148 f.Kr.

OCH nu hände det sig att då Abinadi slutat tala, befallde kungen att "prästerna skulle gripa honom och se till att han blev avrättad.

2 Men det fanns en bland dem vars namn var "Alma, som också var en ättling till Nephi. Och han var en ung man, och han ^btrodde de ord som Abinadi hade talat, för han kände till den ondska som Abinadi hade vittnat om mot dem. Därför började han vädja till kungen om att han inte skulle vredgas på Abinadi utan låta honom gå därifrån i frid.

3 Men kungen blev ännu mer vred och lät driva ut Alma från dem och sände sina tjänare efter honom så att de skulle kunna dräpa honom.

4 Men han flydde undan dem och gömde sig så att de inte hittade honom. Och medan han höll sig gömd under många dagar "skrev han ner alla de ord som Abinadi hade talat.

5 Och det hände sig att kungen lät sina vakter omringa Abinadi och ta honom tillfånga. Och de band honom och kastade honom i fängelse.

6 Och efter tre dagar, efter att ha rådgjort med sina präster, lät han återigen föra honom inför sig.

11a HFS Evtigt liv.

b HFS Fördöma, fördörelse.

12a HFS Barmhärtig, barmhärtighet.

14a HFS Moses lag.

15a Mosiah 3:8; 5:7; Eth. 3:14.

17 1a Mosiah 11:1, 5–6.

2a Mosiah 23:6, 9–10.

HFS Alma den äldre.

b Mosiah 26:15.

4a HFS Skrifterna.

7 Och han sa till honom: "Abinadi, vi har funnit en anklagelse mot dig, och du förtjänar döden.

8 För du har sagt att "Gud själv ska komma ner bland människobarnen. Och på grund av detta ska du bli avrättad, såvida du inte tar tillbaka alla de onda ord som du har talat om mig och mitt folk."

9 Men Abinadi sa till honom: "Jag säger dig att jag inte tar tillbaka de ord som jag har talat till dig om detta folk, för de är sanna. Och för att ni ska veta att de är sanna har jag överlämnat mig i era händer.

10 Ja, och jag ska till och med lida döden, och jag ska inte ta tillbaka mina ord, och de ska stå som ett vittnesbörd mot er. Och om ni dräper mig kommer ni att utgjuta "oskyldigt blod, och även detta ska stå som ett vittnesbörd mot er på den yttersta dagen."

11 Och nu stod kung Noa i begrepp att släppa honom, för han fruktade hans ord och han fruktade att Guds straffdomar skulle drabba honom.

12 Men prästerna höjde sina röster mot honom och började anklaga honom och säga: "Han har smädat kungen." Därför väcktes kungen till vrede mot honom, och han överlämnade honom så att han kunde dräpas.

13 Och det hände sig att de tog honom och band honom

och gisslade hans hud med risknippen, ja, ända till döds.

14 Och när nu lågorna började sveda honom ropade han till dem och sa:

15 "Se, alldeles som ni har gjort mot mig, så ska det ske att era avkomlingar ska låta många lida den smärta jag lider, ja, "dödens smärta genom eld, och detta eftersom dessa tror på Herrens, sin Guds, frälsning.

16 Och det ska ske att ni ska drabbas av alla slags sjukdomar för er onskas skull.

17 Ja, och ni ska bli "slagna från alla håll och bli drivna och skingrade hit och dit, alldeles som en vild flock drivs av vilda och blodtörstiga djur.

18 Och på den dagen ska ni bli jagade, och ni ska falla för era fienders händer, och då ska ni lida, liksom jag lider, "dödens smärta genom eld.

19 På så sätt utkräver Gud "hämd på dem som förgör hans folk. O Gud, ta emot min själ!"

20 Och när nu Abinadi hade sagt dessa ord föll han, efter att ha lidit döden genom eld, ja, han avrättades för att han inte ville förneka Guds bud, och han beseglade sanningen i sina ord med sin död.

KAPITEL 18

Alma predikar i hemlighet – Han förklarar dopets förbund och döper vid Mormons vatten – Han

8a Mosiah 13:25, 33–34.

10a Alma 60:13.

15a Mosiah 13:9–10;

Alma 25:4–12.

17a Mosiah 21:1–5, 13.

18a Mosiah 19:18–20.

19a HFS Hämd.

organiserar Kristi kyrka och ordinerar präster – De försörjer sig själva och undervisar folket – Alma och hans folk flyr från kung Noa ut i vildmarken. Omkring 147–145 f.Kr.

OCH nu hände det sig att Alma, som hade flytt från kung Noas tjänare, "omvände sig från sina synder och sin ondska och gick omkring i hemlighet bland folket och började undervisa om Abinadis ord –

2 ja, om det som skulle komma, och även om de dödas uppståndelse och om folkets "återlösning, som skulle åstadkommas genom Kristi ^bmakt och lidande och död, och hans uppståndelse och himmelfärd.

3 Och alla som ville höra hans ord undervisade han. Och han undervisade dem i hemlighet så att det inte skulle komma till kungens kännedom. Och många trodde hans ord.

4 Och det hände sig att alla som trodde på honom gick ut till en "plats som hette Mormon. Den hade fått sitt namn av kungen och gränsade till det land som tid efter annan hem-söktes av vilda djur.

5 Se, nu fanns det i Mormon en källa med klart vatten, och Alma tog sin tillflykt dit eftersom det i närheten av vattnet fanns en liten dunge med små

trädd, där han om dagen gömde sig undan kungens efterforskningar.

6 Och det hände sig att alla som trodde honom kom dit för att höra hans ord.

7 Och det hände sig efter många dagar att det fanns en ansevärd skara samlad vid platsen Mormon för att höra Almas ord. Ja, alla som trodde hans ord hade samlats för att höra honom. Och han "undervisade dem och predikade för dem om omvändelse och återlösning och tro på Herren.

8 Och det hände sig att han sa till dem: "Se här är Mormons vatten", för så kallades de, "och eftersom ni nu "önskar komma in i ^bGuds fålla och kallas hans folk och är "villiga att bära varandras bördor så att de kan bli lätta,

9 ja, och är villiga att sörja med dem som sörjer, ja, och trösta dem som står i behov av tröst och stå som "vittnen om Gud alltid och i allting och överallt där ni må befinna er, ända intill döden, så att ni kan återlösas av Gud och räknas bland dem som hör till den ^bförsta uppståndelsen så att ni kan få "evigt liv –

10 säger jag nu till er: Om detta är ert hjärtas önskan, vad har ni då emot att "döpas i Herrens namn som ett bevis

18 1a Mosiah 23:9–10.

2a HFS Återlösa, återlöst, återlösning.

b HFS Försona, försoning.

4a Alma 5:3.

7a Alma 5:11–13.

8a L&F 20:37.

b HFS Jesu Kristi kyrka.

c HFS Medlidande.

9a HFS Missions-
verksamhet;

Vittna;

Vittne, vittnesmål.

b Mosiah 15:21–26.

c HFS Evigt liv.

10a 2 Ne. 31:17.

HFS Dop, döpa.

inför honom på att ni har slutit ^bförbund med honom om att ni ska tjäna honom och hålla hans bud, så att han än rikligare kan utgjuta sin Ande över er?"

11 Och när nu folket hört dessa ord, klappade de händer av glädje och utropade: "Detta är vårt hjärtas önskan."

12 Och nu hände det sig att Alma tog Helam, som var en av de första, och gick ut och ställde sig i vattnet och ropade och sa: "O Herre, utgjut din Ande över din tjänare så att han kan utföra detta verk med hjärtats helighet."

13 Och när han sagt dessa ord kom "Herrens Ande över honom, och han sa: "Helam, jag ^bdöper dig med "myndighet från den allsmäktige Guden som ett vittnesbörd om att du har ingått ett förbund om att tjäna honom intill din död vad beträffar den dödliga kroppen. Och må Herrens Ande utgjas över dig, och må han förläna dig evigt liv genom Kristi "återlösning som han har berett från världens "grundläggning."

14 Och sedan Alma sagt dessa ord, "begravdes både Alma och Helam i vattnet. Och de reste sig och kom upp ur vattnet med fröjd och var fyllda av Anden.

15 Och åter tog Alma en annan och gick för andra gången ut

i vattnet och döpte honom på samma sätt som den förste, förutom att han inte återigen begravnade sig själv i vattnet.

16 Och på det sättet döpte han alla som kom ut till platsen Mormon, och de var till antalet omkring två hundra och fyra själar. Ja, och de "döptes i Mormons vatten och fylldes av ^bGuds nåd.

17 Och de kallades Guds kyrka eller "Kristi kyrka från den tiden och framåt. Och det hände sig att var och en som döptes med Guds makt och myndighet införlivades i hans kyrka.

18 Och det hände sig att Alma, med "myndighet från Gud, ordinerade präster, ja, en präst för varje femtiotal ordinerade han till att predika för dem och att ^bundervisa dem om det som tillhör Guds rike.

19 Och han befallde dem att de inte skulle undervisa om något annat än det som han hade undervisat dem om och som hade talats genom de heliga profeternas mun.

20 Ja, han befallde dem att de inte skulle "predika något annat än omvändelse och tro på Herren, som hade återlöst sitt folk.

21 Och han befallde dem att det inte skulle finnas några "stridigheter bland dem, utan de skulle se framåt med ^ben och

10b HFS Förbund.

13a HFS Helige Anden, den.

b 3 Ne. 11:23–26; L&F 20:72–74.

c TA 1:5.

HFS Prästadöme.

d HFS Återlösa, återlöst,

återlösning.

e Mose 4:2; 5:9.

14a HFS Dop, döpa – Dop genom nedsänkning.

16a Mosiah 25:18.

b HFS Näden.

17a 3 Ne. 26:21; 27:3–8.

HFS Jesu Kristi kyrka.

18a HFS Prästadöme.

b HFS Undervisa.

20a L&F 15:6; 18:14–16.

21a 3 Ne. 11:28–30.

HFS Stridigheter.

b Matt. 6:22;

L&F 88:67–68.

samma blick, med en tro och ett dop, med sina hjärtan förenade i 'enighet och i kärlek till varandra.

22 Och så befallde han dem att predika. Och på så sätt blev de "Guds barn.

23 Och han befallde dem att de skulle ge akt på "sabbatsdagen och hålla den helig, och likaså att de varje dag skulle ge tack till Herren sin Gud.

24 Och han befallde dem även att de präster som han hade ordinerat skulle "arbeta med sina egna händer för sitt uppehälle.

25 Och det fanns en dag i varje vecka som var avskild till att de skulle samlas för att undervisa folket och "tillbe Herren sin Gud, och likaså att de skulle samlas så ofta som det stod i deras makt.

26 Och prästerna skulle inte vara beroende av folket för sitt uppehälle, utan de skulle få "Guds nåd för sitt arbete, så att de kunde växa sig starka i Anden och ha ^bkunskap om Gud, så att de kunde undervisa med kraft och myndighet från Gud.

27 Och vidare befallde Alma att kyrkans folk skulle ge av sina ägodelar, "var och en efter vad han hade. Den som hade rikligt skulle ge rikligt, och av den som endast hade litet skulle endast litet krävas. Och

till den som inget hade skulle ges.

28 Och på så sätt skulle de, av egen fri vilja och hängivenhet till Gud, ge av sina ägodelar till de präster som stod i behov därav, ja, och till varje behövande, naken själ.

29 Och detta sa han till dem eftersom Gud hade befallt honom. Och de "vandrade rätttrådigt inför Gud och ^bdelade med sig åt varandra både timligt och andligt alltefter sina behov och sina önskemål.

30 Och nu hände det sig att allt detta skedde i Mormon, ja, vid "Mormons vatten, i den skog som låg i närheten av Mormons vatten, ja, platsen Mormon, Mormons vatten, Mormons skog, hur ljuvliga är inte dessa för deras ögon som där kom till kunskapen om sin Återlösare. Ja, och hur välsignade är inte de, för de ska sjunga till hans lov för evigt.

31 Och detta hände vid landets "gränstrakter för att det inte skulle komma till kungens kännedom.

32 Men se, det hände sig att kungen, efter att ha upptäckt att något pågick bland folket, sände sina tjänare att bevaka dem. Därför upptäcktes de av kungen den dag de samlades för att höra Herrens ord.

33 Och nu sa kungen att Alma hetsade folket till uppror mot

21 c HFS Enighet.

22 a Mosiah 5:5–7;
Mose 6:64–68.

23 a Mosiah 13:16–19;
L&F 59:9–12.

24 a Apg. 20:33–35;

Mosiah 27:3–5;

Alma 1:26.

25 a HFS Tillbe, tillbedjan.

26 a HFS Näden.

b HFS Kunskap.

27 a Apg. 2:44–45;

4 Ne. 1:3.

29 a HFS Vandra, vandra
med Gud.

b HFS Valfärd.

30 a Mosiah 26:15.

31 a Mosiah 18:4.

honom, varför han sände sin här för att förgöra dem.

34 Och det hände sig att Alma och Herrens folk "underrättades om att kungens här var i antågande. Därför tog de sina tält och sina familjer och drog ut i vildmarken.

35 Och de var till antalet ungefär fyra hundra och femtio själar.

KAPITEL 19

Gideon försöker dräpa kung Noa – Lamaniterna invaderar landet – Kung Noa lider döden genom eld – Limhi regerar som skattskyldig kung. Omkring 145–121 f.Kr.

OCH det hände sig att kungens här återvände efter att förgäves ha sökt efter Herrens folk.

2 Och se, kungens styrkor var nu små, eftersom de hade förminskats, och det började uppstå en söndring bland återstoden av folket.

3 Och den mindre delen började andas hot mot kungen, och stora stridigheter började uppstå bland dem.

4 Och nu fanns bland dem en man vars namn var Gideon, och han var en stark man och fiende till kungen, varför han drog sitt svärd, och i sin vrede svor han att han skulle dräpa kungen.

5 Och det hände sig att han kämpade mot kungen, och då kungen såg att han var nära att bli övermannad flydde han och sprang och kom upp i "tornet som stod i närheten av templet.

6 Och Gideon förföljde honom och var nära att komma upp i tornet för att dräpa honom, då kungen såg sig omkring mot Shemlons land och se, lamaniternas här var inom landets gränser.

7 Och nu ropade kungen i sin själs ångest och sa: "Gideon, skona mig, för lamaniterna är över oss, och de kommer att förgöra oss. Ja, de kommer att förgöra mitt folk."

8 Och kungen var nu inte lika bekymrad för sitt folk som han var för sitt eget liv. Ändå skönade Gideon hans liv.

9 Och kungen befallde folket att de skulle fly för lamaniterna, och själv gick han före dem. Och de flydde ut i vildmarken med sina kvinnor och sina barn.

10 Och det hände sig att lamaniterna förföljde dem och hann upp dem och började dräpa dem.

11 Nu hände det sig att kungen befallde dem att alla männen skulle lämna sina hustrur och sina barn och fly för lamaniterna.

12 Nu fanns det många som inte ville lämna dem utan hellre skulle ha stannat och gått under med dem. Och de övriga lämnade sina hustrur och sina barn och flydde.

13 Och det hände sig att de som stannade kvar hos sina hustrur och sina barn lät sina fagra döttrar träda fram och vädja till lamaniterna att de inte skulle dräpa dem.

14 Och det hände sig att

lamaniterna hyste medlidande med dem, för de hänfördes av deras kvinnors skönhet.

15 Därför skonade lamaniterna deras liv och tog dem tillfånga och förde dem tillbaka till Nephis land och lovade dem att de skulle få besitta landet, på villkor att de överlämnade kung Noa i lamaniternas händer och överlämnade sina ägodelar, ja, hälften av allt de ägde: hälften av allt sitt guld och sitt silver och alla sina dyrbarheter, och på det sättet skulle de betala skatt till lamaniternas kung år efter år.

16 Och nu fanns det en av kungens söner bland dem som tagits tillfånga, vars namn var "Limhi.

17 Och nu önskade Limhi att hans far inte skulle förgöras. Dock var Limhi inte omedveten om sin fars ondska, eftersom han själv var en rättfärdig man.

18 Och det hände sig att Gideon i hemlighet sände män ut i vildmarken för att söka efter kungen och dem som var med honom. Och det hände sig att de stötte på folket i vildmarken, alla utom kungen och hans präster.

19 Nu hade de i sina hjärtan svurit att de skulle återvända till Nephis land, och om deras hustrur och deras barn och även de som stannat hos dem hade blivit dräpta, så skulle de utkräva hämnd och även förgås med dem.

20 Och kungen befallde dem

att de inte skulle återvända. Och de vredgades på kungen och lät honom lida ända till "döds genom eld.

21 Och de tänkte ta även prästerna och dräpa dem, men dessa flydde för dem.

22 Och det hände sig att de tänkte återvända till Nephis land, när de träffade på Gideons män. Och Gideons män berättade för dem allt som hade hänt med deras hustrur och deras barn, och att lamaniterna hade lovat dem att de skulle få besitta landet mot att de erlade hälften av allt de ägde i skatt till lamaniterna.

23 Och folket berättade för Gideons män att de hade dräpt kungen och att hans präster hade flytt från dem längre ut i vildmarken.

24 Och det hände sig att de, sedan de avslutat ceremonin, återvände till Nephis land med fröjd eftersom deras hustrur och deras barn inte hade dräpts. Och de berättade för Gideon vad de hade gjort med kungen.

25 Och det hände sig att lamaniternas kung svor en "ed inför dem på att hans folk inte skulle dräpa dem.

26 Och även Limhi, som var kungens son och hade fått riket givet sig "av folket, svor en ed inför lamaniternas kung att hans folk skulle betala skatt till honom, ja, hälften av allt de ägde.

27 Och det hände sig att Limhi

började upprätta riket och upprätta fred bland sitt folk.

28 Och lamaniternas kung satte ut vakter runt omkring landet, så att han kunde hålla Limhis folk kvar i landet så att de inte kunde dra ut i vildmarken. Och han underhöll sina vakter med den skatt han tog emot från nephiterna.

29 Nu hade kung Limhi oavbruten fred i sitt rike under två års tid, då lamaniterna varken ofredade dem eller försökte förgöra dem.

KAPITEL 20

Några av lamaniternas döttrar förs bort av Noas präster – Lamaniterna förklarar krig mot Limhi och hans folk – Lamaniternas härar slås tillbaka och blir fredligt sinnade. Omkring 145–123 f.Kr.

Nu fanns det en plats i Shemlon där lamaniternas döttrar samlades för att sjunga och dansa och roa sig.

2 Och det hände sig en dag att ett litet antal av dem hade samlats för att sjunga och dansa.

3 Och se, kung Noas präster, som skämdes för att återvända till staden Nephi, ja, som även fruktade att folket skulle dräpa dem, vågade därför inte återvända till sina hustrur och sina barn.

4 Och då de uppehållit sig i vildmarken och hade upptäckt lamaniternas döttrar, lade de sig på lur och iakttog dem.

5 Och när det endast var några få av dem som samlats för att

dansa kom de fram från sina gömställen och tog dem och förde dem ut i vildmarken. Ja, tjugo och fyra av lamaniternas döttrar förde de ut i vildmarken.

6 Och det hände sig att då lamaniterna fann att deras döttrar saknades vredgades de på Limhis folk, för de trodde att det var Limhis folk som rövat bort dem.

7 Därför sände de ut sina härar. Ja, kungen själv anförde sitt folk, och de gick upp till Nephis land för att förgöra Limhis folk.

8 Och nu hade Limhi upptäckt dem från tornet, ja, alla deras krigsförberedelser upptäckte han, varför han samlade sitt folk och lade sig i bakhåll för dem på fälten och i skogarna.

9 Och det hände sig att när lamaniterna hade kommit fram började Limhis folk angripa dem från sina bakhåll och började dräpa dem.

10 Och det hände sig att striden blev mycket häftig, för de stred som lejon om sitt byte.

11 Och det hände sig att Limhis folk började driva lamaniterna framför sig, trots att de inte var ens hälften så många som lamaniterna. Men de "kämpade för sina liv och för sina hustrur och för sina barn. Därför ansträngde de sig, och som drakar kämpade de.

12 Och det hände sig att de fann lamaniternas kung bland deras döda. Han var dock inte

död utan hade sårats och lämnats på marken, så hastig var hans folks flykt.

13 Och de tog honom och förband hans sår och förde honom inför Limhi och sa: "Se, här är lamaniternas kung. Han föll sårad bland deras döda, och de har lämnat honom kvar. Och se, vi har fört honom inför dig, och låt oss nu dräpa honom."

14 Men Limhi sa till dem: "Ni ska inte dräpa honom utan föra honom hit så att jag får träffa honom." Och de förde fram honom. Och Limhi sa till honom: "Vilken orsak har ni att dra ut i krig mot mitt folk? Se, mitt folk har inte brutit den "ed som jag svor inför er. Varför skulle ni då bryta den ed som ni svor inför mitt folk?"

15 Och då sa kungen: "Jag har brutit eden eftersom ditt folk har rövat bort mitt folks döttrar. I min vrede lät jag därför mitt folk dra ut i krig mot ditt folk."

16 Och se, Limhi hade inte hört något om detta, varför han sa: "Jag ska söka bland mitt folk, och den som har gjort detta ska dö." Han lät därför göra efterforskningar bland sitt folk.

17 Men när "Gideon, som var kungens befälhavare, hörde detta gick han fram och sa till kungen: "Jag ber dig att vänta och inte söka bland detta folk, och lägg inte detta dem till last.

18 För kommer du inte ihåg din fars präster, som detta folk sökte förgöra? Och är inte de i

vildmarken? Och är det inte de som har rövat bort lamaniternas döttrar?

19 Och se, berätta nu allt detta för kungen så att han kan berätta det för sitt folk, så att de blir fredligt sinnade mot oss. För se, de förbereder sig redan för att dra ut mot oss, och se, vi är dessutom endast några få.

20 Och se, de kommer med sina talrika skaror, och om inte kungen gör dem fredligt sinnade mot oss måste vi förgås.

21 För har inte Abinadis ord "uppfyllts som han profeterade mot oss – och allt detta därför att vi inte ville hörsamma Herr-ens ord och vända om från vår ondska?

22 Och låt oss nu göra kungen fredligt sinnad och hålla den ed som vi har svurit honom, för det är bättre att vi är i trældom än att vi mister livet. Låt oss därför göra slut på utgjutandet av så mycket blod."

23 Och nu berättade Limhi för kungen allt om sin far och de "präster som hade flytt ut i vildmarken, och beskyllde dem för att ha fört bort deras döttrar.

24 Och det hände sig att kungen blev fredligt sinnad mot hans folk, och han sa till dem: "Låt oss gå ut och möta mitt folk obeväpnade, och jag svär med en ed att mitt folk inte ska dräpa ditt folk."

25 Och det hände sig att de följde kungen och gick ut obeväpnade för att möta

14a Mosiah 19:25–26.
17a Mosiah 19:4–8.

21a Mosiah 12:1–8.
23a Mosiah 19:21, 23.

lamaniterna. Och det hände sig att de mötte lamaniterna, och lamaniternas kung bugade sig för dem och vädjade för Limhis folks skull.

26 Och när lamaniterna såg att Limhis folk var obehäpnade hyste de ^amedlidande med dem och blev fredligt sinnade mot dem och återvände med sin kung i fred till sitt eget land.

KAPITEL 21

Limhis folk blir slaget och besegrat av lamaniterna – Limhis folk möter Ammon och blir omvända – De berättar för Ammon om Jarediternas tjugofyra plåtar. Omkring 122–121 f.Kr.

OCH det hände sig att Limhi och hans folk återvände till staden Nephi och började åter bo i landet i fred.

2 Och det hände sig att lamaniterna efter många dagar åter började hetsas till vrede mot nephiterna, och de började gå över gränserna till landet runt omkring.

3 Nu vågade de inte dräpa dem på grund av den ed deras kung hade svurit Limhi, men de slog dem på ^akinderna och utövade makt över dem, och började lägga tunga ^bbördor på deras ryggar och fösa dem som de skulle ha gjort med en stum åsna –

4 ja, allt detta hände för att Herrens ord skulle kunna fullbordas.

5 Och nu var nephiternas

lidanden stora, och det fanns inget sätt för dem att befria sig ur deras händer, för lamaniterna hade omringat dem på alla sidor.

6 Och det hände sig att folket började knota mot kungen på grund av sina lidanden, och de började fyllas av önskan att gå emot dem i strid. Och de besvärade kungen mycket med sina klagomål varför han tillät dem att göra som de ville.

7 Och de samlades på nytt och tog på sina rustningar och gick ut mot lamaniterna för att driva dem ut ur sitt land.

8 Och det hände sig att lamaniterna besegrade dem och drev dem tillbaka och dräpte många av dem.

9 Och nu blev det stor ^agråt och klagan bland Limhis folk: änkan sörjde sin man, sonen och dottern sörjde sin far och bröderna sörjde sina bröder.

10 Nu fanns det många äncor i landet, och de ropade med stor kraft dag efter dag, för stor fruktan för lamaniterna hade kommit över dem.

11 Och det hände sig att deras ständiga klagorop hetsade återstoden av Limhis folk till vrede mot lamaniterna. Och de gick åter ut i strid, men de drevs åter tillbaka och led stora förluster.

12 Ja, de gick även ut för tredje gången och led på samma sätt. Och de som inte blev dräpta vände åter tillbaka till staden Nephi.

13 Och de ödmjukade sig ända

^{26a} HFS Medlidande.

21 ^{3a} Mosiah 12:2.

^b Mosiah 12:5.

^{9a} Mosiah 12:4.

ner i stoftet och underkastade sig trälldomens ok, och lät sig bli slagna och drivas hit och dit och bli pålagda bördor alltefter fiendens godtycke.

14 Och de "ödmjukade sig ända till ödmjukhetens djup och ropade med stor kraft till Gud. Ja, dagen lång ropade de till sin Gud att han skulle befria dem från deras lidande.

15 Och se, Herren var "sen att höra deras rop, för deras ondskas skull. Ändå hörde Herren deras rop och började upp- mjuka lamaniternas hjärtan så att de började lätta deras bördor. Men Herren fann inte för gott att befria dem ur träl- domen.

16 Och det hände sig att de så småningom började få fram- gång i landet, och de började få allt rikligare skördar av säd och av flockar och hjordar så att de inte led av hunger.

17 Nu fanns det ett stort antal kvinnor, flera än det fanns män. Därför befallde kung Limhi att varje man skulle "bidra till "änk- ornas och deras barns försörj- ning så att de inte skulle förgås av svält, och detta gjorde de på grund av det stora antal som hade dräpts.

18 Och Limhis folk höll sam- man som en grupp så mycket som det var möjligt och skydd- ade sin gröda och sina hjordar.

19 Och kungen själv vågade sig inte utanför stadsmurarna

utan att ha med sig vakter av fruktan för att han på ett eller annat sätt kunde falla i lamanit- ernas händer.

20 Och han lät även sitt folk bevaka landet runt omkring för att på ett eller annat sätt kunna fånga in de präster som hade flytt ut i vildmarken, som hade rövat bort "lamaniternas döttrar och som hade låtit så stor föröd- else drabba dem.

21 För de ville få tag på dem för att kunna straffa dem, för de hade kommit in i Nephis land om natten och fört bort mycket av deras säd och många av deras dyrbarheter. Därför låg de i bakhåll för dem.

22 Och det hände sig att inga fler oroligheter mellan lamaniterna och Limhis folk förekom ända till den tid då "Ammon och hans bröder kom in i landet.

23 Och kungen som varit utanför stadspportarna med sin livvakt upptäckte Ammon och hans bröder. Och då han trodde att de var Noas präster lät han ta dem tillfånga, binda dem och kasta dem i "fängelse. Och om de hade varit Noas präster skulle han ha låtit avrätta dem.

24 Men då han fann att de inte var det, utan att de var hans bröder och hade kommit från Zarahemlas land, fylldes han med mycket stor glädje.

25 Kung Limhi hade före Ammons ankomst sänt ett "litet

14*a* Mosiah 29:20.
HFS Ödmjuk,
ödmjukhet.
15*a* Ords. 15:29;

Mosiah 11:23–25;
L&F 101:7–9.
17*a* Mosiah 4:16, 26.
b HFS Änka.

20*a* Mosiah 20:5.
22*a* Mosiah 7:6–13.
23*a* Hel. 5:21.
25*a* Mosiah 8:7.

antal män att ^bsöka efter Zarahemlas land, men de kunde inte finna det, och de gick vilse i vildmarken.

26 Dock fann de ett land som hade varit befolkat, ja, ett land som var översållat med torra ^aben, ja, ett land som hade varit befolkat och som hade blivit ödelagt. Och då de trodde att detta var Zarahemlas land återvände de till Nephis land och kom till landets gränstrakter några få dagar före Ammons ankomst.

27 Och de förde en uppteckning med sig, ja, en uppteckning om det folk vars ben de hade funnit. Och den var inristad på plåtar av metall.

28 Och nu fylldes Limhi återigen med glädje då han av Ammons mun fick veta att kung Mosiah hade fått en ^agåva från Gud genom vilken han kunde tyda sådana inristningar, ja, och även Ammon gladdde sig.

29 Dock fylldes Ammon och hans bröder av sorg på grund av att så många av deras bröder hade blivit dräpta,

30 och likaså över att kung Noa och hans präster hade fått folket att begå så många synder och utföra ondskefulla gärningar mot Gud. Och de sörjde även över ^aAbinadis död, och även över att Alma och de som följde honom hade ^bgett sig av, vilka hade bildat en Guds kyrka genom Guds styrka och

makt och tron på de ord som hade talats av Abinadi.

31 Ja, de sörjde över att de hade gett sig av, för de visste inte vart de hade flytt. Och de skulle med glädje ha förenat sig med dem, för de hade själva ingått förbund med Gud om att tjäna honom och hålla hans bud.

32 Och efter Ammons ankomst hade även kung Limhi, liksom många bland hans folk, ingått förbund med Gud om att tjäna honom och hålla hans bud.

33 Och det hände sig att kung Limhi och många bland hans folk önskade bli döpta, men det fanns ingen i landet som hade ^amyndighet från Gud. Och Ammon nekade att göra detta då han ansåg sig vara en ovärdig tjänare.

34 Därför bildade de vid den tiden inte någon kyrka utan väntade på Herrens Ande. De önskade nu bli sådana som Alma och hans bröder, vilka hade flytt ut i vildmarken.

35 De önskade bli döpta som ett bevis på och ett vittnesbörd om att de var villiga att tjäna Gud av allt sitt hjärta. Dock dröjde de med detta, och en berättelse om deras dop ska ^ages senare.

36 Och nu var Ammons och hans folks och kung Limhis och hans folks enda strävan att befria sig från lamaniternas händer och från tråldomen.

25^b Mosiah 7:14.
26^a Mosiah 8:8.
28^a Omni 1:20–22;

Mosiah 28:11–16.
30^a Mosiah 17:12–20.
^b Mosiah 18:34–35.

33^a HFS Myndighet.
35^a Mosiah 25:17–18.

KAPITEL 22

Planer görs upp för att folket ska kunna undkomma lamaniternas trældom – Lamaniterna berusas – Folket flyr, återvänder till Zarahemla och blir kung Mosiahs undersåtar. Omkring 121–120 f.Kr.

OCH nu hände det sig att Ammon och kung Limhi började rådgöra med folket om hur de skulle befria sig ur trældomen. Ja, och de lät allt folket samlas, och detta gjorde de för att få folkets röst i denna fråga.

2 Och det hände sig att de inte kunde finna något annat sätt att befria sig ur trældomen än att ta sina kvinnor och barn och sina flockar och sina hjordar och sina tält och bege sig ut i vildmarken. För lamaniterna var så talrika att det var omöjligt för Limhis folk att strida mot dem i avsikt att befria sig ur trældomen med svärd.

3 Nu hände det sig att Gideon gick fram och stod inför kungen och sa till honom: "O konung, du har hittills många gånger hörsammat mina ord när vi har stridit mot våra bröder lamaniterna.

4 Och nu, o konung, om du inte har funnit mig vara en onyttig tjänare, eller om du hittills i någon mån har lyssnat till mina ord och de har varit dig till nytta, önskar jag att du vill lyssna till mina ord nu, och jag ska vara din tjänare och befria ditt folk ur trældomen."

5 Och kungen tillät honom tala. Och Gideon sa till honom:

6 "Ge akt på den bakre porten

genom bakre muren, på stadens baksida. Lamaniterna, eller lamaniternas vakter, är druckna om natten. Låt oss därför sända en kungörelse till hela detta folk att de samlar ihop sina flockar och sina hjordar så att de kan driva ut dem i vildmarken under natten.

7 Och på din befallning ska jag gå och betala den sista vinskatten till lamaniterna, och de kommer att bli berusade. Och vi ska gå genom den hemliga passagen till vänster om deras läger medan de är druckna och sover.

8 Så beger vi oss med våra kvinnor och våra barn, våra flockar och våra hjordar ut i vildmarken. Och vi ska ta vägen runt Shiloms land."

9 Och det hände sig att kungen hörsammade Gideons ord.

10 Och kung Limhi såg till att hans folk samlade in sina hjordar, och han sände vinskatten till lamaniterna. Och han sände även mer vin som gåva till dem, och de drack ohämmat av det vin kung Limhi sände till dem.

11 Och det hände sig att kung Limhis folk under natten begav sig ut i vildmarken med sina flockar och sina hjordar, och de gick runt om Shiloms land i vildmarken och vek sedan av mot Zarahemlas land under ledning av Ammon och hans bröder.

12 Och de hade tagit allt sitt guld och silver och alla sina dyrbarheter som de kunde bära,

och likaså sina förnödenheter med sig ut i vildmarken, och de fortsatte sin färd.

13 Och efter att ha varit många dagar i vildmarken anlände de till Zarahemlas land och för- enade sig med Mosiahs folk och blev hans undersåtar.

14 Och det hände sig att Mosiah tog emot dem med glädje, och han tog även emot deras ^auppteckningar och även de ^buppteckningar som Limhis folk hade funnit.

15 Och nu hände det sig att när lamaniterna upptäckte att Limhis folk hade dragit ut ur landet under natten, sände de en här ut i vildmarken för att förfölja dem.

16 Och sedan de förföljt dem i två dagar kunde de inte längre följa deras spår, varför de gick vilse i vildmarken.

En berättelse om Alma och Herr- ens folk, som drevs ut i vild- marken av kung Noas folk.

Omfattar kapitel 23 och 24.

KAPITEL 23

Alma vägrar att vara kung – Han verkar som högpriest – Herren tuktar sitt folk, och lamaniterna erövrar Helams land – Amulon, ledare för kung Noas ogudaktiga präster, regerar under lamaniter- nas kung. Omkring 145–121 f.Kr.

Nu hade Alma blivit varnad av Herren för att kung Noas härar

skulle överfalla dem och hade meddelat sitt folk detta, varför de samlade sina hjordar och tog en del av sin säd och begav sig ut i vildmarken framför kung Noas härar.

2 Och Herren styrkte dem så att kung Noas folk inte kunde hinna upp dem för att förgöra dem.

3 Och de flydde åtta dagsresor ut i vildmarken.

4 Och de kom till ett land, ja, ett mycket vackert och behagligt land, ett land med rent vatten.

5 Och de slog upp sina tält och började bruka jorden och började bygga byggnader, ja, de var flitiga och arbetade mycket hårt.

6 Och folket önskade att Alma skulle bli deras kung, för han var älskad av sitt folk.

7 Men han sa till dem: "Se, det är inte rådligt att vi ska ha en kung. För så säger Herren: 'Ni ska inte värdera en människa högre än en annan, och den ene ska inte anse sig stå över den andre.' Därför säger jag er att det inte är rådligt att ni ska ha en kung.

8 Dock, om det vore möjligt att ni alltid kunde ha rättfärdiga män till kungar skulle det vara bra för er att ha en kung.

9 Men kom ihåg kung Noas och hans prästers ^aondska. Och jag själv var ^bfångad i en snara och gjorde mycket som var avskyvärt i Herrens ögon, vilket orsakade mig smärtsam omvändelse.

22 14a Mosiah 8:5.
b Mosiah 8:9.

23 7a Mosiah 27:3–5.
9a Ords. 16:12;

Mosiah 11:1–15.
b Mosiah 17:1–4.

10 Dock, efter många "prövningar hörde Herren mina rop och besvarade mina böner och har gjort mig till ett redskap i sina händer till att bringa ^bså många av er till kunskap om hans sanning.

11 Dock berömmar jag mig inte av detta, för jag är själv ovärdig berömmelse.

12 Och nu säger jag er: Ni har varit förtryckta av kung Noa och har varit i trældom under honom och hans präster och har av dem förletts till ondska. Därför var ni bundna med onskans "band.

13 Och eftersom ni nu genom Guds makt har befriats från dessa bojor, ja, ur kung Noas och hans folks händer och även från onskans bojor, så önskar jag att ni ska "stå fasta i denna ^bfrihet varigenom ni har gjorts fria och att ni inte tillåter "någon människa att bli kung över er.

14 Och låt inte heller någon vara er "lärare eller präst såvida han inte är en Guds man som vandrar på hans vägar och håller hans bud."

15 På så sätt undervisade Alma folket om att varje människa skulle "älska sin nästa som sig själv, så att det inte skulle finnas några ^bstridigheter bland dem.

16 Och se, Alma var deras "högpräst, eftersom han var deras kyrkas grundare.

17 Och det hände sig att ingen

fick "myndighet att predika eller undervisa utom genom honom från Gud. Därför invigde han alla deras präster och alla deras lärare. Och inga andra än rättfärdiga män invigdes.

18 Därför vakade de över sitt folk och "närde dem med sådant som hörde rättfärdigheten till.

19 Och det hände sig att de började få stor framgång i landet. Och de kallade landet Helam.

20 Och det hände sig att de förökade sig och hade stor framgång i Helams land. Och de byggde en stad, som de kallade staden Helam.

21 Ändå finner Herren för gott att "tukta sitt folk. Ja, han prövar deras ^btålmod och deras tro.

22 Men var och en som sätter sin "lit till honom, han ska bli ^bupphöjd på den yttersta dagen. Ja, och så skedde med detta folk.

23 För se, jag ska visa er att de försattes i trældom och att ingen kunde befria dem utom Herren deras Gud, ja, Abrahams och Isaks och Jakobs Gud.

24 Och det hände sig att han befriade dem, och han visade dem sin mäktiga kraft, och stor blev deras glädje.

25 För se, det hände sig medan de var i Helams land, ja, i staden Helam, medan de brukade jorden runt omkring, att en här av lamaniter befann sig inom landets gränser.

10a L&F 58:4.

^b Mosiah 18:35.

12a 2 Ne. 28:19–22.

13a Gal. 5:1.

^b HFS Fri, frihet.

^c Mosiah 29:13.

14a Mosiah 18:18–22.

15a HFS Kärelek.

^b 3 Ne. 11:28–29.

16a Mosiah 26:7.

17a HFS Myndighet;
Prästadöme.

18a 1 Tim. 4:6.

21a Hel. 12:3;

L&F 98:21.

HFS Tillrättavisa,
tillrättavising.

^b HFS Tålmod.

22a HFS Tillit.

^b 1 Ne. 13:37.

26 Nu hände det sig att Almas bröder flydde från sina åkrar och samlades i staden Helam. Och de blev mycket förskräckta vid åsynen av lamaniterna.

27 Men Alma trädde fram och stod bland dem och uppmanade dem att inte vara förskräckta utan komma ihåg Herren sin Gud, så skulle han befria dem.

28 Därför stillade de sin fruktan och började ropa till Herren att han skulle uppmjuka lamaniternas hjärtan så att dessa skulle skona dem och deras hustrur och deras barn.

29 Och det hände sig att Herren uppmjukade lamaniternas hjärtan. Och Alma och hans bröder gick och överlämnade sig i deras händer, och lamaniterna tog Helams land i besittning.

30 Nu hade lamaniternas härar, som hade följt efter kung Limhis folk, gått vilse i vildmarken under många dagar.

31 Och se, de hade funnit kung Noas präster på en plats som de kallade Amulon. Och de hade börjat ta Amulons land i besittning och hade börjat bruka jorden.

32 Och dessa prästers ledares namn var Amulon.

33 Och det hände sig att Amulon vädjade till lamaniterna. Och han sände även fram deras hustrur, som var ^alamaniternas döttrar, att vädja till sina bröder om att de inte skulle förgöra deras män.

34 Och lamaniterna hyste ^amedlidande med Amulon och

hans bröder och förgjorde dem inte, för deras hustrurs skull.

35 Och Amulon och hans bröder förenade sig med lamaniterna, och de färdades i vildmarken i sökandet efter Nephis land då de upptäckte Helams land, som Alma och hans bröder innehade.

36 Och det hände sig att lamaniterna lovade Alma och hans bröder att om de visade dem vägen som ledde till Nephis land så skulle de få behålla sina liv och sin frihet.

37 Men när Alma hade visat dem vägen som ledde till Nephis land ville inte lamaniterna hålla sitt löfte, utan de satte ut ^avakter runt Helams land över Alma och hans bröder.

38 Och återstoden av dem begav sig till Nephis land. Och en del av dem återvände till Helams land och förde även med sig hustrurna och barnen till de vakter som hade lämnats kvar i landet.

39 Och lamaniternas kung hade lovat Amulon att han skulle få bli kung och styresman över sitt folk som var i Helams land. Dock skulle han inte få makt att göra någonting i strid med lamaniternas kungs vilja.

KAPITEL 24

Amulon förföljer Alma och hans folk – De ska bli avrättade om de ber – Herren gör att deras bördor känns lätta – Han befriar dem ur trälldomen, och de återvänder

33a Mosiah 20:3–5.

34a HFS Medlidande.

37a Mosiah 24:8–15.

till Zarahemla. Omkring 145–120 f.Kr.

OCH det hände sig att Amulon fann nåd inför lamaniternas kungs ögon. Därför tillät lamaniternas kung att han och hans bröder skulle utnämnas till lärare över hans folk, ja, över folket som fanns i Shemlons land och i Shiloms land och i Amulons land.

2 För lamaniterna hade tagit alla dessa länder i besittning, varför lamaniternas kung hade utsett kungar över alla dessa länder.

3 Och lamaniternas kungs namn var Laman, då han var uppkallad efter sin far, och därför hette han kung Laman. Och han var kung över ett talrikt folk.

4 Och han utsåg Amulons bröder till lärare i alla länder som hans folk innehade. Och på så sätt började Nephis språk läras ut bland hela det lamanitiska folket.

5 Och de var ett folk som var vänliga mot varandra. Dock kände de inte Gud, och inte heller lärde Amulons bröder dem något om Herren deras Gud eller Moses lag. Inte heller undervisade de dem om Abinadis ord.

6 Men de lärde dem att de skulle föra sina uppteckningar och att de skulle skriva till varandra.

7 Och på så sätt började lamaniterna att tillväxa i rikedom

och började idka handel med varandra och växa sig mäktiga och började bli ett listigt och ett vist folk vad världens visdom beträffar, ja, ett mycket listigt folk som gladdes åt all slags ogudaktighet och plundring utom bland sina egna bröder.

8 Och nu hände det sig att Amulon började utöva "myndighet över Alma och hans bröder och började förfölja honom och lät sina barn förfölja deras barn.

9 För Amulon visste att Alma hade varit "en av kungens präster och att det var han som hade trott Abinadis ord och hade fördrivits av kungen, och därför var han vred på honom. För han var underställd kung Laman, men utövade ändå makt över dem och ^blade bördor på dem och satte slavdrivare över dem.

10 Och det hände sig att deras lidande blev så stort att de började ropa med stor kraft till Gud.

11 Och Amulon befallde dem att upphöra med sina rop. Han satte vakter över dem för att bevaka dem så att den som befanns åkalla Gud skulle avrättas.

12 Och Alma och hans folk upplyfte inte sin röst till Herren sin Gud men "utgöt sina hjärtan för honom, och han kände deras hjärtans tankar.

13 Och det hände sig att Herr-ens röst kom till dem i deras bedrövelse och sa: "Lyft upp era huvuden och var vid gott mod,

24 8a L&F 121:39.

9a Mosiah 17:1-4; 23:9.

b Mosiah 21:3-6.

12a HFS Bön.

för jag känner till det förbund ni har slutit med mig. Och jag ska sluta förbund med mitt folk och befria dem ur trälldomen.

14 Och jag ska även lätta de bördor som lagts på era axlar, så att ni inte ens känner dem på era ryggar, trots att ni är i trälldom. Och detta ska jag göra så att ni hädanefter kan stå som "vittnen för mig och så att ni säkert kan veta att jag, Herren Gud, besöker mitt folk i deras ^bbedrövelser."

15 Och nu hände det sig att de bördor som lagts på Alma och hans bröder lättades. Ja, Herren "styrkte dem så att de kunde bära sina ^bbördor med lätthet, och de underkastade sig glatt och med "tålmod all Herrens vilja.

16 Och det hände sig att så stor var deras tro och så stort deras tålmod att Herrens röst återigen kom till dem och sa: "Var vid gott mod, för i morgon ska jag befria er ur trälldomen."

17 Och han sa till Alma: "Du ska gå före detta folk, och jag ska gå med dig och befria detta folk ur "trälldomen."

18 Nu hände det sig att Alma och hans folk under natten samlade ihop sina hjordar och likaså en del av sin säd, ja, hela natten samlade de sina hjordar.

19 Och på morgonen lät Herren en "djup sömn komma över lamaniterna, ja, och alla deras slavdrivare låg i djup sömn.

20 Och Alma och hans folk drog ut i vildmarken. Och när de hade färdats hela dagen slog de upp sina tält i en dal, och de kallade dalen Alma, eftersom denne väglett dem i vildmarken.

21 Ja, och i Almas dal uppsände de sina "tacksägelser till Gud för att han hade varit barmhärtig mot dem och lättat deras bördor och hade befriat dem ur trälldomen. För de var i trälldom, och ingen utom Herren deras Gud kunde befria dem.

22 Och de gav tack till Gud, ja, alla deras män och alla deras kvinnor och alla deras barn som kunde tala höjde sina röster och prisade sin Gud.

23 Och Herren sa nu till Alma: "Skynda och dra med ditt folk ut ur detta land, för lamaniterna har vaknat och förföljer er. Bege er därför ut ur detta land, och jag ska hejda lamaniterna i denna dal så att de inte längre förföljer detta folk."

24 Och det hände sig att de drog ut ur dalen och färdades ut i vildmarken.

25 Och sedan de hade varit i vildmarken i tolv dagar anlände de till Zarahemlas land, och även kung Mosiah tog emot dem med glädje.

KAPITEL 25

Muleks ättlingar i Zarahemla blir nephiter – De får kunskap om

14a HFS Vittne, vittnesmål.

b HFS Motgångar.

15a Matt. 11:28–30.

b Alma 31:38; 33:23.

c L&F 54:10.

HFS Tålmod.

17a HFS Fångenskap.

19a 1 Sam. 26:12.

21a HFS Tacksam,

tacksamhet,

tacksägelse.

Almas folk och om Zeniff – Alma döper Limhi och hela hans folk – Mosiah bemyndigar Alma att organisera Guds kyrka. Omkring 120 f.Kr.

OCH nu såg kung Mosiah till att allt folket samlades.

2 Nu fanns det inte så många av Nephis barn, eller så många av dem som var ättlingar till Nephi, som det fanns av ^aZarahemlas folk, han som var ättling till ^bMulek, och av dem som kom med honom till vildmarken.

3 Och det fanns inte lika många av Nephis folk och av Zarahemlas folk som det fanns lamaniter, ja, de var inte hälften så talrika.

4 Och nu samlades hela Nephis folk, och även hela Zarahemlas folk, och de var samlade i två grupper.

5 Och det hände sig att Mosiah läste, och lät uppläsa, Zeniffs uppteckningar för sitt folk. Ja, han läste Zeniffs folks uppteckningar från den tid då de lämnade Zarahemlas land till dess de vände åter tillbaka.

6 Och han läste även berättelsen om Alma och hans bröder och alla deras lidanden, från den tid då de lämnade Zarahemlas land till dess de vände åter tillbaka.

7 Och när nu Mosiah slutat läsa uppteckningarna var hans folk som stannat kvar i landet slagna med förundran och häpnad.

8 För de visste inte vad de skulle tro, för när de såg dem som hade befriats ^aur träldomen fylldes de med mycket stor glädje.

9 Och vidare: När de tänkte på sina bröder som hade dräpts av lamaniterna fylldes de med sorg och fällde även många tårar av sorg.

10 Och vidare: När de tänkte på Guds omedelbara godhet och hans makt att befria Alma och hans bröder ur lamaniternas händer och ur träldomen, höjde de sina röster och gav tack till Gud.

11 Och vidare: När de tänkte på lamaniterna, som var deras bröder, på deras syndiga och vanhelgade tillstånd, fylldes de med ^asmärta och ångest för deras ^bsjäalars välfärd.

12 Och det hände sig att de som var barn till Amulon och hans bröder, vilka hade tagit lamaniternas döttrar till hustru, ogillade sina fäders beteende, och de ville inte längre kallas vid sina fäders namn, varför de tog på sig Nephis namn för att de skulle kunna kallas Nephis barn och räknas bland dem som kallades nephiter.

13 Och nu ^aräknades hela Zarahemlas folk som nephiter, och detta på grund av att riket inte överlämnats åt någon utom åt dem som var ättlingar till Nephi.

14 Och nu hände det sig att när Mosiah hade slutat tala till

25 *a* Omni 1:13–19.
b Hel. 6:10.
HFS Mulek.

8*a* Mosiah 22:11–13.
11*a* Mosiah 28:3–4;
Alma 13:27.

b HFS Själen –
Själnarnas värde.
13*a* Omni 1:19.

och läsa för folket ville han att även Alma skulle tala till folket.

15 Och Alma talade till dem då de var församlade i stora grupper. Och han gick från den ena gruppen till den andra och predikade omvändelse och tro på Herren för folket.

16 Och han förmanade Limhis och hans bröders folk, alla dem som befriats ur trældomen, att de skulle komma ihåg att det var Herren som befriat dem.

17 Och det hände sig att sedan Alma undervisat folket om många ting och hade slutat tala till dem, önskade kung Limhi bli döpt. Och hela hans folk önskade att även de skulle kunna bli döpta.

18 Därför gick Alma ut i vattnet och döpte dem. Ja, han "döpte dem på samma sätt som han hade döpt sina bröder i ^bMormons vatten. Ja, och alla som han döpte tillhörde Guds kyrka, och detta tack vare sin tro på Almas ord.

19 Och det hände sig att kung Mosiah tillät Alma att grunda församlingar överallt i Zarahemlas land och gav honom "makt att ordinera präster och lärare över varje församling.

20 Nu gjordes detta eftersom det fanns så många människor att de inte alla kunde ledas av en enda lärare. Inte heller kunde alla höra Guds ord vid en enda sammankomst.

21 Därför samlades de i olika grupper som kallades

församlingar. Varje församling hade sina präster och sina lärare, och varje präst predikade ordet såsom det framfördes för honom genom Almas mun.

22 Och därför utgjorde de alla en enda "kyrka, trots att det fanns många församlingar, ja, Guds kyrka, för i alla församlingarna predikades endast omvändelse och tro på Gud.

23 Och det fanns nu sju församlingar i Zarahemlas land. Och det hände sig att alla som ville ta på sig "Kristi namn, eller Guds namn, anslöt sig till Guds församlingar.

24 Och de kallades "Guds folk. Och Herren utgöt sin Ande över dem, och de blev välsignade och hade framgång i landet.

KAPITEL 26

Många av kyrkans medlemmar förleddes till synd av icke troende – Alma får löfte om evigt liv – De som omvänder sig och blir döpta får förlåtelse – Medlemmar i kyrkan som syndat och som omvänder sig och bekänner för Alma och för Herren kommer att få förlåtelse, annars kommer de inte att räknas bland kyrkans folk. Omkring 120–100 f.Kr.

Nu hände det sig att det fanns många i det uppväxande släktet som inte kunde förstå kung Benjamins ord, eftersom de var små barn vid den tid då han talade till sitt folk. Och de trodde inte på sina fäders tradition.

18a Mosiah 21:35.

b Mosiah 18:8–17.

19a HFS Prästadöme.

22a Mosiah 18:17.

23a HFS Jesus Kristus –
Nödvändigheten

av att ta på oss

Kristi namn.

24a HFS Förbund.

2 De trodde inte det som hade sagts om de dödas uppståndelse, och inte heller trodde de på Kristi ankomst.

3 Och på grund av sin otro kunde de inte "förstå Guds ord, och deras hjärtan blev förhärdade.

4 Och de ville inte bli döpta, inte heller ville de ansluta sig till kyrkan. Och de var ett folk för sig vad gäller deras tro, och de förblev sådana från den tiden, ja, i sitt "köttsliga och syndiga tillstånd, för de ville inte åkalla Herren sin Gud.

5 Och under kung Mosiahs regering var de inte hälften så talrika som Guds folk, men på grund av "meningsskiljaktigheterna bland bröderna blev de mer talrika.

6 För det hände sig att de bedrog många som tillhörde kyrkan med sina smickrande ord och fick dem att begå många synder. Därför blev det nödvändigt att de som begick synd och som tillhörde kyrkan skulle "tillrättavisas av kyrkan.

7 Och det hände sig att de fördes inför prästerna och överlämnades till prästerna av lärarna. Och prästerna förde dem inför Alma som var "högprästen.

8 Nu hade kung Mosiah gett Alma myndighet över kyrkan.

9 Och det hände sig att Alma inte visste något om dem, men det fanns många vittnen mot

dem, ja, folket stod fram och gav många vittnesmål om deras ondska.

10 Nu hade något sådant aldrig förut hänt i kyrkan. Därför kände sig Alma bekymrad i anden, och han lät dem föras fram inför kungen.

11 Och han sa till kungen: "Se, här är många som vi har fört fram inför dig, vilka anklagas av sina bröder. Ja, och de har gripits i all slags ondska. Och de omvänder sig inte från sin ondska. Därför har vi fört dem inför dig, så att du kan döma dem enligt deras brott."

12 Men kung Mosiah sa till Alma: "Se, jag dömer dem inte. Därför "överlämnar jag dem i dina händer för att dömas."

13 Och nu blev Alma återigen bekymrad i anden, och han gick och frågade Herren vad han skulle göra rörande denna sak, för han fruktade att han skulle handla fel i Guds ögon.

14 Och det hände sig att sedan han utgjutit hela sin själ inför Gud, kom Herrens röst till honom och sa:

15 "Välsignad är du, Alma, och välsignade är de som döptes i "Mormons vatten. Du är välsignad på grund av din stora ^btro på enbart de ord som min tjänare Abinadi talade.

16 Och välsignade är de på grund av sin stora tro på endast de ord som du har talat till dem.

26 3a HFS Förstå, förstånd.

4a HFS Naturliga människan, den.

5a HFS Avfall;

Stridigheter.

6a Alma 5:57-58; 6:3.

HFS Varna, varning.

7a Mosiah 29:42.

12a L&F 42:78-93.

15a Mosiah 18:30.

b Mosiah 17:2.

HFS Tro.

17 Och välsignad är du eftersom du har upprättat en ^aför-samling bland detta folk. Och de ska bli bestående och de ska vara mitt folk.

18 Ja, välsignat är detta folk som är villigt att bära mitt ^anamn. För vid mitt namn ska de kallas, och de är mina.

19 Och eftersom du har frågat mig angående överträdaren är du välsignad.

20 Du är min tjänare, och jag sluter förbund med dig att du ska få ^aevigt liv. Och du ska tjäna mig och gå ut i mitt namn och ska samla ihop mina får.

21 Och den som hör min röst ska vara mitt ^afår, och honom ska ni ta emot i kyrkan, och honom ska även jag ta emot.

22 För se, detta är min kyrka. Var och en som ^adöps ska döpas till omvändelse. Och var och en som ni tar emot ska tro på mitt namn, och honom ska jag villigt ^bförlåta.

23 För det är jag som ^atar på mig världens synder. För det är jag som har ^bskapat dem, och det är jag som beviljar honom som tror intill änden en plats på min högra sida.

24 För se, vid mitt namn kallas

de, och om de ^akänner mig ska de komma fram och ska ha en plats för evigt vid min högra sida.

25 Och det ska ske att när den ^aandra basunen ljuder ska de som aldrig ^bkände mig komma fram och ska stå inför mig.

26 Och då ska de veta att jag är Herren, deras Gud, att jag är deras Återlösare. Men de ville inte bli återlösta.

27 Och då ska jag betyga för dem att jag aldrig ^akände dem, och de ska ^bgå bort till ^cevig eld, beredd åt djävulen och hans änglar.

28 Därför säger jag dig att den som inte ^ahör min röst, honom ska ni inte ta emot i min kyrka, för honom ska jag inte ta emot på den yttersta dagen.

29 Därför säger jag dig: Gå, och var och en som syndar mot mig, honom ska du ^adöma ^benligt de synder han har begått. Och om han ^cbekänner sina synder inför dig och mig, och ^domvänder sig i sitt hjärtas uppriktighet, ska du ^eförlåta honom, och även jag ska förlåta honom.

30 Ja, och ^anärhelst mitt folk ^bomvänder sig ska jag förlåta

17a Mosiah 25:19–24.

18a Mosiah 1:11; 5:8.
HFS Jesus Kristus –
Nödvändigheten
av att ta på oss
Kristi namn.

20a HFS Evgigt liv;
Utkorelse;
Utvald, utvalda.

21a HFS Gode
herden, den.

22a 2 Ne. 9:23.
HFS Dop, döpa.

b HFS Förlåta;
Syndernas förlåtelse.
23a HFS Återlösaren.

b HFS Skapa, skapelsen.

24a Joh. 17:3.

25a L&F 88:99, 109.

b L&F 76:81–86.

27a Matt. 7:21–23.

b Luk. 13:27.

c L&F 76:43–44.

28a 2 Ne. 9:31;

L&F 1:14.

29a HFS Dom, döma.

b HFS Ansvar, ansvarig,
ansvarighet.

c 3 Ne. 1:25.

HFS Bekänna,
bekännelse.

d HFS Omvända sig,
omvändelse.

e HFS Förlåta.

30a Moro. 6:8.

b Hes. 33:11, 15–16;
Apg. 3:19–20;
Mosiah 29:19–20.

dem deras överträdelse mot mig.

31 Och "ni ska även förlåta varandras överträdelse, för sannerligen säger jag dig att han som inte förlåter sin nästas överträdelse då denne säger att han ångrar sig, han har bragt sig själv under fördömelse.

32 Nu säger jag dig: Gå, och var och en som inte omvänder sig från sina synder ska inte räknas bland mitt folk. Och detta ska gälla från nu och framåt."

33 Och det hände sig att när Alma hade hört dessa ord skrev han ner dem för att kunna ha dem och för att kunna döma denna kyrkas folk enligt Guds bud.

34 Och det hände sig att Alma gick och dömde dem som ertappats i sin ondska, enligt Herrens ord.

35 Och var och en som omvände sig från sina synder och "bekände dem, dem räknade han bland kyrkans folk.

36 Och de som inte ville bekänna sina synder och omvända sig från sin ondska, de räknades inte bland kyrkans medlemmar, och deras namn "utplånades.

37 Och det hände sig att Alma ordnade alla kyrkans angelägenheter. Och de började återigen få fred och stor framgång i allt som rörde kyrkan, och de

vandrade samvetsgrant inför Gud. De tog emot många och döpte många.

38 Och allt detta gjorde Alma och hans medarbetare som var satta över kyrkan. De vandrade med all iver och undervisade om Guds ord i allt, och de utstod alla slags lidanden, för de förföljdes av alla dem som inte tillhörde Guds kyrka.

39 Och de tillrättavisade sina bröder, och de blev själva "tillrättavisade, var och en genom Guds ord enligt sina synder, eller de synder som han hade begått, och Gud befallde dem att oupphörligen "be och att "tacka under alla förhållanden.

KAPITEL 27

Mosiah förbjuder förföljelse och föreskriver jämlikhet – Alma den yngre och Mosiahs fyra söner försöker förgöra kyrkan – En ängel visar sig och befäller dem att upphöra med sitt onda verk – Alma slås med stumhet – Alla människor måste födas på nytt för att vinna frälsning – Alma och Mosiahs söner förkunnar glada budskap. Omkring 100–92 f.Kr.

OCH nu hände det sig att de förföljelser som kyrkan utsattes för av de icke troende blev så stora att kyrkan började knota och beklaga sig för sina ledare, och dessa beklagade sig för Alma. Alma framlade frågan för deras

31a 3 Ne. 13:14–15;
L&F 64:9–10.

35a HFS Bekänna,
bekännelse.

36a 2 Mos. 32:33;

Alma 1:24.
HFS Livets bok;
Uteslutning.

39a HFS Varna, varning.
b 2 Ne. 32:8–9.

c HFS Tacksam,
tacksamhet,
tacksägelse.

kung, Mosiah. Och Mosiah samrådde med sina präster.

2 Och det hände sig att kung Mosiah sände ut en kungörelse över hela landet runt omkring att ingen icke troende skulle "förfölja någon av dem som tillhörde Guds kyrka.

3 Och till alla församlingar utgick en sträng befallning att inga förföljelser skulle förekomma bland dem och att "jämlighet skulle råda bland alla människor,

4 att de inte skulle låta högmod eller uppblåsthet störa deras "frid och att varje människa skulle ^bakta sin nästa som sig själv och arbeta med egna händer för sitt uppehälle.

5 Ja, och alla deras präster och lärare skulle "arbeta med sina egna händer för sitt uppehälle under alla förhållanden, utom vid sjukdom eller i stor nöd. Och då de gjorde detta, fick de ett överflöd av ^bGuds nåd.

6 Och nu började det åter råda stor frid i landet, och folket började bli mycket talrikt och började spridas ut över jordens yta, ja, åt norr och åt söder, åt öster och åt väster, och de byggde stora städer och byar i alla delar av landet.

7 Och Herren besökte dem och gav dem framgång, och de blev ett stort och rikt folk.

8 Nu räknades Mosiahs söner till de icke troende, och likaså

räknades en av "Almas söner till dem. Denne hette Alma efter sin far men blev trots detta en mycket ogudaktig och ^bavgudadyrkande människa. Och han var en vältalig man och talade med mycket smicker till folket, varför han förledde många bland folket att ta efter hans ondska.

9 Och han blev till stort hinder för Guds kyrkas framgång. Han "stal människornas hjärtan och orsakade stor osämja bland folket och gav därigenom Guds fiende möjlighet att utöva sin makt över dem.

10 Och nu hände det sig att medan han gick omkring för att förgöra Guds kyrka, för han gick omkring i hemlighet tillsammans med Mosiahs söner och försökte förgöra kyrkan och vilseleda Herrens folk, i strid med Guds och även kungens befallningar -

11 och som jag sa till er, medan de gick omkring och "gjorde uppror mot Gud, se, då ^bvisade sig en Herrens "ängel för dem. Och han nedsteg liksom i ett moln, och han talade såsom med åskans röst, vilket fick jorden där de stod att skaka.

12 Och så stor var deras förvåning att de föll till marken och inte förstod de ord han talade till dem.

13 Men han ropade igen och sa: "Alma, res dig och träd

27 2a HFS Förfölja, förföljelse.

3a Mosiah 23:7; 29:32.

4a HFS Frid; Frid.

b HFS Akta, aktning.

5a Mosiah 18:24, 26.

b HFS Näden.

8a HFS Alma, Almas son.

b HFS Avgudadyrkan.

9a 2 Sam. 15:1-6.

11a HFS Uppror,

upproriskhet.

b Apg. 9:1-9;

Alma 8:15.

c HFS Änglar.

fram, för varför förföljer du Guds kyrka? Herren har ju sagt: ^a”Detta är min kyrka, och jag ska upprätta den, och ingenting ska störta den, utom mitt folks överträdelse.”

14 Och vidare sa ängeln: ”Se, Herren har hört sitt folks ^bböner och likaså bönerna från sin tjänare Alma, som är din far. För han har bett med stor tro för dig att du skulle bringas till kunskapen om sanningen. I denna avsikt har jag kommit för att övertyga dig om Guds kraft och myndighet, så att hans tjänares ^bböner kan besvaras enligt deras tro.

15 Och se, kan ni ifrågasätta Guds makt? För se, får inte min röst marken att skaka? Och kan ni inte se mig framför er? Och jag är sänd från Gud.

16 Nu säger jag till dig: Gå, och kom ihåg dina fäders fångenskap i Helams land och i Nephis land, och kom ihåg hur stora ting han har gjort för dem. För de var i trälldom, och han har ^bbefriat dem. Och nu säger jag till dig, Alma: Gå din väg, och försök inte längre förgöra kyrkan, så att deras böner kan besvaras, och detta även om du själv blir förskjuten.”

17 Och nu hände det sig att detta var de sista ord som ängeln talade till Alma. Och han avlägsnade sig.

18 Och nu föll Alma och de som var med honom åter till marken, för stor var deras förvåning. För med egna ögon hade de sett en Herrens ängel,

och hans röst var som åska som fick marken att skaka. Och de visste att det inte fanns någonting utom Guds makt som kunde få jorden att skaka och få den att skälva som om den skulle rämna.

19 Och nu blev Almas förvåning så stor att han blev stum så att han inte kunde öppna munnen. Ja, han blev svag så att han inte ens kunde röra händerna. Därför lyftes han upp av dem som var med honom och bars hjälplös, ända till dess han blev lagd framför sin far.

20 Och de upprepade för hans far allt som hade hänt dem, och hans far fröjdade sig, för han förstod att det var Guds makt.

21 Och han lät samla en stor skara så att de kunde vittna om vad Herren hade gjort för hans son och även för dem som var med honom.

22 Och han lät samla prästerna. Och de började fasta och be till Herren sin Gud att han skulle öppna Almas mun så att han skulle kunna tala, och likaså att hans lemmar skulle återfå sin styrka – så att folkets ögon skulle öppnas till att se och förstå Guds godhet och härlighet.

23 Och det hände sig att sedan de fastat och bett under en tid av två dagar och två nätter återfick Almas lemmar sin styrka, och han stod upp och började tala till dem och manade dem att vara vid gott mod.

24 ”Ty”, sa han, ”jag har omvänt

13a HFS Jesus Kristus –
Kyrkans och

församlingens huvud.
14a Alma 10:22.

b Morm. 9:36–37.
16a Mosiah 23:1–4.

mig från mina synder och har återlösts av Herren. Se, jag är född av Anden.

25 Och Herren sa till mig: 'Förundras inte över att hela människosläktet, ja, män och kvinnor, alla nationer, släkter, tungomål och folk, måste "födas på nytt. Ja, födas av Gud, ^bförändras från sitt 'köttsliga och fallna tillstånd till ett tillstånd av rättfärdighet, genom att de återlöses av Gud och blir hans söner och döttrar.

26 Och på så sätt blir de nya skapelser, och om de inte gör det, kan de på "intet sätt ärva Guds rike.

27 Jag säger er att om detta inte sker måste de bli förskjutna', och detta vet jag eftersom jag var nära att bli förskjuten.

28 Dock har Herren, sedan jag kämpat mig igenom många prövningar och omvänt mig nästan till döds, i sin barmhärtighet funnit för gott att rycka mig ut ur en "evig eld, och jag är född av Gud.

29 Min själ har återlösts från bitterhetens galla och ondskans bojor. Jag var i den mörkaste avgrund, men nu ser jag Guds förunderliga ljus. Min själ "plågades av evig pina, men jag har ryckts undan, och min själ lider inte mer.

30 Jag förkastade min Återlösare och förnekade det som hade

talats av våra fäder. Men nu när de kan förutse att han ska komma, och att han kommer ihåg varje levande varelse som han har skapat, ska han uppenbara sig för alla.

31 Ja, "varje knä ska böjas och varje tunga bekänna inför honom. Ja, på den yttersta dagen, då alla människor ska stå för att ^bdömas av honom, ska de bekänna att han är Gud. Då ska de som lever 'utan Gud i världen bekänna att det eviga straffet är en rättvis dom över dem, och de ska bäva och darra och rygga under hans allt "utforskande ögas blick."

32 Och nu hände det sig att från nu och framåt började Alma undervisa folket, liksom de som var tillsammans med Alma då ängeln visade sig för dem. De färdades runt omkring i hela landet och förkunnade för alla människor det som de hade hört och sett och predikade Guds ord under många prövningar, och de förföljdes svårt av de icke troende och blev slagna av många av dem.

33 Men trots allt detta var de till stor tröst för kyrkan. De stärkte deras tro och förmanade dem med tålmod och mycken möda att hålla Guds bud.

34 Och fyra av dem var "Mosi-ahs söner. Och deras namn var

24a 2 Ne. 2:6–7.
HFS Återlösa, återlöst,
återlösning.

25a Rom. 6:3–11;
Mosiah 5:7;
Alma 5:14;
Mose 6:59.
HFS Född på nytt,

född av Gud.
b Mosiah 3:19; 16:3.
c HFS Köttslig.

26a Joh. 3:5.
28a 2 Ne. 9:16.
29a Mosiah 2:38.
31a Fil. 2:9–11;
Mosi-ah 16:1–2;

L&F 88:104.
b HFS Jesus Kristus –
Domare.
c Alma 41:11.
d HFS Gud, gudomen.
34a HFS Ammon,
Mosi-ahs son.

Ammon och Aron och Omner och Himni. Detta var namnen på Mosiahs söner.

35 Och de färdades genom hela Zarahemlas land och bland alla de människor som var undersåtar till kung Mosiah och arbetade ivrigt för att gottgöra all skada som de hade tillfogat kyrkan, bekände alla sina synder och förkunnade allt det som de hade sett och förklarade profetiorna och skrifterna för alla som önskade lyssna till dem.

36 Och på så sätt var de redskap i Guds händer till att bringa många till kunskapen om sanningen, ja, till kunskapen om sin Återlösare.

37 Och hur välsignade är de inte! För de "förkunnade frid, de förkunnade ^bglädjebud om det som är gott, och de förkunnade för folket att Herren regerar.

KAPITEL 28

Mosiahs söner går för att predika för lamaniterna – Med hjälp av de två siarstenarna översätter Mosiah Jarediternas plåtar. Omkring 92 f.Kr.

Nu hände det sig att sedan "Mosiahs söner gjort allt detta tog de ett litet antal med sig och återvände till sin far, kungen, och bad honom tillåta att de, tillsammans med dessa som de hade utvalt, skulle få bege

sig upp till ^bNephis land så att de skulle kunna predika det som de hade hört, och så att de skulle kunna predika Guds ord för sina bröder lamaniterna –

2 så att de kanske skulle kunna bringa dem till kunskapen om Herren deras Gud och övertyga dem om deras faders ondska, och så att de kanske skulle kunna bota dem från deras "hat mot nephiterna så att även dessa kunde förmås att fröjda sig i Herren sin Gud, så att de kunde bli vänligt sinnade mot varandra och så att inga fler stridigheter skulle finnas i hela det land som Herren deras Gud hade gett dem.

3 Nu önskade de att frälsning skulle förkunnas för varje levande varelse, för de kunde inte "tåla att någon ^bmänniskosjäl skulle gå förlorad. Ja, blotta tanken att någon själ skulle lida "oändlig pina fick dem att bäva och darra.

4 Och på så sätt påverkade Herrens Ande dem, för de var de "uslaste bland syndare. Och Herren fann i sin oändliga ^bbarmhärtighet för gott att skona dem. Ändå led de svår själsångest för sin ondskas skull, de led svårt och fruktade att de skulle bli för evigt förskjutna.

5 Och det hände sig att de under många dagar vädjade till sin far att de skulle få bege sig upp till Nephis land.

37a Jes. 52:7;
Mosiah 15:14–17.
HFS Predika.
b HFS Evangeliet.
28 1a Mosiah 27:34.
b Omni 1:12–13;

Mosiah 9:1.
2a Jakob 7:24.
3a Alma 13:27;
3 Ne. 17:14;
Mose 7:41.
b HFS Själén – Själarnas

värde.
c Jakob 6:10;
L&F 19:10–12.
4a Mosiah 27:10.
b HFS Barmhärtig,
barmhärtighet.

6 Och kung Mosiah gick och frågade Herren om han skulle låta sina söner bege sig upp bland lamaniterna för att predika ordet.

7 Och Herren sa till Mosiah: "Låt dem bege sig dit upp, för många ska tro på deras ord, och de ska få evigt liv. Och jag ska "befria dina söner ur lamaniternas händer."

8 Och det hände sig att Mosiah tillät dem att gå och göra såsom de begärt.

9 Och de "färdades ut i vildmarken för att gå upp och predika ordet bland lamaniterna, och jag ska senare ge en ^bberättelse om deras förehavanden.

10 Nu hade kung Mosiah ingen att överlämna riket till, för ingen av hans söner ville ta emot riket.

11 Därför tog han, efter att ha översatt och låtit skriva de uppteckningar som fanns på "plåtarna av guld som Limhis folk hade funnit och som hade överlämnats till honom av Limhis hand, de uppteckningar som var inristade på ^bplåtarna av mässing, och även Nephis plåtar och allt det som han hade skyddat och bevarat enligt Guds befallningar.

12 Och detta gjorde han på grund av sitt folks stora iver, för de var omåttligt angelägna om att få kunskap om de människor som hade gått under.

13 Och han översatte dem med

hjälp av de två "stenar som var fastsatta i två infattningar i en båge.

14 Och se, dessa hade beretts från begynnelsen för tolkning av språk och hade överlämnats från släktled till släktled.

15 Och de har skyddats och bevarats av Herrens hand för att han skulle kunna avslöja sitt folks ondska och avskryvdheter för varje levande varelse som skulle besitta landet.

16 Och den som innehar dessa stenar kallas "siare, enligt gamla tiders sed.

17 Sedan nu Mosiah hade fullbordat översättningen av dessa uppteckningar, se, då visade de sig innehålla en berättelse om det folk som "gick under, från den tid då de gick under och tillbaka till då det ^bstora tornet byggdes och då Herren "förbistrade människornas språk och de skingrades över hela jordens yta, ja, och även från den tiden och tillbaka till Adams skapelse.

18 Nu fick denna berättelse Mosiahs folk att sörja mycket, ja, de fylldes av sorg. Ändå gav den dem stor kunskap, över vilken de fröjdade sig.

19 Och denna berättelse ska skrivas senare, för se, det är lämpligt att alla människor ska känna till det som har skrivits i denna berättelse.

20 Och se, som jag sa er, sedan kung Mosiah hade gjort detta

7a Alma 19:22–23.

9a Alma 17:6–9.

b Alma 17–26.

11a HFS Guldplåtarna.

b HFS Mässingsplåtarna.

13a HFS Urim och

tummim.

16a Mosiah 8:13–18.

HFS Siare.

17a Mosiah 8:7–12.

b Eth. 1:1–5.

c 1 Mos. 11:6–9.

tog han plåtarna av ^amässing och allt det som han hade bevarat och överlämnade dem till Alma, som var Almas son, ja, alla uppteckningarna, och även ^buttydarna, och överlämnade dem till honom och befallde honom att han skulle skydda och ^cbevara dem och även föra en uppteckning över folket och överlämna dem från ett släktled till nästa, alldeles som de hade överlämnats från den tid då Lehi lämnade Jerusalem.

KAPITEL 29

Mosiah föreslår att domare utses i stället för en kung – Orättfärdiga kungar förleder folket till synd – Alma den yngre utses till överdomare genom folkets röst – Han är även högpräst över kyrkan – Alma den äldre och Mosiah dör. Omkring 92-91 f.Kr.

NÄR nu Mosiah hade gjort detta sände han bud ut över hela landet, bland allt folket, för han önskade veta deras vilja beträffande vem som skulle bli deras kung.

2 Och det hände sig att folkets röst lød: "Vi önskar att Aron, din son, ska bli vår kung och vår styresman."

3 Nu hade Aron gått upp till Nephis land, och därför kunde kungen inte överlämna riket till honom, och inte heller ville Aron överta riket. Inte heller var någon annan av ^aMosiahs söner villig att överta riket.

4 Därför sände kung Mosiah åter bud ut bland folket, ja, ett skriftligt budskap sände han ut bland folket. Och dessa är de ord som blev skrivna, nämligen:

5 "Se, o ni mitt folk, eller mina bröder, för jag aktar er som sådana, jag önskar att ni ska betänka den sak ni har kallats att avgöra – för ni önskar få en ^akung.

6 Nu förkunnar jag för er att den som riket rätteligen tillhör har avböjt och vill inte överta riket.

7 Och om nu en annan skulle utses i hans ställe, se, då fruktar jag att stridigheter skulle uppstå bland er. Och vem vet om inte min son, som riket tillhör, skulle bli vred och dra med sig en del av folket, vilket skulle orsaka krig och stridigheter bland er, vilket skulle orsaka stor blodsutgjutelse och förvrängning av Herrens vägar, ja, och förgöra många människors själar.

8 Nu säger jag till er: Låt oss vara visa och begrunda detta, för vi har ingen rätt att förgöra min son, och inte heller skulle vi ha någon rätt att förgöra någon annan om denne skulle utses i hans ställe.

9 Och om min son åter skulle vända sig till sitt högmod och till fåfängliga ting, skulle han ta tillbaka det han sagt och göra anspråk på sin rätt till riket, vilket skulle få honom

20a Alma 37:3-10.

b HFS Urim och tummim.

c HFS Skrifterna – Skrifter ska bevaras.

29 3a Mosiah 27:34.

5a 1 Sam. 8:9-19.

och även detta folk att begå mycket synd.

10 Och låt oss nu vara visa och se fram emot detta och göra det som säkrar freden åt detta folk.

11 Därför ska jag vara er kung under återstoden av mina dagar, men låt oss ^autse ^bdomare till att döma detta folk enligt vår lag. Och vi ska ordna detta folks angelägenheter på ett nytt sätt, för vi ska utse visa män till att vara domare som ska döma detta folk enligt Guds bud.

12 Nu är det bättre att en människa blir dömd av Gud än av en människa, för Guds domar är alltid rättvisa, men en människas domar är inte alltid rättvisa.

13 Om det därför vore möjligt att ni kunde få ^arättfärdiga män till kungar som skulle upprätta Guds lagar och döma detta folk enligt hans bud, ja, om ni kunde få män till era kungar som skulle göra det som min far ^bBenjamin gjorde för detta folk – jag säger er att om detta alltid vore fallet, då skulle det vara lämpligt för er att alltid ha kungar att regera över er.

14 Och även jag själv har arbetat med all kraft och all förmåga som jag ägt för att lära er Guds bud och för att upprätta fred överallt i landet och för att det inte ska finnas några krig eller stridigheter, inga stölder eller plundringar eller mord

eller något annat slag av ondska.

15 Och den som har gjort något ont, honom har jag ^abestraffat enligt det brott han har begått enligt den lag som har getts till oss av våra fäder.

16 Nu säger jag er att eftersom inte alla människor är rättfärdiga är det inte rådligt för er att ha en kung, eller kungar, att regera över er.

17 För se hur stor ^aondska en enda ^bogudaktig kung kan orsaka, ja, vilken stor förödelse!

18 Ja, kom ihåg kung Noa, hans ^aogudaktighet och hans avskyrigheter, och även hans folks ogudaktighet och avskyrigheter. Se vilken stor förödelse som drabbade dem. Och på grund av sin ondska blev de även försatta i ^bträldom.

19 Och om det inte hade varit för deras allvise Skapares ingripande, och detta tack vare deras uppriktiga omvändelse, skulle de oundvikligen ha varit kvar i träldom fram till nu.

20 Men se, han befriade dem eftersom de ^aödmjukade sig inför honom, och eftersom de ^bropade högt till honom befriade han dem ur träldomen. På så sätt verkar Herren med sin makt under alla förhållanden bland människobarnen och räcker ut ^cbarmhärtighetens arm åt dem som sätter sin ^dlit till honom.

11 *a* Mosiah 29:25–27.

b 2 Mos. 18:13–24.

13 *a* Mosiah 23:8, 13–14.

b Morm. ord 1:17–18.

15 *a* Alma 1:32–33.

17 *a* Alma 46:9–10.

b Mosiah 23:7–9.

18 *a* Mosiah 11:1–15.

b 1 Sam. 8:10–18;

Mosiah 12:1–8;

Eth. 6:22–23.

20 *a* Mosiah 21:13–15.

b 2 Mos. 2:23–25;

Alma 43:49–50.

c Hes. 33:11, 15–16;

Mosiah 26:30.

d HFS Tillit.

21 Och se, nu säger jag er: Ni kan inte avsätta en ogudaktig kung på annat sätt än genom många stridigheter och stor blodsutgjutelse.

22 För se, han har sina "vänner i ondskan, och han har sina vakter omkring sig. Och han river upp de lagar som stiftats av dem som har regerat i rättfärdighet före honom, och Guds bud trampar han under sina fötter.

23 Och han stiftar lagar och sänder ut dem bland sitt folk, ja, lagar efter sin egen "ogudaktighet. Och den som inte lyder hans lagar låter han förgöra, och mot dem som gör uppror mot honom sänder han sina härar till strid, och om han kan förgör han dem. På så sätt förvränger en orättfärdig kung alla rättfärdighetens vägar.

24 Och nu säger jag er att det inte är önskvärt att ni drabbas av sådana avskyrvärderheter.

25 Välj därför genom detta folks röst ut domare, så att ni kan bli dömda enligt de lagar som har getts er av våra fäder, vilka är rätta och vilka blev dem givna av Herrens hand.

26 Det är nu inte vanligt att folkets röst önskar något som strider mot det som är rätt, men det är vanligt att en mindre del av folket önskar det som inte är rätt. Därför ska ni lyda och göra det till er lag att ordna era angelägenheter genom folkets röst.

27 Och "om tiden kommer då folkets röst väljer ondskan, då är tiden inne då Guds straffdomar ska komma över er. Ja, då är tiden inne då han ska hemsöka er med stor förgörelse alldeles som han hittills har hemsökt detta land.

28 Om ni nu har domare och de inte dömer er enligt den lag som har getts, så kan ni låta dem dömas av en högre domare.

29 Om era högre domare inte dömer rättfärdiga domar ska ni låta ett litet antal av era lägre domare samlas, och de ska döma era högre domare enligt folkets röst.

30 Och jag befäller er att göra detta i Herrens fruktan. Och jag befäller er att göra detta och att ni inte ska ha någon kung, så att ansvaret vilar på detta folks egna huvuden om de begår synder och utför ondskefulla gärningar.

31 För se, jag säger er att många människors synder har orsakats av deras kungars ondskan. Därför vilar ansvaret för deras ondskan på deras kungars huvuden.

32 Och nu önskar jag att sådan "ojämlikhet inte längre ska finnas i detta land, särskilt inte bland detta mitt folk. För jag vill att detta land ska vara ett ^bfrihetens land och att ^cvarje människa ska kunna åtnjuta lika rättigheter och förmåner så länge Herren önskar att vi ska leva och ärva landet, ja, så länge

22a 1 Kung. 12:8–14.

23a HFS Ogudaktig, ogudaktighet.

27a Alma 10:19.

32a Alma 30:11.

b 2 Ne. 1:7; 10:11.

HFS Fri, frihet.

c Alma 27:9.

några av våra efterkommande finns kvar i landet.”

33 Och mycket mera skrev kung Mosiah till dem och förklarade för dem en rättfärdig kungs alla prövningar och bekymmer, ja, all själslig vanda de har för sitt folk, och allt knot från folket över sin kung. Och han förklarade allt detta för dem.

34 Och han sa till dem att det inte borde vara så, utan bördan borde vila på hela folket så att var och en fick bära sin del.

35 Och han förklarade för dem även alla de nackdelar de skulle lida genom att ha en orättfärdig kung att regera över sig,

36 ja, alla hans ondskefulla gärningar och avskyvärdheter och alla krigen och stridigheterna och blodsutgjutelsen och stölderna och plundringen och bedrivandet av hor och all slags ondska som inte kan uppräknas – och sa dem att det inte borde vara så och att sådant uttryckligen stred mot Guds bud.

37 Och nu hände det sig att sedan kung Mosiah sänt ut detta bland sitt folk blev de övertygade om sanningen i hans ord.

38 Därför tog de tillbaka sin begäran om en kung och blev mycket angelägna om att alla skulle få lika möjligheter i hela landet. Ja, och var och en uttryckte en villighet att ansvara för sina egna synder.

39 Därför hände det sig att de

samlades i grupper i hela landet för att rösta om vilka som skulle bli deras domare och döma dem enligt den ^alag som blivit dem given. Och de fröjdade sig storligen över den ^bfrihet som hade beviljats dem.

40 Och deras kärlek till Mosiah växte sig allt starkare. Ja, de högaktade honom mer än någon annan människa, för de såg honom inte som en tyrann som sökte egen vinning, ja, den mammon som fördärvar själen. För han hade inte utkrävt rikedomar av dem, inte heller hade han behag i blodsutgjutelse. I stället hade han upprättat “fred i landet och hade låtit sitt folk befrias från all slags trälldom. Därför högaktade de honom, ja, storligen, över alla gränser.

41 Och det hände sig att de utnämnde “domare till att råda över sig, eller till att döma dem enligt lagen. Och detta gjorde de i hela landet.

42 Och det hände sig att Alma utnämndes till att bli den förste överdomaren. Och han var även högpräst, eftersom hans far hade förlänat honom det ämbetet och gett honom ansvaret för alla kyrkans angelägenheter.

43 Och nu hände det sig att Alma ^avandrade på Herrens vägar, och han höll hans bud, och han dömde rättfärdiga domar, och det rådde oavbruten fred i landet.

44 Och så inleddes domarnas

39^a Alma 1:14.

^b HFS Fri, frihet.

40^a HFS De som

skapar frid.

41^a Mosiah 29:11.

43^a HFS Vandra, vandra

med Gud.

regering i hela Zarahemlas land, bland hela det folk som kallades nephiter. Och Alma var den förste och högste domaren.

45 Och nu hände det sig att hans far dog när han var åttio och två år gammal, efter att ha levt för att uppfylla Guds befallningar.

46 Och det hände sig att även

Mosiah dog, i det trettio och tredje året av sin regering, då han var "sextio och tre år gammal, vilket i allt utgör fem hundra och nio år från den tid då Lehi lämnade Jerusalem.

47 Och så slutade kungarnas regering över Nephis folk, och så slutade Almas dagar, han som var deras kyrkas grundare.

ALMAS BOK

ALMAS SON

Berättelsen om Alma, som var son till Alma, den förste och högste domaren över Nephis folk och även högpräst över kyrkan. En berättelse om domarnas regering och krigen och stridigheterna bland folket. Och även en berättelse om ett krig mellan nephiter och lamaniter enligt den uppteckning som Alma, den förste och högste domaren, förde.

KAPITEL 1

Nehor undervisar om falska lärosatser, upprättar en kyrka, instiftar prästvælde och dräper Gideon – Nehor avrättas för sina brott – Prästvælde och förföljelser breder ut sig bland folket – Prästerna försörjer sig själva, folket tar hand om de fattiga och kyrkan blomstrar. Omkring 91–88 f.Kr.

NU hände det sig under det första året av domarnas regering över Nephis folk, från den tiden och framåt, att kung Mosiah, som hade "lämnat denna värld och hade kämpat

den goda kampen och hade vandrat rätttrådigt inför Gud, inte hade lämnat någon att regera i sitt ställe. Dock hade han stiftat ^blagar, och dessa hade antagits av folket varför de var förpliktade att rätta sig efter de lagar som han hade stiftat.

2 Och det hände sig under det första året av Almas regering på domarsätet att en "man fördes inför honom för att dömas, en man som var storväxt och känd för sin stora styrka.

3 Och han hade gått omkring bland folket och predikat för dem det som han "påstod vara

46a Mosiah 6:4.

[ALMA]

1 1a Mosiah 29:46.

b Jar. 1:5; Alma 4:16;

Hel. 4:22.

2a Alma 1:15.

3a Hes. 13:3.

Guds ord, men som var riktat ^bmot kyrkan. Han förkunnade för folket att varje präst och lärare borde ^csöka anseende bland folket och att de ^dinte borde arbeta med sina händer utan borde försörjas av folket.

4 Och han betygade även för folket att hela människosläktet skulle bli frälst på den yttersta dagen och att de inte behövde frukta eller bäva, utan de kunde upplyfta sina huvuden och fröjda sig, för Herren hade skapat alla människor och hade även återlöst alla människor, och till sist skulle alla människor få evigt liv.

5 Och det hände sig att han undervisade om detta så kraftfullt att många trodde på hans ord, ja, så många att de började försörja honom och ge honom pengar.

6 Och han började upphöja sig i sitt hjärtas högmod och bära högst dyrbara kläder, ja, och han började även upprätta en ^akyrka enligt det han predikade.

7 Och det hände sig att då han var på väg för att predika för dem som trodde på hans ord, mötte han en man som tillhörde Guds kyrka, ja, som även var en av dess lärare. Och han inledde en häftig dispyt med honom för att kunna förleda kyrkans folk. Men mannen motstod honom och tillrättavisade honom med ^aGuds ord.

8 Och mannens namn var ^aGideon, och det var han som hade varit ett redskap i Guds händer till att befria Limhis folk ur trälldomen.

9 Eftersom Gideon nu motstod honom med Guds ord vredgades han på Gideon och drog sitt svärd och började slå honom. Nu var Gideon kommen till hög ålder och kunde därför inte stå emot hans slag, varför han blev ^adräpt medelst svärdet.

10 Och mannen som dräpte honom togs tillfånga av kyrkans folk och fördes inför Alma för att ^adömas enligt de brott som han hade begått.

11 Och det hände sig att han stod inför Alma och försvarade sig med stor dristighet.

12 Men Alma sa till honom: ^a”Se, detta är första gången som ^aprästvälde har instiftats bland detta folk. Och se, du är inte endast skyldig till prästvälde utan har även försökt genomdriva det med svärd. Och om prästvälde skulle påtvingas detta folk skulle det leda till dess fullständiga undergång.

13 Och du har utgjutit en rättfärdig mans blod, ja, en man som har gjort mycket gott bland detta folk. Och om vi skulle skona dig skulle hans blod komma över oss som ^ahämnd.

14 Därför ^adöms du till döden

3b HFS Antikrist.

c Luk. 6:26;

1 Ne. 22:23.

d Mosiah 18:24, 26;
27:5.

6a 1 Ne. 14:10.

7a HFS Guds ord.

8a Mosiah 20:17; 22:3.

9a Alma 6:7.

10a Mosiah 29:42.

12a 2 Ne. 26:29.

HFS Prästvälde.

13a HFS Hämnd.

14a HFS Dödsstraff.

enligt den lag vi har fått av Mosiah, vår siste kung. Och den har godkänts av detta folk, varför folket måste rätta sig efter lagen.”

15 Och det hände sig att de grep honom, och hans namn var “Nehor. Och de förde honom till toppen på kullen Manti, och där tvingades han erkänna, eller snarare erkände han, mellan himlarna och jorden, att det han hade lärt folket stred mot Guds ord. Och där led han en neslig ^bdöd.

16 Detta gjorde dock inte slut på prästvåldets spridning över landet, för det fanns många som älskade världens fåfängliga ting. Och de gick ut och predikade falska läror, och detta gjorde de för att vinna “rikedomar och ära.

17 Ändå vågade de inte “ljuga, av fruktan för lagen ifall det skulle bli känt, för lögnare bestraffades. Därför låtsades de predika enligt sin tro, och lagen kunde nu inte göras gällande mot någon människa för hennes ^btros skull.

18 Och de vågade inte “stjäla av fruktan för lagen, för sådant bestraffades. Inte heller vågade de råna eller mörda, för den som ^bmördade straffades med ^cdöden.

19 Men det hände sig att de som inte tillhörde Guds kyrka

började förfölja dem som tillhörde Guds kyrka och hade tagit på sig Kristi namn.

20 Ja, de förföljde dem och hånade dem med alla slags ord, och detta på grund av deras ödmjukhet, eftersom de inte upphöjde sig i sina egna ögon och eftersom de delade Guds ord med varandra, utan “pengar och för intet.

21 Nu fanns det bland kyrkans folk en sträng lag om att ingen människa som tillhörde kyrkan fick stå upp och “förfölja dem som inte tillhörde kyrkan, och att det inte fick förekomma någon förföljelse bland dem själva.

22 Ändå fanns det många bland dem som började bli högmögiga och började tvista med sina motståndare, och till och med slå dem, ja, de slog varandra med knytnävarna.

23 Detta var nu i det andra året av Almas regering, och det orsakade kyrkan stora svårigheter, ja, det blev orsak till stora provningar för kyrkan.

24 För mångas hjärtan var förhärdade, och deras namn “utplånades så att de inte längre blev ihågkomna bland Guds folk. Och även många andra ^bdrog sig undan dem.

25 Nu var detta en stor provning för dem som stod fasta i tron. Ändå var de ståndaktiga

15a Alma 1:2.

b 5 Mos. 13:1–9.

16a HFS Fåfång, fåfänga;
Rikedomar.

17a HFS Lögn;
Ärlig, ärlighet.
b Alma 30:7–12;

TA 1:11.

18a HFS Stjäla, stöld.

b HFS Mord.

c HFS Dödsstraff.

20a Jes. 55:1–2.

21a HFS Förfölja,
förföljelse.

24a 2 Mos. 32:33;

Mosiah 26:36;

Alma 6:3.

HFS Uteslutning.

b Alma 46:7.

HFS Avfall.

och orubbliga i att hålla Guds bud, och de bar med ^atålmod den förföljelse de utsattes för.

26 Och när prästerna lämnade sitt ^aarbete för att förkunna Guds ord för folket, lämnade också folket sina arbeten för att höra Guds ord. Och när prästerna hade förkunnat Guds ord för dem vände de alla flitigt tillbaka till sina arbeten. Och prästen ansåg sig inte förmer än sina åhörare, för predikanten var inte bättre än åhöraren, inte heller var läraren bättre än eleven. Och på så sätt var de alla jämlika, och de arbetade alla, var och en ^befter sin styrka.

27 Och de ^adelade med sig av sina ägodelar, var och en efter vad han hade, till de ^bfattiga och de behövande och de sjuka och de lidande. Och de bar inga dyrbara kläder men var ändå prydliga och behagfulla.

28 Och på så sätt ordnade de kyrkans angelägenheter, och på så sätt började de återigen få oavbruten fred trots alla sina förföljelser.

29 Och tack vare kyrkans orubblighet började de nu bli mycket ^arika och hade ett överflöd av allt som de stod i behov av – ett överflöd av flockar och hjordar och gödboskap av varje slag, och även ett överflöd av säd och av guld och av silver

och av dyrbarheter, och överflöd av ^bsiden och fint tvinnat linne och allt slags präktigt, enkelt tyg.

30 Och på så sätt avvisade de under sina ^agynnsamma omständigheter ingen som var ^bnaken eller som var hungrig eller som var törstig eller som var sjuk eller som inte hade fått näring. Och deras hjärtan var inte begivna på rikedomar varför de var frikostiga mot alla, både gammal och ung, både träl och fri, både man och kvinna, såväl utanför kyrkan som inom kyrkan, och de hade inte ^canseende till person när det gällde de behövande.

31 Och på så sätt hade de framgång och blev mycket mer välbärgade än de som inte tillhörde deras kyrka.

32 För de som inte tillhörde deras kyrka ägnade sig åt svartkonster och åt ^aavgudadyrkan eller ^blätta och åt ^ctomt prat och åt ^davund och stridigheter. De bar dyrbara kläder och ^eförhävde sig med högmod i blicken. De förföljde, ljög, stal, plundrade, bedrev hor och mördade, och begick all slags ogudaktighet. Men lagen verkställdes på alla dem som överträdde den, i den mån som det var möjligt.

33 Och det hände sig att genom

25^a HFS Tålmod.

26^a Mosiah 18:24, 26; 27:3–5.

^b Mosiah 4:27; L&F 10:4.

27^a HFS Gåvor.

^b Luk. 18:22; Mosiah 4:26;

L&F 42:29–31.

29^a HFS Rikedomar.

^b Alma 4:6.

30^a Jakob 2:17–19.

^b HFS Fattiga.

^c Alma 16:14;

L&F 1:35.

32^a HFS Avgudadyrkan.

^b HFS Lat, lätta.

^c HFS Förtal.

^d HFS Avund.

^e Jakob 2:13;

Alma 31:25;

Morm. 8:28.

HFS Högmod.

att lagen på så sätt tillämpades på dem, så att var och en fick lida enligt vad han hade gjort, blev de lugnare och vågade inte begå någon ogudaktighet, ifall det skulle bli känt. Därför rådde det stor fred bland Nephis folk fram till det femte året av domarnas regering.

KAPITEL 2

Amlici traktar efter att bli kung men förkastas av folkets röst – Hans efterföljare gör honom till kung – Amliciterna för krig mot nephiterna och besegras – Lamaniterna och amliciterna förenar sina styrkor och besegras – Alma dräper Amlici. Omkring 87 f.Kr.

OCH det hände sig i början av det femte året av deras regering att stridighet uppstod bland folket, för en viss man som hette Amlici, och han var en mycket listig man, ja, en vis man efter världens visdom, och han var av samma orden som den man var som dräpte "Gideon med svärd och som avrättades enligt lagen –

2 Denne Amlici hade nu genom sin list dragit med sig många människor, ja, så många att de började bli mycket inflytelserika, och de började försöka insätta Amlici till kung över folket.

3 Nu oroade detta kyrkans folk, och även alla dem som inte hade låtit sig övertalas av Amlici, för de visste att enligt

deras lag måste sådant avgöras genom "folkets röst.

4 Om det därför var möjligt för Amlici att få folkets röst skulle han, som var en ogudaktig man, "beröva dem deras rättigheter och förmåner som kyrka. För det var hans avsikt att förgöra Guds kyrka.

5 Och det hände sig att folket samlades i grupper överallt i landet, var och en enligt sin mening, antingen den var för eller emot Amlici, och hade många ordstrider och förunderliga "tvister med varandra.

6 Och på så sätt samlades de för att avge sin röst om saken, och dessa framlades för domarna.

7 Och det hände sig att folkets röst gick emot Amlici så att han inte gjordes till kung över folket.

8 Nu orsakade detta stor glädje i deras hjärtan som var emot honom, men Amlici hetsade dem som stödde honom till vrede mot dem som inte stödde honom.

9 Och det hände sig att de samlades och invigde Amlici till sin kung.

10 När nu Amlici hade gjorts till kung över dem befallde han dem att ta till vapen mot sina bröder, och detta gjorde han för att han skulle kunna underkuva dem.

11 Nu uppkallades Amlicis anhängare efter Amlicis namn och kallades "amliciter, och

2 1a Alma 1:8.

3a Mosiah 29:25-27;

Alma 4:16.

4a Alma 10:19;

Hel. 5:2.

5a 3 Ne. 11:29.

11a Alma 3:4.

återstoden kallades ^bnephiter, eller Guds folk.

12 Och nephiternas folk var medvetna om amliciternas avsikter, och därför beredde de sig att möta dem. Ja, de beväpnade sig med svärd och med kroksablar och med bågar och med pilar och med stenar och med slungor och med alla slags ^akrigsvapen av varje sort.

13 Och sålunda var de beredda att möta amliciterna när dessa skulle komma. Och det utsågs befälhavare och högre befälhavare och huvudbefälhavare alltefter deras antal.

14 Och det hände sig att Amlici beväpnade sina män med alla slags krigsvapen av varje sort. Och han utsåg även styresmän och ledare över sitt folk till att föra dem i krig mot sina bröder.

15 Och det hände sig att amliciterna kom upp på kullen Amnihu som låg öster om ^afloden Sidon, som rann förbi ^bZarahemlas land, och där började de kriga mot nephiterna.

16 Och Alma, som var ^aöverdomare och regent över Nephis folk, drog därför upp med sitt folk, ja, med sina befälhavare och huvudbefälhavare i spetsen för sina härar till strid mot amliciterna.

17 Och de började dräpa amliciterna på kullen öster om Sidon. Och amliciterna stred mot nephiterna med så stor

styrka att många av nephiterna föll för amliciterna.

18 Men Herren styrkte nephiternas hand så att de dräpte många av amliciterna i ett stort blodbad och så att dessa tog till flykten för dem.

19 Och det hände sig att nephiterna förföljde amliciterna hela den dagen och ^adräpte många av dem i ett stort blodbad, så att tolv tusen femhundra-trettio och två själar av amliciterna dräptes, och sex tusen femhundra-sextio och två själar av nephiterna dräptes.

20 Och det hände sig att när Alma inte längre kunde förfölja amliciterna lät han sitt folk slå upp sina tält i ^aGideons dal, den dal som fått namn efter den Gideon som dräptes med svärd av ^bNehors hand, och i den dalen slog nephiterna upp sina tält för natten.

21 Och Alma sände ut spejare för att följa efter återstoden av amliciterna så att han skulle kunna få reda på deras planer och deras anslag och därigenom kunna skydda sig mot dem, så att han kunde bevara sitt folk från att förgöras.

22 Och de som han sändt ut för att bevaka amliciternas läger hette Zeram och Amnor och Manti och Limher. Det var dessa som med sina män gick ut för att bevaka amliciternas läger.

23 Och det hände sig att de nästa dag skyndsamt återvände

11 *b* Jakob 1:13–14;
Mosiah 25:12;
Alma 3:11.
12 *a* Mosiah 10:8;

Hel. 1:14.
15 *a* Alma 3:3.
b Omni 1:13–15.
16 *a* Mosiah 29:42.

19 *a* Alma 3:1–2, 26; 4:2.
20 *a* Alma 6:7.
b Alma 1:7–15; 14:16.

till nephiternas läger, och de var mycket förvånade och skräckslagna och sa:

24 "Se, vi följde "amliciternas här och till vår stora förvåning såg vi i Minons land, ovanför Zarahemlas land på vägen mot ^bNephis land, en talrik skara lamaniter. Och se, amliciterna har förenat sig med dem.

25 Och de överfaller våra bröder i det landet, och dessa flyr för dem med sina hjordar och sina hustrur och sina barn mot vår stad. Och om vi inte skyndar oss intar de vår stad, och våra fäder och våra hustrur och våra barn blir dräpta."

26 Och det hände sig att Nephis folk tog sina tält och drog ut ur Gideons dal mot sin stad, som var staden "Zarahemla.

27 Och se, när de korsade floden Sidon kom lamaniterna och amliciterna emot dem för att förgöra dem, och de tycktes nästan lika "talrika som havets sand.

28 Men nephiterna blev "styrkta av Herrens hand eftersom de med kraft hade bett honom att han skulle befria dem ur deras fienders händer. Därför hörde Herren deras rop och styrkte dem, och lamaniterna och amliciterna föll för dem.

29 Och det hände sig att Alma kämpade mot Amlici med svärd, ansikte mot ansikte. Och de stred med all kraft mot varandra.

30 Och det hände sig att Alma, som var en gudsman och

utövade stor "tro, ropade och sa: "O Herre, förbarma dig och skona mitt liv så att jag kan bli ett redskap i din hand till att frälsa och bevara detta folk."

31 När nu Alma hade sagt dessa ord stred han återigen mot Amlici. Och han blev styrkt så att han dräpte Amlici med svärdet.

32 Och han stred även mot lamaniternas kung. Men lamaniternas kung flydde bort från Alma och sände sina livvakter att strida mot Alma.

33 Men Alma och hans livvakter stred mot lamaniternas kungs livvakter till dess han hade dräpt och drivit dem tillbaka.

34 Och sålunda rensade han marken, eller rättare stranden, som låg väster om floden Sidon och kastade de dräpta lamaniternas kroppar i Sidons vatten, så att hans folk därigenom kunde få rum att gå över och strida mot lamaniterna och amliciterna på västra sidan om floden Sidon.

35 Och det hände sig att när de alla hade gått över floden Sidon började lamaniterna och amliciterna ta till flykten för dem, trots att de var så talrika att de inte kunde räknas.

36 Och de flydde för nephiterna mot vildmarken som låg åt väster och norr, bortom landets gränser. Och nephiterna förföljde dem av all kraft och dräpte dem.

37 Ja, de mötte motstånd från

24a Alma 3:4, 13–18.
b 2 Ne. 5:8.

26a Omni 1:14, 18.
27a Jar. 1:6.

28a 5 Mos. 31:6.
30a HFS Tro.

alla håll och dräptes och fördrevs till dess de hade skingrats åt väster och åt norr, till dess de hade nått den vildmark som hette Hermounts. Och detta var den del av vildmarken som var hemsökt av vilda och glupska djur.

38 Och det hände sig att många dog i vildmarken av sina sår och blev uppätta av dessa vilddjur och av luftens gamar. Och deras ben har återfunnits och har lagts i högar på jorden.

KAPITEL 3

Amliciterna hade märkt sig enligt det profetiska ordet – Lamaniterna hade förbannats för sin upproriskhet – Människorna drar själva på sig sina förbannelser – Nephiterna besegrar ännu en lamanitisk här. Omkring 87–86 f.Kr.

OCH det hände sig att sedan de nephiter som inte "dräpts av krigsvapnen hade begravt dem som dräpts – nu räknades inte de som dräpts eftersom de var så många – och sedan de begravt sina döda återvände de alla till sina länder och till sina hem och sina hustrur och sina barn.

2 Nu hade många kvinnor och barn dräpts med svärd, och även många av deras flockar och deras hjordar. Och även många av deras sädesåkrar hade förstörts, för de hade trampats ner av människomassorna.

3 Och alla de lamaniter och amliciter som hade stupat på floden Sidons strand kastades nu i "Sidons vatten. Och se, deras ben ligger i ^bhavets djup, och de är många.

4 Och "amliciterna skilde sig från nephiterna, för de hade ^bmärkt sig med rött i pannan på samma sätt som lamaniterna. Men de hade inte rakat huvudena som lamaniterna.

5 Se, lamaniternas huvuden var rakade och de var "nakna, så när som på skinnet som var fäst om deras höfter, och även deras rustning som var fäst om dem, och deras bågar och deras pilar och deras stenar och deras slungor och så vidare.

6 Och lamaniternas hud var mörk enligt det märke som sattes på deras fäder, vilket var en "förbannelse över dem på grund av deras överträdelse och deras upproriskhet mot sina bröder, vilka var Nephi, Jakob och Josef och Sam, vilka var rättfärdiga och heliga män.

7 Och deras bröder sökte förgöra dem och därför förbannades de, och Herren Gud satte ett "märke på dem, ja, på Laman och Lemuel och även på Ismaels söner och ismaelitiska kvinnor.

8 Och detta skedde för att deras avkomlingar skulle kunna urskiljas från deras bröders avkomlingar, så att Herren Gud därigenom skulle kunna

3 1a Alma 2:19; 4:2.
3a Alma 2:15.
b Alma 44:22.
4a Alma 2:11.

b Alma 3:13–19.
5a Enos 1:20;
Mosiah 10:8;
Alma 42:18–21.

6a 2 Ne. 5:21; 26:33.
Hfs Förbanna,
förbannelser.
7a 1 Ne. 12:23.

bevara sitt folk, för att de inte skulle "blandas och tro på falska ^btraditioner, vilket skulle leda till deras undergång.

9 Och det hände sig att alla som beblandade sig med lamaniterna bringade samma förbannelse över sin säd.

10 Den som lät sig förledas av lamaniterna fick därför namn efter dem, och ett märke sattes på honom.

11 Och det hände sig att alla som inte trodde på lamaniternas "tradition utan trodde på de uppteckningar som hade förts ut ur Jerusalems land, och även på sina fäders tradition, som var sann, och som trodde på Guds bud och höll dem, kallades alltifrån den stunden för nephiter, eller Nephis folk.

12 Och det är de som har fört de "sanna uppteckningarna om sitt folk, och även om lamaniternas folk.

13 Nu återvänder vi till amliciterna, för även de fick ett "märke satt på sig. Ja, de satte märke på sig själva, ja, ett rött märke på pannan.

14 På så sätt uppfylls Guds ord, för dessa är de ord som han sa till Nephi: "Se, lamaniterna har jag förbannat, och jag ska sätta ett märke på dem för att de och deras avkomlingar ska kunna urskiljas från dig och dina avkomlingar från denna stund och för evigt, om de inte

omvänder sig från sin ogudaktighet och "vänder sig till mig så att jag kan förbarma mig över dem."

15 Och vidare: "Jag ska sätta ett märke på honom som beblandar sig med dina bröder så att även han drabbas av förbannelsen."

16 Och vidare: "Jag ska sätta ett märke på den som strider mot dig och din avkomma.

17 Och vidare säger jag att den som avviker från dig inte längre ska kallas din avkomling, och jag ska härefter och för evigt välsigna dig och vem som än kallas din avkomling." Och detta var Herrens löften till Nephi och till hans avkomlingar.

18 Nu visste inte amliciterna att de uppfyllde Guds ord när de började sätta märken på sina pannor, men de hade gjort öppet "uppror mot Gud, och därför var det nödvändigt att förbannelsen skulle drabba dem.

19 Nu vill jag att ni ska förstå att de själva drog på sig "förbannelsen. Och på samma sätt drar varje människa som drabbas av förbannelse på sig sin egen fördömelse.

20 Nu hände det sig inte många dagar efter det slag som utkämpades i Zarahemla av lamaniterna och amliciterna, att ännu en lamanitisk här drog

8a HFS Äktenskap,
gifta sig –
Blandäktenskap.
b Mosiah 10:11–18;
Alma 9:16.

11a Alma 17:9–11.
12a Mosiah 1:6;
Eth. 4:6–11.
13a Alma 3:4.
14a 2 Ne. 30:4–6.

18a 4 Ne. 1:38.
HFS Uppror,
upproriskhet.
19a 2 Ne. 5:21–25;
Alma 17:15.

in mot Nephis folk, på "samma plats där den första hären mötte amliciterna.

21 Och det hände sig att en här sändes för att driva ut dem ur deras land.

22 Nu led Alma själv av ett "sår och gick denna gång inte till strid mot lamaniterna.

23 Men han sände en talrik här mot dem, och de drog ut och dräpte många av lamaniterna och drev ut återstoden av dem från sitt lands gränser.

24 Och sedan återvände de och upprättade fred i landet, och de blev under en tid inte längre besvärade av sina fiender.

25 Nu skedde allt detta, ja, alla dessa krig och strider började och slutade i det femte året av domarnas regering.

26 Och under ett år sändes tusentals och tiotusentals själar till den eviga världen så att de där kan få skörda "lönen för sina gärningar, vare sig de varit goda eller de varit onda, skörda evig lycka eller evigt elände alltefter den ande de behagade lyda, vare sig det är en god ande eller en ond.

27 För varje människa får sin "lön av honom som hon behagar ^blyda, och detta är enligt profetians andes ord. Låt det därför ske enligt det som är sant. Och så slutar det femte året av domarnas regering.

KAPITEL 4

Alma döper tusentals omvända – Ondska kommer in i kyrkan och kyrkans utveckling hindras – Nephiah utses till överdomare – Alma, som är högpräst, ägnar sig åt den andliga verksamheten. Omkring 86–83 f.Kr.

Nu hände det sig i det sjätte året av domarnas regering över Nephis folk att det inte förekom några stridigheter eller krig i "Zarahemlas land.

2 Men folket led, ja, de led svårt av "förlusten av sina bröder och även av förlusten av sina flockar och hjordar och även av förlusten av sina sädesfält som hade trampats ner och förstörts av lamaniterna.

3 Och så stort var deras lidande att varje själ hade orsak att sörja. Och de trodde att det var Guds straffdomar som hade drabbat dem för deras ogudaktighets och deras avskyvärdheters skull. Därför väcktes de till hågkomst om sin plikt.

4 Och de började organisera kyrkan mer fullständigt. Ja, och många "döptes i Sidons vatten och anslöt sig till Guds kyrka. Ja, de döptes av Almas hand, denne som hade invigts som ^bhögpräst över kyrkans folk av sin far Almas hand.

5 Och det hände sig i det sjunde året av domarnas regering att omkring tre tusen fem

20a Alma 2:24.

22a Alma 2:29–33.

26a HFS Gärningar.

27a Mosiah 2:31–33;
Alma 5:41–42.

b Rom. 6:16;

Hel. 14:29–31.

HFS Lyda, lydig,
lydnad.

4 1a Omni 1:12–19.

2a Alma 2:19; 3:1–2, 26.

4a Mosiah 18:10–17.

b Mosiah 29:42.

hundra själar förenade sig med "Guds kyrka och lät döpa sig. Och så slutade det sjunde året av domarnas regering över Nephis folk. Och under hela denna tid rådde oavbruten fred.

6 Och det händes i det åttonde året av domarnas regering att kyrkans folk började bli högmödig på grund av sina stora "rikedomar och sitt ^b fina siden och sitt fint tvinnade linne och på grund av sina många flockar och hjordar och sitt guld och sitt silver och alla slags dyrbarheter som de hade anskaffat genom sin flit. Och för allt detta började de förhäva sig med högmödi i blicken, för de började bära mycket dyrbara kläder.

7 Nu förorsakade detta Alma stor bedrövelse, ja, och många av dem som Alma hade "invigt till att vara lärare och präster och äldster över kyrkan. Ja, många av dem sörjde mycket över den ogudaktighet som de såg hade börjat uppstå bland sitt folk.

8 För de såg och märkte med stor sorg att kyrkans folk började förhäva sig med "högmödi i blicken och fästa sina hjärtan vid rikedomar och vid världens fåfängligheter så att de föraktade varandra, och de började förfölja dem som ^b inte trodde som de ville och önskade.

9 Och därför började det i det åttonde året av domarnas regering att uppstå stora

"stridigheter bland kyrkans folk. Ja, där fanns ^b avund och stridigheter och illvilja och förföljelser, och högmödet som till och med var större än högmödet hos dem som inte tillhörde Guds kyrka.

10 Och så slutade det åttonde året av domarnas regering. Kyrkans ogudaktighet var en stor stötesten för dem som inte tillhörde kyrkan, och på så sätt hämmades kyrkans tillväxt.

11 Och det hände sig i början av det nionde året att Alma såg kyrkans ogudaktighet, och han såg även att kyrkans "exempel började förleda de icke troende till att begå den ena missgärningen efter den andra och på så sätt orsaka folkets undergång.

12 Ja, han såg stor ojämlikhet bland folket: En del upphöjde sig i sitt högmödi och föraktade andra och vände ryggen till de "behövande och de nakna och de som var ^b hungriga och de som var törstiga och de som var sjuka och lidande.

13 Nu var detta en stor orsak till klagan bland folket, medan andra ödmjukade sig och bistod dem som behövde deras bistånd, bland annat genom att "ge av sina ägodelar till de fattiga och behovande, ge mat åt de hungriga och uthärdade alla slags ^b lidanden för Kristi "skull, han som skulle komma enligt profetians ande.

5a Mosiah 25:18–23;
3 Ne. 26:21.

6a HFS Rikedomar.
b Alma 1:29.

7a HFS Myndighet.

8a HFS Fåfång, fåfånga;

Högmödi.
b Alma 1:21.
9a HFS Stridigheter.
b HFS Avund.
11a 2 Sam. 12:14;
Alma 39:11.

12a Jes. 3:14;
Jakob 2:17.
b Mosiah 4:26.
13a HFS Gåvor.
b HFS Motgångar.
c 2 Kor. 12:10.

14 De såg framåt mot den dagen och ^abibehöll därigenom sina synders förlåtelse, och de var fyllda med stor ^bglädje över de dödas uppståndelse enligt Jesu Kristi vilja och makt och befrielse från dödens band.

15 Och nu hände det sig att Alma, efter att ha sett Guds ödmjuka efterföljares lidanden och de förföljelser som de utsattes för av återstoden av hans folk, och efter att ha sett all ^aojämlighet bland dem, började bli mycket sorgsen. Men Herrs Ande svek honom inte.

16 Och han utvalde en vis man som fanns bland kyrkans äldster och gav honom makt i enlighet med ^afolkets röst, så att han kunde ha makt att stifta ^blagar i överensstämmelse med de lagar som hade getts och tillämpa dem i förhållande till folkets ogudaktighet och brott.

17 Och mannens namn var Nephiah, och han utsågs till ^aöverdomare. Och han satt i domarsätet för att döma och styra folket.

18 Nu gav inte Alma honom ämbetet att vara högpräst över kyrkan utan behöll själv ämbetet som högpräst, men han överlämnade domarsätet åt Nephiah.

19 Och detta gjorde han för att han ^asjälv skulle kunna gå ut bland sitt folk, eller bland

Nephis folk, så att han skulle kunna predika ^bGuds ord för dem för att ^cväcka dem till ^dhågkomst om deras plikt, och så att han genom Guds ord skulle kunna riva ner allt det högmod och den list och alla de stridigheter som fanns bland hans folk, eftersom han inte såg något annat sätt att vinna dem åter än genom att bära ett oförfalskat ^evittnesbörd mot dem.

20 Och sålunda överlämnade Alma i början av det nionde året av domarnas regering över Nephis folk domarsätet åt ^aNephiah och ägnade sig själv helt åt det ^bhöga prästadömet i Guds heliga orden för att bära vittnesbörd om ordet enligt uppenbarelsens och profetians ande.

De ord som Alma, högpräst enligt Guds heliga orden, framförde för folket i deras städer och byar över hela landet.

Från och med kapitel 5.

KAPITEL 5

För att vinna frälsning måste människan omvända sig och hålla buden, födas på nytt, rena sina kläder i Kristi blod, vara ödmjuk och avklä sig högmod och avund och göra rättfärdighetens

14^a Mosiah 4:12;
Alma 5:26–35.
HFS Rättfärdiggöra,
rättfärdiggörelse.
^b HFS Glädje.
15^a L&F 38:27; 49:20.
16^a Alma 2:3–7.

^b Alma 1:1, 14, 18.
17^a Alma 50:37.
19^a Alma 7:1.
^b Alma 31:5;
L&F 11:21–22.
^c Enos 1:23.
^d Mosiah 1:17;

Hel. 12:3.
^e HFS Vittnesbörd.
20^a Alma 8:12.
^b Mosiah 29:42;
Alma 5:3, 44, 49.

gärningar – Den gode herden kallar sitt folk – De som gör onda gärningar är djävulens barn – Alma vittnar om sanningen i sin lära och befäller människor att omvända sig – De rättfärdigas namn ska skrivas i livets bok. Omkring 83 f.Kr.

Nu hände det sig att Alma började ^aframföra ^bGuds ord för folket, först i Zarahemlas land och sedan överallt i landet.

2 Och dessa är de ord som han enligt sin egen uppteckning talade till folket i kyrkan som hade upprättats i staden Zarahemla. Han sa:

3 "Jag, Alma, som av min far Alma ^ainvigits till att vara ^bhögre präst över Guds kyrka, vilket han hade makt och ^cmyndighet från Gud att göra, se, jag säger er att han började upprätta en kyrka i det ^dland som låg inom Nephis lands gränser, ja, det land som hette Mormons land. Ja, och han döpte sina bröder i Mormons vatten.

4 Och se, jag säger er att de ^abefriades ur kung Noas folks händer genom Guds barmhärtighet och makt.

5 Och se, därefter försattes de genom lamaniternas händer i ^aträldom i vildmarken. Ja, jag säger er att de var i fångenskap, och återigen befriade Herren dem ur ^bträldomen genom sitt ords makt, och vi fördes in i

detta land, och även här började vi upprätta Guds kyrka överallt i landet.

6 Och se, nu säger jag till er mina bröder, ni som tillhör denna kyrka: Har ni i minnet tillräckligt bevarat era fäders fångenskap? Ja, och har ni i minnet tillräckligt bevarat hans barmhärtighet och tålmod med dem? Och har ni dessutom i minnet tillräckligt bevarat att han befriade deras själar från helvetet?

7 Se, han förändrade deras hjärtan, ja, han väckte upp dem ur en djup sömn, och de vaknade för Gud. Se, de var mitt i mörkret, men ändå upplystes deras själar av det eviga ordets ljus. Ja, de var omslutna av ^adödens band och ^bhelvetets kedjor, och en evig undergång väntade dem.

8 Och nu frågar jag er, mina bröder: Gick de under? Se, jag säger er: Nej, det gjorde de inte.

9 Och åter frågar jag: Blev dödens band brutna, och blev de helvetets kedjor som omslöt dem lösta? Jag säger er: Ja, de löstes och deras själar utvidgades och de besjög den återlösande kärleken. Och jag säger er att de är frälsta.

10 Och nu frågar jag er: På vilka villkor är de ^afrälsta? Ja, på vilka grunder hade de hopp om frälsning? Vad är orsaken till att de löstes från dödens band, ja, och även från helvetets kedjor?

5 1a Alma 4:19.

b Alma 5:61.

3a HFS Ordinerar, ordination.

b Alma 4:4, 18, 20.

c Mosiah 18:13;

3 Ne. 11:25.

d Mosiah 18:4;

3 Ne. 5:12.

4a Mosiah 23:1-3.

5a Mosiah 23:37-39;

24:8-15.

b Mosiah 24:17.

7a Mosiah 15:8.

b Alma 12:11;

L&F 138:23.

10a HFS Frälsning;

Återlösningssplanen.

11 Se, jag kan säga er det: Trodde inte min far Alma de ord som framfördes genom ^aAbinadis mun? Och var inte han en helig profet? Talade inte han Guds ord, och trodde inte min far Alma på dem?

12 Och i enlighet med hans tro ägde en mäktig ^aförändring rum i hans hjärta. Se jag säger er att allt detta är sant.

13 Och se, han ^apredikade ordet för era fäder, och en mäktig förändring ägde även rum i deras hjärtan så att de ^bödmjukade sig och satte sin ^blit till den sanne och ^clevande Guden. Och se, de var trofasta intill ^aänden, varför de blev frälsta.

14 Och se, nu frågar jag er, mina bröder i kyrkan: Har ni blivit andligen ^afödda av Gud? Återspeglas hans bild i era ansikten? Har ni upplevt denna mäktiga ^bförändring i era hjärtan?

15 Utöver ni tro på hans återlösning som ^askapade er? Ser ni framåt med trons öga, och ser denna dödliga kropp ^buppstånden i odödlighet och denna förgänglighet uppstånden till oförgänglighet för att stå inför Gud och ^cdömas efter de gärningar som utförts i den dödliga kroppen?

16 Jag säger er: Kan ni före-

ställa er att ni hör Herrens röst säga till er på den dagen: 'Kom till mig ni ^avälsignade, för se, era gärningar har varit rättfärdighetens gärningar på jorden'?

17 Eller föreställer ni er att ni kan ljuga för Herren på den dagen och ^asäga: 'Herre, våra gärningar har varit rättfärdiga gärningar på jorden' – och att han ska frälsa er?

18 Eller omvänt: Kan ni föreställa er att ni förs inför Guds domarsäte med era själar fyllda av skuld och samvetsqual, med minnet av all er skuld, ja, ett fullkomligt ^aminne av all er ogudaktighet, ja, med minnet av att ni har trotsat Guds bud?

19 Jag säger er: Kan ni se upp till Gud på den dagen med ett oskyldigt hjärta och rena händer? Jag säger er: Kan ni se upp, med ^aGuds bild inpräntad i ert ansikte?

20 Jag säger er: Kan ni tänka er att ni blir frälsta när ni har överlämnat er till att vara djävulens ^aundersåtar?

21 Jag säger er att på den dagen ska ni veta att ni inte kan bli ^afrälsta, för ingen människa kan bli frälst utan att hennes ^bkläder tvättats vita. Ja, hennes kläder måste ^crenas till dess de rengjorts från varje fläck genom hans blod

11 *a* Mosiah 17:1–4.

12 *a* HFS Omvända sig, omvändelse.

13 *a* Mosiah 18:7.

b HFS Tillit.

c Morm. 9:28;

L&F 20:19.

d HFS Uthärda.

14 *a* Mosiah 27:24–27;

Alma 22:15.

HFS Född på nytt,

född av Gud.

b Rom. 8:11–17;

Mosiah 5:2;

Mose 6:65.

HFS Omvända sig,

omvändelse.

15 *a* HFS Skapa, skapelsen.

b HFS Uppståndelse.

c HFS Domen,

den yttersta.

16 *a* Matt. 25:31–46.

17 *a* 3 Ne. 14:21–23.

18 *a* Hes. 20:43; 2 Ne. 9:14;

Mosiah 3:25;

Alma 11:43.

19 *a* 1 Joh. 3:1–3.

20 *a* Mosiah 2:32.

21 *a* HFS Frälsning.

b 1 Ne. 12:10;

Alma 13:11–13;

3 Ne. 27:19–20.

c HFS Renad, renhjärtad.

som våra fäder har talat om och som skulle komma för att återlösa sitt folk från deras synder.

22 Och nu frågar jag er, mina bröder: Hur kommer ni att känna er om ni står inför Guds skrank med era kläder fläckade av ^ablod och all slags ^borenhet? Se, vad ska detta vittna om mot er?

23 Se, ska det inte ^avittna om att ni är mördare, ja, och även att ni är skyldiga till all slags ogudaktighet?

24 Se, mina bröder, tror ni att en sådan kan få sitta ner i Guds rike med ^aAbraham, med Isak och med Jakob och med alla de heliga profeterna vilkas kläder är renade och är obefläckade, rena och vita?

25 Jag säger er: Nej. Såvida ni inte gör vår Skapare till lögnare från begynnelsen eller tänker er att han är en lögnare från begynnelsen, kan ni inte tänka er att sådana kan få en plats i himmelriket. Nej, de ska drivas ut, för de är djävulens ^arikes barn.

26 Och se, nu säger jag er, mina bröder: Om ni har upplevt en hjärtats ^aförändring, och om ni har känt er manade att sjunga ^bsången om den återlösande kärleken, så vill jag fråga: ^cHar ni den känslan nu?

27 Har ni på er vandring hållit er ^aostraffliga inför Gud? Skulle ni, om ni kallades att dö just nu,

kunna säga inom er att ni har varit tillräckligt ^bödmjuka? Att era kläder har renats och gjorts vita genom Kristi blod, han som ska komma för att ^aåterlösa sitt folk från deras synder?

28 Se, är ni avklädda ert ^ahögmod? Jag säger er att om ni inte är det, så är ni inte beredda att möta Gud. Se, ni måste bereda er snarligen, för himmelriket är snart för handen, och en sådan person har inte evigt liv.

29 Se jag säger: Finns det någon bland er som inte är avklädd sin ^aavund? Jag säger er att en sådan person inte är beredd, och jag vill att han snarligen ska bereda sig, för stunden är nära för handen, och han vet inte när stunden kommer. För en sådan person befins inte utan skuld.

30 Och vidare säger jag er: Finns det någon bland er som ^ahånar sin broder eller som hopar förföljelser över honom?

31 Ve en sådan, för han är inte beredd, och stunden är nära då han måste omvända sig, för annars kan han inte bli frälst!

32 Ja, ve er alla ni ^amissgärningsmän! Omvänd er, omvänd er, för Herren Gud har talat det!

33 Se, hans änder en inbjudan till ^aalla människor, för ^bbarmhärtighetens armar är utsträckta mot dem, och han säger: 'Omvänd er, och jag ska ta emot er.'

22a Jes. 59:3.
b HFS Orenhet, orenlighet.

23a Jes. 59:12.

24a Luk. 13:28.

25a 2 Ne. 9:9.

26a HFS Omvända sig, omvändelse.

b Alma 26:13.

c Mosiah 4:12;
L&F 20:31–34.

27a HFS Rättfärdiggöra, rättfärdiggörelse.

b HFS Ödmjuk, ödmjukhet.

c HFS Återlösa, återlöst,

återlösning.

28a HFS Högmod.

29a HFS Avund.

30a HFS Förtal.

32a Ps. 5:5.

33a Alma 19:36;
3 Ne. 18:25.

b Jakob 6:5; 3 Ne. 9:14.

34 Ja, han säger: ^a‘Kom till mig, och ni ska få äta av ^bfrukten från livets träd, ja, ni ska ^cfritt få äta och dricka av livets ^dbröd och vatten.

35 Ja, kom till mig och gör rättfärdighetens gärningar, och ni ska inte huggas ner och kastas i elden.

36 För se, stunden är nära då var och en som ^ainte bär god frukt, eller var och en som inte gör rättfärdighetens gärningar, ska ha orsak att klaga och sörja.’

37 O, ni missgärningsmän! Ni som är uppblåsta av världens ^afåfångligheter, ni som har påstått er ha kunskap om rättfärdighetens vägar men ändå ^bgått vilse som ^cfår utan herde, trots att en herde har ^dkallat på er och fortfarande kallar på er, men ni vill inte ^ehörsamma hans röst!

38 Se, jag säger er att den gode ^aherden kallar er, ja, i sitt eget namn, vilket namn är Kristus, kallar han er. Och om ni inte vill ^blyssna till den ^cgode herdens röst, till det ^dnamn vid vilket ni kallas, se, då är ni inte den gode herdens får.

39 Och om ni nu inte är den gode herdens får, vilken ^ahjord

tillhör ni då? Se, jag säger er att ^bdjävulen är er herde och att ni tillhör hans hjord, och vem kan nu förneka detta? Se, jag säger er att den som förnekar detta är en ^clögnare och ett ^ddjävulens barn.

40 För jag säger er att allt som är ^agott kommer från Gud, och allt som är ont kommer från djävulen.

41 Om därför en människa gör ^agoda gärningar hörsammar hon den gode herdens röst, och hon följer honom, men den som gör onda gärningar, hon blir ett ^bdjävulens barn, för hon hörsammar hans röst och följer honom.

42 Och den som gör detta måste få sin ^alön av honom och får därför ^bdöden till ^clön i det som rör rättfärdigheten, eftersom han är död i fråga om alla goda gärningar.

43 Och nu, mina bröder, vill jag att ni ska lyssna på mig, för jag talar med hela min själs kraft, för se, jag har talat tydligt till er så att ni inte kan ta miste, eller, jag har talat enligt Guds befallning.

44 För jag är kallad att tala på detta sätt, enligt ^aGuds heliga

34a 2 Ne. 26:24-28;
3 Ne. 9:13-14.

b 1 Ne. 8:11; 15:36.

c 2 Ne. 9:50-51;
Alma 42:27.

d HFS Livets bröd.

36a Matt. 3:10; 7:15-20;
3 Ne. 14:19;
L&F 97:7.

37a HFS Fåfång, fåfånga.

b 2 Ne. 12:5; 28:14;
Mosiah 14:6.

c Matt. 9:36.

d Ords. 1:24-27;
Jes. 65:12.

e Jer. 26:4-5;
Alma 10:6.

38a HFS Gode
herden, den.

b 3 Mos. 26:14-20;
L&F 101:7.

c 3 Ne. 15:24; 18:31.

d Mosiah 5:8;
Alma 34:38.

39a Matt. 6:24;

Luk. 16:13.

b Mosiah 5:10.
HFS Djävulen.

c 1 Joh. 2:22.

d 2 Ne. 9:9.

40a Omni 1:25;

Eth. 4:12;

Moro. 7:12, 15-17.

41a 3 Ne. 14:16-20.

HFS Gärningar.

b Mosiah 16:3-5;

Alma 11:23.

42a Alma 3:26-27;

L&F 29:45.

b Hel. 14:16-18.

HFS Döden, den
andliga.

c Rom. 6:23.

44a Alma 13:6.

orden vilken är i Kristus Jesus. Ja, jag är befalld att stå och vittna för detta folk om det som har talats av våra fäder om det som ska komma.

45 Och detta är inte allt. Tror ni inte att jag själv "känner till detta? Se, jag vittnar för er att jag vet att detta som jag har talat om är sant. Och hur tror ni jag vet att det är sant?

46 Se, jag säger er att det har "tillkännagetts för mig genom Guds Helige Ande. Se, jag har ^bfastat och bätt i många dagar för att jag själv skulle kunna få vetskap om detta. Och nu vet jag själv att det är sant, för Herren Gud har uppenbarat det för mig genom sin Helige Ande, och detta är "uppenbarelsens ande som är i mig.

47 Och vidare säger jag er att det på så sätt har uppenbarats för mig att de ord som har talats av våra fäder är sanna, allt enligt profetians ande som är i mig, vilken även är en yttring av Guds Ande.

48 Jag säger er att jag själv vet att allt jag säger er om det som ska ske är sant, och jag säger er att jag vet att Jesus Kristus ska komma, ja, Sonen, den av Fadern Enfödde, full av nåd och barmhärtighet och sanning. Och se, det är han som kommer för att ta bort världens synder,

ja, varje människas synder som ståndaktigt tror på hans namn.

49 Och nu säger jag er att detta är den "orden enligt vilken jag är kallad, ja, att predika för mina älskade bröder, ja, och för alla som bor i landet, ja, att predika för alla, både gamla och unga, både bundna och fria. Ja, jag säger till er åldringar och även till de medelålders och det uppväxande släktet, ja, att ropa till dem att de måste omvända sig och ^bfödas på nytt.

50 Ja, så säger Anden: 'Omvänd er alla ni jordens ändar, för himmelriket är nära för handen, ja, Guds Son kommer i sin "härlighet, sin makt, sitt majestät, sin kraft och sitt herradöme.' Ja, mina älskade bröder, jag säger er att Anden säger: 'Se, ^bhela jordens Konungs härlighet och även himlens Konungs härlighet ska mycket snart stråla ut bland alla människobarnen.'

51 Och Anden säger även till mig, ja, ropar till mig med mäktig röst och säger: 'Gå ut och säg till detta folk: "Omvänd er, för om ni inte omvänder er, kan ni på inget sätt ärva "himmelriket."'

52 Och vidare säger jag er att Anden säger: 'Se, "yxan är satt till roten på trädet. Därför ska varje träd som inte bär god frukt ^bhuggas ner och kastas i elden, ja, en eld som inte kan

45a HFS Vittnesbörd.

46a 1 Kor. 2:9–16.

b HFS Fasta.

c HFS Uppenbarelse.

49a HFS Kall, kallad av Gud, kallelse; Prästadöme.

b HFS Född på nytt,

född av Gud.

50a HFS Härlighet; Kristi andra ankomst.

b Ps. 24; Matt. 2:2;

Luk. 23:2;

2 Ne. 10:14;

L&F 38:21–22;

128:22–23;

Mose 7:53.

HFS Guds rike eller himmelriket;

Jesus Kristus.

51a HFS Himlen.

52a Luk. 3:9; L&F 97:7.

b Jakob 5:46; 6:7;

3 Ne. 27:11–12.

förtäras, ja, en outsläcklig eld. Se och minns att den Helige har talat det.’

53 Och nu, mina älskade bröder, säger jag er: Kan ni bestrida dessa ord, ja, kan ni åsidosätta dem och “trampa den Helige under era fötter? Ja, kan ni vara uppblåsta i era hjärtans ^bhögmöd? Ja, tänker ni envisas med att bära ‘dyrbara kläder och fästa er vid världens fåfängligheter, vid era ^drikedomar?

54 Ja, ska ni envisas med att tro att den ene av er är bättre än den andre, ja, ska ni envisas med att förfölja era bröder som ödmjuka sig och lever enligt Guds heliga orden, varigenom de har förts in i denna kyrka, har “heliggjorts genom den Helige Anden och gör sådana gärningar som hör till omvändelsen?

55 Ja, och ska ni envisas med att vända ryggen åt de “fattiga och de behövande och att undanhålla dem era ägodelar?

56 Och till sist säger jag till er, alla ni som vill framhärda i er ogudaktighet, att det är dessa som ska huggas ner och kastas i elden, om de inte med hast omvänder sig.

57 Och nu säger jag till er, alla ni som önskar följa den “gode herdens röst: Gå ut från de ogudaktiga och ^bskilj er från dem, och rör inte vid deras orena ting. Och

se, deras namn ska ‘utplånas så att de ogudaktigas namn inte ska räknas bland de rättfärdigas namn, så att det Guds ord kan uppfyllas som säger: ‘De ogudaktigas namn ska inte blandas med mitt folks namn.

58 För de rättfärdigas namn ska skrivas in i “livets bok och jag ska bevilja dem en arvedel på min högra sida.’ Och vad kan nu ni, mina bröder, ha att säga mot detta? Jag säger er att om ni bestrider detta så betyder det ingenting, för Guds ord måste uppfyllas.

59 För vilken herde bland er som har många får vakar inte över dem, så att vargarna inte kommer in och uppslukar hans flock? Och se, om en varg kommer in i hans flock jagar han då inte bort den? Jo, och till sist dräper han den, om han kan.

60 Och nu säger jag er att den gode herden kallar på er, och om ni hörsammar hans röst för han er in i sin hjord och ni är hans får. Och han befäller er att inte låta några glupska vargar komma in bland er för att ni inte ska bli förgjorda.

61 Nu befäller jag, Alma, er på “hans språk som har befallt mig, att ni noggrant iakttar de ord som jag har talat till er.

62 Jag ger nu en befallning till er som tillhör kyrkan, och till

53a 1 Ne. 19:7.

b HFS Högmöd.

c 2 Ne. 28:11–14;

Morm. 8:36–39.

d Ps. 62:10;

L&F 56:16–18.

54a HFS Helgelse,
heliggörelse.

55a Ps. 109:15–16;

Jakob 2:17;

Hel. 6:39–40.

57a HFS Gode

herden, den.

b Esra 6:21; 9:1;

Neh. 9:2;

2 Tess. 3:6;

L&F 133:5, 14.

c 5 Mos. 29:20;

Moro. 6:7;

L&F 20:8.

58a HFS Livets bok.

61a Alma 5:44.

dem som inte tillhör kyrkan ger jag en inbjudan, och säger: Kom och bli döpta till omvändelse så att även ni kan få del av frukten från "livets träd."

KAPITEL 6

Kyrkan i Zarahemla rensas och ställs i ordning – Alma går till Gideon för att predika. Omkring 83 f.Kr.

OCH nu hände det sig att sedan Alma slutat tala till medlemmarna i kyrkan, som upprättats i staden Zarahemla, "ordinerade han präster och ^bäldster genom "handpåläggning enligt Guds orden till att presidera och "vaka över kyrkan.

2 Och det hände sig att alla som inte hörde till kyrkan men som omvände sig från sina synder "döptes till omvändelse och togs emot i kyrkan.

3 Och det hände sig även att alla som hörde till kyrkan men inte "omvände sig från sin ogudaktighet och ödmjukade sig inför Gud – jag menar dem som var uppblåsta i sina hjärtans ^bhögmöod – avvisades och deras namn "utplånades så att deras namn inte räknades bland de rättfärdigas.

4 Och på så sätt började de upprätta kyrkans ordning i staden Zarahemla.

5 Nu vill jag att ni ska förstå att Guds ord gavs fritt åt alla så

att ingen berövades förmånen att kunna samlas för att höra Guds ord.

6 Dock befalldes Guds barn att ofta samlas och förenas i "fasta och mäktig bön för deras själsars välfärd som inte kände Gud.

7 Och nu hände det sig att när Alma hade gett dessa föreskrifter lämnade han dem, ja, församlingen som fanns i staden Zarahemla, och gick över till östra sidan av floden Sidon, in i "Gideons dal där en stad hade byggts som kallades staden Gideon, vilken låg i den dal som kallades Gideon och var uppkallad efter den man som ^bdräptes med svärd av Nehors hand.

8 Och Alma gick och började förkunna Guds ord för församlingen, som blivit upprättad i Gideons dal, enligt uppenbarelserna om sanningen i det ord som hans fäder hade talat och enligt den profetians ande som var i honom, enligt "vittnesbördet om Jesus Kristus, Guds Son, som skulle komma för att återlösa sitt folk från deras synder, och den heliga orden genom vilken han var kallad. Och så är det skrivet. Amen.

Almas ord som han framförde för folket i Gideon, enligt hans egen uppteckning.

Omfattar kapitel 7.

62a 1 Ne. 8:10; 11:21–23.

6 1a HFS Ordinerar, ordination.

b HFS Äldste.

c HFS Handpåläggning.

d L&F 52:39.

2a HFS Dop, döpa.

3a Mosiah 26:6.

b HFS Högmöod.

c 2 Mos. 32:33;

Mosiah 26:36;

Alma 1:24; 5:57–58.

HFS Uteslutning.

6a HFS Fasta.

7a Alma 2:20.

b Alma 1:9.

8a Upp. 19:10.

KAPITEL 7

Kristus ska födas av Maria – Han ska lossa dödens band och bära sitt folks synder – De som omvänder sig, blir döpta och håller buden ska få evigt liv – Orenhet kan inte ärva Guds rike – Ödmjukhet, tro, hopp och kärlek krävs. Omkring 83 f.Kr.

SE, mina älskade bröder, då jag har tillåtits att komma till er försöker jag därför "tala till er på mitt eget sätt, ja, med min egen mun, då det är första gången som jag har talat till er med min muns ord, för jag har varit helt och hållet bunden till ^bdomarsätet och har haft så mycket att göra att jag inte har kunnat komma till er.

2 Och inte ens nu kunde jag ha kommit om det inte vore för att domarsätet hade "getts till en annan som ska regera i mitt ställe. Och Herren har i stor barmhärtighet beviljat mig att komma till er.

3 Och se, jag har kommit med stora förhoppningar och stor önskan att jag skulle finna att ni hade ödmjukat er inför Gud och att ni hade fortsatt att be om hans nåd, att jag skulle finna att ni var oklanderliga inför honom, att jag skulle finna att ni inte befann er i samma hemska trångmål som våra bröder i Zarahemla.

4 Men välsignat vare Guds namn för att han har låtit mig veta, ja, har gett mig den mycket stora glädjen att veta att de åter

är förankrade på hans rättfärdighets väg.

5 Och jag hoppas, enligt Guds Ande som är i mig, att jag också ska få glädjas över er. Men jag önskar inte att min glädje över er ska komma efter så många bedrävelser och sorger som jag har haft för bröderna i Zarahemla, för se, min glädje över dem har kommit efter det att jag kämpat mig igenom mycken bedrävelse och sorg.

6 Men se, jag hoppas att ni inte är i ett tillstånd av så stor otro som era bröder var. Jag hoppas att ni inte är upphöjda i hjärtats högmod, ja, jag hoppas att ni inte har fäst era hjärtan vid rikedomar och världens fåfängligheter. Ja, jag hoppas att ni inte tillber "avgudar utan tillber den sanne och ^blevande Guden och att ni med evig tro ser framåt mot era synders förlåtelse, som ska komma.

7 För se, jag säger er att det finns mycket som ska ske. Och se, det finns en sak som är viktigare än allt annat – för se, den "tiden är inte långt borta då Återlösaren ska leva och komma bland sitt folk.

8 Se, jag säger inte att han ska komma bland oss då han bor i sitt dödliga tabernakel, för se, Anden har inte sagt mig att så ska vara fallet. Beträffande detta vet jag ingenting, men så mycket vet jag, att Herren Gud har makt att göra allt som är enligt hans ord.

7 1a Alma 4:19.

b Mosiah 29:42.

2a Alma 4:16–18.

6a 2 Ne. 9:37;

Hel. 6:31.

b Dan. 6:26.

7a Alma 9:26.

9 Men se, så mycket har Anden sagt till mig: "Ropa till detta folk och säg: "Omvänd er och bered Herrens väg och vandra på hans stigar, som är raka. För se, himmelriket är nära och Guds Son ^bkommer till jorden.

10 Och se, han ska ^afödas av ^bMaria i Jerusalems land, som är våra ^cfäders land. Och hon ska vara en ^djungfru, ett dyrbart och utvalt redskap som ska överskuggas och ^ebli havande genom den Helige Andens kraft och föda en son, ja, Guds Son.

11 Och han ska gå ut och lida smärta och ^abedrövelser och frestelser av alla slag, och detta för att det ord ska kunna uppfyllas som säger att han ska ta på sig sitt folks smärta och sjukdomar.

12 Och han ska ta på sig ^adöden så att han kan lossa de dödens band som binder hans folk. Och han ska ta på sig deras skröpligheter så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet i köttet, så att han i köttet kan veta hur han ska ^bbistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter."

13 Se Anden ^avet allt. Ändå lider Guds Son i köttet för att han ska kunna ^bta på sig sitt

folks synder, så att han kan utplåna deras överträdelser genom sin befrielses kraft. Och se, detta är det vittnesbörd som är i mig.

14 Nu säger jag er att ni måste omvända er och ^afödas på nytt. För Anden säger att om ni inte är födda på nytt kan ni inte ärva himmelriket. Kom därför och bli döpta till omvändelse så att ni kan tvättas rena från era synder, och så att ni kan tro på Guds Lamm som tar bort världens synder och som är mäktig att frälsa och rena er från all orättfärdighet.

15 Ja, jag säger er: Kom, och frukta inte, lägg bort varje synd som så lätt ^aansätter er och som binder er till undergång, ja, kom och gå till verket och visa er Gud att ni är villiga att omvända er från era synder och ingå ett förbund med honom om att hålla hans bud, och betyga detta för honom i dag genom att gå ner i dopets vatten.

16 Och den som gör detta och från den stunden håller Guds bud, han ska komma ihåg att jag säger honom, ja, han ska komma ihåg att jag har sagt honom att han ska få evigt liv enligt den Helige Andens vittnesbörd, som vittnar i mig.

9a Matt. 3:2–4;

Alma 9:25.

b Mosiah 3:5;

7:27; 15:1–2.

10a Jes. 7:14;

Luk. 1:27.

b Mosiah 3:8.

HFS Maria, Jesu mor.

c 1 Krön. 9:3;

2 Krön. 15:9;

1 Ne. 1:4;

3 Ne. 20:29.

d 1 Ne. 11:13–21.

e Matt. 1:20;

Mosiah 15:3.

11a Jes. 53:3–5;

Mosiah 14:3–5.

12a 2 Ne. 2:8;

Alma 12:24–25.

HFS Korsfästelse.

b Hebr. 2:18; 4:15;

L&F 62:1.

13a HFS Gud, gudomen.

b Mosiah 15:12.

HFS Försona,

försoning.

14a HFS Född på nytt,

född av Gud.

15a 2 Ne. 4:18.

17 Och nu, mina älskade bröder, tror ni på detta? Se, jag säger er: Ja, jag vet att ni tror på det. Och sättet på vilket jag vet att ni tror på det är genom Andens tillkännagivande som är i mig. Och eftersom er tro på detta är stark, ja, på det som jag har sagt, så är min glädje stor.

18 För som jag sa till er från början hade jag en innerlig önskan att ni inte skulle befinna er i samma trångmål som era bröder, och jag har nu funnit att min önskan har uppfyllts.

19 För jag märker att ni vandrar på rättfärdighetens stigar. Jag märker att ni vandrar på den stig som leder till Guds rike, ja, jag märker att ni gör hans "stigar raka.

20 Jag märker att det genom hans ords vittnesbörd har tillkännagjorts för er att han inte kan "vandra på krokiga stigar. Inte heller avviker han från det som han har sagt. Inte heller svänger han det minsta av från höger till vänster, eller från det som är rätt till det som är fel. Därför är hans bana ett evigt kretslopp.

21 Och han bor inte i "oheliga tempel. Inte heller kan orenhet eller något som är besudlat tas emot i Guds rike. Därför säger jag er att tiden ska komma, ja, och det ska ske på den yttersta dagen att den som är ^boren ska förbli i sin orenhet.

22 Och nu, mina älskade bröder, har jag sagt detta till er för att kunna väcka er till medvetande om er plikt mot Gud, så att ni kan vandra ostraffliga inför honom, så att ni kan vandra enligt Guds heliga orden enligt vilken ni har tagits emot.

23 Och nu vill jag att ni ska vara "ödmjuka och vara undergivna och milda, beredvilliga, fulla av tålmod och långmodighet, vara måttliga i allt, vara noga med att alltid hålla Guds bud, be om allt vad ni står i behov av, både andligt och timligt, och alltid tacka Gud för allt ni får.

24 Och se till att ni har "tro, hopp och kärlek, för då kommer ni alltid att överflöda av goda gärningar.

25 Och må Herren välsigna er och bevara era kläder obefläckade så att ni till sist kan få sitta ner med Abraham, Isak och Jakob och de heliga profeter som funnits ända sedan världens begynnelse, med era kläder "obefläckade alldeles som deras kläder är obefläckade, i himmelriket för att aldrig mer lämna det.

26 Och nu, mina älskade bröder, har jag talat dessa ord till er enligt den Ande som vittnar i mig. Och min själ gläds storgligen på grund av den stora flit och uppmärksamhet som ni har ägnat mitt ord.

19a Matt. 3:3.

20a 1 Ne. 10:19;
Alma 37:12;
L&F 3:2.

21a 1 Kor. 3:16–17; 6:19;
Mosiah 2:37;

Alma 34:36.

b 1 Ne. 15:33–35;
2 Ne. 9:16;
Morm. 9:14;
L&F 88:35.

23a HFS Ödmjuk,

ödmjukhet.

24a 1 Kor. 13;
Eth. 12:30–35;
Moro. 7:33–48.

25a 2 Petr. 3:14.

27 Och må nu "Guds frid vila över er och över era hus och länder och över era flockar och hjordar och allt ni äger, och över era kvinnor och era barn, i enlighet med er tro och era goda gärningar alltifrån denna stund och för evigt. Och så har jag talat. Amen.

KAPITEL 8

Alma predikar och döper i Melek – Han förkastas i Ammonihah och ger sig av – En ängel befäller honom att återvända och ropa omvändelse till folket – Han tas emot av Amulek, och de två predikar i Ammonihah. Omkring 82 f.Kr.

OCH nu hände det sig att Alma återvände från "Gideons land efter att ha undervisat Gideons folk om mycket som inte kan skrivas och efter att ha upprättat kyrkans ordning på samma sätt som han tidigare hade gjort i Zarahemlas land. Ja, han återvände till sitt eget hus i Zarahemla för att vila sig efter det arbete som han utfört.

2 Och så slutade det nionde året av domarnas regering över Nephis folk.

3 Och det hände sig i början av det tionde året av domarnas regering över Nephis folk att Alma for därifrån och gav sig av över till Meleks land, väster om "floden Sidon, västerut vid gränserna till vildmarken.

4 Och han började undervisa folket i Meleks land enligt "Guds heliga orden, genom vilken han hade kallats. Och han började undervisa folket överallt i Meleks land.

5 Och det hände sig att folket kom till honom från alla delar av landets gränstrakter som vette mot vildmarken. Och de döptes överallt i landet.

6 Så när han hade avslutat sitt arbete i Melek for han därifrån och färdades tre dagsresor norr om Meleks land. Och han kom till en stad som hette Ammonihah.

7 Nu var det sed bland Nephis folk att uppkalla sina länder och sina städer och sina byar, ja, även alla sina små byar, efter den som först bebodde dem. Och på det sättet var det med Ammonihahs land.

8 Och det hände sig att när Alma hade kommit till staden Ammonihah började han predika Guds ord för dem.

9 Nu hade Satan fått ett fast "grepp om folkets hjärtan i staden Ammonihah, och därför hörsammade de inte Almas ord.

10 Ändå "ansträngde sig Alma hårt andligen och ^bkämpade med Gud i ^cmäktig bön om att han skulle utgjuta sin Ande över folket i staden, och att han även skulle låta honom få döpa dem till omvändelse.

11 Ändå förhårdade de sina hjärtan och sa till honom: "Se,

27a HFS Fred;
Frid.

8 1a Alma 2:20; 6:7.

3a Alma 16:6–7.

4a L&F 107:2–4.

HFS Melkisedekska
prästadömet.

9a 2 Ne. 28:19–22;

L&F 10:20.

10a Alma 17:5.

b Enos 1:1–12.

c 3 Ne. 27:1.

HFS Bön.

vi vet att du är Alma, och vi vet att du är högpräst över den kyrka som du har upprättat i många delar av landet enligt er tradition. Och vi tillhör inte din kyrka, och vi tror inte på sådana dåraktiga traditioner.

12 Och nu vet vi att eftersom vi inte tillhör din kyrka, så vet vi att du inte har någon makt över oss. Och du har överlämnat domarsätet till "Nephihah. Därför är du inte överdomare över oss."

13 När nu folket hade sagt detta och motstått alla hans ord och smädat honom och spottat på honom och låtit driva ut honom ur sin stad, för han däriifrån och gav sig av mot den stad som hette Aron.

14 Och det hände sig att medan Alma var på väg dit, nedtyngd av sorg och kämpande sig igenom många "prövningar och mycket själsångest på grund av de människors ogudaktighet som befann sig i staden Ammonihah – ja, det hände sig medan han sålunda var nedtyngd av sorg, att en Herrens ^bängel visade sig för honom och sa:

15 "Välsignad är du, Alma. Lyft därför upp ditt huvud och fröjda dig, för du har stor anledning att fröjdas. För du har varit trofast i att hålla Guds bud från den stund då du fick ditt första budskap från honom. Se, jag är den som "överlämnade det till dig.

16 Och se, jag är sänd att befalla

dig att återvända till staden Ammonihah och återigen predika för stadens invånare, ja, predika för dem. Ja, säg åt dem att om de inte omvänder sig ska Herren Gud "förgöra dem.

17 För se, de överlägger just nu om hur de ska kunna omindetgöra ditt folks frihet, vilket, säger Herren, strider mot de stadgar och lagar och befallningar som han har gett sitt folk."

18 Nu hände det sig att sedan Alma hade fått detta budskap från Herrens ängel, återvände han med hast till Ammonihahs land. Och han gick in i staden på en annan väg, ja, på den väg som går söder om staden Ammonihah.

19 Och då han kom in i staden var han hungrig, och han sa till en man: "Vill du ge en enkel Guds tjänare något att äta?"

20 Och mannen sa till honom: "Jag är en nephit, och jag vet att du är en helig Guds profet, för du är den man om vilken en "ängel sa i en syn: 'Du ska ta emot honom.' Följ därför med mig till mitt hus, och jag ska ge dig av min mat. Och jag vet att du ska bli en välsignelse för mig och mitt hus."

21 Och det hände sig att mannen tog emot honom i sitt hus, och mannen hette "Amulek. Och han hämtade bröd och kött och satte fram åt Alma.

22 Och det hände sig att Alma åt bröd och blev mätt. Och han

12a Alma 4:20.

14a HFS Motgångar.

b Alma 10:7–10, 20.

HFS Änglar.

15a Mosiah 27:11–16.

16a Alma 9:12, 18, 24.

20a Alma 10:7–9.

21a HFS Amulek.

“välsignade Amulek och hans hus, och han gav tack till Gud.

23 Och sedan han ätit och var mätt sa han till Amulek: “Jag är Alma och är ^ahögpriester över Guds kyrka i hela landet.

24 Och se, jag har kallats att predika Guds ord bland hela detta folk enligt uppenbarelsens och profetians ande. Och jag var i detta land, och de ville inte ta emot mig, utan de ^adrev ut mig, och jag tänkte vända ryggen åt detta land för evigt.

25 Men se, jag har fått befallning att jag skulle återvända och profetera för detta folk, ja, och vittna mot dem om deras ondska.

26 Och nu, Amulek, eftersom du har gett mig mat och tagit emot mig är du välsignad. För jag var hungrig eftersom jag har fastat många dagar.”

27 Och Alma stannade många dagar hos Amulek innan han började predika för folket.

28 Och det hände sig att folkets ondska tilltog allt mer.

29 Och ordet kom till Alma och sa: “Gå, och säg också till min tjänare Amulek: ‘Gå ut’ och profetera för detta folk och säg: ^a“Omvänd er, för så säger Herren: “Om ni inte omvänder er ska jag i min vrede hemsöka detta folk. Ja, och jag ska inte vända bort min brinnande vrede.””

30 Och Alma, och även Amulek, gick ut bland folket för att förkunna Guds ord för dem.

Och de var fyllda av den Helige Anden.

31 Och de fick sådan ^akraft sig given att de inte kunde hållas inspärrade i fångelsehålor. Inte heller var det möjligt för någon människa att dräpa dem. Dock utövade de inte sin ^bkraft förrän de hade bundits med rep och kastats i fångelse. Nu skedde detta för att Herren skulle kunna visa sin makt genom dem.

32 Och det hände sig att de gick ut och började predika och profetera för folket enligt den ande och den kraft som Herren hade gett dem.

Almas ord, och även Amuleks ord, vilka förkunnades för folket som var i Ammonihahs land. De kastas även i fångelse och befrias genom Guds förunderliga kraft som var i dem, enligt Almas uppteckning.

Omfattar kapitel 9 till och med 14.

KAPITEL 9

Alma befäller folket i Ammonihah att omvända sig – Herren ska vara barmhärtig mot lamaniterna i de sista dagarna – Om nephiterna överger ljuset kommer de att förgöras av lamaniterna – Guds Son kommer snart – Han ska återlösa dem som omvänder sig, blir döpta och tror på hans namn. Omkring 82 f.Kr.

OCH vidare: Eftersom jag, Alma,

22a Alma 10:11.

23a Alma 5:3, 44, 49; 13:1–20.

24a Alma 8:13.

29a Alma 9:12, 18.

hfs Omvända sig,

omvändelse.

31a 1 Ne. 1:20.

b Alma 14:17–29.

hade fått befallning av Gud att jag skulle ta med mig Amulek och gå ut och på nytt predika för detta folk, eller för de människor som befann sig i staden Ammonihah, hände det sig att då jag började predika för dem började de strida mot mig och säga:

2 "Vem är du? Menar du att vi ska tro på "en enda mans vittnesbörd, även om han skulle predika för oss att jorden ska förgås?"

3 Nu förstod de inte de ord som de sa, för de visste inte att jorden ska förgås.

4 Och de sa även: "Vi kommer inte att tro på dina ord även om du skulle profetera att denna stora stad ska förgöras på "en enda dag."

5 Nu visste de inte att Gud kunde göra sådana förunderliga gärningar, för de var ett hårdhjärtat och styvnackat folk.

6 Och de sa: "aVem är Gud som binte sänder större myndighet än en enda man bland detta folk för att för dem förkunna sanningen om så stora och förunderliga ting?"

7 Och de gick fram för att bära hand på mig, men se, de gjorde det inte. Och jag stod och predikade med frimodighet för dem, ja, jag vittnade frimodigt för dem och sa:

8 "Se, o ni ogudaktiga och fördärvade "släkte, ni har glömt

era fäders tradition, ja, hur snart har ni inte glömt Guds bud.

9 Kommer ni inte ihåg att vår fader Lehi fördes ut ur Jerusalem av "Guds hand? Kommer ni inte ihåg att de alla leddes av honom genom vildmarken?

10 Och har ni så snart glömt hur många gånger han befriade våra fäder ur deras fienders händer och bevarade dem från att förgöras, ja, av sina egna bröders händer?

11 Ja, och om det inte hade varit för hans ojämförliga makt och hans barmhärtighet och hans tålmod med oss skulle vi oundvikligen ha utrotats från jordens yta för länge sedan och kanske överlämnats till ett tillstånd av "oändligt elände och lidande.

12 Se, nu säger jag er att han befäller er att omvända er, och om ni inte omvänder er kan ni på intet sätt ärva Guds rike. Men se, detta är inte allt. Han har befallt er att omvända er, för annars ska han fullständigt "utplåna er från jordens yta. Ja, han ska hemsöka er i sin vrede, och i sin bbrinnande vrede ska han inte vända sig bort.

13 Se, kommer ni inte ihåg de ord som han talade till Lehi när han sa: 'I den mån som ni håller mina bud ska ni få framgång i landet.' Och vidare är det sagt: 'I den mån som ni inte håller mina bud ska ni avskäras från Herrens närhet.'

9 2a 5 Mos. 17:6.

4a Alma 16:9-10.

6a 2 Mos. 5:2;

Mosiah 11:27;

Mose 5:16.

b Alma 10:12.

8a Alma 10:17-25.

9a 1 Ne. 2:1-7.

11a Mosiah 16:11.

12a Alma 8:16;

10:19, 23, 27.

b Alma 8:29.

13a 2 Ne. 1:20;

Mosiah 1:7;

Alma 37:13.

14 Nu vill jag att ni ska minnas att i den mån som lamaniterna inte har hållit Guds bud har de "avskurits från Herrens närhet. Nu ser vi att Herrens ord har besannats i detta avseende och att lamaniterna har avskurits från hans närhet alltsedan deras första överträdelser i detta land.

15 Men jag säger er att det på domens dag ska vara "drägligare för dem än för er, om ni blir kvar i era synder, ja, även drägligare för dem redan i detta liv än för er, om ni inte omvänder er.

16 För det finns många löften som har "getts till lamaniterna. För det är på grund av sina fäders ^btraditioner som de har blivit kvar i sitt tillstånd av "okunnighet. Därför ska Herren vara barmhärtig mot dem och "förlänga deras tillvaro i landet.

17 Och en gång i tiden ska de "förmås att tro på hans ord och inse att deras fäders traditioner är felaktiga. Och många av dem kommer att bli frälsta, för Herren kommer att vara barmhärtig mot alla som ^båkallar hans namn.

18 Men se, jag säger er att om ni framhärdar i er ogudaktighet ska era dagar i landet inte förlängas, för "lamaniterna ska sändas mot er. Och om ni inte omvänder er ska de komma vid

en tidpunkt som ni inte känner till, och ni kommer att hemsökas med ^bfullständig undergång, och det ska ske enligt Herrens brinnande "vrede.

19 För han ska inte tillåta att ni lever i er ondska så att hans folk förgörs. Jag säger er: Nej, han låter hellre lamaniterna "förgöra hela hans folk som kallas Nephis folk, om det vore möjligt att de kunde ^bfalla i synd och överträdelse efter att ha fått sig så mycket ljus och så stor kunskap given från Herren sin Gud,

20 ja, efter att ha varit ett folk så storligen gynnat av Herren, ja, efter att ha varit gynnat framför alla andra nationer, slakten, tungomål och folk, efter det att de enligt sin önskan och sin tro och sina böner har fått allt "tillkännagivet för sig, det som har varit, det som är och det som ska komma,

21 efter att ha fått besök av Guds Ande, efter att ha samtalat med änglar och efter att ha blivit tilltalade av Herrens röst, och efter att ha fått profetians ande och uppenbarelsens ande och även många gåvor: gåvan att tala med tungor och gåvan att predika och den Helige Andens gåva och gåvan att "översätta,

22 ja, och efter att av Gud ha "befriats ur Jerusalems land

14a 2 Ne. 5:20–24;
Alma 38:1.
15a Matt. 11:22, 24.
16a Alma 17:15.
b Mosiah 10:12
(se v. 11–17).
c Mosiah 3:11.
d Hel. 15:10–12.

17a Enos 1:13.
b Alma 38:5;
L&F 3:8.
18a Alma 16:2–3.
b Alma 16:9.
c Alma 8:29.
19a 1 Ne. 12:15, 19–20;
Alma 45:10–14.

b Alma 24:30.
20a HFS Uppenbarelse.
21a Omni 1:20;
Mosiah 8:13–19;
28:11–17.
22a 2 Ne. 1:4.

genom Herrens hand, efter att ha räddats från hungersnöd och från sjukdom och alla slags sjukdomar av varje sort, och efter att ha vuxit sig starka i strid så att de inte har gått under, efter att gång på gång ha förts ut ur ^bträldom och efter att ha bevarats och beskyddats fram tills nu, och de har haft framgång till dess de är rika på alla slags ting –

23 och se, nu säger jag er att om detta folk, som har fått så många välsignelser ur Herrens hand, skulle överträda buden, i strid med det ljus och den kunskap de har, jag säger er att om så skulle bli fallet, om de skulle falla i överträdelse, skulle det bli mycket ^adrägligare för lamaniterna än för dem.

24 För se, Herrens ^alöften är givna till lamaniterna, men det är de inte till er om ni överträder. För har inte Herren uttryckligen lovat och fastslagit att om ni gör uppror mot honom ska ni fullständigt utplånas från jordens yta?

25 Och av denna anledning, för att ni inte ska förgås, har Herren nu sänt sin ängel att besöka många av hans folk och förkunna för dem att de måste gå ut och ropa mäktigt till detta folk och säga: ^a“Omvänd er, för himmelriket är nära.

26 Och ^ainte många dagar

härefter ska Guds Son komma i sin härlighet, och hans härlighet ska vara ^bFaderns Enföddes härlighet, full av ^c“nåd, rättvisa och sanning, full av tålmod, ^dbarmhärtighet och långmodighet, snar att ^e“höra sitt folks rop och att besvara deras böner.

27 Och se, han kommer för att ^aåterlösa dem som vill bli ^bdöpta till omvändelse, genom tro på hans namn.

28 Bered därför Herrens väg, för tiden är nära då alla människor ska skörda sina ^agärningars lön i enlighet med hur de har varit – om de har varit rättfärdiga ska de ^bskörda sina själars frälsning, enligt Jesu Kristi makt och befrielse, och om de har varit onda ska de skörda sina själars ^c“fördömelse, enligt djävulens makt och fångenskap.”

29 Och se, detta är ängelns röst som ropar till folket.

30 Och nu, mina ^a“älskade bröder, för ni är mina bröder och ni borde vara älskade, och ni borde göra sådana gärningar som hör till omvändelsen eftersom era hjärtan har varit storligen förhärdade mot Guds ord, och eftersom ni är ett ^bvilsegånget och fallet folk.”

31 Nu hände det sig att då jag, Alma, hade talat dessa ord, se, då vredgades folket på mig för att jag hade sagt till dem att de

22^b Mosiah 27:16.

23^a Matt. 11:22–24.

24^a 2 Ne. 30:4–6;
L&F 3:20.

25^a Alma 7:9;

Hel. 5:32.

26^a Alma 7:7.

^b HFS Enfödde.

^c HFS Näden.

^d HFS Barmhärtig,
barmhärtighet.

^e 5 Mos. 26:7.

27^a HFS Återlösa, återlöst,
återlösning.

^b HFS Dop, döpa.

28^a L&F 1:10; 6:33.

^b Ps. 7:16.

^c HFS Fördöma,
fördömelse.

30^a 1 Joh. 4:11.

^b Alma 12:22.

var ett hårdhärtat och "styv-nackat folk.

32 Och även för att jag sa till dem att de var ett vilsegånget och fallet folk vredgades de på mig och försökte bära hand på mig för att de skulle kunna kasta mig i fängelse.

33 Men det hände sig att Herren inte tillät att de vid detta tillfälle skulle ta mig och kasta mig i fängelse.

34 Och det hände sig att även Amulek gick fram och började predika för dem. Och alla "Amuleks ord är nu inte nedskrivna, men en del av hans ord finns nedskrivna i denna bok.

KAPITEL 10

Lehi härstammade från Manasse – Amulek berättar om ängeln befällning att han skulle ta hand om Alma – De rättfärdigas böner gör att folket skonas – Örättfärdiga lagkloka och domare lägger grunden till folkets undergång. Omkring 82 f.Kr.

DETTA är nu de "ord som ^bAmulek predikade för folket som var i Ammonihahs land. Han sa:

2 "Jag är Amulek. Jag är son till Giddonah, som var son till Ismael, som var en ättling till Aminadi. Och det var denne Aminadi som tydde den skrift som fanns på tempelmuren och som hade skrivits av Guds finger.

3 Och Aminadi var en ättling till Nephi, som var son till Lehi, som kom från Jerusalems land och som var en ättling till "Manasse, som var son till ^bJosef, som "såldes till Egypten av sina bröder.

4 Och se, även jag är en man med icke ringa anseende bland alla dem som känner mig. Ja, och jag har många släktingar och "vänner, och jag har också förvärvat ansenliga rikedomar genom mina händers arbete.

5 Men trots allt detta har jag aldrig känt till mycket om Herrens vägar och hans "hemligheter och förunderliga makt. Jag sa att jag aldrig hade känt till mycket om detta, men se, det var fel, för jag har sett mycket av hans hemligheter och hans förunderliga makt, ja, i det att han har bevarat detta folks liv.

6 Ändå förhärdade jag mitt hjärta, för jag blev "kallad många gånger och jag ville inte ^blyssna. Därför kände jag till dessa ting, men jag ville ändå inte veta. Därför fortsatte jag att göra uppror mot Gud i mitt hjärtas ogudaktighet, ända till den fjärde dagen i denna den sjunde månaden som är i det tionde året av domarnas regering.

7 Då jag var på resa för att besöka en mycket nära släkting visade sig en "Herrens ängel för mig och sa: 'Amulek, återvänd

31a 2 Ne. 25:28;
Mosiah 3:14.

34a Alma 10.

10 1a Alma 9:34.

b Alma 8:21–29.

3a 1 Mos. 41:51;
1 Krön. 9:3.

b HFS Josef, Jakobs son.

c 1 Mos. 37:29–36.

4a Alma 15:16.

5a HFS Hemligheter,
Guds.

6a Alma 5:37.

b L&F 39:9.

7a Alma 8:20.

till ditt eget hus, för du ska ge en Herrens profet mat, ja, en helig man som är en man utvald av Gud. För han har ^bfastat i många dagar för detta folks synders skull, och han är hungrig. Och du ska ^ata emot honom i ditt hus och ge honom mat, och han ska välsigna dig och ditt hus, och Herrens välsignelse ska vila över dig och ditt hus.’

8 Och det hände sig att jag lydde ängelns röst och återvände till mitt hus. Och då jag var på väg dit fann jag den ^aman om vilken ängeln sa till mig: ‘Du ska ta emot honom i ditt hus’ – och se, det var samme man som har talat till er om det som hör Gud till.

9 Och ängeln sa till mig att han är en ^ahelig man. Därför vet jag att han är en helig man eftersom det var en Guds ängel som sa det.

10 Och vidare vet jag att det han har vittnat om är sant, för se, jag säger er att så sant Herren lever har han sänt sin ^aängel för att uppenbara detta för mig, och detta har han gjort medan denne Alma har ^bbott i mitt hus.

11 För se, han har ^avälsignat mitt hus, han har välsignat mig och mina kvinnor och mina barn och min far och mina släktingar. Ja, hela min släkt har han välsignat, och Herrens välsignelse har vilat över oss enligt de ord som han talade.”

12 Och när nu Amulek hade talat dessa ord började folket förundras då de såg att det var ^amer än ett vittne som vittnade om det som de anklagades för, och även om det som skulle komma enligt profetians ande som var i dem.

13 Ändå fanns det några bland dem som tänkte fråga ut dem, för att de genom sina listiga ^aplaner skulle kunna snärja dem med deras ord, så att de kunde finna bevis mot dem, så att de kunde överlämna dem åt sina domare, så att de kunde dömas enligt lagen och så att de kunde dräpas eller kastas i fängelse enligt det brott som de kunde föregå eller vittna om mot dem.

14 Och de män som sökte förgöra dem var de som var ^alagkloka och som anlätades eller utsågs av folket att tillämpa lagen vid sina rättsliga provningar eller då folkets brott prövades inför domarna.

15 Nu var dessa lagkloka insatta i alla folkets konster och knep, och detta var de för att de skulle kunna bli skickliga i sitt yrke.

16 Och det hände sig att de började fråga ut Amulek för att därigenom kunna förmå honom till tvetalan eller till att motsäga sina egna ord.

17 Nu visste de inte att Amulek kunde känna till deras planer. Men det hände sig då de

7b Alma 5:46; 6:6.

HFS Fasta.

c Apg. 10:30–35.

8a Alma 8:19–21.

9a HFS Helig, heligt.

10a Alma 11:30–31.

b Alma 8:27.

11a Alma 8:22.

12a Alma 9:6.

13a Alma 11:21.

14a Alma 10:24;

11:20–21; 14:18.

började fråga ut honom att han "genomskådade deras tankar och sa till dem: "O, ni ogudaktiga och fördärvade ^bsläkte, ni lagkloka och hycklare, för ni lägger djävulens grundvalar, ja, ni lägger ut "fällor och snaror för att fånga Guds heliga.

18 Ni gör upp planer för att "förvränga de rättfärdigas vägar och ådrar er Guds vrede över era huvuden, ja, till detta folks fullständiga undergång.

19 Ja, rätt talade Mosiah, som var vår siste kung, då han stod i begrepp att överlämna riket och inte hade någon att överlåta det till, utan gjorde så att detta folk skulle styras genom sin egen röst – ja, med rätta sa han att om tiden skulle komma då folkets röst "valde ondska, det vill säga om tiden skulle komma då detta folk skulle falla i överträdelse, skulle de vara mogna för undergång.

20 Och nu säger jag er att Herren med rätta dömer er för er ondska. Med rätta ropar han till detta folk genom sina "änglars röst: 'Omvänd er, omvänd er, för himmelriket är nära.'

21 Ja, med rätta ropar han med sina änglars röst: "Jag ska komma ner bland mitt folk med rättfärdighet och rättvisa i mina händer.'

22 Ja, och jag säger er att om det inte hade varit för "bönerna

från de rättfärdiga som nu bor i landet skulle ni redan nu hemsökas med fullständig undergång. Men det skulle inte ske genom ^böversvämning som det skedde med folket i Noas dagar, utan det skulle ske genom hungersnöd och genom farsot och svärd.

23 Men det är genom de rättfärdigas "böner som ni blir skonade. Om ni därför driver ut de rättfärdiga från er kommer Herren inte att hålla sin hand tillbaka, utan han ska komma emot er i sin brinnande vrede. Då kommer ni att drabbas av hungersnöd och av farsot och av svärd. Och den ^btiden är nära för handen om ni inte omvänder er."

24 Och nu hände det sig att folket vredgades än mer på Amulek och de ropade och sa: "Den här mannen smädar våra lagar som är rättvisa och våra visa lagkloka som vi har utvalt."

25 Men Amulek räckte ut handen och ropade ännu högre till dem och sa: "O, ni ogudaktiga och fördärvade släkte, varför har Satan fått ett så fast grepp om era hjärtan? Varför ger ni efter för honom så att han kan få makt över er till att "förblinda era ögon, så att ni inte förstår de ord som talas i överensstämmelse med sanningen?"

26 För se, har jag vittnat mot er

17a Alma 12:3; 18:20, 32;

L&F 6:16.

b Matt. 3:7;

Alma 9:8.

c L&F 10:21–27.

18a Apg. 13:10.

19a Mosiah 29:27;

Alma 2:3–7;

Hel. 5:2.

20a Alma 8:14–16; 13:22.

21a Mosiah 13:34.

22a Jak. 5:16;

Mosiah 27:14–16.

b 1 Mos. 8:21;

3 Ne. 22:8–10.

Hfs Floden på

Noas tid.

23a Hfs Bön.

b Alma 34:32–35.

25a 2 Kor. 4:4;

Alma 14:6.

lag? Ni förstår inte. Ni säger att jag har vittnat mot er lag, men det har jag inte, utan jag har talat till förmån för er lag, till er fördömelse.

27 Och se, nu säger jag er att grunden till detta folks undergång har börjat läggas av era "lagklokas och era domares orättfärdighet."

28 Och nu hände det sig att när Amulek hade talat dessa ord ropade folket mot honom och sa: "Nu vet vi att denne man är ett djävulens barn, för han har "ljugit för oss. Han har ju talat mot vår lag, och nu säger han att han inte har talat emot den.

29 Och vidare har han smädat våra lagkloka och våra domare."

30 Och det hände sig att de lagkloka i sina hjärtan föresatte sig att de skulle komma ihåg detta mot honom.

31 Och det fanns en bland dem vars namn var Zeezrom. Han var den främste på att "anklaga Amulek och Alma, och han var en av de skickligaste bland dem och hade mycket att göra bland folket.

32 Nu var det dessa lagklokas avsikt att skaffa sig vinning, och de fick lön i förhållande till hur mycket de utförde.

KAPITEL 11

Nephiternas myntsyttem förklaras – Amulek tvistar med Zeezrom – Kristus kommer inte att frälsa människor i deras synder – Endast de som ärver himmelriket

är frälsta – Alla människor kommer att uppstå till odödlighet – Det finns ingen död efter uppståndelsen. Omkring 82 f.Kr.

Nu stod det i Mosiahs lag att var och en som var en lagens domare, eller de som utsetts till att vara domare, skulle få lön i förhållande till den tid de använde till att döma dem som fördes inför dem för att dömas.

2 Om nu någon var i skuld till en annan och han inte ville betala vad han var skyldig anfördes klagomål mot honom till domaren, och domaren utövade sin myndighet och sände ut rättstjänare för att föra mannen inför honom. Och han dömde mannen enligt lagen och de bevis som anfördes mot honom, och på så sätt tvingades mannen att betala det han var skyldig, eller bli fråntagen allt, eller bli utdriven från folket som tjuv och rövare.

3 Och domaren fick lön efter den tid som åtgick – en senin av guld för en dag eller en senum av silver, vilken har samma värde som en senin av guld. Och detta är enligt den lag som var given.

4 Och detta är namnen på deras olika guldstycken och deras silverstycken efter deras värde. Och namnen gavs av nephiterna, för de räknade inte på samma sätt som judarna som var i Jerusalem. Inte heller mätte de på samma sätt som judarna, utan de ändrade sitt räknesätt och sina mått efter folkets sinne

och omständigheter under varje släktled, fram till domarnas regering, då de "fastställdes av kung Mosiah.

5 Nu är räknesättet sålunda: en senin av guld, en seon av guld, en shum av guld och en limna av guld.

6 En senum av silver, en amnor av silver, en esrom av silver och en onti av silver.

7 En senum av silver var lika med en senin av guld, och båda gällde för ett mått korn och likaså för ett mått av varje slag av spannmål.

8 Men en seon av guld var värd två gånger så mycket som en senin.

9 Och en shum av guld var värd två gånger så mycket som en seon.

10 Och en limna av guld var värd lika mycket som de alla.

11 Och en amnor av silver var lika stor som två senum.

12 Och en esrom av silver var lika stor som fyra senum.

13 Och en onti var lika stor som de alla.

14 Detta är nu värdet av de mindre mynten i deras räknesätt:

15 En shiblon är hälften av en senum, alltså en shiblon för ett halvt mått korn.

16 Och en shiblum är hälften av en shiblon.

17 Och en lea är hälften av en shiblum.

18 Detta är nu myntens värde enligt deras räknesätt.

19 En antion av guld motsvarar tre shibloner.

20 Eftersom de fick lön efter hur mycket de arbetade var det uteslutande för att skaffa sig vinning som de hetsade folket till upplopp och alla slags oroligheter och ogudaktighet, så att de kunde få mer arbete, och så att de kunde "tjäna pengar alltefter antalet mål som fördes inför dem. Därför hetsade de folket mot Alma och Amulek.

21 Och denne Zeezrom började fråga ut Amulek och sa: "Vill du svara på några frågor som jag ska ställa till dig?" Nu var Zeezrom en man som var väl bevandrad i djävulens "planer så att han kunde förgöra det som var gott. Därför sa han till Amulek: "Vill du svara på de frågor som jag ska ställa till dig?"

22 Och Amulek sa till honom: "Ja, om det är enligt "Herrens Ande som är i mig. För jag säger inget som strider mot Herrens Ande." Och Zeezrom sa till honom: "Se, här är sex onti silver, och alla dessa ger jag dig, om du förnekar förekomsten av ett Högsta Väsen."

23 Då sa Amulek: "O du "helvetets barn, varför ^bfrestar du mig? Vet du inte att den rättfärdige inte ger efter för sådana frestelser?"

24 Tror du att det inte finns någon Gud? Jag säger dig: Nej, du vet att det finns en Gud, men du älskar ^avinning mer än honom.

11 4a Mosiah 29:40–44.

20a Alma 10:32.

21a Alma 10:13.

22a HFS Helige

Anden, den.

23a Alma 5:41.

^b HFS Fresta, frestelser.

24a 1 Tim. 6:10;

Tit. 1:11.

25 Och nu har du ljugit för mig inför Gud. Du sa till mig: 'Se, dessa sex onti, som är mycket värdefulla, ska jag ge dig' – när du i ditt hjärta tänkte behålla dem. Och det enda du önskade var att jag skulle förneka den sanne och levande Guden så att du kunde få orsak att förgöra mig. Och se, för denna stora ondska ska du få din lön."

26 Och Zeezrom sa till honom: "Du säger att det finns en sann och levande Gud?"

27 Och Amulek sa: "Ja, det finns en sann och levande Gud."

28 Då sa Zeezrom: "Finns det mer än en Gud?"

29 Och han svarade: "Nej."

30 Då sa Zeezrom vidare till honom: "Hur vet du detta?"

31 Och han sa: "En ängel har kungjort det för mig."

32 Och Zeezrom sa vidare: "Vem är han som ska komma? Är det Guds Son?"

33 Och han sa till honom: "Ja."

34 Och Zeezrom sa vidare: "Ska han frälsa sitt folk i deras synder?" Och Amulek svarade och sa till honom: "Jag säger dig att det ska han inte, för det är omöjligt för honom att förneka sitt ord."

35 Då sa Zeezrom till folket: "Se till att ni kommer ihåg detta, för han sa att det bara finns en enda Gud. Ändå säger han att

Guds Son ska komma, men han ska inte frälsa sitt folk – som om han hade myndighet att befalla Gud."

36 Och Amulek säger återigen till honom: "Se, du har ljugit, för du säger att jag talade som om jag hade myndighet att befalla över Gud, eftersom jag sa att han inte ska frälsa sitt folk i deras synder.

37 Och återigen säger jag dig att han inte kan frälsa dem i deras synder, för jag kan inte förneka hans ord, och han har sagt att ^binget orent kan ärva ^chimmelriket. Hur kan ni då bli frälsta om ni inte ärver himmelriket? Därför kan ni inte bli frälsta i era synder."

38 Nu sa Zeezrom återigen till honom: "Är Guds Son den sanne evige Fadern?"

39 Och Amulek sa till honom: "Ja, han är den sanne evige Fadern till himmel och jord och till ^aballt som i dem är. Han är begynnelsen och änden, den förste och den siste.

40 Och han ska komma till ^avärlden för att ^båterlösa sitt folk, och han ska ^cta på sig deras överträdelse som tror på hans namn. Och dessa är de som ska få evigt liv, och frälsning kommer inte till någon annan.

41 Därför förblir de ogudaktiga som om ^aingen återlösning

31a Alma 10:7–10.

34a Hel. 5:10–11.

37a 1 Kor. 6:9–10.

b 1 Ne. 15:33;

Alma 40:26;

3 Ne. 27:19.

HFS Ogudaktig,
ogudaktighet.

c HFS Guds rike eller
himmelriket.

39a Jes. 9:6.

b Kol. 1:16;

Mosiah 4:2.

40a HFS Världen.

b Rom. 11:26–27.

c 2 Mos. 34:6–7;

Jes. 53:5;

1 Joh. 2:2;

Mosiah 14:5; 15:12;

L&F 19:16–19.

41a Alma 12:18;

L&F 88:33.

hade skett, utom att dödens band har lossats. För se, dagen kommer då ^balla ska uppstå från de döda och stå inför Gud och bli ^cdömda enligt sina gärningar.

42 Men det finns en död som kallas en timlig död. Och Kristi död ska lossa denna timliga döds ^aband så att alla ska uppstå från denna timliga död.

43 Anden och kroppen ska ^aåterförenas i sin fullkomliga form. Både lem och led ska återställas till sin rätta gestaltning, alldeles som vi nu är. Och vi ska föras fram för att stå inför Gud, lika medvetna som vi nu är och med ett klart ^bminne av all vår ^cskuld.

44 Och denna återställelse ska komma till alla, både gammal och ung, både träl och fri, både man och kvinna, både ond och rättfärdig, och inte så mycket som ett hårstrå på deras huvud ska gå förlorat, utan allt ska ^aåterställas till sin fullkomliga form sådan den nu är, eller till kroppen, och alla ska föras fram och ställas framför skranket inför Kristus, Sonen, och Gud, ^bFadern, och den Helige Anden, som är ^cen enda evig Gud, för att ^ddömas efter sina gärningar, vare sig de är goda eller de är onda.

45 Se, nu har jag talat till dig om den dödliga kroppens död och även om den dödliga kroppens ^auppståndelse. Jag säger dig att denna dödliga kropp ska ^buppstå till en ^codödlig kropp, det vill säga från döden, ja, från den första döden till livet så att de ^dinte längre kan dö. Deras andar förenas med deras kroppar för att aldrig åtskiljas. På så sätt blir helheten ^eandlig och odödlig så att de inte längre kan se förgänglighet.”

46 När nu Amulek hade avslutat dessa ord började folket åter förundras, och även Zeezrom började darra. Och så slutade Amuleks ord, eller: Detta är allt som jag har skrivit.

KAPITEL 12

Alma talar med Zeezrom – Guds hemligheter kan ges endast till de trofasta – Människorna döms efter sina tankar, sin tro, sina ord och sina gärningar – De ogudaktiga kommer att lida en andlig död – Detta jordeliv är ett prövotillstånd – Återlösningsplanen åstadkommer uppståndelsen och, genom tro, syndernas förlåtelse – De som omvänder sig kan göra anspråk på barmhärtigheten genom den enfödde Sonen. Omkring 82 f.Kr.

41 ^b Upp. 20:12-13;

Alma 42:23.

^c HFS Domen, den yttersta.

42 ^a Alma 12:16.

43 ^a 2 Ne. 9:13; Alma 40:23.

^b 2 Ne. 9:14; Mosiah 3:25;

Alma 5:18.

^c HFS Skuld, skyldig.

44 ^a Alma 41:12-15.

^b HFS Gud, gudomen – Gud Fadern.

^c 3 Ne. 11:27, 36.

HFS Gud, gudomen.

^d Upp. 20:12-13.

45 ^a Alma 40:23;

L&F 88:16.

^b HFS Uppståndelse.

^c HFS Odödlig, odödlighet.

^d Upp. 21:4;

L&F 63:49; 88:116.

^e 1 Kor. 15:44.

NÄR nu Alma såg att Amuleks ord hade tystat Zeezrom, för han såg att Amulek hade ertappat honom med ^alögn och bedrägeri i avsikt att förgöra honom, och då han såg att Zeezrom började darra under ^bmedvetandet om sin skuld, öppnade han sin mun och började tala till honom och bekräfta Amuleks ord och förklara tingen ytterligare, eller utveckla skrifterna utöver vad Amulek hade gjort.

2 Och de ord som Alma talade till Zeezrom hördes av folket runt omkring, för skaran var stor, och han talade på detta sätt:

3 "Nu ser du, Zeezrom, att du har beslagits med lögn och list, för du har ljugit inte bara för människor, utan du har ljugit även för Gud, för se, han känner alla dina ^atankar, och du ser att dina tankar tillkännages för oss genom hans Ande.

4 Och du ser att vi vet att din plan var en mycket förslagen plan, enligt djävulens förslagenhet, för att ljuga och bedra detta folk så att du skulle kunna sätta dem upp emot oss i avsikt att smäda oss och driva bort oss.

5 Detta var nu din ^amotståndares plan, och han har utövat sin makt genom dig. Nu vill jag att du kommer ihåg att det jag säger till dig, säger jag till alla.

6 Och se, jag säger till er alla att detta var en av motståndarens snaror som han har lagt

för att fånga detta folk, så att han kan få er till att underkasta er honom, så att han kan omsluta er med sina ^akedjor, så att han kan fängsla er till evig undergång enligt sin makt att hålla i fångenskap."

7 När nu Alma hade talat dessa ord började Zeezrom darra än mer, för han blev mer och mer övertygad om Guds makt. Och han blev även övertygad om att Alma och Amulek hade kännedom om honom, för han var övertygad om att de kände till hans hjärtas tankar och avsikter. För makten hade getts dem för att de skulle kunna veta detta genom profetians ande.

8 Och Zeezrom började ivrigt ställa frågor till dem för att han skulle kunna få veta mer om Guds rike. Och han sa till Alma: "Vad betyder det som Amulek har talat om de dödas uppståndelse, att alla ska uppstå från de döda, både de rättfärdiga och de orättfärdiga, och föras fram för att stå inför Gud och dömas efter sina gärningar?"

9 Och nu började Alma förklara detta för honom och sa: "Det är många givet att känna till ^aGuds hemligheter, men de har fått sträng befallning att de inte ska avslöja ^bannat än den del av hans ord som han ger till människobarnen enligt den lydriad och flit som de visar honom.

12 1a Alma 11:20-38.

b HFS Samvete.

3a Jakob 2:5;

Alma 10:17;

L&F 6:16.

5a HFS Djävulen.

6a Alma 5:7-10.

9a Alma 26:22.

HFS Hemligheter,

Guds.

b Joh. 16:12; Alma 29:8;

3 Ne. 26:8-11; Eth. 4:7.

10 Och därför får den som ^aförhårdar sitt hjärta en ^bmindre del av ordet, men till den som ^cinte förhårdar sitt hjärta ^dges en större del av ordet, till dess det blir honom givet att känna Guds hemligheter, till dess han känner dem till fullo.

11 Och till dem som förhårdar sina hjärtan ges en allt mindre ^adel av ordet till dess de inte ^bvet något om hans hemligheter. Och därefter tas de tillfånga av djävulen och leds av hans vilja ner till undergång. Och det är detta som menas med ^chelvetets ^dkedjor.

12 Och Amulek har talat tydligt om ^adöden och om att uppstå från denna dödlighet till ett tillstånd av odödlighet och om att föras fram inför Guds skrank för att ^bdömas efter våra gärningar.

13 Om då våra hjärtan har varit förhårdade, ja, om vi har förhårdat våra hjärtan mot ordet så att det inte finns inom oss, då kommer vårt tillstånd att vara hemskt, för då ska vi bli fördömda.

14 För våra ^aord kommer att fördöma oss, ja, alla våra gärningar kommer att fördöma oss. Vi blir inte befunna obefläckade, och även våra tankar

kommer att fördöma oss. Och i detta hemska tillstånd kommer vi inte att våga se uppåt mot vår Gud, och vi skulle vara glada om vi kunde befalla klipporna och ^bbergen att falla över oss och ^cdölja oss för hans åsyn.

15 Men detta kan inte ske. Vi måste komma fram och stå inför honom i hans härlighet och i hans kraft och i hans makt, majestät och herravälde och till vår eviga ^askam erkänna att alla hans ^bdomar är rättvisa, att han är rättvis i alla sina gärningar, och att han är barmhärtig mot människobarnen och att han har all makt att frälsa varje människa som tror på hans namn och bär sådan frukt som tillhör omvändelsen.

16 Och se, jag säger er att sedan kommer döden, ja, en andra ^adöd, som är en andlig död. Då är tiden inne när den som i sina synder dör den timliga ^bdöden även ska ^cdö en andlig död. Ja, han dör i fråga om det som hör rättfärdigheten till.

17 Då är tiden inne när deras kval ska bli som en ^asjö av eld och svavel vars lågor stiger uppåt i evigheters evighet. Och då är tiden inne när de fångslas till evig undergång enligt Satans

10a 2 Ne. 28:27;
Eth. 4:8.
b L&F 93:39.
c HFS Ödmjuk,
ödmjukhet.
d 2 Ne. 28:30;
L&F 50:24.
11a Matt. 25:29.
b HFS Avfall.
c Ords. 9:18;
2 Ne. 2:29.
HFS Helvetet.

d Joh. 8:34;
2 Ne. 28:19.
12a Alma 11:41–45.
b HFS Domen,
den yttersta.
14a Matt. 12:36;
Jak. 3:6;
Mosiah 4:29–30.
b Hos. 10:8;
2 Ne. 26:5.
c Job 34:22;
2 Ne. 12:10.

15a Mosiah 3:25.
b 2 Petr. 2:9.
HFS Rättvisa.
16a HFS Döden, den
andliga.
b Alma 11:40–45.
c 1 Ne. 15:33;
Alma 40:26.
17a Upp. 19:20; 21:8;
Mosiah 3:27.

makt och fångenskap, eftersom han har underkuvat dem enligt sin vilja.

18 Då, säger jag er, ska det för dem vara som om "ingen återlösning hade skett, för de kan inte återlösas enligt Guds rättvisa, och de kan inte ^bdö, eftersom det inte längre finns någon förgänglighet."

19 Nu hände det sig att när Alma slutat tala dessa ord var folket än mer förvånade.

20 Men där fanns bland dem en viss Antionah, som var en hög styresman bland dem, som kom fram och sa till honom: "Vad är det du har sagt, att människan ska uppstå från de döda och förändras från detta dödliga tillstånd till ett "odödligt tillstånd så att själen aldrig kan dö?"

21 Vad betyder det skriftställe där det står att Gud satte "keruber och ett flammande svärd öster om ^bEdens lustgård, för att inte våra första föräldrar skulle gå in och ta del av frukten från livets träd och leva för evigt? Och därav ser vi att det inte fanns någon tänkbar möjlighet att de skulle leva för evigt."

22 Då sa Alma till honom: "Det är detta jag stod i begrepp att förklara. Vi ser nu att Adam "föll genom att äta av den förbjudna

^bfrukten enligt Guds ord. Och sålunda ser vi att hela människosläktet genom hans fall blev ett "förlorat och fallet folk.

23 Och se, nu säger jag dig att om det hade varit möjligt för Adam att "äta av frukten från livets träd vid den tiden, skulle det inte finnas någon död, och ordet skulle ha varit meningslöst, vilket skulle ha gjort Gud till en lögnare, för han sa: "^bOm du äter ska du förvisso dö.'

24 Och vi ser att "döden drabbar människorna, ja, den död som Amulek har talat om som är den timliga döden. Men ^bmänniskan fick en tid sig förunnad då hon kunde omvända sig, och därför blev detta liv ett prövotillstånd, en tid att ^bbereda sig för att möta Gud, en tid att bereda sig för det oändliga tillstånd som vi har talat om, vilket kommer efter de dödas uppståndelse.

25 Om det nu inte hade varit för "återlösningensplanen som fastställdes från världens grundläggning, kunde det inte ha funnits någon ^buppståndelse från de döda. Men det fastställdes en återlösningensplan som ska åstadkomma den uppståndelse från de döda om vilken vi har talat.

26 Och se, om det hade varit

18a Alma 11:41.

^b Upp. 21:4;
Alma 11:45;
L&F 63:49.

20a HFS Odödlig,
odödlighet.

21a 1 Mos. 3:24;
Alma 42:2;
Mose 4:31.
HFS Keruber.

^b HFS Eden.

22a HFS Adams och
Evas fall.

^b 1 Mos. 3:6;
2 Ne. 2:15–19;
Mosiah 3:26.

^c Mosiah 16:4–5.

23a Alma 42:2–9.
^b 1 Mos. 2:17.

24a HFS Döden,

den fysiska.

^b 2 Ne. 2:21;
Mose 5:8–12.

^c Alma 34:32–35.

25a HFS Återlösningens-
planen.

^b 2 Ne. 2:8;
Alma 7:12; 42:23.

möjligt för våra första föräldrar att gå fram och äta av ^alivets träd skulle de ha blivit för evigt olyckliga eftersom de inte hade fått något förberedande tillstånd. Och därför skulle ^båterlösningssplanen ha ointetgjorts, och Guds ord skulle ha varit meningslöst och utan verkan.

27 Men se, det skedde inte så, utan det ^abestämde att människorna måste dö. Och efter döden måste de komma till ^bdomen, ja, samma dom som vi har talat om, som är slutet.

28 Och sedan Gud bestämt att detta skulle ske med människan, se, då såg han att det var nödvändigt att människorna fick kännedom om det som han bestämt om dem.

29 Därför sände han ^aänglar att tala med dem, och de lät människor se hans härlighet.

30 Och de började alltifrån den stunden att åkalla hans namn. Därför ^asamtalade Gud med människor och tillkännagav för dem ^båterlösningssplanen som hade beretts från världens ^cgrundläggning. Och detta kungjorde han för dem i enlighet med deras tro och omvändelse och deras heliga gärningar.

31 Därför gav han ^abud till

människorna, sedan de först hade överträtt de ^bförsta buden rörande det som var timligt, och blivit som gudar, med ^ckunskap om gott och ont, och hade satt sig i stånd att ^dhandla, eller hade blivit satta i stånd att handla efter egen önskan och vilja att antingen göra ont eller gott.

32 Därför gav Gud dem bud, efter att ha ^atillkännagett återlösningssplanen för dem, för att de inte skulle göra ont, då straffet för detta var en andra ^bdöd, vilket var en evig död gällande det som tillhör rättfärdigheten. Ty för sådana kunde återlösningssplanen inte ha någon kraft eftersom ^crättvisans verk enligt Guds ojämförliga godhet inte kunde ointetgöras.

33 Men Gud kallade på människorna i sin Sons namn (för detta är den återlösningssplan som fastställts) och sa: 'Om ni omvänder er och inte förhärdar era hjärtan ska jag förbarma mig över er genom min enfödde Son.

34 De som omvänder sig och inte förhärdar sitt hjärta kan därför göra anspråk på ^abarmhärtigheten genom min enfödde Son till sina synders ^bförlåtelse, och de ska ingå i min ^cvila.

35 Men den som förhärdar sitt

26a 1 Mos. 2:9;
1 Ne. 15:36;
Alma 32:40.
b Alma 34:8–16;
42:6–28;
Mose 6:59–62.
27a Job 7:1;
Hebr. 9:27;
L&F 42:48.
b HFS Domen,
den yttersta.
29a Moro. 7:25, 31;

L&F 29:42.
30a Mose 5:4–5; 6:51.
b HFS Återlösningssplanen.
c Mosiah 18:13;
Alma 13:3, 5, 7–8.
31a HFS Guds bud och befällningar.
b 1 Mos. 2:16–17;
2 Ne. 2:18–19.
c 1 Mos. 3:22–23;
Mose 4:11.

d 2 Ne. 2:16.
HFS Handlingsfrihet.
32a Mose 5:4–9.
b HFS Döden, den andliga.
c Mosiah 15:27;
Alma 34:15–16; 42:15.
34a HFS Barmhärtig,
barmhärtighet.
b HFS Syndernas förlåtelse.
c HFS Vila.

hjärta och gör ont, se, jag svär i min vrede att han inte ska ingå i min vila.'

36 Och nu, mina bröder, säger jag er att om ni förhårdar era hjärtan ska ni inte gå in i Herrens vila. Därför förtörnar er ondska honom så att han sänder ner sin vrede över er liksom vid den "första förbittringen, ja, enligt sitt ord vid den sista förbittringen liksom vid den första, till era själars eviga ^bundergång, alltså enligt hans ord, till den sista döden så väl som den första.

37 Och nu, mina bröder, då vi vet detta och det är sant, låt oss omvända oss och inte förhärda våra hjärtan, så att vi inte "förtörnar Herren vår Gud till att sända sin vrede över oss i dessa sina andra bud som han har gett oss, utan låt oss gå in i Guds ^bvila som är beredd enligt hans ord.

KAPITEL 13

Män kallas som högpräster på grund av sin mycket stora tro och sina goda gärningar – De ska undervisa om buden – Genom rättfärdighet heliggörs de och går in i Herrens vila – Melkisedek var en av dessa – Änglar förkunnar glada budskap i hela landet – De ska förkunna tiden för Kristi ankomst. Omkring 82 f.Kr.

OCH vidare, mina bröder, vill jag rikta er uppmärksamhet på den tid när Herren Gud gav dessa bud till sina barn, och jag vill att ni ska komma ihåg att Herren Gud "ordinerade präster enligt sin heliga orden, som var enligt hans Sons orden, för att undervisa folket om dessa ting.

2 Och dessa präster ordinerades enligt hans Sons "orden på ett ^bsådant sätt att folket därigenom kunde veta på vilket sätt de skulle se fram emot hans Son för att få återlösning.

3 Och detta är sättet varpå de ordinerades: De "kallades och ^bförbereddes från världens "grundläggning enligt Guds "förutkännedom, på grund av sin stora tro och sina goda gärningar. Från början lämnades de att "välja mellan gott och ont, och eftersom de valde det goda och utövade mycket stor /tro är de "kallade med en helig kallelse, ja, med den heliga kallelse som bereddes samtidigt med och i enlighet med en förberedande återlösning för sådana.

4 Och sålunda har de "kallats till detta heliga kall på grund av sin tro, medan andra förkastade Guds Ande på grund av sina hjärtans hårdhet och sina sinnens blindhet fastän de, om det inte hade varit för detta,

36a Jakob 1:7–8;
Alma 42:6, 9, 14.

b HFS Fördöma,
fördömelse.

37a 1 Ne. 17:30;
Jakob 1:8;
Hel. 7:18.

b Alma 13:6–9.

13 1a Abr. 2:9, 11.

2a L&F 107:2–4.

b Alma 13:16.

3a L&F 127:2.

HFS Förutordination;
Utkorelse.

b L&F 138:55–56.

c Alma 12:25, 30.

HFS Föruttillvaron.

d L&F 38:2.

e HFS Handlingsfrihet.

f HFS Tro.

g HFS Kall, kallad av
Gud, kallelse;

Prästadöme.

4a Eth. 12:10.

kunde ha fått lika stor ^bförmån som sina bröder.

5 Eller kort sagt: Från början hade de ^asamma ställning som sina bröder, och sålunda bereddes detta heliga kall från världens grundläggning åt sådana som inte förhårdade sina hjärtan, och det är i och genom den enfödde Sonens försoning, vilken var förberedd –

6 och sålunda kallades de genom denna heliga kallelse och ordinerades till Guds heliga ordens höga prästadöme för att undervisa människobarnen om hans bud så att även de skulle kunna komma in i hans ^avila.

7 Detta höga prästadöme är enligt hans Sons orden, en orden som var till från världens grundläggning, eller med andra ord är ^autan dagars början eller års slut och är beredd från evighet till all evighet enligt ^bhans förutkännedom om allt.

8 Och på detta sätt ^aordinerades de: De kallades med en helig kallelse och ordinerades med en helig förrättning och tog på sig den heliga ordens höga prästadöme, vilken kallelse och förrättning och höga prästadöme är utan början eller slut.

9 Sålunda blev de ^ahögpräster

för evigt enligt Sonens, Faderns Enföddes, orden, han som är utan dagars början eller års slut, som är full av ^bnåd, rättvisa och sanning. Och så är det. Amen.

10 Nu fanns det, som jag sa om den heliga orden eller detta ^ahöga prästadöme, många som ordinerades och blev Guds högpräster, och det skedde på grund av deras mycket stora tro och ^bomvändelse och deras rättfärdighet inför Gud då de valde att omvända sig och handla rättfärdigt hellre än att förgås.

11 Därför kallades de enligt denna heliga orden och ^aheliggjordes, och deras ^bkläder tvättades vita genom Lammets blod.

12 Sedan de nu ^aheliggjorts genom den ^bHelige Anden och deras kläder gjorts vita, eftersom de var ^crena och obefläckade inför Gud, kunde de inte se på ^dsynd utom med ^eavsky. Och det var många, ja ett mycket stort antal, som gjordes rena och gick in i Herrens, sin Guds, vila.

13 Och nu, mina bröder, vill jag att ni ska ödmjuka er inför Gud och bära sådan ^afrukt som tillhör omvändelsen så att även ni kan gå in i denna vila.

14 Ja, ödmjuka er som männ-

4b 1 Ne. 17:32–35.

5a 2 Ne. 26:28.

6a Alma 12:37; 16:17.

HFS Vila.

7a Hebr. 7:3.

b HFS Gud, gudomen.

8a L&F 84:33–42.

HFS Melkisedekska prästadömet.

9a HFS Högpräst (överstepräst).

b 2 Ne. 2:6.

HFS Nåden.

10a L&F 84:18–22.

b HFS Omvända sig, omvändelse.

11a Mose 6:59–60.

b 1 Ne. 12:10;
Alma 5:21–27;
3 Ne. 27:19–20.

12a Rom. 8:1–9.
HFS Helgelse,

heliggörelse.

b HFS Helige Anden, den.

c HFS Renad, renhjärtad.

d Mosiah 5:2;

Alma 19:33.

e Ords. 8:13;

Alma 37:29.

13a Luk. 3:8.

iskorna gjorde i "Melkisedeks dagar, han som även var en högpräst enligt den orden som jag har talat om, och som också tog på sig det höga prästadömet för evigt.

15 Och det var till samme Melkisedek som "Abraham betalade ^btionde, ja, vår fader Abraham betalade i tionde en tiondel av allt han ägde.

16 Och dessa "förrättningar gavs på detta sätt för att folket därigenom skulle kunna se framåt mot Guds Son, för det var en ^bförebild till hans orden, eller det var hans orden, och detta var för att de skulle se framåt mot honom för sina synders förlåtelse så att de kunde gå in i Herrens vila.

17 Nu var denne Melkisedek kung över Salems land, och hans folk hade tilltagit i ondska och avskysvärdhet, ja, de hade alla gått vilse. De var fulla av all slags ogudaktighet.

18 Men Melkisedek, som hade utövat mäktig tro och tagit emot det höga prästadömet ämbete enligt "Guds heliga orden, predikade omvändelse för sitt folk. Och se, de omvände sig. Och Melkisedek upprättade fred i landet under sina dagar. Därför kallades han fridsfursten, för han var kung i

Salem, och han regrade under sin far.

19 Nu fanns det "många före honom, och det fanns även många efter honom, men ^bingen var större. Därför har man särskilt omnämnt honom.

20 Nu behöver jag inte säga mer om detta. Vad jag har sagt får räcka. Se, "skrifterna finns framför er. Om ni ^bförvränger dem blir det till er egen undergång."

21 Och nu hände det sig att när Alma sagt dessa ord till dem sträckte han fram sin hand mot dem och ropade med mäktig stämma och sa: "Nu är tiden att "omvända sig, för frälsningens dag närmar sig.

22 Ja, och Herrens röst genom änglars "mun förkunnar det för alla nationer, ja, förkunnar det så att de kan få glada budskap om stor glädje, ja, och han låter dessa glada budskap ljuda bland allt sitt folk, ja, likaså till dem som är skingrade över jordens yta. Därför har de kommit till oss.

23 Och de tillkännages för oss med "tydliga ord så att vi kan förstå, så att vi inte kan ta miste, och detta eftersom vi är ^bvandringsmän i ett främmande land. Därför är vi storligen gynnade, för vi har fått dessa glada

14a Jsö 1 Mos. 14:25–40

(tillägget);

L&F 84:14.

HFS Melkisedek.

15a HFS Abraham.

^b 1 Mos. 14:18–20;

Mal. 3:8–10.

HFS Tionde.

16a TA 1:5.

HFS Förrättningar.

^b HFS Symbolik.

18a HFS Melkisedekska prästadömet.

19a Hel. 8:18;

L&F 84:6–16;

107:40–55.

^b L&F 107:1–4.

20a HFS Skrifterna.

^b 2 Petr. 3:16;

Alma 41:1.

21a HFS Omvända sig, omvändelse.

22a Alma 10:20.

23a 2 Ne. 25:7–8; 31:3;

32:7;

Jakob 4:13;

Eth. 12:39.

^b Jakob 7:26.

budskap förkunnade för oss i alla delar av vår vingård.

24 För se, "änglar förkunnar det nu för många i vårt land, och detta sker i avsikt att bereda människobarnens hjärtan på att ta emot hans ord när han kommer i sin härlighet.

25 Och nu väntar vi bara på att höra det glada budskapet om hans ankomst förkunnat för oss genom änglars mun. För tiden kommer, men vi "vet inte hur snart. Gud give att det sker i min tid, men vare sig det sker förr eller senare ska jag fröjda mig över det.

26 Och det ska tillkännages för "rättfärdiga och heliga män genom änglars mun vid tiden för hans ankomst, så att våra fäders ord må uppfyllas enligt det de har sagt om honom, vilket var enligt profetians ande som var i dem.

27 Och nu, mina bröder, "önskar jag i djupet av mitt hjärta, ja, med så stor ängslan att det smärtar mig, att ni ska hörsamma mina ord och överge era synder och inte uppskjuta er omvändelses dag,

28 utan att ni ödmjukar er inför Herren och åkallar hans heliga namn och ständigt "vakar och ber så att ni inte blir ^bfrestade mer än ni kan uthärda, och därmed leds av den Helige Anden

och blir ödmjuka, "saktmodiga, undergivna, tåliga, fulla av kärlek och tålmodiga i allt,

29 "har tro på Herren, har hopp om att ni ska få evigt liv och ständigt har ^bGuds kärlek i era hjärtan, så att ni kan upphöjas på den yttersta dagen och komma in i hans "vila.

30 Och må Herren bevilja er omvändelse så att ni inte ådrar er hans vrede, så att ni inte binds med "helvetets kedjor, så att ni inte må lida den andra ^bdöden."

31 Och Alma talade många fler ord till folket, som inte är nedskrivna i denna bok.

KAPITEL 14

Alma och Amulek blir fångslade och slagna – De troende och deras heliga skrifter bränns upp i eld – Dessa martyrer tas emot av Herren i härlighet – Fångelsemurarna rämnar och faller – Alma och Amulek befrias och deras förföljare dräps. Omkring 82–81 f.Kr.

OCH det hände sig sedan han slutat tala till folket att många av dem trodde på hans ord och började omvända sig och utforska "skrifterna.

2 Men de flesta av dem ville dräpa Alma och Amulek, för de vredgades på Alma för att han talat så "tydligt till Zeezrom.

24a Alma 10:10; 39:19.

25a 1 Ne. 10:4;

3 Ne. 1:13.

26a Amos 3:7;

Luk. 2:8–11.

27a Mosiah 28:3.

28a HFS Bön;

Vakta, väktare.

b 1 Kor. 10:13.

c HFS Tålmod;

Ödmjuk, ödmjukhet.

29a Alma 7:24.

b L&F 20:31; 76:116.

HFS Kärlek.

c L&F 84:24.

30a HFS Fördöma,

fördömelse;

Helvetet.

b HFS Döden,

den andliga.

14 1a 2 Kung. 22:8–13.

HFS Skrifterna.

2a Alma 12:3–7.

Och de sa även att Amulek hade ^bljugit för dem och hade smädat deras lag och även deras lag-kloka och domare.

3 Och även dessa vredgades på Alma och Amulek, och eftersom de hade vittnat så öppet mot deras ogudaktighet försökte de röja undan dem i hemlighet.

4 Men det hände sig att de inte gjorde detta, utan i stället tog de dem och band dem med starka rep och förde dem inför landets överdomare.

5 Och folket trädde fram och vittnade mot dem – vittnade om att de hade smädat lagen och landets lagkloka och domare, och även hela befolkningen i landet, och att de hade vittnat om att det bara fanns en enda Gud och att han skulle sända sin Son bland folket men att han inte skulle frälsa dem. Och mycket sådant vittnade folket om mot Alma och Amulek. Och detta skedde inför landets överdomare.

6 Och det hände sig att Zeezrom häpnade över de ord som hade talats. Och han kände även till den sinnenas blindhet som han själv orsakat bland befolkningen genom sina lögnaktiga ord. Och hans själ började "sönderslitas av ^bmedvetandet om hans egen skuld, ja, han började omslutas av helvetets kval.

7 Och det hände sig att han började ropa till de församlade och säga: "Se, jag är ^askyldig, och dessa män är obefläckade inför Gud." Och alltifrån den

stunden började han vädja för dem, men de smädade honom och sa: "Är även du besatt av djävulen?" Och de spottade på honom och ^bdrev bort honom och även alla dem som trodde de ord som Alma och Amulek hade talat. Och de drev bort dem och sände män att kasta sten på dem.

8 Och de samlade deras hustrur och deras barn. Och alla som trodde eller hade blivit undervisade om att tro på Guds ord lät de kasta i elden. Och de samlade även deras uppteckningar som innehöll de heliga skrifterna och kastade dem i elden så att de skulle brännas och förstöras av eld.

9 Och det hände sig att de tog Alma och Amulek och förde dem ut till martyrplatsen för att de skulle kunna bevittna deras undergång som förtärdes av elden.

10 Och när Amulek såg hur kvinnorna och barnen som förtärdes av elden plågades, plågades även han, och han sa till Alma: "Hur kan vi bevittna denna hemska syn? Låt oss därför sträcka ut våra händer och utöva den ^aGuds kraft som är i oss och rädda dem från lågorna."

11 Men Alma sa till honom: "Anden hindrar mig att sträcka ut min hand. För se, Herren tar dem upp till sig i ^ahärlighet, och han tillåter dem att göra detta, eller att folket gör detta mot dem i enlighet med

2b Alma 10:27.
6a Alma 15:5.
b HFS Samvete.

7a Alma 11:21–37.
b Alma 15:1.
10a Alma 8:30–31.

11a HFS Härlighet.

sina hjärtans hårdhet, för att de ^bdomar som han i sin vrede ska avkunna mot dem må bli rättvisa. Och de ^coskyldigas ^dblod ska stå som ett vittnesbörd emot dem, ja, och ropa mäktigt emot dem på den yttersta dagen.”

12 Då sa Amulek till Alma: ”Se, kanske bränner de även oss.”

13 Och Alma sa: ”Ske Herrens vilja. Men se, vårt arbete är inte fullbordat. Därför bränner de oss inte.”

14 Nu hände det sig att när deras kroppar som hade kastats i elden hade förtärts, liksom de uppteckningar som hade kastats i samtidigt med dem, kom landets överdomare och ställde sig framför Alma och Amulek medan de var bundna, och han slog dem på kinderna med handen och sa till dem: ”Vill ni, efter det ni har sett, åter predika för detta folk och säga att de ska kastas i en ”sjö av eld och svavel?”

15 Se, ni ser att ni inte hade makt att rädda dem som kastades i elden. Inte heller har Gud räddat dem för att de var av er tro.” Och domaren slog dem åter på kinderna och frågade: ”Vad har ni att säga till ert försvar?”

16 Nu var denne domare av samma orden och tro som den ”Nehor som dräpte Gideon.

17 Och det hände sig att Alma och Amulek inte svarade honom. Och han slog dem

återigen och överlämnade dem åt rättstjänarna för att kastas i fängelse.

18 Och när de hade kastats i fängelset och varit där i tre dagar kom det många ^alagkloka och domare och präster och lärare som tillhörde Nehors tro. Och de kom in i fängelset för att besöka dem, och de ställde frågor om många ords betydelse, men de svarade dem inte.

19 Och det hände sig att domaren ställde sig framför dem och sa: ”Varför svarar ni inte på folkets ord? Vet ni inte att jag har makt att överlämna er åt lagorna?” Och han befalle dem att tala, men de svarade inte.

20 Och det hände sig att de lämnade dem och gick sin väg, men kom tillbaka nästa dag. Och även domaren slog dem återigen på kinderna. Och även många andra kom fram och slog dem och sa: ”Vill ni återigen stå och döma detta folk och fördöma vår lag? Om ni har så stor makt, varför ”befriar ni då inte er själva?”

21 Och mycket sådant sa de till dem medan de gnisslade tänder mot dem och spottade på dem och frågade: ”Hur ska vi se ut när vi är fördömda?”

22 Och mycket sådant, ja, allt möjligt sådant sa de till dem, och på så sätt hånade de dem under många dagar. Och de undanhöll dem mat för att de skulle hungra, och vatten för att

11b Ps. 37:8–13;
Alma 60:13;
L&F 103:3.
HFS Rättvisa.

c Mosiah 17:10.
d HFS Martyr,
martyrskap.
14a Alma 12:17.

16a Alma 1:7–15.
18a Alma 10:14; 11:20.
20a Matt. 27:39–43.

de skulle törsta, och de tog även från dem deras kläder så att de var nakna. Och sålunda bands de med starka rep och spärrades in i fängelset.

23 Och det hände sig att när de på så sätt lidit i många dagar (och det var på den tolfte dagen i den tionde månaden i det tionde året av domarnas regering över Nephis folk) gick överdomaren i Ammonihahs land och många av deras lärare och deras lagkloka in i fängelset där Alma och Amulek var bundna med rep.

24 Och överdomaren stod framför dem och slog dem återigen och sa till dem: "Om ni har Guds makt, så befria er från dessa band, och då ska vi tro att Herren ska förgöra detta folk enligt era ord."

25 Och det hände sig att de alla gick fram och slog dem och sa samma ord, ända till siste man. Och när den siste hade talat till dem vilade "Guds kraft över Alma och Amulek, och de reste sig och stod på sina fötter.

26 Och Alma ropade och sa: "Hur länge ska vi uthärda dessa stora lidanden, o Herre? O Herre, ge oss styrka enligt vår tro som är i Kristus, ja, till att befria oss." Och de slet av repen som de var bundna med, och när folket såg detta tog de till flykten, för fruktan för undergång hade kommit över dem.

27 Och det hände sig att så stor var deras fruktan att de föll till marken och nådde inte

fram till "fängelsets ytterdörr. Och jorden skälvde våldsamt och fängelsemurarna rämnade så att de föll till marken, och överdomaren och de lagkloka och prästerna och lärarna, som hade slagit Alma och Amulek, dräptes genom deras fall.

28 Och Alma och Amulek kom ut ur fängelset, och de var oskadda, för Herren hade förlänt dem kraft enligt deras tro på Kristus. Och de gick genast ut ur fängelset, och de "befriades från sina band. Och fängelset hade störtat till marken, och varje själ inom dess murar hade dräpts utom Alma och Amulek, och de gick genast ut i staden.

29 Eftersom folket hade hört ett stort buller kom de allesammans springande i skaror för att få veta orsaken därtill. Och när de såg Alma och Amulek komma ut ur fängelset och att dess murar hade fallit till marken, slogs de av stor fruktan och flydde för Alma och Amulek, liksom en get med sina killingar flyr för två lejon. Och sålunda flydde de för Alma och Amulek.

KAPITEL 15

Alma och Amulek beger sig till Sidom och upprättar en församling – Alma botar Zeezrom, som ansluter sig till kyrkan – Många blir döpta och kyrkan blomstrar – Alma och Amulek beger sig till Zarahemla. Omkring 81 f.Kr.

25a Alma 8:31.

26a Jak. 5:10–11;

Mosiah 17:10–20;

L&F 121:7–8.

27a Apg. 16:26;

Eth. 12:13.

28a Jakob 4:6;

3 Ne. 28:19–22.

OCH det hände sig att Alma och Amulek fick befallning att ge sig av från den staden. Och de gav sig av och kom till Sidoms land, och se, där fann de alla de människor som hade dragit ut ur "Ammonihahs land, och som hade ^bdrivits ut och stenats för att de trodde på Almas ord.

2 Och de berättade för dem allt som hade hänt med deras "hustrur och deras barn, och även om sig själva och om den ^bkraft de fått till att befria sig.

3 Och dessutom låg Zeezrom sjuk i Sidom i brännande feber, som hade orsakats av hans svåra själskval på grund av hans "ogudaktighet, för han trodde att Alma och Amulek inte längre var i livet, och han trodde att de blivit dräpta för hans onskas skull. Och denna stora synd och hans många andra synder sönderslet hans sinne till den grad att han led oerhört och inte kunde finna någon lindring. Därför började han svedas av en brännande hetta.

4 När han nu hörde att Alma och Amulek var i Sidoms land började hans hjärta fatta mod, och han sände omedelbart ett budskap till dem och bad dem komma till honom.

5 Och det hände sig att de omedelbart gick och hörsammade det budskap som han sänt till dem. Och de gick in i huset till Zeezrom, och de fann honom i sin säng, sjuk och mycket svag med en brännande feber. Och

han led också oerhört i sitt sinne på grund av sin ondska, och när han såg dem sträckte han fram sin hand och bönföll dem att de skulle bota honom.

6 Och det hände sig att Alma sa till honom, i det att han tog honom vid handen: "a"Tror du på Kristi makt att frälsa?"

7 Och han svarade och sa: "Ja, jag tror alla de ord som du har undervisat om."

8 Och Alma sa: "Om du tror på Kristi återlösning kan du bli "botad."

9 Och han sa: "Ja, jag tror enligt dina ord."

10 Och då ropade Alma till Herren och sa: "O, Herre vår Gud, förbarma dig över denne man och "bota honom enligt hans tro, som är på Kristus."

11 Och när Alma hade sagt dessa ord, "hoppade Zeezrom upp och började gå, och detta skedde till hela folkets stora förundran. Och ryktet därom spreds ut över hela Sidoms land.

12 Och Alma döpte Zeezrom åt Herren, och alltifrån den stunden började han predika för folket.

13 Och Alma upprättade en församling i Sidoms land och invigde präster och lärare i landet för att döpa åt Herren alla som önskade låta döpa sig.

14 Och det hände sig att det var många, för de strömmade till från hela området runt omkring Sidom och lät döpa sig.

15 1a Alma 16:2-3, 9, 11.

b Alma 14:7.

2a Alma 14:8-14.

b Alma 14:28.

3a Alma 14:6-7.

6a Mark. 9:23.

8a HFS Bota.

10a Mark. 2:1-12.

11a Apg. 3:1-11.

15 Men vad folket som befann sig i Ammonihahs land beträffar förblev de ett hårdhjärtat och styvnackat folk. Och de omvände sig inte från sina synder utan tillskrev djävulen all den makt som Alma och Amulek hade, för de tillhörde ^aNehors tro och trodde inte på att omvända sig från sina synder.

16 Och det hände sig att Alma och Amulek – Amulek, eftersom han för Guds ords skull hade ^aövergett allt sitt guld och silver och alla sina dyrbarheter som var i Ammonihahs land, och eftersom han hade ^bförkastats av dem som en gång var hans vänner, och även av sin far och sina släktingar –

17 när därför Alma hade uppriktat församlingen i Sidom såg han en stor ^aförändring, ja, han såg att folket hade lagt band på sig vad deras hjärtans högmod beträffar och börjat ^bödmjuka sig inför Gud och börjat samla sig i sina helgedomar för att ^ctillbe Gud inför altaret, alltid ^dvakande och bedjande, så att de kunde befrias från Satan och från ^edöd och från undergång –

18 och som jag sa: När Alma hade sett allt detta tog han Amulek med sig och begav sig till Zarahemlas land och tog med honom till sitt eget hus och hjälpte honom i hans

prövningar och styrkte honom i Herren.

19 Och sålunda slutade det tionde året av domarnas regering över Nephis folk.

KAPITEL 16

Lamaniterna förgör folket i Ammonihah – Zoram leder nephiterna till seger över lamaniterna – Alma och Amulek och många andra predikar ordet – De lär att Kristus efter sin uppståndelse ska visa sig för nephiterna. Omkring 81–77 f.Kr.

OCH det hände sig i det elfte året av domarnas regering över Nephis folk, på femte dagen i andra månaden, efter att det hade rått omfattande fred i Zarahemlas land och efter att det inte hade funnits några krig eller tvister under ett antal år, ja, ända till den femte dagen i andra månaden av det elfte året, att rykten om krig hördes över hela landet.

2 För se, lamaniternas härar hade kommit in vid den sida som gränsade till vildmarken, in i landets gränstrakter, ända in i staden ^aAmmonihah, och de började dräpa folket och ödelägga staden.

3 Och nu hände det sig att innan nephiterna hann uppåda en tillräcklig här för att driva ut dem ur landet hade de ^anedgjort befolkningen i staden

15a Alma 1:2–15.

16a Luk. 14:33;

Alma 10:4.

^b HFS Förfölja, förföljelse.

17a Alma 16:21.

^b HFS Ödmjuk, ödmjukhet.

^c HFS Tillbe, tillbedjan.

^d HFS Bön;

Vakta, väktare.

^e HFS Döden, den andliga.

16 2a Alma 15:1, 15–16.

3a Alma 9:18.

Ammonihah, och även en del i gränstrakterna omkring Noa, och hade fört andra som fångar ut i vildmarken.

4 Nu hände det sig att nephiterna önskade få tillbaka dem som hade bortförts som fångar i vildmarken.

5 Därför gick han som hade utnämnts till överbefälhavare över nephiternas härar (och hans namn var Zoram och han hade två söner: Lehi och Aha) – denne Zoram och hans två söner, som visste att Alma var högräst över kyrkan och även hade hört att han hade profetians ande, gick därför till honom och bad honom att få veta vart Herren ville att de skulle gå i vildmarken för att söka efter sina bröder som hade tagits tillfånga av lamaniterna.

6 Och det hände sig att Alma "frågade Herren om detta. Och Alma kom tillbaka och sa till dem: "Se, lamaniterna kommer att ta sig över floden Sidon i den södra vildmarken, högt uppe bortom Mantis lands gränser. Och se, där ska ni möta dem, öster om floden Sidon, och där ska Herren åt er överlämna era bröder som har tagits tillfånga av lamaniterna."

7 Och det hände sig att Zoram och hans söner tog sig över floden Sidon med sina härar och tågade iväg bortom Mantis gränser ut i den södra vildmarken som låg öster om floden Sidon.

8 Och de anföll lamaniternas skaror, och lamaniterna blev skingrade och jagades ut i vildmarken. Och de tog sina bröder, som hade tagits tillfånga av lamaniterna, och inte en själ av dem som hade varit tillfångatagna hade omkommit. Och de fördes av sina bröder tillbaka för att ta sina egna landområden i besittning.

9 Och så slutade domarnas elfte år: Lamaniterna hade drivits ut ur landet och Ammonihahs befolkning hade "förgjorts, ja, varje levande själ av ammonihahiterna hade ^bförgjorts, och även deras stora stad, den som de sa var så stor att Gud inte kunde förgöra den.

10 Men se, på "en enda dag lades den öde, och liken sönder-slets av hundar och vildmarkens vilda djur.

11 Men efter många dagar lades deras kroppar i högar på marken, och de övertäcktes med ett tunt jordlager. Och så hemsk var nu stanken att människor inte på många år gick in i Ammonihahs land för att ta det i besittning. Och det kallades nehoriternas ödeläggelse, för de som dräptes tillhörde "Nehors tro, och deras landområden förblev öde.

12 Och lamaniterna kom inte tillbaka för att kriga mot nephiterna förrän under det fjortonde året av domarnas regering över Nephis folk. Och i tre år hade sålunda Nephis folk oavbruten fred i hela landet.

6a Alma 43:23–24.

9a Alma 8:16; 9:18–24;

Morm. 6:15–22.

b Alma 25:1–2.

10a Alma 9:4.

11a Alma 1:15; 24:28–30.

13 Och Alma och Amulek gick omkring och predikade omvändelse för folket i deras ^atempel och i deras helgedomar och även i deras ^bsynagogor, som hade uppförts på judarnas sätt.

14 Och för alla som ville höra deras ord förkunnade de ständigt Guds ord utan ^aanseende till person.

15 Och sålunda gick Alma och Amulek, och även många andra som hade utvalts till verket, omkring och predikade ordet överallt i landet. Och kyrkan upprättades överallt i landet, och i hela området runt omkring, bland hela Nephis folk.

16 Och det fanns ^aingen ojämlikhet bland dem. Herren utgöt sin Ande över hela landet för att bereda människobarnens sinnen, eller för att bereda deras ^bhjärtan att ta emot ordet som skulle undervisas bland dem vid tiden för hans ankomst –

17 så att de inte skulle bli förhärdade mot ordet, så att de inte skulle förbli i otro och gå mot sin undergång, utan så att de kunde ta emot ordet med glädje och som en ^agren bli ympad in i den sanna ^bvinstocken så att de kunde gå in i Herrens, sin Guds, ^cvila.

18 Och dessa ^apräster som gick omkring bland folket predikade mot all lögn och ^bbedrägeri och

^cavund och kiv och agg och smädelse och stöld, rån, plundring, mord, äktenskapsbrott och all slags lösaktighet, högt förkunnande att inget sådant borde förekomma –

19 och de förkunnade sådant som snart skulle ske, ja, de förkunnade ^aGuds Sons ankomst, hans lidande och död och även de dödas uppståndelse.

20 Och många bland folket frågade efter platsen dit Guds Son skulle komma, och de blev undervisade om att han skulle ^avisa sig för dem ^befter sin uppståndelse. Och detta hörde folket med stor glädje och fröjd.

21 Och sedan kyrkan nu hade upprättats överallt i landet – sedan den hade vunnit ^aseger över djävulen, och Guds ord predikades i sin renhet i hela landet, och Herren utgöt sina välsignelser över folket – så slutade det fjortonde året av domarnas regering över Nephis folk.

En berättelse om Mosiahs söner som avstod från rätten till riket för Guds ords skull och gick upp till Nephis land för att predika för lamaniterna. Deras lidanden och befrielse – enligt Almas uppteckning.

Omfattar kapitel 17 till och med 27.

13a 2 Ne. 5:16.

b Alma 21:4–6, 20.

14a Alma 1:30.

16a Mosiah 18:19–29;
4 Ne. 1:3.

b HFS Förkrossat hjärta.

17a Jakob 5:24.

b HFS Vingård, Herrens.

c Alma 12:37; 13:10–13.

18a Alma 15:13.

b HFS Bedra, bedrägeri.

c HFS Avund.

19a HFS Jesus Kristus –
Profetior om Jesu

Kristi födelse
och död.

20a 2 Ne. 26:9;

3 Ne. 11:7–14.

b 1 Ne. 12:4–6.

21a Alma 15:17.

KAPITEL 17

Mosiahs söner har profetians och uppenbarelsens ande – De går åt olika håll för att förkunna ordet för lamaniterna – Ammon färdas till Ismaels land och blir kung Lamonis tjänare – Ammon räddar kungens hjordar och dräper hans fiender vid Sebus vatten. Verserna 1–3 omkring 77 f.Kr., vers 4 omkring 91–77 f.Kr., och verserna 5–39 omkring 91 f.Kr.

OCH nu hände det sig att när Alma färdades söderut från Gideons land bort till Mantis land, se, då ^a“mötte han till sin förvåning ^bMosiahs söner på väg till Zarahemlas land.

2 Och dessa Mosiahs söner var tillsammans med Alma då ängeln ^a“först visade sig för honom. Därför glädde sig Alma storligen över att se sina bröder. Och det som gjorde hans glädje ännu större var att de fortfarande var hans bröder i Herren. Ja, och de hade blivit starka i kunskapen om sanningen, för de var män med sunt förstånd, och de hade flitigt ^butforskat skrifterna för att de skulle kunna få kännedom om Guds ord.

3 Men detta är inte allt. De hade hängett sig åt mycket ^a“bön och fasta, och därför hade de profetians ande och uppenbarelsens ande, och när de ^bundervisade, undervisade de

med Guds kraft och myndighet.

4 Och de hade undervisat om Guds ord under fjorton års tid bland lamaniterna och hade haft stor ^a“framgång med att ^bbringa många till kunskapen om sanningen. Ja, genom deras ords kraft fördes många fram inför Guds altare för att ^aåkalla Guds namn och ^c“bekänna sina synder för honom.

5 Och se, detta är de omständigheter de levde under på sina färder, för de genomgick många bedrövelser. De led mycket, både till kropp och sinne, i form av hunger, törst och utmattning och även av stora andliga ^a“ansträngningar.

6 Och detta var deras resor: Sedan de hade ^a“tagit farväl av sin far Mosiah under domarnas första år, och sedan de hade ^bavsagt sig riket som deras far ville överlämna åt dem, och detta var även folkets mening,

7 drog de ut ur Zarahemlas land och tog med sig sina svärd och sina spjut och sina bågar och sina pilar och sina slungor, och detta gjorde de för att de skulle kunna skaffa sig föda medan de var i vildmarken.

8 Och sålunda drog de ut i vildmarken med dem som de hade utsett för att bege sig upp till Nephis land och predika Guds ord för lamaniterna.

17 1a Alma 27:16.

b Mosiah 27:34.

2a Mosiah 27:11–17.

b HFS Skrifterna.

3a HFS Bön;

Fasta.

b HFS Undervisa –
Undervisa med
Anden.

4a Alma 29:14.

b HFS Missions-
verksamhet.c HFS Bekänna,
bekännelse.

5a Alma 8:10.

6a Mosiah 28:1, 5–9.

b Mosiah 29:3.

9 Och det hände sig att de färdades många dagar i vildmarken, och de fastade mycket och "bad mycket om att Herren skulle skänka dem en del av sin Ande till att följa dem och stanna kvar hos dem, så att de kunde bli ett ^bredskap i Guds händer till att om möjligt bringa sina bröder lamaniterna till kunskapen om sanningen, till kunskapen om hur ogudaktiga deras fäders ^ctraditioner var, vilka inte var sanna.

10 Och det hände sig att Herren "besökte dem med sin ^bAnde och sa till dem: "Fatta mod!" Och de fattade mod.

11 Och Herren sa även till dem: "Gå ut bland lamaniterna, era bröder, och befäst mitt ord. Men ni ska vara "uthålliga i tålmod och lidanden så att ni kan visa fram goda exempel för dem genom mig. Då ska jag göra er till ett redskap i mina händer till många själars frälsning."

12 Och det hände sig att Mosiahs söner, och även de som var med dem, i sina hjärtan fattade mod till att gå ut bland lamaniterna för att förkunna Guds ord för dem.

13 Och det hände sig att när de hade kommit till lamaniternas lands gränser "skildes de åt och lämnade varandra och litade på Herren att de åter skulle få träffa varandra vid sin ^bskördetids

slut, för de föreställde sig att det var ett stort verk de hade åtagit sig.

14 Och stort var det förvisso, för de hade åtagit sig att predika Guds ord för ett "vilt och förhärdat och blodtörstigt folk, ett folk som njöt av att mörda nephiterna och av att råna och plundra dem. Och deras hjärtan var fästa vid rikedomar, eller vid guld och silver och dyrbara stenar. Men de försökte skaffa sig dessa ting genom att mörda och plundra för att de inte skulle behöva arbeta med egna händer för att få dem.

15 Därför var de ett mycket lättjefullt folk. Många av dem tillbad avgudar, och Guds "förbannelse vilade över dem för deras fäders ^btraditioners skull. Trots det gavs Herrens löften till dem, på villkor att de omvände sig.

16 Detta var "anledningen till att Mosiahs söner hade åtagit sig detta verk för att de kanske skulle kunna föra dem till omvändelse, för att kanske kunna bringa dem till kunskapen om återlösningsplanen.

17 Därför skildes de från varandra och gick ut bland dem, var för sig enligt de Guds ord och den kraft som hade getts dem.

18 Och Ammon var ledaren bland dem, eller snarare, han betjänade dem, och han skildes

9a Alma 25:17.

HFS Bön.

b Mosiah 23:10;

Alma 26:3.

c Alma 3:10–12.

10a L&F 5:16.

b HFS Helige

Anden, den.

c Alma 26:27.

11a Alma 20:29.

HFS Tålmod.

13a Alma 21:1.

b Matt. 9:37.

14a Mosiah 10:12.

15a Alma 3:6–19;

3 Ne. 2:15–16.

b Alma 9:16–24; 18:5.

16a Mosiah 28:1–3.

från dem sedan han hade "väl-signat dem i enlighet med deras olika uppdrag och hade meddelat dem Guds ord, eller betjänat dem, innan han gav sig av. Och så färdades de på sina olika vägar överallt i landet.

19 Och Ammon for till Ismaels land, landet som var uppkallat efter "Ismaels söner, som även de blev lamaniter.

20 Och när Ammon kom in i Ismaels land tog lamaniterna honom och band honom, såsom det var deras sed att binda alla nephiter som föll i deras händer och föra dem inför kungen. Och sålunda lämnades åt kungens godtycke att dräpa dem eller att hålla dem i fångenskap eller att kasta dem i fängelse eller att driva ut dem ur sitt land enligt hans vilja och godtycke.

21 Och sålunda fördes Ammon fram inför den kung som var över Ismaels land. Och hans namn var Lamoni, och han var en ättling till Ismael.

22 Och kungen frågade Ammon om det var hans önskan att bo i landet bland lamaniterna, det vill säga bland hans folk.

23 Och Ammon sa till honom: "Ja, jag önskar bo bland detta folk en tid, ja, och kanske till den dag jag dör."

24 Och det hände sig att kung Lamoni var mycket nöjd med Ammon och befallde att hans band skulle lösas. Och han ville att Ammon skulle ta en av hans döttrar till hustru.

25 Men Ammon sa till honom: "Nej, men jag vill bli din tjänare." Därför blev Ammon en tjänare till kung Lamoni. Och det hände sig att han sattes bland andra tjänare att vakta Lamonis hjordar enligt lamaniternas sed.

26 Och sedan han hade varit i kungens tjänst i tre dagar, medan han tillsammans med de lamanitiska tjänarna gick med hjordarna till vattningsstället som kallades Sebus vatten, och dit alla lamaniterna förde sina hjordar för att vattnas –

27 när alltså Ammon och kungens tjänare förde sina hjordar till detta vattningsställe, se, då stod där ett antal lamaniter som hade fört sina hjordar till vattnet, och de skingrade Ammons och kungens tjänares hjordar, och de skingrade dem så att de flydde åt många håll.

28 Nu började kungens tjänare knota och säga: "Nu kommer kungen att dräpa oss som han har gjort med våra bröder därför att deras hjordar skingrades genom dessa mäns ogudaktighet." Och de började gråta häftigt och säga: "Se, våra hjordar är redan skingrade."

29 Nu grät de av fruktan för att bli dräpta. När nu Ammon såg detta, svällde hans hjärta inom honom av glädje, "ty", sa han, "jag ska visa min kraft för dessa mina medtjänare, eller den kraft som är i mig, genom att återlämna dessa hjordar till kungen så att jag kan vinna dessa mina

medtjänares hjärtan, så att jag kan förmå dem att tro på mina ord”.

30 Och detta var nu Ammons tankar när han såg hur de som han kallade sina bröder led.

31 Och det hände sig att han uppmuntrade dem med sina ord och sa: ”Mina bröder, var vid gott mod och låt oss gå och söka efter hjordarna, och vi ska samla ihop dem och föra dem tillbaka till vattningsstället. Och på så sätt ska vi bevara hjordarna åt kungen, och han kommer inte att dräpa oss.”

32 Och det hände sig att de gick för att söka efter hjordarna, och de följde Ammon, och de sprang mycket snabbt och kom ifatt kungens hjordar och samlade åter ihop dem vid vattningsstället.

33 Och männen stod åter färdiga att skingra deras hjordar, men Ammon sa till sina bröder: ”Omringa hjordarna så att de inte kan fly, så går jag och tar upp kampen mot dessa män som skingrar våra hjordar.”

34 De gjorde därför som Ammon befallde dem, och han gick fram och ställde sig för att strida mot dem som stod vid Sebus vatten, och de var inte få till antalet.

35 De fruktade därför inte Ammon eftersom de trodde att en enda av deras män skulle kunna dräpa honom om de ville, för de visste inte att Herren hade lovat Mosiah att han skulle ”befria hans söner ur

deras händer. Inte heller visste de något om Herren. Därför njöt de av sina bröders undergång, och av den anledningen stod de redo att skingra kungens hjordar.

36 Men ”Ammon steg fram och började kasta stenar på dem med sin slunga, ja, han slungade stenar in bland dem med stor kraft, och på så sätt dräpte han ^bett antal av dem så att de började förundra sig över hans styrka. Men de vredgades för sina fallna bröders skull och var fast beslutna att han skulle dö, och eftersom de såg att de ^cinte kunde träffa honom med sina stenar kom de mot honom med klubbor för att dräpa honom.

37 Men se, var och en som lyfte sin klubba för att slå ner Ammon högg denne armarna av med sitt svärd, för han parerade deras slag genom att hugga mot armarna på dem med sitt svärds egg så att de blev bestörta och började fly för honom. Ja, och de var inte få till antalet, och han drev dem på flykten genom sin arms styrka.

38 Sex av dem hade nu fallit för slungan, men med sitt svärd dräpte han ingen utom deras ledare. Och han högg av armarna på alla som lyfte dem emot honom, och de var inte få.

39 Och när han drivit dem långt bort återvände han, och de vattnade sina hjordar och förde dem tillbaka till kungens betesmarker. Och sedan gick de in till kungen bärande på de

35a Mosiah 28:7;
Alma 19:22–23.

36a Eth. 12:15.
b Alma 18:16.

c Alma 18:3.

armar som med Ammons svärd hade huggits av dem som försökte dräpa honom, och dessa bars in till kungen som ett bevis på vad de hade gjort.

KAPITEL 18

Kung Lamoni tror att Ammon är den Store Anden – Ammon under visar kungen om skapelsen, Guds handlingssätt mot människan och den återlösning som kommer genom Kristus – Lamoni tror och faller till marken som om han var död. Omkring 90 f.Kr.

OCH det hände sig att kung Lamoni lät sina tjänare stå fram och vittna om allt vad de hade sett rörande denna sak.

2 Och när de alla hade vittnat om det som de hade sett, och han hade fått veta hur plikttroget Ammon tagit hand om hans hjordar, och även om dennes stora styrka i striden mot dem som försökte dräpa honom, blev han synnerligen förvånad och sa: "Förvisso är denne mera än en människa! Se, är inte detta den Store Anden som sänder sådana stora straffdomar över detta folk för deras mords skull?"

3 Och de svarade kungen och sa: "Om han är den Store Anden eller en människa vet vi inte, men så mycket vet vi, att han "inte kan bli dräpt av kungens fiender. Inte heller kan de, på grund av hans skicklighet och stora styrka, skingra kungens hjordar när han är med oss.

Därför vet vi att han är en kungens vän. Och nu, o konung, tror vi inte att en människa har så stor makt, för vi vet att han inte kan bli dräpt."

4 Och när nu kungen hörde dessa ord sa han till dem: "Nu vet jag att han är den Store Anden, och han har nu kommit ner för att bevara era liv så att jag inte ska "dräpa er, som jag gjorde med era bröder. Ja, detta är den Store Anden om vilken våra fäder har talat."

5 Detta var nämligen Lamonis tro, som han hade fått av sin far, att det fanns en "stor ande. Men trots att de trodde på en stor ande antog de att vad de än gjorde var rätt. Nu började emellertid Lamoni storligen frukta att han hade gjort orätt i att dräpa sina tjänare.

6 För han hade dräpt många av dem för att deras bröder hade skingrat deras hjordar vid vattningsstället. Och sålunda blev de dräpta på grund av att de hade fått sina hjordar skingrade.

7 Nu brukade dessa lamaniter stå vid Sebus vatten för att skingra folkets hjordar, så att de därigenom skulle få tillfälle att driva bort många av de skingrade till sitt eget land, för det var ett vanligt plundringssätt bland dem.

8 Och det hände sig att kung Lamoni frågade sina tjänare och sa: "Var är denne man som har så stor kraft?"

9 Och de sa till honom: "Se,

18 3a Alma 17:34-38.

4a Alma 17:28-31.

5a Alma 19:25-27.

HFS Gud, gudomen.

han utfodrar dina hästar.” För kungen hade befallt sina tjänare, innan det var tid för dem att vattna sina hjordar, att de skulle ställa i ordning hans hästar och vagnar och ledsaga honom till Nephis land, för det hade utlysts ett stort gästbud i Nephis land av Lamonis far, som var kung över hela landet.

10 När nu kung Lamoni hörde att Ammon höll på att ställa hans hästar och vagnar i ordning, blev han ännu mer förvånad över Ammons plikt-trohet och sa: ”Det har förvisso inte funnits någon tjänare bland hela mitt tjänstefolk som har varit så plikttrogen som denne man, för han kommer ihåg alla mina befallningar och utför dem.

11 Nu vet jag förvisso att han är den Store Anden, och jag skulle vilja be honom att komma in till mig, men jag vågar inte.”

12 Och det hände sig att när Ammon hade ställt hästarna och vagnarna i ordning åt kungen och hans tjänare gick han in till kungen, och han såg att kungens ansikte hade förändrats. Därför tänkte han vända och gå bort från hans åsyn.

13 Och en av kungens tjänare sa till honom: ”Rabbanah”, vilket översatt betyder mäktige eller store kung, för de ansåg sina kungar vara mäktiga, och därför sa han till honom: ”Rabbanah, kungen vill att du ska stanna.”

14 Därför vände sig Ammon

till kungen och sa till honom: ”Vad vill du att jag ska göra för dig, o konung?” Kungen svarade honom inte på en timmes tid, enligt deras tid, för han visste inte vad han skulle säga till honom.

15 Och det hände sig att Ammon återigen sa till honom: ”Vad begär du av mig?” Men kungen svarade honom inte.

16 Och det hände sig att Ammon, eftersom han var fylld av Guds Ande, förstod kungens tankar. Och han sa till honom: ”Är det för att du har hört att jag försvarade dina tjänare och dina hjordar och dräpte sju av deras bröder med slungan och med svärdet, och högg av armarna på andra för att försvara dina hjordar och dina tjänare, se, är det detta som gör dig förundrad?”

17 Jag säger dig: Hur kommer det sig att din förundran är så stor? Se, jag är en människa och är din tjänare. Därför ska jag göra vad du än önskar, som är rätt.”

18 När nu kungen hört dessa ord förundrades han åter, för han förstod att Ammon kunde urskilja hans tankar. Men trots detta öppnade kung Lamoni sin mun och sa till honom: ”Vem är du? Är du den Store Anden som b^bvet allting?”

19 Ammon svarade och sa till honom: ”Det är jag inte.”

20 Och kungen sa: ”Hur känner du till mitt hjärtas tankar? Du kan tala oförskräckt och

16a Alma 12:3.
18a HFS Urskillingens

gåva.
b HFS Gud, gudomen.

berätta för mig om detta. Och berätta även genom vilken kraft du dräpte och högg av armarna på mina bröder som skingrade mina hjordar.

21 Och om du nu berättar detta för mig ska jag ge dig vad du än önskar, och om det behövdes skulle jag låta mina härar hålla vakt omkring dig. Men jag vet att du är mäktigare än de alla. Men vad du än begär av mig ska jag ge dig."

22 Ammon, som var vis men harmlös, sa nu till Lamoni: "Vill du hörsamma mina ord, om jag berättar för dig genom vilken kraft jag gör detta? Och det är detta jag begär av dig."

23 Och kungen svarade honom och sa: "Ja, jag ska tro alla dina ord." Och så blev han fångad genom list.

24 Och Ammon började tala till honom med "frimodighet och sa till honom: "Tror du att det finns en Gud?"

25 Och han svarade och sa till honom: "Jag vet inte vad det betyder."

26 Och då sa Ammon: "Tror du att det finns en stor ande?"

27 Och han sa: "Ja."

28 Och Ammon sa: "Denne är Gud." Och Ammon sa vidare till honom: "Tror du att denne store ande, som är Gud, skapade allt som finns i himlen och på jorden?"

29 Och han sa: "Ja, jag tror att

han skapade allt som finns på jorden, men jag vet inget om himlarna."

30 Och Ammon sa till honom: "Himlarna är en plats där Gud bor med alla sina heliga änglar."

31 Och kung Lamoni sa: "Finns den ovanför jorden?"

32 Och Ammon sa: "Ja, och han blickar ner på alla människobarnen, och han känner hjärtats alla "tankar och avsikter, för genom hans hand skapades de alla i begynnelsen."

33 Och kung Lamoni sa: "Jag tror på allt detta som du har talat. Är du sänd av Gud?"

34 Ammon sa till honom: "Jag är en människa, och "människan skapades i begynnelsen till Guds avbild, och jag är av hans Helige Ande kallad att ^bundervisa om dessa ting för detta folk så att de kan bringas till kunskap om det som är rätt och sant.

35 Och i mig bor en del av denne "Ande som ger mig ^bkunskap, och även kraft, i enlighet med min tro och mina önsningar, som är i Gud."

36 När nu Ammon hade sagt dessa ord, började han med världens skapelse, och även med Adams skapelse, och berättade för honom allt om människans fall och "förklarade och framlade för honom folkets uppteckningar och heliga ^bskrifter, som ^cprofeterna hade

24a Alma 38:12.

32a Amos 4:13;
3 Ne. 28:6;
L&F 6:16.

34a Mosiah 7:27;
Eth. 3:13–16.

^b HFS Undervisa –
Undervisa med
Anden.

35a HFS Inspiration,
inspirera.

^b HFS Kunskap.

36a Mosiah 1:4;

Alma 22:12; 37:9.

^b HFS Skrifterna.

^c Apg. 3:18–21.

talat om, ända fram till den tid då deras fader Lehi lämnade Jerusalem.

37 Och han berättade även för dem (för han talade till kungen och hans tjänare) allt om deras faders färder i vildmarken och om alla deras lidanden på grund av hunger och törst, och om deras vedermödor och så vidare.

38 Och han berättade även för dem om Lamans och Lemuels och Ismaels söners uppror, ja, han berättade för dem om alla deras uppror, och han förklarade för dem alla uppteckningarna och skrifterna från den tid då Lehi lämnade Jerusalem fram till nuvarande tid.

39 Men detta är inte allt, för han förklarade för dem "återlösningsplanen som var beredd från världens grundläggning, och han undervisade dem även om Kristi ankomst, och alla Herrens verk tillkännagav han för dem.

40 Och det hände sig att när han hade sagt allt detta och förklarat det för kungen trodde kungen alla hans ord.

41 Och han började ropa till Herren och säga: "O Herre, förbarma dig! Förbarma dig över mig och mitt folk enligt den stora barmhärtighet som du har visat Nephis folk."

42 Och när han nu hade sagt detta föll han till marken som om han var död.

43 Och det hände sig att hans tjänare tog honom och bar in

honom till hans hustru och lade honom på en bädd. Och han låg som om han vore död under två dagars och två natters tid. Och hans hustru och hans söner och hans döttrar sörjde honom enligt lamaniternas sed och begrät djupt förlusten av honom.

KAPITEL 19

Lamoni tar emot det eviga livets ljus och ser Återlösaren – Hans hushåll faller i duala och många ser änglar – Ammon bevaras genom ett under – Han döper många och upprättar en församling bland dem. Omkring 90 f.Kr.

OCH det hände sig att de efter två dagar och två nätter skulle ta hans kropp och lägga den i en gravkammare som de hade iordningställt för att begrava sina döda i.

2 Nu hade drottningen hört om Ammons ryktbarhet, och därför sände hon bud och begärde att han skulle komma in till henne.

3 Och det hände sig att Ammon gjorde som han blev befalld och gick in till drottningen och önskade få veta vad hon ville att han skulle göra.

4 Och hon sa till honom: "Min makes tjänare har låtit mig veta att du är en helig Guds profet, och att du har förmåga att utföra många kraftgärningar i hans namn.

5 Om så är fallet vill jag därför att du går in och ser på min make, för han har legat på sin

bädd i två dagars och två nätter tid. Och några säger att han inte är död, men andra säger att han är död och att han luktar, och att han borde läggas i gravkammaren, men själva tycker jag inte att han luktar.”

6 Detta var nu vad Ammon önskade, för han visste att kung Lamoni var i Guds makt. Han visste att “otrons mörka slöja höll på att dras bort från hans sinne och att ^bljuset som upplyste hans sinne, vilket var Guds härlighets ljus, vilket var hans godhets förunderliga ljus, ja, det ljuset hade ingjutit stor glädje i hans själ sedan mörkrets moln hade skingrats och det eviga livets ljus hade tänts i hans själ, ja, han visste att detta hade överväldigat hans naturliga kropp, och att han var bortförd i Gud.

7 Det som drottningen önskade att han skulle göra var därför hans egen enda önskan. Därför gick han in för att se på kungen såsom drottningen begärt, och han såg kungen, och han visste att han inte var död.

8 Och han sa till drottningen: “Han är inte död, utan han sover i Gud, och i morgon ska han stå upp igen. Begrav honom därför inte.”

9 Och Ammon sa till henne: “Tror du detta?” Och hon sa till honom: “Jag har inte haft några bevis utom ditt ord och våra

tjänares ord. Ändå tror jag att det ska ske såsom du har sagt.”

10 Och Ammon sa till henne: “Välsignad är du för din stora tros skull. Jag säger dig kvinna, att så stor “tro inte har funnits bland hela Nephis folk.”

11 Och det hände sig att hon vakade vid sin makes bädd från den stunden till samma tid nästa dag, då Ammon hade sagt att han skulle stå upp.

12 Och det hände sig att han steg upp enligt Ammons ord, och då han steg upp sträckte han fram sin hand till kvinnan och sa: “Välsignat vare Guds namn, och välsignad är du.

13 För se, så sant du lever har jag sett min Återlösare. Och han ska komma fram och “födas av en ^bkvinna, och han ska återlösa alla människor som tror på hans namn.” Och när han hade sagt dessa ord svällde hjärtat inom honom, och han segnade åter ner av glädje, och även drottningen segnade ner, överväldigad av Anden.

14 När nu Ammon såg att Herrens Ande enligt hans “böner var utgjuten över lamaniterna, hans bröder, som hade orsakat så mycket sorg bland nephiterna eller bland allt Guds folk till följd av sin ondska och sina ^btraditioner, föll han på knä och började utgjuta sin själ i bön och tacksägelse till Gud för vad han hade gjort för hans bröder, och även han överväldigades

6a 2 Kor. 4:3–4.

HFS Slöjan.

b HFS Ljus, Kristi Ljus.

10a Luk. 7:9.

HFS Tro.

13a HFS Jesus Kristus –

Profetior om Jesu

Kristi födelse och död.

b 1 Ne. 11:13–21.

14a L&F 42:14.

b Mosiah 1:5.

av ^cglädje, och sålunda hade de alla tre ^dsegnat till marken.

15 När nu kungens tjänare sett att de hade fallit, började även de att anropa Gud. För Herrens fruktan hade även kommit över dem, för det var ^ade som hade stått inför kungen och vittnat för honom om Ammons stora kraft.

16 Och det hände sig att de åkallade Herrens namn av alla krafter, ända till dess de hade fallit till marken allesammans utom en av de lamanitiska kvinnorna, vars namn var Abish, och hon hade varit omvänd till Herren i många år på grund av en märkvärdig syn som hennes far hade haft.

17 Eftersom hon hade varit omvänd till Herren och aldrig hade låtit någon veta det, visste hon, när hon såg att alla Lamonis tjänare hade fallit till marken, och att även hennes härskarinna drottningen och kungen och Ammon låg utsträckta på marken, att det var Guds makt. Och i tron att detta var ett tillfälle att tala om för folket vad som hade skett ibland dem, och att åsynen av denna syn skulle ^afå dem att tro på Guds makt, sprang hon därför från hus till hus och kungjorde detta för folket.

18 Och de började samlas vid kungens hus. Och det kom en stor skara, och till sin förvåning såg de kungen och drottningen

och deras tjänare utsträckta på marken, och de låg där alla som om de vore döda, och de såg också Ammon, och se, han var nephit.

19 Och nu började folket knota sinsemellan. Några sa att en stor olycka hade drabbat dem, eller kungen och hans hus, eftersom han hade tillåtit nephiten att ^astanna i landet.

20 Men andra tillrättavisade dem och sa: "Kungen har dragit denna olycka över sitt hus genom att han dräpte sina tjänare som hade fått sina hjordar skingrade vid ^aSebus vatten."

21 Och de tillrättavisades även av de män som hade stått vid Sebus vatten och ^askingrat de hjordar som tillhörde kungen, för de vredgades på Ammon för att han hade dräpt flera av deras bröder vid Sebus vatten medan han försvarade kungens hjordar.

22 Och en av dessa, vars bror hade blivit ^adräpt av Ammons svärd och som var mycket vred på Ammon, drog sitt svärd och gick fram för att låta det falla på Ammon och dräpa honom. Och då han lyfte svärdet för att dräpa honom, föll han ner död.

23 Nu ser vi att ingen kunde dräpa Ammon, för ^aHerren hade sagt till Mosiah, hans far: "Jag ska skona honom, och det ska ske honom enligt din tro" – därför ^banförtrorde Mosiah honom åt Herren.

24 Och det hände sig att när

14c HFS Glädje.

d Alma 27:17.

15a Alma 18:1–2.

17a Mosiah 27:14.

19a Alma 17:22–23.

20a Alma 17:26; 18:7.

21a Alma 17:27; 18:3.

22a Alma 17:38.

23a Mosiah 28:7;

Alma 17:35.

b HFS Tillit.

mängden såg att den man som lyfte svärdet för att dräpa Ammon hade fallit ner död kom fruktan över dem alla, och de vågade inte räkka ut handen för att röra vid honom eller någon av dem som hade fallit. Och de började åter undra sinsemellan vad orsaken kunde vara till denna stora kraft, eller vad allt detta kunde betyda.

25 Och det hände sig att det fanns många bland dem som sa att Ammon var den "Store Anden, och andra sa att han var sänd av den Store Anden.

26 Men andra tillrättavisade alla dessa och sa att han var ett odjur som hade sänts från nephiterna för att pina dem.

27 Och det fanns några som sa att Ammon hade sänts av den Store Anden för att plåga dem för deras onskas skull, och att det var den Store Anden som alltid hade varit med nephiterna och som alltid hade befriat dem ur deras händer. Och de sa att det var denne Store Ande som hade förgjort så många av deras bröder lamaniterna.

28 Och på så sätt började tvisten bli mycket bitter bland dem, och medan de sålunda tvistade med varandra kom den "tjänarinna som hade fått mängden att samlas, och när hon såg tvisten bland mängden blev hon så djupt bedrövad att hon grät.

29 Och det hände sig att hon

gick fram och tog drottningen vid handen för att kanske kunna lyfta upp henne från marken, och så snart hon rörde vid hennes hand, reste hon sig och kom på fötter och ropade med hög röst och sa: "O välsignade Jesus, som har frälst mig från ett "hemskt helvete! O välsignade Gud, ^bförbarma dig över detta folk!"

30 Och när hon hade sagt detta knäppte hon händerna fylld av glädje, och hon talade många ord som ingen förstod. Och när hon hade gjort detta tog hon kung Lamoni vid handen, och se, han reste sig och kom på fötter.

31 Och när han märkte tvisten bland sitt folk, gick han omedelbart fram och började tillrättavisa dem och undervisa dem om de "ord som han hade hört av Ammons mun. Och alla som lyssnade på hans ord trodde och omvändes till Herren.

32 Men det fanns många bland dem som inte ville lyssna på hans ord, varför de gick sin väg.

33 Och det hände sig att när Ammon hade rest sig upp talade även han till dem, och det gjorde även alla Lamonis tjänare, och allesamman förkunnade detsamma för folket – att deras hjärtan hade "förändrats och att de inte längre hade någon önskan att göra ^bont.

34 Och se, många förkunnade för folket att de hade sett

25a Alma 18:2–5.

28a Alma 19:16.

29a 1 Ne. 14:3.

^b HFS Barmhärtig,

barmhärtighet.

31a Alma 18:36–39.

33a HFS Född på nytt, född av Gud.

^b Mosiah 5:2;

Alma 13:12.

“änglar och hade talat med dem, och dessa hade sålunda berättat för dem om Gud och om hans rättfärdighet.

35 Och det hände sig att det fanns många som trodde på deras ord, och alla som verkligen trodde lät “döpa sig, och de blev ett rättfärdigt folk, och de upprättade en församling bland sig.

36 Och på så sätt påbörjades Herrens verk bland lamaniterna. På så sätt började Herren utgjuta sin Ande över dem, och vi ser att hans arm är utsträckt till “alla människor som omvänder sig och tror på hans namn.

KAPITEL 20

Herren sänder Ammon till Middoni för att befria sina fångslade bröder – Ammon och Lamoni möter Lamonis far, som är kung över hela landet – Ammon förmår den gamle kungen att godkänna hans bröders frigivning. Omkring 90 f.Kr.

OCH det hände sig när de hade upprättat en församling i det landet att kung Lamoni önskade att Ammon skulle följa med honom till Nephis land så att han kunde visa honom för sin far.

2 Och Herrens röst sa till Ammon: “Du ska inte gå upp till Nephis land, för se, kungen kommer att trakta efter ditt liv. Du ska i stället gå upp till Middonis land, för se, din bror Aron

och likaså Muloki och Ammah är i fängelse.”

3 Nu hände det sig att när Ammon hade hört detta sa han till Lamoni: “Se, min bror och mina medbröder är i fängelse i Middoni, och jag går för att befria dem.”

4 Nu sa Lamoni till Ammon: “Jag vet att du genom “Herrens kraft kan göra allting. Men se, jag följer med dig till Middonis land, för kungen över Middonis land, vars namn är Antiomno, är en vän till mig. Därför går jag till Middonis land så att jag kan smickra landets kung, och han kommer då att släppa ut dina bröder ur ^bfängelset.” Och Lamoni sa till honom: “Vem berättade för dig att dina bröder var i fängelse?”

5 Och Ammon sa till honom: “Ingen människa har berättat det för mig, utan Gud, och han sa till mig: ‘Gå och befria dina bröder, för de är i fängelse i Middonis land.’”

6 När nu Lamoni hört detta lät han sina tjänare ställa i ordning hans “hästar och hans vagnar.

7 Och han sa till Ammon: “Kom, jag ska följa med dig ner till Middonis land, och där ska jag vädja till kungen om att han ska släppa ut dina bröder ur fängelset.”

8 Och det hände sig att när Ammon och Lamoni var på väg dit mötte de Lamonis far, som var kung “över hela landet.

9 Och se, Lamonis far sa till

34a HFS Änglar.
35a HFS Dop, döpa.
36a 2 Ne. 26:33;

Alma 5:33.
20 4a Alma 26:12.
b Alma 20:28–30.

6a Alma 18:9–10.
8a Alma 22:1.

honom: "Varför kom du inte till "gästabudet på den stora dagen när jag höll ett gästabud för mina söner och för mitt folk?"

10 Och han sa också: "Vart är du på väg med denne nephit som är ett av barnen till en "lögnare?"

11 Och det hände sig att Lamoni berättade för honom vart han ämnade sig, för han var rädd för att förnärma honom.

12 Och han talade även om för honom hela orsaken till att han hade stannat kvar i sitt eget rike och inte gått till sin far, till gästabudet som denne hade tillrett.

13 Och när nu Lamoni hade berättat allt detta för honom, se, då blev hans far till hans förvåning vred på honom och sa: "Lamoni, du tänker befria dessa nephiter som är söner till en lögnare. Se, han plundrade våra fäder, och nu har även hans barn kommit ibland oss, så att de genom sin list och sina lögnare kan bedra oss, så att de åter kan ta ifrån oss våra ägodelar."

14 Nu befallde Lamonis far honom att han skulle dräpa Ammon med svärdet. Och han befallde honom även att han inte skulle gå till Middonis land, utan att han skulle återvända med honom till "Ismaels land.

15 Men Lamoni sa till honom: "Jag ämnar inte dräpa Ammon, och inte heller ämnar jag återvända till Ismaels land, utan jag går till Middonis land så att jag

kan befria Ammons bröder, för jag vet att de är rättfärdiga män och den sanne Gudens heliga profeter."

16 När nu hans far hörde dessa ord blev han vred på honom och drog sitt svärd för att kunna fälla honom till marken.

17 Men Ammon steg fram och sa till honom: "Se, du ska inte dräpa din son. Ändå vore det "bättre att han föll än du, för se, han har ^bomvänt sig från sina synder. Men om du skulle falla nu, i din vrede, kunde din själ inte bli frälst.

18 Och vidare är det bäst för dig att avstå, för om du skulle "dräpa din son, som är en oskyldig man, skulle hans blod ropa ur jorden till Herren, hans Gud, om att hämnd skulle komma över dig, och du skulle kanske förlora din ^bsjäl."

19 När nu Ammon sagt dessa ord till honom svarade denne honom och sa: "Jag vet att om jag skulle dräpa min son skulle jag utgjuta oskyldigt blod, för det är du som har försökt förgöra honom."

20 Och han sträckte ut handen för att dräpa Ammon, men Ammon parerade hans slag och högg honom i armen så att han inte kunde använda den.

21 När nu kungen insåg att Ammon kunde dräpa honom började han vädja till Ammon att denne skulle skona hans liv.

22 Men Ammon lyfte sitt svärd och sa till honom: "Se,

9a Alma 18:9.

10a Mosiah 10:12–17.

14a Alma 17:19.

17a Alma 48:23.

b Alma 19:12–13.

18a HFS Mord.

b L&F 42:18.

jag hugger ner dig om du inte lovar mig att mina bröder kan släppas ut ur fängelset.”

23 Och kungen, som fruktade för sitt liv, sa: ”Om du skonar mig lovar jag dig vad du än begär, ända till halva riket.”

24 När nu Ammon såg att han hade påverkat den gamle kungen enligt sin önskan sa han till honom: ”Om du lovar att mina bröder kan släppas ut ur fängelset och att Lamoni kan få behålla sitt rike, och att du inte längre är missnöjd med honom utan lovar att han får handla enligt sina egna önskin- ningar i ”allt han tänker, då ska jag skona dig. Annars ska jag slå dig till marken.”

25 När nu Ammon sagt detta började kungen fröjda sig över att hans liv hade skonats.

26 Och när han såg att Ammon inte hade någon önskan att förgöra honom, och när han även såg hur stor kärlek Ammon hade till hans son Lamoni, förundrades han storligen och sa: ”Eftersom detta är allt som du har önskat, att jag ska släppa dina bröder fria och låta min son Lamoni behålla sitt rike, se, då lovar jag att min son kan få behålla sitt rike från nu och för evigt, och jag ska inte längre styra honom.

27 Och jag lovar dig även att dina bröder kan släppas ut ur fängelset, och du och dina bröder kan få komma till mig i mitt rike, för jag har en stark önskan att få träffa dig.” För kungen var

mycket förundrad över de ord som han hade talat, och likaså över de ord som hade talats av hans son Lamoni, varför han ”önskade lära känna dem.

28 Och det hände sig att Ammon och Lamoni fortsatte sin färd till Middonis land. Och Lamoni fann nåd inför landets kungs ögon, varför Ammons bröder fördes ut ur fängelset.

29 Och när Ammon mötte dem blev han djupt bedrövad, för se, de var nakna och hade stora skavsår på huden eftersom de varit bundna med starka rep. Och de hade även lidit hunger, törst och alla slags bedrövelser. Ändå var de ”tålmodiga i allt sitt lidande.

30 Och som det hände sig blev det deras lott att råka i händerna på mera förhärdade och mera styvnackade människor, och därför hade dessa inte velat lyssna på deras ord, utan de hade drivit bort dem och hade slagit dem och hade drivit dem från hus till hus, och från det ena stället till det andra till dess de kom till Middonis land. Och där greps de och kastades i fängelse och bands med ”starka rep och hölls i fängelse i många dagar, och befriades av Lamoni och Ammon.

En berättelse om Arons, Mulo- kis och deras bröders prediko- verksamhet bland lamaniterna.

Omfattar kapitel 21 till och med 26.

KAPITEL 21

Aron undervisar amalekiterna om Kristus och hans försoning – Aron och hans bröder fångslas i Middoni – Efter sin frigivning undervisar de i synagogorna och omvänder många – Lamoni beviljar folket i Ismaels land religionsfrihet. Omkring 90–77 f.Kr.

NÄR nu Ammon och hans bröder "skildes åt vid lamaniternas lands gränser, se, då begav sig Aron mot det land som av lamaniterna kallades Jerusalem, uppkallat efter deras fäders fosterland. Och det var beläget långt bort och gränsade till Mormon.

2 Nu hade lamaniterna och amalekiterna och "Amulons folk byggt en stor stad som kallades Jerusalem.

3 Nu var lamaniterna i sig själva tillräckligt förhärdade, men amalekiterna och amuloniterna var ännu mer förhärdade. Därför fick de lamaniterna att förhärda sina hjärtan så att de tilltog i ogudaktighet och i sina avskyvärdheter.

4 Och det hände sig att Aron kom till staden Jerusalem och började först predika för amalekiterna. Och han började predika för dem i deras synagogor, för de hade byggt synagogor enligt "nehoriternas orden eftersom många amalekiter och amuloniter tillhörde nehoriternas orden.

5 När därför Aron gick in i

en av deras synagogor för att predika för folket, och medan han talade till dem, se, då reste sig en amalekit upp och började tvista med honom och säga: "Vad är det du har vittnat om? Har du sett en "ängel? Varför uppenbarar sig inte änglar för oss? Se, är inte detta folk lika gott som ditt folk?"

6 Du säger även att om vi inte omvänder oss, ska vi förgås. Hur kan du känna till våra hjärtans tankar och avsikter? Hur vet du att vi har orsak att omvända oss? Hur vet du att vi inte är ett rättfärdigt folk? Se, vi har byggt helgedomar, och vi kommer samman för att tillbe Gud. Vi tror att Gud ska frälsa alla människor."

7 Nu sa Aron till honom: "Tror du att Guds Son ska komma och återlösa människorna från deras synder?"

8 Och mannen sa till honom: "Vi tror inte att du vet något sådant. Vi tror inte på dessa dåraktiga traditioner. Vi tror inte att du känner till "det som ska hända, och inte heller tror vi att vare sig dina fäder eller våra fäder visste något om det de talade om beträffande det som ska hända."

9 Nu började Aron öppna skrifterna för dem om Kristi ankomst och även om de dödas uppståndelse och att det "inte kan finnas någon återlösning för människosläktet utom genom Kristi död och lidanden

21 1a Alma 17:13, 17.

2a Mosiah 24:1;
Alma 25:4–9.

4a Alma 1:2–15.

5a Mosiah 27:11–15.
8a Jakob 7:1–8.

9a Mosiah 5:8;
Alma 38:9.

och ^bförsoningen genom hans blod.

10 Och det hände sig att när han började förklara detta för dem, vredgades de på honom och började håna honom. Och de ville inte höra de ord som han talade.

11 När han såg att de inte ville höra hans ord gick han därför ut ur deras synagoga och kom till en by som hette Ani-Anti, och där fann han Muloki som predikade ordet för dem, och likaså Ammah och hans bröder. Och de stred med många om ordet.

12 Och det hände sig att de insåg att folket skulle förhärda sina hjärtan. Därför drog de vidare och kom över till Middonis land. Och de predikade ordet för många, men få trodde på de ord de undervisade om.

13 Men Aron och ett antal av hans bröder greps och kastades i fängelse, och återstoden av dem flydde ut ur Middonis land till områdena runt omkring.

14 Och de som kastades i fängelse fick "utstå mycket lidande, men de befriades av Lamoni och Ammon och fick mat och kläder.

15 Och de gick ut igen för att förkunna ordet. Och sålunda befriades de för första gången ur fängelset, och så hade de lidit.

16 Och de gick varthelst "Herrens Ande ledde dem och predikade Guds ord i alla amalekiternas synagogor eller på

alla de lamaniternas sammankomster som de fick tillträde till.

17 Och det hände sig att Herren började välsigna dem så att de bringade många till kunskap om sanningen, ja, de "övertygade många om deras synder och om deras faders traditioner, som inte var sanna.

18 Och det hände sig att Ammon och Lamoni återvände från Middonis land till Ismaels land, som var deras arveland.

19 Och kung Lamoni ville inte tillåta att Ammon betjänade honom eller var hans tjänare.

20 Men han såg till att det byggdes synagogor i Ismaels land, och han såg till att hans folk samlades, det vill säga det folk som stod under hans regering.

21 Och han fröjdade sig över dem, och han undervisade dem om mycket. Och han förklarade även för dem att de var ett folk som stod under honom och att de var ett fritt folk, att de var fria från kungens, hans fars, förtryck, eftersom hans far hade gett honom rättighet att regera över det folk som var i Ismaels land och i hela landet runt omkring.

22 Och han förklarade även för dem att de skulle ha "friheten att tillbe Herren sin Gud efter egna önskningsar var de än befann sig, om det var i det land som stod under kung Lamonis regering.

23 Och Ammon predikade

9b HFS Försona,
försöning.
14a Alma 20:29.

16a Alma 22:1.
17a L&F 18:44.
22a L&F 134:1–4;

TA 1:11.
HFS Fri, frihet.

för kung Lamonis folk, och det hände sig att han undervisade dem om allt som tillhör rättfärdigheten. Och han förmanade dem dagligen med all iver, och de hörsammade hans ord, och de var ivriga att hålla Guds bud.

KAPITEL 22

Aron undervisar Lamonis far om skapelsen, Adams fall och återlösningsplanen genom Kristus – Kungen och hela hans hushåll omvänds – Uppdelningen av landet mellan nephiterna och lamaniterna förklaras. Omkring 90–77 f.Kr.

MEDAN Ammon sålunda ständigt undervisade Lamonis folk återvänder vi nu till berättelsen om Aron och hans bröder. För sedan han lämnat Middonis land "leddes han av Anden till Nephis land, ja, till hans hus som var kung över hela landet ^butom Ismaels land. Och han var Lamonis far.

2 Och det hände sig att han gick in till kungen i hans palats med sina bröder och bugade sig för kungen och sa till honom: "Se, o konung, vi är Ammons bröder, som du har "befriat ur fängelset.

3 Och nu, o konung, om du vill skona våra liv ska vi bli dina tjänare." Och kungen sa till dem: "Stå upp, för jag ska låta er leva, och jag vill inte tillåta att ni ska vara mina tjänare. I stället vill jag att ni undervisar

mig, för jag har varit något orolig till sinnes på grund av er broder Ammons storsinhet och betydelsen av hans ord, och jag önskar få veta orsaken till att han inte kom upp från Middoni med er."

4 Och Aron sa till kungen: "Se, Herrens Ande har kallat honom att gå en annan väg. Han har gått till Ismaels land för att undervisa Lamonis folk."

5 Nu sa kungen till dem: "Vad är detta som ni har sagt om Herrens Ande? Se, det är detta som oroar mig.

6 Och likaså, vad betyder detta som Ammon sa: "Om du omvänder dig ska du bli frälst, och om du inte omvänder dig ska du bli förskjuten på den yttersta dagen?"

7 Och Aron svarade honom och sa till honom: "Tror du att det finns en Gud?" Och kungen sa: "Jag vet att amalekiterna säger att det finns en Gud, och jag har gett dem tillåtelse att bygga helgedomar så att de kan samlas för att tillbe honom. Och om du nu säger att det finns en Gud, se, då ska jag "tro."

8 Och när nu Aron hörde detta började hans hjärta fröjdas, och han sa: "Se, lika säkert som att du lever, o konung, finns det en Gud."

9 Och kungen sa: "Är Gud denne "Store Ande som förde våra fäder ut ur Jerusalems land?"

10 Och Aron sa till honom: "Ja, han är denne Store Ande,

22 1a Alma 21:16–17.
b Alma 21:21–22.

2a Alma 20:26.
6a Alma 20:17–18.

7a L&F 46:13–14.
9a Alma 18:18–28.

och han "skapade allting, både i himlen och på jorden. Tror du detta?"

11 Och han sa: "Ja, jag tror att den Store Anden skapade allting, och jag önskar att du ska berätta för mig om allt detta, och jag ska "tro dina ord."

12 Och det hände sig att när Aron märkte att kungen skulle tro hans ord, började han med Adams skapelse och "läste i skrifterna för kungen: om hur Gud skapade människan till sin egen avbild, och att Gud gav henne bud, och att människan hade fallit på grund av överträdelse.

13 Och Aron förklarade skrifterna för honom från "Adams skapelse och framställde för honom människans fall och hennes köttsliga tillstånd och även ^båterlösningsplanen, som var beredd "från världens grundläggning genom Kristus för alla som vill tro på hans namn.

14 Och eftersom människan hade "fallit kunde hon inte av sig själv ^bförtjäna någon belöning, men Kristi lidande och död "sonar hennes synder genom tro och omvändelse och så vidare. Och att han bryter dödens band så att ^dgraven inte ska vinna någon seger, och att dödens

udd ska uppslukas i hoppet om härlighet. Och Aron förklarade allt detta för kungen.

15 Och det hände sig att sedan Aron hade förklarat detta för kungen sa denne: "Vad ska jag göra för att få detta eviga liv som du har talat om? Ja, vad ska jag göra för att bli ^bfödd av Gud och få denna ogudaktiga ande ryckt ur mitt bröst och ta emot hans Ande, så att jag kan bli fylld med glädje och så att jag inte blir förskjuten på den yttersta dagen? Se", sa han, "jag vill avstå från "allt jag äger, ja, jag vill ge upp mitt rike så att jag kan få denna stora glädje."

16 Men Aron sa till honom: "Om du "önskar detta, om du vill falla ner inför Gud, ja, om du vill omvända dig från alla dina synder och böja knä inför Gud och åkalla hans namn i tro, förvissad om att du ska få, då ska du få det ^bhopp du önskar."

17 Och det hände sig att när Aron hade sagt dessa ord "böjde kungen knä inför Herren, ja, han lade sig framstupa på marken och ^bropade högt och sa:

18 "O Gud! Aron har sagt mig att det finns en Gud. Och om det finns en Gud, och om du är Gud, vill du då ge dig tillkänna för mig, så ska jag överge alla mina synder för att lära känna

10a HFS Skapa, skapelsen.

11a HFS Tro.

12a 1 Ne. 5:10–18;

Alma 37:9.

13a 1 Mos. 1:26–28.

^b HFS Återlösningsplanen.

^c 2 Ne. 9:18.

14a HFS Adams och

Evas fall.

^b 2 Ne. 25:23;

Alma 42:10–25.

^c Alma 34:8–16.

HFS Försona, försoning.

^d Jes. 25:8;

1 Kor. 15:55.

15a Apg. 2:37.

^b Alma 5:14, 49.

^c Matt. 13:44–46;

19:16–22.

16a HFS Omvända sig, omvändelse.

^b Eth. 12:4.

17a L&F 5:24.

^b HFS Bön.

dig och för att jag må kunna uppstå från de döda och bli frälst på den yttersta dagen.” Och när nu kungen hade sagt dessa ord blev han slagen som om han var död.

19 Och det hände sig att hans tjänare sprang och berättade för drottningen allt som hade hänt med kungen. Och hon kom in till kungen, och när hon såg honom ligga som om han var död, och även Aron och hans bröder stående där som om de hade varit orsaken till hans fall, blev hon vred på dem och befallde att hennes tjänare, eller kungens tjänare, skulle gripa dem och dräpa dem.

20 Nu hade tjänarna sett orsaken till kungens fall, och därför vågade de inte bära hand på Aron och hans bröder, och de vädjade till drottningen och sa: ”Varför befäller du oss att vi ska dräpa dessa män, när en av dem är ”mäktigare än vi alla? Därför kommer vi att falla för dem.”

21 När nu drottningen såg tjänarnas fruktan började även hon frukta storligen att något ont skulle drabba henne. Och hon befallde sina tjänare att de skulle gå och kalla på folket så att de kunde dräpa Aron och hans bröder.

22 När nu Aron såg drottningens beslutsamhet, och då han även kände till hur hårdhjärtat folket var, blev han rädd för att en folkmassa skulle samlas och att det skulle bli stor strid och

oroligheter bland dem. Därför räckte han ut handen och reste upp kungen från marken och sa till honom: ”Stå upp.” Och han kom på fötter och återfick sin styrka.

23 Detta skedde nu i drottningens och många av tjänarnas närvaro. Och när de såg det förundrade de sig storligen och började frukta. Och kungen steg fram och började ”undervisa dem. Och han undervisade dem så att hela hans hushåll^b omvändes till Herren.

24 Nu hade en stor skara samlats på grund av drottningens befallning, och det började höras högljutt knot bland dem för Arons och hans bröders skull.

25 Men kungen steg fram bland dem och talade till dem, och de blev fredligt sinnade gentemot Aron och dem som var med honom.

26 Och det hände sig att när kungen såg att folket blivit fredligt sinnat, lät han Aron och hans bröder träda fram mitt i mängden och predika ordet för dem.

27 Och det hände sig att kungen sände ut en ”kungörelse över hela landet, bland hela sitt folk som fanns i hela hans land och som fanns i alla områdena runt omkring som sträckte sig ända från havet i öst till havet i väst, och som var skilt från^b Zarahemlas land genom en smal remsa vildmark som sträckte sig från

20a Alma 18:1–3.

23a HFS Betjäna, tjäna;
Predika;

Undervisa.

^b HFS Omvända sig,
omvändelse.

27a Alma 23:1–4.

^b Omni 1:13–17.

havet i öst ända till havet i väst, och runt omkring gränserna till kustområdet, och gränserna till vildmarken, som låg norrut, nära Zarahemlas land, genom gränserna till Manti vid källan till floden Sidon som rann från öster mot väster. Och på så sätt var lamaniterna och nephiterna åtskilda.

28 Och den "lättjefullare delen av lamaniterna levde i vildmarken och bodde i tält. Och de var kringspridda i vildmarken västerut i Nephis land, ja, och även väster om Zarahemlas land, som gränsade till havet, och västerut i Nephis land, i det område som var deras faders första arveland och därför utgjorde en gräns utmed havet.

29 Och det fanns även många lamaniter österut vid havet, dit nephiterna hade fördrivit dem. Och sålunda var nephiterna nästan omgivna av lamaniterna. Men nephiterna hade tagit i besittning alla de norra delarna av det land som gränsade till vildmarken vid floden Sidons källa, från öster till väster, runt omkring åt vildmarkssidan och norrut ända till dess de kom till det land som de kallade "Ymnighet.

30 Och detta gränsade till det land som de kallade "Ödeläggelse, då det låg så långt norrut att det övergick i det land som hade varit befolkat och lagts öde, vars ^bben vi har talat om

förut och vilket hade upptäckts av Zarahemlas folk, då det var platsen där de ^cförst landsteg.

31 Och de kom därifrån upp i södra vildmarken. Sålunda kallades landet norrut "Ödeläggelse och landet söderut kallades Ymnighet, och det var den vildmark som är fylld med alla sorters vilda djur av varje slag, av vilka en del hade kommit från landet norrut efter föda.

32 Och "sträckan var nu endast en och en halv dags färd för en nephit utefter gränslinjen mellan Ymnighet och landet Ödeläggelse från östra till västra havet. Och därför var Nephis land och Zarahemlas land nästan omgivna av vatten, och det fanns ett smalt ^bnäs mellan landet norrut och landet söderut.

33 Och det hände sig att nephiterna hade befolkat landet Ymnighet ända från östra till västra havet. Och på så sätt hade nephiterna i sin visdom med sina vaktposter och sina härar avskurit lamaniterna på sydsidan, så att dessa därigenom inte skulle ha någon mer besittning i norr, och så att de inte skulle kunna breda ut sig ytterligare i landet norrut.

34 Därför kunde lamaniterna inte få fler besittningar utom i Nephis land och vildmarken runt omkring. Detta var nu klokt av nephiterna, eftersom lamaniterna var deras fiender

28a 2 Ne. 5:22–25.

29a Alma 52:9; 63:5.

30a Alma 50:34;

Morm. 4:1–3.

b Mosiah 8:7–12;

28:11–19.

c Hel. 6:10.

31a Hel. 3:5–6.

32a Hel. 4:7.

b Alma 50:34.

och de inte ville utsätta sig för deras angrepp på alla sidor. Och även för att de skulle kunna ha ett land dit de kunde fly när de så önskade.

35 Och sedan jag nu har sagt detta återvänder jag på nytt till berättelsen om Ammon och Aron, Omner och Himni och deras bröder.

KAPITEL 23

Religionsfrihet kungörs – Lamaniterna i sju länder och städer omvänds – De kallar sig antinephi-lehiter och befrias från förbannelsen – Amalekiterna och amuloniterna förkastar sanningen. Omkring 90–77 f.Kr.

SE, nu hände det sig att lamaniternas kung sände ut en ^akungörelse bland hela sitt folk om att de inte skulle bära hand på vare sig Ammon eller Aron eller Omner eller Himni eller på någon annan av deras bröder som skulle gå ut och predika Guds ord, på vilken plats de än skulle befinna sig och i vilken som helst del av deras land.

2 Ja, han sände ett påbud bland dem att de inte skulle bära hand på dem för att binda dem eller kasta dem i fängelse. Inte heller skulle de spotta på dem eller slå dem eller driva ut dem ur sina synagogor eller gissla dem. Inte heller skulle de kasta sten på dem, utan de skulle få fritt tillträde till deras hus och likaså till deras tempel och deras helgedomar.

3 Och därför kunde de gå ut och predika ordet som de önskade, för kungen hade blivit omvänd till Herren med hela sitt hushåll. Därför sände han en kungörelse ut över hela landet till sitt folk att Guds ord inte skulle hindras, utan att det skulle kunna gå ut över hela landet så att hans folk kunde bli övertygade om sina fäders ogudaktiga ^atraditioner, och likaså att de kunde bli övertygade om att de alla var bröder och att de inte borde mörda och inte heller plundra eller stjäla och inte heller begå äktenskapsbrott eller begå något slags ogudaktighet.

4 Och nu hände det sig när kungen hade sänt ut denna kungörelse att Aron och hans bröder gick från stad till stad och från ett bönehus till ett annat och upprättade församlingar och invigde präster och lärare överallt i landet bland lamaniterna till att predika och undervisa om Guds ord bland dem. Och sålunda började de få stor framgång.

5 Och tusentals bringades till kunskap om Herren, ja, tusentals förmåddes tro på nephiternas ^atraditioner, och de undervisades om de ^buppteckningar och profetior som överlämnats ända till nuvarande tid.

6 Och lika säkert som att Herren lever, lika säkert är det att alla som trodde, eller alla som bringades till kunskap om sanningen genom Ammons och hans

bröders predikan enligt uppenbarelsens och profetians ande och Guds kraft, som gjorde underverk i dem – ja, jag säger er, så sant Herren lever, att de lamaniter som trodde på deras predikan och blev "omvända till Herren ^baldrig avföll.

7 För de blev ett rättfärdigt folk. De lade ner sina upprorsvapen så att de inte längre stred emot Gud och inte heller emot någon av sina bröder.

8 Och detta är "de som omvändes till Herren:

9 Det lamanitiska folket som bodde i Ismaels land,

10 och likaså det lamanitiska folket som bodde i Middonis land,

11 och likaså det lamanitiska folket som bodde i staden Nephi,

12 och likaså det lamanitiska folket som bodde i "Shiloms land och som bodde i Shemlons land och i staden Lemuel och i staden Shimnilom.

13 Och detta är namnen på de av lamaniternas städer som "omvändes till Herren, och dessa är de som lade ner sina upprorsvapen, ja, alla sina krigsvapen. Och de var alla lamaniter.

14 Och amalekiterna blev inte "omvända, utom en enda, och inte heller någon av ^bamuloniterna, utan de förhärdade sina hjärtan och även lamaniternas hjärtan i den del av landet där

de bodde, ja, och i alla deras byar och alla deras städer.

15 Därför har vi nämnt alla de lamaniternas städer där man ångrade sig och kom till kunskap om sanningen och omvände sig.

16 Och nu hände det sig att kungen och de som blivit omvända önskade att de kunde få ett namn så att de därigenom kunde särskiljas från sina bröder. Därför rådgjorde kungen med Aron och många av deras präster om det namn som de skulle ta på sig, för att de skulle kunna särskiljas.

17 Och det hände sig att de kallade sig "anti-nephi-lehiter. Och de kallades vid detta namn och kallades inte längre lamaniter.

18 Och de började bli ett mycket flitigt folk. Ja, och de var vänskapligt sinnade mot nephiterna. Därför upprättade de förbindelser med dem och "Guds förbannelse följde dem inte längre.

KAPITEL 24

Lamaniterna anfaller Guds folk – Anti-nephi-lehiterna fröjdar sig i Kristus och får besök av änglar – De väljer att lida döden hellre än att försvara sig – Fler lamaniter blir omvända. Omkring 90–77 f.Kr.

OCH det hände sig att de amalekiter och de amuloniter och de lamaniter som var i Amulons

6a HFS Omvända sig, omvändelse.

b Alma 27:27.

8a Alma 26:3, 31.

12a Mosiah 22:8, 11.

13a Alma 53:10.

14a Alma 24:29.

b Mosiah 23:31–39.

17a HFS Anti-nephi-lehiter.

18a 1 Ne. 2:23;

2 Ne. 30:5–6;

3 Ne. 2:14–16.

land och likaså i Helams land och som var i ^aJerusalems land, och kort sagt i hela landet runt omkring, och som inte hade blivit omvända och inte hade tagit på sig namnet ^bAnti-Nephi-Lehi, blev av amalekiterna och av amuloniterna hetsade till vrede mot sina bröder.

2 Och deras hat mot dem blev synnerligen bittert, ja, så bittert att de till och med började göra uppror mot sin kung, så bittert att de inte ville att han skulle vara deras kung. Därför grep de till vapen mot Anti-Nephi-Lehis folk.

3 Nu överlämnade kungen riket åt sin son, och han gav honom namnet Anti-Nephi-Lehi.

4 Och kungen dog samma år som lamaniterna började göra förberedelser för krig mot Guds folk.

5 När nu Ammon och hans bröder och alla de som kommit upp med honom såg lamaniternas förberedelser för att förgöra sina bröder begav de sig till Midjans land, och där träffade Ammon alla sina bröder. Och därifrån kom de till Ismaels land så att de kunde hålla ett ^aråd med Lamoni och med hans bror Anti-Nephi-Lehi om vad de skulle göra för att försvara sig mot lamaniterna.

6 Och det fanns inte en själ bland alla de människor som hade omvänts till Herren som ville ta till vapen mot sina bröder.

Nej, de ville inte ens göra några förberedelser för krig, ja, och dessutom befallde deras kung dem att inte göra det.

7 Och dessa är de ord han sa till folket om detta: "Jag tackar min Gud, mitt älskade folk, för att vår store Gud i sin godhet har sänt dessa våra bröder, nephiterna, till oss för att predika för oss och för att upplysa oss om våra ogudaktiga faders ^atraditioner.

8 Och se, jag tackar min store Gud, som gett oss en del av sin Ande för att uppmjuka våra hjärtan så att vi har upprättat förbindelser med dessa bröder, nephiterna.

9 Och se, jag tackar även min Gud för att vi, genom att upprätta dessa förbindelser, har övertygats om våra ^asynder och om de många mord som vi har begått.

10 Och jag tackar även min Gud, ja, min store Gud, för att han har gett oss möjlighet att kunna omvända oss från detta, och även för att han har ^aförlåtit oss våra många synder och de mord som vi har begått och tagit bort ^bskulden från våra hjärtan genom sin Sons förtjänster.

11 Och se, mina bröder, eftersom det var allt vi kunde göra (då vi var de mest vilsekomna av alla människor) för att omvända oss från alla våra synder och de många mord som vi har begått, och för att få Gud att ^ata bort dem från våra hjärtan, för det

24 ^{1a} Alma 21:1.
^b Alma 25:1, 13.
^{5a} Alma 27:4–13.

7a Mosiah 1:5.
9a L&F 18:44.
10a Dan. 9:9.

^b HFS Skuld, skyldig.
11a Jes. 53:4–6.

var allt vi kunde göra för att omvända oss tillräckligt inför Gud, så att han skulle vilja ta bort vår befläckelse –

12 och nu, mina mest älskade bröder, eftersom Gud har tagit bort vår befläckelse och våra svärd har blivit blanka, så låt oss aldrig mera befläcka våra svärd med våra bröders blod.

13 Se, jag säger er: Nej, låt oss hålla våra svärd tillbaka så att de inte befläckas med våra bröders blod. För om vi åter skulle befläcka våra svärd kan de kanske inte längre "tvättas blanka genom vår store Guds Sons blod, vilket ska utgutas till försoning för våra synder.

14 Och den store Guden har förbarmat sig över oss och låtit oss veta detta för att vi inte skulle förgås, ja, och han har i förväg låtit oss veta detta, därför att han älskar våra "själar lika högt som han älskar våra barn. Därför besöker han oss i sin barmhärtighet genom sina änglar så att ^bfrälsningsplanen kan bli tillkännagiven för oss såväl som för framtida släkten.

15 O, hur barmhärtig är inte vår Gud! Och se, eftersom det var allt vi kunde göra för att få vår befläckelse borttagen från oss, och våra svärd har gjorts blanka, så låt oss gömma undan dem så att de kan hållas blanka som ett vittnesbörd för vår Gud på den yttersta dagen, eller på den dag då vi ska föras fram

för att ställas inför honom för att dömas, om att vi inte har befläckt våra svärd med våra bröders blod sedan han gav oss sitt ord och därigenom gjorde oss rena.

16 Och, mina bröder, om våra bröder nu försöker förgöra oss, se, då ska vi gömma undan våra svärd, ja, vi ska gräva ner dem djupt i jorden, så att de kan hållas blanka som ett vittnesbörd på den yttersta dagen om att vi aldrig har använt dem. Och om våra bröder dräper oss, se, då ska vi "komma till vår Gud och ska bli frälsta."

17 Och nu hände det sig att när kungen hade slutat tala dessa ord och allt folket var samlat, tog de sina svärd och alla de vapen som hade använts till att utgjuta människoblod och "begravde dem djupt i jorden.

18 Och detta gjorde de eftersom de ansåg det vara ett vittnesbörd för Gud, och även för människor, om att de "aldrig mer ville använda vapen till att utgjuta människoblod. Och detta gjorde de och betygade och ^bslöt förbund med Gud att de, hellre än att utgjuta sina bröders blod, ville "offra sina egna liv. Och hellre än att ta något från en broder ville de ge, och hellre än att tillbringa sina dagar i sysslolöshet ville de arbeta hårt med sina händer.

19 Och sålunda ser vi att när dessa lamaniter kom till tro och

13a Upp. 1:5.

14a HFS Själens –
Själarnas värde.

^b HFS Återlösnings-

planen.

16a Alma 40:11–15.

17a Hel. 15:9.

18a Alma 53:11.

^b HFS Förbund.

^c HFS Offer.

till kunskap om sanningen, var de "ståndaktiga och ville hellre lida döden än begå synd. Och sålunda ser vi att de grävde ner sina fredsvapen, eller: De grävde ner sina krigsvapen för fredens skull.

20 Och det begav sig att deras bröder lamaniterna gjorde förberedelser för krig, och de kom upp till Nephis land i avsikt att dräpa kungen och sätta en annan i hans ställe, och även för att utrota Anti-Nephi-Lehis folk ur landet.

21 När folket nu såg att de kom emot dem gick de ut för att möta dem och "föll framstupa på marken framför dem och började åkalla Herrens namn. Och i denna ställning befann de sig när lamaniterna började anfalla dem och började dräpa dem med svärd.

22 Och utan att sålunda möta något motstånd dräpte de ett tusen och fem av dem, och vi vet att dessa är välsignade, för de har gått för att bo hos sin Gud.

23 När nu lamaniterna såg att deras bröder inte flydde för svärdet, och inte heller vek undan åt höger eller vänster, utan låg kvar och "lät sig dräpas och prisade Gud till och med medan de dräptes av svärdet –

24 när nu lamaniterna såg detta "avstod de från att dräpa dem, och det fanns många vars hjärtan ^bömmade för dem av

deras bröder som hade fallit för svärdet, för de ångrade det som de hade gjort.

25 Och det hände sig att de kastade ifrån sig sina krigsvapen och de ville inte ta upp dem igen, för de plågades av de mord som de hade begått. Och de föll ner liksom sina bröder och förlitade sig på deras barmhärtighet, vilkas armar var höjda för att dräpa dem.

26 Och det hände sig att flera än det antal som hade blivit dräpta förenade sig den dagen med Guds folk. Och de som hade dräpts var rättfärdiga människor och vi har därför inget skäl att tvivla på att de blev "frälsta.

27 Och inte en enda ogudaktig människa bland dem blev dräpt, men över ett tusen bringades till kunskap om sanningen. Sålunda ser vi att Herren verkar på många "sätt för sitt folks frälsning.

28 Och de flesta av de lamaniter som dräpte så många av sina bröder var amalekiter och amuloniter, av vilka de flesta tillhörde "nehoriternas ^borden.

29 Och bland dem som förenade sig med Herrens folk fanns det "inga som var amalekiter eller amuloniter eller tillhörde Nehors orden, utan de var Lamans och Lemuels verkliga ättlingar.

30 Och sålunda kan vi tydligt se att när ett folk en gång har "upplysts av Guds Ande och

19a HFS Tro.

21a Alma 27:3.

23a Alma 26:32.

24a Alma 25:1.

^b HFS Medlidande.

26a Upp. 14:13.

27a Jes. 55:8–9;

Alma 37:6–7.

28a Alma 1:15; 2:1, 20.

^b Alma 21:4.

29a Alma 23:14.

30a Matt. 12:45.

har haft stor ^bkunskap om det som hör till rättfärdigheten och sedan har ^cavfallit i synd och överträdelse, blir de mera förhärdade, och deras tillstånd blir ^dvärre än om de aldrig hade haft denna kunskap.

KAPITEL 25

Lamaniternas stridslystnad sprids – Noas prästers avkomlingar omkommer såsom Abinadi profeterade – Många lamaniter omvänds och förenar sig med Anti-Nephi-Lehis folk – De tror på Kristus och håller Moses lag. Omkring 90–77 f.Kr.

OCH se, nu hände det sig att dessa lamaniter vredgades ännu mer eftersom de hade dräpt sina bröder. Därför svor de hämnd mot nephiterna och de gjorde inga fler försök att dräpa ^aAnti-Nephi-Lehis folk just då.

2 Men de tog sina härar och gick över till Zarahemlas lands gränstrakter och anföll det folk som bodde i Ammonihahs land och ^aförgjorde dem.

3 Och därefter utkämpade de många strider med nephiterna i vilka de drevs tillbaka och dräptes.

4 Och bland de lamaniter som blev dräpta var nästan alla ^aättlingar till Amulon och hans bröder, vilka var Noas präster, och de blev dräpta av nephiternas händer.

5 Och sedan återstoden hade flytt ut i den östra vildmarken, och sedan de hade skaffat sig makt och myndighet över lamaniterna lät de många av lamaniterna ^aomkomma i eld för sin tros skull.

6 För sedan många av ^adem hade lidit stora förluster och så många hemsökelser började de väckas till hågkomst om de ^bord som Aron och hans bröder hade predikat för dem i deras land. Därför började de tvivla på sina faders ^ctraditioner och tro på Herren och på att han gav stor makt åt nephiterna. Och på så sätt omvändes många av dem i vildmarken.

7 Och det hände sig att de styresmän som utgjorde återstoden av ^aAmulons barn befallde att de skulle ^bavrättas, ja, alla som trodde på detta.

8 Nu fick detta martyrskap många av deras bröder att hetsas till vrede, och det började uppstå strider i vildmarken, och lamaniterna började ^ajaga Amulons och hans bröders ättlingar och började dräpa dem, och de flydde ut i den östra vildmarken.

9 Och se, de jagas än i dag av lamaniterna. På så sätt uppfylldes Abinadis ord som han sa om ättlingarna till de präster som lät honom lida döden genom eld.

10 För han sa till dem: "Det

30^b Hebr. 10:26;
Alma 47:36.
c 2 Ne. 31:14;
Alma 9:19.
HFS Avfall.
d 2 Petr. 2:20–21.

25 1^a HFS Anti-nephi-lehiter.
2^a Alma 8:16; 16:9.
4^a Mosiah 23:35.
5^a Mosiah 17:15.
6^a dvs lamaniterna.

b Alma 21:9.
c Alma 26:24.
7^a Alma 21:3; 24:1, 28–30.
b HFS Martyr, martyrskap.
8^a Mosiah 17:18.

som ni ska "göra mot mig ska vara en förebild till det som ska komma."

11 Och Abinadi var den förste som led "döden genom eld på grund av sin tro på Gud, och detta är vad han menade: Många skulle lida döden genom eld på samma sätt som han hade lidit.

12 Och han sa till Noas präster att deras avkomlingar skulle låta många avrättas på samma sätt som han blev, och att de skulle bli skingrade och dräpta alldeles som ett får utan herde jagas och dräps av vilda djur. Och se, nu besannades dessa ord, för de blev jagade av lamaniterna, och de blev förföljda och de blev slagna.

13 Och det hände sig att när lamaniterna såg att de inte kunde övervinna nephiterna återvände de till sitt eget land. Och många av dem kom över för att bosätta sig i Ismaels land och Nephis land, och de förenade sig med Guds folk, som var "Anti-Nephi-Lehis folk.

14 Och även de "grävde ner sina krigsvapen, alldeles som deras bröder hade gjort, och de började bli ett rättfärdigt folk. Och de vandrade på Herrens vägar och vinnlade sig om att hålla hans bud och hans stadgar.

15 Ja, och de höll Moses lag. För det var nödvändigt att de ännu skulle hålla Moses lag eftersom

den inte var helt fullbordad. Men trots "Moses lag såg de framåt mot Kristi ankomst, för de ansåg att Moses lag var en "förebild för hans ankomst och trodde att de måste utföra dessa "yttre förrättningar till dess han skulle uppenbaras för dem.

16 Nu trodde de inte att "frälsning kom genom ^bMoses lag, men Moses lag tjänade till att stärka deras tro på Kristus. Och på så sätt bibehöll de genom tro ett "hopp om evig frälsning och förlitade sig på profetians ande som talade om det som skulle komma.

17 Och se, Ammon och Aron och Omner och Himni och deras bröder fröjdade sig nu storligen över den framgång som de hade haft bland lamaniterna, för de såg att Herren hade välsignat dem enligt deras "böner och att han även i alla stycken hade bekräftat sitt ord för dem.

KAPITEL 26

Ammon gläds i Herren – De trofasta styrks av Herren och får kunskap – Genom tro kan människor bringa tusentals själar till omvändelse – Gud har all makt och förstår allting. Omkring 90–77 f.Kr.

OCH dessa är nu Ammons ord till sina bröder, vilka lyder sålunda: "Mina bröder och mina medtjänare, se, jag säger

10a Mosiah 13:10.

11a Mosiah 17:13.

13a Alma 23:16–17.

14a Alma 24:15; 26:32.

15a Jakob 4:5;

Jar. 1:11.

HFS Moses lag.

b Mosiah 3:14–15; 16:14.

c Mosiah 13:29–32.

16a Mosiah 12:31–37;

13:27–33.

b 2 Ne. 11:4.

c 1 Tess. 5:8–9.

17a Alma 17:9.

er: Hur stor orsak har vi inte att glädjas! För kunde vi ha trott, när vi ^alämnade Zarahemlas land, att Gud skulle ge oss så stora välsignelser?

2 Och nu frågar jag: Vilka stora välsignelser har han skänkt oss? Kan ni säga det?

3 Se, jag ska svara åt er. För våra bröder lamaniterna var i mörker, ja, i den mörkaste avgrund, men se hur ^amånga av dem som förmåtts att se Guds förunderliga ljus! Och detta är den välsignelse som förlänats oss, att vi har gjorts till ^bredskap i Guds händer att åstadkomma detta stora verk.

4 Se, ^atusentals av dem gläder sig och har förts in i Guds fårus.

5 Se, ^afältet var moget, och välsignade är ni, eftersom ni svingade ^bskäran och skördade av alla krafter, ja, hela dagen lång arbetade ni. Och se på antalet av era ^ckärvar! Och de ska samlas in i ladorna så att de inte går förlorade.

6 Ja, de ska inte slås ner av stormen på den yttersta dagen. Ja, inte heller ska de sönderslitas av virvelvindar, utan när ^astormen kommer ska de vara samlade på sin plats så att stormen inte tränger in till dem. Ja, inte heller ska de drivas av

våldsamma vindar varthelst fienden behagar föra dem.

7 Men se, de är i ^askördens Herres händer, och de är hans, och han ska ^buppressa dem på den yttersta dagen.

8 Välsignat vare vår Guds namn! Låt oss ^asjunga hans lov, ja, låt oss ^btacka hans heliga namn, för han utövar för evigt rättfärdighet.

9 För om vi inte hade kommit upp från Zarahemlas land skulle dessa våra högt älskade bröder, som så högt har älskat oss, ännu ha plågats av ^ahat mot oss, ja, och de skulle även ha varit främlingar för Gud.”

10 Och det hände sig att när Ammon hade sagt dessa ord tillrättavisade hans bror Aron honom och sa: ”Ammon, jag fruktar att din glädje förleder dig till skryt.”

11 Men Ammon sa till honom: ”Jag ^askryter inte över min egen styrka, inte heller över min egen visdom. Men se, min ^bglädje är full, ja, mitt hjärta är fyllt till brädden av glädje, och jag vill fröjda mig i min Gud.

12 Ja, jag vet att jag är ingenting. Till min styrka är jag svag, därför vill jag inte ^askryta över mig själv, utan jag vill skryta över min Gud, för i hans ^bkraft kan jag göra allting. Ja se, många

26 1a Mosiah 28:9;
Alma 17:6–11.

3a Alma 23:8–13.
b 2 Kor. 4:5;
Mosiah 23:10.

4a Alma 23:5.

5a Joh. 4:35–37;
L&F 4:4.

b Joel 3:13.

c L&F 33:7–11; 75:2, 5.

6a Hel. 5:12;

3 Ne. 14:24–27.

7a HFS Skörd.

b Mosiah 23:22;
Alma 36:28.

8a L&F 25:12.

b HFS Tacksam,
tacksamhet,
tacksägelse.

9a Mosiah 28:1–2.

11a 2 Kor. 7:14.

b L&F 18:14–16.

HFS Glädje.

12a Jer. 9:24;

Alma 29:9.

b Ps. 18:32–40;

Fil. 4:13;

1 Ne. 17:3.

mäktiga underverk har vi gjort i detta land, för vilka vi ska prisa hans namn för evigt.

13 Se, hur många tusen av våra bröder har han inte löst från ^ahelvetets kval. Och det har fått dem att ^bbesjunga den återlösande kärleken, och detta tack vare hans ords kraft som är i oss. Har vi därför inte stor orsak att fröjda oss?

14 Jo, vi har skäl att prisa honom för evigt, för han är den allra-högste Guden och har löst våra bröder från helvetets ^akedjor.

15 Ja, de var omslutna av evigt mörker och undergång. Men se, han förde dem till sitt eviga ^aljus, ja, till evig frälsning, och de är omslutna av hans kärleks ojämförliga frikostighet. Ja, och vi har varit redskap i hans händer till att utföra detta stora och förunderliga verk.

16 Låt oss därför ^ajubla, ja, vi ska ^bglädjas i Herren. Ja, vi ska fröjda oss, för vår glädje är full. Ja, vi ska prisa vår Gud för evigt. Se, vem kan glädjas för mycket i Herren? Ja, vem kan säga för mycket om hans stora makt och om hans ^cbarmhärtighet och om hans tålmod med människobarnen? Se, jag säger er att jag inte kan uttrycka ens det minsta av det jag känner.

17 Vem kunde ha trott att vår Gud skulle vara så barmhärtig

att han skulle rycka oss ur vårt hemska, syndiga och vanhelgade tillstånd?

18 Se, vi gick ut i vrede med väldiga hotelser om att ^aförgöra hans kyrka.

19 O, varför överlämnade han då oss inte till en hemsk undergång, ja, varför lät han inte sin rättvisas svärd drabba oss och döma oss till evig förtvivlan?

20 O, min själ nästan förgås vid tanken. Se, han utövade inte sin rättvisa på oss, utan i sin stora barmhärtighet har han fört oss över dödens och eländets eviga ^aavgrund, ja, till våra själers frälsning.

21 Och se, mina bröder, var finns nu den ^anaturliga människas som förstår detta? Jag säger er att det finns ingen som ^bförstår detta utom den ångerfulle.

22 Ja, den som ^aomvänder sig och utövar ^btro och som gör goda gärningar och alltid ber utan uppehåll: honom ska det bli givet att känna Guds ^chemligheter. Ja, honom ska bli givet att uppenbara sådant som aldrig har uppenbarats, ja, honom ska bli givet att föra själar i tusental till omvändelse, på samma sätt som det har blivit oss givet att föra dessa våra bröder till omvändelse.

23 Kommer ni nu ihåg, mina bröder, att vi sa till våra bröder

13^a HFS Helvetet.

^b Alma 5:26.

14^a Alma 12:11.

15^a HFS Ljus, Kristi ljus.

16^a Rom. 15:17;

1 Kor. 1:31.

^b 2 Kor. 10:15–18;

L&F 76:61.

^c Ps. 36:5–6.

18^a Mosiah 27:8–10.

20^a 2 Ne. 1:13;

Hel. 3:29–30.

21^a HFS Naturliga människan, den.

^b 1 Kor. 2:9–16;

Jakob 4:8.

22^a Alma 36:4–5.

HFS Omvända sig, omvändelse.

^b HFS Tro.

^c HFS Hemligheter, Guds.

i Zarahemlas land: 'Vi går upp till Nephis land för att predika för våra bröder lamaniterna', och att de hånskrattade åt oss?

24 För de sa till oss: 'Tror ni att ni kan bringa lamaniterna till kunskapen om sanningen? Tror ni att ni kan övertyga lamaniterna om falskheten i deras faders "traditioner då de är ett så ^bstyvnickat folk, vars hjärtan har sin lust i blodsutgjutelse, vars dagar ägnats åt grävsta ondska, vars vägar från begynnelsen har varit en överträdarens vägar?' Nu mina bröder, ni kommer ihåg att det var sådana ord de talade.

25 Och dessutom sa de: 'Låt oss ta till vapen mot dem, så att vi förgör dem och får bort deras ondska ur landet så att de inte besegrar oss och förgör oss.'

26 Men se, mina älskade bröder, vi kom ut i vildmarken, inte i avsikt att förgöra våra bröder utan i avsikt att om möjligt frälsa några få av deras själar.

27 Och när våra hjärtan var nedslagna och vi stod i begrepp att vända tillbaka, se, då "tröstade Herren oss och sa: 'Gå ut bland era bröder lamaniterna och uthärda ^btålmodigt era 'lidanden, och jag ska ge er framgång.'

28 Och se, nu har vi kommit, och vi har gått ut ibland dem. Och vi har varit tålmodiga i vårt lidande, och vi har utstått varje försakelse. Ja, vi har vandrat

från hus till hus och förlitat oss på världens barmhärtighet – inte enbart på världens barmhärtighet utan på Guds barmhärtighet.

29 Och vi har gått in i deras hus och undervisat dem, och vi har undervisat dem på deras gator. Ja, och vi har undervisat dem på deras höjder, och vi har även gått in i deras tempel och deras synagogor och undervisat dem. Och vi har blivit utdrivna och hånade och bespottade och slagna på kinden. Och vi har blivit stenade och gripna och bundna med starka rep och kastade i fängelse. Och genom Guds makt och visdom har vi åter blivit befriade.

30 Och vi har utstått alla slags lidanden, och allt detta för att om möjligt bli medel till att kunna frälsa någon själ, och vi ansåg att vår "glädje skulle vara fullkomlig om vi möjligen kunde bli medlet till att frälsa någon.

31 Se, vi kan nu lyfta blicken och se frukterna av vårt arbete, och är de få? Jag säger er: Nej, de är "många. Ja, och vi kan se deras uppriktighet på grund av deras kärlek till sina bröder och även till oss.

32 För se, de skulle hellre "offra sina liv än ta livet av sin fiende, och de har ^bgrävt ner sina krigsvapen djupt i jorden på grund av sin kärlek till sina bröder.

33 Och se, nu säger jag till er:

24^a Mosiah 10:11–17.

^b Mosiah 13:29.

27^a Alma 17:9–11.

^b HFS Tålmod.

^c Alma 20:29–30.

HFS Motgångar.

30^a L&F 18:15–16.

31^a Alma 23:8–13.

32^a Alma 24:20–24.

^b Alma 24:15.

Har det funnits så stor kärlek i hela landet? Se, jag säger er: Nej, det har det inte, inte ens bland nephiterna.

34 För se, de ville gripa till vapen mot sina bröder, de ville inte låta sig dräpas. Men se så många av dessa som har lagt ner sina liv. Och vi vet att de har gått till sin Gud för sin kärleks skull och för sin avsky för synden.

35 Har vi nu inte skäl att fröjda oss? Jo, jag säger er: Det har aldrig sedan världens begynnelse funnits människor som har haft så stor anledning att fröjda sig som vi. Ja, min glädje hänför mig så att jag till och med skryter över min Gud, för han har all ^amakt, all visdom och all insikt. Han ^bförstår allting och han är en ^cbarmhärtig varelse, ja, till frälsning för dem som omvänder sig och tror på hans namn.

36 Om nu detta är att skryta, ja, då vill jag skryta. För detta är mitt liv och mitt ljus, min glädje och min frälsning och min återlösning från evigt elände. Ja, välsignat är min Guds namn, han som har kommit ihåg detta folk som är en ^agren av Israels träd och som har varit skilt från sin stam i ett främmande land. Ja, jag säger: Välsignat är min Guds namn, han som har kommit ihåg oss ^bvandringsmän i ett främmande land.

37 Nu mina bröder, ser vi att

Gud kommer ihåg alla ^afolk, i vilket land de än må befinna sig. Ja, han räknar sitt folk, och hans innerliga barmhärtighet omfattar hela jorden. Detta är nu min glädje och min stora tacksägelse. Ja, och jag vill tacka min Gud för evigt. Amen.”

KAPITEL 27

Herren befaller Ammon att leda Anti-Nephi-Lehis folk i säkerhet – Vid mötet med Alma tömmer Ammons glädje ut hans styrka – Nephiterna ger anti-nephi-lehiterna Jershons land – De kallas Ammons folk. Omkring 90–77 f.Kr.

Nu hände det sig att när de lamaniter som dragit ut för att strida mot nephiterna, efter sina många försök att förgöra dem, fann att det var lönlöst att försöka förgöra dem, återvände de till Nephis land.

2 Och det hände sig att amalekiterna var mycket förtörnade på grund av sina förluster. Och när de såg att de inte kunde få hämnd på nephiterna började de hetsa folket till vrede mot sina ^abröder, ^bAnti-Nephi-Lehis folk. Därför började de åter att förgöra dem.

3 Nu ^avägrade detta folk åter att gripa till vapen, och de lät sig dräpas efter fiendens behag.

4 När nu Ammon och hans bröder såg detta förödelsens verk bland dem som de så högt

35^a HFS Kraft, makt.

^b L&F 88:41.

^c HFS Barmhärtig, barmhärtighet.

36^a 1 Mos. 49:22–26;

Jakob 2:25; 5:25.

^b Jakob 7:26.

37^a Apg. 10:34–35;

2 Ne. 26:33.

27^{2a} Alma 43:11.

^b Alma 25:1.

HFS Anti-nephi-lehiter.

3^a Alma 24:21–26.

älskade och bland dem som så högt hade älskat dem – för de hade blivit behandlade som om de var änglar utsända av Gud att frälsa dem från evig undergång – när därför Ammon och hans bröder såg detta stora förödelsens verk rördes de till medlidande, och de “sa till kungen:

5 “Låt oss samla ihop detta Herrens folk, och låt oss dra ner till Zarahemlas land till våra bröder nephiterna och fly undan våra fienders händer så att vi inte omkommer.”

6 Men kungen sa till dem: “Se, nephiterna ska förgöra oss för de många mord och synders skull som vi har begått emot dem.”

7 Och Ammon sa: “Jag ska gå och fråga Herren. Och om han säger till oss att gå ner till våra bröder, följer ni då med?”

8 Och kungen sa till honom: “Ja, om Herren säger till oss att gå ska vi bege oss ner till våra bröder, och vi ska bli deras slavar till dess vi har gottgjort dem för de många mord och synder som vi har begått emot dem.”

9 Men Ammon sa till honom: “Det strider mot våra bröders lag, som stiftats av min far, att det skulle finnas några “slavar bland dem. Låt oss därför dra ner och lita på våra bröders barmhärtighet.”

10 Men kungen sa till honom: “Fråga Herren, och om han säger till oss att gå så går vi. Annars ska vi förgås här i landet.”

11 Och det hände sig att Ammon gick och frågade Herren, och Herren sa till honom:

12 “För detta folk ut ur detta land så att de inte förgås, för Satan har fått ett fast grepp om amalekiternas hjärtan, och de hetsar lamaniterna till vrede mot sina bröder så att de dräper dem. Bege dig därför ut ur detta land, och välsignat är detta folk i detta släktled, för jag ska bevara dem.”

13 Och nu hände det sig att Ammon gick och berättade för kungen alla de ord som Herren hade sagt till honom.

14 Och de samlade ihop hela sitt folk, ja, hela Herrens folk, och de samlade ihop alla sina flockar och sina hjordar och drog ut ur landet och kom till vildmarken, som skilde Nephis land från Zarahemlas land, och kom över i närheten av landets gränser.

15 Och det hände sig att Ammon sa till dem: “Se, jag och mina bröder ska gå in i Zarahemlas land, och ni ska stanna här till dess vi återvänder. Och vi ska försöka utrona våra bröders hjärtan, om de vill att ni ska få komma in i deras land.”

16 Och det hände sig att när Ammon var på väg in i landet mötte han och hans bröder Alma på den “plats som har omtalats. Och se, detta var ett glädjerikt möte.

17 Nu var Ammons “glädje så stor att han fylldes helt, ja, han uppslukades av glädjen i

sin Gud till den grad att hans styrka ^buttömdes och han föll ^cåter till marken.

18 Var nu inte detta en utomordentlig glädje? Se, detta är en glädje som ingen uppnår utom den verkligt ångerfulle och ödmjuka som söker efter lycka.

19 Nu var Almas glädje över att möta sina bröder i sanning stor, och likaså Arons, Omners och Himnis glädje. Men se, deras glädje var inte sådan att den översteg deras krafter.

20 Och det hände sig att Alma förde sina bröder tillbaka till Zarahemlas land, ja, till sitt eget hus. Och de gick och berättade för "överdomaren allt som hade hänt dem i Nephis land bland deras bröder lamaniterna.

21 Och det hände sig att överdomaren sände ut en kungörelse över hela landet och begärde att få höra folkets röst beträffande att släppa in deras bröder, som var Anti-Nephi-Lehis folk.

22 Och det hände sig att folkets röst löd sålunda: "Se, vi vill avstå från Jershons land, som ligger österut vid havet, och som gränsar till landet Ymnighet, och som ligger söder om landet Ymnighet. Och detta Jershons land är det land som vi vill ge våra bröder som arvedel.

23 Och se, vi ska ställa våra härar mellan Jershons land och Nephis land, så att vi kan beskydda våra bröder i Jershons land. Och detta gör vi för våra bröder med anledning av deras fruktan över att de genom att

gripa till vapen mot sina bröder skulle begå synd. Och denna deras stora fruktan kom av den smärtsamma ånger de kände på grund av sina många mord och sin hemska ogudaktighet.

24 Och se, detta ska vi göra för våra bröder så att de kan få ärva Jershons land, och vi ska med våra härar skydda dem från deras fiender, på villkor att de ger oss en del av sina ägodelar för att hjälpa oss att underhålla våra härar."

25 Nu hände det sig att när Ammon hade hört detta återvände han till Anti-Nephi-Lehis folk, och Alma följde honom ut i vildmarken där de hade slagit upp sina tält, och de tillkännagav allt detta för dem. Och Alma berättade även för dem om sin "omvändelse tillsammans med Ammon och Aron och hans bröder.

26 Och det hände sig att detta orsakade stor glädje bland dem. Och de drog ner till Jershons land och tog Jershons land i besittning, och de kallades av nephiterna Ammons folk. Därför särskildes de från den tiden med detta namn.

27 Och de bodde bland Nephis folk och räknades även till det folk som tillhörde Guds kyrka. Och de utmärkte sig även för sin hängivenhet mot Gud och även mot människor, för de var fullkomligt "ärliga och uppriktiga i allt, och de var ^bståndaktiga i tron på Kristus intill änden.

28 Och de såg på utgjutandet

17b 1 Ne. 1:7.
c Alma 19:14.

20a Alma 4:16–18.
25a Mosiah 27:10–24.

27a HFS Ärlig, ärlighet.
b Alma 23:6.

av sina bröders blod med största avsky, och de kunde aldrig förmås att ta till vapen mot sina bröder. Och de såg aldrig på döden med någon grad av fruktan, tack vare sitt hopp och sin syn på Kristus och uppståndelsen. Därför var döden för dem uppslukad av Kristi seger över den.

29 Därför ville de lida "döden på det svåraste och mest smärtsamma sätt som deras bröder kunde tillfoga dem hellre än att gripa till svärd eller sabel för att dräpa dem.

30 Och sålunda var de ett hängivet och älskat folk, ett folk storligen gynnat av Herren.

KAPITEL 28

Lamaniterna besegras i ett fruktansvärt slag – Tiotusentals dräps – De ogudaktiga överlämnas till ett tillstånd av oändligt lidande – De rättfärdiga uppnår en oupphörlig lycka. Omkring 77–76 f.Kr.

OCH nu hände det sig att sedan Ammons folk hade bosatt sig i "Jershons land och en församling likaså hade upprättats i Jershons land, och nephiternas härar hade ställts upp kring Jershons land, ja, vid alla gränserna runt om Zarahemlas land, se, då hade lamaniternas härar följt efter sina bröder ut i vildmarken.

2 Och sålunda blev det ett fruktansvärt slag, ja, ett sådant som aldrig tidigare hade förekommit bland folket i landet

ända sedan Lehi lämnade Jerusalem. Ja, tiotusentals lamaniter dräptes eller skingrades.

3 Ja, det blev även ett fruktansvärt blodbad bland Nephis folk. Ändå "drevs lamaniterna på flykten och skingrades, och Nephis folk återvände på nytt till sitt land.

4 Och detta var nu en tid då det hördes mycken gråt och klagan överallt i landet bland hela Nephis folk –

5 ja, änkors gråt i sorg över sina män och likaså faders i sorg över sina söner och dotterns över brodern, ja, broderns över fadern, och sålunda hördes sorgens gråt bland dem alla, för de sörjde sina släktingar som blivit dräpta.

6 Och nu var detta förvisso en sorgens dag, ja, en tid för allvar och en tid för mycken "fasta och bön.

7 Och så slutar det femtonde året av domarnas regering över Nephis folk.

8 Och detta är berättelsen om Ammon och hans bröder, deras färder i Nephis land, deras lidanden i landet, deras sorger och deras svårigheter och deras "ofattbara glädje och brödernas mottagande och beskydd i Jershons land. Och må nu Herren, alla människors Återlösare, välsigna deras själar för evigt.

9 Och detta är berättelsen om krigen och stridigheterna bland nephiterna och även om krigen mellan nephiterna och lamaniterna. Och det femtonde

29a Alma 24:20–23.

28 1a Alma 27:22; 30:1, 19.

3a Alma 30:1.

6a Alma 30:2.

8a Alma 27:16–19.

året av domarnas regering är slut.

10 Och tiden från det första året till det femtonde har lett till att tusentals liv gått till spillo, ja, den har lett till en hemsk scen med blodsutgjutelse.

11 Och tusentals fallnas kroppar har lagts i jorden, medan tusentals kroppar ^aruttar i högar på marken. Ja, och tusentals ^bsörjer förlusten av sina släktingar eftersom de, enligt Herrens löften, har orsak att frukta att dessa är överlämnade till ett tillstånd av oändligt lidande.

12 Medan tusentals andra uppriktigt sörjer förlusten av sina släktingar gläds och jublar de ändå i hoppet, och till och med vet att de enligt Herrens ^alöften ska uppväckas för att leva på Guds högra sida i ett tillstånd av oändlig lycka.

13 Och sålunda ser vi hur stor ^aojämlikhet det finns bland människor på grund av synd och överträdelse och djävulens makt, som kommer av de listiga ^bplaner som han har gjort upp för att snärja människornas hjärtan.

14 Och sålunda ser vi den stora uppmaningen till människorna att flitigt arbeta i Herr-ens ^avingårdar. Och sålunda ser vi den stora orsaken till sorg och likaså till glädje – sorg över död och förgörelse bland

människor och glädje över ^bKristi ljus till liv.

KAPITEL 29

Alma önskar ropa omvändelse med en ängels iver – Herren låter alla nationer få lärare – Alma gläds åt Herrens verk och åt Ammons och hans bröders framgång. Omkring 76 f.Kr.

O, att jag vore en ängel och kunde få mitt hjärtas önskan uppfylld, så att jag kunde gå ut och tala som med Guds basun, med en röst som fick marken att skaka, och ropa omvändelse till varje folk!

2 Ja, jag skulle som med åskans röst förkunna omvändelse och återlösningssplanen för varje själ så att de omvände sig och ^akom till vår Gud, så att det inte längre skulle kunna finnas någon sorg på hela jordens yta.

3 Men se, jag är en människa och syndar i min önskan, för jag borde vara nöjd med det som Herren har tilldelat mig.

4 Jag borde inte i mina önskin-ningar sönderslitas av en rättvis Guds bestämda stadgar, för jag vet att han beviljar människorna i enlighet med deras ^aönskan, vare sig den är till död eller till liv. Ja, jag vet att han tilldelar människorna, ja, stadgar åt dem stadgar som är oföränderliga, i enlighet med deras ^bviljor, vare sig de är till frälsning eller till undergång.

11a Alma 16:11.
b Alma 48:23;
L&F 42:45–46.
12a Alma 11:41.

13a 1 Ne. 17:35.
b 2 Ne. 9:28.
14a HFS Vingård, Herrens.
b HFS Ljus, Kristi ljus.

29 2a Omni 1:26;
3 Ne. 21:20.
4a Ps. 37:4.
b HFS Handlingsfrihet.

5 Ja, och jag vet att alla människor har ställts inför gott och ont. Den som inte inser skillnaden mellan gott och ont är utan skuld, men till den som "har kunskap om gott och ont ges i enlighet med hans önsningar, vare sig han önskar gott eller ont, liv eller död, glädje eller ^b samvetskval.

6 När jag nu vet detta, varför skulle jag då önska mera än att utföra det verk som jag har kallats till?

7 Varför skulle jag önska att jag var en ängel så att jag kunde tala till alla jordens ändar?

8 För se, Herren låter "alla nationer få människor från sitt eget land att på sitt ^b eget språk undervisa om hans ord, ja, med visdom om allt som han "anser lämpligt att de bör få. Således ser vi att Herren ger råd i visdom enligt det som är rätt och sant.

9 Jag vet vad Herren har befallt mig, och jag gläds åt det. Jag "gläds inte åt mig själv utan jag gläds åt det som Herren har befallt mig. Ja, och detta är min glädje, att jag kanske kan bli ett redskap i Guds händer till att föra någon själ till omvändelse, och detta är min glädje.

10 Och se, när jag ser att många av mina bröder i sanning är ångerfulla och kommer till Herren sin Gud, då fylls min själ med glädje. Då kommer jag

ihåg "vad Herren har gjort för mig, ja, att han har hört min bön, ja, då kommer jag ihåg hans barmhärtiga arm som han räckte ut mot mig.

11 Ja, och jag kommer även ihåg mina fäders fångenskap, för jag vet förvisso att "Herren befriade dem ur trälldomen och därigenom upprättade sin kyrka. Ja, Herren Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, befriade dem ur trälldomen.

12 Ja, jag har alltid kommit ihåg mina fäders fångenskap, och att samme Gud som "befriade dem ur egyptiernas händer befriade dem ur trälldomen.

13 Ja, och att samme Gud upprättade sin kyrka bland dem. Ja, och att samme Gud har med en helig kallelse kallat mig att predika ordet för detta folk och har gett mig stor framgång, över vilken min "glädje är fullständig.

14 Men jag gläds inte bara åt min egen framgång, utan min glädje är mer fullständig tack vare mina bröders "framgång, de som har varit uppe i Nephis land.

15 Se, de har arbetat utomordentligt hårt och har burit mycket frukt, och hur stor blir inte deras lön!

16 När jag nu tänker på dessa mina bröders framgång hänrycks min själ som om den var

5a 2 Ne. 2:18, 26;
Moro. 7:15–19.
HFS Urskillingens
gåva.
b HFS Samvete.

8a 2 Ne. 29:12.
b L&F 90:11.
c Alma 12:9–11.
9a Alma 26:12.
10a Mosiah 27:11–31.

11a Mosiah 24:16–21;
Alma 5:3–5.
12a 2 Mos. 14:30–31.
13a L&F 18:14–16.
14a Alma 17:1–4.

skild från kroppen, så stor är min glädje.

17 Och må nu Gud bevilja att dessa mina bröder får sitta ner i Guds rike, ja, och likaså att alla de som utgör frukten av deras arbete aldrig mer går ut därifrån, utan att de må prisa honom för evigt! Och Gud give att detta sker enligt mina ord, alldeles som jag har talat! Amen.

KAPITEL 30

Korihor, en antikrist, förlöjligar Kristus, försoningen och profetians ande – Han lär att det inte finns någon Gud, inget människans fall, inget straff för synd och ingen Kristus – Alma vittnar om att Kristus ska komma och att allting tyder på att det finns en Gud – Korihor kräver ett tecken och slås med stumhet – Djävulen hade visat sig för Korihor som en ängel och lärt honom vad han skulle säga – Korihor blir nedtrampad och dör. Omkring 76–74 f.Kr.

SE, nu hände det sig att sedan "Ammons folk hade slagit sig ner i Jershons land, ja, och även sedan lamaniterna ^bdrivits ut ur landet och deras döda hade begravts av folket i landet –

2 nu blev deras döda inte räknade på grund av deras stora antal, och inte heller räknades nephiternas döda – ja, det hände sig sedan de hade begravt sina döda, och även efter tiden för

fasta och sorg och bön (och detta var i det sextonde året av domarnas regering över Nephis folk), att det började bli oavbruten fred i hela landet.

3 Ja, och folket vinnlade sig om att hålla Herrens bud, och de iakttog noggrant "Guds förordningar enligt Moses lag eftersom de hade blivit undervisade om att ^bhålla Moses lag till dess den skulle fullbordas.

4 Och sålunda hade folket inga oroligheter under hela det sextonde året av domarnas regering över Nephis folk.

5 Och det hände sig i början av det sjuttonde året av domarnas regering att de hade oavbruten fred.

6 Men det hände sig under senare delen av det sjuttonde året att en man kom in i Zarahemlas land, och han var "antikrist, för han började predika för folket mot de profetior som hade talats av profeterna om Kristi ankomst.

7 Nu fanns det ingen lag mot en människas "tro, för det var helt i strid med Guds bud att det skulle finnas en lag som gjorde att människor behandlades olika.

8 För så säger skriften: "aUtvälj åt er i dag vem ni vill tjäna!"

9 Om nu någon önskade tjäna Gud var det hans rättighet, eller snarare: Om han trodde på Gud var det hans rättighet att få tjäna honom, men om han

30 1a Alma 27:25–26.
HFS Anti-nephilehiter.
b Alma 28:1–3.

3a HFS Moses lag.
b 2 Ne. 25:24–27;
Alma 25:15.
6a HFS Antikrist.

7a Alma 1:17.
8a Jos. 24:15.
HFS Handlingsfrihet.

inte trodde på honom fanns det ingen lag som kunde straffa honom.

10 Men om han mördade straffades han med "döden, och om han rånade blev han likaså straffad. Och om han stal blev han likaså straffad, och om han begick äktenskapsbrott blev han likaså straffad. Ja, för all sådan ogudaktighet blev de straffade.

11 För det fanns en lag om att människor skulle dömas enligt sina brott. Men det fanns ingen lag mot en människas tro. Därför straffades en människa endast för de brott som hon hade begått, och därför behandlades alla människor "lika.

12 Och denne antikrist, vars namn var Korihor (och lagen kunde inte tillämpas på honom), började predika för folket att det inte skulle komma någon Kristus. Och på detta sätt predikade han och sa:

13 "O ni som är bundna av ett dåraktigt och fåfängt hopp, varför tynger ni er med sådana dårskaper? Varför förväntar ni en Kristus? Ingen människa kan ju veta något om det som ska komma.

14 Se, det som ni kallar profetior, som ni påstår har överlämnats av heliga profeter, se, det är era faders dåraktiga traditioner.

15 Hur vet ni att de är sanna? Se, ni kan inte veta något om det som ni inte "ser. Därför kan ni inte veta att en Kristus ska komma.

16 Ni ser framåt och säger att ni ser en förlåtelse för era synder. Men se, detta är följden av ett vanvettigt sinne, och denna sinnesrubbnig kommer som följd av era faders traditioner som vilseleder er till att tro sådant som inte är sant."

17 Och mycket mera sådant sa han till dem, och han sa att ingen försoning för människornas synder kunde ske, utan att varje människa här i livet skördade följderna av sitt eget handlande. Därför fick varje människa framgång alltefter sin begåvning, och varje människa segrade alltefter sin styrka. Och vad människan än gjorde så var det inte något brott.

18 Och sålunda predikade han för dem och vilseledde mångas hjärtan och fick dem att lyfta upp sina huvuden i sin ogudaktighet. Ja, han vilseledde många kvinnor, och även män, till att bedriva hor och intalade dem att när en människa var död, så var det slut därmed.

19 Nu gick denne man över till Jershons land för att predika detta bland Ammons folk, som en gång var lamaniternas folk.

20 Men se, de var klokare än många av nephiterna, för de tog honom och band honom och förde honom inför Ammon som var högpräst över det folket.

21 Och det hände sig att denne bestämde att han skulle förpassas ut ur landet. Och han kom över till Gideons land och började predika även för dem

som bodde där. Och här hade han inte stor framgång, för han blev gripen, bunden och förd inför högprästen och likaså landets överdomare.

22 Och det hände sig att högprästen sa till honom: "Varför går du omkring och förvränger Herrens vägar? Varför lär du detta folk att det inte ska komma någon Kristus, för att därmed ta bort deras glädje? Varför talar du emot de heliga profeternas alla profetior?"

23 Och högprästens namn var Giddonah. Och Korihor sa till honom: "Därför att jag inte förkunnar era faders dåraktiga traditioner, och därför att jag inte lär människorna att underkasta sig de dåraktiga förordningar och förrättningar som forna präster har infört för att ta sig makt och myndighet över dem och hålla dem i okunnighet, så att de inte skulle kunna lyfta upp sina huvuden utan hållas i förtryck i enlighet med dina ord.

24 Ni säger att detta folk är ett fritt folk. Se, jag säger att de är i trældom. Ni säger att dessa gamla profetior är sanna. Se, jag säger att ni inte vet att de är sanna.

25 Ni säger att detta folk är ett skyldigt och ett fallet folk för en förfaders överträdelses skull. Se, jag säger att ett barn inte är skyldigt på grund av sina föräldrar.

26 Och ni säger även att Kristus ska komma. Men se, jag säger att ni inte vet att en

Kristus ska komma. Och ni säger även att han ska dödas för "världens synder –

27 och på så sätt förleder ni detta folk med era faders dåraktiga traditioner och enligt era egna önskningsar. Och ni håller dem nere, liksom i trældom, så att ni kan frossa på deras händerns arbete så att de inte vågar se uppåt i frimodighet, och så att de inte vågar åtnjuta sina rättigheter och förmåner.

28 Ja, de vågar inte använda det som är deras eget för att inte förarga sina präster som håller dem under oket enligt sina önskningsar och som genom sina traditioner och sina drömmar och sina infall och sina syner och sina föregivna hemligheter har fått dem att tro att de, om de inte rättade sig efter deras ord, skulle förarga någon okänd varelse som de säger är Gud – en varelse som aldrig har blivit sedd eller känd, som aldrig har existerat och aldrig kommer att göra det."

29 När nu högprästen och överdomaren såg hans hjärtas hårdhet, ja, när de såg att han ville smäda till och med Gud, ville de inte svara på hans ord utan lät binda honom och överlämnade honom i rättstjänarnas händer och sände honom till Zarahemlas land, för att han skulle kunna föras inför Alma och överdomaren, som var hela landets regent.

30 Och det hände sig att när han fördes fram inför Alma och överdomaren fortsatte han

på samma sätt som han gjort i Gideons land, ja, han fortsatte att "häda.

31 Och han stod fram med stora, "upplåsta ord inför Alma, och han smädade prästerna och lärarna och beskyllde dem för att vilseleda människorna med sina fäders enfaldiga traditioner för att själva kunna frossa på folkets arbete.

32 Nu sa Alma till honom: "Du vet att vi inte frossar på dessa människors arbete. För se, jag har ända från början av domarnas regering och fram tills nu arbetat med mina egna händer för mitt uppehälle, trots mina många resor runt om i landet för att förkunna Guds ord för mitt folk.

33 Och trots det myckna arbete som jag har utfört i kyrkan, har jag aldrig fått så mycket som en enda "senin för mitt arbete. Det har inte heller någon av mina bröder, utom när de suttit på domarsätet, och då har vi endast fått för vår tid enligt lagen.

34 Och om vi nu inte får något för vårt arbete i kyrkan, vilken nytta har vi då av att arbeta i kyrkan, utom den att predika sanningen så att vi kan glädjas åt våra bröders "glädje?

35 Varför säger du då att vi predikar för detta folk för att skaffa oss vinning, när du själv vet att vi inte får någon vinning? Och tror du nu att vi bedrar detta folk och att det orsakar sådan glädje i deras hjärtan?"

36 Och Korihor svarade honom: "Ja."

37 Och då sa Alma till honom: "Tror du att det finns en Gud?"

38 Och han svarade: "Nej."

39 Då sa Alma till honom: "Förnekar du återigen att det finns en Gud, och förnekar du även Kristus? För se, jag säger dig att jag vet att det finns en Gud, och likaså att Kristus ska komma.

40 Och vad belägg har du för att det inte finns någon "Gud, eller för att Kristus inte kommer? Jag säger dig att du inget har utom ditt eget ord.

41 Men se, jag har allt som ett "bevis för att detta är sant, och du har också allt som ett bevis för dig att det är sant, och vill du förneka detta? Tror du att detta är sant?

42 Se, jag vet att du tror, men du är besatt av en lögnens ande, och du har drivit ut Guds Ande så att den inte har någon plats i dig. Men djävulen har makt över dig, och han styr dig och gör upp planer för att kunna förgöra Guds barn."

43 Och då sa Korihor till Alma: "Om du vill visa mig ett "tecken så att jag kan bli övertygad om att det finns en Gud, ja, visa mig att han har makt, då ska jag bli övertygad om att dina ord är sanna."

44 Men Alma sa till honom: "Du har fått tillräckligt med tecken. Ska du fresta din Gud? Säger du: 'Visa mig ett tecken',

30a HFS Häda, hädelse.

31a Hel. 13:22.

33a Alma 11:3.

34a HFS Glädje.

40a Ps. 14:1.

41a HFS Vittne, vittnesmål.

43a Jakob 7:13–21;

L&F 46:8–9.

HFS Tecken.

när du har "alla dessa dina bröders vittnesbörd och även alla de heliga profeternas? Skrifterna är lagda framför dig, ja, och ^ballt tyder på att det finns en Gud. Ja, hela ^cjorden och allt som finns på dess yta, ja, och dess ^drörelse, ja, och även alla ^eplaneterna som rör sig i sina regelbundna banor vittnar om att det finns en högst Skapare.

45 Och ändå går du omkring och vilseleder detta folks hjärtan och betygar för dem att det inte finns någon Gud. Och kommer du ändå att förneka honom, trots alla dessa vittnen?" Och han sa: "Ja, jag kommer att förneka honom, om du inte visar mig ett tecken."

46 Och nu hände det sig att Alma sa till honom: "Se, jag sörjer för ditt hjärtas hårdhets skull, ja, över att du fortfarande motsätter dig sanningens ande, så att din själ kan gå förlorad.

47 Men se, det är "bättre att din själ går förlorad än att du blir ett redskap till att föra många själar ner i fördärvet genom dina lögnar och genom dina smickrande ord. Om du därför återigen ska förneka Gud, se då ska han slå dig så att du ska bli stum, så att du aldrig mer ska öppna din mun och så att du inte längre ska kunna bedra detta folk."

48 Då sa Korihor till honom: "Jag förnekar inte en Guds tillvaro, men jag tror inte att det finns en Gud. Och jag säger

även att du inte vet att det finns en Gud, och om du inte visar mig ett tecken kommer jag inte att tro."

49 Då sa Alma till honom: "Detta ger jag dig som ett tecken: Du ska "bli stum enligt mina ord, och jag säger att i Guds namn ska du bli slagen med stumhet så att du inte längre ska kunna tala."

50 När nu Alma hade sagt dessa ord blev Korihor slagen med stumhet så att han inte kunde tala, i enlighet med Almas ord.

51 Och när nu överdomaren såg detta räckte han ut sin hand och skrev till Korihor sålunda: "Är du övertygad om Guds makt? På vem önskade du att Alma skulle visa sitt tecken? Ville du att han skulle skada andra för att ge dig ett tecken? Se, han har visat dig ett tecken. Och ska du nu fortsätta ifrågasätta?"

52 Och Korihor sträckte fram handen och skrev: "Jag vet att jag är stum, för jag kan inte tala, och jag vet att inget annat än Guds makt kunde åsamka mig detta. Ja, och jag har alltid "vetat att det finns en Gud.

53 Men se, djävulen har "bedragit mig, för han ^bvisade sig för mig i en ängels skepnad och sa till mig: 'Gå och vinn detta folk tillbaka, för de har alla gått vilse efter en okänd Gud.' Och han sa till mig: 'Det

44a Mosiah 13:33–34.

b Ps. 19:1;

L&F 88:47.

c Job 12:7–10.

d Hel. 12:11–15.

e Mose 6:63.

47a 1 Ne. 4:13.

49a 2 Krön. 13:20.

52a Alma 30:42.

53a Jakob 7:14.

b 2 Kor. 11:14;

2 Ne. 9:9.

finns 'ingen Gud.' Ja, och han lärde mig vad jag skulle säga, och jag har lärt ut hans ord. Och jag lärde ut dem för att de behagade det ^dköttsliga sinnet. Och jag lärde ut dem ända till dess jag fick stor framgång, så att jag själv verkligen trodde att de var sanna. Och därför motstod jag sanningen ända till dess jag åsamkat mig denna stora förbannelse."

54 När han nu hade sagt detta bönföll han Alma om att be till Gud så att förbannelsen kunde tas bort från honom.

55 Men Alma sa till honom: "Om denna förbannelse togs bort från dig skulle du åter vilseleda detta folks hjärtan. Därför ska det ske dig alldeles som Herren vill."

56 Och det hände sig att förbannelsen inte togs bort från Korihor, utan han blev utdriven och gick från hus till hus och tiggde om mat.

57 Nu blev vetskapen om det som hänt Korihor omedelbart kungjord över hela landet, ja, kungörelsen utsändes av överdomaren till hela befolkningen i landet vari det förkunnades för dem som hade trott på Korihors ord att de med hast måste omvända sig, för att inte samma straffdomar skulle drabba dem.

58 Och det hände sig att de alla övertygades om Korihors ogudaktighet. Därför omvände de sig alla åter till Herren, och

detta gjorde slut på det slags ondska som Korihor utövade. Och Korihor gick omkring från hus till hus och tiggde om mat för att uppehålla livet.

59 Och det hände sig att då han gick omkring bland folket, ja, bland ett folk som hade skilt sig från nephiterna och kallade sig zoramiter, eftersom de leddes av en man vid namn Zoram – och då han gick omkring bland dem, se, då blev han stött omkull och nedtrampad ända till dess han dog.

60 Och sålunda ser vi hur det går för den som förvränger Herrens vägar, och sålunda ser vi att ^ddjävulen inte ^bhjälper sina barn på den yttersta dagen utan med hast drar ner dem till ^chelvetet.

KAPITEL 31

Alma leder en mission för att vinna de avfallna zoramiterna tillbaka – Zoramiterna förnekar Kristus, har en falsk föreställning i fråga om utkorelse och tillber med fastställda böner – Missionärerna fylls med den Helige Anden – Deras lidanden uppslukas av glädjen i Kristus. Omkring 74 f.Kr.

Nu hände det sig att när Alma efter Korihors död fick under rättelse om att zoramiterna förvrängde Herrens vägar och att Zoram, som var deras ledare, förledde folkets hjärtan till att ^atillbe stumma ^bavgudar,

53c Ps. 10:4.

^d HFS Köttslig.

60a HFS Djävulen.

^b Alma 3:26–27;

5:41–42;

L&F 29:45.

^c HFS Helvetet.

31 1a 2 Mos. 20:5;

Mosiah 13:13.

^b 2 Ne. 9:37.

HFS Avgudadyrkan.

började hans hjärta åter att ^cbedrövas på grund av folkets ondska.

2 För det förorsakade Alma stor ^asorg att höra att det fanns ondska bland hans folk. Därför var hans hjärta djupt bedrövat över att zoramiterna hade fjärrmat sig från nephiterna.

3 Men zoramiterna hade samlats i ett land som de kallade Antionum, som låg öster om Zarahemlas land, som nästan gränsade till havet, som låg söder om Jershons land och som söderut även gränsade till vildmarken, den vildmark som var full av lamaniter.

4 Nu var nephiterna mycket rädda för att zoramiterna skulle upprätta förbindelser med lamaniterna och att detta skulle kunna orsaka stora förluster för nephiternas del.

5 Och eftersom ^aordets ^bpredikan hade en stark benägenhet att ^cleda folket till att göra det som var rätt – ja, det hade gjort ett mäktigare intryck på människornas sinnen än svärdet eller något annat som hade hänt dem – tänkte Alma att det skulle vara lämpligt att de prövade Guds ords kraft.

6 Därför valde han ut Ammon, Aron och Omner. Och Himni lämnade han kvar i församlingen i Zarahemla, men de tre första tog han med sig och likaså Amulek och Zeezrom,

vilka var i Melek. Och han tog även med sig två av sina söner.

7 Nu tog han inte med sig den äldste av sönerna, och hans namn var ^aHelaman. Men namnen på dem han tog med sig var Shiblön och Corianton. Och detta är namnen på dem som gick med honom till ^bzoramiterna för att predika ordet för dem.

8 Nu var zoramiterna ^aavfallingar från nephiterna, och därför hade de fått Guds ord predikat för sig.

9 Men de hade ^afallit i stora villfarelser, för de vinnlade sig inte om att hålla Guds bud och hans stadgar enligt Moses lag.

10 Inte heller ville de iakta kyrkans ordning och hålla ut i daglig bön och vädjan till Gud så att de inte skulle falla i frestelse.

11 Ja, kort sagt förvrängde de Herrens vägar i många avseenden. Av den anledningen begav sig Alma och hans bröder in i landet för att predika ordet för dem.

12 När de nu hade kommit in i landet, se, då fann de till sin förvåning att zoramiterna hade byggt synagogor och att de samlades en dag i veckan, på den dag som de kallade Herrens dag, och de tillbad Gud på ett sätt som Alma och hans bröder aldrig hade sett.

13 För mitt i sin synagoga

1c Alma 35:15.
2a Mosiah 28:3;
3 Ne. 17:14;
Mose 7:41.
5a Hebr. 4:12;
Jakob 2:8;

Alma 36:26.
b Enos 1:23;
Alma 4:19.
HFS Predika.
c Jar. 1:11–12;
L&F 11:2.

7a HFS Helaman,
Almas son.
b Alma 30:59.
8a Alma 24:30.
9a HFS Avfall.

hade de byggt upp en plats att stå på som var högt över deras huvuden, och överst på den fick bara en enda person rum.

14 Därför måste den som ville "tillbe Gud komma fram och ställa sig överst på den och sträcka upp händerna mot himlen och ropa med hög röst och säga:

15 "Helige, helige Gud! Vi tror att du är Gud, och vi tror att du är helig och att du var en ande och att du är en ande och att du för evigt ska förbli en ande.

16 Helige Gud, vi tror att du har skilt oss från våra bröder, och vi tror inte på våra bröders tradition som överlämnades åt dem till följd av deras faders enfald. Men vi tror att du har "utvalt oss till att vara dina ^bheliga barn, och likaså att du har låtit oss veta att ingen Kristus ska komma.

17 Men du är densamme i går, i dag och i evighet, och du har "utvalt oss till att bli frälsta, medan alla runt omkring oss är utvalda till att genom din vrede kastas ner till helvetet. För denna helighet, o Gud, tackar vi dig, och vi tackar dig även för att du har utvalt oss så att vi inte vilseleds av våra bröders dåraktiga traditioner som får dem att underkasta sig en tro på Kristus, vilken får deras hjärtan att förirra sig långt från dig, vår Gud.

18 Och återigen tackar vi dig, o Gud, för att vi är ett utvalt och ett heligt folk. Amen."

19 Nu hände det sig att då Alma och hans bröder och hans söner hört dessa böner var de omåttligt förvånade.

20 För se, var och en gick fram och uppsände samma böner.

21 Och platsen kallades av dem Rameumptom, som i översättning betyder den heliga plattformen.

22 Och från denna plattform uppsände de, var och en, precis samma bön till Gud. De tackade sin Gud för att de utvalts av honom och för att han inte vilseledde dem genom deras bröders tradition, och för att deras hjärtan inte hade förletts till att tro på något kommande som de inte visste något om.

23 När nu allt folket hade uppsänt tacksägelse på detta sätt återvände de till sina hem och "talade aldrig mer om sin Gud förrän de återigen hade samlats vid den heliga plattformen för att på sitt sätt uppsända tacksägelse.

24 När nu Alma såg detta "bedrövades hans hjärta, för han såg att de var ett ogudaktigt och fördärvat folk. Ja, han såg att deras hjärtan var fästa vid guld och vid silver och vid alla slags dyrbara ägodelar.

25 Ja, och han såg även att deras hjärtan var "upplyfta i sitt högmod till mycket skryt.

26 Och han höjde sin röst mot himlen och "ropade och sa: "O, hur länge, o Herre, ska du låta dina tjänare bo här nere i köttet

14a Matt. 6:1–7.

16a Alma 38:13–14.

b Jes. 65:3, 5.

17a Hrs Fåfång, fåfånga.

23a Jak. 1:21–25.

24a 1 Mos. 6:5–6.

25a Jakob 2:13;

Alma 1:32.

26a Mose 7:41–58.

och se så stor ogudaktighet bland människobarnen?

27 Se, o Gud, de ^aropar till dig, och ändå är deras hjärtan uppfyllda av högmod! Se, o Gud, de ropar till dig med sin mun medan de i högsta grad är ^buppbåsta av världens fåfångligheter!

28 Se, o min Gud, deras dyrbara kläder och deras ringar och deras ^aarmband och deras guldprydnader och alla de dyrbarheter som de är smyckade med. Och se, deras hjärtan är fästa vid dem, och ändå ropar de till dig och säger: 'Vi tackar dig, o Gud, för vi är ett av dig utvalt folk medan andra ska förgås.'

29 Ja, och de säger att du har kungjort för dem att ingen Kristus ska komma.

30 O Herre Gud, hur länge ska du tillåta att sådan ogudaktighet och otro finns bland detta folk? O Herre, vill du ge mig styrka att uthärda mina skröpligheter. För jag är skröplig, och sådan ogudaktighet bland detta folk smärtar min själ.

31 O Herre, mitt hjärta är djupt bedrövat. Vill du trösta min själ ^ai Kristus? O Herre, vill du ge mig styrka så att jag med tålamod kan uthärda de lidanden som ska komma över mig på grund av detta folks ondska?

32 O Herre, vill du trösta min själ och ge mig framgång och även mina medtjänare som är

med mig – ja, Ammon, Aron och Omner och även Amulek och Zeezrom och även mina ^atvå söner – ja, vill du trösta även alla dessa, o Herre. Ja, vill du trösta deras själar i Kristus.

33 Vill du ge dem styrka så att de kan uthärda de lidanden som ska komma över dem på grund av detta folks ondska.

34 O Herre, vill du ^alåta oss få framgång i att föra dem tillbaka till dig i Kristus.

35 Se, o Herre, deras ^asjälar är dyrbara, och många av dem är våra bröder. Ge oss därför kraft och visdom, o Herre, så att vi kan föra dessa våra bröder tillbaka till dig."

36 Nu hände det sig att när Alma sagt dessa ord, ^alade han sina ^bhänder på alla dem som var med honom. Och se, när han lade sina händer på dem fylldes de av den Helige Anden.

37 Och därefter skildes de från varandra och ^agjorde sig inte bekymmer för vad de skulle äta eller vad de skulle dricka eller vad de skulle klä sig med.

38 Och Herren sörjde för dem så att de inte skulle hungra, inte heller skulle de törsta. Ja, och han gav dem även styrka så att de inte skulle uppleva någon form av ^alidande som inte uppslukades av glädjen i Kristus. Nu var detta i enlighet med Almas bön, och det var för att han bad i ^btro.

27a Jes. 29:13.
b HFS Högmod.

28a Jes. 3:16–24.

31a Joh. 16:33.

32a Alma 31:7.

34a 2 Ne. 26:33.

35a HFS Själens –
Själarnas värde.

36a 3 Ne. 18:36–37.

b HFS Handpåläggning.

37a Matt. 6:25–34;

3 Ne. 13:25–34.

38a Matt. 5:10–12;
Mosiah 24:13–15;
Alma 33:23.

b HFS Tro.

KAPITEL 32

Alma undervisar de fattiga, vars lidanden hade gjort dem ödmjuka – Tro är ett hopp om det som inte syns men som är sant – Alma vittnar om att änglar betjänar män, kvinnor och barn – Alma jämför ordet med ett frö – Det måste sås och ges näring – Sedan växer det till ett träd, från vilket det eviga livets frukt kan plockas. Omkring 74 f.Kr.

OCH det hände sig att de gick ut och började predika Guds ord för folket. De gick in i deras synagogor och in i deras hem, ja, och de predikade även ordet på deras gator.

2 Och det hände sig att de efter mycket arbete bland dem började få framgång bland den "fattiga delen av folket. För se, dessa var utdrivna ur synagogorna för att deras kläder var så torftiga.

3 Därför fick de inte komma in i deras synagogor för att tillbe Gud, utan de ansågs som orena. De var fattiga, ja, deras bröder höll dem för intet eftersom de var "fattiga på den här världens gods och även var fattiga i hjärtat.

4 När nu Alma undervisade och talade till folket på kullen Onidah kom en stor skara till honom, och det var de som vi har talat om, de som var "fattiga i hjärtat på grund av

sin fattigdom på det som hör världen till.

5 De kom till Alma, och den som var den främste bland dem sa till honom: "Se, "vad ska dessa mina bröder göra? För de är föraktade av alla människor för sin fattigdoms skull, ja, och i synnerhet av våra präster, för de har ^bstött ut oss från våra synagogor som vi har arbetat flitigt för att bygga med våra egna händer. Och de har stött ut oss för vår stora fattigdoms skull, och vi har ingen plats där vi kan tillbe vår Gud. Och se, "vad ska vi göra?"

6 Och när nu Alma hörde detta vände han sig om med ansiktet rakt mot honom, och han blev glad över det han såg. För han såg att deras "lidanden verkligen hade ^bödmjukat dem och att de var ^cberedda att höra ordet.

7 Därför sa han inte mera till den andra skaran, utan han sträckte ut sin hand och ropade till dem han såg, vilka verkligen var ångerfulla, och sa till dem:

8 "Jag ser att ni är "ödmjuka i hjärtat, och om så är, är ni väl-signade.

9 Se, er broder har sagt: 'Vad ska vi göra? För vi är utdrivna ur våra synagogor så att vi inte kan tillbe vår Gud.'

10 Se, jag säger er: Tror ni att ni inte kan "tillbe Gud annat än i era synagogor?

11 Och vidare vill jag fråga:

32 ^{2a} HFS Fattiga.
^{3a} Alma 34:40.
^{4a} HFS Fattiga –
 Fattig i anden.
^{5a} Ords. 18:23.

^b Alma 33:10.
^c Apg. 2:37–38.
^{6a} HFS Motgångar.
^b HFS Ödmjuk,
 ödmjukhet.

^c Alma 16:16–17;
 L&F 101:8.
^{8a} Matt. 5:3–5.
^{10a} HFS Tillbe, tillbedjan.

Tror ni att ni inte får tillbe Gud mer än en gång i veckan?

12 Jag säger er att det är gott att ni har drivits ut ur era synagogor så att ni kan bli ödmjuka och så att ni kan lära "visdom. För det är nödvändigt att ni lär er visdom. För det är för att ni har blivit utdrivna, och för att ni är föraktade av era bröder för er stora ^bfattigheds skull, som ni har gjorts ödmjuka i hjärtat, för ni har tvingats bli ödmjuka.

13 Och nu, eftersom ni har tvingats till ödmjukhet är ni välsignade, för ibland när en människa tvingas att bli ödmjuk strävar hon efter att omvända sig. Och förvisso ska var och en som omvänder sig finna barmhärtighet, och den som finner barmhärtighet och "håller ut intill änden, densamme ska bli frälst.

14 Och nu, som jag sa till er, att eftersom ni tvingades att ödmjuka er blev ni välsignade, tror ni inte då att de som verkligen ödmjukar sig för ordets skull blir ännu mera välsignade?

15 Ja, den som verkligen ödmjukar sig och omvänder sig från sina synder och håller ut intill änden, han ska bli välsignad, ja, mycket mera välsignad än de som tvingas att vara ödmjuka på grund av sin stora fattigdom.

16 Välsignade är därför de som "ödmjukar sig utan att vara tvungna att vara ödmjuka. Eller

snarare, med andra ord: Välsignad är den som tror på Guds ord och blir döpt utan motsträvighet i hjärtat, ja, utan att vara tvungen att få kännedom om ordet eller vara tvingad att veta innan de vill tro.

17 Ja, det finns många som säger: 'Om du vill visa oss ett "tecken från himlen, då ska vi förvisso veta, då ska vi tro.'

18 Nu frågar jag: Är detta tro? Se, jag säger er: Nej, för om en människa vet något, har hon ingen anledning att "tro, eftersom hon vet det.

19 Och hur mycket mera förbannad är inte den som "vet Guds vilja och inte gör den, än den som bara tror, eller bara har anledning att tro, och som faller i överträdelse?

20 Och om detta måste ni döma. Se, jag säger till er att det är precis likadant i det ena fallet som i det andra, och att varje människa ska få efter sina gärningar.

21 Och nu som jag sa om tro – "tro är inte att ha fullkomlig kunskap om något. Om ni därför har tro, så har ni ^bhopp om ting som "inte syns men som är verkliga.

22 Och se, nu säger jag er, och jag vill att ni ska minnas att Gud är barmhärtig mot alla som tror på hans namn. Därför vill han i första hand att ni ska tro, ja, på hans ord.

23 Och genom änglar ger han

12a Pred. 4:13.

^b Ords. 16:8.

13a Alma 38:2.

16a HFS Ödmjuk,

ödmjukhet.

17a HFS Tecken.

18a Eth. 12:12, 18.

19a Joh. 15:22–24.

21a Joh. 20:29;

Hebr. 11.

^b HFS Hopp.

^c Eth. 12:6.

sitt ord till människorna, ja, "inte bara till män utan också till kvinnor. Nu är detta inte allt. Också små ^bbarn får många gånger ord givna till sig som bringar de visa och lärda på skam.

24 Och nu, mina älskade bröder, eftersom ni har begärt att få veta av mig vad ni ska göra emedan ni är föraktade och utdrivna – nu vill jag inte att ni ska tro att jag tänker döma er, utom i enlighet med det som är sant –

25 för jag menar inte att ni alla har blivit tvungna att ödmjuka er. För jag tror verkligen att det finns några bland er som skulle ödmjuka sig i vilka omständigheter de än befann sig.

26 Och som jag sa om tro – att det inte är fullkomlig kunskap – så är det också med mina ord. Ni kan till att börja med inte ha fullkomlig kunskap om att de är sanna, lika litet som tro är fullkomlig kunskap.

27 Men se, om ni vaknar upp och väcker era själsförmågor så att ni kan pröva mina ord och utöva en smula tro, ja, även om ni inte kan göra mera än "önska att tro, så låt denna önskan verka i er till dess ni tror så mycket att ni kan ge plats i hjärtat för en del av mina ord.

28 Nu ska vi jämföra ordet med ett ^afrö. Om ni ger plats så att ett ^bfrö kan sås i ert ^chjärta, se, om det är ett verkligt frö

eller ett gott frö, och om ni inte kastar ut det genom er ^dotro, så att ni motsätter er Herrens Ande, se, då ska det börja svälla i ert bröst. Och när ni känner dessa svällningsrörelser ska ni börja säga inom er själva: 'Det måste så vara att detta är ett gott frö, eller att ordet är gott, för det börjar utvidga min själ. Ja, det börjar upplysa mitt ^eförstånd, ja, det börjar bli välbehagligt för mig.'

29 Och se, skulle inte detta få er tro att växa? Jag säger er: Jo. Men ändå har det inte vuxit till fullkomlig kunskap.

30 Men se, när fröet sväller och gror och börjar växa, då måste ni säga att fröet är gott, för se, det sväller och gror och börjar växa. Och se, stärker inte detta er tro? Jo, det stärker er tro. För ni säger då: 'Jag vet att detta är ett gott frö, för se, det gror och börjar växa.'

31 Och se, är ni säkra på att det är ett gott frö? Jag säger till er: Ja, för varje frö ger växt efter sin egen ^aavbild.

32 Om därför ett frö växer är det gott, men om det inte växer, se, då är det inte gott och därför kastas det bort.

33 Och se, eftersom ni har gjort försöket och sått fröet, och det sväller och gror och börjar växa, måste ni veta att fröet är gott.

34 Och se, är nu er ^akunskap fullkomlig? Ja, er kunskap är fullkomlig i fråga om detta, och

23a Joel 2:28–29.

b Matt. 11:25; Luk. 10:21;
3 Ne. 26:14–16;
L&F 128:18.

27a Mark. 11:24.

28a Alma 33:1.
b Luk. 8:11.
c HFS Hjärta.

d Matt. 17:20.

e HFS Förstå, förstånd.
31a 1 Mos. 1:11–12.
34a HFS Kunskap.

er ^btro ligger i dvala. Och detta beror på att ni vet, för ni vet att ordet har fått era själar att svälla, och ni vet också att det har spirat upp så att ert förstånd börjar bli upplyst och ert ^csinne börjar utvidgas.

35 O, är då detta inte verkligt? Jag säger till er: Jo, eftersom det är ^aljus, och allt som är ljus är gott, eftersom det kan urskiljas, och därför måste ni veta att det är gott. Och se, är er kunskap fullkomlig när ni har erfårit detta ljus?

36 Se, jag säger till er: Nej. Inte heller bör ni lägga er tro åt sidan, för ni har bara utövat er tro till att så fröet, så att ni kan göra försöket att få veta om fröet var gott.

37 Och se, när trädet börjar växa säger ni: 'Låt oss vårda det med stor omsorg så att det kan slå rot, så att det kan växa upp och bära frukt åt oss.' Och se, om ni vårdar det med stor omsorg slår det rot och växer upp och bär frukt.

38 Men om ni ^aförsummar trädet och inte ser till att det får näring, se, då kan det inte slå rot. Och när solens hetta kommer och bränner det vissnar det bort, eftersom det inte har någon rot, och ni rycker upp det och kastar bort det.

39 Detta beror nu inte på att fröet inte var gott, inte heller beror det på att dess frukt inte skulle vara önskvärd. Utan

det beror på att er ^ajordmån är ofruktbar och att ni inte vårdar trädet, och därför kan ni inte få någon frukt därav.

40 Och om ni därför inte vårdar ordet och med trons öga ser framåt mot dess frukt, kan ni aldrig plocka frukten från ^alivets träd.

41 Men om ni vårdar ordet, ja, vårdar trädet när det börjar växa, genom er tro och med stor flit och med ^atålmod, och ser framåt mot dess frukt, ska det slå rot. Och se, det ska bli ett träd som ^bskjuter upp till evigt liv.

42 Och tack vare er ^aflit och er tro och ert tålmod i att vårda ordet så att det kan slå rot i er, se, då ska ni snart få plocka ^bfrukten därav som är högst dyrbar, som är sötare än allt som är sött och som är vitare än allt som är vitt, ja, och renare än allt som är rent. Och ni ska njuta av denna frukt ända till dess ni är mättade, så att ni inte hung- rar, och inte heller ska ni törsta.

43 Då, mina bröder, ska ni få skörda lönen för er tro och er flit och ert tålmod och er lång- modighet då ni väntade på att trädet skulle bära frukt åt er."

KAPITEL 33

Zenos lärde att människan ska be och dyrka överallt och att straffdomar vänds bort tack vare Sonen – Zenock lärde att

34^b Eth. 3:19.

^c HFS Sinne.

35^a Joh. 3:18–21.

HFS Ljus, Kristi ljus.

38^a HFS Avfall.

39^a Matt. 13:5.

40^a 1 Mos. 2:9; 1 Ne. 15:36.

41^a HFS Tålmod.

^b Alma 33:23;

L&F 63:23.

42^a HFS Flit.

^b 1 Ne. 8:10–12.

barmhärtighet visas tack vare Sonen – Mose hade i vildmarken lyft upp en symbol för Guds Son. Omkring 74 f.Kr.

NÄR nu Alma hade talat dessa ord sände de bud till honom med begäran att få veta om de skulle tro på ^aen enda Gud för att få den frukt som han hade talat om, eller hur de skulle så ^bfröet eller ordet om vilket han hade talat och som han sa måste bli sått i deras hjärtan, eller på vilket sätt de skulle börja utöva sin tro.

2 Och Alma sa till dem: "Se, ni har sagt att ni ^ainte kan tillbe er Gud eftersom ni är utdrivna ur era synagogor. Men se, jag säger er att om ni tror att ni inte kan tillbe Gud tar ni grundligt miste, och ni bör utforska ^bskrifterna. Om ni tror att de har lärt er detta, förstår ni dem inte.

3 Kommer ni ihåg att ni har läst vad ^aZenos, den forna profeten, har sagt om bön eller ^btillbedjan?

4 För han sa: 'O Gud, du är barmhärtig, för du har hört min bön, till och med när jag var i vildmarken, ja, du var barmhärtig när jag bad för dem som var mina ^afiender, och du gjorde dem vänligt sinnade mot mig.

5 Ja, o Gud, och du var barmhärtig mot mig när jag ropade till dig på min ^aåker, när jag ropade till dig i min bön, och du hörde mig.

6 Och se, o Gud, när jag gick till mitt hus hörde du mig i min bön.

7 Och när jag gick in i min ^akammare, o Herre, och bad till dig, hörde du mig.

8 Ja, du är barmhärtig mot dina barn när de ropar till dig för att bli hörda av dig och inte av människor, och du kommer att höra dem.

9 Ja, o Gud, du har varit barmhärtig mot mig och hörde mina rop mitt i dina församlingar.

10 Ja, och du har hört mig också när jag blivit ^autdriven och varit föraktad av mina fiender. Ja, du hörde mina rop och vredgades på mina fiender, och du hemsökte dem i din vrede med snar ödeläggelse.

11 Och du hörde mig för mina lidandens och min uppriktighets skull, och det är tack vare din Son som du har varit så barmhärtig mot mig. Därför vill jag ropa till dig i alla mina lidanden, för i dig har jag min glädje, för du har vänt bort dina straffdomar på grund av din Son.'"

12 Och nu sa Alma till dem: "Tror ni de ^askrifter som har skrivits av de gamle?

13 Se, om ni gör det måste ni tro vad ^aZenos sa. För se, han sa: 'Du har vänt bort dina straffdomar på grund av din Son.'

14 Och se, mina bröder, nu vill jag fråga om ni har läst

33 1a 2 Ne. 31:21;
Mosiah 15:2–4.
b Alma 32:28–43.
2a Alma 32:5.
b Alma 37:3–10.
3a HFS Skrifterna –

Förlorad helig skrift;
Zenos.
b HFS Tillbe, tillbedjan.
4a Matt. 5:44.
5a Alma 34:20–25.
7a Matt. 6:5–6;

Alma 34:26.
10a Alma 32:5.
12a HFS Skrifterna.
13a Alma 34:7.

skrifterna. Om ni har det, hur kan ni då tvivla på Guds Son?

15 För det ^astår inte skrivet att endast Zenos talade om detta, utan även ^bZenock talade om det.

16 För se, han sa: 'Du är vred, o Herre, på detta folk eftersom de inte vill förstå den barmhärtighet som du har visat dem på grund av din Son.'

17 Och nu ser ni, mina bröder, att en andra profet i forna tider har vittnat om Guds Son, och eftersom folket inte ville förstå hans ord ^astenade de honom till döds.

18 Men se, detta är inte allt. Dessa är inte de enda som har talat om Guds Son.

19 Se, ^aMose talade om honom, ja, och se, en ^bsymbol ^crestes i vildmarken för att alla som ville se på den skulle få leva. Och många såg och fick leva.

20 Men få förstod innebörden i detta, och detta på grund av sina hjärtans hårdhet. Men det fanns många som var så förhårdade att de inte ville se, och därför omkom de. Och orsaken till att de inte ville se var att de inte trodde att det skulle ^abota dem.

21 O mina bröder, om ni kunde bli botade bara genom att se er omkring för att kunna bli botade, skulle ni då inte vara snara att se, eller skulle ni hellre

förhärda era hjärtan i otro och vara så försumliga att ni inte skulle se er omkring, och därför kanske förgås?

22 I så fall ska elände drabba er, men i annat fall: Se er omkring och ^abörja tro på Guds Son, att han ska komma för att återlösa sitt folk, och att han ska lida och dö för att ^bsona deras synder, och att han ska ^cuppstå från de döda, vilket ska åstadkomma ^duppståndelsen så att alla människor ska stå inför honom för att på den yttersta dagen, domens dag, dömas efter sina ^egärningar.

23 Och nu, mina bröder, önskar jag att ni ska ^aså detta ord i era hjärtan och att ni, när det börjar svälla, även ska ge det näring genom er tro. Och se, det ska bli ett träd som ^bskjuter upp i er till evigt liv. Och må Gud sedan låta era ^cbördor lättas genom glädjen i hans Son. Ja, allt detta kan ni göra, om ni vill. Amen."

KAPITEL 34

Amulek vittnar om att ordet är i Kristus till frälsning – Om ingen försoning genomförs, måste hela människosläktet förgås – Hela Moses lag pekar mot Guds Sons offer – Den eviga återlösningsplanen är grundad på tro och omvändelse – Be om timliga och

15a Jakob 4:4.

b 1 Ne. 19:10;

Alma 34:7.

17a HFS Martyr, martyrskap.

19a 5 Mos. 18:15, 18;

Alma 34:7.

b 4 Mos. 21:9;

2 Ne. 25:20;

Mosiah 3:15.

c Joh. 3:14;

Hel. 8:14–15.

20a 1 Ne. 17:40–41.

22a Alma 32:27–28.

b Alma 22:14; 34:8–9.

c HFS Uppståndelse.

d Alma 11:44.

e HFS Gärningar.

23a Alma 33:1; 34:4.

b Alma 32:41;

L&F 63:23.

c Alma 31:38.

andliga välsignelser – Detta liv är tiden för människorna att bereda sig för att möta Gud – Arbeta på er frälsning med fruktan inför Gud. Omkring 74 f.Kr.

OCH nu hände det sig att sedan Alma hade talat dessa ord till dem satte han sig ner på marken, och "Amulek reste sig och började undervisa dem och sa:

2 "Mina bröder, jag tror inte det är möjligt att ni kan vara ovetande om det som har talats om Kristi ankomst, han som vi lär är Guds Son. Ja, jag vet att ni undervisades om "detta i rikt mått innan ni avföll från oss.

3 Och eftersom ni har bett min käre broder att han skulle tillkännage för er vad ni bör göra med anledning av era lidanden, har han talat något till er för att bereda era sinnen, ja, och han har uppmanat er till tro och till tålmod –

4 ja, även till att ha så stor tro att ni "sår ordet i era hjärtan så att ni kan pröva om det är gott.

5 Och vi har sett att den stora fråga som finns i era sinnen är om ordet är i Guds Son eller om ingen Kristus ska komma.

6 Och ni såg även att min broder vid många tillfällen har bevisat för er att "ordet är i Kristus till frälsning.

7 Min broder har åberopat Zenos ord om att återlösningen

kommer genom Guds Son, och likaså Zenocks ord. Och han har även hänvisat till Mose för att bevisa att detta är sant.

8 Och se, nu vill jag själv "vittna för er om att detta är sant. Se, jag säger er att jag vet att Kristus ska komma bland människobarnen för att ta på sig sitt folks överträdelser och att han ska ^bsona världens synder, för Herren Gud har talat det.

9 För det är nödvändigt att en "försoning sker, för enligt den evige Gudens stora ^bplan måste en försoning ske, annars måste hela människosläktet oundvikligen förgås. Ja, alla är förhärdade. Ja, alla är "fallna och förlorade och skulle förgås, om det inte vore för den försoning som måste ske.

10 För det är nödvändigt att ett stort och sista "offer sker. Ja, inte ett offer av människor, inte heller av djur och inte heller av något slags fågel, för det ska inte vara ett mänskligt offer, utan det måste vara ett ^boändligt och evigt "offer.

11 Nu finns det ingen människa som kan offra sitt eget blod för att sona en annans synder. Om nu en människa mördar, kommer då vår lag, som är "rättvis, att ta hennes brors liv? Jag säger till er: Nej.

12 Men lagen kräver dens liv som har "mördat. Alltså kan

34 1a Alma 8:21.
2a Alma 16:13–21.
4a Alma 33:23.
6a Joh. 1:1, 14.
8a HFS Vittna.
b HFS Försona, försoning.

9a Alma 33:22.
b Alma 12:22–33;
Mose 6:62.
c HFS Adams och Evas fall.
10a Mose 5:6–7.
b 2 Ne. 9:7.

c HFS Offer.
11a 5 Mos. 24:16;
Mosiah 29:25.
12a HFS Dödsstraff;
Mord.

inget mindre än en obegränsad försoning vara tillräcklig för att sona världens synder.

13 Därför är det nödvändigt att ett stort och sista offer sker, och då ska det ske, eller då är det nödvändigt, att blodsutgjutelsen ^aupphör. Då ska ^bMoses lag fullbordas, ja, allt ska fullbordas, varje bokstav och prick, och inget ska ha gått förlorat.

14 Och se, detta är ^alagens hela ^binnehörd, och varje liten del pekar på detta stora och sista ^coffer. Och detta stora och sista offer kommer att vara Guds Son, ja, oändligt och evigt.

15 Och på så sätt ska han bringa ^afrälsning till alla dem som tror på hans namn. Och detta är avsikten med detta sista offer: att frambringa den innerliga barmhärtighet som övervinner rättvisan och åt människorna frambringar medel varigenom de kan ha tro till omvändelse.

16 Och på så sätt kan ^abarmhärtigheten tillfredsställa ^brättvisans krav och omsluta dem i trygghetens armar, medan den som inte utövar tro till omvändelse är utsatt för de ^crättvisans krav som hela lagen ställer. Därför är det endast för den som har tro till omvändelse som den stora och eviga ^dåterlösningsplanen förverkligas.

17 Må Gud därför förunna er,

mina bröder, att ni må börja utöva er ^atro till omvändelse så att ni börjar ^båkalla hans heliga namn, så att han förbarmar sig över er.

18 Ja, ropa till honom om barmhärtighet, för han är mäktig att frälsa,

19 ja, ödmjuka er och fortsatt att be till honom.

20 Ropa till honom när ni är på era åkrar, ja, för alla era hjordar.

21 ^aRopa till honom i era hus, ja, för hela ert hushåll, både morgon, middag och kväll.

22 Ja, ropa till honom mot era fienders makt.

23 Ja, ^aropa till honom mot ^bdjävulen, som är fiende till all ^crättfärdighet.

24 Ropa till honom för grödan på era åkrar, så att ni kan få framgång genom dem.

25 Ropa för hjordarna på era betesmarker, så att de kan förökas.

26 Men detta är inte allt. Ni måste utgjuta era själar i era ^akammare och på era dolda platser och i er vildmark.

27 Ja, och när ni inte ropar till Herren, låt då era ^ahjärtan vara ^bfyllda, vända till honom i ständigt bön för er välfärd och för deras välfärd som är omkring er.

28 Och se, mina älskade bröder, nu säger jag er: Tro inte

13a 3 Ne. 9:17, 19–20.

b 3 Ne. 15:5.

14a HFS Moses lag.

b Alma 30:3.

c L&F 138:35.

15a HFS Frälsning.

16a HFS Barmhärtig, barmhärtighet.

b HFS Rättvisa.

c Alma 12:32.

d HFS Återlösningsplanen.

17a HFS Tro.

b HFS Bön.

21a Ps. 5:1–3; 3 Ne. 18:21.

23a 3 Ne. 18:15, 18.

b HFS Djävulen.

c HFS Rättfärdig, rättfärdighet.

26a Matt. 6:5–6.

27a HFS Hjärta.

b HFS Begrunda.

att detta är allt. För om ni, när ni har gjort allt detta, avvisar de ^abehövande och de nakna och inte besöker de sjuka och lidande och inte ^bger av era ägodelar, om ni har några, till dem som står i behov – jag säger er att om ni inte gör något av detta, se, då är er ^cbön ^dförgäves och till ingen nytta för er, och ni är hycklare som förnekar tron.

29 Om ni därför inte kommer ihåg att vara ^akärleksfulla är ni som slagg som guldsmederna kastar bort (eftersom det är värdelöst) och som trampas under människors fötter.

30 Och nu, mina bröder, sedan ni har fått så många vittnesbörd, och då de heliga skrifterna vittnar om detta, vill jag att ni kommer fram och bär sådan ^afrukt som tillhör omvändelsen.

31 Ja, jag vill att ni ska komma fram och inte längre förhärda era hjärtan, för se, nu är tiden och ^adagen för er frälsning. Och om ni därför omvänder er och inte förhärdar era hjärtan, träder den stora återlösningsplanen omedelbart i kraft för er.

32 För se, detta liv är tiden för människorna att ^abereda sig att möta Gud, ja se, detta livets dag är dagen för människorna att utföra sina verk.

33 Och som jag sa till er förut:

Eftersom ni har fått så många vittnesbörd vädjar jag till er att ni inte ^auppskjuter er ^bomvändelses dag till slutet. För efter detta livets dag, som är oss given till att bereda oss för evighet, se, om vi inte utnyttjar vår tid medan vi är här i livet, då kommer ^cmörkrets ^dnatt under vilken inget arbete kan utföras.

34 Ni kan inte, när ni har kommit i detta hemska ^akrisläge, säga: 'Jag vill omvända mig, jag vill återvända till min Gud.' Nej, ni kan inte säga så, för samma ande som är i besittning av er kropp den stund ni lämnar detta liv, samma ande har makt att ta kroppen i besittning i den eviga världen.

35 För se, om ni har skjutit upp er omvändelses dag ända till döden, se, då har ni ^aunderkastats djävulens ande, och han ^bbeseglar er som sina. Därför har Herrens Ande dragit sig bort från er och har ingen plats i er, och djävulen har all makt över er. Och detta är de ogudaktigas slutliga tillstånd.

36 Och detta vet jag eftersom Herren har sagt att han inte bor i ^aoheliga tempel, utan att han bor i de ^brättfärdigas hjärtan. Ja, och han har även sagt att de rättfärdiga ska få sitta i hans

28a HFS Fattiga.

b HFS Gåvor.

c Matt. 15:7–8.

d Moro. 7:6–8.

29a HFS Kärlek.

30a Matt. 3:8;

Alma 13:13.

31a Rom. 13:11–12.

32a 2 Ne. 2:21;

Alma 12:24; 42:4–6.

33a Hel. 13:38;

L&F 45:2.

b HFS Omvända sig, omvändelse.

c HFS Döden, den andliga;

Mörker, andligt.

d Joh. 9:4;

L&F 45:17.

34a Alma 40:13–14.

35a 2 Ne. 28:19–23.

b 2 Ne. 9:9.

36a Mosiah 2:37;

Alma 7:21;

Hel. 4:24.

b HFS Rättfärdig, rättfärdighet.

rike för att aldrig mera lämna det, och deras kläder ska göras vita genom Lammets blod.

37 Och nu, mina älskade bröder, vill jag att ni ska komma ihåg detta, och att ni ska "arbeta på er frälsning med fruktan inför Gud, och att ni inte längre ska förneka Kristi ankomst,

38 att ni inte längre "strider mot den Helige Anden, utan att ni tar emot den och tar på er ^bKristi namn, att ni ödmjucar er ända ner i stoftet och "tillber Gud, var ni än är, i ande och i sanning, och att ni dagligen lever i "tacksägelse för den stora barmhärtighet och de många välsignelser som han skänker er.

39 Ja, jag uppmanar er också, mina bröder, att ständigt vara "vakande i bön så att ni inte förleds genom djävulens ^bfrestelser, så att han inte övervinner er, så att ni inte blir hans undersåtar på den yttersta dagen, för se, han lönar er "inte med något gott.

40 Och nu, mina älskade bröder, vill jag också uppmana er att ha "tålmod och uthärda alla slags lidanden, så att ni inte ^bsmädar dem som stöter bort er för er stora fattigdoms skull, så att ni inte blir syndare liksom de,

41 utan att ni har tålmod och uthärdar dessa lidanden med ett fast hopp om att ni en dag

ska få vila från alla era lidanden."

KAPITEL 35

Ordets predikan omintetgör zoramiternas välde – De driver ut de nyomvända, som sedan förenar sig med Ammons folk i Jershon – Alma sörjer på grund av folkets ogudaktighet. Omkring 74 f.Kr.

NU hände det sig att sedan Amulek hade slutat tala drog de sig undan från mängden och kom över till Jershons land.

2 Ja, och sedan de övriga bröderna hade predikat ordet för zoramiterna kom även de över till Jershons land.

3 Och det hände sig att sedan de mer ansedda av zoramiterna hade rådgjort med varandra om de ord som hade predikats för dem, vredgades de för ordets skull, för det omintetgjorde deras "välde. Därför ville de inte hörsamma orden.

4 Och de sände bud över hela landet och samlade folket och rådgjorde med dem om de ord som hade talats.

5 Nu lät inte deras styresmän och deras präster och deras lärare folket veta vad de önskade. Därför tog de i hemlighet reda på hela folkets inställning.

6 Och det hände sig att sedan de tagit reda på hela folkets inställning, blev de som samtyckte till de ord som Alma och

37a Fil. 2:12.

38a HFS Stridigheter.

b Mosiah 5:8;

Alma 5:38.

c HFS Tillbe, tillbedjan.

d Ps. 69:30;

L&F 59:7.

HFS Tacksam, tacksamhet, tacksägelse.

39a HFS Vakta, väktare.

b HFS Fresta, frestelser.

c Alma 30:60.

40a HFS Tålmod.

b L&F 31:9.

35 3a HFS Prästvälde.

hans bröder hade talat utdrivna ur landet, och de var många. Och även de kom över till Jershons land.

7 Och det hände sig att Alma och hans bröder undervisade dem.

8 Nu vredgades zoramiterna på Ammons folk som var i Jer-shon, och zoramiternas högste styresman, som var en mycket ogudaktig man, sände bud till Ammons folk med begäran att de skulle driva ut alla dem som kom över från dem till deras land.

9 Och han andades mycket hot mot dem. Nu fruktade inte Ammons folk deras ord, och därför drev de inte ut dem, utan de tog emot alla de fattiga zoramiter som kom över till dem. Och de "gav dem mat och gav dem kläder och gav dem landområden till arvedel. Och de hjälpte dem i enlighet med deras behov.

10 Men detta hetsade zoramiterna till vrede mot Ammons folk, och de började blanda sig med lamaniterna och hetsa även dessa till vrede mot dem.

11 Och sålunda började zoramiterna och lamaniterna göra förberedelser för krig mot Ammons folk och likaså mot nephiterna.

12 Och så slutade det sjuttonde året av domarnas regering över Nephis folk.

13 Och Ammons folk drog ut ur Jershons land och kom över

till Meleks land och lämnade plats i Jershons land för nephiternas härar, så att dessa kunde strida mot lamaniternas härar och zoramiternas härar. Och sålunda inleddes ett krig mellan lamaniterna och nephiterna i det artonde året av domarnas regering, och en "berättelse om deras krig ska ges senare.

14 Och Alma och Ammon och deras bröder och även Almas två söner återvände till Zarahemlas land efter att ha varit redskap i Guds händer till att leda "många av zoramiterna till omvändelse. Och alla som blev ledda till omvändelse fördrevs ur sitt land. Men de har mark som arvedel i Jershons land, och de har gripit till vapen för att försvara sig själva och sina hustrur och sina barn och sina landområden.

15 Nu sörjde Alma över sitt folks ondska, ja, över krigen och blodsutgjutelserna och stridigheterna som förekom bland dem. Och då han hade varit ute för att förkunna ordet, eller sänd att förkunna ordet, bland allt folket i varje stad, och då han såg att människornas hjärtan började tillta i hårdhet och att de började "förtörnas över ordets stränghet, blev hans hjärta djupt bedrövat.

16 Därför lät han samla sina söner för att han skulle kunna ge dem alla, var för sig, "ansvar för sådant som hör rättfärdigheten till. Och vi har en berättelse om

9a Mosiah 4:26.

HFS Valfärd.

13a Alma 43:3.

14a Alma 35:6.

15a HFS Avfall.

16a HFS Förvaltare,

förvaltarskap.

de befallningar han enligt sin egen uppteckning gav dem.

Almas befallningar till sin son Helaman.

Omfattar kapitel 36 och 37.

KAPITEL 36

Alma vittnar för Helaman om sin omvändelse efter att ha sett en ängel – Han led en fördömd själs kval, han åkallade Jesu namn och föddes sedan av Gud – Ljuvlig glädje fyllde hans själ – Han såg skaror av änglar som prisade Gud – Många omvända har smakat och sett det som han har smakat och sett. Omkring 74 f.Kr.

MIN ^ason, låna ditt öra åt mina ord, för jag svär inför dig, att i den mån som du håller Guds bud ska du få framgång i landet.

2 Jag vill att du ska göra som jag har gjort och komma ihåg våra fäders fångenskap. För de var i ^aträldom, och ingen kunde befria dem utom ^bAbrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud, och han befriade dem förvisso i deras lidanden.

3 Och se, min son Helaman, du är i din ungdom, och därför vädjar jag till dig att du ska höra mina ord och lära av mig. För jag vet att var och en som sätter sin lit till Gud ska få stöd i sina

^aprövningar och sina bekymmer och sina lidanden och ska bli ^bupphöjd på den yttersta dagen.

4 Och jag vill inte att du ska tro att jag ^avet detta av mig själv – inte av det timliga utan av det andliga, inte av det ^bköttsliga sinnet utan av Gud.

5 Se, nu säger jag dig att om jag inte hade blivit ^afödd av Gud skulle jag ^binte ha känt till dessa ting. Men Gud har genom sin heliga ängels mun uppenbarat dem för mig, dock inte på grund av min ^cegen värdighet.

6 För jag gick tillsammans med Mosiahs söner omkring och försökte ^aförgöra Guds kyrka. Men se, Gud sände sin heliga ängel att hejda oss på vägen.

7 Och se, han talade till oss liksom med åskans röst, och marken ^askakade under våra fötter. Och vi föll alla till marken, för Herrens ^bfruktan kom över oss.

8 Men se, rösten sa till mig: "Stå upp!" Och jag reste mig och stod upp och såg ängeln.

9 Och han sa till mig: "Även om du själv vill förgöras så försök inte längre förgöra Guds kyrka."

10 Och det hände sig att jag föll till marken. Och det var under ^atre dagars och tre nätters tid som jag inte kunde öppna min mun, och inte heller hade jag användning för mina lemmar.

36 1a Hel. 5:9–14.

2a Mosiah 23:23;
24:17–21.

b 2 Mos. 3:6;
Alma 29:11.

3a Rom. 8:28.

b Mosiah 23:21–22.

4a 1 Kor. 2:11;

Alma 5:45–46.

HFS Kunskap.

b HFS Köttslig.
5a HFS Född på nytt,
född av Gud.

b Alma 26:21–22.

c HFS Värdig, värdighet.

6a Mosiah 27:10.

7a Mosiah 27:18.

b HFS Fruktan –
Gudsfruktan.

10a Mosiah 27:19–23.

11 Och ängeln talade mycket mera till mig, vilket mina bröder hörde men inte jag. För när jag hörde orden: "Även om du själv vill förgöras så försök inte längre förgöra Guds kyrka", slogs jag av så stor fruktan och bestörtning vid tanken på att jag kanske skulle förgöras att jag föll till marken och inte hörde mer.

12 Men jag plågades av "evig pina, för min själ var fullständigt söndersliten och plågad av alla mina synder.

13 Ja, jag kom ihåg alla mina synder och min ondska, för vilka jag "plågades av helvetets kval. Ja, jag insåg att jag hade gjort uppror mot min Gud och att jag inte hade hållit hans heliga bud.

14 Ja, och jag hade även mördat många av hans barn, eller rättare sagt lett dem till undergång. Ja, kort sagt, min ondska hade blivit så stor att blotta tanken på att komma till min Guds närhet plågade min själ med obeskrivlig fasa.

15 "O", tänkte jag, "om jag "kunde bli fördriven och förintad till både själ och kropp, så att jag inte behövde föras fram för att stå i min Guds närhet för att dömas av mina ^bgärningar."

16 Och i tre dagar och i tre nätter plågades jag, ja, med en "fördömd själs kval.

17 Och det hände sig att

medan jag sålunda plågades svårt, medan jag "sönderslets av minnet av mina många synder, kom jag även ihåg att jag hade hört min far profet-era för folket angående en viss Jesus Kristus, en Guds Son, som skulle komma för att sona världens synder.

18 När nu mitt sinne grep tag i denna tanke ropade jag i mitt hjärta: "O Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig som befinner sig i "bitterhetens galla och är omsluten av ^bdödens eviga kedjor."

19 Och se, när jag tänkte detta kunde jag inte längre komma ihåg mina kval, ja, jag "sönderslets inte längre av minnet av mina synder.

20 O vilken "glädje, och vilket förunderligt ljus jag såg! Ja, min själ fylldes med glädje, lika stor som min smärta hade varit!

21 Ja, jag säger dig, min son, att det inte kunde finnas något så intensivt och så bittert som mina kval var. Ja, och vidare säger jag dig min son, att det å andra sidan inte kan finnas något så intensivt och ljuvligt som min glädje var.

22 Ja, jag tyckte mig se, liksom vår fader "Lehi såg, Gud sitta på sin tron, omgiven av otaliga skaror av änglar som föreföll sjunga och prisa sin Gud. Ja, och min själ längtade efter att vara där.

12a L&F 19:11–15.

13a HFS Skuld, skyldig.

15a Upp. 6:15–17;

Alma 12:14.

^b Alma 41:3;

L&F 1:9–10.

16a HFS Fördöma, fördömelse.

17a 2 Kor. 7:10.

18a dvs i djupaste samvetskval.

^b 2 Ne. 9:45; 28:22;

Alma 12:11;

Mose 7:26.

19a HFS Skuld, skyldig.

20a HFS Glädje.

22a 1 Ne. 1:8.

23 Men se, mina lemmar återfick sin ^astyrka, och jag stod på mina fötter och tillkännagav för folket att jag hade blivit ^bfödd av Gud.

24 Ja, och från den stunden ända fram tills nu har jag arbetat oavbrutet så att jag kan föra själar till omvändelse, så att jag kan låta dem få ^asmaka den stora glädje som jag smakade, så att även de kan bli födda av Gud och bli ^bfyllda av den Helige Anden.

25 Ja, och se nu, min son, Herren ger mig mycket stor glädje över frukten av mitt arbete.

26 För genom det ^aord som han har gett till mig har många blivit födda av Gud och har smakat liksom jag har smakat, och har sett med egna ögon liksom jag har sett. Därför känner de till detta som jag har talat om, liksom jag känner till det, och den kunskap som jag har är av Gud.

27 Och jag har fått stöd i prövningar och besvärligheter av alla de slag, ja, och i alla slags lidanden. Ja, Gud har befriat mig från fängelse och från bojor och från död. Ja, och jag sätter min lit till honom, och han ska fortsätta att ^abefria mig.

28 Och jag vet att han ska ^auppressa mig på den yttersta dagen till att bo hos honom i ^bhärlighet. Ja, och jag vill prisa

honom för evigt, för han har ^cfört våra fäder ut ur Egypten, och han har uppslukat ^degyptierna i Röda havet. Och han ledde dem genom sin makt in i det utlovade landet, ja, och han har befriat dem tid efter annan ur trälldom och fångenskap.

29 Ja, och han har även fört våra fäder ut ur Jerusalems land. Och han har även, genom sin eviga makt, befriat dem tid efter annan ur ^aträlldom och fångenskap ända fram till denna dag. Och jag har alltid i minnet bevarat deras fångenskap, ja, och även du borde i minnet bevara deras fångenskap, liksom jag har gjort.

30 Men se, min son, detta är inte allt. För du bör veta, liksom jag vet, att ⁱ den mån som du håller Guds bud ska du få framgång i landet. Och du bör även veta, att i den mån som du inte håller Guds bud kommer du att bli avskuren från hans närhet. Och detta är enligt hans ord.

KAPITEL 37

Plåtarna av mässing och andra heliga skrifter bevaras för att föra själar till frälsning – Jarediterna utrotades på grund av sin ogudaktighet – Deras hemliga eder och förbund måste undanhållas folket – Rådgör med Herren i allt du gör – Liksom Liahona vägledde

23a Mose 1:10.

b Alma 5:14.

hfs Född på nytt, född av Gud.

24a 1 Ne. 8:12;

Mosiah 4:11.

b 2 Ne. 32:5;

3 Ne. 9:20.

hfs Helige Anden, den.

26a Alma 31:5.

27a Ps. 34:17.

28a 3 Ne. 15:1.

b hfs Härlighet.

c 2 Mos. 12:51.

d 2 Mos. 14:26–27.

29a Mosiah 24:17; 27:16;

Alma 5:5–6.

30a 2 Ne. 1:9–11;

Alma 50:19–22.

nephiterna leder Kristi ord människan till evigt liv. Omkring 74 f.Kr.

OCH nu, min son Helaman, befaller jag dig att ta de ^auppteckningar som har blivit mig ^banförtrodda.

2 Och jag befaller dig även att föra en uppteckning om detta folk, liksom jag har gjort, på Nephis plåtar och helighålla alla dessa ting som jag har bevarat, på samma sätt som jag har gjort, för det är i en ^avis avsikt som de bevaras.

3 Och dessa ^aplåtar av mässing, vilka innehåller dessa inristningar, vilka utgör avskrifter av de heliga skrifterna, vilka utgör våra fäders släktuppteckningar ända från begynnelsen –

4 se, det har profeterats av våra fäder att de skulle bevaras och överlämnas från ett släktled till ett annat, och skyddas och bevaras av Herrens hand, till dess de skulle sändas ut till varje nation, släkte, tungomål och folk, för att dessa ska få kunskap om de ^ahemligheter som de innehåller.

5 Och se, om de bevaras måste de bibehålla sin glans, ja, och de ska bibehålla sin glans. Ja, det ska även alla de plåtar som innehåller det som är helig skrift.

6 Nu tror du kanske att detta är ^adåraktigt av mig, men se, jag

säger dig att med ^bsmå och enkla medel uträttas mycket stort, och små ting bringar många gånger de visa på skam.

7 Och Herren Gud använder sig av ^amedel för att genomföra sina stora och eviga avsikter, och med mycket ^bsmå medel bringar Herren de visa på skam och åstadkommer många själars frälsning.

8 Och se, hittills har det varit enligt Guds visdom att dessa ting skulle bevaras, för se, de har ^avidgat detta folks minne, ja, och övertygat många om deras felaktiga vägar och bringat dem till kunskapen om deras Gud, till deras själars frälsning.

9 Ja, jag säger dig, att om det ^ainte varit för det som dessa uppteckningar innehåller och som finns på dessa plåtar, skulle Ammon och hans bröder inte ha kunnat ^bövertyga så många tusen lamaniter om att deras fäders tradition var felaktig. Ja, dessa uppteckningar och deras ^cord fick dem att omvända sig, det vill säga de bringade dem till kunskapen om Herren, deras Gud, och till att glädjas i Jesus Kristus, sin Återlösare.

10 Och vem vet om inte de ska bli medlet att bringa många tusen av dem, ja, och likaså många tusen av våra styvnackade bröder nephiterna, som nu förhärdar sina hjärtan i synd

37 1a Alma 45:2–8.

b Mosiah 28:20.

2a Enos 1:13–18;
Morm. ord 1:6–11;
Alma 37:9–12.

3a 1 Ne. 5:10–19.
HFS Mässings-

plåtarna.

4a HFS Hemligheter,
Guds.

6a 1 Kor. 2:14.

b 1 Ne. 16:28–29;
L&F 64:33; 123:15–17.

7a Jes. 55:8–9.

b 2 Kung. 5:1–14.

8a 2 Tim. 3:15–17;
Mosiah 1:3–5.

9a Mosiah 1:5.

b Alma 18:36; 22:12.

c HFS Evangeliet.

och ondska, till kunskapen om sin Återlösare?

11 Nu har dessa hemligheter ännu inte helt tillkännagetts för mig, och därför avstår jag från att säga mer.

12 Och det räcker kanske om jag bara säger att de är bevarade i en vis avsikt, vilken avsikt är känd av Gud. För han "råder i visdom över alla sina verk, och hans stigar är raka och hans bana är ^bett enda evigt kretslopp.

13 O, kom ihåg, kom ihåg, min son Helaman, hur "stränga Guds bud är. Och han sa: "^bOm ni håller mina bud ska ni få "framgång i landet" – men om ni inte håller hans bud kommer ni att avskäras från hans närhet.

14 Och kom nu ihåg, min son, att Gud har "anförtrott dig dessa ting, vilka är ^bheliga, vilka han har bevarat som heliga och vilka han även ska skydda och bevara i en för honom "vis avsikt, så att han kan visa sin makt för framtida släktled.

15 Och se, nu säger jag dig genom profetians ande att om du överträder Guds bud, se, då ska dessa ting, som är heliga, tas ifrån dig genom Guds makt, och du ska överlämnas åt Satan så att han kan sälla dig som agnar för vinden.

16 Men om du håller Guds befallningar, och gör med dessa

ting, som är heliga, enligt vad Herren befäller dig (för du måste vända dig till Herren om allt vad du ska göra med dem), se, då kan ingen makt på jorden eller i helvetet "ta dem ifrån dig, för Gud har makt att uppfylla alla sina ord.

17 Ja, han kommer att uppfylla alla de löften som han ska ge dig, för han har uppfyllt de löften som han har gett våra fäder.

18 För han lovade dem att han skulle "bevara dessa ting i en för honom vis avsikt, så att han kan visa sin makt för framtida släktled.

19 Och se, en avsikt har han uppnått, ja, genom att "många tusen lamaniter återfördes till kunskapen om sanningen. Och han har visat sin makt genom dem och ska alltjämt visa sin makt genom dem för ^bframtida släktled, och därför ska de bevaras.

20 Därför befäller jag dig, min son Helaman, att du är noga med att uppfylla alla mina ord, och att du är noga med att hålla Guds bud såsom de står skrivna.

21 Och nu ska jag tala till dig om dessa "tjugofyra plåtar så att du förvarar dem, så att hemligheterna och mörkrets gärningar och deras ^bhemliga gärningar, eller de hemliga gärningar som utövades av de människor som

12a 2 Ne. 9:28;
Jakob 4:10.
b 1 Ne. 10:19;
Alma 7:20.
13a 2 Ne. 9:41.
b Alma 9:13;
3 Ne. 5:22.

c Mosiah 1:7;
Alma 50:20.
14a L&F 3:5.
b HFS Helig, heligt.
c 1 Ne. 9:3–6.
16a JS–H 1:59.
18a L&F 5:9.

19a Alma 23:5.
b Enos 1:13;
Morm. 7:8–10.
21a Eth. 1:1–5.
b HFS Hemliga
sammansvärjningar.

har förgjorts, kan uppenbaras för detta folk. Ja, så att alla deras mord och deras röveri och deras plundringar och all deras ogudaktighet och alla deras avskyvärdheter kan uppenbaras för detta folk. Ja, och så att du bevarar dessa ‘uttydare.

22 För se, Herren såg att hans folk började verka i mörkret, ja, begå hemliga mord och avskyvärdheter. Därför sa Herren att om de inte omvände sig skulle de utrotas från jordens yta.

23 Och Herren sa: ”Jag ska åt min tjänare Gazelem bereda en ‘sten som ska stråla i mörkret och lysa så att jag kan avslöja för mitt folk som tjänar mig, så att jag kan avslöja för dem deras bröders gärningar, ja, deras hemliga gärningar, deras mörkrets gärningar och deras ogudaktighet och avskyvärdheter.”

24 Och nu, min son, bereddes dessa uttydare för att Guds ord skulle kunna uppfyllas, som han talade när han sa:

25 ”Jag vill ‘föra ut ur mörker till ljus alla deras hemliga gärningar och deras styggelser. Och såvida de inte omvänder sig ska jag ‘utrota dem från jordens yta. Och jag ska föra alla deras hemligheter och avskyvärdheter fram i ljuset för varje nation som hädanefter ska besitta landet.”

26 Och nu, min son, ser vi att de inte omvände sig. Därför har de förgjorts, och så långt har

Guds ord blivit uppfyllda, ja, deras hemliga avskyvärdheter har förts ut ur mörkret och tillkännagetts för oss.

27 Och nu, min son, befaller jag dig att behålla alla deras eder och deras förbund och deras överenskommelser rörande deras hemliga avskyvärdheter för dig själv. Ja, och alla deras ‘tecken och deras under ska du undanhålla detta folk så att de inte får kännedom om dem, för att inte även de till äventyrs ska falla i mörker och förgöras.

28 För se, en ‘förbannelse vilar över hela detta land: Enligt Guds makt ska undergång drabba alla dem som, när de är fullt mogna, gör mörkrets gärningar. Därför önskar jag att detta folk inte ska gå under.

29 Därför ska du undanhålla dessa deras ‘eders och deras förbunds hemliga planer för detta folk och endast tillkännage deras ogudaktighet och deras mord och deras avskyvärdheter. Och du ska lära dem att ‘avsky sådana ogudaktigheter och avskyvärdheter och mord. Och du ska även lära dem att dessa människor utrotades på grund av sin ogudaktighet och sina avskyvärdheter och sina mord.

30 För se, de mördade alla Herr-ens profeter som kom bland dem för att förkunna deras ondska för dem. Och blodet från dem som de mördade ropade till Herren, deras Gud, om

21c hfs Urim och tummim.

23a Mosiah 8:13.

25a L&F 88:108–110.

b Mosiah 21:26.

27a Hel. 6:22.

28a Alma 45:16;

Eth. 2:7–12.

29a Hel. 6:25.

b Alma 13:12.

hämnd över dem som var deras mördare. Och sålunda kom Guds straffdomar över dessa mörkrets och hemliga sammansvärjningars gärningsmän.

31 Ja, och förbannat intill undergång vare landet i evighetens evighet för dessa mörkrets och hemliga sammansvärjningars gärningsmän, såvida de inte omvänder sig innan de är fullt mogna.

32 Och kom nu ihåg, min son, de ord som jag har talat till dig. Anförtro inte dessa hemliga planer åt detta folk, utan lär dem att hysa ett evigt "hat mot synd och ondska.

33 "Predika för dem omvändelse och tro på Herren Jesus Kristus. Lär dem att ödmjuka sig och att vara ^bsaktmodiga och ödmjuka i hjärtat. Lär dem att motstå alla djävulens "frestelser genom sin tro på Herren Jesus Kristus.

34 Lär dem att aldrig tröttna på att göra gott, utan att vara saktmodiga och ödmjuka i hjärtat, för sådana ska finna "ro för sina själar.

35 O, kom ihåg detta, min son, och lär "visdom i din ungdom. Ja, lär dig i din ungdom att hålla Guds bud.

36 Ja, och "ropa till Gud om allt vad du behöver. Ja, låt alla dina gärningar göras för Herren, och varthelst du går, låt det ske i Herren. Ja, låt alla dina

tankar riktas mot Herren, ja, låt ditt hjärtas tillgivenhet tillägnas Herren för evigt.

37 "Rådgör med Herren i allt vad du gör, så ska han leda dig till det som är gott. Ja, överlämna dig åt Herren när du går till vila om aftonen så att han må vaka över dig när du sover, och när du stiger upp om morgonen låt då ditt hjärta vara fyllt av ^btacksamhet mot Gud. Och om du gör detta ska du bli upphöjd på den yttersta dagen.

38 Och nu min son, har jag något att säga om det som våra fäder kallar ett klot eller en vägvisare – det som våra fäder kallade "Liahona, som i översättning betyder kompass. Och Herren beredde den.

39 Och se, ingen människa kan utföra ett arbete med så sällsynt konstfärdighet. Och se, den bereddes för att visa våra fäder den väg de skulle färdas i vildmarken.

40 Och den fungerade i enlighet med deras "tro på Gud. Om de därför hade tro till att lita på att Gud kunde göra så att dessa visare pekade ut vägen de skulle gå, se, då skedde det. Därför fick de uppleva detta underverk, och även många andra underverk, genom Guds makt, dag efter dag.

41 Men eftersom dessa underverk åstadkoms genom "små medel var det förunderliga

32a 2 Ne. 4:31.

33a HFS Predika.

b HFS Ödmjuk, ödmjukhet.

c HFS Fresta, frestelser.

34a Ps. 37:4–7;

Matt. 11:28–30.

35a HFS Visdom.

36a HFS Bön.

37a Jakob 4:10;

L&F 3:4.

b L&F 46:32.

38a 1 Ne. 16:10; 18:12;

L&F 17:1.

40a 1 Ne. 16:28.

41a Alma 37:6–7.

verkningar som den visade för dem. När de var försumliga och glömde att utöva sin tro och flit då upphörde de förunderliga verkningarna, och de gjorde inga framsteg på sin resa.

42 Därför blev de kvar i vildmarken, eller färdades inte den rätta vägen, och led hunger och törst för sina överträdelsers skull.

43 Och nu, min son, vill jag att du ska förstå att detta är liksom en skuggbild, för när våra fäder var försumliga i att ge akt på denna kompass (den var ju något timligt) hade de ingen framgång. På samma sätt är det med det som är andligt.

44 För se, det är lika lätt att ge akt på "Kristi ord, som ska visa dig raka vägen till evig sällhet, som det var för våra fäder att ge akt på denna kompass, som skulle visa dem raka vägen till det utlovade landet.

45 Och nu säger jag: Ligger det inte en symbolik i detta? För lika säkert som denna vägvisare förde våra fäder, när de följde dess ledning, till det utlovade landet, ska Kristi ord, om vi följer deras ledning, föra oss bortom denna sorgens dal till ett långt bättre löftets land.

46 O min son, låt oss inte vara "försumliga för att ^bvägen är lätt, för så var det med våra fäder. För så var det berett för dem att om de ville se kunde de få ^cleva, och på samma sätt är det med oss.

Vägen är beredd, och om vi vill se kan vi leva för evigt.

47 Min son, se nu till att du tar hand om dessa heliga föremål, ja, se till att du fäster blicken på Gud och får leva. Gå till detta folk och förkunna ordet, och var allvarlig. Min son, farväl.

Almas befallningar till sin son Shiblon.

Omfattar kapitel 38.

KAPITEL 38

Shiblon förföljdes för rättfärdighetens skull – Frälsningen är i Kristus, som är världens liv och ljus – Tygla alla dina lidelser. Omkring 74 f.Kr.

MIN son, låna ditt öra åt mina ord, för jag säger till dig, liksom jag sa till Helaman, att i den mån som du håller Guds bud ska du få framgång i landet, och i den mån som du inte håller Guds bud ska du avskäras från hans närhet.

2 Och nu, min son, tror jag att jag ska få stor glädje av dig tack vare din ståndaktighet och din trofasthet mot Gud. Ja, eftersom du i din ungdom har börjat rikta blicken mot Herren, din Gud, hoppas jag att du ska "fortsätta med att hålla hans bud, för välsignad är den som ^bhåller ut intill änden.

3 Jag säger dig, min son, att jag

44a Ps. 119:105;
1 Ne. 11:25;
Hel. 3:29–30.
46a 1 Ne. 17:40–41.

^b Joh. 14:5–6;
2 Ne. 9:41; 31:17–21;
L&F 132:22, 25.
^c Joh. 11:25; Hel. 8:15;

3 Ne. 15:9.
38 2a Alma 63:1–2.
^b 2 Ne. 31:15–20;
3 Ne. 15:9; 27:6, 16–17.

redan har haft stor glädje av dig tack vare din trofasthet och din noggrannhet och ditt tålmod och din långmodighet bland det "zoramitiska folket.

4 För jag vet att du var i bojor. Ja, och jag vet även att du blev stenad för ordets skull. Och du uthärdade allt detta med "tålmod eftersom Herren var ^bmed dig, och du vet nu att Herren befriade dig.

5 Och nu, min son Shiblön, vill jag att du kommer ihåg att i den mån som du sätter din "lit till Gud, i samma grad ska du bli ^bbefriad från dina prövningar, dina ^cbesvärligheter och dina lidanden, och du ska bli upphöjd på den yttersta dagen.

6 Min son, jag vill nu inte att du ska tro att jag vet detta av mig själv, utan det är Guds Ande som bor i mig som kungör detta för mig. För om jag inte hade blivit "född av Gud skulle jag inte ha känt till dessa ting.

7 Men se, Herren sände i sin stora barmhärtighet sin "ängel att förkunna för mig att jag måste upphöra med ^bförödelsens verk bland hans folk. Ja, och jag har sett en ängel ansikte mot ansikte, och han talade med mig, och hans röst var som åska, och den skakade hela jorden.

8 Och det hände sig att jag i tre dagar och tre nätter befann mig i den bittraste smärta och

själsångest, och inte förrän jag ropade till Herren Jesus Kristus om barmhärtighet fick jag "förlåtelse för mina synder. Men se, jag ropade till honom, och jag fick frid i min själ.

9 Och nu har jag sagt dig detta, min son, för att du må lära visdom, för att du må lära av mig att det "inte finns någon annan väg eller något annat sätt för människan att bli frälst än i och genom Kristus. Se, han är ^bvärldens liv och ljus. Se, han är sanningens och rättfärdighetens ord.

10 Och eftersom du nu har börjat undervisa om ordet så vill jag att du fortsätter att undervisa, och jag önskar att du ska vara flitig och måttlig i allt.

11 Se till att du inte förhäver dig i högmod, ja, se till att du inte "skryter, vare sig med din egen visdom eller med din stora styrka.

12 Var frimodig, men inte överlägsen. Och se även till att du tyglar alla dina lidelser så att du kan fyllas med kärlek. Se till att du avhåller dig från lättja.

13 Be inte såsom zoramiterna ber, för du har sett att de ber för att höras av människor och prisas för sin visdom.

14 Säg inte: "O Gud, jag tackar dig för att vi är "bättre än våra bröder", utan säg hellre: "O Herre, förlåt min ^bovärdighet

3a Alma 31:7.

4a HFS Tålmod.

b Rom. 8:35–39.

5a Alma 36:27.

HFS Tillit.

b Matt. 11:28–30.

c L&F 3:8; 121:7–8.

6a Alma 36:26;

L&F 5:16.

HFS Född på nytt,

född av Gud.

7a Mosiah 27:11–17.

b Alma 26:17–18;

36:6–11.

8a HFS Syndernas

förlåtelse.

9a Hel. 5:9.

b Mosiah 16:9.

11a HFS Högmod.

14a Alma 31:16.

b Luk. 18:10–14.

och kom ihåg mina bröder i barmhärtighet” – ja, erkänn alltid din ovärdighet inför Gud.

15 Och må Herren välsigna din själ och ta emot dig på den yttersta dagen i sitt rike, för att låta dig sitta ner i frid. Gå nu, min son, och lär detta folk ordet. Var allvarlig. Min son, farväl.

Almas befallningar till sin son Corianton.

Omfattar kapitel 39 till och med 42.

KAPITEL 39

Sexuell synd är en avskyvärdhet – Coriantons synder hindrade zoramiterna från att få del av ordet – Kristi återlösning har tillbakaverkande makt att frälsa de trofasta som levde innan den ägde rum. Omkring 74 f.Kr.

OCH nu, min son, har jag något mer att säga till dig än vad jag sa till din bror. För se, har du inte lagt märke till din brors ståndaktighet, hans trofasthet och hans noggrannhet i att hålla Guds bud? Se, har han inte varit ett gott föredöme för dig?

2 För du gav inte lika mycket akt på mina ord som din bror gjorde bland det ^azoramitiska folket. Detta är nu vad jag har emot dig: Du gick så långt att du skröt över din styrka och din visdom.

3 Och detta är inte allt, min son. Du gjorde det som var smärtsamt för mig, för du övergav ditt uppdrag och gick över till Sirons land innanför lamaniternas gränser för att söka upp ^askökan Isabel.

4 Ja, hon ^astal mångas hjärtan, men det var ingen ursäkt för dig, min son. Du borde ha ägnat dig åt det uppdrag som anförtratts dig.

5 Vet du inte, min son, att ^asådant är avskyvärt i Herrens ögon, ja, den mest avskyvärda av alla synder förutom att utgjuta oskyldigt blod eller förneka den Helige Anden?

6 För se, om du ^aförnekar den Helige Anden när han en gång har bott i dig, och du vet att du förnekar honom, se, då är det en synd som är ^boförlåtlig. Ja, och för den som mördar trots ljus och kunskap från Gud är det inte lätt att få ^aförlåtelse. Ja, jag säger till dig, min son, att det inte är lätt för en sådan att få förlåtelse.

7 Och nu, min son, önskar jag vid Gud att du inte hade gjort dig ^askyldig till ett så stort brott. Jag skulle inte uppehålla mig vid dina brott och sönderslita din själ om det inte vore för ditt bästa.

8 Men se, du kan inte dölja dina brott för Gud, och om du inte omvänder dig ska de stå som ett vittnesbörd mot dig på den yttersta dagen.

39 2a Alma 38:3.
3a HFS Sinnlig, sinnlighet.
4a Ords. 7:6–27.

5a HFS Sexuell omoral.
6a L&F 76:35–36.
b HFS Oförlätlig synd.
c L&F 64:10.

HFS Förlåta.
7a HFS Skuld, skyldig.

9 Nu, min son, vill jag att du omvänder dig och överger dina synder och inte längre följer dina ögons ^abegär utan ^bavstår från allt sådant. För om du inte gör det kan du på intet sätt ärva Guds rike. O, kom ihåg detta och besluta dig för att avstå från sådant.

10 Och jag uppmanar dig att bestämma dig för att rådfråga dina äldre bröder om det du ska göra, för se, du är i din ungdom och du behöver dina bröders stöd. Och ge noga akt på deras råd.

11 Låt dig inte vilseledas av något som är fåfängt eller dåraktigt. Låt inte djävulen åter förleda ditt hjärta till att söka upp dessa ogudaktiga skökor. Se, o min son, hur stor ondska som du har orsakat bland ^azoramiterna, för när de såg hur du ^buppförde dig ville de inte tro på mina ord.

12 Och nu säger Herrens Ande till mig: ^a”Befall dina barn att göra gott så att de inte förleder många människors hjärtan till undergång.” Därför befäller jag dig, min son, i fruktan för Gud, att du avstår från din ondska,

13 att du vänder dig till Herren av hela din själ, förmåga och styrka, att du inte förleder fler människors hjärtan till att handla ogudaktigt utan hellre går tillbaka till dem och ^aerkänner dina fel och den orätt som du har begått.

14 ^a”Sök inte efter rikedomar och inte heller efter den här världens fåfängligheter, för se, du kan inte ta dem med dig.

15 Och nu, min son, vill jag säga dig något om Kristi ankomst. Se, jag säger dig att det är han som förvisso ska komma för att ta bort världens synder, ja, han kommer för att förkunna glada budskap om frälsning för sitt folk.

16 Och nu, min son, var detta det uppdrag som du kallades till: Att förkunna dessa glada budskap för detta folk för att bereda deras sinnen, eller rättare för att frälsning skulle kunna komma till dem, och för att de skulle kunna bereda sina ^abarns sinnen till att höra ordet vid tiden för hans ankomst.

17 Och nu ska jag lugna ditt sinne något beträffande detta ämne. Se, du undrar varför detta skulle bli känt så långt i förväg. Se, jag säger dig: Är inte en själ lika dyrbar för Gud nu som en själ kommer att vara vid tiden för hans ankomst?

18 Är det inte lika nödvändigt att återlösningsplanen tillkännages för detta folk som för deras barn?

19 Är det inte lika lätt nu för Herren att sända sin ängel att förkunna dessa glada budskap för oss liksom för våra barn, som efter tiden för hans ankomst?

9a HFS Köttslig.

b 3 Ne. 12:30.

11a Alma 35:2–14.

b Rom. 2:21–23; 14:13;

Alma 4:11.

12a HFS Guds bud och

befallningar;

Undervisa.

13a Mosiah 27:34–35.

14a Matt. 6:25–34;

Jakob 2:18–19;

L&F 6:6–7; 68:31–32.

16a HFS Familjen –

Föräldrars ansvar.

KAPITEL 40

Kristus åstadkommer alla människors uppståndelse – De rättfärdiga döda går till paradiset och de ogudaktiga till det yttersta mörkret för att invänta dagen för sin uppståndelse – Allt ska återställas till sin rätta och fullkomliga form i uppståndelsen. Omkring 74 f.Kr.

Nu min son, har jag något mera att säga dig, för jag märker att du är orolig till sinnes när det gäller de dödas uppståndelse.

2 Se, jag säger dig att ingen uppståndelse ska ske – eller jag vill med andra ord säga att detta dödliga inte iklär sig "odödlighet, att detta förgångliga inte ^biklär sig oförgånglighet – "förrän efter Kristi ankomst.

3 Se, han åstadkommer de dödas "uppståndelse. Men se, min son, uppståndelsen sker inte än. Nu avslöjar jag en hemlighet för dig, men det finns många ^bhemligheter som är "undanhållna så att ingen annan än Gud själv känner dem. Men jag visar dig en, som jag flitigt har bett Gud att få veta något om – nämligen uppståndelsen.

4 Se, det finns en tid bestämd då alla ska "uppstå från de döda. Men när den tiden kommer vet ingen. Endast Gud vet den bestämda tiden.

5 Om det nu blir endast en

gång eller en "andra gång eller en tredje gång som människor ska uppstå från de döda betyder inget, för Gud ^bvet allt detta, och det räcker för mig att veta att det är så – att en tid är bestämd då alla ska uppstå från de döda.

6 Nu måste det nödvändigtvis finnas en tidrymd mellan tiden för döden och tiden för uppståndelsen.

7 Och nu frågar jag vad det blir av människornas "själar från tiden för döden till den tid som bestämts för uppståndelsen.

8 Och om det finns mer än en tid bestämd för människorna att uppstå betyder inget, för alla dör inte samtidigt, och detta betyder inget. Allt är som en dag för Gud, och tid utmäts bara åt människor.

9 Därför finns det en tid bestämd för människorna då de ska uppstå från de döda, och det finns en tidrymd mellan tiden för döden och uppståndelsen. Och nu är det angående denna tidrymd, och vad som händer med människornas själar då, som jag flitigt har bett Herren att få veta något om. Och detta är det som jag vet.

10 Och när tiden kommer då alla ska uppstå, då ska de veta att Gud känner alla de för människorna bestämda "tidpunkterna.

40 2a Mosiah 16:10–13.

HFS Odödlig,
odödlighet.

b 1 Kor. 15:53–54.

c 1 Kor. 15:20.

3a HFS Uppståndelse.

b HFS Hemligheter,
Guds.

c L&F 25:4; 124:41.

4a Joh. 5:28–29.

5a Mosiah 26:24–25;

L&F 43:18; 76:85.

b HFS Gud, gudomen.

7a Alma 40:21;

L&F 138.

HFS Själen.

10a Apg. 17:26.

11 Och beträffande själens tillstånd mellan "döden och uppståndelsen: Se, det har tillkännagetts för mig av en ängel att alla människors andar, så snart de skiljs från den dödliga kroppen, ja, alla människornas andar, vare sig de är goda eller onda, tas ^bhem till den Gud som gav dem liv.

12 Och då ska det ske att deras andar som är rättfärdiga tas emot i ett "lyckotillstånd som kallas ^bparadis, ett "vilotillstånd, ett "fridstillstånd, där de ska vila sig från alla sina besvärligheter och från all möda och sorg.

13 Och då ska det ske att de ogudaktigas andar, ja, de som är onda – för se, de har ingen del eller lott av Herrens Ande, för se, de valde onda gärningar hellre än goda, därför inträdde djävulens ande i dem och tog deras hydda i besittning – och dessa ska drivas ut i det "yttersta mörkret. Där ska vara ^bgråt, klagan och tandagnisslan, och detta för deras egen onskas skull eftersom de leds som fångar av djävulens vilja.

14 Detta är nu de "ogudaktigas själstillstånd, ja, mörker och ett tillstånd av hemsk och ^bfruktansvärd väntan på att Guds vredes brinnande förbittring ska drabba dem. Så förblir de i detta "tillstånd, liksom de

rättfärdiga i paradiset, fram till tiden för sin uppståndelse.

15 Nu finns det några som har trott att detta själens tillstånd av lycka eller detta tillstånd av elände före uppståndelsen var en första uppståndelse. Ja, jag medger att det kan kallas en uppståndelse, denna andens eller själens uppväckelse och dess överlämnande till lycka eller elände, enligt de ord som har talats.

16 Och se, vidare har det talats om att det blir en "första ^buppståndelse, en uppståndelse för alla dem som har levt eller som lever eller som kommer att leva fram till tiden för Kristi uppståndelse från de döda.

17 Nu tror vi inte att denna första uppståndelse, som det på detta sätt talas om, kan vara själarnas uppståndelse och deras "överlämnande till lycka eller elände. Du får inte tro att detta är vad det betyder.

18 Se, jag säger dig: Nej, utan det betyder själens återförening med kroppen för dem som har levt från Adams dagar fram till "Kristi uppståndelse.

19 Och huruvida varje själ och kropp som omtalats ska återförenas samtidigt, de ogudaktiga såväl som de rättfärdiga, säger jag inte. Må det vara nog sagt att alla ska komma fram, eller

11 *a* Luk. 16:22–26;
1 Petr. 3:18–19; 4:6;
L&F 76:71–74; 138.
b Pred. 12:7;
2 Ne. 9:38.
12 *a* HFS Glädje.
b HFS Paradiset.
c HFS Vila.

d L&F 45:46.
HFS Fred;
Frid.
13 *a* HFS Helvetet.
b Matt. 8:12;
Mosiah 16:2.
14 *a* L&F 138:20.
b Jakob 6:13;

Mose 7:1.
c Alma 34:34.
16 *a* Jakob 4:11;
Mosiah 15:21–23.
b HFS Uppståndelse.
17 *a* L&F 76:17, 32, 50–51.
18 *a* Matt. 27:52–53.

med andra ord: Deras uppståndelse äger rum ^aföre deras uppståndelse som dör efter Kristi uppståndelse.

20 Nu, min son, säger jag inte att deras uppståndelse sker vid Kristi uppståndelse. Men se, det är min åsikt att de rättfärdigas själar och kroppar ska återförenas vid Kristi uppståndelse och hans ^ahimmelsfärd.

21 Men huruvida det sker vid hans uppståndelse eller därefter säger jag inte, men så mycket säger jag, att det finns en ^atidrymd mellan döden och kroppens uppståndelse, ett tillstånd då själen befinner sig i ^blycka eller i ^celände intill den av Gud bestämda tiden då de döda ska komma fram och återförenas till själ och kropp och ^aställas inför Gud och dömas efter sina gärningar.

22 Ja, detta åstadkommer återställelsen av det som har talats genom profeternas mun.

23 ^aSjälen ska ^båterställas till ^ckroppen och kroppen till själen, ja, varje lem och led ska återställas till sin kropp. Ja, inte ens ett huvudhår ska gå förlorat, utan allt ska återställas till sin rätta och fullkomliga form.

24 Och nu, min son, detta är den återställelse om vilken profeternas mun har ^atalat.

25 Och då ska de rättfärdiga lysa i Guds rike.

26 Men se, en hemsk ^adöd drabbar de ogudaktiga, för de dör i fråga om det som hör rättfärdigheten till, för de är orena, och inget ^borent kan ärva Guds rike. I stället drivs de ut och överlämnas till att äta frukterna av sina verk eller sina gärningar, som har varit onda, och de dricker bottensatsen ur en bitter bägere.

KAPITEL 41

I uppståndelsen kommer människan fram till ett tillstånd av oändlig lycka eller oändligt elände – Ogudaktighet har aldrig inneburit lycka – Köttsliga människor är utan Gud i världen – Var och en återfår i återställelsen de särdrag och egenskaper som förväroats i dödligheten. Omkring 74 f.Kr.

OCH nu, min son, har jag något att säga angående den återställelse som jag har talat om. För se, några har ^aförvrängt skrifterna och har helt gått ^bvilse på grund av detta. Och jag märker att även ditt sinne har oroats över detta. Men se, jag ska förklara det för dig.

2 Jag säger dig, min son, att återställelseplanen är nödvändig enligt Guds rättvisa. För det är nödvändigt att allt ska återställas till sin rätta ordning. Se, det är nödvändigt och

19a Mosiah 15:26.

20a HFS Himmelsfärd.

21a Luk. 23:39–43.

b HFS Paradiset.

c HFS Helvetet.

d Alma 42:23.

23a dvs anden.

L&F 88:15–17.

HFS Själen.

b 2 Ne. 9:12–13;

Alma 11:40–45.

c HFS Kropp.

24a Jes. 26:19.

26a 1 Ne. 15:33;

Alma 12:16.

b Alma 11:37.

41 1a 2 Petr. 1:20; 3:16;

Alma 13:20.

b HFS Avfall.

rättvist, enligt Kristi makt och uppståndelse, att människans själ ska återställas till kroppen och att varje "del av kroppen ska återställas till sin plats.

3 Och det är nödvändigt enligt "Guds rättvisa att människorna ska ^bdömas efter sina ^cgärningar. Och om deras gärningar har varit goda i detta liv, och om deras hjärtans önsknings har varit goda, ska de också, på den yttersta dagen, ^dåterställas till det som är gott.

4 Och om deras gärningar är onda ska de ^aåterställas till dem, till deras fördärv. Därför ska allt återställas till sin rätta ordning, allting till sin naturliga gestaltning – ^bdödlighet uppväcks till odödlighet, ^cförgänglighet till oförgänglighet – de uppväcks till ^doändlig lycka för att ärva Guds rike eller till oändligt elände för att ärva djävulens rike, den ene på ena sättet, den andre på andra sättet.

5 Den ene uppväcks till lycka enligt sin längtan efter lycka, eller till det goda enligt sin längtan efter det goda, och den andre till ont enligt sin längtan efter det onda, för eftersom han har önskat att göra ont dagen lång ska han lönas med ont när natten kommer.

6 Och likadant är det i motsatta

fallet: Om han har omvänt sig från sina synder och önskat rättfärdighet till sina dagars slut ska han på samma sätt belönas med rättfärdighet.

7 ^aDessa är de som är återlösta av Herren. Ja, dessa är de som tas bort, som räddas från mörkrets oändliga natt. Och därför står eller faller de, för se, de är sina ^begna domare, antingen till att göra gott eller göra ont.

8 Och Guds stadgar är ^aoföränderliga. Därför är vägen beredd så att den som vill kan gå på den och bli frälst.

9 Och se, min son: Våga inte ^aän en gång synda mot din Gud vad gäller de lärosatser som du hittills har vågat synda mot.

10 Tro inte att du, eftersom det har talats om återställelse, ska återställas från synd till lycka. Se, jag säger dig: "Ogudaktighet har aldrig inneburit lycka.

11 Och nu, min son, alla människor som är i ett ^anaturligt tillstånd, eller låt mig säga i ett ^bköttsligt tillstånd, befinner sig i bitterhetens galla och i ondskans bojor. De är ^cutan Gud i världen och de har gått emot Guds natur. Därför är de i ett tillstånd som strider mot lyckans natur.

12 Och se, betyder ordet återställelse att ta något från ett

2a Alma 40:23.

3a HFS Rättvisa.

b HFS Ansvar, ansvarig, ansvarighet; Dom, döma.

c HFS Gärningar.

d Hel. 14:31.

4a Alma 42:28.

b 2 Ne. 9:12–13;

L&F 138:17.

HFS Uppståndelse.

c 1 Kor. 15:51–55.

d HFS Evtigt liv.

7a L&F 76:50–70.

b 2 Ne. 2:26;

Alma 42:27;

Hel. 14:30.

HFS Handlingsfrihet.

8a L&F 1:38.

9a L&F 42:23–28.

10a Ps. 32:10; Jes. 57:20–21; Hel. 13:38.

11a Mosiah 3:19.

HFS Naturliga människan, den.

b HFS Köttslig.

c Ef. 2:12.

naturligt tillstånd och försätta det i ett onaturligt tillstånd, eller försätta det i ett tillstånd som strider mot dess natur?

13 O, min son, så är det inte, utan innebörden i ordet återställelse är att återförena ont med ont eller köttsligt med köttsligt eller djävulskt med djävulskt – gott med det som är gott, rättfärdigt med det som är rättfärdigt, rättvist med det som är rättvist, barmhärtigt med det som är barmhärtigt.

14 Se därför till, min son, att du är barmhärtigt mot dina bröder. ^aHandla rättvist, ^bdöm rättfärdigt och ^cgör ständigt gott. Om du gör allt detta ska du få din lön, ja, du ska få barmhärtighet återställd till dig. Du ska få ^arättvisa återställd till dig, du ska få en rättfärdig dom återställd till dig, och du ska få tillbaka gott som lön.

15 För det som du sänder ut ska vända tillbaka till dig igen och återställas. Ordet återställelse dömer därför syndaren fullständigare, och rättfärdigar honom på intet sätt.

KAPITEL 42

Dödligheten är en prövotid för att människan ska kunna omvända sig och tjäna Gud – Fallet medförde timlig och andlig död för hela människosläktet – Återlösning kommer genom omvändelse – Gud

själv sonar världens synder – Barmhärtigheten är till för dem som omvänder sig – Alla andra underkastas Guds rättvisa – Barmhärtigheten kommer tack vare försoningen – Endast de sant ångerfulla blir frälsta. Omkring 74 f.Kr.

OCH nu, min son, märker jag att det finns något mer som oroar ditt sinne, något som du inte förstår, vilket rör ^aGuds rättvisa i bestraffningen av syndaren. För du försöker intala dig att det är orättvist att syndaren ska överlämnas till ett tillstånd av elände.

2 Se, min son, jag ska förklara detta för dig. För se, sedan Herren Gud ^asänt bort våra första föräldrar från ^bEdens lustgård för att bruka jorden varifrån de blev tagna – ja, han drev ut människan och satte sedan vid östliga änden av Edens lustgård ^ckeruber och ett flammande svärd som svängde åt alla håll för att bevaka ^dlivets träd –

3 ser vi nu att människan hade blivit som Gud, med kunskap om gott och ont. Och för att hon inte skulle räcka ut sin hand och även ta av livets träd och äta och leva för evigt satte Herren Gud keruber och det flammande svärdet, för att hon inte skulle äta av frukten –

4 Och sålunda ser vi att människan fick en tid till att

14^a HFS Ärlig, ärlighet.
^b Joh. 7:24;
 L&F 11:12.
^c L&F 6:13; 58:27–28.
^d HFS Barmhärtig,

barmhärtighet.
 42 1^a 2 Ne. 26:7;
 Mosiah 15:26–27.
 HFS Rättvisa.
 2^a 1 Mos. 3:23–24;

Mose 4:28–31.
^b HFS Eden.
^c HFS Keruber.
^d 1 Mos. 2:9.

omvända sig, ja, en "prövotid, en tid till att omvända sig och tjäna Gud.

5 För se, om Adam genast hade räckt ut sin hand och ätit av livets träd skulle han ha levt för evigt enligt Guds ord, och inte ha haft någon tid till omvändelse. Ja, och dessutom skulle Guds ord ha varit utan verkan, och den stora frälsningsplanen skulle ha omintetgjorts.

6 Men se, det var bestämt att människorna skulle "dö – och liksom de avskars från livets träd skulle de ryckas bort från jordens yta – och människan gick för evigt förflorad, ja, de blev ^bfallna människor.

7 Och nu ser du av detta att våra första föräldrar "avskars från Herrens närhet i både timlig och andlig mening. Och sålunda ser vi att de lämnades att följa sin egen ^bvilja.

8 Och se, det var inte lämpligt att människan skulle befrias från denna timliga död, för det skulle ha omintetgjort den stora "lycksalighetsplanen.

9 Och eftersom själen aldrig kan dö och "fallet hade utsatt hela människosläktet för en andlig död såväl som en timlig, det vill säga att de avskars från Herrens närhet, var det nödvändigt att människosläktet

skulle befrias från denna andliga död.

10 Ja, eftersom de hade blivit "köttsliga, sinnliga och djävulska till ^bnaturen blev detta "prövotillstånd ett tillstånd för dem att förbereda sig. Det blev ett förberedelsetillstånd.

11 Och kom nu ihåg, min son, att om det inte varit för återlösningsplanens skull (om vi bortser från den), skulle deras själar genast efter döden vara "olyckliga eftersom de skulle vara avskurna från Herrens närhet.

12 Och nu fanns det inga medel till att befria människorna från detta fallna tillstånd, som människan själv dragit på sig genom sin egen olydnad.

13 Därför kunde "återlösningsplanen enligt rättvisan inte genomföras utom på villkor att människorna ^bomvände sig i detta prövotillstånd, ja, detta förberedelsetillstånd. För förutom på dessa villkor skulle barmhärtigheten inte kunna träda i kraft utan att omintetgöra rättvisans verk. Nu kan inte rättvisans verk omintetgöras. Om så skedde skulle Gud "upphöra att vara Gud.

14 Och sålunda ser vi att hela människosläktet var "fallet,

4a Alma 34:32–33.

6a HFS Döden, den fysiska.

b Mosiah 16:3–5.
HFS Adams och Evas fall.

7a 2 Ne. 2:5; 9:6;
Hel. 14:16.

HFS Döden, den

andliga.

b HFS Handlingsfrihet.

8a Alma 34:9;
Mose 6:62.

9a HFS Adams och Evas fall.

10a HFS Köttslig.

b HFS Naturliga människan, den.

c HFS Dödlig, dödligheten.

11a 2 Ne. 9:7–9.

13a HFS Återlösningsplanen.

b HFS Omvända sig, omvändelse.

c 2 Ne. 2:13–14.

14a Alma 22:13–14.

och de var i ^brättvisans våld, ja, Guds rättvisa, som överlämnade dem åt att för evigt vara avskurna från hans närhet.

15 Och nu kunde barmhärtighetens plan inte genomföras om inte en försoning ägde rum. Därför ^asonar Gud själv världens synder för att genomföra ^bbarmhärtighetens plan och tillfredsställa ^crättvisans krav, så att Gud kan vara en ^dfullkomlig och rättvis Gud och även en barmhärtig Gud.

16 Och omvändelse kunde inte komma människorna till del om det inte fanns ett straff bifogat som också var lika ^aevigt som själens liv skulle vara, en bestämd motsats till lycksalighetsplanen, som också var lika evig som själens liv.

17 Och hur skulle en människa kunna omvända sig om hon inte ^asyndade? Hur kunde hon synda om det inte fanns någon ^blag? Hur kunde det finnas en lag om det inte fanns ett straff?

18 Men ett straff bifogades och en rättvis lag gavs som åstadkom ^asamvetskval för människan.

19 Om nu ingen lag var given – att om en människa ^amördade skulle hon dö – skulle hon då

vara rädd för att bli berövad livet om hon mördade?

20 Och likaså: Om det inte gavs någon lag mot synd skulle människan inte vara rädd för att synda.

21 Och om ^ainte någon lag hade getts och människorna syndade, vad kunde då rättvisan eller barmhärtigheten göra? För de skulle inte ha något krav på människan.

22 Men en lag är given, och ett straff är bestämt och ^aomvändelse förunnad, vilken omvändelse barmhärtigheten kräver. Annars gör rättvisan anspråk på människan och tillämpar lagen, och lagen tilldelar straffet. Om så inte vore skulle rättvisans verk omintetgöras, och Gud skulle upphöra att vara Gud.

23 Men Gud upphör inte att vara Gud, och ^abarmhärtigheten gör anspråk på den ångerfulle. Och barmhärtigheten kommer till följd av ^bförsoningen, och försoningen åstadkommer de dödas ^cuppståndelse, och de dödas uppståndelse för människorna ^dtillbaka till Guds närhet. Och sålunda återförs de till hans närhet för att ^edömas efter sina gärningar i enlighet med lagen och rättvisan.

24 För se, rättvisan verkställer

14b 2 Ne. 2:5.

15a 2 Ne. 9:7–10;
Mosiah 16:7–8.
HFS Försona,
försoning.

b HFS Barmhärtig,
barmhärtighet.

c HFS Rättvisa.

d 3 Ne. 12:48.

16a L&F 19:10–12.

17a HFS Synd.

b Rom. 4:15.

18a HFS Samvete.

19a HFS Mord.

21a 2 Ne. 9:25–26;

Mosiah 3:11.

22a HFS Omvända sig,
omvändelse.

23a HFS Barmhärtig,
barmhärtighet.

b HFS Försona,
försoning.

c 2 Ne. 2:8; 9:4;
Alma 7:12; 11:41–45;
12:24–25;

Hel. 14:15–18;

Morm. 9:13.

d Alma 40:21–24.

e HFS Domen,
den yttersta.

alla sina krav, och barmhärtigheten gör även anspråk på allt det som är hennes eget. Och sålunda blir ingen utom den verkligt ångerfulle frälst.

25 Vad? Tror du att barmhärtigheten kan beröva "rättvisan något? Jag säger dig: Nej, inte ett grand! Om så skedde, skulle Gud upphöra att vara Gud.

26 Och på så sätt genomför Gud sina stora och eviga "avsikter, som var beredda ^bfrån världens grundläggning. Och på så sätt åstadkoms människornas frälsning och återlösning, och likaså deras undergång och elände.

27 Därför, o min son, kan "var och en som vill, komma och fritt ta del av livets vatten, och var och en som inte vill komma, densamme är inte tvingad att komma. Men på den yttersta dagen ska det ^båterställas till honom enligt hans "gärningar.

28 Om han har önskat göra "ont och inte har omvänt sig under sin tid ska ont tilldelas honom enligt Guds återställelse.

29 Och nu, min son, önskar jag att du inte låter dessa frågor oroa dig längre. Och låt endast dina synder oroa dig med den oro som leder dig ner till omvändelse.

30 O, min son, jag önskar att du inte längre ska förneka Guds rättvisa. Försök inte urskulda dig på minsta vis för dina

synder genom att förneka Guds rättvisa, utan låt Guds rättvisa och hans barmhärtighet och tålmodighet helt behärska ditt hjärta, och låt det leda dig ner i stoffet i "ödmjukhet.

31 Och nu, o min son, har du kallats av Gud att predika ordet för detta folk. Och nu, min son, gå din väg och förkunna ordet med sanning och allvar så att du kan föra själar till omvändelse, så att barmhärtighetens stora plan kan göra anspråk på dem. Och må Gud löna dig enligt mina ord. Amen.

KAPITEL 43

Alma och hans söner predikar ordet – Zoramiterna och andra avfälliga nephiter blir lamaniter – Lamaniterna går ut i krig mot nephiterna – Moroni beväpnar nephiterna med skyddande rustning – Herren uppenbarar för Alma lamaniternas strategi – Nephiterna försvarar sina hem, sin frihet, sina familjer och sin religion – Moronis och Lehis härar omringar lamaniterna. Omkring 74 f.Kr.

OCH nu hände det sig att Almas söner gick ut bland folket för att förkunna ordet för dem. Och Alma själv kunde inte heller vila, så även han gick ut.

2 Nu ska vi inte säga mera om deras predikan utom att de predikade ordet och sanningen

25a HFS Rättvisa.
26a 2 Ne. 2:14–30;
Mose 1:39.
b Alma 13:3;
3 Ne. 1:14.

27a Alma 5:34;
Hel. 14:30.
HFS Handlingsfrihet.
b Alma 41:15.
c Jes. 59:18;

Upp. 20:12.
28a Alma 41:2–5.
30a HFS Ödmjuk,
ödmjukhet.

enligt profetians och uppenbarelsens ande. Och de predikade enligt den ^aGuds heliga orden genom vilken de blivit kallade.

3 Och nu återvänder jag till berättelsen om krigen mellan nephiterna och lamaniterna under det artonde året av domarnas regering.

4 För se, det hände sig att ^azoromiterna blev lamaniter, och det nephitiska folket såg vid det artonde årets början att lamaniterna kom för att angripa dem. Därför förberedde de sig för krig, ja, de samlade sina härar i Jershons land.

5 Och det hände sig att lamaniterna kom med sina tusental, och de drog in i Antionums land, som är zoramiternas land. Och en man vid namn Zerahemnah var deras ledare.

6 Och eftersom amalekiterna hade en mer ogudaktig och mordlysten läggning än lamaniterna hade på egen hand, utsåg Zerahemnah endast amalekiter och zoramiter som huvudbefälhavare över lamaniterna.

7 Och det gjorde han för att kunna upprätthålla deras hat mot nephiterna så att han kunde underkuva dem och på så sätt genomföra sina planer.

8 För se, hans plan var att hetsa lamaniterna till vrede mot nephiterna. Det gjorde han för att kunna tillskansa sig stor makt över dem och även för att

få makt över nephiterna genom att försätta dem i trädedom.

9 Och nu var nephiternas plan att försvara sina jordstycken och sina hus och sina ^ahustrur och sina barn för att kunna skydda dem från sina fienders händer, och även för att kunna bevara sina rättigheter och sina förmåner, ja, och även sin ^bfrihet, så att de skulle kunna tillbe Gud enligt sina önsknings.

10 För de visste att om de föll i lamaniternas händer skulle lamaniterna förgöra alla som ville ^atillbe Gud, den sanne och levande Guden, i ^bande och i sanning.

11 Ja, och de kände även till det starka hat som lamaniterna hyste mot sina ^abröder som tillhörde Anti-Nepi-Lehis folk, som kallades Ammons folk – och dessa ville inte gripa till vapen, ja, de hade slutit ett förbund och de vägrade att bryta det – därför skulle de förgöras om de föll i lamaniternas händer.

12 Men nephiterna ville inte tillåta att de förgjordes. Därför gav de dem landområden till arvedel.

13 Och Ammons folk gav nephiterna en stor del av sina ägodelar till deras härars underhåll. Och sålunda var nephiterna tvungna att ensamma hålla stånd mot lamaniterna, som var en blandning av ättlingar till Laman och Lemuel och Ismaels söner och alla dem som hade

43 ^{2a} HFS Melkisedekska prästadömet.
4a Alma 35:2–14; 52:33.

9a Alma 44:5; 46:12.
b HFS Fri, frihet.
10a HFS Tillbe, tillbedjan.

b Joh. 4:23–24.
11a Alma 24:1–3, 5, 20;
25:1, 13; 27:2, 21–26.

avvikit från nephiterna, nämligen amalekiter och zoramiter och Noas prästers "ättlingar.

14 Och dessa ättlingar var nästan lika talrika som nephiterna. Och därför var nephiterna tvungna att strida mot sina bröder även om det krävde blodsutgjutelse.

15 Och det hände sig då lamaniternas härar hade samlats i Antionums land, att nephiternas härar var redo att möta dem i Jershons land.

16 Och nephiternas ledare, eller den man som hade utsetts till överbefälhavare över nephiterna – en överbefälhavare hade befälet över nephiternas alla härar – hette Moroni.

17 Och Moroni övertog hela kommandot och ledningen av deras krig. Och han var bara tjugo och fem år gammal när han utsågs till överbefälhavare över nephiternas härar.

18 Och det hände sig att han mötte lamaniterna vid Jershons gränser, och hans folk var beväpnade med svärd och med kroksablar och alla slags krigsvapen.

19 Och när lamaniternas härar såg att Nephis folk, eller att Moroni, hade utrustat sitt folk med bröstplåtar och med armskydd, ja, och likaså med sköldar för att skydda deras huvuden, och att de även var iförda en tjock beklädnad –

20 Zerahemnahs här var inte utrustad med något sådant, de hade bara sina svärd och sina kroksablar, sina bågar och

sina pilar, sina stenar och sina slungor, och de var "nakna så när som på ett skinn som de hade fäst om sina höfter, ja, alla var nakna utom zoramiterna och amalekterna,

21 men de var inte rustade med vare sig bröstplåtar eller med sköldar – därför fruktade de mycket för nephiternas härar på grund av deras rustningar, trots att deras antal var så mycket större än nephiternas.

22 Se, nu hände det sig att de inte vågade gå ut emot nephiterna vid Jershons gräns. Därför drog de ut ur Antionums land in i vildmarken och tog en omväg i vildmarken bort till floden Sidons källor, så att de kunde komma in i Mantis land och ta landet i besittning. För de trodde inte att Moronis härar visste vart de hade tagit vägen.

23 Men det hände sig så snart de hade begett sig ut i vildmarken att Moroni sände spejare ut i vildmarken för att bevaka deras läger. Och Moroni, som kände till Almas profetior, sände även några män till denne och bad honom fråga Herren "vart nephiternas härar borde gå för att försvara sig mot lamaniterna.

24 Och det hände sig att Herrens ord kom till Alma, och Alma meddelade Moronis budbärare att lamaniternas härar tågade en omväg i vildmarken för att kunna komma över till Mantis land och för att kunna påbörja ett anfall mot den svagare delen av folket.

Och dessa budbärare gick och överlämnade detta budskap till Moroni.

25 Och sedan Moroni lämnat en del av sin här i Jershons land för att inte en del lamaniter på något sätt skulle kunna komma in i det landet och ta staden i besittning, tog han återstoden av sin här och tågade över till Mantis land.

26 Och han lät allt folket i denna del av landet samla sig till strid mot lamaniterna för att "försvara sina jordstycken och sitt land, sina rättigheter och sina friheter. Därför var de beredda inför tidpunkten för lamaniternas ankomst.

27 Och det hände sig att Moroni lät sin här gömma sig i dalen som låg nära floden Sidons strand och väster om floden Sidon i vildmarken.

28 Och Moroni ställde ut spejare runt omkring så att han kunde få veta när lamaniternas här skulle komma.

29 Och eftersom Moroni nu kände till lamaniternas avsikt, att det var deras avsikt att förgöra sina bröder eller underkuva dem och försätta dem i trälldom så att de skulle kunna upprätta ett rike åt sig i hela landet,

30 och då han även visste att nephiternas enda önskan var att bevara sina landområden och sin "frihet och sin kyrka, ansåg han det inte vara någon synd att försvara dem genom list. Därför tog han genom sina spejare

reda på vilken väg lamaniterna tänkte ta.

31 Därför delade han sin här och förde en del över till dalen och dolde den på östra och södra sidan av kullen Riplah.

32 Och återstoden dolde han i den västra dalen, väster om floden Sidon, och därifrån ner mot Mantis lands gränser.

33 Och när han på detta sätt hade placerat ut sin här enligt sin önskan var han beredd att möta dem.

34 Och det hände sig att lamaniterna kom upp på norra sidan om den kulle där en del av Moronis här var dold.

35 Och när lamaniterna hade passerat kullen Riplah och kommit in i dalen och börjat gå över floden Sidon låg en här dold på kullens södra sida, vilken ledde av en man vars namn var "Lehi. Och han förde fram sin här och omringade lamaniterna bakifrån på östra sidan.

36 Och det hände sig att när lamaniterna såg att nephiterna anföll dem bakifrån gjorde de helt om och började kämpa mot Lehis här.

37 Och nu började ett dödens verk på båda sidor, men det var förfärligare bland lamaniterna, för i sin "nakenhet var de blottställda för nephiternas väldiga hugg med svärd och kroksablar, vilka ledde till döden vid nästan varje hugg.

38 Men å andra sidan föll endast då och då en man bland nephiterna för deras svärd och

26a L&F 134:11.
30a Alma 46:12, 35.

35a Alma 49:16.
37a Alma 3:5.

av blodförlust, eftersom de var skyddade mot de vitalare kroppsdelarna, eller: De vitalare delarna av kroppen var skyddade mot lamaniternas hugg av deras ^abröstplåtar och deras armsköldar och deras huvudplåtar. Och så fortsatte nephiterna dödens verk bland lamaniterna.

39 Och det hände sig att lamaniterna blev så förskräckta på grund av den stora förödelsen bland dem att de började fly mot floden Sidon.

40 Och de förföljdes av Lehi och hans män, och de drevs av Lehi ner i Sidons vatten, och de gick över floden Sidon. Och Lehi höll kvar sina härar på floden Sidons strand så att de inte skulle gå över.

41 Och det hände sig att Moroni och hans här mötte lamaniterna i dalen på andra sidan floden Sidon och började anfälla dem och dräpa dem.

42 Och lamaniterna flydde på nytt för dem mot Mantis land, och där mötte de på nytt Moronis härar.

43 Den här gången kämpade lamaniterna oerhört. Ja, aldrig hade lamaniterna setts kämpa med sådan oerhörd kraft och sådant mod, nej, inte ens från begynnelsen.

44 Och de inspirerades av ^azoromiterna och amalekiterna som var deras huvudbefälhavare och ledare, och av

Zerahemnah som var deras överbefälhavare eller deras högste ledare och härförare. Ja, de kämpade som drakar, och många av nephiterna dräptes av deras händer, för de klöv många av deras huvudplåtar och genomborrade många av deras bröstplåtar, och på många högg de av armarna. Och på så sätt högg lamaniterna i sitt vilda raseri.

45 Men nephiterna var inspirerade av en bättre sak, för de ^astred inte för kungavälde eller makt, utan de stred för sina hem och sin ^bfrihet, sina hustrur och sina barn och sitt allt, ja, för sitt sätt att tillbe Gud och för sin kyrka.

46 Och de gjorde det som de ansåg vara den ^aplikt de var skyldiga sin Gud, för Herren hade talat till dem liksom till deras fäder och sagt: ^b"Eftersom ni inte är skyldiga till den ^cförsta förbrytelsen och inte heller den andra ska ni inte låta er dräpas av era fienders händer."

47 Och vidare har Herren sagt: "Ni ska ^aförsvara era familjer även om det kräver blodsutgjutelse." Därför kämpade nephiterna mot lamaniterna för att försvara sig och sina familjer och sina jordstycken, sitt land och sina rättigheter och sin religion.

48 Och det hände sig att när Moronis män såg lamaniternas vildhet och vrede tänkte

38a Alma 44:8–9.

44a Alma 43:6.

45a Alma 44:5.

b HFS Fri, frihet.

46a HFS Plikt.

b Alma 48:14;

L&F 98:33–36.

c 3 Ne. 3:21;

L&F 98:23–24.

47a L&F 134:11.

de rygga och fly för dem. Men när Moroni märkte deras avsikt sände han bud och inspirerade deras hjärtan med dessa tankar – ja, tankarna på deras jordstycken och deras oberoende, ja, deras frihet från träl-dom.

49 Och det hände sig att de vände sig mot lamaniterna, och de ropade med en röst till Herren, sin Gud, för sitt oberoende och sin frihet från träl-dom.

50 Och de började hålla stånd mot lamaniterna med kraft. Och i samma stund som de ropade till Herren för sin frihet började lamaniterna fly för dem, och de flydde ända till Sidons vatten.

51 Nu var lamaniterna talrikare, ja, mer än dubbelt så många som nephiterna. Ändå drevs de tillbaka så att de samlades i en skara i dalen på floden Sidons strand.

52 Därför omringade Moronis härar dem, ja, på båda sidor om floden, för se, på östsidan fanns Lehis män.

53 När därför Zerahemnah såg Lehis män öster om floden Sidon och Moronis härar väster om floden Sidon, så att de var omringade av nephiterna, blev de skräckslagna.

54 När nu Moroni såg deras fruktan befallde han sina män att de skulle sluta utgjuta deras blod.

KAPITEL 44

Moroni befäller lamaniterna att sluta förbund om fred eller bli

förintade – Zerahemnah förkastar erbjudandet och slaget fortsätter – Moronis härar besegrar lamaniterna. Omkring 74–73 f.Kr.

OCH det hände sig att de hejdade sig och drog sig ett stycke tillbaka från dem. Och Moroni sa till Zerahemnah: "Du ser, Zerahemnah, att vi inte vill vara blodtörstiga män. Ni vet att ni är i våra händer, ändå vill vi inte dräpa er.

2 Se, vi har inte dragit ut i strid mot er för att utgjuta ert blod för maktens skull, och inte heller vill vi föra någon under träl-domens ok. Men det är just i den avsikten som ni har kommit emot oss, ja, och ni vredgas på oss för vår religions skull.

3 Men nu ser ni att Herren är med oss, och ni ser att han har överlämnat er i våra händer. Och nu vill jag att ni ska förstå att detta har hänt oss tack vare vår religion och vår tro på Kristus. Och nu ser ni att ni inte kan omintetgöra denna vår tro.

4 Nu ser ni att detta är den sanna tron på Gud, ja, ni ser att Gud stöder och bevarar och beskyddar oss så länge vi är trofasta mot honom och vår tro och vår religion. Och aldrig ska Herren tillåta att vi omkommer, om vi inte faller i överträdelse och förnekar vår tro.

5 Och nu, Zerahemnah, befäller jag er i den allrådande Gudens namn, han som har styrkt våra armar så att vi har fått makt över er genom vår tro, genom vår religion och genom vårt

”sätt att dyrka och genom vår kyrka och genom vår heliga plikt att försörja våra hustrur och barn, genom den ^bfrihet som binder oss vid våra landområden och vårt land, ja, och även genom skyldigheten att bevara Guds heliga ord, till vilket vi står i skuld för all vår lycka, och genom allt som är oss allra kärast –

6 ja, och detta är inte allt. Jag befaller er vid all er önskan att leva, att ni överlämnar era krigsvapen åt oss. Då ska vi inte utgjuta ert blod utan vi ska skona era liv om ni går er väg och inte kommer tillbaka för att kriga mot oss.

7 Och om ni inte gör detta, se, då är ni i våra händer och jag ska befalla mina män att de ska angripa er och tillfoga era kroppar dödliga sår så att ni kan komma att dö ut, och då får vi se vem som ska ha makten över detta folk, ja, vi får se vilka det är som ska försättas i trældom.”

8 Och nu hände det sig att när Zerahemnah hade hört dessa ord kom han fram och överlämnade sitt svärd och sin kroksabel och sin båge i Moronis händer och sa till honom: ”Se, här är våra krigsvapen. Vi ska överlämna dem åt er, men vi finner oss inte i att avlägga en ^aed som vi vet att vi kommer att bryta, liksom också våra barn. Men ta våra krigsvapen och tillåt oss att dra ut i vildmarken. I annat fall behåller vi våra svärd, och vi ska antingen förgås eller segra.

9 Se, vi är inte av er tro. Vi tror inte att det är Gud som har överlämnat oss i era händer, utan vi tror det är er skicklighet som har skyddat er från våra svärd. Se, det är era ^abröstplåtar och era sköldar som har skyddat er.”

10 Och när nu Zerahemnah hade slutat att tala dessa ord gav Moroni tillbaka svärdet och de krigsvapen han tagit emot till Zerahemnah och sa: ”Se, vi ska avgöra striden.

11 Nu kan jag inte ta tillbaka de ord som jag har talat. Därför ska ni, så sant Herren lever, inte gå härifrån om ni inte går härifrån med en ed att ni inte ska komma tillbaka för att kriga mot oss igen. Nu, då ni är i våra händer, ska vi utgjuta ert blod på marken om ni inte underkastar er de villkor som jag har framställt.”

12 Och när nu Moroni hade sagt dessa ord tog Zerahemnah tillbaka sitt svärd, och han blev vred på Moroni och han rusade fram för att kunna dräpa Moroni. Men när han höjde sitt svärd, se, då slog en av Moronis soldater det till marken, och det bröts vid fästet. Och soldaten slog också Zerahemnah och skar av hans skalp, och den föll ner på marken. Och Zerahemnah drog sig tillbaka från dem, in bland sina soldater.

13 Och det hände sig att den soldat som stod närmast och som skurit av Zerahemnahs skalp tog skalpen från marken

5a HFS Förrättningar.
b HFS Fri, frihet.

8a HFS Ed.
9a Alma 43:38.

vid håret och lade den på spetsen av sitt svärd och höll fram den mot dem och sa till dem med hög röst:

14 "Liksom denna skalp, som är er ledares skalp, har fallit till marken, ska ni falla till marken om ni inte överlämnar era krigsvapen och beger er härifrån med ett förbund om fred."

15 Nu var det många som, när de hörde dessa ord och såg skalpen på svärdet, blev slagna av skräck. Och många kom fram och kastade sina krigsvapen för Moronis fötter och ingick ett "förbund om fred. Och alla som ingick ett förbund tilläts att dra ut i vildmarken.

16 Nu hände det sig att Zerahemnah blev oerhört vred och hetsade återstoden av sina soldater till vrede, till att strida med än större kraft mot nephiterna.

17 Och nu blev Moroni vred över lamaniternas motsträvighet. Därför befallde han sitt folk att de skulle angripa dem och dräpa dem. Och det hände att de började dräpa dem, ja, och lamaniterna stred med sina svärd och av alla krafter.

18 Men se, deras nakna hud och deras bara huvuden var utsatta för nephiternas skarpa svärd. Ja se, de blev genom-borrade och slagna och föll mycket snabbt för nephiternas svärd, och de blev nedmejade just såsom Moronis soldat hade profeterat.

19 När nu Zerahemnah såg

att de alla höll på att gå under ropade han mäktigt till Moroni och lovade att han och även hans folk skulle ingå förbund med dem om att de, om de ville skona de återståendes liv, "aldrig mer skulle dra ut i krig mot dem.

20 Och det hände sig att Moroni befallde att dödens verk åter skulle upphöra bland folket. Och han tog krigsvapnen från lamaniterna, och sedan de hade ingått ett "förbund om fred med honom lät han dem bege sig ut i vildmarken.

21 Nu blev inte antalet av deras döda räknat på grund av att det var så stort, ja, antalet av deras döda var mycket stort bland både nephiter och lamaniter.

22 Och det hände sig att de kastade sina döda i Sidons vatten, och de har flutit bort och begravts i havets djup.

23 Och nephiternas, eller Moronis, härar återvände och kom till sina hus och sina landområden.

24 Och så slutade det artonde året av domarnas regering över Nephis folk. Och så slutade Almas uppteckningar, som skrevs på Nephis plåtar.

Berättelsen om Nephis folk och deras krig och meningsskiljaktigheter under Helamans dagar, enligt Helamans uppteckningar som han förde under sina dagar.

Omfattar kapitel 45 till och med 62.

KAPITEL 45

Helaman tror på Almas ord – Alma profeterar om nephiternas undergång – Han välsignar och förbannar landet – Alma kan ha blivit upptagen av Anden liksom Mose – Osämjan inom kyrkan tilltar. Omkring 73 f.Kr.

SE, nu hände det sig att Nephis folk storligen fröjdade sig eftersom Herren återigen hade befriat dem ur deras fienders händer. Därför tackade de Herren sin Gud. Ja, och de fastade mycket och bad mycket, och de tillbad Gud med mycket stor glädje.

2 Och det hände sig i det nittonde året av domarnas regering över Nephis folk att Alma kom till sin son Helaman och sa till honom: "Tror du de ord som jag talade till dig om dessa uppteckningar som har förts?"

3 Och Helaman sa till honom: "Ja, jag tror."

4 Och Alma sa vidare: "Tror du på Jesus Kristus som ska komma?"

5 Och han sa: "Ja, jag tror alla de ord som du har talat."

6 Och Alma sa vidare till honom: "Kommer du att lyda mina befallningar?"

7 Och han sa: "Ja, jag ska lyda dina befallningar av hela mitt hjärta."

8 Då sa Alma till honom: "Välsignad är du. Och Herren ska ge dig framgång i detta land.

9 Men se, jag har något att profetera för dig. Men det jag profeterar för dig ska du inte tillkännage. Ja, det jag profeterar för dig ska inte tillkännages förrän profetian har gått i uppfyllelse. Skriv därför ner de ord jag ska säga.

10 Och dessa är orden: Se, jag ser att just detta folk, nephiterna, enligt uppenbarelsens ande som är i mig, efter "fyra hundra år från den tid då Jesus Kristus ska uppenbara sig för dem, ska nedsjunka i otro.

11 Ja, och då ska de se krig och farsoter, ja, hungersnöd och blodsutgjutelse ända till dess Nephis folk är utrotat –

12 ja, och detta sker eftersom de ska nedsjunka i otro och hemfalla åt mörkrets gärningar och åt lösaaktighet och all slags ondska. Ja, jag säger till dig att eftersom de ska synda trots att de har fått så stort ljus och så stor kunskap, ja, jag säger dig att det fjärde släktledet räknat från den dagen inte helt ska dö ut förrän detta stora onda ska ske.

13 Och när den stora dagen kommer, se, då kommer tiden mycket snart då de som nu lever, eller ättlingarna till dem som nu räknas bland Nephis folk, "inte längre ska räknas bland Nephis folk.

14 Men alla som blir kvar och inte omkommer på den stora

45 1a HFS Fasta.
2a Alma 37:1-5; 50:38.
6a HFS Guds bud och befallningar;
Lyda, lydig, lydnad.
8a 1 Ne. 4:14;

Alma 48:15-16, 25.
9a HFS Profetia,
profetera.
10a 1 Ne. 12:10-15;
Hel. 13:9;
Morm. 8:6-7.

b HFS Avfall;
Otro.
11a Jar. 1:10;
Morm. 8:2-3, 6-7.
12a HFS Begär.
13a Hel. 3:16.

och fruktansvärda dagen ska "räknas bland lamaniterna och ska bli som dem, alla utom några få som ska kallas Herrens lärjungar, och dem ska lamaniterna förfölja ^bända till dess de är utrotade. Och på grund av ondska ska denna profetia uppfyllas."

15 Och nu hände det sig att sedan Alma hade sagt detta till Helaman välsignade han honom och även sina andra söner, och han välsignade även jorden för de "rättfärdigas skull.

16 Och han sa: "Så säger Herren Gud: 'aFörbannat vare landet, ja, detta land, till undergång för varje nation, släkte, tungomål och folk som handlar ogudaktigt, när de är fullt mogna.' Och som jag har sagt ska det ske, för detta är Guds förbannelse och ^bvälsignelse över landet. För Herren kan inte se på synd med den 'minsta grad av overseende."

17 Och när nu Alma hade sagt dessa ord välsignade han "kyrkan, ja alla dem som skulle stå fasta i tron från den tiden och allt framgent.

18 Och när Alma hade gjort detta lämnade han Zarahemlas land som för att bege sig till Meleks land. Och det hände sig att han aldrig mera hördes av. Om hans död eller begravning vet vi inget.

19 Se, detta vet vi: Att han var

en rättfärdig man. Och ryktet kom i omlopp i kyrkan att han blev upptagen av Anden eller "begraven av Herrens hand lik-som Mose. Men se, skrifterna säger att Herren tog Mose till sig, och vi antar att han också tog till sig Alma i anden. Och av den anledningen vet vi därför inget om hans död och begravning.

20 Och nu hände det sig i början av det nittonde året av domarnas regering över Nephis folk att Helaman gick ut bland folket för att förkunna ordet för dem.

21 För se, på grund av deras krig med lamaniterna och de många små meningsskiljaktigheter och oroligheter som hade förekommit bland folket blev det nödvändigt att "Guds ord skulle förkunnas för dem, ja, och att ordningen skulle återställas inom hela kyrkan.

22 Därför gick Helaman och hans bröder ut för att återupp-rätta kyrkan i hela landet, ja, i varje stad överallt i det land som Nephis folk innehade. Och det hände sig att de utsåg präster och lärare över alla församlingarna i hela landet.

23 Och nu hände det sig att sedan Helaman och hans bröder hade utsett präster och lärare över församlingarna uppstod det en "meningsskiljaktighet bland dem, och de ville inte ge

14a Moro. 9:24.

b Moro. 1:1–3.

15a Alma 46:10; 62:40.

16a 2 Ne. 1:7;

Alma 37:31;

Eth. 2:8–12.

b L&F 130:21.

c L&F 1:31.

17a HFS Jesu Kristi kyrka.

19a HFS Förvandlade

varelser.

21a Alma 31:5.

23a 3 Ne. 11:28–29.

akt på Helamans och hans bröders ord,

24 utan de blev högmodiga och uppblåsta i sina hjärtan för sina mycket stora ^arikedomars skull. Därför blev de rika i sina ^begna ögon och ville inte ge akt på deras ord om att vandra rätt-rådigt inför Gud.

KAPITEL 46

Amalickiah smider planer på att bli kung – Moroni höjer frihetsbaneret – Han samlar folket till att försvara sin religion – De sant troende kallas kristna – En återstod av Josef ska bevaras – Amalickiah och avfallingar flyr till Nephis land – De som inte stöder frihetens sak blir avrättade. Omkring 73–72 f.Kr.

OCH det hände sig att alla som inte ville hörsamma Helamans och hans bröders ord samlades mot sina bröder.

2 Och se, de vredgades övermåttan, ja, till den grad att de var beslutna att dräpa dem.

3 Och ledaren för dem som vredgades på sina bröder var en stor och stark man, och hans namn var Amalickiah.

4 Och Amalickiah önskade bli kung, och de som vredgades önskade också att han skulle bli deras kung. Och de flesta av dem var landets ^alägre domare, och de strävade efter makt.

5 Och de hade förletts av Amalickiahs smicker, att om de ville stödja honom och insätta

honom som sin kung skulle han göra dem till härskare över folket.

6 På så sätt förleddes de av Amalickiah till meningsskiljaktigheter trots Helamans och hans bröders predikningar, ja, trots deras mycket stora omsorg om kyrkan, för de var högpräster över kyrkan.

7 Och det fanns många i kyrkan som trodde på Amalickiahs smickrande ord, och därför avvek de även från kyrkan. Och därför var Nephis folks tillstånd ytterst osäkert och farligt, trots den stora ^aseger som de vunnit över lamaniterna och deras stora glädje över sin befrielse genom Herrens hand.

8 Sålunda ser vi hur ^afort människobarnen glömmer Herren sin Gud, ja, hur snara de är till att göra ont och till att låta sig förledas av den onde.

9 Ja, och vi ser även hur stor ^aogudaktighet en mycket ogudaktig människa kan orsaka bland människobarnen.

10 Ja, vi ser att Amalickiah, eftersom han var en man med listiga planer och en man av många smickrande ord, kunde förleda många människors hjärtan till att handla ogudaktigt, ja, och till att försöka förgöra Guds kyrka ^aoch ominstetgöra den ^afrihetens grundval som Gud hade gett dem, eller den välsignelse som Gud hade sänt ut över landet för de ^brättfärdigas skull.

24a HFS Rikedomar.

b HFS Högmod.

46 4a Mosiah 29:11, 28–29.

7a Alma 44:19–20.

8a Hel. 12:2, 4–5.

9a Mosiah 29:17–18.

10a 2 Ne. 1:7;

Mosiah 29:32.

b 2 Ne. 1:7.

11 Och nu hände det sig att när Moroni, som var "högste här-förare över nephiternas härar, hörde talas om dessa menings-skiljaktigheter, blev han vred på Amalickiah.

12 Och det hände sig att han rev sönder sin livklädnad. Och han tog ett stycke av den och skrev på det: "Till minne av vår Gud och vår religion och frihet och vår fred, våra hustrur och våra barn." Och han fäste det på änden av en stång.

13 Och han satte på sig sin huvudplåt och sin bröstplåt och sina sköldar och fäste sin rustning om sina höfter. Och han tog stängen på vars ände hans sönderrivna livklädnad var fäst (och han kallade den frihets-baneret), och han böjde sig till jorden och bad mäktigt till sin Gud att frihetens välsignelser skulle vila över hans bröder så länge en grupp kristna skulle finnas kvar att besitta landet –

14 för så kallades alla de som uppriktigt trodde på Kristus och som tillhörde Guds kyrka av dem som inte tillhörde kyrkan.

15 Och de som tillhörde kyrkan var trofasta. Ja, alla de som uppriktigt trodde på Kristus tog med glädje på sig "Kristi namn eller benämningen ^bkristna, som de fick på grund av sin tro på Kristus som skulle komma.

16 Och därför bad Moroni vid detta tillfälle att de kristnas sak och landets frihet skulle främjas.

17 Och det hände sig att när han hade utgjutit sin själ för Gud kallade han hela landet som låg söder om landet "Ödeläggelse, ja, kort sagt, hela landet både i norr och söder, för ett utvalt land och frihetens land.

18 Och han sa: "Gud ska förvisso inte tillåta att vi som föraktas för att vi tar på oss Kristi namn blir nedtrampade och förgjorda förrän vi själva drar det på oss genom våra egna överträdelser."

19 Och när Moroni hade sagt dessa ord gick han ut bland folket och svängde det från sin "klädnad avrivna stycket i luften, så att alla skulle kunna se skriften som han hade skrivit på det avrivna stycket, och han ropade med hög röst och sa:

20 "Se, alla som vill upprätthålla detta baner i landet må nu träda fram i Herrens kraft och ingå ett förbund om att de ska försvara sina rättigheter och sin religion, så att Herren Gud kan välsigna dem."

21 Och det hände sig att när Moroni hade utropat dessa ord, se, då kom folket springande med rustningen fäst om sina höfter. De rev sönder sina kläder till tecken på, eller som ett förbund om, att de inte skulle överge Herren sin Gud, eller med andra ord: Om de skulle överträda Guds bud eller falla i överträdelse och "skämmas för att ta på sig Kristi

11a Alma 43:16–17.

12a Neh. 4:14; Alma 44:5.

15a Mosiah 5:7–9.

b Apg. 11:26;

1 Petr. 4:16.

17a Alma 22:30–31.

19a HFS Baner.

21a 1 Ne. 8:25–28;

Morm. 8:38.

namn, skulle Herren slita sönder dem liksom de hade slitit sönder sina kläder.

22 Detta var nu det förbund som de slöt, och de kastade sina kläder för Moronis fötter och sa: "Vi sluter förbund med vår Gud om att vi ska förgås liksom våra bröder i landet norrut om vi faller i överträdelse. Ja, må han kasta oss för våra fienders fötter liksom vi har kastat våra kläder för dina fötter för att bli nedtrampade om vi faller i överträdelse."

23 Moroni sa till dem: "Se, vi är en återstod av Jakobs avkomlingar, ja, vi är en återstod av "Josefs ^bavkomlingar, vars "livklädnad hans bröder rev i många stycken. Ja, och låt oss nu komma ihåg att hålla Guds bud, annars ska våra kläder rivas sönder av våra bröder, och vi ska kastas i fängelse eller bli sålda eller dräpta.

24 Ja, låt oss bevara vår frihet som en "återstod av Josef, ja, låt oss komma ihåg Jakobs ord innan han dog, för se, han såg att en del av återstoden av Josefs livklädnad hade bevarats och inte förstörts. Och han sa: 'Liksom denna återstod av min sons kläder har bevarats ska en ^båterstod av min sons avkomlingar bevaras av Guds hand och tas till honom, medan de övriga av Josefs avkomlingar ska förgås liksom återstoden av hans kläder.

25 Men se, detta orsakar sorg i

min själ. Ändå gläds min själ åt min son på grund av den del av hans avkomlingar som Gud ska ta till sig.'

26 Och se, detta var Jakobs ord.

27 Och vem vet om inte den återstod av Josefs avkomlingar som ska förgås liksom hans kläder, är de som avvikit från oss? Ja, och om det inte är vi själva, om vi inte står fasta i tron på Kristus."

28 Och nu hände det sig att när Moroni hade sagt dessa ord gick han ut, och sände även bud till alla delar av landet där det fanns meningsskiljaktigheter, och samlade alla dem som önskade försvara sin frihet, och ålade dem att motstå Amalickiah och dem som hade avvikit, vilka kallades amalickiahiter.

29 Och det hände sig att när Amalickiah såg att Moronis folk var talrikare än amalickiahiterna – och han även såg att hans folk var osäkra på om den sak som de hade anslutit sig till var rättvis – tog han dem av sitt folk som så önskade och begav sig till Nephis land, eftersom han fruktade att han inte skulle nå sitt mål.

30 Nu ansåg Moroni det inte rådligt att lamaniterna skulle bli starkare. Därför tänkte han skära av vägen för Amalickiahs folk eller föra dem tillbaka och ta livet av Amalickiah. Ja, för han visste att denne skulle hetsa lamaniterna till vrede mot dem och förmå dem att dra ut i strid

23a HFS Josef, Jakobs son.
b 1 Mos. 49:22–26;
1 Ne. 5:14–15.

c 1 Mos. 37:3, 31–36.
24a Amos 5:15;
3 Ne. 5:21–24; 10:17.

b 2 Ne. 3:5–24;
Eth. 13:6–7.

mot dem. Och detta visste han att Amalickiah skulle göra för att kunna uppnå sina avsikter.

31 Därför ansåg Moroni det rådligt att samla sina härar, vilka hade samlats och beväpnat sig och ingått ett förbund om att bevara freden. Och det hände sig att han tog sin här och tågade ut i vildmarken med sina tält för att skära av vägen för Amalickiah i vildmarken.

32 Och det hände sig att han gjorde som han tänkt och tågade ut i vildmarken och gensköt Amalickiahs härar.

33 Och det hände sig att Amalickiah flydde med ett litet antal av sina män medan återstoden överlämnades i Moronis händer fördes tillbaka till Zarahemlas land.

34 Nu var Moroni en man som hade "tillsatts av överdomarna och folkets röst, och därför hade han befogenhet att göra som han önskade med nephiternas härar, att uppbåda och utöva myndighet över dem.

35 Och det hände sig att han lät avrätta alla de amalickiahiter som inte ville ingå ett förbund om att stödja frihetens sak, så att de skulle kunna bevara ett fritt styrelsesätt. Och det var endast några få som avböjde frihetens förbund.

36 Och det hände sig även att han lät resa frihetsbaneret på alla torn i hela det land som var i nephiternas besittning. Och sålunda införde Moroni frihetsbaneret bland nephiterna.

37 Och de började åter få fred i landet. Och sålunda upprätthöll de fred i landet nästan till slutet av det nittonde året av domarnas regering.

38 Och Helaman och "högprästererna upprätthöll även ordningen i kyrkan, ja, under fyra års tid hade de stor frid och glädje i kyrkan.

39 Och det hände sig att det var många som dog med fast "tro på att deras själar var återlösta av Herren Jesus Kristus. Därför lämnade de denna värld med glädje.

40 Och det var några som dog av febersjukdomar, som under vissa årstider förekom mycket ofta i landet – men inte så många av feber, tack vare de goda egenskaperna hos de många "växter och rötter som Gud hade berett för att ta bort orsaken till de sjukdomar som människor utsattes för på grund av klimatet –

41 men det var många som dog av hög ålder. Och de som dog i tron på Kristus är "lyckliga i honom, vilket vi måste anta.

KAPITEL 47

Amalickiah begagnar sig av förräderi, mord och intriger för att bli lamaniternas kung – De nephitiska avfällingarna är ogudaktigare och grymmare än lamaniterna. Omkring 72 f.Kr.

Nu återvänder vi i vår uppteckning till Amalickiah och dem som hade "flytt med honom ut

34a Alma 43:16.
38a Alma 46:6.

39a Moro. 7:3, 41.
40a L&F 89:10.

41a Upp. 14:13.
47 1a Alma 46:33.

i vildmarken. För se, han hade tagit dem som följde honom och gått upp till ^bNephis land bland lamaniterna, och han hetsade lamaniterna till vrede mot Nephis folk så att lamaniternas kung sände ut en kungörelse i hela sitt land, bland hela sitt folk, om att de åter skulle samlas för att gå ut till strid mot nephiterna.

2 Och det hände sig att när kungörelsen gått ut bland dem blev de mycket förskräckta. Ja, de var rädda för att göra kungen missnöjd, och de var också rädda för att gå ut i strid mot nephiterna, av fruktan för att förlora sina liv. Och det hände sig att de inte ville, eller större delen av dem inte ville, lyda kungens befallningar.

3 Och nu hände det sig att kungen vredgades på grund av deras olydnad. Därför gav han Amalickiah befälet över den del av hans här som lydde hans befallningar och befallde honom att gå ut och tvinga dem att ta till vapen.

4 Och se, det var vad Amalickiah önskade, för eftersom han var en mycket förslagen man i att göra ont planerade han i sitt hjärta att avsätta lamaniternas kung.

5 Och nu hade han fått befälet över den del av lamaniterna som stödde kungen. Och han försökte vinna gehör hos dem som inte var lojala. Därför gick han ut till den plats som kallades "Onidah, för dit hade alla lamaniter flytt, för de upptäckte

att hären närmade sig och eftersom de trodde att den kom för att förgöra dem flydde de till Onidah, till vapenplatsen.

6 Och de hade utsett en man till att vara deras kung och ledare och i sitt sinne var de fast beslutna att inte låta sig tvingas att gå ut mot nephiterna.

7 Och det hände sig att de hade samlats på toppen av det berg som kallades Antipas för att bereda sig för strid.

8 Nu var det inte Amalickiahs avsikt att strida mot dem såsom kungen hade befallt. Se, i stället var det hans avsikt att vinna gehör hos lamaniternas härar så att han kunde ta befälet över dem och avsätta kungen och ta riket i besittning.

9 Och se, det hände sig att han lät sin här slå upp sina tält i den dal som låg nära berget Antipas.

10 Och det hände sig att han under natten i hemlighet sände en budbärare till berget Antipas med begäran att ledaren för dem som fanns på berget, vars namn var Lehonti, skulle komma ner till foten av berget för han önskade tala med honom.

11 Och det hände sig att när Lehonti fått budskapet vågade han inte gå ner till foten av berget. Och det hände sig att Amalickiah åter sände bud, en andra gång, och bad honom komma ner. Och det hände sig att Lehonti inte ville. Då sände han åter bud, en tredje gång.

12 Och det hände sig att när

Amalickiah fann att han inte kunde få Lehonti att komma ner från berget gick han upp på berget, nästan ända till Lehontis läger. Och han sände åter bud, en fjärde gång, till Lehonti, med begäran om att han skulle komma ner och att han skulle ta sin vaktstyrka med sig.

13 Och det hände sig att när Lehonti hade kommit ner med sina livvakter till Amalickiah, bad Amalickiah honom att komma ner med sin här under natten och omringa de män i deras läger som kungen hade gett honom befälet över, och sa att han skulle överlämna dem i Lehontis händer om denne gjorde honom (Amalickiah) till näst högste ledare över hela hären.

14 Och det hände sig att Lehonti kom ner med sina män och omringade Amalickiahs män så att de innan de vaknade i gryningen var omringade av Lehontis härar.

15 Och det hände sig att när de såg att de var omringade väddade de till Amalickiah att låta dem förena sig med sina bröder så att de inte blev dräpta. Och detta var just vad Amalickiah önskade.

16 Och det hände sig att han överlämnade sina män "tvärt emot kungens befallningar. Nu var detta just vad Amalickiah önskade för att han skulle kunna genomföra sina planer att avsätta kungen.

17 Nu var det sed bland lamaniterna, om deras högste ledare

blev dödad, att utse den näst högste ledaren till sin högste ledare.

18 Och det hände sig att Amalickiah lät en av sina tjänare gradvis förgifta Lehonti så att han dog.

19 När nu Lehonti var död utsåg lamaniterna Amalickiah till sin ledare och högste härförare.

20 Och det hände sig att Amalickiah tågade med sina härar (för han hade fått som han ville) till Nephis land, till staden Nephi som var huvudstaden.

21 Och kungen kom ut med sina livvakter för att möta honom eftersom han antog att Amalickiah hade utfört hans befallningar och att Amalickiah hade samlat en så stor här för att dra ut i strid mot nephiterna.

22 Men se, när kungen kom ut för att möta Amalickiah befallde denne sina tjänare att gå kungen till mötes. Och de gick fram och bugade sig för kungen som för att betyga sin vördnad för honom för hans storhets skull.

23 Och det hände sig att kungen räckte ut handen för att resa dem upp som seden var bland lamaniterna till tecken på fred, en sed som de hade övertagit från nephiterna.

24 Och det hände sig att när kungen hade rest upp den förste från marken, se, då genomborrade denne hans hjärta. Och han föll till marken.

25 Då flydde kungens tjänare

och Amalickiahs tjänare upphävde ett skri och sa:

26 "Se, kungens tjänare har genomborrat hans hjärta, och han har fallit och de har flytt. Ja, kom och se."

27 Och det hände sig att Amalickiah befälde att hans härar skulle tåga fram och se vad som hade hänt med kungen. Och när de kommit till platsen och funnit kungen liggande i sitt blod låtsades Amalickiah vara vred och sa: "Må var och en som älskade kungen komma fram och förfölja hans tjänare så att de kan bli dräpta."

28 Och det hände sig att alla de som älskade kungen kom fram när de hörde dessa ord och förföljde kungens tjänare.

29 När nu kungens tjänare såg en här förfölja dem blev de åter förskräckta och flydde ut i vildmarken och kom över till Zarahemlas land och förenade sig med "Ammons folk.

30 Och den här som förföljde dem återvände efter att förgäves ha förföljt dem. Och på så sätt vann Amalickiah genom bedrägeri folkets hjärtan.

31 Och det hände sig att han nästa dag gick in i staden Nephi med sin här och intog staden.

32 Och nu hände det sig att drottningen, när hon fick höra att kungen hade blivit dräpt – för Amalickiah hade sänt en budbärare till drottningen som talade om för henne att kungen hade dräpts av sina tjänare, att han själv hade förföljt dem med

sin här, men förgäves, och att de hade flytt –

33 när drottningen således hade fått detta bud sände hon bud till Amalickiah och bad honom skona stadens folk. Och hon önskade även att han skulle komma in till henne, och hon önskade även att han skulle ta med sig vittnen som kunde vittna om kungens död.

34 Och det hände sig att Amalickiah tog med sig samme tjänare som hade dräpt kungen och alla dem som var med honom och gick in till drottningen, till den plats där hon satt. Och de betygade alla för henne att kungen hade dräpts av sina egna tjänare. Och de sa också: "De har flytt. Vittnar inte detta mot dem?" Och på så sätt underrättade de drottningen angående kungens död.

35 Och det hände sig att Amalickiah sökte drottningens gunst och tog henne till sig som hustru. Och genom detta bedrägeri, och med hjälp av sina sluga tjänare, tillskansade han sig sålunda riket. Ja, han erkändes som kung i hela landet bland alla lamaniternas folk, som "bestod av lamaniter och lemueliter, ismaeliter och alla de nephitiska avfällingarna, från Nephis regering och fram till nuvarande tid.

36 Då nu dessa "avfällingar hade fått samma undervisning och samma kunskap av nephiterna, ja, då de hade undervisats i samma ^bkunskap om Herren,

29a Alma 43:11–12.
HFS Anti-nephi-lehiter.

35a Jakob 1:13–14.
36a HFS Avfall.

b Hebr. 10:26–27;
Alma 24:30.

är det ändå märkligt att se att de, inte långt efter sitt avfall, blev mer förhårdade och ‐obotfärdiga och vildare, ogudaktigare och grymmare än lamaniterna. De insöp lamaniternas traditioner och gav efter för lättja och all slags lösaktighet, ja, de glömde helt Herren sin Gud.

KAPITEL 48

Amalickiah uppeggar lamaniterna mot nephiterna – Moroni bereder sitt folk att försvara de kristnas sak – Han gläds åt frihet och oberoende och är en mäktig gudsman. Omkring 72 f.Kr.

OCH nu hände det sig att Amalickiah, så snart han hade tagit över riket, började uppegga lamaniternas hjärtan mot Nephis folk. Ja, han utsåg män till att tala till lamaniterna från deras torn, mot nephiterna.

2 Och sålunda uppeggade han deras hjärtan mot nephiterna till den grad att han mot slutet av det nittonde året av domarnas regering, då han genomfört sina planer så långt, ja, blivit kung över lamaniterna, även sökte bli regent över hela landet, ja, över allt folk som fanns i landet, såväl nephiter som lamaniter.

3 Således hade han genomfört sin plan, för han hade förhårdat lamaniternas hjärtan och förblindat deras sinnen och hetsat dem till vrede så att han hade samlat en talrik härskara för att gå till strid mot nephiterna.

4 För han var besluten att tack vare sitt folks stora antal övervinna nephiterna och försätta dem i träldom.

5 Och följaktligen utsåg han zoramiter till ‐huvudbefälhavare eftersom de bäst kände till nephiternas styrka och deras reträttplatser och deras städers svagaste punkter. Därför utsåg han dem till huvudbefälhavare över sina härar.

6 Och det hände sig att de bröt sitt läger och drog fram mot Zarahemlas land genom vildmarken.

7 Nu hände det sig att medan Amalickiah på detta sätt hade skaffat sig makt genom bedrägeri och svek hade Moroni å andra sidan ‐berett folkets sinnen till att vara trofasta mot Herren sin Gud.

8 Ja, han hade förstärkt nephiternas härar och uppfört små befästningsverk eller reträttplatser och hade kastat upp jordvallar runt omkring för att inhägna sina härar, och likaså byggt murar av sten runt omkring deras städer och landets gränser för att innesluta dem. Ja, runt hela landet.

9 Och i de svagaste befästningarna förlade han det större antalet män. Och på så sätt befäste och stärkte han det land som nephiterna innehade.

10 Och på så sätt gjorde han sig beredd att ‐försvara deras frihet, deras landområden, deras hustrur och deras barn och deras fred, så att de skulle

36c Jer. 8:12.

48 5a Alma 43:6.

7a Alma 49:8.

10a Alma 46:12–13.

kunna leva för Herren sin Gud och så att de skulle kunna upp-rätthålla det som deras fiender kallade de kristnas sak.

11 Och Moroni var en stark och mäktig man. Han var en man med fullkomlig "insikt, ja, en man som inte gladdes åt blodsutgjutelse, en man vars själ gladdes åt sitt lands frihet och oberoende och åt sina bröders frihet från trälldom och slaveri.

12 Ja, han var en man vars hjärta svällde av tacksamhet mot sin Gud för de många förmåner och välsignelser han skänkte hans folk, en man som arbetade mycket hårt för sitt folks "välfärd och trygghet.

13 Ja, och han var en man som stod fast i tron på Kristus, och han hade "med en ed svurit att försvara sitt folk, sina rättigheter och sitt land och sin religion, även om det skulle kräva hans blod.

14 Nu hade nephiterna blivit lärda att försvara sig mot sina fiender även om det skulle kräva blodsutgjutelse. Ja, de hade också blivit lärda att "aldrig förolämpa någon, ja, att aldrig höja svärdet utom mot en fiende och utom för att försvara sina liv.

15 Och det var deras tro att om de så gjorde skulle Gud ge dem framgång i landet, eller med andra ord: Om de var trofasta i att hålla Guds bud skulle han ge

dem framgång i landet. Ja, han skulle mana dem att fly eller bereda sig för krig, beroende på faran.

16 Och likaså trodde de att Gud skulle låta dem veta vart de skulle gå för att försvara sig mot sina fiender och att Herren skulle rädda dem om de gjorde så. Och detta var Moronis tro, och hans hjärta jublade över detta, "inte över blodsutgjutelse utan över att göra gott och bevara sitt folk, ja, över att hålla Guds bud och stå emot ondskan.

17 Ja, sannerligen, sannerligen säger jag er att om alla människor hade varit, och vore, och alltid skulle vara som Moroni, se, då skulle själva helvetets krafter ha skakats för evigt, ja, "djävulen skulle aldrig få makt över människobarnens hjärtan.

18 Se, han var en sådan man som Ammon, Mosiahs son, ja, och även som Mosiahs andra söner, ja, och även som Alma och hans söner, för de var alla gudsmän.

19 Se, Helaman och hans bröder tjänade folket lika villigt som Moroni. För de predikade Guds ord och de döpte till omvändelse alla människor som ville lyssna till deras ord.

20 Och sålunda gick de ut, och folket "ödmjukade sig tack vare deras ord så att de blev storligen ^bgynnade av Herren. Och

11a HFS Förstå, förstånd.

12a HFS Välfärd.

13a Alma 46:20–22.

14a Alma 43:46–47;

3 Ne. 3:20–21;

Morm. 3:10–11;

L&F 98:16.

16a Alma 55:19.

17a 1 Ne. 22:26; 3 Ne. 6:15.

20a HFS Ödmjuk,

ödmjukhet.

b 1 Ne. 17:35.

därför var de fria från krig och inbördes stridigheter, ja, under fyra års tid.

21 Men som jag har sagt, mot slutet av det nittonde året tvingades de, ja, trots sin inbördes fred, att motvilligt strida mot sina bröder lamaniterna.

22 Ja, kort sagt, deras krig mot lamaniterna upphörde inte på många år trots deras stora motvilja.

23 Se, de var ^aledsna över att behöva ta till vapen mot lamaniterna eftersom de inte gladdes åt blodsutgjutelse. Ja, och inte bara detta – de var ledsna över att vara medlen till att sända så många av sina bröder ut från denna värld in i en evig värld, oförberedda på att möta sin Gud.

24 Ändå kunde de inte finna sig i att lägga ner sina liv så att deras ^ahustrur och deras barn massakrerades med barbarisk grymhet av de människor som en gång hade varit deras bröder, ja, och som hade ^bavvikit från deras kyrka och hade gått för att förgöra dem genom att förena sig med lamaniterna.

25 Ja, de kunde inte uthärda att deras bröder skulle glädja sig över nephiternas blod så länge det fanns några som höll Guds bud, för Herrens löfte var, att om de höll hans bud skulle de få framgång i landet.

KAPITEL 49

*De invaderande lamaniterna för-
mår inte inta de befästa städerna*

*Ammonihah och Noa – Amalickiah
förbannar Gud och svär att dricka
Moronis blod – Helaman och hans
bröder fortsätter att stärka kyrkan.
Omkring 72 f.Kr.*

OCH nu hände det sig i den elfte månaden av det nittonde året på den tionde dagen i månaden att lamaniternas härar sågs närma sig Ammonihahs land.

2 Och se, staden hade byggts upp igen och Moroni hade förlagt en här vid stadens utkant, och de hade kastat upp jord runt omkring för att skydda sig mot lamaniternas pilar och stenar. För se, dessa stred med stenar och med pilar.

3 Se, jag sa att staden ^aAmmonihah hade byggts upp igen. Jag säger till er: Ja, den hade delvis byggts upp igen. Och eftersom lamaniterna på grund av folkets ondska tidigare hade förstört den trodde de att den återigen skulle bli ett lätt byte för dem.

4 Men se, stor blev deras besvikelse. För se, nephiterna hade grävt upp en jordvall runt omkring sig som var så hög att lamaniterna inte kunde slunga sina stenar och pilar mot dem så att de gjorde verkan, och inte heller kunde de anfälla dem utom genom ingången.

5 Nu var lamaniternas huvudbefälhavare mycket förundrade över den visdom med vilken nephiterna hade iordningställt sina tillflyktsorter.

6 Nu hade lamaniternas ledare

23a L&F 42:45.
24a Alma 46:12.

^b HFS Avfall.
49 3a Alma 16:2–3, 9, 11.

trott, ja, de trodde att de tack vare sitt stora antal skulle ha fördel därav och kunna överfalla dem som de dittills hade gjort. Ja, och de hade också utrustat sig med sköldar och med bröstplåtar, och de hade även utrustat sig med kläder av skinn, ja, mycket tjocka kläder för att täcka sin nakenhet.

7 Och sålunda förberedda trodde de att de med lätthet skulle övervinna och underkasta sina bröder träldomens ok eller dräpa och massakrera dem efter behag.

8 Men se, till deras gränslösa förvåning var dessa "förberedda för dem på ett sätt som aldrig tidigare hade förekommit bland Lehis barn. Nu var de förberedda för lamaniterna och att strida enligt Moronis anvisningar.

9 Och det hände sig att lamaniterna, eller amalickiahiterna, var mycket förvånade över deras sätt att förbereda sig för krig.

10 Om nu kung Amalickiah själv hade kommit ner från "Nephis land i spetsen för sin här skulle han kanske ha låtit lamaniterna anfalla nephiterna vid staden Ammonihah, för se, han bekymrade sig inte över sitt folks blod.

11 Men se, Amalickiah kom inte själv ut till strid. Och se, hans huvudbefälhavare vågade inte anfalla nephiterna vid staden Ammonihah, för Moroni hade förändrat nephiternas sätt

att strida på ett sådant sätt att lamaniterna blev besvikna över deras reträttplatser och att de inte kunde anfalla dem.

12 Därför drog de sig tillbaka till vildmarken och bröt sitt läger och tågade mot Noas land i tron att det skulle vara den näst bästa platsen för ett anfall mot nephiterna.

13 För de visste inte att Moroni hade befäst eller byggt "försvarsverk åt varje stad runt om i hela landet. Därför tågade de fram mot Noas land med fast beslutsamhet, ja, deras huvudbefälhavare kom fram och svor med en ed att de skulle förgöra folket i den staden.

14 Men se, till deras förvåning hade staden Noa, som hittills hade varit en svag plats, nu blivit starkt befäst med hjälp av Moroni, ja, ännu starkare än staden Ammonihah.

15 Och se, detta var klokt av Moroni, för han hade antagit att de skulle bli förskräckta vid staden Ammonihah och att de, eftersom staden Noa hittills hade utgjort den svagaste delen av landet, därför skulle tåga dit för att strida. Och på så sätt gick det som han önskat.

16 Och se, Moroni hade utsett Lehi till att vara huvudbefälhavare över männen i den staden, och det var "samme Lehi som kämpade mot lamaniterna i dalen öster om floden Sidon.

17 Och se, nu hände det sig att när lamaniterna fick veta att

Lehi hade befälet över staden blev de återigen besvikna, för de var mycket rädda för Lehi. Men deras huvudbefälhavare hade med en ed svurit att anfälla staden, och därför lät de sina härar rycka fram.

18 Och se, lamaniterna kunde inte komma in i deras försvarsverk någon annan väg än genom ingången på grund av höjden på den vall som kastats upp och den djupa löpgrav som grävts runt om, utom vid ingången.

19 Och på så sätt var nephiterna beredda att förgöra alla som försökte klättra upp och tränga in i befästningsverket någon annan väg, genom att kasta över stenar och pilar mot dem.

20 Sålunda var de förberedda, ja, en skara av deras starkaste män var redo att med sina svärd och sina slungor slå ner alla som försökte nå fram till deras tillflyktsort genom ingången. Och på så sätt var de redo att försvara sig mot lamaniterna.

21 Och det hände sig att lamaniternas befälhavare förde sina härar fram till ingången och började strida mot nephiterna för att nå fram till deras tillflyktsorter, men se, de drevs tillbaka tid efter annan på ett sådant sätt att de dräptes i ett enormt blodbad.

22 När de nu fann att de inte kunde skaffa sig makt över nephiterna genom ingången började de riva ner deras jordvallar för att kunna få en genomgång för sina härar så att de skulle kunna strida på lika

villkor. Men se, under dessa försök nedmejades de av stenar och pilar som slungades mot dem, och i stället för att deras löpgravar fylldes med jord från de rivna jordvallarna fylldes de delvis med deras dödas och sårades kroppar.

23 På så sätt hade nephiterna all makt över sina fiender, och på så sätt försökte lamaniterna förgöra nephiterna till dess alla deras huvudbefälhavare hade stupat. Ja, och över ett tusen lamaniter hade stupat, medan å andra sidan inte en enda själ av nephiterna hade stupat.

24 Det fanns omkring femtio som var sårade, som hade utsatts för lamaniternas pilar vid ingången, men de skyddades av sina sköldar och sina bröstplåtar och sina huvudplåtar så att deras sår var på benen, många av dem mycket allvarliga.

25 Och det hände sig att när lamaniterna såg att alla deras huvudbefälhavare hade stupat flydde de ut i vildmarken. Och det hände sig att de återvände till Nephis land för att underätta sin kung Amalickiah, som var nephit till börden, om sitt stora nederlag.

26 Och det hände sig att han blev mycket vred på sitt folk eftersom han inte hade fått som han ville med nephiterna, han hade inte underkastat dem träldomens ok.

27 Ja, han var mycket vred och han ^aförbannade Gud och även Moroni och ^bsvor en ed att han

27^a HFS Häda, hädelse.

^b Apg. 23:12.

skulle dricka hans blod, och detta för att Moroni hade hållit Guds befallningar genom att göra förberedelser för sitt folks säkerhet.

28 Och det hände sig att Nephis folk å andra sidan "tackade Herren sin Gud för hans ojämförliga makt att befria dem ur deras fienders händer.

29 Och så slutade det nittonde året av domarnas regering över Nephis folk.

30 Ja, och de hade oavbruten fred inbördes och mycket stor framgång i kyrkan tack vare den uppmärksamhet och flit som de ägnade Guds ord, vilka förkunnades för dem av Helaman och Shiblön och Corianton och Ammon och hans bröder, ja, och av alla dem som hade ordinerats enligt "Guds heliga orden och som döpts till omvändelse och sänts ut för att predika bland befolkningen.

KAPITEL 50

Moroni befäster nephiternas länder – De bygger många nya städer – Krig och blodsutgjutelse drabbade nephiterna i deras ogudaktighets och avskyvärdheters dagar – Morianton och hans avfällingar besegras av Teancum – Nephiah dör och hans son Pahoran intar domarsätet. Omkring 72–67 f.Kr.

OCH nu hände det sig att Moroni inte slutade göra förberedelser för krig eller att försvara sitt folk mot lamaniterna. För i början av

det tjugonde året av domarnas regering lät han sina härar börja gräva upp högar med jord runt omkring alla städerna i hela det land som nephiterna innehade.

2 Och överst på dessa jordvallar såg han till att det fanns timmer, ja, stockverk upp till manshöjd runt omkring städerna.

3 Och ovanpå dessa stockverk lät han bygga en palissad av spetsade pålar runt omkring på stockarna, och de var starka och höga.

4 Och han lät uppföra torn med utsikt över detta spetsade pålverk, och han lät bygga skyddsvärn på dessa torn så att lamaniternas stenar och pilar inte kunde skada dem.

5 Och de förbereddes så att de från toppen därav kunde kasta stenar, alltefter eget val och styrka, och dräpa den som försökte närma sig stadens murar.

6 På så sätt förberedde Moroni fästen mot fiendernas anfall runt omkring alla städer i hela landet.

7 Och det hände sig att Moroni lät sina härar dra ut i den östra vildmarken. Ja, och de drog ut och drev bort alla lamaniter i den östra vildmarken till deras egna länder som låg söder om Zarahemlas land.

8 Och Nephis land sträckte sig från det östra havet rakt över till det västra.

9 Och det hände sig att när Moroni hade drivit bort alla lamaniter från den östra vild-

marken, som låg norr om deras egna besittningars länder, lät han invånarna i Zarahemlas land och i landet runt omkring gå ut i den östra vildmarken, ända ut till havet, och ta landet i besittning.

10 Och han satte även ut härar söderut vid gränserna till deras besittningar och lät dem uppföra "befästningar så att de kunde skydda sina härar och sitt folk mot deras fienders händer.

11 Och på så sätt skar han av vägen till lamaniternas fästen i den östra vildmarken, ja, och likaså i väster, och han befäste gränsen mellan nephiter och lamaniter mellan Zarahemlas land och Nephis land, från det västra havet och förbi floden Sidons källa. Nephiterna besatte allt land norrut, ja, även hela landet norr om landet Ymnighet, allt efter eget val.

12 På så sätt försökte Moroni med sina härar, som dagligen tillväxte tack vare den tillförsikt om beskydd som hans arbete erbjöd dem, avskära lamaniternas styrka och makt från nephiternas egendomsländer så att de inte skulle ha någon makt över dessa egendomsländer.

13 Och det hände sig att nephiterna började grundlägga en stad, och de gav staden namnet Moroni. Och den låg vid det östra havet och den låg söderut vid gränsen till lamaniternas besittningar.

14 Och de började även lägga grunden till en stad mellan staden Moroni och staden Aron

vid gränserna till Aron och Moroni. Och de gav staden och landet namnet Nephiah.

15 Och under samma år började de även bygga många städer norrut, en på ett särskilt sätt som de kallade Lehi och som låg norrut vid havet.

16 Och så slutade det tjugonde året.

17 Och i dessa gynnsamma omständigheter befann sig Nephis folk i början av det tjuugo och första året av domarnas regering över Nephis folk.

18 Och de hade mycket framgång och blev mycket rika, ja, och de förökade sig och växte sig starka i landet.

19 Och sålunda ser vi hur barmhärtig och rättvis Herren är i allt sitt handlande, så att alla hans ord till människobarnen uppfylls. Ja, vi kan se att de ord han talade till Lehi besannas även denna gång, och de löd:

20 "Välsignade är du och dina barn. Och de ska bli välsignade så att de, i den mån som de håller mina bud, ska få framgång i landet. Men kom ihåg att i den mån som de inte håller mina bud ska de "avskäras från Herrens närhet."

21 Och vi ser att dessa löften har besannats för Nephis folk, för det var deras gräl och deras stridigheter, ja, deras mord och deras plundringar, deras avgudadyrkan, deras hor och deras avskyvärdheter, vilka förekom bland dem, som orsakade dem deras krig och deras förödelse.

22 Och de som var trofasta i

att hålla Herrens bud blev alltid räddade, medan tusentals av deras ogudaktiga bröder överlämnades till trälldom eller till att falla för svärd eller till att nedsjunka i otro och blandas med lamaniterna.

23 Men se, aldrig hade Nephis folk sedan Nephis dagar haft en "lyckligare tid än de hade i Moronis dagar, ja, i just denna tid, under det tjugo och första året av domarnas regering.

24 Och det hände sig att även det tjugo och andra året under domarnas regering slutade i fred, ja, och likaså det tjugo och tredje året.

25 Och det hände sig att i början av det tjugo och fjärde året av domarnas regering skulle det även ha varit fred bland Nephis folk, om det inte hade varit för en "tvist som uppstod bland dem angående Lehis land och Moriantons land, som gränsade till Lehis land, och båda dessa låg ute vid havet.

26 För se, folket som bebodde Moriantons land gjorde anspråk på en del av Lehis land. Därför uppstod en så hetsig tvist mellan dem att Moriantons folk grep till vapen mot sina bröder, och de var beslutna att dräpa dem med svärd.

27 Men se, folket som bebodde Lehis land flydde till Moronis läger och vädjade till honom om hjälp, för se, det var inte de som hade felat.

28 Och det hände sig att när Moriantons folk, som leddes av

en man vid namn Morianton, fick veta att Lehis folk hade flytt till Moronis läger, greps de av stor fruktan att Moronis härar skulle anfalla och förgöra dem.

29 Därför ingav Morianton i deras hjärtan att de skulle fly till landet norrut, som var täckt av stora vattensamlingar, och ta i besittning det land som låg norrut.

30 Och se, de skulle ha genomfört denna plan (vilket skulle ha varit att beklaga), men se, Morianton, som var en man med mycket häftigt humör, blev vred på en av sina tjänarinnor och överföll henne och slog henne svårt.

31 Och det hände sig att hon flydde och kom över till Moronis läger och berättade för Moroni allt som hade hänt, och även om deras avsikt att fly till landet norrut.

32 Och se, folket som var i landet Ymnighet, eller rättare sagt Moroni, fruktade att de skulle hörsamma Moriantons ord och förena sig med hans folk och på så sätt inta dessa delar av landet, vilket skulle leda till allvarliga följder för Nephis folk, ja, följder som skulle kunna tillintetgöra deras "frihet.

33 Därför sände Moroni ut en fullt utrustad här för att genskjuta Moriantons folk och hejda deras flykt till landet norrut.

34 Och det hände sig att de inte hann upp dem förrän de hade kommit till gränserna till landet "Ödeläggelse. Och där

23a Mosiah 2:41.
25a HFS Stridigheter.

32a HFS Fri, frihet.
34a Alma 46:17.

hann de upp dem vid det smala pass som ledde längs havet in i landet norrut, ja, längs havet i väster och i öster.

35 Och det hände sig att hären som utsändes av Moroni och leddes av en man vid namn Teancum stötte på Moriantons folk. Och så orubbliga var Moriantons folk (inspirerade av hans ogudaktighet och smickrande ord) att en strid uppstod mellan dem, i vilken Teancum dräpte Morianton och besegrade hans här och tog dem tillfånga och återvände till Moronis läger. Och så slutade det tjugo och fjärde året av domarnas regering över Nephis folk.

36 Och på så sätt fördes Moriantons folk tillbaka. Och när de förbundit sig att hålla fred återfick de Moriantons land, och en union bildades mellan dem och Lehis folk, och de återfick även sina landområden.

37 Och det hände sig att samma år som Nephis folk åter fick fred dog Nephiah, den andre överdomaren, sedan han innehaft domarsätet med fullkomlig rättrådighet inför Gud.

38 Ändå hade han vägrat att av Alma ta emot de uppteckningar och andra ting som Alma och hans fäder hade ansett som högst heliga. Därför hade Alma överlämnat dem åt sin son, Helaman.

39 Se, det hände sig att Nephiahs son utsågs att inta domarsätet i sin fars ställe, ja, han utsågs till överdomare och regent över folket, med en ed och en helig förordning att

döma rättfärdigt och att bevara freden och folkets frihet och att tillförsäkra dem deras heliga förmåner att tillbe Herren, sin Gud, ja, att stödja och vidmakthålla Guds sak i alla sina dagar och att ställa de ogudaktiga till doms för sina brott.

40 Och se, hans namn var Pahoran. Och Pahoran intog sin fars plats och började vid slutet av det tjugo och fjärde året att regera över Nephis folk.

KAPITEL 51

Kungsmännen söker ändra lagen och insätta en kung – Pahoran och frimännen stöds av folkets röst – Moroni tvingar kungsmännen att försvara sitt land eller bli avrättade – Amalickiah och lamaniterna intar många befästa städer – Teancum slår tillbaka den lamanitiska invasionen och dräper Amalickiah i hans tält. Omkring 67–66 f.Kr.

OCH nu hände det sig i början av det tjugo och femte året av domarnas regering över Nephis folk att de hade upprättat fred mellan Lehis folk och Moriantons folk angående deras landområden och hade inlett det tjugo och femte året i fred.

2 Ändå bevarade de inte länge en fullständig fred i landet, för det började uppstå en strid bland folket angående överdomaren Pahoran. För se, det fanns en del bland folket som önskade att vissa punkter i lagen skulle ändras.

3 Men se, Pahoran ville inte förändra eller tillåta någon ändring i lagen. Därför hörsam-

made han inte dem som insänt sina röster med begäran om ändring i lagen.

4 Därför blev de som önskade att lagen skulle ändras vreda på honom och ville inte längre ha honom som överdomare i landet. Därför uppstod en hetsig ordstrid om den saken, men det kom inte till blodsutgjutelse.

5 Och det hände sig att de som ville att Pahoran skulle avsättas från domarsätet kallades kungsmän, för de önskade att lagen skulle ändras så att den fria regeringen kunde störts och en kung insätts över landet.

6 Och de som önskade behålla Pahoran som överdomare i landet tog sig namnet frimän. Och på så sätt uppstod sönderingen bland dem, för frimännen hade svurit, eller slutit förbund om, att behålla sina rättigheter och sin religions förmaner genom en fri regering.

7 Och det hände sig att denna stridsfråga avgjordes genom folkets röst. Och det hände sig att folkets röst blev till frimännens fördel så att Pahoran behöll domarsätet, vilket orsakade stor glädje bland Pahorans bröder och även bland många av frihetsvännerna, som också tystade kungsmännen så att de inte vågade motsätta sig utan blev tvungna att stödja frihetens sak.

8 Nu var de som ville ha kungar män av "förnäm börd, och de eftertraktade att bli

kungar, och de understöddes av dem som eftertraktade makt och myndighet över folket.

9 Men se, detta var en olämplig tid för sådana stridigheter bland Nephis folk, för se, Amalickiah hade åter hetsat lamaniternas folks hjärtan mot det nephitiska folket, och han höll på att samla krigare från alla delar av sitt land och beväpnade dem och förberedde dem med all iver för strid, för han hade "svurit att dricka Moronis blod.

10 Men se, vi ska märka att det var ett förhastat löfte som han gav. Dock gjorde han sig och sina härar redo att dra ut i strid mot nephiterna.

11 Nu var hans härar inte så stora som de tidigare hade varit eftersom många tusen hade dräpts av nephiternas hand. Men trots deras stora förlust hade Amalickiah samlat en övermåttan stor här så att han inte fruktade att dra ner till Zarahemlas land.

12 Ja, till och med Amalickiah själv drog ner i spetsen för lamaniterna, och det var i det tjuugo och femte året av domarnas regering, och det hände samtidigt som de hade börjat avgöra stridigheterna angående överdomaren Pahoran.

13 Och det hände sig att när de män som kallades kungsmän fick höra att lamaniterna var på väg ner för att strida mot dem gladdes de i sina hjärtan och de vägrade gripa till vapen, för de var så vreda på överdomaren

och på "frihetsvännerna att de inte ville gripa till vapen för att försvara sitt land.

14 Och det hände sig att när Moroni såg detta och dessutom såg att lamaniterna kom in över landets gränser, vredgades han storligen på grund av de människors motsträvighet som han hade arbetat med så stor iver för att beskydda, ja, han vredgades storligen. Hans själ var fylld av vrede mot dem.

15 Och det hände sig att han sände en anhållan, med folkets röst, till landets regent med begäran om att han skulle läsa den och ge honom (Moroni) befogenhet att tvinga dessa avfallingar att försvara sitt land eller också avrätta dem.

16 För det viktigaste för honom var att göra slut på sådana stridigheter och sådana meningsskiljaktigheter bland folket. För se, detta hade hitills varit orsaken till all deras förödelse. Och det hände sig att denna begäran beviljades enligt folkets röst.

17 Och det hände sig att Moroni befallde sin här att anfalla dessa kungsmän, att slå ner deras högmod och deras högfärd och jämna dem med marken, om de inte ville gripa till vapen och stödja frihetens sak.

18 Och det hände sig att härarna tågade ut mot dem, och de slog ner deras högmod och deras högfärd så att de som lyfte sina vapen för att strida

mot Moronis män höggs ner och jämnades med marken.

19 Och det hände sig att fyra tusen av dessa "avfallingar höggs ner med svärd, och de ledare som inte dräptes i striden greps och kastades i fängelse, för det fanns ingen tid för rättgångar mot dem vid denna tidpunkt.

20 Och återstoden av dessa avfallingar underkastade sig "frihetsbaneret hellre än att slås till marken med svärd, och de tvingades hissa frihetsbaneret på sina torn och i sina städer och att gripa till vapen för sitt lands försvar.

21 Och på så sätt gjorde Moroni slut på dessa kungsmän så att det inte fanns några som benämndes kungsmän. Och på så sätt gjorde han slut på de människors motsträvighet och högmod, vilka gjorde anspråk på att vara av ädel börd. Men de tvingades att ödmjuka sig liksom sina bröder och kämpa tappert för sin frihet från trälldom.

22 Se, det hände sig att medan "Moroni sålunda bekämpade krigen och stridigheterna bland sitt eget folk, och tvingade dem att underkasta sig fred och ordning och utfärdade föreskrifter för förberedelser till krig mot lamaniterna, se, då hade lamaniterna kommit in i Moronis land som låg ute vid havet.

23 Och det hände sig att nephiterna inte var tillräckligt starka i staden Moroni, och därför drev

13a Alma 46:10–16.
19a Alma 60:16.

20a Alma 46:12–13.
22a HFS Moroni,

befälhavare.

Amalickiah ut dem och dräpte många. Och det hände sig att Amalickiah tog staden i besittning, ja, han tog alla deras befästningar i besittning.

24 Och de som flydde ut ur staden Moroni kom till staden Nephihah. Och även folket i staden Lehi samlades och förberedde sig och var redo att möta lamaniterna i strid.

25 Men det hände sig att Amalickiah inte ville låta lamaniterna gå till strid mot staden Nephihah, utan han höll dem kvar ute vid havet och lämnade män i varje stad för att upprätthålla och försvara den.

26 Och så fortsatte han och tog många städer i besittning: staden Nephihah och staden Lehi och staden Morianton och staden Omner och staden Gid och staden Mulek, vilka alla gränsade till havet i öst.

27 Och sålunda hade lamaniterna genom Amalickiahs list och hans otaliga skaror intagit många städer, som alla var starkt befästa på samma sätt som Moronis "befästningar och som alla erbjöd starka fästen för lamaniterna.

28 Och det hände sig att de tågade mot landet Ymnighets gränser och drev nephiterna framför sig och dräpte många.

29 Men det hände sig att de möttes av Teancum, som hade "dräpt Morianton och genskjutit hans folk som var på flykt.

30 Och det hände sig att han gensköt även Amalickiah, då denne tågade fram med sin

talrika här för att ta landet Ymnighet i besittning, och även landet norrut.

31 Men se, han blev besviken då han drevs tillbaka av Teancum och dennes män, för de var stora krigare, och var och en av Teancums män överträffade lamaniterna i styrka och i skicklighet i strid så att de fick övertag över lamaniterna.

32 Och det hände sig att de gick hårt fram mot dem och dräpte många ända till dess det blev mörkt. Och det hände sig att Teancum och hans män slog upp sina tält vid gränsen till landet Ymnighet, och Amalickiah slog upp sina tält på stranden ute vid havet, och på så sätt drevs de bort.

33 Och det hände sig att när natten hade kommit smög sig Teancum och hans tjänare ut i natten och gick in i Amalickiahs läger. Och se, sömnen hade överväldigat dem på grund av deras stora utmattning som orsakats av dagens mödor och hetta.

34 Och det hände sig att Teancum i hemlighet smög sig in i kungens tält och stötte ett spjut genom hans hjärta. Och han lät kungen ljuta ögonblicklig död, så att hans tjänare inte vaknade.

35 Och han återvände i hemlighet till sitt eget läger, och se, hans män sov. Och han väckte dem och berättade för dem allt vad han hade gjort.

36 Och han lät sina härar stå redo ifall lamaniterna skulle vakna och komma mot dem.

37 Och så slutar det tjuo och femte året av domarnas regering över Nephis folk, och så slutar Amalickiahs dagar.

KAPITEL 52

Ammoron efterträder Amalickiah som kung över lamaniterna – Moroni, Teancum och Lehi leder nephiterna i ett segerrikt krig mot lamaniterna – Staden Mulek återtas och zoramiten Jakob blir dräpt. Omkring 66–64 f.Kr.

OCH nu hände det sig i det tjuo och sjätte året av domarnas regering över Nephis folk att när lamaniterna vaknade den första morgonen i den första månaden, se, då fann de Amalickiah död i hans eget tält. Och de såg även att Teancum var redo till strid mot dem den dagen.

2 Och när nu lamaniterna såg detta blev de förskräckta, och de övergav sin plan att tåga in i landet norrut och drog sig tillbaka med hela sin här till staden Mulek och sökte skydd i sina befästningar.

3 Och det hände sig att Amalickiahs bror utsågs till kung över folket, och hans namn var Ammoron. Alltså utsågs kung Ammoron, kung Amalickiahs bror, att regera i dennes ställe.

4 Och det hände sig att han befallde att hans folk skulle upprätthålla de städer som de intagit med blodsutgjutelse, för de hade inte intagit någon stad utan stor blodsspillan.

5 Och nu såg Teancum att

lamaniterna var fast beslutna att upprätthålla de städer som de hade intagit och de landområden som de hade tagit i besittning. Och när Teancum även såg deras ofantliga antal, ansåg han det inte rådligt att försöka anfälla dem i deras befästningsverk.

6 I stället förlade han sina män runt omkring som om han gjorde krigsförberedelser, ja, och han beredde sig verkligen på att försvara sig mot dem genom att kasta upp vallar runt omkring och bereda tillflyktsorter.

7 Och det hände sig att han på så sätt fortsatte förberedelserna för krig till dess Moroni hade sänt honom ett stort antal män att förstärka hans här.

8 Och Moroni sände även bud till honom att han skulle hålla kvar alla fångar som föll i hans händer, för liksom lamaniterna hade tagit många tillfånga, skulle han hålla kvar alla fångna lamaniter som lösen för dem som lamaniterna hade tagit.

9 Och han sände även bud till honom att han skulle befästa landet Ymnighet och försäkra sig om det "smala pass som ledde till landet norrut, så att lamaniterna inte skulle kunna inta denna punkt och kunna gå hårt fram mot dem från alla sidor.

10 Moroni sände även bud till honom och begärde att han trofast skulle försvara den delen av landet, och att han skulle tillvarata varje möjlighet att plåga lamaniterna i den trakten

så mycket som stod i hans makt för att han med list eller på annat sätt kanske skulle kunna återta de städer som tagits ur deras händer, och att han skulle befästa och förstärka de städer runt omkring som inte hade fallit i lamaniternas händer.

11 Och han sa också till honom: "Jag skulle vilja komma till er, men se, lamaniterna angriper oss vid landets gränser vid det västra havet, och se, jag drar ut mot dem, och därför kan jag inte komma till er."

12 Nu hade kungen (Ammon) lämnat Zarahemlas land och hade underrättat drottningen om sin brors död och hade samlat ett stort antal män och tagat ut mot nephiterna vid gränserna till det västra havet.

13 Och på så sätt försökte han gå hårt fram mot nephiterna och dra bort en del av deras styrkor till den landsdelen, medan han hade befallt dem som han lämnat kvar att hålla de städer som han hade intagit, för att även de skulle gå hårt fram mot nephiterna vid gränserna till det östra havet och ta så mycket av deras länder i besittning som stod i deras makt, i förhållande till deras härars styrka.

14 Och sålunda befann sig nephiterna i detta svåra läge vid slutet av det tjugoochsjätte året av domarnas regering över Nephis folk.

15 Men se, det hände sig i det tjugoochsjunde året av domarnas regering att Teancum på befallning av Moroni – vilken

hade uppståndat härar för att skydda landets södra och västra gränser och hade börjat tåga mot landet Ymnighet, så att han kunde hjälpa Teancum och hans män med att återta de städer som de hade förlorat –

16 ja, det hände sig att Teancum hade fått befallning att anfalla staden Mulek och om möjligt återta den.

17 Och det hände sig att Teancum förberedde sig att anfalla staden Mulek och tåga ut med sin här mot lamaniterna. Men han såg att han omöjligt kunde övervinna dem medan de var i sina befästningar. Därför övergav han sina planer och återvände till staden Ymnighet för att invänta Moronis ankomst, så att han kunde få förstärkning till sin här.

18 Och det hände sig att Moroni anlände med sin här till landet Ymnighet i slutet av det tjugoochsjunde året av domarnas regering över Nephis folk.

19 Och i början av det tjugoochåttonde året höll Moroni och Teancum och många av huvudbefälhavarna ett krigsråd om vad de skulle göra för att få lamaniterna att komma ut mot dem till strid, eller hur de på något sätt skulle kunna få dem att komma ut ur sina fästen, så att de skulle kunna få övertaget över dem och återta staden Mulek.

20 Och det hände sig att de sände budbärare till lamaniternas här som försvarade staden Mulek, till deras ledare vars namn var Jakob, och begärde att

han skulle komma ut med sina härar och möta dem på slätterna mellan de två städerna. Men se, Jakob, som var zoramit, ville inte komma ut med sin här till kamp på slätterna.

21 Och det hände sig att Moroni inte hyste något hopp om att få möta lamaniterna på lika villkor. Därför gjorde han upp en plan för att locka dem ut ur deras fästen.

22 Han lät därför Teancum ta ett litet antal män och tåga ner i närheten av havet, och Moroni och hans här tågade om natten ut i vildmarken väster om staden Mulek. Och när därför lamaniternas vakter nästa dag upptäckte Teancum sprang de och berättade det för Jakob, sin ledare.

23 Och det hände sig att lamaniternas härar tågade ut mot Teancum i tron att de med sitt större antal skulle kunna övervinna Teancum, eftersom dennes antal var så litet. Och när Teancum såg lamaniternas härar komma ut mot sig började han dra sig tillbaka norrut ner mot havet.

24 Och det hände sig att när lamaniterna såg att han började fly fattade de mod och förföljde dem ivrigt. Och medan Teancum på så sätt ledde bort lamaniterna som förgäves förföljde dem, se, då befallde Moroni att en del av den här som var med honom skulle tåga in i staden och ta den i besittning.

25 Och detta gjorde de, och de dräpte alla dem som hade lämnats kvar att försvara staden, ja,

alla dem som vägrade att överlämna sina krigsvapen.

26 Och på så sätt hade Moroni med en del av sin här tagit staden Mulek i besittning, medan han med återstoden tågade för att möta de lamaniter som återvände efter att ha förföljt Teancum.

27 Och det hände sig att lamaniterna förföljde Teancum till dess de kom nära staden Ymnighet, och då möttes de av Lehi och en liten här som hade lämnats för att försvara staden Ymnighet.

28 Och se, när nu lamaniternas huvudbefälhavare hade sett Lehi och hans här komma emot sig, tog de till flykten i stor förvirring av fruktan för att inte hinna till staden Mulek innan Lehi hann upp dem, för de var trötta på grund av sin marsch, och Lehis män var utvilade.

29 Nu visste inte lamaniterna att Moroni befann sig bakom dem med sin här, och det enda de fruktade var Lehi och hans män.

30 Nu hade Lehi ingen önskan att hinna upp dem förrän de stötte samman med Moroni och hans här.

31 Och det hände sig att innan lamaniterna hade hunnit retirera långt blev de omringade av nephiterna, av Moronis män på ena sidan och Lehis män på den andra sidan, vilka alla var utvilade och starka, medan lamaniterna var trötta på grund av sin långa marsch.

32 Och Moroni befallde sina män att angripa dem till dess

de hade överlämnat sina krigsvapen.

33 Och det hände sig att Jakob, eftersom han var deras ledare, och även var "zoromit och hade en okuvlig ande, anförde lamaniterna till att i vilt raseri strida mot Moroni.

34 Moroni spärrade vägen för dem, och därför beslöt Jakob att dräpa dem och hugga sig igenom till staden Mulek. Men se, Moroni och hans män var starkare och gav därför inte vika för lamaniterna.

35 Och det hände sig att man kämpade i vilt raseri på båda sidor, och många stupade på båda sidorna. Ja, och Moroni sårades och Jakob blev dödad.

36 Och Lehi ansatte deras eftertrupp med sina starka män i sådant raseri att lamaniterna i eftertruppen överlämnade sina krigsvapen, medan återstoden av dem var så förvirrade att de inte visste om de skulle fly eller strida.

37 När nu Moroni såg deras förvirring sa han till dem: "Om ni kommer fram med era krigsvapen och överlämnar dem, se, då ska vi avstå från att utgjuta ert blod."

38 Och det hände sig att när lamaniterna hörde dessa ord kom deras huvudbefälhavare, alla de som inte hade blivit dräpta, fram och kastade sina vapen för Moronis fötter och befallde även sina män att göra detsamma.

39 Men se, det var många som inte ville. Och de som vägrade

överlämna sina svärd blev tillfångatagna och bundna, och deras krigsvapen togs från dem, och de tvingades att med sina bröder tåga till landet Ymnighet.

40 Och nu var antalet fångar som togs större än antalet av dem som blivit dräpta, ja, större än antalet dräpta på båda sidorna.

KAPITEL 53

De lamanitiska fångarna används till att befästa staden Ymnighet – Meningsskiljaktigheter bland nephiterna ger upphov till lamanitiska segrar – Helaman tar befälet över de två tusen ungar till Ammons folk. Omkring 64–63 f.Kr.

OCH det hände sig att de satte vakter över de tillfångatagna lamaniterna och tvingade dem att gå ut och begrava sina döda, ja, och även de nephiter som hade dräpts. Moroni satte män till att bevaka dem medan de utförde sitt arbete.

2 Och Moroni begav sig med Lehi till staden Mulek och tog befälet över staden och överlämnade den åt Lehi. Och se, denne Lehi var en man som hade varit med Moroni i de flesta av hans slag. Och han var en man "som Moroni, och de gladdes över varandras välgång, ja, de älskade varandra och var även älskade av hela Nephis folk.

3 Och det hände sig att sedan lamaniterna var färdiga med att

begrava sina döda och även de döda nephiterna, fick de tåga tillbaka till landet Ymnighet. Och på Moronis order lät Teancum dem påbörja arbetet med att gräva ett dike runt omkring landet, eller staden, Ymnighet.

4 Och han lät dem bygga ett ^abröstvörn av stockar på dikets inre vall, och de kastade jorden från diket upp emot bröstvärnet av stockar. Och så höll de lamaniterna i arbete till dess de hade omgett staden Ymnighet med en stark vall av stockar och jord till stor höjd.

5 Och den staden blev alltsedan dess ett mycket starkt fäste, och i denna stad bevakades de tillfångatagna lamaniterna, ja, innanför en vall som de hade låtit dem uppföra med sina egna händer. Moroni var tvungen att hålla lamaniterna i arbete, eftersom det var lätt att bevaka dem medan de arbetade och han behövde alla sina styrkor när han skulle anfälla lamaniterna.

6 Och det hände sig att Moroni på detta sätt hade vunnit seger över en av lamaniternas största härar och hade tagit i besittning staden Mulek, vilken var en av lamaniternas starkaste fästen i Nephis land, och sålunda hade han även byggt ett fäste för att kunna hålla kvar sina fångar.

7 Och det hände sig att han inte gjorde något nytt försök att strida mot lamaniterna det året, men han satte sina män i arbete med förberedelser för krig, ja,

med att uppföra befästningsverk till skydd mot lamaniterna, ja, och även med att rädda sina kvinnor och sina barn från hungersnöd och lidande, och med att förse sina härar med föda.

8 Och nu hände det sig att under Moronis frånvaro hade lamaniternas härar söderut, vid det västra havet, vunnit mark från nephiterna på grund av en del intriger bland nephiterna som orsakade meningsskiljaktigheter bland dem, ja, till den grad att de hade kommit i besittning av ett antal av deras städer i den delen av landet.

9 Och sålunda befann de sig, på grund av ondskan bland sina egna, ja, på grund av inbördes meningsskiljaktigheter och intriger, i ytterst riskfyllda omständigheter.

10 Och se, nu har jag något att säga om ^aAmmons folk, som ursprungligen var lamaniter men som genom Ammon och hans bröder, eller rättare genom Guds makt och ord, hade ^bomvänts till Herren. Och de hade förts ner till Zarahemlas land och hade allt sedan dess beskyddats av nephiterna.

11 Och på grund av sin ed hade de hindrats från att gripa till vapen mot sina bröder, för de hade med en ed svurit att de ^aaldrig mer skulle utgjuta blod, och på grund av sin ed skulle de ha omkommit. Ja, de skulle ha låtit sig falla i sina bröders händer, om det inte hade varit för

^{4a} Alma 50:2–3.

^{10a} Alma 27:24–26.

^b Alma 23:8–13.

^{11a} Alma 24:17–19.

det medlidande och den stora kärlek som Ammon och hans bröder hade hyst till dem.

12 Och av den anledningen fördes de ner till Zarahemlas land, och de hade alltsedan dess blivit "beskyddade av nephiterna.

13 Men det hände sig att när de såg den fara och de många lidanden och prövningar som nephiterna uthärdade för deras skull rördes de av medlidande och "önskade gripa till vapen till sitt lands försvar.

14 Men se, då de stod i begrepp att ta fram sina krigsvapen överväldigades de av Helaman och hans bröders övertalningsförmåga, för de stod i begrepp att "bryta den ^bed som de hade svurit.

15 Och Helaman fruktade att de genom att göra det skulle förlora sin själ. Därför var alla de som hade ingått i detta förbund tvungna att se sina bröder kämpa sig igenom sina lidanden under de riskfyllda omständigheter som då rådde.

16 Men se, det hände sig att de hade många söner som inte hade ingått ett förbund om att de inte skulle ta fram sina krigsvapen för att försvara sig mot sina fiender. Därför samlades nu dessa, alla som kunde gripa till vapen, och de kallade sig nephiter.

17 Och de ingick ett förbund om att kämpa för nephiternas

frihet, ja, om att försvara landet även om de måste lägga ner sina liv. Ja, de slöt även förbund om att de aldrig skulle ge upp sin "frihet, utan de skulle under alla omständigheter strida för att skydda nephiterna och sig själva från trældom.

18 Och se, det fanns två tusen av dessa unga män, som ingick detta förbund och tog sina krigsvapen för att försvara sitt land.

19 Och se, liksom de aldrig tidigare hade varit till någon olägenhet för nephiterna blev de nu vid denna tid även till stort stöd, för de tog fram sina krigsvapen och de ville att Helaman skulle bli deras ledare.

20 Och de var alla unga män, och de var mycket tappra och "modiga och även fulla av kraft och verksamhetslust. Men se, detta var inte allt – de var män som alltid var ^btrofasta i allt som blev dem anförtrott.

21 Ja, de var sanningsälskande och allvarliga män, för de hade blivit lärda att hålla Guds bud och att "vandra rättrådigt inför honom.

22 Och nu hände det sig att Helaman tågade i spetsen för sina "två tusen unga krigare för att bistå folket vid landets gränser åt söder vid det västra havet.

23 Och så slutade det tjugo och åttonde året av domarnas regering över Nephis folk.

12a Alma 27:23.

13a Alma 56:7.

14a 4 Mos. 30:2.

b HFS Ed.

17a Alma 56:47.

HFS Fri, frihet.

20a HFS Mod, modig.

b HFS Redbarhet.

21a HFS Vandra, vandra med Gud.

22a Alma 56:3-5.

KAPITEL 54

Ammoron och Moroni förhandlar om utväxling av fångar – Moroni kräver att lamaniterna drar sig tillbaka och upphör med sina mordiska anfall – Ammoron kräver att nephiterna lägger ner sina vapen och underkastar sig lamaniterna. Omkring 63 f.Kr.

OCH nu hände det sig i början av domarnas tjuugo och nionde år att ^aAmmoron sände bud till Moroni och önskade att man skulle utväxla fångar.

2 Och det hände sig att Moroni kände stor glädje vid denna begäran, för han ville ha de förnödenheter som gick åt till de lamanitiska fångarnas underhåll till sitt eget folks underhåll, och han ville även ha sitt eget folk till förstärkning av sin här.

3 Nu hade lamaniterna tagit många kvinnor och barn tillfånga, men det fanns inte en kvinna och inte ett barn bland alla Moronis fångar, eller de fångar som Moroni hade tagit. Därför beslöt Moroni att begagna sig av list för att få så många nephitiska fångar som möjligt från lamaniterna.

4 Därför skrev han ett brev och sände det med Ammorons tjänare, densamme som hade kommit med ett brev till Moroni. Och dessa är de ord han skrev till Ammoron:

5 "Se, Ammoron, jag har skrivit till er något om detta krig, som ni har fört mot mitt

folk, eller rättare, som din ^abror har fört mot dem, och som ni ännu är beslutna att fortsätta med efter hans död.

6 Se, jag vill säga något om ^aGuds rättvisa och hans allsmåttiga vredes svärd, som hänger över er om ni inte omvänder er och drar tillbaka era härar till era egna länder, eller till det land som tillhör er, vilket är Nephis land.

7 Ja, jag skulle vilja säga något om detta om du var i stånd att höra det. Ja, jag skulle vilja säga dig något om det hemska ^ahelvete som väntar på att ta emot sådana ^bmördare som du och din bror har varit, om ni inte omvänder er och avstår från era mordiska avsikter och återvänder med era härar till era egna länder.

8 Men eftersom ni tidigare har förkastat detta och har kämpat mot Herrens folk så väntar jag mig att ni gör detsamma nu.

9 Och se, vi är beredda att ta emot er. Ja, och om ni inte avstår från era avsikter kommer ni att nedkalla Guds vrede över er, den Gud som ni har förnekat ända till er fullständiga undergång.

10 Men så sant Herren lever ska våra härar anfalla er om ni inte drar er tillbaka, och ni ska snart hemsökas med död, för vi tänker behålla våra städer och våra länder, ja, vi ska bevara vår religion och vår Guds sak.

11 Men se, jag förmodar att mitt tal till dig om detta är

54 1a Alma 52:3.
5a Alma 48:1.

6a HFS Rättvisa.
7a HFS Helvetet.

b Alma 47:18, 22–24.
HFS Mord.

förgäves, eller jag förmodar att du är ett "helvetets barn. Därför avslutar jag mitt brev med att säga dig att jag inte utväxlar fångar utom på det villkoret att ni överlämnar en man med hans hustru och barn mot en fånge. Om så är att ni vill göra detta, ska jag utväxla.

12 Och se, om ni inte gör detta ska jag anfalla er med mina härar. Ja, jag ska till och med beväpna mina kvinnor och mina barn, och jag ska anfalla er och jaga er ända in i ert eget land, vilket är "vårt första arveland. Ja, och det ska bli blod för blod, ja, liv för liv, och jag ska bekämpa er ända till dess ni är utplånade från jordens yta.

13 Se, jag är vred, och det är även mitt folk. Ni har försökt mörda oss, och vi har endast försökt försvara oss. Men se, om ni söker förgöra oss ytterligare ska vi söka förgöra er, ja, vi ska söka återta vårt land, vårt första arveland.

14 Nu avslutar jag mitt brev. Jag är Moroni. Jag är ledare för Nephis folk."

15 Nu hände det sig att Ammoron, när han hade fått detta brev blev vred, och han skrev ännu ett brev till Moroni. Och dessa är de ord han skrev:

16 "Jag är Ammoron, lamaniternas kung. Jag är bror till Amalickiah som ni har "mördat. Se, jag ska hämnas hans blod på er, ja, och jag ska anfalla er med mina härar, för jag fruktar inte dina hotelser.

17 För se, era fäder felade mot sina bröder till den grad att de berövade dem deras "rätt att styra, när den rätteligen tillhörde dem.

18 Och se, om ni lägger ner era vapen och underkastar er att bli styrda av dem som det rätteligen tillhör att styra, då ska jag låta mitt folk lägga ner sina vapen och ska inte längre föra krig.

19 Se, du har andats många hotelser mot mig och mitt folk, men se, vi fruktar inte dina hotelser.

20 Ändå går jag med på att utväxla fångar enligt din begäran så att jag kan spara min proviant åt mina stridsmän. Och vi ska föra ett krig som ska pågå för evigt, till dess nephiterna antingen underkastar sig vår myndighet eller till dess de är för evigt utrotade.

21 Och vad gäller den Gud som du säger att vi har förkastat, se, vi känner ingen sådan varelse, och det gör inte ni heller. Men om så är att det finns en sådan varelse, så vet vi inget annat än att han har skapat oss lika väl som er.

22 Och om så är att det finns en djävul och ett helvete, se, ska han då inte skicka dig dit för att bo tillsammans med min bror, som du har mördat, och om vilken du har låtit förstå att han har gått till en sådan plats? Men se, detta betyder inget.

23 Jag är Ammoron och är

ättling till "Zoram, som era fäder med tvång förde ut ur Jerusalem.

24 Och se, jag är en oförfärad lamanit. Se, detta krig har förts för att hämnas deras oförrätter och för att vidmakthålla och skaffa sig sin rätt att styra. Och jag avslutar mitt brev till Moroni."

KAPITEL 55

Moroni vägrar att utväxla fångar – De lamanitiska vakterna lockas att berusa sig, och de nephitiska fångarna befrias – Staden Gid intas utan blodsutgjutelse. Omkring 63–62 f.Kr.

OCH nu hände det sig att när Moroni hade fått detta brev vredgades han än mer, eftersom han visste att Ammoron hade fullkomlig kunskap om sitt "bedrägeri. Ja, han visste att Ammoron visste att det inte var en rättfärdig sak som hade fått honom att föra krig mot Nephis folk.

2 Och han sa: "Se, jag utväxlar inte fångar med Ammoron om han inte avstår från sin föresats, som jag har sagt i mitt brev, för jag tillåter inte att han får mera makt än den han redan har fått.

3 Se, jag känner till platsen där lamaniterna vaktar mitt folk, som de har tagit tillfånga, och eftersom Ammoron inte ville göra som jag skrev i brevet, se, då ska jag handla mot honom enligt mina ord. Ja, jag ska sprida död bland

dem till dess de vädjar om fred."

4 Och nu hände det sig att när Moroni hade sagt dessa ord lät han göra en efterforskning bland sina män för att kanske finna någon bland dem som var ättling till Laman.

5 Och det hände sig att man fann en vars namn var Laman, och han var "en av tjänarna till den kung som hade mördats av Amalickiah.

6 Nu lät Moroni denne Laman och ett litet antal av sina män bege sig till vakterna som var satta över nephiterna.

7 Och nephiterna bevakades i staden Gid. Därför utsåg Moroni Laman och lät ett litet antal män följa med honom.

8 Och när det blev kväll gick Laman till vakterna som var satta över nephiterna, och se, när de såg honom komma anropade de honom, men han sa: "Frukta inte, se, jag är lamanit. Se, vi har flytt från nephiterna, och de sover, och se, vi har tagit en del av deras vin och har det med oss."

9 När nu lamaniterna hörde dessa ord tog de emot honom med glädje, och de sa till honom: "Ge oss av ert vin så att vi får dricka. Vi är glada att ni har tagit vin med er, för vi är trötta."

10 Men Laman sa till dem: "Låt oss spara en del av vårt vin till dess vi går ut i strid mot nephiterna." Men dessa ord gjorde dem endast ännu mera angelägna att dricka vinet.

11 "Ty", sa de, "vi är trötta. Låt oss därför ta en del av vinet, och snart får vi vår egen ranson vin som kommer att styrka oss till att gå ut mot nephiterna."

12 Och Laman sa till dem: "Ni kan göra som ni vill."

13 Och det hände sig att de tog riklig del av vinet, och det tilltalade deras smak, varför de tog ännu rikligare del av det, och det var starkt eftersom det hade beretts för att vara starkt.

14 Och det hände sig att de drack och blev glada, och snart var de alla berusade.

15 Och när nu Laman och hans män såg att de alla var berusade och befann sig i djup sömn, återvände de till Moroni och berättade för honom allt som hade hänt.

16 Och detta var enligt Moronis plan. Och Moroni hade försett sina män med krigsvapen, och han gick till staden Gid medan lamaniterna sov djupt och var druckna. Och de kastade in krigsvapen till fångarna så att de alla blev beväpnade,

17 ja, även till deras kvinnor och till alla deras barn som kunde begagna ett krigsvapen, sedan Moroni hade beväpnat alla dessa fångar. Och allt detta skedde under djup tystnad.

18 Men även om de hade väckt lamaniterna så var dessa berusade, och nephiterna kunde ha dräpt dem.

19 Men se, detta var inte Moronis önskan. Han fann inget nöje i mord och "blodsutgjutelse, utan han glädde sig

över att rädda sitt folk från undergång. Och för att inte bli anklagad för orättvisa ville han inte överfalla lamaniterna och förgöra dem i deras berusade tillstånd.

20 Men han hade uppnått sitt mål, för han hade beväpnat de nephitiska fångar som befann sig innanför stadsmuren, och han hade satt dem i stånd att ta de delar som låg innanför murarna i besittning.

21 Och sedan lät han de män som var med honom dra sig tillbaka ett stycke ifrån dem och omringa lamaniternas härar.

22 Och se, detta gjordes under natten så att när lamaniterna vaknade på morgonen såg de att utanför var de omringade av nephiterna, och innanför var deras fångar beväpnade.

23 Och således såg de att nephiterna hade dem i sitt våld, och under dessa omständigheter fann de det inte rådligt att strida mot nephiterna. Därför befallde deras huvudbefälhavare dem att lägga ner sina krigsvapen, och de bar fram dem och kastade dem för nephiternas fötter och vädjade om barmhärtighet.

24 Och se, detta var vad Moroni önskade. Han tog dem som krigsfångar och tog staden i besittning och lät befria alla de fångar som var nephiter. Och dessa anslöt sig till Moronis här och blev en betydande förstärkning för hans här.

25 Och det hände sig att han lät de lamaniter som han hade

tagit tillfånga börja "arbeta på att förstärka befästningsverken runt omkring staden Gid.

26 Och det hände sig att när han hade befäst staden Gid enligt sin önskan lät han föra sina fångar till staden Ymnighet, och han bevakade även den staden med en mycket stor styrka.

27 Och så hände det sig att de trots alla lamaniternas intriger behöll och beskyddade alla de fångar som de hade tagit, och de behöll även hela det område och det övertag som de hade återtagit.

28 Och det hände sig att nephiterna återigen började bli segerrika och återvinna sina rättigheter och sina förmåner.

29 Många gånger försökte lamaniterna omringa dem om natten, men under dessa försök förlorade de många som tillfångatogs.

30 Och många gånger försökte de ge en del av sitt vin till nephiterna för att förgöra dem med gift eller med dryckenskap.

31 Men se, nephiterna var inte sena att "minnas Herren sin Gud i denna sin hemsökelses tid. De kunde inte fångas i deras snaror, ja, de drack inte av deras vin utan att först ha gett något av det till några av de lamanitiska fångarna.

32 Och på så sätt var de försiktiga så att inget gift skulle utdelas bland dem, för om deras vin förgiftade en lamanit skulle det också förgifta en nephit. På

så sätt prövade de alla deras starka drycker.

33 Och nu hände det sig att det blev lämpligt för Moroni att förbereda ett anfall mot staden Morianton. För se, lamaniterna hade genom sitt arbete befäst staden Morianton så att den hade blivit ett mycket starkt fäste.

34 Och de förde ständigt nya styrkor in i staden och likaså nya förråd av förnödenheter.

35 Och så slutade det tjugo och nionde året av domarnas regering över Nephis folk.

KAPITEL 56

Helaman sänder ett brev till Moroni och redogör för tillståndet i kriget mot lamaniterna – Antipus och Helaman vinner en stor seger över lamaniterna – Helamans två tusen unga söner strider med förunderlig kraft och ingen av dem dräps. Vers 1 omkring 62 f.Kr., vers 2–19 omkring 66 f.Kr., och vers 20–57 omkring 65–64 f.Kr.

OCH nu hände det sig i början av det trettionde året av domarnas regering, på andra dagen i första månaden, att Moroni fick ett brev från Helaman med rapport om befolkningens tillstånd i den delen av landet.

2 Och dessa är de ord som han skrev, nämligen: "Min högt älskade broder Moroni, såväl i Herren som i vårt krigs provningar! Se, min älskade broder, jag har något att säga dig om vårt krig i denna del av landet.

3 Se, "två tusen söner till de män som Ammon förde ner ur Nephis land – du vet ju redan att dessa var ättlingar till Laman, som var vår fader Lehis äldste son.

4 Jag behöver nu inte återge för dig något om deras traditioner eller deras otro, eftersom du känner till allt detta.

5 Därför räcker det med att jag säger dig att två tusen av dessa unga män har gripit till vapen och ville att jag skulle vara deras ledare, och vi har dragit ut för att försvara vårt land.

6 Och du känner även till det "förbund som deras fäder slöt, att de aldrig skulle gripa till vapen mot sina bröder för att utgjuta blod.

7 Men i det tjugo och sjätte året, när de såg våra lidanden och våra prövningar för deras skull, stod de i begrepp att "bryta det förbund som de hade slutit och gripa till vapen till vårt försvar.

8 Men jag ville inte tillåta att de bröt detta förbund som de hade slutit, då jag trodde att Gud skulle styrka oss så att vi inte skulle behöva utstå mer för att de höll den ed som de hade svurit.

9 Men se, här är något som vi verkligen kan glädja oss över. För se, i det tjugo och sjätte året tågade jag, Helaman, i spetsen för dessa två tusen unga män till staden Judea för att bistå Antipus, som du hade utsett till

ledare för folket i den delen av landet.

10 Och jag lät mina två tusen söner (för de är värdiga att kallas söner) ansluta sig till Antipus här, en förstärkning som glädde Antipus mycket, för se, hans här hade blivit försvagad av lamaniterna eftersom deras styrkor hade dräpt ett mycket stort antal av våra män, något som vi har anledning att sörja över.

11 Ändå kan vi trösta oss med att de dog för sitt lands och sin Guds sak, ja, och de är "lyckliga.

12 Och lamaniterna hade även tagit många fångar, vilka alla var huvudbefälhavare, för inga andras liv har de skonat. Och vi antar att de just nu är i Nephis land, om det inte är så att de redan har blivit dräpta.

13 Och detta är nu de städer som lamaniterna har kommit i besittning av genom att utgjuta så många av våra tappra mäns blod:

14 Mantis land eller staden Manti och staden Zeezrom och staden Cumeni och staden Antiparah.

15 Och detta är de städer som de innehade när jag kom till staden Judea, och jag fann att Antipus och hans män arbetade av alla krafter för att befästa staden.

16 Ja, och de var utmattade både kroppsligen och andligen, för de hade kämpat tappert om dagen och arbetat hårt om natten för att behålla sina

56 3a Alma 53:22.

6a Alma 24:17–18.

7a Alma 53:13–15.

11a Alma 28:12.

städer, och sálunda hade de utstått stora svårigheter av alla slag.

17 Och nu var de fast beslutna att antingen segra på denna plats eller dö. Därför kan du lätt föreställa dig att den lilla styrka som jag tog med mig hit, ja, dessa mina söner, ingav dem stora förhoppningar och mycket glädje.

18 Och nu hände det sig att när lamaniterna såg att Antipus hade fått en anseilig förstärkning till sin här tvingades de enligt Ammorons order att inte komma ut mot staden Judea eller mot oss i strid.

19 Och på så sätt blev vi gynnade av Herren, för om de hade angripit oss i denna vår svaghet skulle de kanske ha förintat vår lilla här. Men på så sätt blev vi bevarade.

20 De befalldes av Ammoron att försvara de städer som de hade intagit. Och så slutade det tjugo och sjätte året. Och i början av det tjugo och sjunde året hade vi berett vår stad och oss själva till försvar.

21 Nu ville vi att lamaniterna skulle anfälla oss eftersom vi inte ville angripa dem i deras fästen.

22 Och det hände sig att vi hade spejare runt omkring för att bevaka lamaniternas rörelser så att de inte skulle kunna gå förbi oss om natten, och inte heller om dagen, för att anfälla våra andra städer som låg norrut.

23 För vi visste att de som var i dessa städer inte var tillräckligt

starka för att möta dem. Därför önskade vi anfälla dem i ryggen, om de gick förbi oss, och på så sätt ta upp kampen med deras eftertrupp på samma gång som de utsattes för anfall framifrån. Vi tänkte att vi skulle kunna övervinna dem, men se, denna vår förhoppning grusades.

24 De vågade inte ta sig förbi oss med hela sin här, och inte heller vågade de det med en del av den, av fruktan för att de inte skulle vara tillräckligt starka och bli slagna.

25 Inte heller vågade de tåga ner mot staden Zarahemla, och inte heller vågade de gå över Sidons källa för att komma över till staden Nephihah.

26 Och därför beslöt de sig för att med sina styrkor endast behålla de städer som de hade intagit.

27 Och nu hände det sig i andra månaden av detta år att vi fick många förnödenheter från fäderna till dessa mina två tusen söner.

28 Och likaså sändes två tusen man till oss från Zarahemlas land. Och på så sätt var vi redo med tio tusen man och med förnödenheter för dem och likaså för deras hustrur och deras barn.

29 Och när lamaniterna såg att våra styrkor dagligen tilltog, och att förnödenheter anlände till vårt underhåll, började de frukta och började göra utfall för att om möjligt göra slut på vår tillgång på förnödenheter och förstärkningar.

30 När vi nu såg att lamanit-

erna på så sätt började bli oroliga ville vi tillgripa en krigslist mot dem. Därför befallde Antipus att jag skulle tåga med mina unga söner till en närbelägen stad, som om vi förde förnödigheter till en närbelägen stad.

31 Och vi skulle tåga nära staden Antiparah som om vi var på väg till en stad som låg längre bort, ute vid havet.

32 Och det hände sig att vi tågade ut som om vi gick med förnödigheter till den staden.

33 Och det hände sig att Antipus tågade ut med en del av sin här och lämnade återstoden kvar att försvara staden. Men han tågade inte ut förrän jag hade gått ut med min lilla här och kommit nära staden Antiparah.

34 Och i staden Antiparah var lamaniternas starkaste här förlagd, ja, den talrikaste.

35 Och det hände sig att när de blivit underrättade av sina spejare drog de ut med sin här och tågade mot oss.

36 Och det hände sig att vi flydde norrut för dem. Och på så sätt ledde vi bort lamaniternas starkaste här,

37 ja, mycket långt bort, så att när de såg Antipus här förfölja dem av alla krafter vek de inte av varken åt höger eller vänster utan fortsatte marschen efter oss i rak riktning. Och vi antar att deras avsikt var att dräpa oss innan Antipus hann upp dem, och detta för att de inte skulle bli omringade av vårt folk.

38 Nu såg Antipus vår fara och

påskyndade sin härs marsch. Men se, det var kväll, och därför hann de inte upp oss, och inte heller hann Antipus upp dem. Därför slog vi läger för natten.

39 Och det hände sig att innan morgonen grydde förföljde lamaniterna oss. Nu var vi inte starka nog att strida mot dem, ja, jag ville inte låta mina unga söner falla i deras händer. Därför fortsatte vi vår marsch och tågade ut i vildmarken.

40 Nu vågade de inte vika av vare sig åt höger eller vänster för att de inte skulle bli omringade. Inte heller ville jag vika av åt höger eller vänster för att de inte skulle hinna upp mig, och vi inte skulle kunna hålla stånd mot dem utan bli dräpta, och de skulle undkomma. Och därför flydde vi hela dagen ut i vildmarken ända till dess det var mörkt.

41 Och det hände sig att när morgonen grydde såg vi återigen lamaniterna närma sig, och vi flydde för dem.

42 Men det hände sig att de inte förföljde oss länge förrän de gjorde halt, och det var på morgonen den tredje dagen i den sjunde månaden.

43 Och nu visste vi inte om de hade blivit upphunna av Antipus, men jag sa till mina män: 'Se, såvitt vi förstår har de gjort halt för att få oss att anfalla dem så att de kan fånga oss i sin fälla.

44 Och vad säger ni, mina söner? Vill ni gå till strid mot dem?'

45 Och nu säger jag dig,

min älskade broder Moroni, att aldrig hade jag sett så stor "tapperhet, nej, inte bland alla nephiterna.

46 För liksom jag alltid hade kallat dem mina söner (de var ju alla mycket unga), så sa de till mig: 'Far, se, vår Gud är med oss, och han kommer inte att tillåta att vi faller, så låt oss dra ut. Vi skulle inte dräpa våra bröder om de lät oss vara i fred. Låt oss därför gå så att de inte övervinner Antipus här.'

47 Nu hade de aldrig varit i strid, men ändå fruktade de inte döden, och de tänkte mer på sina fäders "frihet än på sina egna liv. Ja, de hade av sina ^bmödrar lärt att om de inte tvivlade skulle Gud rädda dem.

48 Och de upprepade sina mödrars ord för mig och sa: 'Vi tvivlar inte på att våra mödrar visste det.'

49 Och det hände sig att jag med mina två tusen vände om mot dessa lamaniter som hade förföljt oss. Och se, Antipus här hade hunnit upp dem, och ett fruktansvärt slag hade inletts.

50 Antipus här, som var utmattad till följd av den långa marschen på så kort tid, höll på att falla i lamaniternas händer, och om jag inte hade vänt om med mina två tusen skulle de ha uppnått sitt mål.

51 För Antipus hade fallit för svärdet och många av hans ledare på grund av sin utmattning till följd av den snabba

marschen. Därför hade Antipus män i förvirringen över sina ledares fall börjat ge vika för lamaniterna.

52 Och det hände sig att lamaniterna fattade mod och började förfölja dem, och sålunda förföljde lamaniterna dem med stor kraft, när Helaman med sina två tusen angrep dem i ryggen och började dräpa dem så våldsamt att hela lamaniternas här gjorde halt och vände sig mot Helaman.

53 När nu Antipus folk såg att lamaniterna hade vänt om samlade de ihop sina män och föll återigen lamaniterna i ryggen.

54 Och nu hände det sig att vi, Nephis folk, Antipus folk och jag med mina två tusen omringade lamaniterna och slog dem, ja, så att de blev tvungna att överlämna sina krigsvapen och även sig själva som krigsfångar.

55 Och nu hände det sig att när de hade överlämnat sig till oss, se, då räknade jag de unga män som hade kämpat med mig, för jag fruktade att många av dem hade blivit dräpta.

56 Men se, till min stora glädje hade "inte en enda själ av dem fallit till marken. Ja, de hade kämpat som med Guds styrka, ja, aldrig hade man hört om män som kämpat med så förunderlig styrka, och de anföll lamaniterna med så väldig kraft att de skrämde dem, och därför överlämnade sig lamaniterna som krigsfångar.

57 Och eftersom vi inte hade

45a Alma 53:20–21.
47a Alma 53:16–18.

b Alma 57:21.
HFS Mor, moder.

56a Alma 57:25; 58:39.

någon plats för våra fångar, så att vi kunde bevaka dem och hålla dem från lamaniternas härar, sände vi dem till Zarahemlas land, och en del av Antipus män som inte hade dräpts gick med dem. Och återstoden tog jag och förenade med mina unga "ammoniter, och vi tågade tillbaka till staden Judea.

KAPITEL 57

Helaman berättar om hur Antiparah intas och hur Cumeni kapitulerar och senare försvaras – Hans ammonitiska unga män kämpar tappert; alla såras men ingen dräps – Gid rapporterar om hur lamanitiska fångar dräps och flyr. Omkring 63 f.Kr.

OCH nu hände det sig att jag fick ett brev från kung Ammoron där han sa att om jag överlämnade de krigsfångar som vi hade tagit, så skulle han överlämna staden Antiparah till oss.

2 Men jag sände ett brev till kungen och sa att vi var säkra på att våra styrkor var tillräckliga för att inta staden Antiparah av egen kraft, och att vi skulle anse oss oförståndiga om vi överlämnade fångarna i utbyte mot staden, och att vi skulle överlämna våra fångar endast genom utväxling.

3 Och Ammoron avvisade mitt brev, för han ville inte utväxla fångar. Därför började vi göra förberedelser för att anfälla staden Antiparah.

4 Men folket i Antiparah lämnade staden och flydde till de

andra städer som de var i besittning av, för att befästa dem. Och på så sätt föll staden Antiparah i våra händer.

5 Och så slutade det tjugo och åttonde året av domarnas regering.

6 Och det hände sig att vi i början av det tjugo och nionde året fick ett förråd av förnödenheter och även en förstärkning av vår här från Zarahemlas land och från landet runt omkring till ett antal av sex tusen man, förutom sextio av "ammoniternas söner som hade kommit för att ansluta sig till sina bröder, min lilla skara på två tusen. Och se, vi var starka, ja, och vi hade även fått gott om förnödenheter.

7 Och det hände sig att det var vår önskan att utkämpa en strid mot den här som satts att bevaka staden Cumeni.

8 Och se, jag ska visa dig att vi snart fullföljde vår avsikt. Ja, med vår stora styrka, eller med en del av vår stora styrka, omringade vi under natten staden Cumeni, strax innan de skulle ta emot ett förråd av förnödenheter.

9 Och det hände sig att vi slog läger runt omkring staden under många nätter. Men vi sov på våra svärd och hade vakter, så att lamaniterna inte kunde överfalla oss under natten och dräpa oss, vilket de försökte många gånger. Men varje gång de försökte detta spilldes deras eget blod.

10 Till sist anlände deras

förnödenheter, och de skulle gå in i staden under natten. Och vi som inte var lamaniter utan nephiter tog därför dem och deras förnödenheter.

11 Och trots att lamaniterna på detta sätt avskars från sitt underhåll var de fortfarande fast beslutna att behålla staden. Det blev därför nödvändigt för oss att ta dessa förnödenheter och sända dem till Judea, och våra fångar till Zarahemlas land.

12 Och det hände sig att det inte hade gått många dagar förrän lamaniterna började ge upp allt hopp om undsättning. Därför överlämnade de staden i våra händer, och på så sätt hade vi fullföljt vår avsikt att inta staden Cumeni.

13 Men det hände sig att våra fångar var så talrika att vi trots vårt stora antal var tvungna att använda hela vår styrka till att bevaka dem, eller också dräpa dem.

14 För se, de bröt sig ut i stort antal och kämpade med stenar och med klubbor eller vadhelst de kunde få tag i, så att vi dräpte över två tusen av dem sedan de hade överlämnat sig som krigsfångar.

15 Det blev därför nödvändigt för oss att antingen ta livet av dem eller med svärd i hand bevaka dem på vägen ner till Zarahemlas land. Och dessutom räckte våra förnödenheter inte mer än till vårt eget folk, trots det som vi tagit från lamaniterna.

16 Och under dessa svåra omständigheter blev det nu en mycket allvarlig sak att fatta beslut om dessa krigsfångar. Dock beslöt vi att sända dem ner till Zarahemlas land. Därför valde vi ut en del av våra män och gav dem i uppdrag att föra våra fångar ner till Zarahemlas land.

17 Men det hände sig att de återvände nästa dag. Och se, vi frågade dem inte om fångarna, för se, lamaniterna var över oss, och de återvände i rätt tid för att rädda oss från att falla i deras händer. För se, Ammoron hade till deras understöd sänt ett nytt förråd av förnödenheter och även en talrik här.

18 Och det hände sig att de män som vi hade skickat med fångarna anlände i rätt tid för att hejda dem, just då de var på väg att övervinna oss.

19 Men se, min lilla skara på två tusen och sextio kämpade ursinnigt. Ja, de var ståndaktiga inför lamaniterna och spred död bland alla som gjorde motstånd mot dem.

20 Och då återstoden av vår här stod i begrepp att ge vika för lamaniterna, se, då var dessa två tusen och sextio ståndaktiga och oförfärade.

21 Ja, och de lydde och vannlade sig om att noggrant utföra varenda befallning de fick. Ja, och det skedde dem enligt deras tro. Och jag kom ihåg de ord som de sagt mig att deras "mödrar hade lärt dem.

22 Och se, det var dessa mina söner och de män som hade valts ut att åtfölja fångarna som vi har att tacka för denna stora seger. För det var de som slog lamaniterna, därför drevs de tillbaka till staden Manti.

23 Och vi behöll vår stad Cumeni, och vi omkom inte alla för svärd. Dock hade vi lidit stora förluster.

24 Och det hände sig att sedan lamaniterna flytt gav jag omedelbart order om att mina män som blivit sårade skulle hämtas bland de döda, och såg till att deras sår lades om.

25 Och det hände sig att det var två hundra av mina två tusen och sextio som hade förlorat medvetandet på grund av blodförlust. Ändå var det, tack vare Guds godhet, och till vår stora förvåning och även till hela härens stora glädje, "inte en enda själ av dem som hade omkommit. Ja, och det fanns inte heller en enda bland dem som inte hade fått många sår.

26 Och att dessa hade bevarats förvånade hela vår här, ja, att de skulle bli skonade medan det fanns ett tusen av våra bröder som hade dräpts. Och vi tillskriver detta med rätta "Guds förunderliga makt, tack vare deras stora ^btro på det som de hade lärts att tro på – att det finns en rättvis Gud och att de som inte tvivlade skulle bli bevarade genom hans förunderliga makt.

27 Och detta var deras tro om vilka jag har talat. De är unga

och deras sinnen är orubbliga, och de sätter ständigt sin lit till Gud.

28 Och det hände sig att sedan vi på så sätt hade tagit hand om våra sårade män och hade begravt våra döda och likaså lamaniternas döda, som var många, se, då frågade vi Gid om de fångar som de hade börjat föra ner till Zarahemlas land.

29 Nu var Gid huvudbefälhavare över den trupp som hade utsetts att bevaka dem på vägen till landet.

30 Och dessa är de ord som Gid sa till mig: "Se, vi började gå ner till Zarahemlas land med våra fångar. Och det hände sig att vi mötte våra härars spejare som hade sänts ut för att bevaka lamaniternas läger.

31 Och de ropade till oss och sa: "Se, lamaniternas härar tågar mot staden Cumeni, och se, de kommer att överfalla dem och kommer att förgöra vårt folk."

32 Och det hände sig att våra fångar hörde deras rop, vilket fick dem att fatta mod. Och de reste sig i uppror mot oss.

33 Och det hände sig att vi, på grund av deras uppror, lät våra svärd riktas mot dem. Och det hände sig att de som en man rusade mot våra svärd varigenom större delen av dem dräptes, och återstoden av dem bröt sig igenom och flydde från oss.

34 Och se, när de hade flytt och vi inte kunde hinna upp dem

tågade vi snabbt mot staden Cumeni. Och se, vi kom i tid för att kunna hjälpa våra bröder att bevara staden.

35 Och se, vi har återigen befriats ur våra fienders händer. Och välsignat är vår Guds namn, för se, det är han som har befriat oss, ja, som har gjort detta stora för oss.'

36 Nu hände det sig att när jag, Helaman, hört dessa ord från Gid, fylldes jag av mycket stor glädje över Guds godhet i det att han hade bevarat oss så att vi inte alla skulle förgås. Ja, och jag är förvissad om att de dräptas själar har "ingått i sin Guds vila.

KAPITEL 58

Helaman, Gid och Teomner intar staden Manti genom en krigslist – Lamaniterna drar sig tillbaka – Sönerna till Ammons folk blir bevarade då de står fasta i försvaret av sin frihet och sin tro. Omkring 63–62 f.Kr.

OCH se, nu hände det sig att vårt nästa mål var att inta staden Manti. Men se, det fanns inget sätt för oss att leda dem bort från staden med våra små trupper. För se, de kom ihåg det vi hitintills hade gjort, och därför kunde vi inte "locka bort dem från deras fästen.

2 Och de var så många fler till antalet än vår här var, att vi inte vågade gå fram och angripa dem i deras fästen.

3 Ja, det blev även nödvändigt för oss att använda våra

män till att bevara de delar av landet i våra besittningar som vi hade återerövat. Därför blev det nödvändigt för oss att vänta så att vi kunde få mer förstärkning från Zarahemlas land och likaså ett tillskott av förnödenheter.

4 Och det hände sig att jag därför sände en budbärare till vårt lands regent för att underätta honom om vårt folks belägenhet. Och det hände sig att vi väntade på att få förnödenheter och förstärkningar från Zarahemlas land.

5 Men se, detta gjorde föga nytta, för även lamaniterna fick ansenliga förstärkningar från dag till dag och likaså en mängd förnödenheter. Och sådant var vårt läge vid denna tid.

6 Och lamaniterna gjorde utfall mot oss tid efter annan, fast beslutna att förgöra oss med list. Men vi kunde inte dra ut i strid mot dem på grund av deras reträttplatser och deras fästen.

7 Och det hände sig att vi under dessa svåra omständigheter väntade under många månaders tid, ända till dess vi höll på att gå under av brist på mat.

8 Men det hände sig att vi fick mat som fördes till oss under bevakning av en här på två tusen man, sänd till vår hjälp. Och detta är all den hjälp vi fick för att försvara oss och vårt land från att falla i våra fienders händer, ja, för att kämpa mot en fiende som var oräknelig.

9 Och orsaken till dessa våra svårigheter, eller skälet till att man inte sände oss mera förstärkning, kände vi inte till. Därför var vi bedrövade och även fyllda av fruktan för att Guds straffdomar på något sätt skulle komma över vårt land till vårt fördärv och vår fullständiga undergång.

10 Därför utgöt vi våra själar i bön till Gud om att han skulle styrka oss och befria oss ur våra fienders händer, ja, ge oss styrka att behålla våra städer och våra länder och våra ägodelar för vårt folks försörjning.

11 Ja, det hände sig att Herren vår Gud ingav oss förvisning om att han skulle befria oss, ja, han talade frid till våra själar och skänkte oss stor tro och fick oss att hoppas på att vi genom honom skulle bli befriade.

12 Och vi fattade mod med den lilla styrka som vi hade fått, och var fast beslutna att besegra våra fiender och "bevara våra länder och våra besittningar och våra hustrur och våra barn och vår ^bfrihet.

13 Och därför gick vi med all vår kraft mot lamaniterna som var i staden Manti, och vi slog upp våra tält i den del av vildmarken som låg nära staden.

14 Och det hände sig att när lamaniterna nästa dag såg att vi var vid gränsen till vildmarken som låg nära staden, sände de ut sina spejare runt omkring oss för att ta reda på vår härs antal och styrka.

15 Och det hände sig att när

de såg att vi inte var starka till antalet, och då de var rädda för att vi skulle avskära dem från deras underhåll om de inte drog ut till strid mot oss och dödade oss, och eftersom de trodde att de lätt skulle kunna förgöra oss med sina talrika skaror, började de göra förberedelser för att gå ut i strid mot oss.

16 Och när vi såg att de gjorde förberedelser för att gå ut emot oss, se, då lät jag Gid med ett litet antal män gömma sig i vildmarken, och likaså lät jag Teomner och ett litet antal män gömma sig i vildmarken.

17 Nu gick Gid och hans män till höger och de andra till vänster. Och när de så hade gömt sig, se, då blev jag kvar med återstoden av min här på samma plats som där vi först hade slagit upp våra tält i väntan på att lamaniterna skulle dra ut i strid.

18 Och det hände sig att lamaniterna kom ut med sin talrika här emot oss. Och när de kommit och stod i begrepp att anfalla oss med sina svärd lät jag mina män som var med mig dra sig tillbaka inåt vildmarken.

19 Och det hände sig att lamaniterna följde efter oss med stor hast, för de var mycket ivriga att hinna upp oss för att dräpa oss. Därför följde de efter oss ut i vildmarken. Och vi drog förbi mitt emellan Gid och Teomner så att de inte upptäcktes av lamaniterna.

20 Och det hände sig att när

lamaniterna hade dragit förbi, eller när hären dragit förbi, kom Gid och Teomner fram ur sina gömställen och avskar lamaniternas spejare så att de inte kunde återvända till staden.

21 Och det hände sig att när de hade avskurit dem skyndade de till staden och överföll vaktstyrkan som hade lämnats att vaka över staden, så att de nedgjorde den och tog staden i besittning.

22 Nu hände detta eftersom lamaniterna lät hela sin styrka utom några få vakter ledas ut i vildmarken.

23 Och det hände sig att Gid och Teomner på så sätt tog deras fästen i besittning. Och det hände sig att sedan vi färdats länge i vildmarken satte vi kurs mot Zarahemlas land.

24 Och när lamaniterna märkte att de tågade mot Zarahemlas land greps de av stor fruktan för att det fanns en uppgjord plan på att leda dem till undergång. Därför började de åter dra sig tillbaka inåt vildmarken, ja, samma väg som de hade kommit.

25 Och se, det blev natt och de slog upp sina tält, för lamaniternas huvudbefälhavare trodde att nephiterna var trötta efter sin marsch. Och eftersom de trodde att de hade förföljt hela deras här tänkte de inte på staden Manti.

26 Nu hände det sig att när det blev natt lät jag inte mina män sova utan befallde att de skulle

tåga en annan väg mot Mantis land.

27 Och tack vare denna vår marsch nattetid befann vi oss nästa dag bortom lamaniterna, så att vi kom till staden Manti före dem.

28 Och därför hände det sig att vi genom denna krigslist kunde ta staden Manti i besittning utan blodsutgjutelse.

29 Och det hände sig att när lamaniternas härar kom i närheten av staden och såg att vi var redo att möta dem blev de mycket förvånade och slogs av så stor fruktan att de flydde ut i vildmarken.

30 Ja, och det hände sig att lamaniternas härar flydde ut ur hela denna del av landet. Men se, de har tagit många kvinnor och barn med sig ut ur landet.

31 Och alla "de städer som hade intagits av lamaniterna är just nu i vår besittning. Och våra fäder och våra kvinnor och våra barn återvänder till sina hem, alla utom de som har tagits tillfånga och förts bort av lamaniterna.

32 Men se, våra härar är för små för att försvara så många städer och så stora besittningar.

33 Men se, vi förlitar oss på vår Gud, som har gett oss seger över dessa länder så att vi har intagit de städer och länder som var våra egna.

34 Nu vet vi inte orsaken till att de styrande inte ger oss mer förstärkning, och inte heller vet de män som kom till oss varför

vi inte har fått ytterligare förstärkning.

35 Se, såvitt vi förstår har ni misslyckats och har dragit styrkorna över till den delen av landet. Om så är, vill vi inte knota.

36 Och om så inte är fallet, se, då fruktar vi att en "splittring har uppstått bland de styrande så att de inte sänder fler män till vår hjälp, för vi vet att de är långt fler än vad de har sänt oss.

37 Men se, det spelar ingen roll. Vi litar på att Gud ska "befria oss trots våra härars svaghet, ja, befria oss ur våra fienders händer.

38 Se, detta är mot slutet av det tjuogo och nionde året, och vi är i besittning av våra länder, och lamaniterna har flytt till Nephis land.

39 Och dessa Ammons folks söner som jag har talat så väl om är hos mig i staden Manti, och Herren har bistått dem, ja, och bevarat dem från att falla för svärd, så att inte "en enda själ har dräpts.

40 Men se, de har fått många sår. Ändå står de fasta i den "frihet varmed Gud har gjort dem fria, och de var noggranna med att komma ihåg Herren, sin Gud, dag för dag. Ja, de vinnlägger sig om att ständigt hålla hans stadgar och hans lagar och hans befallningar, och deras tro på profetiorna om det som ska komma är stark.

41 Och nu, min älskade broder Moroni, må Herren, vår Gud, som har återlöst oss och gjort oss fria, ständigt bevara dig i sin närhet. Ja, och må han gynna detta folk så att du lyckas ta i besittning allt det som lamaniterna har tagit ifrån oss, vilket var avsett för vårt uppehälle. Och se, nu slutar jag mitt brev. Jag är Helaman, Almas son."

KAPITEL 59

Moroni ber Pahoran förstärka Helamans styrkor – Lamaniterna intar staden Nephihah – Moroni vredgas på de styrande. Omkring 62 f.Kr.

Nu hände det sig i det trettionde året av domarnas regering över Nephis folk att sedan Moroni hade fått och läst Helamans "brev fröjdade han sig storligen över den välgång, ja, den utomordentliga framgång, som Helaman hade haft med att inta de länder som hade förlorats.

2 Ja, och han kungjorde det för hela sitt folk, i hela landet runt omkring i den trakt där han var, för att även de skulle fröjda sig.

3 Och det hände sig att han omedelbart sände ett "brev till ^bPahoran och bad att denne skulle låta samla män för att förstärka Helaman, eller Helamans härar, så att han med lätthet skulle kunna behålla den del av landet som han hade lyckats återvinna på ett så förunderligt sätt.

36a Alma 61:1–5.

37a 2 Kung. 17:38–39.

39a Alma 56:5.

40a HFS Fri, frihet.

59 1a Alma 56:1.

3a Alma 60:1–3.

b Alma 50:40.

4 Och det hände sig att när Moroni hade sänt detta brev till Zarahemlas land började han åter göra upp planer på att inta återstoden av de besittningar och städer, som lamaniterna hade tagit från dem.

5 Och det hände sig, medan Moroni sålunda gjorde förberedelser för att gå ut till strid mot lamaniterna, att folket i Nephiah, som hade samlats in från staden Moroni och staden Lehi och staden Morianton, angreps av lamaniterna.

6 Ja, även de som hade tvingats fly från Mantis land och från landet runt omkring hade kommit över och förenat sig med lamaniterna i denna del av landet.

7 Och eftersom de var mycket talrika, ja, och fick förstärkning från dag till dag, angrep de under Ammorons ledning Nephiahs folk, och de började dräpa dem i ett fruktansvärt blodbad.

8 Och deras härar var så talrika att återstoden av Nephiahs folk tvingades fly för dem. Och de kom och anslöt sig till Moronis här.

9 Och eftersom Moroni antagit att det skulle sändas män till staden Nephiah för att hjälpa befolkningen behålla staden, och då han visste att det var lättare att hindra staden från att falla i lamaniternas händer än att återerövra den från dem, antog han att de med lätthet skulle kunna försvara den staden.

10 Därför behöll han hela sin styrka för att försvara de platser som han hade återtagit.

11 Och när nu Moroni såg att staden Nephiah hade gått förlorad blev han djupt bedrövad och började undra om inte folket på grund av sin ogudaktighet skulle falla i sina bröders händer.

12 Och detsamma var fallet med alla hans huvudbefälhavare. De tvivlade och förundrade sig över befolkningens ogudaktighet, och detta på grund av lamaniternas framgångar mot dem.

13 Och det hände sig att Moroni blev vred på de styrande på grund av deras "likgiltighet för sitt lands frihet.

KAPITEL 60

Moroni klagar inför Pahoran över att de styrande försummar härarna – Herren tillåter att rättfärdiga dräps – Nephiterna måste använda all sin kraft och alla sina medel för att befria sig från sina fiender – Moroni hotar att strida mot de styrande om inte hans härar får hjälp. Omkring 62 f.Kr.

OCH det hände sig att han åter skrev till landets regent, som var Pahoran, och dessa är de ord han skrev, nämligen: "Se, jag riktar mitt brev till Pahoran i staden Zarahemla, han som är "överdomare och regent över landet, och likaså till alla dem som av detta folk har valts att regera och handha detta krigs angelägenheter.

2 För se, jag har något att säga dem till deras fördömelse. För se, ni vet själva att ni har utsetts till att samla ihop män och bevärna dem med svärd och med sablar och alla slags krigsvapen och sända ut dem mot lamaniterna i vilka delar av vårt land de än kommer in.

3 Och se, nu säger jag er att jag själv och likaså mina män, och likaså Helaman och hans män, har utstått mycket stora lidanden, ja, hunger, törst och utmattning och alla former av lidanden av varje slag.

4 Men se, om detta var allt vi lidit skulle vi varken knota eller klaga.

5 Men se, blodbadet bland vårt folk har varit stort, ja, tusentals har fallit för svärd, medan det kunde ha varit annorlunda om ni hade försett våra härar med tillräcklig förstärkning och undsättning. Ja, stor har er försummelse mot oss varit.

6 Och se, nu vill vi veta orsaken till denna mycket stora försummelse, ja, vi vill veta orsaken till er tanklösa hållning.

7 Kan ni tänka er att sitta på era troner i ett tillstånd av tanklös slöhet medan era fiender sprider dödens verk omkring er? Ja, medan de mördar tusentals av era bröder –

8 ja, de som har litat på ert beskydd, ja, har satt er i en sådan ställning att ni kunde ha bistått dem. Ja, ni kunde ha sänt

härar till deras förstärkning och ha räddat tusentals av dem från att falla för svärd.

9 Men se, detta är inte allt. Ni har undanhållit dem era förnödenheter, så att många har kämpat och blött till döds på grund av sin stora önskan att främja detta folks välfärd. Ja, och detta har de gjort när de var nära att "förgås av hunger på grund av er mycket stora försummelse mot dem.

10 Och nu, mina älskade bröder – för ni borde vara älskade, och ni borde ha ägnat er flitigare åt detta folks välfärd och frihet, men se, ni har försummat dem till den grad att tusentals människors blod ska komma över era huvuden som hämnd, för Gud kände till alla deras rop och alla deras lidanden –

11 se, kan ni tro att ni ska kunna sitta på era troner och, eftersom Gud är mycket god, inget göra och att han ändå ska rädda er? Se, om ni har trott detta har ni trott förgäves.

12 "Menar ni att det är på grund av era bröders ogudaktighet som så många av dem har dödats? Jag säger er att om ni har trott detta har ni trott förgäves, för jag säger er att många har fallit för svärd, och se, det är er till fördömelse.

13 För Herren tillåter att "rättfärdiga dräps, för att hans rättvisa och dom ska kunna drabba de ogudaktiga. Därför ska ni inte tro att de rättfärdiga är förlorade för att de har blivit

dräpta. Se, de går in i Herrens, sin Guds, vila.

14 Och se, nu säger jag er att jag storligen fruktar att Guds straffdomar ska komma över detta folk på grund av deras mycket stora lättja, ja, även våra styrandes stora lättja och deras mycket stora försumlighet emot sina bröder, ja, mot dem som har blivit dräpta.

15 För om det inte hade varit för den ^aogudaktighets skull, som först började hos våra ledare, kunde vi ha motstått våra fiender så att de inte kunde ha fått makt över oss.

16 Ja, om det inte hade varit för det ^akrig som utbröt bland oss själva, ja, om det inte varit för dessa ^bkungsmän som orsakade så stor blodsutgjutelse bland oss själva, ja, då vi tvistade inbördes, om vi i stället hade förenat vår styrka såsom vi hittills har gjort, ja, om det inte hade varit för begäret efter makt och myndighet över oss som dessa kungsmän hade, om de hade varit trogna vår frihets sak och förenat sig med oss och gått ut mot våra fiender i stället för att gripa till svärdet mot oss, vilket förorsakade så stor blodsutgjutelse bland oss själva, ja, om vi hade gått ut mot dem i Herrens kraft, då skulle vi ha skingrat våra fiender, för det skulle ha skett enligt uppfyllelsen av hans ord.

17 Men se, nu angriper lamaniterna oss och intar våra länder, och de mördar vårt folk med svärd, ja, våra hustrur och våra

barn, eller bortför dem i fångenskap och tillfogar dem alla slags lidanden, och detta på grund av deras stora ogudaktighet som traktar efter makt och myndighet, ja, just dessa kungsmän.

18 Men varför skulle jag säga mycket om detta? För såvitt vi förstår traktar ni själva efter myndighet. Såvitt vi förstår är ni även landsförrädare.

19 Eller är det så att ni har försummat oss därför att ni befinner er i själva hjärtat av vårt land och är omgivna av skydd och därför inte ser till att föda sänds till oss, och inte heller män till våra härars förstärkning?

20 Har ni glömt Herrens er Guds befallningar? Ja, har ni glömt våra faders fångenskap? Har ni glömt de många gånger då vi har befriats ur våra fienders händer?

21 Eller tror ni att Herren ändå ska befria oss när vi sitter på våra troner och inte använder de möjligheter som Herren har gett oss?

22 Ja, ska ni sitta överksamma medan ni är omgivna av tusentals, ja, tiotusentals, som också sitter överksamma, medan det finns tusentals runt omkring vid landets gränser som faller för svärd, ja, som är sårade och blödande?

23 Tror ni att Gud ska anse er utan skuld när ni sitter överksamma och betraktar detta? Se, jag säger er: Nej! Nu vill jag att ni ska komma ihåg att Gud har

sagt att det "inre kärlet ska renas först, och sedan ska även det yttre kärlet renas.

24 Och om ni nu inte omvänder er från det som ni har gjort och börjar vakna upp till handling och sänder livsmedel och manskap till oss och likaså till Helaman, så att han kan behålla de områden av vårt land som han har återtagit, och så att även vi kan återvinna återstoden av våra besittningar häromkring, se, då måste vi sluta bekämpa lamaniterna till dess vi först har rengjort vårt kärll inuti, nämligen vår regerings högsta ledarskap.

25 Och om ni inte tillmötesgår mitt brev och kommer ut och visar mig en verklig "frihetsanda och försöker stärka och befästa våra härar och ge dem livsmedel till deras uppehälle, se då lämnar jag en del av mina frimän att hålla denna del av vårt land, och jag ska lämna Guds kraft och välsignelser hos dem, så att ingen annan kraft kan verka mot dem –

26 och detta för deras stora tros skull och deras tålmod i sina prövningar –

27 och jag ska komma till er, och om det finns någon bland er som längtar efter frihet, ja, om där bara finns en gnista frihet kvar, se, då ska jag väcka till resning ibland er, ända till dess de som vill tillskansas sig makt och myndighet är utrotade.

28 Ja se, jag fruktar inte er

makt eller myndighet utan det är min "Gud som jag fruktar, och det är på hans befallning som jag griper till svärdet för att försvara mitt lands sak, och det är för er onskas skull som vi har lidit så stora förluster.

29 Se, det är tid, ja, tiden är nu inne, då rättvisans "svärd hänger över er, om ni inte sätter igång och försvarar ert land och era små, ja, och det ska falla på er och hemsöka er ända till er fullständiga tillintetgörelse.

30 Se, jag väntar på bistånd från er, och om ni inte undsätter oss, se, då kommer jag till er, ja, i Zarahemlas land, och slår er med svärd så att ni inte längre har makt att hindra detta folks utveckling när det gäller vår frihets sak.

31 För se, Herren ska inte tillåta er att leva och tillväxa i er ondska så att ni förgör hans rättfärdiga folk.

32 Se, kan ni tro att Herren ska skona er och låta sina domar drabba lamaniterna när det är deras fäders tradition som har orsakat deras hat, ja, och det har fördubblats av dem som har avvikit från oss, medan er ondska orsakas av er kärlek till ära och världens fåfängligheter?

33 Ni vet att ni överträder Guds lagar, och ni vet att ni trampar dem under era fötter. Se, Herren säger till mig: 'Om de som ni har utsett till era styresmän inte omvänder sig från sina synder och sin ondska ska ni dra upp till strid mot dem.'

23a Matt. 23:25–26.
25a Alma 51:6; 61:15.

28a Apg. 5:26–29.
29a Hel. 13:5;

3 Ne. 2:19.

34 Och se, jag, Moroni, nödgas att agera enligt det förbund som jag har slutit om att hålla min Guds befallningar. Därför vill jag att ni håller fast vid Guds ord och med hast sänder en del av era förnödenheter och era män till mig, och likaså till Helaman.

35 Och se, om ni inte gör detta kommer jag med hast till er. För se, Gud tillåter inte att vi ska förgås av hunger, och därför kommer han att ge oss av era livsmedel, även om det måste ske med svärd. Se nu till att ni uppfyller Guds ord!

36 Se, jag är Moroni, er överbefälhavare. Jag "söker inte efter makt utan efter att slå ner den. Jag söker inte världslig ära utan min Guds härlighet och mitt lands frihet och välfärd. Och därmed slutar jag mitt brev."

KAPITEL 61

Pahoran berättar för Moroni om resning och uppror mot regeringen – Kungsmännen intar Zarahemla och är i förbund med lamaniterna – Pahoran ber om militär hjälp mot upprorsmännen. Omkring 62 f.Kr.

SE, nu hände det sig att en kort tid efter det att Moroni hade sänt sitt brev till den högste regenten tog han emot ett brev från "Pahoran, den högste regenten. Och dessa är de ord som han tog emot:

2 "Jag, Pahoran, som är högste regent i detta land, sänder dessa

ord till Moroni, överbefälhavaren över hären. Se, jag säger till dig, Moroni, att jag inte gläds åt dina stora "lidanden, nej, det smärtar min själ.

3 Men se, det finns de som gläder sig över dina lidanden, ja, till den grad att de har rest sig i uppror mot mig och likaså mot dem av vårt folk som är "frimän. Och de som har rest sig är mycket talrika.

4 Och det är de som har försökt ta domarsätet ifrån mig som har varit orsaken till denna stora ondska. För de har använt mycket smicker, och de har vilsefört många människors hjärtan, vilket kommer att bli orsak till svår nöd bland oss. De har hållit tillbaka våra förnödenheter och har skrämt våra frimän så att de inte har kommit till dig.

5 Och se, de har fördrivit mig, och jag har flytt till Gideons land med så många män som jag kunde få med mig.

6 Och se, jag har sänt ut en kungörelse över hela denna del av landet, och se, de flockas till oss dagligen för att ta till vapen och försvara sitt land och sin "frihet och för att hämnas våra oförrätter.

7 Och dessa har kommit till oss så att de som har rest sig i uppror mot oss känner sig hotade, ja, så att de fruktar oss och inte vågar gå till strid mot oss.

8 De har tagit landet, eller staden, Zarahemla i besittning. De har tillsatt en kung över

36a L&F 121:39–42.

61 1a Alma 50:39–40.

2a Alma 60:3–9.

3a Alma 51:6–7.

6a HFS Fri, frihet.

sig, och han har skrivit ett brev till lamaniternas kung, i vilket han har ingått ett förbund med honom. I detta förbund har han åtagit sig att hålla staden Zarahemla, vilket han tror ska ge lamaniterna möjlighet att erövra återstoden av landet, och han ska sättas som kung över detta folk när de besegras av lamaniterna.

9 Och nu har du klandrat mig i ditt brev, men det gör ingenting. Jag är inte vred, utan fröjdar mig åt ditt hjärtas stora ädelmod. Jag, Pahoran, traktar inte efter makt utan endast efter att behålla mitt domarsäte så att jag kan bevara mitt folks rättigheter och frihet. Min själ står fast i den frihet, varmed Gud har gjort oss "fria.

10 Och se, vi ska motstå ogudaktighet även om det kräver blodsutgjutelse. Vi skulle inte utgjuta lamaniternas blod om de stannade kvar i sitt eget land.

11 Vi ska inte utgjuta våra bröders blod om de inte gör uppror och griper till svärdet mot oss.

12 Vi skulle underkasta oss träldomens ok om det var nödvändigt enligt Guds rättvisa, eller om han skulle befälla oss att göra det.

13 Men se, han befäller oss inte att underkasta oss våra fiender utan att vi ska sätta vår "lit till honom, och då ska han befria oss.

14 Låt oss därför, min älskade broder Moroni, bekämpa det

onda, och låt oss med svärd "bekämpa allt som vi inte kan besegra med våra ord, ja, sådant som uppror och meningsskiljaktigheter så att vi kan bevara vår frihet, så att vi kan glädjas åt den stora förmånen att ha vår kyrka och åt vår Återlösares och vår Guds sak.

15 Kom därför med hast till mig med några av dina män och lämna resten kvar under Lehis och Teancums ledning. Ge dem befogenhet att föra kriget i den delen av landet enligt "Guds Ande, som även är den frihetens ande som bor i dem.

16 Se, jag har sänt en del förnödenheter till dem, så att de inte omkommer innan du kan komma till mig.

17 Samla ihop den styrka du kan på din väg hit, så ska vi med hast gå mot dessa avfallingar i vår Guds kraft enligt den tro som är i oss.

18 Vi ska inta staden Zarahemla så att vi kan få fram mer livsmedel att sända till Lehi och Teancum. Ja, vi ska dra fram mot dem i Herrens kraft, och vi ska göra slut på denna stora ondska.

19 Och nu, Moroni, gläds jag över att ha fått ditt brev, för jag var ganska bekymrad över vad vi skulle göra, om det vore rätt av oss att dra ut mot våra bröder.

20 Men du har sagt att Herren har befallt dig att dra ut mot dem, om de inte omvänder sig.

9a Joh. 8:31–36;

L&F 88:86.

13a HFS Tillit;

Tro.

14a Alma 43:47.

15a 2 Kor. 3:17.

HFS Helige Anden,
den.

21 Se till att du "styrker Lehi och Teancum i Herren! Säg åt dem att inte frukta, för Gud ska rädda dem och alla som står fast i den frihet varmed Gud har gjort dem fria. Och nu slutar jag mitt brev till min älskade broder Moroni."

KAPITEL 62

Moroni tågar till Pahorans hjälp i Gideons land – Kungsmännen som vägrar försvara sitt land avrättas – Pahoran och Moroni återtar Nephihah – Många lamaniter ansluter sig till Ammons folk – Teancum dräper Ammoron och blir i sin tur dräpt – Lamaniterna drivs bort från landet och fred upprättas – Helaman återvänder till sin andliga verksamhet och bygger upp kyrkan. Omkring 62–57 f.Kr.

OCH det hände sig att när Moroni hade fått detta brev fattade hans hjärta mod och fylldes med mycket stor glädje över Pahorans trofasthet, över att inte också han var "förrädare mot sitt lands frihet och sak.

2 Men han sörjde också mycket över ondskan hos dem som hade drivit Pahoran från domarsätet, ja, kort sagt över dem som hade gjort uppror mot sitt land och likaså mot sin Gud.

3 Och det hände sig att Moroni tog ett litet antal män enligt Pahorans önskan, och gav Lehi och Teancum befälet över återstoden av sin här, och tågade mot Gideons land.

4 Och han reste "frihetsbaneret på alla de platser han kom till och samlade all den förstärkning han kunde under hela marschen mot Gideons land.

5 Och det hände sig att tusentals flockades under hans baner och tog upp sina svärd för att försvara sin frihet, så att de inte skulle försättas i trældom.

6 Och när Moroni sålunda hade samlat alla de män han kunde under sin marsch kom han till Gideons land. Och då han förenade sina styrkor med Pahorans blev de mycket starka, ja, starkare än Pachus män, han som var "kung över de avfallingar som hade drivit "frimännen ut ur Zarahemlas land och tagit landet i besittning.

7 Och det hände sig att Moroni och Pahoran gick ner i Zarahemlas land med sina härar och drog ut mot staden. Och de mötte Pachus män och kom i strid med dem.

8 Och se, Pachus dräptes och hans män togs tillfånga, och Pahoran återinsattes på sitt domarsäte.

9 Och Pachus män ställdes inför rätta enligt lagen, och även de kungsmän som hade tagits tillfånga och kastats i fängelse. Och de "avrättades enligt lagen. Ja, dessa Pachus män och dessa kungsmän, alla som inte ville gripa till vapen till sitt lands försvar utan ville strida mot det, avrättades.

21a Sak. 10:12.

62 1a Alma 60:18.

4a Alma 46:12–13, 36.

HFS Baner;

Fri, frihet.

6a Alma 61:4–8.

b Alma 51:5–7.

9a HFS Dödsstraff.

10 Och så blev det nödvändigt att strängt tillämpa denna lag för deras lands säkerhets skull. Ja, och alla som befanns förneka sin frihet avrättades med hast enligt lagen.

11 Och på så sätt slutade det trettionde året av domarnas regering över Nephis folk. Moroni och Pahoran hade återställt freden i Zarahemlas land bland sitt eget folk och hade straffat alla med döden som inte var trofasta mot frihetens sak.

12 Och det hände sig i början av det trettio och första året av domarnas regering över Nephis folk att Moroni omedelbart lät sända förnödenheter, och likaså en här på sex tusen man till Helaman för att hjälpa honom försvara den delen av landet.

13 Och han lät även sända en här på sex tusen man med tillräcklig mängd livsmedel till Lehis och Teancums härar. Och det hände sig att detta gjordes för att befästa landet mot lamaniterna.

14 Och det hände sig att Moroni och Pahoran lämnade ett stort antal män i Zarahemlas land och tågade med ett stort antal män mot Nephiahns land, fast beslutna att störta lamaniterna i den staden.

15 Och det hände sig medan de tågade mot landet att de tog ett stort antal av lamaniternas män tillfånga och dräpte många av dem och tog deras förnödenheter och krigsvapen.

16 Och det hände sig sedan de tagit dem tillfånga att de fick dem att ingå ett förbund om

att de aldrig mer skulle ta till vapen mot nephiterna.

17 Och när de hade ingått detta förbund sände de dem att bo hos Ammons folk, och det var ungefär fyra tusen som inte hade dräpts.

18 Och det hände sig när de hade sänt bort dessa att de fortsatte sin marsch mot Nephiahns land. Och det hände sig när de kommit till staden Nephiah att de slog upp sina tält på Nephiahns slätter, som ligger nära staden Nephiah.

19 Nu ville Moroni att lamaniterna skulle dra ut i strid mot dem på slätterna. Men lamaniterna, som kände till deras mycket stora tapperhet och såg deras stora antal, vågade inte komma ut mot dem. Därför kom de inte i strid den dagen.

20 Och när natten kom gick Moroni ut i mörkret och tog sig upp på muren för att ta reda på i vilken del av staden lamaniterna hade slagit läger med sin här.

21 Och det hände sig att de befann sig på östra sidan, vid ingången, och de låg alla och sov. Och då återvände Moroni till sin här och lät dem snabbt ställa i ordning starka rep och stegar som skulle släppas ner från murkrönet på insidan av muren.

22 Och det hände sig att Moroni lät sina män tåga fram och ta sig upp på murkrönet och ta sig ner i den del av staden, ja, på den västra sidan, där lamaniterna inte hade slagit läger med sina härar.

23 Och det hände sig att alla släpptes ner i staden om natten med hjälp av sina starka rep och sina stegar, och därför var alla innanför stadens murar när morgonen kom.

24 Och när nu lamaniterna vaknade och såg att Moronis härar var innanför murarna blev de så skräckslagna att de flydde ut genom porten.

25 Och när nu Moroni såg att de flydde för honom lät han sina män tåga ut mot dem, och de dräpte många och omringade många andra och tog dem tillfånga. Och återstoden av dem flydde till Moronis land som låg ute vid havet.

26 På så sätt hade Moroni och Pahoran tagit staden Nephiah i besittning utan att förlora en enda själ, men det var många av lamaniterna som hade stupat.

27 Nu hände det sig att många av de tillfångatagna lamaniterna önskade ansluta sig till "Ammons folk och bli ett fritt folk.

28 Och det hände sig att alla som önskade detta fick sin önskan beviljad.

29 Därför förenade sig alla de lamanitiska fångarna med Ammons folk och började arbeta hårt med att bruka jorden och odla all slags säd och föda upp flockar och hjordar av varje slag. Och därför befriades nephiterna från en stor börda, ja, de befriades från bördan av alla sina lamanitiska fångar.

30 Nu hände det sig att sedan Moroni tagit staden Nephiah

i besittning och tagit många fångar, vilket avsevärt minskat lamaniternas härar, och sedan han fått tillbaka många nephiter som tagits som fångar, vilket förstärkte Moronis här avsevärt, begav sig Moroni från Nephiahs land till Lehis land.

31 Och det hände sig att när lamaniterna såg att Moroni kom mot dem blev de åter förskräckta och flydde för Moronis här.

32 Och det hände sig att Moroni och hans här förföljde dem från stad till stad till dess de möttes av Lehi och Teancum. Och lamaniterna flydde för Lehi och Teancum ända ner till havet, till dess de kom till Moronis land.

33 Och lamaniternas härar var alla samlade så att de utgjorde en enda här i Moronis land. Och nu var även Ammoron, lamaniternas kung, med dem.

34 Och det hände sig att Moroni och Lehi och Teancum slog läger med sina härar runt omkring gränserna till Moronis land, så att lamaniterna var omringade vid gränserna till vildmarken söderut och vid gränserna till vildmarken österut.

35 Och sålunda slog de läger för natten. För se, nephiterna och likaså lamaniterna var trötta på grund av den hårda marschen. Därför tog de inga beslut om krigslistor på natten, med undantag av Teancum. För han var mycket vred på Ammoron eftersom han ansåg att Ammoron och Amalickiah,

dennes bror, hade "orsakat detta stora och långvariga krig mellan dem och lamaniterna, vilket hade orsakat så mycket krig och blodsutgjutelse, ja, och så stor hungersnöd.

36 Och det hände sig att Teancum i sin vrede gick in i lamaniternas läger och firade sig ner från stadsmuren. Och han gick från plats till plats med ett rep, till dess han fann kungen, och han "kastade ett spjut mot honom som genomborrade honom nära hjärtat. Men se, kungen väckte sina tjänare innan han dog så att de förföljde Teancum och dräpte honom.

37 Och det hände sig att när Lehi och Moroni fick veta att Teancum var död blev de djupt bedrövade, för se, han var en man som hade kämpat tappert för sitt land, ja, en sann frihetsvän, och han hade utstått många mycket svåra lidanden. Men se, han var död och hade lämnat denna värld.

38 Nu hände det sig att Moroni nästa dag tågade ut och anföll lamaniterna så att de dräpte dem i ett stort blodbad. Och han drev dem ut ur landet, och de flydde så att de inte kom tillbaka den gången mot nephiterna.

39 Och sålunda slutade det trettio och första året av domarnas regering över Nephis folk. Och sålunda hade de haft krig och blodsutgjutelse och hungersnöd och lidanden under många års tid.

40 Och det hade förekommit mord och strider och menings-skiljaktigheter och all slags ondska bland Nephis folk. Ändå blev de skonade för de "rättfärdigas skull, ja, tack vare de rättfärdigas böner skonades de.

41 Men se, på grund av det mycket långa kriget mellan nephiterna och lamaniterna hade många blivit förhårdade, och många hade veknat till följd av sina "lidanden så att de ödmjukade sig inför Gud, ja, i djupaste ödmjukhet.

42 Och det hände sig att sedan Moroni befäst de platser i landet som var mest utsatta för lamaniterna, till dess de var tillräckligt starka, återvände han till staden Zarahemla. Och även Helaman återvände till platsen för sin arvedel, och än en gång hade fred upprättats bland Nephis folk.

43 Och Moroni överlämnade befälet över härarna i händerna på sin son, vars namn var Moronihah, och han drog sig tillbaka till sitt eget hus för att kunna tillbringa återstoden av sina dagar i fred.

44 Och Pahoran återvände till sitt domarsäte, och Helaman tog återigen på sig att predika Guds ord för folket, för på grund av de många krigerna och stridigheterna hade det blivit nödvändigt att återställa ordningen i kyrkan.

45 Därför gick Helaman och hans bröder ut och förkunnade

35a Alma 48:1.
36a Alma 51:33–34.

40a Alma 45:15–16.
41a HFS Motgångar.

Guds ord med stor kraft, så att många människor blev "övertygade om sin ogudaktighet, vilket fick dem att omvända sig från sina synder och bli döpta till Herren, sin Gud.

46 Och det hände sig att de åter upprättade Guds kyrka i hela landet.

47 Ja, och föreskrifter gavs beträffande lagen, och deras "domare och överdomare valdes.

48 Och Nephis folk började åter få "framgång i landet, och de började föröka sig och åter växa sig mycket starka i landet. Och de började bli mycket rika.

49 Men trots sina rikedomar och sin styrka och sin framgång förhävde de sig inte med högmod i blicken, och inte heller var de sena att komma ihåg Herren, sin Gud, utan de ödmjukade sig djupt inför honom.

50 Ja, de kom ihåg hur stora ting Herren hade gjort för dem, att han hade befriat dem från död och från bojor och från fångelser och från alla slags lidanden, och att han hade befriat dem ur deras fienders händer.

51 Och de bad ständigt till Herren, sin Gud, och Herren välsignade dem enligt sitt ord, och de växte sig starka och hade framgång i landet.

52 Och det hände sig att allt detta ägde rum. Och Helaman dog i det trettio och femte året

av domarnas regering över Nephis folk.

KAPITEL 63

Shiblon och senare Helaman övertar de heliga uppteckningarna – Många nephiter färdas till landet norrut – Hagoth bygger fartyg som seglar ut på det västra havet – Moronihah besegrar lamaniterna i strid. Omkring 56–52 f.Kr.

OCH det hände sig i början av det trettio och sjätte året av domarnas regering över Nephis folk att "Shiblon övertog de ^bheliga föremål som Alma hade överlämnat åt Helaman.

2 Och han var en rättfärdig man som vandrade rättrådigt inför Gud och han strävade efter att ständigt göra gott och att hålla Herrens, sin Guds, bud, och detsamma gjorde hans bror.

3 Och det hände sig att även Moroni dog. Och så slutade det trettio och sjätte året av domarnas regering.

4 Och det hände sig i det trettio och sjunde året av domarnas regering att en stor skara människor, ja, fem tusen och fyra hundra män med sina hustrur och sina barn, drog ut ur Zarahemlas land till det land som låg "norrut.

5 Och det hände sig att Hagoth, som var en mycket vetgirig man, gick ut och byggde sig ett mycket stort fartyg på gränsen till landet Ymnighet

45a L&F 18:44.
47a Mosiah 29:39.
48a Alma 50:20.

63 1a Alma 38:1–2.
b Alma 37:1–12.
HFS Helig, heligt.

4a Alma 22:31.

vid landet Ödeläggelse och sjösatte det i det västra havet, vid det ^asmala näs som ledde till landet norrut.

6 Och se, det var många nephiter som gick ombord och seglade iväg med ansenliga förnödenheter och även många kvinnor och barn. Och de satte kurs norrut. Och så slutade det trettio och sjunde året.

7 Och i det trettio och åttonde året byggde denne man andra fartyg. Och det första fartyget återvände också, och många fler människor gick ombord därpå, och även de försåg sig med ansenliga förnödenheter och lade åter ut mot landet norrut.

8 Och det hände sig att de aldrig mer hördes av. Och vi antar att de drunknade i havets djup. Och det hände sig att ännu ett fartyg seglade iväg, men vart det for vet vi inte.

9 Och det hände sig att många människor det året drog bort till landet ^anorrut. Och så slutade det trettio och åttonde året.

10 Och det hände sig i det trettio och nionde året av domarnas regering att även Shiblön dog, och Corianton hade dragit bort till landet norrut på ett fartyg för att föra förnödenheter till folket som hade dragit bort till det landet.

11 Därför blev det nödvändigt

att Shiblön före sin död överlämnade dessa heliga föremål till ^aHelamans son, som hette Helaman och som var uppkallad efter sin far.

12 Och se, alla de ^ainristningar som Helaman var i besittning av skrevs och sändes ut bland människobarnen över hela landet, utom de stycken som Alma hade befallt ^binte skulle spridas.

13 Men dessa föremål skulle hållas heliga och ^aöverlämnas från ett släktled till ett annat. Detta år hade de därför överlämnats åt Helaman före Shiblöns död.

14 Och det hände sig också det året att en del avfallingar hade gått över till lamaniterna, och de hetsades åter till vrede mot nephiterna.

15 Och samma år kom de även ner med en talrik här för att strida mot Moronihahs folk, eller mot ^aMoronihahs här, men de led nederlag och drevs tillbaka till sina egna länder och led stora förluster.

16 Och så slutade det trettio och nionde året av domarnas regering över Nephis folk.

17 Och så avslutades berättelsen, skriven av Alma och av Helaman, hans son, och likaså av Shiblön, som också var hans son.

5a Alma 22:32;
Eth. 10:20.
9a Hel. 3:11-12.

11a Se överskriften till
Helamans bok.
12a Alma 18:36.

b Alma 37:27-32.
13a Alma 37:4.
15a Alma 62:43.

HELAMANS BOK

En berättelse om nephiterna. Deras krig och stridigheter och deras meningsskiljaktigheter. Likaså profetiorna om många heliga profeter före Kristi ankomst, enligt Helamans uppteckningar, han som var son till Helaman, och även enligt hans söners uppteckningar ända fram till Kristi ankomst. Och även många av lamaniterna omvänds. En berättelse om deras omvändelse. En berättelse om lamaniternas rättfärdighet och nephiternas ogudaktighet och deras avskyvärdheter enligt Helamans och hans söners uppteckning ända fram till Kristi ankomst, vilken uppteckning kallas Helamans bok, och så vidare.

KAPITEL 1

Pahoran den andre blir överdomare och mördas av Kishkumen – Pacumeni intar domarsätet – Coriantumr leder lamaniternas härar, intar Zarahemla och dräper Pacumeni – Moronihah besegrar lamaniterna och återtar Zarahemla, och Coriantumr blir dräpt. Omkring 52–50 f.Kr.

OCH se, nu hände det sig i början av det fyrtionde året av domarnas regering över Nephis folk att det började uppstå stora svårigheter bland nephiternas folk.

2 För se, "Pahoran hade dött och hade lämnat denna värld. Därför började det uppstå en allvarlig strid om vem som skulle inneha domarsätet bland de bröder som var Pahorans söner.

3 Och detta är nu namnen på dem som stred om domarsätet och som även fick folket att strida: Pahoran, Paanchi och Pacumeni.

4 Nu är detta inte alla Pahorans söner (för han hade många), men

dessa är de som stred om domarsätet. Därför var de orsaken till att folket delades i tre läger.

5 Ändå hände det sig att Pahoran genom "folkets röst utsågs till att vara överdomare och styresman över Nephis folk.

6 Och det hände sig att när Pacumeni insåg att han inte kunde få domarsätet förenade han sig med folkets röst.

7 Men se, Paanchi och den del av folket som ville att han skulle vara deras styresman blev mycket vreda. Han stod därför i begrepp att med smicker förmå dessa människor att resa sig i uppror mot sina bröder.

8 Och det hände sig att då han stod i begrepp att göra detta greps han och rannsakades enligt folkets röst och dömdes till döden, för han hade rest sig i uppror och sökt omintetgöra "folkets frihet.

9 När nu de människor som ville att han skulle bli deras regent såg att han dömts till döden blev de vreda, och se, de sände fram en viss Kishkumen,

ja, till Pahorans domarsäte, och han mördade Pahoran där han satt på domarsätet.

10 Och han förföljdes av Pahorans tjänare. Men se, så snabbt flydde Kishkumen att ingen kunde hinna upp honom.

11 Och han gick till dem som hade sänt honom, och de ingick alla ett förbund, ja, de svor vid sin evige Skapare att de inte skulle berätta för någon människa att Kishkumen hade mördat Pahoran.

12 Och Kishkumen blev inte igenkänd bland Nephis folk eftersom han hade varit förklädd då han mördade Pahoran. Och Kishkumen och hans band, som hade slutit förbund med honom, blandade sig med folket på ett sådant sätt att det inte gick att finna alla. Men alla som blev funna dömdes till "döden.

13 Och se, nu utsågs Pacumeni genom folkets röst till att bli överdomare och regent över folket, att regera i sin bror Pahorans ställe, och det var enligt hans rättighet. Och allt detta skedde i det fyrtionde året av domarnas regering, och det var till ända.

14 Och det hände sig i det fyrtio och första året av domarnas regering att lamaniterna hade samlat en oräknelig här av män och beväpnat dem med svärd och med kroksablar och med bågar och med pilar och med huvudplåtar och med bröstplåtar och med allehanda sköldar av varje slag.

15 Och de kom åter ner för att kunna ta upp kampen mot

nephiterna. Och de leddes av en man vars namn var Coriantumr, och han var ättling till Zarahemla. Och han var en avfälling från nephiterna, och han var en storsvuxen och mäktig man.

16 Därför trodde lamaniternas kung, vars namn var Tubaloth och som var son till "Ammoron, att Coriantumr, som var en mäktig man, med sin styrka och även med sin stora visdom skulle kunna hålla stånd mot nephiterna, och att han genom att sända fram honom skulle få makt över nephiterna.

17 Därför hetsade han dem till vrede, och han samlade ihop sina härar, och han utsåg Coriantumr till att bli deras ledare och lät dem tåga ner till Zarahemlas land för att strida mot nephiterna.

18 Och det hände sig att på grund av de många stridigheterna och de många svårigheterna i regeringen hade de inte haft tillräcklig vaktstyrka i Zarahemlas land. För de hade antagit att lamaniterna inte skulle våga sig in i hjärtat av deras länder och anfälla den stora staden Zarahemla.

19 Men det hände sig att Coriantumr tågade fram i spetsen för sin talrika härskara och anföll stadens invånare. Och deras marsch skedde med så stor hast att det inte fanns tid för nephiterna att samla ihop sina härar.

20 Därför högg Coriantumr ner vakten vid ingången till staden och tågade med hela sin här in i staden, och de dräpte

alla som gjorde motstånd mot dem och tog så hela staden i besittning.

21 Och det hände sig att Pacumeni, som var överdomare, flydde för Coriantumr ända till stadsmuren. Och det hände sig att Coriantumr slog honom vid muren så att han dog. Och så slutade Pacumenis dagar.

22 Och när nu Coriantumr såg att han var i besittning av staden Zarahemla och såg att nephiterna hade flytt för dem och hade dräpts eller tagits tillfånga och kastats i fångelse, och att han hade tagit det starkaste fästet i hela landet i besittning, fattade hans hjärta mod så att han stod i begrepp att gå ut mot hela landet.

23 Och nu stannade han inte i Zarahemlas land, utan han tågade fram med en stor här, ja, mot staden Ymnighet. För han var fast besluten att gå ut och bana sig väg med svärd så att han skulle kunna inta de norra delarna av landet.

24 Och då han antog att deras största styrka fanns mitt i landet tågade han fram utan att ge dem tid att samlas annat än i små grupper. Och på så sätt anföll de dem och fällde dem till marken.

25 Men se, denna Coriantumrs marsch genom landets mitt gav Moronihah stor fördel över dem, trots det stora antal nephiter som hade dräpts.

26 För se, Moronihah hade antagit att lamaniterna inte skulle våga gå in i landets mitt, utan att de skulle anfalla

städerna runt omkring längs gränserna som de dittills hade gjort. Därför hade Moronihah låtit sina starka härar besätta dessa delar runt omkring vid gränserna.

27 Men se, lamaniterna blev inte förskräckta såsom han hade önskat, utan de hade kommit in i landets mitt och hade intagit huvudstaden, som var staden Zarahemla, och tågade genom landets viktigaste delar och dräpte folket i ett stort blodbad, både män, kvinnor och barn, och tog många städer och många fästen i besittning.

28 Men när Moronihah upptäckte detta sände han omedelbart ut Lehi med en här i en kringgående rörelse för att genskjuta dem innan de kom till landet Ymnighet.

29 Och så gjorde han. Och han gensköt dem innan de kom till landet Ymnighet och gav sig i strid med dem så att de började dra sig tillbaka mot Zarahemlas land.

30 Och det hände sig att Moronihah gensköt dem i deras reträtt och gav sig i strid med dem så att det blev ett mycket blodigt slag. Ja, många dräptes, och bland dem som dräptes återfanns även "Coriantumr.

31 Och se, nu kunde lamaniterna inte dra sig tillbaka åt något håll, vare sig åt norr eller åt söder, åt öster eller åt väster, för de var på alla håll omringade av nephiterna.

32 Och på så sätt hade Coriantumr kastat lamaniterna mitt in

bland nephiterna så att de var i nephiternas våld. Och själv blev han dräpt, och lamaniterna överlämnade sig i nephiternas händer.

33 Och det hände sig att Moronihah åter tog staden Zarahemla i besittning och lät de lamaniter som hade tagits tillfånga dra ut ur landet i fred.

34 Och så slutade det fyrtio och första året av domarnas regering.

KAPITEL 2

Helaman, Helamans son, blir överdomare – Gadianton leder Kishkumens band – Helamans tjänare dräper Kishkumen, och Gadiantons band flyr ut i vildmarken. Omkring 50–49 f.Kr.

OCH det hände sig i det fyrtio och andra året av domarnas regering, sedan Moronihah åter hade upprättat fred mellan nephiterna och lamaniterna, att det inte fanns någon som kunde inta domarsätet. Därför började det åter uppstå en tvist bland folket om vem som skulle inta domarsätet.

2 Och det hände sig att Helaman, som var son till Helaman, av folkets röst utsågs till att inta domarsätet.

3 Men se, "Kishkumen, som hade mördat Pahoran, låg i försåt för att förgöra även Helaman. Och han stöddes av sitt band, som hade ingått ett förbund om att ingen skulle få reda på hans ogudaktighet.

4 För det fanns en viss "Gadianton som var utomordentligt skicklig i att tala många ord och även i konsten att i all hemlighet utöva mord och röveri. Därför blev han ledare för Kishkumens band.

5 Därför smickrade han dem och även Kishkumen och sa att om de skulle sätta honom på domarsätet skulle han se till att de som tillhörde hans band skulle ges makt och myndighet bland folket. Därför sökte Kishkumen förgöra Helaman.

6 Och det hände sig då han gick mot domarsätet för att förgöra Helaman att en av Helamans tjänare, som hade varit ute under natten och genom att vara förklädd fått kunskap om de planer som hade gjorts upp av detta band om att förgöra Helaman –

7 och det hände sig att denne mötte Kishkumen, och han gav honom ett tecken. Därför tillkännagav Kishkumen för honom sitt uppsåt och önskade att han skulle leda honom till domarsätet så att han skulle kunna mörda Helaman.

8 Och då Helamans tjänare hade fått veta allt som rörde sig i Kishkumens hjärta och att det var hans uppsåt att mörda, och likaså att uppsåtet hos alla dem som tillhörde hans band var att mörda och att röva och att skaffa sig makt (och detta var deras "hemliga plan och deras sammansvärjning), sa Helamans tjänare till Kishkumen:

2 3a Hel. 1:9.
4a HFS Gadiantons

rövare.
8a 2 Ne. 10:15.

HFS Hemliga
sammansvärjningar.

”Låt oss gå fram till domarsätet.”

9 Och detta tilltalade Kishkumen storligen, för han trodde att han skulle kunna genomföra sin plan. Men se, medan de var på väg till domarsätet genom-borrade Helamans tjänare Kishkumens hjärta så att han föll död ner utan ett ljud. Och han sprang och berättade för Helaman allt det som han hade sett och hört och gjort.

10 Och det hände sig att Helaman sände ut män för att tillfångata detta band av rövare och hemliga mördare så att de skulle kunna avrättas enligt lagen.

11 Men se, när Gadianton fick veta att Kishkumen inte hade återtjänat fruktade han att bli dräpt. Därför såg han till att hans band följde honom, och de flydde ut ur landet längs en hemlig väg ut i vildmarken, så att när Helaman sände ut män för att tillfångata dem fann de dem ingenstans.

12 Och mer kommer att sägas om denne Gadianton längre fram. Och så slutade det fyrtio och andra året av domarnas regering över Nephis folk.

13 Och se, i slutet av denna bok kommer ni att se att denne ”Gadianton visade sig bli Nephis folks fall, ja, nästan dess fullständiga undergång.

14 Se, jag menar inte slutet av Helamans bok, utan jag menar slutet av Nephis bok, ur vilken jag har tagit hela den berättelse som jag har skrivit.

KAPITEL 3

Många nephiter utvandrar till landet norrut – De bygger hus av cement och för många upp-teckningar – Tiotusentals omvänds och döps – Guds ord leder människor till frälsning – Nephi, Helamans son, intar domarsätet. Omkring 49–39 f.Kr.

OCH nu hände det sig i det fyrtio och tredje året av domarnas regering att det inte förekom några stridigheter bland Nephis folk bortsett från en del högmod som fanns i kyrkan, vilket orsakade några små meningsskiljaktigheter bland folket, vilka avgjordes i slutet av det fyrtio och tredje året.

2 Och det förekom inga stridigheter bland folket i det fyrtio och fjärde året. Inte heller förekom det många stridigheter under det fyrtio och femte året.

3 Men det hände sig i det fyrtio och sjätte att det uppstod många stridigheter och många meningsskiljaktigheter, vilket ledde till att mycket stora skaror drog ut ur Zarahemlas land och begav sig till landet ”norrut för att ärva landet.

4 Och de färdades mycket lång väg, ända till dess de kom till ”stora vattensamlingar och många floder.

5 Ja, och de spred sig till alla delar av landet, till alla de delar som inte hade lämnats öde och utan skog på grund av de många invånare som tidigare hade ärvt landet.

6 Och nu var ingen del av landet öde, utom i fråga om skog, men på grund av den stora "förödelse som hade drabbat det folk som tidigare bebott landet kallades det ^böde.

7 Och då det var ont om skog på landets yta blev folket som drog ut mycket skickliga i att arbeta med cement. Därför byggde de hus av cement, i vilka de bodde.

8 Och det hände sig att de förökade sig och spred sig och gick ut från landet söderut till landet norrut, och de spred sig så att de började täcka hela jordens yta, från havet i söder till havet i norr, från "havet i väster till havet i öster.

9 Och folket som var i landet norrut bodde i tält och i hus av cement, och de lät varje träd som spirade på landets yta växa upp så att de så småningom skulle kunna få timmer till att bygga sina hus, ja, sina städer och sina tempel och sina synagogor och sina helgedomar och alla slags byggnader.

10 Och det hände sig att eftersom det var mycket ont om timmer i landet norrut sände de dit mycket med "sjöfart.

11 Och på så sätt gjorde de det möjligt för folket i landet norrut att kunna bygga många städer, både av trä och av cement.

12 Och det hände sig att många av "Ammons folk, som

var lamaniter från födseln, också drog ut till detta land.

13 Och nu finns det många uppteckningar om detta folks förehavanden, som har förts av många som tillhör detta folk, vilka är noggranna och mycket omfattande rörande dem.

14 Men se, inte ens en hundradel av detta folks förehavanden, ja, berättelsen om lamaniterna och om nephiterna och deras krig och stridigheter och meningsskiljaktigheter och deras predikningar och deras profetior och deras sjöfart och deras skeppsbyggeri och deras uppförande av "tempel och av synagogor och deras helgedomar och deras rättfärdighet och deras ogudaktighet och deras mord och deras röverier och deras plundringar och alla slags avskyrvärderheter och hor, kan tas med i detta verk.

15 Men se, det finns många böcker och många uppteckningar av varje slag, och de har huvudsakligen förts av nephiterna.

16 Och de har "överlämnats från ett släktled till ett annat av nephiterna ända till dess de har fallit i överträdelse och har blivit mördade, plundrade och jagade och fördrivna och dräpta och skingrade över jordens yta och uppblandats med lamaniterna så att de ^binte längre kallas nephiter, för de har blivit ogudaktiga och vilda och

6a Mosiah 21:25-27.

b Alma 22:31.

8a Alma 22:27, 32.

10a Alma 63:5-8.

12a Alma 27:21-26.

14a 2 Ne. 5:16;

Jakob 1:17;

3 Ne. 11:1.

16a 1 Ne. 5:16-19;

Alma 37:4.

b Alma 45:12-14.

blodtörstiga, ja, de har verkligen blivit lamaniter.

17 Och nu återvänder jag på nytt till min berättelse. Se, det jag har talat om inträffade efter stora stridigheter och oroligheter och krig och menings-skiljaktigheter bland Nephis folk.

18 Det fyrtio och sjätte året av domarnas regering ändades,

19 och det hände sig att det fortfarande förekom många stridigheter i landet, ja, under det fyrtio och sjunde året och även under det fyrtio och åttonde året.

20 Dock innehade Helaman domarsätet och utövade rättvisa och opartiskhet. Ja, han vinnlade sig om att hålla Guds stadgar och lagar och befallningar. Och han gjorde ständigt det som var rätt i Guds ögon, och han vandrade på sin fars vägar så att han hade framgång i landet.

21 Och det hände sig att han fick två söner. Han gav den äldste namnet ^aNephi och den yngste namnet ^bLehi. Och de började växa upp åt Herren.

22 Och det hände sig att kriget och stridigheterna började avta i någon grad bland nephiternas folk under den senare delen av det fyrtio och åttonde året av domarnas regering över Nephis folk.

23 Och det hände sig i det fyrtio och nionde året av domarnas

regering att oavbruten fred upprättades i landet, förutom att där fanns de hemliga sammansvärjningar som rövaren ^aGadanton hade grundat i de mer bebyggda delarna av landet, vilket de som förestod regeringen vid den tiden inte kände till. Därför utrotades de inte ur landet.

24 Och det hände sig att kyrkan samma år fick mycket stor framgång, så att tusentals anslöt sig till kyrkan och döptes till omvändelse.

25 Och så stor var kyrkans framgång, och så många var de välsignelser som utgöts över folket, att till och med högprästerna och lärarna själva var omåttligt förvånade.

26 Och det hände sig att Herr-ens verk hade framgång så att många själar, ja, tiotusentals, döptes och anslöt sig till Guds kyrka.

27 Sålunda kan vi se att Herren är barmhärtig mot alla som i hjärtats uppriktighet åkallar hans heliga namn.

28 Ja, sålunda ser vi att ^ahimlens port står öppen för ^balla, ja, för dem som tror på Jesu Kristi namn, han som är Guds Son.

29 Ja, vi ser att alla som vill kan hålla fast vid ^aGuds ord, som är ^blevande och kraftfullt och som ska slå sönder alla djävulens lister och snaror och ränker och leda Kristi efterföljare in på en trång och ^csmal väg

21^a HFS Nephi,
Helamans son.
^b HFS Lehi, nephitisk
missionär.

23^a Hel. 2:4.
28^a 2 Ne. 31:9, 17.
^b Apg. 10:28;
Rom. 2:10–11.

29^a HFS Guds ord.
^b Hebr. 4:12;
L&F 11:2.
^c 2 Ne. 9:41; 33:9.

över ^deländets eviga avgrund som är beredd att uppsluka den ogudaktige –

30 och föra deras själar, ja, deras odödliga själar, till ^aGuds högra sida i himmelriket för att sitta ner med Abraham och Isak och med Jakob och med alla våra heliga fäder, för att aldrig mer gå ut därifrån.

31 Och under det året glad- des man ständigt i Zarahemlas land och i alla områden runt omkring, ja, i hela det land som nephiterna innehade.

32 Och det hände sig att det var fred och mycket stor glädje under återstoden av det fyrtio och nionde året. Ja, och det var också oavbruten fred och stor glädje under det femtionde året av domarnas regering.

33 Och under det femtio och första året av domarnas regering var det också fred, förutom det högmod som började tränga in i kyrkan – inte in i Guds kyrka utan in i de människors hjärtan som gav sig ut för att tillhöra Guds kyrka –

34 och de blev så upphöjda i ^ahögmod att de till och med förföljde många av sina bröder. Detta var nu något mycket ont, som gjorde att den ödmjukare delen av folket fick utstå stor förföljelse och genomgå många lidanden.

35 Ändå ^afastade de och ^bbad ofta och växte sig starkare och

starkare i sin ^cödmjukhet och fastare och fastare i tron på Kristus, till dess deras själar fylldes av glädje och tröst, ja, så att deras hjärtan ^arenades och ^eheliggjordes med en heliggör- else som kommer på grund av att de ^föverlämnade sina hjärt- an åt Gud.

36 Och det hände sig att även det femtio och andra året slut- ade i fred, bortsett från det mycket stora högmod som hade trängt in i folkets hjärt- an. Och det berodde på deras mycket stora ^arikedomar och deras framgång i landet. Och det tillväxte hos dem från dag till dag.

37 Och det hände sig i det femtio och tredje året av dom- arnas regering att Helaman dog, och hans äldste son Nephi började regera i hans ställe. Och det hände sig att han innehade domarsätet och utövade rätt- visa och jämlikhet. Ja, han höll Guds befallningar och vand- rade sin fars vägar.

KAPITEL 4

Nephitiska avfallingar och laman- iterna förenar sina stridskrafter och intar Zarahemlas land – Nephiternas nederlag beror på deras ogudaktighet – Kyrkan urartar och folket blir svaga som lamaniterna. Omkring 38–30 f.Kr.

OCH det hände sig i det femtio

29d 1 Ne. 15:28–30.

30a Matt. 25:33–34.

34a HFS Högmod.

35a HFS Fasta.

b HFS Bön.

c HFS Ödmjuk,
ödmjukhet.

d HFS Renad,
renhjärtad.

e HFS Helgelse,

heliggörelse.

f 2 Krön. 30:8;

Mosiah 3:19.

36a HFS Rikedomar.

och fjärde året att det förekom många meningsskiljaktigheter i kyrkan, och det uppstod även en "strid bland folket så att det blev stor blodsutgjutelse.

2 Och den upproriska delen dräptes eller drevs ut ur landet, och de begav sig till lamaniternas kung.

3 Och det hände sig att de försökte hetsa lamaniterna till krig mot nephiterna. Men se, lamaniterna var mycket rädda, ja, till den grad att de inte ville hörsamma dessa avfällingars ord.

4 Men det hände sig i det femtio och sjätte året av domarnas regering att "avfällingar drog upp från nephiterna till lamaniterna, och dessa lyckades tillsammans med de andra hetsa dem till vrede mot nephiterna. Och hela det året förberedde de sig för krig.

5 Och i det femtio och sjunde året kom de ner för att strida mot nephiterna, och de påbörjade dödens verk. Ja, så att de i det femtio och åttonde året av domarnas regering lyckades ta Zarahemlas land i besittning, ja, och likaså alla länder ända till det land som låg närmast landet Ymnighet.

6 Och nephiterna och Moronihahs härar drevs ända in i landet Ymnighet.

7 Och där befäste de sig mot lamaniterna från det västra havet ända till det östra. Det var en dags färd för en nephit längs

den linje som de hade befäst, och där de hade förlagt sina härar för att försvara sitt land norrut.

8 Och på så sätt hade de nephitiska avfällingarna med hjälp av lamaniternas talrika här intagit nephiternas hela besittning i landet söderut. Och allt detta hände i det femtio och åttonde och det femtio och nionde året av domarnas regering.

9 Och det hände sig i det sextionde året av domarnas regering att Moronihah med sina härar lyckades inta många delar av landet. Ja, de återtog många städer som hade fallit i lamaniternas händer.

10 Och det hände sig i det sextio och första året av domarnas regering att de till och med lyckades återta hälften av sina besittningar.

11 Nu skulle denna stora förlust för nephiterna och det stora blodbadet bland dem inte ha inträffat om det inte hade varit för den ogudaktighet och de avskyvärdheter som förekom bland dem. Ja, och detta förekom också bland dem som gav sig ut för att tillhöra Guds kyrka.

12 Och det var på grund av detta deras "hjärtans högmod, på grund av deras stora ^brike-
domar, ja, det var på grund av deras förtryck av de ^cfattiga och att de vägrade att ge av sin mat åt de hungriga, vägrade att ge av sina kläder åt de nakna

4 1a 3 Ne. 11:29.

4a Hel. 5:17.

12a Ob. 1:3-4;

L&F 101:42.

b 1 Tim. 6:17;

2 Ne. 9:42.

c L&F 42:30-31.

och slog sina ödmjuka bröder på kinden, hånade det som var heligt, förnekade profetians och uppenbarelsens ande, mördade, plundrade, ljög, stal, begick äktenskapsbrott, gav upphov till stora stridigheter och rymde till lamaniterna i Nephis land –

13 och på grund av denna sin stora ogudaktighet och för att de "berömde sig av sin egen styrka lämnades de åt sin egen styrka. Därför hade de inte framgång utan blev hemsökta och slagna och drevs framför lamaniterna till dess de hade förlorat kontrollen över nästan alla sina länder.

14 Men se, Moronihah predikade mycket för folket på grund av deras ondska, och även "Nephi och Lehi, som var Helamans söner, predikade mycket för folket, ja, och de profeterade mycket för dem om deras ondska och om vad som skulle hända dem om de inte omvände sig från sina synder.

15 Och det hände sig att de omvände sig, och i den mån som de omvände sig började de få framgång.

16 För när Moronihah såg att de omvände sig vågade han leda dem från plats till plats, och från stad till stad, ända till dess de hade återtagit hälften av sina ägodelar och hälften av alla sina länder.

17 Och så slutade det sextio och första året av domarnas regering.

18 Och det hände sig i det

sextio och andra året av domarnas regering att Moronihah inte kunde erövra flera besittningar från lamaniterna.

19 Därför övergav de sina planer på att erövra återstoden av sina länder, för så talrika var lamaniterna att det blev omöjligt för nephiterna att få större makt över dem. Därför använde Moronihah alla sina härar till att behålla de områden som han hade intagit.

20 Och det hände sig att nephiterna, på grund av lamaniternas stora antal, kände stor fruktan för att de skulle bli övermannade och nedtrampade och dräpta och förintade.

21 Ja, de började komma ihåg Almas profetior och likaså Mosiahs ord. Och de insåg att de hade varit ett styvnackat folk och att de hade ringaktat Guds bud,

22 och att de hade förändrat och trampat under fötterna "Mosiahs lagar eller det som Herren hade befallt honom att ge till folket. Och de insåg att deras lagar hade förvrängts och att de hade blivit ett ogudaktigt folk, ja, så att de var lika ogudaktiga som lamaniterna.

23 Och på grund av deras ondska hade kyrkan börjat "urarta, och de började tvivla på profetians ande och på uppenbarelsens ande, och Guds straffdomar stirrade dem i ansiktet.

24 Och de insåg att de hade blivit "svaga liksom sina bröder lamaniterna och att Herrens

13a HFS Högmödet.
14a Hel. 3:21.

22a Alma 1:1.
23a HFS Avfall.

24a Mosiah 1:13.

Ande inte längre bevarade dem. Ja, den hade dragit sig bort från dem eftersom ^bHerrens Ande inte bor i 'oheliga tempel.

25 Därför slutade Herren att bevara dem genom sin förunderliga och ojämförliga makt, för de hade förfallit till ett tillstånd av ^aotro och förfärlig ogudaktighet. Och de insåg att lamaniterna var avsevärt fler än de, och att de oundvikligen skulle förgås om de inte ^bhöll sig till Herren sin Gud.

26 För se, de insåg att lamaniternas styrka, man för man, var lika stor som deras egen styrka. Och därför hade de fallit i denna stora överträdelse, ja, därför hade de inom loppet av ^anågra få år blivit svaga på grund av sin överträdelse.

KAPITEL 5

Nephi och Lehi ägnar sig åt predikan – Deras namn får dem att vilja forma sina liv efter sina fäders – Kristus återlöser dem som omvänder sig – Nephi och Lehi omvänder många och fångslas, och de omges av eld – Ett moln av mörker överskuggar tre hundra människor – Jordan skakar och en röst befäller människorna att omvända sig – Nephi och Lehi samtalar med änglar och mängden omsluts av eld. Omkring 30 f.Kr.

OCH det hände sig samma år att ^aNephi överlämnade

domarsätet till en man vars namn var Cezoram.

2 För eftersom deras lagar och deras regering upprättades genom ^afolkets röst, och de som ^bvalde det onda var fler än de som valde det goda, blev de alltmer mogna för undergång, för lagarna hade blivit förvrängda.

3 Ja, och detta var inte allt. De var ett så styvnackat folk att de inte kunde styras med vare sig lag eller rättvisa, utan att det ledde till deras undergång.

4 Och det hände sig att Nephi hade tröttnat på grund av deras ondska. Och han ^aavsa sig domarsätet och tog på sig att predika Guds ord under alla sina återstående dagar, och detsamma gjorde hans bror Lehi under sina återstående dagar.

5 För de kom ihåg de ord som deras far Helaman hade talat till dem. Och dessa är de ord han talade:

6 ^a"Se, mina söner, jag önskar att ni ska komma ihåg att hålla Guds bud, och jag vill att ni ska förkunna dessa ord för folket. Se, jag har gett er namn efter våra första ^aföräldrar som kom från Jerusalems land, och detta har jag gjort för att ni, när ni kommer ihåg era namn, ska komma ihåg dem. Och när ni kommer ihåg dem ska ni komma ihåg deras gärningar. Och när ni kommer ihåg deras gärningar ska ni veta att det är

24^b HFS Helige Anden, den.
c Mosiah 2:37;
Alma 7:21; 34:36.
25^a HFS Otro.

b Jakob 6:5.
26^a Alma 46:8;
Hel. 12:3–4.
5 1^a Hel. 3:37.
2^a Mosiah 29:25–27.

b Alma 10:19.
4^a Alma 4:15–20.
6^a 1 Ne. 1:1, 5.

sagt, och även skrivet, att de var ^bgoda.

7 Därför, mina söner, vill jag att ni ska göra det som är gott så att det kan sägas, och även skrivas, om er alldeles som det har sagts och skrivits om dem.

8 Och nu, mina söner, har jag något mera att begära av er. Jag önskar att ni inte gör detta för att kunna berömma er, utan att ni gör det för att samla er en "skatt i himlen, ja, en som är evig och som aldrig förgås, ja, så att ni kan få evigt liv, denna ^bdyrbara gåva som vi har anledning att tro är given till våra fäder.

9 O, kom ihåg, kom ihåg, mina söner, de "ord som kung Benjamin talade till sitt folk. Ja, kom ihåg att det inte finns något annat sätt eller medel varigenom människan kan bli frälst än genom Jesu Kristi ^bförsonande blod, han som ska komma. Ja, kom ihåg att han kommer för att återlösa "världen.

10 Och kom även ihåg de "ord som Amulek sa till Zeezrom i staden Ammonihah. För han sa till honom att Herren förvisso skulle komma för att återlösa sitt folk, men att han inte skulle komma för att återlösa dem i deras synder utan för att återlösa dem från deras synder.

11 Och han har fått sig makt

given från Fadern att återlösa dem från deras synder tack vare omvändelsen. Därför har han "sant sina änglar för att förkunna budskapet om omvändelsens villkor, som leder till Återlösarens makt, till deras sjäalars frälsning.

12 Och kom ihåg, mina söner, kom ihåg att det är på "klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er ^bgrundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga "storm piskar er, ska detta inte ha någon makt att dra er ner till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippa som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla."

13 Och det hände sig att detta var de ord som Helaman "undervisade sina söner om. Ja, han undervisade dem om många ting som inte har skrivits ner och även om många ting som har skrivits ner.

14 Och de kom ihåg hans ord, och därför gick de ut, i lydnad mot Guds befallningar, för att undervisa om Guds ord bland hela Nephis folk, med början i staden Ymnighet,

6b 2 Ne. 33.

8a 3 Ne. 13:19-21.

b L&F 14:7.

9a Mosiah 2:9.

b Mosiah 3:17-18.

HFS Försona,

försoning.

c HFS Återlösa, återlöst,

återlösning.

d HFS Världen -
Människor som
inte håller buden.

10a Alma 11:34.

11a Alma 13:24-25.

12a Matt. 7:24-27;

L&F 6:34;

Mose 7:53.

HFS Hörnsten;

Klippa.

b Jes. 28:16;

Jakob 4:16.

c 3 Ne. 14:25, 27.

13a Mosiah 1:4.

15 och därifrån vidare till staden Gid, och från staden Gid till staden Mulek,

16 ja, och från en stad till en annan, till dess de hade gått ut bland hela Nephis folk som fanns i landet söderut, och därifrån till Zarahemlas land bland lamaniterna.

17 Och det hände sig att de predikade med stor kraft så att de överbevisade många av de "avfallingar som hade gått över från nephiterna, så att dessa kom fram och bekände sina synder och döptes till omvändelse och omedelbart återvände till nephiterna för att försöka gottgöra de oförrätter de hade begått mot dem.

18 Och det hände sig att Nephi och Lehi predikade för lamaniterna med stor kraft och myndighet, för de fick kraft och myndighet sig givna för att de skulle kunna "tala, och de fick även sig givet vad de skulle säga.

19 Därför talade de till lamaniternas stora förvåning så att de "övertygade dem, ja, till den grad att åtta tusen av lamaniterna som fanns i Zarahemlas land och runt omkring döptes till omvändelse och övertygades om att deras faders traditioner var ogudaktiga.

20 Och det hände sig att Nephi och Lehi fortsatte därifrån till Nephis land.

21 Och det hände sig att de tillfångatogs av en lamanitisk här och kastades i "fängelse, ja, i samma fängelse i vilket Ammon och hans bröder hade kastats av Limhis tjänare.

22 Och sedan de hade kastats i fängelse och varit där många dagar utan mat, se, då gick de in i fängelset för att hämta dem så att de kunde dräpa dem.

23 Och det hände sig att Nephi och Lehi var omslutna liksom av "eld, så att de inte vågade bära hand på dem av fruktan att bli brända. Men Nephi och Lehi blev inte brända, och de stod liksom mitt i elden och blev inte brända.

24 Och när de såg att de var omslutna av en "pelare av eld, och att den inte brände dem, fattade deras hjärtan mod.

25 För de såg att lamaniterna inte vågade bära hand på dem, och inte heller vågade de komma nära dem utan stod som om de slagits stumma av förundran.

26 Och det hände sig att Nephi och Lehi trädde fram och började tala till dem och säga: "Frukta inte, för se, det är Gud som har visat er detta förunderliga, varigenom det visas för er att ni inte kan bära hand på oss för att dräpa oss."

27 Och se, när de hade sagt dessa ord skakade jorden våldsam, och fängelsets murar

17a Hel. 4:4.
18a L&F 100:5–8.
HFS Profetia,
profetera.
19a HFS Missions-

verksamhet;
Omvända sig,
omvändelse.
21a Mosiah 7:6–7; 21:23.
23a 2 Mos. 3:2.

24a 2 Mos. 14:24;
1 Ne. 1:6;
L&F 29:12;
JS–H 1:16.

skakade som om de skulle falla till marken, men se, de föll inte. Och se, de som var i fångelset var lamaniter och nephiter som var avfallingar.

28 Och det hände sig att de överskuggades av ett moln av "mörker, och en hemsk, allvarlig fruktan kom över dem.

29 Och det hände sig att det kom en "röst, liksom ovanför molnet av mörker, som sa: "Omvänd er, omvänd er och försök inte längre förgöra mina tjänare som jag har sänt till er för att förkunna glädjebud."

30 Och det hände sig att när de hörde denna röst märkte de att det inte var en åskans röst och inte heller var det rösten av ett våldsamt dån, men se, det var en "stilla röst med fullkomlig mildhet, liksom en viskning, och den trängde ända in i själens innersta.

31 Och trots mildheten i rösten skakade marken våldsamt och fångelsets murar skälvde återigen som om de skulle falla till marken. Och se, det moln av mörker som hade överskuggat dem upplöstes inte.

32 Och se, rösten kom åter och sa: "Omvänd er, omvänd er, för himmelriket är nära. Och försök inte längre förgöra mina tjänare." Och det hände sig att jorden åter skakade och murarna skälvde.

33 Och åter, för tredje gången, kom rösten och talade till dem förunderliga ord som inte kan

yttras av människor. Och åter skälvde murarna, och jorden skakade som om den skulle rämna.

34 Och det hände sig att lamaniterna inte kunde fly på grund av molnet av mörker som överskuggade dem, ja, och de kunde inte heller röra sig på grund av den fruktan som kom över dem.

35 Nu fanns det en bland dem som var nephit till födseln och som en gång hade tillhört Guds kyrka men hade avvikit från den.

36 Och det hände sig att han vände sig om. Och se, genom molnet av mörker såg han Nephis och Lehis ansikten. Och se, de "strålade oerhört, ja, som änglars ansikten. Och han såg att de lyfte ögonen mot himlen. Och de föreföll tala med eller upphöja sin röst till någon varelse som de såg.

37 Och det hände sig att denne man ropade till mängden att de skulle vända sig om och titta. Och se, de fick kraft sig givna till att vända sig om och titta. Och de såg Nephis och Lehis ansikten.

38 Och de sa till mannen: "Se, vad betyder allt detta, och vem är det som dessa män samtalar med?"

39 Och mannens namn var Aminadab. Och Aminadab sa till dem: "De samtalar med Guds änglar."

40 Och det hände sig att lamaniterna sa till honom: "Vad ska

28a 2 Mos. 14:20.
29a 3 Ne. 11:3–14.
30a 1 Kung. 19:12;

L&F 85:6.
36a 2 Mos. 34:29–35;
Apg. 6:15.

40a Apg. 2:37–39.

vi göra för att detta moln av mörker ska kunna tas bort och inte längre överskugga oss?”

41 Och Aminadab sa till dem: ”Ni måste omvända er och ropa till rösten, ända till dess ni får ^btro på Kristus, som Alma och Amulek och Zeezrom undervisade er om. Och när ni gör det kommer molnet av mörker att tas bort och inte längre överskugga er.”

42 Och det hände sig att de alla började ropa till hans röst som hade skakat jorden. Ja, de ropade ända till dess molnet av mörker hade skingrats.

43 Och det hände sig att när de såg sig om och såg att molnet av mörker hade skingrats och inte längre överskuggade dem, se, då såg de att de var omslutna, ja, varje själ, av en pelare av eld.

44 Och Nephi och Lehi var mitt ibland dem. Ja, de var omslutna, ja, de stod liksom mitt i en flammande eld, men den skadade dem inte, och inte heller antände den fängelsets murar. Och de fylldes av den glädje som är ousäglig och full av härlighet.

45 Och se, Guds Helige Ande kom ner från himlen och tog plats i deras hjärtan, och de fylldes som med eld, och de kunde ^btala förunderliga ord.

46 Och det hände sig att en röst kom till dem, ja, en behaglig röst, liksom en viskning, som sa:

47 ”Frid, frid vare med er tack vare er tro på min högt Älskade som fanns från världens grundläggning.”

48 Och när de nu hörde detta riktade de blicken uppåt som för att se varifrån rösten kom. Och se, de såg himlarna öppna och änglar kom ner från himlen och betjänade dem.

49 Och det var omkring tre hundra själar som såg och hörde detta. Och de uppmanades att gå ut och inte förundras, inte heller skulle de tvivla.

50 Och det hände sig att de gick ut och predikade för folket och förkunnade i alla områden runt omkring allt vad de hade hört och sett, så att den större delen av lamaniterna övertygades av dem, tack vare de mäktiga bevis de hade fått.

51 Och alla som blev övertygade lade ner sina krigsvapen och lade även bort sitt hat och sina fäders tradition.

52 Och det hände sig att de överlämnade sina egendomsländer till nephiterna.

KAPITEL 6

De rättfärdiga lamaniterna predikar för de ogudaktiga nephiterna – Båda folken har framgång under en tid av fred och överflöd – Lucifer, syndens upphovsman, hetsar de ogudaktigas och Gadiantons rövares hjärtan till mord och ogudaktighet – Rövarna tar över

41 a HFS Omvända sig, omvändelse.

b HFS Tro.

43 a 3 Ne. 17:24; 19:14.

44 a HFS Glädje.

45 a 3 Ne. 9:20;

Eth. 12:14.

b HFS Andens gåvor.

47 a HFS Fred;

Frid.

48 a 1 Ne. 1:8.

51 a Alma 31:5.

nephiternas regering. Omkring 29-23 f.Kr.

OCH det hände sig att när det sextio och andra året av domarnas regering hade förflutit hade allt detta hänt, och den större delen av lamaniterna hade blivit ett så rättfärdigt folk att deras "rättfärdighet överträffade nephiternas, på grund av deras fasthet och orubblighet i tron.

2 För se, det var många av nephiterna som hade blivit så "förhårdade och obotfärdiga och oerhört ogudaktiga att de förkastade Guds ord och alla de predikningar och profetior som förekom bland dem.

3 Icke desto mindre glädde sig kyrkans folk storligen över lamaniternas omvändelse, ja, över Guds kyrka som upprättats bland dem. Och de hade "gemenskap med varandra och fröjdades med varandra och hade stor glädje.

4 Och det hände sig att många av lamaniterna kom ner till Zarahemlas land och berättade för det nephitiska folket om hur de hade "omvänt sig och uppmanade dem till tro och omvändelse.

5 Ja, och många predikade med mycket stor kraft och myndighet, så att de förde många av dem ner i ödmjukhetens djup för att bli Guds och Lammets ödmjuka efterföljare.

6 Och det hände sig att många av lamaniterna färdades till

landet norrut, och även Nephi och Lehi färdades till "landet norrut för att predika för folket. Och så slutade det sextio och tredje året.

7 Och se, det var fred i hela landet så att nephiterna kunde färdas till vilken del av landet de önskade, både bland nephiterna och lamaniterna.

8 Och det hände sig att även lamaniterna färdades vart de än önskade, både bland lamaniterna och bland nephiterna. Och sålunda hade de öppen förbindelse med varandra, så att de kunde köpa och sälja och skaffa sig vinning, allt efter egen önskan.

9 Och det hände sig att de blev mycket rika, både lamaniterna och nephiterna, och de hade stort överflöd av guld och av silver och av alla slags dyrbara metaller, både i landet söderut och i landet norrut.

10 Landet söderut kallades Lehi, och landet norrut kallades "Mulek efter Sidkias son, för Herren förde Mulek till landet norrut och Lehi till landet söderut.

11 Och se, det fanns allt slags guld i båda dessa länder och silver och dyrbar malm av alla slag. Och det fanns även kunniga arbetare som bearbetade och förädlade all slags malm, och på så sätt blev de rika.

12 De odlade säd i överflöd både i norr och i söder, och de blomstrade storligen både i norr

6 1a Hel. 13:1.
2a Rom. 1:28-32.
3a HFS Gemenskap.

4a HFS Omvända sig,
omvändelse.
6a Alma 63:4-9;

Hel. 3:11-12.
10a Mosiah 25:2-4;
Hel. 8:21.

och i söder. Och de förökade sig och växte sig mycket starka i landet. Och de födde upp många flockar och hjordar, ja, mycket gödboskap.

13 Se, deras kvinnor arbetade hårt och spann och tillverkade allt slags tyg av fint tvinnat lin och tyg av alla slag för att skyla sin nakenhet. Och på så sätt förflöt det sextio och fjärde året i fred.

14 Och även under det sextio och femte året hade de stor glädje och fred, ja, många predikningar hölls och många profetior uttalades om det som skulle hända. Och så förflöt det sextio och femte året.

15 Och se, det hände sig i det sextio och sjätte året av domarnas regering att "Cezoram mördades av en okänd hand då han satt på domarsätet. Och det hände sig samma år att hans son, som av folket utsetts i hans ställe, också blev mördad. Och så slutade det sextio och sjätte året.

16 Och i början av det sextio och sjunde året började folket åter bli mycket ogudaktigt.

17 För se, Herren hade så länge välsignat dem med världsliga rikedomar att de inte hade hetsats till vrede, till krig eller till blodsutgjutelse. Därför började de fästa sina hjärtan vid sina rikedomar, ja, de började söka efter vinning för att de skulle kunna förhäva sig, den ene över den andre. Därför började de begå "mord i hemlighet och

röva och plundra för att kunna skaffa sig vinning.

18 Och se, dessa mördare och plundrare var ett band som hade bildats av Kishkumen och "Gadianton. Och nu hände det sig att det fanns många medlemmar av Gadiantons band även bland nephiterna. Men se, de var talrikare bland den mest ogudaktiga delen av lamaniterna. Och de kallades Gadiantons rövare och mördare.

19 Och det var de som mördade överdomaren Cezoram och hans son medan dessa innehade domarsätet, och se, de blev inte funna.

20 Och nu hände det sig att när lamaniterna fann att det fanns rövare bland dem blev de oerhört bedrövade, och de gjorde allt som stod i deras makt för att utrota dem från jordens yta.

21 Men se, Satan hetsade större delen av nephiterna så att de förenade sig med rövarbanden och ingick i deras förbund och avlade deras eder om att de skulle beskydda och bevara varandra i vilka svåra omständigheter de än kom, så att de inte skulle behöva lida för sina mord och sina plundringar och sina stölder.

22 Och det hände sig att de hade sina tecken, ja, sina "hemliga tecken och sina hemliga ord. Och detta hade de för att kunna känna igen en broder som hade ingått i förbundet, så att oavsett vilken ogudaktighet en broder begick skulle han

15a Hel. 5:1.
17a 3 Ne. 9:9.

18a Hel. 2:4, 12–13.
22a HFS Hemliga

sammansvärjningar.

inte bli skadad av en broder, inte heller av dem som tillhörde hans band och som hade antagit detta förbund.

23 Och på så sätt kunde de mördra och plundra och stjäla och bedriva hor och all slags ogudaktighet tvärtemot landets lagar och likaså sin Guds lagar.

24 Och om någon av dem som tillhörde deras band uppenbarade deras "ogudaktighet och avskyvårdheter för världen skulle han rannsakas, inte enligt deras lands lagar utan enligt deras ogudaktighets lagar, som hade stiftats av Gadianton och Kishkumen.

25 Se, det var dessa hemliga "eder och förbund som Alma befallde sin son att inte låta komma ut i världen, av fruktan att de skulle bli ett medel till att leda folket ner i fördärvet.

26 Och se, dessa "hemliga eder och förbund kom inte till Gadianton från de uppteckningar som överlämnades åt Helaman, utan de ingavs i Gadiantons hjärta av ^bsamma varelse som lockade våra första föräldrar att äta av den förbjudna frukten,

27 ja, samma varelse som smidde planer med "Kain att om han mördade sin bror Abel skulle det inte bli känt för världen. Och han har alltifrån den stunden smitt planer med Kain och dennes efterföljare.

28 Och det var också samma

varelse som ingav människornas hjärtan att "bygga ett så högt torn att de skulle kunna nå himlen. Och det var samma varelse som förledde dem som kom från tornet till detta land och som spred mörkrets gärningar och avskyvårdheter över hela landets yta, till dess han drog ner människorna till ^bfullständig undergång och till evigt helvete.

29 Ja, det är samma varelse som ingav "Gadianton i hjärtat att fortsätta med att begå mörkrets gärningar och hemliga mord, och detta har han gjort från människans begynnelse ända till denna tid.

30 Och se, det är han som är "all synds upphovsman. Och se, han fortsätter med sina mörkrets gärningar och hemliga mord och för vidare deras samsamsvärjningar och deras eder och deras förbund och deras planer på förfärlig ogudaktighet från släktled till släktled, allteftersom han kan få grepp om människobarnens hjärtan.

31 Och se, han hade fått ett fast grepp om nephiternas hjärtan, ja, så att de hade blivit mycket ogudaktiga. Ja, större delen av dem hade avvikit från rättfärdighetens väg och "trampade Guds bud under fötterna och gick sina egna vägar och byggde sig avgudar av sitt guld och sitt silver.

32 Och det hände sig att all

24a HFS Ogudaktig, ogudaktighet.

25a Alma 37:27–32.

26a Mose 5:29, 49–52.

b 3 Ne. 6:28;

Mose 4:6–12.

27a Mose 5:18–33.

28a 1 Mos. 11:1–4;

Eth. 1:3.

b Eth. 8:9, 15–25.

29a Hel. 2:4–13.

30a Alma 5:39–42;

Moro. 7:12, 17;

Mose 4:4.

31a 1 Ne. 19:7.

denna ondska uppstod bland dem inom loppet av "några få år, så att större delen av dessa uppstod bland dem i det sextio och sjunde året av domarnas regering över Nephis folk.

33 Och även under det sextio och åttonde året tilltog de i ondska, till de rättfärdigas stora sorg och klagan.

34 Och sålunda ser vi att nephiterna började nedsjunka i otro och tillväxa i ogudaktighet och avskyvårdheter, medan lamaniterna började tillväxa storligen i kunskap om sin Gud, ja, de började hålla hans stadgar och befallningar och vandra i sanning och rättrådighet inför honom.

35 Och sålunda ser vi att Herrens Ande började "dra sig undan nephiterna på grund av deras ogudaktighet och deras hjärtans hårdhet.

36 Och sålunda ser vi att Herren började utgjuta sin Ande över lamaniterna, tack vare att de så lätt och villigt trodde på hans ord.

37 Och det hände sig att lamaniterna spårade upp Gadiantons rövarband. Och de predikade Guds ord för den ogudaktigare delen av dem så att detta rövarband fullständigt utrotades bland lamaniterna.

38 Och det hände sig å andra sidan att nephiterna uppmunttrade och stödde dem, särskilt den mer ogudaktiga delen av dem, till dess de hade spritt

sig över hela nephiternas land och hade förlett större delen av de rättfärdiga tills dessa fallit så lågt att de trodde på deras gärningar och tog del av deras byten och förenade sig med dem i deras hemliga mord och sammansvärjningar.

39 Och på så sätt fick de full kontroll över regeringen, ja, så att de trampade under sina fötter och slog och sargade och vände ryggen åt de "fattiga och de saktmodiga och åt Guds ödmjuka efterföljare.

40 Och sålunda ser vi att de befann sig i ett hemskt tillstånd och höll på att "mogna till evig undergång.

41 Och det hände sig att så slutade det sextio och åttonde året av domarnas regering över Nephis folk.

PROFETIA AV NEPHI, HELAMANS SON – Gud hotar Nephis folk med att han i sin vrede ska hemsöka dem med fullständig undergång om de inte omvänder sig från sin ogudaktighet. Gud slår Nephis folk med en farsot. De omvänder sig och vänder sig till honom. Samuel, en lamanit, profeterar för nephiterna.

Omfattar kapitel 7 till och med 16.

KAPITEL 7

Nephi förkastas i norr och återvänder till Zarahemla – Han ber

32a Alma 46:8.
35a Mosiah 2:36;
L&F 121:37.

39a Ps. 109:16;
Alma 5:54–56;
L&F 56:16.

40a Hel. 5:2; 11:37;
L&F 18:6.

på sitt torn i trädgården och kallar sedan folket att omvända sig eller förgås. Omkring 23-21 f.Kr.

SE, nu hände det sig i det sextio och nionde året av domarnas regering över det nephitiska folket att Nephi, Helamans son, återvände till Zarahemlas land från landet norrut.

2 För han hade varit ute bland det folk som var i landet norrut och predikat Guds ord för dem och profeterat mycket för dem.

3 Och de förkastade alla hans ord så att han inte kunde stanna hos dem utan återvände till sitt fädernesland.

4 Och när han såg att befolkningen befann sig i ett förfärligt ogudaktigt tillstånd, och att dessa Gadiantons rövare innehade domarsätena, genom att de hade tillskansat sig makten och myndigheten i landet, och att de åsidosatte Guds bud och inte i någon grad handlade rätt inför honom, inte skipade rättvisa bland människobarnen,

5 fördömde de rättfärdiga för deras rättfärdighets skull, lät de skyldiga och de ogudaktiga gå ostraffade för sina pengars skull och dessutom lät dem inneha ledande ämbeten i regeringen för att styra och handla som de ville så att de kunde skaffa sig vinning och ära av "världen, och för att dessutom lättare kunna begå äktenskapsbrott och stjäla och döda och handla som de själva ville -

6 se, denna stora ondska hade uppstått ibland nephiterna

under några få års tid, och när Nephi såg det svällde hans hjärta av sorg i bröstet och han utropade i sin själs ångest:

7 "O, om jag kunde ha levt mina dagar i de dagar då min fader Nephi först kom ut ur Jerusalems land, så att jag kunde ha fröjdats med honom i det utlovade landet. Då var hans folk lätta att beveka, ståndaktiga i att hålla Guds bud och sena att bli förledda till att göra ont. Och de var snara att hörsamma Herrens ord.

8 Ja, om mina dagar kunde ha varit i de dagarna, då skulle min själ ha haft glädje över mina bröders rättfärdighet.

9 Men se, det har blivit mig anførtrott att leva i dessa dagar och att min själ ska vara fylld med sorg över denna mina bröders ogudaktighet."

10 Och se, nu hände det sig att det var på ett torn som stod i Nephis trädgård, som låg vid landsvägen som förde till det stora torget som låg i staden Zarahemla, nu hade Nephi fallit på knä på tornet som stod i hans trädgård, det torn som också stod i närheten av trädgårdsporten som landsvägen gick förbi.

11 Och det hände sig att vissa män gick förbi och såg Nephi då han utgöt sin själ till Gud på tornet. Och de sprang och berättade för folket vad de hade sett, och folket samlades i stora skaror för att få veta orsaken till så stor sorg över folkets ogudaktighet.

12 Och när nu Nephi reste sig såg han de människoskaror som hade samlats.

13 Och det hände sig att han öppnade sin mun och sa till dem: "Se, "varför har ni samlats här? Är det för att jag ska kunna berätta för er om er ondska?"

14 Ja, därför har jag stigit upp på mitt torn för att jag ska kunna utgjuta min själ inför min Gud på grund av mitt hjärtas stora sorg över er ondska!

15 Och för min sorgs och klagans skull har ni samlats, och ni förundras. Ja, och ni behöver verkligen förundra er, ja, ni bör förundra er, eftersom ni gett efter så att djävulen har fått ett så fast grepp om era hjärtan.

16 Ja, hur kunde ni ge efter för hans lockelser som vill slunga era själar ner i evigt elände och oändligt lidande?

17 O, omvänd er, omvänd er! "Varför vill ni dö? Vänd er, vänd er till Herren, er Gud! Varför har han övergett er?"

18 Det är för att ni har förhärdat era hjärtan, ja, ni vill inte hörsamma den "gode herdens röst, ja, ni har ^bdrivit honom till vrede mot er.

19 Och se, i stället för att "samla er ska han skingra er så att ni blir till föda för hundar och vilda djur, om ni inte omvänder er.

20 O, hur kunde ni glömma er

Gud redan samma dag som han befriade er?

21 Men se, det är för att skaffa er vinning, för att bli prisade av människor, ja, och för att ni ska kunna få guld och silver. Och ni har fäst era hjärtan vid rikedomar och denna "världs fåfångligheter, för vilka ni mördar och plundrar och stjälar och bär ^bfalskt vittnesbörd mot er nästa och begår all slags ondska.

22 Och därför ska elände drabba er om ni inte omvänder er. För om ni inte omvänder er, se, då ska denna stora stad och likaså alla de stora städer som ligger här omkring i det land som är vår egendom tas ifrån er, så att ni inte har någon plats i dem. För se, Herren ska inte ge er "styrka, såsom han hittills har gjort, till att stå emot era fiender.

23 För se, så säger Herren: 'Jag ska inte visa min styrka för de ogudaktiga, vare sig för den ene eller för den andre, utan för dem som omvänder sig från sina synder och hörsammar mina ord.' Nu önskar jag därför att ni, mina bröder, ska inse att det ska bli "bättre för lamaniterna än för er om ni inte omvänder er.

24 För se, de är rättfärdigare än ni, eftersom de inte har syndat mot den stora kunskap som ni har fått. Därför ska Herren vara barmhärtig mot

13a Matt. 3:5–8.

17a Hes. 18:23, 31–32.

18a Hes. 34:12;

Joh. 10:14–16;

Alma 5:38–41, 57–60.

HFS Gode

herden, den.

^b Jakob 1:8;

Alma 12:36–37.

19a 3 Ne. 10:4–7.

21a HFS Världslighet.

^b 2 Mos. 20:16;

Matt. 15:19–20.

22a Mosiah 7:29.

23a Hel. 15:11–15.

dem, ja, han ska "förlänga deras dagar och mångfaldiga deras avkomlingar, medan ni ska bli fullständigt ^butrotade om ni inte omvänder er.

25 Ja, ve er för den stora avskyrvärldens skull som har uppstått ibland er. Och ni har förenat er med den, ja, med det "hemliga band som bildades av Gadian-ton!

26 Ja, "elände ska drabba er på grund av det högmod som ni har tillåtit att tränga in i era hjärtan och som på grund av era övermåttan stora ^brikedomar har lyft er upp över det som är gott!

27 Ja, ve er för er ogudaktighets och era avskyrvärlders skull!

28 Och om ni inte omvänder er ska ni gå under, ja, till och med era länder ska tas ifrån er, och ni ska utrotas från jordens yta.

29 Se, nu säger jag inte av mig själv att detta ska hända, för det är inte av mig själv som jag vet detta. Men se, jag "vet att detta är sant eftersom Herren Gud har tillkännagett det för mig, och därför vittnar jag om att det ska hända."

KAPITEL 8

Korrumperade domare söker hetsa folket mot Nephi – Abraham, Mose, Zenos, Zenock, Ezias, Jesaja, Jeremia, Lehi och Nephi vittnade alla om Kristus – Nephi tillkännager genom inspiration

mordet på överdomaren. Omkring 23–21 f.Kr.

OCH nu hände det sig att när Nephi sagt dessa ord fanns där män som var domare och som även tillhörde Gadiantons hemliga band, och dessa vredgades och ropade högljutt mot honom och sa till folket: "Varför griper ni inte denne man och för fram honom så att han kan dömas för det brott som han har begått?

2 Varför ser ni på denne man och hör honom smäda detta folk och vår lag?"

3 För se, Nephi hade talat till dem om hur korrumperad deras lag var, ja, Nephi talade mycket som inte kan upptecknas, och inget talade han som stred mot Guds bud.

4 Och dessa domare vredgades på honom eftersom han "talade öppet till dem om deras hemliga mörkrets gärningar. Men de vågade inte bära hand på honom eftersom de fruktade att folket då skulle ropa högljutt mot dem.

5 Därför ropade de till folket och sa: "Varför tillåter ni att denne man smädar oss? För se, han fördömer ju hela detta folk, ja, till undergång. Ja, han säger även att dessa våra stora städer ska tas ifrån oss så att vi inte ska ha någon plats i dem.

6 Och vi vet att detta är omöjligt, för se, vi är mäktiga och våra städer stora. Därför kan våra fiender inte få makt över oss."

24a Alma 9:16;

L&F 5:33.

b Alma 9:19.

25a Hel. 3:23.

26a Jes. 5:8–25.

b Jakob 2:13.

29a Alma 5:45–46.

8 4a 1 Ne. 16:2–3.

7 Och det hände sig att de på så sätt hetsade befolkningen till vrede mot Nephi och orsakade stridigheter bland dem, för det fanns några som högljutt ropade: "Låt denne man vara, för han är en god man, och det han säger kommer förvisso att ske om vi inte omvänder oss.

8 Ja se, alla de straffdomar han har vittnat om kommer att drabba oss, för vi vet att han med rätta har vittnat för oss om våra ondskefulla gärningar. Och se, de är många, och han "känner till allt det som ska hända oss, lika väl som han känner till vår ondska.

9 Ja, och se, om han inte varit en profet kunde han inte ha vittnat om detta."

10 Och det hände sig att de människor som sökte förgöra Nephi hölls tillbaka på grund av sin fruktan, så att de inte bar hand på honom. Därför började han åter tala till dem, för han såg att han hade funnit nåd inför någras ögon i sådan grad att återstoden av dem var rädda.

11 Därför kände han sig nödgad att tala mer till dem och sa: "Se, mina bröder, har ni inte läst att Gud gav en människa, nämligen Mose, makt att slå på "Röda havets vatten, så att det delade sig åt båda sidor så att israeliterna, som var våra fäder, kunde gå igenom på torr mark,

varefter vattnet slöt sig över egyptiernas härar och uppslukade dem?"

12 Och se, om nu Gud gav denne man sådan makt, varför tvistar ni då med varandra och säger att han inte har gett mig någon makt varigenom jag kan få kunskap om de straffdomar som ska komma över er om ni inte omvänder er?

13 Men se, ni förnekar inte bara mina ord, utan ni förnekar också de ord som har talats av våra fäder och likaså de ord som talades av denne man, Mose, som fick sig given så stor makt, ja, de ord som han har talat om Messias ankomst.

14 Ja, bar han inte vittne om att Guds Son skulle komma? Och liksom han "lyfte upp kopparormen i öknen så ska han som ska komma lyftas upp.

15 Och liksom alla som riktade sina blickar på den ormen skulle få "leva så ska alla som riktar blicken på Guds Son med tro och med en botfärdig ande få ^bleva, ja, det liv som är evigt.

16 Och se, det var inte bara Mose som vittnade om detta utan också "alla de heliga profeterna från hans dagar ända till Abrahams dagar.

17 Ja, och se, "Abraham såg hans ankomst och fylldes med glädje och fröjdade sig.

18 Ja, och se, jag säger er att

8a Hel. 7:29.

11a 2 Mos. 14:16;

1 Ne. 17:26;

Mosiah 7:19;

L&F 8:2-3;

Mose 1:25.

14a 4 Mos. 21:6-9;

2 Ne. 25:20;

Alma 33:19-22.

HFS Jesus Kristus -

Liknelser eller

symboler rörande

Kristus.

15a 1 Ne. 17:41;

Alma 37:45-47;

3 Ne. 15:9.

b Joh. 11:25.

16a Jakob 4:4-5; 7:11.

17a 1 Mos. 22:8-14;

Joh. 8:56.

inte endast Abraham kände till allt detta, utan det fanns ^amånga före Abrahams dagar som blev kallade enligt ^bGuds orden, ja, enligt hans Sons orden, och det skedde för att visa folket många tusen år före hans ankomst att återlösningen verkligen skulle komma till dem.

19 Och nu vill jag att ni ska veta att det ända sedan Abrahams dagar har funnits många profeter som har vittnat om detta. Ja se, profeten ^aZenos vittnade frimodigt, varför han blev dräpt.

20 Och se, även ^aZenock och även Ezias och även ^bJesaja och ^cJeremia (denne Jeremia var samme profet som vittnade om ^aJerusalems förstöring), och nu vet vi att Jerusalem förstördes enligt Jeremias ord. O, varför skulle då inte Guds Son komma enligt hans profetia?

21 Och vill ni nu ifrågasätta att ^aJerusalem förstördes? Vill ni säga att ^bSidkias söner inte dräptes, alla utom ^cMulek? Ja, och ser ni inte att Sidkias avkomlingar är hos oss och att de drevs ut ur Jerusalems land? Men se, detta är inte allt.

22 Vår fader Lehi drevs ut ur Jerusalem för att han vittnade om detta. Även Nephi vittnade

om detta, liksom nästan alla våra fäder ända fram till denna tid. Ja, de har vittnat om ^aKristi ankomst och har sett framåt och har fröjdat sig åt hans dag som ska komma.

23 Och se, han är Gud och han är med dem, och han uppenbarade sig för dem, och att de var återlösta av honom, och de ärade honom på grund av det som ska komma.

24 Och eftersom ni nu vet detta och inte kan förneka det utan att ljuga, har ni syndat i detta, för ni har förkastat allt detta trots de många bevis som ni har fått, ja, ni har fått ^aallt, både det som är i himlen och allt det som är på jorden som ett vittne om att det är sant.

25 Men se, ni har förkastat sanningen och har gjort ^auppror mot er helige Gud, och redan nu hopar ni vrede över er till ^bdomens dag i stället för att samla er ^cskatter i himlen, där inget förstör och dit inget kan komma som är orent.

26 Ja, redan nu mognar ni på grund av era mord och er ^aotukt och ogudaktighet till evig undergång, ja, och om ni inte omvänder er drabbar den er snart.

27 Ja se, den står redan för

18a Alma 13:19;
L&F 84:6–16;
136:37.

b HFS Melkisedekska prästadömet.

19a Alma 34:7.

20a 1 Ne. 19:10;
3 Ne. 10:15–16.

HFS Skrifterna –
Förlorad helig skrift.

b Jes. 53.

c 1 Ne. 5:13; 7:14.

d Jer. 26:18;

1 Ne. 1:4.

21a 2 Ne. 6:8;

Omni 1:15.

b 2 Kung. 25:7;

Jer. 39:6; 52:10.

c Hes. 17:22–23;

Hel. 6:10.

22a HFS Jesus Kristus –
Profetior om Jesu

Kristi födelse och död.

24a Alma 30:44;

Mose 6:63.

25a Mosiah 2:36–38; 3:12.

b L&F 10:20–23;

121:23–25.

c Hel. 5:8;

3 Ne. 13:19–21.

26a HFS Otukt.

dörren, ja, gå till domarsätet och sök. Och se, er domare har blivit mördad, och han ^aligger i sitt blod. Och han har blivit mördad ^bav sin bror som traktar efter att sitta på domarsätet.

28 Och se, båda tillhör de ert hemliga band, vars ^aupphovsman är Gadianton och den onde som försöker förgöra människornas själar.”

KAPITEL 9

Budbärare finner överdomaren död vid domarsätet – De fångslas och släpps senare – Nephi utpekar genom inspiration Seantum som mördare – Nephi erkänns av några som profet. Omkring 23–21 f.Kr.

SE, nu hände det sig att när Nephi hade talat dessa ord skyndade vissa män ibland dem till domarsätet. Ja, det var fem som gav sig av, och de sa till varandra när de gav sig av:

2 ”Se, nu får vi med säkerhet veta om denne man är en profet och om Gud har befallt honom att profetera om sådana förunderliga ting för oss. Se, vi tror inte att han har gjort det, nej, vi tror inte att han är en profet. Men om detta som han sa om överdomaren är sant, att han skulle vara död, då ska vi tro att även de andra orden som han har talat är sanna.”

3 Och det hände sig att de skyndade av alla krafter och kom fram till domarsätet. Och se, överdomaren hade fallit till marken och ^alåg i sitt blod.

4 Och se, när de nu såg detta blev de så oerhört förvånade att de föll till marken, för de hade inte trott de ord som Nephi hade talat om överdomaren.

5 Men nu, när de såg, trodde de och fruktan kom över dem för att alla de straffdomar som Nephi hade uttalat skulle komma över folket. Därför bävade de och föll till marken.

6 Och omedelbart efter det att domaren hade blivit mördad – han hade stuckits ihjäl av sin bror som varit förklädd och hade flytt – sprang tjänarna och berättade för folket och ropade högljutt om mord bland dem.

7 Och se, folket samlades vid platsen för domarsätet, och se, till sin förvåning såg de dessa fem män som hade fallit till marken.

8 Och se, nu visste folket inget om den skara som hade samlats vid ^aNephis trädgård, därför sa de till varandra: ”Dessa män är de som har mördat domaren, och Gud har slagit dem så att de inte kunde fly från oss.”

9 Och det hände sig att de grep dem och band dem och kastade dem i fängelse. Och en kungörelse sändes ut att domaren hade blivit dräpt och att mördarna hade gripits och kastats i fängelse.

10 Och det hände sig nästa dag att folket samlades för att sörja och ^afasta vid begravningen för den store överdomaren som blivit dräpt.

11 Och därför hade även de

27^a Hel. 9:3, 15.
b Hel. 9:6, 26–38.

28^a Hel. 6:26–30.
9 3^a Hel. 8:27.

8^a Hel. 7:10.
10^a HFS Fasta.

domare som varit vid Nephis trädgård och hört hans ord samlats till begravningen.

12 Och det hände sig att de hörde sig för bland folket och sa: "Var är de fem som sändes för att ta reda på om överdomaren var död?" Och de svarade och sa: "Om de fem som ni säger er ha sänt vet vi ingenting, men det finns fem män som är mördarna och som vi har kastat i fängelse."

13 Och det hände sig att domarna begärde att de skulle föras fram. Och de fördes fram och se, det var de fem som hade sänts. Och se, domarna frågade dem för att få veta vad som hänt, och de berättade för dem allt vad de hade gjort och sa:

14 "Vi sprang och kom till platsen för domarsätet, och när vi såg att allt var såsom Nephi hade vittnat blev vi så förvånade att vi föll till marken. Och när vi hade hämtat oss från vår förvåning, se, då kastade de oss i fängelse.

15 Och vad det gäller mordet på denne man så vet vi inte vem som har gjort det. Det enda vi vet är att vi sprang och kom hit såsom ni önskade, och se, han var död i enlighet med Nephis ord."

16 Och nu hände det sig att domarna förklarade saken för folket, och de ropade högljutt mot Nephi och sa: "Se, vi vet att denne Nephi måste ha kommit överens med någon om att dräpa domaren för att sedan

kunna tillkännage det för oss och omvända oss till sin tro, så att han kan upphöja sig till att vara en stor man, utvald av Gud och en profet.

17 Och se, nu ska vi avslöja denne man, och han ska bekänna sin skuld och för oss tillkännage denne domares verkliga mördare."

18 Och det hände sig att de fem frigavs på begravningsdagen. Men de tillrättavisade domarna för de ord som de hade talat mot Nephi och stred med dem en efter en, så att de tystade dem.

19 Ändå lät de gripa och binda Nephi och föra honom inför mängden, och de började ställa frågor till honom på olika sätt för att få honom att motsäga sig själv, så att de skulle kunna döma honom till döden.

20 Och de sa till honom: "Du är medbrottsling. Vem är den man som har begått detta mord? Säg oss det nu och bekänn din skuld!" De sa: "Se, här är pengar, och vi skänker dig även livet, om du berättar och erkänner den uppgörelse som du har gjort med honom."

21 Men Nephi sa till dem: "O, ni ^adårar, ni i hjärtat oomskurna, ni blinda och ni ^bstyvackade människor, vet ni hur länge Herren er Gud ska tillåta er att fortsätta på denna syndens väg?

22 O, ni borde börja jämra er och ^asörja över den stora undergång som i denna stund väntar er, om ni inte omvänder er.

21a Apg. 7:51.
b HFS Uppror,

upproriskhet.
22a Mosiah 7:24.

23 Se, ni säger att jag har kommit överens med en man om att han skulle mörda Seezoram, vår överdomare. Men se, jag säger er att detta säger ni för att jag har vittnat för er, för att ni skulle känna till detta, ja, som ett bevis för er att jag kände till den ogudaktighet och de avskyvärdheter som finns bland er.

24 Och eftersom jag har gjort detta säger ni att jag har kommit överens med en man om att han skulle göra detta, ja, eftersom jag visade er detta tecken vredgas ni på mig och söker ta mitt liv.

25 Och se, nu ska jag visa er ett annat tecken och se om ni vill söka dräpa mig för detta.

26 Se, jag säger er: Gå till Seantums hus, han som är "Seezorams bror, och säg till honom:

27 'Har Nephi, den så kallade profeten, som profeterar så mycket ont om detta folk, kommit överens med dig om att du skulle mörda Seezoram, som är din bror?'

28 Och se, han ska säga till er: 'Nej.'

29 Och ni ska säga till honom: 'Har du mördat din bror?'

30 Och han ska stå förfärad och inte veta vad han ska säga. Och se, han ska neka inför er, och han ska låtsas att han är förvånad. Dock ska han inför er betyga att han är oskyldig.

31 Men se, ni ska undersöka honom, och ni ska finna blod på hans mantelflikar.

32 Och när ni har sett detta ska ni säga: 'Varifrån kommer detta blod? Vet vi inte att det är din brors blod?'

33 Och då ska han darra och blekna, ja, som om döden hade drabbat honom.

34 Och då ska ni säga: 'På grund av denna fruktan och denna blekhet i ditt ansikte vet vi att du är skyldig.'

35 Och då ska större fruktan komma över honom, och sedan ska han bekänna för er och inte längre förneka att han har begått detta mord.

36 Och sedan ska han säga till er att jag, Nephi, inte vet något om saken om det inte blivit mig givet genom Guds makt. Och då ska ni veta att jag är en ärlig man och att jag är sänd till er från Gud."

37 Och det hände sig att de gick och gjorde alldeles som Nephi hade sagt till dem. Och se, de ord som han hade sagt besannades, för i enlighet med de orden nekade han, och likaså i enlighet med de orden bekände han.

38 Och han fördes fram för att bevisa att det var han själv som var den verkliga mördaren, så att de fem frigavs och likaså Nephi.

39 Och det fanns några bland nephiterna som trodde på Nephis ord. Och det fanns även några som trodde på grund av de fem människens vittnesbörd, för dessa hade omvänts medan de var i fängelset.

40 Och nu fanns det några

ibland folket som sa att Nephi var en profet.

41 Och det fanns andra som sa: "Se, han är en gud, för om han inte varit en gud kunde han inte veta allting. För se, han har berättat för oss om våra hjärtans tankar och har även berättat andra ting för oss. Och han har till och med låtit oss veta vem som är vår överdomares verkliga mördare."

KAPITEL 10

Herren ger Nephi den beseglade makten – Han får makt att binda och lösa på jorden och i himlen – Han befäller folket att omvända sig eller gå under – Anden för honom från folkskara till folkskara. Omkring 21–20 f.Kr.

OCH det hände sig att det uppstod oenighet bland folket, så att de skildes åt olika håll och gick sin väg och lämnade Nephi ensam, där han stod mitt ibland dem.

2 Och det hände sig att Nephi gick sin väg mot sitt eget hus och "begrundade det som Herren hade visat honom.

3 Och det hände sig att medan han så begrundade detta – och kände sig mycket nedstämd på grund av det nephitiska folkets ogudaktighet, deras hemliga mörkrets gärningar och deras mord och deras plundringar och all slags ondska – ja, det

hände sig att medan han i sitt hjärta begrundade detta, se, då kom en röst till honom som sa:

4 "Välsignad är du, Nephi, för det du har gjort. För jag har sett hur du "outtröttligt har förkunnat för detta folk det ord som jag har gett dig. Och du har inte fruktat dem och har inte sökt rädda ^bditt eget liv, utan har sökt göra min "vilja och hålla mina bud.

5 Och eftersom du nu har gjort detta så outtröttligt ska jag välsigna dig för evigt. Och jag ska göra dig mäktig i ord och i handling, i tro och i gärningar, ja, så att "allt sker dig enligt ditt ^bord, för du kommer "inte att be om något som strider mot min vilja.

6 Se, du är Nephi, och jag är Gud. Se, jag betygar för dig i mina änglars närvaro att du ska ha makt över detta folk och ska slå jorden med "hungersnöd och med farsoter och undergång, alltefter detta folks ogudaktighet.

7 Se, jag ger dig makt att vad du än "beseglar på jorden ska vara beseglat i himlen, och vad du än löser på jorden ska vara löst i himlen, och på så sätt ska du ha makt bland detta folk.

8 Och om du således säger till detta tempel att det ska rämna, så ska det ske.

9 Och om du säger till detta

10 2a HFS Begrunda.

4a HFS Flit.

b HFS Offer.

c 3 Ne. 11:11.

5a 3 Ne. 18:20;

L&F 88:63–65.

b Enos 1:12.

c 2 Ne. 4:35;

L&F 46:30.

6a Hel. 11:4–18.

7a Matt. 16:19.

HFS Besegla,

besegling.

“berg: ‘Må du kullkastas och jämnas med marken’, så ska det ske.

10 Och se, om du säger att Gud ska slå detta folk, så ska det ske.

11 Och se, nu befäller jag dig att du ska gå och förkunna för detta folk att så säger Herren Gud, som är den Allsmäktige: ‘Om ni inte omvänder er ska ni bli slagna, ända till “undergång.”’

12 Och se, nu hände det sig att när Herren hade talat dessa ord till Nephi, stannade denne och gick inte till sitt eget hus utan återvände till de folkskaror som var skingrade över hela landets yta och började förkunna för dem det Herrens ord som hade talats till honom om deras undergång, om de inte omvände sig.

13 Men se, trots det stora underverk som Nephi hade utfört genom att berätta för dem om överdomarens död förhårdade de sina hjärtan och hörsammade inte Herrens ord.

14 Därför förkunnade Nephi Herrens ord för dem och sa: “Om ni inte omvänder er, säger Herren, ska ni bli slagna ända till undergång.”

15 Och det hände sig att när Nephi hade förkunnat ordet för dem, förhårdade de alltjämt sina hjärtan och ville inte hörsamma hans ord. Därför smädade de honom och försökte bära hand på honom för att kasta honom i fängelse.

16 Men se, Guds makt var med honom, och de kunde inte

ta honom och kasta honom i fängelse, för han blev tagen av Anden och bortförd från deras mitt.

17 Och det hände sig att han på så sätt i Anden gick från folkskara till folkskara och förkunnade Guds ord, ända till dess han hade förkunnat det för dem alla eller sänt ut det till hela folket.

18 Och det hände sig att de inte ville hörsamma hans ord. Och stridigheter började uppstå så att de vände sig mot varandra och började dräpa varandra med svärd.

19 Och så slutade det sjuttio och första året av domarnas regering över Nephis folk.

KAPITEL 11

Nephi förmår Herren att sända hungersnöd i stället för krig – Många människor förgås – De omvänder sig och Nephi vädjar till Herren om regn – Nephi och Lehi tar emot många uppenbarelsen – Gadiantons rövare befäster sin ställning i landet. Omkring 20–6 f.Kr.

OCH nu hände det sig i det sjuttio och andra året av domarnas regering att stridigheterna tilltog så att det blev krig över hela landet bland hela Nephis folk.

2 Och det var det “hemliga rövarbandet som utövade detta förödelsens och ogudaktighets verk. Och detta krig varade

9a Matt. 17:20;
Jakob 4:6;
Morm. 8:24;

Eth. 12:30.
11a Hel. 5:2.
11 2a Hel. 6:18–24;

11:25–26.

hela det året och det varade även det sjuttio och tredje året.

3 Och det hände sig att Nephi samma år ropade till Herren och sa:

4 "O Herre, tillåt inte att detta folk förgås med svärd, utan låt det hellre, o Herre, bli "hungersnöd i landet för att väcka dem till hågkomst om Herren sin Gud, och då kanske de omvänder sig och vänder sig till dig."

5 Och så skedde det enligt Nephis ord. Och det blev stor hungersnöd i landet bland hela Nephis folk. Och under det sjuttio och fjärde året fortsatte så hungersnöden, och förödelsens verk med svärd upphörde men blev av hungersnöden allvarligt.

6 Och detta förödelsens verk fortfor även under det sjuttio och femte året. För jorden hade hemsökts av torka så att den inte frambringade säd i rätt årstid för säd, och hela landet var hemsökt, ja, både bland lamaniter och bland nephiter, så att de hemsöktes och omkom i tusental i landets mest ogudaktiga delar.

7 Och det hände sig att människorna såg att de höll på att förgås av svält, och de började "komma ihåg Herren sin Gud. Och de började komma ihåg Nephis ord.

8 Och folket började vädja till sina överdomare och sina ledare att de skulle säga till Nephi: "Se, vi vet att du är en gudsman. Ropa därför till Herren vår Gud

om att vända bort denna hungersnöd från oss, så att inte alla de "ord som du har talat om vår undergång besannas."

9 Och det hände sig att domarna sa de ord till Nephi som folket önskade. Och det hände sig att när Nephi såg att folket hade omvänt sig och att de ödmjukade sig i säckväv, ropade han återigen till Herren och sa:

10 "O Herre, se folket omvänder sig! Och de har drivit bort ifrån sig Gadiantons band så att de blivit utrotade, och de har gömt deras hemliga planer i jorden.

11 Vill du nu, o Herre, för denna deras ödmjukhets skull vända bort din vrede och låta din vrede blidkas av de ogudaktiga människors undergång som du redan har förgjort.

12 O Herre, vill du vända bort din vrede, ja, din brinnande vrede, och låta denna svält upphöra i landet.

13 O Herre, vill du höra mig och låta det ske enligt mina ord, och sända "regn över jordens yta så att hon åter kan frambringa sin frukt, och sin säd i den rätta årstiden för säd.

14 O Herre, du hörde "mina ord när jag sa: 'Låt det bli hungersnöd, så att svärdets plåga kan upphöra.' Och jag vet att du ska höra mina ord även denna gång, för du sa: 'Om detta folk omvänder sig ska jag skona dem.'

15 Ja, o Herre, och du ser att de har omvänt sig på grund av hungersnöden och farsoten

4a 1 Kung. 17:1;
Hel. 10:6.

7a Hel. 12:3.
8a Hel. 10:11-14.

13a 1 Kung. 18:1, 41-46.
14a Hel. 11:4.

och förödelsen som har drabbat dem.

16 Och vill du nu, o Herre, vända bort din vrede och pröva dem igen och se om de vill tjäna dig? Och om så är, o Herre, kan du välsigna dem enligt de ord som du har sagt.”

17 Och det hände sig i det sjuttio och sjätte året att Herren vände bort sin vrede från folket och lät ”regn falla på jorden så att hon frambringade sin frukt i rätta årstiden för frukt. Och det hände sig att hon frambringade sin säd i den rätta årstiden för säd.

18 Och se, folket gladdes och prisade Gud, och hela landet var fyllt av glädje. Och de sökte inte längre förgöra Nephi, utan såg honom som en ”stor profet och gudsman som hade fått stor makt och myndighet sig given av Gud.

19 Och se, Lehi, hans bror, ”stod honom inte efter på minsta sätt i fråga om rättfärdighet.

20 Och sålunda hände det sig att Nephis folk åter började få framgång i landet och började bygga upp sina öde platser och började föröka sig och utbreda sig till dess de täckte hela landets yta, både norrut och söderut, från havet i väster till havet i öster.

21 Och det hände sig att det sjuttio och sjätte året slutade i fred. Och det sjuttio och sjunde året började i fred, och ”kyrkan spreds över hela landets yta, och större delen av folket,

både nephiter och lamaniter, tillhörde kyrkan, och de hade mycket stor fred i landet. Och så slutade det sjuttio och sjunde året.

22 Och de hade även fred under det sjuttio och åttonde året, med undantag av några få stridigheter om de lärosatser som fastställts av profeterna.

23 Och i det sjuttio och nionde året uppstod många stridigheter. Men det hände sig att Nephi och Lehi och många av deras bröder som hade kunskap om de sanna lärosatserna, eftersom de dagligen fick många ”uppenbarelser, predikade för folket så att de samma år fick slut på deras stridigheter.

24 Och det hände sig att i det åttionde året av domarnas regering över Nephis folk fanns det ett visst antal avfallingar från Nephis folk, vilka några år tidigare hade gått över till lamaniterna och antagit namnet lamaniter, och även ett visst antal som var verkliga ättlingar till lamaniterna, vilka på grund av att de hetsats till vrede av dem, eller av dessa avfallingar, började föra krig mot sina bröder.

25 Och de begick mord och plundrade. Och sedan drog de sig tillbaka till bergen och in i vildmarken och till hemliga platser och gömde sig så att de inte kunde upptäckas, och de ökade dagligen i antal eftersom det fanns avfallingar som gick över till dem.

26 Och på så sätt blev de med

17a 5 Mos. 11:13–17.
18a Hel. 10:5–11.

19a Hel. 5:36–44.
21a HRS Jesu Kristi kyrka.

23a Alma 26:22;
L&F 107:19.

tiden, ja, inom loppet av några få år, ett mycket stort rövarband. Och de utforskade alla Gadiantons hemliga planer och blev på så sätt Gadiantons rövare.

27 Se, dessa rövare åstadkom stor skada, ja, stor förödelse bland Nephis folk och likaså bland det lamanitiska folket.

28 Och det hände sig att det blev nödvändigt att göra slut på detta förödelsens verk. Därför sände de en här av starka män ut i vildmarken och upp ibland bergen för att söka upp detta rövarband och förgöra det.

29 Men se, det hände sig att de samma år drevs tillbaka till sina egna landområden. Och så slutade det åttionde året av domarnas regering över Nephis folk.

30 Och det hände sig i början av det åttio och första året att de åter drog ut mot detta rövarband och nedgjorde många, och de blev också själva hemsökta av stor förödelse.

31 Och de tvingades åter att vända tillbaka från vildmarken och ner från bergen till sina egna landområden eftersom antalet rövare som härjade i bergen och i vildmarken var mycket stort.

32 Och det hände sig att så slutade detta år. Och rövarna fortsatte att öka i antal och tillväxa i styrka så att de trotsade nephiternas alla härar och även lamaniternas. Och de orsakade stor fruktan bland folket i hela landet.

33 Ja, de hemsökte många landsdelar och åstadkom stor förödelse bland dem, ja, de dödade många och bortförde andra i fångenskap i vildmarken, ja, i synnerhet deras kvinnor och deras barn.

34 Denna stora olycka, som drabbade folket på grund av deras ondska, fick nu många att väckas till hågkomst om Herren sin Gud.

35 Och så slutade det åttio och första året av domarnas regering.

36 Och i det åttio och andra året började de åter "glömma Herren sin Gud. Och i det åttio och tredje året började de tillväxa i ondska. Och under det åttio och fjärde året förändrade de inte sitt levnadssätt.

37 Och det hände sig att de i det åttio och femte året tillväxte allt mer i sitt högmod och i sin ogudaktighet, och på så sätt mognade de återigen till undergång.

38 Och så slutade det åttio och femte året.

KAPITEL 12

Människorna är föränderliga och dåraktiga och snara att göra ont – Herren tuktar sitt folk – Människans intighet jämförs med Guds makt – På domens dag får människan evigt liv eller evig fördömelse. Omkring 6 f.Kr.

OCH sålunda kan vi se hur falska och även föränderliga människobarnens hjärtan är. Ja, vi kan se att Herren i sin stora

och oändliga godhet välsignar och ger dem ^aframgång som sätter sin ^blit till honom.

2 Ja, och vi kan se att just då han ger sitt folk framgång, ja, genom att föröka deras åkrar, deras flockar och deras hjordar och guld och silver och alla sorters dyrbarheter av varje slag och art, genom att skona deras liv och befria dem ur deras fienders händer, genom att uppmjuka deras fienders hjärtan så att de inte förklarar krig mot dem, ja, kort sagt, genom att göra allt för sitt folks välfärd och lycka, ja, det är just då som de ^aförhärdat sina hjärtan och glömmar Herren sin Gud och ^btrampar den Helige under sina fötter – ja, och detta till följd av deras bekvämlighet och mycket stora framgång.

3 Och sålunda ser vi att om inte Herren ^atuktar sitt folk med många lidanden, ja, om han inte hemsöker dem med död och med fruktan och med hungersnöd och med alla slags farsoter, kommer de inte ^bihåg honom.

4 O, hur dåraktiga och hur fåfänga och hur onda och djävulska och hur ^asnara till att göra ont och hur sena till att göra gott är inte människobarnen, ja, hur snara till att hörsamma den

ondes ord och till att fästa sina ^bhjärtan vid världens fåfängligheter!

5 Ja, hur snara att upphöja sig i ^ahögmot, ja, hur snara att skryta och begå all slags ondska! Och hur sena är de inte att komma ihåg Herren sin Gud och att öppna sitt öra för hans råd, ja, hur sena är de inte att ^bvandra på visdomens stigar!

6 Se, de önskar inte att Herren, deras Gud som har ^askapat dem, ska ^bråda och regera över dem. Trots hans stora godhet och hans barmhärtighet mot dem ringaktar de hans råd och de vill inte att han ska vara deras vägledare.

7 O, hur stor är inte människobarnens ^aintighet, ja, de är till och med ringare än jordens stoft.

8 För se, jordens stoft rör sig hit och dit så att det delar sig på vår store och evige Guds befallning.

9 Ja se, för hans röst darrar och ^abävar höjderna och bergen.

10 Och av hans rösts ^akraft sönderbryts de och blir jämna, ja, liksom en dal.

11 Ja, av hans rösts kraft skakar ^ahela jorden.

12 Ja, av hans rösts kraft skälver grundvalarna ända till det innersta.

12 1a 2 Krön. 26:5;

Ps. 1:2-3.

b Ps. 36:7-8;

2 Ne. 22:2;

Mosiah 4:6.

HFS Tillit.

2a HFS Avfall.

b Alma 5:53;

3 Ne. 28:35.

3a Mosiah 23:21;

L&F 98:21; 101:8.

b Amos 4:6-11.

4a 2 Mos. 32:8.

b Matt. 15:19;

Hebr. 3:12.

5a Ords. 29:23.

HFS Högmot.

b HFS Vandra, vandra med Gud.

6a Jes. 45:9;

L&F 58:30;

Mose 7:32-33.

b L&F 60:4.

7a Jes. 40:15, 17;

Mosiah 4:19;

Mose 1:10.

9a 3 Ne. 22:10.

10a 1 Ne. 17:46.

11a Morm. 5:23;

Eth. 4:9.

13 Ja, och om han säger till jorden: "Flytta dig", så flyttas den.

14 Ja, om han säger till "jorden: "Du ska ^bgå tillbaka så att dagen "förlängs många timmar", så sker det så.

15 Och sålunda går jorden tillbaka enligt hans ord, och det ser för människan ut som om solen stod stilla, ja, och så är det, för det är förvisso jorden som rör sig och inte solen.

16 Och se, om han likaså säger till de stora djupens "vatten: "^bTorka ut", så sker det så.

17 Se, om han säger till detta berg: "Lyft dig och "kom och fall över denna stad så att den begravs", se, då sker det så.

18 Och se, om en människa "gömmen en skatt i jorden, och Herren säger: "Må den ^bförbannas på grund av hans ondskas som gömde den", se, då ska den bli förbannad.

19 Och om Herren säger: "Må du förbannas, så att ingen människa från denna stund och för evigt ska kunna finna dig", se, då finner ingen människa den härefter och för evigt.

20 Och se, om Herren säger till en människa: "På grund av din ondskas ska du vara för evigt förbannad", så ska det ske.

21 Och om Herren säger: "På grund av din ondskas ska du avskäras från min närhet", så låter han det ske.

22 Och ve honom till vilken han säger så, för det drabbar honom som vill göra ont, och han kan inte bli frälst. Och därför, för att människorna ska kunna bli frälsta, har omvändelse förkunnats.

23 Därför är de välsignade som vill omvända sig och hörsamma Herrens, sin Guds, röst, för det är dessa som ska bli "frälsta.

24 Och må Gud i sin stora fullkomlighet låta människorna förmås till omvändelse och goda gärningar, så att de åter kan få nåd på "nåd enligt sina gärningar.

25 Och jag önskar att alla människor skulle kunna bli frälsta. Men vi läser att på den stora och yttersta dagen ska det finnas några som ska drivas ut, ja, förskjutas från Herrens närhet,

26 ja, som ska överlämnas till ett tillstånd av oändligt elände, som uppfyllelse av de ord som säger: "De som har gjort gott ska få "evigt liv, och de som har gjort ont ska få evig ^bfördömelse." Och så är det. Amen.

Lamaniten Samuels profetia till nephiterna.

Omfattar kapitel 13 till och med 15.

KAPITEL 13

Lamaniten Samuel profeterar om nephiternas undergång såvida de

14a Jos. 10:12–14.

b Jes. 38:7–8.

c 2 Kung. 20:8–11.

16a Matt. 8:27.

b Jes. 44:27; 51:10.

17a 3 Ne. 8:10.

18a Morm. 1:18;

Eth. 14:1.

b Hel. 13:17.

23a HFS Frälsning.

24a HFS Näden.

26a Matt. 25:46;

Joh. 5:28–29;

Rom. 6:13.

b HFS Fördöma,
fördömelse.

inte omvänder sig – De och deras rikedomar förbannas – De förkastar och stenar profeterna, omges av demoner och söker lycka i att göra ont. Omkring 6 f.Kr.

OCH nu hände det sig i det åttio och sjätte året att nephiterna allttjämt förblev i sin ogudaktighet, ja, i stor ogudaktighet, medan ^alamaniterna noggrant höll Guds bud enligt Moses lag.

2 Och det hände sig det året att en viss Samuel, en lamanit, kom till Zarahemlas land och började predika för folket. Och det hände sig att han predikade omvändelse för folket i många dagar, och de drev bort honom, och han stod i begrepp att återvända till sitt eget land.

3 Men se, Herrens röst kom till honom och sa att han skulle återvända och profetera för folket allt som skulle inges honom i ^ahjärtat.

4 Och det hände sig att de inte ville låta honom komma in i staden. Därför gick han och steg upp på dess mur, och sträckte ut handen och ropade med hög röst och profeterade för folket allt som Herren ingav honom i hjärtat.

5 Och han sa till dem: "Se, jag, Samuel, en lamanit, talar de Herrens ord som han inger mig i hjärtat. Och se, han har ingett mig i hjärtat att säga till detta folk att ^arättvisans svärd hänger över detta folk. Och

fyra hundra år ska inte gå förbi förrän rättvisans svärd faller på detta folk.

6 Ja, stor ^aförödelse väntar detta folk, och den ska förvisso drabba detta folk, och ingenting kan frälsa detta folk utom omvändelse och tro på Herren Jesus Kristus, som förvisso ska komma till världen och ska lida mycket och ska dräpas för sitt folk.

7 Och se, en ^aHerrens ängel har förkunnat det för mig och han kom med ^bglada budskap till min själ. Och se, jag sändes till er att förkunna det även för er så att ni skulle kunna få glada budskap, men se, ni ville inte ta emot mig.

8 Därför säger Herren: 'På grund av hårdheten i det nephitiska folkets hjärtan ska jag ta mitt ord ifrån dem om de inte omvänder sig, och jag ska ta min Ande ^aifrån dem, och jag ska inte längre ha tålmod med dem, och jag ska vända deras bröders hjärtan mot dem.

9 Och ^afyra hundra år ska inte gå förbi förrän jag låter dem bli slagna, ja, jag ska hemsöka dem med svärd och med hungersnöd och med farsot.

10 Ja, jag ska hemsöka dem i min brinnande vrede, och det ska finnas några av det ^afjärde släktledet av era fiender som ska leva och bevittna er fullständiga undergång. Och detta ska förvisso ske om ni inte omvänder

13 1a Hel. 15:4–5.
3a L&F 100:5.
5a Alma 60:29;
3 Ne. 2:19.

6a Alma 45:10–14;
Hel. 15:17.
7a Alma 13:26.
b Jes. 52:7.

8a Hel. 6:35.
9a Alma 45:10–12.
10a 1 Ne. 12:12; 2 Ne. 26:9;
3 Ne. 27:32.

er, säger Herren. Och de som tillhör det fjärde släktledet ska orsaka er undergång.

11 Men om ni omvänder er och återvänder till Herren er Gud ska jag vända bort min vrede, säger Herren. Ja, så säger Herren: Välsignade är de som omvänder sig och vänder sig till mig, men ve den som inte omvänder sig.

12 Ja, "ve den stora staden Zarahemla, för se, det är för de rättfärdigas skull som den är bevarad. Ja, ve denna stora stad, för jag märker, säger Herren, att det finns många, ja, de flesta i denna stora stad, som förhårdar sina hjärtan mot mig, säger Herren.

13 Men välsignade är de som omvänder sig, för dem ska jag skona. Men se, om det inte vore för de rättfärdigas skull som finns i denna stora stad, skulle jag låta "eld komma ner från himlen och förgöra den.

14 Men se, det är för de rättfärdigas skull som den är skonad. Men se, tiden kommer, säger Herren, då ni kommer att driva ut de rättfärdiga från er, och då är ni mogna för undergång. Ja, ve denna stora stad för den ogudaktighets och de avskyrärdheters skull som är i henne.

15 Ja, och ve staden Gideon för den ogudaktighets och de avskyrärdheters skull som är i henne.

16 Ja, och ve alla de städer som finns i landet runt omkring

och som innehas av nephiterna, för den ogudaktighets och de avskyrärdheters skull som är i dem.

17 Och se, en "förbannelse ska komma över landet, säger Härskarornas Herre, för de människors skull som är i landet, ja, för deras ogudaktighets och deras avskyrärdheters skull.

18 Och det ska ske, säger Härskarornas Herre, ja, vår store och sanne Gud, att den som "gömmer skatter i jorden ska inte återfinna dem på grund av landets stora förbannelse, såvida han inte är en rättfärdig man och gömmer dem åt Herren.

19 För jag vill, säger Herren, att de ska gömma sina skatter åt mig. Och förbannade vare de som inte gömmer sina skatter åt mig, för inga andra än de som är rättfärdiga gömmer sina skatter åt mig. Och förbannad vare han som inte gömmer sina skatter åt mig, liksom även skatten, och ingen ska återfå den på grund av landets förbannelse.

20 Och dagen kommer då de ska gömma sina skatter eftersom de har fäst sina hjärtan vid rikedomar. Och eftersom de har fäst sina hjärtan vid sina rikedomar och gömmer sina skatter när de flyr för sina fiender vare de förbannade och likaså deras skatter, eftersom de inte gömmer dem åt mig, och på den dagen ska de bli slagna, säger Herren.'

21 Se, ni invånare i denna

11a 3 Ne. 10:5–7.

12a 3 Ne. 8:8, 24; 9:3.

13a 1 Mos. 19:24;

2 Kung. 1:9–16;

3 Ne. 9:11.

17a Hel. 12:18.

18a Morm. 1:18;

Eth. 14:1.

stora stad, och hörsamma mina ord, ja, "hörsamma de ord som Herren säger, för se han säger att ni är förbannade för era rikedomars skull, och likaså är era rikedomar förbannade eftersom ni har fäst era hjärtan vid dem, och ni inte har hörsammat orden från honom som gav er dem.

22 Ni kommer inte ihåg Herren er Gud för det han har välsignat er med. Men ni kommer alltid ihåg era "rikedomar, dock inte för att tacka Herren er Gud för dem. Ja, era hjärtan är inte vända till Herren, utan de sväll-er av stort ^bhögmöd så att ni skryter och är uppblåsta, fulla av 'avund, strid, illvilja, förföljelse och mord och all slags ondska.

23 Av denna anledning har Herren Gud låtit en förbannelse komma över landet och likaså över era rikedomar, och detta på grund av er ondska.

24 Ja, ve detta folk eftersom den tid har kommit då ni "driver ut profeterna och hånar dem och kastar sten på dem och dräper dem och gör dem allt slags ont, alldeles som de gjorde i forna tider.

25 Och när ni nu talar säger ni: 'Om våra dagar hade varit i våra "fäders dagar skulle vi inte ha dräpt profeterna. Vi skulle inte ha stenat dem eller drivit bort dem.'

26 Se, ni är värre än de, för så sant Herren lever skulle ni, om en "profet kommer till er och för er förkunnar Herrens ord, som vittnar om era synder och er ondska, ^bvredgas på honom och driva bort honom och på allehanda sätt söka förgöra honom. Ja, ni skulle säga att han är en falsk 'profet och att han är en syndare och av djävulen eftersom han "vittnar om att era gärningar är onda.

27 Men se, om det kommer en man bland er och säger: 'Gör det här, och det är inget ont i det. Gör det där, och ni ska inte lida.' Ja, om han säger: 'Vandra efter era egna hjärtans högmöd, ja, vandra efter era ögons högmöd och gör vad ert hjärta än önskar' – och om en man kommer bland er och säger så, tar ni emot honom och säger att han är en "profet.

28 Ja, honom upphöjer ni, och ni ger honom av era ägodelar. Ni ger honom av ert guld och ert silver och ni klär honom i dyrbara kläder, och eftersom han talar "smickrande ord till er och han säger att allt är väl, så finner ni inget fel på honom.

29 O du onda och du fördärvade släkte, du förhärdade och du styvnackade folk, hur länge tror ni att Herren har tålmod med er? Ja, hur länge ska ni låta er ledas av "dåraktiga och

21a HFS Höra, hörsamma.

22a Luk. 12:34.

HFS Rikedomar;
Världslighet.

b HFS Högmöd.

c HFS Avund.

24a 2 Krön. 36:15–16;

1 Ne. 1:20.

25a Apg. 7:51.

26a 2 Krön. 18:7;

Luk. 16:31.

b Jes. 30:9–10.

c Matt. 13:57.

d Gal. 4:16.

27a Mika 2:11.

HFS Prästvælde.

28a 2 Tim. 4:3–4.

29a 2 Ne. 28:9.

^bblinda vägvisare? Ja, hur länge ska ni ^cvälja mörker hellre än ^dljus?

30 Ja se, Herrens vrede är redan upptänd mot er. Se, han har förbannat landet för er onskas skull.

31 Och se, tiden kommer, då han förbannar era rikedomar så att de blir så ^ahala att ni inte kan hålla dem kvar, och i er fattigdoms dagar kan ni inte behålla dem.

32 Och i er fattigdoms dagar ska ni ropa till Herren, och för-gäves ska ni ropa, för er öde-läggelse har redan kommit över er, och er undergång har gjorts säker. 'Och på den dagen ska ni gråta och jämra er', säger Här-skarornas Herre. Och då ska ni klaga och säga:

33 'O, "att jag hade omvänt mig och inte dödat profeterna och ^bstenat dem och drivit bort dem.' Ja, på den dagen ska ni säga: 'O, att vi hade kommit ihåg Herren vår Gud den dag han gav oss våra rikedomar. Då skulle de inte ha blivit hala och glidit oss ur händerna, för se, våra rike-domar har gått förlorade.

34 Se, vi lägger ett verktyg här och nästa dag är det försvunnet, och se, våra svärd tas ifrån oss den dag vi söker efter dem för att kunna strida.

35 Ja, vi har gömt våra skatter, och de har glidit ifrån oss till följd av landets förbannelse.

36 O, om vi hade omvänt oss

den dag Herrens ord kom till oss, för se, landet är förbannat, och allting har blivit halt och vi kan inte hålla det kvar.

37 Se, vi är omgivna av demoner, ja, vi är omringade av de änglar som tillhör honom som har sökt att fördärva våra själar. Se, vår ondska är stor. O Herre, kan du inte vända din vrede bort ifrån oss?' Och detta ska bli era ord i de dagarna.

38 Men se, er "prövotid är förbi. Ni har ^bskjutit upp er frälsnings dag till dess det är evinnerligen för sent och er undergång har gjorts säker. Ja, för ni har i alla ert livs dagar sökt efter det som ni inte kan få, och ni har sökt ^clycka i att göra ont, vilket strider mot den rättfärdighetens natur som kännetecknar vårt stora och Eviga Överhuvud.

39 O, att ni, landets invånare, ville höra mina ord! Och jag ber att Herrens vrede ska vändas bort ifrån er, och att ni ska omvända er och bli frälsta."

KAPITEL 14

Samuel förutsäger ljus under natten och en ny stjärna vid Kristi födelse – Kristus återlöser människan från timlig och andlig död – Tecknen på hans död omfattar tre dagars mörker, klippors sönderfall och stora naturkatastrofer. Omkring 6 f.Kr.

OCH nu hände det sig att lamaniten ^aSamuel profeterade

29^b Matt. 15:14.

^c Joh. 3:19.

^d Job 24:13.

31^a Morm. 1:17–18.

33^a Morm. 2:10–15.

^b Matt. 23:37.

38^a Morm. 2:15.

^b Alma 34:33–34.

^c Alma 41:10–11.

14^{1a} Hel. 13:2.

avsevärt mycket mer som inte kan skrivas.

2 Och se, han sa till dem: "Se, jag ger er ett tecken: Fem år till ska förflyta och se, sedan kommer Guds Son för att återlösa alla dem som tror på hans namn.

3 Och se, detta ger jag er till "tecken på tiden för hans ankomst. För se, stora ljus ska visa sig på himlen, så att det natten innan han kommer inte ska bli mörkt, så att det för människor ska se ut som om det vore dag.

4 Därför ska en dag och en natt och en dag vara som en enda dag utan någon natt, och detta ska vara ett tecken för er. För ni ska vara medvetna om solens uppgång och likaså dess nedgång. Därför ska man med säkerhet veta att det är två dagar och en natt. Dock ska natten inte förmörkas, och detta är natten före "hans födelse.

5 Och se, en ny "stjärna ska gå upp, en sådan som ni aldrig förr har sett, och även detta ska vara ett tecken för er.

6 Och se, detta är inte allt, för många tecken och under ska visa sig på himlen.

7 Och det ska ske att ni alla ska häpna och förundras till den grad att ni ska "falla till marken.

8 Och det ska ske att var och en som "tror på Guds Son ska få evigt liv.

9 Och se, Herren har genom sin ängel befallt mig att jag ska komma och förkunna detta för er, ja, han har befallt mig att jag ska profetera detta för er, ja, han har sagt till mig: "Ropa till detta folk: "Omvänd er och bered Herrens väg.""

10 Och eftersom jag är lamanit och har talat till er de ord som Herren har befallt mig, och eftersom de var hårda mot er, vredgas ni på mig och försöker förgöra mig, och ni har "drivit mig bort ifrån er.

11 Och ni ska höra mina ord, för i denna avsikt har jag kommit upp på denna stads murar, för att ni ska kunna höra och få kunskap om de Guds straffdomar som väntar er för er onskas skull, och likaså för att ni ska få kunskap om omvändelsens villkor,

12 och likaså för att ni ska få kunskap om Jesu Kristi, Guds Sons, ankomst, han som är "himplens och jordens Fader, alltings Skapare från begynnelsen, och för att ni ska få kunskap om tecknen på hans ankomst, i den avsikten att ni ska kunna tro på hans namn.

13 Och om ni "tror på hans namn ska ni omvända er från alla era synder så att ni därigenom kan få förlåtelse för dem genom hans ^bförtjänster.

14 Och se, ännu ett tecken ger jag er, ja, ett tecken på hans död.

3a 3 Ne. 1:15.

4a HFS Jesus Kristus – Profetior om Jesu Kristi födelse och död.

5a Matt. 2:1–2;

3 Ne. 1:21.

7a 3 Ne. 1:16–17.

8a Joh. 3:16.

10a Hel. 13:2.

12a Mosiah 3:8;

3 Ne. 9:15;

Eth. 4:7.

HFS Jesus Kristus.

13a Apg. 16:30–31.

b L&F 19:16–20.

15 För se, han måste förvisso dö för att ^afrälsning ska kunna åstadkommas, ja, det tillkommer honom och det är nödvändigt att han dör för att åstadkomma de dödas ^buppståndelse, så att människorna därigenom kan föras till Herrens närhet.

16 Ja se, denna död åstadkommer uppståndelsen och ^aåterlöser hela människosläktet från den första döden – den andliga döden, för hela människosläktet, som genom ^bAdams fall ^cavskars från Herrens närhet, anses som ^ddött, både vad timliga ting och andliga ting beträffar.

17 Men se, Kristi uppståndelse ^aåterlöser människosläktet, ja, hela människosläktet, och för dem tillbaka till Herrens närhet.

18 Ja, och den åstadkommer omvändelsens villkor för att den som omvänder sig inte ska huggas ner och kastas i elden. Men alla som inte omvänder sig ska huggas ner och kastas i elden, och de drabbas återigen av en andlig död, ja, en andra död, för de är återigen avskurna från de ting som tillhör rättfärdigheten.

19 Omvänd er därför, omvänd er, så att ni inte, genom att ni vet detta och inte gör därefter, ådrar er själva fördömelse och förs ner till denna andra död.

20 Men se, som jag sa till er

om ett annat ^atecken, ett tecken på hans död, se, den dag då han lider döden ska solen ^bför-mörkas och vägra ge er sitt ljus, och likaså månen och stjärnorna, och det ska inte finnas något ljus på detta lands yta ända från den stund då han lider döden och under loppet av ^ctre dagar till dess han uppstår från de döda.

21 Ja, i den stund han ger upp andan ska det ^aåska och blixtra under loppet av många timmar, och jorden ska skaka och skälva. Och klipporna på jorden, som är både ovanpå jorden och under, som ni nu vet är fasta eller som till större delen är en fast massa, ska ^bsönderbrytas.

22 Ja, de ska rämna och ska därefter för alltid ^aåterfinnas som springor och sprickor och som brutna stycken över hela landets yta, ja, både ovanpå jorden och under.

23 Och se, det ska bli våld-samma stormar, och många berg ska sänkas och bli som dalar, och många ställen som nu kallas dalar ska bli berg som reser sig till stor höjd.

24 Och många landsvägar ska brytas upp och många ^astäder läggas öde.

25 Och många ^agravar ska öppnas och ge ifrån sig många av sina döda, och många heliga ska visa sig för många.

15a HFS Frälsaren.

b Alma 42:23.

HFS Uppståndelse.

16a HFS Återlösningsplanen.

b HFS Adams och Evas fall.

c Alma 42:6–9.

d HFS Döden, den andliga.

17a HFS Återlösa, återlöst, återlösning.

20a 3 Ne. 8:5–25.

b Luk. 23:44.

c Mosiah 3:10.

21a 3 Ne. 8:6.

b 3 Ne. 10:9.

22a 3 Ne. 8:18.

24a 3 Ne. 9:3–12.

25a Matt. 27:50–54;

3 Ne. 23:9–11.

26 Och se, så har "ängeln talat till mig. För han sa till mig att det skulle bli åska och blixtar under loppet av många timmar.

27 Och han sa till mig att medan åskan och blixterna och stormarna varade skulle detta ske, och detta "mörker skulle täcka hela jordens yta under loppet av tre dagar.

28 Och ängeln sa till mig att många ska se större ting än dessa, för att de ska kunna tro att "dessa tecken och dessa under ska äga rum över hela detta lands yta, och för att det inte ska finnas något skäl till otro bland människobarnen –

29 och detta sker i den avsikten att var och en som tror ska kunna bli frälst, och att var och en som inte tror ska kunna drabbas av en rättfärdig "dom, och även att de, om de blir fördömda, själva drar på sig sin egen fördömmelse.

30 Och kom nu ihåg, kom ihåg, mina bröder, att var och en som förgås, förgås av sig själv, och var och en som gör ont gör det av sig själv, för se, ni är "fria. Ni har tillåtelse att handla av er själva, för se, Gud har gett er ^bkunskap och han har gjort er fria.

31 Han har gett er att kunna "skilja gott från ont, och han har gett er att kunna ^bvälja liv eller död. Och ni kan göra gott och bli "återställda till det som är gott eller få det goda återställt

till er, eller också kan ni göra ont och få det som är ont återställt till er.

KAPITEL 15

Herren tuktade nephiterna därför att han älskade dem – De omvända lamaniterna är fasta och ståndaktiga i tron – Herren ska vara barmhärtig mot lamaniterna i de sista dagarna. Omkring 6 f.Kr.

OCH nu, mina älskade bröder, se, jag förkunnar för er att om ni inte omvänder er ska era hus lämnas "öde.

2 Ja, om ni inte omvänder er ska era kvinnor ha stor orsak att sörja den dag då de ammar, för ni ska försöka fly men det ska inte finnas någon fristad. Ja, och ve dem som är "med barn, för de är tunga och kan inte fly. Därför ska de trampas ner och lämnas att gå under.

3 Ja, ve detta folk som kallas Nephis folk, om de inte omvänder sig när de ser alla dessa tecken och under som ska visas dem. För se, de har varit ett av Herren utvalt folk, ja, han har älskat Nephis folk och har även "tuktat dem. Ja, under deras ondskas dagar har han tuktat dem därför att han älskar dem.

4 Men se, mina bröder, lamaniterna har han hatat eftersom deras gärningar ständigt varit onda, och detta till följd av

26a Alma 13:26.

27a 1 Ne. 19:10; 3 Ne. 8:3.

28a 1 Ne. 12:4–5.

29a HFS Domen,
den yttersta.

30a 2 Ne. 2:26–29;

Mose 6:56.

HFS Handlingsfrihet.

b HFS Kunskap.

31a Moro. 7:16.

b 2 Ne. 2:28–29;

Alma 3:26–27.

c Alma 41:3–5.

15 1a Matt. 23:37–38.

2a Matt. 24:19.

3a Ords. 3:12;
Hebr. 12:5–11;

L&F 95:1.

ondskan i deras fäders ^atradition. Men se, frälsning har kommit till dem genom nephiternas predikningar, och i denna avsikt har Herren ^bförlängt deras dagar.

5 Och jag önskar att ni ska märka att ^astörre delen av dem går pliktens väg, och att de vandrar samvetsgrant inför Gud, och att de vinnlägger sig om att hålla hans befallningar och hans stadgar och hans lagar enligt Moses lag.

6 Ja, jag säger er att större delen av dem gör detta, och med outtröttlig flit strävar de efter att bringa återstoden av sina bröder till kunskapen om sanningen. Därför finns det många som dagligen ökar deras antal.

7 Och se, ni vet själva, för ni har bevittnat det, att alla de som bringas till kunskap om sanningen, och till kännedom om sina fäders ogudaktiga och avskyvärda traditioner, och bringas till att tro de heliga skrifterna, ja, de heliga profeternas profetior, som är skrivna och som bringar dem till tro på Herren och till omvändelse, den tro och omvändelse som åstadkommer en ^ahjärtats förändring i dem –

8 ja, ni vet själva att alla de som har kommit fram till detta är ^afasta och ståndaktiga i tron och i det varmed de har gjorts fria.

9 Och ni vet även att de har

^agrävt ner sina krigsvapen, och att de fruktar att ta upp dem igen för att inte på något sätt synda, ja, ni kan se att de fruktar att synda – för se, de låter sig nedtrampas och dräpas av sina fiender och lyfter inte sina svärd mot dem, och detta på grund av sin tro på Kristus.

10 Och till följd av deras ståndaktighet i sin tro på det som de tror på, ja, till följd av deras fasthet när de en gång har blivit upplysta, ska Herren välsigna dem och förlänga deras dagar trots deras ondska.

11 Ja, även om de skulle nedsjunka i otro ska Herren ^aförlänga deras dagar, till dess den tid kommer som våra fäder och likaså profeten ^bZenos och många andra profeter har talat om rörande våra bröder lamaniternas ^aåterställelse till kunskapen om sanningen.

12 Ja, jag säger er att i den sista tiden blir Herrens ^alöften utsträckta till våra bröder lamaniterna, och oavsett de många lidanden som de ska utstå, och oavsett att de ska bli ^bdrivna hit och dit över jordens yta och bli jagade och bli slagna och skingrade vitt omkring utan att ha någon fristad, ska Herren vara ^abarmhärtig mot dem.

13 Och detta är enligt profetian, att de ska åter ^abringas till den sanna kunskapen, som är kunskapen om deras Återlösare och

4a HFS Traditioner.

b Alma 9:16.

5a Hel. 13:1.

7a HFS Omvända sig, omvändelse.

8a Alma 23:6; 27:27;

3 Ne. 6:14.

9a Alma 24:17–19.

11a Alma 9:16.

b Hel. 8:19.

c 2 Ne. 30:5–8.

12a Enos 1:12–13.

b Morm. 5:15.

c 1 Ne. 13:31;

2 Ne. 10:18–19;

Jakob 3:5–6.

13a 3 Ne. 16:12.

deras store och sanne ^bherde, och räknas bland hans får.

14 Därför säger jag er att det blir ^abättre för dem än för er, om ni inte omvänder er.

15 För se, om de ^akraftgärningar som ni har bevittnat hade bevittnats av dem, ja, dem som har nedsjunkit i otro på grund av sina fäders traditioner, då skulle de, det kan ni själva se, aldrig ha nedsjunkit i otro igen.

16 Därför säger Herren: 'Jag ska inte fullständigt förgöra dem, utan jag ska på den dag som jag i min visdom beslutar låta dem återvända till mig, säger Herren.'

17 Och se, säger Herren om det nephitiska folket: 'Om de inte omvänder sig och vinnlägger sig om att göra min vilja ska jag fullständigt ^aförgöra dem, säger Herren, för deras otros skull trots de många kraftgärningar som jag har utfört bland dem.' Och så sant Herren lever ska detta ske, säger Herren."

KAPITEL 16

De nephiter som tror Samuel döps av Nephi – De obotfärdiga nephiternas pilar och stenar kan inte dräpa Samuel – En del förhärdar sina hjärtan och andra ser änglar – De icke troende säger att det inte är rimligt att tro på Kristus och att han ska komma till Jerusalem. Omkring 6 f.Kr.

OCH nu hände det sig att det

var många som hörde lamaniten Samuels ord, som han talade på stadens murar. Och alla som trodde på hans ord gick och sökte upp Nephi, och när de hade funnit honom bekände de sina synder för honom och förnekade dem inte, för de önskade bli döpta till Herren.

2 Men alla de som inte trodde på Samuels ord vredgades på honom, och de kastade stenar mot honom på muren, och många sköt även pilar mot honom där han stod på muren. Men Herr-ens Ande var med honom, ja, till den grad att de inte kunde träffa honom med vare sig sina stenar eller sina pilar.

3 När de nu såg att de inte kunde träffa honom trodde många fler på hans ord, ja, till den grad att de gick bort till Nephi för att bli döpta.

4 För se, Nephi döpte och profeterade och predikade och ropade omvändelse till folket, och visade dem tecken och under och gjorde ^aunderverk bland folket för att de skulle kunna veta att Kristus ^bsnart måste komma.

5 Han förkunnade för dem sådant som snart måste ske så att de, när det hände, skulle kunna veta och komma ihåg att det på förhand hade tillkännagetts för dem i den avsikten att de skulle kunna tro. Därför gick alla som trodde på Samuels ord bort till honom för att bli döpta, för de kom ångerfulla och bekände sina synder.

13^b HFS Gode
herden, den.
14^a Hel. 7:23.

15^a Matt. 11:20–23.
17^a Hel. 13:6–10.
16 4^a HFS Underverk.

^b Hel. 14:2.

6 Men större delen av dem trodde inte på Samuels ord. När de därför såg att de inte kunde träffa honom med sina stenar och sina pilar ropade de till sina befälhavare och sa: "Grip denne man och bind honom, för se, han är besatt av en djävul. Och på grund av djävulens makt som är i honom kan vi inte träffa honom med våra stenar och våra pilar. Grip honom därför och bind honom och för bort honom."

7 Och när de gick fram för att bära hand på honom, se, då kastade han sig ner från muren och flydde ut ur deras landområden, ja, till sitt eget land, och började predika och profetera bland sitt eget folk.

8 Och se, han hördes aldrig mera av bland nephiterna. Och så var folkets tillstånd.

9 Och så slutade det åttio och sjätte året av domarnas regering över Nephis folk.

10 Och så slutade även det åttio och sjunde året av domarnas regering. Större delen av folket förblev i sitt högmod och sin ogudaktighet och den mindre delen vandrade mera samvetsgrant inför Gud.

11 Och detta tillstånd rådde även under det åttio och åttonde året av domarnas regering.

12 Och i det åttio och nionde året av domarnas regering skedde ingen större förändring i folkets tillstånd, utom det att folket började bli mera förhärdade i sin ondska och i att mer

och mer göra det som stred mot Guds bud.

13 Men det hände sig i det nittionde året av domarnas regering att folket gavs "stora tecken och under, och att profeternas ord^b började uppfyllas.

14 Och "änglar uppenbarade sig för människor, för visa människor, och förkunnade för dem glada budskap om stor glädje. På så sätt började skrifterna uppfyllas det året.

15 Ändå började folket förhärda sina hjärtan, alla utom den del av dem som hade störst tro, både bland nephiter och bland lamaniter, och de började lita till sin egen styrka och till sin "egen visdom och sa:

16 "I några fall av många kan de ha gissat rätt, men se, vi vet att alla dessa stora och förunderliga gärningar som det har talats om inte kan äga rum."

17 Och de började överlägga och tvista med varandra och säga:

18 "Det är "inte rimligt att någon sådan varelse som en Kristus ska komma. Men om så sker, och han är Guds Son, himlens och jordens Fader, som det har sagts, varför ska han inte visa sig för oss lika väl som för dem som ska vara i Jerusalem?

19 Ja, varför ska han inte visa sig här i detta land lika väl som i Jerusalems land?

20 Men se, vi vet att detta är en ogudaktig "tradition som har överlämnats åt oss av våra fäder för att få oss att tro på något

13a 3 Ne. 1:4.
b Hel. 14:3–7.

14a Alma 13:26.
15a Jes. 5:21.

18a Alma 30:12–13.
20a HFS Traditioner.

stort och förunderligt som ska komma att ske, men inte bland oss utan i ett land som är långt borta, ett land som vi inte känner. Därför kan de hålla oss i okunnighet eftersom vi inte med våra egna ögon kan ^bse att det är sant.

21 Och de kommer genom den ondes list och hemlighetsfulla konster att åstadkomma något stort mysterium som vi inte kan förstå, något som håller oss nere som deras ords tjänare, och även tjänare åt dem eftersom vi skulle bli beroende av att de lär oss ordet. Och på så sätt ska de hålla oss i okunnighet i alla vårt livs dagar om vi överlämnar oss åt dem.”

22 Och mycket mera intalade folket sig i sina hjärtan, som var

dåraktigt och “fåfångt. Och de var mycket upprörda, för Satan hetsade dem ständigt till att göra ont. Ja, han gick omkring och spred ut rykten och skapade stridigheter över hela landets yta för att han skulle kunna förhärda folkets hjärtan mot det som var gott och mot det som skulle komma.

23 Och trots de tecken och under som ägde rum bland Herrens folk, och de många underverk de utförde, fick Satan ett fast grepp om folkets hjärtan över hela landets yta.

24 Och så slutade det nittionde året av domarnas regering över Nephis folk.

25 Och så slutade Helamans bok enligt Helamans och hans söners uppteckning.

TREDJE NEPHI NEPHIS BOK

SON TILL NEPHI, SOM VAR SON TILL HELAMAN

Och Helaman var son till Helaman, som var son till Alma, som var son till Alma, som var ättling till Nephi, som var son till Lehi, som lämnade Jerusalem i det första året av Sidkias, Juda kungs, regering.

KAPITEL 1

Nephi, Helamans son, lämnar landet, och hans son Nephi för uppteckningarna – Trots tecken och under i överflöd planerar de ogudaktiga att dräpa de rättfärdiga – Natten för Kristi födelse

inträffar – Tecknet ges och en ny stjärna går upp – Lögn och bedrägeri ökar och Gadiantons rövare dräper många. Omkring 1–4 e.Kr.

NU hände det sig att det nittio och första året hade

förflutit, och det var "sex hundra år från den tid då Lehi lämnade Jerusalem. Och det var det år då Lachoneus var överdomare och regent över landet.

2 Och Nephi, Helamans son, hade lämnat Zarahemlas land och gett sin son "Nephi, som var hans äldste son, ansvaret för ^bplåtarna av mässing och alla de uppteckningar som förts och alla de föremål som hållits heliga ända från Lehis avfärd från Jerusalem.

3 Sedan lämnade han landet, och "vart han begav sig vet ingen människa. Och hans son Nephi förde uppteckningarna i hans ställe, ja, uppteckningen om detta folk.

4 Och det hände sig i början av det nittio och andra året att profeternas profetior började uppfyllas mer fullständigt, för allt större tecken och underverk började utföras bland folket.

5 Men det fanns några som började säga att tiden var förbi då de ord som "talats av lamaniten Samuel skulle uppfyllas.

6 Och de började glädjas över sina bröder och säga: "Se, tiden är förbi och Samuels ord har inte uppfyllts. Därför har er glädje och er tro på detta varit förgäves."

7 Och det hände sig att de åstadkom stor oro i hela landet. Och de människor som trodde började bli mycket bedrövade

av fruktan för att det som hade uttalats överhuvudtaget inte skulle inträffa.

8 Men se, de väntade ståndaktigt på den dag och den natt och den dag som skulle vara som en enda dag, som om det inte fanns någon natt, så att de skulle kunna veta att deras tro inte hade varit förgäves.

9 Nu hände det sig att en dag hade utsetts av de icke troende, då alla de som trodde på dessa traditioner skulle "avrättas, om inte det tecken som hade förutsagts av profeten Samuel skulle visa sig.

10 Nu hände det sig att när Nephi, Nephis son, såg denna sitt folks ogudaktighet blev hans hjärta djupt bedrövat.

11 Och det hände sig att han gick ut och böjde sig ner mot jorden och ropade mäktigt till sin Gud för sitt folks skull, ja, för dem som stod i fara att förgöras på grund av sin tro på sina fäders tradition.

12 Och det hände sig att han ropade mäktigt till Herren "hela den dagen. Och se, Herrens röst kom till honom och sa:

13 "Lyft upp ditt huvud och var vid gott mod, för se, tiden är inne och i denna natt ska tecknet ges, och "i morgon kommer jag till världen för att visa världen att jag ska uppfylla allt det som jag har låtit ^bsäga genom mina heliga profeters mun.

1 1a 2 Ne. 25:19.
2a HFS Nephi,
son till Nephi,
Helamans son.
b Alma 37:3-5.
3a 3 Ne. 2:9.

5a Hel. 14:2-4.
9a HFS Martyr,
martyrskap.
12a Enos 1:4;
Alma 5:46.
13a Luk. 2:10-11.

b HFS Jesus Kristus -
Profetior om Jesu
Kristi födelse
och död.

14 Se, jag ^akommer till mina egna för att ^buppfylla allt det som jag har tillkännagett för människobarnen från ^cvärldens grundläggning och för att göra ^dbåde Faderns och Sonens vilja – Faderns på grund av mig och Sonens på grund av mitt kött. Och se, tiden är inne och denna natt ska tecknet ges.”

15 Och det hände sig att de ord som kom till Nephi uppfylldes såsom de hade talats. För se, när solen gick ner ^ablev det inte mörkt. Och folket började förundras eftersom det inte blev mörkt när natten kom.

16 Och det var många som inte hade trott profeternas ord som ^aföll till marken och blev som om de vore döda, för de visste att den stora ^bplan som de gjort upp för att förgöra dem som trodde på profeternas ord hade omintetgjorts, eftersom det tecken som hade utlovats redan var för handen.

17 Och de började förstå att Guds Son snart måste visa sig. Ja, kort sagt, allt folket på hela jordens yta från väster till öster, både i landet norrut och i landet söderut, blev så oerhört förbluffade att de föll till marken.

18 För de visste att profeterna hade vittnat om detta i många år, och att det tecken som hade utlovats redan var för handen. Och de började frukta på grund av sin ondska och sin otro.

19 Och det hände sig att det

inte blev mörkt på hela den natten, utan det var lika ljust som om det vore mitt på dagen. Och det hände sig att solen gick upp igen på morgonen enligt sin rätta ordning, och på grund av det tecken som hade getts visste de att det var den dag då Herren skulle ^afödas.

20 Och det hade hänt, ja, allt i minsta detalj, enligt profeternas ord.

21 Och det hände sig dessutom att en ny ^astjärna visade sig, i överensstämmelse med ordet.

22 Och det hände sig att Satan alltifrån den stunden började sprida ut lögner bland folket för att förhärda deras hjärtan så att de inte skulle tro på de tecken och under som de hade sett. Men trots dessa lögner och bedrägerier trodde större delen av folket och omvändes till Herren.

23 Och det hände sig att Nephi gick ut bland folket, och även många andra, och döpte till omvändelse varigenom det gavs mycken ^aförlåtelse för synder. Och på så sätt började folket återigen få fred i landet.

24 Och där fanns inga stridigheter, förutom att några få började predika och försöka bevisa genom skrifterna att det inte längre var ^anödvändigt att lyda Moses lag. Se, häri hade de fel, eftersom de inte hade förstått skrifterna.

25 Men det hände sig att de

14a Joh. 1:11.
b Matt. 5:17–18.
c Alma 42:26.
d L&F 93:3–4.

15a Hel. 14:3.
16a Hel. 14:7.
b 3 Ne. 1:9.
19a Luk. 2:1–7.

21a Matt. 2:1–2; Hel. 14:5.
23a HFS Syndernas
förlåtelse.
24a Alma 34:13.

snart blev omvända och blev övertygade om sin villfarelse, för det tillkännagavs för dem att lagen ännu inte var "fullbordad och att den måste uppfyllas in i minsta detalj. Ja, ordet kom till dem att den måste fullbordas och att inte en bokstav eller prick skulle förgås förrän allt var fullbordat. Därför bringades de samma år till kunskap om sin villfarelse och ^bbekände sitt misstag.

26 Och så förflöt det nittio och andra året och medförde glada budskap till folket tack vare de tecken som gavs enligt alla de heliga profeternas profetior.

27 Och det hände sig att även det nittio och tredje året förflöt i fred, om det inte varit för "Gadiantons rövare som höll till i bergen och som härjade i landet. För så starka var deras fästen och deras gömställen att folket inte kunde övervinna dem. Därför begick de många mord och åstadkom stor blodsutgjutelse bland folket.

28 Och det hände sig att de i det nittio och fjärde året i hög grad började föröka sig eftersom det fanns många nephitiska avfallingar som flydde till dem, vilket orsakade stor sorg bland de nephiter som stannade kvar i landet.

29 Och det fanns också orsak till stor sorg bland lamaniterna, för se, de hade många barn som växte upp och började bli vuxna, så att de rådde sig själva, och de förleddes av några som

var "zoramiter, av deras lögner och smickrande ord, att förena sig med dessa Gadiantons rövare.

30 Och på så sätt blev även lamaniterna drabbade och började avta i sin tro och rättfärdighet på grund av det uppväxande släktets ogudaktighet.

KAPITEL 2

Ogudaktighet och avskyvärdheter tilltar bland folket – Nephiterna och lamaniterna förenas för att försvara sig mot Gadiantons rövare – Omvända lamaniter blir vita och kallas nephiter. Omkring 5–16 e.Kr.

OCH det hände sig att även det nittio och femte året förflöt på detta sätt, och folket började glömma de tecken och under som de hade hört och började bli mindre och mindre förvånade över ett tecken eller ett under från himlen, så att de började bli hårda i sina hjärtan och blinda i sina sinnen och började tvivla på allt som de hade hört och sett –

2 och intalade sig en del fåfängliga ting i sina hjärtan, som att det utförts av människor och genom djävulens kraft för att förleda och "bedra folkets hjärtan. Och på så sätt tog Satan åter folkets hjärtan i besittning så att han förblindade deras ögon och förledde dem att tro att Kristi lära var något dåraktigt och fåfängt.

3 Och det hände sig att folket

25a Matt. 5:17–18.
b Mosiah 26:29.

27a HFS Gadiantons
rövare.

29a Alma 30:59.
2 2a HFS Bedra, bedrägeri.

började tillväxa i ogudaktighet och avskyvårdheter, och de trodde inte att några mer tecken eller under skulle ges. Och Satan ^agick omkring och förledde folkets hjärtan, frestade dem och fick dem att göra mycket som var ogudaktigt i landet.

4 Och så förflöt det nittio och sjätte året och likaså det nittio och sjunde året och likaså det nittio och åttonde året och likaså det nittio och nionde året.

5 Och det hade även förflutit ett hundra år sedan ^aMosiahs dagar, vilken var kung över nephiternas folk.

6 Och sex hundra och nio år hade förflutit sedan Lehi lämnade Jerusalem.

7 Och nio år hade förflutit sedan den tid då tecknet gavs, det som profeterna hade talat om, på att Kristus skulle komma till världen.

8 Nu började nephiterna räkna sin tid från den tidpunkt då tecknet gavs, eller från Kristi ankomst. Därför hade nio år förflutit.

9 Och Nephi, som var far till den Nephi som hade ansvaret för upppteckningarna, ^aåtervände inte till Zarahemlas land och kunde inte återfinnas någonstans i hela landet.

10 Och det hände sig att folket blev kvar i sin ogudaktighet, trots all predikan och allt profeterande som sändes ut bland dem, och så förflöt även det

tionde året, och även det elfte året förflöt i ondska.

11 Och det hände sig i det trettonde året att det började uppstå krig och stridigheter i hela landet. För Gadiantons rövare hade blivit så talrika och dräpte så många av folket och ödelade så många städer och spred så mycken död och blodsutgjutelse överallt i landet att det blev nödvändigt för allt folket, både för nephiter och lamaniter, att gripa till vapen mot dem.

12 Därför förenade sig alla de lamaniter som hade omvänts till Herren med sina bröder nephiterna. Och de tvingades att för sin egen, sina kvinnors och sina barns säkerhet gripa till vapen mot dessa Gadiantons rövare, ja, och även för att bevara sina rättigheter och sin kyrkas förmåner och sin gudsdyrkan och sitt ^aoberoende och sin frihet.

13 Och det hände sig att innan det trettonde året hade förflutit hotades nephiterna av total undergång på grund av detta krig som hade blivit mycket allvarligt.

14 Och det hände sig att de lamaniter som hade förenat sig med nephiterna räknades bland nephiterna.

15 Och deras ^aförbannelse togs ifrån dem och deras hud blev ^bvit liksom nephiternas.

16 Och deras unga män och deras döttrar blev mycket fagra, och de räknades bland nephit-

3a L&F 10:27.

5a Mosiah 29:46–47.

9a 3 Ne. 1:2–3.

12a HFS Fri, frihet.

15a Alma 17:15; 23:18.

b 2 Ne. 5:21; 30:6;

Jakob 3:8.

erna och kallades nephiter. Och så slutade det trettonde året.

17 Och det hände sig i början av det fjortonde året att kriget mellan rövarna och Nephis folk fortsatte och blev mycket allvarligt. Men Nephis folk fick i viss mån överhanden över rövarna så att de drev dem tillbaka från sina landområden till bergen och till deras gömställen.

18 Och så slutade det fjortonde året. Och i det femtonde året gick de ut mot Nephis folk. Och på grund av Nephis folks ogudaktighet och deras många stridigheter och meningsskiljaktigheter vann Gadiantons rövare många segrar över dem.

19 Och så slutade det femtonde året, och sålunda befann sig folket i ett tillstånd av mycken bedrövelse. Och "förintelsens svärd hängde över dem så att de var nära att slås ner därav, och detta till följd av sin ondska.

KAPITEL 3

Giddianhi, ledaren för Gadiantons band, kräver att Lachoneus och nephiterna överlämnar sig själva och sina landområden – Lachoneus utser Gidgiddoni till överbefälhavare över härarna – Nephiterna samlas i Zarahemla och Ymnighet för att försvara sig. Omkring 16–18 e.Kr.

OCH nu hände det sig i det sextonde året efter Kristi ankomst att Lachoneus, landets regent, fick ett brev från detta

rövarbands ledare och hövding. Och dessa var de ord han skrev:

2 "Lachoneus, landets ädlaste och högste regent! Se, jag skriver detta brev till dig och berömmar dig i högsta grad för din fasthet och likaså ditt folks fasthet i att bevara det ni anser vara er rätt och frihet. Ja, ni står emot väl, som om ni stöddes av en guds hand i försvaret av er frihet och er egendom och ert land, eller det som ni kallar så.

3 Och jag tycker det är synd, ädlaste Lachoneus, att ni är så dåraktiga och fåfänga att ni tror att ni kan stå emot så många tappra män som står under mitt befäl och som just nu står beväpnade och med stor iver väntar på ordet: 'Dra ner mot nephiterna och förgör dem.'

4 Och jag känner deras okuvliga ande och har provat dem på slagfältet och känner till deras eviga hat mot er på grund av de många oförrätter som ni har tillfogat dem. Om de därför skulle komma ner emot er skulle de hemsöka er med fullständig undergång.

5 Därför har jag skrivit detta brev och förseglar det med min egen hand då jag ömmar för er välfärd på grund av er fasthet i det som ni tror vara rätt, och er ädla anda på slagfältet.

6 Därför skriver jag till er och önskar att ni till detta mitt folk ska överlämna era städer, era landområden och era ägodelar, hellre än att de ska hemsöka er med svärd och förgörelse drabba er.

7 Eller med andra ord: Överlämna er åt oss och förena er med oss och lär känna våra "hemliga gärningar och bli våra bröder så att ni kan bli som oss – inte våra slavar, utan våra bröder och delägare i alla våra ägodelar.

8 Och se, jag "svär en ed inför dig att om ni gör detta ska ni inte bli tillintetgjorda. Men om ni inte gör detta, svär jag en ed inför dig att jag nästa månad ska befalla mina härar att komma ner emot er, och de ska inte hejda sin hand och inte skona er utan ska dräpa er och ska låta svärdet falla på er ända till dess ni är utrotade.

9 Och se, jag är Giddianhi, och jag är detta Gadiantons "hemliga sällskaps hövding. Detta sällskap är gott och dess verksamhet vet jag är ^bgod. Och de fanns i "forna tider och har förts vidare till oss.

10 Och jag skriver detta brev till dig, Lachoneus, och jag hoppas att ni ska överlämna era landområden och era ägodelar utan blodsutgjutelse så att detta mitt folk, som har avvikit från er på grund av er ogudaktighet i att beröva dem deras rätt att regera, kan återfå sina rättigheter och regeringsmakten. Och om ni inte gör detta ska jag hämnas deras oförrätter. Jag är Giddianhi."

11 Och nu hände det sig att när Lachoneus fick detta brev

blev han mycket förvånad över Giddianhis fräckhet att kräva nephiternas land som besittning och likaså att hota folket med att hämnas deras oförrätter, de som inte lidit några oförrätter utom dem de själva "ådragit sig genom att avfalla och sluta sig till dessa ogudaktiga och avskyvärda rövare.

12 Men se, denne Lachoneus, regenten, var en rättfärdig man och lät sig inte förskräckas av en "rövares krav och hotelser. Därför hörsammade han inte brevet från Giddianhi, rövarnas hövding, utan lät sitt folk ropa till Herren om styrka i avvaktan på den tid då rövarna skulle komma ner emot dem.

13 Ja, han sände en kungörelse till hela folket att de skulle samla ihop sina kvinnor och sina barn, sina flockar och sina hjordar och alla sina ägodelar, utom sina jordegendomar, på ett ställe.

14 Och han lät bygga befästningar runt omkring dem, och dessa skulle vara mycket starka. Och han lät härarna, både nephiternas och lamaniternas, det vill säga alla dem som räknades bland nephiterna, sättas som vakter runt omkring för att vaka över dem och skydda dem mot rövarna natt och dag.

15 Ja, han sa till dem: "Så sant Herren lever kommer ni inte på något sätt att befrias ur dessa Gadiantons rövares händer om

3 7a Hel. 6:22-26.

8a Eth. 8:13-14.

9a HFS Hemliga sammansvärjningar.

b Alma 30:53.

c Hel. 6:26-30;

Mose 5:29, 49-52.

11a Hel. 14:30.

12a Alma 54:5-11;

3 Ne. 4:7-10.

ni inte omvänder er från all er ondska och ropar till Herren.”

16 Och så stora och förunderliga var Lachoneus ord och profetior att de fick fruktan att komma över hela folket, och de ansträngde sig av alla krafter att handla efter Lachoneus ord.

17 Och det hände sig att Lachoneus utsåg huvudbefälhavare över alla nephiternas härar för att leda dem när rövarna kom ner emot dem från vildmarken.

18 Och den högste av alla huvudbefälhavarna och den store härföraren över nephiternas alla härar utnämndes, och hans namn var "Gidgiddoni.

19 Nu var det sed bland alla nephiter att som sina huvudbefälhavare (utom i deras tider av ogudaktighet) utse en som hade uppenbarelsens och även "profetians ande. Denne Gidgiddoni var därför en stor profet ibland dem, vilket även överdomaren var.

20 Nu sa folket till Gidgiddoni: "Be till Herren och låt oss gå upp bland bergen och ut i vildmarken så att vi kan anfälla rövarna och förgöra dem på deras egna landområden."

21 Men Gidgiddoni sa till dem: "Herren "förbjude. För om vi skulle dra upp emot dem skulle Herren ^böverlämna oss i deras händer. Därför ska vi göra oss beredda mitt i våra besittningar, och vi ska samla ihop alla våra härar, och vi ska inte

dra ut emot dem, utan vi ska vänta till dess de kommer emot oss. Därför ska Herren, så sant han lever, överlämna dem i våra händer om vi gör detta."

22 Och det hände sig i det sjuttonde året, i den senare delen av året, att Lachoneus kungörelse hade gått ut över hela landets yta, och de hade tagit sina hästar och sina vagnar och sin boskap och alla sina flockar och sina hjordar och sin spannmål och alla sina ägodelar och tågade ut i tusental och i tiotusental till dess de alla hade kommit till den plats som hade utsetts, där de skulle samlas för att försvara sig mot sina fiender.

23 Och det land som hade utsetts var Zarahemlas land och det land som låg mellan Zarahemla och landet Ymnighet, ja, ända till gränslinjen mellan landet Ymnighet och landet Ödeläggelse.

24 Och det var många tusen människor som kallades nephiter som samlades i detta land. Lachoneus lät samla dem i landet söderut på grund av den stora förbannelse som vilade över "landet norrut.

25 Och de befäste sig mot sina fiender och bodde alla i ett land och i en samlad grupp, och de fruktade de ord som Lachoneus hade talat så att de omvände sig från alla sina synder. Och de uppsände sina böner till Herren sin Gud om att han skulle "befria dem när deras

18a 3 Ne. 6:6.
19a HFS Profetia,
profetera.

21a Alma 48:14.
b 1 Sam. 14:12.
24a Alma 22:31.

25a HFS Tillit.

fiender kom ner för att strida mot dem.

26 Och de var djupt bedrövade på grund av sina fiender. Och Gidgiddoni såg till att de tillverkade "krigsvapen av varje slag, och att de var starka med rustningar och med stora sköldar och små sköldar enligt hans anvisningar.

KAPITEL 4

Nephiternas härar besegrar Gadiantons rövare – Giddianhi dräps och hans efterträdare, Zemnarihah, hängs – Nephiterna prisar Herren för sina segrar. Omkring 19–22 e.Kr.

OCH det hände sig i den senare delen av det artonde året att rövarnas härar hade berett sig för strid och började komma ner och göra utfall från kullarna och från bergen och vildmarken och sina fästen och sina gömställen och började ta landområdena i besittning, både dem som låg i landet söderut och dem som låg i landet norrut, och de började ta i besittning alla de landområden som hade "övergetts av nephiterna och de städer som hade lämnats öde.

2 Men se, det fanns varken vilda djur eller villebråd i de landområden som hade övergetts av nephiterna, och det fanns inget villebråd för rövorna utom i vildmarken.

3 Och rövorna kunde inte överleva utom i vildmarken på grund av bristen på föda, för

nephiterna hade lämnat sina landområden öde och hade samlat in sina flockar och sina hjordar och alla sina ägodelar, och de befann sig i en samlad grupp.

4 Därför fanns ingen möjlighet för rövorna att plundra och skaffa föda utom genom att gå till öppen strid mot nephiterna. Och nephiterna var samlade i en enda grupp och var så talrika och hade försett sig med förråd av förnödenheter och hästar och boskap och hjordar av alla slag, så att de skulle kunna livnära sig under sju års tid, under vilken tid de hoppades kunna utrota rövorna från landets yta. Och så förflöt det artonde året.

5 Och det hände sig att Giddianhi under det nittonde året fann det nödvändigt att gå till strid mot nephiterna, för det fanns ingen möjlighet för dem att kunna livnära sig utom genom att plundra och röva och mörda.

6 Och de vågade inte sprida ut sig över landets yta så att de kunde odla spannmål, för att inte nephiterna skulle komma över dem och dräpa dem. Därför befallde Giddianhi sina härar att de samma år skulle dra upp för att strida mot nephiterna.

7 Och det hände sig att de drog upp för att strida, och det var i den sjätte månaden. Och se, stor och fruktansvärd var den dag då de gick ut i strid. Och de var omgjordade på rövares sätt, och de hade

lammskinn runt sina höfter och de var färgade med blod och deras huvuden var rakade och de hade huvudplåtar på sig. Och stor och fruktansvärd var åsynen av Giddianhis härar på grund av deras rustningar och på grund av att de var färgade med blod.

8 Och det hände sig att alla nephiternas härar hade fallit till marken vid åsynen av Giddianhis här, och de höjde sina rop till Herren sin Gud om att han skulle skona dem och befria dem ur deras fienders händer.

9 Och det hände sig att när Giddianhis härar såg detta började de ropa med hög röst av glädje, för de trodde att nephiterna hade fallit till marken av fruktan på grund av den skräck deras härar spred.

10 Men häri misstog de sig, för nephiterna fruktade inte dem, utan "fruktade sin Gud och bönföll honom om beskydd. När därför Giddianhis härar rusade mot dem var de beredda att möta dem. Ja, i Herrens kraft tog de emot dem.

11 Och slaget påbörjades i den sjätte månaden. Och stort och fruktansvärt var det slaget, ja, så stort och fruktansvärt var det blodbadet att ett så stort blodbad aldrig varit känt bland hela Lehis folk sedan han lämnade Jerusalem.

12 Och trots de "hotelser och eder som Giddianhi hade uttalat slog nephiterna dem så att de drog sig tillbaka från dem.

13 Och det hände sig att

"Gidgiddoni befallde att hans härar skulle förfölja dem ända till vildmarkens gränser och att de inte skulle skona några som kom att falla i deras händer under vägen. Och så förföljde de dem och dräpte dem fram till vildmarkens gränser, ända till dess de hade uppfyllt Gidgiddonis befallning.

14 Och det hände sig att Giddianhi, som hade stått och kämpat modigt, förföljdes när han flydde. Och eftersom han var uttröttad efter att ha kämpat mycket blev han upphunnen och dräpt. Och det var slutet för rövaren Giddianhi.

15 Och det hände sig att nephiternas härar återvände till sin tillflyktsort. Och det hände sig att det nittonde året förflöt utan att rövarna kom tillbaka för att strida. Inte heller under det tjugonde året kom de tillbaka.

16 Och under det tjugoochförsta året kom de inte upp till strid, men de kom från alla håll för att belägra Nephis folk. För de trodde att om de avskar Nephis folk från deras landområden och omringade dem från alla håll, och om de kunde avskära dem från all deras verksamhet utanför, så skulle de få dem att överlämna sig enligt deras önskan.

17 De hade nu utsett en annan ledare åt sig vars namn var Zemnarihah. Därför var det Zemnarihah som beordrade att denna belägring skulle komma till stånd.

18 Men se, denna var till fördel för nephiterna, för det var omöjligt för rövarna att belägra dem tillräckligt länge för att det skulle få någon inverkan på nephiterna, på grund av den mängd förnödenheter som de hade lagrat,

19 och på grund av den ringa tillgången på förnödenheter ibland rövarna – för se, de hade ingenting förutom kött att livnära sig på, det kött som de skaffade sig i vildmarken.

20 Och det hände sig att det blev ont om "villebråd i vildmarken så att rövarna var nära att förgås av hunger.

21 Och nephiterna tågade ständigt ut, dag och natt, och angrep deras härar och dräpte dem i tusental och i tiotusental.

22 Och sålunda blev det Zemnarihahs folks önskan att ge upp sina planer, på grund av den stora förgörelse som drabbade dem natt och dag.

23 Och det hände sig att Zemnarihah befallde sitt folk att de skulle dra sig tillbaka från belägringen och tåga till de avlägsnaste delarna av landet norrut.

24 Och Gidgiddoni, som var medveten om deras planer och som kände till svagheten hos dem till följd av bristen på föda och det stora blodbad som anställts bland dem, sände därför ut sina härar nattetid och avskar vägen för deras återtåg och ställde sina härar längs vägen för deras återtåg.

25 Och detta gjorde de nattetid, och de fortsatte sin marsch förbi rövarna så att rövarna nästa dag, när de påbörjade sin marsch, möttes av nephiternas härar både framifrån och i ryggen.

26 Och de rövare som fanns söderut avskars också från sina tillflyktsorter. Och allt detta gjordes på Gidgiddonis befallning.

27 Och det var många tusen som gav sig som fångar till nephiterna, och återstoden av dem dräptes.

28 Och deras ledare, Zemnarihah, tillfångatogs och hängdes i ett träd, ja, i dess topp till dess han var död. Och när de hade hängt honom till dess han var död fällde de trädet till marken och ropade med hög röst och sa:

29 "Må Herren bevara sitt folk i rättfärdighet och i hjärtats helighet, så att de kan fälla till marken alla dem som försöker dräpa dem för maktens och hemliga sammansvärjningars skull, alldeles som denne man har fällts till marken."

30 Och de gladdes sig och ropade åter med en röst och sa: "Må Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud bevara detta folk i rättfärdighet så länge de ^båkallar sin Guds namn om beskydd."

31 Och det hände sig att alla med en röst brast ut i sång och ^alovade sin Gud för det stora

20a 1 Ne. 18:25.

30a Alma 29:11.

b Eth. 4:15.

31a Alma 26:8.

HFS Tacksam,
tacksamhet,

tacksägelse.

han gjort för dem då han bevarade dem från att falla i sina fienders händer.

32 Ja, de ropade: "Hosianna till den allrahögste Guden." Och de ropade: "Välsignat vare Herren Gud den ^bAllsmäktiges namn, den allrahögste Guden."

33 Och deras hjärtan svällde av glädje så att många tårar fälldes på grund av Guds stora godhet att befria dem ur deras fienders händer. Och de visste att det var på grund av sin omvändelse och sin ödmjukhet som de hade befriats från evig undergång.

KAPITEL 5

Nephiterna omvänder sig och överger sina synder – Mormon skriver sitt folks historia och förkunnar det eviga ordet för dem – Israel ska insamlas från sin långa försakingring. Omkring 22–26 e.Kr.

OCH se, det fanns inte en levande själ bland hela Nephis folk som i minsta grad tvivlade på alla de heliga profeternas ord som hade talats, för de visste att de ovillkorligen måste uppfyllas.

2 Och på grund av de många tecken som getts visste de att Kristus måste ha kommit enligt profeternas ord. Och på grund av det som redan hade hänt visste de att allt ovillkorligen måste ske i enlighet med det som hade talats.

3 Därför övergav de alla sina

synder och sina avskyvärdheter och sitt hor, och tjänade Gud med all iver dag och natt.

4 Och nu hände det sig att när de hade tagit alla rövorna tillfånga, så att ingen som inte blev dräpt undkom, kastade de sina fångar i fängelse och lät Guds ord predikas för dem. Och alla som ville omvända sig från sina synder och ingå ett förbund om att de aldrig mer skulle mörda släpptes "fria.

5 Men alla som inte ingick ett förbund och som fortsatte att hysa dessa hemliga mord i sina hjärtan, ja, alla som befanns andas hot mot sina bröder blev dömda och straffade enligt lagen.

6 Och på så sätt gjorde de slut på alla de ogudaktiga och hemliga och avskyvärda sammansvärjningar i vilka det fanns så mycket ogudaktighet och genom vilka så många mord hade begåtts.

7 Och så hade det "tjugo och andra året förflutit och likaså det tjugo och tredje och det tjugo och fjärde och det tjugo och femte. Och så hade tjugo och fem år förflutit.

8 Och mycket hade hänt som i någras ögon var stort och förunderligt. Men allt detta kan inte skrivas i denna bok, ja, denna bok kan inte rymma ens en "hundredel av vad som gjordes bland så många människor under tjugo och fem års tid.

32a HFS Hosianna.
b 1 Ne. 1:14.

HFS Gud, gudomen.
5 4a HFS Fri, frihet.

7a 3 Ne. 2:8.
8a 3 Ne. 26:6–12.

9 Men se, det finns "uppteckningar som innehåller alla detta folks förehavanden. Och en kortare men sann berättelse gavs av Nephi.

10 Därför har jag gjort min uppteckning om dessa händelser efter Nephis uppteckning, som inristats på de plåtar som kallades Nephis plåtar.

11 Och se, jag gör uppteckningen på plåtar som jag har gjort med mina egna händer.

12 Och se, jag heter "Mormon och är uppkallad efter ^bMormons land, det land där Alma upprättade kyrkan bland folket, ja, den första församling som upprättades bland dem efter deras överträdelse.

13 Se, jag är Jesu Kristi, Guds Sons, lärjunge. Jag har av honom kallats att förkunna hans ord bland hans folk så att de kan få evigt liv.

14 Och det har blivit nödvändigt att jag, enligt Guds vilja och för att de bortgångna heligas böner ska besvaras enligt deras tro, ska göra en "uppteckning om det som har gjorts –

15 ja, en kortfattad uppteckning om det som har ägt rum från den tid då Lehi lämnade Jerusalem ända fram till nuvarande tid.

16 Därför gör jag min uppteckning efter de redogörelser som har getts av dem som levde före

mig och fram till mina dagars början.

17 Och därefter gör jag en "uppteckning om det som jag har sett med mina egna ögon.

18 Och jag vet att den uppteckning som jag gör är en riktig och sann uppteckning. Ändå finns det mycket som vi, på grund av vårt språk, inte kan "skriva.

19 Och nu slutar jag mina ord om mig själv och fortsätter att ge min redogörelse för sådant som har skett före min tid.

20 Jag är Mormon, och en äkta ättling till Lehi. Jag har orsak att prisa min Gud och min Frälsare Jesus Kristus för att han förde våra fäder ut ur Jerusalems land (och "ingen visste detta utom han själv och de som han förde ut ur det landet) och för att han har gett mig och mitt folk så mycket kunskap till våra själers frälsning.

21 Han har förvisso välsignat "Jakobs ^bhus och har varit "barmhärtig mot Josefs avkomlingar.

22 Och "i den mån som Lehis barn har hållit hans bud har han välsignat dem och gett dem framgång enligt sitt ord.

23 Ja, och han ska förvisso än en gång bringa en "återstod av Josefs avkomlingar till ^bkunskapen om Herren deras Gud.

24 Och lika säkert som att Herren lever ska han från

9a Hel. 3:13–15.

12a Morm. 1:1–5.

b Mosiah 18:4;

Alma 5:3.

14a Enos 1:13–18;

L&F 3:19–20.

17a Morm. 1:1.

18a Eth. 12:25.

20a 1 Ne. 4:36.

21a 1 Mos. 32:28.

b HFS Israel.

c 5 Mos. 33:13–17.

22a 2 Ne. 1:20.

23a Alma 46:24.

b 2 Ne. 3:12.

jordens fyra hörn "samla in hela återstoden av Jakobs avkomlingar som är spridda över hela jordens yta.

25 Och eftersom han har slutit förbund med hela Jakobs hus, så ska förbundet som han har slutit med Jakobs hus fullbordas i hans egen rätta tid, så att hela Jakobs hus "åter får kunskap om det förbund som han har slutit med dem.

26 Och då ska de "känna sin Återlösare, som är Jesus Kristus, Guds Son. Och då ska de samlas in från jordens fyra hörn till sina egna länder från vilka de har förskingrats, ja, så sant Herren lever ska detta ske. Amen.

KAPITEL 6

Nephiterna har framgång – Höghed, rikedom och klasskillnader uppstår – Kyrkan söndras av meningsskiljaktigheter – Satan leder folket i öppet uppror – Många profeter ropar omvändelse och blir dräpta – Deras mördare smider planer på att ta över regeringsmakten. Omkring 26–30 e.Kr.

OCH nu hände det sig att hela det nephitiska folket återvände till sina egna landområden i det tjuugo och sjätte året, varje man med sin familj, sina flockar och sina hjordar, sina hästar och sin boskap och allt det som tillhörde dem.

2 Och det hände sig att de inte hade förbrukat alla sina förnödheter varför de tog med sig allt som de inte hade förbrukat

av all sin spannmål av varje slag och sitt guld och sitt silver och alla sina dyrbarheter, och de återvände till sina egna landområden och sina besittningar, både i norr och i söder, både i landet norrut och i landet söderut.

3 Och de gav de rövare som hade ingått ett förbund om att bevara freden i landet och som önskade förbli lamaniter landområden, alltefter deras antal, så att de genom sitt arbete skulle kunna ha tillräckligt för att livnära sig. Och på så sätt upprättade de fred i hela landet.

4 Och de började återigen få framgång och tillväxa, och det tjuugo och sjätte och det tjuugo och sjunde året förflöt, och stor ordning rådde i landet. Och de hade stiftat sina lagar med opartiskhet och rättvisa.

5 Och nu fanns det ingenting i hela landet som kunde hindra befolkningen från att ständigt ha framgång, såvida de inte föll i överträdelse.

6 Och det var Gidgiddoni och domaren Lachoneus och de som hade utnämnts till ledare som hade upprättat denna stora fred i landet.

7 Och det hände sig att många städer byggdes på nytt, och många gamla städer iståndattes.

8 Och många landsvägar byggdes och många vägar anlades som ledde från stad till stad och från land till land och från plats till plats.

9 Och så förflöt det tjugo och åttonde året och folket hade oavbruten fred.

10 Men det hände sig i det tjugo och nionde året att det började uppstå en del ordstrider bland folket. Och några var upphöjda i "högmod och skryt på grund av sina mycket stora rikedomar, ja, till den grad att det ledde till mycken förföljelse.

11 För det fanns många köpmän i landet, och även många lagkloka och många rättstjänare.

12 Och människorna började indelas i klasser alltefter sina "rikedomar och möjligheter till lärdom, ja, några var okunniga på grund av sin fattigdom, och andra fick stor lärdom på grund av sin rikedom.

13 Några var upphöjda i högmod och andra var mycket ödmjuka. Några besvarade glåpord med glåpord, medan andra tog emot glåpord och "förföljelse och alla slags lidanden och ville inte ge igen och ^bsmäda, utan var ödmjuka och ångerfulla inför Gud.

14 Och på så sätt uppstod stor ojämlikhet i hela landet så att kyrkan började splittras, ja, så att kyrkan i det trettonde året var splittrad i hela landet, utom bland några få av de lamaniter som hade omvänts till den sanna tron. Och de ville inte vika därifrån, för de var fasta

och ståndaktiga och orubbliga och villiga att med all ^aiver hålla Herrens bud.

15 Och orsaken till denna ondska bland folket var denna: Satan hade så stor makt att han kunde hetsa människor till att göra allt slags ont och blåsa upp dem med högmod och fresta dem att söka makt och myndighet och rikedomar och världens fåfångligheter.

16 Och på så sätt förledde Satan människornas hjärtan till att begå allt slags ont. Därför hade de endast under några få år fått njuta av fred.

17 Och sålunda befann de sig i början av det trettonde året – då folket under lång tid hade varit överlämnat åt att ledas av djävulens "frestelser vart han än ville föra dem och åt att göra vad ont han än önskade – och därför befann de sig i början av detta, det trettonde året, i ett tillstånd av förfärlig ogudaktighet.

18 Nu syndade de inte ^aovetande, för de kände till Guds vilja rörande dem, för den hade de fått undervisning om. Således gjorde de medvetet ^buppror mot Gud.

19 Och nu var detta i Lachoneus, Lachoneus sons, dagar, för Lachoneus intog sin fars ämbete och styrde folket det året.

20 Och det började finnas män

6 10a HFS Högmod.
12a 1 Tim. 6:17–19;
Hel. 4:12.
13a HFS Förfölja,
förföljelse.

b Matt. 5:39;
4 Ne. 1:34;
L&F 98:23–25.
14a HFS Flit.
17a HFS Fresta, frestelser.

18a Mosiah 3:11.
b HFS Uppror,
upproriskhet.

som fick "inspiration från himlen och sändes ut, och de stod bland folket överallt i landet. De predikade och vittnade frimodigt om folkets synder och ondska och vittnade inför dem om den återlösning som Herren skulle åstadkomma för sitt folk, eller med andra ord om Kristi uppståndelse. Och de vittnade frimodigt om hans ^bdöd och lidande.

21 Nu fanns det många människor som var mycket vreda på grund av dem som vittnade om detta. Och de som vredgades var främst de högre domarna och de som "hade varit högpräster och lagkloka, ja, alla de som var lagkloka vredgades på dem som vittnade om detta.

22 Nu fanns det ingen lagklok eller domare eller högpräst som hade befogenhet att döma någon till döden, om inte deras dom undertecknades av landets regent.

23 Nu var det många av dem som vittnade om det som rör Kristus, vilka vittnade frimodigt, och som greps och avrättades i hemlighet av domarna, så att kännedomen om deras död inte kom till landets regent förrän efter deras död.

24 Och se, det stred mot landets lag att avrätta en människa utan att ha fått befogenhet därtill av landets regent.

25 Därför kom ett klagomål

upp till Zarahemlas land, till landets regent, mot de domare som hade dömt Herrens profeter till döden i strid mot lagen.

26 Och det hände sig att de greps och ställdes inför domaren för att dömas för det brott som de hade begått, enligt den "lag som hade getts av folket.

27 Nu hände det sig att dessa domare hade många vänner och släktingar. Och återstoden, ja, nästan alla de lagkloka och högprästerna, samlade sig och gjorde gemensam sak med släktingarna till de domare som skulle rannsakas enligt lagen.

28 Och de ingick ett "förbund med varandra, ja, samma förbund som hade upprättats av de gamle, ett förbund som hade upprättats och förestavats av ^bdjävulen för att sammangadda de onda mot all rättfärdighet.

29 Därför sammangaddade de sig mot Herrens folk och ingick ett förbund om att förgöra dem, och om att befria dem som var skyldiga till mord ur rättvisans grepp, vilken skulle börja tillämpas enligt lagen.

30 Och de trotsade lagen och sitt lands rättigheter. Och de slöt förbund med varandra om att förgöra regenten och tillsätta en "kung över landet, så att landet inte längre skulle vara fritt utan vara underställt kungar.

20a HFS Inspiration, inspirera;
Profet.
b HFS Försona, försoning;

Korsfästelse.
21a L&F 121:36–37.
HFS Avfall.
26a Mosiah 29:25;
Alma 1:14.

28a HFS Hemliga sammansvärningar.
b Hel. 6:26–30.
30a 1 Sam. 8:5–7;
Alma 51:5.

KAPITEL 7

Överdomaren mördas, regeringsmakten störtas och folket delar sig i stammar – Jakob, som är en antikrist, blir kung över en hemlig sammansvärjning – Nephi predikar omvändelse och tro på Kristus – Änglar betjänar honom dagligen och han uppväcker sin bror från de döda – Många omvänder sig och blir döpta. Omkring 30–33 e.Kr.

SE, jag vill visa er att de inte tillsatte en kung över landet. Men under detta år, ja, det trettionde året, dräpte de på domarsätet, ja, mördade, landets överdomare.

2 Och folket söndrades, den ena mot den andra, och de skildes från varandra och bildade stammar, varje man med sin familj och sin släkt och sina vänner, och på så sätt störtade de landets regering.

3 Och varje stam utsåg en hövding eller en ledare över sig, och på så sätt uppstod stammar och stamhövdingar.

4 Och se, det fanns ingen bland dem som inte hade en stor familj och många släktingar och vänner. Därför blev deras stammar mycket stora.

5 Se allt detta hände, och ännu fanns det inga krig ibland dem. Och all denna ondska hade drabbat folket eftersom de "underkastade sig Satans makt.

6 Och regeringens stadgar omintetgjordes på grund av de "hemliga sammansvärjningar

som bildades av vänner och släktingar till dem som mördade profeterna.

7 Och de orsakade stor oenighet i landet så att nästan hela den rättfärdigare delen av folket hade blivit ogudaktig, ja, det fanns endast några få rättfärdiga människor ibland dem.

8 Och sålunda hade knappt sex år förflutit sedan större delen av folket hade vänt sig från sin rättfärdighet, liksom hunden vänder åter till sin "spya eller liksom svinet till att vältra sig i smutsen.

9 Och denna hemliga sammansvärjning, som hade medfört så stor ondska bland folket, samlade sig nu och satte över sig en man som de kallade Jakob.

10 Och de kallade honom sin kung. Således blev han kung över denna ogudaktiga skara, och han var en av de främsta som hade höjt sin röst mot de profeter som vittnade om Jesus.

11 Och det hände sig att de inte var lika talrika som folkets stammar, vilka förenat sig med varandra, bortsett från att deras hövdingar stiftade sina egna lagar, alla enligt sin stam. Likväl var de fiender, och trots att de inte var ett rättfärdigt folk var de ändå förenade i hatet mot dem som hade ingått ett förbund om att störta regeringen.

12 När därför Jakob såg att deras fiender var talrikare än de, och eftersom han var kung över

7 5a Rom. 6:13–16;
Alma 10:25.

6a 2 Ne. 9:9.
8a Ords. 26:11;

2 Petr. 2:22.

bandet, befallde han sitt folk att de skulle ta sin tillflykt till de nordligaste delarna av landet och där bygga upp ett "rike åt sig själva, till dess avfällingar skulle sälla sig till dem (för han smickrade dem med att det skulle bli många avfällingar) och de blev starka nog att strida mot folkets stammar. Och de gjorde så.

13 Och så snabb var deras marsch att de inte kunde hejdas innan de dragit bort utom räckhåll för folket. Och så slutade det trettionde året, och sådant var tillståndet bland Nephis folk.

14 Och det hände sig i det trettio och första året att de var delade i stammar, varje man med sin familj, sin släkt och sina vänner. Dock hade de kommit överens om att de inte skulle föra krig mot varandra. Men de var inte eniga vad deras lagar och deras styrelsesätt beträffar, för dessa upprättades enligt deras hövdingars och ledares sinne. Men de upprättade mycket stränga lagar om att en stam inte fick försonda sig mot en annan, varför de i viss mån hade fred i landet. Ändå var deras hjärtan vända bort från Herren, deras Gud, och de stenade profeterna och drev bort dem från sig.

15 Och det hände sig att "Nephi – eftersom han hade fått besök av änglar och även av Herrens röst och således hade sett änglar och var ögonvittne

och hade fått sig makt given att veta något om Kristi verksamhet, och som även var ögonvittne till deras plötsliga återfall från rättfärdighet till sin ogudaktighet och sina avskyvärdheter,

16 och därför sörjde över deras hjärtans hårdhet och sinnens blindhet – samma år gick ut bland dem och frimodigt började vittna om omvändelse och syndernas förlåtelse genom tro på Herren Jesus Kristus.

17 Och han undervisade dem om mycket, och allt kan inte upptecknas, och en del skulle inte vara tillräckligt. Därför är det inte skrivet i denna bok. Och Nephi undervisade med "kraft och stor myndighet.

18 Och det hände sig att de vredgades på honom, ja, för att han hade större makt än de. För det var "inte möjligt att de skulle kunna tvivla på hans ord, för så stor var hans tro på Herren Jesus Kristus att änglar dagligen betjänade honom.

19 Och i Jesu namn drev han ut djävlar och "orena andar, och han till och med uppväckte sin bror från de döda sedan denne av folket hade stenats och lidit döden.

20 Och folket såg det och vittnade om det, och de vredgades på honom på grund av hans makt. Och han utförde i folkets åsyn även "många andra underverk i Jesu namn.

21 Och det hände sig att det

12a 3 Ne. 6:30.

15a 3 Ne. 1:2.

17a HFS Kraft, makt.

18a 2 Ne. 33:1;

Alma 4:19.

19a HFS Anden – Onda

andar.

20a 3 Ne. 8:1.

trettio och första året förflöt och det fanns endast några få som omvändes till Herren. Men alla som omvändes betygade i sanning för folket att de hade besökts av den Guds Ande och kraft som fanns i Jesus Kristus, på vilken de trodde.

22 Och alla som hade fått djävlar utdrivna ur sig och som hade botats från sina sjukdomar och sina skräpigheter tillkännagav i sanning för folket att Guds Ande hade påverkat dem så att de blivit botade, och de visade även tecken och gjorde en del underverk bland folket.

23 På så sätt förflöt även det trettio och andra året. Och Nephi ropade till folket i början av det trettio och tredje året, och han predikade för dem omvändelse och syndernas förlåtelse.

24 Nu vill jag även att ni ska minnas att det inte fanns någon som fördes till omvändelse, som inte "döptes i vatten.

25 Därför ordinerades män till denna tjänst av Nephi så att alla som kom till dem kunde döpas i vatten, och detta som ett tecken och ett vittnesbörd inför Gud och för folket om att de hade omvänt sig och fått "förlåtelse för sina synder.

26 Och det var många som i början av detta år döptes till omvändelse, och så förflöt större delen av året.

KAPITEL 8

Oväder, jordbävningar, eld, virvelvindar och naturkatastrofer vittnar om Kristi korsfästelse – Många människor omkommer – Mörker täcker landet i tre dagar – De som överlever begråter sitt öde. Omkring 33–34 e.Kr.

OCH nu hände det sig enligt vår uppteckning, och vi vet att vår uppteckning är sann, för se, det var en rättfärdig man som förde uppteckningen – för han utförde förvisso många "underverk i ^bJesu namn, och det fanns ingen som kunde utföra ett underverk i Jesu namn utan att vara helt och hållet renad från sin ondska –

2 ja, nu hände det sig, om inget misstag begicks av denne man vid beräkningen av vår tid, att det "trettio och tredje året hade förflutit.

3 Och folket började med stor iver vänta på det tecken som hade förkunnats av profeten Samuel, lamaniten, ja, på den tid då det skulle råda "mörker över landets yta under tre dagars tid.

4 Och det började uppstå stort tvivel och ordstrider bland folket, trots att så många "tecken hade getts.

5 Och det hände sig i det trettio och fjärde året, i den första månaden, på månadens fjärde dag, att det uppstod ett våldsamt

24a HFS Dop, döpa.

25a L&F 20:37.

HFS Syndernas
förlåtelse.

8 1a 3 Ne. 7:19–20;

Morm. 9:18–19.

b Apg. 3:6;

Jakob 4:6.

2a 3 Ne. 2:8.

3a 1 Ne. 19:10;

Hel. 14:20, 27;

3 Ne. 10:9.

4a HFS Korsfästelse.

oväder, ett sådant som aldrig tidigare hade förekommit i hela landet.

6 Och det uppstod även ett våldsamt och förfärligt oväder och en fruktansvärd ^aåska som ^bskakade hela jorden som om den var på väg att rämna.

7 Och det uppkom mycket skarpa blixtar, sådana som aldrig tidigare hade förekommit i hela landet.

8 Och ^astaden Zarahemla fattade eld.

9 Och staden Moroni sjönk i havets djup, och dess invånare drunknade.

10 Och jord kastades upp över staden Moronihah så att där i stället för staden blev ett högt berg.

11 Och det var stor och fruktansvärd förödelse i landet söderut.

12 Men se, det var ännu större och mer fruktansvärd förödelse i landet norrut. För se, hela landets yta förändrades på grund av ovädret och virvelvindarna och åskan och blixterna och den mycket våldsamma jordbävning som skakade hela jorden.

13 Och ^alandsvägarna bröts upp och de jämna vägarna förstördes, och många jämna platser blev ojämna.

14 Och många stora och framstående städer ^asjönk, och många brann ner, och många skakade till dess deras byggnader hade fallit till marken och

deras invånare hade omkommit och platserna hade lämnats öde.

15 Och det fanns några städer som stod kvar men skadorna på dem var mycket stora, och många i dem omkom.

16 Och det fanns några som fördes bort av virvelvinden, och vart de tog vägen vet ingen människa, man vet bara att de fördes bort.

17 Och på så sätt omformades hela landets yta genom ovädret och åskan och blixterna och jordskalven.

18 Och se, ^aklipporna rämnade. De bröts upp över hela landets yta så att de återfanns i form av brutna stycken och i springor och i sprickor över hela landets yta.

19 Och det hände sig att när åskan och blixterna och stormen och ovädret och jordskalven upphört – för se, de varade i omkring ^atre timmars tid, och några sa att de varade längre, dock skedde alla dessa stora och fruktansvärda ting under omkring tre timmars tid – och se, då rädde mörker över landets yta.

20 Och det hände sig att det rädde ett tjockt mörker över hela landets yta, så att de invånare som inte omkommit kunde ^akänna ^bmörkrets töcken.

21 Och det kunde inte finnas något ljus på grund av mörkret, inte heller några ljus eller

6a 1 Ne. 19:11;
Hel. 14:21.
b Matt. 27:45, 50–51.
8a 4 Ne. 1:7–8.

13a Hel. 14:24;
3 Ne. 6:8.
14a 1 Ne. 12:4.
18a Hel. 14:21–22.

19a Luk. 23:44.
20a 2 Mos. 10:21–22.
b 1 Ne. 12:5; 19:11.

några facklor. Inte heller kunde de tända eld med sin fina och mycket torra ved, så där kunde inte finnas något ljus alls.

22 Och där sågs inget ljus, inte heller någon eld eller någon ljusglimt, inte heller solen eller månen eller stjärnorna, för så tjockt var det mörkrets töcken som låg över landets yta.

23 Och det hände sig att mörkret varade under "tre dagars tid då inget ljus sågs. Och hela tiden hördes högljudd klagan och stön och gråt bland allt folket. Ja, stort var folkets jämmer på grund av mörkret och den stora förödelse som hade kommit över dem.

24 Och på en plats hördes de ropa och säga: "O, om vi hade omvänt oss före denna stora och fruktansvärda dag. Då skulle våra bröder ha skonats, och de skulle inte ha brunnit i den stora staden "Zarahemla."

25 Och på ett annat ställe hördes de ropa och klaga och säga: "O, om vi hade omvänt oss före denna stora och fruktansvärda dag och inte hade dödat och stenat profeterna och drivit bort dem. Då hade våra mödrar och våra fagra döttrar och våra barn skonats och inte blivit begravna i den stora staden Moronihah." Och folkets stönanden var höga och fruktansvärda.

KAPITEL 9

I mörkret förkunnar Kristi röst att många människor och städer

förintats på grund av deras ogudaktighet – Han förkunnar även sin gudomlighet, tillkännager att Moses lag är fullbordad och inbjuder människorna att komma till honom och bli frälsta. Omkring 34 e.Kr.

OCH det hände sig att en "röst hördes bland jordens alla invånare, över hela detta lands yta, och den ropade:

2 "Ve, ve, ve detta folk. "Ve hela jordens invånare om de inte omvänder sig. För djävulen^b skrattar och hans änglar fröjdar sig över de dräpta bland mitt folks fagra söner och döttrar. Och det är på grund av sin ondskan och sina avskyvärdheter som de har fallit!

3 Se, den stora staden Zarahemla och dess invånare har jag bränt upp med eld.

4 Och se, den stora staden Moroni har jag låtit sänka i havets djup och dess invånare att bli dränkta.

5 Och se, den stora staden Moronihah och dess invånare har jag täckt med jord för att dölja deras ondskan och deras avskyvärdheter för mitt ansikte, så att profeternas och de heligas blod inte längre ska komma fram inför mig emot dem.

6 Och se, staden Gilgal har jag låtit sänka och dess invånare begravas i jordens djup.

7 Ja, och likaså staden Onihah och dess invånare och staden Mocum och dess invånare och

23a 1 Ne. 19:10.
24a Hel. 13:12.

9 1a 1 Ne. 19:11;
3 Ne. 11:10.

2a Matt. 11:20–21.
b Mose 7:26.

staden Jerusalem och dess invånare. Och "vatten har jag låtit komma upp i deras ställe för att dölja deras ogudaktighet och avskyvärdheter från mitt ansikte, så att profeternas och de heligas blod inte längre ska komma fram inför mig emot dem.

8 Och se, staden Gadiandi och staden Gadiomnah och staden Jakob och staden Gimgimno, alla dessa har jag låtit sänka och har gjort "kullar och dalar i deras ställe. Och deras invånare har jag begravt i jordens djup för att dölja deras ogudaktighet och avskyvärdheter från mitt ansikte, så att profeternas och de heligas blod inte längre ska komma fram inför mig emot dem.

9 Och se, den stora staden Jakobugath, som beboddes av kung Jakobs folk, har jag låtit bränna upp med eld för deras synders och deras ogudaktighets skull, som överträffade all annan ogudaktighet på hela jorden på grund av deras "hemliga mord och samman-svärjningar. För det var de som förgjorde mitt folks frid och landets regering. Därför lät jag dem brännas upp för att ^butrota dem från mitt ansikte, så att profeternas och de heligas blod inte längre skulle komma fram inför mig emot dem.

10 Och se, staden Laman och

staden Josh och staden Gad och staden Kishkumen och deras invånare har jag låtit bränna upp med eld på grund av deras ogudaktighet i att driva ut profeterna och stena dem som jag sände att förkunna för dem deras ogudaktighet och deras avskyvärdheter.

11 Och eftersom de drev bort dem alla så att det inte fanns några rättfärdiga bland dem sände jag ner "eld och förintade dem så att deras ogudaktighet och deras avskyvärdheter skulle kunna döljas för mitt ansikte, så att profeternas och de heligas blod, vilka jag sände ibland dem, inte längre ska kunna ropa till mig ^bur jorden emot dem.

12 Och "mycket stor förgörelse har jag låtit drabba detta land och detta folk för deras ogudaktighets och deras avskyvärdhet-ers skull.

13 O alla ni som har "skonats för att ni var mera rättfärdiga än de, vill ni inte nu återvända till mig och ångra era synder och bli omvända så att jag kan ^bhela er?

14 Ja, sannerligen säger jag er att om ni "kommer till mig ska ni få ^bevigt liv. Se, min "barmhärthighets arm är utsträckt mot er, och den som kommer tar jag emot. Och välsignade är de som kommer till mig.

15 Se, jag är Jesus Kristus,

7a Hes. 26:19.

8a 1 Ne. 19:11.

9a Hel. 6:17-18, 21.

b Mosiah 12:8.

11a 2 Kung. 1:9-16;

Hel. 13:13.

b 1 Mos. 4:10.

12a 3 Ne. 8:8-10, 14.

13a 3 Ne. 10:12.

b Jer. 3:22;

3 Ne. 18:32.

14a 2 Ne. 26:24-28;

Alma 5:33-36.

b Joh. 3:16.

c Alma 19:36.

Guds Son. Jag "skapade himlarna och jorden och allt som finns i dem. Jag var hos Fadern från begynnelsen. ^bJag är i Fadern, och Fadern är i mig, och i mig har Fadern förhärligat sitt namn.

16 Jag kom till mina egna, och mina egna "tog inte emot mig. Och skrifterna angående min ankomst är uppfyllda.

17 Och åt alla som har tagit emot mig "har jag gett att bli Guds söner. Och på samma sätt ska jag göra med alla som ska tro på mitt namn, för se, genom mig kommer ^båterlösning och i mig är ^cMoses lag uppfylld.

18 Jag är världens "ljus och liv. Jag är ^bAlfa och Omega, begynnelsen och änden.

19 Och ni ska "inte längre offra till mig genom att utgjuta blod. Ja, era offer och era brännoffer ska upphöra, för jag ska inte ta emot några av era offer och brännoffer.

20 Och som "offer till mig ska ni frambära ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande. Och den som kommer till mig med förkrossat hjärta och botfärdig ande ska jag ^bdöpa med eld och med den Helige Anden, alldeles som lamaniterna på grund av sin tro på mig vid tiden för sin

omvändelse döptes med eld och med den Helige Anden, och de visste det inte.

21 Se, jag har kommit till världen för att bringa återlösning till världen och för att frälsa världen från synd.

22 Den som "omvänder sig och kommer till mig som ett litet ^bbarn ska jag därför ta emot, för av sådana består Guds rike. Se, för sådana har jag ^clagt ner mitt liv och har tagit upp det igen. Omvänd er därför och kom till mig, ni jordens ändar, och bli frälsta."

KAPITEL 10

Tystnad råder i landet under många timmar – Kristi röst lovar att samla sitt folk som en höna samlar sina kycklingar – Den rättfärdigare delen av folket har bevarats. Omkring 34–35 e.Kr.

OCH se, nu hände det sig att allt folket i landet hörde dessa ord och vittnade därom. Och efter dessa ord var det tyst i landet under många timmars tid.

2 För så stor var folkets förvåning att de slutade klaga och jämra sig över förlusten av de släktingar som blivit dräpta. Därför var det tyst i hela landet under många timmars tid.

15a Joh. 1:1–3;
Kol. 1:16;
Hel. 14:12;
Eth. 4:7;
L&F 14:9.

^b Joh. 17:20–22;
3 Ne. 11:27; 19:23, 29.

16a Joh. 1:11; L&F 6:21.

17a Joh. 1:12.

HFS Guds söner och
döttrar;

Människa,
människor –
Människan
kan bli som vår
himmelske Fader.

^b HFS Återlösa, återlöst,
återlösning.

^c 3 Ne. 12:19,
46–47; 15:2–9.

18a HFS Ljus, Kristi ljus.

^b Upp. 1:8.

HFS Alfa och Omega.

19a Alma 34:13.

20a 3 Ne. 12:19;

L&F 20:37.

^b 2 Ne. 31:13–14.

22a HFS Omvända sig,
omvändelse.

^b Mark. 10:15;

Mosiah 3:19;

3 Ne. 11:37–38.

^c Joh. 10:15–18.

3 Och det hände sig att en röst återigen kom till folket, och allt folket hörde och vittnade därom, och den sa:

4 "O, ni invånare i dessa "stora städer som har fallit, ni som är ättlingar till Jakob, ja, som är av Israels hus: Hur ofta har jag inte samlat er, såsom en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, och ^bvårdat mig om er.

5 Och vidare: "Hur ofta ville jag inte samla er såsom en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, o ni folk av Israels hus som har fallit. Ja, o ni folk av Israels hus, ni som bor i Jerusalem, liksom ni som har fallit, ja, hur ofta ville jag inte samla er såsom en höna samlar sina kycklingar, men ni ville inte.

6 O ni Israels hus, som jag har "skonat, hur ofta ska jag inte samla er såsom en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, om ni omvänder er och ^båtervänder till mig med "helhjärtat uppsåt.

7 Men om inte, o Israels hus, ska era boplatser läggas öde fram till tiden för fullbordandet av "förbundet med era fäder."

8 Och nu hände det sig att när folket hört dessa ord, se, då började de åter gråta och jämra sig över förlusten av släkt och vänner.

9 Och det hände sig att på så sätt förlöpte de tre dagarna. Och det blev morgon, och "mörkret skingrades från landets yta, och jorden upphörde att skaka, och klipporna upphörde att rämna, och det hemska jämret upphörde, och allt det våldsamma oljudet dog bort.

10 Och jorden samlade sig åter så att den stod fast. Och sorgen och gråten och jämret från de människor vilkas liv hade skonats upphörde. Och deras sorg vändes till glädje och deras klagan till pris och tacksägelse till Herren Jesus Kristus, deras Återlösare.

11 Och så långt hade de skriftens ord "uppfyllts som talats av profeterna.

12 Och det var den "rättfärdigare delen av folket som hade räddats, och det var de som tog emot profeterna och inte stenade dem. Och de som hade skonats var de som inte hade utgjutit de heligas blod –

13 och de blev skonade och sänktes inte och begravdes i jorden, och de drunknade inte i havets djup. Och de brändes inte upp av eld, och inte heller överhöljdes eller krossades de till döds. Och inte heller fördes de bort av virvelvinden, inte heller överväldigades de av rökens töcken eller av mörkret.

14 Och må nu den som läser

10 4a 3 Ne. 8:14.

b 1 Ne. 17:3.

5a Matt. 23:37;

L&F 43:24–25.

6a 3 Ne. 9:13.

b 1 Sam. 7:3;

Hel. 13:11;

3 Ne. 24:7.

c Hes. 36:26.

7a nrs Förbund.

9a 3 Ne. 8:19.

11a Apg. 3:18–20.

12a 2 Ne. 26:8;

3 Ne. 9:13.

förstå. Må den som har skrift-
 erna "utforska dem och skåda
 och se om inte all denna död
 och förödelse genom eld och
 genom rök och genom oväder
 och genom virvelvindar och
 genom att ^bjorden öppnades för
 att ta emot dem, ja, om inte allt
 detta innebär uppfyllelsen av
 många av de heliga profeternas
 profetior.

15 Se, jag säger er: Jo, många
 har vittnat om att detta skulle
 ske vid Kristi ankomst, och de
 blev "dräpta för att de vittnade
 därom.

16 Ja, profeten "Zenos vittnade
 om detta, och likaså Zenock
 talade om detta eftersom de
 vittnade särskilt om oss som
 är återstoden av deras avkom-
 lingar.

17 Se, vår fader Jakob vittnade
 också om en "återstod av Josefs
 avkomlingar. Och se, är inte vi en
 återstod av Josefs avkomlingar?
 Och dessa ord som vittnar om
 oss, är inte de skrivna på de
 plåtar av mässing som vår fader
 Lehi förde ut ur Jerusalem?

18 Och det hände sig mot
 slutet av det trettio och fjärde
 året, se, jag ska visa er att de
 av Nephis folk som hade blivit
 skonade, och likaså de som
 hade kallats lamaniter och
 som hade blivit skonade, vis-
 ades stor välvilja och fick stora
 välsignelser utgjutna över sina
 huvuden, i det att Kristus strax

efter sin "himmelsfärd förvisso
 uppenbarade sig för dem –

19 och "visade sin kropp för
 dem och betjänade dem. Och en
 berättelse om hans verksamhet
 ska ges senare. Därför slutar jag
 mina ord för denna gång.

Jesus Kristus visade sig för
 Nephis folk och betjänade dem
 medan mängden var församlad
 i landet Ymnighet. Och på detta
 sätt visade han sig för dem.

Omfattar kapitel 11 till och med 26.

KAPITEL 11

*Fadern vittnar om sin älskade
 Son – Kristus visar sig och för-
 kunnar sin försoning – Folket
 känner på märkena efter såren i
 hans händer, fötter och sida – De
 ropar hosianna – Han förklarar
 på vilket vis och sätt dopet går
 till – Stridslustnadens ande är av
 djävulen – Kristi lära är att männ-
 iskor ska tro och bli döpta och ta
 emot den Helige Anden. Omkring
 34 e.Kr.*

OCH nu hände det sig att en
 stor skara av Nephis folk hade
 samlats runt omkring det tem-
 pel som stod i landet Ymnighet.
 Och de uttryckte sin förundran
 och förvåning för varandra och
 visade varandra på den "stora
 och förunderliga förändring
 som hade skett.

14a HFS Skrifterna –
 Skrifternas värde.
 b 1 Ne. 19:11;
 2 Ne. 26:5.
 15a HFS Martyr,

martyrskap.
 16a Hel. 8:19–20.
 17a 2 Ne. 3:4–5;
 Alma 46:24;
 3 Ne. 5:23–24.

18a Apg. 1:9–11.
 19a 3 Ne. 11:12–15.
 11 1a 3 Ne. 8:11–14.

2 Och de samtalade också om denne Jesus Kristus, vars död "tecknet hade förkunnat.

3 Och det hände sig medan de så samtalade med varandra att de hörde en "röst som tycktes komma från himlen. Och de såg sig om, för de förstod inte rösten som de hörde. Och det var ingen barsk röst och inte heller var det en hög röst. Och ändå, trots att det var en ^bmild röst genomträngde den dem som hörde den till det innersta så att den fick varje del av kroppen att darra, ja, den genomträngde själva själen och fick deras hjärtan att brinna.

4 Och det hände sig att de åter hörde rösten, och de förstod den inte.

5 Och för tredje gången hörde de åter rösten och öppnade sina öron för att höra den. Och deras ögon var riktade mot ljudet av rösten, och de såg orubbligt mot himlen varifrån ljudet kom.

6 Och se, tredje gången förstod de rösten som de hörde, och den sa till dem:

7 "Se min "älskade Son, ^bi vilken jag finner gott behag, i vilken jag har förhärligat mitt namn – hör honom."

8 Och det hände sig att de, när de förstod, åter såg upp mot himlen, och se, de "såg en man stiga ner från himlen. Och

han var klädd i en vit mantel, och han kom ner och stod mitt ibland dem. Och hela mängden hade riktat sina ögon mot honom, och de vågade inte öppna munnen, inte ens till varandra, och förstod inte vad det betydde, utan de trodde att det var en ängel som hade visat sig för dem.

9 Och det hände sig att han sträckte fram sin hand och talade till folket och sa:

10 "Se, jag är Jesus Kristus, om vilken profeterna vittnade att han skulle komma till världen.

11 Och se, jag är världens "ljus och liv, och jag har druckit ur den bittra ^bkalk som Fadern har gett mig och har förhärligat Fadern genom att "ta på mig världens synder, varigenom jag har underkastat mig "Faderns vilja i allt från begynnelsen."

12 Och det hände sig att när Jesus hade talat dessa ord föll hela mängden till jorden, för de kom ihåg att det hade "profeterats bland dem att Kristus skulle visa sig för dem efter sin himmelfärd.

13 Och det hände sig att Herren talade till dem och sa:

14 "Stå upp och kom hit till mig så att ni kan "sticka era händer i min sida och så att ni även kan ^bkänna märkena efter spikarna i mina händer och i mina fötter, så att ni kan veta att jag

2a Hel. 14:20–27.

3a 5 Mos. 4:33–36;
Hel. 5:29–33.

b 1 Kung. 19:11–13;
L&F 85:6.

7a Matt. 3:17; 17:5;
JS–H 1:17.

b 3 Ne. 9:15.

8a 1 Ne. 12:6;
2 Ne. 26:1.

11a HFS Ljus, Kristi ljus.
b Matt. 26:39, 42.

c Joh. 1:29;
L&F 19:18–19.

d Mark. 14:36;
Joh. 6:38;
L&F 19:2.

12a Alma 16:20.

14a Joh. 20:27.

b Luk. 24:36–39;
L&F 129:2.

är 'Israels Gud, och hela 'jordens Gud, och har blivit dräpt för världens synder."

15 Och det hände sig att mängden gick fram och stack sina händer i hans sida och kände märkena efter spikarna i hans händer och i hans fötter. Och detta gjorde de, och de gick fram den ene efter den andre till dess de alla hade gått fram och sett med sina ögon och känt med sina händer och visste med säkerhet och bar vittne om, att 'han var den som profeterna hade skrivit skulle komma.

16 Och när alla hade gått fram och själva hade bevitnat det, ropade de enhälligt och sa:

17 "Hosianna! Välsignat vare den allrahögste Gudens namn!" Och de föll ner för Jesu fötter och "tillbad honom.

18 Och det hände sig att han talade till "Nephi (för Nephi befann sig i mängden) och bjöd honom att komma fram.

19 Och Nephi reste sig och gick fram och böjde knä inför Herren och kysste hans fötter.

20 Och Herren bjöd honom att resa sig, och han reste sig och stod framför honom.

21 Och Herren sa till honom: "Jag ger dig "fullmakt att ^bdöpa

detta folk när jag åter har uppstigit till himlen."

22 Och vidare kallade Herren "andra och sa likadant till dem, och han gav dem fullmakt att döpa. Och han sa till dem: "På detta sätt ska ni döpa, och det ska ^binte vara några ordstrider ibland er.

23 Sannerligen säger jag er att var och en, som omvänder sig från sina synder till följd av era "ord och ^bönskar att bli döpt i mitt namn, ska ni döpa på detta sätt: Se, ni ska gå ner och 'stå i vattnet, och i mitt namn ska ni döpa dem.

24 Och se, dessa är de ord som ni ska säga: Ni nämner dem vid namn och säger:

25 'Med "myndighet mig given av Jesus Kristus döper jag dig i ^bFaderns och i Sonens och i den Helige Andens namn. Amen.'

26 Och sedan ska ni "sänka ner dem i vattnet och komma upp igen ur vattnet.

27 Och på det sättet ska ni döpa i mitt namn. För se, sannerligen säger jag er att Fadern och Sonen och den Helige Anden är "ett. Och jag är i Fadern och Fadern i mig, och Fadern och jag är ett.

28 Och såsom jag har befallt er ska ni döpa, och det ska inte förekomma några "ordstrider

14c Jes. 45:3;
3 Ne. 15:5.

d 1 Ne. 11:6.

15a HFS Jesus Kristus – Kristus har visat sig efter sin död.

17a HFS Tillbe, tillbedjan.

18a 3 Ne. 1:2, 10.

21a HFS Kraft, makt.

b HFS Dop, döpa.

22a 1 Ne. 12:7;

3 Ne. 12:1.

b 3 Ne. 18:34.

23a 3 Ne. 12:2.

b HFS Dop, döpa – Fordringar för dopet.

c 3 Ne. 19:10–13.

25a Mosiah 18:13;

L&F 20:73.

HFS Dop, döpa – Dop med rätt myndighet.

b HFS Gud, gudomen.

26a HFS Dop, döpa – Dop genom nedsänkning.

27a Joh. 17:20–22;

3 Ne. 28:10;

Morm. 7:7;

L&F 20:28.

28a 1 Kor. 1:10;

Ef. 4:11–14;

L&F 38:27.

ibland er som det hittills har gjort. Inte heller ska det finnas tvister ibland er om min lära såsom hittills har varit fallet.

29 För sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som har en ^astridslysten ^bande är inte av mig utan av djävulen, som är fader till stridigheter, och han hetsar människornas hjärtan till att strida i vrede, den ene med den andre.

30 Se, det är inte min lära att hetsa människors hjärtan till vrede mot varandra, utan det är min lära att sådant ska upphöra.

31 Se, sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag ska förkunna min ^alära för er.

32 Och detta är min ^alära, och det är den lära som Fadern har gett mig. Och jag ^bvittnar om Fadern och Fadern vittnar om mig, och den ^cHelige Anden vittnar om Fadern och mig. Och jag vittnar om att Fadern befäller alla människor överallt att omvända sig och tro på mig.

33 Och var och en som tror på mig och blir ^adöpt, han ska bli ^bfrälst, och det är de som ska ^cärva Guds rike.

34 Och var och en som inte tror på mig och inte blir döpt ska bli fördömd.

35 Sannerligen, sannerligen

säger jag er att detta är min lära, och jag vittnar om att den kommer från Fadern, och var och en som ^atror på mig tror även på Fadern. Och för honom ska Fadern vittna om mig, för han ska besöka honom ^bmed eld och med den ^cHelige Anden.

36 Och på så sätt ska Fadern vittna om mig, och den Helige Anden ska vittna för honom om Fadern och mig, för Fadern och jag och den Helige Anden är ett.

37 Och åter säger jag er att ni måste omvända er och ^abli som ett litet barn och bli döpta i mitt namn, annars kan ni på intet sätt ta emot detta.

38 Och åter säger jag till er: Ni måste omvända er och bli döpta i mitt namn och bli som ett litet barn, annars kan ni på intet sätt ärva Guds rike.

39 Sannerligen, sannerligen säger jag er att detta är min lära, och var och en som ^abygger på den bygger på min klippa, och ^bhelvetets portar ska inte få makt över dem.

40 Och var och ensom förkunnar mer eller mindre än detta och påstår att det är min lära, han är av den onde och är inte byggd på min klippa, utan han bygger på en ^agrund av sand, och helvetets portar står öppna för att ta emot sådana när

29a 2 Tim. 2:23–24;
Mosiah 23:15.
HFS Stridigheter.
b Jsö Ef. 4:26 (tillägget);
Mosiah 2:32–33.
31a 2 Ne. 31:2–21.
32a HFS Kristi lära.
b 1 Joh. 5:7.
c 3 Ne. 28:11;
Eth. 5:4.

33a Mark. 16:16.
HFS Dop, döpa –
Dopet nödvändigt.
b HFS Frälsning.
c HFS Celestial
härlighet.
35a Eth. 4:12.
b 3 Ne. 9:20; 12:2.
c HFS Helige
Anden, den.

37a Mark. 10:15;
Luk. 18:17;
Mosiah 3:19;
3 Ne. 9:22.
39a Matt. 7:24–29;
Hel. 5:12.
HFS Klippa.
b 3 Ne. 18:12–13.
40a 3 Ne. 14:24–27.

översvämningar kommer och vindarna slår mot dem.

41 Gå därför ut till detta folk och förkunna de ord som jag har talat, ända till jordens ändrar.”

KAPITEL 12

Jesus kallar och bemyndigar de tolv lärjungarna – Han håller ett tal för nephiterna som liknar bergspredikan – Han uttalar saligprisningarna – Hans undervisning går utöver och har företrädare framför Moses lag – Människorna får befallning att vara fullkomliga såsom han och hans Fader är fullkomliga – Jämför Matteus 5. Omkring 34 e.Kr.

OCH det hände sig att när Jesus hade talat dessa ord till Nephi och till dem som blivit kallade (och antalet av dem som blivit kallade och hade fått makt och myndighet att döpa var ^atolv), sträckte han ut sin hand mot mängden och ropade till dem och sa: ^b”Välsignade är ni, om ni ger akt på dessa tolv ord, som jag har ^cutvalt bland er att verka bland er och vara era tjänare. Och dessa har jag gett makt att döpa er med vatten. Och sedan ni blivit döpta med vatten, se, då ska jag döpa er med eld och med den Helige

Anden. Därför är ni välsignade om ni tror på mig och blir döpta sedan ni sett mig och vet att jag är.

2 Och vidare: Mera välsignade är de som ^atror på era ord när ni vittnar om att ni har sett mig och vet att jag är. Ja, välsignade är de som tror på era ord och ^bgår ner i ödmjukhetens djup och blir döpta, för de ska bli besökta ^cav eld och med den Helige Anden och få förlåtelse för sina synder.

3 Ja, välsignade är de ^afattiga i anden, som ^bkommer till mig, för himmelriket är deras.

4 Och vidare: Välsignade är alla de som sörjer, för de ska bli tröstade.

5 Och välsignade är de ^aödmjuka, för de ska ärva ^bjorden.

6 Och välsignade är alla de som ^ahungrar och ^btörstar efter ^crättfärdighet, för de ska fyllas av den Helige Anden.

7 Och välsignade är de ^abarmhärtiga, för de ska få barmhärtighet.

8 Och välsignade är alla de ^arenhjärtade, för de ska ^bse Gud.

9 Och välsignade är alla ^ade som skapar frid, för de ska kallas ^bGuds barn.

10 Och välsignade är alla de

12 1a 3 Ne. 13:25.

b HFS Välsignad, välsignad, välsignelse.

c HFS Kall, kallad av Gud, kallelse.

2a L&F 46:13–14.

HFS Tro.

b Eth. 4:13–15.

c 3 Ne. 11:35; 19:13.

3a L&F 56:17–18.

HFS Ödmjuk, ödmjukhet.

b Matt. 11:28–30.

5a Rom. 12:16; Mosiah 3:19.

HFS Ödmjuk, ödmjukhet.

b HFS Jorden.

6a 2 Ne. 9:51;

Enos 1:4.

b Jer. 29:13.

c Ords. 21:21.

7a HFS Barmhärtig, barmhärtighet.

8a HFS Renad, renhjärtad.

b L&F 93:1.

9a HFS De som

skapar frid.

b HFS Guds söner och döttrar.

som "förföljs för mitt namns skull, för himmelriket är deras.

11 Och välsignade är ni när människorna smädar er och förföljer er och falskeligen säger allt slags ont om er för min skull.

12 För ni ska få stor glädje och fröjdas storligen, för stor ska er "belöning i himlen bli. Så förföljde man ju profeterna som var före er.

13 Sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag ålägger er att vara "jordens salt, men om saltet mister sin sälta, med vad ska då jorden saltas? Saltet duger från den stunden inte till något annat än att kastas bort och trampas under människors fötter.

14 Sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag ålägger er att vara detta folks ljus. En stad som ligger uppe på ett berg kan inte döljas.

15 Se, tänder man ett "ljus och sätter det under en skäppa? Nej, utan på en ljusstake och det ger ljus till alla som är i huset.

16 Låt därför ert "ljus så lysa för detta folk så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader som är i himlen.

17 Tro inte att jag har kommit för att omintetgöra lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att omintetgöra utan för att fullborda.

18 För sannerligen säger jag er: Inte en bokstav eller en prick av "lagen har förgått, utan i mig har allt fullbordats.

19 Och se, jag har gett er min Faders lag och bud för att ni ska tro på mig och för att ni ska omvända er från era synder och komma till mig med ett "förkrossat hjärta och en botfärdig ande. Se, ni har buden framför er, och "lagen är fullbordad.

20 Kom därför till mig och bli frälsta. För sannerligen säger jag er att om ni inte håller de bud som jag nu har gett er, kan ni inte under några omständigheter komma in i himmelriket.

21 Ni har hört att det har sagts av de gamle, och det står även skrivet framför er, att ni inte ska "döda, och att var och en som dödar är i fara för Guds dom.

22 Men jag säger er att den som blir vred på sin broder är i fara för hans dom. Och den som säger 'idiot' till sin broder är i fara för rådet, och den som säger 'dåre' är i fara för helvetets eld.

23 Om du därför kommer till mig, eller önskar komma till mig, och kommer ihåg att din broder har något emot dig –

24 gå då bort till din broder och "förlika dig först med din broder. Och kom sedan till mig med helhjärtat uppsåt, och jag ska ta emot dig.

10a L&F 122:5–9.

HFS Förfölja,
förföljelse.

12a Eth. 12:4.

13a L&F 101:39–40.

HFS Salt.

15a Luk. 8:16.

16a 3 Ne. 18:24.

18a HFS Moses lag.

19a 3 Ne. 9:20.

HFS Förkrossat hjärta.

b 3 Ne. 9:17.

21a 2 Mos. 20:13;

Mosiah 13:21;

L&F 42:18.

24a HFS Förlåta.

25 Kom snabbt överens med din motståndare, medan du är med honom på vägen, så att han inte när som helst låter gripa dig, och du kastas i fängelse.

26 Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Du ska på intet sätt slippa ut därifrån förrän du har betalt till sista seninen. Och kan du medan du är i fängelse betala en enda "senin? Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Nej.

27 Se, det är skrivet av de gamle att du inte ska begå "äktenskapsbrott.

28 Men jag säger er att den som ser med "begär på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott i sitt hjärta.

29 Se, jag ger er budet att inte låta något sådant komma in i era "hjärtan.

30 För det är bättre att ni avstår från allt detta och därigenom tar upp ert "kors, än att ni kastas i helvetet.

31 Det har skrivits att den som skiljer sig från sin hustru ska ge henne ett "skilsmässobrev.

32 Sannerligen, sannerligen säger jag er att var och en som "skiljer sig från sin hustru av annan orsak än "otukt blir orsak till att hon begår "äktenskapsbrott. Och den som gifter sig med henne som har skilt sig begår äktenskapsbrott.

33 Och vidare är det skrivet:

Du ska inte svära falskt, utan ska hålla dina "eder inför Herren.

34 Men sannerligen, sannerligen säger jag er: "Svär inte alls, varken vid himlen, för den är Guds tron,

35 eller vid jorden, för den är hans fotfall.

36 Inte heller ska du svära vid ditt huvud, för du kan inte göra ett hårstrå vare sig svart eller vitt.

37 Nej, låt ert tal vara: Ja, ja och nej, nej, för allt som är därutöver är av ondo.

38 Och se, det står skrivet: Ett "öga för ett öga och en tand för en tand.

39 Men jag säger er att du inte ska "återgålda det onda, utan om någon slår dig på den högra kinden så "vänd även den andra åt honom.

40 Och om någon vill dra dig inför domstol och ta ifrån dig din livklädnad så låt honom även få din mantel.

41 Och om någon tvingar dig att gå en mil så gå två med honom.

42 "Ge åt den som ber dig, och vänd dig inte bort från den som vill låna av dig.

43 Och se, det står även skrivet att du ska älska din nästa och hata din fiende.

44 Men se, jag säger er: Älska

26a Alma 11:3.

27a 2 Ne. 9:36;
L&F 59:6.

28a L&F 42:23.
HFS Begär.

29a Apg. 8:22.

30a Matt. 10:38; 16:24;
Luk. 9:23.

31a HFS Skilsmässa.

32a Mark. 10:11–12.
b HFS Otukt.

c HFS Äktenskapsbrott.

33a HFS Ed.

34a HFS Vanvördig,
vanvördighet.

38a 3 Mos. 24:20.

39a 3 Ne. 6:13;

4 Ne. 1:34;

L&F 98:23–32.

b HFS Tålmod.

42a Jakob 2:17–19;

Mosiah 4:22–26.

era ^afiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och ^bbe för dem som illvilligt utnyttjar er och förföljer er,

45 så att ni kan vara er himmelske Faders barn, för han låter sin sol gå upp över de onda och de goda.

46 Därför är allt det som fanns i gamla dagar, det som var under lagen, fullbordat i mig.

47 ^aDet gamla är borta och allt har blivit nytt.

48 Därför vill jag att ni ska vara ^afullkomliga såsom jag, eller er Fader som är i himlen, är fullkomlig.

KAPITEL 13

Jesus lär nephiterna Herrens bön – De ska samla skatter i himlen – De tolv lärjungarna befalls att i sin verksamhet inte bekymra sig för det timliga – Jämför Matteus 6. Omkring 34 e.Kr.

SANNERLIGEN, sannerligen säger jag att jag vill att ni ska ge ^aallmosor åt de fattiga. Men akta er så att ni inte ger era allmosor inför människor för att bli sedda av dem. Annars har ni ingen lön hos er Fader som är i himlen.

2 När du ger dina allmosor, låt då inte stöta i basun för dig såsom hycklarna gör i synagogorna och på gatorna, så att de kan få ^aberöm av människor.

Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.

3 Utan när du ger allmosor så låt inte din vänstra hand veta vad din högra hand gör,

4 så att dina allmosor kan ges i det fördolda, och din Fader, som ser i det fördolda, ska själv belöna dig öppet.

5 Och när du ^aber ska du inte göra som hycklarna, för de älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen, så att de kan bli sedda av människorna. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.

6 Utan när du ber, gå då in i din kammare, och när du har stängt din dörr, be då till din Fader i det fördolda, och din Fader, som ser i det fördolda, ska belöna dig öppet.

7 Men när ni ber, använd då inte lönlösa upprepningar som hedningarna gör, för de tror att de ska bli bönhörda för de många ordens skull.

8 Var därför inte som dem, för er Fader ^avet vad ni behöver innan ni ber honom om det.

9 ^aBe därför ^bpå detta sätt: Vår ^aFader som är i himlen. Helgat vare ditt namn.

10 Ske din vilja på jorden liksom den sker i himlen.

11 Och förlåt oss våra skulder, liksom vi förlåter dem som står i skuld till oss.

12 Och ^ainled oss inte i frestelse, utan befria oss från det onda.

44a Ords. 24:17;
Alma 48:23.
b Apg. 7:59–60.
47a 3 Ne. 15:2, 7;
L&F 22:1.
48a Matt. 5:48;

3 Ne. 27:27.
HFS Fullkomlig.
13 1a HFS Gävor.
2a L&F 121:34–35.
5a HFS Bön.
8a L&F 84:83.

9a HFS Bön.
b Matt. 6:9–13.
c HFS Gud, gudomen –
Gud Fadern.
12a JSÖ Matt. 6:14
(tillägget).

13 För riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen.

14 För om ni "förlåter människorna deras överträdelser, ska er himmelske Fader också förlåta er.

15 Men om ni inte förlåter människorna deras överträdelser, ska inte heller er Fader förlåta era överträdelser.

16 Vidare: När ni "fastar, se då inte så dystra ut som hycklarna, för de vanställer sina ansikten för att bli sedda av människorna med sin fasta. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.

17 Nej, när du fastar så smörj ditt huvud och tvätta ditt ansikte,

18 så att du inte blir sedd av människorna med din fasta, utan inför din Fader, som är i det "fördolda, och din Fader, som ser i det fördolda, ska belöna dig öppet.

19 Samla er inte skatter på jorden, där mal och rost förstör och tjuvar bryter sig in och stjal,

20 utan samla er "skatter i himlen, där varken mal eller rost förstör och där tjuvar inte bryter sig in eller stjal.

21 För där din skatt är, där kommer även ditt hjärta att vara.

22 Kroppens "ljus är ögat. Om därför din blick är odelad blir hela din kropp fylld av ljus.

23 Men om din blick är ond blir hela din kropp fylld av mörker. Om nu ljuset inom dig

är mörker, hur stort är då inte detta mörker!

24 Ingen kan "tjäna två herrar, för antingen kommer han att hata den ene och älska den andre, eller också kommer han att hålla fast vid den ene och ringakta den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och Mammon."

25 Och nu hände det sig att när Jesus hade talat dessa ord såg han på de tolv som han hade utvalt och sa till dem: "Kom ihåg de ord som jag har talat. För se, ni är de som jag har utvalt till att "betjäna detta folk. Därför säger jag er: "Bekymra er inte för ert liv, vad ni ska äta eller vad ni ska dricka. Inte heller för er kropp, vad ni ska klä er med. Är inte livet mer än maten och kroppen mer än kläderna?

26 Se på fåglarna i luften, för de sår inte, inte heller skördar de eller samlar i lador, och ändå föder er himmelske Fader dem. Är ni inte mycket bättre än de?

27 Vem av er kan med sitt bekymmer lägga en enda aln till sin längd?

28 Och varför bekymrar ni er för kläder? Tänk på ängens liljor, på hur de växer. De arbetar inte, inte heller spinner de.

29 Och ändå säger jag er att inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem.

30 Om nu Gud så klär gräset på ängen, som i dag finns till

14a Mosiah 26:30–31;
L&F 64:9.
HFS Förlåta.
16a Jes. 58:5–7.

HFS Fasta.
18a L&F 38:7.
20a Hel. 5:8; 8:25.
22a L&F 88:67.

24a 1 Sam. 7:3.
25a HFS Betjäna, tjäna.
b Alma 31:37–38;
L&F 84:79–85.

och i morgon kastas i ugnen, ska han då inte klä även er, om ni inte är svaga i tron?

31 Gör er därför inga bekymmer genom att säga: 'Vad ska vi äta?' Eller: 'Vad ska vi dricka?' Eller: 'Med vad ska vi klä oss?'

32 För er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta.

33 Utan sök först "Guds rike och hans rättfärdighet, så ska allt detta tillfalla er.

34 Gör er därför inga bekymmer för morgondagen, för morgondagen ska själv bära sina bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga."

KAPITEL 14

Jesus befäller: Döm inte, be till Gud, akta er för falska profeter – Han lovar frälsning till dem som gör Faderns vilja – Jämför Matteus 7. Omkring 34 e.Kr.

OCH nu hände det sig att när Jesus hade talat dessa ord vände han sig åter till mängden och öppnade åter sin mun och sa till dem: "Sannerligen, sannerligen säger jag er: "Döm inte, så att ni inte blir dömda.

2 "För med den dom ni dömer ska ni bli dömda, och med det mått ni mäter ska det mätas åt er.

3 Och varför ser du flisan i din broders öga, men beaktar inte bjälken i ditt eget öga?

4 Eller hur kan du säga till din

broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, se, du har ju en bjälke i ditt eget öga?

5 Du hycklare, kasta först bort "bjälken ur ditt eget öga, och då ska du se så klart att du kan kasta bort flisan ur din broders öga.

6 Ge inte det som är "heligt åt hundarna och kasta inte heller era pärlor för svinen, så att de trampar dem under sina fötter och vänder sig mot er och sliter sönder er.

7 "Be, och ni ska få. Sök, och ni ska finna. Bulta, och det ska öppnas för er.

8 För var och en som ber han får, och den som söker han finner, och för den som bultar ska det öppnas.

9 Eller vilken är den man bland er som ger sin son en sten när han ber om bröd,

10 eller ger honom en orm, när han ber om en fisk?

11 Om nu ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer ska då inte er Fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom?

12 Och allt vad ni vill att människorna ska göra er, "det ska ni också göra dem, för detta är lagen och profeterna.

13 Gå in genom den "trånga porten. För vid är porten och ^bbred är vägen som leder till undergång, och många är de som går in genom den.

33a Luk. 12:31.

14 1a Jsö Matt. 7:1–2
(tillägget);
Joh. 7:24.

2a Morm. 8:19.

5a Joh. 8:3–11.

6a HFS Helig, heligt.

7a 3 Ne. 27:29.

HFS Bön.

12a HFS Medlidande.

13a Luk. 13:24;

3 Ne. 27:33.

b L&F 132:25.

14 För trång är "porten och ^bsmal är vägen som leder till livet, och ^cfå är de som finner den.

15 Akta er för "falska profeter som kommer till er i fårakläder men i sitt inre är rovlystna vargar.

16 På deras frukt ska ni känna igen dem. Plockar man druvor på törnen eller fikon på tistlar?

17 Så bär varje gott träd god frukt men ett fördärvat träd bär dålig frukt.

18 Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett fördärvat träd bära god frukt.

19 Varje träd som "inte bär god frukt huggs ner och kastas i elden.

20 Därför ska ni känna igen dem på deras "frukt.

21 Inte alla som säger Herre, Herre till mig ska komma in i himmelriket, utan endast den som gör min himmelske Faders vilja.

22 Många ska på den dagen "säga till mig: 'Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn och i ditt namn drivit ut djävlar och i ditt namn gjort många underbara gärningar?'

23 Och då ska jag tillkännage för dem: 'Jag har aldrig "känt er. ^bGå bort från mig, ni som gör onskans gärningar!'

24 Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem liknar

jag därför vid en vis man som byggde sitt hus på en ^aklippa.

25 Och "regnet föll och översvämningarna kom och vindarna blåste och slog mot det huset. Och det ^bföll inte, eftersom det var grundat på en klippa.

26 Och var och en som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem ska liknas vid en dåraktig man som byggde sitt hus på "sand.

27 Och regnet föll och översvämningarna kom och vindarna blåste och slog mot det huset, och det föll, och dess fall var stort."

KAPITEL 15

Jesus tillkännager att Moses lag är fullbordad i honom – Nephiterna är de andra får som han talade om i Jerusalem – På grund av ondska känner Herrens folk i Jerusalem inte till Israels skingrade får. Omkring 34 e.Kr.

OCH nu hände det sig att när Jesus hade slutat tala såg han sig om på mängden och sa till dem: "Se, ni har hört vad jag undervisade om innan jag uppsteg till min Fader. Och den som kommer ihåg dessa mina ord och "handlar därefter ska jag ^buppväcka på den yttersta dagen."

2 Och det hände sig att när

14a 2 Ne. 9:41;
31:9, 17–18;
L&F 22.

b 1 Ne. 8:20.

c 1 Ne. 14:12.

15a Jer. 23:21–32;

2 Ne. 28:9, 12, 15.

19a Matt. 3:10;

Alma 5:36–41;

L&F 97:7.

20a Luk. 6:43–45;

Moro. 7:5.

22a Alma 5:17.

23a Mosiah 5:13; 26:24–27.

b Luk. 13:27.

24a HFS Klippa.

25a Alma 26:6;

Hel. 5:12.

b Ords. 12:7.

26a 3 Ne. 11:40.

15 1a Jak. 1:22.

b 1 Ne. 13:37;

L&F 5:35.

Jesus hade sagt dessa ord märkte han att det fanns några bland dem som förundrades och undrade över hans vilja beträffande ^aMoses lag, för de förstod inte orden om att det gamla var förgånget och att allt hade blivit nytt.

3 Och han sa till dem: "Förundra er inte över att jag sa till er att det gamla är förgånget och att allt har blivit nytt.

4 Se, jag säger er att ^alagen som gavs åt Mose är fullbordad.

5 Se, ^ajag är den som gav lagen, och jag är den som slöt förbund med mitt folk Israel. Därför är lagen fullbordad i mig, för jag har kommit för att ^bfullborda lagen. Därför har den ett slut.

6 Se, jag ^aförkastar inte profeterna, för sannerligen säger jag er att allt som inte har fullbordats i mig ska bli fullbordat.

7 Och att jag sa till er att det gamla är förgånget innebär inte att jag ointetgör det som har talats om det som ska komma.

8 För se, ^aförbundet som jag har slutit med mitt folk är inte helt fullbordat, men lagen som gavs åt Mose har ett slut i mig.

9 Se, jag är ^alagen och ^bljuset. Vänd er till mig och håll ut intill änden, och ni ska få ^cleva,

för den som ^dhåller ut intill änden ska jag ge evigt liv.

10 Se, jag har gett er ^abuden. Håll därför mina bud. Och detta är lagen och profeterna, för de ^bvittnade förvisso om mig."

11 Och nu hände det sig att när Jesus hade talat dessa ord, sa han till de tolv som han hade utvalt:

12 "Ni är mina lärjungar, och ni är ett ljus för detta folk, som är en återstod av ^aJosefs hus.

13 Och se, detta är ert ^aarvland, och Fadern har gett det till er.

14 Och inte någonsin har Fadern gett mig befallning att jag skulle ^atala om detta för era bröder i Jerusalem.

15 Inte heller har Fadern någonsin gett mig befallning att jag skulle säga något till dem om de ^aandra stammar som tillhör Israels hus, vilka Fadern har lett ut ur landet.

16 Så mycket befallde Fadern mig att jag skulle säga till dem:

17 'Andra får har jag, som inte hör till den här hjorden. Även dem måste jag leda, och de ska höra min röst, och det ska bli en hjord och en ^aherde.'

18 Och på grund av nackstyvhet och otro ^aförstod de inte mitt ord. Därför befalldes jag av

2a HFS Moses lag.

4a Mosiah 13:27–31;

3 Ne. 9:17–20.

5a 1 Kor. 10:1–4;

3 Ne. 11:14.

HFS Jehova.

b Alma 34:13.

6a 3 Ne. 23:1–5.

8a 3 Ne. 5:24–26.

9a 2 Ne. 26:1.

b HFS Ljus, Kristi ljus.

c Joh. 11:25;

L&F 84:44.

d HFS Uthärda.

10a 3 Ne. 12:20.

b Mosiah 13:33.

12a HFS Josef, Jakobs son.

13a 1 Ne. 18:22–23.

14a 3 Ne. 5:20.

15a 3 Ne. 16:1–4.

HFS Israel – Israels tio förlorade stammar.

17a HFS Gode

herden, den.

18a L&F 10:59.

Fadern att inte säga något mer om detta till dem.

19 Men sannerligen säger jag er att Fadern har befallt mig att tala om för er att ni är skilda från dem för deras ondskas skull. Därför är det på grund av sin ondska som de inte känner till er.

20 Och sannerligen säger jag er åter, att de andra stammarna har Fadern skilt från dem. Och det är på grund av sin ondska som de inte känner till dem.

21 Och sannerligen säger jag er att ni är de om vilka jag sa: ^aAndra får har jag, som inte hör till den här hjorden. Också dem måste jag leda, och de ska höra min röst, och det ska bli en hjord och en herde.

22 Och de förstod mig inte, för de trodde att det var ^aicke-judarna, för de förstod inte att icke-judarna skulle ^bomvändas genom deras predikan.

23 Och de förstod mig inte när jag sa att de ska höra min röst. Och de förstod inte att ^aicke-judarna aldrig någonsin skulle höra min röst – att jag inte skulle uppenbara mig för dem utom genom den ^bHelige Anden.

24 Men se, ni har både hört ^amin röst och sett mig. Och ni är mina får, och ni är räknade bland dem som Fadern har ^bgett mig.

KAPITEL 16

Jesus ska besöka andra av Israels förlorade får – I de sista dagarna ska evangeliet föras till icke-judarna och sedan till Israels hus – Herrens folk ska med egna ögon se då han åter upprättar Sion. Omkring 34 e.Kr.

OCH sannerligen, sannerligen säger jag er att jag har ^aandra får, som inte finns i detta land, inte heller i Jerusalems land, inte heller i någon del av det kringliggande land där jag har varit och verkat.

2 För de som jag talar om är de som ännu inte har hört min röst. Inte heller har jag någonsin uppenbarat mig för dem.

3 Men jag har fått en befallning av Fadern att jag ska gå till ^adem, och att de ska höra min röst och räknas bland mina får så att det kan bli en hjord och en herde. Därför går jag för att visa mig för dem.

4 Och jag befäller er att ni ska skriva dessa ^aord när jag har lämnat er så att – om så är att mitt folk i Jerusalem, de som har sett mig och varit med mig i min andliga verksamhet, inte ber Fadern i mitt namn om att få kunskap om er genom den Helige Anden och inte heller om de andra stammarna som de inte vet något om – dessa ord som ni ska skriva bevaras och

21a Joh. 10:14–16.

22a HFS Icke-judar.

b Apg. 10:34–48.

23a Matt. 15:24.

b 1 Ne. 10:11.

HFS Helige Anden, den.

24a Alma 5:38;

3 Ne. 16:1–5.

b Joh. 6:37;

L&F 27:14.

16 1a 3 Ne. 15:15.

HFS Israel – Israels tio förlorade

stammar.

3a 3 Ne. 17:4.

4a HFS Skrifterna.

b 1 Ne. 10:14;

3 Ne. 21:6.

uppenbaras för ^bicke-judarna, så att genom icke-judarnas fullhet återstoden av deras avkomlingar, vilka ska bli skingrade över jordens yta för sin otros skull, kan ledas in, eller kan bringas till ^ckunskap om mig, sin Återlösare.

5 Och då ska jag ^asamla in dem från jordens fyra hörn, och då ska jag fullborda ^bförbundet som Fadern har slutit med allt folket i ^cIsraels hus.

6 Och välsignade är ^aicke-judarna på grund av sin tro på mig i och genom den ^bHelige Anden, som vittnar för dem om mig och om Fadern.

7 ^aSe, på grund av deras tro på mig, säger Fadern, och på grund av er otro, o Israels hus, ska sanningen i de ^asista dagarna komma till icke-judarna, så att fullheten därav ska tillkännages för dem.

8 Men ve, säger Fadern, ve de icke troende bland icke-judarna' – för det oakttat att de har kommit till detta land och har ^askingrat mitt folk som är av Israels hus, och mitt folk som är av Israels hus har ^bdrivits ut från dem och har trampats under fötterna av dem,

9 och till följd av Faderns barmhärtighet mot icke-judarna och Faderns domar över mitt folk, som är av Israels hus,

sannerligen, sannerligen säger jag er att efter allt detta, och sedan jag låtit mitt folk som är av Israels hus bli slaget och bli plågat och bli ^adräpt och bli bortdrivet från dem och bli hatat av dem och bli föremål för löje och förakt bland dem –

10 så befaller Fadern att jag ska säga till er: 'På den dagen, då icke-judarna syndar mot mitt evangelium och förkastar mitt evangeliums fullhet och i sina hjärtans högmöd ^aupphöjer sig över alla nationer och över alla folk på hela jorden och blir fyllda av all slags lögn och bedrägeri och förtret och all slags hyckleri och mord och ^bprästvålden och hor och hemliga avskyvårdheter – om de gör allt detta och förkastar mitt evangeliums fullhet, se, säger Fadern: Då ska jag ta mitt evangeliums fullhet ifrån dem.

11 Och då ska jag ^akomma ihåg mitt förbund som jag har slutit med mitt folk, o Israels hus, och jag ska föra mitt evangelium till dem.

12 Och jag ska visa dig, o Israels hus, att icke-judarna inte ska få makt över dig, utan jag ska komma ihåg mitt förbund med dig, o Israels hus, och du ska komma till ^akunskap om mitt evangeliums fullhet.

4c Hes. 20:42–44;

3 Ne. 20:13.

5a HFS Israel – Israels insamling.

b 3 Ne. 5:24–26.

c 1 Ne. 22:9;

3 Ne. 21:26–29.

6a 1 Ne. 13:30–42;

2 Ne. 30:3.

b 2 Ne. 32:5;

3 Ne. 11:32, 35–36.

HFS Helige Anden, den.

7a HFS Evangeliets återställelse.

8a 1 Ne. 13:14;

Morm. 5:9, 15.

b 3 Ne. 20:27–29.

9a Amos 9:1–4.

10a Morm. 8:35–41.

b 2 Ne. 26:29.

11a 3 Ne. 21:1–11;

Morm. 5:20.

12a Hel. 15:12–13.

13 Men om icke-judarna omvänder sig och återvänder till mig, säger Fadern, se, då ska de "räknas bland mitt folk, o Israels hus.

14 Och jag ska inte låta mitt folk, som är av Israels hus, komma bland dem och trampa ner dem, säger Fadern.

15 Men om de inte vänder sig till mig och hörsammar min röst ska jag låta dem, ja, då ska jag låta mitt folk, o Israels hus, komma bland dem och "trampa ner dem, och de ska bli som salt som har förlorat sin sälta, vilket från den stunden inte duger till annat än att kastas bort och trampas under fötterna av mitt folk, o Israels hus.'

16 Sannerligen, sannerligen säger jag er: Så har Fadern befallt mig – att jag ska ge detta land till arvedel åt detta folk.

17 Och då ska "profeten Jesajas ord uppfyllas, som lyder:

18 ^aDina ^bvaktare ska upphäva sin röst, med en röst ska de sjunga, för de ska med egna ögon se när Herren bringar Sion tillbaka.

19 Brist ut i jubel och sjung tillsammans ni Jerusalems öde platser, för Herren har tröstat sitt folk, han har återlöst Jerusaleml.

20 Herren har blottat sin heliga arm inför alla nationernas ögon,

och alla jordens ändar ska se Guds frälsning.'"

KAPITEL 17

Jesus uppmanar folket att begrunda hans ord och be om att kunna förstå – Han botar deras sjuka – Han ber för folket och använder ett språk som inte kan skrivas ner – Änglar betjänar deras små och eld omsluter dem. Omkring 34 e.Kr.

SE, nu hände det sig att när Jesus hade talat dessa ord såg han sig åter om på mängden, och han sa till dem: "Se, min "stund är nära.

2 Jag märker att ni är svaga, att ni inte kan "förstå alla de ord som Fadern har befallt mig att säga till er nu.

3 Gå därför till era hem och "begrunda det som jag har sagt, och be till Fadern i mitt namn, så att ni kan förstå, och ^bbered era sinnen för ^cmorgondagen, och jag kommer åter till er.

4 Men nu "går jag till Fadern, och även för att ^bvisa mig för ^cIsraels förlorade stammar, för de är inte förlorade för Fadern, för han vet vart han har fört dem."

5 Och det hände sig att när Jesus hade talat sålunda, såg han sig åter om på mängden och såg att de grät och att de såg

13a Gal. 3:7, 29;
1 Ne. 15:13–17;
2 Ne. 10:18;
3 Ne. 30:2;
Abr. 2:9–11.
15a Mika 5:8–15;
3 Ne. 20:16–19;
21:12–21;

L&F 87:5.
17a 3 Ne. 20:11–12.
18a Jes. 52:8–10.
b Hes. 33:1–7.
HFS Vakta, väktare.
17 1a dvs återvända till
Fadern. Se v. 4.
2a Joh. 16:12;

L&F 78:17–18.
3a HFS Begrunda.
b L&F 132:3.
c 3 Ne. 19:2.
4a 3 Ne. 18:39.
b 3 Ne. 16:1–3.
c HFS Israel – Israels tio
förlorade stammar.

oavvänt på honom, som om de ville be honom att stanna litet längre hos dem.

6 Och han sa till dem: "Se, mitt inre är fyllt av "medlidande med er.

7 Har ni några som är sjuka bland er? För dem hit. Har ni några som är lama eller blinda eller halta eller krymplingar eller spetälska eller som är för-tvinade eller som är döva eller som lider på något sätt? För dem hit så ska jag bota dem, för jag hyser medlidande med er, mitt inre är fyllt av barmhärtighet.

8 För jag märker att ni önskar att jag ska visa er vad jag har gjort för era bröder i Jerusalem, och jag ser att er "tro är ^btillräcklig för att jag ska kunna bota er."

9 Och det hände sig att när han hade talat sålunda, gick hela mängden tillsammans fram med sina sjuka och sina lidande och sina lama och med sina blinda och med sina stumma och med alla dem som led på något sätt, och han ^abotade dem var och en allteftersom de fördes fram till honom.

10 Och alla, både de som hade blivit botade och de som var friska, föll ner för hans fötter och tillbad honom, och alla som kunde komma fram trots mängden ^akysste hans fötter, så att de vätte hans fötter med sina tårar.

11 Och det hände sig att han bjöd dem att föra fram sina "små barn.

12 Och de hämtade sina små barn och satte dem på marken runt omkring honom, och Jesus stod mitt ibland dem. Och mängden lämnade plats till dess alla hade förts fram till honom.

13 Och det hände sig att när alla hade förts fram, och Jesus stod mitt ibland dem, bjöd han mängden att "knäfalla på marken.

14 Och det hände sig att när de hade knäfallit på marken, suckade Jesus inom sig och sa: "Fader, jag är "bekymrad över ogudaktigheten bland folket av Israels hus."

15 Och när han hade sagt dessa ord knäföll även han på marken. Och se, han bad till Fadern, och det han bad kan inte skrivas ner, och mängden som hörde honom vittnade därom.

16 Och på detta sätt vittnar de: "^aÖgat har aldrig sett, inte heller har örat förut hört så stora och underbara ting som de vi såg och hörde Jesus tala till Fadern.

17 Och ingen "tunga kan tala, och inte heller kan någon människa skriva, och inte heller kan människors hjärtan föreställa sig så stora och förunderliga ting som vi både såg och hörde Jesus tala. Och ingen kan föreställa sig den glädje som fyllde

6a HFS Medlidande.

8a Luk. 18:42.

b 2 Ne. 27:23;
Eth. 12:12.

9a Mosiah 3:5;
3 Ne. 26:15.

10a Luk. 7:38.

11a Matt. 19:13-14;
3 Ne. 26:14, 16.

13a Luk. 22:41;
Apg. 20:36.

14a Mose 7:41.

16a Jes. 64:4;

1 Kor. 2:9;

L&F 76:10, 114-119.

17a 2 Kor. 12:4.

våra själar då vi hörde honom be till Fadern för oss.”

18 Och det hände sig att när Jesus hade slutat be till Fadern reste han sig upp. Men så stor var mängdens ^aglädje att de var överväldigade.

19 Och det hände sig att Jesus talade till dem och sa till dem att resa sig.

20 Och de reste sig från marken, och han sa till dem: ^aVälsignade är ni för er tros skull. Och se, nu är min glädje fullkomlig.”

21 Och när han hade sagt dessa ord ^agrät han, och mängden vittnade därom, och han tog deras små barn ett efter ett och ^bvälsignade dem och bad till Fadern för dem.

22 Och när han hade gjort detta grät han på nytt.

23 Och han talade till mängden och sa till dem: ^aSe era små.”

24 Och när de såg sig om för att se sina små, upplyfte de sina ögon mot himlen, och de såg himlarna öppna, och de såg änglar stiga ner ur himlen, liksom mitt i eld. Och de kom ner och ^aomslöt de små, och de var omslutna av eld, och änglarna betjänade dem.

25 Och mängden såg och hörde och vittnade, och de vet att deras vittnesbörd är sant, för alla såg och hörde, var och en för sig. Och de var till antalet ungefär två tusen fem hundra själar, och de var män, kvinnor och barn.

KAPITEL 18

Jesus instiftar sakramentet bland nephiterna – De befalls att alltid be i hans namn – De som ovärdigt äter hans kött och dricker hans blod blir fördömda – Lärjungarna får makt att förläna den Helige Anden. Omkring 34 e.Kr.

OCH det hände sig att Jesus bjöd sina lärjungar att bära fram ^abröd och vin till honom.

2 Och medan de var borta för att hämta bröd och vin bjöd han mängden att sätta sig ner på marken.

3 Och när lärjungarna hade kommit med ^abröd och vin tog han av brödet och bröt och välsignade det, och han gav sina lärjungar och bjöd dem att äta.

4 Och när de hade ätit och var mättade bjöd han dem att ge till mängden.

5 Och när mängden hade ätit och var mättade sa han till lärjungarna: ^aSe, en bland er ska bli ordinerad, och honom ska jag ge fullmakt att ^abryta brödet och välsigna det och ge det till min kyrkas folk, till alla dem som tror och blir döpta i mitt namn.

6 Och detta ska ni alltid vinnlägga er om att göra, på samma sätt som jag har gjort, på samma sätt som jag har brutit bröd och välsignat det och gett det till er.

7 Och detta ska ni göra ^atill minne av min kropp som jag har visat för er. Och det ska

18a HFS Glädje.

21a Joh. 11:35.

b Mark. 10:14–16.

24a Hel. 5:23–24, 43–45.

18 1a Matt. 26:26–28.

3a HFS Sakramentet.

5a Moro. 4.

7a Moro. 4:3.

vara ett vittnesbörd för Fadern att ni alltid kommer ihåg mig. Och om ni alltid kommer ihåg mig ska ni ha min Ande hos er.”

8 Och det hände sig att när han hade sagt dessa ord, bjöd han sina lärjungar att ta av vinet i bägaren och dricka av det, och att de även skulle ge åt mängden så att de kunde dricka av det.

9 Och det hände sig att de gjorde så och drack av det och blev mättade. Och de gav åt mängden, och de drack och de blev mättade.

10 Och när lärjungarna hade gjort detta sa Jesus till dem: ”Välsignade är ni för detta som ni har gjort, för detta är att uppfylla mina bud, och det betyder för Fadern att ni är villiga att göra det som jag har befallt er.

11 Och detta ska ni alltid göra med dem som omvänder sig och döps i mitt namn. Och ni ska göra det till minne av mitt blod som jag har utgjutit för er, så att ni kan betyga för Fadern att ni alltid kommer ihåg mig. Och om ni alltid kommer ihåg mig, ska ni ha min Ande hos er.

12 Och jag ger er befallning att ni ska göra detta. Och om ni alltid gör detta är ni välsignade, eftersom ni är byggda på min ”klippa.

13 Men de bland er som gör mer eller mindre än detta är inte byggda på min klippa utan är byggda på en grund av sand. Och när regnet faller och översvämningarna kommer och vindarna blåser och störtar sig mot dem “faller de, och helvetets ^bportar är öppna och redo att ta emot dem.

14 Därför är ni välsignade om ni håller mina bud, som Fadern har befallt att jag ska ge er.

15 Sannerligen, sannerligen säger jag er att ni alltid måste vaka och “be så att ni inte blir frestade av djävulen och bortförda som hans fångar.

16 Och såsom jag har bett ibland er, just så ska ni be i min kyrka, bland mitt folk som omvänder sig och blir döpta i mitt namn. Se, jag är “ljuset. Jag har gett er ett ^bföredöme.”

17 Och det hände sig att när Jesus hade talat dessa ord till sina lärjungar, vände han sig åter till mängden och sa till dem:

18 “Se, sannerligen, sannerligen säger jag er: Ni måste alltid vaka och be så att ni inte faller i frestelse, för “Satan önskar få er så att han kan sålla er som vete.

19 Därför måste ni alltid be till Fadern i mitt namn.

20 Och “vad ni än ber Fadern om i mitt namn, som är rätt, med tro på att ni ska få, se, det ska bli er givet.

12a HFS Klippa.

13a HFS Avfall.

b 3 Ne. 11:39.

15a Alma 34:17–27.

HFS Bön.

16a HFS Ljus, Kristi ljus.

b HFS Jesus Kristus – Jesu Kristi exempel.

18a Luk. 22:31;

2 Ne. 2:17–18;

L&F 10:22–27.

20a Matt. 21:22;

Hel. 10:5;

Moro. 7:26;

L&F 88:63–65.

21 "Be i era familjer till Fadern och alltid i mitt namn så att era hustrur och era barn kan bli välsignade.

22 Och se, ni ska ofta komma tillsammans, och ni ska inte hindra någon människa från att komma till er när ni samlas, utan låt dem komma till er och förbjud dem det inte.

23 Men ni ska "be för dem och ska inte driva ut dem. Och om så är att de ofta kommer till er ska ni be till Fadern för dem i mitt namn.

24 Håll därför upp ert "ljus så att det lyser för världen. Se, jag är det ^bljus som ni ska hålla upp – det som ni har sett mig göra. Se, ni märker att jag har bett till Fadern, och det har ni alla bevittnat.

25 Och ni ser att jag har befallt att "ingen av er ska gå härifrån, utan har snarare befallt att ni ska komma till mig för att ni ska kunna ^bkänna och se. På samma sätt ska ni göra för världen. Och den som bryter mot denna befallning låter sig inledas i frestelse."

26 Och nu hände det sig att när Jesus hade talat dessa ord, vände han åter blicken mot de lärjungar som han hade utvalt och sa till dem:

27 "Se, sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag ger er ännu en befallning, och sedan

måste jag gå till min "Fader för att kunna utföra ^bandra befallningar som han har gett mig.

28 Och se, detta är den befallning som jag ger er: Ni ska inte medvetet tillåta någon att ^aovärdigt ^bta del av mitt kött och blod när ni välsignar det.

29 För den som äter och dricker mitt kött och ^ablod ^bovärdigt, äter och dricker fördömelse till sin själ. Om ni därför vet att någon är ovärdig att äta och dricka av mitt kött och blod ska ni förbjuda honom det.

30 Men ni ska inte "driva bort honom från er, utan ni ska betjäna honom och ska be för honom till Fadern i mitt namn, och om så är att han omvänder sig och blir döpt i mitt namn, då ska ni ta emot honom och välsigna honom med mitt kött och blod.

31 Men om han inte omvänder sig ska han inte räknas bland mitt folk, för att han inte ska kunna förstöra mitt folk, för se, jag känner "mina får och de är räknade.

32 Dock ska ni inte driva bort honom från era synagogor eller era platser för tillbedjan, för ni ska fortsätta betjäna sådana, för ni vet inte om de inte kommer att återvända och omvända sig och komma till mig med helhjärtat uppsåt, så

21 *a* Alma 34:21.

23 *a* 3 Ne. 18:30.

24 *a* Matt. 5:16.

b Mosiah 16:9.

25 *a* Alma 5:33.

b 3 Ne. 11:14–17.

27 *a* HFS Gud,

gudomen – Gud
Fadern.

b 3 Ne. 16:1–3.

28 *a* 1 Kor. 11:27–30.

b Morm. 9:29.

29 *a* HFS Blod;
Sakramentet.

b L&F 46:4.

30 *a* L&F 46:3.

31 *a* Joh. 10:14;

Alma 5:38;

3 Ne. 15:24.

att jag kan "hela dem. Och ni ska bli medlet att föra frälsning till dem.

33 Håll därför dessa ord som jag har befallt er så att ni inte kommer under "fördömelse, för ve den som Fadern fördömer.

34 Och jag ger er dessa befallningar på grund av de ordstrider som har förekommit ibland er. Och välsignade är ni om ni "inte har några ordstrider ibland er.

35 Och nu går jag till Fadern, eftersom det är nödvändigt att jag går till Fadern "för er skull."

36 Och det hände sig att när Jesus hade avslutat dessa ord, rörde han med sin "hand vid de ^blärjungar som han hade utvalt, en efter en, ända till dess han rört vid dem alla. Och han talade till dem medan han rörde vid dem.

37 Och mängden hörde inte de ord han talade. Därför vittnade de inte om det, men lärjungarna vittnade om att han gav dem "myndighet att ge den ^bHelige Anden. Och jag ska senare visa er att denna uppteckning är sann.

38 Och det hände sig att när Jesus hade rört vid dem alla kom ett "moln som överskuggade mängden så att de inte kunde se Jesus.

39 Och medan de var över-skuggade lämnade han dem och uppsteg till himlen. Och

lärjungarna såg och vittnade om att han åter uppsteg till himlen.

KAPITEL 19

De tolv lärjungarna betjänar folket och ber om den Helige Anden – Lärjungarna döps och tar emot den Helige Anden och änglars betjäning – Jesus ber med ord som inte kan skrivas – Han vittnar om dessa nephiters mycket stora tro. Omkring 34 e.Kr.

OCH nu hände det sig att när Jesus hade uppstigit till himlen skingrades mängden, och varje man tog sin hustru och sina barn och återvände till sitt eget hem.

2 Och ryktet spreds genast bland folket, innan det ännu var mörkt, att mängden hade sett Jesus och att han hade betjänat dem och att han skulle upp-enbara sig även nästa dag för mängden.

3 Ja, och hela natten spreds ryktet om Jesus. Och budet spreds bland folket så att många, ja, ett mycket stort antal, ansträngde sig storligen hela den natten för att de nästa dag skulle kunna vara på den plats där Jesus skulle visa sig för mängden.

4 Och det hände sig nästa dag, när mängden hade samlats, att Nephi och hans bror, som han hade uppväckt från de döda

32a 3 Ne. 9:13–14;
L&F 112:13.

33a HFS Fördöma,
fördömelse.

34a 3 Ne. 11:28–30.

35a 1 Joh. 2:1;

2 Ne. 2:9;
Moro. 7:27–28;
L&F 29:5.

36a HFS Handpåläggning.

b 1 Ne. 12:7;

3 Ne. 19:4.

37a HFS Kraft, makt.

b HFS Helige Andens
gåva, den.

38a 2 Mos. 19:9, 16.

och vars namn var Timoteus, och likaså hans son, vars namn var Jonas, och likaså Mathoni och dennes bror Mathonihah och Kumen och Kumenonhi och Jeremia och Shemnon och Jonas och Sidkia och Jesaja – detta var namnen på de lärjungar som Jesus hade utvalt – och det hände sig att de gick fram och stod mitt i mängden.

5 Och se, mängden var så stor att de lät dela upp den i tolv skaror.

6 Och de tolv undervisade mängden. Och se, de lät mängden falla på knä på marken och be till Fadern i Jesu namn.

7 Och även lärjungarna bad till Fadern i Jesu namn. Och det hände sig att de reste sig och betjänade mängden.

8 Och när de hade predikat samma ord som Jesus hade talat – utan att avvika från de ord som Jesus hade talat – föll de åter på knä och bad till Fadern i Jesu namn.

9 Och de bad om det som de önskade mest. Och de önskade att den "Helige Anden skulle ges till dem.

10 Och när de så hade bätt gick de ner till vattenbrynet, och mängden följde dem.

11 Och det hände sig att Nephi steg ner ^ai vattnet och blev döpt.

12 Och han kom upp ur vattnet och började döpa. Och han döpte alla dem som Jesus hade utvalt.

13 Och det hände sig att när alla var "döpta och hade kommit upp ur vattnet, föll den Helige Anden på dem, och de fylldes av den ^bHelige Anden och av eld.

14 Och se, de "omslöts liksom av eld, och den kom ner från himlen, och mängden såg det och vittnade därom, och änglar kom ner från himlen och betjänade dem.

15 Och det hände sig att medan änglarna betjänade lärjungarna kom Jesus och stod mitt ibland dem och betjänade dem.

16 Och det hände sig att han talade till mängden och bjöd att de åter skulle falla på knä på marken, och likaså att hans lärjungar skulle falla på knä på marken.

17 Och det hände sig att när de alla hade fallit på knä på marken bjöd han sina lärjungar att be.

18 Och se, de började be. Och de bad till Jesus och kallade honom sin Herre och sin Gud.

19 Och det hände sig att Jesus avlägsnade sig från deras mitt och gick ett litet stycke bort från dem och böjde sig mot marken, och han sa:

20 "Fader, jag tackar dig för att du har gett den Helige Anden till dessa som jag har utvalt. Och det är på grund av deras tro på mig som jag har utvalt dem ur världen.

21 Fader, jag ber dig att du ska ge den Helige Anden till alla

19 ^{9a} 3 Ne. 9:20.
^{11a} 3 Ne. 11:23.
^{13a} HFS Dop, döpa.

^b 3 Ne. 12:2;
Morm. 7:10.
HFS Helige Andens

gåva, den.
^{14a} Hel. 5:23–24, 43–45;
3 Ne. 17:24.

dem som kommer till tro på deras ord.

22 Fader, du har gett dem den Helige Anden eftersom de tror på mig. Och du ser att de tror på mig, eftersom du hör dem och de ber till mig. Och de ber till mig, eftersom jag är hos dem.

23 Och nu Fader, ber jag till dig för dem och även för alla dem som kommer att tro på deras ord, så att de må tro på mig, så att jag kan vara i dem så "som du, Fader, är i mig, så att vi kan bli ^bett."

24 Och det hände sig att när Jesus hade bett så till Fadern kom han till sina lärjungar, och se, de höll ännu på att be till honom utan uppehåll, och de "upprepade inte många ord, för det blev dem givet vad de skulle ^bbe om, och de var fyllda med längtan.

25 Och det hände sig att Jesus välsignade dem medan de bad till honom. Och hans ansikte log mot dem, och hans "ansiktets ljus lyste över dem, och se, de blev lika ^bvita som Jesu ansikte och även som hans kläder. Och se, denna vithet överträffade all vithet, ja, det kunde inte på jorden finnas något så vitt som denna vithet.

26 Och Jesus sa till dem: "Fortsätt att be." Och de slutade inte att be.

27 Och han vände sig åter från dem och gick ett litet stycke

bort och böjde sig mot marken. Och han bad åter till Fadern och sa:

28 "Fader, jag tackar dig för att du har "renat dem som jag har utvalt för deras tros skull, och jag ber för dem och likaså för dem som kommer till tro på deras ord, att de må bli renade i mig genom tro på deras ord, på samma sätt som dessa är renade i mig.

29 Fader, jag ber inte för världen utan för dem som du har gett mig "ut ur världen på grund av deras tro, så att de kan bli renade i mig, så att jag kan vara i dem såsom du, Fader, är i mig, så att vi kan vara ett, och så att jag kan bli förhärligad i dem."

30 Och när Jesus hade talat dessa ord kom han åter till sina lärjungar, och se, de bad ihärdigt utan uppehåll till honom, och han log åter mot dem. Och se, de var "vita, liksom Jesus.

31 Och det hände sig att han åter gick ett litet stycke bort och bad till Fadern.

32 Och tunga kan inte uttala orden i hans bön, inte heller kan orden han bad "skrivs av människa.

33 Och mängden hörde och bär vittne, och deras hjärtan var öppna, och de förstod i sina hjärtan orden i hans bön.

34 Dock var orden i hans bön så storslagna och förunderliga

23a 3 Ne. 9:15.

^b Joh. 17:21–23.

HFS Enighet.

24a Matt. 6:7.

^b L&F 46:30.

25a 4 Mos. 6:23–27.

^b HFS Förklarad,

förklarad –

Förklarade varelser.

28a Moro. 7:48;

L&F 50:28–29;

88:74–75.

HFS Renad, renhjärtad.

29a Joh. 17:6.

30a Matt. 17:2.

32a L&F 76:116.

att de inte kan skrivas, och inte heller kan de "yttras av människor.

35 Och det hände sig att när Jesus hade slutat be, kom han åter tillbaka till lärjungarna och sa till dem: "Så stor "tro har jag aldrig sett ibland alla judarna, varför jag på grund av deras ^botro inte kunde visa dem så stora underverk.

36 Sannerligen säger jag er: Det finns ingen av dem som har sett så stora ting som ni har sett. Inte heller har de hört så stora ting som ni har hört."

KAPITEL 20

Jesus anskaffar bröd och vin genom ett underverk, och ger åter sakramentet till folket – Återstoden av Jakob ska komma till kunskap om Herren sin Gud och ska ärva det amerikanska fastlandet – Jesus är den profet som är lik Mose, och nephiterna är profeternas barn – Andra av Herrens folk ska insamlas till Jerusalem. Omkring 34 e.Kr.

OCH det hände sig att han befallde mängden och likaså sina lärjungar att de skulle sluta be. Och han befallde dem att de inte skulle sluta "be i sina hjärtan.

2 Och han bjöd dem att resa sig och stå på sina ben. Och de reste sig och stod på sina ben.

3 Och det hände sig att han

åter bröt bröd och välsignade det och gav lärjungarna att äta.

4 Och när de hade ätit befallde han att de skulle bryta bröd och ge åt mängden.

5 Och när de hade gett åt mängden gav han dem också vin att dricka och befallde att de skulle ge åt mängden.

6 Nu hade varken lärjungarna eller mängden tagit med sig något "bröd eller vin.

7 Men han "gav dem verkligen bröd att äta och likaså vin att dricka.

8 Och han sa till dem: "Den som "äter detta bröd äter av min kropp till sin själ. Och den som dricker av detta vin dricker av mitt blod till sin själ. Och hans själ ska aldrig vare sig hungra eller törsta utan ska bli mättad."

9 När nu hela mängden hade ätit och druckit, se, då fylldes de av Anden, och de ropade med en röst och prisade Jesus, som de både såg och hörde.

10 Och det hände sig att när alla hade prisat Jesus, sa han till dem: "Se, nu fullbordar jag den befallning som Fadern har befallt mig angående detta folk, som är en återstod av Israels hus.

11 Ni minns att jag talade till er och sa att när "Jesajas ^bord skulle fullbordas – se, de är skrivna, och ni har dem framför er, utforska dem därför –

12 ja, sannerligen, sannerligen

34a 2 Kor. 12:4;
3 Ne. 17:17.
35a HFS Tro.
b Matt. 13:58.
HFS Otro.
20 1a 2 Ne. 32:9;

Mosiah 24:12.
6a Matt. 14:19–21.
7a Joh. 6:9–14.
8a Joh. 6:50–58;
3 Ne. 18:7.
HFS Sakramentet.

11a 2 Ne. 25:1–5;
Morm. 8:23.
b 3 Ne. 16:17–20;
23:1–3.

säger jag er att när de fullbordas är tiden inne att fullborda det ^aförbund som Fadern har slutit med sitt folk, o Israels hus.

13 Och då ska ^aåterstoden, som ska ^bskingras över jordens yta, ^csamlas in från öster och från väster och från söder och från norr. Och de ska bringas till ^dkunskapen om Herren, sin Gud, som har återlöst dem.

14 Och Fadern har befallt mig att ge er detta ^aland till er arvedel.

15 Och jag säger er att om icke-judarna inte ^aomvänder sig efter den välsignelse som de ska få, sedan de har skingrat mitt folk –

16 då ska ni, som är en återstod av Jakobs hus, gå fram bland dem. Och ni ska vara mitt ibland dem som ska vara många, och ni ska vara bland dem som ett lejon bland skogens djur och som ett ungt ^alejon bland får-hjordar, vilket, om det går in bland dem, både ^btrampar ner och sliter i stycken, och ingen kan rädda dem.

17 Din hand ska lyftas mot dina motståndare, och alla dina fiender ska utrotas.

18 Och jag ska ^asamla mitt folk som en man samlar sina kärvar på loggolvet.

19 För jag ska bereda mitt folk med vilket Fadern har slutit förbund, ja, jag ska göra ditt ^ahorn till järn, och jag ska göra dina hovar till mässing. Och du ska krossa många folk, och jag ska helga deras byte åt Herren och deras ägodelar åt hela jordens Herre. Och se, jag är den som gör det.

20 'Och det ska ske, säger Fadern, att min rättvisas ^asvärd ska hänga över dem på den dagen, och om de inte omvänder sig ska det falla på dem, säger Fadern, ja, på alla icke-judarnas nationer.'

21 Och det ska ske att jag ska befästa mitt ^afolk, o Israels hus.

22 Och se, detta folk ska jag befästa i detta land för att fullborda ^aförbundet som jag slöt med er fader Jakob. Och det ska bli ett ^bnytt Jerusalem. Och himlens styrkor ska vara mitt ibland detta folk, ja, ^cjag själv ska vara mitt ibland er.

23 Se, jag är den om vilken Mose talade då han sa: 'En profet som är lik mig ska Herren, er Gud, låta uppresa ur era bröders led. Honom ska ni höra i allt vad han säger till er. Och det ska ske att varje själ som inte lyssnar till den profeten ska avskäras från folket.'

12a 3 Ne. 15:7–8.

13a 3 Ne. 16:11–12;
21:2–7.

b HFS Israel – Israels
förskingring.

c HFS Israel – Israels
insamling.

d 3 Ne. 16:4–5.

14a HFS Utlovade landet.

15a 3 Ne. 16:10–14.

16a Morm. 5:24;

L&F 19:27.

b Mika 5:8–9;
3 Ne. 16:14–15; 21:12.

18a Mika 4:12.

19a Mika 4:13.

20a 3 Ne. 29:4.

21a 3 Ne. 16:8–15.

22a 1 Mos. 49:22–26;

L&F 57:2–3.

b Jes. 2:2–5;

3 Ne. 21:23–24;

Eth. 13:1–12;

L&F 84:2–4.

HFS Nya Jerusalem.

c Jes. 59:20–21;

Mal. 3:1;

3 Ne. 24:1.

23a 5 Mos. 18:15–19;

Apq. 3:22–23;

1 Ne. 22:20–21.

24 Sannerligen säger jag er att "alla profeterna från Samuel och de som kom efter honom, alla som har talat, har vittnat om mig.

25 Och se, ni är profeternas barn, och ni är av Israels hus. Och ni tillhör "förbundet som Fadern slöt med era fäder, då han sa till Abraham: 'Och ^bgenom din avkomma ska alla jordens släkter bli välsignade.'

26 Fadern har först upprest mig åt er och sänt mig att välsigna er genom att "vända var och en av er bort från er ondska, och detta eftersom ni är förbundets barn.

27 Och efter det att ni har välsignats fullbordar Fadern förbundet som han slöt med Abraham, då han sa: "Genom din avkomma ska alla jordens släkter bli välsignade" – genom att den Helige Anden utgjuts över icke-judarna genom mig, vilken välsignelse över ^bicke-judarna ska göra dem mäktigare än alla andra till att skingra mitt folk, o Israels hus.

28 'Och de ska bli ett "gissel för folket i detta land. Men om de, efter att ha tagit emot mitt evangeliums fullhet, förhärdar sina hjärtan mot mig ska jag återgälda deras ondska på deras egna huvuden, säger Fadern.

29 Och jag ska "komma ihåg förbundet som jag har slutit med mitt folk, och jag har slutit förbund med dem om att jag ska ^bsamla dem i min egen rätta tid, att jag åter ska ge dem till arvedel deras "fäders land, som är "Jerusalems land, som för evigt är deras utlovade land, säger Fadern.'

30 Och det ska ske att tiden kommer då mitt evangeliums fullhet ska predikas för dem.

31 Och de ska "tro på mig, att jag är Jesus Kristus, Guds Son, och ska be till Fadern i mitt namn.

32 Då ska deras "väktare upphäva sin röst, och med gemensam stämma ska de sjunga, för de ska se med egna ögon.

33 Då ska Fadern åter samla dem och ge dem Jerusalem till arveland.

34 Då ska de brista ut i jubel: "Sjung tillsammans, ni Jerusalems öde platser, för Fadern har tröstat sitt folk, han har återlöst Jerusalem.

35 Fadern har blottat sin heliga arm inför alla nationers ögon, och alla jordens ändar ska se Faderns frälsning, och Fadern och jag är ett.

36 Och då ska det uppfyllas som är skrivet: "Vakna upp, vakna åter upp och kläd dig i

24a Apg. 3:24–26;

1 Ne. 10:5;

Jakob 7:11.

25a HFS Abrahams förbund.

b 1 Mos. 12:1–3;

22:18.

26a Ords. 16:6.

27a Gal. 3:8;

2 Ne. 29:14;

Ab. 2:9.

b 3 Ne. 16:6–7.

28a 3 Ne. 16:8–9.

29a Jes. 44:21;

3 Ne. 16:11–12.

b HFS Israel – Israels insamling.

c Amos 9:14–15.

d HFS Jerusalem.

31a 3 Ne. 5:21–26;

21:26–29.

32a Jes. 52:8;

3 Ne. 16:18–20.

HFS Vakta, väktare.

34a Jes. 52:9.

36a Jes. 52:1–3;

L&F 113:7–10.

HFS Sion.

styrka, o Sion. Kläd dig i vackra kläder, o Jerusalem, du heliga stad, för hädanefter ska ingen oomskuren eller oren komma in i dig.

37 Skaka stoftet av dig, stå upp, inta din plats, o Jerusalem. Lös dig från banden om din hals, o fångna dotter Sion.

38 För så säger Herren: "Ni har sålt er för intet, och ni ska återlösas utan pengar."

39 Sannerligen, sannerligen säger jag er att mitt folk ska känna mitt namn. Ja, på den dagen ska de veta att jag är den som talar.

40 Och då ska de säga: "Hur ljuvliga på bergen är inte hans fötter som bringar glädjebud till dem som ^bförkunnar frid, som bringar glädjebud till dem om det som är gott, som förkunnar frälsning, som säger till Sion: "Din Gud regerar!"

41 Och då ska ett rop gå ut: "Bort, bort, dra ut därifrån, rör inte det som är ^borent, dra ut från hennes mitt. Var ^crena, ni som bär Herrens kärsl.

42 För ni ska varken ^adra ut med hast eller dra ut i flykt, för Herren ska gå framför er, och Israels Gud ska vara er eftertrupp.

43 Se, min tjänare ska handla klokt, han ska bli upphöjd och lovprisad och vara mycket högt uppsatt.

44 Liksom många häpnade

över dig – hans utseende var så vanställt, mer än någon människas, och hans gestalt mer än människors söners –

45 så ska han "bestänka många nationer. Kungarna ska tillsluta sina munnar på grund av honom, för det som inte har blivit berättat för dem ska de se, och det som de inte har hört ska de förstå.'

46 Sannerligen, sannerligen säger jag er: Allt detta ska förvisso ske, alldeles som Fadern har befallt mig. Då ska detta förbund som Fadern har slutit med sitt folk fullbordas, och då ska "Jerusalem åter befolkas av mitt folk, och det ska vara deras arveland.

KAPITEL 21

Israel ska insamlas när Mormons bok kommer fram – Icke-judarna ska befästas som ett fritt folk i Amerika – De ska bli frälsta om de tror och lyder, annars kommer de att avskäras och förgöras – Israel ska bygga Nya Jerusalem, och de förlorade stammarna kommer att återvända. Omkring 34 e.Kr.

OCH sannerligen säger jag er: Jag ger er ett tecken så att ni kan veta "tiden när detta ska ske – när jag ska samla in mitt folk, o Israels hus, från dess långa förskingring och åter upprätta mitt Sion bland dem.

2 Och se, detta är det jag ska

40a Jes. 52:7;
Nah. 1:15;
Mosiiah 15:13–18;
L&F 128:19.
b Mark. 13:10;

1 Ne. 13:37.
41a Jes. 52:11–15.
b HFS Ren och oren.
c L&F 133:5.
42a 3 Ne. 21:29.

45a Jes. 52:15.
46a Eth. 13:5, 11.
21 1a HFS Sista dagarna,
sista tiden.

ge er som ett tecken – för sannerligen säger jag er att när detta som jag förkunnar för er, och som jag framdeles själv ska förkunna för er, och genom den Helige Andens kraft som ni ska få av Fadern, ska tillkännages för icke-judarna så att de kan få kunskap om detta folk som är en återstod av Jakobs hus, och om detta mitt folk, som ska skingras av dem,

3 sannerligen, sannerligen säger jag er, när "detta ska tillkännages för dem av Fadern och förmedelst Fadern komma från dem till er,

4 för det är enligt Faderns visdom att de ska bosätta sig i detta land och bli upprättade som ett "fritt folk genom Faderns makt, så att detta kan komma fram från dem till en återstod av era avkomlingar, så att det ^bförbund kan fullbordas som Fadern har slutit med sitt folk, o Israels hus,

5 ja, när dessa händelser och de händelser som framdeles ska äga rum bland er kommer fram "från icke-judarna till era ^bavkomlingar, som ska nedsjunka i otro på grund av ondska,

6 för det är på så sätt Fadern behagar att det ska komma fram från "icke-judarna, så att han kan visa sin makt för icke-judarna,

i avsikt att icke-judarna, om de inte förhårdar sina hjärtan, ska kunna omvända sig och komma till mig och bli döpta i mitt namn och få kunskap om de sanna lärosatserna i min lära och bli ^bräknade bland mitt folk, o Israels hus,

7 ja, när detta sker, när dina "avkomlingar börjar få kunskap om detta – då ska det vara ett tecken för dem, så att de kan veta att Faderns verk redan har påbörjats för att fullborda det förbund som han har slutit med det folk som är av Israels hus.

8 Och när den dagen kommer ska det ske att kungar ska tillsluta sina minnar, för det som inte blivit berättat för dem ska de se, och det som de inte hört ska de förstå.

9 För på den dagen ska Fadern för min skull utföra ett verk som ska vara ett "stort och förunderligt verk bland dem, och det ska finnas sådana bland dem som inte kommer att tro det, trots att en människa ska förkunna det för dem.

10 Men se, min tjänares liv ska vara i min hand. Därför ska de inte skada honom, fastän han blir "vanställd på grund av dem. Dock ska jag hela honom, för jag ska visa dem att ^bmin visdom är större än djävulens list.

3a Eth. 4:17;
JS-H 1:34–36.
4a 1 Ne. 13:17–19;
L&F 101:77–80.
b Morm. 5:20.
HFS Abrahams
förbund.
5a 3 Ne. 26:8.

b 2 Ne. 30:4–5;
Morm. 5:15;
L&F 3:18–19.
6a 1 Ne. 10:14;
Jakob 5:54;
3 Ne. 16:4–7.
b Gal. 3:7, 29;
3 Ne. 16:13;

Abr. 2:9–11.
7a 3 Ne. 5:21–26.
9a Jes. 29:14; Apg. 13:41;
1 Ne. 22:8.
HFS Evangeliets
återställelse.
10a L&F 135:1–3.
b L&F 10:43.

11 Därför ska det ske att de som inte tror på de ord som jag, som är Jesus Kristus, talar, vilka Fadern befäller "honom att föra fram till icke-judarna, och ger honom makt att föra fram till icke-judarna (det ska ske just såsom Mose sa), de ska ^bavskäras från mitt folk som tillhör förbundet.

12 Och mitt folk som är en återstod av Jakob ska vara bland icke-judarna, ja, mitt ibland dem som ett "lejon ibland skogens djur, som ett ungt lejon bland fårhjordar, vilket, om det går in bland dem, både ^btrampar ner och sliter i stycken, och ingen kan rädda dem.

13 Deras hand ska vara upplyft över deras motståndare, och alla deras fiender ska utrotas.

14 'Ja, ve icke-judarna om de inte "omvänder sig. För det ska ske på den dagen, säger Fadern, att jag ska utrota era hästar ur er mitt, och jag ska förstöra era vagnar.

15 Och jag ska utplåna städerna i ert land och riva ner alla era fästen.

16 Och jag ska utrota all trolldom ur ert land, och ni ska inte längre ha några spåmän.

17 Era "avgudabilder ska jag också utplåna liksom era bildstoder ur er mitt, och ni ska inte längre tillbe era händers verk.

18 Och jag ska upprycka era

lundar ur er mitt. På samma sätt ska jag förgöra era städer.

19 Och det ska ske att alla "lögner och bedrägerier och all avund och alla strider och allt prästvalde och allt hor ska avskaffas.

20 För det ska ske, säger Fadern, att de som på den dagen inte omvänder sig och kommer till min älskade Son, dem ska jag avskära från mitt folk, o Israels hus.

21 Och jag ska utgjuta min hämnd och min vrede över dem på samma sätt som över hedningen, på ett sätt som de aldrig har hört talas om.

22 Men om de omvänder sig och hörsammar mina ord och inte förhärdar sina hjärtan ska jag "upprätta min kyrka ibland dem, och de ska tas in i förbundet och bli ^bräknade bland denna återstod av Jakob, åt vilka jag har gett detta land som arvedel.'

23 Och de ska bistå mitt folk, återstoden av Jakob, och även alla dem av Israels hus som ska komma, så att de kan bygga en stad som ska kallas "Nya Jerusalem.

24 Och sedan ska de bistå mitt folk, så att de som är kring-spridda över hela landets yta kan insamlas till Nya Jerusalem.

25 Och då ska "himlens makt komma ner bland dem, och

11a 2 Ne. 3:6–15;
Morm. 8:16, 25.
b L&F 1:14.

12a Mika 5:8–15;
3 Ne. 20:16.

b 3 Ne. 16:13–15.

14a 2 Ne. 10:18; 33:9.

17a 2 Mos. 20:3–4;
Mosiah 13:12–13;
L&F 1:16.
HFS Avgudadyrkan.

19a 3 Ne. 30:2.

22a HFS Tidsutdelning.

b 2 Ne. 10:18–19;

3 Ne. 16:13.

23a 3 Ne. 20:22;

Eth. 13:1–12.

HFS Nya Jerusalem.

25a 1 Ne. 13:37.

även ^bjag ska vara mitt ibland dem.

26 Och då ska Faderns verk påbörjas, ja, på den dagen när detta evangelium ska predikas bland återstoden av detta folk. Sannerligen säger jag er att på den dagen ska Faderns verk ^apåbörjas bland alla de förskingrade av mitt folk, ja, även bland de stammar som har varit ^bförlorade och som Fadern har fört ut ur Jerusalem.

27 Ja, verket ska påbörjas bland alla de ^aförskingrade av mitt folk med att Fadern bereder vägen varigenom de kan komma till mig, så att de kan åkalla Fadern i mitt namn.

28 Ja, och då ska verket påbörjas med att Fadern bland alla nationer bereder vägen varigenom hans folk kan ^asamlas hem till sitt arveland.

29 Och de ska gå ut från alla nationer. Och de ska varken dra ut med ^ahast eller dra ut i flykt, för ^bjag ska gå framför dem, säger Fadern, och jag ska vara deras eftertrupp’.

KAPITEL 22

I de sista dagarna ska Sion och hennes stavar upprättas, och Israel ska insamlas i barmhärtighet och mildhet – De ska triumfera – Jämför Jesaja 54. Omkring 34 e.Kr.

OCH då ska det som är skrivet ske: ‘Sjung, du ofruktsamma, du som inte födde. Brist ut i ^asång och ropa högt, du som inte led födslovåndor. För fler är den ensammas barn än den gifta hustruns barn, säger Herren.

2 Utvidga platsen för ditt tält och låt dem spänna ut dina boningars tältdukar, spara inte. Förläng dina linor och stärk dina ^astavar.

3 För du ska bryta fram åt höger och åt vänster, och dina avkomlingar ska ärva ^aicke-judarna och befolka de öde städerna.

4 Frukta inte, för du ska inte känna skam. Var inte heller förlägen, för du ska inte ^abringas på skam. För du ska glömma din ungdoms skam och ska inte komma ihåg din ungdoms vanära och ska inte längre minnas ditt änkestånds vanära.

5 För din skapare, din man, Härskarornas Herre är hans namn, och din Återlösare, Israels Helige – hela jordens Gud ska han kallas.

6 För Herren har kallat dig som en övergiven och i anden sorgsen kvinna, och en ungdomshustru då du blev förskjuten, säger din Gud.

7 För ett litet ögonblick övergav jag dig, men i stor barmhärtighet ska jag insamla dig.

8 I kortvarig vrede dolde

25b Jes. 2:2–4;

3 Ne. 24:1.

26a 1 Ne. 14:17;

3 Ne. 21:6–7.

b HFS Israel – Israels tio

förlorade stammar.

27a 3 Ne. 16:4–5.

28a HFS Israel – Israels

insamling.

29a Jes. 52:12;

3 Ne. 20:42.

22 1a HFS Sjunga, sång.

2a HFS Stav.

3a HFS Icke-judar.

4a 2 Ne. 6:7, 13.

jag mitt ansikte för dig för ett ögonblick, men med evig godhet ska jag "förbarma mig över dig, säger Herren, din Återlösare.

9 För "detta är för mig som ^bNoas vatten, för liksom jag har svurit att Noas vatten inte mer ska komma över jorden, så har jag svurit att jag inte ska vredgas på dig.

10 För "bergen ska vika undan och höjderna tas bort, men min godhet ska inte ^bvika ifrån dig, inte heller ska förbundet om min frid tas bort, säger Herren som förbarmar sig över dig.

11 O du plågade, som kastas hit och dit av stormar utan att bli tröstad! Se, med klara färger ska jag lägga dina "stenar och lägga dina grundvalar med safirer.

12 Och jag ska göra dina fönster av agater och dina portar av rubiner och dina ringmurar av ädla stenar.

13 Och "alla dina barn ska undervisas av Herren, och stor blir dina barns frid.

14 I "rättfärdighet ska du bli befäst. Du ska vara långt ifrån förtryck, för du ska inte frukta, och långt ifrån förskräckelse, för den ska inte komma dig nära.

15 Se, förvisso ska de samla sig mot dig, men inte på grund av mig. Var och en som samlar sig mot dig ska falla för din skull.

16 Se, jag har skapat smeden som blåser på kolen i elden och skapar ett redskap för sitt arbete, och jag har skapat förärvaren till att förstöra.

17 Inget vapen som smids mot dig ska ha framgång. Och varje tunga som smädar dig till doms ska du fördöma. Detta är Herr-ens tjänares arvedel, och deras rättfärdighet är av mig, säger Herren.'

KAPITEL 23

Jesus bekräftar Jesajas ord – Han befäller mängden att utforska profeterna – Lamaniten Samuels ord om uppståndelsen läggs till deras uppteckningar. Omkring 34 e.Kr.

OCH se, nu säger jag er att ni borde "utforska dessa uppteckningar. Ja, en befallning ger jag er att ni noggrant ska utforska dessa uppteckningar, för ^bJesajas ord är stora.

2 För han talade förvisso om allt som rör mitt folk som är av Israels hus. Därför måste det nödvändigtvis vara så att han även måste tala till icke-judarna.

3 Och allt som han talade har skett, och "ska ske, i enlighet med de ord han talade.

4 Ge därför akt på mina ord. Skriv det som jag har sagt er, och i enlighet med Faderns tid och vilja ska det komma fram till icke-judarna.

8a HFS Barmhärtigt, barmhärtighet.

9a Jes. 54:9.

b HFS Floden på Noas tid.

10a Jes. 40:4.

b Ps. 94:14;

L&F 35:25.

11a Upp. 21:18–21.

13a Jer. 31:33–34.

14a HFS Rättfärdig, rättfärdighet.

23 1a HFS Skrifterna.

b 2 Ne. 25:1–5;

Morm. 8:23.

HFS Jesaja.

3a 3 Ne. 20:11–12.

5 Och var och en som hörsammar mina ord och omvänder sig och blir döpt, han ska bli frälst. Utforska "profeterna, för det är många som vittnar om detta."

6 Och nu hände det sig att när Jesus hade sagt dessa ord talade han åter till dem, sedan han för dem förklarat alla de skrifter de hade tagit emot. Han sa till dem: "Se, jag vill att ni ska skriva andra skrifter, som ni inte har skrivit."

7 Och det hände sig att han sa till Nephi: "Ta fram den upp-teckning som ni har fört."

8 Och när Nephi hade tagit fram upp-teckningarna och lagt dem framför honom betraktade han dem och sa:

9 "Sannerligen säger jag er: Jag befallde min tjänare, ^alaman-iten Samuel, att han skulle vittna för detta folk, att den dag då Fadern skulle förhårliga sitt namn i mig var det ^bmånga ^cheliga som skulle ^duppstå från de döda och visa sig för många och betjäna dem." Och han sa till dem: "Var det inte så?"

10 Och hans lärjungar svarade honom och sa: "Jo, Herre, Samuel profeterade enligt dina ord, och de blev alla uppfyllda."

11 Och Jesus sa till dem: "Hur kommer det sig att ni inte har skrivit om detta att många heliga uppstod och visade sig för många och betjänade dem?"

12 Och det hände sig att Nephi kom ihåg att detta inte hade skrivits.

13 Och det hände sig att Jesus befallde att det skulle skrivas. Därför blev det skrivet enligt hans befallning.

14 Och nu hände det sig att när Jesus hade "förklarat alla skrifterna i deras helhet, som de hade skrivit, befallde han dem att de skulle undervisa om det som han hade förklarat för dem.

KAPITEL 24

Herrens budbärare ska bana vägen för Kristi andra ankomst – Kristus ska sitta till doms – Israel befalls att betala tionde och offergåvor – En minnesbok förs – Jämför Malaki 3. Omkring 34 e.Kr.

OCH det hände sig att han befallde dem att skriva de ord som Fadern hade gett till Malaki och som han skulle säga till dem. Och det hände sig att sedan de skrivits ner förklarade han dem. Och dessa är de ord som han talade till dem och sa: "Så sa Fadern till Malaki: 'Se, jag ska sända min ^abudbärare, och han ska bereda vägen för mig. Och Herren ni söker ska plötsligt komma till sitt tempel, ja, förbundets sändebud som ni gläds över, se, han kommer, säger Härskarornas Herre.

2 Men vem kan ^authärda den dag då han kommer, och vem

^{5a} Luk. 24:25–27.

^{9a} Hel. 13:2.

^b Hel. 14:25.

^c HFS Helig.

^d Matt. 27:52–53.

HFS Uppståndelse.

^{14a} Luk. 24:44–46.

24 ^{1a} L&F 45:9.

^{2a} 3 Ne. 25:1.

ska bestå när han visar sig? För han är som ^bguldsmedens eld och som tvättarnas såpa.

3 Och han ska sitta som en som smälter och renar silver, och han ska rena ^aLevis söner och luttra dem som guld och silver så att de kan ^boffra ett offer åt Herren i rättfärdighet.

4 Då ska Judas och Jerusalems offer vara behagliga för Herren som i forna dagar och som i gångna år.

5 Och jag ska komma till er för att hålla dom, och jag ska vara ett ivrigt vittne mot trollkarlar och mot äktenskapsbrytare och mot dem som svär falskt och mot dem som vägrar arbetaren hans lön eller förtrycker änkan och den ^afaderlöse och som avvisar främlingen och inte fruktar mig, säger Härskarornas Herre.

6 För jag är Herren, jag förändras inte. Därför har ni, Jakobs söner, inte förtärts.

7 Ända sedan era faders dagar har ni ^aavvikit från mina förordningar och har inte hållit dem. ^bÅtervänd till mig, och jag ska återvända till er, säger Härskarornas Herre. Men ni säger: "På vad sätt ska vi återvända?"

8 Ska en människa stjäla från Gud? Ändå har ni stulit från mig. Men ni frågar: "På vad sätt har vi stulit från dig?" I fråga om ^ationde och ^boffergåvor.

9 Ni har förbannats med en förbannelse eftersom ni har stulit från mig, ja, hela detta folk.

10 För alla ^ationden till för rådshuset så att det finns mat i mitt hus, och pröva mig nu härmed, säger Härskarornas Herre, och se om jag inte för er öppnar himlens fönster och utgiuter över er en sådan ^bvälsignelse att det inte finns plats nog att ta emot den.

11 Och jag ska skarpt tillrätta-visa förstöraren för er skull, och han ska inte mer fördärva er marks frukter. Inte heller ska era vinstocker fälla sin frukt i förtid på fälten, säger Härskarornas Herre.

12 Och alla nationer ska kalla er välsignade, för ni ska vara ett ljuvligt land, säger Härskarornas Herre.

13 Era ord har varit hårda mot mig, säger Herren. Ändå säger ni: "Vad har vi talat emot dig?"

14 Ni har sagt: "Det är fåfängt att tjäna Gud, och vad nytta har vi av att vi har iakttagit hans förordningar och av att vi har gått ångerfulla inför Härskarornas Herre?"

15 Och nu kallar vi de högmodiga lyckliga, ja, de som gör vad ogudaktigt är får framgång. Ja, de som frestar Gud kommer undan med det."

16 Sedan ^atalade de som fruktade Herren ofta med

2b Sak. 13:9;
L&F 128:24.
HFS Jorden –
Jordens rening;
Kristi andra ankomst.
3a 5 Mos. 10:8;
L&F 84:31–34.

b L&F 13.
5a Jak. 1:27.
7a HFS Avfall.
b Hel. 13:11;
3 Ne. 10:6;
Moro. 9:22.
8a HFS Tionde.

b HFS Offergåva.
10a L&F 64:23; 119.
b HFS Välsigna,
välsignad,
välsignelse.
16a Moro. 6:5.

varandra, och Herren lyssnade och hörde. Och en ^bminnesbok skrevs inför honom om dessa som fruktade Herren och som tänkte på hans namn.

17 Och de ska vara mina, säger Härskarornas Herre, på den dag då jag ^ainsamlar mina ädelstenar. Och jag ska skona dem såsom en man skonar sin egen son som tjänar honom.

18 Då ska ni vända om och ^ainse skillnaden mellan den rättfärdige och den ogudaktige, mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.

KAPITEL 25

Vid Kristi andra ankomst ska de högmodiga och ogudaktiga brinna som stubb – Elia ska återvända före den stora och fruktansvärda dagen – Jämför Malaki 4. Omkring 34 e.Kr.

FÖR se, dagen kommer som ska ^abrinna som en ugn. Och alla de ^bhögmodiga, ja, alla de som handlar ogudaktigt, ska bli som stubb, och dagen som kommer ska bränna upp dem, säger Härskarornas Herre, så att varken rot eller gren ska lämnas kvar av dem.

2 Men för er som fruktar mitt

namn ska ^aRättfärdighetens Son stå upp med läkedom i sina vingar. Och ni ska gå ut och ^bväxa upp som ^ckalvar i båset.

3 Och ni ska ^atrampa ner de ogudaktiga, för de ska vara aska under era fotsulor på den dag då jag ska göra detta, säger Härskarornas Herre.

4 Kom ihåg min tjänare Moses lag som jag gav honom på ^aHoreb för hela Israel tillsammans med stadgarna och lagarna.

5 Se, jag ska sända er profeten ^aElia innan Herrens ^bstora och fruktansvärda dag kommer.

6 Och han ska ^avända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, så att jag inte kommer och slår jorden med en förbannelse.' ”

KAPITEL 26

Jesus förklarar allt från begynnelsen till änden – Spädbarn och barn uttalar förunderliga ting som inte kan skrivas – De som tillhör Kristi kyrka har allt gemensamt mellan sig. Omkring 34 e.Kr.

OCH nu hände det sig att när Jesus hade sagt detta förklarade han det för mängden, och han förklarade allting för dem, både stort och smått.

16b L&F 85:9;
Mose 6:5.
HFS Minnesbok.
17a L&F 101:3.
18a HFS Urskillningens gåva.
25 1a Jes. 24:6;
1 Ne. 22:15;
3 Ne. 24:2;
L&F 29:9;
64:23–24; 133:64;

JS–H 1:37.
HFS Jordan – Jordens rening.
b 2 Ne. 20:33.
HFS Högmod.
2a Eth. 9:22.
b L&F 45:58.
c Amos 6:4;
1 Ne. 22:24.
3a 3 Ne. 21:12.
4a 2 Mos. 3:1–6.

5a 2 Kung. 2:1–2;
L&F 2:1; 110:13–16;
128:17–18.
HFS Besegla, besegling;
Elia;
Frälsning för de döda.
b HFS Kristi andra ankomst.
6a L&F 2:2.

2 Och han sa: "Dessa skrifter som ni inte hade hos er befallde Fadern att jag skulle ge er, för det var enligt hans visdom att de skulle ges åt framtida släkten."

3 Och han förklarade allting, ända från begynnelsen till den tid då han ska komma i sin "härlighet – ja, allt som ska hända på jordens yta ända till dess ^belementen ska smälta av glödande hetta, och jorden ska ^crullas ihop som en bokrulle, och himlarna och jorden ska förgå,

4 och ända fram till den "stora och yttersta dagen när alla folk och alla släkter, nationer och tungomål ska ^bstå inför Gud för att dömas efter sina gärningar, vare sig de är goda eller de är onda –

5 om de är goda till det "eviga livets uppståndelse och om de är onda till fördörelsens uppståndelse. Dessa står jämsides, den ena på den ena sidan och den andra på den andra sidan, enligt den barmhärtighet och den ^brättvisa och den helighet som är i Kristus, som var till "före världens begynnelse.

6 Och i denna bok kan inte skrivas ens en "hundra del av det som Jesus i sanning lärde mängden.

7 Men se, "Nephis plåtar innehåller större delen av det som han lärde folket.

8 Och detta, som utgör en mindre del av det som han lärde folket, har jag skrivit. Och jag har skrivit det i avsikt att det åter ska kunna föras till detta folk "från icke-judarna enligt de ord som Jesus har talat.

9 Och när de har tagit emot detta, vilket är nödvändigt att de ska få först för att pröva deras tro, och om så är att de verkligen tror detta, då ska det som är "större uppenbaras för dem.

10 Och om så är att de inte vill tro detta, då ska det som är större "hållas tillbaka från dem till deras fördömelse.

11 Se, jag stod i begrepp att skriva allt som stod inristat på Nephis plåtar, men Herren förbjöd det och sa: "Jag ska "pröva mitt folks tro."

12 Därför skriver jag, Mormon, det som blivit mig befallt av Herren. Och nu slutar jag, Mormon, mina ord och fortsätter att skriva det som blivit mig befallt.

13 Därför vill jag att ni ska förstå att Herren verkligen undervisade folket under tre dagars

26 2a dvs Mal. 3–4, citeras i 3 Ne. 24–25.

3a HFS Jesus Kristus – Jesu Kristi härlighet.

b Amos 9:13;
2 Petr. 3:10, 12;
Morm. 9:2.
HFS Jorden – Jordens rening; Världen – Världens ände.

c Morm. 5:23.

4a Hel. 12:25;

3 Ne. 28:31.

b Mosiah 16:10–11.

HFS Domen, den yttersta.

5a Dan. 12:2;

Joh. 5:29.

b HFS Rättvisa.

c Eth. 3:14.

HFS Jesus

Kristus – Kristus i föruttillvaron.

6a Joh. 21:25;

3 Ne. 5:8.

7a HFS Plåtar.

8a 3 Ne. 21:5–6.

9a Eth. 4:4–10.

10a Alma 12:9–11.

11a Eth. 12:6.

tid. Och därefter ^avisade han sig ofta för dem och ^bbröt ofta bröd och välsignade det och gav det till dem.

14 Och det hände sig att han undervisade och betjänade mängdens ^abarn, om vilken har talats, och han ^blöste deras tungor, och de talade stora och förunderliga ting till sina fäder, ännu större än dem han hade uppenbarat för folket, och han löste deras tungor så att de kunde uttrycka sig.

15 Och det hände sig att sedan han uppstigit till himlen – sedan han för andra gången visat sig för dem och hade gått till Fadern, sedan han ^abotat alla deras sjuka och deras lama och öppnat deras blindas ögon och öppnat deras dövas öron, och i sanning utfört all slags helbräddagörelse bland dem och uppväckt en man från de döda och hade uppenbarat sin makt för dem och uppstigit till Fadern –

16 se, då hände det sig nästa dag att mängden samlades, och de både såg och hörde dessa barn. Ja, till och med ^aspädbarn öppnade sina munnar och uttalade förunderliga ting, och det de uttalade blev förbjudet för någon människa att skriva.

17 Och det hände sig att alltifrån den stunden började

de ^alärjungar som Jesus hade utvalt att ^bdöpa och undervisa alla som kom till dem. Och alla som döptes i Jesu namn fylldes av den Helige Anden.

18 Och många av dem såg och hörde utsägliga ting som det ^ainte är tillåtet att skriva.

19 Och de undervisade och betjänade varandra. Och de hade ^aallting ^bgemensamt ibland sig, och alla handlade rättvist mot varandra.

20 Och det hände sig att de gjorde allt just såsom Jesus hade befallt dem.

21 Och de som döptes i Jesu namn kallades ^aKristi kyrka.

KAPITEL 27

Jesu befaller dem att kalla kyrkan efter hans namn – Hans mission och försoningsoffer utgör hans evangelium – Människorna befalls att omvända sig och bli döpta så att de kan bli heliggjorda genom den Helige Anden – De ska vara sådana som Jesus är. Omkring 34–35 e.Kr.

OCH det hände sig att när Jesu lärjungar reste omkring och predikade det som de hade både hört och sett och döpte i Jesu namn, hände det sig att lärjungarna samlades och ^aför-
enades i mäktig bön och ^bfasta.

2 Och Jesus ^avisade sig åter

13a Joh. 21:14.
b 3 Ne. 20:3–9.
HFS Sakramentet.
14a 3 Ne. 17:11–12.
b Alma 32:23;
3 Ne. 26:16.
15a 3 Ne. 17:9.
HFS Bota; Underverk.

16a Matt. 11:25.
17a 3 Ne. 19:4–13.
b 4 Ne. 1:1.
18a 3 Ne. 26:11.
19a 4 Ne. 1:3.
b HFS Helga,
helgelselagen.
21a Mosiah 18:17.

HFS Jesu Kristi kyrka.
27 1a L&F 29:6.
b Alma 6:6.
HFS Fasta.
2a 3 Ne. 26:13.
HFS Jesus Kristus –
Kristus har visat
sig efter sin död.

för dem, för de bad till Fadern i hans namn. Och Jesus kom och stod mitt ibland dem och sa till dem: "Vad vill ni att jag ska ge er?"

3 Och de sa till honom: "Herre, vi vill att du talar om för oss det namn varmed vi ska kalla denna kyrka, för det förekommer ordstrider bland folket om detta."

4 Och Herren sa till dem: "Sannerligen, sannerligen säger jag er: Hur kommer det sig att folket knotar och tvistar om detta?"

5 Har de inte läst skrifterna, vilka säger att ni måste ta på er "Kristi namn, vilket är mitt namn? För vid det namnet ska ni bli kallade på den yttersta dagen.

6 Och var och en som tar på sig mitt namn och "håller ut intill änden ska bli frälst på den yttersta dagen.

7 Vad ni än gör ska ni därför göra i mitt namn. Därför ska ni kalla kyrkan efter mitt namn, och ni ska åkalla Fadern i mitt namn så att han välsignar kyrkan för min skull.

8 Och hur kan det vara "min kyrka om den inte kallas efter mitt namn? För om en kyrka kallas efter Moses namn, så är det Moses kyrka. Och om den kallas efter en människas namn, så är det en människas kyrka. Men om den kallas efter

mitt namn så är det min kyrka, om så är att de är byggda på mitt evangelium.

9 Sannerligen säger jag er att ni är byggda på mitt evangelium. Därför ska ni kalla vad ni än kallar efter mitt namn. Om ni därför åkallar Fadern för kyrkan så ska Fadern höra er, om ni gör det i mitt namn.

10 Och om så är att kyrkan är byggd på mitt evangelium då ska Fadern uppenbara sina egna gärningar i den.

11 Men om den inte är byggd på mitt evangelium utan är byggd på människors verk, eller på djävulens verk, sannerligen säger jag er: De gläds åt sitt verk en tid, och så småningom kommer slutet, och då "huggs de ner och kastas i elden från vilken det inte finns någon återvändo.

12 För deras gärningar "följer dem, och det är för sina gärningars skull som de huggs ner. Kom därför ihåg det som jag har talat till er.

13 Se, jag har gett er mitt "evangelium, och detta är det evangelium som jag har gett er – att jag kom till världen för att göra ^bmin Faders vilja, därför att min Fader sände mig.

14 Och min Fader sände mig för att jag skulle kunna "lyftas upp på korset, och så att jag, sedan jag lyfts upp på korset

5a HFS Jesus Kristus –
Nödvändigheten
av att ta på oss
Kristi namn.

6a 3 Ne. 15:9.

8a L&F 115:4.

b HFS Jesus Kristus –
Kyrkans och
församlingens
huvud.

11a Alma 5:52.

12a Upp. 14:13;

L&F 59:2.

13a L&F 76:40–42.

HFS Evangeliet.

b Joh. 6:38–39.

14a 1 Ne. 11:32–33;

Mose 7:55.

skulle kunna ^bdra alla människor till mig, för att människorna, liksom jag hade lyfts upp av människor, på samma sätt skulle lyftas upp av Fadern för att stå inför mig för att ^cdömas efter sina gärningar, vare sig de är goda eller de är onda.

15 Och av denna anledning har jag blivit ^aupplyft. Därför ska jag enligt Faderns makt dra alla människor till mig så att de kan dömas efter sina gärningar.

16 Och det ska ske att var och en som ^aomvänder sig och blir ^bdöpt i mitt namn ska bli mättad. Och om han ^chåller ut intill änden, se, då ska jag hålla honom utan skuld inför min Fader den dag då jag ska stå för att döma världen.

17 Och den som inte håller ut intill änden, han är den som även ska huggas ner och kastas i elden, från vilken de inte kan återvända på grund av Faderns ^arättvisa.

18 Och detta är det ord som han har gett till människobarnen. Och av denna anledning uppfyller han de ord som han har gett, och han ljuger inte utan uppfyller alla sina ord.

19 Och ^ainget orent kan komma in i hans rike. Därför kommer ingenting in i hans

^bvila utom de som har ^ctvättat sina kläder i mitt blod genom sin tro och omvändelse från alla sina synder och genom sin trofasthet intill änden.

20 Och detta är befallningen: ^aOmvänd er, alla jordens ändar, och kom till mig och ^bbli döpta i mitt namn så att ni kan bli ^cheliggjorda genom att ta emot den Helige Anden, så att ni kan stå ^dobefläckade inför mig på den yttersta dagen.

21 Sannerligen, sannerligen säger jag er att detta är mitt evangelium, och ni vet vad ni måste göra i min kyrka, för de gärningar som ni har sett mig göra ska även ni göra. För det som ni har sett mig göra, det ska även ni göra.

22 Om ni därför gör detta är ni välsignade, för ni ska upphöjas på den yttersta dagen.

23 Skriv om det som ni har sett och hört, utom det som är ^aförbjudet.

24 Skriv om detta folks framtida gärningar, på samma sätt som det har skrivits om det som har varit.

25 För se, efter de böcker som har skrivits, och som kommer att skrivas, ska detta folk ^adömas, för genom dem ska deras ^bgärningar bli kända för människorna.

14^b Joh. 6:44;
2 Ne. 9:5;
L&F 27:18.
^c HFS Jesus Kristus –
Domare.
15^a HFS Försona,
försoning.
16^a HFS Omvända sig,
omvändelse.
^b HFS Dop, döpa.

^c 1 Ne. 13:37.
HFS Uthärda.
17^a HFS Rättvisa.
19^a Alma 11:37.
^b L&F 84:24.
HFS Vila.
^c Upp. 1:5; 7:14;
Alma 5:21, 27;
13:11–13.
20^a Eth. 4:18.

^b HFS Dop, döpa –
Dopet nödvändigt.
^c HFS Helgelse,
heliggörelse.
^d L&F 4:2.
23^a 3 Ne. 26:16.
25^a 2 Ne. 33:10–15;
Morm. ord 1:11.
^b 1 Ne. 15:32–33.

26 Och se, allt är "skrivet genom Fadern. Därför ska världen dömas utifrån de böcker som ska skrivas.

27 Och vet att "ni ska bli detta folks domare enligt den dom som jag ska ge er, vilken ska vara rättvis. Vad ^bslags män bör ni då vara? Sannerligen säger jag er: Sådana "som jag är.

28 Och nu "går jag till Fadern. Och sannerligen säger jag er: Vad ni än ber Fadern om i mitt namn ska bli er givet.

29 "Be därför, och ni ska få. Bulta, och det ska öppnas för er. För den som ber han får, och för den som bultar ska det öppnas.

30 Och se, nu är min glädje stor, ja, intill fullkomlighet på grund av er och även detta släktled. Och Fadern själv gläds, och även alla de heliga änglarna, tack vare er och detta släktled, för "ingen av dem är förlorad.

31 Se, jag vill att ni ska förstå, för jag menar dem av "detta släktled som ^blever nu. Och ingen av dem är förlorad och i dem har jag "glädjens fullhet.

32 Men se, jag sörjer över det "fjärde släktledet från detta släktled, för de förs bort i fångenskap av honom på samma sätt som förtappelsens son. För de kommer att sälja mig för silver och för guld och för det som

^bmal fördärvar och som tjuvar kan bryta sig in och stjäla. Och på den dagen ska jag hemsöka dem, ja, genom att återgälda deras gärningar på deras egna huvuden."

33 Och det hände sig att sedan Jesus slutat tala dessa ord sa han till sina lärjungar: "Gå in genom den "trånga porten, för trång är porten och smal är vägen som leder till liv, och få är de som finner den. Men vid är porten och bred är vägen som leder till död, och många är de som vandrar på den till dess natten kommer då ingen kan verka."

KAPITEL 28

Nio av de tolv lärjungarna önskar och lovas en arvedel i Kristi rike när de dör – De tre nephiterna önskar och får makt över döden så att de kan bli kvar på jorden till dess Jesus kommer tillbaka – De förvandlas och ser sådant som det inte är tillåtet att berätta, och de verkar nu bland människor. Omkring 34–35 e.Kr.

OCH det hände sig att när Jesus hade sagt dessa ord talade han till sina lärjungar, en efter en, och sa till dem: "Vad är det ni önskar av mig sedan jag har gått till Fadern?"

2 Och alla, utom tre, talade och

26a 3 Ne. 24:16.
HFS Livets bok.

27a 1 Ne. 12:9–10;
Morm. 3:19.

b HFS Jesus Kristus –
Jesu Kristi exempel.

c Matt. 5:48;
3 Ne. 12:48.

28a Joh. 20:17.

29a Matt. 7:7;
3 Ne. 14:7.

30a Joh. 17:12.

31a 3 Ne. 28:23.

b 3 Ne. 9:11–13; 10:12.

c HFS Glädje.

32a 2 Ne. 26:9–10;

Alma 45:10, 12.

b Matt. 6:19–21;

3 Ne. 13:19–21.

33a Matt. 7:13–14;

3 Ne. 14:13–14;

L&F 22.

sa: "Vi önskar att vår verksamhet, vartill du har kallat oss, ska vara över sedan vi har uppnått en människas fulla ålder, så att vi snart kan få komma till dig i ditt rike."

3 Han sa till dem: "Välsignade är ni eftersom ni har önskat detta av mig. Därför ska ni, sedan ni har uppnått sjuttio och två års ålder, få komma till mig i mitt rike, och hos mig ska ni finna "vila."

4 Och när han hade talat till dem vände han sig till de tre och sa till dem: "Vad vill ni att jag ska göra för er när jag har gått till Fadern?"

5 Och de sörjde i sina hjärtan, för de vågade inte säga honom vad de önskade.

6 Och han sa till dem: "Se, jag "känner era tankar, och ni har önskat det som ^bJohannes, min älskade, önskade av mig, han som var med mig i min verksamhet innan jag lyftes upp av judarna.

7 Därför är ni mer välsignade, för ni ska "aldrig smaka ^bdöden, utan ni ska leva och se alla Faderns verk bland människobarnen ända till dess allt har fullbordats enligt Faderns vilja, då jag ska komma i min härlighet med ^chimlens styrkor.

8 Och ni ska aldrig lida dödens smärta, utan när jag kommer i

min härlighet ska ni förändras från "dödlighet till ^bodödlighet i ett ögonblick. Och sedan ska ni bli välsignade i min Faders rike.

9 Och vidare ska ni inte känna smärta medan ni är i köttet och inte heller sorg utom för världens synder. Och allt detta ska jag göra på grund av det ni har önskat av mig, för ni har önskat att få "föra människosjälur till mig så länge världen består.

10 Och av denna anledning ska ni få "glädjens fullhet, och ni ska sitta ner i min Faders rike. Ja, er glädje ska vara fullständig, liksom Fadern har gett mig glädjens fullhet, och ni ska bli sådana som jag är, och jag är såsom Fadern, och Fadern och jag är ^bett.

11 Och den "Helige Anden vittnar om Fadern och mig, och Fadern ger människobarnen den Helige Anden tack vare mig."

12 Och det hände sig att när Jesus hade talat dessa ord vidrörde han var och en av dem med sitt finger, utom de tre som skulle bli kvar, och sedan avlägsnade han sig.

13 Och se, himlarna öppnades, och de "togs upp till himlen och såg och hörde utsägliga ting.

14 Och det blev dem "förbjudet att yttra sig om det. Inte heller

28 ^{3a} HFS Vila.

^{6a} Amos 4:13;
Alma 18:32.

^b Joh. 21:21–23;
L&F 7:1–4.

^{7a} 4 Ne. 1:14;
Morm. 8:10–11;
Eth. 12:17.

^b HFS Förvandlade
varelser.

^c 3 Ne. 20:22.

^{8a} 3 Ne. 28:36–40.
HFS Dödlig,
dödligheten.

^b HFS Odödlig,
odödlighet.

^{9a} Fil. 1:23–24;
L&F 7:5–6.

10a L&F 84:36–38.

^b Joh. 17:20–23.

11a 2 Ne. 31:17–21;
3 Ne. 11:32.

13a 2 Kor. 12:2–4.

14a L&F 76:114–116.

gavs de förmåga att yttra det som de såg och hörde.

15 Och om de var i kroppen eller utanför kroppen visste de inte, för det tycktes dem som om de hade blivit ^aförklarade, att de hade förändrats från denna kropp av kött till ett odödligt tillstånd så att de kunde se det som hör Gud till.

16 Men det hände sig att de åter undervisade på jorden. Men de undervisade inte om det som de hade hört och sett, på grund av den befallning som gavs dem i himlen.

17 Och om de var dödliga eller odödliga från dagen då de blivit förklarade vet jag inte.

18 Men så mycket vet jag, enligt den uppteckning som har skrivits, att de gick ut i hela landet och betjänade alla människor och upptogs i kyrkan alla som ville tro på deras predikan genom att döpa dem, och alla som blev döpta tog emot den Helige Anden.

19 Och de kastades i fängelse av dem som inte tillhörde kyrkan. Och ^afängelserna kunde inte behålla dem, för de rämnade.

20 Och de kastades ner i jorden. Men de slog jorden med Guds ord så att de genom hans ^amakt befriades ur jordens djup. Och därför kunde man inte gräva gropar djupa nog att behålla dem.

21 Och tre gånger kastades de i en ^augn och blev inte skadade.

22 Och två gånger kastades de i en ^agrop med vilda djur, och se, de lekte med djuren som ett barn med ett diande lamm och blev inte skadade.

23 Och det hände sig att de på detta sätt gick ut bland allt Nephis folk och predikade ^aKristi evangelium för alla människor i hela landet. Och dessa omvändes till Herren och upptogs i Kristi kyrka, och på så sätt blev människorna i ^bdetta släktled välsignade enligt Jesu ord.

24 Och nu slutar jag, Mormon, för en tid att tala om detta.

25 Se, jag avsåg att skriva ^anamnen på dem som aldrig skulle smaka döden, men Herren förbjöd det. Därför skriver jag dem inte, för de är dolda för världen.

26 Men se, jag har sett dem, och de har betjänat mig.

27 Och se, de ska vara bland icke-judarna, och icke-judarna ska inte känna dem.

28 De ska även vara bland judarna, och judarna ska inte känna dem.

29 Och det ska ske, när Herren i sin visdom finner det lämpligt, att de ska betjäna alla Israels ^askingrade stammar och alla nationer, släkter, tungomål och folk och ska föra många själar av dessa till Jesus, så att deras

15^a Mose 1:11.
HFS Förklarad,
förklaring.
19^a Apg. 16:26;
Alma 14:26–28.
20^a Morm. 8:24.

21^a Dan. 3:22–27;
4 Ne. 1:32.
22^a Dan. 6:16–23;
4 Ne. 1:33.
23^a HFS Evangeliet.
b 3 Ne. 27:30–31.

25^a 3 Ne. 19:4.
29^a HFS Israel – Israels
förskingring;
Israel – Israels tio
förlorade stammar.

önskan kan bli uppfylld, och även på grund av Guds övertygande kraft som bor i dem.

30 Och de är som Guds "änglar, och om de ber till Fadern i Jesu namn kan de visa sig för vem som än synes dem gott.

31 Därför ska stora och förunderliga gärningar utföras av dem före den "stora och kommande dagen då alla människor förvisso måste stå inför Kristi domarsäte.

32 Ja, även bland icke-judarna ska ett "stort och förunderligt verk utföras av dem före denna domens dag.

33 Och om ni hade alla de skrifter som berättar om alla Kristi förunderliga gärningar så skulle ni enligt Kristi ord veta att detta förvisso måste ske.

34 Och ve den som "inte hör-sammar Jesu ord och inte heller ^bdem som han har utvalt och utsänt bland dem. För de som inte tar emot Jesu ord och deras ord som han har sänt ut tar inte emot honom, och därför ska han inte ta emot dem på den yttersta dagen.

35 Och det hade varit bättre för dem om de aldrig hade blivit födda. Eller tror ni att ni kan komma undan rättvisan hos en förtörnad Gud som blivit "trampad under människornas fötter, och att frälsning kan komma därigenom?

36 Och se, som jag sa om dem

som Herren har utvalt, ja, de tre som togs upp till himlarna, att jag inte visste om de hade renats från dödlighet till odödlighet –

37 men se, sedan jag skrev det har jag frågat Herren, och han har uppenbarat för mig att en förändring måste ske med deras kroppar, annars måste de ovillkorligen smaka döden.

38 För att de inte skulle smaka döden skedde därför en "förändring med deras kroppar så att de inte skulle lida någon smärta eller sorg, utom för världens synder.

39 Nu var denna förändring inte densamma som den som ska äga rum på den yttersta dagen, utan det var en förändring som skedde med dem så att Satan inte kunde få makt över dem och så att han inte kunde "fresta dem. Och de ^bheliggjordes i köttet så att de blev ^cheliga och så att jordiska makter inte kunde få herravälde över dem.

40 Och i detta tillstånd skulle de förbli intill Kristi doms dag. Och på den dagen skulle de genomgå en större förändring och bli mottagna i Faderns rike för att aldrig mer lämna det, utan för evigt bo hos Gud i himlarna.

KAPITEL 29

Mormons boks framkomst är ett tecken på att Herren har börjat

30a HFS Änglar.
31a Hel. 12:25;
3 Ne. 26:4–5.
32a 2 Ne. 25:17.
34a Eth. 4:8–12.

b HFS Profet.
35a Hel. 12:2.
38a HFS Förvandlade
varelser.
39a HFS Fresta, frestelser.

b HFS Helgelse,
heliggörelse.
c HFS Helighet.

insamla Israel och fullborda sina förbund – De som förkastar hans uppenbarelsen och gåvor i de sista dagarna ska drabbas av förbannelse. Omkring 34–35 e.Kr.

OCH se, nu säger jag er att när Herren i sin visdom anser det lämpligt att dessa uppteckningar ska "komma till icke-judarna enligt hans ord, då ska ni veta att det ^bförbund som Fadern har slutit med Israels barn om deras återställelse till sina arveländer redan börjar fullbordas.

2 Och ni kan veta att alla Herrens ord som har talats av de heliga profeterna ska fullbordas. Och ni behöver inte säga att Herren "fördröjer sin ankomst till Israels barn.

3 Och ni behöver inte intala er i era hjärtan att de ord som har talats är förgäves, för se, Herren ska minnas det förbund han har slutit med sitt folk av Israels hus.

4 Och då ni ser dessa ord komma fram bland er borde ni inte längre förakta Herrens verk, för hans "rättvisas ^bsvärd är i hans högra hand. Och se, om ni på den dagen föraktar hans verk ska han strax låta det drabba er.

5 "Ve den som ^bföraktar Herrens verk. Ja, ve den som ^cförnekar Kristus och hans verk!

6 Ja, "ve den som förnekar Herrens uppenbarelsen och som säger att Herren inte längre verkar genom uppenbarelse eller genom profetia eller genom ^bgåvor eller genom tungomål eller genom helbrägdagörelse eller genom den Helige Andens kraft!

7 Ja, och ve den som på den dagen för "vinnings skull säger att ^binga underverk kan ske genom Jesus Kristus. För den som gör detta ska bli som "förtappelsens son för vilken det enligt Kristi ord inte fanns någon barmhärtighet!

8 Ja, och ni behöver inte längre "bespotta eller ^bförakta eller håna vare sig "judarna eller någon del av återstoden av Israels hus. För se, Herren kommer ihåg sitt förbund med dem, och han ska handla mot dem enligt det som han har svurit.

9 Därför ska ni inte tro att ni kan vända Herrens högra hand till den vänstra, så att han inte kan döma och därmed fullborda det förbund som han har slutit med Israels hus.

KAPITEL 30

Icke-judarna i de sista dagarna befalls att omvända sig, komma till Kristus och bli räknade bland Israels hus. Omkring 34–35 e.Kr.

29 ^{1a} 2 Ne. 30:3–8.

^b Morm. 5:14, 20.

2a Luk. 12:45–48.

4a HFS Rättvisa.

^b 3 Ne. 20:20.

5a 2 Ne. 28:15–16.

^b Morm. 8:17;

Eth. 4:8–10.

^c Matt. 10:32–33.

6a Morm. 9:7–11, 15.

^b HFS Andens gåvor.

7a HFS Prästvælde.

^b 2 Ne. 28:4–6;

Morm. 9:15–26.

^c HFS Förtappelsens söner.

8a 1 Ne. 19:14.

^b 2 Ne. 29:4–5.

^c HFS Judar.

LYSSNA, o ni icke-judar, och hör Jesu Kristi, den levande Gudens Sons ord, vilka han har "befallt mig att tala om er, för se, han befäller mig att skriva följande:

2 "Vänd er, alla ni "icke-judar, från era ogudaktiga vägar och ^bomvänd er från era onda gärningar, era lögnar och bedrägerier och ert hor och era hemliga avskryvdheter och er avguda-

dyrkan och era mord och era prästvålden och er avundsjuka och era strider och all er ogudaktighet och era avskryvdheter, och kom till mig och låt döpa er i mitt namn så att ni kan få förlåtelse för era synder och bli fyllda av den Helige Anden, så att ni kan bli "räknade bland mitt folk som är av Israels hus."

FJÄRDE NEPHI NEPHIS BOK

SON TILL NEPHI, EN AV JESU KRISTI LÄRJUNGAR

En berättelse om Nephis folk enligt hans uppteckning.

Nephiterna och lamaniterna blir alla omvända till Herren – De har allting gemensamt, utför underverk och har framgång i landet – Efter två sekel uppstår delningar, ondska, falska kyrkor och förföljelser – Efter tre hundra år är både nephiterna och lamaniterna ogudaktiga – Ammaron gömmer de heliga uppteckningarna. Omkring 35–321 e.Kr.

OCH det hände sig att det trettio och fjärde året gick och likaså det trettio och femte, och se, Jesu lärjungar hade bildat en Kristi kyrka i alla länder runt omkring. Och alla som kom till

dem och verkligen omvände sig från sina synder blev döpta i Jesu namn. Och de tog även emot den Helige Anden.

2 Och det hände sig i det trettio och sjätte året att allt folket blev omvänt till Herren i hela landet, både nephiter och lamaniter, och det fanns inga stridigheter eller ordstrider bland dem, och alla behandlade varandra rättvist.

3 Och de hade "allting gemensamt ibland sig. Därför fanns det inga rika eller fattiga, bundna eller fria, utan de hade alla gjorts fria och var delaktiga i den himmelska gåvan.

4 Och det hände sig att även

30 1a 3 Ne. 5:12–13.

2a HFS Icke-judar.

b HFS Omvända sig, omvändelse.

c Gal. 3:27–29;

2 Ne. 10:18–19;

3 Ne. 16:10–13;

21:22–25;

Abr. 2:10.

[4 NEPHI]

1 3a Apg. 4:32;

3 Ne. 26:19.

HFS Helga,

helgelslagen.

det trettio och sjunde året gick, och ännu rådde fortsatt fred i landet.

5 Och stora och förunderliga gärningar utfördes av Jesu lärjungar i det att de ^abotade de sjuka och uppväckte de döda och fick de lama att gå och de blinda att få sin syn och de döva att höra. Och alla slags ^bunderverk utförde de bland människobarnen, och de utförde inga underverk utom i Jesu namn.

6 Och så förflöt det trettio och åttonde året och även det trettio och nionde och det fyrtio och första och det fyrtio och andra, ja, ända till dess fyrtio och nio år hade förflutit, och även det femtio och första och det femtio och andra, ja, ända till dess femtio och nio år hade förflutit.

7 Och Herren gav dem mycket stor framgång i landet, ja, så att de åter byggde upp städer där städer hade brunnit ner.

8 Ja, även den stora ^astaden Zarahemla lät de åter bygga upp.

9 Men det var många städer som hade ^asjunkit, och vatten kom upp i deras ställe. Därför kunde dessa städer inte återuppbyggas.

10 Och se, nu hände det sig att Nephis folk blev starkt och förökade sig mycket snabbt, och de blev ett mycket ^afagert och behagligt folk.

11 Och de gifte sig och bort-

giftes och välsignades enligt de många löften som Herren hade gett dem.

12 Och de vandrade inte längre efter ^aMoses lags ^bförrättningar och förordningar, utan de vandrade efter de bud som de hade fått från sin Herre och sin Gud. De fortsatte att ^cfasta och be och att ofta komma tillsammans, både för att be och för att höra Herrens ord.

13 Och det hände sig att det inte förekom några stridigheter bland allt folket i hela landet, utan det utfördes mäktiga underverk bland Jesu lärjungar.

14 Och det hände sig att det sjuttio och första året förflöt och även det sjuttio och andra året, ja, och slutligen hade det sjuttio och nionde året förflutit, ja, till och med ett hundra år hade förflutit, och de Jesu lärjungar, som han hade utvalt, hade alla gått till Guds ^aparadis, utom de ^btre som skulle bli kvar. Och andra ^clärjungar blev ^dordinerade i deras ställe. Och många i det släktledet hade också gått bort.

15 Och det hände sig att det ^ainte fanns några stridigheter i landet tack vare Guds kärlek som bodde i folkets hjärtan.

16 Och det fanns ^aingen avund, ingen missämja, inga oroligheter, inget hor, inga lögner, inga mord eller något slag av ^blösaktighet. Och det kunde förvisso

5a HFS Bota.
b Joh. 14:12.
HFS Underverk.
8a 3 Ne. 8:8.
9a 3 Ne. 9:4, 7.
10a Morm. 9:6.
12a HFS Moses lag.

b 2 Ne. 25:30;
3 Ne. 15:2-8.
c Moro. 6:5;
L&F 88:76-77.
14a HFS Paradiset.
b 3 Ne. 28:3-9.
HFS Förvandlade

varelser.
c HFS Lärjunge.
d HFS Ordinera,
ordination.
15a HFS Fred; Frid.
16a HFS Enighet.
b HFS Begär.

inte finnas något ^clyckligare folk bland alla de folk som skapats av Guds hand.

17 Det fanns inga rövare, inga mördare, inte heller fanns det lamaniter eller något annat slags -iter, utan de var ^aett, Kristi barn och arvingar till Guds rike.

18 Och hur välsignade var de inte! För Herren välsignade dem i alla deras förehavanden. Ja, de blev välsignade och fick framgång ända till dess ett hundra och tio år hade förflutit. Och det första släktledet efter Kristus hade gått bort, och det fanns inga stridigheter i hela landet.

19 Och det hände sig att Nephi, han som förde denna sista uppteckning (och han förde den på ^aNephis plåtar), dog, och hans son Amos förde den i hans ställe. Och även han förde den på Nephis plåtar.

20 Och han förde den i åttio och fyra år, och det var fortfarande fred i landet, förutom att det fanns en liten del av folket som hade rest sig mot kyrkan och tagit på sig namnet lamaniter. Därför började det återigen finnas lamaniter i landet.

21 Och det hände sig att även Amos dog (och detta var ett-hundranittio och fyra år efter Kristi ankomst) och hans son Amos förde uppteckningen i hans ställe. Och även han förde den på Nephis plåtar. Och den

skrevs också i Nephis bok, vilket är denna bok.

22 Och det hände sig att två hundra år hade förflutit. Och hela det andra släktledet hade gått bort, utom några få.

23 Och nu vill jag, Mormon, att ni ska veta att folket hade förökat sig så att de var spridda över hela landets yta och att de hade blivit mycket rika tack vare sin framgång i Kristus.

24 Och i detta det två hundra och första året började det bland dem finnas sådana som upphöjde sig i ^ahögmod genom att bära dyrbara kläder och alla slags fina pärlor och världslig grannlåt.

25 Och alltifrån den stunden hade de inte längre sitt gods och sina ägodelar ^agemensamt.

26 Och de började delas i klasser, och de började bygga upp ^akyrkor åt sig själva för att skaffa sig ^bvinning, och de började förneka Kristi sanna kyrka.

27 Och det hände sig att då två hundra och tio år hade förflutit fanns det många kyrkor i landet. Ja, det fanns många kyrkor som påstod sig känna Kristus, och ändå ^aförnekade de större delen av hans evangelium så att de tillät all slags ogudaktighet, och de gav det som var heligt åt den som hade ^bförbjudits detta på grund av ovärdighet.

28 Och denna ^akyrka tillväxte mycket starkt på grund av

16c Mosiah 2:41;

Alma 50:23.

HFS Glädje.

17a Joh. 17:21.

HFS Sion.

19a HFS Plåtar.

24a HFS Högmod.

25a 4 Ne. 1:3.

26a 1 Ne. 22:23;

2 Ne. 28:3;

Morm. 8:32–38.

b L&F 10:56.

HFS Prästvælde.

27a HFS Avfall.

b 3 Ne. 18:28–29.

28a HFS Djävulen –
Djävulens kyrka.

ondska och på grund av Satans makt, som fick grepp om deras hjärtan.

29 Och vidare fanns det ännu en kyrka som förnekade Kristus. Och de ^aförföljde Kristi sanna kyrka på grund av deras ödmjukhet och deras tro på Kristus. Och de föraktade dem för de många underverkens skull som utfördes bland dem.

30 Därför utövade de makt och myndighet över de Jesu lärjungar som fanns kvar bland dem, och de kastade dem i ^afängelset. Men genom Guds ords kraft som var i dem rämnade fångelserna, och de gick ut och utförde mäktiga underverk bland dem.

31 Men ändå, och trots alla dessa underverk, förhärdade folket sina hjärtan och sökte döda dem, liksom judarna i Jerusalem sökte döda Jesus, enligt hans ord.

32 Och man kastade dem i ^abrinnande ^bugnar, och de kom ut utan att ha lidit skada.

33 Och man kastade dem även i ^ahålör för vilda djur, och de lekte med de vilda djuren såsom ett barn leker med ett lamm, och de kom ut från dem utan att ha lidit skada.

34 Ändå förhärdade folket sina hjärtan, för många präster och falska profeter fick dem att bygga upp många kyrkor och begå all slags ondska. Och de ^aslog Jesu folk, men Jesu folk slog inte

tillbaka. Och på så sätt nedsjönk de i otro och ogudaktighet år efter år, ända till dess två hundra och trettio år hade förflutit.

35 Och nu hände det sig det året, ja, i det tvåhundra-trettio och första året, att en stor söndring ägde rum bland folket.

36 Och det hände sig det året att ett folk uppstod som kallades nephiter, och de trodde uppriktigt på Kristus. Och bland dem fanns de som av lamaniterna kallades jakobiter och josefiter och zoramiter.

37 Därför kallades de som uppriktigt trodde på Kristus och Kristi sanna tillbedjare (bland vilka fanns de ^atre av Jesu lärjungar som skulle bli kvar) för nephiter och jakobiter och josefiter och zoramiter.

38 Och det hände sig att de som förkastade evangeliet kallades lamaniter och lemueliter och ismaeliter. Och de nedsjönk inte i otro liksom deras fäder från begynnelsen hade nedsjunkit, utan de gjorde medvetet ^auppror mot Kristi evangelium. Och de lärde sina barn att inte tro.

39 Och det skedde på grund av deras faders ogudaktighet och avskyvärdheter, alldeles som det gjorde i begynnelsen. Och de ^alärdes att hata Guds barn, alldeles som lamaniterna ända från början lärdes att hata Nephis barn.

40 Och det hände sig att

29^a HFS Förfölja, förföljelse.

30^a 3 Ne. 28:19–20.

32^a Dan. 3:26–27.

^b 3 Ne. 28:21.

33^a 3 Ne. 28:22.

34^a 3 Ne. 12:39;

L&F 98:23–27.

37^a 3 Ne. 28:6–7;

Morm. 8:10–11.

38^a HFS Uppror,

upproriskhet.

39^a Mosiah 10:17.

tvåhundrafyrtio och fyra år hade förflutit, och så var folkets tillstånd. Och den mer ogudaktiga delen av befolkningen tilltog i styrka och blev mycket talrikare än Guds folk.

41 Och de fortsatte att bygga kyrkor åt sig och pryda dem med all slags dyrbarheter. Och så förflöt två hundra och femtio år och likaså två hundra och sextio år.

42 Och det hände sig att den ogudaktiga delen av folket började återinföra "Gadiantons hemliga eder och sammansvärjningar.

43 Och likaså började de som kallades Nephis folk att bli högmodiga i sina hjärtan på grund av sina stora rikedomar och bli fåfänga liksom sina bröder lamaniterna.

44 Och från den tiden började lärjungarna sörja över världens "synder.

45 Och det hände sig att när tre hundra år hade förflutit hade både Nephis folk och lamaniterna blivit mycket ogudaktiga, den ene såväl som den andre.

46 Och det hände sig att Gadiantons rövare spred sig över hela landets yta. Och det fanns inga som var rättfärdiga utom Jesu lärjungar. Och guld och silver lade de på lager i överflöd och drev all slags handel.

47 Och det hände sig att när tre hundra och fem år hade förflutit (och människorna förblev i ogudaktighet) dog Amos, och hans bror Ammaron förde upppteckningarna i hans ställe.

48 Och det hände sig att när tre hundra och tjugio år hade förflutit nödgades Ammaron av den Helige Anden att gömma "upppteckningarna, som var heliga – ja, alla de heliga upppteckningar som hade överlämnats från släktled till släktled – ända tills det tre hundra och tjugonde året efter Kristi ankomst.

49 Och han gömde dem åt Herren för att de "åter skulle komma till återstoden av Jakobs hus enligt Herrens profetior och löften. Och så slutade Ammarons upppteckning.

MORMONS BOK

KAPITEL 1

Ammaron undervisar Mormon om de heliga upppteckningarna – Krig bryter ut mellan nephiter och lamaniter – De tre nephiterna tas

bort – Ogudaktighet, otro, svartkonster och häxeri sprider sig. Omkring 321–326 e.Kr.

OCH nu gör jag, "Mormon, en ^bupppteckning om det

42a HFS Hemliga sammansvärjningar.

44a 3 Ne. 28:9.

48a Hel. 3:13, 15–16.

49a Enos 1:13.

[MORMON]

1 1a HFS Mormon,

nephitisk profet.
b 3 Ne. 5:11–18.

som jag har både sett och hört, och jag kallar den Mormons bok.

2 Och ungefär vid den tid då "Ammaron gömde uppteckningarna åt Herren kom han till mig (jag var då omkring tio år gammal, och jag började bli ^bundervisad i en del av den lärdom mitt folk hade), och Ammaron sa till mig: "Jag märker att du är ett allvarligt barn och har lätt för att fatta.

3 Därför vill jag att du, när du blir ungefär tjugo och fyra år gammal, ska minnas det som du har sett rörande detta folk. Och när du är i den åldern ska du gå till Antums land, till en kulle som ska kallas "Shim. Och där har jag förvarat åt Herren alla de heliga inristningar som rör detta folk.

4 Och se, du ska ta "Nephis plåtar till dig, och återstoden ska du lämna på den plats där de är. Och du ska på Nephis plåtar inrista allt vad du har sett som rör detta folk."

5 Och jag, Mormon, som är ättling till "Nephi (och min fars namn var Mormon), kom ihåg det som Ammaron befallde mig.

6 Och det hände sig att jag, när jag var elva år gammal, av min far fördes till landet söderut, ända till Zarahemlas land.

7 Hela landets yta hade täckts av byggnader, och folket var

nästan lika talrikt som havets sand.

8 Och det hände sig under det året att ett krig uppstod mellan nephiterna, vilka omfattade nephiterna och jakobiterna och josefiterna och zoramiterna, och detta krig stod mellan nephiterna och lamaniterna och lemueliterna och ismaeliterna.

9 Nu kallades lamaniterna och lemueliterna och ismaeliterna för lamaniter, och de två grupperna var nephiter och lamaniter.

10 Och det hände sig att kriget mellan dem började vid gränserna till Zarahemla, vid Sidons vatten.

11 Och det hände sig att nephiterna hade samlat ihop ett stort antal män, ja, över trettio tusen. Och det hände sig att de samma år utkämpade flera slag, i vilka nephiterna besegrade lamaniterna och dräpte många av dem.

12 Och det hände sig att lamaniterna gav upp sina planer och att fred upprättades i landet. Och freden varade under en tidrymd av omkring fyra år, så att ingen blodsutgjutelse förekom.

13 Men ogudaktighet rådde i hela landet i en sådan grad att Herren tog bort sina "älskade lärjungar, och underverk och helbrägdagörelse upphörde på grund av invånarnas ondska.

14 Och det fanns inga "Herrens

2a 4 Ne. 1:47-49.

b Mosiah 1:3-5.

3a Eth. 9:3.

4a Morm. ord 1:1, 11.

HFS Plåtar.

5a 3 Ne. 5:12, 20.

13a 3 Ne. 28:2, 12.

14a Moro. 10:8-18, 24.

gåvor, och den ^bHelige Anden kom inte över någon på grund av deras ogudaktighet och ^cotro.

15 Och när jag var femton år gammal, och eftersom jag var ganska allvarligt sinnad, besöktes jag av Herren och smakade och kände Jesu godhet.

16 Och jag försökte predika för detta folk, men min mun tillslöts och jag förbjöds att predika för dem. För se, de hade medvetet gjort ^auppror mot sin Gud, och de älskade lärjungarna ^btogs bort ur landet på grund av deras ondska.

17 Dock blev jag kvar bland dem, men jag förbjöds att predika för dem på grund av deras hjärtans hårdhet. Och på grund av deras hjärtans hårdhet ^aförbannades landet för deras skull.

18 Och dessa Gadiantons rövare som fanns bland lamaniterna hemsökte landet så att dess invånare började gömma sina ^askatter i jorden. Och dessa blev hala eftersom Herren hade förbannat landet så att man varken kunde hålla fast dem eller bevara dem.

19 Och det hände sig att där förekom svartkonster och häxeri och trolldom, och den ondes makt verkade överallt i landet så att alla Abinadis ord uppfylldes, och även lamaniten Samuels.

KAPITEL 2

Mormon leder nephiternas härar – Blod och förödelse sveper över landet – Nephiterna klagar och sörjer med de fördömdas sorg – Nådens dag är förbi för dem – Mormon hämtar Nephis plåtar – Krigen fortsätter. Omkring 327–350 e.Kr.

OCH det hände sig samma år att det återigen bröt ut krig mellan nephiterna och lamaniterna. Och trots att jag var ung var jag stor till växten. Därför utsåg Nephis folk mig till att vara deras ledare, eller ledare för deras härar.

2 Därför hände det sig att jag i mitt sextonde år gick i spetsen för en nephitisk här mot lamaniterna. Och trehundra tjugo och sex år hade förflutit.

3 Och det hände sig i det trehundra tjugo och sjunde året att lamaniterna kom emot oss med mycket stor kraft så att de förskräckte mina härar. Därför ville dessa inte strida, och de började dra sig tillbaka mot länderna i norr.

4 Och det hände sig att vi kom till staden Angola, och vi tog staden i besittning och gjorde förberedelser för att försvara oss mot lamaniterna. Och det hände sig att vi befäste staden efter bästa förmåga, men trots alla våra befästningar överföll lamaniterna oss och drev oss ut ur staden.

14^b HFS Helige Anden, den.
 c HFS Otro.
 16^a HFS Uppror,

upproriskhet.
 b Morm. 8:10.
 17^a 2 Ne. 1:7;
 Alma 45:10–14, 16.

18^a Hel. 13:18–20;
 Eth. 14:1–2.

5 Och de drev oss även ut ur Davids land.

6 Och vi tågade ut och kom till Josuas land, som gränsade till havet i väst.

7 Och det hände sig att vi samlade ihop vårt folk så snabbt som det var möjligt så att vi kunde hålla dem samman i en grupp.

8 Men se, landet var fullt av rövare och av lamaniter, och trots den stora förödelse som hotade mitt folk omvände de sig inte från sina onda gärningar. Därför spreds blod och förödelse över hela landet, både av nephiter och lamaniter, och det rådde fullständigt uppror över hela landet.

9 Och lamaniterna hade en kung, och hans namn var Aron. Och han kom emot oss med en här på fyrtio och fyra tusen. Och se, jag stod emot honom med fyrtio och två tusen. Och det hände sig att jag slog honom med min här så att han flydde för mig. Och se, allt detta hände, och tre hundra och trettio år hade förflutit.

10 Och det hände sig att nephiterna började omvända sig från sin ondska och började klaga högljutt, alldeles såsom profeterats av profeten Samuel. För se, ingen kunde behålla det som var hans eget för de tjuvar och de rövare och de mördare och den trolldom och det häxeri som förekom i landet.

11 Alltså började det höras gråt och klagan i hela landet på grund av detta tillstånd, och i synnerhet bland Nephis folk.

12 Och det hände sig att när jag, Mormon, hörde deras klagan och deras gråt och deras sorg inför Herren började mitt hjärta fröjdas inom mig, eftersom jag kände till Herrens barmhärtighet och tålmod. Jag trodde därför att han skulle vara barmhärtig mot dem så att de återigen kunde bli ett rättfärdigt folk.

13 Men se, denna min glädje var förgäves, för deras "sorg förde dem inte till omvändelse på grund av Guds godhet, utan det var snarare de ^bfördömdas sorg över att Herren inte alltid ville låta dem finna 'glädje i synd.

14 Och de kom inte till Jesus med förkrossat "hjärta och botfärdig ande, utan de ^bförbannade Gud och önskade sig döden. Dock kämpade de med svärd för sina liv.

15 Och det hände sig att min sorg återvände till mig, och jag såg att "nådens ^bdag 'var förbi för dem, både timligt och andligt. För jag såg tusentals av dem nedhuggna i öppet uppror mot sin Gud och staplade som avfall över landets yta. Och så hade trehundrafyrtio och fyra år förflutit.

16 Och det hände sig i det trehundrafyrtio och femte året

2 13a 2 Kor. 7:10;
Alma 42:29.
b HFS Fördöma,
fördömelse.

c Alma 41:10.
14a HFS Förkrossat hjärta.
b HFS Häda, hädelse.
15a HFS Näden.

b Hel. 13:38.
c Jer. 8:20;
L&F 56:16.

att nephiterna började fly för lamaniterna. Och de förföljdes till dess de kom ända till Jashons land, innan det blev möjligt att hejda deras återtåg.

17 Och nu låg staden Jashon nära det "land där Ammaron hade förvarat upppteckningarna åt Herren så att de inte skulle bli förstörda. Se, jag hade följt Ammarons ord och tagit Nephis plåtar, och jag gjorde en upp-teckning enligt Ammarons ord.

18 Och på Nephis plåtar gav jag en fullständig redogörelse för all ogudaktighet och alla avskvärdheter. Men på dessa "plåtar avstod jag från att ge en fullständig redogörelse för deras ogudaktighet och avskvärdheter, för se, en ständig bild av ogudaktighet och avskvärdheter har funnits inför mina ögon ända sedan jag blev gammal nog att förstå människornas vägar.

19 Och ve mig för deras ogudaktighets skull. För mitt hjärta har i alla mina dagar varit fyllt av sorg över deras ogudaktighet. Ändå vet jag att jag ska bli "upphöjd på den yttersta dagen.

20 Och det hände sig att Nephis folk det året åter blev jagade och fördrivna. Och det hände sig att vi drevs norrut till dess vi kom till det land som hette Sem.

21 Och det hände sig att vi befäste staden Sem, och vi samlade in så många som möjligt av vårt folk för att kanske kunna rädda dem från undergång.

22 Och det hände sig i det trehundrafyrtio och sjätte året att de åter började anfalla oss.

23 Och det hände sig att jag talade till mitt folk och med stor kraft uppmanade dem att stå orädda inför lamaniterna och "kämpa för sina hustrur och sina barn och sina hus och sina hem.

24 Och mina ord ingöt ett visst mod hos dem så att de inte flydde för lamaniterna utan djärvt höll stånd mot dem.

25 Och det hände sig att vi med en här på trettio tusen stred mot en här på femtio tusen. Och det hände sig att vi höll stånd mot dem med sådan fasthet att de flydde för oss.

26 Och det hände sig att när de hade flytt förföljde vi dem med våra härar och drabbade åter samman med dem och besegrade dem. Ändå var inte Herrens styrka med oss. Nej, vi var överlämnade åt oss själva, och Herrens Ande förblev inte i oss. Därför hade vi blivit svaga liksom våra bröder.

27 Och mitt hjärta sörjde på grund av denna mitt folks stora olycka som hade drabbat dem för deras ogudaktighets och deras avskvärdheters skull. Men se, vi drog ut mot lamaniterna och Gadiantons rövare till dess vi åter hade tagit våra arveländer i besittning.

28 Och det trehundrafyrtio och nionde året hade förflutit. Och i det tre hundra och femtionde året slöt vi fördrag med

lamaniterna och med Gadiantons rövare vari vi delade upp våra arveländer.

29 Och lamaniterna gav oss landet norrut, ja, ända till den "smala passage som ledde in i landet söderut. Och vi gav lamaniterna hela landet söderut.

KAPITEL 3

Mormon ropar omvändelse till nephiterna – De vinner en stor seger och berömmar sig av sin egen styrka – Mormon vägrar leda dem och hans böner för dem är utan tro – Mormons bok inbjuder Israels tolv stammar att tro på evangeliet. Omkring 360–362 e.Kr.

OCH det hände sig att lamaniterna inte drog ut till strid igen förrän ytterligare tio år hade förflutit. Och se, jag hade sysset mitt folk, nephiterna, med att förbereda sina länder och sina vapen för stridens dag.

2 Och det hände sig att Herren sa till mig: "Ropa till detta folk: 'Omvänd er och kom till mig och bli döpta och bygg åter upp min kyrka, och ni ska bli skonade.'"

3 Och jag ropade till detta folk, men det var förgäves. Och de förstod inte att det var Herren som hade skonat dem och gett dem tillfälle till omvändelse. Och se, de förhärdade sina hjärtan mot Herren sin Gud.

4 Och det hände sig att sedan detta det tionde året hade förflutit, vilket i allt utgjorde tre

hundra och sextio år från Kristi ankomst, sände lamaniternas kung ett brev till mig som lät mig veta att de förberedde sig för att åter dra ut till strid mot oss.

5 Och det hände sig att jag lät mitt folk samlas i landet Ödeläggelse, i en stad som låg i gränstrakterna vid det smala pass som ledde in i landet söderut.

6 Och där förlade vi våra härar så att vi kunde hindra lamaniternas härar, så att de inte skulle kunna ta något av våra länder i besittning. Därför befäste vi oss mot dem med hela vår styrka.

7 Och det hände sig att lamaniterna i det trehundra- och första året kom ner till staden Ödeläggelse för att strida mot oss. Och det hände sig att vi det året besegrade dem så att de återvände till sina egna länder.

8 Och i det trehundra- och andra året kom de åter ner till strid. Och vi besegrade dem återigen och dräpte ett stort antal av dem, och deras döda kastades i havet.

9 Och på grund av detta storsverk som mitt folk, nephiterna, hade utfört började de "skryta över sin egen styrka och började svära inför himlarna att de skulle hämnas sina bröders blod, vilka hade dräpts av sina fiender.

10 Och de svor vid himlarna och även vid Guds tron att de skulle "dra ut till strid mot sina

29a Alma 22:32.
3 9a 2 Ne. 4:34.

10a 3 Ne. 3:20–21;
Morm. 4:4.

fiender och skulle utplåna dem från landets yta.

11 Och det hände sig att jag, Mormon, alltifrån den stunden helt och hållet vägrade att vara härförare och ledare för detta folk på grund av deras ogudaktighet och avskvärdheter.

12 Se, jag hade lett dem, ja, trots deras ogudaktighet hade jag många gånger lett dem i strid, och jag hade älskat dem av allt mitt hjärta enligt den "Guds kärlek som fanns i mig. Och min själ hade utgjutits i bön till min Gud hela dagen lång för dem, men det skedde ^butan tro på grund av deras hjärtans hårdhet.

13 Och tre gånger har jag befriat dem ur deras fienders händer, och de har inte omvänt sig från sina synder.

14 Och när de hade svurit vid allt som hade "förbjudits dem av vår Herre och Frälsare Jesus Kristus, att de skulle dra upp till strid mot sina fiender och hämnas sina bröders blod, kom Herrens röst till mig och sa:

15 "Hämnden är min, och jag ska ^butkräva den. Och eftersom detta folk inte omvände sig sedan jag befriat dem, ska de utplånas från jordens yta."

16 Och det hände sig att jag helt och hållet vägrade att dra upp mot mina fiender. Och jag gjorde alldeles som Herren hade befallt mig, och jag stod

som överksam vittne för att kungöra för världen vad jag såg och hörde enligt de Andens uppenbarelser som hade vittnat om det som skulle komma.

17 Därför skriver jag "till er icke-judar och även till er, Israels hus, så att ni, när verket ska påbörjas, ska börja bereda er för att återvända till ert arveland.

18 Ja se, jag skriver till alla jordens ändar, ja, till er, Israels tolv stammar, som ska "dömas efter era gärningar av de tolv som Jesus utsåg till att vara hans lärjungar i Jerusalems land.

19 Och jag skriver även till återstoden av detta folk, som likaså ska dömas av de "tolv som Jesus utvalde i detta land, och dessa ska dömas av de andra tolv som Jesus utvalde i Jerusalems land.

20 Och detta uppenbarar Anden för mig. Därför skriver jag till er alla. Och i denna avsikt skriver jag till er: För att ni ska veta att ni alla måste stå inför Kristi "domarsäte, ja, varje själ som tillhör ^bAdams hela mänskliga familj. Och ni måste stå fram för att dömas efter era gärningar, vare sig de är goda eller onda,

21 och även för att ni ska kunna "tro Jesu Kristi evangelium, som ni ska ha bland er, och även för att ^bjudarna, Herrens

12a HFS Kärlek.

b Morm. 5:2.

14a 3 Ne. 12:34–37.

15a HFS Hämnd.

b L&F 82:23.

17a 2 Ne. 30:3–8;

3 Ne. 29:1.

18a Matt. 19:28;

Luk. 22:29–30;

L&F 29:12.

19a 1 Ne. 12:9–10.

20a HFS Domen,

den yttersta.

b L&F 27:11.

21a L&F 3:20.

b HFS Judar.

förbundsfolk, ska ha ännu ett vittne förutom honom som de såg och hörde, om att Jesus som de dräpte var Kristus själv och Gud själv.

22 Och jag önskar att jag kunde förmå er, alla ni jordens ändar, att omvända er och bereda er att stå inför Kristi domarsäte.

KAPITEL 4

Krig och förödelse fortsätter – De ogudaktiga straffas de ogudaktiga – Större ogudaktighet än någonsin råder i hela Israel – Kvinnor och barn offras till avgudar – Lamaniterna börjar jaga nephiterna framför sig och nedgöra dem. Omkring 363–375 e.Kr.

OCH nu hände det sig att nephiterna i det trehundra-sextio och tredje året med sina härar drog upp från landet Ödeläggelse för att strida mot lamaniterna.

2 Och det hände sig att nephiternas härar åter drevs tillbaka till landet Ödeläggelse. Och medan de fortfarande var utmattade anfölls de av en utvilad här av lamaniter. Och de utkämpade en svår strid som ledde till att lamaniterna tog staden Ödeläggelse i besittning och dräpte många av nephiterna och tog många fångar.

3 Och återstoden flydde och förenade sig med invånarna i staden Teancum. Men staden Teancum låg ute vid havet, och den låg även i närheten av staden Ödeläggelse.

4 Och det var för att nephiternas härar drog upp mot lamaniterna som de började lida nederlag. För om det inte hade varit för detta kunde lamaniterna inte ha haft någon makt över dem.

5 Men se, Guds domar drabbar de ogudaktiga, och det är genom de ogudaktiga som de ogudaktiga straffas. För det är de ogudaktiga som hetsar människobarnens hjärtan till blodsutgjutelse.

6 Och det hände sig att lamaniterna gjorde förberedelser för att angripa staden Teancum.

7 Och det hände sig i det trehundra-sextio och fjärde året att lamaniterna anföll staden Teancum för att kanske kunna ta även staden Teancum i besittning.

8 Och det hände sig att de stöttes bort och drevs tillbaka av nephiterna. Och när nephiterna såg att de hade drivit tillbaka lamaniterna skröt de återigen över sin egen styrka. Och de drog ut i sin egen kraft och tog åter staden Ödeläggelse i besittning.

9 Och nu hade allt detta skett, och tusentals hade dräpts på båda sidor, både bland nephiter och lamaniter.

10 Och det hände sig att det trehundra-sextio och sjätte året hade förflutit, och lamaniterna kom åter mot nephiterna för att strida. Och ändå omvände nephiterna sig inte från det onda som de hade gjort utan

framhårdade oupphörligt i sin ogudaktighet.

11 Och det är omöjligt för tunga att beskriva eller för någon människa att i skrift ge en fullkomlig beskrivning av de fasansfulla scener av blodsutgjutelse och förödelse som utspelade sig bland folket, både bland nephiter och lamaniter. Och varje hjärta hade förhårdats så att man njöt av den oupphörliga blodsutgjutelsen.

12 Och det hade aldrig förr funnits så stor "ogudaktighet bland några av Lehis barn, inte ens i hela Israels hus, enligt Herrens ord, som det fanns hos detta folk.

13 Och det hände sig att lamaniterna tog staden Ödeläggelse i besittning, och detta eftersom deras "antal överträffade nephiternas antal.

14 Och de tågade även fram mot staden Teancum och drev ut invånarna därifrån och tog många fångar, både kvinnor och barn, och frambar dem som offer åt sina "avgudar.

15 Och det hände sig i det trehundra sextio och sjunde året att nephiterna vredgades så över att lamaniterna hade offrat deras kvinnor och deras barn att de angrep lamaniterna med så stort raseri att de åter besegrade lamaniterna och drev dem ut ur sina landområden.

16 Och lamaniterna angrep inte nephiterna på nytt förrän i det trehundra sjuttio och femte året.

17 Och det året drog de ner mot nephiterna med hela sin styrka. Och de blev inte räknade på grund av sitt stora antal.

18 Och "alltifrån den stunden fick inte nephiterna någon makt över lamaniterna utan började nedmejas av dem, alldeles som dagen dunstar bort i solen.

19 Och det hände sig att lamaniterna kom ner mot staden Ödeläggelse. Och en mycket svår strid utkämpades i landet Ödeläggelse varvid de besegrade nephiterna.

20 Och dessa flydde åter för dem och kom till staden Boas. Och där höll de stånd mot lamaniterna med stor tapperhet så att lamaniterna inte kunde besegra dem förrän de hade angripit dem för andra gången.

21 Och när de hade kommit för andra gången drevs nephiterna undan och nedgjordes i ett mycket stort blodbad. Deras kvinnor och barn offrades återigen åt avgudar.

22 Och det hände sig att nephiterna återigen flydde för dem och tog med sig alla invånarna i både städer och byar.

23 Och när nu jag, Mormon, såg att lamaniterna stod i begrepp att förgöra landet begav jag mig till kullen "Shim och tog upp alla de uppteckningar som Ammaron hade gömt åt Herren.

KAPITEL 5

Mormon leder åter de nephitiska härarna i strider med blodsut-

12a 1 Mos. 6:5;
3 Ne. 9:9.

13a Morm. 5:6.
14a HFS Avgudadyrkan.

18a Morm. 3:3.
23a Morm. 1:3.

gjutelse och förödelse – Mormons bok ska komma fram för att övertyga hela Israel om att Jesus är Kristus – På grund av sin otro ska lamaniterna skingras och Anden kommer att sluta sträva med dem – De ska få evangeliet från icke-judarna i de sista dagarna. Omkring 375–384 e.Kr.

OCH det hände sig att jag gick ut bland nephiterna och tog tillbaka den ^aed som jag hade svurit att jag aldrig mer skulle hjälpa dem. Och de gav mig åter befälet över sina härar, för de såg mig som en som kunde befria dem från deras lidanden.

2 Men se, jag var ^autan hopp, för jag kände till de Herrens domar som skulle drabba dem. För de omvände sig inte från sin ondska utan kämpade för sina liv utan att åkalla den Varelse som skapat dem.

3 Och det hände sig att lamaniterna kom emot oss när vi hade flytt till staden Jordan. Men se, de drevs tillbaka så att de inte kunde inta staden den gången.

4 Och det hände sig att de åter kom emot oss, men vi höll staden. Och det fanns även andra städer som hölls av nephiterna, och dessa fästen avskar deras väg så att de inte kunde komma in i landet framför oss för att förgöra invånarna i vårt land.

5 Men det hände sig att invånarna i alla de länder vi hade

passerat, vars invånare inte hade samlats in, tillintetgjordes av lamaniterna, och deras samhällen och byar och städer brändes med eld. Och så förflöt det trehundra sjuttio och nionde året.

6 Och det hände sig i det tre hundra och åttionde året att lamaniterna åter kom emot oss för att strida, och vi höll tappert stånd mot dem. Men allt var förgäves, för så stort var deras antal att de trampade Nephis folk under sina fötter.

7 Och det hände sig att vi åter tog till flykten, och de vars flykt var snabbare än lamaniternas kom undan, och de vars flykt inte var snabbare än lamaniternas framryckning nedgjordes och omkom.

8 Och se, jag, Mormon, vill inte sönderslita människors själar med att för dem framställa den hemska scen av blod och förödelse som utspelades inför mina ögon. Men eftersom jag vet att allt detta förvisso måste tillkännages och att allt som är gömt måste ^auppenbaras på hustaken –

9 och även att kunskapen om det måste ^akomma till återstoden av detta folk och även till icke-judarna, vilka Herren har sagt ska ^bskingra detta folk, och att detta folk ska aktas för intet bland dem – därför skriver jag ett ^ckort sammandrag, eftersom jag inte vågar ge en fullständig redogörelse

5 ^{1a} Morm. 3:11.
^{2a} Morm. 3:12.
^{8a} Luk. 12:2–3;

2 Ne. 27:11;
 L&F 1:3.
^{9a} 4 Ne. 1:49.

^b 3 Ne. 16:8.
^c Morm. 1:1.

för det jag har sett, på grund av den befallning jag har fått, och även för att ni inte ska känna alltför stor sorg för detta folks ogudaktighets skull.

10 Och se, detta säger jag till deras avkomlingar och även till de icke-judar som har omsorg om Israels hus och som förstår och vet varifrån deras välsignelser kommer.

11 För jag vet att de ska sörja över den olycka som har drabbat Israels hus. Ja, de ska sörja över detta folks undergång. De ska sörja över att detta folk inte hade omvänt sig så att de kunde ha slutits i Jesu armar.

12 ^aDessa ord skrivs nu till ^båterstoden av Jakobs hus. Och de är skrivna på detta sätt eftersom Gud vet att ogudaktighet inte kan föra dem till dem. Och de ska ^cgömmas åt Herren så att de kan komma fram i hans egen rätta tid.

13 Och detta är den befallning som jag har fått. Och se, de ska komma fram enligt Herrens befallning, när han i sin visdom finner det lämpligt.

14 Och se, de ska komma till de icke troende bland ^ajudarna, och i denna avsikt ska de komma: För att de ska kunna ^bövertygas om att Jesus är Kristus, den levande Gudens

Son, och för att Fadern genom sin högst Älskade ska kunna utföra sin stora och eviga avsikt att återställa judarna, eller hela Israels hus, till deras arveland som Herren, deras Gud, har gett dem för att fullborda sitt ^cförbund,

15 och även för att ^adetta folks avkomlingar mer fullkomligt ska kunna tro på hans evangelium som ska ^bkomma till dem från icke-judarna. För detta folk ska ^cskingras och ^dbli ett mörkt, orent och fränstötande folk, värre än beskrivningen av något som någonsin har funnits bland oss, ja, värre än det som har funnits bland lamaniterna, och detta på grund av sin otro och sin avgudadyrkan.

16 För se, Herrens Ande har redan upphört att ^asträva med deras fäder. Och de är utan Kristus och Gud i världen, och de driver omkring som ^bagnar för vinden.

17 De var en gång ett behagligt folk och de hade Kristus som sin ^aherde. Ja, de vägledades till och med av Gud Fadern.

18 Men se, nu ^aleds de omkring av Satan, alldeles som agnar driver för vinden eller som en farkost kastas omkring på vågorna utan segel eller ankare och utan något att styra

12^a Enos 1:16;
Hel. 15:11–13.
HFS Mormons bok.
^b L&F 3:16–20.
^c Morm. 8:4, 13–14;
Moro. 10:1–2.
14^a 2 Ne. 29:13; 30:7–8.
HFS Judar.

^b 2 Ne. 25:16–17.
^c 3 Ne. 29:1–3.
15^a 3 Ne. 21:3–7, 24–26.
^b 1 Ne. 13:20–29, 38;
Morm. 7:8–9.
^c 1 Ne. 10:12–14;
3 Ne. 16:8.
^d 2 Ne. 26:33.

16^a 1 Mos. 6:3;
Eth. 2:15.
^b Ps. 1:4.
17^a HFS Gode
herden, den.
18^a 2 Ne. 28:21.

det med. Och alldeles som fartyget är, så är de.

19 Och se, Herren har sparat deras välsignelser, de som de kunde ha fått i landet, åt de "icke-judar som ska besitta landet.

20 Men se, det ska ske att de ska bli fördrivna och skingrade av icke-judarna. Och sedan de blivit fördrivna och skingrade av icke-judarna, se, då ska Herren "komma ihåg det ^bförbund som han slöt med Abraham och med hela Israels hus.

21 Och likaså ska Herren komma ihåg de "rättfärdigas böner som uppsänts till honom för dem.

22 Och då, o ni icke-judar, hur kan ni bestå inför Guds makt om ni inte omvänder er och vänder er från era onda vägar?

23 Vet ni inte att ni är i Guds händer? Vet ni inte att han har all makt och att jorden på hans "befallning ska ^brullas ihop som en bokrulle?

24 Omvänd er därför och ödmjuka er inför honom så att han inte går tillrätta med er – så att inte en återstod av Jakobs avkomlingar går ut bland er som ett "lejon och sliter er i stycken, och det inte finns någon som kan rädda er.

KAPITEL 6

Nephiterna samlas till Cumorahs land för de avgörande strid-

erna – Mormon gömmer de heliga uppteckningarna i kullen Cumorah – Lamaniterna är segerrika, och den nephitiska nationen går under – Hundratusentals dräps med svärd. Omkring 385 e.Kr.

OCH nu avslutar jag min uppteckning om hur mitt folk, nephiterna, "gick under. Och det hände sig att vi tågade ut framför lamaniterna.

2 Och jag, Mormon, skrev ett brev till lamaniternas kung och begärde av honom att han skulle låta oss samla ihop vårt folk i "Cumorahs land, vid en kulle som kallades Cumorah, och där kunde vi möta dem i strid.

3 Och det hände sig att lamaniternas kung beviljade mig det jag önskade.

4 Och det hände sig att vi tågade ut till Cumorahs land, och vi slog upp våra tält runt omkring kullen Cumorah. Och det var i ett land med många vatten, floder och källor. Och här hoppades vi vinna fördel över lamaniterna.

5 Och när trehundraåttio och fyra år hade förflutit hade vi samlat hela återstoden av vårt folk i Cumorahs land.

6 Och det hände sig att när vi hade samlat allt vårt folk till ett i Cumorahs land, se, då började jag, Mormon, bli gammal. Och då jag visste att detta skulle bli mitt folks sista strid, och då

19a 3 Ne. 20:27–28.

20a 3 Ne. 16:8–12.

^b HFS Abrahams förbund.

21a Enos 1:12–18;

Morm. 9:36–37.

23a Hel. 12:8–17.

^b 3 Ne. 26:3.

24a Mika 5:8;

3 Ne. 20:15–16.

6 1a 1 Ne. 12:19;

Jar. 1:10;

Alma 45:9–14;

Hel. 13:5–11.

2a Eth. 9:3.

Herren hade befallt mig att jag inte skulle låta upppteckningarna som överlämnats av våra fäder, och som var heliga, falla i lamaniternas händer (för lamaniterna skulle förstöra dem), gjorde jag därför ^adenna upppteckning efter Nephis plåtar och ^bgömde i kullen Cumorah alla de upppteckningar som hade anförtrotts mig av Herrens hand, utom ^c dessa få plåtar som jag gav åt min son ^dMoroni.

7 Och det hände sig att mitt folk, med sina hustrur och sina barn, nu såg ^alamaniternas härar tåga mot dem. Och med den hemska fruktan för döden som fyller alla ogudaktigas bröst inväntade de dem.

8 Och det hände sig att de kom till strid mot oss, och varje själ var fylld av fruktan på grund av deras stora antal.

9 Och det hände sig att de anföll mitt folk med svärd och med båge och med pil och med yxa och med alla slags krigsvapen.

10 Och det hände sig att mina män höggs ner, ja, de tio tusen som var med mig, och jag föll sårad mitt ibland dem. Och de gick förbi mig utan att ta mitt liv.

11 Och när de hade gått förbi och huggit ner ^ahela mitt folk utom tjugo och fyra av oss (bland vilka min son Moroni befann sig) såg vi som hade överlevt vårt folks döda nästa

dag, då lamaniterna hade återvänt till sina läger, från toppen av kullen Cumorah de tio tusen av mitt folk som huggits ner och som jag gått i spetsen för.

12 Och vi såg även de tio tusen av mitt folk som leddes av min son Moroni.

13 Och se, Gidgiddonahs tio tusen hade fallit, och han själv mitt ibland dem.

14 Och Lamah hade fallit med sina tio tusen. Och Gilgal hade fallit med sina tio tusen. Och Limhah hade fallit med sina tio tusen. Och Jeneum hade fallit med sina tio tusen. Och Cumenihah och Moronihah och Antionum och Shiblom och Sem och Josh hade fallit med sina tio tusen vardera.

15 Och det hände sig att där fanns ytterligare tio som föll för svärdet med sina tio tusen vardera. Ja, ^ahela mitt folk, utom de tjugo och fyra som var med mig och likaså några som hade flytt till länderna söderut och några få som hade gått över till lamaniterna, hade fallit. Och deras kött och ben och blod låg på marken där de hade lämnats kvar av dem som dräpt dem för att multna i stoftet och upplösas och återvända till sin moder jord.

16 Och min själ sönderslets av ångest över de dräpta av mitt folk, och jag ropade:

17 "O, ni fagra, hur kunde ni avvika från Herrens vägar! O, ni fagra, hur kunde ni förkasta

6a HFS Plåtar.

b Eth. 15:11.

c Morm. ord 1:2.

d Morm. 8:1.

7a 1 Ne. 12:15.

11a 1 Ne. 12:19-20;

Hel. 15:17.

15a Alma 9:24.

denne Jesus som stod med öppna armar för att ta emot er!

18 Se, om ni inte hade gjort detta skulle ni inte ha fallit. Men se, ni har fallit och jag sörjer för lusten av er.

19 O, ni fagra söner och döttrar, ni fäder och mödrar, ni män och hustrur, ni fagra, hur kunde ni falla!

20 Men se, ni är borta och mina sorger kan inte föra er tillbaka.

21 Och dagen kommer snart då ert dödliga måste iklä sig odödlighet, och dessa kroppar som nu multnar i förgängelse måste snart bli oförgängliga kroppar. Och då måste ni stå inför Kristi domarsäte för att dömas efter era gärningar. Och om så är att ni är rättfärdiga, då är ni välsignade med era fäder som har gått före er.

22 O, att ni hade omvänt er innan denna stora förödelse drabbade er. Men se, ni är borta och Fadern, ja, himlens evige Fader, vet ert tillstånd. Och han ska behandla er enligt sin "rättvisa och barmhärtighet."

KAPITEL 7

Mormon inbjuder lamaniter i de sista dagarna att tro på Kristus, ta emot hans evangelium och bli frälsta – Alla som tror på Bibeln

kommer även att tro på Mormons bok. Omkring 385 e.Kr.

OCH se, nu ska jag tala något till "återstoden av detta folk som blivit skonad, om det blir så att Gud ger dem mina ord så att de kan få veta något om sina förfäder. Ja, jag talar till er, ni återstod av Israels hus. Och dessa är de ord som jag talar:

2 "Vet att ni är av "Israels hus.

3 Vet att ni måste omvända er, annars kan ni inte bli frälsta.

4 Vet att ni måste lägga ner era krigsvapen och inte längre glädjas åt blodsutgjutelse och inte ta upp dem igen, såvida inte Gud befäller det.

5 Vet att ni måste komma till "kunskap om era fäder och omvända er från alla era synder och er ondska och ^btro på Jesus Kristus, att han är Guds Son och att han dräptes av judarna och att han genom Faderns makt har återuppstått, varigenom han har vunnit ^cseger över graven. Och likaså att genom honom är dödens udd uppslukad.

6 Och han åstadkommer de dödas "uppståndelse varigenom människan måste uppstå för att stå inför hans ^bdomarsäte.

7 Och han har åstadkommit världens "återlösning varigenom den som befins ^butan

21a 1 Kor. 15:53–54.

22a HFS Rättvisa.

b HFS Barmhärtigt, barmhärtighet.

7 1a Hel. 15:11–13.

2a Alma 10:3.

5a 2 Ne. 3:12.

b HFS Tro.

c Jes. 25:8;

Mosiah 16:7–8.

6a HFS Uppståndelse.

b HFS Domen, den

yttersta;

Jesus Kristus –

Domare.

7a HFS Återlösa, återlöst, återlösning.

b HFS Rättfärdiggöra, rättfärdiggörelse.

skuld inför honom på domens dag får sig givet att ^cbo i Guds närhet i hans rike, att med ^dkörerna där ovan oupphörligen sjunga lovsånger till Fadern och till Sonen och till den Helige Anden, vilka är ^een enda Gud, i ett tillstånd av ^flycka som inte har något slut.

8 Omvänd er därför och bli döpta i Jesu namn, och håll fast vid ^aKristi evangelium som ska framläggas för er, inte bara i denna uppteckning utan också i den ^buppteckning som ska komma till icke-judarna ^cfrån judarna, vilken uppteckning ska komma från icke-judarna ^dtill er.

9 För se, ^adenna har skrivits i avsikt att ni ska kunna ^btro den andra. Och om ni tror den andra kommer ni att tro även denna. Och om ni tror denna kommer ni att ha kunskap om era fäder och likaså om de förunderliga gärningar som genom Guds makt utfördes bland dem.

10 Och ni ska även veta att ni är en återstod av Jakobs avkomlingar. Därför räknas ni bland det första förbundets folk. Och om så är att ni tror på Kristus och blir döpta, först med vatten och sedan med eld och med den Helige Anden, efter vår Frälsares ^aföredöme enligt det som han har befallt oss, ska det

vara väl med er på domens dag. Amen.”

KAPITEL 8

Lamaniterna söker upp och förgör nephiterna – Mormons bok ska komma fram genom Guds makt – Ve uttalas över dem som andas vrede och strid mot Herrens verk – Den nephitiska uppteckningen ska komma fram i en tid präglad av ogudaktighet, förfall och avfall. Omkring 400–421 e.Kr.

SE jag, ^aMoroni, avslutar min far Mormons ^buppteckning. Se, jag har endast några få ting att skriva, sådant som min far har befallt mig.

2 Och se, nu hände det sig efter det ^astora och fruktansvärda slaget vid Cumorah, att de nephiter som flytt till landet söderut blev jagade av ^blamaniterna till dess alla var tillintetgjorda.

3 Och även min far blev dödad av dem, och jag är ^aensam kvar att skriva den sorgliga berättelsen om mitt folks undergång. Men se, de är borta, och jag uppfyller min fars befallning. Och om de kommer att dräpa mig vet jag inte.

4 Därför ska jag skriva och gömma uppteckningarna i jorden, och vart jag går betyder ingenting.

7c 1 Ne. 10:21;

L&F 76:62;

Mose 6:57.

d Mosiah 2:28.

e L&F 20:28.

HFS Gud, gudomen.

f HFS Glädje.

8a HFS Evangeliet.

b HFS Bibeln.

c 2 Ne. 29:4–13.

d 1 Ne. 13:38.

9a HFS Mormons bok.

b 1 Ne. 13:38–41.

10a 2 Ne. 31:5–9.

8 1a HFS Moroni,

Mormons son.

b HFS Plåtar.

2a Morm. 6:2–15.

b L&F 3:18.

3a Moro. 9:22.

5 Se, min far har gjort ^adenna uppteckning och han har skrivit vad avsikten var med den. Och se, jag skulle även skriva det om jag hade haft plats på ^bplåtarna, men det har jag inte. Och malm har jag ingen, för jag är ensam. Min far har dräpts i strid, och alla mina släktingar, och jag har varken vänner eller någonstans att gå. Och hur länge Herren ska låta mig leva vet jag inte.

6 Se, ^afyra hundra år har förflutit sedan vår Herres och Frälsares ankomst.

7 Och se, lamaniterna har jagat mitt folk, nephiterna, från stad till stad och från plats till plats, ända till dess de inte längre finns till, och stort har deras ^afall blivit. Ja, stor och förunderlig är mitt folks, nephiternas, undergång.

8 Och se, det är Herrens hand som har gjort det. Ja se, lamaniterna ^akrigar även med varandra, och hela detta lands yta är en ständig skådeplats för mord och blodsutgjutelse, och ingen vet slutet på kriget.

9 Och se, nu säger jag inte mer om dem, för det finns ingen, förutom lamaniter och ^arövare, kvar i landet.

10 Och det finns ingen som känner den sanne Guden utom de ^aJesu lärjungar som stannade kvar i landet till dess folkets ogudaktighet var så stor att

Herren inte lät dem ^bvara kvar hos folket. Och om de nu finns kvar i landet vet ingen mänskliga.

11 Men se, min ^afar och jag har sett dem, och de har betjänat oss.

12 Och var och en som tar emot denna uppteckning och inte fördömer den på grund av de ofullkomligheter som finns i den, densamme ska få kunskap om ^astörre ting än dessa. Se, jag är Moroni. Och om det vore möjligt skulle jag tillkännage allt för er.

13 Se, jag slutar nu att tala om detta folk. Jag är Mormons son, och min far var ^aättling till Nephi.

14 Och jag är den som ^agömmar denna uppteckning åt Herren. Dess plåtar har inget värde på grund av Herrens befallning. För han sa i sanning att ingen ska kunna få dem för att ^bskaffa sig vinning. Men uppteckningen därpå är av stort värde, och den som för fram den i ljuset, honom ska Herren välsigna.

15 För ingen kan ha förmåga att föra fram den i ljuset utan att den ges honom av Gud. För Gud vill att det ska göras med ^ablicken endast fäst på hans ära eller till Herrens forntida och sedan länge skingrade förbundsfolks välgång.

16 Och välsignad är ^ahan som

5a Morm. 2:17-18.

b Morm. 6:6.

6a Alma 45:10.

7a 1 Ne. 12:2-3.

8a 1 Ne. 12:20-23.

9a Morm. 2:8.

10a 3 Ne. 28:7;

Eth. 12:17.

hfs Tre nephitiska

lärjungar.

b Morm. 1:16.

11a 3 Ne. 28:24-26.

12a 3 Ne. 26:6-11.

13a 3 Ne. 5:20.

14a Moro. 10:1-2.

b JS-H 1:46.

15a L&F 4:5.

16a 2 Ne. 3:6-7, 11, 13-14.

ska föra fram den i ljuset. För den ska ^bföras från mörker till ljus enligt Guds ord. Ja, den ska föras fram ur jorden, och den ska lysa ur mörkret och komma till folkets kännedom. Och detta ska ske genom Guds makt.

17 Och om där finns "fel så är de en människas fel. Men se, vi känner inte till något fel, men Gud vet allt. Må därför den som ^bfördömer den akta sig så att han inte löper fara för helvetets eld.

18 Och den som säger: "Visa dem för mig annars blir du slagen", han bör akta sig så att han inte kräver det som Herren har förbjudit.

19 För se, den som "dömer obetänksamt ska själv bli dömd obetänksamt. För efter hans gärningar ska hans lön bli. Därför ska den som själv slår bli slagen av Herren.

20 Se vad skrifterna säger: "Människan ska inte slå, inte heller ska hon döma. För domen är min, säger Herren, och hämnden är även min, och jag ska utkräva den."

21 Och den som andas vrede och strid mot Herrens verk och mot Herrens förbundsfolk, som är Israels hus, och säger: "Vi ska förgöra Herrens verk och Herren ska inte minnas sitt förbund som han har slutit med

Israels hus" – densamme löper fara att huggas ner och kastas i elden.

22 För Herren ska genomföra sina eviga "avsikter till dess alla hans löften har uppfyllts.

23 Utforska "Jesajas profetior. Se, jag kan inte skriva dem. Ja, jag säger er att de heliga som har gått före mig, som har varit i besittning av detta land, ska ropa, ja, ur stoftet ska de ^bropa till Herren. Och så sant Herren lever ska han komma ihåg det förbund som han har slutit med dem.

24 Och han känner till deras "böner, att de var till förmån för deras bröder. Och han känner till deras tro, för i hans namn kunde de flytta ^bberg, och i hans namn kunde de få jorden att skälva, och genom hans ords kraft fick de "fångelser att falla till marken. Ja, inte ens den brinnande ugnen kunde skada dem, inte heller vilda djur eller giftiga ormar, tack vare hans ords kraft.

25 Och se, deras "böner var även till förmån för honom som Herren skulle låta föra fram dessa ting.

26 Och ingen ska kunna säga att de inte ska komma fram, för det ska de förvisso, för Herren har talat det. För "ut ur jorden ska de komma genom Herrens

16b Jes. 29:18;
2 Ne. 27:29.

17a Morm. 9:31, 33;
Eth. 12:23–28.

b 3 Ne. 29:5;
Eth. 4:8.

19a Jsö Matt. 7:1–2
(tillägget);

3 Ne. 14:1–2;
Moro. 7:14.

22a L&F 3:3.

23a 3 Ne. 20:11; 23:1.

b Jes. 29:4;

2 Ne. 3:19–20; 26:16.

24a Enos 1:12–18;
Morm. 9:36;

L&F 10:46.

b Jakob 4:6;

Hel. 10:9.

c Alma 14:27–29.

25a Morm. 5:21.

26a Jes. 29:4;

2 Ne. 33:13.

hand, och ingen kan hindra det. Och det ska ske i en tid då man säger att ^bunderverk har upphört, och det ska vara alldeles som om någon skulle tala ^cfrån de döda.

27 Och det ska ske i en tid då de ^aheligas blod ropar till Herren för ^bhemliga sammansvärjningars och mörkrets gärningars skull.

28 Ja, det ska ske i en tid då Guds makt förnekas och ^akyrkor besudlas och uppblåses i sina hjärtans högmod, ja, i en tid då kyrkans ledare och lärare ska framträda i sina hjärtans högmod så att de avundas dem som tillhör deras kyrkor.

29 Ja, det ska ske i en tid då ^aman hör om eld och stormar och ^brökmoln i främmande länder.

30 Och man ska även höra om ^akrig, krigsrykten och jordbävningar på olika platser.

31 Ja, det ska ske i en tid då stor orenhet finns på hela jorden. Där ska finnas mord och röveri och lögnar och bedrägeri och hor och alla slags avskyvärdheter. Då ska det vara många som säger: "Gör si eller gör så, det ^ahar ingen betydelse, för Herren ska ^bhjälpa sådana på den yttersta dagen." Men ve sådana, för de befinner sig

i ^cbitterhetens galla och i ondskans bojor.

32 Ja, det ska ske i en tid då det ska byggas kyrkor som säger: "Kom till mig, så ska ni för era pengar bli förlåtna era synder."

33 O, ni ogudaktiga och fördärvade och styvnackade folk, varför har ni byggt kyrkor åt er för att skaffa er ^avinning? Varför har ni ^bförvanskat Guds heliga ord så att ni drar ^cfördömelse över era själar? Se, lita på Guds uppenbarelser, för se, tiden kommer på den dagen då allt detta måste uppfyllas.

34 Se, Herren har visat mig stora och förunderliga ting om det som snart måste ske, på den dagen då dessa ska komma fram bland er.

35 Se, jag talar till er som om ni vore närvarande, och ändå är ni inte det. Men se, Jesus Kristus har visat er för mig, och jag känner era gärningar.

36 Och jag vet att ni ^avandrar i era hjärtans högmod. Och det finns ingen, utom endast några få, som inte ^bupphöjer sig i sitt hjärtans högmod, vilket leder till att de bär ^cmycket dyrbara kläder, och till avund och stridigheter och illvilja och förföljelse och all slags ondska. Och era kyrkor, ja,

26 *b* Morm. 9:15–26;
Moro. 7:27–29, 33–37.
c 2 Ne. 26:15–16;
Morm. 9:30;
Moro. 10:27.
27 *a* Eth. 8:22–24;
L&F 87:6–7.
b HFS Hemliga
sammansvärjningar.
28 *a* 2 Tim. 3:1–7;

1 Ne. 14:9–10;
2 Ne. 28:3–32;
L&F 33:4.
29 *a* Joel 2:28–32;
2 Ne. 27:2–3.
b 1 Ne. 19:11;
L&F 45:39–42.
30 *a* Matt. 24:6;
1 Ne. 14:15–17.
31 *a* 2 Ne. 28:21–22.

b 2 Ne. 28:8.
c Alma 41:11.
33 *a* HFS Prästvælde.
b 1 Ne. 13:26–29.
c HFS Fördöma,
fördömelse.
36 *a* HFS Vandra, vandra
med Gud.
b Jakob 2:13.
c Alma 5:53.

allesammans, har blivit vanhelgade på grund av era hjärtans högmod.

37 För se, ni älskar "pengar och era ägodelar och era fina kläder och era kyrkors utsmyckning mer än ni älskar de fattiga och de behövande, de sjuka och de lidande.

38 O, ni orena, ni hycklare, ni lärare som säljer er för sådant som fördärvar, varför har ni vanhelgat Guds heliga kyrka? Varför "skäms ni för att ta på er Kristi namn? Varför tänker ni inte på att värdet av oändlig lycka är större än det ^belände som aldrig dör – på grund av "världens beröm?

39 Varför smycker ni er med sådant som inte har liv, men låter de hungriga och de behövande och de nakna och de sjuka och de lidande gå förbi er utan att ni lägger märke till dem?

40 Ja, varför upprättar ni era "hemliga avskryvårdheter för att skaffa er vinning och förorsaka änkor att klaga inför Herren, och även föräldralösa att klaga inför Herren, och även deras fäders och makars blod att ropa från jorden till Herren om hämnd över era huvuden?

41 Se, hämndens svärd hänger över er. Och tiden kommer snart då han "hämnas de heligas blod på er, för han ska inte längre motstå deras rop.

KAPITEL 9

Moroni kallar dem som inte tror på Kristus till omvändelse – Han förkunnar en underverkens Gud som ger uppenbarelser och utgjuter gåvor och tecken över de trofasta – Underverken upphör på grund av otro – Tecken följer dem som tror – Människorna uppmanas att vara visa och hålla buden. Omkring 401–421 e.Kr.

OCH nu talar jag även om dem som inte tror på Kristus.

2 Se, vill ni tro på er hem-sökelses dag – se, när Herren kommer, ja, den "stora dag när ^bjorden ska rullas ihop som en bokrulle och elementen ska "smälta av fruktansvärd hetta, ja, på den stora dag då ni ska föras fram för att stå inför Guds Lamm – kommer ni då att säga att det inte finns någon Gud?

3 Kommer ni då fortfarande att förneka Kristus, eller kan ni se Guds Lamm? Tror ni att ni ska bo hos honom medvetna om er skuld? Tror ni att ni skulle kunna glädjas åt att bo hos denna heliga Varelse, när er själ plågas av skuldmedvetenhet för att ni ständigt har överträtt hans lagar?

4 Se, jag säger er att det skulle vara eländigare för er att bo hos en helig och rättvis Gud, medvetna om er orenhet inför

37a 2 Ne. 28:9–16.

38a Rom. 1:16;

2 Tim. 1:8;

1 Ne. 8:25–28;

Alma 46:21.

b Mosiah 3:25.

c 1 Ne. 13:9.

40a HFS Hemliga sammansvärjningar.

41a 1 Ne. 22:14.

9 2a Mal. 4:5;

3 Ne. 28:31.

b Morm. 5:23;

L&F 63:20–21.

HFS Världen –

Världens ände.

c Amos 9:13;

3 Ne. 26:3.

honom, än att bo bland de ^afördömda själarna i ^bhelvetet.

5 För se, när ni förs fram för att se er ^anakenhet inför Gud, och även Guds härlighet och Jesu Kristi helighet, kommer detta att inom er tända en låga av outsläcklig eld.

6 O, ni ^aicke troende, ^bvänd er då till Herren. Ropa mäktigt till Fadern i Jesu namn så att ni kanske kan finnas obefläckade, ^crena, vackra och vita efter att ha renats genom ^dLammets blod på den stora och yttersta dagen.

7 Och vidare talar jag till er som ^aförnekar Guds uppenbarelser och säger att de har upphört, att det varken finns uppenbarelser eller profetior eller gåvor eller helbrägdagörelse eller tungomålstalande och ^buttydning av tungomål.

8 Se, jag säger er att den som förnekar dessa ting känner inte ^aKristi evangelium. Ja, han har inte läst skrifterna, och om han har det ^bförstår han dem inte.

9 För läser vi inte att Gud är ^adensamme i går, i dag och i evighet, och att det hos honom inte finns vare sig förvandling eller en skugga av förändring?

10 Och om ni nu har föreställt er en gud som förvandlas eller

hos vilken det finns en skugga av förändring så har ni föreställt er en gud som inte är en underverkens Gud.

11 Men se, jag ska visa er en underverkens Gud, ja, Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud. Och detta är samme ^aGud som skapade himlarna och jorden och allt det som i dem är.

12 Se, han skapade ^aAdam, och genom Adam kom människans ^bfall. Och på grund av människans fall kom Jesus Kristus, ja, Fadern och Sonen. Och tack vare Jesus Kristus kom ^cmänniskans återlösning.

13 Och tack vare människornas återlösning, som kom genom Jesus Kristus, förs de tillbaka till Herrens närhet. Ja, det är det sätt varpå alla människor blir återlösta, för Kristi död åstadkommer ^auppståndelsen, vilken åstadkommer en återlösning från en oändlig ^bsömn ur vilken sömn alla människor ska väckas av Guds makt när basunen ljuder. Och de ska komma fram, både små och stora, och alla ska stå inför hans skrank och bli återlösta och befriade från dessa ^cdödens eviga band, vilken död är en timlig död.

4a HFS Fördöma, fördömelse.

b HFS Helvetet.

5a 2 Ne. 9:14.

6a HFS Otro.

b Hes. 18:23, 32;

L&F 98:47.

c HFS Renad, renhjärtad.

d HFS Guds Lamm.

7a 3 Ne. 29:6–7.

b 1 Kor. 12:7–10;
TA 1:7.

8a HFS Evangeliet.

b Matt. 22:29.

9a Hebr. 13:8;

1 Ne. 10:18–19;

Alma 7:20;

Moro. 8:18;

L&F 20:12.

11a 1 Mos. 1:1;

Mosiah 4:2;

L&F 76:20–24.

HFS Jesus Kristus.

12a Mosiah 3:26.

b HFS Adams och Evas fall.

c HFS Återlösa, återlöst, återlösning.

13a Hel. 14:15–18.

b L&F 43:18.

c L&F 138:16.

14 Och sedan drabbas de av den Heliges ^adom. Och då kommer tiden då den som är ^boren ska förbli oren, och den som är rättfärdig ska förbli rättfärdig. Den som är lycklig ska förbli lycklig, och den som är olycklig ska förbli olycklig.

15 Och nu, o alla ni som har föreställt er en gud som ^ainte kan utföra underverk, vill jag fråga: Är allt detta som jag har talat om förbi? Har änden redan kommit? Se, jag säger er: Nej. Och Gud har inte upphört att vara en underverkens Gud.

16 Se, är inte det som Gud har utfört förunderligt i våra ögon? Jo, och vem kan fatta ^aGuds förunderliga verk?

17 Vem kan säga att det inte var ett underverk att himlen och jorden kom till genom hans ^aord, och att människan ^bskapades av jordens ^cstoff genom hans ords makt, och att underverken har utförts genom hans ords makt?

18 Och vem kan säga att Jesus Kristus inte utförde många mäktiga ^aunderverk? Och många mäktiga underverk utfördes av apostlarnas händer.

19 Och om ^aunderverk utfördes då, hur kan Gud ha upphört att vara en underverkens Gud

och ändå vara en oföränderlig Varelse? Och se, jag säger er att han inte förändras. I så fall skulle han upphöra att vara Gud. Och han upphör inte att vara Gud, och han är en underverkens Gud.

20 Och orsaken till att han upphör att göra ^aunderverk bland människobarnen är att de nedsjunker i otro och avviker från den rätta vägen och inte känner den Gud som de borde ^blita på.

21 Se, jag säger er att var och en som tror på Kristus, utan att tvivla, ska få ^avad han än ber Fadern om i Kristi namn. Och detta löfte gäller alla, ända till jordens ändar.

22 För se, så sa Jesus Kristus, Guds Son, till sina lärjungar som skulle stanna kvar, ja, och även till alla sina lärjungar, så att mängden hörde det: ^a”Gå ut i hela världen och predika evangeliet för varje levande varelse.

23 Och den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror ska bli ^afördömd.

24 Och dessa ^atecken ska följa dem som tror: I mitt namn ska de driva ut ^bdjävlar, de ska tala med nya tungor, de ska ta upp ormar, och om de dricker något

14a HFS Domen, den yttersta.

b Alma 7:21; L&F 88:35.

15a Moro. 7:35–37; L&F 35:8.

HFS Underverk.

16a Ps. 40:5; L&F 76:114; Mose 1:3–5.

17a Jakob 4:9.

b HFS Skapa, skapelsen.

c 1 Mos. 2:7; Mosiah 2:25.

18a Joh. 6:14.

19a L&F 63:7–10.

20a Dom. 6:11–13; Eth. 12:12–18; Moro. 7:35–37.

b HFS Tillit.

21a Matt. 21:22;

3 Ne. 18:20.

22a Mark. 16:15–16. HFS Missionsverksamhet.

23a HFS Fördöma, fördömlelse.

24a Mark. 16:17–18. HFS Tecken.

b Apg. 16:16–18.

dödligt ska det inte skada dem. De ska lägga ^chänderna på de sjuka och dessa ska tillfriskna.

25 Och för var och en som tror på mitt namn utan att tvivla ska jag ^a”bekräfta alla mina ord, ända till jordens ändar.”

26 Och se, vem kan stå emot Herrens verk? ^a”Vem kan förneka hans ord? Vem ska resa sig mot Herrens allsmåktiga kraft? Vem ska förakta Herrens verk? Vem ska förakta Kristi barn? Se, alla ni som ^bföraktar Herrens verk, för ni ska förundras och gå under.

27 O, förakta då inte och förundras inte utan hörsamma Herrens ord och be Fadern i Jesu namn om vad ni än står i behov av. Tvivla inte utan tro, och börja liksom i gamla tider och ^a”kom till Herren av allt ert ^bhjärta och ^c”arbeta på er egen frälsning med fruktan och bavan inför honom.

28 Var ^a”visa under er prövotids dagar. Avkläd er all orenhhet. Be inte om något för att slösa bort det på era ^bbegär, utan be med orubblig fasthet om att ni inte ska ge efter för någon frestelse, utan om att ni ska tjäna den sanne och ^clevande Guden.

29 Se till att ni inte döps ^a”ovärdigt. Se till att inte ta del av Kristi sakrament ^b”ovärdigt,

utan se till att göra allt med ^c”värdighet och gör det i Jesu Kristi, den levande Gudens Sons, namn. Och om ni gör detta och håller ut intill änden kommer ni på intet sätt att bli utdrivna.

30 Se, jag talar till er som om jag ^a”talade från de döda, för jag vet att ni kommer att få mina ord.

31 Döm mig inte för min ^a”ofullkomlighets skull och inte heller min far för hans ofullkomlighets skull, och inte heller dem som skrivit före honom, utan tacka hellre Gud för att han har uppenbarat våra ofullkomligheter för er, så att ni kan lära er att vara visare än vi har varit.

32 Och se, vi har skrivit denna uppteckning enligt vår kunskap med de skrivtecken som bland oss kallas ^a”reformerad egyptiska, vilka har förts vidare och av oss förändrats efter vårt sätt att tala.

33 Och om våra plåtar hade varit tillräckligt stora skulle vi ha skrivit på hebreiska, men även hebreiskan har förändrats av oss. Och om vi kunde ha skrivit på hebreiska, se, då skulle vi inte ha haft några ofullkomligheter i vår uppteckning.

34 Men Herren vet vad vi har skrivit och även att inget annat

24c HFS Välsigna de sjuka.

25a HFS Uppenbarelse; Vittnesbörd.

26a 3 Ne. 29:4–7.

b Ords. 13:13.

27a Moro. 10:30–32.

b Jos. 22:5;

L&F 64:22, 34.

HFS Hjärta.

c Fil. 2:12.

28a Jakob 6:12.

b HFS Begär.

c Alma 5:13.

29a HFS Dop, döpa –

Fordringar

för dopet.

b 1 Kor. 11:27–30;

3 Ne. 18:28–32.

c HFS Värdig, värdighet.

30a Morm. 8:26;

Moro. 10:27.

31a Morm. 8:17;

Eth. 12:22–28, 35.

32a 1 Ne. 1:2;

Mosiah 1:4.

folk kan vårt språk. Och eftersom inget annat folk kan vårt språk har han berett "medel för översättningen därav.

35 Och detta har skrivits för att vi ska kunna befria våra kläder från våra bröders blod, vilka har nedsjunkit i "otro.

36 Och se, detta som vi har "önskat för våra bröder, ja, deras återställelse till kunskapen om

Kristus, är enligt bönerna från alla de heliga som har bott i landet.

37 Och må Herren Jesus Kristus låta deras böner bli besvarade enligt deras tro. Och må Gud Fadern minnas det förbund som han har slutit med Israels hus. Och må han välsigna dem för evigt genom deras tro på Jesu Kristi namn. Amen.

ETHERS BOK

Jarediternas uppteckning, tagen från de tjugofyra plåtar som Limhis folk fann på kung Mosiahs tid.

KAPITEL 1

Moroni förkortar Ethers skrifter – Ethers släktlinje framläggs – Jarediternas språk förbistras inte vid Babels torn – Herren lovar att leda dem till ett utvalt land och göra dem till en stor nation.

OCH nu fortsätter jag, "Moroni, med att ge en berättelse om de forna invånare som utrotades av ^bHerrens hand i detta nordliga land.

2 Och jag tar min berättelse från de "tjugo och fyra plåtar som Limhis folk fann och som kallas Ethers bok.

3 Och då jag antar att första delen av denna uppteckning,

som handlar om världens skapelse och även om Adam och som är en berättelse från den tiden och ända fram till det stora "tornet och om allt det som hände bland människobarnen fram till den tiden, finns bland judarna,

4 skriver jag inte om det som hände från "Adams dagar fram till den tiden, utan det står på plåtarna, och den som finner dem han ska ha förmåga så att han kan få den fullständiga berättelsen.

5 Men se, jag ger inte den fullständiga berättelsen, men en del av berättelsen ger jag, den från tornet fram till deras undergång.

34a Mosiah 8:13–18;
Eth. 3:23, 28;
L&F 17:1.

35a 2 Ne. 26:15.

36a Morm. 8:24–26;
L&F 10:46–49.

[ETHER]

1 1a HFS Moroni,
Mormons son.

b Morm. 5:23;
L&F 87:6–7.

2a Alma 37:21;
Eth. 15:33.

3a Omni 1:22;
Mosiah 28:17;
Hel. 6:28.

4a Dvs täcker
samma period
som 1 Moseboken
1–10.

6 Och på detta sätt ger jag berättelsen: Den som skrev denna uppteckning var ^aEther, och han var en ättling till Coriantor.

7 Coriantor var Morons son.

8 Och Moron var Ethems son.

9 Och Ethem var Ahahs son.

10 Och Ahah var Sets son.

11 Och Set var Shiblons son.

12 Och Shiblon var Coms son.

13 Och Com var Coriantums son.

14 Och Coriantum var Amnigaddahs son.

15 Och Amnigaddah var Arons son.

16 Och Aron var en ättling till Heth, som var Hearthoms son.

17 Och Hearthom var Libs son.

18 Och Lib var Kishs son.

19 Och Kish var Coroms son.

20 Och Corom var Levis son.

21 Och Levi var Kims son.

22 Och Kim var Moriantons son.

23 Och Morianton var en ättling till Riplakish.

24 Och Riplakish var Shez son.

25 Och Shez var Heths son.

26 Och Heth var Coms son.

27 Och Com var Coriantums son.

28 Och Coriantum var Emers son.

29 Och Emer var Omers son.

30 Och Omer var Shules son.

31 Och Shule var Kibs son.

32 Och Kib var son till Orihah, som var Jareds son.

33 Denne ^aJared kom med sin bror och deras båda familjer och med några andra och deras

familjer ut från det stora tornet vid den tid då Herren ^bförbistrade folkets språk och i sin vrede svor att de skulle skingras över hela ^cjordens yta. Och enligt Herrens ord skingrades folket.

34 Och eftersom ^aJareds bror var en storgvuxen och mäktig man och en man som var storligen gynnad av Herren, sa Jared, hans bror, till honom: "Ropa till Herren så att han inte förbistrar oss så att vi inte kan förstå våra ord."

35 Och det hände sig att Jareds bror ropade till Herren, och Herren hyste medlidande med Jared. Därför förbisttrade han inte Jareds språk, och Jared och hans bror blev inte förbisttrade.

36 Då sa Jared till sin bror: "Ropa återigen till Herren, och kanske han då vänder bort sin vrede från dem som är våra vänner så att han inte förbistrar deras språk."

37 Och det hände sig att Jareds bror ropade till Herren, och Herren hyste medlidande även med deras vänner och deras familjer så att de inte blev förbisttrade.

38 Och det hände sig att Jared återigen talade till sin bror och sa: "Gå och fråga Herren om han tänker driva oss ut ur landet, och om han tänker driva oss ut ur landet, fråga honom då vart vi ska gå. Och vem vet om inte Herren vill föra oss bort till ett land som är ^autvalt

6a Eth. 12:2; 15:34.
33a HFS Jared.

b 1 Mos. 11:6–9.
c Mosiah 28:17.

34a HFS Jareds bror.
38a HFS Utlovade landet.

framför alla andra på jorden? Och om så är, låt oss vara trofasta mot Herren så att vi kan få det till vår arvedel.”

39 Och det hände sig att Jareds bror ropade till Herren enligt det som hade talats av Jareds mun.

40 Och det hände sig att Herren hörde Jareds bror och hyste medlidande med honom och sa till honom:

41 ”Gå till verket och samla ihop dina hjordar, både hane och hona av varje slag och likaså jordens frön av varje slag, och även dina ^afamiljer och även din bror Jared och hans familj och även dina ^bvänner och deras familjer och Jareds vänner och deras familjer.

42 Och när du har gjort detta ska du ^agå före dem ner i dalen som ligger norrut. Och där ska jag möta dig, och jag ska gå ^bframför dig in i ett land som är ^cutvalt framför alla jordens länder.

43 Och där ska jag välsigna dig och dina avkomlingar och av dina avkomlingar och av din brors avkomlingar och av dem som följer dig, ska jag uppresas en stor nation åt mig. Och det ska inte på hela jordens yta finnas någon nation större än den som jag ska uppresas åt mig av dina avkomlingar. Och detta ska jag göra för dig eftersom du så länge har ropat till mig.”

KAPITEL 2

Jarediterna förbereder sig för sin färd till ett utlovat land – Det är ett utvalt land där människor måste tjäna Kristus eller sopas bort – Herren talar till Jareds bror i tre timmar – Jarediterna bygger båtar – Herren ber Jareds bror att föreslå ett sätt att lysa upp båtarna.

OCH det hände sig att Jared och hans bror och deras familjer, och även Jareds och hans brors vänner och deras familjer, gick ner i dalen som låg norrut (och dalens namn var ^aNimrod, uppkallad efter den mäktige jägaren) med sina hjordar som de hade samlat ihop, hane och hona av varje slag.

2 Och de lade även ut snaror och fångade luftens fåglar. Och de förfärdigade även ett kärl i vilket de bar med sig fisk från vattnen.

3 Och de förde även med sig deseret, vilket i översättning är ett honungsbi. Och sålunda hade de med sig bisvärmar och allt sådant som fanns i landet och frön av varje slag.

4 Och det hände sig att när de hade kommit ner i Nimrods dal kom Herren ner och talade med Jareds bror. Och han var i ett ^amoln, och Jareds bror såg honom inte.

5 Och det hände sig att Herren befallde dem att de skulle dra ut i vildmarken, ja, till en trakt

41 ^a Eth. 6:20.^b Eth. 6:16.42 ^a 1 Ne. 2:1–2;
Abr. 2:3.^b L&F 84:88.^c 1 Ne. 13:30.2 ^{1a} 1 Mos. 10:8.
^{4a} 4 Mos. 11:25;

L&F 34:7–9;

JS–H 1:68.

där ingen människa förut hade varit. Och det hände sig att Herren gick framför dem, och han talade med dem medan han stod i ett "moln och gav dem föreskrifter om vart de skulle färdas.

6 Och det hände sig att de färdades i vildmarken och byggde båtar med vilka de for över många vatten, och de blev ständigt vägleda av Herrens hand.

7 Och Herren ville inte tillåta att de stannade i vildmarken på andra sidan havet, utan han ville att de skulle komma ända fram till "löftets land, som var utvalt framför alla andra länder och som Herren Gud hade bevarat åt ett rättfärdigt folk.

8 Och han hade i sin vrede svurit inför Jareds bror att de som skulle få besitta detta löftets land från den stunden och för evigt skulle "tjäna honom, den sanne och ende Guden, annars skulle de ^bsopas bort när hans vrede i fullt mått skulle komma över dem.

9 Och nu kan vi se Guds påbud beträffande detta land: Att det är ett löftets land och vilken nation som än äger det måste tjäna Gud, annars blir de bortsopade när hans vrede i fullt mått kommer över dem. Och hans vrede kommer över dem i fullt mått när de har mognat i ondska.

10 För se, detta är ett land som

är utvalt framför alla andra länder, varför den som besitter det ska tjäna Gud eller sopas bort, för detta är Guds eviga påbud. Och det är inte förrän "ondskans mått är fullt bland landets barn som de blir ^bbortsopade.

11 Och detta kommer till er, o ni "icke-judar, för att ni ska få kännedom om Guds påbud, så att ni kan omvända er och inte fortsätta med er ondska till dess måttet är fullt, så att ni inte nedkallar över er Guds vredes fulla mått såsom landets invånare hittills har gjort.

12 Se, detta är ett utvalt land, och vilken nation som än äger det ska vara "fri från trälldom och från fångenskap och från alla andra nationer under himlen om de endast ^btjänar detta lands Gud, som är Jesus Kristus, han som har uppenbarats i det som vi har skrivit.

13 Och nu fortsätter jag med min uppteckning. För se, det hände sig att Herren förde Jared och hans bröder ända fram till det stora hav som skiljer länderna åt. Och när de kom till havet slog de upp sina tält och gav platsen namnet Moriancumer. Och de bodde i tält, och de bodde i tält på havsstranden under fyra års tid.

14 Och det hände sig efter fyra år att Herren åter kom till Jareds bror och stod i ett moln och talade med honom. Och i

5a 2 Mos. 13:21-22.

7a 1 Ne. 4:14.

HFS Utlovade landet.

8a Eth. 13:2.

b Jar. 1:3, 10;

Alma 37:28;

Eth. 9:20.

10a 2 Ne. 28:16.

b 1 Ne. 17:37-38.

11a 2 Ne. 28:32.

12a HFS Fri, frihet.

b Jes. 60:12.

tre timmars tid talade Herren med Jareds bror och "tuktade honom, eftersom han inte hade kommit ihåg att ^båkalla Herrens namn.

15 Och Jareds bror omvände sig från det onda som han hade gjort och åkallade Herrens namn till förmån för sina bröder som var med honom. Och Herren sa till honom: "Jag förlåter dig och dina bröder era synder, men du ska inte synda mer, för ni ska minnas att min ^aAnde inte alltid ska ^bsträva med människan. Om ni därför syndar till dess ni är fullt mogna ska ni avskäras från Herrens närhet. Och detta är mina tankar om det land som jag ska ge er som er arvedel, för det ska vara ett land som är ^cutvalt framför alla andra länder."

16 Och Herren sa: "Gå till verket och bygg båtar på samma sätt som ni hittills har byggt." Och det hände sig att Jareds bror gick till verket, och även hans bröder, och de byggde båtar på samma sätt som de hade byggt tidigare enligt Herrens ^aanvisningar. Och de var små och de flöt lätt på vattnet, ja, lika lätt som en fågel på vattnet.

17 Och de var byggda på ett sådant sätt att de var mycket ^atäta, ja, så att de kunde hålla vatten alldeles som en skål. Och deras botten var tät som en skål och deras sidor var täta som en skål. Och deras ändar var

spetsiga, och deras översida var tät som en skål. Och deras längd var ett träds längd, och deras dörr var, när den var stängd, tät som en skål.

18 Och det hände sig att Jareds bror ropade till Herren och sa: "O Herre, jag har utfört det arbete som du har befallt mig, och jag har gjort båtarna på det sätt som du har anvisat mig.

19 Och se, o Herre, i dem finns inget ljus. Vart ska vi styra? Och dessutom ska vi förgås, för i dem kan vi inte andas annat än den luft som finns i dem. Därför ska vi förgås."

20 Och Herren sa till Jareds bror: "Se, du ska göra en öppning högst upp och även en i skrovet, och när ni behöver luft ska ni öppna hålet och släppa in luft. Och om så sker att det kommer in vatten på er, se, då ska ni stänga öppningen så att ni inte omkommer i vattenflödet."

21 Och det hände sig att Jareds bror gjorde enligt vad Herren hade befallt.

22 Och han ropade åter till Herren och sa: "O Herre! Se, jag har gjort alldeles som du har befallt mig. Och jag har byggt farkosterna åt mitt folk, och se, det finns inget ljus i dem. Se, o Herre, vill du låta oss fara över detta stora vatten i mörker?"

23 Och Herren sa till Jareds bror: "Vad vill du att jag ska göra så att ni kan ha ljus i era farkoster? För se, ni kan inte ha

14^a HFS Tillrättavisa, tillrättavisning.

^b HFS Bön.
15^a Eth. 15:19.

^b 1 Mos. 6:3;
2 Ne. 26:11;
Morm. 5:16.
^c Eth. 9:20.

16^a 1 Ne. 17:50–51.
17^a Eth. 6:7.

fönster, för de skulle krossas. Inte heller ska ni ta med er eld, för ni ska inte resa med ljus från eld.

24 För se, ni ska vara som en val mitt i havet, för berghöga vågor ska slå mot er. Men jag ska hämta er upp ur havets djup, för ^avindarna har gått fram ur min mun, och även ^bregnen och vattenflödena har jag sänt ut.

25 Och se, jag förbereder er inför detta, för ni kan inte fara över detta stora djup utan att jag förbereder er för havets vågor och de vindar som har utgått och de vattenflöden som ska komma. Vad vill ni då att jag ska göra för er så att ni kan ha ljus när ni är uppslukade i havets djup?"

KAPITEL 3

Jareds bror ser Herrens finger då denne vidrör sexton stenar – Kristus visar sin andekropp för Jareds bror – De som har fullkomlig kunskap kan inte hållas utanför förlåten – Uttydare tillhandahålls för att föra Jarediternas uppteckning fram i ljust.

OCH det hände sig att Jareds bror (och antalet farkoster som hade byggts var nu åtta) gick bort till berget, som de kallade Shelem på grund av dess stora höjd, och smälte ut ur en klippa sexton små stenar. Och de var vita och klara alldeles som genomskinligt glas. Och han bar dem i händerna upp på

bergets topp och ropade återigen till Herren och sa:

2 "O Herre, du har sagt att vi måste omges av vattenflödena. Och se, o Herre, och vredgas inte på din tjänare på grund av hans svaghet inför dig. För vi vet att du är helig och bor i himlarna och att vi är ovärdiga inför dig. På grund av ^afallet har vi till vår ^bnatur blivit ständigt onda. Men du, o Herre, har gett oss en befallning att vi måste åkalla dig för att av dig kunna få enligt våra önskningsar.

3 Se, o Herre, du har slagit oss för vår onskas skull och har drivit oss framåt, och under många år har vi varit i vildmarken. Men du har varit ^abarmhärtig emot oss. O Herre, se till mig i medlidande och vänd bort din vrede från detta ditt folk och låt dem inte bege sig över detta rasande djup i mörker, utan se dessa stenar som jag har smält ut ur klippan.

4 Och jag vet, o Herre, att du har all ^amakt och kan göra vadhelst du vill till människans gagn. Vidrör därför dessa stenar, o Herre, med ditt finger och bered dem så att de kan lysa i mörkret. Och de ska lysa åt oss i de farkoster som vi har färdigställt så att vi kan ha ljus medan vi far över havet.

5 Se, o Herre, du kan göra detta. Vi vet att du kan utöva stor makt som för människors förstånd kan ^atyckas ringa."

6 Och se, det hände sig att

24a Eth. 6:5.

b Ps. 148:8.

3 2a HFS Adams och

Evas fall.

b Mosiah 3:19.

3a Eth. 1:34–43.

4a HFS Kraft, makt.

5a Jes. 55:8–9;

1 Ne. 16:29.

när Jareds bror hade sagt dessa ord, se, då räckte ^aHerren ut sin hand och rörde vid stenarna, en efter en, med sitt finger. Och ^bförlåten togs bort från Jareds brors ögon och han såg Herr-ens finger, och det var som en människas finger, likt kött och blod. Och Jareds bror föll ner inför Herren, för han slogs av fruktan.

7 Och Herren såg att Jareds bror hade fallit till marken, och Herren sa till honom: "Stig upp, varför har du fallit?"

8 Och han sa till Herren: "Jag såg Herrens finger och jag fruktade att han skulle slå mig, för jag visste inte att Herren hade kött och blod."

9 Och Herren sa till honom: "Tack vare din tro har du sett att jag ska ta på mig ^akött och blod. Och aldrig har en människa kommit inför mig med så stor tro som du har, för om det inte vore så kunde du inte ha sett mitt finger. Såg du mer än detta?"

10 Och han svarade: "Nej, Herre, visa dig för mig."

11 Och Herren sa till honom: "Tror du de ord som jag ska tala?"

12 Och han svarade: "Ja, Herre, jag vet att du talar sanning, för du är en sanningens Gud och ^akan inte ljuga."

13 Och när han hade sagt dessa ord, se, då ^avisade Herren sig för honom och sa: ^b"Efter-som du vet detta är du återlöst från fallet. Därför har du förts tillbaka till min närhet. Därför ^cvisar jag mig för dig.

14 Se, jag är den som från världens grundläggning bereddes att ^aåterlösa mitt folk. Se, jag är Jesus Kristus. Jag är ^bFadern och Sonen. I mig ska hela människosläktet få ^cliv, ja, evigt liv, nämligen de som tror på mitt namn, och de ska bli mina ^dsöner och mina döttrar.

15 Och aldrig har jag visat mig för människan som jag skapat, för aldrig har en människa ^atrott på mig som du har gjort. Ser du att ni är skapade till min egen ^bavbild? Ja, alla människor skapades i begynnelsen till min egen avbild.

16 Se, denna kropp som du nu ser är min ^aandes kropp, och människan har jag skapat lik min andes kropp. Och alldeles som jag visar mig för dig i anden ska jag visa mig för mitt folk i köttet."

17 Och som jag, Moroni, sa kan jag inte ge en fullständig redogörelse för det som är skrivet. Därför räcker det för mig att säga att Jesus visade sig för denne man i anden, ja, på samma sätt och i samma kropps

6a HFS Jesus Kristus.

b Eth. 12:19, 21.

9a HFS Dödlig, dödligheten; Jesus Kristus; Köttet.

12a Hebr. 6:18.

13a L&F 67:10-11.

b Enos 1:6-8.

c HFS Jesus Kristus - Kristus i förut tillvaron.

14a HFS Återlösa, återlöst, återlösning;

Återlösaren.

b Mosiah 15:1-4.

c Mosiah 16:9.

d HFS Guds söner och döttrar.

15a HFS Tro.

b 1 Mos. 1:26-27; Mosiah 7:27;

L&F 20:17-18.

16a HFS Anden.

avbild som då han "visade sig för nephiterna.

18 Och han betjänade honom på samma sätt som han betjänade nephiterna, och allt detta för att denne man, på grund av de många stora gärningar som Herren hade visat honom, skulle kunna veta att han är Gud.

19 Och tack vare sin kunskap kunde denne man inte hindras från att se innanför "förlåten. Och han såg Jesu finger, vilket, när han såg det, fyllde honom med fruktan. För han visste att det var Herrens finger, och han trodde inte längre, för han visste utan minsta tvivel.

20 Och eftersom han hade denna fullkomliga kunskap om Gud kunde han "inte hållas utanför förlåten. Därför såg han Jesus, och denne betjänade honom.

21 Och det hände sig att Herren sa till Jareds bror: "Se, du ska inte låta detta som du har sett och hört komma ut i världen förrän den "tid kommer då jag ska förhårliga mitt namn i köttet. Därför ska du gömma det du har sett och hört och inte visa det för någon människa.

22 Och se, när du kommer till mig ska du skriva det och försegla det så att ingen kan tyda det. För du ska skriva det på ett sådant språk att det inte kan läsas.

23 Och se, dessa "två stenar ska

jag ge dig, och du ska försegla även dem tillsammans med det du ska skriva.

24 För se, det språk som du ska skriva på har jag förbistrat. Därför ska jag i min egen rätta tid låta dessa stenar förtydliga för människors ögon det som du ska skriva."

25 Och när Herren hade sagt dessa ord visade han Jareds bror "alla jordens invånare som hade varit till, och även alla som skulle bli till, ända till jordens ändar, och han undanhöll dem inte för hans blick.

26 För han hade tidigare sagt till honom att "om han ville ^btro på honom, att han kunde visa honom "allt, så skulle det visas för honom. Därför kunde Herren inte undanhålla något för honom, för han visste att Herren kunde visa honom allting.

27 Och Herren sa till honom: "Skriv detta och "försegla det, och i min egen rätta tid ska jag visa det för människobarnen."

28 Och det hände sig att Herren befallde att han skulle försegla de två "stenar som han hade tagit emot och inte visa dem förrän Herren skulle visa dem för människobarnen.

KAPITEL 4

Moroni befalls att försegla Jareds brors skrifter – De ska inte uppbaras förrän människorna har tro alldeles som Jareds bror – Kristus

17a 3 Ne. 11:8–10.

19a HFS Förlåten.

20a Eth. 12:19–21.

21a Eth. 4:1.

23a HFS Urim och tummim.

25a Mose 1:8.

26a Eth. 3:11–13.

^b HFS Tro.

^c Eth. 4:4.

27a 2 Ne. 27:6–8.

28a L&F 17:1.

befaller människorna att tro på hans och hans lärjungars ord – Människorna befalls att omvända sig, tro på evangeliet och bli frälsta.

OCH Herren befallde Jareds bror att stiga ner från berget, bort från Herrens närhet, och "skriva det han hade sett. Och det blev förbjudet att låta det komma fram till människobarnen ^bförrän efter det att han lyfts upp på korset. Och av den anledningen behöll kung Mosiah dem så att de inte skulle komma ut till världen förrän efter det att Kristus hade visat sig för sitt folk.

2 Och sedan Kristus verkligen hade visat sig för sitt folk befallde han att det skulle bli uppenbarat.

3 Och nu, efter detta, har de alla nedsjunkit i otro och det finns inga andra kvar än lamaniterna, och de har förkastat Kristi evangelium. Därför har jag fått befallning att åter "gömma dem i jorden.

4 Se, jag har på dessa plåtar skrivit just det som Jareds bror såg. Och aldrig hade större ting uppenbarats än de som uppenbarades för Jareds bror.

5 Därför har Herren befallt mig att skriva dem, och jag har skrivit dem. Och han befallde

att jag skulle "försegla dem, och han har även befallt att jag skulle försegla översättningen därav, varför jag har förseglat ^buttydarna i enlighet med Herrens befallning.

6 För Herren sa till mig: "De ska inte sändas ut till icke-judarna förrän den dag då dessa omvänder sig från sin ondska och blir rena inför Herren.

7 Och den dag då de utövar tro på mig, säger Herren, alldeles som Jareds bror gjorde, så att de kan bli "heliggjorda genom mig, då ska jag för dem uppenbara det som Jareds bror såg och avslöja alla mina uppenbarelser för dem, säger Jesus Kristus, Guds Son, ^bFader till himlarna och till jorden och allt vad i dem är.

8 Och den som "strider mot Herrens ord – han ska vara under förbannelse. Och den som ^bförnekar detta – han ska vara under förbannelse. För dem vill jag "inte visa några större ting, säger Jesus Kristus, för jag är den som talar.

9 Och på min befallning öppnas och "stängs himlarna, och vid mitt ord ska ^bjorden skaka. Och på min befallning ska dess invånare förgås, ja, som av eld.

10 Och den som inte tror mina ord tror inte mina lärjungar. Och om så är att det inte är jag

4 1a Eth. 12:24.
HFS Skrifterna.
b Eth. 3:21.
3a Morm. 8:14.
5a Eth. 5:1.
b L&F 17:1;
JS-H 1:52.
HFS Urim och

tummim.
7a HFS Helgelse,
heliggörelse.
b Mosiah 3:8.
8a 3 Ne. 29:5-6;
Morm. 8:17.
b 2 Ne. 27:14;
28:29-30.

c Alma 12:10-11;
3 Ne. 26:9-10.
9a 1 Kung. 8:35;
L&F 77:8.
b Hel. 12:8-18;
Morm. 5:23.

som talar, döm själva, för ni ska veta på den "yttersta dagen att det är jag som talar.

11 Men den som "tror på det som jag har talat, honom ska jag besöka med min Andes uppenbarelser, och han ska veta och bära vittne. För tack vare min Ande ska han ^bveta att detta är "sant, för det förmår människor att göra gott.

12 Och allt det som förmår människor att göra gott är av mig, för det som är "gott kommer inte från någon utom från mig. Jag är den som leder människorna till allt gott. Den som ^binte vill tro mina ord ska inte tro mig – att jag är. Och den som inte vill tro mig, ska inte tro Fadern som sände mig. För se, jag är Fadern, jag är världens "ljus och "liv och sanning.

13 "Kom till mig, o ni icke-judar, så ska jag visa er större ting, den kunskap som är fördold på grund av otro.

14 Kom till mig, o du Israels hus, så ska det "uppenbaras för er hur stora ting Fadern har i beredskap åt er från världens grundläggning. Och på grund av otro har det inte kommit till er.

15 Se, när ni sliter sönder den otrons slöja som gör att ni förblir i ert hemska tillstånd av

ogudaktighet och hjärtats hårdhet och sinnets blindhet, då ska de stora och förunderliga ting som har varit "fördolda för er från världens grundläggning – ja, när ni åkallar Fadern i mitt namn med ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande, då ska ni veta att Fadern har kommit ihåg det förbund som han slöt med era fäder, o Israels hus!

16 Och då ska mina "uppenbarelser, som jag har låtit min tjänare Johannes skriva, läggas fram för alla människors ögon. Kom ihåg när ni ser detta att ni då ska veta att tiden är inne då de verkligen ska göras uppenbara.

17 "När ni därför får denna uppteckning kan ni veta att Faderns verk har påbörjats överallt i landet.

18 "Omvänd er därför, ni jordens alla ändar, och kom till mig och tro på mitt evangelium och bli ^bdöpta i mitt namn. För den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror ska bli fördömd. Och "tecken ska följa dem som tror på mitt namn.

19 Och välsignad är den som på den yttersta dagen befins vara "trofast mot mitt namn, för han ska bli upphöjd för att bo i det rike som beretts åt honom

10a 2 Ne. 33:10-15.

11a L&F 5:16.

b HFS Vittnesbörd.

c Eth. 5:3-4;

Moro. 10:4-5.

12a Alma 5:40;

Moro. 7:16-17.

b 3 Ne. 28:34.

c HFS Ljus, Kristi ljus.

d Joh. 8:12;

Alma 38:9.

13a 3 Ne. 12:2-3.

14a L&F 121:26-29.

15a 2 Ne. 27:10.

16a Upp. 1:1;

1 Ne. 14:18-27.

17a 3 Ne. 21:1-9, 28.

18a 3 Ne. 27:20;

Moro. 7:34.

b Joh. 3:3-5.

HFS Dop, döpa –

Dopet nödvändigt.

c HFS Andens gåvor.

19a Mosiah 2:41;

L&F 6:13.

HFS Jesus Kristus –

Nödvändigheten

av att ta på oss

Kristi namn.

^bfrån världens grundläggning. Och se, det är jag som har talat det. Amen.”

KAPITEL 5

Tre vittnen och själva verket ska stå som vittnesbörd om Mormons boks sannfärdighet.

OCH jag, Moroni, har skrivit de ord som jag fick befallning om, såsom jag minns dem, och jag har talat om för dig vad jag har ^aförseglat. Rör dem därför inte i avsikt att översätta, för detta är dig förbjudet, utom när det framdeles är enligt Guds visdom.

2 Och se, du kan få förmånen att visa plåtarna för ^adem som ska hjälpa till att frambringa detta verk.

3 Och för ^atre ska de visas genom Guds makt. Därför ska de förvisso ^bveta att dessa ting är ^csanna.

4 Och genom tre ^avittnens mun ska dessa ting stadfästas. Och de tres vittnesbörd och detta verk, vari Guds makt ska visas, och även hans ord, varom Fadern, Sonen och den Helige Anden bär vittne – och allt detta ska stå som ett vittnesbörd mot världen på den yttersta dagen.

5 Och om så är att de omvänder sig och ^akommer till Fadern i Jesu namn ska de bli mottagna i Guds rike.

6 Och om så är att jag inte har

någon myndighet över dessa ting, döm själva. För ni ska veta att jag har myndighet när ni ser mig, och vi står inför Gud på den yttersta dagen. Amen.

KAPITEL 6

Jarediternas båtar drivs av vindarna till det utlovade landet – Folket prisar Herren för hans godhet – Orihah utses till kung över dem – Jared och hans bror dör.

OCH nu fortsätter jag, Moroni, att återge Jareds och hans brors uppteckning.

2 För det hände sig att sedan Herren hade berett ^astenarna som Jareds bror hade burit upp på berget kom Jareds bror ner från berget. Och han satte stenarna i farkosterna som hade färdigställts, en i varje ände av dem, och se, de gav ljus åt farkosterna.

3 Och så lät Herren stenarna lysa i mörkret för att ge ljus åt män, kvinnor och barn så att de inte skulle fara över de stora vattnen i mörker.

4 Och det hände sig att när de hade berett all slags föda så att de därmed kunde uppehålla livet på havet, och även foder åt sina flockar och hjordar och alla de stora och små djur och fåglar de skulle ta med sig – och det hände sig att när de hade gjort allt detta gick de ombord

19 b 2 Ne. 9:18.
5 1a 2 Ne. 27:7–8, 21;
Eth. 4:4–7.
2a 2 Ne. 27:12–14;
L&F 5:9–15.
3a 2 Ne. 11:3; 27:12.

b L&F 5:25.
c Eth. 4:11.
4a Se L&F 17,
överskriften till
kapitlet och vers 1–3.
Se även ^aTre vittnens

vittnesbörd” på de
inledande sidorna
i Mormons bok.
5a Morm. 9:27;
Moro. 10:30–32.
6 2a Eth. 3:3–6.

på sina farkoster eller båtar och styrde ut till havs och överlämnade sig åt Herren, sin Gud.

5 Och det hände sig att Herren Gud lät en ^avåldsamt vind blåsa över vattnets yta, mot det utlovade landet, och sålunda kastades de på havets vågor för vinden.

6 Och det hände sig att de många gånger begravdes i havets djup på grund av de berg-höga vågor som bröts över dem, och likaså av det väldiga och förfärliga oväder som orsakades av den våldsamma vinden.

7 Och det hände sig att när de var begravda i djupet fanns det inget vatten som kunde skada dem, eftersom deras farkoster var lika ^atäta som en skål, och de var även lika täta som ^bNoas ark. När de därför var omgivna av mycket vatten ropade de till Herren, och han förde dem åter upp till vattenytan.

8 Och det hände sig att vinden aldrig upphörde att blåsa mot det utlovade landet medan de var på vattnen. Och på så sätt drevs de framåt av vinden.

9 Och de ^asjöng lovsånger till Herren. Ja, Jareds bror sjöng lovsånger till Herren, och han ^btackade och prisade Herren hela dagen lång. Och när kvällen kom upphörde de inte att prisa Herren.

10 Och så drevs de framåt. Och inget havsodjur kunde krossa dem och inte heller kunde

ingen val skada dem. Och de hade ständigt ljus, vare sig de var över vattnet eller under vattnet.

11 Och på så sätt drevs de framåt i trehundrafyrtio och fyra dagar på vattnet.

12 Och de landsteg på det utlovade landets strand. Och när de hade satt sin fot på det utlovade landets stränder böjde de sig ner på marken och ödmjukade sig inför Herren och fällde glädjetårar inför Herren för hans överflödande och ömma barmhärtighet mot dem.

13 Och det hände sig att de drog in i landet och började bruka jorden.

14 Och Jared hade fyra söner, och de hette Jacom och Gilgah och Mahah och Orihah.

15 Och även Jareds bror födde söner och döttrar.

16 Och Jareds och hans brors ^avänner var till antalet omkring tjugo och två själar. Och även de födde söner och döttrar innan de kom till det utlovade landet, och därför började de bli många.

17 Och de blev undervisade om att ^avandra i ödmjukhet inför Herren, och de ^bundervisades även från höjden.

18 Och det hände sig att de började sprida sig över hela landet och föröka sig och bruka jorden, och de växte sig starka i landet.

19 Och Jareds bror började bli gammal och insåg att han

5a Eth. 2:24–25.

7a Eth. 2:17.

b 1 Mos. 6:14;
Mose 7:43.

9a HFS Sjunga, sång.

b 1 Krön. 16:7–9;

Alma 37:37;
L&F 46:32.

16a Eth. 1:41.

17a HFS Vandra, vandra
med Gud.

b HFS Uppenbarelse.

snart måste gå ner i graven. Därför sa han till Jared: "Låt oss samla ihop vårt folk så att vi kan räkna dem, så att vi av dem kan få veta vad de önskar av oss innan vi går ner i våra gravar."

20 Och följaktligen samlades folket. Nu var Jareds brors söner och döttrar tjugo och två själar till antalet, och Jareds söner och döttrar var tolv till antalet, och han hade fyra söner.

21 Och det hände sig att de räknade sitt folk, och sedan de hade räknat dem frågade de dem vad de önskade att de skulle göra innan de gick ner i sina gravar.

22 Och det hände sig att folket önskade att de skulle "smörja en av sina söner till att bli kung över dem.

23 Och se, detta bedrövade dem. Och Jareds bror sa till dem: "Sådant leder förvisso till fångenskap."

24 Men Jared sa till sin bror: "Låt dem få en kung." Och därför sa han till dem: "Utvälj åt er en av våra söner till kung, vem ni än vill."

25 Och det hände sig att de valde Jareds brors förstfödde, och hans namn var Pagag. Och det hände sig att han vägrade och inte ville bli deras kung. Och folket ville att hans far skulle tvinga honom, men det ville inte hans far. Och han befallde dem att inte tvinga någon man till att bli deras kung.

26 Och det hände sig att de

valde alla Pagags bröder, men dessa ville inte.

27 Och det hände sig att inte heller Jareds söner ville, ingen utom en. Och Orihah smordes till kung över folket.

28 Och han började regera, och folket började få framgång, och de blev mycket rika.

29 Och det hände sig att Jared dog och likaså hans bror.

30 Och det hände sig att Orihah vandrade ödmjukt inför Herren och kom ihåg hur stora ting Herren hade gjort för hans far, och han undervisade även sitt folk om hur stora ting Herren hade gjort för deras fäder.

KAPITEL 7

Orihah regerar i rättfärdighet – Mitt under erövringar och stridigheter uppstår de rivaliserande rikena Shule och Cohor – Profeter fördömer folkets ogudaktighet och avgudadyrkan, och de omvänder sig.

OCH det hände sig att Orihah dömde i landet i rättfärdighet under alla sina dagar, och hans dagar blev mycket talrika.

2 Och han födde söner och döttrar. Ja, han födde trettio och en, varav tjugo och tre var söner.

3 Och det hände sig att han i sin höga ålder även födde Kib. Och det hände sig att Kib regerade i hans ställe, och Kib födde Corihor.

4 Och när Corihor var trettio och två år gammal gjorde han uppror mot sin far och gick över

och bodde i Nehors land. Och han födde söner och döttrar, och de blev mycket fagra, varför Corihor drog många människor till sig.

5 Och när han hade samlat ihop en här kom han upp till Morons land där kungen bodde och tog honom tillfånga, vilket uppfyllde Jareds brors ord om att de skulle falla i fångenskap.

6 Nu låg Morons land, där kungen bodde, nära det land som av nephiterna kallas Ödeläggelse.

7 Och det hände sig att Kib och hans folk levde i fångenskap under sin son Corihor till dess han blev mycket gammal. Men Kib födde Shule i sin höga ålder medan han ännu befann sig i fångenskap.

8 Och det hände sig att Shule blev vred på sin bror. Och Shule växte sig stark och blev mäktig vad en mans styrka beträffar, och han var även mäktig i sitt omdöme.

9 Därför begav han sig till kullen Efraim, och han smälte malm ur berget och tillverkade svärd av stål åt dem som han hade dragit till sig. Och sedan han hade beväpnat dem med svärd återvände han till staden Nehor och gav sig i strid med sin bror Corihor, varvid han intog riket och återgav det till sin far Kib.

10 Och på grund av vad Shule hade gjort skänkte hans far honom riket. Därför började han regera i sin fars ställe.

11 Och det hände sig att han

dömde i rättfärdighet och utvidgade sitt rike över hela landets yta, för folket hade blivit mycket talrikt.

12 Och det hände sig att även Shule födde många söner och döttrar.

13 Och Corihor omvände sig från allt det onda som han hade gjort. Därför gav Shule honom makt i sitt rike.

14 Och det hände sig att Corihor hade många söner och döttrar. Och bland Corihors söner fanns en vars namn var Noa.

15 Och det hände sig att Noa gjorde uppror mot kung Shule och även mot sin far, Corihor, och drog med sig sin bror Cohor och även alla sina bröder och många av folket.

16 Han gav sig i strid med kung Shule varvid han tog deras första arveland i besittning. Och han blev kung över den delen av landet.

17 Och det hände sig att han åter gav sig i strid med kung Shule. Och han tog kung Shule och förde bort honom som fånge till Moron.

18 Och det hände sig att när han stod i begrepp att avrätta honom smög sig Shules söner in i Noas hus om natten och dräpte honom och slog in dörren till fängelset och förde ut sin far och satte honom på tronen i hans eget rike.

19 Därför byggde Noas son upp hans rike i hans ställe. Men de fick inte längre makt över kung Shule, och de som stod under kung Shules regering

hade mycket stor framgång och tillväxte storligen.

20 Och landet delades och det blev två riken: Shules rike och Cohors, Noas sons, rike.

21 Och Cohor, Noas son, lät sitt folk ge sig i strid med Shule, varvid Shule slog dem och dräpte Cohor.

22 Och nu hade Cohor en son som hette Nimrod. Och Nimrod överlämnade Cohors rike åt Shule, och han fann nåd inför Shules ögon, varför Shule gav honom stora förmåner, och han handlade enligt sina egna önsningar i Shules rike.

23 Och även under Shules regering kom profeter bland folket som var sända av Herren, och de profeterade att folkets ogudaktighet och "avgudadyrkan skulle bringa en förbannelse över landet och att de skulle gå under om de inte omvände sig.

24 Och det hände sig att människorna smädade profeterna och hånade dem. Och det hände sig att kung Shule dömde alla dem som smädade profeterna.

25 Och han utfärdade en lag över hela landet som gav profeterna befogenhet att gå vart de ville, och härigenom fördes folket till omvändelse.

26 Och tack vare att folket omvände sig från sin ondska och avgudadyrkan skonade Herren dem, och de började åter få framgång i landet. Och det hände sig att Shule födde söner och döttrar i sin höga ålder.

27 Och det blev inga fler krig i Shules dagar, och han kom ihåg de stora ting som Herren hade gjort för hans fäder då han förde dem "över det stora djupet till det utlovade landet. Därför dömde han i rättfärdighet under alla sina dagar.

KAPITEL 8

Det råder oenighet och stridigheter om riket – Akish bildar en edsvuren hemlig sammansvärjning för att dräpa kungen – Hemliga sammansvärjningar är av djävulen och orsakar nationers undergång – Nutida icke-judar varnas för de hemliga sammansvärjningar som försöker omintetgöra friheten i alla länder, nationer och riken.

OCH det hände sig att han födde Omer, och Omer regerade i hans ställe. Och Omer födde Jared och Jared födde söner och döttrar.

2 Och Jared gjorde uppror mot sin far och kom och bodde i Heths land. Och det hände sig att han smickrade många människor med sina listiga ord, till dess han hade vunnit halva riket.

3 Och när han hade vunnit halva riket gav han sig i strid med sin far, och han förde bort sin far i fångenskap och tvingade honom att tjäna i fångenskap.

4 Och under sin regering var Omer i fångenskap under hälften av sina dagar. Och det hände sig att han födde söner

och döttrar, däribland Esrom och Coriantumr.

5 Och dessa blev mycket vrede över vad deras bror Jared hade gjort, ja, till den grad att de samlade en här och gav sig i strid med Jared. Och det hände sig att de gav sig i strid med honom om natten.

6 Och det hände sig att när de hade dräpt Jareds här stod de i begrepp att dräpa även honom, men han bönföll dem att inte dräpa honom, och om de inte gjorde det skulle han överlämna riket åt sin far. Och det hände sig att de skänkte honom livet.

7 Och Jared blev djupt bedrövad över förlusten av riket, för han hade fäst sitt hjärta vid kungadömet och vid världens härlighet.

8 Nu var Jareds dotter mycket förslagen, och när hon märkte sin fars sorg tänkte hon ut en plan varigenom hon skulle kunna återställa riket till sin far.

9 Och Jareds dotter var mycket fager. Och det hände sig att hon talade med sin far och sa till honom: "Varför har min far så stor sorg? Har han inte läst uppteckningen som våra fäder tog med sig över det stora djupet? Se, finns inte där en berättelse om de gamle, om hur de genom sina "hemliga planer vann riket och stor härlighet?"

10 Och må nu min far därför sända bud till Akish, Kimnors son. Och se, jag är fager, och jag

ska "dansa för honom och jag ska behaga honom så att han önskar sig mig till hustru. Om han därför begär av dig att du ska ge honom mig till hustru, så ska du säga: 'Jag ska ge dig henne om du ger mig min fars, kungens, huvud.'"

11 Nu var Omer en vän till Akish, och när därför Jared hade sänt bud efter Akish dansade Jareds dotter för honom så att hon behagade honom till den grad att han önskade få henne till hustru. Och det hände sig att han sa till Jared: "Ge mig henne till hustru!"

12 Och Jared sa till honom: "Jag ska ge dig henne, om du ger mig min fars, kungens, huvud."

13 Och det hände sig att Akish samlade alla sina släktingar i Jareds hus och sa till dem: "Vill ni svära inför mig att ni ska vara trofasta mot mig i det som jag ska begära av er?"

14 Och det hände sig att de alla "svor inför honom vid himlens Gud och även vid himlarna och även vid jorden och vid sina huvuden, att vem som än ändrade sig och inte ville ge den hjälp som Akish begärde skulle mista sitt huvud. Och vem som än avslöjade något av det som Akish hade tillkännagett för dem, den skulle mista livet.

15 Och det hände sig att de på så sätt kom överens med Akish. Och Akish förestavade dem de "eder som getts till dem av de

gamle, vilka också sökte makt, och som hade förts vidare ända från ^bKain som var en mördare från begynnelsen.

16 Och de vidmakthölls genom djävulens makt för att förestava människorna dessa eder i avsikt att hålla dem i mörker och att hjälpa dem som sökte efter makt att vinna makt och att mörda och att plundra och att ljuga och att begå all slags ogudaktighet och hor.

17 Och det var Jareds dotter som ingav honom i hjärtat att utforska dessa gamla hemligheter, och Jared ingav Akish dem i hjärtat, varför Akish förestavade dem för sina släktingar och vänner och ledde dem med fagra löften att göra som han ville.

18 Och det hände sig att de bildade en ^ahemlig sammansvärjning, alldeles som de gamle hade gjort, vilken sammansvärjning är den mest avskyvärda och ogudaktiga av alla i Guds ögon.

19 För Herren verkar inte i hemliga sammansvärjningar, och inte heller vill han att människan utgjuter blod, utan har i alla avseenden förbjudit det ända sedan människans begynnelse.

20 Och nu beskriver jag, Moroni, inte deras eders och sammansvärjningars natur, för det har tillkännagjorts för mig att de finns bland alla folk och att de finns bland lamaniterna.

21 Och de har orsakat detta folks ^aundergång, om vilket jag nu talar, och likaså Nephis folks undergång.

22 Och varje nation som stöder sådana hemliga sammansvärjningar för att nå makt och vinning så att de sprids över nationen, se, de ska förgås. För Herren ska inte tillåta att hans heligas ^ablod, som de utgjuter, alltid ska ropa till honom ur jorden om ^bhämnd över dem utan att hämnas dem.

23 Därför, o ni icke-judar, är det enligt Guds visdom att dessa ting visas för er, så att ni därigenom kan omvända er från era synder och inte låta dessa mordiska sammansvärjningar, som stiftas för att nå ^amakt och vinning, få övertaget över er – och verket, ja, förödelsens verk drabba er. Ja, den evige Gudens rättvisas svärd ska drabba er till ert fördärv och er undergång om ni tillåter att sådant förekommer.

24 Därför befaller Herren er att ni, när ni ser sådant uppkomma ibland er, ska vakna till medvetande om ert hemska tillstånd som följd av den hemliga sammansvärjning som ska finnas bland er. Annars, ve den för deras blods skull som blivit dräpta, för de ropar ur stoftet om hämnd över den och likaså över dem som stiftat den.

25 För det ska ske att den som stiftar den försöker omintetgöra alla länders, nationers

15b 1 Mos. 4:7–8;
Mose 5:28–30.
18a HFS Hemliga

sammansvärjningar.
21a Hel. 6:28.
22a Morm. 8:27, 40–41.

^b HFS Hämnd.
23a 1 Ne. 22:22–23;
Mose 6:15.

och rikens "frihet. Och den åstadkommer alla människors undergång eftersom den är stiftad av djävulen som är alla lögners fader, ja, samme lögnare som ^bbedrog våra första föräldrar, ja, samme lögnare som har fått människan att begå mord från begynnelsen och som har förhärdat människornas hjärtan så att de har mördat profeterna och stenat dem och drivit bort dem från begynnelsen.

26 Därför är jag, Moroni, befalld att skriva detta så att ondskan kan drivas bort och så att den tid kan komma då Satan "inte har någon makt över människobarnens hjärtan, utan de kan ^bförmås att ständigt göra gott, så att de kan komma till all rättfärdighets källa och bli frälsta.

KAPITEL 9

Riket övergår från en till en annan genom arv, intriger och mord – Emer såg Rättfärdighetens Son – Många profeter ropar omvändelse – Hungersnöd och giftiga ormar plågar folket.

OCH nu fortsätter jag, Moroni, med min uppteckning. Och se, det hände sig att Akish och hans vänner genom sina "hemliga sammansvärjningar störtade Omers rike.

2 Men Herren var barmhärtig mot Omer och likaså mot hans

söner och döttrar som inte eftersträvade hans undergång.

3 Och Herren uppmanade Omer i en dröm att han skulle lämna landet. Därför lämnade Omer landet med sin familj och färdades i många dagar, och han kom till och passerade kullen "Shim och kom till den plats ^bdär nephiterna omkom, och därifrån drog de österut och kom till en plats som kallades Ablom och låg vid havet, och där slog han upp sitt tält, liksom hans söner och döttrar och hela hans hushåll, utom Jared och hans familj.

4 Och det hände sig att Jared smordes till kung över folket av ogudaktighetens hand. Och han gav Akish sin dotter till hustru.

5 Och det hände sig att Akish traktade efter sin svärfars liv. Och han vände sig till dem som hade avlagt de gamles ed, och de högg av hans svärfars huvud då han satt på sin tron och gav audiens för sitt folk.

6 För så stor spridning hade detta ogudaktiga och hemliga sällskap fått att det hade fördärvat hela folkets hjärtan. Därför blev Jared mördad på sin tron, och Akish regerade i hans ställe.

7 Och det hände sig att Akish började bli svartsjuk på sin son, och därför spärrade han in honom i fängelse och uppehöll honom med föga eller ingen föda till dess han led döden.

25a HFS Fri, frihet.
b 1 Mos. 3:1–13;
2 Ne. 9:9;
Mosiah 16:3;

Mose 4:5–19.
26a 1 Ne. 22:26.
b 2 Ne. 33:4;
Moro. 7:12–17.

9 1a Eth. 8:13–17.
3a Morm. 1:3; 4:23.
b Morm. 6:1–15.

8 Och brodern till den som lidit döden (och hans namn var Nimra) blev vred på sin far på grund av det som hans far hade gjort mot hans bror.

9 Och det hände sig att Nimra samlade ihop ett litet antal män och flydde ut ur landet och kom över och bodde hos Omer.

10 Och det hände sig att Akish födde andra söner, och de vann folkets hjärtan, trots att de hade svurit inför honom att begå all slags ondska enligt hans önskemål.

11 Nu eftertraktade Akishs folk vinning, liksom Akish eftertraktade makt. Därför erbjöd Akishs söner dem pengar varigenom de drog större delen av folket med sig.

12 Och det uppstod ett krig mellan Akishs söner och Akish, vilket varade under många års tid, ja, till dess nästan allt folket i riket hade omkommit, ja, alla utom trettio själar och de som flydde med Omers hus.

13 Därför återinsattes Omer i sitt arveland.

14 Och det hände sig att Omer började bli gammal. Ändå födde han på sin ålderdom Emer, och han smorde Emer till kung att regera i sitt ställe.

15 Och sedan han hade smort Emer till kung såg han fred i landet under två års tid. Och han dog sedan han hade sett många dagar som varit fulla av sorg. Och det hände sig att Emer regerade i hans ställe och vandrade i sin fars fotspår.

16 Och Herren började åter ta bort förbannelsen från landet, och Emers hus hade mycket stor framgång under Emers regering. Och under sextio och två års tid hade de blivit mycket starka, så att de blev mycket rika.

17 Och de hade all slags frukt och säd och sidenvaror och fint linne och guld och silver och dyrbarheter –

18 och likaså all slags boskap, oxar och kor och får och svin och getter och även många andra djurarter som var användbara till föda åt människan.

19 Och de hade även hästar och åsnor, och det fanns elefanter och curelomer och cumomer vilka alla var användbara för människan, och i synnerhet elefanterna och curelomerna och cumomerna.

20 Och så utgöt Herren sina välsignelser över detta land som var "utvalt framför alla andra länder. Och han befallde att alla de som skulle äga landet skulle äga det åt Herren, annars skulle de förgås när de hade mognat i ondska. För över sådana, säger Herren, "ska jag utgjuta hela min vrede".

21 Och Emer dömde i rättfärdighet under alla sina dagar, och han födde många söner och döttrar. Och han födde Coriantum, och han smorde Coriantum till att regera i sitt ställe.

22 Och sedan han hade smort Coriantum till att regera i sitt

ställe levde han i fyra år och såg fred i landet. Ja, och han såg även "Rättfärdighetens Son och fröjdade sig och jublade över hans dag, och han dog i frid.

23 Och det hände sig att Coriantum vandrade i sin fars fotspår och byggde många mäktiga städer och gjorde sådant som var gott för sitt folk under alla sina dagar. Och det hände sig att han inte fick några barn förrän han var mycket gammal.

24 Och det hände sig att hans hustru dog då hon var ett hundra och två år gammal. Och det hände sig att Coriantum på sin ålderdom tog sig en ung kvinna till hustru och födde söner och döttrar. Och han levde till dess han blev etthundrafyrtio och två år gammal.

25 Och det hände sig att han födde Com, och Com regerade i hans ställe. Och han regerade i fyrtio och nio år och han födde Heth, och han födde även andra söner och döttrar.

26 Och folket hade åter spritt sig över hela landets yta, och det började åter förekomma stor ogudaktighet i landet. Och Heth började på nytt omfatta de hemliga planerna från forna tider för att förgöra sin far.

27 Och det hände sig att han störtade sin far från tronen och dräpte honom med hans eget svärd. Och han regerade i hans ställe.

28 Och det kom återigen

profeter i landet och ropade omvändelse till dem – att de måste bereda Herrens väg, annars skulle en förbannelse drabba landet. Ja, det skulle bli stor hungersnöd i vilken de skulle gå under om de inte omvände sig.

29 Men folket trodde inte på profeternas ord utan drev ut dem. Och några av dem kastade de i gropar och lämnade dem att förgås. Och det hände sig att de gjorde allt detta på kung Heths befallning.

30 Och det hände sig att det blev stor brist i landet, och befolkningen började förgås mycket snabbt på grund av denna brist, för det föll inget regn på jorden.

31 Och det kom fram giftiga ormar över landets yta och förgiftade många människor. Och det hände sig att deras hjordar började fly undan de giftiga ormarna mot landet söderut, som av nephiterna kallades "Zarahemla.

32 Och det hände sig att många av dem omkom längs vägen. Ändå fanns det några som flydde till landet söderut.

33 Och det hände sig att Herren gjorde så att "ormarna inte längre skulle förfölja dem utan de skulle spärra vägen så att folket inte skulle kunna komma förbi, så att var och en som försökte komma förbi skulle falla för giftormarna.

34 Och det hände sig att folket följde djurens stig och slukade de kadaver som fallit längs

vägen, till dess de hade slukat dem alla. När nu folket såg att de måste förgås började de "omvända sig från sin ondska och ropa till Herren.

35 Och det hände sig att när de hade "ödmjukat sig tillräckligt inför Herren sände han regn på jorden. Och folket började återhämta sig och det började växa frukt i länderna norrut och i alla länder runt omkring. Och Herren visade sin makt för dem genom att bevara dem från hungersnöd.

KAPITEL 10

Den ena kungen efterträder den andra – En del av kungarna är rättfärdiga, andra är ogudaktiga – När rättfärdighet råder välsignar Herren folket och ger dem framgång.

OCH det hände sig att Shez, som var ättling till Heth – för Heth och hela hans hushåll, utom Shez, hade omkommit genom hungersnöden – åter började bygga upp ett nedbrutet folk.

2 Och det hände sig att Shez kom ihåg sina fäders undergång, och han upprättade ett rättfärdigt rike. För han kom ihåg vad Herren hade gjort då han förde Jared och hans bror "över djupet. Och han vandrade på Herrens vägar och födde söner och döttrar.

3 Och hans äldste son, vars namn var Shez, gjorde uppror mot honom. Men Shez blev ihjälslagen av en rövare för

sina stora rikedomars skull, vilket gjorde att hans far åter fick fred.

4 Och det hände sig att hans far byggde många städer i landet, och folket började åter sprida sig över hela landets yta. Och Shez levde till mycket hög ålder, och han födde Riplakish. Och han dog, och Riplakish regerade i hans ställe.

5 Och det hände sig att Riplakish inte gjorde det som var rätt i Herrens ögon, för han hade många hustrur och "bihustrur och lade på människornas axlar bördor som var tunga att bära. Ja, han beskattade dem med tunga skatter, och för dessa skatter byggde han många rymliga byggnader.

6 Och han byggde sig en mycket vacker tron och han byggde många fängelser, och var och en som inte ville underkasta sig beskattningen lät han kasta i fängelse. Och var och en som inte kunde betala skatterna kastade han i fängelse. Och han lät dem oavbrutet arbeta för sitt uppehälle. Och var och en som vägrade arbeta lät han avrätta.

7 Och på så sätt erhöll han alla sina fint arbetade föremål. Ja, han lät sitt fina guld renas i fängelserna, och allt slags fint arbete lät han utföras i fängelserna. Och det hände sig att han plågade folket med sitt hor och sina avskyvärdheter.

8 Och när han hade regerat i fyrtio och två års tid reste folket

34a Alma 34:34;
L&F 101:8.

35a L&F 5:24.
10 2a Eth. 6:1–12.

5a Jakob 3:5;
Mosiah 11:2.

sig i uppror mot honom. Och det började åter bli krig i landet, så att Riplakish blev dödad och hans ättlingar drevs ut ur landet.

9 Och det hände sig efter många års tid att Morianton (som var ättling till Riplakish) samlade ihop en här av utstötta och drog ut och gav sig i strid med folket. Och han tog makten över många städer. Och kriget blev mycket häftigt och varade under många års tid, och han tog makten över hela landet och insatte sig själv som kung över hela landet.

10 Och sedan han insatt sig som kung lättade han folkets börda, och därigenom fann han nåd inför folkets ögon, och de smorde honom till att bli deras kung.

11 Och han skipade rättvisa bland folket men inte mot sig själv på grund av sitt myckna hor, varför han blev avskuren från Herrens närhet.

12 Och det hände sig att Morianton byggde många städer, och folket blev mycket rikt under hans regering, både på byggnader och på guld och silver och på att odla säd och på flockar och hjordar och sådant som hade återställts till dem.

13 Och Morianton levde till mycket hög ålder, och då födde han Kim, och Kim regerade i sin fars ställe. Och han regerade i åtta år, och hans far dog. Och det hände sig att Kim inte regerade i rättfärdighet, varför han inte var gynnad av Herren.

14 Och hans bror gjorde uppror mot honom, varvid han tog honom tillfånga, och han förblev i fångenskap alla sina dagar. Och han födde söner och döttrar i fångenskapen, och på sin ålderdom födde han Levi. Och han dog.

15 Och det hände sig att Levi tjänade i fångenskap efter sin fars död under fyrtio och två års tid. Och han förde krig mot landets kung, och därigenom förvärvade han riket åt sig själv.

16 Och sedan han hade förvärvat riket åt sig själv gjorde han det som var rätt i Herrens ögon, och folket hade framgång i landet. Och han levde till hög ålder och födde söner och döttrar. Och han födde även Corom som han smorde till kung i sitt ställe.

17 Och det hände sig att Corom gjorde det som var gott i Herrens åsyn i alla sina dagar, och han födde många söner och döttrar. Och sedan han sett många dagar gick han bort, liksom alla andra på jorden. Och Kish regerade i hans ställe.

18 Och det hände sig att även Kish gick bort, och Lib regerade i hans ställe.

19 Och det hände sig att även Lib gjorde det som var gott i Herrens ögon. Och i Libs dagar blev de "giftiga ormarna utrotade. Därför gick de in i landet söderut för att jaga föda åt folket i landet, för landet var rikt på skogens djur. Och även Lib blev själv en stor jägare.

20 Och de byggde en stor stad vid det smala näset, nära den plats där havet delar landet.

21 Och de bevarade landet söderut som vildmark för att få villebråd. Och hela landets yta norrut var rikt på invånare.

22 Och de var mycket flitiga, och de köpte och sålde och drev handel med varandra för att skaffa sig vinning.

23 Och de arbetade med all slags malm, och de utvann guld och silver och "järn och mässing och alla slags metaller. Och de grävde ut det ur jorden varför de kastade upp väldiga jordhögar för att få malm med guld och med silver och med järn och med koppar. Och de utförde allt slags fint arbete.

24 Och de hade sidentyger och fint tvinnat linne, och de tillverkade allt slags tyg så att de kunde skyla sin nakenhet.

25 Och de tillverkade alla slags redskap för att bruka jorden, både för att plöja och för att så, för att skörda och för att hacka och även för att tröska.

26 Och de tillverkade alla slags redskap med vilka de satte sina djur i arbete.

27 Och de tillverkade alla slags krigsvapen. Och de utförde allt slags arbete med stor konstfärdighet.

28 Och aldrig kunde något folk ha varit mer välsignat än de eller fått större framgång av Herrens hand. Och de befann sig i ett land som var utvalt

framför alla länder, för Herren hade talat det.

29 Och det hände sig att Lib levde i många år och födde söner och döttrar, och han födde även Hearthom.

30 Och det hände sig att Hearthom regerade i sin fars ställe. Och när Hearthom hade regerat i tjuo och fyra år, se, då togs riket ifrån honom, och han tjänade många år i fångenskap, ja, alla sina återstående dagar.

31 Och han födde Heth, och Heth levde i fångenskap alla sina dagar. Och Heth födde Aron, och Aron levde i fångenskap alla sina dagar. Och han födde Amnigaddah, och även Amnigaddah levde i fångenskap alla sina dagar. Och han födde Coriantum, och Coriantum levde i fångenskap alla sina dagar, och han födde Com.

32 Och det hände sig att Com drog med sig hälften av riket. Och han regerade över hälften av riket i fyrtio och två år, och han gick ut i krig mot kung Amgid, och de stred under många års tid varvid Com fick övertaget över Amgid och skaffade sig makt över återstoden av riket.

33 Och i Coms dagar började det finnas rövare i landet, och dessa antog de gamla planerna och förestavade "eder efter de gamles sätt, och de försökte återigen störta riket.

34 Och Com stred mycket mot dem, dock segrade han inte över dem.

KAPITEL 11

Krig, meningsskiljaktigheter och ogudaktighet råder i Jarediternas liv – Profeter förutsäger Jarediternas fullständiga undergång såvida de inte omvänder sig – Folket förkastar profeternas ord.

OCH det kom även i Coms dagar många profeter och profeterade om att detta stora folk skulle gå under, såvida de inte omvände sig och vände sig till Herren och övergav sina mord och sin ogudaktighet.

2 Och det hände sig att profeterna förkastades av folket, och de flydde till Com för att få beskydd, för folket försökte förgöra dem.

3 Och de profeterade mycket för Com, och han blev välsignad under alla sina återstående dagar.

4 Och han levde till mycket hög ålder och födde Shiblom, och Shiblom regerade i hans ställe. Och Shibloms bror gjorde uppror emot honom, och ett omfattande krig utbröt överallt i landet.

5 Och det hände sig att Shibloms bror lät avrätta alla de profeter som profeterade om den förödelse som skulle drabba folket.

6 Och överallt i landet rådde stort elände, för de hade vittnat om att en stor förbannelse skulle komma över landet och även över folket, och att det skulle bli stor förödelse bland dem, en sådan som aldrig tidigare hade

förekommit på jordens yta, och att deras ben skulle bli som "jordhögar på landets yta om de inte omvände sig från sin ogudaktighet.

7 Och de hörsammade inte Herrens röst för sina ogudaktiga sammansvärjningars skull. Därför började det bli krig och stridigheter i hela landet och likaså omfattande hungersnöd och farsoter så att det blev stor förödelse, en sådan som aldrig förr hade förekommit på jordens yta. Och allt detta hände i Shibloms dagar.

8 Och folket började omvända sig från sin ondska, och i den mån som de gjorde det "förbarmade sig Herren över dem.

9 Och det hände sig att Shiblom blev dräpt och att Set togs till fånga och levde i fångenskap alla sina dagar.

10 Och det hände sig att hans son Ahah övertog riket. Och han regerade över folket alla sina dagar. Och han begick all slags ondska i sina dagar varigenom han förorsakade stor blodsutgjutelse, och få blev hans dagar.

11 Och Ethem som var en ättling till Ahah övertog riket, och även han gjorde det som var ogudaktigt i sina dagar.

12 Och det hände sig att många profeter kom i Ethems dagar och profeterade återigen för folket, ja, de profeterade att Herren skulle fullständigt utrota dem från jordens yta om de inte omvände sig från sin ondska.

13 Och det hände sig att folket förhårdade sina hjärtan och inte ville ^ahörsamma deras ord, och profeterna sörjde och drog sig undan från folket.

14 Och det hände sig att Ethem dömde i ogudaktighet alla sina dagar. Och han födde Moron. Och det hände sig att Moron regerade i hans ställe, och Moron gjorde det som var ogudaktigt inför Herren.

15 Och det hände sig att det blev ett ^auppror bland folket på grund av den hemliga samman-svärjning som bildats för att få makt och vinning. Och en man, mäktig i ondska, uppträdde bland dem och gav sig i strid med Moron varvid han störtade halva riket. Och han behöll halva riket i många år.

16 Och det hände sig att Moron störtade honom och övertog riket på nytt.

17 Och det hände sig att en annan mäktig man uppträdde, och han var en ättling till Jareds bror.

18 Och det hände sig att han störtade Moron och övertog riket, varför Moron levde resten av sina dagar i fångenskap, och han födde Coriantor.

19 Och det hände sig att Coriantor levde i fångenskap alla sina dagar.

20 Och även i Coriantors dagar kom många profeter och profeterade om stora och förunderliga ting och ropade omvändelse till

folket. Och om de inte omvände sig skulle Herren Gud ^adöma dem till deras fullständiga undergång.

21 Och de profeterade att Herren Gud genom sin makt skulle sända eller frambringa ett ^aannat folk att besitta landet, på samma sätt som han förde deras fäder dit.

22 Och de förkastade profeternas alla ord på grund av sitt hemliga sällskap och sina ogudaktiga avskyvärdheter.

23 Och det hände sig att Coriantor födde ^aEther, och han dog efter att ha levat i fångenskap alla sina dagar.

KAPITEL 12

Profeten Ether uppmanar folket att tro på Gud – Moroni berättar om de under och mirakel som utförts genom tro – Tro gjorde Jareds bror i stånd att se Kristus – Herren ger människorna svagheter för att de ska kunna bli ödmjuka – Jareds bror flyttade berget Zerin genom tro – Tro, hopp och kärlek är väsentliga för frälsning – Moroni såg Jesus ansikte mot ansikte.

OCH det hände sig att Ether levde i Coriantumrs dagar. Och ^aCoriantumr var kung över hela landet.

2 Och ^aEther var en Herrens profet, varför Ether framträdde i Coriantumrs dagar och började profetera för folket, för han kunde inte ^bhållas tillbaka på

13^a Mosiah 16:2.

15^a HFS Uppror, upproriskhet.

20^a HFS Dom, döma.

21^a Eth. 13:20–21.

23^a Eth. 1:6; 15:33–34.

12 1^a Eth. 13:13–31.

2^a HFS Ether.

^b Jer. 20:9;

Enos 1:26;

Alma 43:1.

grund av den Herrens Ande som var i honom.

3 För han ^aropade från morgonen ända till solens nedgång och uppmanade folket att tro på Gud så att de omvände sig, för annars skulle de ^bförgås, och sa till dem att genom ^ctro fullbordas allting –

4 därför kan var och en som tror på Gud förvisso ^ahoppas på en bättre värld, ja, på en plats på Guds högra sida, vilket hopp kommer av tro och blir ett ^bankare för människornas själar, vilket gör dem fasta och ståndaktiga, alltid rika på ^cgoda gärningar, och leder dem till att ^aprisa Gud.

5 Och det hände sig att Ether profeterade om stora och förunderliga ting för folket, vilka de inte trodde på eftersom de inte såg dem.

6 Och nu vill jag, Moroni, tala något om detta. Jag vill visa världen att ^atro är något som man ^bhoppas på men som ^cinte syns. Motsäg därför inte för att ni inte ser, för ni får ingen förvisning förrän efter det att er ^atro har prövats.

7 För det var genom tro som Kristus visade sig för våra fäder efter det att han uppstått från de döda. Och han visade sig inte för dem förrän efter det att

de hade tro på honom. Därför måste det vara så att några hade tro på honom, för han visade sig inte för världen.

8 Men tack vare människors tro har han visat sig för världen och förhärsligt Faderns namn och berett en väg så att andra därigenom kan få del av den himmelska gåvan, så att de kan hoppas på det som de inte har sett.

9 Därför kan även ni ha hopp och bli delaktiga i gåvan, om ni bara vill ha tro.

10 Se, det var genom tro som de gamle ^akallades enligt Guds heliga orden.

11 Och genom tro gavs Moses lag. Men genom att utge sin Son som gåva har Gud berett en ^alångt bättre väg, och det är genom tro som det har fullbordats.

12 För om det inte finns ^atro bland människobarnen kan Gud inte göra ^bunderverk bland dem. Därför visade han sig inte förrän efter det att de hade tro.

13 Se, det var Almas och Amuleks tro som fick ^afängelset att falla till marken.

14 Se, det var Nephis och Lehis tro som åstadkom ^aförändringen bland lamaniterna så att de döptes med eld och med den ^bHelige Anden.

3a L&F 112:5.
b Eth. 11:12, 20–22.
c HFS Tro.
4a HFS Hopp.
b Hebr. 6:19.
c 1 Kor. 15:58.
d 3 Ne. 12:16.
6a Hebr. 11:1.
b Rom. 8:24–25.

c Alma 32:21.
d 3 Ne. 26:11;
L&F 105:19; 121:7–8.
10a Alma 13:3–4.
HFS Kall, kallad av
Gud, kallelse.
11a 1 Kor. 12:31.
12a 2 Ne. 27:23;
Mosiah 8:18;

Moro. 7:37;
L&F 35:8–11.
b Matt. 13:58;
Morm. 9:20.
13a Alma 14:26–29.
14a Hel. 5:50–52.
b Hel. 5:45;
3 Ne. 9:20.

15 Se, det var ^aAmmons och hans bröders tro som ^båstadkom ett så stort underverk bland lamaniterna.

16 Ja, och alla de som har åstadkommit ^aunderverk har åstadkommit dem genom ^btro, ja, de som levde före Kristus och även de som levde efter honom.

17 Och det var genom tro som de tre lärjungarna fick löftet att de ^ainte skulle smaka döden. Och de fick inte löftet förrän efter det att de hade tro.

18 Och inte heller har någon någonsin utfört underverk förrän efter det att de haft tro, varför de först trodde på Guds Son.

19 Och det fanns många vilkas tro var så oerhört stark, till och med ^aföre Kristi ankomst, att de inte kunde utestängas av ^bförlåten utan verkligen såg med sina ögon det som de hade sett med trons öga, och de gladdes.

20 Och se, vi har i denna uppteckning sett att en av dessa var Jareds bror. För så stor var hans tro på Gud, att när Gud räckte fram sitt ^afinger kunde han inte dölja det för Jareds brors ögon på grund av sitt ord, som han hade talat till honom, det ord som han hade fått genom tro.

21 Och efter det att Jareds bror hade sett Herrens finger, tack vare det ^alöfte som Jareds bror hade fått genom tro, kunde

Herren inte dölja något för hans syn. Därför visade han honom allting, för han kunde inte längre hållas utanför ^bförlåten.

22 Och det är genom tro som mina fäder fick ^alöftet att dessa ting skulle komma till deras bröder genom icke-judarna. Därför har Herren, ja, Jesus Kristus, befallt mig detta.

23 Och jag sa till honom: "Herre, icke-judarna kommer att håna dessa ting på grund av vår ^asvaghet i att skriva. För du Herre har gjort oss mäktiga i ord genom tro, men du har inte gjort oss ^bmäktiga i att skriva. För du har gjort hela detta folk sådant att de kan tala mycket, tack vare den Helige Anden som du har gett dem.

24 Och du har gjort oss sådana att vi kan skriva endast litet på grund av våra händers tafatthet. Se, du har inte gjort oss mäktiga i att ^askriva som Jareds bror, för du gjorde honom sådan att de ting han skrev blev mäktiga alldeles som du är mäktig, så att de förmådde människor att läsa dem.

25 Du har även gjort våra ord så mäktiga och stora att vi inte ens kan skriva dem. Och när vi skriver ser vi vår svaghet och stakar oss när vi ska sätta samman våra ord. Och jag är rädd för att icke-judarna ska ^ahåna våra ord."

15a Alma 17:29–39.
b dvs som det berättas i Alma 17–26.

16a HFS Underverk.
b Hebr. 11:7–40.

17a 3 Ne. 28:7;
Morm. 8:10–12.

19a 2 Ne. 11:1–4;
Jakob 4:4–5; Jar. 1:11;
Alma 25:15–16.

b Eth. 3:6.
HFS Förlåten.

20a Eth. 3:4.
21a Eth. 3:25–26.

b Eth. 3:20;
L&F 67:10–13.

22a Enos 1:13.
23a Morm. 8:17; 9:33.
b 2 Ne. 33:1.

24a HFS Språk.
25a 1 Kor. 2:14.

26 Och när jag hade sagt detta talade Herren till mig och sa: "Dårar ^ahånar, men de ska sörja. Och min nåd är tillräcklig för de ödmjuka så att de inte ska dra fördel av er svaghet.

27 Och om människorna kommer till mig ska jag visa dem deras ^asvaghet. Jag ^bger människorna svaghet för att de ska kunna bli ödmjuka, och min ^cnåd är tillräcklig för alla människor som ^dödmjukas sig inför mig. För om de ödmjukas sig inför mig och har tro på mig, då ska jag göra så att det ^esvaga blir starkt för dem.

28 Se, jag ska visa icke-judarna deras svaghet, och jag ska visa dem att ^atro, hopp och kärlek leder till mig – all rättfärdighets källa."

29 Och när jag, Moroni, hade hört dessa ord blev jag tröstad och sa: "O Herre, ske din rättfärdiga vilja, för jag vet att du verkar för människobarnen enligt deras tro.

30 För Jareds bror sa till berget Zerin: 'Flytta dig', och det flyttades. Och om han inte hade haft tro skulle det inte ha flyttat sig, eftersom du verkar efter det att människorna har tro.

31 För på så sätt uppenbarade

du dig för dina lärjungar. För efter det att de hade ^atro och talade i ditt namn uppenbarade du dig för dem i stor makt.

32 Och likaså minns jag att du har sagt att du har berett ett hem åt människan, ja, i din Faders ^aboningar, varom människan kan ha ett storslaget ^bhopp. Därför måste människan hoppas, annars kan hon inte få en arvedel på den plats som du har berett.

33 Och vidare minns jag att du har sagt att du har ^aälskat världen så högt att du har lagt ner ditt liv för världen, så att du ska kunna ta det tillbaka för att bereda en plats åt människobarnen.

34 Och nu vet jag att denna ^akärlek som du har haft till människobarnen är densamma som kristlig kärlek. Om därför en människa inte har denna kärlek kan hon inte ärva den plats som du har berett i din Faders boningar.

35 Därför vet jag av det som du har sagt, att om icke-judarna på grund av vår svaghet inte har denna kärlek, så ska du pröva dem och ta deras ^atalent ifrån dem, ja, allt det som de har tagit emot, och ge det åt dem som har i rikligare mått."

26a Gal. 6:7.

27a Jakob 4:7.

b 2 Mos. 4:11;

1 Kor. 1:27.

c HFS Nåden.

d Luk. 18:10–14;

L&F 1:28.

HFS Ödmjuk,
ödmjukhet.

e Luk. 9:46–48;

2 Kor. 12:9.

28a 1 Kor. 13;

Moro. 7:39–47.

30a Matt. 17:20;

Jakob 4:6;

Hel. 10:6, 9.

HFS Kraft, makt.

31a HFS Tro.

32a Joh. 14:2;

Enos 1:27;

L&F 72:4; 98:18.

b HFS Hopp.

33a Joh. 3:16–17.

34a Moro. 7:47.

HFS Kärlek.

35a Matt. 25:14–30.

HFS Gåva;

Talent.

36 Och det hände sig att jag bad Herren att han skulle visa icke-judarna ^anåd så att de skulle kunna ha denna kärlek.

37 Och det hände sig att Herren sa till mig: "Om de inte har denna kärlek så rör det inte dig, du har ju varit trofast. Därför ska dina kläder göras ^arena. Och eftersom du har insett din ^bsvaghet ska du göras så stark att du kan inta den plats som jag har berett åt dig i min Faders boningar."

38 Och nu bjuder jag, Moroni, icke-judarna farväl, ja, och likaså mina bröder som jag älskar, till dess vi möts inför Kristi ^adomarsäte där alla människor ska veta att mina ^bkläder inte är befleckade med ert blod.

39 Och då ska ni veta att jag har ^asett Jesus och att han har talat med mig ^bansikte mot ansikte, och att han för mig med tydlig ödmjukhet, ja, såsom en människa berättar något för en annan på mitt eget språk, har berättat om detta.

40 Och endast en del har jag skrivit på grund av min svaghet i att skriva.

41 Och nu vill jag uppmana er att ^asöka denne Jesus om vilken profeterna och apostlarna har skrivit, så att nåden från Gud Fadern och likaså Herren Jesus Kristus och den Helige Anden,

som ^bvittnar om dem, må vara och förbli i er för evigt. Amen.

KAPITEL 13

Ether talar om ett nytt Jerusalem som ska byggas i Amerika av Josefs avkomlingar – Han profeterar, drivs ut, skriver Jarediternas historia och förutsäger Jarediternas undergång – Krig rasar över hela landet.

OCH nu fortsätter jag, Moroni, med att avsluta min uppteckning om det folks undergång om vilket jag har skrivit.

2 För se, de förkastade Ethers alla ord. För han berättade i sanning allt för dem från människans begynnelse, och att detta land, sedan vattnen ^asjunkit undan från dess yta, blev ett utvalt land framför alla andra länder, ett av Herren utvalt land, varför det är Herrens vilja att alla människor som bor på dess yta ska ^btjäna honom –

3 och att det var platsen för det ^aNya Jerusalem som skulle ^bkomma ner från himlen, och för Herrens heliga helgedom.

4 Se, Ether såg Kristi dagar, och han talade om ett ^anytt Jerusalem i detta land.

5 Och han talade även om Israels hus och om det ^aJerusalem varifrån ^bLehi skulle komma – sedan det hade förstörts skulle

36a HFS Nåden.
37a L&F 38:42; 88:74–75;
135:4–5.
b Eth. 12:27.
38a HFS Jesus Kristus –
Domare.
b Jakob 1:19.
39a HFS Jesus Kristus –

Kristus har visat
sig efter sin död.
b 1 Mos. 32:30;
2 Mos. 33:11.
41a L&F 88:63; 101:38.
b 3 Ne. 11:32.
13 2a 1 Mos. 7:11–24; 8:3.
b Eth. 2:8.

3a 3 Ne. 20:22; 21:23–24.
HFS Nya Jerusalem.
b Upp. 3:12; 21:2.
4a HFS Sion.
5a HFS Jerusalem.
b 1 Ne. 1:18–20.

det åter byggas upp, en helig stad åt Herren, därför kunde det inte bli ett nytt Jerusalem, för det hade funnits i gamla dagar, utan det skulle åter byggas upp och bli en Herrens heliga stad, och det skulle byggas åt Israels hus –

6 och att ett nytt Jerusalem, för vilket det har funnits en förebild, skulle byggas i detta land åt återstoden av Josefs avkomlingar.

7 För liksom Josef hämtade sin far ner till Egyptens land, där han dog, förde Herren en återstod av Josefs avkomlingar ut ur Jerusalems land för att han skulle kunna vara barmhärtig mot Josefs avkomlingar så att de inte skulle förgås, alldeles som han var barmhärtig mot Josefs far så att han inte skulle förgås.

8 Därför ska återstoden av Josefs hus uppresas i detta land, och det ska vara deras arveland. Och de ska bygga en helig stad åt Herren, liknande det gamla Jerusalem, och de ska aldrig mera uppblandas förrän änden kommer då jorden ska förgås.

9 Och det ska bli en ny himmel och en ny jord. Och de ska likna de gamla utom att de gamla är borta och att allting har blivit nytt.

10 Och då kommer Nya Jerusalem. Och välsignade är de som bor där, för det är de vars kläder är vita genom Lammets blod, och det är de som räknas bland återstoden av Josefs avkomlingar, vilka tillhörde Israels hus.

11 Och då kommer även det gamla Jerusalem, och välsignade är dess invånare, för de har blivit tvättade i Lammets blod. Och det är de som blev skingrade och som samlades in från jordens fyra hörn och från nordanlanden och som är delaktiga i fullbordandet av det förbund som Gud slöt med deras fader Abraham.

12 Och när detta händer uppfylls skriften som säger att det finns de som var de första som ska bli de sista, och det finns de som var de sista som ska bli de första.

13 Jag stod i begrepp att skriva mer, men det blev mig förbjudet. Men stora och förunderliga var Ethers profetior. Men de aktade honom för intet och drev ut honom. Och han gömde sig i en hålighet i en klippa om dagen, och om natten kom han ut och såg det som skulle drabba folket.

14 Och medan han bodde i håligheten i en klippa skrev

c Upp. 21:10;

3 Ne. 20:29–36.

6a L&F 42:9; 45:66–67;

84:2–5;

TA 1:10.

b Alma 46:24.

HFS Symbolik.

c HFS Josef, Jakobs son.

7a 1 Mos. 46:2–7; 47:6.

b 2 Ne. 3:5.

8a HFS Utlovade landet.

b Moro. 10:31.

9a 2 Petr. 3:10–13;

Upp. 21:1; 3 Ne. 26:3;

L&F 101:23–25.

10a Upp. 7:14;

1 Ne. 12:10–11;

Alma 5:27.

11a HFS Israel – Israels insamling.

b L&F 133:26–35.

c HFS Abrahams förbund.

12a Mark. 10:31;

1 Ne. 13:42;

Jakob 5:63;

L&F 90:9.

han återstoden av denna upp-teckning, eftersom han om natten såg den ödeläggelse som drabbade folket.

15 Och det hände sig att samma år som han drevs ut från folket utbröt ett stort krig bland folket, för det fanns många mäktiga män som stod fram och sökte förgöra Coriantumr enligt deras hemliga och ogudaktiga planer som det har talats om.

16 Och Coriantumr, som själv hade studerat krigets alla konster och all världslig list, gav sig i strid med dem som sökte förgöra honom.

17 Men han omvände sig inte, inte heller hans fagra söner och döttrar, inte heller Cohors fagra söner och döttrar och inte heller Corihors fagra söner och döttrar. Och kort sagt fanns det ingen av de fagra sönerna och döttrarna på hela jordens yta som omvände sig från sina synder.

18 Därför hände det sig under det första året som Ether bodde i håligheten i en klippa att många människor blev dräpta med svärd av de "hemliga sammansvärjningar som stred mot Coriantumr för att kunna erövra riket.

19 Och det hände sig att Coriantumrs söner kämpade tappert och blödde ymnigt.

20 Och under det andra året kom Herrens ord till Ether att han skulle gå och profetera för "Coriantumr och säga, att

om han och hela hans hushåll omvände sig skulle Herren ge honom hans rike och skona folket –

21 annars skulle de och hela hans hushåll förgöras, utom han själv. Och han skulle endast leva så länge att han fick se uppfyllelsen av de profetior som hade uttalats om ett "annat folk, som skulle få landet till arvedel. Och Coriantumr skulle begravas av dem. Och varje själ skulle förgöras, utom ^bCoriantumr.

22 Och det hände sig att Coriantumr inte omvände sig, inte heller hans hushåll, inte heller hans folk, och krigen upphörde inte. Och de sökte döda Ether, men han flydde undan dem och gömde sig åter i håligheten i klippan.

23 Och det hände sig att en viss Shared trädde fram, och även han gav sig i strid med Coriantumr, och han besegrade honom så att han i det tredje året tog honom tillfånga.

24 Och Coriantumrs söner besegrade Shared i det fjärde året och återtog riket åt sin far.

25 Nu utbröt ett krig över hela landets yta, och varje man med sitt band kämpade för det han önskade.

26 Och det fanns rövare och kort sagt all slags ogudaktighet över hela landets yta.

27 Och det hände sig att Coriantumr blev mycket vred på Shared, och han drog ut till strid mot honom med sina

18a Eth. 8:9–26.
20a Eth. 12:1–2.

21a Omni 1:19–21;
Eth. 11:21.

b Eth. 15:29–32.

härar, och de möttes med stor vrede, och de möttes i Gilgals dal, och striden blev mycket häftig.

28 Och det hände sig att Shared stred mot honom i tre dagars tid. Och det hände sig att Coriantumr besegrade honom och förföljde honom till dess han kom till Heshlons slätter.

29 Och det hände sig att Shared åter gav sig i strid med honom på slätterna, och se, han besegrade Coriantumr och drev honom åter tillbaka till Gilgals dal.

30 Och Coriantumr gav sig åter i strid med Shared i Gilgals dal varvid han besegrade Shared och dräpte honom.

31 Och Shared sårade Coriantumr i låret så att han inte kunde strida under två års tid. Och under denna tid fortsatte hela folket överallt i landet att utgjuta blod, och det fanns ingen som kunde hålla dem tillbaka.

KAPITEL 14

Folkets ondska bringar en förbannelse över landet – Coriantumr går ut i strid mot Gilead, sedan mot Lib och sedan mot Shiz – Blod och fördörelse täcker landet.

OCH nu började det vila en stor "förbannelse över hela landet på grund av folkets ondska, så att om någon lade ifrån sig sitt verktyg eller sitt svärd på sin hylla eller på den plats där han ville förvara det, se, då kunde han nästa dag inte finna det.

Så stor var förbannelsen över landet.

2 Därför höll varje man fast vid det som var hans eget med sina egna händer och ville varken låna eller låna ut något. Och varje man höll sitt svärdsfäste i höger hand för att försvara sin egendom och sitt eget och sina hustrurs och barns liv.

3 Och efter två års tid, och efter Shareds död, se, då trädde Shareds bror fram och gav sig i strid med Coriantumr, i vilken Coriantumr besegrade honom och förföljde honom till Akishs vildmark.

4 Och det hände sig att Shareds bror gav sig i strid med honom i Akishs vildmark. Och striden blev mycket häftig, och många tusen föll för svärd.

5 Och det hände sig att Coriantumr belägrade vildmarken. Och Shareds bror tågade ut ur vildmarken om natten och dräpte en del av Coriantumrs här när de var druckna.

6 Och han drog fram till Morons land och satte sig på Coriantumrs tron.

7 Och det hände sig att Coriantumr uppehöll sig med sin här i vildmarken i två års tid, under vilken hans här fick stora förstärkningar.

8 Men Shareds bror, vars namn var Gilead, fick också stora förstärkningar till sin här tack vare hemliga sammansvärjningar.

9 Och det hände sig att hans högpräst mördade honom där han satt på sin tron.

10 Och det hände sig att någon från de hemliga sammansvärjningarna mördade honom i en lönngång och själv tog makten över riket. Och hans namn var Lib. Och Lib var en storväxt man, större än någon annan man bland hela folket.

11 Och det hände sig att i Libs första år drog Coriantumr upp till Morons land och gav sig i strid med Lib.

12 Och det hände sig att han kämpade mot Lib, varvid Lib slog hans arm så att han blev sårad. Dock trängde Coriantumrs här fram mot Lib så att han flydde ut mot havet.

13 Och det hände sig att Coriantumr förföljde honom, och Lib gav sig i strid med honom ute vid havet.

14 Och det hände sig att Lib slog Coriantumrs här så att de åter flydde till Akishs vildmark.

15 Och det hände sig att Lib förföljde honom till dess de kom till Agoshs slätter. Och Coriantumr hade tagit hela folket med sig då han flydde för Lib till den del av landet dit han flydde.

16 Och när han hade kommit till Agoshs slätter gav han sig i strid med Lib och slog honom till dess han dog. Men Libs bror gick emot Coriantumr i sin brors ställe, och striden blev mycket häftig varvid Coriantumr återigen flydde för Libs brors här.

17 Och Libs bror hette Shiz. Och det hände sig att Shiz följde efter Coriantumr, och han

besegrade många städer, och han dräpte både kvinnor och barn, och han brände städerna.

18 Och fruktan för Shiz spred sig överallt i landet, ja, ett rop ljud genom landet: "Vem kan bestå för Shiz' här? Se, han sopar jorden framför sig."

19 Och det hände sig att folket började samlas i härar över hela landet.

20 Och de delade sig. Och en del av dem flydde till Shiz' här, och en del av dem flydde till Coriantumrs här.

21 Och så häftigt och långvarigt hade kriget varit, och så länge hade blodsutgjutelser och förödelse pågått, att landets hela yta var täckt av de "dödas kroppar.

22 Och så snabbt och brådstörtat var kriget att ingen lämnades att begrava de döda, utan man tågade från blodsutgjutelse till blodsutgjutelse och lämnade kropparna av både män, kvinnor och barn strödda över landets yta för att bli köttätande "maskars byte.

23 Och stanken därav spreds över landets yta, ja över hela landets yta, så att människorna besvärades både dag och natt på grund av dess stank.

24 Dock upphörde Shiz inte att förfölja Coriantumr, för han hade svurit att själv hämnas på Coriantumr för sin brors blod, vilken hade blivit dräpt, och på Herrens ord som kom till Ether om att Coriantumr inte skulle falla för svärd.

25 Och sålunda ser vi att

Herren hemsökte dem med sin vredes fulla mått, och att deras ogudaktighet och avskyvärdheter hade berett vägen för deras eviga undergång.

26 Och det hände sig att Shiz förföljde Coriantumr österut ända fram till havet, och där gav denne sig i strid med Shiz i tre dagars tid.

27 Och så förfärlig var förödelsen bland Shiz' härar att folket började bli förskräckta och började fly för Coriantumrs härar. Och de flydde till Corihors land och drev undan invånarna framför sig, alla som inte ville förena sig med dem.

28 Och de slog upp sina tält i Corihors dal, och Coriantumr slog upp sina tält i Shurrs dal. Nu låg Shurrs dal nära kullen Comnor och därför samlade Coriantumr sina härar på kullen Comnor och lät blåsa i trumpet mot Shiz' härar för att utmana dem till strid.

29 Och det hände sig att de kom, men drevs tillbaka. Och de kom för andra gången, och de drevs tillbaka för andra gången. Och det hände sig att de kom för tredje gången, och striden blev mycket häftig.

30 Och det hände sig att Shiz högg mot Coriantumr så att han gav honom många djupa sår, och Coriantumr, som hade förlorat mycket blod, svimmade och bars bort som om han vore död.

31 Och förlusten av män, kvinnor och barn var så stor på båda sidor att Shiz befallde sitt folk

att inte förfölja Coriantumrs härar, varför de återvände till sitt läger.

KAPITEL 15

Miljontals Jarediter dräps i strid – Shiz och Coriantumr samlar allt folket till strid på liv och död – Herrens Ande slutar sträva med dem – Den Jareditiska nationen förintas fullständigt – Endast Coriantumr blir kvar.

OCH det hände sig att när Coriantumr hade blivit återställd från sina sår började han minnas de "ord som Ether hade talat till honom.

2 Han fann att nästan två miljoner av hans folk redan hade fallit för svärd, och hans hjärta började fyllas av sorg. Ja, två miljoner mäktiga män hade dräpts och likaså deras hustrur och deras barn.

3 Han började ångra det onda som han hade gjort. Han började minnas de ord som hade talats genom alla profeternas mun, och han såg att de dittills hade uppfyllts helt och hållet. Och hans själ sörjde och ville inte låta trösta sig.

4 Och det hände sig att han skrev ett brev till Shiz och bad honom att skona folket och sa att han var villig att avstå från riket för att rädda människornas liv.

5 Och det hände sig att när Shiz hade fått hans brev skrev han i ett brev till Coriantumr att om denne ville överlämna sig, så att han kunde dräpa honom

med hans eget svärd, skulle han skona människornas liv.

6 Och det hände sig att folket inte omvände sig från sin ondska. Och Coriantumrs folk hetsades till vrede mot Shiz' folk, och Shiz' folk hetsades till vrede mot Coriantumrs folk. Därför gav sig Shiz' folk i strid med Coriantumrs folk.

7 Och när Coriantumr såg att han var nära att falla flydde han åter för Shiz' folk.

8 Och det hände sig att han kom till Ripliancums vatten, vilket i översättning betyder stora eller som överträffar alla. Och när de kom till dessa vatten slog de upp sina tält. Och även Shiz slog upp sina tält i närheten av dem, och därför kom de nästa dag för att strida.

9 Och det hände sig att de utkämpade en mycket häftig strid under vilken Coriantumr åter blev sårad och svimmade av blodförlusten.

10 Och det hände sig att Coriantumrs härar ansatte Shiz' härar så att de besegrade dem och fick dem att fly för dem. Och de flydde söderut och slog upp sina tält på en plats som hette Ogath.

11 Och det hände sig att Coriantumrs här slog upp sina tält vid kullen Ramah, och det var samma kulle där min far, Mormon, åt Herren "gömde upp-teckningarna, som var heliga.

12 Och det hände sig att de samlade ihop allt folket i hela landet som inte hade blivit dräpta, utom Ether.

13 Och det hände sig att Ether såg allt vad folket gjorde. Och han såg att de som var för Coriantumr samlades i Coriantumrs här och att de som var för Shiz samlades i Shiz' här.

14 Och under fyra års tid samlade de ihop folket så att de kunde nå alla som bodde i landet, och så att de kunde få all den förstärkning som det var möjligt för dem att få.

15 Och det hände sig att när de alla med sina hustrur och sina barn hade samlats till den här som var och en valt – både män, kvinnor och barn var utrustade med krigsvapen och hade sköldar och "bröstplåtar och huvudplåtar och var klädda redo till krig – tågade de mot varandra till strid, och de stred hela dagen och segrade inte.

16 Och det hände sig att när det blev kväll var de trötta och drog sig tillbaka till sina läger. Och sedan de hade dragit sig tillbaka till sina läger började de jämra sig och klaga över förlusten av dem av deras folk som hade dräpts. Och så högt ljud deras rop, deras jämmer och klagan att de skar genom luften.

17 Och det hände sig att de nästa dag åter gick till strid, och stor och förfärlig blev den dagen. Dock segrade ingen av dem, och när kvällen kom skar deras rop och deras jämmer och deras sorg åter genom luften över förlusten av dem av deras folk som hade dräpts.

18 Och det hände sig att Coriantumr åter skrev ett brev till Shiz i vilket han uttryckte sin önskan att denne inte på nytt skulle ta upp striden, utan att han skulle ta emot riket och skona folkets liv.

19 Men se, Herrens Ande hade upphört att sträva med dem, och "Satan hade fullständig makt över folkets hjärtan. För de var överlämnade åt sina hjärtans hårdhet och sina sinnens blindhet så att de skulle kunna förgöra varandra, varför de åter gick ut till strid.

20 Och det hände sig att de stred hela den dagen, och när kvällen kom sov de på sina svärd.

21 Och nästa dag stred de ända till dess kvällen kom.

22 Och när kvällen kom var de "berusade av vrede, alldeles som en människa som är berusad av vin, och de sov åter på sina svärd.

23 Och nästa dag stred de återigen, och när kvällen kom hade alla fallit för svärd utom femtio och två av Coriantumrs folk och sextio och nio av Shiz folk.

24 Och det hände sig att de sov på sina svärd den natten, och nästa dag stred de åter och kämpade av alla krafter med sina svärd och med sina sköldar hela den dagen.

25 Och när kvällen kom fanns det trettio och två av Shiz folk och tjugo och sju av Coriantumrs folk.

26 Och det hände sig att de åt och sov och beredde sig att dö nästa dag. Och de var stora och mäktiga män vad mänsklig styrka beträffar.

27 Och det hände sig att de stred i tre timmars tid, och de svimmade av blodförlust.

28 Och det hände sig att när Coriantumrs män hade fått krafter nog så att de kunde gå, stod de i begrepp att fly för sina liv. Men se, Shiz stod upp och likaså hans män, och han svor i sin vrede att han skulle dräpa Coriantumr eller också förgås med svärd.

29 Därför förföljde han dem, och nästa dag hann han upp dem, och de stred åter med svärd. Och det hände sig att när "alla hade fallit för svärd, utom Coriantumr och Shiz, se, då hade Shiz svimmat av blodförlusten.

30 Och det hände sig att när Coriantumr hade lutat sig mot sitt svärd, och vilat sig en stund, högg han huvudet av Shiz.

31 Och det hände sig att sedan han hade huggit huvudet av Shiz, reste sig Shiz på sina händer och föll. Och sedan han kippat efter andan dog han.

32 Och det hände sig att "Coriantumr föll till marken och blev som livlös.

33 Och Herren talade till Ether och sa till honom: "Kom fram!" Och han kom fram och såg att alla Herrens ord hade uppfyllts.

Och han avslutade sin "upp-teckning (och jag har inte skrivit en hundradel) och han gömde den på ett sådant sätt att Limhis folk hittade den.

34 Och de sista ord som skriv-

its av "Ether är dessa: "Vare sig Herren vill att jag ska förvandlas eller att jag ska underkasta mig Herrens vilja i köttet betyder ingenting, om så är att jag blir frälst i Guds rike. Amen."

MORONIS BOK

KAPITEL 1

Moroni skriver till gagn för lamaniterna – De nephiter som inte förnekar Kristus avrättas. Omkring 401–421 e.Kr.

NU hade jag, "Moroni, sedan jag avslutat mitt sammandrag av berättelsen om Jareds folk inte tänkt skriva mer, men jag har ännu inte omkommit. Och jag ger mig inte tillkänna för lamaniterna för att de inte ska förgöra mig.

2 För se, deras "krig inbördes är mycket våldsamma, och på grund av sitt hat ^bavrättar de varje nephit som inte vill förneka Kristus.

3 Och jag, Moroni, kommer inte att "förneka Kristus. Därför vandrar jag varthelst jag kan för mitt eget livs säkerhets skull.

4 Därför skriver jag ytterligare något, tvärtemot det jag hade tänkt. För jag hade inte tänkt skriva mer, men jag

skriver ytterligare något som möjligtvis kan bli av värde för mina bröder lamaniterna någon gång i framtiden, enligt Herrens vilja.

KAPITEL 2

Jesus gav de tolv nephitiska lärjungarna makt att förläna den Helige Andens gåva. Omkring 401–421 e.Kr.

KRISTI ord som han talade till sina "lärjungar, de tolv som han hade utvalt, då han lade sina händer på dem:

2 Och han kallade dem vid namn och sa: "Ni ska åkalla Fadern i mitt namn i mäktig bön. Och sedan ni har gjort detta ska ni ha "myndighet att ^bge den Helige Anden till den som ni lägger "händerna på. Och i mitt namn ska ni ge den, för så gör mina apostlar."

3 Och Kristus talade dessa ord till dem när han uppenbarade sig för dem första gången. Och

33a Mosiah 8:9;
Alma 37:21–31;
Eth. 1:1–5.
34a Eth. 12:2.

[MORONI]
1 1a HFS Moroni,
Mormons son.
2a 1 Ne. 12:20–23.
b Alma 45:14.
3a Matt. 10:32–33;

3 Ne. 29:5.
2 1a 3 Ne. 13:25.
2a HFS Kraft, makt.
b 3 Ne. 18:37.
c HFS Handpåläggning.

mängden hörde det inte, men lärjungarna hörde det. Och på alla som de ^alade händerna på föll den Helige Anden.

KAPITEL 3

Äldster ordinerar präster och lärare genom handpåläggning. Omkring 401–421 e.Kr.

SÄTTET varpå lärjungarna, som kallades kyrkans ^aäldster, ^bordinerade präster och lärare:

2 Sedan de hade bätt till Fadern i Kristi namn lade de händerna på dem och sa:

3 "I Jesu Kristi namn ordinar jag dig till präst (eller om han ska bli lärare: ordinar jag dig till lärare), till att predika omvändelse och ^asyndernas förlåtelse genom Jesus Kristus och genom ståndaktighet i tron på hans namn intill änden. Amen."

4 Och på det sättet ^aordinerade de präster och lärare enligt Guds ^bgåvor och kallelser till människor. Och de ordinerade dem genom ^cden Helige Andens kraft som var i dem.

KAPITEL 4

Förklaring av hur äldster och präster välsignar sakramentsbrödet. Omkring 401–421 e.Kr.

DETTA är ^asättet varpå deras ^bäldster och präster välsignade Kristi kött och blod åt kyrkan. Och de ^cvälsignade det enligt Kristi befallningar varför vi vet att det är rätt, och äldsten eller prästen förrättade det.

2 Och de föll på knä tillsammans med församlingen och bad till Fadern i Kristi namn och sa:

3 "O Gud, du evige Fader, vi ber dig i din Sons, Jesu Kristi, namn att välsigna och helga detta ^abröd för varje själ som äter därav, så att de kan göra det ^btill minne av din Sons kropp och betyga för dig, o Gud, du evige Fader, att de är villiga att ta på sig ^cdin Sons namn och alltid minnas honom samt hålla de bud som han har gett dem, så att de alltid kan ha hans ^dAnde hos sig. Amen."

KAPITEL 5

Sättet att välsigna sakramentsvinet förklaras. Omkring 401–421 e.Kr.

DETTA är ^asättet att välsigna vinet: Se, de tog bägaren och sa:

2 "O Gud, du evige Fader, vi ber dig i din Sons, Jesu Kristi, namn att välsigna och helga detta ^avin för varje själ som

3a Apg. 19:6.
3 1a Alma 6:1.
HFS Äldste.
b HFS Ordinerar, ordination.
3a HFS Syndernas förlåtelse.
4a L&F 18:32; 20:60.
b HFS Gåva.
c 1 Ne. 13:37;

Moro. 6:9.
4 1a 3 Ne. 18:1–7.
b HFS Äldste.
c L&F 20:76–77.
3a HFS Sakramentet.
b Luk. 22:19;
1 Kor. 11:23–24;
3 Ne. 18:7.
c HFS Jesus Kristus – Nödvändigheten

av att ta på oss Kristi namn.
d HFS Helige Anden, den.
5 1a 3 Ne. 18:8–11;
L&F 20:78–79.
2a L&F 27:2–4.
HFS Sakramentet.

dricker därav, så att de kan göra det ^btill minne av din Sons blod som utgöts för dem, så att de kan betyga för dig, o Gud, du evige Fader, att de alltid minns honom, så att de kan ha hans Ande hos sig. Amen.”

KAPITEL 6

De som omvänder sig och blir döptas upp i gemenskapen – Kyrkans medlemmar som omvänder sig blir förlåtna – Möten leds genom den Helige Andens kraft. Omkring 401–421 e.Kr.

OCH nu talar jag om “dopet. Se, äldster, präster och lärare döptes, och de blev inte döpta om de inte bar sådan frukt att de var ^bvärdiga det.

2 Inte heller tog de emot några till dop som inte kom med ett “förkrossat hjärta och en botfärdig ande och betygade för kyrkan att de verkligen hade omvänt sig från alla sina synder.

3 Och ingen togs emot till dop som inte “tog på sig Kristi namn och hade beslutat sig för att tjäna honom intill änden.

4 Och sedan de hade tagits emot till dop och påverkats

och “renats genom den Helige Andens kraft räknades de bland Kristi kyrkas folk. Och deras ^bnamn upptecknades så att de skulle bli ihågkomna och få näring genom Guds goda ord för att hålla dem på den rätta vägen och få dem att ständigt och “vaksamt be och “förtrosta endast på Kristi förtjänster, han som var deras tros “upphovsman och fullkomnare.

5 Och “kyrkan kom ^bofta tillsammans för att “fasta och be och för att tala med varandra om sina själars välfärd.

6 Och de kom ofta tillsammans för att ta del av bröd och vin till minne av Herren Jesus.

7 Och de såg noga till att det inte fanns “någon ondska bland dem. Och om några befanns göra ont, och ^btre vittnen tillhörande kyrkan anklagade dem inför “äldsterna, och om de inte omvände sig och inte “bekände “utplånades deras namn, och de räknades inte bland Kristi folk.

8 Men “så ofta de omvände sig och med ärligt uppsåt sökte få förlåtelse blev de ^bförlåtna.

9 Och deras möten “leddes

2 *b* Luk. 22:19–20;
1 Kor. 11:25.

6 *1a* HFS Dop, döpa.
b HFS Värdig,
värdighet.

2*a* HFS Förkrossat
hjärta.

3*a* HFS Jesu Kristus –
Nödvändigheten
av att ta på oss
Kristi namn.

4*a* HFS Renad,
renhjärtad.

b L&F 20:82.
c Alma 34:39;
3 Ne. 18:15–18.
d 2 Ne. 31:19;
L&F 3:20.
e Hebr. 12:2.

5*a* HFS Jesu Kristi kyrka.

b 3 Ne. 18:22;
4 Ne. 1:12;
L&F 88:76.

c HFS Fasta.

7*a* L&F 20:54.
b L&F 42:80–81.

HFS Vittne,
vittnesmål.
c Alma 6:1.
HFS Äldste.
d HFS Bekänna,
bekännelse.
e 2 Mos. 32:33;
L&F 20:83.
HFS Uteslutning.
8*a* Mosiah 26:30–31.
b HFS Förlåta.

av kyrkan enligt Andens maningar och genom den ^bHelige Andens kraft, för såsom den Helige Andens kraft ledde dem, vare sig till att predika eller att förmana eller att be eller att åkalla Gud eller att sjunga, så gjordes det.

KAPITEL 7

En inbjudan ges att gå in i Herrens vila – Be med ärligt uppsåt – Kristi Ande gör det möjligt för människor att skilja gott från ont – Satan förmår människor att förneka Kristus och göra ont – Profeterna uppenbarar Kristi ankomst – Genom tro utförs underverk och ges änglabetjäning – Människorna bör hoppas på evigt liv och hålla sig till kärleken. Omkring 401–421 e.Kr.

OCH nu skriver jag, Moroni, några få av de ord som min far, Mormon, talade om ^atro, hopp och kärlek. För på detta sätt talade han till folket då han undervisade dem i synagogan som de hade byggt som en plats för tillbedjan:

2 ^aOch nu talar jag, Mormon, till er, mina älskade bröder. Och det är genom Gud Faderns och vår Herres Jesu Kristi nåd och hans heliga vilja, tack vare hans ^akallelse gåva till mig, som jag nu tillåts att tala till er.

3 Därför vill jag tala till er som tillhör kyrkan, som är Kristi fridsamma efterföljare och som har fått ett tillräckligt hopp varigenom ni kan gå in i Herrens ^avila från nu och allt framgent, till dess ni vilar hos honom i himlen.

4 Och nu, mina bröder, detta anser jag om er på grund av ert fridsamma ^aumgänge med människobarnen.

5 För jag kommer ihåg det Guds ord som säger att av deras gärningar ska ni ^akänna dem. För om deras gärningar är goda då är även de goda.

6 För se, Gud har sagt att en människa som är ^aond inte kan göra det som är gott. För om hon frambär en gåva eller ^bber till Gud så är det henne till ingen nytta om hon inte gör det med ärligt uppsåt.

7 För se, det räknas henne inte till rättfärdighet.

8 För se, om en människa som är ^aond ger en gåva gör hon det ^bmotvilligt. Därför räknas det henne som om hon hade behållit gåvan själv, varför hon räknas som ond inför Gud.

9 Och likaså räknas det som ont för en människa om hon inte ber med hjärtats ^aärliga uppsåt. Ja, och det är till ingen nytta för henne, för Gud tar inte emot sådana.

10 Därför kan en människa

9a L&F 20:45; 46:2.

b HFS Helige Anden, den.

7 1a 1 Kor. 13;

Eth. 12:3–22, 27–37;

Moro. 8:14; 10:20–23.

2a HFS Kall, kallad av

Gud, kallelse.

3a HFS Vila.

4a 1 Joh. 2:6;

L&F 19:23.

5a 3 Ne. 14:15–20.

6a Matt. 7:15–18.

b Alma 34:28.

HFS Bön.

8a Ords. 15:8.

b L&F 64:34.

9a Jak. 1:6–7; 5:16;

Moro. 10:4.

som är ond inte göra det som är gott. Inte heller ger hon en god gåva.

11 För se, en bitter ^akälla kan inte ge gott vatten, inte heller kan en god källa ge bittert vatten. Därför kan inte en människa som tjänar djävulen följa Kristus. Och om hon ^bföljer Kristus kan hon inte vara en djävulens tjänare.

12 Därför kommer allt som är ^agott från Gud, och det som är ^bont kommer från djävulen. För djävulen är fiende till Gud och strider ständigt mot honom och inbjuder och lockar till ^csynd och till att ständigt göra det som är ont.

13 Men se, det som är av Gud inbjuder och lockar till att ständigt göra gott. Därför är allt som inbjuder och ^alockar till att göra gott, och till att älska Gud och att tjäna honom, ^binspirerat av Gud.

14 Ta er därför i akt, mina älskade bröder, så att ni inte anser det som är ^aont vara av Gud, eller det som är gott och av Gud vara av djävulen.

15 För se, mina bröder, det är givet er att ^adöma för att ni ska kunna skilja gott från ont. Och sättet att döma är så tydligt att ni kan veta det

med fullkomlig visshet, liksom dagsljuset skiljer sig från den mörka natten.

16 För se, ^aKristi Ande ges åt varje människa för att hon ska kunna ^bskilja gott från ont. Därför visar jag er hur ni bör döma, för allt som inbjuder till att göra gott och som förmår människor att tro på Kristus kommer genom Kristi kraft och gåva, varför ni med fullkomlig visshet kan veta att det är av Gud.

17 Men allt som förmår människor att göra ^aont och att inte tro på Kristus och att förneka honom och att inte tjäna Gud, det är – och det kan ni med fullkomlig visshet veta – av djävulen. För på så sätt verkar djävulen, för han förmår ingen människa att göra gott, nej, inte en enda. Det gör inte heller hans änglar, och inte heller de som underkastar sig honom.

18 Och nu, mina bröder, eftersom jag vet att ni känner till ljuset enligt vilket ni kan döma, det ljus som är ^aKristi ljus: Se till att ni inte dömer orätt. För med samma ^bdom som ni dömer kommer även ni att bli dömda.

19 Därför vädjar jag till er, bröder, att söka flitigt i ^aKristi ljus

11a Jak. 3:11–12.
 b Matt. 6:24;
 2 Ne. 31:10–13;
 L&F 56:2.
 12a Jak. 1:17;
 1 Joh. 4:1–2;
 Eth. 4:12.
 b Alma 5:39–42.
 c Hel. 6:30.
 HFS Synd.
 13a 2 Ne. 33:4;

Eth. 8:26.
 b HFS Inspiration,
 inspirera.
 14a Jes. 5:20;
 2 Ne. 15:20.
 15a HFS Urskillningens
 gåva.
 16a HFS Ljus, Kristi ljus;
 Samvete.
 b 1 Mos. 3:5;
 2 Ne. 2:5, 18, 26;

Mosiah 16:3;
 Alma 29:5; Hel. 14:31.
 17a HFS Synd.
 18a Mosiah 16:9;
 L&F 50:24; 88:7–13.
 HFS Ljus, Kristi ljus.
 b JSÖ Matt. 7:1–2
 (tillägget);
 Luk. 6:37;
 Joh. 7:24.
 19a L&F 84:45–46.

så att ni kan skilja gott från ont. Och om ni håller fast vid allt som är gott och inte fördömer det ska ni förvisso vara ^bKristi barn.

20 Och nu, mina bröder, hur är det möjligt för er att hålla fast vid allt som är gott?

21 Och nu kommer jag till den tro som jag sa att jag tänkte tala om, och jag ska säga er hur ni kan hålla fast vid allt som är gott.

22 För se, Gud som ^avet allt och som är från evighet till evighet, se, han har sänt ^bänglar till att betjäna människobarnen för att uppenbara det som rör Kristi ankomst, och allt gott skulle komma genom Kristus.

23 Och Gud förkunnade även för profeterna genom sin egen mun att Kristus skulle komma.

24 Och se, han har på olika sätt uppenbarat för människobarnen det som är gott. Och allt som är gott kommer från Kristus, annars skulle människorna vara ^afallna och inget gott kunde komma till dem.

25 Därför började människorna, genom ^aänglars betjäning och genom varje ord som utgick från Guds mun, utöva tro på Kristus. Och genom tro höll de sålunda fast vid alla goda ting, och så var det ända till Kristi ankomst.

26 Och även efter hans

ankomst blev människorna frälsta genom tro på hans namn, och genom tro blir de Guds söner. Och lika säkert som att Kristus lever talade han dessa ord till våra fäder och sa: ^aVad ni än ber Fadern om i mitt namn, som är gott, i tro och med tillit till att ni ska få, se, det ska ske er.'

27 Har alltså, mina älskade bröder, ^aunderverken upphört eftersom Kristus har uppstigit till himlen och satt sig på Guds högra sida för att av Fadern ^butkräva sin rätt att vara barmhärtigt mot människobarnen?

28 Han har ju uppfyllt lagens krav, och han gör anspråk på alla dem som har tro på honom. Och de som har tro på honom ^ahåller fast vid alla goda ting. Därför för han alla människobarnens ^btal, och han bor för evigt i himlarna.

29 Och har ^aunderverken upphört för att han har gjort detta, mina älskade bröder? Se, jag säger er: Nej. Inte heller har änglar upphört att betjäna människobarnen.

30 För se, de lyder under honom för att verka enligt hans befallnings ord och för att visa sig för dem som har stor tro och ståndaktigt sinne i varje form av gudaktighet.

31 Och deras uppdrag består i att kalla människor till omvänd-

19^b Mosiah 15:10–12;
27:25.

HFS Guds söner
och döttrar.

22^a HFS Gud, gudomen.

^b Mose 5:58.
HFS Änglar.

24^a 2 Ne. 2:5.

25^a Alma 12:28–30.

26^a 3 Ne. 18:20.

HFS Bön.

27^a HFS Underverk.

^b Jes. 53:12;
Mosiah 14:12.

28^a Rom. 12:9;

L&F 98:11.

^b 1 Joh. 2:1;

2 Ne. 2:9.

HFS Förespråkare.

else och att uppfylla och utföra det verk som tillhör Faderns förbund, vilka han har slutit med människobarnen, och att bereda vägen bland människobarnen genom att förkunna Kristi ord för Herrens utvalda redskap så att de kan bära vittnesbörd om honom.

32 Och genom att så göra bereder Herren Gud vägen, så att övriga människor kan få ^atro på Kristus och så att den Helige Anden kan få rum i deras hjärtan i enlighet med hans kraft. Och på så sätt uppfyller Fadern de förbund som han har slutit med människobarnen.

33 Och Kristus har sagt: ^aOm ni har tro på mig ska ni få kraft att göra vad jag än finner ^blämpligt.

34 Och han har sagt: ^aOmvänd er alla ni jordens ändar och kom till mig och bli döpta i mitt namn och tro på mig, så att ni kan bli frälsta.

35 Och nu, mina älskade bröder, om det förhåller sig så att allt detta som jag har talat till er är sant – och Gud ska på den yttersta ^adagen med ^bmakt och stor härlighet visa er att det är sant – om det är sant, är då underverkens dag förbi?

36 Eller har änglar slutat att visa sig för människobarnen? Eller har han ^ahållit tillbaka den Helige Andens kraft från dem?

Eller kommer han att göra det så länge tiden varar eller jorden består eller så länge det på dess yta finns en människa att frälsa?

37 Se, jag säger er: Nej, för det är genom tro som ^aunderverk utförs, och det är genom tro som änglar visar sig och betjänar människor. Ve därför människobarnen om sådant har upphört, för det är på grund av ^botro, och därför är allt förgäves.

38 För ingen människa kan bli frälst, enligt Kristi ord, om hon inte har tro på hans namn. Om därför sådant har upphört då har även tron upphört. Och hemskt är då människornas tillstånd, för det är som om ingen återlösning hade skett.

39 Men se, mina älskade bröder, jag anser er vara bättre än så, för jag anser att ni har tro på Kristus tack vare er ödmjukhet. För om ni inte har tro på honom är ni inte ^alämpade att räknas bland hans kyrkas folk.

40 Och vidare, mina älskade bröder, vill jag tala till er om ^ahopp. Hur skulle ni kunna uppnå tro om ni inte har hopp?

41 Och vad är det ni ska ^ahoppas på? Se, jag säger er att ni genom Kristi försoning och hans uppståndels kraft ska ha ^bhopp om att kunna uppväckas till ^cevigt liv, och detta tack vare er tro på honom enligt löftet.

42 Om därför en människa

32a HFS Tro.

33a Matt. 17:20.

b L&F 88:64–65.

34a 3 Ne. 27:20;

Eth. 4:18.

35a L&F 35:8.

b 2 Ne. 33:11.

36a Moro. 10:4–5, 7, 19.

37a Matt. 13:58;

Morm. 9:20;

Eth. 12:12–18.

b Moro. 10:19–24.

39a HFS Värdig, värdighet.

40a Eth. 12:4.

HFS Hopp.

41a L&F 138:14.

b Tit. 1:2;

Jakob 4:4;

Alma 25:16;

Moro. 9:25.

c HFS Evtig liv.

har "tro så ^bmåste hon ha hopp, för utan tro kan det inte finnas något hopp.

43 Och se, jag säger er att hon inte kan ha tro och hopp om hon inte är "saktmodig och ödmjuk i hjärtat.

44 I så fall vore hennes "tro och hopp förgäves, för ingen är godtagbar inför Gud utom de saktmodiga och ödmjuka i hjärtat. Och om en människa är saktmodig och ödmjuk i hjärtat, och genom den Helige Andens kraft ^bbekänner att Jesus är Kristus, måste hon ha kärlek, för om hon inte har kärlek är hon ingenting. Därför måste hon ha kärlek.

45 Och "kärleken är tålig och god och ^bavundas inte och är inte uppblåst, söker inte sitt och blir inte lätt förargad, tänker intet ont och gläds inte åt ond-ska utan gläds åt sanningen, fördrar allting, tror allting, hoppas allting och uthärdar allting.

46 Om ni därför, mina älskade bröder, inte har kärlek är ni ingenting, för kärleken sviker aldrig. Håll därför fast vid kärleken, som är det största av allt, för allt måste upphöra.

47 Men den "kärlek som är ^bKristi rena kärlek består för evigt, och var och en som på den yttersta dagen befins vara

fylld därav, med honom är allt väl.

48 Därför, mina älskade bröder, "be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna ^befterföljare, så att ni kan bli Guds söner, så att vi, när han visar sig, ska bli "som han, för vi ska se honom sådan han är, så att vi kan ha detta hopp och så att vi kan bli "renade alldeles som han är ren. Amen."

KAPITEL 8

Att döpa små barn är en ond avskyrärdhet – Små barn är levande i Kristus tack vare försoningen – Att tro, omvända sig, vara saktmodig och ödmjuk i hjärtat, ta emot den Helige Anden och att hålla ut intill änden leder till frälsning. Omkring 401–421 e.Kr.

ETT brev från min "far Mormon, skrivet till mig, Moroni. Och det skrevs till mig kort efter min kallelse till verket. Och så här skrev han till mig och sa:

2 "Min älskade son Moroni! Jag gläder mig storligen åt att din Herre Jesus Kristus har tänkt på dig och kallat dig i sin tjänst och till sitt heliga verk.

3 Jag tänker alltid på dig i mina

42a HFS Tro.

^b Moro. 10:20.

43a HFS Ödmjuk, ödmjukhet.

44a Alma 7:24; Eth. 12:28–34.

^b Luk. 12:8–9.
HFS Bekänna, bekännelse;

Vittnesbörd.

45a 1 Kor. 13.

^b HFS Avund.

47a 2 Ne. 26:30.

HFS Kärlek.

^b Jos. 22:5.

HFS Kärlek.

48a HFS Bön.

^b HFS Jesus Kristus –

Jesu Kristi exempel;

Lyda, lydig, lydnad.

^c 1 Joh. 3:1–3;

3 Ne. 27:27.

^d 3 Ne. 19:28–29.

HFS Renad, renhjärtad.

8 1a Morm. ord 1:1.

böner och ber ständigt till Gud, Fadern, i Jesu, hans heliga barns namn, att han i sin oändliga ^agodhet och ^bnåd ska bevara dig genom ståndaktig tro på hans namn intill änden.

4 Och nu, min son, talar jag till dig om något som smärtar mig mycket, för det smärtar mig att ^aordstrider uppstår bland er.

5 För om det jag har hört är sant så har det förekommit ordstrider bland er om era små barns dop.

6 Och nu, min son, önskar jag att ni arbetar flitigt så att denna svåra förvillelse bland er försvinner, för i denna avsikt har jag skrivit detta brev.

7 För omedelbart efter det att jag hade hört detta om er frågade jag Herren om saken. Och ^aHerrens ord kom till mig genom den Helige Andens kraft och sa:

8 ^lYressna till Kristi, din Återlösares, din Herres och din Guds, ord. Se, jag kom till världen inte för att kalla rättfärdiga utan syndare till omvändelse. De ^afriska behöver ingen läkare utan de som är sjuka. ^bSmå barn är alltså ^cfriska, för de kan inte begå ^dsynd. Därför är ^eAdams förbannelse borttagen från dem genom mig så att den inte har någon makt över dem.

Och lagen om ^fomskärelse är avskaffad genom mig.^g

9 Och på detta sätt uppenbarade den Helige Anden Guds ord för mig. Därför vet jag, min älskade son, att det är ett allvarligt hån inför Gud att döpa små barn.

10 Se, jag säger dig att detta ska ni lära: Omvändelse och dop är för dem som är ^aansvariga och i stånd att begå synd. Ja, lär föräldrar att de måste omvända sig och bli döpta och ödmjuka sig som sina ^bsmå barn. Då ska de alla bli frälsta med sina små barn.

11 Och deras ^asmå barn behöver varken omvändelse eller dop. Se, dopet är till omvändelse för att uppfylla buden och leder till ^bsyndernas förlåtelse.

12 Men ^asmå barn är levande i Kristus ända från världens grundläggning. Om inte skulle Gud vara en partisk Gud och även en föränderlig Gud som har ^banseende till person. För hur många små barn har inte dött utan dopet!

13 Om små barn alltså inte skulle kunna bli frälsta utan dop måste dessa ha gått till ett oändligt helvete.

14 Se, jag säger er att den som tror att små barn behöver dop

3a Mosiah 4:11.

b HFS Näden.

4a 3 Ne. 11:22, 28; 18:34.

7a HFS Guds ord.

8a Mark. 2:17.

b Mark. 10:13–16.

c Mosiah 3:16;

L&F 74:7.

d HFS Synd.

e 2 Ne. 2:25–27.

HFS Adams och

Evas fall.

f 1 Mos. 17:10–11.

HFS Omskärelse.

10a HFS Ansvar, ansvarig, ansvarighet.

b HFS Barn;

Ödmjuk, ödmjukhet.

11a HFS Barn;

Dop, döpa – Fordringar för dopet.

b HFS Syndernas förlåtelse.

12a L&F 29:46–47; 93:38.

b Ef. 6:9;

2 Ne. 26:33;

L&F 38:16.

befinner sig i bitterhetens galla och i ondskans bojar, för han har varken ^atro, hopp eller kärlek. Därför måste han, om han skulle dö i den tron, gå ner till helvetet.

15 För det är en förfärlig ogudaktighet att tro att Gud frälser ett barn för att det är döpt, och att det andra måste förgås där för att det inte har blivit döpt.

16 Ve dem som förvränger Herrens vägar på det sättet, för de ska förgås om de inte omvänder sig. Se, jag talar oförskräckt, för jag har ^amyndighet från Gud. Och jag fruktar inte för vad människor kan göra, för fullkomlig ^bkärlek ^cdriver ut all fruktan.

17 Och jag är fylld med den ^akärlek som är evig kärlek. Därför är alla barn lika för mig. Därför älskar jag ^bsmå barn med fullkomlig kärlek, och de är alla lika och delaktiga i frälsningen.

18 För jag vet att Gud varken är en partisk Gud eller ett föränderligt väsen, utan han är ^aoföränderlig från ^ball evighet till all evighet.

19 ^aSmå barn kan inte omvända sig. Därför är det en förfärlig ogudaktighet att förvägra dem Guds rena barmhärtighet, för

de är alla levande i honom tack vare hans ^bbarmhärtighet.

20 Och den som säger att små barn behöver dop förnekar Kristi barmhärtighet och ringaktar hans ^aförsoning och hans återlösnings kraft.

21 Ve sådana för de är i fara för död, ^ahelvete och ^boändlig pina. Jag talar detta oförskräckt. Gud har befallt mig. Lyssna på dem och ge akt på dem, annars kommer de att stå emot er vid Kristi ^cdomarsäte.

22 För se, alla små barn är ^alevande i Kristus, och likaså alla de som är utan ^blagen. För ^cåterlösningskraft omfattar alla dem som inte har någon lag. Den som inte är fördömd, eller den som inte står under fördömmelse, kan därför inte omvända sig. Och för sådana är dopet till ingen nytta,

23 utan det är ett hån mot Gud, och det förnekar Kristi barmhärtighet och hans Helige Andes makt, och är att lita till ^adöda gärningar.

24 Se, min son, sådant borde inte ske, för ^aomvändelse är till för dem som står under fördömmelse och under en bruten lags förbannelse.

25 Och ^aomvändelsens första

14a 1 Kor. 13;

Eth. 12:6;

Moro. 7:25–28;

10:20–23.

16a HFS Myndighet.

^b HFS Kärlek.

^c 1 Joh. 4:18.

17a HFS Kärlek.

^b Mosiah 3:16–19.

18a Alma 7:20;

Morm. 9:9.

HFS Gud, gudomen.

^b Moro. 7:22.

19a Luk. 18:15–17.

^b HFS Barmhärtig,
barmhärtighet.

20a HFS Försona,

försoning;

Återlösningsplanen.

21a HFS Helvetet.

^b Jakob 6:10;

Mosiah 28:3;

L&F 19:10–12.

^c HFS Jesus Kristus –

Domare.

22a HFS Frälsning –
Barns frälsning.

^b Apg. 17:30;

L&F 76:71–72.

^c HFS Återlösa, återlöst,
återlösnings.

23a L&F 22:2.

24a HFS Omvända sig,
omvändelse.

25a HFS Dop, döpa –
Fordringar för dopet.

frukt är ^bdopet. Och dopet kommer genom tro för att uppfylla buden, och att uppfylla buden medför ^csyndernas förlåtelse.

26 Och syndernas förlåtelse medför ^asaktmod och ödmjukt hjärta, och genom saktmod och ödmjukt hjärta kommer närvaron av den ^bHelige Anden, den ^cHjälpare som fyller oss med ^dhopp och fullkomlig ^ekärlek, den kärlek som består genom ^fivrig ^gbön till dess änden kommer då alla de ^hheliga ska bo hos Gud.

27 Se, min son, jag ska åter skriva till dig om jag inte snart drar ut mot lamaniterna. Se, denna nations, eller det nephitiska folkets, ^ahögmod har visat sig bli deras undergång om de inte omvänder sig.

28 Be för dem, min son, att omvändelsen må komma till dem. Men se, jag fruktar att Anden har slutat ^asträva med dem. Och i denna del av landet försöker de även störta all makt och myndighet som kommer från Gud, och de ^bförnekar den Helige Anden.

29 Och sedan de förkastat så stor kunskap, min son, måste de snart förgås för att uppfylla de profetior som talats av profeterna, liksom vår Frälsares egna ord.

30 Farväl, min son, till dess jag skriver till dig eller träffar dig igen. Amen.”

Mormons andra brev till sin son Moroni.

Utgör kapitel 9.

KAPITEL 9

Både nephiterna och lamaniterna är fördärvade och urartade – De torterar och mördar varandra – Mormon ber om att nåd och godhet ska vara med Moroni för evigt. Omkring 401 e.Kr.

MIN älskade son! Jag skriver åter till dig för att du ska veta att jag ännu är vid liv. Men jag skriver något om det som är sorgligt.

2 För se, jag har utkämpat en häftig strid mot lamaniterna där vi inte vann seger. Och Archeantus har fallit för svärd, och även Luram och Emron, ja, vi har förlorat ett stort antal av våra bästa män.

3 Och se, min son, nu fruktar jag att lamaniterna ska förgöra detta folk, för de omvänder sig inte, och Satan hetsar dem ständigt till vrede mot varandra.

4 Se, jag arbetar ständigt med dem, och när jag talar Guds ord med ^askärpa skakar de och

25 *b* Mose 6:58–60.

c L&F 76:52.
HFS Syndernas förlåtelse.

26 *a* HFS Ödmjuk, ödmjukhet.

b HFS Helige Anden, den.

c HFS Hjälparen.

d HFS Hopp.

e 1 Petr. 1:22;
1 Ne. 11:22–25.

f HFS Flit.

g HFS Bön.

h HFS Helig.

27 *a* L&F 38:39.

HFS Högmod.

28 *a* Morm. 5:16.

b Alma 39:6.

HFS Oförlätlig synd.

9 *4a* 2 Ne. 1:26–27;

L&F 121:41–43.

vredgas på mig. Och när jag inte talar med skärpa förhärdat de sina hjärtan mot det. Därför fruktar jag att Herrens Ande har slutat ^bsträva med dem.

5 För så mycket vredgas de att det tycks mig som om de inte har någon fruktan för döden. Och de har förlorat sin kärlek till varandra, och de "törstar ständigt efter blod och hämnd.

6 Och nu, min älskade son, låt oss oavsett deras hårdhet arbeta ^aflitigt, för om vi skulle sluta ^barbeta skulle vi komma under fördömelse. För vi har ett arbete att utföra medan vi vistas i detta tabernakel av lera så att vi kan besegra all rättfärdighets fiende och vila våra själar i Guds rike.

7 Och nu skriver jag något om detta folks lidanden. För enligt den kunskap jag fått av Amoron har lamaniterna många fångar som de tog från Sherrizahs torn, och där fanns män, kvinnor och barn.

8 Och dessa kvinnors och barns makar och fäder har de dräpt. Och de ger kvinnorna deras mäns och barnen deras fäders kött att äta. Och inget vatten utom mycket litet ger de dem.

9 Och trots att lamaniternas avskyvärdhet är stor, överträffar den inte vad vårt folk gjorde i Moriantum. För se, de tog många av lamaniternas döttrar tillfånga, och efter att ha berövat dem det som var

kärare och dyrbarare än allt annat, nämligen ^akyskhet och ^bdygd –

10 ja, sedan de gjort detta, mördade de dem på det grymmaste sätt genom att tortera deras kroppar ända till döds. Och när de har gjort detta slukar de deras kött liksom vilda djur på grund av sina hjärtans hårdhet. Och de gör det som tecken på tapperhet.

11 O min älskade son, hur kan ett folk som detta, som är så ociviliserat

12 (och endast några få år har förflutit sedan de var ett civiliserat och behagligt folk),

13 ja, o min son, hur kan ett folk som detta, som finner behag i så mycken avskyvärdhet,

14 hur kan vi förvänta oss att Gud ska "tillbakahålla sin straffande hand från oss?

15 Se, mitt hjärta ropar: "Ve detta folk! Gå till doms, o Gud, och göm deras synder och ogudaktighet och avskyvärdheter för ditt ansikte!"

16 Och se, min son, det finns många "änkor och deras döttrar som är kvar i Sherrizah. Och den del av förnödenheterna som lamaniterna inte bortförde, se den har Zenephis här fört bort och lämnat dem att vandra vart de kan i sökandet efter föda. Och många gamla kvinnor segnar ner vid vägen och dör.

17 Och hären som är med mig

4b L&F 1:33.

5a Morm. 4:11-12.

6a HFS Plikt.

b Jakob 1:19; Enos 1:20.

HFS Plikt.

9a HFS Kyskhet.

b HFS Dygd.

14a Alma 10:23.

16a HFS Änka.

är svag. Och lamaniternas härar står mellan Sherrizah och mig, och alla som har flytt till ^aArons här har fallit offer för deras förfärliga råhet.

18 O, hur fördärvat är inte mitt folk! De är utan ordning och utan barmhärtighet. Se, jag är bara en människa och jag har bara en människas styrka, och jag kan inte längre genomdriva mina befallningar.

19 Och de har sjunkit djupt i sitt fördärv, och de är alla lika råa och skonar ingen, vare sig gammal eller ung. Och de finner behag i allt utom i det som är gott, och våra kvinnors och barns lidande i hela detta land överträffar allt. Ja, tunga kan inte uttrycka det, och inte heller kan det skrivas.

20 Och nu, min son, uppehåller jag mig inte längre vid denna fasansfulla scen. Se, du känner till dessa människors ogudaktighet. Du vet att de är utan principer och är känslolika. Och deras ogudaktighet ^aöverträffar lamaniternas.

21 Se, min son, jag kan inte anbefalla dem åt Gud av fruktan för att han ska slå mig.

22 Men se, min son, jag anbefaller dig åt Gud, och jag förlitar mig på Kristus att du ska bli frälst. Och jag ber till Gud att han ska ^askona ditt liv så att du får bevittna att hans folk vänder åter till honom eller

fullständigt går under. För jag vet att de måste förgås om de inte ^bomvänder sig och vänder åter till honom.

23 Och om de förgås gör de det liksom Jarediterna för sina hjärtans egensinnighets skull, eftersom de ^aeftertraktar blod och ^bhämnd.

24 Och om så sker att de förgås, så vet vi att många av våra bröder har ^agått över till lamaniterna och att även många fler kommer att gå över till dem. Skriv därför något, om du blir skonad och jag dör och inte får se dig. Men jag hoppas att jag får se dig snart, för jag har heliga uppteckningar som jag vill ^böverlämna åt dig.

25 Min son, var trofast i Kristus, och må det som jag har skrivit inte trycka dig och tynga dig till döds, utan måtte Kristus lyfta dig, och må hans ^alidande och död, och detta att han visade sin kropp för våra fäder, och hans barmhärtighet och tålmodighet och hoppet om hans härlighet och om ^bevigt liv finnas i ditt ^csinne för evigt.

26 Och må nåd från Gud, Fadern, vars tron står högt i himlarna, och från vår Herre Jesus Kristus, som sitter på hans makts ^ahögra sida till dess allting är honom underlagt, vara med och förbli hos dig för evigt. Amen.

17a Morm. 2:9.

20a Hel. 6:34–35.

22a Morm. 8:3.

b Mal. 3:7;

Hel. 13:11;

3 Ne. 10:6; 24:7.

23a Morm. 4:11–12.

b Eth. 15:15–31.

24a Alma 45:14.

b Morm. 6:6.

25a HFS Försona,
försoning.

b HFS Evigt liv.

c HFS Sinne.

26a Luk. 22:69;

Apq. 7:55–56;

Mosiah 5:9;

Alma 28:12.

KAPITEL 10

Ett vittnesbörd om Mormons bok kommer genom den Helige Andens kraft – Andens gåvor ges till de trofasta – Andliga gåvor åtföljer alltid tron – Moronis ord talar ur stoftet – Kom till Kristus, bli fullkomnade i honom och heliggör era själar. Omkring 421 e.Kr.

Nu skriver jag, Moroni, något som synes mig viktigt, och jag skriver till mina bröder "lamaniterna. Och jag vill att de ska veta att mer än fyra hundra och tjugo år har gått sedan tecknet på Kristi ankomst gavs.

2 Och jag "förseglar dessa uppteckningar sedan jag talat några ord som uppmaning till er.

3 Se, jag vill uppmana er att när ni läser dessa uppteckningar, om det är enligt Guds visdom att ni ska läsa dem, ni då kommer ihåg hur barmhärtigt Herren har varit mot människobarnen, från Adams skapelse ända fram till den tid då ni får dessa uppteckningar, och "begrundar det i era ^bhjärtan.

4 Och jag uppmanar er att ni, när ni får dessa uppteckningar, "frågar Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, om inte dessa uppteckningar ^bär sanna. Och

om ni frågar med ett "uppriktigt hjärta, med ^därligt uppsåt och med "tro på Kristus, ska han ^fuppenbara ^ssanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft.

5 Och genom den Helige Andens kraft kan ni få "veta ^bsanningen om allting.

6 Och allt som är gott är rätt och sant. Inget som är gott förnekar därför Kristus, utan erkänner att han är till.

7 Och ni kan veta att han är till genom den Helige Andens kraft. Därför vill jag uppmana er att inte förneka Guds makt, för han verkar med makt "enligt människobarnens tro på samma sätt i dag som i morgon och för evigt.

8 Och vidare uppmanar jag er, mina bröder, att inte förneka "Guds gåvor, för de är många, och de kommer från samme Gud. Och det finns ^bolika sätt varpå dessa gåvor ges, men det är samme Gud som verkar i allt och alla. Och de ges genom Guds Andes uppenbarelser till människorna, till deras nytta.

9 För se, "åt en är det genom Guds Ande givet att kunna ^bundervisa om visdomens ord,

10 och åt en annan att genom samma Ande kunna undervisa om kunskapens ord,

10 1a L&F 10:48.

2a Morm. 8:4, 13-14.
HFS Skrifterna –
Heliga skrifter
framkomst
profeterade.

3a 5 Mos. 11:18-19.
HFS Begrunda.

b 5 Mos. 6:6-7.

4a HFS Bön.

b 1 Ne. 13:39; 14:30;

Mosiah 1:6;

Eth. 4:10-11; 5:3.

c HFS Ärlig, ärlighet.

d Jak. 1:5-7;

Moro. 7:9.

e HFS Tro.

f HFS Uppenbarelse.

g HFS Sanning.

5a L&F 35:19.

HFS Urskillningens

gåva;

Vittnesbörd.

b Joh. 8:32.

7a 1 Ne. 10:17-19.

8a HFS Andens gåvor.

b L&F 46:15.

9a 1 Kor. 12:8-11;

L&F 46:8-29.

b L&F 88:77-79, 118.

11 och åt en annan mycket stor ^atro, och åt en annan ^bhelbrägdagörelsens gåvor genom samma Ande.

12 Och vidare: Åt en annan att kunna utföra mäktiga ^aunderverk.

13 Och vidare: Åt en annan att kunna profetera om allting.

14 Och vidare: Åt en annan att se änglar och tjänande andar.

15 Och vidare: Åt en annan alla slags tungomål.

16 Och vidare: Åt en annan att kunna uttyda språk och olika slags ^atungomål.

17 Och alla dessa gåvor kommer genom Kristi Ande, och de kommer till var och en enligt hans vilja.

18 Och jag vill uppmana er, mina älskade bröder, att komma ihåg att ^avarje god gåva kommer från Kristus.

19 Och jag vill uppmana er, mina älskade bröder, att komma ihåg att han är ^adensamme i går, i dag och i evighet, och att alla dessa gåvor som jag har talat om, vilka är andliga, aldrig ska avskaffas så länge världen består, utom för människobarnens ^botros skull.

20 Därför måste det finnas ^atro, och om det måste finnas tro så måste det även finnas hopp, och om det måste finnas hopp så måste det även finnas kärlek.

21 Och om ni inte har ^akärlek kan ni på intet sätt bli frälsta i Guds rike. Inte heller kan ni bli frälsta i Guds rike om ni inte har tro. Inte heller kan ni det om ni inte har något hopp.

22 Och om ni inte har något hopp måste ni förtvivla, och förtvivlan kommer av ondska.

23 Och Kristus sa i sanning till våra fäder: ^a”Om ni har tro kan ni göra allt som är nödvändigt inför mig.”

24 Och nu talar jag till alla jordens andar: Om den dagen kommer då Guds makt och gåvor avskaffas bland er, då sker det ^aför er ^botros skull.

25 Och ve människobarnen om detta händer, för då ska det ^ainte finnas någon bland er som gör gott, nej, inte en enda. För om det finns en bland er som gör gott så verkar han genom Guds makt och gåvor.

26 Och ve dem som avskaffar dessa gåvor och dör, för de ^adör i sina ^bsynder och kan inte bli frälsta i Guds rike. Och jag säger detta enligt Kristi ord, och jag ljuger inte.

27 Och jag uppmanar er att komma ihåg dessa ord, för tiden kommer snart då ni ska veta att jag inte ljuger, för ni ska se mig inför Guds skrank, och Herren Gud ska säga till er: ^a”Förkunnade jag inte mina ^aord

11 ^a HFS Tro.

^b HFS Hela, helbrägdagörelse.

12 ^a HFS Underverk.

16 ^a HFS Tungomålgåvan.

18 ^a Jak. 1:17.

19 ^a Hebr. 13:8.

^b Moro. 7:37.

20 ^a Eth. 12:3–37.

21 ^a 1 Kor. 13; Moro. 7:1, 42–48.

HFS Kärlek.

23 ^a Moro. 7:33.

24 ^a Moro. 7:37.

^b HFS Otro.

25 ^a jsö Ps. 14:1–7

(tillägget);

Rom. 3:10–12.

26 ^a Hes. 18:26–27;

1 Ne. 15:32–33;

Mosiah 15:26.

^b Joh. 8:21.

27 ^a 2 Ne. 33:10–11.

för er, vilka skrevs av denne man liksom en som ^bropar från de döda, ja, liksom en som talar ur "stoftet?"

28 Jag förkunnar detta för profetiornas uppfyllelses skull. Och se, de ska komma fram ur den evige Gudens mun, och hans ord ska "tränga fram från släktled till släktled.

29 Och Gud ska visa er att det som jag har skrivit är sant.

30 Och vidare vill jag uppmana er att "komma till Kristus och hålla fast vid varje god gåva och ^binte vidröra någon ond gåva eller något orent.

31 Och "vakna upp och stå upp ur stoftet, o Jerusalem, ja, kläd dig i dina vackra kläder, o dotter ^bSion, "förstärk dina "stavar och utvidga dina gränser för evigt så att du "inte mer må uppblandas, och så att den evige Faderns förbund, som han har slutit med dig, o Israels hus, må bli fullbordade.

32 Ja, "kom till Kristus och bli ^bfullkomnade i honom och avstå från all ogudaktighet.

Och om ni avstår från all ogudaktighet och "älskar Gud av all er förmåga, allt ert sinne och all er styrka, då är hans nåd tillräcklig för er så att ni genom hans nåd kan bli fullkomliga i Kristus, och om ni genom "Guds nåd blir fullkomliga i Kristus kan ni på intet sätt förneka Guds makt.

33 Och vidare: Om ni genom Guds nåd blir fullkomliga i Kristus och inte förnekar hans makt, då blir ni "heliggjorda i Kristus genom Guds nåd, genom utgjutelsen av ^bKristi blod, vilken ingår i Faderns förbund till era "synders förlåtelse, så att ni kan bli "heliga och obe-fläckade.

34 Och nu bjuder jag er alla farväl. Jag går snart till "vila i Guds ^bparadis till dess min "ande och kropp "återförenas och jag segerrik förs fram genom "luften för att möta er inför den store ^fJehovas "behagliga skrank, han som är den evige ^bDomaren över både levande och döda. Amen.

27 b 2 Ne. 3:19–20; 27:13;
33:13;
Morm. 9:30.
c Jes. 29:4.
28 a 2 Ne. 29:2.
30 a 1 Ne. 6:4;
Morm. 9:27;
Eth. 5:5.
b Alma 5:57.
31 a Jes. 52:1–2.
b HFS Sion.
c Jes. 54:2.
d HFS Stav.

e Eth. 13:8.
32 a Matt. 11:28;
2 Ne. 26:33;
Jakob 1:7;
Omni 1:26.
b Matt. 5:48;
3 Ne. 12:48.
HFS Fullkomlig.
c L&F 4:2; 59:5–6.
d 2 Ne. 25:23.
33 a HFS Helgelse,
heliggörelse.
b HFS Försona,

försoning.
c HFS Syndernas
förlåtelse.
d HFS Helighet.
34 a HFS Vila.
b HFS Paradiiset.
c HFS Anden.
d HFS Uppståndelse.
e 1 Tess. 4:17.
f HFS Jehova.
g Jakob 6:13.
h HFS Jesus Kristus –
Domare.

SLUT

TILLÄGG

HANDLEDNING FÖR SKRIFTSTUDIER

KRONOLOGISK ÖVERSIKT

EVANGELIERNAS SAMSTÄMMIGHET

HANDLEDNING FÖR SKRIFTSTUDIER

Handledning för skriftstudier tar upp valda lärosatser, principer, personer och platser som återfinns i Bibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan. Här anges också viktiga skriftställen att studera för varje ämne. Denna handledning kan vara till hjälp för dig vid dina skriftstudier enskilt och i familjen. Den kan hjälpa dig besvara frågor om evangeliet, studera olika ämnen i skrifterna, förbereda tal och lektioner samt ge ökad kunskap och starkare vittnesbörd om evangeliet.

Följande uppställning visar och förklarar ett exempel på ett uppslagsord i Handledning för skriftstudier:

Huvudorden i fetstil.

Jorden. *Se även* Skapa, skapelsen; Världen

Ibland innehåller andra ämnen i handledningen upplysningar som har att göra med det ämne du studerar. Orden *Se även* i kursiv stil hänvisar till dessa närbesläktade ämnen.

Ämnen innehåller en kortfattad definition.

Den planet på vilken vi lever, skapad av Gud genom Jesus Kristus för att användas av människan under hennes jordiska provotid. Dess slutliga bestämmelse är att bli förhärligad och upphöjd (L&F 77:1–2; 130:8–9). Jorden ska bli en evig arvedel för dem som levtt värdiga celestial härlighet (L&F 88:14–26). De kommer att åtnjuta Faderns och Sonens närhet (L&F 76:62).

Skriftställen som hjälper dig förstå definitionen står inom parentes.

Vissa ord har underavdelningar. Dessa står med kursiv stil.

Skapad åt människan: Gud gav människan herravälde över jorden, **1 Mos.** 1:28 (Mose 2:28). Jorden är Herrens, **2 Mos.** 9:29 (Ps. 24:1). Herren har gett jorden åt människors barn, **Ps.** 115:16. Jag har gjort jorden och skapat människorna på den, **Jes.** 45:12.

Varje hänvisning till ett skriftställe föregås av ett kort citat ur skriftstället eller en sammanfattning av skriftstället.

Genom hans ords makt kom människan till jorden, **Jakob** 4:9.

Jorden ska ges till dem som tagit den Helige Anden till sin vägledare, **L&F** 45:56–58 (L&F 103:7). De som har åttlytt evangeliet ska få jordens goda som lön, **L&F** 59:3. Jordens fattiga och ödmjuka ska ärva den, **L&F** 88:17 (Matt. 5:5; 3 Ne. 12:5).

Vi ska göra en jord och vi ska pröva dem, **Ab.** 3:24–25.

Hänvisningar till snarlika skriftställen står inom parentes.

Josefs stav. *Se* Efraim / Efraims eller Josefs stav; Mormons bok

Ett kursiverat *Se* (eller *Se även*) följt av detta tankstreck anger att upplysningen finns i en underavdelning ("Efraim eller Josefs stav") till ett huvudämne ("Efraim").

Ibland finns upplysningar om ett visst ämne inte under det ämne du slagit upp. Ordet *Se* med kursiv stil anger under vilket ämne du hittar upplysningarna.

Joseph Smith, den yngre. *Se* Smith, Joseph, den yngre

1 Moseboken (Genesis)

1 Moseboken (Genesis). *Se även*

Pentateuken

1 Moseboken går även under namnet "Genesis", som betyder "ursprung" eller "början". 1 Moseboken är den första boken i Gamla testamentet och skrevs av profeten Mose. Där ges en redogörelse för många tings begynnelse, till exempel hur jorden skapades, hur djur och människor sattes på jorden, Adams och Evas fall, hur evangeliet uppenbarades för Adam, ursprunget till stammar och raser, ursprunget till olika språk i Babel samt början på Abrahams släkt som ledde till upprättandet av Israels hus. Josefs roll som Israels räddare framhålls i 1 Moseboken.

Nutida uppenbarelser bekräftar och klargör 1 Mosebokens uppteckning (1 Ne. 5; Eth. 1; Mose 1–8; Abr. 1–5).

I 1 Moseboken, kapitel 1–4, berättas om världens skapelse och utvecklingen av Adams familj. Kapitel 5–10 redogör för Noas historia. Kapitel 11–20 berättar om Abraham och hans släkt fram till Isaks tid. Kapitel 21–35 följer Isaks släkt. Kapitel 36 berättar om Esau och hans släkt. Kapitel 37–50 berättar om Jakobs släkt och berättar om hur Josef såldes till Egypten och om hans roll i att rädda Israels hus.

2 Moseboken (Exodus). *Se även*

Pentateuken

En bok skriven av Mose i Gamla testamentet som beskriver Israels uttåg (exodus) ur Egypten. Israels tidiga historia som tagits med i 2 Moseboken kan delas upp i tre delar: 1) folkets slaveri under Egypten, 2) deras uttåg ur Egypten under Moses ledarskap och 3) deras hängivenhet åt att tjäna Gud i sitt religiösa och politiska liv.

Den första delen, 2 Moseboken 1:1–15:21, beskriver hur Israel förtrycktes i Egypten; Moses uppväxt och kallelse; uttåget och påskens instiftande; marschen till Röda havet, Faraos härars undergång och Moses segersång.

Den andra delen, 2 Moseboken 15:22–

18:27, berättar om Israels befrielse och om händelser på färden från Röda havet till Sinai; det bittra vattnet i Mara, hur de fick vaktlar och manna, lydde sabbatsbudet, undret med vatten ur klippan i Refidim samt striden där med amalekiterna; Jetros ankomst till lägret och hans råd om hur folket skulle styras.

Den tredje delen, kapitel 19–40, handlar om Israels invigning till Guds tjänst under de högtidliga händelserna vid Sinai. Herren avskilde folket som ett rike av präster och en helig nation. Han gav de tio budorden och han gav anvisningar om tabernaklet med dess inredning och om gudsdyrkan däri. Sedan följer berättelsen om folkets synd då de dyrkade guldkalven och slutligen redogörelsen för hur tabernaklet byggdes och tempeltjänsten ordnades.

3 Moseboken (Leviticus). *Se även*

Pentateuken

En bok i Gamla testamentet som berättar om de prästerliga plikterna i Israel. Här betonas Guds helighet och de allmänna lagar som hans folk kunde leva enligt och bli heliga. Dess avsikt är att med hjälp av ritualer undervisa om Moses morallagar och religiösa sanningar. Mose skrev 3 Moseboken, som på latin heter Leviticus.

Kapitel 1–7 förklarar offerceremonierna. Kapitel 8–10 beskriver den ritual som följs vid prästvigningen. Kapitel 11 förklarar vad man får och inte får äta och vad som är rent respektive orent. Kapitel 12 talar om kvinnor när de har fött barn. Kapitel 13–15 utgör lagar som rör ceremoniell orenhet. Kapitel 16 innehåller den ritual som ska följas på försoningsdagen. Kapitel 17–26 innehåller en lagsamling som behandlar religiösa och sociala sedvänjor. Kapitel 27 förklarar att Herren befallde Israel att helga sina skördar och sin boskap åt Herren.

4 Moseboken (Numeri). *Se även*

Pentateuken

Den fjärde boken i Gamla testamentet skrevs av Mose. Den berättar om Israels

färd från Sinai berg till Moabs slätt vid gränsen till Kanaan. En av dess viktiga lärdomar är att Guds folk måste vandra i tro och lita på hans löften, om de ska nå framgång. Den berättar om Guds straffdomar över Israel för olydnad och ger kunskap om israelitiska lagar. Det latinska namnet på boken, Numeri, betyder "talen" och kommer av de många folkräkningar som redovisas där (4 Mos. 1–2; 26).

Kapitel 1–10 berättar om israeliternas förberedelse för avfärden från Sinai. Kapitel 11–14 beskriver själva vandringen, hur spioner sänds till Kanaan och Israels vägran att gå in i det utlovade landet. Kapitel 15–19 berättar om olika lagar och historiska händelser. Kapitel 20–36 är historien om folkets sista år i ödemarken.

5 Moseboken (Deuteronomium). *Se även Pentateuken*

Den femte boken i Gamla testamentet.

5 Moseboken innehåller Moses tre sista tal som han höll på Moabs slätt strax innan han förvandlades. Det första talet (kapitel 1–4) är en inledning. Det andra talet (kapitel 5–26) består av två delar: 1) kapitel 5–11 – de tio budorden och en praktisk förklaring till dem, och 2) kapitel 12–26 – en lagsamling som utgör hela bokens kärna. Det tredje talet (kapitel 27–30) innehåller ett högtidligt förnyande av förbundet mellan Israel och Gud samt ett tillkännagivande av de välsignelser som följer av lydnad och de förbannelser som följer av olydnad. Kapitel 31–34 beskriver överlämnandet av lagen till leviterna, Moses sång och sista välsignelse samt Moses avsked.

Abed-Nego. *Se även Daniel*

I Gamla testamentet var Shadrak, Meshak och Abed-Nego tre israelitiska ungdomar som tillsammans med Daniel fördes till den babyloniske kungen Nebukadnessars palats. Abed-Negos hebreiska namn var Asarja. De fyra unga männen vägrade oreña sig med kungens kött och vin (Dan. 1). Shadrak, Meshak och Abed-Nego kastades i en brinnande

ugn av kungen, men bevarades mirakulöst (Dan. 3).

Abel. *Se även Adam; Kain*

I Gamla testamentet en son till Adam och Eva.

Frambar åt Gud ett bättre offer än hans bror Kain gjorde, **1 Mos.** 4:4–5 (Hebr. 11:4; Mose 5:16–21). Mördades av Kain, **1 Mos.** 4:8 (Mose 5:32).

Fick prästadömet av Adam, **L&F** 84:16.

Satan sammansvärjde sig med Kain för att mörda Abel, **Mose** 5:28–31 (Hel. 6:27).

Abinadi. *Se även Martyr, martyrskap*

En nephitisk profet i Mormons bok.

Förutsa att Gud skulle straffa den ogudaktige kung Noas folk om de inte omvände sig, **Mosiah** 11:20–25. Sattes i fångelse för att han profeterade att kung Noa och hans folk skulle gå under, **Mosiah** 12:1–17. Undervisade kung Noas ogudaktiga präster om Moses lag och Kristi lag, **Mosiah** 12–16. Alma den äldre trodde och skrev ner hans ord, **Mosiah** 17:2–4. Brändes till döds av kung Noa, **Mosiah** 17:20.

Abraham. *Se även Abrahams förbund*

En son till Tera, född i det kaldeiska Ur. (1 Mos. 11:26, 31; 17:5). En Herrens profet med vilken Herren slöt eviga förbund, genom vilka alla jordens nationer välsignas. Abraham hette ursprungligen Abram.

Utvandrade till Harran, där Tera dog, **1 Mos.** 11:31–32 (Abr. 2:1–5). Kallades av Gud att bege sig till Kanaan och ta emot ett gudomligt förbund, **1 Mos.** 12:1–8 (Abr. 2:4, 15–17). Färdades till Egypten, **1 Mos.** 12:9–20 (Abr. 2:21–25). Slog sig ner i Hebron, **1 Mos.** 13:18. Räddade Lot, **1 Mos.** 14:1–16. Mötte Melkisedek, **1 Mos.** 14:18–20. Hagar födde hans son Ismael, **1 Mos.** 16:15–16. Hans namn ändrades till Abraham, **1 Mos.** 17:5. Herren talade om för Abraham och Sara att de skulle få en son, **1 Mos.** 17:15–22; 18:1–14. Sara födde hans son Isak, **1 Mos.** 21:2–3. Befalldes att offra Isak, **1 Mos.**

Abrahams avkomlingar

22:1–18. Sara dog och begravdes, **1 Mos.** 23:1–2, 19. Abraham dog och begravdes, **1 Mos.** 25:8–10.

Abrahams villighet att offra Isak var en sinnebild för Gud och hans enfödde Son, **Jakob** 4:5. Betalade tionde till Melkisedek, **Alma** 13:15. Förutsåg och vittnade om Kristi ankomst, **Hel.** 8:16–17.

Fick prästadömet av Melkisedek, **L&F** 84:14. De trofasta blir Abrahams avkomlingar, **L&F** 84:33–34 (Gal. 3:27–29). Fick allt genom uppenbarelse och har erhållit sin upphöjelse, **L&F** 132:29.

Sökte efter fädernas välsignelser och efter utnämning till prästadömet, **Ab.** 1:1–4. Förföljdes av Kaldeens falska präster, **Ab.** 1:5–15. Räddades av Herren, **Ab.** 1:16–20. Fick kunskap om solen, månen och stjärnorna, **Ab.** 3:1–14. Fick kunskap om föruttillvaron och om skapelsen, **Ab.** 3:22–28.

Abrahams bok: Av Abraham skrivna forntida uppteckningar, som kom i kyrkans ägo 1835. Uppteckningarna och några mumier upptäcktes i egyptiska katakomber av Antonio Lebolo, som testamenterade dem till Michael Chandler. Chandler ställde ut dem i Förenta staterna år 1835. Några vänner till Joseph Smith köpte dem av Chandler och gav dem till profeten, som översatte dem. En del av dessa uppteckningar finns nu i Den kostbara pärlan.

I kapitel 1 återges Abrahams upplevelser i kaldeiska Ur, där ogudaktiga präster försökte offra honom. Kapitel 2 berättar om hans färd till Kanaan. Herren visade sig för honom och slöt förbund med honom. Kapitel 3 berättar att Abraham såg universum och förstod förhållandet mellan himlakropparna. Kapitel 4–5 är ytterligare en redogörelse för skapelsen.

Abrahams avkomlingar: Människor som genom lydnad till Jesu Kristi evangeliums lagar och förrättningar tar emot de löften och förbund som Gud ingick med Abraham. Män och kvinnor kan få del av dessa välsignelser om de är bokstavligen av Abrahams släktlinje eller om de adopt-

eras in i hans släkt genom att omfatta evangeliet och låta döpa sig (Gal. 3:26–29; 4:1–7; L&F 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Abr. 2:9–11). De som är bokstavliga ättlingar till Abraham kan gå miste om sina välsignelser genom olydnad (Rom. 4:13; 9:6–8).

Abrahams avkomlingar. *Se*

Abraham – Abrahams avkomlingar

Abrahams förbund. *Se även* Abraham; Förbund; Omskärelse

Abraham tog emot evangeliet och ordinerades till det högre prästadömet (L&F 84:14; Abr. 2:11), och han ingick celestiallyt äktenskap, vilket är upphöjelsens förbund (L&F 131:1–4; 132:19, 29). Abraham fick löftet att alla dessa förbunds välsignelser skulle erbjudas hans efterkommande i dödligheten (L&F 132:29–31; Abr. 2:6–11). Dessa förbund och löften kallas tillsammans Abrahams förbund. Återställelsen av detta förbund var återställelsen av evangeliet i de sista dagarna, för genom det är alla jordens nationer välsignade (Gal. 3:8–9, 29; L&F 110:12; 124:58; Abr. 2:10–11).

Abram. *Se* Abraham**Adam.** *Se även* Adam-ondi-Ahman;

Adams och Evas fall; Eden; Eva; Mikael; Årkeängel

Den första människan som skapades på jorden.

Adam är den mänskliga rasens fader och patriark på jorden. Hans överträdelse i Edens lustgård (1 Mos. 3; L&F 29:40–42; Mose 4) gjorde att han "föll" och blev dödlig, ett steg som var nödvändigt för att människan skulle kunna utvecklas på jorden (2 Ne. 2:14–29; Alma 12:21–26). Adam och Eva bör därför hedras för sin roll i att göra vår eviga tillväxt möjlig. Adam är den Gamle av dagar och är också känd som Mikael (Dan. 7; L&F 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Han är årkeängeln (L&F 107:54) och ska komma tillbaka till jorden som den mänskliga familjens patriark (L&F 116).

Gud skapade människan till sin egen avbild, **1 Mos.** 1:26–28 (Mose 2:26–28; Abr. 4:26–28). Gud gav människan herravälde över allting och befallde henne att föröka sig och uppfylla jorden, **1 Mos.** 1:28–31 (Mose 2:28–31; Abr. 4:28–31). Gud satte Adam och Eva i Edens lustgård och förbjöd dem att äta av trädet med kunskap om gott och ont, **1 Mos.** 2:7–9, 15–17 (Mose 3:7–9, 15–17; Abr. 5:7–13). Adam gav namn åt varje levande varelse, **1 Mos.** 2:19–20 (Mose 3:19–20; Abr. 5:20–21). Adam och Eva vigdes av Gud, **1 Mos.** 2:18–25 (Mose 3:18–25; Abr. 5:14–21). Adam och Eva frestades av Satan, åt av den förbjudna frukten, och drevs ut ur Edens lustgård, **1 Mos.** 3 (Mose 4). Adam var 930 år gammal vid sin död, **1 Mos.** 5:5 (Mose 6:12).

Adam var den första människan, **L&F** 84:16. Före sin död sammankallade Adam sina rättfärdiga efterkommande vid Adam-ondi-Ahman och välsignade dem, **L&F** 107:53–57.

Adam offrade offer, **Mose** 5:4–8. Adam blev döpt, tog emot den Helige Anden och ordinerades till prästämötet, **Mose** 6:51–68.

Adam-ondi-Ahman. *Se även* Adam

Den plats där Adam välsignade sina rättfärdiga efterkommande tre år innan han dog (**L&F** 107:53–56) och den plats dit han ska komma före Kristi andra ankomst (**L&F** 116).

Adams och Evas fall. *Se även* Adam; Döden, den andliga; Döden, den fysiska; Dödlig, dödligheten; Eva; Försona, försoning; Jesus Kristus; Naturliga människan, den; Återlösa, återlöst, återlösning; Återlösningssplanen

Den process genom vilken människan blev dödlig på jorden. När Adam och Eva åt av den förbjudna frukten blev de dödliga, det vill säga underkastade synd och död. Adam blev "det första köttet" på jorden (Mose 3:7). Nutida uppenbarelser klargör att fallet är en välsignelse

och att Adam och Eva bör hedras som hela människosläktets första föräldrar.

Fallet var ett nödvändigt steg i människans utveckling. Eftersom Gud visste att fallet skulle inträffa, fanns Frälsaren med i planen redan i förut tillvaron. Jesus Kristus kom i tidens mitt för att sona Adams fall och likaså människornas egna synder, på villkor att de omvänder sig.

Den dag du äter av det ska du döden dö, **1 Mos.** 2:17 (Mose 3:17). Hon tog av frukten och åt, **1 Mos.** 3:6 (Mose 4:12).

Liksom alla dör i Adam, så ska också alla göras levande i Kristus, **1 Kor.** 15:22.

Hela människosläktet befann sig i ett förlorat och fallet tillstånd, **1 Ne.** 10:6. Vägen är beredd alltsedan människans fall, **2 Ne.** 2:4. Sedan Adam och Eva ätit av den förbjudna frukten drevs de ut ur Edens lustgård, **2 Ne.** 2:19. Adam föll för att människorna skulle kunna bli till, **2 Ne.** 2:15–26. Den naturliga människan är en fiende till Gud och har så varit från Adams fall, **Mosiah** 3:19. Aron undervisade Lamonis far om fallet, **Alma** 22:12–14. En försoning måste åstadkommas, annars är hela människosläktet fallet och förlorat, **Alma** 34:9. Våra första föräldrar avskars både timligt och andligt från Herrens närhet, **Alma** 42:2–15 (Hel. 14:16). På grund av fallet har vår natur blivit ond, **Eth.** 3:2.

Genom överträdelsen blev människan en fallen människa, **L&F** 20:20 (**L&F** 29:34–44).

Liksom du har fallit, kan du bli återlöst, **Mose** 5:9–12. På grund av överträdelse kommer fallet, **Mose** 6:59. Människor kommer att straffas för sina egna synder, **TA** 1:2.

Adoption. *Se även* Abraham – Abrahams avkomlingar; Barn till Kristus; Guds söner och döttrar; Israel

Skrifterna talar om två slags adoption.

1) En person som inte är av israelitisk släktlinje blir medlem av Abrahams släkt och Israels hus genom att tro på Jesus Kristus, omvända sig, bli döpt genom

Agrippa

nedsläkning och få den Helige Andens gåva (2 Ne. 31:17–18; L&F 84:73–74; Abr. 2:6, 10–11).

2) Alla som tagit emot evangeliets frälsande förrättningar blir söner och döttrar till Jesus Kristus genom fortsatt lydnad till hans bud (Rom. 8:15–17; Gal. 3:24–29; 4:5–7; Mosiah 5:7–8).

Agrippa. *Se även* Paulus

I Nya testamentet Herodes Agrippa I:s son och bror till Berenike och Drusilla. Han var kung över Chalkis som ligger vid Libanon. Han lyssnade till Paulus och var nära att övertalas att bli kristen (Apg. 25–26; JS–H 1:24).

Ahab. *Se även* Isebel

I Gamla testamentet en av de mest ogudaktiga och mäktiga kungarna i norra Israel. Han gifte sig med Isebel, sidoniernas prinsessa, genom vars inflytande man införde tillbedjan av Baal och Astarte i Israel (1 Kung. 16:29–33; 2 Kung. 3:2) och ett försök gjordes att göra sig av med profeterna och tillbedjan av Jehova (1 Kung. 18:13).

Regerade över Israel i Samarien i tjugotvå år, **1 Kung.** 16:29 (1 Kung. 16–22). Gjorde det som var ont inför Herren, mer än någon av dem som hade varit före honom, **1 Kung.** 16:30. Dödades i strid, **1 Kung.** 22:29–40.

Akta, **aktning.** *Se även* Heder, hedra; Vörndnad

Att hysa aktning för någon eller något är att anse att någon eller något har ett värde och är värdefull, särskilt i evangeliets ljus.

Han var så föraktad att vi inte respekterade honom, **Jes.** 53:3–4.

Det som står högt i människors ögon är avskyvärt inför Gud, **Luk.** 16:15. Sätt andra högre än er själva, **Fil.** 2:3.

Herren aktar allt kött lika, **1 Ne.** 17:35. Varje människa skulle akta sin nästa som sig själv, **Mosiah** 27:4 (L&F 38:24–25).

I de dagar då frid rådde värdesatte de föga mitt råd, **L&F** 101:8.

Alfa och Omega. *Se även* Jesus Kristus

Alfa är den första bokstaven i det grekiska alfabetet, omega är den sista. De är också namn på Jesus Kristus och används som symboler för att visa att Kristus är både början och slutet (Upp. 1:8; L&F 19:1).

Alkohol. *Se* Visdomsordet**Allestädes närvarande.** *Se även* Gud, gudomen

Guds förmåga att vara överallt genom sin ande (Ps. 139:7–12; L&F 88:7–13, 41).

Allmosor. *Se* Gåvor**Allmänt bifall.** *Se även* Jesu Kristi kyrka; Stödja kyrkans ledare

Den princip genom vilken kyrkans medlemmar stödjer dem som kallats att tjäna inom kyrkan, likaså vid andra beslut i kyrkan som kräver medlemmarnas stöd. Vanligtvis visas stödet med handuppräckning.

Jesus Kristus står i ledningen för sin kyrka. Genom den Helige Andens inspiration instruerar han kyrkans ledare i fråga om viktiga handlingar och beslut. Alla kyrkans medlemmar har emellertid rätten och förmånen att stödja eller inte stödja sina ledares handlingar och beslut.

Allt folket svarade med en mun, **2 Mos.** 24:3 (4 Mos. 27:18–19).

Apostlarna och de äldste beslöt enhälligt, **Apg.** 15:25.

Ingen ska ordinerats utan församlingens röstning, **L&F** 20:65–66. Allt i kyrkan ska ske med allmänt bifall, **L&F** 26:2 (L&F 28:13). Låt allt ske efter enhälligt bifall, **L&F** 104:21.

Allraheligaste. *Se även* Tabernaklet; Templet, Herrens hus

Det heligaste rummet i Moses tabernakel och senare i templet (2 Mos. 26:33–34).

Allsmäktig. *Se även* Gud, gudomen

Den gudomliga egenskapen att ha all

makt (1 Mos. 18:14; Alma 26:35; L&F 19:1–3).

Allvetande. *Se även* Gud, gudomen

Den gudomliga egenskapen att ha all kunskap (Matt. 6:8; 2 Ne. 2:24).

Alma, Almas son. *Se även* Alma den äldre; Amulek; Mosiahs söner

I Mormons bok den förste överdomaren och en profet i den nephitiska nationen. I unga år försökte han förgöra kyrkan (Mosiah 27:8–10). Men en ängel visade sig för honom, och han blev omvänd till evangeliet (Mosiah 27:8–24; Alma 36:6–27). Senare avsa han sig sin ställning som överdomare för att undervisa folket (Alma 4:11–20).

Almas bok: En av böckerna i Mormons bok. Den utgör en förkortning av uppteckningar efter profeterna Alma, Almas son, och hans son Helaman. De händelser som beskrivs i boken utspelas från omkring 91 till 52 f.Kr. Boken innehåller 63 kapitel. Kapitel 1–4 beskriver Nehors och Amlicis efterföljares uppror mot nephiterna. De krig som följde blev bland de mest destruktiva i den nephitiska historien. Kapitel 5–16 innehåller redogörelsen för Almas tidiga missionsresor samt hans predikan om den gode herden (Alma 5) och hans predikan tillsammans med Amulek i staden Ammonihah. Kapitel 17–27 innehåller berättelsen om Mosiahs söner och deras verksamhet bland lamaniterna. Kapitel 28–44 innehåller några av Almas mest betydelsefulla predikningar. I kapitel 32 jämför Alma ordet med ett frö; i kapitel 36 berättar han för sin son Helaman om sin omvändelse. Kapitel 39–42 tar upp Almas råd till sin son Corianton, som överträtt moralbudet. I denna viktiga predikan förklaras begreppen rättvisan, nåden, uppståndelsen och försoningen. Kapitel 45–63 beskriver nephiternas krig under den tiden samt utvandringar under Hagoth. Stora ledare som befälhavaren Moroni, Teancum och Lehi hjälpte till att bevara nephit-

erna genom sitt modiga handlande i rätt tid.

Alma den äldre

En nephitisk profet i Mormons bok som organiserade kyrkan på den ogudaktige kung Noas tid.

Han var en av den ogudaktige kung Noas präster och ättling till Nephi, **Mosiah** 17:1–2. Efter att ha lyssnat till och trott på Abinadi drevs han ut av kungen. Han flydde, gömde sig och skrev ner Abinadis ord, **Mosiah** 17:3–4. Omvände sig och undervisade om Abinadis ord, **Mosiah** 18:1. Döpte i Mormons vatten, **Mosiah** 18:12–16. Organiserade kyrkan, **Mosiah** 18:17–29. Anlände med sitt folk till Zarahemla, **Mosiah** 24:25. Gavs myndighet över kyrkan, **Mosiah** 26:8. Var kyrkans domare och ledare, **Mosiah** 26:34–39. Förlänade sin son Alma högprästens ämbete, **Alma** 4:4 (Mosiah 29:42; Alma 5:3).

Aln

Vanlig längdenhet bland hebreerna – från början avståndet från armbågen till fingertopparna.

Altare. *Se även* Offer

En bordliknande konstruktion som används till offer och tillbedjan.

Noa byggde ett altare åt Herren och offrade brännoffer, **1 Mos.** 8:20. Abram byggde ett altare åt Herren, **1 Mos.** 12:7–8. Abraham band sin son Isak på altaret, **1 Mos.** 22:9 (1 Mos. 22:1–13). Jakob byggde där ett altare och kallade platsen El-Betel, **1 Mos.** 35:6–7. Elia byggde ett altare och utmanade Baals präster, **1 Kung.** 18:17–40.

Om du bär fram din gåva till altaret, så gå först och försona dig med din broder, **Matt.** 5:23–24. Jag såg under altaret deras själar som hade blivit slaktade för Guds ords skull, **Upp.** 6:9 (L&F 135:7).

Lehi byggde ett altare av stenar och gav tack till Herren, **1 Ne.** 2:7.

Abraham räddades från döden på ett altare byggt åt Elkenah, **Ab.** 1:8–20.

Amalekiter (Gamla testamentet)

Amalekiter (Gamla testamentet)

En arabstam som levde i öknerna mellan Aravadalen och Medelhavet. De låg ständigt i strid med hebreerna, från Mose tid (2 Mos. 17:8) fram till Saul och David (1 Sam. 15; 27:8; 30; 2 Sam. 8:11–12).

Amalekiter (Mormons bok)

En grupp nephitiska avfallingar som ledde lamaniterna till strid mot nephiterna (Alma 21–24; 43).

Amalickiah

I Mormons bok en nephitisk förrädare som skaffade sig makt bland lamaniterna och ledde dem mot nephiterna (Alma 46–51).

Amen. *Se även* Bön

Betyder "må det bli så" eller "så är det". *Amen* sägs för att visa djupt eller allvarligt instämmande och enighet (5 Mos. 27:14–26) eller att det sagda är sant (1 Kung. 1:36). Vid slutet av bönen, vittnesbörd eller tal säger i dag de som hört bönen eller budskapet ett hörbart *amen* för att visa enighet och instämmande.

På Gamla testamentets tid skulle man säga *amen* då man svor en ed (1 Krön. 16:7, 35–36; Neh. 5:12–13; 8:2–6). Kristus kallas "han som är Amen, det trovärdiga och sanna vittnet" (Upp. 3:14). *Amen* tjänade också som tecken på ett förbund i profeternas skola (L&F 88:133–135).

Amlici, amliciter

En man i Mormons bok som ledde en grupp nephiter som ville ha en kung under domarnas regering. Dessa nephiter, som kallades amliciter, gjorde öppet uppror mot Gud, för vilket de blev förbannade (Alma 2–3).

Ammon, Mosiahs son. *Se även*

Anti-nephi-lehiter; Mosiah, Benjamins son; Mosiahs söner

I Mormons bok en son till kung Mosiah. Ammon verkade som missionär, och hans enträgna arbete hjälpte till att omvända många själar till Kristus.

Från början en icke troende som försökte förgöra kyrkan, **Mosiah** 27:8–10, 34. En ängel visade sig för honom och hans kamrater, **Mosiah** 27:11. Han omvände sig och började predika Guds ord, **Mosiah** 27:32–28:8. Vägrade att utses till kung och gick i stället ut bland lamaniterna för att predika Guds ord, **Alma** 17:6–9. Fastade och bad om ledning, **Alma** 17:8–11. Fördes bunden till kung Lamoni, **Alma** 17:20–21. Räddade Lamonis hjordar, **Alma** 17:26–39. Predikade för Lamoni, **Alma** 18:1–19:13. Tackade Gud och överväldigades av glädje, **Alma** 19:14. De han omvänt avföll aldrig, **Alma** 23:6. Gladdes åt att vara ett redskap i Guds hand till att föra tusentals till sanningen, **Alma** 26:1–8 (Alma 26). Ledde Anti-Nephi-Lehis folk i säkerhet, **Alma** 27. Kände stor glädje över att träffa Alma, **Alma** 27:16–18.

Ammon, ättling till Zarahemla. *Se även* Limhi

I Mormons bok en stark och mäktig man som ledde en expedition från Zarahemla till landet Lehi-Nephi (Mosiah 7:1–16). Han fick se urgamla uppteckningar och förklarade vad en siare är (Mosiah 8:5–18). Senare hjälpte han till att befria kung Limhi och hans folk från lamaniterna och föra dem tillbaka till Zarahemla (Mosiah 22).

Amos

En profet i Gamla testamentet som profeterade från ungefär 792 till 740 f.Kr. på judakungen Ussias och Israels kung Jerobeams tid.

Amos bok: En bok i Gamla testamentet. Många av Amos profetior manar Israel och dess grannationer att återvända till rättfärdighet.

I kapitel 1–5 kallas Israel och dess grannationer till omvändelse. Kapitel 3 förklarar att Herren uppenbarar sina hemligheter för profeterna och att Israel på grund av sina överträdelser ska förgöras av en fiende. Kapitel 6–8 profeterar om Israels fall många år före den assyr-

iska invasionen. Kapitel 9 profeterar att Israel ska återfå sitt eget land.

Amulek. *Se även* Alma, Almas son

I Mormons bok en missionärskamrat till Alma, Almas son.

Besöktes av en ängel, **Alma** 8:20; 10:7. Tog emot Alma i sitt hem, **Alma** 8:21–27. Predikade med kraft för folket i Ammonihah, **Alma** 8:29–32; 10:1–11. Var ättling till Nephi, Lehi och Manasse, **Alma** 10:2–3. Vittnade om sanningen, **Alma** 10:4–11. Kallade människor till omvändelse och förkastades, **Alma** 10:12–32. Kämpade mot Zeezrom, **Alma** 11:20–40. Undervisade om uppståndelsen, domen och återställelsen, **Alma** 11:41–45. Ville hindra de troendes martyrdöd, **Alma** 14:9–10. Fängslades tillsammans med Alma, **Alma** 14:14–23. Bröt sig fri från fängelset genom tro, **Alma** 14:24–29. Vittnade om försoningen, barmhärtigheten och rättvisan, **Alma** 34:8–16. Undervisade om bönen, **Alma** 34:17–28. Manade människor att inte skjuta upp sin omvändelse, **Alma** 34:30–41. Almas och Amuleks tro fick fångelsemurar att rasa, **Eth.** 12:13.

Ananias från Damaskus. *Se även*

Paulus

En kristen lärjunge i Damaskus som döpte Paulus (Apg. 9:10–18; 22:12).

Ananias från Jerusalem

I Nya testamentet ljög han och hans hustru Safira för Herren genom att undanhålla en del av de pengar som de helgat åt Herren. När Petrus anklagade dem, föll båda till marken och dog (Apg. 5:1–11).

Andefängelset. *Se* Helvetet

Anden. *Se även* Döden, den fysiska;

Människa, människor; Själen;

Uppståndelse

Den del av en levande varelse som finns till före födelsen till jorden, som bor i den fysiska kroppen under dödligheten och som efter döden är en enskild varelse fram till uppståndelsen. Alla

levande varelser – människor, djur och växter – var andar innan någon form av liv fanns på jorden (Mose 3:4–7). Andekroppen ser ut som den fysiska kroppen (1 Ne. 11:11; Eth. 3:15–16; L&F 77:2; 129). Ande är materia men är finare eller renare än dödlig materia (L&F 131:7).

Varje människa är bokstavligen son eller dotter till Gud och har fötts som en ande åt himmelska föräldrar innan hon föddes åt dödliga föräldrar på jorden (Hebr. 12:9). Varje människa på jorden har en odödlig ande, förutom en kropp av kött och ben. I skrifterna framhålls ibland att anden och den fysiska kroppen tillsammans utgör själen (1 Mos. 2:7; L&F 88:15; Mose 3:7, 9, 19; Abr. 5:7). En ande kan leva utan den fysiska kroppen, men den fysiska kroppen kan inte leva utan anden (Jak. 2:26). Den fysiska döden innebär att anden skiljs från kroppen. I uppståndelsen återförenas anden med samma fysiska kropp av kött och ben som den besatt som dödlig, med två stora skillnader: de kommer aldrig mer att åtskiljas, och den fysiska kroppen blir odödlig och fullkomlig (Alma 11:45; L&F 138:16–17).

En ande har inte kött och ben, som ni ser att jag har, **Luk.** 24:39. Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn, **Rom.** 8:16.

Denna kropp är min andes kropp, **Eth.** 3:16.

Människan är ande, **L&F** 93:33. Kristus betjänade de rättfärdiga andarna i paradiset, **L&F** 138:28–30 (1 Petr. 3:18–19).

Ni föddes in i världen genom vatten, blod och anden, **Mose** 6:59. Han stod bland dem som var andar, **Abr.** 3:23.

Onda andar: Jesus talade strängt till den onda anden, **Matt.** 17:18. Jesus drev ut många orena andar, **Mark.** 1:27, 34, 39. Du orena ande, far ut ur mannen, **Mark.** 5:2–13.

Den onde anden lär människan att hon inte ska be, **2 Ne.** 32:8. I Jesu namn drev han ut djävlar och orena andar, **3 Ne.** 7:19.

Andens gåvor

Många falska andar har gått fram för att bedra världen, **L&F** 50:2, 31–32. Joseph Smith förklarade tre nycklar varmed det går att avgöra om en ande är av Gud eller djävulen, **L&F** 129.

Andens gåvor. *Se även* Gåva

Särskilda andliga välsignelser givna av Herren till värdiga personer till deras nytta och för att de ska kunna välsigna andra. En beskrivning av Andens gåvor finns i Läran och förbunden 46:11–33; 1 Korintierbrevet 12:1–12; Moroni 10:8–18.

Sträva efter de nådegåvor som är störst, **1 Kor.** 12:31 (1 Kor. 14:1).

Nephiterna fick många av Andens gåvor, **Alma** 9:21. Ve den som säger att Herren inte längre verkar genom gåvor eller genom den Helige Andens kraft, **3 Ne.** 29:6. Gud ger gåvor till de trofasta, **Morm.** 9:7. Gåvor kommer genom Kristi Ande, **Moro.** 10:17.

Det finns många gåvor och åt var och en är en gåva given genom Anden, **L&F** 46:11. Kyrkans ledare ges makt att urskilja Andens gåvor, **L&F** 46:27. Kyrkans president har alla de Guds gåvor som han ger kyrkans överhuvud, **L&F** 107:91–92.

Andevärlden. *Se* Föruttillvaron; Helvetet; Paradiset

Andlig död. *Se* Döden, den andliga

Andlig skapelse. *Se även* Människa, människor; Skapa, skapelsen

Herren skapade allting andligt innan han skapade det fysiskt (Mose 3:5).

Genom min Andes kraft skapade jag allting – först andligt, sedan timligt, **L&F** 29:31–32. Det som är andligt är avbildat i det som är timligt, **L&F** 77:2.

Jag skapade världen och människorna innan de var till i köttet, **Mose** 6:51. Varje planta på marken innan den var i jorden, och varje ört på marken innan den växte, **Abr.** 5:5.

Andliga gåvor. *Se* Andens gåvor

Andra tillståndet. *Se* Dödlig, dödligheten

Andre Hjälparen. *Se* Hjälparen

Andre Hugsvalaren. *Se* Hjälparen

Andreas

I Nya testamentet bror till Simon Petrus och en av de tolv apostlar som kallades av Jesus under hans jordiska verksamhetstid (Matt. 4:18–19; Mark. 1:16–18, 29).

Ansikte

Avser också personens allmänna ansiktsuttryck, som ofta återspeglar den andliga inställningen och sinnestillståndet.

Deras uppsyn vittnar emot dem, **Jes.** 3:9. Då bleknade kungen och fylldes av oroliga tankar, **Dan.** 5:6.

Hans gestalt var som blixten, **Matt.** 28:3. Hans ansikte var som solen, **Upp.** 1:16.

Återspeglas Guds bild i era ansikten, **Alma** 5:14, 19. Ammon såg att kungens ansikte förändrats, **Alma** 18:12.

Fasta och be med gladlynta hjärtan och ansikten, **L&F** 59:14–15. Hans ansikte lyste klarare än solen, **L&F** 110:3.

Anständighet. *Se även* Ödmjuk, ödmjukhet

Upptredande eller utseende som är enkelt, anspråklöst och sedesamt. En anständig person undviker överdrifter och utmanande kläder och uppträdande.

Gud gjorde kläder av skinn åt Adam och hans hustru och klädde dem, **1 Mos.** 3:21 (Mose 4:27).

Kvinnor bör klä sig och uppträda anständigt, **1 Tim.** 2:9. Var anständig, rena, husliga, **Tit.** 2:5.

Många är högmodiga för sina dyrbara kläders skull, **Jakob** 2:13.

Låt alla dina kläder vara enkla, **L&F** 42:40.

Vi tror på att vara kyska och dygdiga, **TA** 1:13.

Ansvar, ansvarig, ansvarighet. *Se även* Handlingsfrihet

Herren har sagt att alla människor är ansvariga för sina egna motiv, attityder, önskingar och handlingar.

Ansvarighetsåldern är den ålder då barn anses vara ansvariga för sina handlingar och därmed kapabla att begå synd och omvända sig.

Jag ska döma var och en efter hans gärningar, **Hes.** 18:30.

Varje onyttigt ord som människor talar ska de få svara för, **Matt.** 12:36. Lämna in redovisningen för din förvaltning, **Luk.** 16:2. Alltså ska var och en av oss avlägga räkenskap inför Gud, **Rom.** 14:12. De döda ska dömas efter sina gärningar, **Upp.** 20:12.

Våra ord, gärningar och tankar ska döma oss, **Alma** 12:14. Vi är våra egna domare, vare sig vi gör gott eller ont, **Alma** 41:7. Ni har tillåtelse att handla av er själva, **Hel.** 14:29–31. Detta ska ni undervisa om: Omvändelse och dop för dem som är ansvariga, **Moro.** 8:10.

Alla som uppnått ansvarighetsåldern måste omvända sig och låta döpa sig, **L&F** 18:42. Satan kan inte fresta små barn förrän de börjar bli ansvariga inför mig, **L&F** 29:46–47. Barn ska bli döpta när de är åtta år gamla, **L&F** 68:27. Var och en kommer att hållas ansvarig för sina egna synder på domens dag, **L&F** 101:78.

Det är givet människorna att kunna skilja mellan gott och ont, därför kan de handla av sig själva, **Mose** 6:56. Människorna kommer att straffas för sina egna synder, **TA** 1:2.

Ansvarighetsålder. *Se* Ansvar, ansvarig, ansvarighet; Barn; Barndop; Dop, döpa – Små barn ska inte döpas

Anti-nephi-lehiter. *Se även* Ammon, Mosiahs son; Helamans söner; Mosiahs söner

I Mormons bok ett namn som gavs de lamaniter som omvändes av Mosiahs söner. Efter sin omvändelse förblev dessa, som också kallades Ammons folk,

trofasta för resten av livet (**Alma** 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

De tog sig namnet anti-nephi-lehiter, **Alma** 23:16–17; 24:1. De vägrade utgjuta blod och grävde ner sina vapen, **Alma** 24:6–19. Deras söner rustade sig för krig och valde Helaman som sin ledare, **Alma** 53:16–19; 56–58 (dessa unga män blev också kända som de 2 000 unga krigarna).

Antikrist. *Se även* Djävulen

Allt och alla som förfalskar evangeliets sanna frälsningsplan och som öppet eller i hemlighet motarbetar Kristus. Johannes uppenbararen kallade antikrist en lögnare (1 Joh. 2:18–22; 4:3–6; 2 Joh. 1:7). Den store antikrist är Lucifer, men han har många medhjälpare, både andevarelser och dödliga.

Förtappelsens son motarbetar och förhäver sig över allt som kallas Gud, **2 Tess.** 2:1–12. Han bedrar dem som bor på jorden genom underverk, **Upp.** 13:13–17.

Sherem förnekade Kristus och bedrog många, **Jakob** 7:1–23. Nehor predikade falska lärosatser, upprättade en kyrka och införde prästvalde, **Alma** 1:2–16. Korihor hänade Kristus, försoningen och profetians ande, **Alma** 30:6–60.

Apokalypsen. *Se även* Uppenbarelsesboken

Uppenbarelsesboken, den sista boken i Nya testamentet; kan också betyda vilken märklig uppenbarelse som helst; från ett grekiskt ord som betyder "uppenbarat" eller "avslöjat".

Apokryferna. *Se även* Bibeln; Skrifterna

Heliga böcker bland det judiska folket som inte togs med i den hebreiska Bibeln men som tas med i en del kristna kyrkors biblar. Dessa böcker är ofta till hjälp för att sammanlänka Gamla och Nya testamentet, och betraktas i kyrkan som nyttig läsning.

Apokryferna är mestadels rätt översatta, men med förvanskande tillägg, **L&F** 91:1–3. Apokryferna kan vara till

Apostel

nytta för dem som är upplysta av Anden, **L&F** 91:4–6.

Apostel. *Se även* Lärjunge; Uppenbarelse

På grekiska betyder *apostel* "en som sänts ut". Det var den titel Jesus gav de tolv som han utvalde och ordinerade till att vara hans närmaste lärjungar och medhjälpare under hans verksamhet på jorden (Luk. 6:13; Joh. 15:16). Han sände ut dem för att representera honom och att betjäna i hans ställe efter hans himmelsfärd. Både då och i de tolv apostlarnas kворum i den återställda kyrkan i dag är en apostel ett särskilt vittne om Jesus Kristus för hela världen till att vittna om hans gudomlighet och om hans uppståndelse från de döda (Apg. 1:22; **L&F** 107:23).

Kristi kyrka är byggd på apostlars och profeters grundval, **Ef.** 2:20; 4:11.

Lehi och Nephi såg de tolv apostlar som följde Jesus, **1 Ne.** 1:10; 11:34. Apostlar ska döma Israels hus, **Morm.** 3:18.

De som inte ger akt på profeternas och apostlarnas ord ska avskäras, **L&F** 1:14 (3 Ne. 12:1). De tolv kall och mission uppenbarades, **L&F** 18:26–36. Joseph Smith ordinerades till apostel, **L&F** 20:2; 21:1. Apostlar är särskilda vittnen om Kristi namn och innehar nycklarna till den andliga verksamheten, **L&F** 27:12 (**L&F** 112:30–32). Tolv apostlar utgör ett kворum som i fråga om myndighet är likställt med första presidentskapet, **L&F** 107:23–24. De tolv är ett resande presidierande högråd, **L&F** 107:33. Apostlar innehar nycklarna till missionsverksamheten, **L&F** 107:35. Vissa av apostlarnas plikter beskrivs, **L&F** 107:58. Jag säger till alla de tolv: Följ mig, och föd mina får, **L&F** 112:14–15.

Vi tror på apostlar, **TA** 1:6.

Valet av apostlar: Apostlar utväljs av Herren (Joh. 6:70; 15:16).

Bland sina lärjungar utvalde Jesus tolv apostlar, **Luk.** 6:13–16. Mattias utsågs till apostel, **Apg.** 1:21–26.

Oliver Cowdery och David Whitmer

befalldes att söka ut de tolv, **L&F** 18:37–39.

Apostlagärningarna. *Se även* Lukas

Denna bok är den andra delen av ett verk som Lukas skrev till Teofilus. Den första delen är känd som Lukasevangeliet. Kapitlen 1–12 återger några av de viktigaste missionärsupplevelser som de tolv apostlarna hade under ledning av Petrus omedelbart efter Frälsarens död och uppståndelse. I kapitel 13–28 beskrivs en del av aposteln Paulus resor och missionsverksamhet.

Ark. *Se även* Floden på Noas tid; Noa, biblisk patriark; Regnbågen

I Gamla testamentet den båt som Noa byggde för att rädda liv vid tiden för den stora floden.

Gör dig en ark av goferträ, **1 Mos.** 6:14. Arken stannade på Araratbergen, **1 Mos.** 8:4.

Jarediternas farkoster var lika täta som Noas ark, **Eth.** 6:7.

Aron, Moses bror. *Se även* Aronska prästadömet; Mose

I Gamla testamentet en son till Amram och Jokebed av Levis stam (2 Mos. 6:16–20); Moses äldre bror (2 Mos. 7:7).

Utsågs av Herren att hjälpa Mose med att föra Israels barn ut ur Egypten och att vara hans talesman, **2 Mos.** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. På Sinai berg fick Mose direktiv om att utnämna Aron och hans fyra söner till aronska prästadömet, **2 Mos.** 28:1–4. Gjorde en guldkalv på folkets begäran, **2 Mos.** 32:1–6, 21, 24, 35. Dog på berget Hor vid 123 års ålder, **4 Mos.** 20:22–29 (4 Mos. 33:38–39).

Herren stadfäste även ett prästadöme på Aron och hans avkomlingar, **L&F** 84:18, 26–27, 30. De som ärar sina prästadömskall ska bli Moses och Arons söner, **L&F** 84:33–34.

Aron, Mosiahs son. *Se även* Mosiah, Benjamins son; Mosiahs söner

I Mormons bok en son till kung Mosiah.

Aron verkade som missionär. Hans flitiga arbete bidrog till att omvända många själar till Kristus.

Från början en icke troende som försökte förgöra kyrkan, **Mosiah** 27:8–10, 34. En ängel visade sig för honom och hans kamrater, **Mosiah** 27:11. Omvände sig och började predika Guds ord, **Mosiah** 27:32–28:8. Vägrade bli kung och gick i stället till lamaniternas land för att predika Guds ord, **Alma** 17:6–9. Fastade och bad om ledning, **Alma** 17:8–11. Under visade kung Lamonis far, **Alma** 22:1–26. Gick för att predika för zoramiterna, **Alma** 31:6–7.

Aronska prästadömet. *Se även* Aron, Moses bror; Moses lag; Prästadöme

Det lägre prästadömet (Hebr. 7:11–12; L&F 107:13–14). Dess ämbeten är biskop, präst, lärare och diakon (L&F 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). I forna tider, under Moses lag, fanns högpräster, präster och leviter. Eftersom de forna israeliterna gjorde uppror mot Gud togs Mose och det heliga prästadömet ifrån dem och det lägre prästadömet fortsatte. De hade vägrat att helga sig och ta emot melkisedekiska prästadömet och dess förrättningar (se L&F 84:23–26). Aronska prästadömet har att göra med evangeliets och lagens timliga och yttre förrättningar (1 Krön. 23:27–32; L&F 84:26–27; 107:20). Det innehar nycklarna till änglars betjäning, till omvändelsens evangelium och till dopet (L&F 13). Aronska prästadömet återställdes till jorden i denna tidsutdelning den 15 maj 1829. Johannes döparen gav det till Joseph Smith och Oliver Cowdery i närheten av Harmony, Pennsylvania (L&F 13; JS–H 1:68–73).

För honom ska detta vara ett förbund ... ett evigt prästämbete, **4 Mos.** 25:13. Herren ska rena Levis söner och luttra dem, **Mal.** 3:3 (3 Ne. 24:3).

Ingen tar sig denna värdighet, **Hebr.** 5:4. Fullkomlighet kommer inte genom levitiska prästadömet, **Hebr.** 7:11.

Detta prästadöme ska inte tas bort från jorden förrän Levis söner offerar ett offer,

L&F 13. Joseph Smith och Oliver Cowdery ordinerades till aronska prästadömet, **L&F** 27:8. Det lägre prästadömet innehar nyckeln till änglars betjäning, **L&F** 84:26 (L&F 13). Det finns två prästadömen, nämligen melkisedekiska och aronska, **L&F** 107:1. Det andra prästadömet kallas Arons prästadöme, **L&F** 107:13.

Arvinge

En person med rätt att ärva fysiska eller andliga gåvor. I skrifterna lovas de rättfärdiga att de ska bli arvingar till allt vad Gud har.

Abraham önskade en arvinge, **1 Mos.** 15:2–5.

Abraham fick löfte att ärva världen genom den rättfärdighet som kommer av tro, **Rom.** 4:13. Vi är Guds barn. Och är vi barn så är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, **Rom.** 8:16–17 (L&F 84:38). Du är son, Guds arvinge, **Gal.** 4:7. Gud har insatt sin Son till att ärva allting, **Hebr.** 1:2.

De som ser fram emot att få sina synders förlåtelse är Guds rikes arvingar, **Mosiah** 15:11. Folket blev Kristi barn och arvingar till Guds rike, **4 Ne.** 1:17.

De som dött utan kunskap om evangeliet kan bli arvingar till det celestialska riket, **L&F** 137:7–8. De döda som omvänder sig är frälsningens arvingar, **L&F** 138:58–59.

Abraham blev rättmätig arvinge genom sin rättfärdighet, **Ab.** 1:2.

Asa

I Gamla testamentet tredje kungen över Juda. I skriften läser vi att hans "hjärta var hängivet Herren, så länge han levde" (1 Kung. 15:14). Under sin regeringstid gjorde han armén stridsduglig, kastade av det etiopiska oket, avlägsnade de falska avgudarna och manade folket att sluta förbund om att söka Jehova (1 Kung. 15–16; 2 Krön. 14–16). Men när han fick en sjukdom i sina fötter sökte han inte Herrens hjälp, och dog (1 Kung. 15:23–24; 2 Krön. 16:12–13).

Asher

Asher. *Se även* Israel; Jakob, Isaks son

I Gamla testamentet en son till Jakob och Silpa, Leas tjänstekvinna (1 Mos. 30:12–13).

Ashers stam: Jakob välsignade Asher (1 Mos. 49:20), och Mose välsignade Ashers ättlingar (5 Mos. 33:1, 24–29). Dessa ättlingar kallades "huvudmän bland furstarna" (1 Krön. 7:40).

Assyrien

Ett imperium som i forna dagar, tillsammans med rivalen Babylon, styrde över stora delar av de gamla staterna Syrien och Palestina under större delen av Gamla testamentets tid. Fastän assyrierna var en stormakt från mitten av 1100-talet f.Kr. fram till slutet av 600-talet f.Kr., lyckades de aldrig skapa en stabil politisk struktur. De styrde genom terror och krossade sina fiender med eld och svärd eller försvagade dem genom att deportera stora delar av befolkningen till andra delar av imperiet. De som underkastades assyriernas styre upphörde aldrig att kämpa emot imperiets (se 2 Kung. 18–19; 2 Krön. 32; Jes. 7:17–20; 10; 19; 37).

Avfall. *Se även* Evangeliets återställelse; Uppror, upproriskhet

När enskilda, kyrkan eller hela nationer vänder sig bort ifrån sanningen.

Allmänt avfall: Israel måste akta sig för att i sitt hjärta vända sig bort ifrån Herren, **5 Mos.** 29:18. Utan uppenbarelser går folket vilse, **Ords.** 29:18. De har brutit det eviga förbundet, **Jes.** 24:5.

Vindarna slog mot huset, och det föll samman, **Matt.** 7:27. Jag är förvånad att ni så fort överger honom och vänder er till ett annat evangelium, **Gal.** 1:6.

De började gå på den rätta stigen men gick vilse i dimman, **1 Ne.** 8:23 (1 Ne. 12:17). Sedan de smakat på frukten avföll de och kom in på förbjudna stigar, **1 Ne.** 8:28. Nephiternas avfall blev en stötesten för de icke troende, **Alma** 4:6–12. Många av kyrkans medlemmar blev högmåda och förföljde andra medlemmar,

Hel. 3:33–34 (Hel. 4:11–13; 5:2–3). När Herren ger sitt folk framgång händer det att de förhårdar sina hjärtan och glömer honom, **Hel.** 12:2; 13:38. Nephiterna förhårdade sina hjärtan och kom under Satans makt, **3 Ne.** 2:1–3. Moroni profeterade om avfall i de sista dagarna, **Morm.** 8:28, 31–41.

Avfallet kommer att föregå Kristi andra ankomst, **L&F** 1:13–16.

Den tidiga kristna kyrkans avfall: Detta folk kommer nära med sin mun, **Jes.** 29:10, 13. Mörker ska täcka jorden, **Jes.** 60:2. Herren ska sända hunger efter att höra Herrens ord, **Amos** 8:11.

Falska messiasgestalter och falska profeter ska träda fram, **Matt.** 24:24. Rovlystna vargar ska tränga in bland er, **ApG.** 20:29. Jag är förvånad att ni så fort överger honom, **Gal.** 1:6. Ett avfall måste komma före Kristi andra ankomst, **2 Tess.** 2:3. En del människor har kommit bort från sanningen, **2 Tim.** 2:18. Vissa människor har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess kraft, **2 Tim.** 3:2–5. Det kommer en tid då de inte står ut med den sunda läran, **2 Tim.** 4:3–4. Falska profeter och falska lärare kommer att finnas bland folket, **2 Petr.** 2:1. Vissa personer har nästlat sig in och förnekar den ende Herren, **Jud.** 1:4. Några kallade sig apostlar men var det inte, **Upp.** 2:2.

Nephi såg grundläggningen av en stor och avskydd kyrka, **1 Ne.** 13:26. Ickejudarna har snavat och bildat många kyrkor, **2 Ne.** 26:20.

De har avvikit från mina förordningar och har brutit mitt eviga förbund, **L&F** 1:15. Mörker täcker jorden och tjockt mörker människornas sinnen, **L&F** 112:23.

Joseph fick veta att alla kyrkorna hade gått vilse. Deras hjärtan var långt ifrån Gud, **JS-H** 1:19.

Avgudadyrkan

Dyrkan av avgudar, eller att vara överdrivet fäst vid eller hängiven till något.

Du ska inte ha andra gudar vid sidan

av mig, **2 Mos.** 20:3 (Mosiah 12:35; 13:12–13). Om du följer efter andra gudar, ska ni förvisso förgås, **5 Mos.** 8:19. Trots är synd och avguderi, **1 Sam.** 15:23. Du övergav mig, **Jes.** 57:8. Du har prisat dina gudar av silver och guld, **Dan.** 5:23.

Ni kan inte tjäna både Gud och mammon, **Matt.** 6:24. Girighet är avgudadyrkan, **Kol.** 3:5. Kära barn, var på er vakt mot avgudarna, **1 Joh.** 5:21.

Ve dem som tillber avgudar, **2 Ne.** 9:37. Nephis folks avgudadyrkan orsakade dem deras krig och förödelse, **Alma** 50:21.

Var och en går efter sin egen guds avbild, **L&F** 1:16. Låt dem arbeta med egna händer, så att inte någon avgudadyrkan utövas, **L&F** 52:39.

Abrahams far blev förledd av avgudadyrkan, **Abr.** 1:27.

Avskilja. *Se även* Handpåläggning;

Kall, kallad av Gud, kallelse

Att utvälja och inviga för heliga ändamål. Detta sker för ett specifikt tjänande inom kyrkans organisation genom handpåläggning av någon som innehar den rätta myndigheten. Endast de som presiderar över prästadörets kvorum erhåller nycklar när de blir avskilda. De som avskiljs till andra ämbeten än presiderer för prästadömskvorum kan få en prästadörets välsignelse, men inga nycklar ges vid denna välsignelse.

Avskilj åt mig Barnabas och Saulus för den uppgift som jag har kallat dem till, **Apg.** 13:2–3.

Andra biskopar skulle avskiljas, **L&F** 68:14. Biskopen, en allmän domare, ska avskiljas till denna verksamhet, **L&F** 107:17, 74.

En man måste kallas av Gud genom profetia och handpåläggning, **TA** 1:5.

Avskyvård, avskyvårdhet. *Se även*

Synd

I skrifterna uttryck för något som orsakar avsky eller hat hos de rättfärdiga och rena.

Herren avskyr falska läppar, **Ords.** 12:22.

Högmod är avskyvärt i Herrens ögon, **Jakob** 2:13–22. De ogudaktiga överlämnas till en medvetenhet om sina avskyvårdheter, **Mosiah** 3:25. Okyskhet är den avskyvårdaste av alla synder med undantag av mord och förnekande av den Helige Anden, **Alma** 39:3–5.

Herrens förbittring är upptänd över deras avskyvårdheter, **L&F** 97:24.

Avskyvärda kyrkan. *Se* Djävulen – Djävulens kyrka

Avund. *Se även* Begär, begärelse; Svartsjuk, svartsjuka

Enligt skrifterna är det fel att vilja ha något som tillhör en annan.

Stamfäderna blev avundsjuka på Josef och sålde honom till Egypten, **Apg.** 7:9. Kärleken avundas inte, **1 Kor.** 13:4 (Moro. 7:45). Avund kommer av högmod, **1 Tim.** 6:4. Där det finns avund, där finns också oordning och all slags ondska, **Jak.** 3:16.

Herren befallde människorna att inte avundas, **2 Ne.** 26:32. Det fanns ingen avund bland Nephis folk, **4 Ne.** 1:15–18.

Människors avund och vrede har varit min ständiga lott alla mina livsdagar, **L&F** 127:2.

Baal. *Se även* Avgudadyrkan

En manlig solgud som dyrkades främst i Fenicien (1 Kung. 16:31) men som dyrkades på olika sätt på olika platser: av moabiterna som Baal-Peor (4 Mos. 25:1–3), i Shekem som Baal-Berit (Dom. 8:33; 9:4), i Ekron som Baal-Sebub (2 Kung. 1:2). Baal kan vara densamme som Bel i Babylon och grekernas Zeus. Ordet *Baal* uttrycker förhållandet mellan herre och slav. Den vanliga symbolen för Baal var en tjur. Astarte var den gudinna som vanligen dyrkades jämsides med Baal.

Baal kombinerades ibland med andra namn eller ord för att indikera samband med Baal, till exempel en plats där

Babel, Babylon

han dyrkade eller en person med liknande egenskaper som Baal. Eftersom ordet *Baal* fick en så ondskefull klang, ersattes det senare ibland med ordet *Boset* i dessa sammansatta namn. *Boset* betyder "skam".

Babel, Babylon. *Se även*

Nebukadnessar; Världen

Huvudstaden i Babylonien.

Babel grundades av Nimrod och var en av de äldsta städerna i landet Mesopotamien eller Sinar (1 Mos. 10:8–10). Herren förbistrade språket vid den tid då folket byggde Babels torn (1 Mos. 11:1–9; Eth. 1:3–5, 33–35). Babylon blev senare Nebukadnessars huvudstad. Han byggde en enorm stad vars ruiner fortfarande finns kvar. Babylon blev en mycket ogudaktig stad och har sedan dess kommit att symbolisera världens ogudaktighet.

Fly ut ur Babel, **Jer.** 51:6.

Babylon ska uppstå och ska falla, **Upp.** 17–18.

Babylon ska förgöras, **2 Ne.** 25:15.

Babylon ska falla, **L&F** 1:16. Jag ska inte skona någon som blir kvar i Babylon, **L&F** 64:24. Dra ut från Babylon, **L&F** 133:5, 7, 14.

Baktaleri. *Se* Förtal**Balsam i Gilead**

En aromatisk kåda eller krydda som användes för att läka sår (1 Mos. 43:11; Jer. 8:22; 46:11; 51:8). En buske som producerade det harts av vilket balsam tillverkades och växte så rikligt i Gilead på Gamla testamentets tid att denna balsam kom att kallas "Gileads balsam" (1 Mos. 37:25; Hes. 27:17).

Baner

I skrifterna en flagga eller ett baner kring vilket människor kunde samlas i enighet kring en avsikt eller en identitet. I gamla tider tjänade ett baner som samlingspunkt för soldaterna i strid. Mormons bok och Jesu Kristi kyrka är symboliska baner för alla jordens nationer.

Han reser ett baner för hednafolken, **Jes.** 5:26 (2 Ne. 15:26). Isaïas rot ska stå som ett baner, **Jes.** 11:10 (2 Ne. 21:10; L&F 113:6).

Höj ett fredsbaner, **L&F** 105:39.

Barabbas

Så hette den man som frigavs i stället för Jesus vid tiden för korsfästelsen. Barabbas var upprorsmakare, mördare och rövare (**Matt.** 27:16–26; **Mark.** 15:6–15; **Luk.** 23:18–25; **Joh.** 18:40).

Barmhärtig, barmhärtighet. *Se även*

Förlåta; Försona, försoning; Jesus Kristus; Nåden; Rättvisa

Medkänsla, mildhet och förlåtelse. Barmhärtighet är en av Guds egenskaper. Jesus Kristus erbjuder oss barmhärtighet genom sitt försoningsoffer.

Herren är barmhärtig och nådig, **2 Mos.** 34:6 (5 Mos. 4:31). Evig är hans nåd, **1 Krön.** 16:34. Lycklig är den som förbarmar sig över de betryckta, **Ords.** 14:21. För jag har min glädje i kärlek och inte i offer, **Hos.** 6:6.

Saliga är de barmhärtiga, för de ska få barmhärtighet, **Matt.** 5:7 (3 Ne. 12:7). Ve er hycklare som ger tionde men försummar det viktigaste i lagen: rättvisan, barmhärtigheten och troheten, **Matt.** 23:23. Var barmhärtiga, så som er Far är barmhärtig, **Luk.** 6:36. Han frälste oss – inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort utan på grund av sin barmhärtighet, **Tit.** 3:5.

Herrens ömma barmhärtighet är över alla, **1 Ne.** 1:20. Barmhärtigheten gör inte anspråk på den som inte omvänder sig, **Mosiah** 2:38–39. Gud är barmhärtig mot alla som tror på hans namn, **Alma** 32:22. Barmhärtigheten kan tillfredsställa rättvisans krav, **Alma** 34:16. Tror du att barmhärtigheten kan beröva rättvisan något, **Alma** 42:25 (**Alma** 42:13–25). Små barn är levande i Kristus tack vare hans barmhärtighet, **Moro.** 8:19–20 (**L&F** 29:46).

Jesu Kristi barmhärtighet har sonat era synder, **L&F** 29:1. I kraft av blodet som jag har utgjutit, har jag inför Fad-

ern fört deras talan som har trott på mitt namn, **L&F** 38:4. De som har hållit förbundet ska ges barmhärtighet, **L&F** 54:6. Jag, Herren, förlåter synder och är barmhärtig mot dem som med ödmjuka hjärtan bekänner sina synder, **L&F** 61:2. Jag, Herren, visar barmhärtighet mot alla de ödmjuka, **L&F** 97:2. De som tar emot dig som ett litet barn, tar emot mitt rike, för de ska få barmhärtighet, **L&F** 99:3.

Barmhärtighet ska gå framför ditt ansikte, **Mose** 7:31.

Barn. *Se även* Ansvar, ansvarig, ansvarighet; Barndop; Familjen; Frälsning – Barns frälsning; Försona, försoning; Välsigna, välsignad, välsignelse – Välsignandet av barn

En ung människa, en som ännu inte nått puberteten. Fäder och mödrar ska fostra sina barn till att lyda Guds vilja. Barn är utan synd tills de nått ansvarighetsåldern (**Moro.** 8:22; **L&F** 68:27).

Barn är en Herrens gåva, **Ps.** 127:3–5. Vänj den unge vid den väg han ska vandra, **Ords.** 22:6.

Låt barnen komma till mig och hindra dem inte, **Matt.** 19:14. Lyd era föräldrar, **Ef.** 6:1–3 (**Kol.** 3:20).

Utan fallet skulle Adam och Eva inte ha fått några barn, **2 Ne.** 2:22–23. Lär barnen att vandra på sanningens och allvarsamhetens vägar, **Mosiah** 4:14–15. Små barn har evigt liv, **Mosiah** 15:25. Jesus tog de små barnen och välsignade dem, **3 Ne.** 17:21. Alla dina barn ska undervisas av Herren, och stor blir dina barns frid, **3 Ne.** 22:13 (**Jes.** 54:13). Små barn behöver varken omvändelse eller dop, **Moro.** 8:8–24.

Små barn är återlösta från världens grundläggning genom min Enfödde, **L&F** 29:46–47. Föräldrar ska undervisa barnen om evangeliets principer och lära, **L&F** 68:25, 27–28. Barn är heliggjorda genom Kristi försoning, **L&F** 74:7. Föräldrar är befallda att fostra sina barn i ljus och sanning, **L&F** 93:40. Barn som dör före ansvarighetsåldern

blir frälsta i det celestiaala riket, **L&F** 137:10.

Barn till Kristus. *Se även* Född; Född på nytt, född av Gud; Guds söner och döttrar; Jesus Kristus

De som accepterat Jesu Kristi evangelium.

Den som ödmjucar sig som det här barnet, han är den störste i himmelriket, **Matt.** 18:1–4. Tro på ljuset så att ni blir ljusets barn, **Joh.** 12:36.

Lägg av den naturliga människan och bli som ett barn, **Mosiah** 3:19; 27:25–26. På grund av förbundet ska ni kallas Kristi barn, **Mosiah** 5:7. Om ni fattar tag i allt som är gott och inte fördömer det ska ni förvisso vara Kristi barn, **Moro.** 7:19.

Alla som tog emot mig gav jag förmågan att bli mina söner, **L&F** 39:4. Frukta inte, små barn, för ni är mina, **L&F** 50:40–41.

Du är ett i mig, en Guds son, **Mose** 6:68.

Barnabas

Namn givet åt Josef (även kallad Joses), en levit från Cypern som sålde sin åker och gav pengarna till apostlarna (**Apg.** 4:36–37). Även om han inte var en av de ursprungliga apostlarna blev han senare apostel (**Apg.** 14:4, 14) och deltog i flera missionsresor (**Apg.** 11:22–30; 12:25; 13–15; 1 Kor. 9:6; Gal. 2:1, 9; Kol. 4:10).

Barnbegränsning. *Se även* Familjen; Äktenskap, gifta sig

Att påverka antalet barn i en familj genom att begränsa eller förhindra befruktning.

Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll jorden, **1 Mos.** 1:28 (**Mose** 2:28). Barn är en Herrens gåva, **Ps.** 127:3–5.

Lehis familj skulle uppressa avkomlingar åt Herren, **1 Ne.** 7:1.

Äktenskapet är förordnat av Gud åt människan, **L&F** 49:15–17. De upphöjda ska få en fullhet och en fortsättning på avkomman i evigheters evighet, **L&F** 132:19, 63.

Barndop

Barndop. *Se även* Ansvar, ansvarig, ansvarighet; Barn; Dop, döpa – Små barn ska inte döpas; Frälsning – Barns frälsning

Det onödiga bruket att döpa spädbarn och barn under ansvarighetsåldern, som är åtta år. Herren fördömer barndop (Moro. 8:10–21). Barn är födda oskyldiga och utan synd. Satan har ingen makt att fresta barnen förrän de närmar sig ansvarighetsåldern (L&F 29:46–47), så de behöver varken omvända sig eller döpas. Barn bör döpas vid åtta års ålder (L&F 68:25–27).

Barns frälsning. *Se* Barn; Frälsning – Barns frälsning

Bartolomeus. *Se även* Natanael

I Nya testamentet en av Jesu ursprungliga tolv apostlar (Matt. 10:2–4).

Bat-Seba. *Se även* David

Urias hustru. Senare hustru till David och mor till Salomo. Kung David begick äktenskapsbrott med henne. Han arrangerade också hennes makes död i striden (2 Sam. 11), en synd som fick eviga följder för David (L&F 132:39).

Be. *Se även* Bön

Att fråga Gud om något eller vädja till honom om någon särskild förmån.

Be, och ni ska få, **Matt.** 7:7. Om någon av er brister i vishet ska han be till Gud, **Jak.** 1:5 (JS–H 1:7–20).

Be till mig med tro, **1 Ne.** 15:11. Om ni inte kan förstå dessa ord, så är det för att ni inte ber, **2 Ne.** 32:4. Be i hjärtats uppriktighet, **Mosiah** 4:10. Gud ger er allt ni i tro ber om som är rätt, **Mosiah** 4:21. Fråga Gud om inte dessa uppteckningar är sanna, **Moro.** 10:4.

De älskar mörkret mer än ljuset. Därför vill de inte be till mig, **L&F** 10:21. Ni är befallda att ifråga om allting be till Gud, **L&F** 46:7.

Bedra, bedrägeri. *Se även* Lögn; Svek

I skrifterna betyder "bedra" att få någon att tro något som inte är sant.

Den som inte svär falskt får gå upp på Herrens berg, **Ps.** 24:3–4. Rädda mig från falska och onda människor, **Ps.** 43:1. Ve dem som kallar det onda gott och det goda ont, **Jes.** 5:20 (2 Ne. 15:20).

Bedra inte er själva, **1 Kor.** 3:18. Låt ingen bedra er med tomma ord, **Ef.** 5:6. Onda människor bedrar och blir själva bedragna, **2 Tim.** 3:13. Satan, han som bedrar hela världen, kastades ner, **Upp.** 12:9. Satan bands för att han inte skulle bedra folket, **Upp.** 20:1–3.

Herren kan inte bli bedragen, **2 Ne.** 9:41. Om ni följer Sonen utan förställning inför Gud, ska ni ta emot den Helige Anden, **2 Ne.** 31:13. Sherem erkände att han blivit bedragen av djävulens makt, **Jakob** 7:18. Kung Noas folk blev bedragna av smickrande ord, **Mosiah** 11:7.

De visa har tagit den Helige Anden till sin vägledare och har inte låtit sig bedragas, **L&F** 45:57. Ve dem som är bedragare, **L&F** 50:6.

Han blev Satan, alla lögners fader, för att bedra och förblinda människorna, **Mose** 4:4.

Befallningarnas bok. *Se även* Läran och förbunden; Uppenbarelse

År 1833 förbereddes ett antal av de uppenbarelser som tagits emot av profeten Joseph Smith för utgivning under titeln *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* [En befallningarnas bok för styrandet av Kristi kyrka]. Herren fortsatte meddela sig med sina tjänare, och en utökad sammanställning av uppenbarelser utgavs två år senare under titeln *Läran och förbunden*.

L&F 1 är Herrens förord till boken med hans befallningar, **L&F** 1:6. Herren uppfordrade den visaste att skriva en befallning som är likvärdig den minsta av uppenbarelserna i Befallningarnas bok, **L&F** 67:4–9. Förvaltare utsågs att ge ut uppenbarelserna, **L&F** 70:1–5.

Befriaren. *Se även* Jesus Kristus

Jesus Kristus är människosläktets

Befriare eftersom han räddar alla från dödens band och dem som omvänt sig från syndens straff.

Herren är min klippta och min räddare, **2 Sam.** 22:2 (Ps. 18:3; 144:2). Min hjälp och min befriare är du, **Ps.** 40:18 (Ps. 70:6).

Från Sion ska Frälsaren komma, **Rom.** 11:26.

De heliga erkände Guds Son som sin Återlösare och Befriare, **L&F** 138:23.

Begrunda. *Se även* Bön; Uppenbarelse

Att meditera och tänka djupt, ofta på skrifterna eller annat som rör Gud. I kombination med bön kan begrundan av det som hör Gud till ge uppenbarelse och insikt.

Maria bevarade och begrundade det i sitt hjärta, **Luk.** 2:19.

Medan jag satt i begrundan fördes jag bort, **1 Ne.** 11:1. Mitt hjärta begrundar skrifterna, **2 Ne.** 4:15. Nephi gick bort och begrundade det som Herren hade visat, **Hel.** 10:2–3. Gå till era hem och begrunda det som jag har sagt, **3 Ne.** 17:3. Kom ihåg hur barmhärtig Herren varit, och begrunda det i era hjärtan, **Moro.** 10:3.

Begrunda det du har tagit emot, **L&F** 30:3. Medan vi begrundade detta, rörde Herren vid vårt förstånds ögon, **L&F** 76:19. Jag satt i mitt rum och begrundade skrifterna, **L&F** 138:1–11.

Jag begrundade det om och om igen, **JS–H** 1:12.

Begynnelsen. *Se även* Förut tillvaron; Jesus Kristus; Skapa, skapelsen

Betyder vanligtvis tiden före detta jordeliv – det vill säga förut tillvaron. Ibland kallas Jesus Kristus "Begynnelsen".

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord, **1 Mos.** 1:1 (Mose 2:1).

I begynnelsen var Ordet, **Joh.** 1:1.

Jag är Alfa och Omega, begynnelsen och änden, **3 Ne.** 9:18.

Kristus är begynnelsen och änden, **L&F** 19:1. Det nya och eviga förbundet var från begynnelsen, **L&F** 22:1. Människan var i begynnelsen hos Gud, **L&F**

93:23, 29. Ädla och stora andar utvaldes i begynnelsen att vara styresmän, **L&F** 138:55.

Min Enfödde var med mig från begynnelsen, **Mose** 2:26.

Begåvning. *Se även* Templet, Herrens hus

I allmän betydelse en gåva från Gud. Värdiga medlemmar i kyrkan kan bli begåvade med kraft genom förrättningar i templet som ger dem den undervisning och de förbund som hör till det heliga prästadömet och som de behöver för att nå upphöjelse. Begåvningen innefattar undervisning om frälsningsplanen.

Där ska du begåvas med kraft från höjden, **L&F** 38:32, 38 (Luk. 24:49; L&F 43:16). Ni ska bygga ett hus, i vilket jag ämnar begåva dem som jag har utvalt, **L&F** 95:8. Jag har berett en stor begåvning och välsignelse, **L&F** 105:12, 18, 33. Många ska glädjas över den begåvning varmed mina tjänare har blivit begåvade, **L&F** 110:9. Härlighet, ära och begåvning är förlånade genom förordningen i mitt heliga hus, **L&F** 124:39. De som kallats av Fadern liksom Aron har begåvats med prästadömet's nycklar, **L&F** 132:59.

Begär. *Se även* Sinnlig, sinnlighet

Att ha en otillbörligt stark längtan efter något.

Ha inte begär i ditt hjärta till hennes skönhet, **Ords.** 6:25.

Den som ser med begär på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta, **Matt.** 5:28 (3 Ne. 12:28). Män upptändes av begär till varandra, **Rom.** 1:27. Efter sina egna begär ska de samla åt sig mängder av lärare, **2 Tim.** 4:3–4.

Laban såg våra ägodelar och eftertraktade dem, **1 Ne.** 3:25. Följ inte längre dina ögons begär, **Alma** 39:3–4, 9.

Den som ser med begär på en kvinna ska förneka tron, **L&F** 42:23. Upphör med alla era vällustiga begär, **L&F** 88:121.

Begär, begärelse

Begär, begärelse. *Se även* Avund

Såsom ordet begär(else) används i skrifterna innebär det att avundas någon eller åtrå något, att ha en stark önskan att få något.

Du ska inte ha begär, **2 Mos.** 20:17 (5 Mos. 5:21; Mosiah 13:24; L&F 19:25). Den som hatar oärlig vinst får leva länge, **Ords.** 28:16. De har begär till åkrar och roffar åt sig dem, **Mika** 2:2.

Akta er för allt slags girighet, **Luk.** 12:15. Lagen sa: Du ska inte ha begär, **Rom.** 7:7. I de sista dagarna kommer människorna att vara penningkära, **2 Tim.** 3:1–2.

När Laban såg våra ägodelar, eftertraktade han dem, **1 Ne.** 3:25.

Du ska inte ha begärelse till dina egna ägodelar, **L&F** 19:26. Upphör att vara giriga, **L&F** 88:123. Ha inte begärelse till det som är din broders, **L&F** 136:20.

Bekänna, bekännelse. *Se även* Förlåta; Omvända sig, omvändelse

I skrifterna har ordet *bekänna* minst två betydelser. En innebörd är att man bekänner sin tro på någonting, till exempel att bekänna sin tro på att Jesus är Kristus (Matt. 10:32; Rom. 10:9; 1 Joh. 4:1–3; L&F 88:104).

En annan betydelse är att man medger sin skuld, till exempel i en bekännelse av sina synder. Alla människor är skyldiga att bekänna alla sina synder för Herren och få hans förlåtelse (L&F 58:42–43). När så behövs ska synder bekännas för den eller de som man syndat mot. Allvarliga synder bör bekännas för en kyrkans ämbetsman (i de flesta fall biskopen).

Han ska bekänna den synd han har begått, **3 Mos.** 5:5. De ska bekänna sin missgärning, **3 Mos.** 26:40–42. Ge Herren, Israels Gud, ära och bekvänn inför honom, **Jos.** 7:19.

Folket döptes av Johannes i Jordan, och de bekände sina synder, **Matt.** 3:5–6.

Den syndare som bekänner sina synder ska bli förlåten, **Mosiah** 26:29.

Bekänn dina synder, så att du inte får

lida straff, **L&F** 19:20. Den som omvänder sig bekänner sina synder och överger dem, **L&F** 58:43. Herren är barmhärtig mot dem som bekänner sina synder med ödmjuka hjärtan, **L&F** 61:2. Herren förlåter deras synder som bekänner sina synder och ber om förlåtelse, **L&F** 64:7.

Belshassar. *Se även* Babel, Babylon

I Gamla testamentet den siste kungen i Babylon. Han regerade innan Koresh erövrade Babylon. Nebukadnessars son och efterträdare (Dan. 5:1–2).

Benjamin, Jakobs son. *Se även* Israel; Jakob, Isaks son

I Gamla testamentet Jakobs och Rakels andre son (1 Mos. 35:16–20).

Benjamins stam: Jakob välsignade Benjamin (1 Mos. 49:27). Benjamins avkomlingar var ett krigiskt släkte. Två viktiga benjaminiter var Saul, den förste israelitiska kungen (1 Sam. 9:1–2) och Paulus, aposteln i Nya testamentet (Rom. 11:1).

Benjamin, Mosiahs far. *Se även* Mosiah, Benjamins son

En profet och kung i Mormons bok (Mosiah 1–6).

Tog itu med allvarliga problem då han upprättade fred i landet, **Omni** 1:23–25 (Morm. ord 1:12–18). Undervisade sina söner, **Mosiah** 1:1–8. Överlämnade riket till sin son Mosiah, **Mosiah** 1:9–18. Hans folk samlades för att höra hans sista tal, **Mosiah** 2:1–8. Talade till sitt folk, **Mosiah** 2:9–4:30. Hans folk slöt ett förbund med Herren, **Mosiah** 5–6.

Bergspredikan. *Se även* Jesus Kristus; Saligprisningarna

Ett tal som Herren Jesus Kristus höll för sina lärjungar som skulle sändas ut som missionärer (Matt. 5–7; Luk. 6:20–49). Herren höll denna predikan strax efter det att de tolv kallats.

Bergspredikan förtydligas genom Joseph Smiths översättning av Bibeln och genom en liknande predikan som nedtecknats i 3 Nephi 12–14, som visar

att viktiga delar av predikan gått förlorade ur upppteckningen i Matteus.

Besegla, besegling. *Se även* Elia; Förrättningar; Prästadöme

Att göra de förrättningar som utförts genom prästadömet myndighet på jorden giltiga i himlen. Förrättningar beseglas då de godkänns genom löftets Helige Ande, som är den Helige Anden.

Allt du binder på jorden ska vara bundet i himlen, **Matt.** 16:19 (Matt. 18:18; L&F 124:93; 132:46). Ni har tagit emot den utlovade Helige Anden som ett sigill, **Ef.** 1:13.

Jag ger dig makt att vad du än beseglar på jorden ska vara beseglat i himlen, **Hel.** 10:7.

Till dem är makt given att besegla både på jorden och i himlen, **L&F** 1:8. De som får den celestiaala härligheten är beseglade genom löftets Helige Ande, **L&F** 76:50–70. Elia överlämnar den beseglade maktens nycklar i Joseph Smiths händer, **L&F** 110:13–16. Detta är den beseglade och bindande makten, **L&F** 128:14. Det fastare profetiska ordet innebär att en människa vet att hon är besegrad till evigt liv, **L&F** 131:5. Alla förbund som inte beseglats genom löftets Helige Ande upphör när människorna dör, **L&F** 132:7. Det stora verk som utförs i templen innefattar beseglingen av barn till deras föräldrar, **L&F** 138:47–48.

Betania

Den by där Jesus Kristus vistades under sin sista vecka i jordelivet (Matt. 21:17; Mark. 11:11). Betania låg på Olivbergets sydöstra sluttning, och där bodde Lasarus, Maria och Marta (Joh. 11:1–46; 12:1).

Betel

Betyder på hebreiska "Guds hus" och är en av de heligaste platserna i Israel. Ligger omkring sexton kilometer norr om Jerusalem. Här byggde Abraham sitt altare då han första gången kom till Kanaan (1 Mos. 12:8; 13:3). Här såg Jakob i en syn en stige som nådde upp i

himlen (1 Mos. 28:10–19). Det var också en helig plats på Samuels tid (1 Sam. 7:16; 10:3).

Betjäna, tjäna. *Se även* Prästadöme; Tjänande

Att utföra Herrens verk på jorden. Guds utvalda tjänare måste vara kallade av Gud för att kunna betjäna i hans verk. När sanna tjänare gör Herrens vilja, företräder de Herren i sina officiella plikter och handlar i hans ställe (L&F 64:29), och utför så det arbete som krävs för människosläktets frälsning. Herren har gett oss apostlar, profeter, evangelister, högpriester, sjuttio, äldster, biskopar, präster, diakoner, hjälpmedel och styresmän för att de heliga ska kunna fullkomliggöras och för verkets framgång (1 Kor. 12:12–28; Ef. 4:11–16; L&F 20; 107).

Herren har utvalt honom till att göra tjänst i Herrens namn, **5 Mos.** 18:5. Man ska kalla er vår Guds tjänare, **Jes.** 61:6.

Människosonen kom inte för att bli betjänad utan för att tjäna, **Matt.** 20:26–28. Jag har visat mig för dig för att utse dig till min tjänare och till vittne, **Apg.** 26:16–18. Gud är inte orättvis och glömmar inte vad ni har gjort genom att tjäna hans heliga, **Hebr.** 6:10. Den som tjänar ska tjäna med den kraft som Gud ger, **1 Petr.** 4:10–11.

De undervisade och betjänade varandra, **3 Ne.** 26:19.

En högpriest kan avskiljas till att handha timliga ting, **L&F** 107:71–72. De sjuttio ska vara resande tjänare, **L&F** 107:93–97. Äldster är ordinerade till att vara lokala tjänare i min kyrka, **L&F** 124:137.

Betlehem

En liten stad belägen åtta kilometer söder om Jerusalem. På hebreiska betyder Betlehem "brödets hus". Kallas också Efrata som betyder "fruktsam". Jesus Kristus föddes i Betlehem (Mika 5:2; Matt. 2:1–8). Den plats där Rakel begravdes (1 Mos. 35:19; 48:7).

Rut och Boas bodde där, **Rut** 1:22.

Betyga

Samuel smorde David där, **1 Sam.** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28.

Herodes lät döda barnen där, **Matt.** 2:16.

Betyga. *Se* Vittna

Bibeln. *Se även* Apokryferna; Efraim – Efraims eller Josefs stav; Gamla testamentet; Juda – Juda stav; Kanonisk; Nya testamentet; Skrifterna

En samling hebreiska och kristna skrifter som innehåller gudomliga uppenbarelser. Ordet *bibel* betyder "böcker". Bibeln är ett verk av många profeter och inspirerade skribenter som handlade under den Helige Andens inflytande (2 Petr. 1:21).

Den kristna Bibeln har två avdelningar som vanligen kallas Gamla och Nya testamentet. Gamla testamentet består av de heliga skrifter som var i bruk bland judarna i Palestina under Herrens jordiska verksamhet. Nya testamentet innehåller skrifter från den apostoliska tiden och anses ha samma helighet och auktoritet som de judiska heliga skrifterna. Gamla testamentets böcker är hämtade från nationell litteratur som spänner över många århundraden och skrevs nästan uteslutande på hebreiska, medan Nya testamentets böcker är en enda generations verk och skrevs huvudsakligen på grekiska.

I Gamla testamentet står ordet *testamente* för ett hebreiskt ord som betyder "förbund". Det gamla förbundet är den lag som gavs åt Mose när Israel förkastade den evangeliets fullhet som funnits bland Guds folk ända från begynnelsen. Det nya förbundet är evangeliet såsom Jesus Kristus lärde det.

I den hebreiska Bibeln (Gamla testamentet) var böckerna uppdelade i tre grupper: Lagen, profeterna och skrifterna. I Bibeln som används av den kristna världen indelas böckerna efter ämne, till exempel historiska, poetiska och profetiska.

Nya testamentets böcker är vanligen

ordnade enligt följande: de fyra evangelierna och apostlagärningarna; Paulus brev; Jakobs, Petrus, Johannes och Judas brev; samt Uppenbarelseboken.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga vördar och respekterar Bibeln och betygar också att Herren fortsätter att ge ytterligare uppenbarelser genom sina profeter i de sista dagarna som stödjer och bekräftar Bibelns redogörelse för Guds handlande med människorna.

Juda stav (Bibeln) och Josefs stav (Mormons bok) ska bli ett i Herrens hand, **Hes.** 37:15–20.

Bibelns sanningshalt ska stadfästas genom den sista tidens heliga skrifter, **1 Ne.** 13:38–40. Bibeln ska tillsammans med Mormons bok avskaffa falska läror, **2 Ne.** 3:12. En bibel! En bibel! Vi har en bibel, **2 Ne.** 29:3–10. Alla som tror på Bibeln kommer också att tro på Mormons bok, **Morm.** 7:8–10.

Äldster ska undervisa om mitt evangeliums principer som återfinns i Bibeln och i Mormons bok, **L&F** 42:12.

Vi tror att Bibeln är Guds ord i den mån den är rätt översatt, **TA** 1:8.

Bibeln, Joseph Smiths översättning (JSÖ). *Se* Joseph Smiths översättning (JSÖ)

Bileam

En profet i Gamla testamentet som ville förbanna Israel för pengars skull. Han befalldes av Herren att inte förbanna Israel (4 Mos. 22–24).

Bileams åsna vägrade gå vidare därför att en ängel stod i vägen, **4 Mos.** 22:22–35.

Biskop. *Se även* Aronska prästadömet

Betyder "tillsyningsman", ett ansvarsåliggande eller ämbete. Biskopen är en ordinerad ämbetsman inom aronska prästadömet (L&F 20:67; 107:87–88), och en biskop är en allmän domare i Israel (L&F 107:72, 74).

Den Helige Anden har satt er som ledare, **Ap.** 20:28. Fordringarna på en biskop framlägs, **1 Tim.** 3:1–7 (Tit. 1:7).

En biskop ska ordineras, **L&F** 20:67. Edward Partridge skulle verka som biskop för kyrkan, **L&F** 41:9. En biskop ska urskilja andliga gåvor, **L&F** 46:27, 29. En högpräst kan verka i en biskops ämbete, **L&F** 68:14, 19 (**L&F** 107:17). En biskop är utsedd av Herren, **L&F** 72. En biskop ska ta hand om de fattiga, **L&F** 84:112. En biskop ska betjäna i alla timliga ting, **L&F** 107:68. En biskop är president för aronska prästadömet, **L&F** 107:87–88.

Blod. *Se även* Försona, försoning; Jesus Kristus; Offer

Ansågs av de forna israeliterna och många kulturer än i dag som livets säte eller för allt köttets livskraft. På Gamla testamentets tid förbjöd Herren Israel att förtära blod (3 Mos. 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Offrets försonande kraft fanns i blodet eftersom blodet ansågs vara en förutsättning för liv. Djuroffer i Gamla testamentet symboliserade det stora offer som senare utfördes av Jesus Kristus (3 Mos. 17:11; Mose 5:5–7). Jesu Kristi försonande blod renar den som omvänder sig från synden (1 Joh. 1:7).

Hans svett blev som blodsdroppar, **Luk.** 22:44. Vi är helgade genom Kristi blods utgjutelse, **Hebr.** 10:1–22.

Blod kom ur varje por, **Mosiah** 3:7 (**L&F** 19:18).

Herrens blod utgöts till syndernas förlåtelse, **L&F** 27:2. Jesus åstadkom en fullkomlig försoning genom att utgjuta sitt blod, **L&F** 76:69.

Genom blodet är ni heliggjorda, **Mose** 6:60.

Boas. *Se även* Rut

Ruts make (Rut 4:9–10); farfarsfar till David, Israels kung (Rut 4:13–17); och stamfader till Kristus, konungarnas Konung (Luk. 3:32).

Bota. *Se även* Hela, helbrägdagörelse; Smörja; Välsigna de sjuka

Att bota eller göra frisk igen. Skrifterna innehåller många exempel på mirakulösa helbrägdagörelser av Herren och hans tjänare.

Jag är Herren, din läkare, **2 Mos.** 15:26. Naaman doppade sig sju gånger i Jordan och blev frisk, **2 Kung.** 5:1–14.

Jesus botade alla slags sjukdomar, **Matt.** 4:23 (Matt. 9:35). Han gav dem makt att bota alla slags sjukdomar, **Matt.** 10:1.

De botades genom Guds Lammets kraft, **1 Ne.** 11:31. Om du tror på Kristi återlösnings kan du bli botad, **Alma** 15:8. Han botade dem var och en, **3 Ne.** 17:9.

Den som har tro på mig till att bli botad, ska bli botad, **L&F** 42:48. I mitt namn ska de bota de sjuka, **L&F** 84:68.

Botfärdig ande. *Se* Förkrossat hjärta

Brevet till Filemon. *Se även* Paulus; Paulus brev

En bok i Nya testamentet, tagen ur ett brev som skrivits av Paulus. Paulus brev till Filemon är ett privat brev som handlar om Onesimus, en slav som bestulit sin herre, Filemon, och rymt till Rom. Paulus sände honom tillbaka till hans herre i Kolosse tillsammans med Tykikus, den som förde med sig Paulus brev till kolosserna. Paulus bad att Onesimus skulle bli förlåten och tas tillbaka som en medkristen. Paulus skrev detta brev medan han var fängslad i Rom för första gången.

Brevet till Titus. *Se även* Paulus; Paulus brev; Titus

Medan Paulus tillfälligt var frisläppt från romersk fångenskap, skrev han brevet till Titus, som var på Kreta. Brevet tar huvudsakligen upp frågor som berör kyrkans inre disciplin och organisation.

Kapitel 1 innehåller Paulus hälsning och dessutom instruktioner till och allmänna krav på en biskop. Kapitel 2–3 innehåller allmän undervisning och personliga budskap till Titus om hur olika grupper i den kretensiska kyrkan skulle behandlas. Paulus uppmanade de heliga att övervinna splittring, att vara måttfulla och trofasta samt fortsätta med goda gärningar.

Broder, bröder

Broder, bröder. *Se även* Kvinna, kvinnor; Människa, människor; Syster

Som barn till vår himmelske Fader är alla människor andligen bröder och systar. Inom kyrkan tilltalas ofta manliga medlemmar och vänner till kyrkan som bröder.

Och när du en gång har omvänt dig, styrk då dina bröder, **Luk.** 22:32. Den som inte älskar sin broder blir kvar i döden, **1 Joh.** 3:10–17.

Tänk på era bröder som på er själva, **Jakob** 2:17.

Låt var och en högakta sin broder som sig själv, **L&F** 38:24–25. Styrk dina bröder i alla dina samtal, **L&F** 108:7.

Brudgummen. *Se även* Jesus Kristus

Jesus Kristus omnämns i skrifterna symboliskt som brudgummen. Kyrkan är hans symboliska brud.

Tio jungfrur gick ut för att möta brudgummen, **Matt.** 25:1–13. Brudgum är den som har bruden, **Joh.** 3:27–30. Saliga är de som är bjudna till Lammets bröllopsmåltid, **Upp.** 19:5–10.

Var redo när brudgummen kommer, **L&F** 33:17. Gör er redo för brudgummen, **L&F** 65:3.

Bröstplåtar, bröstsköld. *Se även* Urim och tummim

I skrifterna nämns två slags bröstplåtar: 1) Framsidan på en soldats skyddsklädnad eller rustning. I symbolisk mening ska de heliga bära en rättfärdighetens bröstplåt (pansar) som skydd mot ondska (Jes. 59:17; Ef. 6:14). 2) Ett klädesplagg (bröstsköld) som bars av översteprästen enligt Moses lag (2 Mos. 28:13–30; 39:8–21). Den var gjord av linne med tolv ädelstenar anbringade. Den nämns ibland i samband med urim och tummim (**L&F** 17:1; JS–H 1:35, 42, 52).

Budorden, de tio. *Se även* Guds bud och befallningar; Mose

Tio lagar angående moraliskt upp-

trädande som Gud gett genom profeten Mose.

Det hebreiska namnet på dessa är "de tio orden". De kallas också förbundet (5 Mos. 9:9) eller vittnesbördet (2 Mos. 25:21; 32:15). Hur Gud gav de tio budorden till Mose, och genom honom till Israel, beskrivs i 2 Mos. 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Buden var inristade på två stentavlor som placerades i arken; därför kallades arken förbundsarken (4 Mos. 10:33). Herren sammanfattade med citat från 5 Mos. 6:4–5 och 3 Mos. 19:18 de tio budorden i "två stora bud" (**Matt.** 22:37–39).

De tio budorden har upprepats i senare tids uppenbarelser (JSÖ, 2 Mos. 34:1–2, 14 [tillägget]; Mosiah 12:32–37; 13:12–24; **L&F** 42:18–28; 59:5–13).

Bön. *Se även* Amen; Be; Begrunda; Tillbe, tillbedjan

Ett förnadsfullt samtal med Gud varunder en person tackar för och ber om välsignelser. Böner riktas till vår himmelske Fader i Jesu Kristi namn. Böner kan vara hörbara eller tysta. En persons tankar kan också vara en bön om de riktas till Gud. De rättfärdigas sång kan vara en bön till Gud (**L&F** 25:12).

Ändamålet med bönen är inte att förändra Guds vilja utan att för egen och andras del utverka de välsignelser som Gud redan är villig att ge, men som vi måste be om för att få.

Vi ber till Fadern i Kristi namn (**Joh.** 14:13–14; 16:23–24). Vi kan i sanning be i Kristi namn när våra önskingar överensstämmer med Kristi vilja (**Joh.** 15:7; **L&F** 46:30). Då ber vi om sådant som är rätt och därför möjligt för Gud att bevilja (**3 Ne.** 18:20). Vissa böner förblir obesvarade därför att de inte alls utgör Kristi vilja utan i stället kommer av människans själviskhet (**Jak.** 4:3; **L&F** 46:9). Ja, om vi ber Gud om sådant som är orättfärdigt blir det till vår fördömelse (**L&F** 88:65).

Vid den tiden började man åkalla Herrens namn, **1 Mos.** 4:26. Där Abram

hade rest ett altare, åkallade han Herr-ens namn, **1 Mos.** 13:4. Abrahams tjän-are bad en bön om hjälp i att finna en hustru till Isak, **1 Mos.** 24:10–19. Aldrig att jag skulle synda så mot Herren att jag slutar be för er, **1 Sam.** 12:23. Herren hör de rättfärdigas bön, **Ords.** 15:29. Ni ska finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta, **Jer.** 29:12–13.

Be för dem som förföljer er, **Matt.** 5:44 (Luk. 6:28; 3 Ne. 12:44). Be till din Fader i det fördolda, **Matt.** 6:5–8 (3 Ne. 13:5–8). Så ska ni be, **Matt.** 6:9–13 (Luk. 11:2; 3 Ne. 13:9). Be, och ni ska få, **Matt.** 7:7 (3 Ne. 14:7; L&F 4:7; 6:5; 66:9). Jesus gick upp på berget för att be, **Matt.** 14:23. Vaka och be, så att ni inte kommer i frestelse, **Matt.** 26:41 (Mark. 14:38; 3 Ne. 18:15–18; L&F 31:12). Men han ska be i tro, utan att tvivla, **Jak.** 1:5–6 (L&F 42:68; 46:7). Den rättfärdiges bön har stor kraft och verkan, **Jak.** 5:16.

Hörsamma Anden som lär människan att be, **2 Ne.** 32:8–9. Jag ropade till honom i mäktig bön, **Enos** 1:4. Jag har fastat och bätt i många dagar, **Alma** 5:45–46 (Alma 26:22). De hade hängett sig åt mycket bön och fasta, **Alma** 17:3. Kommer ni ihåg vad Zeno har sagt om bön eller tillbedjan, **Alma** 33:3. Ödmjuka er och fortsätt be till honom, **Alma** 34:18–27. Rådgör med Herren i allt vad du gör, **Alma** 37:37. Ni måste alltid be till Fadern i mitt namn, **3 Ne.** 18:19–20. Be i era familjer, **3 Ne.** 18:21. Jesus bad till Fadern, **3 Ne.** 19:31–34 (Joh. 17; 3 Ne. 18:16). Han befallde dem att de inte skulle sluta be i sina hjärtan, **3 Ne.** 20:1. Om någon ber utan ärligt uppsåt, så är det till ingen nytta, **Moro.** 7:6–9.

Be inte om sådant som du inte bör be om, **L&F** 8:10. Be alltid så att du kan avgå med seger, **L&F** 10:5. Jag befäller dig att du ska be högt såväl som i ditt hjärta, **L&F** 19:28. Anden ska ges till er genom trons bön, **L&F** 42:14. Gå till bönehuset och offra dina sakrament, **L&F** 59:9 (Matt. 21:13). Föräldrar ska lära sina barn att be, **L&F** 68:28. Herren deras Gud är sen att höra deras böner, **L&F** 101:7–8 (Mosiah 21:15). Var ödmjuk, så

ska Herren din Gud besvara dina böner, **L&F** 112:10.

Adam befalldes att åkalla Gud i Son-ens namn, **Mose** 5:8. Fadern och Sonen visade sig för Joseph Smith som svar på dennes bön, **JS–H** 1:11–20.

Början. *Se* Begynnelsen

Carthagefängelset (USA). *Se även* Smith, Hyrum; Smith, Joseph, den yngre

Joseph och Hyrum Smith mördades av en pöbelhop den 27 juni 1844 i fängelset i Carthage, Illinois, USA (L&F 135).

Celestial härlighet. *Se även* Evigt liv; Härlighetsgrader; Upphöjelse

Den högsta av de tre härlighetsgrad-er som en människa kan uppnå efter detta liv. Där kommer de rättfärdiga att bo i närvaro av Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus.

De himmelska (celestiala) kropparnas glans är av ett slag, **1 Kor.** 15:40 (L&F 76:96). Paulus blev uppryckt till tredje himlen, **2 Kor.** 12:2.

Celestial härlighet visades i en syn, **L&F** 76:50–70. Om de heliga vill få en plats i den celestiala världen, måste de bereda sig, **L&F** 78:7. Den som inte kan hålla ett celestiallyt rikes lag kan inte uthärda en celestiallyt härlighet, **L&F** 88:15–22. I den celestiala härligheten finns tre himlar; kraven för att nå den högsta framläggs, **L&F** 131:1–2. Barn som dör innan de uppnår ansvarighetsåldern blir frälsta i det celestiala riket, **L&F** 137:10.

Celibat. *Se* Äktenskap, gifta sig

Centurion. *Se* Officer

Corianton. *Se även* Alma, Almas son

I Mormons bok en son till Alma, Almas son.

Gick till zoramiterna, **Alma** 31:7. Övergav sitt uppdrag för att söka upp en sköka, **Alma** 39:3. Alma undervisade honom om tillståndet efter döden, uppståndelsen och försoningen, **Alma**

Coriantumr

39–42. Kallades att predika igen, **Alma** 42:31. För till landet norrut i ett skepp, **Alma** 63:10.

Coriantumr. *Se även* Jarediter

I Mormons bok en Jareditisk kung och den Jareditiska nationens siste överlevande.

Påträffades av Zarahemlas folk, **Omni** 1:21. Var kung över hela landet, **Eth.** 12:1–2. Tillfångatogs av Shared och befriades av sina söner, **Eth.** 13:23–24. Kämpade mot olika fiender, **Eth.** 13:28–14:31. Omvände sig, **Eth.** 15:3. Utkämpade sitt sista slag mot Shiz, **Eth.** 15:15–32.

Cornelius. *Se även* Icke-judar; Officer; Petrus

En officer i Caesarea som döptes av Petrus (Apg. 10). Han var troligen den förste icke-jude som blev medlem i kyrkan utan att först ha konverterat till judendomen. Cornelius och hans familjs dop markerade att vägen var öppen för att predika evangeliet för icke-judarna. Petrus, den främste aposteln, som innehade nycklarna till Guds rike på jorden vid den tiden, ledde denna missionsverksamhet.

Cowdery, Oliver

Den återställda kyrkans andre äldste och ett av de tre vittnena till Mormons boks gudomliga ursprung och äkthet. Han fungerade som skrivare medan Joseph Smith översatte Mormons bok från guldplåtarna (JS–H 1:66–68).

Fick ett vittnesbörd om att Mormons boks översättning var korrekt, **L&F** 6:17, 22–24. Ordinerades av Johannes Döparen, **L&F** 13 (L&F 27:8; JS–H 1:68–73, se fotnoten till vers 71). När ni har fått tro och har sett detta med egna ögon, ska ni vittna om att ni sett dem, **L&F** 17:3, 5. Jag har genom min Ande tillkännagett för dig, att det du skrivit är sant, **L&F** 18:2. Utvald och ordinerad till förvaltare av uppenbarelserna, **L&F** 70:3. Fick prästdömet nycklar tillsammans med Joseph Smith, **L&F** 110.

Cumorah, kullen. *Se även* Mormons bok; Moroni, Mormons son; Smith, Joseph, den yngre

En liten kulle belägen i västra New York i Amerikas förenta stater. Här gömde en forntida profet vid namn Moroni de guldplåtar som innehöll en del uppteckningar om de nephitiska och Jareditiska nationerna. Joseph Smith leddes till denna kulle 1827 av den uppståndne Moroni för att hämta dessa plåtar och översätta en del av dem. Denna översättning utgör Mormons bok.

Nephiter samlades vid Cumorah, **Morm.** 6:2–4. Cumorah låg i ett land med många vatten, **Morm.** 6:4. Mormon gömde uppteckningarna i kullen Cumorah, **Morm.** 6:6. Alla utom tjugo och fyra nephiter dödades vid Cumorah, **Morm.** 6:11.

Vi hör glada budskap från Cumorah, **L&F** 128:20.

Joseph Smith tog plåtarna från kullen Cumorah, **JS–H** 1:42, 50–54, 59.

Cyrus. *Se* Koresh**Damaskus**

En gammal stad i Syrien.

Damaskus ligger på en bördig slätt vid randen till öknen och får rikligt med vatten från floden Barada. Staden nämns ofta i skrifterna (med början i 1 Mos. 14:15). Paulus var på väg till Damaskus när den uppståndne Herren visade sig för honom (Apg. 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20).

Dan. *Se även* Israel; Jakob, Isaks son

I Gamla testamentet, en son till Jakob och Bilha, Rakels tjänstekvinna (1 Mos. 30:5–6).

Dans stam: Jakobs välsignelse till Dan finns i 1 Moseboken 49:16–18. Moses välsignelse över Dans stam, se 5 Moseboken 33:22. Efter att ha slagit sig ner i Kanaan fick Dans stam ett litet men mycket bördigt landområde (Jos. 19:40–48). De hade

stora svårigheter att skydda det mot amoreerna (Dom. 1:34) och mot filisteerna (Dom. 13:2, 25; 18:1). Till följd av detta flyttade daniterna till landet norr om Palestina (Dom. 18), kring staden Laish, som de sedan gav namnet Dan. Denna stad är välkänd som nordgräns för Palestina som sträckte sig "från Dan ända till Beer-Sheba".

Daniel

Huvudpersonen i Daniels bok i Gamla testamentet. En Guds profet och en man med stor tro.

Inget är känt om hans föräldrar, fastän han tycks ha varit av kunglig släkt (Dan. 1:3). Han fördes som fånge till Babylon, där han fick namnet Belteshassar (Dan. 1:6-7). Daniel och tre andra fångar vägrade äta kungens mat av religiösa skäl (Dan. 1:8-16).

Daniel vann Nebukadnessars och Darejavesch gunst tack vare sin förmåga att tyda drömmar (Dan. 2; 4; 6). Han läste och uttydde också handskriften på väggen (Dan. 5). Hans fiender konspirerade mot honom, och han kastades i en lejongrop, men Herren bevarade hans liv (Dan. 6).

Daniels bok: Boken har två avdelningar: Kapitel 1-6 berättar om Daniel och hans tre kamrater; kapitel 7-12 är profetiska syner som Daniel såg. Boken lär oss vikten av att vara sann mot Gud och visar att Herren välsignar de trofasta.

Ett viktigt avsnitt i boken är uttydningen av kung Nebukadnessars dröm. I drömmen avbildas Guds rike i de sista dagarna som en sten som rivits loss ur berget. Stenen ska rulla fram tills den uppfyller hela jorden (Dan. 2; se även L&F 65:2).

Darejavesch. Se även Babel, Babylon

I Gamla testamentet medernas kung som regerade i Babylon efter Belshassars död (Dan. 5:31; 6:9, 25-28; 9:1; 11:1).

David. Se även Bat-Seba; Psalm

En kung i det forna Israel i Gamla testamentet.

David var son till Isai av Juda stam. Han var en modig ung man som dödade ett lejon, en björn och den filisteiske jätten Goliat (1 Sam. 17). David utvaldes och smordes till kung över Israel. Liksom Saul gjorde han sig som vuxen skyldig till svåra brott, men i motsats till Saul hade han förmåga att känna sann ånger. Han lyckades därför få förlåtelse, utom när det gällde mordet på Uria (L&F 132:39). Hans liv kan delas upp i fyra delar: 1) i Betlehem, där han var herde (1 Sam. 16-17), 2) vid kung Sauls hov (1 Sam. 18:1-19:18), 3) som flykting (1 Sam. 19:18-31:13; 2 Sam. 1), 4) som kung över Juda i Hebron (2 Sam. 2-4) och senare som kung över hela Israel (2 Sam. 5-24; 1 Kung. 1:1-2:11).

Davidts äktenskapsbrott med Bat-Seba följdes av en serie motgångar som fördystrade de sista tjugo åren av hans liv. Nationen som helhet blomstrade under hans regering, men David själv led svårt av följderna av sina synder. Ständiga släktfejder förekom som, i fallet med Absalom och Adonia, slutade i öppet uppror. Dessa händelser är uppfyllelsen av det som profeten Natan uttalade över David på grund av hans synd (2 Sam. 12:7-13).

Trots alla dessa olyckor var Davids regeringstid den mest lysande i Israels historia, för 1) han förenade stammarna till en nation, 2) han säkerställde obestridd besittning av landet, 3) han grundade sitt styresskick på sann religion så att Guds vilja blev Israels lag. Av dessa skäl betraktades Davids regeringstid senare som nationens guldålder och en avbild av den än härligare tid då Messias skulle komma (Jes. 16:5; Jer. 23:5; Hes. 37:24-28).

Davidts liv belyser vars och ens behov av att i rättfärdighet hårda ut till änden. Som ung man sas han vara en man efter Herrens eget hjärta (1 Sam. 13:14); Som vuxen talade han driven av Anden och fick många uppenbarelser. Men han betalade ett högt pris för sin olydnad mot Guds bud (L&F 132:39).

Debora

Debora

I Gamla testamentet en profetissa som var domare över Israel och stödde Barak i kampen mot kananeerna (Dom. 4). Deboras och Baraks segersång firade Israels befrielse från slaveri (Dom. 5).

Delila. *Se även* Filisteer

En filisteisk kvinna i Gamla testamentet som bedrog och förrådade Simson (Dom. 16).

Den kostbara pärlan. *Se även*

Kanonisk; Skrifterna; Smith, Joseph, den yngre

Guds rike liknas vid en "dyrbar pärla" (Matt. 13:45–46).

Den kostbara pärlan är det namn som getts en av de fyra volymer av helig skrift som inom Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kallas "standardverken". Den första engelska upplagan av Den kostbara pärlan kom 1851 och innehöll visst material som nu ingår i Läran och förbunden. De upplagor som getts ut sedan 1902 innehåller 1) utdrag ur Joseph Smiths översättning av 1 Moseboken, kallad Moses bok, och Matteus 24, kallad Joseph Smith – Matteus; 2) Joseph Smiths översättning av några egyptiska papyrushandskrifter som han kom över 1835 och som heter Abrahams bok; 3) ett utdrag ur kyrkans historia som Joseph Smith skrev 1838, kallad Joseph Smith – Historien; samt 4) Trosartiklarna, en sammanställning av kyrkans tro och lära i tretton punkter.

Deseret. *Se även* Jarediter

I Mormons bok ett Jareditiskt ord som betydde "honungsbi" (Eth. 2:3).

De som skapar frid. *Se även* Fred; Frid

En person som åstadkommer eller befrämjar fred och frid, (Matt. 5:9; 3 Ne. 12:9). En som skapar frid kan också vara en person som förkunnar evangeliet (Mosiah 15:11–18).

Deuteronomium. *Se* 5 Moseboken (Deuteronomium)

Diakon. *Se även* Aronska prästadömet

En kallelse att tjäna i kyrkan på aposteln Paulus tid (Fil. 1:1; 1 Tim. 3:8–13) och ett ämbete inom aronska prästadömet (L&F 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

Djävulen. *Se även* Anden – Onda andar; Antikrist; Fördärvaren; Förtappelsens söner; Helvetet; Lucifer

Satan. Djävulen är fiende till rättfärdighet och till dem som söker göra Guds vilja. Han är bokstavligen en Guds andeson och var en gång en ängel med myndighet i Guds närhet (Jes. 14:12; 2 Ne. 2:17). Han gjorde emellertid uppror i föruttillvaron och övertalade en tredjedel av Faderns andebarn att göra uppror tillsammans med honom (L&F 29:36; Mose 4:1–4; Abr. 3:27–28). De kastades ner från himlen, förnekades möjligheten att få dödliga kroppar och jordelivets erfarenheter och är för evigt fördömda. Sedan djävulen kastades ner från himlen har han ständigt försökt bedra alla män och kvinnor och leda dem bort från Guds verk för att göra alla människor lika olyckliga som han själv är (Upp. 12:9; 2 Ne. 2:27; 9:8–9).

Evig eld är beredd åt djävulen och hans änglar, **Matt.** 25:41. Stå emot djävulen, så ska han fly från er, **Jak.** 4:7.

De ogudaktiga försätts i fångenskap av djävulen, **1 Ne.** 14:7. Djävulen är alla lögners fader, **2 Ne.** 2:18 (Mose 4:4). Djävulen strävar efter att göra alla människor lika olyckliga som han själv är, **2 Ne.** 2:27. Om köttet inte skulle uppstå, skulle våra andar underkastas djävulen, **2 Ne.** 9:8–9. Djävulen kommer att rasa, invagga i ro och bedra med smicker, **2 Ne.** 28:20–23. Det som är ont kommer från djävulen, **Omni** 1:25 (Alma 5:40; Moro. 7:12, 17). Akta er så att det inte uppstår stridigheter bland er och ni lyder den onde, **Mosiah** 2:32. Om ni inte är den gode herdens får, är djävulen er herde, **Alma** 5:38–39. Djävulen hjälper inte sina barn, **Alma** 30:60. Be ständigt så att ni inte förleds av djävulens frest-

elser, **Alma** 34:39 (3 Ne. 18:15, 18). Bygger grundval på Återlösaren så att djävulens mäktiga vindar inte har någon makt över er, **Hel.** 5:12. Djävulen är all synds ursprung, **Hel.** 6:26–31.

Djävulen har försökt göra upp en listig plan, **L&F** 10:12. Det måste så vara att djävulen ska fresta människobarnen, annars skulle de inte kunna handla av sig själva, **L&F** 29:39. Adam underkastades djävulens vilja, eftersom han gav efter för frestelsen, **L&F** 29:40. Förtappelsen söner kommer att regera med djävulen och hans änglar i evighet, **L&F** 76:32–33, 44. Djävulen kommer att vara bunden i ett tusen år, **L&F** 88:110 (Upp. 20:2). Den onde tar bort ljus och sanning, **L&F** 93:39.

Satan höll inte sitt första tillstånd, **Ab.** 3:28.

Djävulens kyrka: Varje ond och världslig organisation på jorden som förvänder det rena och fullkomliga evangeliet och kämpar mot Guds Lamm.

Djävulen grundade den stora och avskyvärda kyrkan, **1 Ne.** 13:6 (1 Ne. 14:9). Det finns bara två kyrkor. Den ena är Guds Lamms kyrka och den andra är djävulens kyrka, **1 Ne.** 14:10 (Alma 5:39).

Strid inte mot någon kyrka utom mot djävulens kyrka, **L&F** 18:20. Den stora och avskyvärda kyrkan ska kastas ner, **L&F** 29:21.

Dom, döma. *Se även* Domen, den yttersta; Fördöma, fördömelser; Jesus Kristus – Domare

Att bedöma någons uppträdande i relation till evangeliets principer; att avgöra; att skilja mellan gott och ont.

Mose satte sig för att döma folket, **2 Mos.** 18:13. Du ska döma din nästa med rättvisa, **3 Mos.** 19:15.

Döm inte, så blir ni inte dömda, **Matt.** 7:1 (JSÖ, **Matt.** 7:1–2; **Luk.** 6:37; **3 Ne.** 14:1). Alla som har syndat under lagen ska dömas genom lagen, **Rom.** 2:12. De heliga ska döma världen, **1 Kor.** 6:2–3.

Den evige Gudens Son dömdes av världen, **1 Ne.** 11:32. Lammets tolv apostlar ska döma Israels tolv stammar, **1 Ne.**

12:9 (**L&F** 29:12). Döden, helvetet, djävulen och alla som gripits därav måste dömas, **2 Ne.** 28:23 (1 Ne. 15:33). Om ni fördömer honom som bönfäller er om era ägodelar, hur mycket mer rättvis blir då inte er fördömelser för att ni undanhållit era ägodelar, **Mosiah** 4:22. Människorna ska dömas efter sina gärningar, **Alma** 41:3. Döm rättfärdigt, och då ska du få rättvisa återställd till dig, **Alma** 41:14. Efter de böcker som kommer att skrivas ska världen dömas, **3 Ne.** 27:23–26 (Upp. 20:12). Återstoden av detta folk ska dömas av de tolv som Jesus utvalde i detta land, **Morm.** 3:18–20. Mormon förklarade hur man dömer mellan gott och ont, **Moro.** 7:14–18.

Förlita dig på den Ande som leder till att döma rätt, **L&F** 11:12. Ni bör säga i era hjärtan: Låt Gud döma mellan mig och dig, **L&F** 64:11. Herren ska döma nationerna, **L&F** 64:37–38. Sonen besökte andarna i fångelset för att de ska kunna dömas liksom människor i köttet, **L&F** 76:73 (1 Petr. 4:6). En biskop ska vara en allmän domare, **L&F** 107:72–74. Herren kommer att döma alla människor enligt deras gärningar, enligt deras hjärtans önsknings, **L&F** 137:9.

Domarboken

En bok i Gamla testamentet. Domarboken handlar om israeliterna från Josuas död fram till Samuels födelse.

Kapitel 1–3 är ett förord till hela Domarboken. Där förklaras att eftersom israeliterna inte drev bort sina fiender (Dom. 1:16–35), måste de lida följderna: trons avtagande, äktenskap med icke troende samt avgudadyrkan. Kapitel 4–5 berättar om Debora och Barak, som räddade Israel från kananeerna. Kapitel 6–8 innehåller Gideons trosstärkande upplevelser då Herren välsignade honom så att han kunde rädda Israel från midjaniterna. I kapitel 9–12 verkar ett flertal olika män som domare i Israel under utbrett avfall bland israeliterna och under andra nationers styre. Kapitel 13–16 berättar om den siste domarens, Simsons, uppgång och fall. De sista kapitlen, 17–21, kan ses

Domen, den yttersta

som ett bihang som avslöjar djupet av Israels syndfullhet.

Domen, den yttersta. *Se även* Dom, döma; Fördöma, fördömelse; Jesus Kristus – Domare

Den slutliga dom som inträffar efter uppståndelsen. Gud kommer genom Jesus Kristus att döma var och en för att avgöra den eviga härlighet han eller hon ska få. Denna dom grundas på vars och ens lydnad mot Guds bud och på hur vi tar emot Jesu Kristi försoningsoffer.

Fadern har överlåtit hela domen åt Sonen, **Joh.** 5:22. Vi ska alla stå inför Guds domstol, **Rom.** 14:10. De döda dömdes efter det som stod skrivet, **Upp.** 20:12 (L&F 128:6–7).

För alla dina gärningar ska du ställas till doms, **1 Ne.** 10:20. De tolv apostlarna och de tolv nephitiska lärjungarna ska döma Israel, **1 Ne.** 12:9–10 (L&F 29:12). Alla måste stå inför den Heliges domarsäte, **2 Ne.** 9:15. Bered era själar för den härliga dagen, **2 Ne.** 9:46. Kan ni tänka er själva inför Guds domarsäte, **Alma** 5:17–25. Jesus Kristus ska stå för att döma världen, **3 Ne.** 27:16.

Herren ska komma ner med en förbannelse för att hålla dom över de gudlösa, **L&F** 133:2.

Dop, döpa. *Se även* Barndop; Född på nytt, född av Gud; Förordningar; Förrättningar; Helige Anden, den

Ordet som används i den ursprungliga grekiska texten betyder att "doppa" eller "nedsänka". Dop genom nedsänkning i vatten av någon som har myndighet är evangeliets inledande förrättning och är nödvändigt för att bli medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det föregås av tro på Jesus Kristus och omvändelse. Det måste följas av erhållande av den Helige Andens gåva för att vara fullständigt (2 Ne. 31:13–14). Dop i vatten och Ande är nödvändigt innan en person kan komma in i det celestialet riket. Adam var den förste som döptes (Mose 6:64–65). Jesus döptes också för att uppfylla all rättfärdighet och för att visa

vägen för alla människor (Matt. 3:13–17; 2 Ne. 31:5–12).

Eftersom inte alla på jorden har tillfälle att ta emot evangeliet under jordelivet, har Herren bemyndigat att dop ska utföras för de döda genom ställföreträdare. De som tar emot evangeliet i andevärlden kan på så sätt kvalificera sig för att komma in i Guds rike.

Dopet nödvändigt: Låt det nu ske. Det är så vi ska uppfylla all rättfärdighet, **Matt.** 3:15. Jesus kom och blev döpt av Johannes, **Mark.** 1:9. Fariseerna och de laglärda förkastade Guds plan för dem och lät sig inte döpas av honom, **Luk.** 7:30. Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike, **Joh.** 3:5. Omvänd er och lät er alla döpas, **Apq.** 2:38.

Han befäller alla människor att de måste låta döpa sig i hans namn, **2 Ne.** 9:23–24. Människorna måste följa Kristus, låta döpa sig, få den Helige Anden och uthärda till änden för att bli frälsta, **2 Ne.** 31. Kristi lära är att människorna ska tro och bli döpta, **3 Ne.** 11:20–40.

De som inte tror på era ord och inte döps i vatten i mitt namn ska bli fördömda, **L&F** 84:74.

Gud förklarade för Adam varför omvändelse och dop är nödvändiga, **Mose** 6:52–60.

Dop genom nedsänkning: När Jesus hade blivit döpt, steg han genast upp ur vattnet, **Matt.** 3:16 (Mark. 1:10). Johannes döpte i Aion där det fanns gott om vatten, **Joh.** 3:23. Filippus och hovmannen steg ner i vattnet, **Apq.** 8:38. Vi är genom dopet begravda med honom, **Rom.** 6:4 (Kol. 2:12).

Följ er Herre och er Frälsare ner i vattnet, **2 Ne.** 31:13. Alma, Helam och andra begravdes i vattnet, **Mosiah** 18:12–16. Och sedan ska ni sänka ner dem i vattnet, **3 Ne.** 11:25–26.

Det rätta dopsättet förklaras, **L&F** 20:72–74. De lät döpa sig i likhet med hans begravning, genom att begravas i vattnet i hans namn, **L&F** 76:50–51.

Adam lades under vattnet och lyftes upp ur vattnet, **Mose** 6:64. Dopet sker

genom nedsänkning till syndernas förlåtelse, **TA** 1:4.

Dop till syndernas förlåtelse: Låt dig döpas och tvättas ren från dina synder, **Apg.** 22:16.

Efter dopet kommer era synders förlåtelse genom eld och genom den Helige Anden, **2 Ne.** 31:17. Kom och bli döpta till omvändelse så att ni kan tvättas rena från era synder, **Alma** 7:14. Välsignade är de som tror och blir döpta, för de ska få förlåtelse för sina synder, **3 Ne.** 12:1–2.

Predika omvändelse och tro på Frälsaren samt syndernas förlåtelse genom dopet, **L&F** 19:31.

Vi tror på nedsänkingsdop till syndernas förlåtelse, **TA** 1:4.

Dop med rätt myndighet: Gå och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den Helige Andens namn, **Matt.** 28:19 (**L&F** 68:8).

Limhi och många av hans folk önskade bli döpta, men det fanns ingen i landet som hade myndighet från Gud, **Mosiah** 21:33. Jag ger dig fullmakt att döpa, **3 Ne.** 11:19–21.

Aronska prästadömet innehar nycklarna till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse, **L&F** 13. Det är de som är ordinerade av mig till att döpa i mitt namn, **L&F** 18:29.

Johannes Döparen gav Joseph Smith och Oliver Cowdery myndigheten att döpa, **JS–H** 1:68–69.

Fordringar för dopet: Omvänd er och låt döpa er i min älskade Sons namn, **2 Ne.** 31:11. Ni måste omvända er och födas på nytt, **Alma** 7:14. Se till att ni inte döps ovärdigt, **Morm.** 9:29. Lär föräldrar att de måste omvända sig och bli döpta och ödmjuka sig, **Moro.** 8:10.

Fordringarna på dem som önskar bli döpta framställs, **L&F** 20:37. Barn ska döpas till sina synders förlåtelse vid åtta års ålder, **L&F** 68:25, 27.

Förbund som sluts genom dopet: Ni har ingått förbund med honom att ni ska tjäna honom och hålla hans bud, **Mosiah** 18:8–10, 13.

De som omvänder sig, tar på sig Kristi namn och tjänar honom ska tas emot genom dopet, **L&F** 20:37.

Dop för de döda: Vad uppnår annars de som döper sig för de dödas skull, **1 Kor.** 15:29.

Dop för de döda utförs till syndernas förlåtelse, **L&F** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Små barn ska inte döpas: Det är ett hån inför Gud att döpa små barn, **Moro.** 8:4–23.

Barn ska döpas när de är åtta år gamla, **L&F** 68:27. Alla barn som dör före ansvarighetsåldern blir frälsta i det celestialet riket, **L&F** 137:10.

Dricka, drucken. Se Visdomsordet

Dröm. Se även Uppenbarelse

Ett sätt för Gud att uppenbara sin vilja för män och kvinnor på jorden. Alla drömmar är emellertid inte uppenbarelser. Inspirerade drömmar kommer till följd av tro.

Då hade han en dröm. Han såg en stege rest på jorden, **1 Mos.** 28:12. Josef hade en dröm, **1 Mos.** 37:5. Herren talar med honom i en dröm, **4 Mos.** 12:6. Nebukadnessar hade drömmar, **Dan.** 2:1–3. Gamla män ska ha drömmar, **Joel** 2:28 (**Apg.** 2:17).

Herrens ängel uppenbarade sig för honom i en dröm, **Matt.** 1:20 (**Matt.** 2:19).

Lehi skrev mycket som han hade sett i drömmar, **1 Ne.** 1:16. Lehi drömde en dröm, **1 Ne.** 8.

Duvans tecken. Se även Helige Anden, den

Ett förutbestämt tecken genom vilket Johannes Döparen skulle känna igen Messias (**Joh.** 1:32–34). Joseph Smith undervisade om att duvans tecken instiftades innan världen skapades som vittne om den Helige Anden. Därför kan djävulen inte komma i en duvas tecken.

Guds Ande sänkte sig ner som en duva, **Matt.** 3:16.

Sedan Jesus blivit döpt, kom den Hel-

Dygd

ige Anden ner i form av en duva, **1 Ne.** 11:27.

Jag, Johannes, bär vittnesbörd och se, himlarna öppnades och den Helige Anden sänkte sig över honom i form av en duva, **L&F** 93:15.

Dygd. *Se även* Kyskhet; Redbarhet

Redbarhet och moralisk ypperlighet (Fil. 4:8) eller sexuell renhet (Moro. 9:9).

Du är en ärbär kvinna, **Rut** 3:11. Den som har oskyldiga händer och rent hjärta får träda in i Herrens helgedom, **Ps.** 24:3–4. En god hustru är värd mer än pärlor, **Ords.** 31:10–31.

Gör därför allt ni kan för att i er tro visa dygd, **2 Petr.** 1:5 (L&F 4:6).

Pryd ständigt dina tankar med dygd, **L&F** 121:45.

Vi tror på att vara dygdiga, **TA** 1:13 (Fil. 4:8).

Dyrka. *Se* Tillbe, tillbedjan**Döda.** *Se* Dödsstraff; Mord**Döda, frälsning för.** *Se* Frälsning för de döda**Döda havet**

Det salta havet i södra änden av Jordandalen. Det kallades också Salthavet. Dess yta ligger omkring 400 meter under Medelhavets nivå. Städerna Sodom, Gomorra och Soar eller Bela låg nära dess stränder (1 Mos. 14:2–3).

Som uppfyllelse av en profetia och som ett av tecknen på Frälsarens andra ankomst kommer Döda havets vatten att göras friskt och liv kommer att blomstra där (Hes. 47:8–9).

Döden, den andliga. *Se även* Adams och Evas fall; Djävulen; Frälsning; Fördöma, fördömelser; Förtappelsens söner; Helvetet

Skilsmässa från Gud och hans påverkan. Att dö från de ting som tillhör rättfärdigheten. Lucifer och en tredjedel av himlens härskaror led den andliga döden då de kastades ner från himlen (L&F 29:36–37).

Den andliga döden fördes in i världen genom Adams fall (Mose 6:48). De dödliga med onda tankar, ord och gärningar är andligt döda medan de fortfarande lever på jorden (1 Tim. 5:6). Genom Jesu Kristi försoning och genom lydning mot evangeliets principer och förrättningar kan män och kvinnor bli rena från synden och övervinna den andliga döden.

Andlig död kan också följa på den jordiska kroppens död. Såväl uppståndna varelser som djävulen och hans änglar kommer att dömas. De som medvetet gjort uppror mot evangeliets ljus och sanning kommer att lida den andliga döden. Denna död kallas ofta den andra döden (Alma 12:16; Hel. 14:16–19; L&F 76:36–38).

De onda ska utrotas, **Ps.** 37:9.

Köttets sinne är död, **Rom.** 8:6 (2 Ne. 9:39). Skadliga begär störtar människor i fördärv och undergång, **1 Tim.** 6:9. Synden föder död, **Jak.** 1:15. Den som segrar ska inte skadas av den andra döden, **Upp.** 2:11. Över dem har den andra döden inte någon makt, **Upp.** 20:6, 12–14. De ogudaktiga ska få sin del i sjön som brinner av eld och svavel. Detta är den andra döden, **Upp.** 21:8 (L&F 63:17–18).

Människorna är fria att välja frihet och evigt liv eller fångenskap och död, **2 Ne.** 2:27 (2 Ne. 10:23; Alma 29:5; Hel. 14:30–31). Gud har berett en väg för vår flykt från död och helvete, **2 Ne.** 9:10. Lös gör er från helvetets kval så att ni inte behöver lida den andra döden, **Jakob** 3:11. Den naturliga människan är fiende till Gud, **Mosiah** 3:19. Må Herren bevilja er omvändelse så att ni inte må lida den andra döden, **Alma** 13:30. Alma var omsluten av dödens eviga kedjor, **Alma** 36:18. De ogudaktiga dör i fråga om det som hör rättfärdigheten till, **Alma** 40:26 (Alma 12:16). Fallet utsatte hela människosläktet för en andlig död, **Alma** 42:9 (Hel. 14:16–18).

När Adam föll blev han andligen död, **L&F** 29:40–41, 44.

Döden, den andra. *Se* Döden, den andliga

Döden, den fysiska. *Se även* Adams och Evas fall; Dödlig, dödligheten; Frälsning; Uppståndelse

Skilsmässan mellan kropp och ande. Fallet införde dödlighet och död på jorden (2 Ne. 2:22; Mose 6:48). Jesu Kristi försoning besegrade döden så att alla kommer att uppstå (1 Kor. 15:21–23). Uppståndelsen är en gåva som ges fritt till alla oavsett om de har gjort gott eller ont i detta liv (Alma 11:42–44). En person upplever den fysiska döden bara en gång, för när vi väl har uppstått kan våra kroppar inte längre dö (Alma 11:45).

Allt levande förgås och människorna vänder åter till stoft, **Job** 34:15. Dyrbar i Herrens ögon är hans frommas död, **Ps.** 116:15. Stoftet vänder åter till jorden och anden vänder åter till Gud, **Pred.** 12:7.

Döden kom genom en människa, **1 Kor.** 15:21. Frälsaren har nycklarna till döden och helvetet, **Upp.** 1:18. Döden ska inte finnas mer, och ingen sorg, **Upp.** 21:4.

Döden har kommit till alla människor, **2 Ne.** 9:6, 11 (Alma 12:24). De såg inte på döden med fruktan, **Alma** 27:28. Alma förklarade själens tillstånd mellan döden och uppståndelsen, **Alma** 40:11.

De som dör i mig ska inte smaka döden, **L&F** 42:46. De som inte är bestämda till att dö, ska bli helade, **L&F** 42:48. Jag ska pröva er i allt, ända intill döden, **L&F** 98:14.

Till stoft ska du återvända, **Mose** 4:25. Adam föll, och genom hans fall kom döden, **Mose** 6:48.

Dödlig, dödligheten. *Se även* Adams och Evas fall; Döden, den fysiska; Kropp; Världen

Perioden från födelsen till den fysiska döden. Kallas ibland det andra tillståndet.

Den dag du åter av det ska du döden dö, **1 Mos.** 2:16–17 (Mose 3:16–17). Vid

döden återvänder anden till Gud och kroppen till jorden, **Pred.** 12:7 (1 Mos. 3:19; Mose 4:25).

Synden ska inte regera i er dödliga kropp, **Rom.** 6:12. Detta dödliga kläs i odödlighet, **1 Kor.** 15:53 (Enos 1:27; Mosiah 16:10; Morm. 6:21).

Människans tillstånd blev ett prövotillstånd, **2 Ne.** 2:21 (Alma 12:24; 42:10). Adam föll för att människorna skulle kunna bli till, **2 Ne.** 2:25. Ser ni framåt och ser denna dödliga kropp uppstånden i odödlighet, **Alma** 5:15. Detta liv är tiden för människorna att bereda sig att möta Gud, **Alma** 34:32.

Frukta därför inte ens döden, för i den här världen är er glädje inte fullkomlig, **L&F** 101:36.

De som håller sitt andra tillstånd ska tilldelas härlighet, **Ab.** 3:26.

Dödsriket. *Se* Helvetet

Dödsstraff. *Se även* Mord

Straff som innebär att den som dömts för brott mister livet. Tillämpas speciellt när det gäller mord.

Den som spiller människoblod, hans blod ska utgjutas av människor, **1 Mos.** 9:6 (JSÖ, 1 Mos. 9:12–13). En mördare ska straffas med döden, **4 Mos.** 35:16.

Mördaren som dödar med berätt mod ska dö, **2 Ne.** 9:35. Du döms till döden enligt lagen, **Alma** 1:13–14. Den som mördade straffades med döden, **Alma** 1:18. Lagen kräver dens liv som har mördat, **Alma** 34:12.

Den som dödar ska dö, **L&F** 42:19.

Döparen. *Se* Johannes Döparen

Ed. *Se även* Förbund; Prästadömet ed och förbund

Som ordet används i skrifterna avses vanligen heliga förbund eller löften. Emellertid kan också ogudaktiga personer, inklusive Satan och hans änglar, använda eder för att uppnå sina onda syften. På Gamla testamentets tid var eder något acceptabelt, men Kristus lärde

Eden

att människor inte skulle svära, varken vid Guds namn eller vid någon av hans skapelser (Matt. 5:33–37).

Jag ska hålla den ed som jag gett Abraham, **1 Mos.** 26:3. Om en man svär en ed med en bestämd förpliktelse, får han inte bryta sitt ord, **4 Mos.** 30:2. De avlade en ed och svor att de skulle vandra efter Guds lag, **Neh.** 10:29.

Du ska hålla din ed inför Herren, **Matt.** 5:33 (Pred. 5:4–5; 3 Ne. 12:33). Gud svor att de rättfärdiga skulle fräslas, **Hebr.** 6:13–18.

När Zoram avlagt en ed upphörde vår fruktan, **1 Ne.** 4:37. Ammons folk hade med en ed svurit att de aldrig skulle utgjuta blod, **Alma** 53:11. De odugaktiga nephiterna ingick hemliga eder och förbund med Satan, **Hel.** 6:21–30.

Människorna får evigt liv genom prästadömet ed och förbund, **L&F** 84:33–42. Alla förbund, fördrag, förpliktelser och eder som inte beseglas med löftets Helige Ande upphör när människan dör, **L&F** 132:7.

Eden. *Se även* Adam; Eva

Våra första föräldrars, Adams och Evas, hem (1 Mos. 2:8–3:24; 4:16; 2 Ne. 2:19–25; Mose 3–4; Abr. 5), utformad som en trädgård, österut i Eden. Adam och Eva drevs ut från Eden efter att ha ätit av den förbjudna frukten och blivit dödliga (Mose 4:29). Nutida uppenbarelse bekräftar Bibelns berättelse om Edens lustgård. Där ges också den viktiga informationen att lustgården var belägen på det som nu är den nordamerikanska kontinenten.

Efesierbrevet. *Se även* Paulus; Paulus brev

I Nya testamentet ett brev skrivet av aposteln Paulus till de heliga i Efesos. Brevet har stor betydelse eftersom det innehåller Paulus lärdomar om Kristi kyrka.

Kapitel 1 innehåller den sedvanliga hälsningen. Kapitel 2–3 förklarar den förvandling som sker med människor när de blir medlemmar i kyrkan – de blir

medborgare tillsammans med de heliga, med hedningar och judar förenade i en kyrka. Kapitel 4–6 förklarar apostlarnas och profeternas roller, behovet av enighet och behovet av att sätta på sig hela Guds vapenrustning.

Efraim. *Se även* Israel; Josef, Jakobs son; Manasse; Mormons bok

I Gamla testamentet Josefs och Asenats andre son (1 Mos. 41:50–52; 46:20). Trots att det bröt mot sedvänjan fick Efraim förstfödsrätten i stället för Manasse, som var den äldre sonen (1 Mos. 48:17–20). Efraim blev stamfader till Efraims stam.

Efraims stam: Efraim gavs förstfödsrätten i Israel (1 Krön. 5:1–2; Jer. 31:9). I de sista dagarna är det deras förmån och ansvar att bära prästadömet, föra det återställda evangeliets budskap till världen och uppressa ett baner för att samla in det skingrade Israel (Jes. 11:12–13; 2 Ne. 21:12–13). Efraims barn ska med härlighet kröna dem som återvänder från nordanländerna i de sista dagarna (L&F 133:26–34).

Efraims eller Josefs stav: En uppteckning om en grupp ur Efraims stam som leddes från Jerusalem till Amerika omkring 600 f.Kr. Denna grupps uppteckning kallas Efraims eller Josefs stav, eller Mormons bok. Den och Juda stav (Bibeln) utgör ett enat vittnesbörd om Herren Jesus Kristus, hans uppståndelse och hans gudomliga verk bland dessa två delar av Israels hus.

En gren av Efraim ska brytas av och ska skriva ännu ett testamente om Kristus, **JSÖ**, **1 Mos.** 50:24–26, 30–31. Juda stav och Josef stav ska bli ett, **Hes.** 37:15–19.

Det som skrivits av Juda och av Josef ska växa samman, **2 Ne.** 3:12. Herren talar till många nationer, **2 Ne.** 29.

Nycklarna till Efraims stavs uppteckning anförtröddes åt Moroni, **L&F** 27:5.

Efraims stav. *Se* Efraim – Efraims eller Josefs stav

Egypten

Ett land i Afrikas nordöstra hörn. Större delen av Egypten är ofruktbart och öde. De flesta invånarna bor i Nildalen, som är nästan 90 mil lång.

Det forna Egypten var rikt och blomstrande. Stora offentliga inrättningar byggdes, däribland bevattningskanaler, starkt befästa städer samt kungliga monument, särskilt pyramidgravar och tempel, vilka fortfarande räknas bland världens underverk. Under en tid var det egyptiska styrelsesättet en efterbildning av prästadömet patriarkaliska ordning (Abr. 1:21–27).

Abraham och Josef leddes till Egypten för att rädda sina familjer från hungersnöd, **1 Mos.** 12:10 (1 Mos. 37:28). Josef såldes till Egypten, **1 Mos.** 45:4–5 (1 Ne. 5:14–15). Jakob leddes till Egypten, **1 Mos.** 46:1–7. Mose ledde Israels barn ut ur Egypten, **2 Mos.** 3:7–10; 13:14 (Hebr. 11:27; 1 Ne. 17:40; Mose 1:25–26). Egypten symboliserade ondskan, **Hes.** 29:14–15 (Hos. 9:3–7; Abr. 1:6, 8, 11–12, 23).

En ängel sa till Josef att fly med Maria och Jesus till Egypten, **Matt.** 2:13 (Hos. 11:1).

Egyptus

Namnet på såväl hustrun som en dotter till Ham, Noas son. På kaldeiska betyder namnet "Egypten", eller "det som är förbjudet" (Abr. 1:23–25).

Eld. *Se även* Dop, döpa; Helige Anden, den; Helvetet; Jordan – Jordens rening

En symbol för rensning, rening eller heliggörande. Eld kan också symbolisera Guds närvaro.

Din Gud är en förtärande eld, **5 Mos.** 4:24. Herren gör eldslågor till sina tjänare, **Ps.** 104:4. Från Herren Sebaot ska straffet komma med flammor av förtärande eld, **Jes.** 29:6 (2 Ne. 27:2). Herren ska komma med eld, **Jes.** 66:15. Han är som guldsmedens eld, **Mal.** 3:2 (3 Ne. 24:2; L&F 128:24).

Han ska döpa er i den Helige Anden och eld, **Matt.** 3:11 (Luk. 3:16).

De rättfärdiga ska bli räddade genom eld, **1 Ne.** 22:17. De ogudaktiga kommer att förgöras genom eld, **2 Ne.** 30:10. Nephi förklarade hur vi får del av dopet i eld och den Helige Anden, **2 Ne.** 31:13–14 (3 Ne. 9:20; 12:1; 19:13; Eth. 12:14; L&F 33:11).

Du ska förkunna syndernas förlåtelse genom dop och genom eld, **L&F** 19:31. Den stora och avskryvda kyrkan ska nedstörtas genom förtärande eld, **L&F** 29:21. Jordan ska förgås som genom eld, **L&F** 43:32. Herrens närvaro ska vara som den renande elden, **L&F** 133:41.

Adam döptes med eld och den Helige Anden, **Mose** 6:66.

Eli. *Se även* Samuel, gammaltestamentlig profet

Högpräst och domare i Gamla testamentet när Herren kallade Samuel till profet (1 Sam. 3). Herren tillrättvisade honom för att han tolererade sina söners ogudaktighet (1 Sam. 2:22–36; 3:13).

Elia. *Se även* Besegla, besegling; Elias (Elia); Frälsning

En gammaltestamentlig profet som återvände i de sista dagarna för att ge beseglingsmaktens nycklar till Joseph Smith och Oliver Cowdery. På sin egen tid verkade Elia i Israels norra rike (1 Kung. 17–22; 2 Kung. 1–2). Han hade stor tro på Herren och är omskriven för många underverk. På hans begäran hejdade Gud regnet i tre och ett halvt år. Han uppväckte en pojke från de döda och nedkallade eld från himlen (1 Kung. 17–18). Det judiska folket väntar fortfarande på att Elia ska återvända, såsom Malaki profeterade att han skulle göra (Mal. 4:5). Han är inbjuden som gäst till judarnas påskmåltider, där en öppen dörr och en ledig plats alltid väntar på honom.

Profeten Joseph Smith sa att Elia innehade melkisedeska prästadömet beseglingsmakt och var den siste profeten som gjorde detta intill Jesu tid. Han visade sig

Elias (Elia)

på förklaringsberget tillsammans med Mose och gav nycklar till Petrus, Jakob och Johannes (Matt. 17:3). Han visade sig igen med Mose och andra den 3 april 1836 i templet i Kirtland, Ohio, och gav samma nycklar till Joseph Smith och Oliver Cowdery (L&F 110:13–16). Allt detta skedde som förberedelse till Herrns andra ankomst, som Malaki talar om i Malaki 4:5–6.

Elias makt är prästadömet's beseglingsmakt genom vilken det som binds eller löses på jorden binds eller löses i himlen (L&F 128:8–18). Herrens utvalda tjänare på jorden i dag innehar denna beseglingsmakt och utför evangeliets frälsande förrättningar för både levande och döda (L&F 128:8).

Förseglade himlarna och fick mat av korpar, **1 Kung.** 17:1–7. Befallde att änkans mjölkruka och oljekanna inte skulle sina, **1 Kung.** 17:8–16. Uppväckte änkans son från döden, **1 Kung.** 17:17–24. Besegrade Baals präster, **1 Kung.** 18:21–39. Den svaga susningen talade till honom, **1 Kung.** 19:11–12. For upp till himlen i en vagn av eld, **2 Kung.** 2:11. Malaki profeterade om hans återkomst i de sista dagarna, **Mal.** 4:5–6 (3 Ne. 25:5).

Visade sig i templet i Kirtland, Ohio, 1836, **L&F** 110:13–16.

Elias (Elia). *Se även* Elia

Namnet eller titeln *Elias* eller *Elia* används på flera olika sätt i skrifterna:

Elias: I vissa biblar den nytestamentliga (grekiska) formen av Elia (hebreiska), t.ex. i Matt. 17:3–4, Luk. 4:25–26, och Jak. 5:17. I dessa fall avser namnet Elias den forntida profeten Elia, vars verksamhet beskrivs i 1 och 2 Kungaboken.

Förelöpare: Elias är också titeln på den som är en förelöpare. Så till exempel var Johannes Döparen en Elias eftersom han sänts för att bereda vägen för Jesus (Matt. 17:12–13).

Återställare: Titeln Elias har också tillämpats på andra som haft speciella uppdrag, såsom Johannes Uppenbararen

(L&F 77:14) och Gabriel (Luk. 1:11–20; L&F 27:6–7; 110:12).

En man under Abrahams tidsutdelning: En profet som hette Esaias eller Elias och som tydligen levde under Abrahams dagar (L&F 84:11–13; 110:12).

Elisha

En gammaltestamentlig profet i Israels norra rike och en betrodd rådgivare till flera av det landets kungar.

Elisha var en mild och vänlig man, utan det brinnande nit som utmärkte hans läromästare Elia. Hans märkliga underverk (2 Kung. 2–5; 8) vittnar om att han verkligen fick Elias makt då han efterträdde honom som profet (2 Kung. 2:9–12). Så till exempel botade han vattnet i en bitter källa, delade floden Jordans vatten, fick en änkas olja att förökas, uppväckte en pojke från de döda, botade en man från spetälska, fick en järnyxa att flyta och slog arameerna med blindhet (2 Kung. 2–6). Hans verksamhetstid varade i mer än femtio år under Jorams, Jehus, Joahas och Joash regeringstid.

Han tog upp Elias mantel, **2 Kung.** 2:13. Förökade änkans olja, **2 Kung.** 4:1–7. Uppväckte den sunemitiska kvinnans son från de döda, **2 Kung.** 4:18–37. Botade arameen Naaman, **2 Kung.** 5:1–14. Förblindade de arameiska soldaterna, och hans tjänares ögon öppnades, **2 Kung.** 6:8–23.

Elisabet. *Se även* Johannes Döparen

I Nya testamentet Sakarias hustru, Johannes Döparens mor, och en släkting till Maria (Luk. 1:5–60).

Elohim. *Se* Fader i himlen; Gud, gudomen**Emmanuel.** *Se* Immanuel**Enfödde.** *Se även* Född; Jesus Kristus

Ett annat namn på Jesus Kristus. Han är Faderns enfödde Son (Luk. 1:26–35; Joh. 1:14; 3:16; 1 Ne. 11:18–20; 2 Ne. 25:12; Alma 7:10; 12:33; Mose 7:62).

Enighet. *Se även* Gud, gudomen

Att bli ett i tanke, önskan och avsikt, först med vår Fader i himlen och Jesus Kristus, och sedan med andra heliga.

Hur gott och ljuvligt det är när bröder bor enigt tillsammans, **Ps.** 133:1.

Jag och Fadern är ett, **Joh.** 10:30 (L&F 50:43). Jesus bad att alla skulle bli ett så som han och hans Fader är ett, **Joh.** 17:11–23 (3 Ne. 19:23). Jag uppmanar er att inte låta splittring finnas bland er, utan stå enade, **1 Kor.** 1:10.

Var beslutsamma, av ett sinne och ett hjärta, förenade i allt, **2 Ne.** 1:21. De heliga ska ha sina hjärtan förenade i enighet, **Mosiah** 18:21. Jesus bad om enighet bland de nephitiska lärjungarna, **3 Ne.** 19:23. Lärjungarna var förenade i mäktig bön och fasta, **3 Ne.** 27:1.

Fadern, Sonen och den Helige Anden är ett, **L&F** 20:27–28 (L&F 35:2; 50:43). Det är din plikt att förena dig med den sanna kyrkan, **L&F** 23:7. Vad ni än ber om i tro, förenade i bön, det ska ni få, **L&F** 29:6. Om ni inte är ett är ni inte mina, **L&F** 38:27.

Herren kallade sitt folk Sion, eftersom de var av ett hjärta och ett sinne, **Mose** 7:18.

Enok (Henok). *Se även* Sion

En profet som ledde folket i staden Sion. Det talas om honom i både Gamla testamentet och Den kostbara pärlan. Han var den sjunde patriarken efter Adam. Han var son till Jeri och far till Metushela (1 Mos. 5:18–24; Luk. 3:37).

Enok var en stor man och hade större betydelse än det kortfattade omnämnandet i Bibeln antyder. I Bibeln nämns att han togs bort (Hebr. 11:5) men där ges inga detaljer om hans verksamhet. Judas 1:14 innehåller ett citat ur en profetia han uttalat. Nutida uppenbarelser förklarar mycket mer om Enok, särskilt om hans predikningar, hans stad som kallades Sion, hans syner och hans profetior (L&F 107:48–57; Mose 6–7). Sion togs upp till himlen tack vare den rättfärdighet som rådde där (Mose 7:69).

Gud uppenbarade sig för Enok, **Mose** 6:26–37. Enok undervisade om evangeliet, **Mose** 6:37–68. Enok undervisade folket och upprättade Sion, **Mose** 7:1–21. Enok såg allt, ända till världens ände, **Mose** 7:23–68.

Enos, Jakobs son

En nephitisk profet som förde uppteckningar i Mormons bok och som bad om och fick förlåtelse för sina synder genom sin tro på Kristus (Enos 1:1–8). Herren slöt förbund med Enos att föra Mormons bok till lamaniterna (Enos 1:15–17).

Enos bok: En bok i Mormons bok som berättar om Enos bön till Herren om förlåtelse för sig själv, för sitt folk och för andra. Herren lovade honom att Mormons bok skulle bevaras och göras tillgänglig för lamaniterna i framtiden. Boken innehåller endast ett kapitel, men berättar på ett mäktigt sätt om en man som sökte Gud i bön, lydde Guds bud och före sin död gladdes i sin kunskap om Återlösaren.

Esaias

En äldre form av namnet Jesaja (se Luk. 4:17 i äldre bibelöversättningar). Esaias var också en profet som levde på Abrahams tid (L&F 76:100; 84:13).

Esau. *Se även* Isak; Jakob, Isaks son

I Gamla testamentet Isaks och Rebeckas äldre son och Jakobs tvillingbror. De två bröderna var rivaler från födseln (1 Mos. 25:19–26). Esaus ättlingar, edomiterna, och Jakobs ättlingar, israeliterna, blev rivaliserande nationer (1 Mos. 25:23).

Esau sålde sin förstfödselrätt till Jakob, **1 Mos.** 25:33 (Hebr. 12:16–17). Esau tog sig hetitiska hustrur till sina föräldrars sorg, **1 Mos.** 26:34–35. Jakob och Esau försonades, **1 Mos.** 33.

Esra

En präst och skriftlärare i Gamla testamentet som förde några av judarna tillbaka till Jerusalem från den babyloniska

Ester

fångenskapen (Esra 7-10; Neh. 8; 12). 458 f.Kr. fick han tillstånd från Artashasta, kung av Persien, att till Jerusalem föra alla de judiska landsflyktiga som så önskade (Esra 7:12-26).

Före Esras tid hade prästerna nästan total kontroll över all läsning av den samling heliga skrifter som kallades "lagen". Esra hjälpte till att göra skrifterna tillgängliga för alla judar. Läsningen av "lagens bok" blev så småningom centrum i den judiska nationens liv. Esras kanske främsta undervisning kom genom hans eget föredöme i att bereda hjärtat till att söka Herrens lag, att lyda den och att undervisa andra om den (Esra 7:10).

Esras bok: Kapitel 1-6 beskriver händelser som inträffade från sextio till åttio år innan Esra anlände till Jerusalem - Koreshs dekret 537 f.Kr. och judarnas återkomst under Serubbabel. Kapitel 7-10 visar hur Esra for till Jerusalem. Han fastade och bad tillsammans med sitt sällskap om beskydd. I Jerusalem fann de många judar som kommit till Jerusalem tidigare under Serubbabel och gift sig med kvinnor utanför förbundet och sålunda orenat sig. Esra bad för dem och ålade dem genom förbund att skilja sig från dessa hustrur. Esras senare historia återfinns i Nehemjas bok.

Ester

En kvinna med stor tro och huvudpersonen i Esters bok.

Esters bok: En bok i Gamla testamentet som innehåller berättelsen om drottning Esters stora mod då hon räddade sitt folk från undergång.

Kapitel 1-2 berättar om hur Ester, en judisk kvinna som adopterats av en jude som hette Mordokaj, utvaldes till att bli drottning över Persien på grund av sin skönhet. Kapitel 3 förklarar hur Haman, en högt uppsatt man vid kungens hov, hatade Mordokaj och lyckades utverka ett dekret att alla judar skulle dödas. Kapitel 4-10 berättar om hur Ester, med fara för sitt eget liv, avslöjar sin nation-

alitet för kungen och lyckas få dekretet upphävt.

Ether. *Se även* Jarediter

Den siste Jareditiska profeten i Mormons bok (Eth. 12:1-2).

Ethers bok: En bok i Mormons bok som innehåller delar av Jarediternas uppteckningar. Jarediterna var en folkgrupp som levde på det västra halvklotet många århundraden före Lehis folk. Ethers bok är tagen ur tjugofyra plåtar som återfanns av Limhis folk (Mosiah 8:8-9).

Kapitel 1-2 berättar om hur Jarediterna lämnade sitt hem vid tiden för Babels torn och påbörjade resan till det som nu kallas den amerikanska kontinenten. Kapitel 3-6 förklarar hur Jareds bror såg Frälsaren innan denne fötts till jorden och att Jarediterna färdades i åtta båtar. Kapitel 7-11 fortsätter berättelsen om den ogudaktighet som dominerade en stor del av Jarediternas historia. Moroni, som redigerade Ethers uppteckning, skrev i kapitel 12-13 om under som skedde genom tro och om Kristus och ett nytt Jerusalem som skulle komma. Kapitel 14-15 berättar om hur Jarediterna blev en mäktig nation men gick under genom inbördeskrig till följd av ogudaktighet.

Ett, vara. *Se* Enighet; Gud, gudomen**Eva.** *Se även* Adam; Adams och Evas fall; Eden

Den första kvinna som levde på den här jorden (1 Mos. 2:21-25; 3:20). Hon var Adams hustru. På hebreiska betyder namnet "liv". Hon fick det namnet eftersom hon var "moder till alla levande" (Mose 4:26). Hon och Adam, den första mannen, kommer att få del av evig livlighet tack vare det de gjorde för att möjliggöra hela människosläktets utveckling.

Eva blev frestad och åt av den förbjudna frukten, **1 Mos.** 3 (2 Ne. 2:15-20; Mose 4).

President Joseph F. Smith såg Eva i sin syn om andevärlden, **L&F** 138:39.

Eva förstod fallets nödvändighet och återlösningens glädje, **Mose** 5:11-12.

Evangelierna. *Se även* Johannes, Sebedeus son; Lukas; Markus; Matteus

De fyra uppteckningar eller vittnesbörd om Jesu jordeliv och händelser i samband med hans verksamhet som utgör Nya testamentets fyra första böcker. De är skrivna av Matteus, Markus, Lukas och Johannes och är nedtecknade vittnesbörd om Kristi liv. Boken 3 Nephi i Mormons bok liknar på många sätt dessa fyra evangelier i Nya testamentet.

Nya testamentets böcker skrevs ursprungligen på grekiska. Det grekiska ordet *evangelium* betyder "glädjebudskap". Glädjebudskapet är att Jesus Kristus utfört en försoning som kommer att återlösa alla människor från döden och belöna var och en efter hans eller hennes gärningar (Joh. 3:16; Rom. 5:10–11; 2 Ne. 9:26; Alma 34:9; L&F 76:69).

Se även Evangeliernas samstämmighet i tillägget.

Evangeliet. *Se även* Kristi lära; Tidsutdelning; Återlösningsplanen

Guds frälsningsplan, möjliggjord genom Jesu Kristi försoning. Evangeliet innefattar de eviga sanningar eller lagar, förbund och förrättningar som behövs för att människorna ska kunna komma tillbaka till Guds närhet. Gud återställde evangeliets fullhet till jorden på 1800-talet genom profeten Joseph Smith.

Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet, **Mark.** 16:15.

De tydliga och dyrbara delarna av Lammets evangelium har hållits tillbaka, **1 Ne.** 13:32. Detta är mitt evangelium, **3 Ne.** 27:13–21 (L&F 39:6).

Mormons bok innehåller evangeliets fullhet, **L&F** 20:8–9 (L&F 42:12). Detta är evangeliet, **L&F** 76:40–43. Melkisedeska prästadömet förvaltar evangeliet, **L&F** 84:19. Var och en kommer att höra evangeliet i dess fullhet på sitt eget tungomål, **L&F** 90:11. Sonen predikade evangeliet för de dödas andar, **L&F** 138:18–21, 28–37.

Evangeliet predikades från begynnelsen, **Mose** 5:58. Evangeliets första principer och förrättningar beskrivs, **TA** 1:4.

Evangeliets första principer. *Se* Dop, döpa; Helige Anden, den; Omvända sig, omvändelse; Tro

Evangeliets återställelse. *Se även* Avfall; Evangeliet; Smith, Joseph, den yngre; Tidsutdelning

Då Gud låter återställa sitt evangeliums sanningar och förordningar bland människor på jorden. Jesu Kristi evangelium gick förlorat på jorden genom det avfall som ägde rum efter Kristi apostlars jordiska verksamhet. Detta avfall nödvändiggjorde evangeliets återställelse. Genom syner, änglars betjäning och uppenbarelser till människor på jorden återställde Gud evangeliet. Återställelsen inleddes av profeten Joseph Smith (JS–H 1; L&F 128:20–21) och har fortsatt fram till vår tid genom Herrens levande profeters verksamhet.

Herrens hus ska stå fast grundat bland bergen, **Jes.** 2:2 (Mika 4:2; 2 Ne. 12:2). Gud ska göra underbara och förunderliga ting, **Jes.** 29:14 (2 Ne. 25:17–18; L&F 4:1). Gud ska upprätta ett rike som aldrig i evighet ska gå under, **Dan.** 2:44.

Elia ska komma och återupprätta allt, **Matt.** 17:11 (Mark. 9:12; L&F 77:14). De tider kommer då allt återupprättas, **Apq.** 3:21 (L&F 27:6). När tiden är inne ska Gud sammanfatta allt, **Ef.** 1:10. Jag såg en annan ängel som hade ett evigt evangelium att förkunna, **Upp.** 14:6.

Evangeliet ska i sin fullhet komma till icke-judarna, **1 Ne.** 15:13–18. Judarna ska återställas till den sanna kyrkan, **2 Ne.** 9:2. I de sista dagarna ska sanningen komma, **3 Ne.** 16:7.

Jag förlänar er Arons prästadöme, **L&F** 13 (JS–H 1:69). Jag har överlämnat rikets nycklar för de sista dagarna, **L&F** 27:6, 13–14 (L&F 128:19–21). För att samla Israels stammar och återställa allt, **L&F** 77:9. Denna tidsutdelnings nycklar har överlämnats, **L&F** 110:16

Evangelist

(L&F 65:2). Prästadömet har överlämnats i tidernas fullbordans utdelning, **L&F** 112:30.

Jag såg två personer, **JS-H** 1:17. Jag ska uppenbara prästadömet för er genom Elias hand, **JS-H** 1:38 (Mal. 4:5-6).

Evangelist. *Se även* Patriark, patriarkalisk; Patriarkaliska välsignelser

En som bär fram eller förkunnar Jesu Kristi evangeliums glada budskap. Joseph Smith lärde att en evangelist var en patriark. Patriarker kallas och ordineras under ledning av de tolv apostlarna för att ge särskilda välsignelser som kallas patriarkaliska välsignelser.

Herren gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister, **Ef.** 4:11. Utför en evangelists gärning, **2 Tim.** 4:5.

Vi tror på apostlar, profeter, herdar, lärare, evangelister, **TA** 1:6.

Evig fader. *Se* Fader i himlen; Gud, gudomen

Eviga förbund. *Se* Förbund; Nya och eviga förbundet, det

Evigt liv. *Se även* Celestial härlighet; Försona, försoning; Krona; Liv; Upphöjelse

Att leva för evigt som familjer i Guds närhet (L&F 132:19-20, 24, 55). Evigt liv är Guds största gåva till människan.

Du har det eviga livets ord, **Joh.** 6:68. Detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus, **Joh.** 17:3 (L&F 132:24). Kämpa trons goda kamp, grip det eviga livet, **1 Tim.** 6:12.

Människorna är fria att välja frihet och evigt liv, **2 Ne.** 2:27 (Hel. 14:31). Att vara andligt sinnad är evigt liv, **2 Ne.** 9:39. Då är ni på den smala stig som leder till evigt liv, **2 Ne.** 31:17-20. Att tro på Kristus och hålla ut intill änden är evigt liv, **2 Ne.** 33:4 (3 Ne. 15:9).

Den som har evigt liv är rik, **L&F** 6:7 (L&F 11:7). Evigt liv är den största av

alla Guds gåvor, **L&F** 14:7 (Rom. 6:23). De rättfärdiga ska få frid i det här livet och evigt liv i den kommande världen, **L&F** 59:23. De som håller ut intill änden ska få det eviga livets krona, **L&F** 66:12 (L&F 75:5). Alla som dör utan evangeliet, som skulle ha tagit emot det om de levat, är arvingar till det celestialet, **L&F** 137:7-9.

Guds verk och härlighet är att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan, **Mose** 1:39. Gud ger det eviga livet till de lydiga, **Mose** 5:11.

Exodus. *Se* 2 Moseboken (Exodus)

Fader i himlen. *Se även* Gud, gudomen

Fadern till hela människosläktets andar (Ps. 82:6; Matt. 5:48; Joh. 10:34; Rom. 8:16-17; Gal. 4:7; 1 Joh. 3:2). Jesus är hans enfödde Son i köttet. Människan är befalld att lyda och vörda Fadern och be till honom i Jesu namn.

Om ni förlåter människor, ska er himmelske Fader också förlåta er, **Matt.** 6:14 (Matt. 18:35; 3 Ne. 13:14). Er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta, **Matt.** 6:26-33 (3 Ne. 13:26-33). Hur mycket mer ska då inte er Far i himlen ge den Helige Anden åt dem som ber honom, **Luk.** 11:11-13. Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Far, **Ef.** 1:3.

Ni står i evig skuld till er himmelske Fader, **Mosiah** 2:34. Kristus förhärligade Faderns namn, **Eth.** 12:8.

De heliga bör vittna om sina förföljelser innan Fadern kommer fram ur sitt gömställe, **L&F** 123:1-3, 6.

Vi upplevde stora och härliga välsignelser från vår himmelske Fader, **JS-H** 1:73.

Fader vår. *Se* Herrens bön

Familjen. *Se även* Barn; Far, jordisk; Mor, moder; Äktenskap, gifta sig

Som framgår av skrifterna består en familj av man och hustru, barn och ibland andra släktingar som bor under samma

tak eller under ett och samma familjeöverhuvud. En familj kan också vara en ensamstående förälder med barn, en man och hustru utan barn eller till och med en ensamstående som lever ensam.

Allmänt: I dig ska jordens alla släkten bli välsignade, **1 Mos.** 12:3 (1 Mos. 28:14; Abr. 2:11). Jag ska vara Gud för alla Israels släkter, **Jer.** 31:1.

Allt som kallas far i himlen och på jorden har sitt namn från Fadern, **Ef.** 3:14–15.

Adam och Eva har frambringat hela jordens släkte, **2 Ne.** 2:20.

Din härlighet ska vara en fortsättning på avkomman i evigheters evighet, **L&F** 132:19. Jag ska ge honom de eviga livens kronor i de eviga världarna, **L&F** 132:55. Besegling av barn till föräldrar är en del av det stora verket i tidernas fullbordans utdelning, **L&F** 138:48.

Till man och kvinna skapade jag dem och sa till dem: 'Var fruktsamma och föröka er', **Mose** 2:27–28. Det är inte gott för mannen att vara ensam, **Mose** 3:18. Adam och Eva arbetade tillsammans, **Mose** 5:1.

Föräldrars ansvar: Abraham ska befälla sina barn att hålla sig till Herrens väg, **1 Mos.** 18:17–19. Du ska inskräpa dessa ord hos dina barn, **5 Mos.** 6:7 (5 Mos. 11:19). Den som älskar sin son fostrar honom, **Ords.** 13:24 (Ords. 23:13). Vänj den unge vid den väg han ska vandra, **Ords.** 22:6. Njut livet med en hustru som du älskar, **Pred.** 9:9. Alla dina barn ska bli Herrens lärjungar, **Jes.** 54:13 (3 Ne. 22:13).

Fostrera era barn i Herren, **Ef.** 6:1–4 (Enos 1:1). Om någon inte tar hand om sina närmaste, så har han förnekat tron, **1 Tim.** 5:8.

Han förmanade dem med en ömsint förälders hela känsla, **1 Ne.** 8:37. Vi talar om Kristus så att våra barn kan veta vilken källa de kan se till, **2 Ne.** 25:26. Deras män och deras hustrur älskar sina barn, **Jakob** 3:7. Lär dem att älska varandra och tjäna varandra, **Mosiah** 4:14–15. Ni ska försvara era familjer även om det kräver blodsutgjutelse, **Alma** 43:47. Be

i era familjer så att era hustrur och barn kan bli välsignade, **3 Ne.** 18:21.

Föräldrar ska undervisa sina barn om evangeliet, **L&F** 68:25. Varje man är förpliktigad att försörja sin egen familj, **L&F** 75:28. Alla barn har anspråk på sina föräldrar, **L&F** 83:4. Fostrera era barn i ljus och sanning, **L&F** 93:40. Sätt ert eget hus i ordning, **L&F** 93:43–44, 50. Prästadömsbärare bör påverka andra endast genom äkta kärlek, **L&F** 121:41.

Adam och Eva kungjorde allt för sina barn, **Mose** 5:12.

Barnens ansvar: Hedra din far och din mor, **2 Mos.** 20:12. Hör, min son, din fars förmaning, **Ords.** 1:8 (Ords. 13:1; 23:22).

Jesus var alltid lydig mot sina föräldrar, **Luk.** 2:51. Jesus gjorde sin Faders vilja, **Joh.** 6:38 (3 Ne. 27:13). Lyd era föräldrar i Herren, **Ef.** 6:1 (Kol. 3:20).

Om barnen omvänder sig ska din förbittring vändas bort, **L&F** 98:45–48. Evas trofasta döttrar tillbad den sanne och levande Guden, **L&F** 138:38–39.

Den eviga familjen: Läran och förbunden framlägger äktenskapets och familjens eviga natur. Celestialt äktenskap och familjens förevigande gör det möjligt för män och hustrur att bli gudar (**L&F** 132:15–20).

Far, jordisk. *Se även* Familjen; Föräldrar; Patriark, patriarkalisk; Patriarkaliska välsignelser

En helig titel på den man som har avlat eller lagligen adopterat ett barn.

Hedra din far och din mor, **2 Mos.** 20:12 (5 Mos. 5:16; Matt. 19:19; Mosiah 13:20). En far tuktar den son som han har kär, **Ords.** 3:12.

Fäder, reta inte upp era barn, **Ef.** 6:1–4.

Jag har fått en del undervisning i all min fars lärdom, **1 Ne.** 1:1. Min far var en rättfärdig man, för han undervisade mig, **Enos** 1:1. Alma bad för sin son, **Mosiah** 27:14. Alma gav sina söner befallningar, **Alma** 36–42. Helaman gav sina söner namn efter sina förfäder, **Hel.** 5:5–12. Mormon tänkte alltid på sin son i sina böner, **Moro.** 8:2–3.

Stora ting kan krävas av deras faders händer, **L&F** 29:48. Varje man är förpliktigad att försörja sin egen familj, **L&F** 75:28.

Han befallde mig att gå till min far, **JS-H** 1:49.

Farao. *Se även* Egypten; Egyptus

Äldste sonen till Egyptus, Hams dotter (Abr. 1:25). Också den titel som gavs till de egyptiska kungarna (Abr. 1:27).

Fariseer. *Se även* Judar

I Nya testamentet en religiös grupp bland judarna vars namn betyder avskild eller särskild. Fariseerna satte en ära i att strängt hålla Moses lag och undvika allt som hade med icke-judarna att göra. De trodde på livet efter döden, på uppståndelsen samt på änglar och andar. De trodde att den muntliga lagen och traditionen var lika viktiga som de skrivna lagarna. Deras lära reducerade religionen till att följa regler och uppmuntrade till andligt högmod. De fick många judar att tvivla på Kristus och hans evangelium. Herren tog avstånd från fariseerna och deras gärningar i Matteus 23, Markus 7:1–23 och Lukas 11:37–44.

Fasta. *Se även* Fattiga; Gåvor; Offergåva; Vålfärd

Att frivilligt avstå från att äta och dricka för att komma närmare Herren och be om hans välsignelser. När man fastar, enskilt och i grupp, bär man också be om att förstå Guds vilja och utveckla större andlig styrka. Fasta har alltid utövats av de sant troende.

I kyrkan i dag är en sabbatsdag i månaden avsatt för fasta. Den dagen avstår kyrkans medlemmar från mat och dryck under en tidsperiod. De ger sedan kyrkan som bidrag de pengar som skulle gått till mat vid de måltiderna. Detta belopp kallas fasteoffer. Kyrkan använder fasteoffret för att hjälpa fattiga och behövande.

Vi fastade och sökte hjälp av vår Gud, **Esra** 8:21–23, 31. Jag fastade och bad inför himmelens Gud, **Neh.** 1:4. Håll fasta för

mig. Ni ska inte äta eller dricka något under tre dygn, **Ester** 4:16. Jag spåkte min själ med fasta, **Ps.** 35:13. Är det en sådan fasta jag vill ha, **Jes.** 58:3–12. Jag vände då mitt ansikte till Herren Gud med ivrig bön, och fastade, **Dan.** 9:3. Vänd om till mig av hela ert hjärta, med fasta, **Joel** 2:12. Folket i Nineve trodde Gud och lyste ut en fasta, **Jona** 3:5.

Jesus fastade i fyrtio dagar, **Matt.** 4:2 (2 Mos. 34:28; 1 Kung. 19:8; Luk. 4:1–2). Låt inte människor se att du fastar, **Matt.** 6:18 (3 Ne. 13:16).

Fortsätt fasta och be, **Omni** 1:26 (4 Ne. 1:12). De började fasta och be till Herren sin Gud, **Mosiah** 27:22. Jag har fastat och bett många dagar att jag själv skulle kunna få vetskap om detta, **Alma** 5:46. Guds barn förenades i fasta och mäktig bön, **Alma** 6:6. Mosiahs söner hade hängett sig åt mycket bön och fasta, **Alma** 17:3, 9. En tid för fasta och bön följde på många nephits död, **Alma** 28:5–6. De fastade mycket och bad mycket, **Alma** 45:1 (Hel. 3:35).

Låt tillreda din föda i hjärtats enkelhet så att din fasta blir fullkomlig, **L&F** 59:13–14. Ni ska fortsätta i bön och fasta, **L&F** 88:76.

Fattiga. *Se även* Fasta; Gåvor; Offer; Offergåva; Vålfärd; Ödmjuk, ödmjukhet

I skrifterna kan *fattiga* avse 1) människor som saknar sådana materiella ting som mat, kläder och husrum, eller 2) människor som är ödmjuka och utan högmod.

Fattiga på materiella ägodelar: Du ska inte stänga din hand för din fattige broder, **5 Mos.** 15:7. De gudlösas högmod plågar den förtryckte, **Ps.** 10:2. Den som ger åt den fattige ska inget sakna, **Ords.** 28:27. Ge de fattiga och hemlösa en boning, **Jes.** 58:6–7.

Om du vill vara fullkomlig, så ge åt de fattiga, **Matt.** 19:21 (Mark. 10:21; Luk. 18:22). Har inte Gud utvalt dem som är fattiga i den här världen, **Jak.** 2:5.

Eftersom de är rika föraktar de de fatt-

iga, **2 Ne.** 9:30. För att behålla förlåtelse för dina synder ska ni ge av era ägodelar åt de fattiga, **Mosiah** 4:26. De delade med sig av sina ägodelar till de fattiga, **Alma** 1:27. Om ni avvisar de behövande, är era böner förgäves, **Alma** 34:28. Nephiterna hade allt gemensamt; det fanns inga rika eller fattiga, **4 Ne.** 1:3.

Du ska komma ihåg de fattiga, **L&F** 42:30 (**L&F** 52:40). Ve er ni fattiga vars hjärtan inte är förkrossade, **L&F** 56:17–18. De fattiga ska komma till Lammets bröllop, **L&F** 58:6–11. Biskopen ska söka upp de fattiga, **L&F** 84:112. Evangeliets lag styr omvårdnaden om de fattiga, **L&F** 104:17–18.

Det fanns inga fattiga bland dem, **Mose** 7:18.

Fattig i anden: Mer välsignade är de som ödmjukar sig utan att tvingas därtill av sin fattigdom, **Alma** 32:4–6, 12–16. Välsignade är de fattiga i anden som kommer till mig, **3 Ne.** 12:3 (**Matt.** 5:3).

De fattiga och ödmjuka ska få evangeliet predikat för sig, **L&F** 35:15.

Fayette, New York (USA)

Platsen för den gård som ägdes av Peter Whitmer den äldre, där många uppenbarelser gavs till profeten Joseph Smith den yngre. Här organiserades kyrkan 6 april 1830 och Herrens röst hördes (**L&F** 128:20).

Fiendskap. *Se även* Avund; Hämnd;

Kärlek

I skrifterna motsättning, fiendlighet och hat.

Jag ska sätta fiendskap mellan dig och kvinnan, **1 Mos.** 3:15 (**Mose** 4:21).

Köttets sinne är fiendskap mot Gud, **Rom.** 8:7. Vänskap med världen är fiendskap mot Gud, **Jak.** 4:4.

På den dagen ska fiendskapen upphöra inför mitt ansikte, **L&F** 101:26.

Filemon. *Se även* Brevet till Filemon;

Paulus

En kristen man i Nya testamentet som ägde slaven Onesimus, som rymt och för-

enat sig med Paulus. Paulus sände tillbaka Onesimus till Filemon med ett brev där Paulus bad Filemon förlåta slaven.

Filippbrevet. *Se även* Paulus; Paulus brev

Ett brev som Paulus skrev till de heliga i Filippi då han var i fängelse i Rom för första gången. Det är nu en bok i Nya testamentet.

Kapitel 1 innehåller Paulus hälsningsord och hans undervisning om enighet, ödmjukhet och uthållighet. Kapitel 2 betonar att allas knän ska böjas för Kristus och att var och en ska arbeta på sin egen frälsning. I kapitel 3 förklarar Paulus att han uppoffrat allt för Kristus. I kapitel 4 tackar Paulus de heliga i Filippi för deras bistånd.

Filippus

I Nya testamentet var Filippus från Betsaida en av Frälsarens ursprungliga tolv apostlar (**Matt.** 10:2–4; **Joh.** 1:43–45).

En annan Filippus var en av de sju som valdes att bistå de tolv apostlarna (**Apg.** 6:2–6). Han predikade i Samaria och för en etiopisk hovman (**Apg.** 8).

Filisteer

I Gamla testamentet en stam som ursprungligen kom från Kaftor (**Amos** 9:7) och okuperade det rika slättlandet på medelhavskusten mellan Jafo (Joppe) och den egyptiska öknen före Abrahams tid (**1 Mos.** 21:32). I många år pågick en militär kraftmätning mellan filisteerna och israeliterna. Så småningom blev Palestina, namnet på filisteernas besittningar, den välbekanta benämningen på hela det heliga landet.

Israel var i trädöm under filisteerna i fyrtio år, **Dom.** 13:1. Simson kämpade mot filisteerna, **Dom.** 13–16. Goliat vara en filisté från Gat, **1 Sam.** 17. David besegrade filisteerna, **1 Sam.** 19:8.

Flit

Konsekvent och modig strävan, särskilt i att tjäna Herren och lyda hans ord.

Floden på Noas tid

Gud belönar dem som söker honom, **Hebr.** 11:6. Gör därför allt ni kan för att i er tro visa dygd, i dygden insikt, **2 Petr.** 1:5.

Undervisa med all iver om Guds ord, **Jakob** 1:19. De hade flitigt utforskat skrifterna, **Alma** 17:2. De var villiga att med all iver hålla Herrens bud, **3 Ne.** 6:14. Låt oss arbeta flitigt, **Moro.** 9:6.

Verka med iver för en god sak, **L&F** 58:27. Var inte lata utan arbeta av all er kraft, **L&F** 75:3. Ge noga akt på det eviga livets ord, **L&F** 84:43. Låt var och en lära sin plikt och med all flit verka, **L&F** 107:99.

Floden på Noas tid. *Se även* Ark; Noa, biblisk patriark; Regnbågen

Under Noas tid blev jorden helt täckt av vatten. Detta var jordens dop och symboliserade en rening (1 Petr. 3:20–21).

Gud skulle låta floden komma med vatten över jorden, till att utrota alla varelser, **1 Mos.** 6:17 (Mose 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Flodens vatten kom över jorden, **1 Mos.** 7:10. Gud satte en båge i skyn som tecken på förbundet, **1 Mos.** 9:9–17.

Sedan vattnen sjunkit undan blev Amerika ett utvalt land, **Eth.** 13:2.

De ogudaktiga ska omkomma i floden, **Mose** 7:38; 8:24.

Fred. *Se även* De som skapar fred; Tusenårsriket; Vila

I skrifterna betyder fred frihet från krig och strider.

Frihet från krig och strider: Han stillar strider, **Ps.** 46:10. De ska inte mer träna sig för krig, **Jes.** 2:4.

Håll fred med alla människor; hämnas inte själva, **Rom.** 12:18–21.

Det rådde fortsatt fred i landet, **4 Ne.** 1:4, 15–20.

Ta avstånd från krig och förkunna fred, **L&F** 98:16. Höj ett fredsbaner, **L&F** 105:39.

Fresta, frestelser. *Se även* Djävulen; Handlingsfrihet; Uthärda

Ett prov på någons förmåga att välja

gott i stället för ont. En lockelse att synda och följa Satan i stället för Gud.

För oss inte in i frestelse, utan fräls oss från det onda, **Matt.** 6:13 (3 Ne. 13:12). Gud ska inte tillåta att ni frestas över er förmåga, **1 Kor.** 10:13. Kristus blev frestad liksom vi, **Hebr.** 4:14–15. Salig är den som håller ut i prövningen, **Jak.** 1:12–14.

Motståndarens frestelser kan inte övervinna dem som hörsammar Guds ord, **1 Ne.** 15:24 (Hel. 5:12). Människan kunde inte handla självständigt om hon inte lockades av det ena eller det andra, **2 Ne.** 2:11–16. Vaka och be ständigt så att ni inte blir frestade över er förmåga, **Alma** 13:28. Lär dem att motstå alla djävulens frestelser genom sin tro på Herren Jesus Kristus, **Alma** 37:33. Be alltid så att ni inte faller i frestelse, **3 Ne.** 18:15, 18 (**L&F** 20:33; 31:12; 61:39).

Akta dig för högmod, så att du inte faller för frestelser, **L&F** 23:1. Adam underkastades djävulens vilja därför att han gav efter för frestelsen, **L&F** 29:39–40.

Jag blev utsatt för alla slags frestelser, **JS–H** 1:28.

Fri, frihet. *Se även* Fångenskap; Handlingsfrihet

Kraften och förmågan att träffa personliga val utan tvång. Det tillstånd eller förhållande under vilket man kan agera och tänka fritt. Omvändelse och lydnad till evangeliets principer befriar genom Kristi försoning en person från syndens andliga slaveri (Joh. 8:31–36; Mosiah 5:8).

Jag kan gå fram på rymlig plats (dvs i frihet), för jag begrundar dina befallningar, **Ps.** 119:45.

Sanningen ska göra er fria, **Joh.** 8:32. De som blir fria från synd får evigt liv, **Rom.** 6:19–23. Där Herrens Ande är, där är frihet, **2 Kor.** 3:17. Till denna frihet har Kristus gjort oss fria. Stå därför fasta, **Gal.** 5:1 (**L&F** 88:86).

Människor är fria att välja frihet och evigt liv, **2 Ne.** 2:27. En rättfärdig gren åt Israels hus ska föras ut ur fångenskap till frihet, **2 Ne.** 3:5. Detta land ska bli

ett frihetens land, **2 Ne.** 10:11. De ropade till Herren efter sin frihet, **Alma** 43:48–50. Moroni lät resa frihetsbaneret bland nephiterna, **Alma** 46:36. Moroni gladde sig åt sitt lands frihet, **Alma** 48:11. Guds Ande är frihetens ande, **Alma** 61:15.

Följ mig, och ni ska vara ett fritt folk, **L&F** 38:22. Herren och hans tjänare förkunnade frihet för de fångna andarna, **L&F** 138:18, 31, 42.

Frid. *Se även* De som skapar frid; Tusenårsriket; Vila

I skrifterna betyder frid det inre lugn och den tillförsäkt som föds av den Ande som Gud skänker sina trofasta heliga.

Frid från Gud till de lydiga: Frälsaren ska kallas Fridsfursten, **Jes.** 9:6. Det finns ingen frid för de ogudaktiga, **Jes.** 48:22.

Där var en stor himmelsk här som prisade Gud: "Ära åt Gud i höjden, och frid på jorden", **Luk.** 2:13–14. Frid lämnar jag åt er, **Joh.** 14:27. Guds frid övergår allt förstånd, **Fil.** 4:7.

Kung Benjamins folk fick samvetsfrid, **Mosiah** 4:3. Hur ljuvliga på bergen är inte deras fötter som förkunnar frid, **Mosiah** 15:14–18 (**Jes.** 52:7). Alma ropade till Herren och fick frid, **Alma** 38:8. De rättfärdigas andar tas emot i ett frids-tillstånd, **Alma** 40:12.

Talade jag inte frid i ditt sinne, **L&F** 6:23. Vandra i min Andes ödmjukhet, och du ska ha frid i mig, **L&F** 19:23. Den som gör rättfärdighetens gärningar ska få frid, **L&F** 59:23. Klä er i kärlekens band, som är fullkomlighetens och fridens band, **L&F** 88:125. Min son, frid vare med din själ, **L&F** 121:7.

Då jag fann att det fanns större lycka, frid och vila sökte jag efter fädernas välsignelser, **Abr.** 1:2.

Frihetsbaneret. *Se även* Moroni, befälhavare

Ett baner som höjdes av Moroni, högste härförare över de nephitiska härarna i Mormons bok. Moroni gjorde baneret för att inspirera det nephitiska folket att försvara sin religion, sin frihet, sin fred och sina familjer.

Moroni gjorde frihetsbaneret av sin sönderrivna livklädnad, **Alma** 46:12–13. De som upprätthöll baneret slöt ett förbund, **Alma** 46:20–22. Moroni lät resa frihetsbaneret på alla torn, **Alma** 46:36 (**Alma** 51:20).

Fruktan. *Se även* Mod, modig; Tro; Vörndnad

Fruktan kan ha två betydelser: 1) att frukta Gud är att känna vörndnad och djup respekt för honom och att lyda hans bud; 2) att frukta människor, dödlig fara, smärta och ondska är att vara rädd och bäva för sådant.

Gudsfruktan: På den här platsen fruktar man nog inte Gud, **1 Mos.** 20:11. Herren din Gud ska du vörda, **5 Mos.** 6:13 (**Jos.** 24:14; **1 Sam.** 12:24). Tjåna Herren med fruktan, **Ps.** 2:11. Att vörda Herren är början till vishet, **Ps.** 111:10. Vörda Herren och undvik det onda, **Ords.** 3:7. Det går väl för de gudfruktiga, **Pred.** 8:12.

Arbeta med fruktan och bävan på er frälsning, **Fil.** 2:12. Vörda Gud och ge honom äran, **Upp.** 14:7 (**L&F** 88:104).

Profeterna väckte ständigt folket för att bevara dem i Herrens fruktan, **Enos** 1:23. Alma och Mosiahs söner föll till marken, för Herrens fruktan kom över dem, **Alma** 36:7. Arbeta på er frälsning med fruktan och bävan, **Morm.** 9:27.

De som inte fruktar mig ska jag oroa och få att bäva, **L&F** 10:56. Den som fruktar mig ska se fram emot tecknen på Människosönens ankomst, **L&F** 45:39.

Fruktan för människor: Var inte rädd! Jag är med dig, **1 Mos.** 26:24 (**Jes.** 41:10). Herren är med oss. Var inte rädda för dem, **4 Mos.** 14:9. Var inte rädd! De som är med oss är fler, **2 Kung.** 6:16. Vad kan människor göra mig, **Ps.** 56:5. Var inte rädda för människors hän, **Jes.** 51:7 (**2 Ne.** 8:7).

Gud har inte gett oss modlöshetens ande, **2 Tim.** 1:7. Den fullkomliga kärleken driver ut rädslan, **1 Joh.** 4:18 (**Moro.** 8:16).

Helamans söner fruktade inte döden, **Alma** 56:46–48. Fruktan för döden fyller de ogudaktigas bröst, **Morm.** 6:7. Jag

Frälsaren

fruktar inte för vad människor kan göra, **Moro.** 8:16.

Du skulle inte ha fruktat människor mer än Gud, **L&F** 3:7 (L&F 30:1, 11; 122:9). Frukta inte att göra gott, **L&F** 6:33. De som tillhör min kyrka behöver inte frukta, **L&F** 10:55. Om ni är beredda ska ni inte frukta, **L&F** 38:30. Avkläd er fruktan, **L&F** 67:10. Var vid gott mod och frukta inte, för jag, Herren, är med er, **L&F** 68:6. Frukta inte dina fiender, **L&F** 136:17.

Frälsaren. *Se även* Jesus Kristus

En som frälser (räddar). Jesus Kristus erbjuder, genom sin försoning, återlösnings och frälsning åt hela människosläktet. "Frälsaren" är ett av Kristi namn och titlar.

Herren är mitt ljus och min frälsning, **Ps.** 27:1 (2 Mos. 15:1–2; 2 Sam. 22:2–3). Jag är Herren, förutom mig finns ingen frälsare, **Jes.** 43:11 (L&F 76:1).

Ge honom namnet Jesus, för han ska frälsa sitt folk från deras synder, **Matt.** 1:21. I dag har en Frälsare fötts åt er. Han är Messias, **Luk.** 2:11. Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att världen skulle bli frälst genom honom, **Joh.** 3:16–17. Det finns inget annat namn, utom Kristi namn, genom vilket vi blir frälsta, **Apg.** 4:10–12 (2 Ne. 25:20; Mosiah 3:17; 5:8; L&F 18:23; Mose 6:52). Från himlen väntar vi Herren Jesus Kristus som Frälsare, **Fil.** 3:20. Fadern har sänt sin Son som världens Frälsare, **1 Joh.** 4:14.

Gud skulle uppressa en Messias, en världens Frälsare, **1 Ne.** 10:4. Guds Lamm är världens Frälsare, **1 Ne.** 13:40. Kunskapen om en Frälsare ska spridas överallt i varje nation, släkte, tungomål och folk, **Mosiah** 3:20. Kristus måste dö för att frälsning ska kunna erhållas, **Hel.** 14:15–16.

Rättfärdiggörelsen och heliggörelsen genom Frälsaren är rätta och sanna, **L&F** 20:30–31. Jag är Jesus Kristus, världens Frälsare, **L&F** 43:34.

Min Enfödde är Frälsaren, **Mose** 1:6. Alla som tror på Sonen och omvänder sig från sina synder ska bli frälsta, **Mose** 5:15.

Frälsning. *Se även* Döden, den andliga; Döden, den fysiska; Försona, försoning; Jesus Kristus; Nåden; Upphøjelse; Återlösa, återlöst, återlösning; Återlösningensplanen

Räddning från både fysisk och andlig död. Alla människor räddas från den fysiska döden tack vare Guds nåd, genom Jesu Kristi död och uppståndelse. Varje människa kan också av Guds nåd fräslas från den andliga döden genom tro på Jesus Kristus. Denna tro visar sig i att man lever i lydnad mot evangeliets lagar och förrättningar samt tjänar Kristus.

Herren är mitt ljus och min frälsning, **Ps.** 27:1. Bara han är min klippta och min frälsning, **Ps.** 62:3.

Evangeliet är Guds kraft som frälser, **Rom.** 1:16 (L&F 68:4). Arbeta med fruktan och bävän på er frälsning, **Fil.** 2:12. Gud har utvalt er till frälsning, **2 Tess.** 2:13.

Frälsningen är fri, **2 Ne.** 2:4.

Det finns ingen större gåva än frälsningens gåva, **L&F** 6:13.

Jesus Kristus är det enda namn genom vilket frälsning ska komma, **Mose** 6:52 (Apg. 4:10–12). Vi tror att hela människosläktet kan fräslas genom Kristi försoning, **TA** 1:3.

Barns frälsning: Om ni inte omvänder er och blir som barnen kommer ni inte in i himmelriket, **Matt.** 18:3.

Även små barn har evigt liv, **Mosiah** 15:25. Barndop är en stygelse, och små barn är levande i Kristus tack vare försoningen, **Moro.** 8:8–24.

Små barn är återlösta genom den Enfödde; Satan kan inte fresta dem, **L&F** 29:46–47. Barnen ska undervisas om evangeliet och bli döpta vid åtta års ålder, **L&F** 68:25–28. Små barn är heliggjorda genom Jesus Kristus, **L&F** 74:7. Människorna är åter oskyldiga i sin späda ålder, **L&F** 93:38. Alla barn som dör före ansvarighetsåldern blir frälsta i det celestialet riket, **L&F** 137:10.

Barn är rena från världens grundläggning, **Mose** 6:54.

Frälsning för de döda. *Se även* Frälsning; Minnesbok; Släktuppteckningar; Återlösningssplanen

Möjligheten för dem som dött utan att ha tagit emot evangeliets frälsande förrättningar att få dessa förrättningar utförda för sin räkning i templen genom värdiga levande medlemmar i kyrkan. De döda undervisas om evangeliet i andevärlden och kan acceptera de förrättningar som utförs för dem på jorden.

Trofasta medlemmar forskar och utarbetar sin släkthistoria för att få fram namn och födelsedata för sina förfäder så att de frälsande förrättningarna kan utföras för dem.

Säg till de fångna: "Kom ut", **Jes.** 49:9 (Jes. 24:22; 1 Ne. 21:9). Utropa frihet för de fångna, **Jes.** 61:1 (Luk. 4:18). Han ska vända fädernas hjärtan till barnen, **Mal.** 4:5–6 (3 Ne. 25:5–6; L&F 110:13–16).

De döda ska höra Guds Sons röst, **Joh.** 5:25. Varför döper man sig för de dödas skull, **1 Kor.** 15:29. Kristus förkunnade sin seger för andarna i fångset, **1 Petr.** 3:18–20. Evangeliet förkunnades också för de döda, **1 Petr.** 4:6.

Sonen besökte andarna i fångset, **L&F** 76:73. Sedan kommer återlösningen för dem som tagit emot sin del i fångset, **L&F** 88:99. Det finns ingen dopbassäng på jorden där mina heliga kan döpas för dem som är döda, **L&F** 124:29. Alla som dött som skulle ha tagit emot evangeliet ska ärva det celestialska riket, **L&F** 137:7–10. Guds Son visade sig och förkunnade frihet för de fångna som varit trofasta, **L&F** 138:18.

Alla de andar som var i fångset kom fram, **Mose** 7:57.

Frälsningsplanen. *Se* Återlösningssplanen

Fröjd. *Se* Glädje

Fullkomlig

Fullständig, hel och fullt utvecklad, helt och hållet rättfärdig. Fullkomlig kan också betyda utan synd eller ond-

ska. Endast Kristus var helt fullkomlig. Kristi sanna efterföljare kan bli fullkomliga genom hans nåd och försoning.

Var alltså fullkomliga, så som er himmelske Far är fullkomlig, **Matt.** 5:48 (3 Ne. 12:48). Om någon är felfri i sitt tal är han en fullkomlig man, **Jak.** 3:2.

Tro är inte att ha fullkomlig kunskap om något, **Alma** 32:21, 26. Försoningen skedde för att Gud skulle kunna vara en fullkomlig Gud, **Alma** 42:15. Moroni var en man med fullkomlig insikt, **Alma** 48:11–13, 17–18. Kristi Ande ges till var och en för att vi med fullkomlig visshet ska kunna döma om något är av Gud eller av djävulen, **Moro.** 7:15–17. Kom till Kristus och bli fullkomnade i honom, **Moro.** 10:32.

Framhärda i tålmod tills ni är fullkomnade, **L&F** 67:13. Detta är de som är rättfärdiga människor, fullkomliggjorda genom Jesus, **L&F** 76:69. Ämbetena i kyrkan är till för att fullkomliggöra de heliga, **L&F** 124:143 (Ef. 4:11–13). De levande kan inte fullkomliggöras utan sina döda, **L&F** 128:15, 18.

Noa var en rättskaffens man och fullkomlig i sitt släktled, **Mose** 8:27.

Fåfång, fåfänga. *Se även* Högmöd; Världslighet

Inbilskhet eller falskhet, högmöd. Kan också betyda något innehållslöst eller utan värde.

Gud hör inte på tomma böner, **Job** 35:13.

När ni ber ska ni inte rabbla tomma ord, **Matt.** 6:7.

Den stora och rymliga byggnaden är fåfängliga inbillningar och högmöd, **1 Ne.** 12:18. Tänker ni envisas med att fästa er vid världens fåfängligheter, **Alma** 5:53. Sök inte efter den här världens fåfängligheter, för du kan inte ta dem med dig, **Alma** 39:14.

Fåfänga och otro har bragt hela kyrkan under fördömelse, **L&F** 84:54–55. När vi försöker tillfredsställa vår fåfängliga ärelystnad, drar sig himlarna tillbaka, **L&F** 121:37.

Fångenskap

Fångenskap. *Se även* Fri, frihet

Att vara i fysisk eller andlig trældom.

Israels folk fördes bort i fångenskap för sin missgärning, **Hes.** 39:23.

De ogodaktiga ska försättas i djävulens fångenskap, **1 Ne.** 14:4, 7. Människorna är fria att välja frihet och evigt liv eller fångenskap och död, **2 Ne.** 2:27. Köttets vilja ger djävulens ande makt att fångsla, **2 Ne.** 2:29. Har ni i minnet tillräckligt bevarat era faders fångenskap, **Alma** 5:5–6. De som förhärdar sina hjärtan tas tillfånga av djävulen, **Alma** 12:11. Vaka och be alltid så att ni inte blir frestade av djävulen och bortförda som hans fångar, **3 Ne.** 18:15.

Fält. *Se även* Vingård, Herrrens; Världen

Fält eller åker är ett öppet område som används för odling eller bete. I skrifterna symboliserar "fältet" och "åkern" ofta världen och dess människor.

Åkern är världen, **Matt.** 13:38. Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker, **Matt.** 13:44.

Jag såg ett stort och vidsträckt fält, **1 Ne.** 8:9, 20. Fältet var moget, **Alma** 26:5.

Fältet har redan vitnat till skörd, **L&F** 4:4 (**L&F** 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Åkern var världen, **L&F** 86:1–2. Jag ska likna dessa riken vid en man som hade en åker, **L&F** 88:51.

Född. *Se även* Barn till Kristus; Enfödde; Född på nytt, född av Gud; Guds söner och döttrar

Att vara född. Att föda är att ge liv, att avla eller att framkalla. I skrifterna används dessa ord ofta för att beskriva att vi föds av Gud. Även om Jesus Kristus är det enda barn som fötts av Fadern i dödligheten, kan alla bli andligt födda av Kristus genom att acceptera honom, lyda hans bud och bli en ny människa genom den Helige Andens kraft.

Jag har fött dig i dag, **Ps.** 2:7 (Apg. 13:33; Hebr. 1:5–6; 5:5).

En härlighet som den Enfödde har, **Joh.** 1:14 (2 Ne. 25:12; Alma 12:33–34; **L&F**

76:23). Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, **Joh.** 3:16 (**L&F** 20:21).

Kristus har andligen fött sitt folk, **Mosiah** 5:7.

De som är födda genom Herren utgör den Förstöfdes församling, **L&F** 93:22.

Född på nytt, född av Gud. *Se även* Barn till Kristus; Dop, döpa; Född; Guds söner och döttrar; Naturliga människan, den; Omvända sig, omvändelse

Född på nytt blir man då Herrens Ande orsakar en mäktig förvandling i ens hjärta så att man inte längre har en önskan att göra ont utan i stället önskar söka det som hör Gud till.

En ny ande ska jag lägga i deras bröst, **Hes.** 11:19 (**Hes.** 18:31; 36:26).

De som trodde på Kristi namn blev födda, inte av blod, utan av Gud, **Joh.** 1:12–13. Den som inte blir född av vatten och ande kan inte komma in i Guds rike, **Joh.** 3:3–7. Vi kan födas på nytt genom Guds ord, **1 Petr.** 1:3–23. Den som är född av Gud fortsätter inte i synd, **JSÖ**, **1 Joh.** 3:9. Allt som är fött av Gud besegrar världen, **1 Joh.** 5:4.

De som är födda av Kristus sluter förbund med Gud, **Mosiah** 3:19; 5:2–7. Alla måste födas på nytt, ja, födas av Gud, **Mosiah** 27:25–26 (Alma 5:49). Har ni blivit andligen födda av Gud, **Alma** 5:12–19. Om ni inte är födda på nytt kan ni inte ärva himmelriket, **Alma** 7:14.

Den som tror på mina ord ska födas av mig, ja, av vatten och av Anden, **L&F** 5:16.

Ni måste födas på nytt in i himmelriket, **Mose** 6:59.

Förakta. *Se* Hat, hata

Förbanna, förbannelser. *Se även* Fördöma, fördömelse; Vanvördig, vanvördighet

I skrifterna är förbannelsen en tillämpning av gudomlig lag som tillåter eller medför domar och deras följder över ett ting, en person eller ett folk, oftast på

grund av orättfärdighet. Förbannelser är yttringar av Guds gudomliga kärlek och rättvisa. De kan framkallas direkt av Gud eller uttalas av hans bemyndigade tjänare. Ibland är det endast Gud själv som känner till hela orsaken till en förbannelse. Dessutom kan ett tillstånd av förbannelse upplevas av dem som är medvetet olydiga mot Gud och därigenom drar sig undan Herrens Ande.

Herren kan upphäva en förbannelse tack vare en persons eller ett folks tro på Jesus Kristus och lydnad mot evangeliets lagar och förrättningar (Alma 23:16–18; 3 Ne. 2:14–16; TA 1:3).

Gud förbannade ormen för att han förledde Adam och Eva, **1 Mos.** 3:13–15 (Mose 4:19–21). Marken blev förbannad för Adams och Evas skull, **1 Mos.** 3:17–19 (Mose 4:23–25). Herren förbannade Kain för att han dödat Abel, **1 Mos.** 4:11–16 (Mose 5:22–41). Herren förbannade Kanaan och hans efterkommande, **1 Mos.** 9:25–27 (Mose 7:6–8; Abr. 1:21–27). Israel kommer att få välsignelser om de lyder Gud och bli förbannade om de inte lyder, **5 Mos.** 28 (5 Mos. 29:18–28). Gehasi och hans ättlingar blev förbannade med Naamans spetälska, **2 Kung.** 5:20–27. Herren förbannade det forna Israel för att de inte betalade tionde och offergåvor, **Mal.** 3:6–10.

Jesus förbannade ett fikonträd och det visnade, **Mark.** 11:11–14, 20–21. Jesus förbannade städerna Korasin, Betsaida och Kapernaum, **Luk.** 10:10–15.

Eftersom lamaniterna inte lyssnade till Herren, skildes de från Herrens närhet och blev förbannade, **2 Ne.** 5:20–24. Alla inbjuds att komma till Gud, **2 Ne.** 26:33. Herren ska förbanna dem som bedriver hor, **Jakob** 2:31–33. Nephiterna ska få större förbannelse om de inte omvänder sig, **Jakob** 3:3–5. Opproriska människor drar på sig förbannelser, **Alma** 3:18–19 (5 Mos. 11:26–28). Koriher blev förbannad därför att han ledde människor bort från Gud, **Alma** 30:43–60. Herren förbannade nephiternas länder och rikedomar på grund av folkets ondska, **Hel.**

13:22–23 (2 Ne. 1:7; Alma 37:31). Herren förbannade de ogudaktiga Jarediterna, **Eth.** 9:28–35. Kristi försoning tar bort Adams förbannelse från små barn, **Moro.** 8:8–12.

De som vänder sig bort från Herren förbannas, **L&F** 41:1. Jordan kommer att drabbas av en förbannelse om det inte finns en sammansvetsande länk mellan fäderna och barnen, **L&F** 128:18 (Mal. 4:5–6).

Gudlöst tal: Att förbanna är också att använda sig av ett vanvördigt, hädiskt och föraktfullt språk.

Man ska inte förbanna sin far eller mor, **2 Mos.** 21:17 (Matt. 15:4). Du ska inte förbanna dem som är satta att regera över dig, **2 Mos.** 22:28 (Pred. 10:20). Män och kvinnor ska inte smäda Guds namn, **3 Mos.** 24:13–16.

Petrus förbannade och svor när han förnekade att han kände Jesus, **Matt.** 26:69–74.

Ogudaktiga nephiter förbannade Gud och ville dö, **Morm.** 2:14.

Förbjudna frukten, den. Se Adams och Evas fall; Eden

Förbund. Se även Abrahams förbund; Ed; Nya och eviga förbundet, det; Prästadömetts ed och förbund

En överenskommelse mellan Gud och människa, men de handlar inte som jämlika i överenskommelsen. Gud anger villkoren för förbundet och människan samtycker till att göra det Gud ber henne göra. Gud lovar sedan människorna vissa välsignelser för deras lydnad.

Principer och förrättningar tas emot genom förbund. Medlemmar i kyrkan som sluter sådana förbund lovar att hålla dem. Så till exempel sluter medlemmarna förbund med Herren vid dopet och förnyar detta förbund genom att ta del av sakramentet. I templet ingår de ytterligare förbund. Herrens folk är ett förbundsfolk och får stora välsignelser då de håller de förbund de slutit med Herren.

Med dig vill jag upprätta mitt för-

Förbundsarken

bund, **1 Mos.** 6:18. Om ni håller mitt förbund ska ni vara min dyrbara egen- dom, **2 Mos.** 19:5. Du ska inte sluta för- bund med dem eller deras gudar, **2 Mos.** 23:32. Håll sabbaten som ett evigt för- bund, **2 Mos.** 31:16. Jag ska aldrig bryta mitt förbund med er, **Dom.** 2:1. Mina trogna sluter förbund med mig genom offer, **Ps.** 50:5 (L&F 97:8).

Han tänker på sitt heliga förbund, **Luk.** 1:72 (L&F 90:24).

Guds kraft föll över Herrens förbunds- folk, **1 Ne.** 14:14. Det förbund som slöts med Abraham ska fullbordas i de sista dagarna, **1 Ne.** 15:18 (3 Ne. 16:5, 11–12; 21:7; Morm. 9:37). Benjamins folk var villiga att ingå ett förbund med Gud om att göra hans vilja, **Mosiah** 5:5. Dopet är ett vittnesbörd om att människan ingått för- bund med Gud att tjäna honom, **Mosiah** 18:13. Ni är förbundets barn, **3 Ne.** 20:25–26. Änglar uppfyller och utför det verk som tillhör Faderns förbund, **Moro.** 7:29–31. Kristi blods utgjutande skedde enligt Faderns förbund, **Moro.** 10:33.

Alla de som tillhör denna Kristi kyrka ska vinnlägga sig om att hålla alla kyrk- ans bud och förbund, **L&F** 42:78. Välsign- ade är de som hållit förbundet, **L&F** 54:6. Den som bryter detta förbund ska för- lora sitt ämbete och sin ställning i kyrk- an, **L&F** 78:11–12. Alla de som tar emot prästadömet tar emot dess ed och för- bund, **L&F** 84:39–40. De är villiga att hål- la sina förbund genom offer, **L&F** 97:8. Äktenskapsförbundet kan vara för evigt, **L&F** 132. Detta ska vara vårt förbund: Att vi ska vandra enligt alla förordning- ar, **L&F** 136:4.

Förbundsarken. *Se även* Tabernaklet

Förbundsarken, även kallad Jeho- vas ark och Vittnesbördets ark, var en avlång kista eller låda av trä, överdragen med guld. Det var det äldsta och helig- aste av israeliternas religiösa symboler. Nådastolen som ställdes ovanpå ansågs vara Jehovas jordiska boning (2 Mos. 25:22). Då templet färdigställdes placer- ades arken i det Allraheligaste, den helig- aste platsen i byggnaden (1 Kung. 8:1–8).

Mose gjorde arken på Guds befallning, **2 Mos.** 25. Levis barn fick uppdraget att ha vården om arken, **4 Mos.** 3:15, 31. För- bundsarken gick före dem, **4 Mos.** 10:33. Ta denna lagbok och lägg den i förbunds- arken, **5 Mos.** 31:24–26. Jordans vatten hejdades framför förbundsarken, **Jos.** 3:13–17; 4:1–7. Präster hade förbunds- arken med sig när de erövrade Jeriko, **Jos.** 6:6–20. Filisteer tog Guds ark, **1 Sam.** 5. Herren välsignade Obed-Edoms hus för Guds arks skull, **2 Sam.** 6:11–12. Ussa dödades av Herren då han i olydnad för- sökte stödja arken, **1 Krön.** 13:9–12 (L&F 85:8). Bygg Herren Guds helgedom och för dit förbundsarken, **1 Krön.** 22:19.

Innehållet i förbundsarken beskrivs, **Hebr.** 9:4.

Fördärvaren. *Se även* Djävulen

Satan är fördärvaren.

Herren ska inte tillåta fördärvaren att komma in i era hem, **2 Mos.** 12:23.

Fördärvaren far fram över vattnen, **L&F** 61:19. Väktaren kunde ha räddat min vingård från fördärvaren, **L&F** 101:51–54.

Fördöma, fördömelse. *Se även*

Djävulen; Dom, döma; Domen, den yttersta; Döden, den andliga; Förtappelsens söner; Helvetet

Att döma eller dömas skyldig av Gud. Fördömelse är det tillstånd då man hejd- as i sin utveckling och förmenas tillträde till Guds närhet och hans härlighet. För- dömelse finns av olika grader. Alla som inte uppnår den celestials upphöjelsen i dess fullhet blir i viss grad begränsade vad gäller utveckling och förmåner, och de är i det avseendet fördömda.

Gud fördömer den som gör onda planer, **Ords.** 12:2.

Ve er, ni hycklare! Ni ådrar er en större fördömelse, **Matt.** 23:13–36. Den som hädar den Helige Anden är skyldig till evig synd, **Mark.** 3:29. De som har gjort ont ska uppstå till dom, **Joh.** 5:29 (3 Ne. 26:5). Den som äter och dricker utan att urskilja Herrens kropp, han äter

och dricker en dom över sig, **1 Kor.** 11:29 (3 Ne. 18:28–29). Vi fostras av Herren för att inte bli fördömda tillsammans med världen, **1 Kor.** 11:32.

Den som inte omvänder sig, blir döpt och håller ut intill änden, måste bli fördömd, **2 Ne.** 9:24 (Mark. 16:16; Eth. 4:18; L&F 68:9; 84:74). Våra ord, gärningar och tankar kommer att fördöma oss, **Alma** 12:14. Genom att veta men inte göra därefter, ådrar man sig fördömmelse, **Hel.** 14:19. Det skulle vara eländigare för den orättfärdige att bo hos Gud, än hos de fördömda själarna i helvetet, **Morm.** 9:4. Om vi skulle sluta arbeta skulle vi komma under fördömmelse, **Moro.** 9:6.

Den som inte gör något förrän han blir befalld, han är fördömd, **L&F** 58:29. Den som inte förlåter sin broder står fördömd inför Herren, **L&F** 64:9. Den som syndar mot det större ljuset ska få den större fördömmelsen, **L&F** 82:3. Hela kyrkan står under fördömmelse tills de omvänder sig och kommer ihåg Mormons bok, **L&F** 84:54–57. Den som tar emot en fullhet av det nya och eviga förbundet måste följa lagen, annars blir han fördömd, **L&F** 132:6.

Förenade orden. *Se även* Helga, helgelselagen

En organisation genom vilken de heliga under den återställda kyrkans tidiga dagar försökte efterleva helgelselagen. Man delade egendom, ägodelar och inkomster, varefter var och en fick vad de önskade och behövde (L&F 51:3; 78:1–15; 104).

Ifråga om era timliga ting ska ni vara jämlika, **L&F** 70:14. De heliga organiserades för att vara jämlika i allt, **L&F** 78:3–11 (L&F 82:17–20). Herren gav den förenade orden en uppenbarelse och en befallning, **L&F** 92:1. John Johnson skulle bli medlem i den förenade orden, **L&F** 96:6–9. Herren gav allmänna anvisningar för hur den förenade orden skulle genomföras, **L&F** 104. Mitt folk är inte förenade enligt den enighet som det celestialet rikets lag kräver, **L&F** 105:1–13.

Förespråkare. *Se även* Jesus Kristus

Jesus Kristus är vår förespråkare hos Fadern (Moro. 7:28) och för vår talan inför honom.

Jesus Kristus är vår förespråkare hos Fadern, **1 Joh.** 2:1 (L&F 110:4).

Jesus ska medla för alla, **2 Ne.** 2:9 (Hebr. 7:25). Jesus har besegrat döden, vilket ger honom makt att medla för människobarnen, **Mosiah** 15:8.

Jag är er förespråkare hos Fadern, **L&F** 29:5. Jesus Kristus för er talan, **L&F** 45:3–5.

Författning. *Se även* Lagen; Regering

I Lära och förbunden syftar "författningen" på Amerikas förenta staters författning som inspirerats av Gud för att bereda vägen för evangeliets återupprättande.

Författningens lag ska understödjas, **L&F** 98:5–6. Herren lät upprätta författningen, **L&F** 101:77, 80.

Förfölja, förföljelse. *Se även*

Motgångar

Att orsaka vända eller smärta för andra på grund av tro eller social status; att trakassera eller förtrycka.

Saliga är de som blir förföljda för rättfärdighetens skull, **Matt.** 5:10 (3 Ne. 12:10). Be för dem som förföljer er, **Matt.** 5:44 (3 Ne. 12:44).

Eftersom de är rika förföljer de de ödmjuka, **2 Ne.** 9:30 (2 Ne. 28:12–13). De rättfärdiga som trofast ser fram mot Kristus trots förföljelser ska inte förgås, **2 Ne.** 26:8.

Allt detta ska ge dig erfarenhet, **L&F** 122:7.

Förklarad, förklaring. *Se även* Jesus

Kristus; Prästadömet's nycklar

Tillstånd hos människor som tillfälligt förändras till utseende och natur – det vill säga lyfts till en högre andlig nivå – så att de kan uthärda himmelska varelsers närvaro och härlighet.

Kristi förklaring: Petrus, Jakob och

Förkrossat hjärta

Johannes såg Herren förhårligad och förklarad framför sig. Frälsaren hade tidigare lovat att Petrus skulle få himmelrikets nycklar (Matt. 16:13–19; 17:1–9; Mark. 9:2–10; Luk. 9:28–36; 2 Petr. 1:16–18). Vid denna viktiga händelse gav Frälsaren, Mose och Elia prästadömet utlovade nycklar till Petrus, Jakob och Johannes. Med dessa prästadömet nycklar hade apostlarna makt att fortsätta verka för riket efter Jesu himmelsfärd.

Joseph Smith lärde att på förklaringsberget förklarades också Petrus, Jakob och Johannes. De såg en syn om jorden såsom den kommer att vara i sitt framtida förhårligade tillstånd (L&F 63:20–21). De såg Mose och Elia, två förvandlade varselser, och hörde Faderns röst. Fadern sa: "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje. Lyssna till honom" (Matt. 17:5).

Förklarade varselser: De såg Israels Gud, **2 Mos.** 24:9–11. Hans ansiktes hy blev strålände av att han talade med Gud, **2 Mos.** 34:29 (Mark. 9:2–3).

Jesus förklarades inför dem och hans ansikte lyste, **Matt.** 17:2 (Mark. 9:2–3). Israeliterna måste vända bort blicken från Moses ansikte; så stark var strålglansen, **2 Kor.** 3:7.

Abinadis ansikte lyste med stark glans, **Mosiah** 13:5–9. De omgavs som av eld, **Hel.** 5:23, 36, 43–45 (3 Ne. 17:24; 19:14). De blev lika vita som Jesu ansikte, **3 Ne.** 19:25. Det tycktes dem som om de hade blivit förklarade, **3 Ne.** 28:15.

Ingen har sett Gud i köttet, som inte fått liv genom Anden, **L&F** 67:10–12. Genom Andens kraft öppnades våra ögon, **L&F** 76:12.

Guds härlighet vilade på Mose, **Mose** 1:2. Hans härlighet var över mig, och jag såg hans ansikte, för jag var förklarad, **Mose** 1:11. Jag såg himlarna öppna och jag var iklädd härlighet, **Mose** 7:3–4.

Förkrossat hjärta. *Se även* Hjärta; Offer; Omvända sig, omvändelse; Ödmjuk, ödmjukhet

Att ha ett förkrossat hjärta är att vara

ödmjuk, botfärdig, ångerfull och saktmodig – det vill säga att vara mottaglig för Guds vilja.

Jag bor hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande, **Jes.** 57:15.

Kristus offrade sig för dem som har ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande, **2 Ne.** 2:7. Frambär som offer till Herren ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande, **3 Ne.** 9:20 (L&F 59:8). Endast de som kom med förkrossat hjärta och botfärdig ande togs emot till dop, **Moro.** 6:2.

Jesus blev korsfäst till syndernas förlåtelse för det botfärdiga hjärtat, **L&F** 21:9. Den vars ande är botfärdig tas emot, **L&F** 52:15. Den Helige Anden lovas till dem som är botfärdiga, **L&F** 55:3. Min Ande är utsänd för att upplysa de ödmjuka och botfärdiga, **L&F** 136:33.

Förlorade heliga skrifter. *Se* Skrifterna – Förlorad helig skrift

Förlorade stammarna, de. *Se* Israel – Israels tio förlorade stammar

Förlossaren. *Se* Befriaren

Förlovade landet. *Se* Utlovade landet

Förlåta. *Se även* Bekänna, bekännelse; Försona, försoning; Omvända sig, omvändelse; Syndernas förlåtelse

Enligt skrifterna betyder "förlåta" i allmänhet det ena av två ting: 1) När Gud förlåter människor utplånar eller upphäver han det straff en viss synd kräver. Tack vare Kristi försoning kan alla som omvänder sig få syndernas förlåtelse, utom de som är skyldiga till mord eller den oförlåtliga synden mot den Helige Anden. 2) Då människor förlåter varandra, behandlar de varandra med kristuslik kärlek och hyser inga negativa känslor mot den som förorättat dem (Matt. 5:43–45; 6:12–15; Luk. 17:3–4; 1 Ne. 7:19–21).

Herren är sen till vrede och rik på nåd, han förlåter missgärning och överträdelse, **4 Mos.** 14:18. Om era synder än är blodröda, ska de bli snövita, **Jes.** 1:18.

Förlåt oss våra skulder, så som vi för-

låter dem som står i skuld till oss, **Matt.** 6:12 (Luk. 11:4; 3 Ne. 13:11). Människosonen har makt att förlåta synder, **Matt.** 9:6 (Matt. 18:35; Mark. 2:10; Luk. 5:20–24). Hur många gånger ska min broder kunna synda mot mig och få min förlåtelse, **Matt.** 18:21–22 (L&F 98:40). Den som hädar den Helige Anden får aldrig någonsin förlåtelse, **Mark.** 3:29 (Alma 39:6). Om din broder syndar och ångrar sig, så förlåt honom, **Luk.** 17:3. Far, förlåt dem, för de vet inte vad de gör, **Luk.** 23:34.

Be Herren om förlåtelse, **1 Ne.** 7:21. Låt Kristi försoningsblod verka så att vi kan få förlåtelse för våra synder, **Mosiah** 4:2. Om han bekänner sina synder för dig och mig och omvänder sig, ska ni förlåta honom, **Mosiah** 26:29–31.

Den som omvänder sig och håller buden ska bli förlåten, **L&F** 1:32. Sväng din skära och dina synder ska bli dig förlåtna, **L&F** 31:5 (L&F 84:61). Den som omvänt sig från sina synder är förlåten och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem, **L&F** 58:42. Jag förlåter den jag vill förlåta, men av er krävs det att ni förlåter alla människor, **L&F** 64:10. I den mån ni har förlåtit varandra era överträdelse, så förlåter jag, Herren, er, **L&F** 82:1. Dem jag älskar tuktar jag också så att deras synder kan förlåtas, **L&F** 95:1.

Jag har förlåtit dig din överträdelse, **Mose** 6:53.

Förlåten. *Se även* Slöjan

1) En ridå som skiljer olika avdelningar i tabernakel eller tempel, 2) symbol för skilsmässa mellan Gud och människa.

Förhänget ska för er skilja det heliga från det allra heligaste, **2 Mos.** 26:33.

Förhänget i templet brast i två delar då Kristus korsfästes, **Matt.** 27:51 (Mark. 15:38; Luk. 23:45).

Jareds bror kunde inte hindras från att se innanför förlåten, **Eth.** 3:19 (Eth. 12:19).

Förlåten ska räkna och ni ska se mig, **L&F** 67:10 (L&F 38:8). Förlåten som täcker mitt tempel ska tas bort, **L&F** 101:23.

Förordningar. *Se även* Lagen

Förordningar är Guds lagar och stad-

gar som ofta uttrycks genom heliga handlingar och ceremonier, vilka har andlig innebörd.

Upplys dem om stadgar och lagar, **2 Mos.** 18:20. Vandra efter mina stadgar och håll mina bud, **Hes.** 11:20.

Folket iakttog noggrant Guds förordningar, **Alma** 30:3. Vad nytta har vi av att vi har iakttagit hans förordningar, **3 Ne.** 24:13–14.

Den som ber med en botfärdig ande blir godtagen av mig om han lyder mina förordningar, **L&F** 52:14–19.

Förrådshus. *Se även* Välfärd

En plats där en biskop tar emot, förvaltar och till de fattiga fördelar de sista dagars heligas offergåvor. Ett förrådshus kan vara så stort eller så litet som omständigheterna fordrar. Trofasta heliga ger av talanger, förmågor, material och pengar till biskopen så att han kan sörja för de fattiga under tider av nöd. Ett förrådshus kan därför inbegripa en lista över tillgängliga tjänster, pengar, mat eller andra förnödenheter. Biskopen är ansvarig för förrådshuset och fördelar varor och tjänster efter behov och enligt ledning från Herrens Ande (L&F 42:29–36; 82:14–19).

Samla in allt ätbart och lagra, så att det finns ett förråd under de sju hungeråren, **1 Mos.** 41:34–36, 46–57. Bär in fullt tionde i förrådshuset, **Mal.** 3:10 (3 Ne. 24:10).

Låt biskopen inordna ett förrådshus åt denna församling, **L&F** 51:13. Överskott ska ges till mitt förrådshus, **L&F** 70:7–8. De heliga ska organisera och inrätta ett förrådshus, **L&F** 78:1–4. Barn har anspråk på Herrens förrådshus om föräldrarna inte har så att det räcker, **L&F** 83:5.

Förrättningar. *Se även* Besegla, besegling; Frälsning; Frälsning för de döda; Släktuppteckningar; Templet, Herrens hus

Heliga handlingar och ceremonier vilka har andlig innebörd.

Till förrättningarna i kyrkan hör bland

Förskingring

andra att välsigna och smörja de sjuka (Jak. 5:14–15), välsigna sakramentet (L&F 20:77, 79), döpa genom nedsänkning (Matt. 3:16; L&F 20:72–74), välsigna barn (L&F 20:70), förläna den Helige Anden (L&F 20:68; 33:15), förläna prästadömet (L&F 84:6–16; 107:41–52), tempelförrättningar (L&F 124:39) och vigslar inom det nya och eviga förbundet (L&F 132:19–20).

Alla människor kan bli frälsta genom att lyda evangeliets lagar och förrättningar, **TA** 1:3.

Ställföreträdande förrättning: En förrättning som utförs av en levande till förmån för en person som är död. Dessa förrättningar träder i kraft endast om och när de för vilka förrättningarna utförts accepterar dem, håller de förbund som hör samman med dem samt beseglas genom löftets Helige Ande. Sådana förrättningar utförs i dag i templen.

Vad uppnår annars de som döper sig för de döda? Om döda alls inte uppstår, varför döper de sig då för deras skull, **1 Kor.** 15:29.

Dop för de döda ska utföras i templen, **L&F** 124:29–36. Andarna i andevärlden undervisades om ställföreträdande dop till syndernas förlåtelse, **L&F** 138:29–34.

Förskingring. *Se* Israel – Israels förskingring

Försona, försoning. *Se även*

Adams och Evas fall; Barmhärtig, barmhärtighet; Barn till Kristus; Blod; Frälsning; Förlåta; Getsemane; Guds söner och döttrar; Helgelse, heliggörelse; Jesus Kristus; Korset; Korsfästelse; Näden; Odödlig, odödlighet; Offer; Omvända sig, omvändelse; Rättfärdiggöra, rättfärdiggörelse; Sakramentet; Syndernas förlåtelse; Uppståndelse; Återlösa, återlöst, återlösning; Återlösningssplanen

Att förlika människan med Gud.

Som verbet försona används i skrift-erna, innebär det att lida straffet för

en syndig handling och därigenom ta bort följderna av synden från den ång-erfulle syndaren och låta honom förlikas med Gud. Jesus Kristus var den ende som kunde utföra en fullkomlig försoning för hela människosläktet. Han kunde göra det tack vare att han utvalts och förutordinerats i det stora rådet som samlades innan världen skapades (Eth. 3:14; Mose 4:1–2; Abr. 3:27), samt sin ställning som Guds Son och sitt syndfria liv. Hans försoning innefattade att han led för människornas synder, utgöt sitt blod samt dog och där-efter uppstod från gravens (Jes. 53:3–12; Luk. 22:44; Mosiah 3:5–11; Alma 7:10–13; L&F 19:16–19). Tack vare försoningen kommer alla människor att uppstå med odödliga kroppar (1 Kor. 15:22). Försoningen öppnar också vägen till förlåtelse för våra synder och till evigt liv tillsammans med Gud. Men den som uppnått ansvarighetsålder och fått lagen kan få dessa välsignelser endast genom att tro på Jesus Kristus, omvända sig från sina synder, ta emot frälsningens förrättningar och lyda Guds bud. De som inte uppnår ansvarighetsåldern och de som är utan lagen återlöses genom försoningen (Mosiah 15:24–25; Moro. 8:22). Skrifterna lär tydligt att om Kristus inte sonat våra synder skulle ingen lag, förrättning eller offerhandling ha kunnat tillfredsställa rättvisans krav, och människan skulle aldrig ha kunnat återvända till Guds närhet (2 Ne. 2; 9).

Detta är mitt blod, utgjutet för många till syndernas förlåtelse, **Matt.** 26:28. Hans svett var som blodsdroppar som föll ner på jorden, **Luk.** 22:39–44. Jag ger mitt kött, för att världen ska leva, **Joh.** 6:51. Jag är uppståndelsen och livet, **Joh.** 11:25. Kristus är källan till evig frälsning för alla som lyder, **Hebr.** 5:9. Vi är helgade genom Kristi blods utgjutelse, **Hebr.** 9; 10:1–10. Kristus led en gång för våra synder, **1 Petr.** 3:18. Jesu Kristi blod renar oss från all synd, **1 Joh.** 1:7.

Han lyftes upp på korset och döddes för synder, **1 Ne.** 11:32–33. Återlösning

kommer till dem som har ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande, **2 Ne.** 2:3–10, 25–27. Han gav sig själv som ett offer för synd, **2 Ne.** 2:7. Försoningen återlöser människan från fallet och räddar henne från döden och helvetet, **2 Ne.** 9:5–24. Det måste finnas en obegränsad försoning, **2 Ne.** 9:7. Förlikas med Gud genom Kristi försoning, **Jakob** 4:11. Hans blod sonar deras synder vilka syndat i okunnighet, **Mosiah** 3:11–18. Människan fick frälsning genom försoningen, **Mosiah** 4:6–8. Om det inte varit för försoningen, måste de oundvikligen förgås, **Mosiah** 13:27–32. Han ska sona världens synder, **Alma** 34:8–16. Gud själv sonar världens synder för att genomföra barmhärtighetens plan, **Alma** 42:11–30. Jag är hela jordens Gud, dräpt för världens synder, **3 Ne.** 11:14.

Jag, Gud, har lidit detta för alla, **L&F** 19:16. Små barn är återlösta genom min Enfödde, **L&F** 29:46–47. Hans lidande och död som inte begick någon synd, **L&F** 45:3–5.

Detta är en sinnebild för den Enföddes offer, **Mose** 5:7. Genom Kristi försoning kan hela människosläktet frälsas, **TA** 1:3.

Första presidentskapet. *Se även*

President; Prästadörets nycklar; Uppenbarelse

Kyrkans president och hans rådgivare. De utgör ett kворum av tre högpräster och presiderar över hela kyrkan. Första presidentskapet innehar prästadörets alla nycklar.

Rikets nycklar tillhör alltid det höga prästadörets presidentskap, **L&F** 81:2. Presidentskapet för det höga prästadömet har rätt att verka i alla ämbeten, **L&F** 107:9, 22. Den som tar emot mig tar emot det första presidentskapet, **L&F** 112:20, 30. Det första presidentskapet ska ta emot uppenbarelser för hela kyrkan, **L&F** 124:126.

Första synen, den. *Se även* Evangeliets återställelse; Smith, Joseph, den yngre

Den uppenbarelse då Gud Fadern och

hans Son Jesus Kristus visade sig för profeten Joseph Smith i en skogsdunge.

På våren 1820 var Joseph Smith den yngre på sitt femtonde år. Han bodde med sin familj i samhället Palmyra i New York. Ett kort stycke väster om hemmet fanns en dunge med stora träd. Joseph gick till denna plats för att be till Gud och få reda på vilken kyrka som hade rätt. Medan han läste Bibeln hade han fått känslan att han måste söka svaret hos Gud (Jak. 1:5–6). Som svar på hans bön visade sig Fadern och Sonen för honom och sa åt honom att inte ansluta sig till någon av de kyrkor som då fanns på jorden, eftersom de alla hade fel (JS–H 1:15–20). Denna heliga upplevelse blev inledningen till en serie händelser som skulle leda till återställelsen av evangeliet och Kristi sanna kyrka.

Förstfödde. *Se även* Förstfödslorätt; Jesus Kristus

I de forna patriarkernas dagar fick den förstfödde sonen förstfödslovet (1 Mos. 43:33) och ärvde på så sätt ledarskapet för familjen efter sin fars död. Den förstfödde måste vara värdig att ta på sig detta ansvar (1 Krön. 5:1–2) och kunde förlora sin förstfödslovet genom orättfärdighet.

Under Moses lag ansågs den förstfödde sonen tillhöra Gud. Den förstfödde fick dubbel andel av sin fars ägodelar (5 Mos. 21:17). Efter sin fars död hade han ansvaret att ta hand om mor och systrar.

Det manliga förstfödda bland husdjuren tillhörde också Gud. Rena djur användes som offer, medan orena djur kunde återköpas, säljas eller avlivas (2 Mos. 13:2, 11–13; 34:19–20; 3 Mos. 27:11–13, 26–27).

Den förstfödde symboliserade Jesus Kristus och hans jordiska verksamhet, som en påminnelse för folket om att den store Messias skulle komma (Mose 5:4–8; 6:63).

Jesus var den förstfödde bland vår himmelske Faders andebarn, Faderns Enfödde i köttet och den förste att upp-

Förstfödslorätt

stå från de döda i uppståndelsen (Kol. 1:13–18). Trofasta heliga blir medlemmar i den Förstföddes församling i evigheten (L&F 93:21–22).

Den förstfödde av dina söner ska du ge åt mig, **2 Mos.** 22:29. Jag helgade åt mig allt förstfött i Israel, **4 Mos.** 3:13.

Sonen skulle vara den förstfödde, **Rom.** 8:29. Han låter den Förstfödde träda in i världen, **Hebr.** 1:6.

Det är de som utgör den Förstföddes församling, **L&F** 76:54, 94.

Den förlänades mig från fäderna, ja, den rätt som tillhör den förstfödde, **Abr.** 1:3.

Förstfödslorätt. *Se även* Förbund; Förstfödde

Den arvsrätt som tillhör den förstfödde sonen. I utvidgad betydelse innefattar förstfödslorätten alla rättigheter eller arvedelar som överförs till en person då han föds in i en familj eller en kultur.

Sälj din förstfödslorätt åt mig, **1 Mos.** 25:29–34 (1 Mos. 27:36). De förstfödda satt enligt sin förstfödslorätt, **1 Mos.** 43:33. Han satte Efraim framför Manasse, **1 Mos.** 48:14–20 (Jer. 31:9). Förstfödslorätten var Josefs, **1 Krön.** 5:2.

Esau sålde sin förstfödslorätt, **Hebr.** 12:16.

Ni är rättmätiga arvingar, **L&F** 86:9. Sion har av härkomst rätt till prästämötet, **L&F** 113:8 (Abr. 2:9–11).

Förstlingsfrukt

De första skördarna som inbärgas under en årstid. På gammaltestamentlig tid offrades de till Herren (3 Mos. 23:9–20). Jesus Kristus var Guds förstlingsfrukt i det att han var den förste som uppstod (1 Kor. 15:20, 23; 2 Ne. 2:9). De som accepterar evangeliet och håller ut intill änden i trofasthet är i symbolisk mening förstlingsfrukten eftersom de tillhör Gud.

De som följer Lammet vart det än går är en förstlingsfrukt åt Gud, **Upp.** 14:4.

De som först nedstiger med Kristus är förstlingsfrukterna, **L&F** 88:98.

Förstå, förstånd. *Se även* Kunskap; Sanning; Visdom

Att få kunskap om eller fatta innebörden av någon sanning och att kunna tillämpa den.

Förlita dig inte på ditt förstånd, **Ords.** 3:5. Vinn förstånd med allt du äger, **Ords.** 4:7.

Jesus talade i liknelser, och några förstod inte, **Matt.** 13:12–17. Herren öppnade deras sinnen så att de förstod, **Luk.** 24:45.

Om ni inte kan förstå dessa ord, är det för att ni inte ber, **2 Ne.** 32:4 (3 Ne. 17:3). Uppteckningarna bevarades för att vi skulle kunna läsa och förstå, **Mosiah** 1:2–5. På grund av sin otro kunde de inte förstå Guds ord, **Mosiah** 26:3. De var män med sunt förstånd, **Alma** 17:2–3. Ordet börjar upplysa mitt förstånd, **Alma** 32:28.

Låt oss samtala med varandra så att ni kan förstå, **L&F** 50:10–12, 19–23. Föräldrar måste lära sina barn att förstå, **L&F** 68:25. Guds gärningar och hemligheter kan endast förstås genom den Helige Anden, **L&F** 76:114–116. Satan försöker vända människornas hjärtan bort från kunskap, **L&F** 78:10. Kristi ljus upplivar vårt förstånd, **L&F** 88:11.

Förtal. *Se även* Lögn; Rykten; Skvaller; Stridigheter

Att förtala är att säga sådant som är kränkande, sårande och ogudaktigt. Enligt skrifterna är sådant förtal ofta riktat mot en person med den bestämda avsikten att försaka smärta.

Vakta din tunga från det som är ont, **Ps.** 34:14 (1 Petr. 3:10). En illasinnad man gräver upp det onda, **Ords.** 16:27.

Saliga är ni, när människor ljuger och säger allt ont om er, **Matt.** 5:11 (3 Ne. 12:11). Från hjärtat kommer onda tankar, **Matt.** 15:19 (Mark. 7:21). En ledare för ditt folk ska du inte förbanna, **Apg.** 23:5. Lägg bort alla förolämpningar, **Ef.** 4:31. Förtala inte varandra, **Jak.** 4:11.

Se till att det inte finns något förtal eller skvaller, **L&F** 20:54.

Förtappelse. *Se* Förtappelsens söner

Förtappelsens söner. *Se även*

Djävulen; Döden, den andliga;
Fördöma, fördömmelse; Helvetet;
Oförlätlig synd

De som följer Satan och som kommer att lida med honom i evigheten. Förtappelsens söner är 1) de som följde Satan och kastades ut från himlen i förtullvaron och 2) de som fick födas till denna värld med fysiska kroppar men som sedan tjänade Satan och helt och hållet vände sig mot Gud. De som tillhör den senare gruppen kommer att uppstå från de döda men kommer inte att återlösas från den andra (andliga) döden och kan inte vistas i ett rike med härlighet (L&F 88:32, 35).

Ingen av dem gick förlorad utom fördärvets man, **Joh.** 17:12. Dem går det inte att föra till ny omvändelse, **Hebr.** 6:4–6 (Hebr. 10:26–29).

Barmhärtigheten gör inte anspråk på den människan, varför hennes slutliga öde är att utstå oändliga kval, **Mosiah** 2:36–39. Han är som om ingen återlösning hade skett, **Mosiah** 16:5. De som förnekar Kristi underverk för vinnings skull ska bli som förtappelsens son, **3 Ne.** 29:7.

De får ingen förlåtelse vare sig i den här världen eller i den kommande, **L&F** 76:30–34 (L&F 84:41; 132:27). De är de enda som inte kommer att återlösas från den andra döden, **L&F** 76:34–48. Förtappelsens söner förnekar den Helige Anden efter att ha tagit emot den, **L&F** 76:35. Förtappelsens söner förnekar Sonen sedan Fadern har uppenbarat honom, **L&F** 76:43.

Kain ska kallas Förtappelse, **Mose** 5:22–26.

Förtrostan. *Se även* Tillit; Tro

Att ha en fast övertygelse, tilltro, tillit till eller tro på något, särskilt Gud och Jesus Kristus.

Det är bättre att fly till Herren än att lita till människor, **Ps.** 118:8. Herren ska vara din trygghet, **Ords.** 3:26.

När Kristus uppenbarar sig kan vi vara frimodiga, **1 Joh.** 2:28.

De ogudaktiga nephiterna förlorade sina barns förtroende, **Jakob** 2:35.

Då ska din självtillit växa sig stark i Guds närhet, **L&F** 121:45.

Förtordination. *Se även*

Förtullvaron

Guds ordination i förtullvaron av sina tappra andebarn som skulle få vissa uppdrag under jordelivet.

Gud utstakade gränserna för folken, **5 Mos.** 32:8. Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig till profet, **Jer.** 1:5.

Gud har fastställt bestämda tider, **Apg.** 17:26. Dem som han i förväg har känt har han också förutbestämt, **Rom.** 8:28–30. Han har utvalt oss innan världens grund blev lagd, **Ef.** 1:3–4. Jesus Kristus utsågs till Återlösare, **1 Petr.** 1:19–20 (Upp. 13:8).

De var kallade och beredda från världens grundläggning, **Alma** 13:1–9.

Jag lade märke till de ädla och stora som i begynnelsen utvaldes, **L&F** 138:55–56.

Min älskade Son utvaldes från begynnelsen, **Mose** 4:2. Abraham utvaldes innan han föddes, **Abr.** 3:23.

Förtullvaron. *Se även* Begynnelsen;

Människa, människor; Rådet i himlen; Striden i himlen

Livet före jordelivet. Alla människor har levt hos Gud som hans andebarn innan de kom till jorden som dödliga varelser. Detta kallas ibland det första tillståndet (Abr. 3:26).

När Gud lade jordens grund, ropade alla Guds söner av glädje, **Job** 38:4–7. Anden vänder åter till Gud som gav den, **Pred.** 12:7. Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, **Jer.** 1:4–5.

Vi är av hans släkt, **Apg.** 17:28. Gud har utvalt oss före jordens grundläggning, **Ef.** 1:3–4. Vi ska underordna oss andarnas Far, **Hebr.** 12:9. De änglar som inte bevarade sin höga ställning håller han i förvar med eviga bojor, **Jud.** 1:6 (Abr.

Förvaltare, förvaltarskap

3:26). Djävulen och hans änglar kastades ner, **Upp.** 12:9.

De kallades och förbereddes från världens grundläggning, **Alma** 13:3.

Kristus såg evighetens rymd och himlens alla härskaror innan världen skapades, **L&F** 38:1. Människan var i begynnelsen hos Gud, **L&F** 93:29 (Hel. 14:17; **L&F** 49:17). Utvalda andar hölls i beredskap i begynnelsen för att bli ledare i kyrkan, **L&F** 138:53–55. Många fick sin första undervisning i andarnas värld, **L&F** 138:56.

Allt skapades andligt innan det fanns på jorden, **Mose** 3:5. Jag skapade världen och människorna innan de var till i köttet, **Mose** 6:51. Abraham såg de intelligenser som formats innan världen var till, **Abr.** 3:21–24.

Förvaltare, förvaltarskap. *Se även* Kall, kallad av Gud, kallelse

En person som handhar en annans angelägenheter eller egendom. Det en förvaltare ges att ta hand om kallas förvaltarskap. Allt på jorden tillhör Herren. Vi är hans förvaltare. Vi är ansvariga inför Herren men kan rapportera om vårt förvaltarskap till Guds bemyndigade representanter. När vi från Herren eller hans bemyndigade tjänare får en kallelse att tjäna, kan detta förvaltarskap innefatta såväl andliga som timliga angelägenheter (**L&F** 29:34).

Du har varit trogen i det lilla. Jag ska sätta dig över mycket, **Matt.** 25:14–23. Av den som fått mycket ska det krävas mycket, **Luk.** 12:48 (**L&F** 82:3). Jesus berättade liknelsen om den ohederlige förvaltaren, **Luk.** 16:1–8.

Den som befins vara en trofast förvaltare ska gå in i sin Herres glädje, **L&F** 51:19. Varje förvaltare ska lämna en redogörelse för sitt förvaltarskap, **L&F** 72:3–5. Den som är en trofast och vis förvaltare ska ärva allt, **L&F** 78:22. Herren ska hålla var och en ansvarig som förvaltare över jordiska välsignelser, **L&F** 104:11–17 (**L&F** 42:32). Var flitig så att du kan bli en vis förvaltare, **L&F** 136:27.

Förvandlade varelser. *Se även* Förklarad, förklaring

Personer kan förändras på ett sådant sätt att de inte upplever vare sig smärta eller död tills de uppstår till odödlighet.

Sedan Henok (Enok) hade vandrat med Gud fanns han inte mer, för Gud hämtade honom, **1 Mos.** 5:24 (Hebr. 11:5; **L&F** 107:48–49). Till denna dag har ingen fått veta var hans grav finns, **5 Mos.** 34:5–6 (**Alma** 45:19). Elia för i stormvinden upp till himlen, **2 Kung.** 2:11.

Om jag vill att han ska vara kvar tills jag kommer, vad rör det dig, **Joh.** 21:22–23 (**L&F** 7:1–3).

Ni ska aldrig smaka döden, **3 Ne.** 28:7. För att de aldrig skulle smaka döden skedde en förändring med deras kroppar, **3 Ne.** 28:38 (4 **Ne.** 1:14; **Morm.** 8:10–11).

Johannes den älskade kommer att leva tills Herren kommer, **L&F** 7. Jag har tagit Enoks Sion upp i min famn, **L&F** 38:4 (**Mose** 7:21, 31, 69). Enok och hans bröder är en stad bevarad tills en rättfärdighets dag kommer, **L&F** 45:11–12. Elia togs upp till himlen utan att smaka döden, **L&F** 110:13.

Den Helige Anden föll på många, och de blev upptagna till Sion, **Mose** 7:27.

Föräldrar. *Se även* Far, jordisk; Mor, moder

Fäder och mödrar. Värdiga män och hustrur vars äktenskap beseglats i ett Guds tempel kan fullfölja sin roll som föräldrar genom evigheten. "Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor" ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129).

Ni barn, lyd era föräldrar, **Ef.** 6:1–3 (**Kol.** 3:20).

Adam och Eva var våra första föräldrar, **1 Ne.** 5:11. Förbannelsen ska komma över era föräldrars huvuden, **2 Ne.** 4:6.

Lär föräldrar att de måste omvända sig och låta döpa sig, **Moro**. 8:10.

Föräldrar befalls att undervisa sina barn om evangeliet, **L&F** 68:25. Alla barn kan fordra att deras föräldrar ska försörja dem, **L&F** 83:4.

Föräldrarnas synder kan inte läggas på barnens huvuden, **Mose** 6:54.

Gabriel. *Se även* Maria, Jesu mor; Noa, biblisk patriark; Änglar

En ängel sändes till Daniel (Dan. 8:16; 9:21), Sakarias (Luk. 1:11–19; **L&F** 27:7), Maria (Luk. 1:26–38), och andra (**L&F** 128:21). Profeten Joseph Smith sa att Gabriel är profeten Noa i Gamla testamentet.

Gad, Jakobs son. *Se även* Israel; Jakob, Isaks son

I Gamla testamentet en son till Jakob och Silpa (1 Mos. 30:10–11). Hans ättlingar blev en av Israels stammar.

Gads stam: Jakobs välsignelse till sin son Gad, se 1 Mos. 49:19. Moses välsignelse över Gads stam, se 5 Mos. 33:20–21. Enligt dessa välsignelser skulle Gads ättlingar bli ett krigiskt folk. Det område de tilldelades i Kanaans land låg öster om floden Jordan och hade gott bete och rikligt med vatten.

Gad, siaren. *Se även* Skrifterna – Förlorad helig skrift

En profet och en trofast vän och rådgivare till David i Gamla testamentet (1 Sam. 22:5; 2 Sam. 24:11–19). Han skrev en bok om Davids gärningar som blivit förlorad helig skrift (1 Krön. 29:29).

Gadiantons rövare. *Se även* Hemliga sammansvärjningar

I Mormons bok ett rövarband som grundats av en ogudaktig nephit som hette Gadianton. Deras organisation var baserad på hemlighetsmakeri och sataniska eder.

Gadianton orsakade den nephitiska nationens undergång, **Hel**. 2:12–13. Djä-

vulen gav hemliga eder och förbund till Gadianton, **Hel**. 6:16–32. Hemliga sammansvärjningar orsakade den Jareditiska nationens undergång, **Eth**. 8:15–26.

Galaterbrevet. *Se även* Paulus; Paulus brev

En bok i Nya testamentet. Ursprungligen ett brev som aposteln Paulus skrev till de heliga som bodde i Galatien. Temat i detta brev är att sann frihet endast kan nås genom efterlevnad av Jesu Kristi evangelium. Om de heliga tog upp de judekristnas lära som krävde att man följde den mosaiska lagen, skulle de begränsa eller förgöra den frihet de funnit i Kristus. I brevet slår Paulus fast sin egen ställning som apostel, förklarar läran om rättfärdighet genom tro och understryker värdet av en andlig religion.

I kapitel 1 och 2 beklagar Paulus de rapporter han fått om avfall bland galaterna och klargör sin ställning bland apostlarna. Kapitel 3 och 4 tar upp läran om tro och gärningar. Kapitel 5 och 6 innehåller en predikan om de praktiska följderna av läran om tron.

Galileen

Både förr och nu det nordligaste distriktet av Israel väster om Jordanfloden och Gennesarets sjö. Galileen är omkring tio mil långt och fem mil brett. I gamla tider fanns där några av Israels yppersta landområden och livligaste städer. Viktiga vägar som ledde till Damaskus, Egypten och östra Israel gick igenom Galileen. Dess ypperliga klimat och bördiga jord gav stora skördar av oliver, vete, korn och druvor. Fiskebyar vid Gennesarets sjö producerade mycket exportvaror och var en stor källa till välstånd. Frälsaren tillbringade mycket av sin tid i Galileen.

Ett stort ljus ska bli synligt i Galileen, **Jes**. 9:1–3 (2 Ne. 19:1–3).

Jesus vandrade omkring i hela Galileen och predikade, undervisade och botade, **Matt**. 4:23. Efter sin uppståndelse visade sig Jesus i Galileen, **Mark**.

Gamaliel

14:28 (Joh. 21:1–14). Ryktet om Jesus spreds i hela Galileen, **Luk.** 4:14. Jesus började utföra under i Kana i Galileen, **Joh.** 2:11.

Gennesarets sjö: Gennesarets sjö ligger i norra Israel. Den kallades även Kinneretsjön i Gamla testamentet och Galileiska sjön eller Tiberiassjön i Nya testamentet. Jesus gav flera predikningar där (Matt. 13:2). Sjön är päronformad, 20 km lång och 12 km bred på bredaste stället. Den ligger 207 m under havsytan, vilket gör att omgivande luftlager ofta är ganska heta. Kall luft som rinner ner från bergen och möter den heta luften ovanför vattnet orsakar ofta plötsliga stormar (Luk. 8:22–24).

Gamaliel. *Se även* Fariseer

En välkänd farisé i Nya testamentet som kände och undervisade om den judiska lagen. Aposteln Paulus var en av hans elever (Apg. 22:3). Han hade mycket stort inflytande i Sanhedrin (Apg. 5:34–40).

Gamla testamentet. *Se även* Bibeln; Pentateuken; Skrifterna

Uppteckningar som skrivits av forntida profeter som handlade under inflytande av den Helige Anden och som under många århundraden vittnade om Kristus och hans framtida verksamhet. Det innehåller också Abrahams och hans ättlingars historia. Denna historia börjar med Abraham och det förbund eller *testamente* som Herren upprättade med Abraham och hans efterkommande.

Gamla testamentets fem första böcker skrevs av Mose och kallas därför 1, 2, 3, 4 och 5 Moseboken. 1 Moseboken rör jordens, människosläktets, språkens och rasernas ursprung samt inledningen till Israels hus.

De historiska böckerna berättar om händelser som rör Israel. Dessa böcker är Josua, Domarboken, Rut, 1 och 2 Samuelsboken, 1 och 2 Kungaboken, 1 och 2 Krönikeboken, Esra, Nehemja och Ester.

De poetiska böckerna upptar en del

av profeternas visdom och litteratur. De utgörs av Job, Psaltaren, Ordspråksboken, Predikaren, Höga Visan och Klagovisorna.

Profeterna varnade Israel för hennes synder och vittnade om de välsignelser som kommer av lydnad. De profeterade om att Kristus skulle komma och sona deras synder som omvänder sig, tar emot förrättningarna och efterlever evangeliet. Profeternas böcker är Jesaja, Jeremia, Hesekiel, Daniel, Hosea, Joel, Amos, Obadja, Jona, Mika, Nahum, Habackuk, Sefanja, Haggai, Sakarja och Malaki.

De flesta av Gamla testamentets böcker skrevs på hebreiska. Några skrifter innehåller texter på arameiska, ett närbesläktat språk.

Gamle av dagar. *Se* Adam**Gehenna.** *Se* Helvetet**Gemenskap.** *Se även* Enighet; Kärlek

För de sista dagars heliga innebär gemenskapen att man erbjuder vänskap och kamratskap samt tjänar, lyfter och stärker varandra.

Du ska älska din nästa som dig själv, **3 Mos.** 19:18 (Matt. 19:19; L&F 59:6).

När du en gång har omvänt dig, styrk då dina bröder, **Luk.** 22:32. Om ni har kärlek till varandra är ni mina lärjungar, **Joh.** 13:35. För mina får på bete, **Joh.** 21:15–17. De bad om att få delta i hjälpen åt de heliga, **2 Kor.** 8:1–5. Vår gemenskap är med Fadern och hans Son, **1 Joh.** 1:3.

Nephiterna och lamaniterna hade gemenskap med varandra, **Hel.** 6:3.

Låt var och en högakta sin broder som sig själv, **L&F** 38:24–25. Om ni inte är ett är ni inte mina, **L&F** 38:27. Jag upptar er till gemenskap, för att vara er vän och broder, **L&F** 88:133.

Genealogi. *Se* Släktuppteckningar**Generalauktoriteter.** *Se* Apostel; Första presidentskapet; Presiderande biskopen; Sjuttio**Genesis.** *Se* 1 Moseboken (Genesis)

Getsemane. *Se även* Försona, försoning; Olivberget

En trädgård som i Nya testamentet anges ligga nära Olivberget. På arameiska betyder ordet *getsemane* "olivpressen". Jesus gick till denna plats den natt då Judas förrådade honom. Där bad han och led i Getsemane för människornas synder (Matt. 26:36, 39; Mark. 14:32; Joh. 18:1; Alma 21:9; L&F 19:15–19).

Gideon (Gamla testamentet)

En ledare som räddade Israel från midjaniterna (Dom. 6:11–40; 7–8).

Gideon (Mormons bok)

En trofast nephitisk ledare.

Var en stark man och fiende till kung Noa, **Mosiah** 19:4–8. Rådslog med kung Limhi, **Mosiah** 20:17–22. Framlade en plan för hur de skulle kunna undkomma lamaniternas trældom, **Mosiah** 22:3–9. Dödades av Nehor, **Alma** 1:8–10.

Glädje. *Se även* Lyda, lydig, lydnad

Ett lyckotillstånd som kommer av ett rättfärdigt levnadssätt. Avsikten med jordelivet är att alla människor ska få glädje (2 Ne. 2:22–25). Fullkomlig glädje kommer endast genom Jesus Kristus (Joh. 15:11; L&F 93:33–34; 101:36).

De ödmjuka ska få allt större glädje i Herren, **Jes.** 29:19 (2 Ne. 27:30).

Jag bär bud till er om en stor glädje, **Luk.** 2:10. Ingen ska ta er glädje ifrån er, **Joh.** 16:22. Andens frukt är kärlek, glädje, frid, **Gal.** 5:22.

Dess frukt fyllde min själ med mycket stor glädje, **1 Ne.** 8:12. Människorna är till för att de ska kunna ha glädje, **2 Ne.** 2:25. De rättfärdigas glädje ska vara fullkomlig för evigt, **2 Ne.** 9:18. De kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka, **Mosiah** 2:41. Jag vill avstå från allt jag äger så att jag kan få denna stora glädje, **Alma** 22:15. Jag kanske kan bli ett redskap i Guds händer till att föra någon själ till omvändelse, och detta är min glädje, **Alma** 29:9. Vilken

glädje, och vilket förunderligt ljus jag såg, **Alma** 36:20.

Min ande ska fylla din själ med glädje, **L&F** 11:13. Hur stor skulle då inte er glädje vara tillsammans med honom i min Faders rike, **L&F** 18:15–16. I den här världen är er glädje inte fullkomlig, men i mig är er glädje fullkomlig, **L&F** 101:36.

Här i livet ska jag ha glädje, **Mose** 5:10–11.

Gode herden, den. *Se även* Jesus

Kristus

Jesus Kristus är den gode herden. Symboliskt kallas hans efterföljare för får som Jesus vakar över.

Herren är min herde, **Ps.** 23:1. Han vallar sin hjord som en herde, **Jes.** 40:11. Så ska också jag ta mig an mina får, **Hes.** 34:12.

Jag är den gode herden, **Joh.** 10:14–15. Jesus är fårens store herde, **Hebr.** 13:20.

Han räknar sina får, och de känner honom, **1 Ne.** 22:25. Den gode herden kallar er i sitt namn, vilket är Kristus, **Alma** 5:38, 60. Det ska bli en hjord och en herde, **3 Ne.** 15:21 (Joh. 10:16).

Gog. *Se även* Kristi andra ankomst;

Magog

En kung i Magog. Hesekiel profeterade att Gog skulle invadera Israel vid tiden för Herrens andra ankomst (Hes. 38–39). Ännu en strid, striden mot Gog och Magog, kommer att äga rum vid slutet av tusenårsriket (Upp. 20:7–9; L&F 88:111–116).

Golgata. *Se även* Jesus Kristus;

Korsfästelse

Golgata betyder "huvudskalle" på arameiska. Gulgata, eller Huvudskalleplatsen, kallas den plats där Kristus korsfästes (Matt. 27:33; Mark. 15:22; Joh. 19:17).

Goliat. *Se även* David

I Gamla testamentet en filisteisk jätte som utmanade Israels härar. David antog utmaningen och dödade honom med Herrens hjälp (1 Sam. 17).

Gomorra

Gomorra. *Se även* Sodom

I Gamla testamentet en ogudaktig stad som förstördes av Herren (1 Mos. 19:12–29).

Grav. *Se även* Uppståndelse

Begravningsplats för den dödliga kroppen. Tack vare försoningen kommer alla att uppstå från graven.

Efter Kristi uppståndelse öppnades gravarna och många kroppar uppväcktes, **Matt.** 27:52–53 (3 Ne. 23:9–13). Du död, var är din seger, **1 Kor.** 15:55.

Graven måste lämna ifrån sig sina döda, **2 Ne.** 9:11–13.

De som har sovit i graven ska komma fram, **L&F** 88:97–98. En dopbassäng är en sinnebild för graven, **L&F** 128:12–13.

Grundlag. *Se* Regering**Gräl.** *Se* Stridigheter**Gud, gudomen.** *Se även* Fader i himlen; Helige Anden, den; Herren; Jesus Kristus

Gudomen består av tre åtskilda personer: Gud, den evige Fadern, hans Son Jesus Kristus och den Helige Anden. Vi tror på var och en av dessa (TA 1:1). Av nutida uppenbarelse vet vi att Fadern och Sonen har påtagliga kroppar av kött och ben och att den Helige Anden är en personlighet av ande, utan kött och ben (L&F 130:22–23). Dessa tre personer är ett i fullkomlig enighet och harmoni i fråga om avsikter och lära (Joh. 17:21–23; 2 Ne. 31:21; 3 Ne. 11:27, 36).

Gud Fadern: Det är i allmänhet Fadern, eller Elohim, vi menar när vi använder titeln "Gud". Han kallas Fader eftersom han är våra andars Fader (4 Mos. 16:22; 27:16; Mal. 2:10; Matt. 6:9; Ef. 4:6; Hebr. 12:9). Gud Fadern är universums oinskränkta härskare. Han är allsmäktig (1 Mos. 18:14; Alma 26:35; L&F 19:1–3), allvetande (Matt. 6:8; 2 Ne. 2:24), och allestädes närvarande genom sin Ande (Ps. 139:7–12; L&F 88:7–13, 41). Människorna står i ett speciellt förhållande till Gud som skiljer dem från allt annat

skapat. Män och kvinnor är Guds andebarn (Ps. 82:6; 1 Joh. 3:1–3; L&F 20:17–18).

Det finns endast ett fåtal upptecknade exempel på att Gud Fadern visat sig för eller talat till människan. Skrifterna säger att han talade till Adam och Eva (Mose 4:14–31) och presenterade Jesus Kristus vid flera tillfällen (Matt. 3:17; 17:5; Joh. 12:28–29; 3 Ne. 11:3–7). Han visade sig för Stefanus (Apg. 7:55–56) och Joseph Smith (JS–H 1:17). Senare visade han sig för både Joseph Smith och Sidney Rigdon (L&F 76:20, 23). De som älskar Gud och renar sig inför honom, ger Gud ibland förmånen att se och själva veta att han är Gud (Matt. 5:8; 3 Ne. 12:8; L&F 76:116–118; 93:1).

Min Gud, min Gud, varför har du övergett mig, **Mark.** 15:34. De här männen är den högste Gudens tjänare, **Apg.** 16:17. Vi har vårt ursprung i Gud, **Apg.** 17:28–29.

Du ska offra dina sakrament till den Allrahögste, **L&F** 59:10–12.

Enok såg de andar som Gud hade skapat, **Mose** 6:36. Helighetens Människa är hans namn, **Mose** 6:57.

Gud Sonen: Den Gud som kallas Jehova är Sonen, Jesus Kristus (Jes. 12:2; 43:11; 49:26; 1 Kor. 10:1–4; 1 Tim. 1:1; Upp. 1:8; 2 Ne. 22:2). Jesus verkar under Faderns ledning och är i fullkomlig samklang med honom. Alla människor är hans bröder och systrar, eftersom han är det äldsta av alla Elohims andebarn. I vissa skriftställen kallas han "Gud". Så till exempel står det att "Gud skapade himmel och jord" (1 Mos. 1:1), men det var faktiskt Jesus som var Skaparen under ledning av Gud Fadern (Joh. 1:1–3, 10, 14; Hebr. 1:1–2).

Herren kallade sig själv JAG ÄR, **2 Mos.** 3:13–16. Jag är Herren [Jehova], förutom mig finns ingen frälsare, **Jes.** 43:11 (Jes. 45:21).

Jag är världens ljus, **Joh.** 8:12. Jag är, redan innan Abraham blev till, **Joh.** 8:58.

Herren ska verka bland människorna i ett tabernakel av lera, **Mosiah** 3:5–10. Abinadi förklarade hur Kristus är Fad-

ern och Sonen, **Mosiah** 15:1–4 (Eth. 3:14). Herren visade sig för Jareds bror, **Eth.** 3. Lyssna till Kristi, din Herres och din Guds, ord, **Moro.** 8:8. Jehova är Domaren över levande och döda, **Moro.** 10:34.

Jesus visade sig för Joseph Smith och Sidney Rigdon, **L&F** 76:20, 23. Herren Jehova visade sig i templet i Kirtland, **L&F** 110:1–4.

Jehova talade till Abraham, **Abr.** 1:16–19. Jesus visade sig för Joseph Smith, **JS–H** 1:17.

Gud den Helige Anden: Den Helige Anden är också en Gud och kallas den Helige Anden, Anden eller Guds Ande, bland andra liknande namn och titlar. Med hjälp av den Helige Anden kan människan lära känna Gud Faderns vilja och veta att Jesus är Kristus (1 Kor. 12:3).

Den Helige Anden ska låta er veta vad ni ska säga, **Luk.** 12:12. Den Helige Anden är Hjälparen, **Joh.** 14:26 (Joh. 16:7–15). Jesus gav befallningar åt apostlarna genom den Helige Anden, **App.** 1:2. Den Helige Anden vittnar om Gud och Kristus, **App.** 5:29–32 (1 Kor. 12:3). Den Helige Anden vittnar också för oss, **Hebr.** 10:10–17.

Genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting, **Moro.** 10:5.

Den Helige Anden är uppenbarelsens ande, **L&F** 8:2–3 (L&F 68:4).

Gudskap. *Se* Evigt liv; Människa, människor – Människan kan bli som vår himmelske Fader; Upphöjelse

Gudlös. *Se* Ogudaktig, ogudaktighet

Guds barn. *Se* Guds söner och döttrar; Människa, människor

Guds bud och befallningar. *Se även* Budorden, de tio; Guds ord; Lagen; Lyda, lydiga, lydnad; Synd

De lagar och krav som Gud ger människorna, enskilt eller kollektivt. Att lyda buden medför Herrens välsignelser (L&F 130:21).

Noa gjorde i alla avseenden vad Gud hade befallt honom, **1 Mos.** 6:22. Vandra

efter mina stadgar och håll mina bud, **3 Mos.** 26:3. Bevara mina bud, så får du leva, **Ords.** 4:4 (Ords. 7:2).

Om ni älskar mig håller ni fast vid mina bud, **Joh.** 14:15 (L&F 42:29). Vad vi än ber om, det får vi av honom eftersom vi håller hans bud, **1 Joh.** 3:22. Hans bud är inte tunga, **1 Joh.** 5:3.

Var orubblig i att lyda befallningarna, **1 Ne.** 2:10. Herren ger inga befallningar utan att bereda en utväg att utföra dem, **1 Ne.** 3:7. Jag måste handla efter Guds stränga befallning, **Jakob** 2:10. I den mån ni håller mina bud ska ni få framgång i landet, **Jar.** 1:9 (Alma 9:13; 50:20). Lär i din ungdom att hålla Guds bud, **Alma** 37:35.

Detta är mina befallningar, **L&F** 1:24. Utforska dessa bud, **L&F** 1:37. De som inte håller buden kan inte bli frälsta, **L&F** 18:46 (L&F 25:15; 56:2). Mina bud är andliga; de är inte naturliga eller timliga, **L&F** 29:35. Buden är givna så att vi kan förstå Herrens vilja, **L&F** 82:8.

Jag vet inte, endast att Herren befälde mig, **Mose** 5:6. Herren ska pröva människorna för att se om de kommer att göra allt vad han befäller dem, **Abr.** 3:25.

Guds Lamm. *Se även* Försona, försoning; Jesus Kristus; Påsk (judisk)

En benämning på Frälsaren som syftar på att han är den som offrades för vår skull.

Han förs bort som ett lamm för att slaktas, **Jes.** 53:7 (Mosiah 14:7).

Se Guds Lamm, som tar bort världens synd, **Joh.** 1:29 (Alma 7:14). Ni friköptes med blodet av ett lamm utan fel och brist, Kristi dyrbara blod, **1 Petr.** 1:18–20. Lammets som blev slaktat är värdigt, **Upp.** 5:12. Vi besegrar Satan genom Lammets blod, **Upp.** 12:11.

Dessa har gjorts vita i Lammets blod tack vare sin tro på honom, **1 Ne.** 12:11. Guds Lamm är den evige Faderns Son och världens Frälsare, **1 Ne.** 13:40 (1 Ne. 11:21). Ropa mäktigt till Fadern i Jesu namn, så att ni kan renas genom Lamm-

Guds ord

ets blod, **Morm.** 9:6 (Upp. 7:14; Alma 34:36).

Människosonen är Lammet som är slaktat från världens begynnelse, **Mose** 7:47.

Guds ord. *Se även* Guds bud och befallningar; Skrifterna; Uppenbarelse

Instruktioner, befallningar, bud eller budskap från Gud. Guds barn kan få hans ord genom direkt uppenbarelse genom Anden eller från hans utvalda tjänare (L&F 1:38).

Människan lever av varje ord som utgår från Herrens mun, **5 Mos.** 8:3 (Matt. 4:4; L&F 84:43–44). Ditt ord är mina fötters lycka och ett ljus på min stig, **Ps.** 119:105.

De uppfylldes alla av den Helige Anden och förkunnade Guds ord med frimodighet, **Apg.** 4:31–33.

Ledstången av järn var Guds ord som ledde till livets träd, **1 Ne.** 11:25 (1 Ne. 15:23–25). Ni var så känslösa att ni inte kunde förnimma hans ord, **1 Ne.** 17:45–46. Ve den som förkastar Guds ord, **2 Ne.** 27:14 (2 Ne. 28:29; Eth. 4:8). Sträva framåt och mätta er med Kristi ord, **2 Ne.** 31:20 (2 Ne. 32:3). På grund av sin otro kunde de inte förstå Guds ord, **Mosiah** 26:3 (Alma 12:10). De hade flitigt utforskat skrifterna för att de skulle kunna få kännedom om Guds ord, **Alma** 17:2. Pröva Guds ords kraft, **Alma** 31:5. Alma jämförde Guds ord med ett frö, **Alma** 32:28–43.

Vad de än talar när de manas av den Helige Anden ska vara Herrens ord, **L&F** 68:4. Lev av varje ord som utgår ur Guds mun, **L&F** 84:44–45.

Den som bevarar mitt ord ska inte bli bedragen, **JS–M** 1:37.

Guds rike eller himmelriket. *Se även* Celestial härlighet; Jesu Kristi kyrka

Guds rike på jorden är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga (L&F 65). Kyrkans uppgift är att bereda dess medlemmar att leva för evigt i det celestialet rike eller himmelriket. I skrifterna kallas

emellertid kyrkan ibland himmelriket, vilket betyder att kyrkan är himmelriket på jorden.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Guds rike på jorden, men är för närvarande begränsat till att vara ett kyrkligt rike. Under tusenårsriket kommer Guds rike att vara både politiskt och kyrkligt.

Herren är kung alltid och för evigt, **Ps.** 10:16 (Ps. 11:4). Himlens Gud ska upprätta ett rike som aldrig i evighet ska gå under, **Dan.** 2:44 (L&F 138:44).

Omvänd er, för himmelriket är nära, **Matt.** 3:2 (Matt. 4:17). Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske på jorden, **Matt.** 6:10. Sök först Guds rike, **Matt.** 6:33 (3 Ne. 13:33). Jag ska ge dig himmelrikets nycklar, **Matt.** 16:19. Kom och ta emot det rike som stått berett för er, **Matt.** 25:34. Den dag jag dricker det nytt med er i min Fars rike, **Matt.** 26:26–29. När ni ser alla profeterna i Guds rike, **Luk.** 13:28. Orättfärdiga ska inte få ärva Guds rike, **1 Kor.** 6:9. Kött och blod kan inte ärva Guds rike, **1 Kor.** 15:50.

Sök efter Guds rike innan ni söker rikedomar, **Jakob** 2:18. Inget orent kan ärva himmelriket, **Alma** 11:37.

Så att du med dem kan vila i min Faders rike, **L&F** 15:6. Åt er har riket getts, eller med andra ord kyrkans nycklar, **L&F** 42:69 (L&F 65:2). Låt därför Guds rike gå ut, så att himmelriket kan komma, **L&F** 65:5–6. Detta rikets nycklar ska aldrig tas ifrån dig, **L&F** 90:3. Den som tar emot dig som ett litet barn tar emot mitt rike, **L&F** 99:3. Så ska min kyrka kallas i de sista dagarna, ja, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, **L&F** 115:4. Himlarna öppnades och jag såg Guds celestialet rike, **L&F** 137:1–4.

Guds Son. *Se* Gud, gudomen; Jesus Kristus

Guds söner och döttrar. *Se även* Barn till Kristus; Född; Född på nytt, född av Gud; Försona, försoning; Människa, människor

I skrifterna används dessa termer på

två sätt. I en betydelse är vi alla bokstaveligen andebarn till vår himmelske Fader. I en annan betydelse är Guds söner och döttrar de som pånyttfötts genom Kristi försoning.

Andebarn till Fadern: Ni är gudar, ni är alla den Högstes söner, **Ps.** 82:6.

Vi är av Guds släkt, **Apg.** 17:29. Ska vi inte underordna oss andarnas Far, **Hebr.** 12:9.

Jag är en Guds son, **Mose** 1:13.

Barn som pånyttfötts genom försoningen: Åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, **Joh.** 1:12 (Rom. 8:14; 3 Ne. 9:17; L&F 11:30). Vi är nu Guds barn, **1 Joh.** 3:1–2.

Ni ska kallas Kristi barn, hans söner och hans döttrar, **Mosiah** 5:7. Alla folk måste födas på nytt för att bli hans söner och döttrar, **Mosiah** 27:25. De ska bli mina söner och mina döttrar, **Eth.** 3:14. Ni ska förvisso vara Kristi barn, **Moro.** 7:19.

Alla de som tar emot mitt evangelium är söner och döttrar, **L&F** 25:1. De är gudar, ja, Guds söner, **L&F** 76:58.

Så kan alla bli mina söner, **Mose** 6:68. Många har trott och blivit Guds söner, **Mose** 7:1.

Guldplåtarna. *Se även* Mormons bok; Plåtar

En uppteckning skriven på plåtar av guld. Den berättar om två stora civilisationer på de amerikanska kontinenterna. Joseph Smith översatte och gav ut en del av dessa plåtar. Denna översättning kallas Mormons bok. (Ytterligare information finns i "Inledning" och "Profeten Joseph Smiths vittnesbörd" i Mormons bok.)

Gåva. *Se även* Andens gåvor; Helige Andens gåva, den

Gud ger människan många välsignelser och gåvor.

Det finns många andliga gåvor, **1 Kor.** 12:4–10. Sträva efter de nådegåvor som är störst, **1 Kor.** 12:31. Varje fullkomlig gåva kommer från Gud, **Jak.** 1:17.

Den Helige Andens kraft är Guds

gåva, **1 Ne.** 10:17. De som förnekar gåvorna känner inte Jesu Kristi evangelium, **Morm.** 9:7–8. Varje god gåva kommer från Kristus, **Moro.** 10:8–18.

Evigt liv är den största av alla Guds gåvor, **L&F** 14:7 (1 Ne. 15:36). Gåvor ges till dem som älskar Herren, **L&F** 46:8–11. Alla får inte varje gåva, **L&F** 46:11–29.

Gåvor. *Se även* Fasta; Fattiga; Offergåva; Valfärd

Offergåvor som hjälp till de fattiga.

Ge inte gåvor för att andra ska se det, **Matt.** 6:1–4 (3 Ne. 13:1–4). Den här fattiga änkan gav mer än alla de andra, **Mark.** 12:41–44. Det är saligare att ge än att ta, **Apg.** 20:33–35.

Jag vill att ni ska ge av era ägodelar till de fattiga, **Mosiah** 4:26. Kyrkans folk ska ge av sina ägodelar, var och en efter vad han har, **Mosiah** 18:27.

Gärningar

En persons handlingar, goda eller onda. Var och en kommer att dömas efter sina egna gärningar.

Herren ska ge åt var och en efter hans gärningar, **Ords.** 24:12.

Ert ljus ska lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar, **Matt.** 5:16 (3 Ne. 12:16). Den som gör min himmelske Faders vilja kommer in i himmelriket, **Matt.** 7:21. Tro utan gärningar är död, **Jak.** 2:14–26.

De måste dömas för sina gärningar, **1 Ne.** 15:32 (Mosiah 3:24). Vi vet att det är genom nåd vi blir frälsta, sedan vi gjort allt vi kan, **2 Ne.** 25:23. Lär dem att aldrig tröttna av att göra gott, **Alma** 37:34. Det är nödvändigt att människorna ska dömas efter sina gärningar, **Alma** 41:3. Av deras gärningar ska ni känna dem, **Moro.** 7:5 (L&F 18:38).

Jag, Herren, kommer att döma alla människor enligt deras gärningar, **L&F** 137:9.

Habackuk

En gammaltestamentlig profet i Juda

Hagar

som talade om folkets syndfullhet, troligen under Jojakins regeringstid (ca 600 f.Kr.).

Habackuks bok: Kapitel 1 är ett samtal mellan Herren och hans profet, liknande samtalen i Jeremia 12 och Läran och förbunden 121. Habackuk bekymrade sig över att de ogudaktiga tycktes ha framgång. I kapitel 2 råder Herren Habackuk att ha tålmod – de rättfärdiga måste lära sig att leva av tro. I kapitel 3 finns Habackuks bön nedtecknad, där han erkänner Guds rättvisa.

Hagar. *Se även* Abraham; Ismael, Abrahams son

Sarajs egyptiska tjänstekvinna i Gamla testamentet. Hon blev hustru till Abraham och mor till Ismael (1 Mos. 16; 25:12; L&F 132:34, 65). Herren lovade Hagar att en stor nation skulle komma av hennes son (1 Mos. 21:9–21).

Haggai

En gammaltestamentlig profet som profeterade omkring år 520 f.Kr. i Jerusalem, strax efter det att judarna återvänt från sin fångenskap i Babylonien (Esra 5:1; 6:14). Han talade om att återuppbygga Herrens tempel i Jerusalem och förebrädde folket att byggnaden inte färdigställts. Han skrev också om Frälsarens regeringstid och templet i tusenårsriket.

Haggais bok: I kapitel 1 förebrädde Herren folket att de bodde i sina färdiga hus medan templet förblev ofullbordat. I kapitel 2 finns Haggais profetia om att Herren ska ge frid i sitt tempel.

Hagot

En nephitisk skeppsbyggare i Mormons bok (Alma 63:5–7).

Ham. *Se även* Noa, biblisk patriark

I Gamla testamentet Noas tredje son (1 Mos. 5:32; 6:10; Mose 8:12, 27).

Noa, hans söner och deras familjer gick in i arken, **1 Mos.** 7:13. Kanaan, Hams son, förbannades, **1 Mos.** 9:18–25.

Hams regering var patriarkalisk och var välsignad med det jordiska och i fråga om visdom, men inte i fråga om prästadömet, **Ab.** 1:21–27. Hams hustru, Egyptus, var ättling till Kain. Sönerna till deras dotter Egyptus slog sig ner i Egypten, **Ab.** 1:23, 25 (Ps. 105:23; 106:21–22).

Handlingsfrihet. *Se även* Ansvar, ansvarig, ansvarighet; Fri, frihet

Den förmåga och förmån Gud ger människorna att välja och handla av sig själva.

Av alla andra träd kan du fritt äta, **1 Mos.** 2:16. Välj i dag vem ni vill tjäna, **Jos.** 24:15 (Alma 30:8; Mose 6:33).

Människan kunde inte handla av sig själv, såvida han inte lockades, **2 Ne.** 2:15–16. Människorna är fria att välja frihet och evigt liv eller fångenskap och död, **2 Ne.** 2:27. Ni är fria. Ni har tillåtelse att handla av er själva, **Hel.** 14:30.

En tredjedel av himlens härskaror vände han bort från mig på grund av deras handlingsfrihet, **L&F** 29:36. Det måste så vara att djävulen ska fresta människobarnen, annars skulle de inte kunna handla av sig själva, **L&F** 29:39. Låt var och en själv välja, **L&F** 37:4. Var och en kan handla enligt den moraliska handlingsfrihet som jag har gett honom, **L&F** 101:78.

Satan sökte omintetgöra människans handlingsfrihet, **Mose** 4:3. Herren gav människan hennes handlingsfrihet, **Mose** 7:32.

Handpåläggning. *Se även* Avskilja; Helige Andens gåva, den; Ordinera, ordination; Välsigna de sjuka

Handlingen att lägga händerna på någons huvud som del av en prästadömsförrättning. Många prästadömsförrättningar utförs genom handpåläggning, till exempel ordinationer, välsignelser, välsignande av sjuka, konfirmationen av medlemskapet i kyrkan samt förlänande av den Helige Anden.

Mose lade händerna på Josuas huvud

enligt Herrens befallning, **4 Mos.** 27:18, 22–23 (5 Mos. 34:9).

Jesus botade genom att lägga händerna på dem, **Mark.** 6:5 (Morm. 9:24). Apostlarna lade händerna på de sju som skulle bistå dem, **Apg.** 6:5–6. Den Helige Anden gavs genom handpåläggning, **Apg.** 8:14–17. Ananias lade händerna på Saulus och återgav honom synen, **Apg.** 9:12, 17–18. Paulus lade händerna på honom och botade honom, **Apg.** 28:8. Paulus undervisade om läran om dop och handpåläggning, **Hebr.** 6:2.

Alma ordinerade präster och äldster genom handpåläggning, **Alma** 6:1. Jesus gav sina lärjungar makten att ge den Helige Anden genom handpåläggning, **3 Ne.** 18:36–37. Ni ska ge den Helige Anden till dem ni lägger händerna på, **Moro.** 2:2.

Äldsterna ska lägga händerna på barn och välsigna dem, **L&F** 20:70. De ska få den Helige Anden genom handpåläggning, **L&F** 35:6 (TA 1:4). Äldsterna ska lägga händerna på de sjuka, **L&F** 42:44 (L&F 66:9). Barn ska ta emot handpåläggning efter dopet, **L&F** 68:27. Prästdömet tas emot genom handpåläggning, **L&F** 84:6–16.

Hanna. *Se även* Samuel, gammaltestamentlig profet

Mor till Samuel, en gammaltestamentlig profet. Herren gav Samuel till Hanna som svar på hennes böner (1 Sam. 1:11, 20–28). Hanna överlämnade Samuel åt Herren. Hennes lovsång kan jämföras med Marias, Jesu mors (1 Sam. 2:1–10; Luk. 1:46–55).

Hanna (Nya testamentet)

I Nya testamentet en profetissa av Ashers stam. Vid tiden för Jesu födelse var hon en åldrig änka. Hon såg Jesusbarnet då han bars fram i templet och kände igen honom som Återlösaren (Luk. 2:36–38).

Hannas. *Se även* Kaifas

I Nya testamentet en man med stort inflytande inom Sanhedrin. Jesus för-

des först till honom då han gripits (Joh. 18:13). Han spelade också en framträdande roll i rättegången mot apostlarna (Apg. 4:3–6).

Harmagedon. *Se även* Gog; Kristi andra ankomst; Magog

Namnet *Harmagedon* kommer av hebreiskans *Har Megiddo* som betyder "Megiddos berg". Megiddos dal ligger i västra delen av Jisreelslätten, åtta mil norr om Jerusalem, och är platsen för flera avgörande slag i Gamla testamentet. Ett stort och avgörande slag som ska utkämpas omkring tiden för Herrens andra ankomst kallas slaget vid Harmagedon eftersom det kommer att inledas på den platsen. (Se Hes. 39:11; Sak. 12–14, särskilt 12:11; Upp. 16:14–21.)

Harris, Martin. *Se även* Vittnen om Mormons bok

Ett av de tre vittnena om Mormons boks gudomliga ursprung och sanning. Han bistod ekonomiskt Joseph Smith och kyrkan. Herren bad Martin Harris att sälja sin egendom och ge pengarna till att bekosta utgivningen av Mormons bok (L&F 19:26–27, 34–35), att vara ett föredöme för kyrkan (L&F 58:35) samt att hjälpa till att bekosta evangeliets spridning (L&F 104:26).

Martin Harris uteslöts från kyrkan men återvände senare till fullt medlemskap. Ända till slutet av sitt liv bar han vittnesbörd om att han såg ängeln Moroni och de guldplåtar från vilka Joseph Smith översatte Mormons bok.

Hat, hata. *Se även* Fiendskap; Hämnd; Kärlek

Hat är stark avsky mot någon eller något.

Jag, Gud, låter straffet för fädernas missgärning drabba barnen när man hatar mig, **2 Mos.** 20:5. Sex saker är det som Herren hatar, **Ords.** 6:16. En dåraktig människa föraktar sin mor, **Ords.** 15:20. Han var föraktad och övergiven av människor, **Jes.** 53:3.

Hebreerbrevet

Älska era fiender och be för dem som förföljer er, **Matt.** 5:44. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre, eller hålla fast vid den ene och förakta den andre, **Matt.** 6:24. Ni kommer att bli hatade av alla för mitt namns skull, **Matt.** 10:22. Den som gör det onda hatar ljuset, **Joh.** 3:20. Ingen får förakta dig för att du är ung, **1 Tim.** 4:12.

Eftersom de är rika föraktar de de fattiga, **2 Ne.** 9:30. Förakta inte Guds upp-
penbarelsen, **Jakob** 4:8. De hyste ett evigt hat mot oss, **Jakob** 7:24.

Människor ringaktar Guds råd och föraktar hans ord, **L&F** 3:7.

Jag blev hatad och förföljd därför att jag sa att jag sett en syn, **JS-H** 1:25.

Hebreerbrevet. *Se även* Paulus; Paulus brev

En bok i Nya testamentet. Paulus skrev detta brev till judiska medlemmar i kyrkan för att övertyga dem om att viktiga delar av Moses lag hade fullbordats genom Kristus och att Kristi högre evangeliska lag hade ersatt den. När Paulus återvände till Jerusalem i slutet av sin tredje missionsresa (omkring 60 e.Kr.), fann han att många judiska medlemmar i kyrkan fortfarande var anhängare till Moses lag (Apg. 21:20). Detta var minst tio år efter det att en kyrkans konferens i Jerusalem hade beslutat att vissa av förrättningarna i Moses lag inte behövdes för de hednakristnas frälsning. Tydligt skrev Paulus strax därefter brevet till hebreerna för att genom deras egna skrifter och sunt förnuft visa dem varför de inte längre behövde leva efter Moses lag.

Kapitel 1 och 2 förklarar att Jesus är större än änglarna. Kapitel 3–7 jämför Jesus med Mose och med Moses lag samt vittnar om att han är större än båda. De lär också att melkisedekska prästdömet är högre än aronska. Kapitel 8–9 beskriver hur de mosaiska förrättningarna beredde folket för Kristi verksamhet och hur Kristus är det nya förbundets medlare (Alma 37:38–45; L&F 84:21–24). Kapitel 10 är en uppmaning till flit och

trofasthet. Kapitel 11 är en predikan om tro. Kapitel 12 ger uppmaningar och hälsningar. Kapitel 13 talar om att äktenskapet ska hållas i ära och om betydelsen av lydnad.

Hebreiska. *Se även* Israel

Ett semitiskt språk som talades av Israels barn.

Hebreiska talades av israeliterna tills de återvänt från den babyloniska fångenskapen, då arameiska blev vardagsspråket. Under Jesu tid var hebreiska de lärdas, lagens och den religiösa litteraturens språk.

Hebron

En stad i det forna Juda, tre mil söder om Jerusalem. Den var den plats där Abraham och hans familj begravdes (1 Mos. 49:29–32). Den var Davids huvudstad under första delen av hans regeringstid (2 Sam. 5:3–5).

Heder, hedra. *Se även* Akta, aktning; Vördnad

Innebär i skrifterna vanligtvis att visa respekt och vördnad för någon eller något.

Hedra din far och din mor, **2 Mos.** 20:12 (1 Ne. 17:55; Mosiah 13:20). Ära Herren med vad du äger, **Ords.** 3:9.

Om någon tjänar mig ska Fadern ära honom, **Joh.** 12:26. Män bör visa sina hustrur aktning, **1 Petr.** 3:7.

De ärar Herren enbart med sina läppar, **2 Ne.** 27:25 (Jes. 29:13). Jag söker inte världslig ära, **Alma** 60:36.

Djävulen gjorde uppror mot mig och sa: Ge mig din ära, vilket är min makt, **L&F** 29:36. De trofasta ska bli krönta med ära, **L&F** 75:5 (L&F 124:55). Herren gläds över att ära dem som tjänar honom, **L&F** 76:5. De är inte utvalda eftersom de strävar efter att äras av människor, **L&F** 121:34–35.

Vi tror på att ära och upprätthålla lagen, **TA** 1:12 (L&F 134:6).

Hednafolk, hednationer, hedningar. *Se* Icke-judar

Hela, helbrägdagörelse. *Se även* Bota; Smörja; Välsigna de sjuka

Att bota eller göra frisk igen, både fysiskt och andligt. Skrifterna innehåller många exempel på mirakulösa helbrägdagörelser av Herren och hans tjänare.

Genom hans sår är vi helade, **Jes.** 53:5 (Mosiah 14:5). Han har sänt mig att förbinda dem som har förkrossade hjärtan, **Jes.** 61:1 (Luk. 4:18). Rättfärdighetens sol ska gå upp med läkedom under sina vingar, **Mal.** 4:2.

Vi tror på helbrägdagörelsens gåva, **TA** 1:7.

Helaman, Almas son. *Se även* Alma, Almas son; Anti-nephi-lehiter; Helamans söner

I Mormons bok äldste son till Alma, Almas son (Alma 31:7). Helaman var profet och militär ledare.

Alma anförtrodde sin son Helaman sitt folks uppteckningar och Jarediternas plåtar, **Alma** 37:1–2, 21. Alma befallde Helaman att fortsätta skriva sitt folks historia, **Alma** 45–62. Helaman återupprättade kyrkan, **Alma** 45:22–23. Två tusen unga ammonitiska krigare ville ha Helaman till ledare, **Alma** 53:19, 22. Helaman och hans unga ammoniter stred mot lamaniterna och bevarades genom sin tro, **Alma** 57:19–27.

Helaman, Helamans son

En profet och historieskrivare i Mormons bok som undervisade det nephitiska folket. Han var sonson till Alma den yngre och far till den Nephi som gavs makt över elementen. Tillsammans med sin son Nephi skrev Helaman Helamans bok.

Helamans bok: Kapitel 1–2 beskriver en tid av stor politisk oro. Kapitel 3–4 berättar att Helaman och Moronihah, huvudbefälhavare över den nephitiska hären, till sist lyckades uppnå en tids fred. Men trots dessa goda mäns ledarskap blev folket alltmer ogudaktigt. I Helaman 5:1–6:14 avstod Nephi från

domarsätet liksom hans farfar Alma gjort, för att undervisa folket. Under en tid omvände sig folket. I Helaman 6:15–12:26 blev emellertid den nephitiska nationen ogudaktig. De sista kapitlen, 13–16, innehåller den märkliga berättelsen om en profet som kallades lamaniten Samuel, som förutsa Frälsarens födelse och korsfästelse samt de tecken som skulle utmärka dessa händelser.

Helaman, kung Benjamins son. *Se även* Benjamin, Mosiahs far

I Mormons bok en av kung Benjamins tre söner (Mosiah 1:2–8).

Helamans söner. *Se även* Anti-nephi-lehiter; Helaman, Almas son

I Mormons bok sönerna till de omvända lamaniter som kallades ammoniter, vilka blev krigare under Helamans ledning (Alma 53:16–22).

Helaman ansåg dem värdiga att kallas hans söner, **Alma** 56:10. Deras mödrar hade lärt dem att inte tvivla på att Gud kunde bevara dem, **Alma** 56:47. De besegrade lamaniterna och bevarades genom sin tro så att ingen blev dödad, **Alma** 56:52–54, 56; 57:26.

Helga, helgelselagen. *Se även* Förenade orden; Guds rike eller himmelriket

Att inviga, heliggöra eller bli rättfärdig. Helgelselagen är en gudomlig princip varigenom män och kvinnor frivilligt ger sin tid, sina talanger och materiella tillgångar åt upprättandet och uppbyggandet av Guds rike.

Invig er i dag till Herrens tjänst, **2 Mos.** 32:29.

Alla de troende hade allting gemensamt, **Apg.** 2:44–45.

De hade allting gemensamt ibland sig. Därför fanns det inga rika eller fattiga, **4 Ne.** 1:3.

Herren förklarade helgelsens princip, **L&F** 42:30–39 (L&F 51:2–19; 58:35–36). En människa ska inte äga mer än en annan,

Helgelse, heliggörelse

L&F 49:20. Varje man fick en andel i förhållande till sin familj, **L&F** 51:3. En orden upprättades så att de heliga kunde vara jämlika i fråga om förpliktelser rörande himmelska och jordiska ting, **L&F** 78:4–5. Var och en skulle kunna göra samma anspråk, var och en efter sina önskemål och behov, **L&F** 82:17–19. Sion kan endast uppbyggas genom den celestials lagens principer, **L&F** 105:5.

Enoks folk var av ett hjärta och ett sinne och levde i rättfärdighet, och det fanns inga fattiga ibland dem, **Mose** 7:18.

Helgelse, heliggörelse. *Se även* Försona, försoning; Jesus Kristus; Rättfärdiggöra, rättfärdiggörelse

Processen att bli fri från synd, ren och helig genom Jesu Kristi försoning (**Mose** 6:59–60).

Gud har utvalt er till frälsning genom att ni helgas av Anden, **2 Tess.** 2:13. Vi är helgade genom att Jesu Kristi kropp har offerats, **Hebr.** 10:10. Jesus led för att helga folket med sitt eget blod, **Hebr.** 13:12.

Högräster heliggjordes och deras kläder tvättades vita genom Lammets blod, **Alma** 13:10–12. Heliggörelse kommer till dem som överlämnar sina hjärtan åt Gud, **Hel.** 3:33–35. Omvänd er så att ni kan bli heliggjorda genom att ta emot den Helige Anden, **3 Ne.** 27:20.

Heliggörelsen genom Jesu Kristi nåd är rättfärdig och sann, **L&F** 20:31. Jesus kom för att heliggöra världen, **L&F** 76:41. Heliggör er så att ni har endast Gud i sinnet, **L&F** 88:68.

Helig. *Se även* Jesu Kristi kyrka; Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga; Kristna

En troende medlem i Jesu Kristi kyrka.

Vörda Herren, ni hans heliga, **Ps.** 34:10.

Saulus gjorde mycket ont mot de heliga i Jerusalem, **Apg.** 9:1–21. Petrus kom också till de heliga som bodde i Lydda, **Apg.** 9:32. Paulus önskade nåd och frid åt alla i Rom, kallade att vara hans heliga, **Rom.** 1:7. Ni är medborgare med de heliga, **Ef.** 2:19–21.

Jag såg Lammets kyrka, som var Guds heliga, **1 Ne.** 14:12. Den naturliga människan är en fiende till Gud om hon inte blir en helig genom Kristi försoning, **Mosiah** 3:19.

Jag, Herren, har välsignat landet till nytta för mina heliga, **L&F** 61:17. Satan strider mot Guds heliga, **L&F** 76:28–29. Arbeta flitigt för att bereda de heliga för den dom som ska komma, **L&F** 88:84–85. De heliga bör ge av sina ägodelar till de fattiga och lidande, **L&F** 105:3. Ovan nämnda ämbeten har jag gett er till tjänandeverket och till mina heligas fullkomnande, **L&F** 124:143 (**Ef.** 4:12).

Helig, heligt. *Se även* Helgelse, heliggörelse; Helighet; Renad, renhjärtad

Upphöjd över världen, med gudaktig karaktär eller andligt och moraliskt ren. Motsatsen till helig är tarvlig eller världslig.

Ni ska vara mig ett rike av präster och ett heligt folk, **2 Mos.** 19:5–6 (1 Petr. 2:9). Herren befalld Israel: Ni ska vara heliga, för jag är helig, **3 Mos.** 11:44–45. De som har oskyldiga händer och rent hjärta får träda in i Herrens helgedom, **Ps.** 24:3–4. Lär mitt folk att skilja mellan heligt och oheligt, **Hes.** 44:23.

Gud har kallat oss med en helig kallelse, **2 Tim.** 1:8–9. Du känner från barn domen de heliga skrifterna, **2 Tim.** 3:15.

Alla människor kommer att dömas enligt den sanning och helighet som är i Gud, **2 Ne.** 2:10. Den naturliga människan blir en helig genom Kristi försoning, **Mosiah** 3:19. Vandra enligt Guds heliga orden, **Alma** 7:22 (**Alma** 13:11–12). Tre lärjungar heliggjordes i köttet och gjordes heliga, **3 Ne.** 28:1–9, 36–39.

Lek inte med heliga ting, **L&F** 6:12. Du kan inte skriva det som är heligt om det inte blir dig givet av mig, **L&F** 9:9. Ni ska förbinda er att göra allt i helighet, **L&F** 43:9. Mina lärjungar ska stå på heliga platser, **L&F** 45:32. Det som kommer ovanifrån är heligt, **L&F** 63:64. Små barn är heliga, **L&F** 74:7. Helga

denna plats så att den blir heliggjord, **L&F** 124:44.

Herren ska samla sina utvalda till en helig stad, **Mose** 7:62.

Helig skrift, förlorad. *Se* Skrifterna – Förlorad helig skrift

Heliga lunden, den. *Se* Första synen, den

Helige Anden, den. *Se även* Dop, döpa; Duvans tecken; Gud, gudomen; Helig, heligt; Helige Andens gåva, den; Hjälparen; Inspiration, inspirera; Löftets Helige Ande; Oförlätlig synd; Uppenbarelse

Den tredje medlemmen i Gudomen (1 Joh. 5:7; **L&F** 20:28). Han är en person av ande, utan kropp av kött och ben (**L&F** 130:22). Den Helige Anden kallas ofta Anden, eller Guds Ande.

Den Helige Anden har flera viktiga uppgifter i frälsningsplanen. 1) Han vittnar om Fadern och Sonen (1 Kor. 12:3; 3 Ne. 28:11; Eth. 12:41). 2) Han uppenbarar sanningen om allting (Joh. 14:26; 16:13; Moro. 10:5; **L&F** 39:6). 3) Han heliggör dem som omvänt sig och låtit döpa sig (Joh. 3:5; 3 Ne. 27:20; **Mose** 6:64–68). 4) Han är löftets Helige Ande (**L&F** 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Den Helige Andens kraft kan komma över en person före dopet och betyga att evangeliet är sant. Men rätten att få den Helige Anden som ständigt sällskap, närhelst man är värdig, är en gåva som endast kan tas emot genom handpåläggning av någon som bär melkisedekska prästadömet efter vederbörligt dop in i Jesu Kristi sanna kyrka.

Jesus lärde att alla synder kunde bli förlättna utom hädelse mot den Helige Anden (**Matt.** 12:31–32; **Mark.** 3:28–29; **Luk.** 12:10; **Hebr.** 6:4–8; **L&F** 76:34–35).

Anden gör så att människorna vandrar efter Guds stadgar, **Hes.** 36:27.

Apostlarna fick uppdraget att döpa i Faderns och Sonens och den Helige Andens namn, **Matt.** 28:19. Den Helige Anden ska lära er allt, **Joh.** 14:26. Ledda av den

Helige Anden har människor talat vad de fått från Gud, **2 Petr.** 1:21.

Nephi leddes av Anden, **1 Ne.** 4:6. Guds hemligheter ska avslöjas för dem genom den Helige Andens kraft, **1 Ne.** 10:17–19. Den Helige Anden visar er allt ni bör göra, **2 Ne.** 32:5. Genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting, **Moro.** 10:5.

Den Helige Anden ska tala till ditt förstånd och ditt hjärta, **L&F** 8:2. Anden leder till att göra gott, **L&F** 11:12. Den Helige Anden vet allt, **L&F** 35:19. Den Helige Anden lär de fridgivande tingen rörande riket, **L&F** 36:2 (**L&F** 39:6). Om ni inte erhåller Anden ska ni inte undervisa, **L&F** 42:14. Den Helige Anden bär vittne om Fadern och Sonen, **L&F** 42:17 (1 Kor. 12:3; 3 Ne. 11:32, 35–36). Åt några är det genom den Helige Anden givet att veta att Jesus Kristus är Guds Son, **L&F** 46:13. Vad de än talar när de manas av den Helige Anden ska vara helig skrift, **L&F** 68:4. Den Helige Anden ska utgjutas för att bära vittne om allt ni ska säga, **L&F** 100:8. Den Helige Anden ska vara din ständige ledsagare, **L&F** 121:45–46.

Helige Andens gåva, den. *Se även*

Andens gåvor; Gud, gudomen; Gåva; Helige Anden, den

Alla värdiga döpta medlemmar i kyrkan har rätten att åtnjuta den Helige Andens ständiga inflytande. Efter dopet in i Jesu Kristi sanna kyrka får man den Helige Andens gåva genom handpåläggning av någon som har den rätta myndigheten (**ApG.** 8:12–25; **Moro.** 2; **L&F** 39:23). Mottagandet av den Helige Andens gåva kallas ofta dopet i eld (**Matt.** 3:11; **L&F** 19:31).

Människorna befalls att omvända sig, låta döpa sig och ta emot den Helige Andens gåva, **ApG.** 2:38. Petrus och Johannes gav den Helige Andens gåva genom handpåläggning, **ApG.** 8:14–22. Den Helige Anden ges genom handpåläggning, **ApG.** 19:2–6.

Syndernas förlåtelse kommer genom eld och den Helige Anden, **2 Ne.** 31:17.

Helighet

Vi tror på handpåläggning för den Helige Andens gåva, **TA** 1:4.

Helighet. *Se även* Helgelse, heliggörelse; Helig, heligt; Renad, renhjärtad

Andlig och moralisk fullkomning. Helighet innebär renhet i hjärta och avsikt.

Medlemmarna ska visa att de är värddiga sitt medlemskap genom att vandra i helighet inför Herren, **L&F** 20:69. Herrans hus är en plats för helighet, **L&F** 109:13.

Helighetens Människa är ett av Guds namn, **Mose** 6:57 (Mose 7:35).

Helighetens Människa. *Se även* Fader i himlen; Gud, gudomen; Människosonen

Ett annat namn på Gud Fadern (Mose 6:57).

Helvetet. *Se även* Djävulen; Döden, den andliga; Fördöma, fördömlöse; Förtappelsens söner

Nutida uppenbarelser talar om helvetet i minst två bemärkelser. För det första är det den tillfälliga vistelseplatsen i andevärlden för dem som var olydiga under jordelivet. I denna betydelse har helvetet ett slut. Andarna där får undervisning om evangeliet, och en tid efter sin omvändelse uppstår de till den härlighet som de är värdiga att nå. De som inte omvänder sig, men ändå inte är "förtappelsens söner", blir kvar i helvetet under hela tusenårsriket. Efter dessa tusen års plåga uppstår de till telestial härlighet (**L&F** 76:81–86; 88:100–101).

För det andra är det den slutliga vistelseplatsen för dem som inte blir återlösta genom Jesu Kristi försoning. I denna betydelse är helvetet bestående. Det är till för dem som "förblir orena" (**L&F** 88:35, 102). Detta är den plats där Satan, hans änglar och förtappelsens söner – de som förnekat Sonen efter det att Fadern uppenbarat honom – ska vistas i evigheten (**L&F** 76:43–46).

I skrifterna kallas helvetet ibland det

yttersta mörkret, dödsriket eller Gehenna.

Davids själ ska inte bli kvar i dödsriket, **Ps.** 16:10 (Ps. 86:13).

Komma till Gehenna, till elden som aldrig släcks, **Mark.** 9:43 (Mosiah 2:38). Den rike mannen i helvetet lyfte blicken när han plågades, **Luk.** 16:22–23 (**L&F** 104:18). Döden och dödsriket gav igen de döda, **Upp.** 20:13.

Det finns en plats beredd, ja, det hemska helvetet, **1 Ne.** 15:35. Köttets vilja ger djävulens ande makt att föra oss ner till helvetet, **2 Ne.** 2:29. Kristus beredde vägen till vår befrielse från död och helvete, **2 Ne.** 9:10–12. De som förblir orena ska gå bort till eviga kval, **2 Ne.** 9:16. Djävulen bedrar deras själar och leder dem varsamot ner till helvetet, **2 Ne.** 28:21. Jesus har återlöst min själ från helvetet, **2 Ne.** 33:6. Lösgör er från helvetets kval, **Jakob** 3:11. Att tas tillfånga av djävulen och ledas av hans vilja till undergång är det som menas med helvetets kedjor, **Alma** 12:11. De ogudaktiga kastas ut i det yttersta mörkret fram till uppståndelsen, **Alma** 40:13–14. För de orena skulle det vara eländigare att bo hos Gud än att bo i helvetet, **Morm.** 9:4.

Det straff som ges av min hand är evigt straff, **L&F** 19:10–12. Helvetet är den plats som beretts åt djävulen och hans änglar, **L&F** 29:37–38. De som erkänner Gud befrias från döden och helvetets kedjor, **L&F** 138:23.

Hemliga sammansvärjningar. *Se även* Gadiantons rövare; Kain

En organisation av människor som binds samman genom eder för att genomföra gruppens onda avsikter.

Lögnernas fader hetsar människobarnen till att stifta hemliga sammansvärjningar, **2 Ne.** 9:9. Jag måste nödvändigtvis omintetgöra de hemliga gärningar som tillhör mörker, **2 Ne.** 10:15. Guds straffdomar kom över dessa hemliga sammansvärjningars gärningar, **Alma** 37:30. Gadianton blev Nephis folks nästan fullständiga undergång, **Hel.**

2:4–13. Satan intalade människorna att instifta hemliga eder och förbund, **Hel.** 6:21–31. Herren verkar inte i hemliga sammansvärjningar, **Eth.** 8:19. Nationer som stödjer hemliga sammansvärjningar ska förgås, **Eth.** 8:22–23. De förkastade profeternas alla ord på grund av sitt hemliga sällskap, **Eth.** 11:22.

Ända sedan Kains dagar fanns det en hemlig sammansvärjning, **Mose** 5:51.

Hemligheter, Guds

Guds hemligheter är andliga sanningar som ges endast genom uppenbarelse. Gud uppenbarar sina hemligheter för dem som håller sig till evangeliet. Vissa av Guds hemligheter har ännu inte uppenbarats.

Ni har fått lära känna himmelrikets hemligheter, **Matt.** 13:11. Om jag kände alla hemligheter men inte hade kärlek, så vore jag ingenting, **1 Kor.** 13:2.

Nephi hade stor kunskap om Guds hemligheter, **1 Ne.** 1:1. Det är många givet att känna till Guds hemligheter, **Alma** 12:9. Det ska bli dem givet att känna Guds hemligheter, **Alma** 26:22. Jag har ännu inte fått fullkomlig kunskap om dessa hemligheter, **Alma** 37:11. Det finns många hemligheter som ingen känner utom Gud själv, **Alma** 40:3.

Hur stor är inte gudaktighetens hemlighet, **L&F** 19:10. Om du ber, ska du få uppenbarelse på uppenbarelse och känna till rikets hemligheter, **L&F** 42:61, 65 (1 Kor. 2:7, 11–14). Åt dem som håller buden ska jag ge rikets hemligheter, **L&F** 63:23. För dem kommer jag att uppenbara alla hemligheter, **L&F** 76:7. Det högre prästadömet innehar nyckeln till rikets hemligheter, **L&F** 84:19. Vid sin ankomst kommer Herren att uppenbara fördolda sanningar som ingen människa känt till, **L&F** 101:32–33. Melkisedekska prästadömet ska få förmånen att ta emot rikets hemligheter, **L&F** 107:19.

Hemmet. *Se även* Familjen

Hemmet bör vara centrum för aktiviteter inriktade på evangeliet och familjen.

En nyligen gift man ska vara fri för att stanna hemma och glädja sin hustru, **5 Mos.** 24:5.

Jesus sände hem honom, **Mark.** 8:26. Lär barnen att visa vördnad för sin egen familj, **1 Tim.** 5:4. Lev anständigt och rent, var husliga, **Tit.** 2:5.

Gå till era hem och begrunda det som jag har sagt, **3 Ne.** 17:2–3. Jag uppmanade dem att kämpa för sina hustrur och sina barn och sina hus och sina hem, **Morm.** 2:23.

Fäder befalls att vara flitiga och angelägna om hemmet, **L&F** 93:43–44, 48–50.

Henok. *Se* Enok (Henok)

Herde. *Se även* Gode herden, den; Jesus Kristus

Symboliskt uttryck för en som tar hand om Herrens barn.

Herren är min herde, **Ps.** 23:1. Herdar ska ta hand om hjorden, **Hes.** 34:2–3.

Herodes

En dynasti av regenter i Judeen vid Kristi tid. De spelade framträdande roller i många händelser i Nya testamentet. Familjen grundades av Herodes den store, som fruktade Frälsarens födelse (**Matt.** 2:3) och beordrade mas-sakern av små barn i Betlehem. Bland hans söner finns Aristobulus; Herodes Filippus (**Matt.** 14:3; **Mark.** 6:17); Herodes Antipas, tetrarken (**Matt.** 14:1; **Luk.** 9:7; också känd som kung Herodes, **Mark.** 6:14); Arkelaus (**Matt.** 2:22); och Filip-pus, landsfurste över Itureen (**Luk.** 3:1). Herodes Agrippa I (**Apg.** 12:1–23) och hans syster Herodias (**Matt.** 14:3; **Mark.** 6:17) var barn till Aristobulus. Herodes Agrippa I fick flera barn som också nämns i Nya testamentet, bland annat Herodes Agrippa II (**Apg.** 25:13), Bernice (**Apg.** 25:13) och Drusilla, hustru till Felix (**Apg.** 24:24).

Herodias

Syster till Herodes Agrippa i Nya testamentet. Hon var gift med sin farbror, Herodes Filippus, med vilken hon hade

Herren

en dotter, Salome. Hon och Salome konspirerade för att få Johannes Döparen halshuggen (Matt. 14:3–11).

Herren. *Se även* Gud, gudomen; Jesus Kristus

En titel som vittnar om djup respekt och vördnad för Gud Fadern och Frälsaren Jesus Kristus. Titeln syftar på deras ställning som suveräna, kärleksfulla mästare över sina skapelseverk.

Skulle något vara omöjligt för Herren, **1 Mos.** 18:14. Herren talade med Mose ansikte mot ansikte, **2 Mos.** 33:11. Du ska älska Herren, din Gud, **5 Mos.** 6:5 (Matt. 22:37; Mark. 12:30). Jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren, **Jos.** 24:15. Herren är min herde, **Ps.** 23:1. Herren är stark och väldig, väldig i strid, **Ps.** 24:8. Herren Herren är min styrka, **Jes.** 12:2 (2 Ne. 22:2). Jag, Herren, är din frälsare och din återlösare, **Jes.** 60:16.

Herren din Gud ska du tillbe, **Matt.** 4:10 (Luk. 4:8). Berätta för dem allt vad Herren har gjort, **Mark.** 5:19. Det finns en Herre, Jesus Kristus, **1 Kor.** 8:6. En Herre, en tro, ett dop, **Ef.** 4:5. Herren själv ska komma ner från himlen, **1 Tess.** 4:16.

Jag ska gå och göra det som Herren har befallt, **1 Ne.** 3:7. Med rättfärdighet ska Herren döma de fattiga, **2 Ne.** 30:9. Herren Gud, Abrahams Gud, befriade Israel ur träldomen, **Alma** 29:11. Ingenting kan frälsa detta folk utom omvårdelse och tro på Herren, **Hel.** 13:6 (Mosiah 3:12).

Lyssna till Jesu Kristi, din Herres och din Återlösares ord, **L&F** 15:1. Sök alltid Herrens ansikte, **L&F** 101:38. Herren ska vara klädd i rött vid sin andra ankomst, **L&F** 133:48 (Jes. 63:1–4).

Abraham talade med Herren ansikte mot ansikte, **Abr.** 3:11. Vi tror att evangeliets första princip är tro på Herren Jesus Kristus, **TA** 1:4.

Herrens bön. *Se även* Bön

En bön som Frälsaren uppsände för sina lärjungar som tjänar som mönster för all bön (Matt. 6:9–13; 3 Ne. 13:9–13).

Herrens dag. *Se* Domen, den yttersta; Kristi andra ankomst; Sabbatsdagen

Herrens hus. *Se* Templet, Herrens hus

Herrens nattvard. *Se* Sakramentet

Hesekiel

En profet som skrev Hesekiels bok i Gamla testamentet. Han var präst, av Sadoks släkt, och en av de judar som fördes bort i fångenskap av Nebukadnessar. Han bodde bland de landsflyktiga judarna i Babylon och profeterade under en period av tjugotvå år, från 592 till 570 f.Kr.

Hesekiels bok: Hesekiels bok kan delas upp i fyra avdelningar. Kapitel 1–3 berättar om en syn från Gud och Hesekiels kallelse; kapitel 4–24 talar om domar över Jerusalem och varför de gavs; kapitel 25–32 förkunnar domar över nationerna och kapitel 33–48 upptar syner om det nutida Israel.

Himlen. *Se även* Celestial härlighet; Guds rike eller himmelriket; Paradiset

Termen *himlen* har i skrifterna två huvudsakliga innebörder: 1) Den plats där Gud bor och de heligas framtida hem (1 Mos. 28:12; Ps. 11:4; Matt. 6:9). 2) Rymden närmast omkring jorden (1 Mos. 1:1, 17; 2 Mos. 24:10). Himlen är tydligen inte *paradiset*, vilket är en tillfällig plats för de trofasta andar som levtt och dött på jorden. Jesus besökte paradiset efter sin död på korset, men på tredje dagen talade han om för Maria att han ännu inte hade varit hos sin Fader (Luk. 23:39–44; Joh. 20:17; L&F 138:11–37).

Jag ser din himmel, dina fingrars verk, **Ps.** 8:4. Himlen är skapad genom Herrens ord, **Ps.** 33:6. Hur har du inte fallit från himlen, du gryningsens son, **Jes.** 14:12 (2 Ne. 24:12). Himlarna ska rullas ihop som en bokrulle, **Jes.** 34:4. Jag skapar nya himlar och en ny jord, **Jes.** 65:17. Gud kommer att öppna himlens fönster, **Mal.** 3:10.

Vår Far i himlen, låt ditt namn bli

helgat, **Matt.** 6:9 (3 Ne. 13:9). Paulus blev uppryckt ända till tredje himlen, **2 Kor.** 12:2. Det blev tyst i himlen, **Upp.** 8:1 (L&F 88:95–98).

Om de trofast håller ut intill änden tas de emot i himlen, **Mosiah** 2:41. Så att ni kan vara er himmelske Faders barn, **3 Ne.** 12:45.

Jag ska komma i himlens skyar, **L&F** 45:16. Elia togs upp till himlen utan att smaka döden, **L&F** 110:13. Prästadömetts rättigheter står i oskiljaktig förbindelse med himlens krafter, **L&F** 121:36. Det finns två slags varelser i himlen, **L&F** 129:1.

Sion togs upp till himlen, **Mose** 7:23.

Himmelsfärd. *Se även* Jesus Kristus; Kristi andra ankomst

Det tillfälle då Frälsaren formellt lämnade jorden, fyrtio dagar efter sin uppståndelse. Himmelsfärden ägde rum från en plats på Olivberget i lärjungarnas närvaro (Mark. 16:19; Luk. 24:51). Vid det tillfället vittnade två änglar från himlen om att Herren i framtiden skulle återvända "på samma sätt" (Apg. 1:9–12).

Himmelske fader, vår. *Se* Fader i himlen; Gud, gudomen

Himni. *Se även* Mosiah, Benjamins son; Mosiahs söner

I Mormons bok en son till kung Mosiah. Himni gick med sina bröder för att predika för lamaniterna (Mosiah 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Hiskia

En rättfärdig kung i Juda i Gamla testamentet. Han regerade i tjugonio år, under den tid då Jesaja var profet i Juda (2 Kung. 18–20; 2 Krön. 29–32; Jes. 36–39). Jesaja hjälpte honom reformera både kyrka och stat. Han motarbetade avgudadyrkan och återinförde tempeltjänsten. Hiskias liv förlängdes femton år genom böner och tro (2 Kung. 20:1–7). Den första delen av hans regeringstid var framgångsrik, men hans uppror mot kungen av Assyrien (2 Kung. 18:7)

resulterade i två assyriska invasioner: den första beskrivs i Jesaja 10:24–32, den andra i 2 Kung. 18:13–19:7. Vid den andra invasionen räddades Jerusalem av en Herrens ängel (2 Kung. 19:35).

Hjälparen. *Se även* Helige Anden, den; Jesus Kristus

Skrifterna nämner två Hjälpare. Den första är den Helige Anden (Joh. 14:26–27; Moro. 8:26; L&F 21:9; 42:17; 90:11). Den andre Hjälparen är Herren Jesus Kristus (Joh. 14:18, 21, 23). När någon får del av den andre Hjälparen kommer Jesus Kristus att visa sig för honom tid efter annan, uppenbara Fadern och undervisa honom ansikte mot ansikte (L&F 130:3).

Hjärta. *Se även* Född på nytt, född av Gud; Förkrossat hjärta

En symbol för människans sinne och vilja samt bildligt talat säte för alla känslor.

Älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, **5 Mos.** 6:5 (5 Mos. 6:3–7; Matt. 22:37; Luk. 10:27; L&F 59:5). Herren har sökt sig en man efter sitt hjärta, **1 Sam.** 13:14. En människa ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat, **1 Sam.** 16:7. Den som har oskyldiga händer och rent hjärta får gå upp på Herrs berg och får välsignelser, **Ps.** 24:3–5 (2 Ne. 25:16). Elia ska vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, **Mal.** 4:5–6 (Luk. 1:17; L&F 2:2; 110:14–15; 138:47; JS-H 1:38–39).

Saliga är de renhjärtade, **Matt.** 5:8 (3 Ne. 12:8). För vad hjärtat är fullt av, det talar munnen, **Luk.** 6:45.

Följ Sonen med helhjärtat uppsåt, **2 Ne.** 31:13. Har ni blivit andligen födda av Gud och har ni upplevt denna mäktiga förvandling i era hjärtan, **Alma** 5:14. Frambär som offer till Herren ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande, **3 Ne.** 9:20 (3 Ne. 12:19; Eth. 4:15; Moro. 6:2).

Jag ska tala till ditt förstånd och till ditt hjärta genom den Helige Anden, **L&F** 8:2.

Homosexuell handling

Homosexuell handling. *Se även*

Sinnlig, sinnlighet; Åktenskapsbrott

Känslomässig och sexuell dragning till personer av samma kön. Gud förbjuder utövande av sådan sexualitet.

Skicka ut dem till oss så att vi får ligga med dem, **1 Mos.** 19:1–11 (Mose 5:51–53). Du ska inte ligga med en man som en man ligger med en kvinna. Det är avskyvärt, **3 Mos.** 18:22 (3 Mos. 20:13). Liksom Sodoms folk visar de sina synder och döljer dem inte, **Jes.** 3:9 (2 Ne. 13:9).

Männen upptändes av begär till varandra, **Rom.** 1:27. Ingen som utövar homosexualitet ska få ärva Guds rike, **1 Kor.** 6:9–10. Lagen är inte till för rättfärdiga utan för dem som lever i otukt och homosexualitet, **1 Tim.** 1:9–10. De som bedrev sexuell omoral och följde onaturliga begär står som ett varnande exempel och får sitt straff i evig eld, **Jud.** 1:7.

Hopp. *Se även* Tro

Förtröstansfull förväntan på och längtan efter rättfärdighetens utlovade välsignelser. I skrifterna är hoppet ofta förväntan på evigt liv genom tro på Jesus Kristus.

Herren är Israels hopp, **Jer.** 17:13.

Den uthållighet som skrifterna ger bevarar vårt hopp, **Rom.** 15:4. Gud har genom Kristi uppståndelse fött oss på nytt till ett levande hopp, **1 Petr.** 1:3. Var och en som har det hoppet till honom renar sig, **1 Joh.** 3:2–3.

Sträva framåt med fullkomligt klart hopp, **2 Ne.** 31:20. Se till att ni har tro, hopp och kärlek, **Alma** 7:24 (1 Kor. 13:13; Moro. 10:20). Jag önskar att ni ska hörsamma mina ord, och ha hopp om att ni ska få evigt liv, **Alma** 13:27–29. Om ni har tro, så har ni hopp om ting som inte syns men som är verkliga, **Alma** 32:21 (Hebr. 11:1). Hopp kommer av tro och blir ett ankare för själen, **Eth.** 12:4 (Hebr. 6:17–19). Människan måste hoppas, annars kan hon inte få en arvedel, **Eth.** 12:32. Mormon talade om tro,

hopp och kärlek, **Moro.** 7:1. Ni ska ha hopp om att genom Jesu Kristi försoning kunna uppväckas till evigt liv, **Moro.** 7:40–43. Den Helige Anden fyller er med hopp, **Moro.** 8:26 (Rom. 15:13).

De lämnade det dödliga livet, fasta i hoppet om en härlig uppståndelse, **L&F** 138:14.

Hosea

En gammaltestamentlig profet som profeterade i Israels norra rike under senare delen av Jerobeam II:s regeringstid. Han levde under en tid av nationell nedgång och förfall, som var en följd av Israels synd.

Hoseas bok: Bokens grundtema är Guds kärlek till sitt folk. All hans tuktan utfördes i kärlek, och Israels upprättelse kommer tack vare hans kärlek (Hos. 2:19; 14:4). Som kontrast påvisar Hosea Israels förräderi och otrohet. Ändå kan Gud se fram emot Israels slutliga återlösning (Hos. 11:12–14:9).

Hosianna

Ett ord från hebreiskan som betyder "var snäll och fräls oss". Används som hyllningsrop och vädjan.

Vid lövhyddohögtiden, som firades till åminnelse av då Herren förde Israel till det utlovade landet, skanderade folket orden till 118:e psalmen och viftade med palmblad. Vid Herrens intåg i Jerusalem ropade mängden "Hosianna" och bredde ut palmblad som Jesus skulle rida över. På så sätt visade de att de förstod att Jesus var samme Herre som räddat Israel i forna dagar (Ps. 118:25–26; Matt. 21:9, 15; Mark. 11:9–10; Joh. 12:13). Dessa människor erkände Kristus som den länge väntade Messias. Ordet *Hosianna* har blivit ett ord till hyllning av Messias i alla tidsåldrar (1 Ne. 11:6; 3 Ne. 11:14–17). Hosiannaropet förekom vid invigningen av templet i Kirtland (**L&F** 109:79) och ingår nu i invigningsceremonin för alla nya tempel.

Hugsvälaren. *Se* Hjälparen

Humör. *Se* Vrede

Hustru. *Se* Familjen; Äktenskap, gifta sig

Hyde, Orson

En medlem av det första tolv apost-larnas kворum som kallades i den här tidsutdelningen (L&F 68:1-3; 75:13; 102:3; 124:128-129). Han fullgjorde många missioner för kyrkan, bland annat invigde han 1841 det heliga landet för det judiska folkets återkomst.

Hymner. *Se* Psalmer

Häda, hädelse. *Se även* Oförlätlig synd; Vanvördig, vanvördighet

Att tala respektlöst eller vanvördigt om Gud eller heliga ting.

Jesus anklagades ofta av judarna för hädelse eftersom han sa sig ha rätt att förlåta synder (Matt. 9:2-3; Luk. 5:20-21), eftersom han kallade sig Guds Son (Joh. 10:22-36; 19:7) och eftersom han sa att de skulle få se honom sitta på maktens högra sida och komma på himlens moln (Matt. 26:64-65). Dessa anklagelser skulle ha varit sanna om han inte faktiskt varit allt han sa sig vara. Den anklagelse som framfördes mot honom av falska vittnen vid rättegången inför Sanhedrin (Matt. 26:59-61) gällde hädelse mot Guds tempel. Hädelse mot den Helige Anden, vilket är att medvetet förneka Kristus efter att ha fått fullkomlig kunskap om honom, är den oförlåtliga synden (Matt. 12:31-32; Mark. 3:28-29; L&F 132:27).

Den som smädar Herrens namn ska straffas med döden, **3 Mos.** 24:11-16.

Herrens fiender ska inte finnas kvar för att smäda hans namn, **L&F** 105:15. Hämnnden kommer att drabba dem som hädar mot Herren, **L&F** 112:24-26.

Hälsa. *Se* Visdomsordet

Hämnd. *Se även* Fiendskap

Vedergällning eller repressalier för skada eller oförrätt.

Er Gud kommer med hämnd, **Jes.** 35:4.

Min är hämnnden, jag ska utkräva den, **Rom.** 12:19 (Morm. 3:15; 8:20).

Hämnndens svärd hänger över er, **Morm.** 8:40-41.

Jag ska hämnas på de ogudaktiga, för de vill inte omvända sig, **L&F** 29:17.

Frälsaren kom i ogudaktighetens och hämnndens dagar, **Mose** 7:45-46.

Hängivenhet. *Se* Flit

Härlighet. *Se även* Härlighetsgrader; Ljus, Kristi ljus; Sanning

I skrifterna avser ordet härlighet ofta Guds ljus och sanning. Det kan också avse ära eller ett tillstånd av evigt liv eller Guds härlighet.

Helig är Herren Sebaot, hela jorden är full av hans härlighet, **Jes.** 6:3 (2 Ne. 16:3).

Vi förvandlas till en och samma bild från härlighet till härlighet, **2 Kor.** 3:18.

Han ska uppressa mig till att bo hos honom i härlighet, **Alma** 36:28.

Den härlighet vi får i uppståndelsen varierar alltefter rättfärdighet, **L&F** 76:50-119. Guds härlighet är intelligens, **L&F** 93:36.

Guds härlighet är att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan, **Mose** 1:39. Jag såg två personer vilkas glans och härlighet trotsar all beskrivning, **JS-H** 1:17.

Härlighetsgrader. *Se även* Celestial härlighet; Testial härlighet; Terrestrial härlighet

Olika riken i himlen. Vid den slutliga domen kommer var och en att ära en evig boning i en bestämd härlighets rike, utom de som är förtappelsens söner.

Jesus sa: I min Fars hus finns många rum, **Joh.** 14:2 (Eth. 12:32). Solen har sin glans, månen en annan och stjärnorna en annan, **1 Kor.** 15:40-41. Paulus blev uppryckt till tredje himlen, **2 Kor.** 12:2.

Det finns en plats utan härlighet med evigt straff, **L&F** 76:30-38, 43-45. Det finns tre grader av härlighet, **L&F** 76:50-113; 88:20-32.

Härskarornas Herre

Härskarornas Herre. *Se även* Jesus Kristus

Ett annat namn på Jesus Kristus. Han regerar över himlens och jordens härskaror och leder de rättfärdiga i kampen mot ogudaktighet (L&F 29:9; 121:23).

Herren Sebaot är ärans konung, **Ps.** 24:10.

Israels Gud är härskarornas Herre, **1 Ne.** 20:2.

Min Ande ska inte alltid sträva med människan, säger Härskarornas Herre, **L&F** 1:33.

Höga prästadömet. *Se* Melkisedekska prästadömet

Höga Visan

En bok i Gamla testamentet. Profeten Joseph Smith lärde att Höga Visan inte är inspirerad skrift.

Högmod. *Se även* Fåfång, fåfånga; Pengar; Rikedomar; Världslighet; Ödmjuk, ödmjukhet

Brist på eller frånvaro av ödmjukhet eller läraktighet. Högmod ställer människor i motsättning till varandra och till Gud. En högmodig eller stolt person sätter sig själv över människor omkring sig och följer sin egen vilja hellre än Guds vilja. Självbelåtenhet, avund, hårdhet i hjärtat och högdragenhet är också vanligt hos en högmodig människa.

Se till att du inte glömmet Herren, så att ditt hjärta inte blir högmodigt, **5 Mos.** 8:11–14. Högfärd och högmod, det hatar jag, **Ords.** 8:13 (Ords. 6:16–17). Högmod går före fall, **Ords.** 16:18. På Herrens dag ska allt som är stolt och högt ödmjukas, **Jes.** 2:11–12 (2 Ne. 12:11–12). Ditt hjärtas övermod har bedragit dig, **Ob.** 1:3.

Var och en som upphöjer sig ska bli förödmjukad, **Matt.** 23:12 (L&F 101:42). Gud står emot de högmodiga, **1 Petr.** 5:5.

Den stora och rymliga byggnaden var världens högmod, **1 Ne.** 11:36 (1 Ne. 12:18). Alla de högmodiga ska bli som stubb, **1 Ne.** 22:15 (3 Ne. 25:1; L&F 29:9). De som är lärda tror sig vara visa, **2 Ne.**

9:28–29. Ni är uppblåsta i hjärtats högmod, **Jakob** 2:13, 16 (Alma 4:8–12). Är ni avklädda ert högmod, **Alma** 5:28. Mycket stort högmod hade trängt in i folkets hjärtan, **Hel.** 3:33–36. Hur snara är inte människobarnen att upphöja sig i högmod, **Hel.** 12:4–5. Denna nations högmod har blivit dess undergång, **Moro.** 8:27.

Akta er för högmod, så att ni inte blir som nephiterna, **L&F** 38:39. Upphör därför med ert högmod och lättsinne, **L&F** 88:121.

Högpräst (överstepräst). *Se även* Aronska prästadömet; Melkisedekska prästadömet

Ett ämbete inom prästadömet. Skrifterna talar om "högpräst" i två betydelser: 1) ett ämbete inom melkisedekska prästadömet; och 2) under Moses lag den presiderande ämbetsmannen inom aronska prästadömet.

Den första betydelsen är tillämplig på Jesus Kristus som den store högprästen. Adam och alla patriarkerna var också högpräster. I dag utgör tre presiderande högpräster kyrkans presidentskap och presiderar över alla andra prästadömsbärare och medlemmar i kyrkan. Ytterligare värdiga män ordinerar till högpräster efter behov i hela kyrkan i dag. Högpräster kan kallas, avskiljas och ordineras till biskopar (L&F 68:19; 107:69–71).

I den andra betydelsen, under Moses lag, kallades den presiderande ämbetsmannen inom aronska prästadömet för högpräst. Ämbetet gick i arv och kom genom den förstfödde inom Arons släkt, där Aron själv var den förste högprästen inom Arons orden (2 Mos. 28–29; 3 Mos. 8; L&F 84:18).

Melkisedek var präst åt Gud den Högste, **1 Mos.** 14:18 (Alma 13:14).

Högpräster kallades och bereddes från världens grundläggning, **Alma** 13:1–10.

Högpräster handhar andliga ting, **L&F** 107:10, 12, 17.

Högråd

Ett råd bestående av tolv högpräster. I den återupprättade kyrkans första

dagar syftade termen *högråd* på två olika beslutande församlingar: 1) kyrkans tolv apostlars kворum (L&F 107:33, 38) och 2) det högråd som verkade inom varje stav (L&F 102; 107:36).

Höra, hörsamma. *Se även* Lyda, lydig, lydnad; Öra

Att höra och lyda Herrens röst eller lärdomar.

Herren ska låta uppstå en profet som Mose och folket ska lyssna till honom, **5 Mos.** 18:15. Lyhördhet är bättre än baggars fett, **1 Sam.** 15:20–23. Vi har inte lyssnat till dina tjänare profeterna, **Dan.** 9:6.

De rättfärdiga som hörsammar profeternas ord ska inte förgås, **2 Ne.** 26:8. Om ni inte vill hörsamma den gode herdens röst, är ni inte hans får, **Alma** 5:38 (Hel. 7:18).

Hör, o ni min kyrkas folk, **L&F** 1:1. Anden upplyser varje människa som hörsammar Andens röst, **L&F** 84:46–47. De var sena att hörsamma Herren. Därför är han sen att hörsamma deras böner, **L&F** 101:7–9. De som inte hörsammar buden tuktas, **L&F** 103:4 (Mose 4:4).

Hörnsten. *Se även* Jesus Kristus

Den grundsten som utgör hörnet på grunden till en byggnad. Jesus Kristus kallas "hörnstenen" (Ef. 2:20).

Den sten som byggnadsarbetarna kastade bort har blivit en hörnsten, **Ps.** 118:22 (Matt. 21:42–44; Mark. 12:10; Luk. 20:17; Apg. 4:10–12).

Judarna förkastade hörnstenen, **Jakob** 4:15–17.

Hövitsman. *Se* Officer

Icke-judar

Begreppet "icke-judar" eller "hedningar" och "hednafolk" har flera olika betydelser i skrifterna. Ibland avses människor som inte är av israelitisk härkomst och ibland människor som inte är av judisk härkomst, och ibland nationer som inte har evangeliet trots att det kan

finnas israelitiskt blod bland folket. Den senare betydelsen är särskilt vanlig i Mormons bok och Läran och förbunden.

Israeliter fick inte gifta sig med icke-israeliter (hedningar), **5 Mos.** 7:1–3. Herren skulle komma för att vara ett ljus för hednafolken, **Jes.** 42:6.

Petrus fick befallning att föra evangeliet till hedningarna, **Apg.** 10:9–48. Gud skänkte omvändelse också åt hedningarna, **Apg.** 11:18. Vi döps in i samma kyrka, vare sig vi är judar eller hedningar, **1 Kor.** 12:13. Hedningarna har samma arv som vi i Kristus Jesus genom evangeliet, **Ef.** 3:6.

Mormons bok skrevs till icke-judarna enligt **titelbladet till Mormons bok** (Morm. 3:17). En man bland icke-judarna for på vattnen, **1 Ne.** 13:12. Andra böcker kom från icke-judarna, **1 Ne.** 13:39. Evangeliet i sin fullhet ska komma till icke-judarna, **1 Ne.** 15:13 (3 Ne. 16:7; L&F 20:9). Detta land ska bli ett frihetens land för icke-judarna, **2 Ne.** 10:11. Icke-judarna liknas vid ett vilt olivträd, **Jakob** 5.

Evangeliet ska komma fram i icke-judarnas tider, **L&F** 45:28 (L&F 19:27). Ordet ska gå ut till jordens ändar, först till icke-judarna och sedan till judarna, **L&F** 90:8–10. De sjuttio är särskilda vittnen inför icke-judarna, **L&F** 107:25. Sänd ut min kyrkas äldster för att kalla på alla nationer, först på icke-judarna och sedan på judarna, **L&F** 133:8.

Immanuel. *Se även* Jesus Kristus

Ett av namnen på Jesus Kristus. Det kommer av ord på hebreiska som betyder "Gud med oss".

Immanuel är ett namn och en titel som getts som tecken på Guds räddning (Jes. 7:14). Jesajas ord om Immanuel framhålls av Matteus som profeta om Jesu födelse till jorden (Matt. 1:18–25). Namnet förekommer också i nutida helig skrift (2 Ne. 17:14; 18:8; L&F 128:22).

Insamling, Israels. *Se* Israel – Israels insamling

Insikt. *Se* Förstå, förstånd

Inspiration, inspirera

Inspiration, inspirera. *Se även Helige*

Anden, den; Uppenbarelse

Himmelsk ledning från Gud till människa. Inspiration kommer ofta genom Anden på olika sätt till en persons sinne eller hjärta.

Efter elden hördes ljudet av en svag susning, **1 Kung.** 19:12.

Den Helige Anden ska lära er allt och påminna er om allt, **Joh.** 14:26. Sanningens Ande ska föra er in i hela sanningen, **Joh.** 16:13.

Jag leddes av Anden, utan att i förväg veta vad jag skulle göra, **1 Ne.** 4:6. Herrrens röst kom till mitt sinne, **Enos** 1:10. Allt som inbjuder och lockar till att göra gott är ingivet av Gud, **Moro.** 7:13–16.

Talade jag inte frid i ditt sinne, **L&F** 6:23. Jag ska tala till ditt förstånd och till ditt hjärta, **L&F** 8:2. Min Ande ska upplysa ditt förstånd, vilket ska fylla din själ med glädje, **L&F** 11:13. Det ska ges dig i samma ögonblick vad du ska tala eller skriva, **L&F** 24:6 (**L&F** 84:85). Den milda, stilla rösten viskar och tränger igenom allt, **L&F** 85:6.

Intelligens, intelligenser. *Se även*

Anden; Ljus, Kristi ljus; Sanning

Ordet intelligens har flera olika betydelser, tre av dessa är: 1) Det sanningens ljus som ger liv och ljus åt allt i universum. Det har alltid funnits. 2) Ordet *intelligenser* kan syfta på Guds andebarn. 3) I skrifterna kan också ordet intelligens syfta på det andliga element som fanns till innan vi föddes som andebarn.

Intelligens håller sig till intelligens, **L&F** 88:40. Intelligensen är varken skapad eller formad, **L&F** 93:29. All intelligens är självständig i den sfär vari Gud har satt den, **L&F** 93:30. Guds härlighet är intelligens, **L&F** 93:36–37. Den grad av intelligens vi uppnår i detta liv, kommer att följa med oss i uppståndelsen, **L&F** 130:18–19.

Herren regerar över alla intelligenserna, **Abr.** 3:21. Herren visade Abraham intelligenserna som organiserades innan världen var till, **Abr.** 3:22.

Isai. *Se även David*

I Gamla testamentet far till David och förfader till Kristus och alla kungar av Juda.

Ruts son Obed var Isais far, **Rut** 4:17, 22. Uppräkning av Isais förfäder tillbaka till Juda, **1 Krön.** 2:5–12 (**Matt.** 1:5–6).

Isak. *Se även Abraham – Abrahams avkomlingar*

En patriark i Gamla testamentet. Att han föddes av Abraham och Sara på deras ålderdom var ett under (1 Mos. 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Abrahams villighet att offra Isak var en sinnebild för Gud och hans enfödde Son (Jakob 4:5). Isak var arvinge till Abrahams förbunds löften (1 Mos. 21:9–12; 1 Ne. 17:40; **L&F** 27:10).

Isak föds, **1 Mos.** 21:1–7. Skulle offras på Moria berg, **1 Mos.** 22:1–19 (**L&F** 101:4). Gifte sig, **1 Mos.** 24. Isaks förfarande med sina söner, **1 Mos.** 27:1–28:9.

Har nått upphöjelse tillsammans med Abraham och Jakob, **L&F** 132:37 (**Matt.** 8:11).

Isaskar. *Se även Israel; Jakob, Isaks son*

En son till Jakob och Lea i Gamla testamentet (1 Mos. 30:17–18; 35:23; 46:13). Hans avkomlingar blev en av Israels tolv stammar.

Isaskars stam: Jakobs välsignelse till Isaskar återfinns i 1 Moseboken 49:14–15. Efter bosättningen i Kanaan fick stammen några av de bördigaste landområdena i Palestina, däribland Jisreelsslätten. Inom Isaskars gränser fanns flera viktiga platser i judisk historia, till exempel Karmel, Megiddo, Dotan, Gilboa, Jisreel, Tabor och Nasaret (Jos. 19:17–23).

Isabel. *Se även Ahab*

En ogudaktig kvinna i Gamla testamentet från landet Fenicien. Hon var hustru till Ahab (1 Kung. 16:30–31), en kung i Israel som regerade medan Elia var profet.

Isabels giftermål med Ahab bidrog mer

än något annat till Israels norra rikets fall. Isebel införde i Israel de värsta formerna av avgudadyrkan från sitt land, vilka ersatte dyrkan av Jehova (1 Kung. 18:13, 19).

Isebel utrotade många av Guds profeter, **1 Kung.** 18:4. Isebel försökte döda Elia, **1 Kung.** 19:1–3. Isebels ogudaktighet slutade i och med hennes hemska död, **2 Kung.** 9:30–37.

Ismael, Abrahams son. *Se även* Abraham; Hagar

I Gamla testamentet en son till Abraham and Hagar, Saras egyptiska tjänstevinna (1 Mos. 16:11–16). Herren lovade både Abraham och Hagar att Ismael skulle bli fader till ett stort folk (1 Mos. 21:8–21).

Förbundet kom inte genom Ismael utan genom Isak, **1 Mos.** 17:19–21 (Gal. 4:22–5:1). Gud välsignade Ismael att han skulle bli fruktsam, **1 Mos.** 17:20. Ismael hjälpte till att begrava Abraham, **1 Mos.** 25:8–9. Namnen på Isaels tolv söner, **1 Mos.** 25:12–16. Ismael dör, **1 Mos.** 25:17–18. Esau tog Isaels dotter Mahalat till hustru, **1 Mos.** 28:9.

Ismael, Nephis svärfar. *Se även* Lehi, Nephis far

En man i Mormons bok som med sin familj förenade sig med Lehis familj på deras färd till det utlovade landet.

Nephi och hans bröder återvände till Jerusalem och övertalade Ismael och hans familj att följa med Lehi och hans familj till det utlovade landet, **1 Ne.** 7:2–5. De två familjerna gifte in sig med varandra, **1 Ne.** 16:7. Ismael dog i vildmarken, **1 Ne.** 16:34.

Israel. *Se även* Abraham – Abrahams avkomlingar; Adoption; Jakob, Isaaks son

Herren gav namnet Israel åt Jakob, son till Isak och sonson till Abraham i Gamla testamentet (1 Mos. 32:28; 35:10). Namnet Israel kan syfta på Jakob själv, hans ättlingar eller på det rike hans ätt-

lingar en gång besatt under Gamla testamentets tid (2 Sam. 1:24; 23:3). Sedan Mose lett Israels barn ut ur egyptiskt slaveri (2 Mos. 3–14), leddes de i över tre hundra år av domare. Med kung Saul som den förste, regerade sedan kungar över det förenade Israel fram till Salomos död, då tio stammar gjorde uppror mot Rehabeam för att bilda ett eget rike. Efter det att Israels rike delats behöll de nordliga stammarna, som utgjorde den större delen, namnet Israel, medan det södra riket kallades Juda. Landet Kanaan kallas också Israel i vår tid. I en annan betydelse innebär namnet Israel Kristi sanna efterföljare (Rom. 11:7; Gal. 6:16; Ef. 2:12).

Israels tolv stammar: Abrahams sonson Jakob, vars namn ändrades till Israel, hade tolv söner. Deras ättlingar har kommit att kallas Israels tolv stammar eller Israels barn. Detta är de tolv stammarna: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isaskar och Sebulon (söner till Jakob och Lea); Dan och Naftali (söner till Jakob och Bilha); Gad och Asher (söner till Jakob och Silpa); Josef och Benjamin (söner till Jakob och Rakel) (1 Mos. 29:32–30:24; 35:16–18).

Jakob gav varje stamledare en välsignelse före sin död (1 Mos. 49:1–28). Ytterligare information finns under respektive namn på Jakobs söner.

Ruben, den förstfödde sonen till Jakobs första hustru, Lea, förlorade sin förstfödsrätt och dubbla arvedel på grund av omoral (1 Mos. 49:3–4). Förstfödsrätten gick sedan till Josef, som var den förstfödde till Jakobs andra hustru, Rakel (1 Krön. 5:1–2). Levi, vars stam Herren utvalt att verka som sitt prästämne, fick ingen arvedel på grund av sin speciella kallelse att betjäna alla stammarna. Detta gjorde att Josefs dubbla arvedel kunde delas av Josefs söner Efraim och Manasse (1 Krön. 5:1; Jer. 31:9), vilka räknades som åtskilda stammar inom Israel (JSÖ, 1 Mos. 48:5–6 [tillägget]).

Medlemmar av Juda stam skulle vara regenter tills Messias kom (1 Mos. 49:10; JSÖ, 1 Mos. 50:24 [tillägget]). I de sista

Israel

dagarna har Efraims stam förmånen att föra budskapet om evangeliets återställelse till världen och samla in det skingrade Israel (5 Mos. 33:13–17). Den tid kommer då Efraim genom Jesu Kristi evangelium kommer att få en ledande roll i att förena alla Israels stammar (Jes. 11:12–13; L&F 133:26–34).

Israels förskingring: Herren skingrade och hemsökte Israels tolv stammar på grund av deras orättfärdighet och upprikslighet. Men Herren använde också denna förskingring av sitt utvalda folk bland nationerna till att välsigna dessa nationer.

Jag ska sprida ut er bland hednafolken, **3 Mos.** 26:33. Herren ska sprida ut dig bland alla folk, **5 Mos.** 28:25, 37, 64. Jag ska driva bort dem bland alla folk, **Jer.** 29:18–19. Israels hus ska sällas bland alla hednafolk, **Amos** 9:9 (Sak. 10:9).

Jesus sändes till de förlorade fåren av Israels folk, **Matt.** 15:24. Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan, **Joh.** 10:16.

Israel kommer att skingras över hela jordens yta, **1 Ne.** 22:3–8. Jakob framlägger Zenos liknelse om de förädlade och vilda olivträden, **Jakob** 5–6. Faderns verk ska påbörjas bland de förskingrade stammarna, **3 Ne.** 21:26.

Israels insamling: Israels hus ska samlas in i de sista dagarna före Kristi ankomst (TA 1:10). Herren samlar sitt folk Israel när de tar emot honom och håller hans bud.

Han reser ett baner, och de kommer, **Jes.** 5:26. I stor barmhärtighet vill jag nu samla dig, **Jes.** 54:7. Israel och Juda ska få komma tillbaka till sina länder, **Jer.** 30:3. Herren ska samla Israels hus från de folk där de är kringspidda, **Hes.** 28:25.

I tidernas fullbordans utdelning ska han sammanfatta allting i Kristus, **Ef.** 1:10.

Efter det att Israel skingrats kommer de att insamlas, **1 Ne.** 15:12–17. Herren ska samla in alla de folk som är av Isra-

els hus, **1 Ne.** 19:16 (3 Ne. 16:5). De ska föras ut ur mörkret och veta att Herren är deras Frälsare, **1 Ne.** 22:12. Gud samlar och räknar sina barn, **1 Ne.** 22:25. Ickejudarnas nationer ska föra Israel till deras arveländer, **2 Ne.** 10:8 (3 Ne. 16:4). Mitt folk och mina ord ska samlas till ett, **2 Ne.** 29:13–14.

Äldsterna är kallade att samla in de utvalda, **L&F** 29:7 (L&F 39:11). Jag ska samla mina utvalda, **L&F** 33:6. Samlas, så att jag kan ge er min lag och så att ni kan begåvas, **L&F** 38:31–33. Jag ska återvinna mitt folk som är av Israels hus, **L&F** 39:11. De heliga ska komma fram, **L&F** 45:46. Mose överlämnade insamlingens nycklar, **L&F** 110:11.

Rättfärdighet och sanning ska svepa över jorden och samla Herrens utvalda, **Mose** 7:62. Insamlingen liknas vid hur örnar samlas kring ett kadaver, **JS–M** 1:27.

Israels tio förlorade stammar: Israels tio stammar utgjorde Israels norra rike och fördes bort i fångenskap till Assyrien år 721 f.Kr. Vid den tiden färdades de mot landet i norr och försvann, utan att någon visste vart de tog vägen. I de sista dagarna kommer de att återvända.

Jag ska säga till länderna i norr: "Ge hit!", **Jes.** 43:6. Somliga ska komma från norr, **Jes.** 49:12 (1 Ne. 21:12). Juda och Israel ska tillsammans komma från landet i norr, **Jer.** 3:18. Herren lever, han som förde Israels barn ut ur landet i norr, **Jer.** 16:14–16. Jag ska samla dem från landet i norr, **Jer.** 31:8.

Nephiterna och judarna ska få Israels förlorade stammars ord, **2 Ne.** 29:12–13. Jag går för att visa mig för Israels förlorade stammar, **3 Ne.** 17:4. När evangeliet predikas för återstoden av Israels hus, kommer de förlorade stammarna att samlas hem till sitt arveland, **3 Ne.** 21:26–29.

Mose överlämnade nycklarna till Israels insamling till Joseph Smith och Oliver Cowdery, **L&F** 110:11. De som är i länderna i norr ska bli ihågkomna av Herren, **L&F** 133:26–32.

Vi tror på Israels bokstavliga insamling, **TA** 1:10.

Israels barn. *Se* Israel

Israels förskingring. *Se* Israel – Israels förskingring

Israels Helige. *Se* Jesus Kristus

Israels hus. *Se* Israel

Iver. *Se* Flit

Jackson County, Missouri (USA). *Se även* Nya Jerusalem

Insamlingsplats för de heliga i de sista dagarna, det vill säga den centralort där de ska upprätta Nya Jerusalem (**L&F** 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

Jafet. *Se även* Noa, biblisk patriark

Äldste sonen till Noa, en gammaltestamentlig profet (**Mose** 8:12).

Noa blev far till Jafet, **1 Mos.** 5:32 (**1 Mos.** 6:10; **Mose** 8:12). Jafet och hans hustru gick in i Noas ark, **1 Mos.** 7:13. Jafet gick ut ur arken, **1 Mos.** 9:18. Gud ska utvidga Jafet, **1 Mos.** 9:27.

JAG ÄR. *Se även* Jehova; Jesus Kristus

Ett av namnen på Herren Jesus Kristus.

Gud sa till Mose: "Jag är den Jag Är", **2 Mos.** 3:14–15. Jag är Herren, **2 Mos.** 6:2–3.

Jag Är, innan Abraham fanns, **Joh.** 8:56–59.

Lyssna till Jesus Kristus, den store Jag Är, **L&F** 29:1 (**L&F** 38:1; 39:1).

Jakob, Alfeus son

En av de tolv apostlar som utvaldes av Jesus under dennes jordiska verksamhet (**Matt.** 10:3; **Mark.** 3:18; **Luk.** 6:15; **Apg.** 1:13).

Jakob, Herrens bror

I Nya testamentet en bror till Herren (**Gal.** 1:19) och till Josef, Simon, Judas och några systrar (**Matt.** 13:55–56; **Mark.** 6:3; **Jud.** 1:1). Han kallades också Jakob den rättrådige och hade en betydelsefull ställ-

ning i kyrkan i Jerusalem (**Apg.** 12:17; 15:13; **1 Kor.** 15:7; **Gal.** 2:9–12). Han skrev troligen Jakobs brev.

Jakobs brev: En bok i Nya testamentet. Ursprungligen var det ett brev adresserat till Israels tolv förskingrade stammar och skrevs troligen från Jerusalem. Brevet innehåller vissa klart uttalade råd om praktisk religionsutövning, däribland det viktiga rådet i kapitel 1 att om någon saknar visdom, ska han be Gud om hjälp (**Jak.** 1:5–6; **JS–H** 1:9–20). Kapitel 2 handlar om tro och gärningar. Kapitel 3–4 talar om behovet av att styra tungan och uppmanar de heliga att inte tala illa om varandra. Kapitel 5 uppmanar de heliga till att ha tålmod och att tillkalla äldsterna vid sjukdom för att få en välsignelse. Där talas också om välsignelserna av att hjälpa till att omvända andra.

Jakob, Isaks son. *Se även* Esau; Isak; Israel

En gammaltestamentlig patriark och profet, den yngre av Isaks och Rebeckas tvilling söner (**1 Mos.** 25:19–26). Jakob erhöll förstfödslovet i stället för sin bror Esau. Detta berodde på Jakobs värdighet och att han gifte sig inom förbundet, medan Esau föraktade sin förstfödslovet och gifte sig utanför förbundet (**1 Mos.** 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; **Hebr.** 12:16).

Rebecka fick av Herren veta att Esau skulle tjäna Jakob, **1 Mos.** 25:23. Jakob köpte förstfödslovet av Esau, **1 Mos.** 25:29–34. Drömde om en stege till himlen, **1 Mos.** 28. Gifte sig med Lea och Rakel, **1 Mos.** 29:1–30. Fick tolv söner och en dotter, **1 Mos.** 29:31–30:24; 35:16–20. Gifte sig med Bilha och Silpa, **1 Mos.** 30:3–4, 9. Namnet ändrades till Israel, **1 Mos.** 32:28. Såg Gud ansikte mot ansikte, **1 Mos.** 32:30. Älskade Josef mer än de andra sönerna, **1 Mos.** 37:3. For till Egypten med sin släkt, **1 Mos.** 46:1–7. Välsignade sina söner och deras avkomma, **1 Mos.** 49. Dör, **1 Mos.** 49:33.

Höll buden och är i dag upphöjd på en

Jakob, Lehis son

tron i himlen, tillsammans med Abraham och Isak, **L&F** 132:37.

Jakob, Lehis son. *Se även* Lehi, Nephis far

En profet i Mormons bok och författare till flera predikningar i Nephis andra bok och i Jakobs bok (2 Ne. 6–11; Jakob 1–7).

Jakobs bok: Den tredje boken i Mormons bok. Kapitel 1 berättar att Nephi överlämnade upppteckningarna till Jakob och sedan invigde Jakob och hans bror Josef till att vara präster och lärare för folket. Kapitel 2–4 är predikningar som förmanar folket att vara moraliskt rena. Jakob undervisade också om en återlösande Messias ankomst, och han angav skälen till att några i Israel inte skulle ta emot honom vid hans ankomst. Kapitel 5–6 innehåller Jakobs vittnesbörd och en profetisk liknelse över Israels folks historia och mission. Kapitel 7 innehåller berättelsen om en lärd upprorsman som hette Sherem, som överväldigades av Jakobs gudomliga vittnesbörd.

Jakob, Sebedeus son

En av de tolv apostlar som utvaldes av Jesus under dennes jordiska verksamhet. Han var bror till Johannes. Han var en av de tre apostlar som utvaldes att vara med Jesus vid speciella tillfällen: när Jairus dotter uppväcktes (Mark. 5:37), när Jesus förklarades, (Matt. 17:1; Mark. 9:2; Luk. 9:28) och i Getsemane (Matt. 26:37; Mark. 14:33). Tillsammans med Petrus och Johannes återställde han melkisedekska prästadömet till jorden genom att ordinera Joseph Smith och Oliver Cowdery (**L&F** 27:12; 128:20; JS–H 1:72).

Jared. *Se även* Jarediter; Jareds bror

En ledare i Mormons bok som tillsammans med sin bror ledde en grupp människor från Babels torn till ett utlovat land på västra halvklotet (Eth. 1:33–2:1).

Jared bad sin bror be Herren att inte förbistra språket för deras släkt och vänner, **Eth.** 1:34–37. Färdades till havet

och bodde där i fyra år, **Eth.** 2:13. Seglade till det utlovade landet, **Eth.** 6:4–12.

Jarediter. *Se även* Jared; Jareds bror; Mormons bok

Ett folk i Mormons bok som var ättlingar till Jared, hans bror och deras vänner (**Eth.** 1:33–41). De leddes av Gud från Babels torn till Amerika, ett utlovat land (**Eth.** 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Trots att deras nation en gång räknades i miljoner, förintades alla av de inbördeskrig som drabbade folket på grund av ogudaktighet (**Eth.** 14–15).

Jareds bror. *Se även* Jared; Jarediter

En profet i Mormons bok. Han och hans bror grundade den Jareditiska nationen då de ledde en folkgrupp från Babels torn till ett utlovat land på västra halvklotet (**Eth.** 1–6). Han var en man med så stor tro att han talade med Herren ansikte mot ansikte (**L&F** 17:1). Berättelsen om honom finns i Ethers bok.

Jareds bror var en storgvuxen och mäktig man, och en man som var storligen gynnad av Herren, **Eth.** 1:34. Tack vare sin tro fick Jareds bror se Herrens finger, **Eth.** 3:6–9 (**Eth.** 12:20). Kristus visade sig i sin andekropp för Jareds bror, **Eth.** 3:13–20. Aldrig hade större ting uppenbarats än de som uppenbarades för Jareds bror, **Eth.** 4:4. Jareds bror varnade sitt folk för monarki, **Eth.** 6:22–23. Herren visade allting för Jareds bror, **Eth.** 12:21. Jareds bror var mäktig i att skriva, **Eth.** 12:24. Genom tro flyttade Jareds bror berget Zerim, **Eth.** 12:30.

Jarom

I Mormons bok en son till Enos och sons-sons son till Lehi. Han förde nephiternas upppteckningar i sextio år, 420–361 f.Kr. (Enos 1:25; Jar. 1:13). Han var en trofast man som valde att inte skriva mycket i den historiska upppteckningen (Jar. 1:2).

Jaroms bok: Det finns bara femton verser i denna bok i Mormons bok. Jarom skrev att nephiterna fortsatte leva efter Moses lag och se fram emot Kristi ankomst. De

leddes av kungar som var mäktiga män med tro. De hade framgång då de lydde sina profeter, präster och lärare.

Jehova. *Se även* JAG ÄR; Jesus Kristus

Förbundsnamnet eller det rätta namnet på Israels Gud. Det betecknar "den evige JAG ÄR" (2 Mos. 3:14; Joh. 8:58). Jehova är det namn Jesus Kristus hade i förut-tillvaron och han kom till jorden som son till Maria (Mosiah 3:8; 15:1; 3 Ne. 15:1–5). När ordet Herren (i vissa biblar skrivet Herren) förekommer i Gamla testamentet, står det vanligtvis för "Jehova".

Jehova är Kristus: Jehova var känd för de forna profeterna (2 Mos. 6:3; Abr. 1:16). Aposteln Paulus lärde att Kristus var Gamla testamentets Jehova (2 Mos. 17:6; 1 Kor. 10:1–4). Jareds bror i Mormons bok såg den ännu ej födde Kristus och tillbad honom (Eth. 3:13–15). Också Moroni kallade Kristus "Jehova" (Moro. 10:34). Vid invigningen av templet i Kirtland såg Joseph Smith och Oliver Cowdery den uppståndne Jehova (L&F 110:3–4).

Jeremia. *Se även* Klagovisorna

En gammaltestamentlig profet som föddes i en prästfamilj och som profeterade i Juda från 626 till 586 f.Kr. Han levde under nästan samma tid som andra stora profeter: Lehi, Hesekiel, Hosea och Daniel.

Jeremia ordinerades till profet redan i förut-tillvaron (Jer. 1:4–5). Under sina ungefär fyrtio år som profet predikade han mot avgudadyrkan och omoral bland det judiska folket (Jer. 3:1–5; 7:8–10). Han ställdes inför ständiga motgångar och förolämpningar (Jer. 20:2; 36:18–19; 38:4). Efter Jerusalems fall tog de judar som flydde till Egypten Jeremia med sig dit (Jer. 43:5–6), och enligt traditionen stenade de honom där till döds.

Jeremias bok: Kapitel 1–6 innehåller profetior givna under Josias regeringstid. Kapitel 7–20 är profetior under Jojakims tid. Kapitel 21–38 handlar om Sidkias regeringstid. Kapitel 39–44 innehåller

profetior och beskriver historiska händelser efter Jerusalems fall. Kapitel 45 innehåller ett löfte till Baruk, hans skrivare, att Baruks liv skulle bevaras. Kapitel 46–51 slutligen är profetior mot främmande nationer. Kapitel 52 är en historisk sammanfattning. Vissa av Jeremias profetior fanns med på Labans mässingsplåtar som Nephi hämtade (1 Ne. 5:10–13). Jeremia nämns också två andra gånger i Mormons bok (1 Ne. 7:14; Hel. 8:20).

Jeremias bok innehåller också en bekräftelse på människans förut-tillvaro och Jeremias förutordination (Jer. 1:4–5), en profetia om Israels återkomst från försakingringen, insamlandet av en från varje stad och två från varje släkt till Sion, ett behagligt land där Israel och Juda kunde bo i trygghet och fred (Jer. 3:12–19) samt en profetia om hur Herren samlar in Israel från länderna i norr genom att sända många "fiskare" och "jägare" för att finna dem (Jer. 16:14–21). Denna händelse i de sista dagarna kommer att bli en proportionellt ännu större händelse än då Mose förde Israel ut ur Egypten (Jer. 16:13–15; 23:8).

Jeriko

En stad med ringmur i Jordandalen, 245 meter under havet. Jeriko ligger nära den plats där israeliterna gick över floden då de först kom till det utlovade landet (Jos. 2:1–3; 3:16; 6).

Israeliterna utkämpade ett slag vid Jeriko, **Jos.** 6:1–20. Josua uttalade en förbannelse över Jeriko, **Jos.** 6:26 (1 Kung. 16:34). Jeriko låg inom det område som tilldelats Benjamin, **Jos.** 18:11–12, 21.

Herren besökte Jeriko vid sin sista färd till Jerusalem, **Mark.** 10:46 (Luk. 18:35; 19:1).

Jerobeam

I Gamla testamentet var Jerobeam den förste kungen över den norra delen av det delade Israel. Han tillhörde Efraims stam. Den ogudaktige Jerobeam ledde en revolt mot Juda hus och Davids släkt.

Jerobeam satte upp avgudabilder i Dan

Jerubbaal

och Betel som folket skulle tillbe, **1 Kung.** 12:28–29. Ahia tillrättavisdade Jerobeam, **1 Kung.** 14:6–16. Jerobeam blev ihågkommen för att ha infört en förfärlig synd i Israel, **1 Kung.** 15:34 (1 Kung. 12:30).

Jerubbaal. *Se även* Gideon (Gamla testamentet)

Ett namn givet till Gideon i Gamla testamentet sedan han förstört Baals altare (Dom. 6:32; 7:1; 9; 1 Sam. 12:11).

Jerusalem

En stad belägen i det nutida Israel. Det är den mest betydelsefulla staden i den bibliska historien. Några av de heligaste platserna för kristna, judar och muslimer finns i denna stad och besöks regelbundet av mångahängivna troende. Kallas ofta den heliga staden.

Jerusalem hette tidigare Salem (1 Mos. 14:18; Ps. 76:3), och var en jebuseisk stad tills den intogs av David (Jos. 10:1; 15:8; 2 Sam. 5:6–7), som gjorde den till sin huvudstad. Fram tills dess hade den mest tjänat som bergsbefästning omkring 800 meter över havet. Den omges av djupa dalgångar åt alla håll utom norrut.

Kung David bodde under sin regeringstid i Jerusalem i ett träpalats. Under Salomos regeringstid gjorde emellertid folket mycket för att försköna staden, bland annat byggdes ett kungapalats och ett tempel.

Sedan riket delats i Juda och Israels rike, förblev Jerusalem huvudstaden i Juda. Staden angreps ofta av ockupationsarméer (1 Kung. 14:25; 2 Kung. 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Under Hiskia blev Jerusalem centrum för religiös dyrkan men förstördes delvis under åren 320 f.Kr., 168 f.Kr., och 65 f.Kr. Herodes återuppbauade murarna och tempel, men år 70 e.Kr. förstördes staden helt av romarna.

Melkisedek, kungen i Salem, **1 Mos.** 14:18 (Hebr. 7:1–2). Jesaja manade Jerusalem att klä sig i sin högtidsskrud, **Jes.** 52:1. Herrens ord ska gå ut från Jerusalem, **Mika** 4:2.

Kristus klagade över Jerusalems öde,

Matt. 23:37–39 (Luk. 13:34). Jerusalem är den levande Gudens stad, **Hebr.** 12:22.

Jerusalem skulle förgöras om den inte omvände sig, **1 Ne.** 1:4, 13, 18 (2 Ne. 1:4; Hel. 8:20). Jerusalem skulle bli bebott igen efter förgörelsen, **3 Ne.** 20:46. Jerusalem ska åter befolkas, **Eth.** 13:5.

Kristus varnar de sista dagarnas heliga liksom han varnade Jerusalems folk, **L&F** 5:20. De som är av Juda ska fly till Jerusalem, **L&F** 133:13. Herren ska tala från Jerusalem, **L&F** 133:21.

Jerusalem, det nya. *Se* Nya Jerusalem; Sion

Jesaja

En profet i Gamla testamentet som profeterade från 740–701 f.Kr. Som kung Hiskias främste rådgivare hade Jesaja stort religiöst och politiskt inflytande.

Jesus citerade Jesaja oftare än han citerade någon annan profet. Jesaja citeras också ofta av Petrus, Johannes och Paulus i Nya testamentet. Mormons bok och Läran och förbunden innehåller fler citat från Jesaja än från någon annan profet, och är till stor hjälp för den som vill förstå Jesaja. Nephi undervisade sitt folk ur Jesajas skrifter (2 Ne. 12–24; Jes. 2–14). Herren sa till nephiterna att "Jesajas ord är stora" och att allt som Jesaja profeterat om skulle gå i uppfyllelse (3 Ne. 23:1–3).

Jesajas bok: En bok i Gamla testamentet. Många av Jesajas profetior handlar om Återlösarens ankomst, både under hans jordiska verksamhet (Jes. 9:6) och under den store Konungen på den yttersta dagen (Jes. 63). Han profeterade också mycket om Israels framtid.

Kapitel 1 är ett förord till resten av boken. Jesaja 7:14; 9:6–7; 11:1–5; 53 och 61:1–3 förebådar Frälsarens liv och verk. Kapitel 2, 11, 12 och 35 handlar om handlingar i de sista dagarna då evangeliet blir upprättat, Israel insamlas och det törstande landet ska blomstra som en lilja. Kapitel 29 innehåller en profetia om Mormons boks framkomst (2 Ne. 27). Kapitel 40–46 förkunnar Jehovas överlägsenhet som den sanna Guden

framför avgudadyrkarnas beläten. De återstående kapitlen, 47–66, handlar om händelser i samband med Israels slutliga återställelse och Sions upprättande, då Herren bor bland sitt folk.

Jesse. *Se Isai*

Jesu Kristi kyrka. *Se även* Evangeliets återställelse; Guds rike eller himmelriket; Helig; Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga; Kyrkan, namnet på; Kyrkan, tecken på den sanna

En organiserad grupp troende som tagit på sig Jesu Kristi namn genom dop och konfirmation. För att vara den sanna kyrkan måste den vara Herrens kyrka. Den måste ha hans myndighet, lärosatser, lagar, förrättningar och namn, och måste styras av honom genom representanter som han utsett.

Herren ökade var dag skaran, **Apg.** 2:47. Vi, som är många, är en kropp i Kristus, **Rom.** 12:5. I en och samme Ande är vi alla döpta för att höra till en och samma kropp, **1 Kor.** 12:13. Kyrkan är byggd på apostlars och profeters grund, **Ef.** 2:19–20. Apostlar och profeter är oundgängliga för kyrkan, **Ef.** 4:11–16. Kristus är kyrkans huvud, **Ef.** 5:23.

Fastän det var många församlingar var de ändå alla en kyrka, **Mosiah** 25:19–22. Kyrkan renades och sattes i ordning, **Alma** 6:1–6. Kristi kyrka måste kallas efter hans namn, **3 Ne.** 27:8. Kyrkan samlades ofta för att fasta och be och för att tala med varandra, **Moro.** 6:5.

Detta är den enda sanna och levande kyrkan, **L&F** 1:30. Kristi kyrkas tillkomst i dessa sista dagar, **L&F** 20:1. Herren kallar sina tjänare att bygga upp hans kyrka, **L&F** 39:13. För så ska min kyrka kallas i de sista dagarna, **L&F** 115:4.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars

Heliga. *Se även* Evangeliets återställelse; Jesu Kristi kyrka; Kyrkan, namnet på; Kyrkan, tecken på den sanna

Det namn som gavs till Kristi kyrka

i de sista dagarna för att skilja den från kyrkan i andra tidsutdelningar (**L&F** 115:3–4).

Herren ska utgjuta kunskap över de sista dagarnas heliga, **L&F** 121:33. Joseph Smith är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas profet och siare, **L&F** 127:12. Herrens stora dag är nära för de sista dagarnas heliga, **L&F** 128:21, 24. Joseph Smith har hjälpt till att samla in de sista dagarnas heliga, **L&F** 135:3. Kompanier av sista dagars heliga ska organiseras för färden till västra delen av Förenta staterna, **L&F** 136:2. Äktenskapets lagar klarläggs för de sista dagarnas heliga, **OT** 1. Prästadömet ges till alla värdiga manliga medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, **OT** 2.

Redogörelse för den första synen till alla sista dagars heliga, **JS–H** 1:1.

Jesus Kristus. *Se även* Adams och Evas fall; Alfa och Omega; Befriaren; Begynnelsen; Bergspredikan; Blod; Brudgummen; Evangelierna; Frälsaren; Född; Förespråkare; Förklarad, förklaring – Kristi förklaring; Försona, försoning; Förstfödde; Gode herden, den; Golgata; Gud, gudomen; Guds Lamm; Herren; Himmelsfärd; Hjälparen; Hörnsten; Immanuel; JAG ÄR; Jehova; Klippa; Kopparormen; Korset; Korsfästelse; Kristi andra ankomst; Levande vatten; Livets bröd; Ljus, Kristi ljus; Maria, Jesu mor; Medlaren; Messias; Människosonen; Nåden; Offer; Omvända sig, omvändelse; Oändlig; Sakramentet; Samvete; Skapa, skapelsen; Smorde, den; Syndernas förlåtelse; Tro; Uppståndelse; Vägen; Återlösa, återlöst, återlösning; Återlösaren; Återlösningssplanen

Kristus (från grekiskan) och *Messias* (från hebreiskan) betyder "den smorde". Jesus Kristus är Faderns Förstfödde i anden (Hebr. 1:6; **L&F** 93:21). Han är Faderns Enfödde i köttet (Joh. 1:14; 3:16). Han är Jehova (**L&F** 110:3–4) och

förutordinerades till sin stora kallelse innan världen skapades. Under Faderns ledning skapade Jesus jorden och allt som är på den (Joh. 1:3, 14; Mose 1:31–33). Han föddes av Maria i Betlehem, levde ett syndfritt liv och åstadkom en fullkomlig försoning för hela människosläktets synder genom att utgjuta sitt blod och ge sitt liv på korset (Matt. 2:1; 1 Ne. 11:13–33; 3 Ne. 27:13–16; L&F 76:40–42). Han uppstod från de döda och säkerställde på så sätt hela människosläktets slutliga uppståndelse. Genom Jesu försoning och uppståndelse kan de som omvänder sig från sina synder och lever efter Guds bud få leva för evigt med Jesus och Fadern (2 Ne. 9:10–12; 21–22; L&F 76:50–53, 62).

Jesus Kristus är den störste som fötts på denna jord. Hans liv är det fullkomliga föredömet för hur alla människor bör leva. Alla böner, välsignelser och prästadömsförrättningar bör ske i hans namn. Han är herrarnas Herre, kungarnas Konung samt hela jordens Skapare, Frälsare och Gud.

Jesus Kristus ska komma tillbaka i makt och härlighet för att regera på jorden under tusenårsriket. På den yttersta dagen ska han döma hela människosläktet (Alma 11:40–41; JS-M 1).

Sammanfattning av hans liv (i kronologisk ordning): Jesu födelse och livsverk förutsägs, **Luk.** 1:26–38 (Jes. 7:14; 9:6–7; 1 Ne. 11). Hans födelse, **Luk.** 2:1–7 (Matt. 1:18–25). Omskärnelsen, **Luk.** 2:21. Fördes fram i templet, **Luk.** 2:22–38. Besöktes av de visa männen, **Matt.** 2:1–12. Josef och Maria flydde med honom till Egypten, **Matt.** 2:13–18. Fördes till Nasaret, **Matt.** 2:19–23. Besökte templet vid tolv års ålder, **Luk.** 2:41–50. Hade bröder och systrar, **Matt.** 13:55–56 (Mark. 6:3). Döptes, **Matt.** 3:13–17 (Mark. 1:9–11; Luk. 3:21–22). Frestades av djävulen, **Matt.** 4:1–11 (Mark. 1:12–13; Luk. 4:1–13). Kallade sina lärjungar, **Matt.** 4:18–22 (Matt. 9:9; Mark. 1:16–20; 2:13–14; Luk. 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Joh. 1:35–51). Sände ut tolv, **Matt.** 10:1–4 (Mark. 3:13–19;

Luk. 6:12–16). Höll bergspredikan, **Matt.** 5–7. Förutsa sin egen död och uppståndelse, **Matt.** 16:21 (Matt. 17:22–23; 20:17–19; Mark. 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Luk. 9:22; 18:31–34). Förvandlades, **Matt.** 17:1–9 (Mark. 9:2–8; Luk. 9:28–36). Sände ut de sjuttio, **Luk.** 10:1–20. Kom i triumf till Jerusalem, **Matt.** 21:1–11 (Mark. 11:1–11; Luk. 19:29–40; Joh. 12:12–15). Instiftade nattvarden, **Matt.** 26:26–29 (Mark. 14:22–25; Luk. 22:19–20). Led och bad i Getsemane, **Matt.** 26:36–46 (Mark. 14:32–42; Luk. 22:39–46). Förråddes, greps och övergavs, **Matt.** 26:47–56 (Mark. 14:43–53; Luk. 22:47–54; Joh. 18:2–13). Korsfästes, **Matt.** 27:31–54 (Mark. 15:20–41; Luk. 23:26–28, 32–49; Joh. 19:16–30). Uppstod, **Matt.** 28:1–8 (Mark. 16:1–8; Luk. 24:1–12; Joh. 20:1–10). Visade sig efter sin uppståndelse, **Matt.** 28:9–20 (Mark. 16:9–18; Luk. 24:13–48; Joh. 20:11–31; Apg. 1:3–8; 1 Kor. 15:5–8). Uppsteg till himlen, **Mark.** 16:19–20 (Luk. 24:51–53; Apg. 1:9–12).

Visade sig för nephiterna, **3 Ne.** 11:1–17 (3 Ne. 11–26).

Visade sig för Joseph Smith, **JS-H** 1:15–20.

Domare: Han ska döma världen med rättfärdighet, **Ps.** 9:9 (3 Ne. 27:16). Han kommer för att döma jorden, **Ps.** 96:13. Både den rättfärdige och den ogudaktige ska Gud döma, **Pred.** 3:17. Han ska döma för många folk, **Jes.** 2:4 (Mika 4:3; 2 Ne. 12:4). Han ska döma de fattiga med rättfärdighet, **Jes.** 11:2–4.

Fadern har överlämnat hela domen åt Sonen, **Joh.** 5:22. Om jag dömer är min dom rättvis, **Joh.** 8:16. Han är den som Gud har utvalt till domare över levande och döda, **Apg.** 10:42 (2 Tim. 4:1). Gud ska genom Jesus Kristus döma det som är fördolt hos människorna, **Rom.** 2:16. Vi ska alla stå inför Guds domstol, **Rom.** 14:10 (2 Kor. 5:10; Alma 12:12; Morm. 3:20; 7:6; Eth. 12:38; L&F 135:5).

Alla människor kommer till Gud för att dömas av honom enligt den sanning och helighet som är i honom, **2 Ne.** 2:10. Stå inför Gud att dömas efter sina gär-

ningar, **Alma** 5:15 (Alma 12:15; 33:22; 3 Ne. 27:14).

Gud och Kristus är allas domare, **L&F** 76:68.

Jesu Kristi exempel: Jag har gett er ett exempel, **Joh.** 13:15. Jag är vägen, sanningen och livet, **Joh.** 14:6. Kristus led i vårt ställe och efterlämnade ett exempel åt oss, för att vi ska följa i hans fotspår, **1 Petr.** 2:21.

Om en människa inte följer den levande Gudens Sons exempel, så kan hon inte bli frälst, **2 Ne.** 31:16. Jag vill att ni ska bli fullkomliga såsom jag är, **3 Ne.** 12:48. Detta ska ni alltid vinnlägga er om att göra, på samma sätt som jag har gjort, **3 Ne.** 18:6. Jag har gett er ett föredöme, **3 Ne.** 18:16. De gärningar som ni har sett mig göra ska även ni göra, **3 Ne.** 27:21, 27. Sanna efterföljare till Jesus Kristus ska bli som han, **Moro.** 7:48.

Jesu Kristi härlighet: Herrens härlighet uppfyllde tabernaklet, **2 Mos.** 40:34–38. Hela jorden är full av hans härlighet, **Jes.** 6:3 (2 Ne. 16:3). Herrens härlighet går upp över dig, **Jes.** 60:1–2.

Människosonen ska komma i sin Fars härlighet, **Matt.** 16:27. Förhålliga nu mig med den härlighet som jag hade hos dig innan världen var till, **Joh.** 17:5.

Israels Helige måste regera i stor härlighet, **1 Ne.** 22:24. Vi hoppades på hans härlighet, **Jakob** 4:4. Guds Son kommer i sin härlighet, **Alma** 5:50. Han förklarade allting, ända från begynnelsen till den tid då han ska komma i sin härlighet, **3 Ne.** 26:3.

Mina apostlar ska stå klädda i härlighet, liksom jag är, **L&F** 29:12 (L&F 45:44). Vi såg Sonens härlighet på Faderns högra sida, **L&F** 76:19–23. Johannes såg och bar vittnesbörd om min härlighets fullhet, **L&F** 93:6 (Joh. 1:14). Hans ansikte lyste klarare än solen, **L&F** 110:3.

Hans härlighet vilade på mig, och jag såg hans ansikte, **Mose** 1:1–11. Detta är mitt verk och min härlighet, **Mose** 1:39.

Kristus har visat sig efter sin död: Efter sin uppståndelse visade sig Jesus först

för Maria, **Mark.** 16:9 (Joh. 20:11–18). Jesus slog följe och talade med två av lärjungarna på vägen till Emmaus, **Luk.** 24:13–34. Jesus visade sig för apostlarna, som rörde vid hans händer och fötter, **Luk.** 24:36–43 (Joh. 20:19–20). Jesus visade sig för Thomas, **Joh.** 20:24–29. Jesus visade sig för lärjungarna vid Tiberiassjön, **Joh.** 21:1–14. Jesus lät sig ses under fyrtio dagar efter sin uppståndelse, **Apq.** 1:2–3. Stefanus såg Jesus som stod på Guds högra sida, **Apq.** 7:55–56. Jesus visade sig för Saulus, **Apq.** 9:1–8 (JSÖ, Apq. 9:7; Apq. 26:9–17). Kristus visade sig för mer än 500 människor, **1 Kor.** 15:3–8.

Jesus Kristus visade sig för Nephis folk, **3 Ne.** 11:1–17. 2 500 människor såg och hörde Jesus, **3 Ne.** 17:16–25. Mormon besöktes av Herren, **Morm.** 1:15.

Joseph Smith och Sidney Rigdon såg Jesus på Guds högra sida, **L&F** 76:22–23. Joseph Smith och Oliver Cowdery såg Herren i templet i Kirtland, **L&F** 110:1–4.

Joseph Smith såg Jesus, **JS-H** 1:15–17.

Kristus i föruttillvaron: Herren uppenbarade sig för Abram, **1 Mos.** 12:7 (1 Mos. 17:1; 18:1; Abr. 2:6–8). Herren talade med Mose ansikte mot ansikte, **2 Mos.** 33:11 (5 Mos. 34:10; Mose 1:1–2). Jag såg Herren stå vid altaret, **Amos** 9:1.

I begynnelsen var Ordet hos Gud. Och Ordet blev kött och bodde bland oss, **Joh.** 1:1, 14 (1 Joh. 1:1–3). Jag Är, redan innan Abraham blev till, **Joh.** 8:58. Förhålliga nu mig med den härlighet som jag hade hos dig innan världen var till, **Joh.** 17:5.

Jesaja såg i sanning min Återlösare, alldeles som jag och min bror Jakob har sett honom, **2 Ne.** 11:2–3. I morgon kommer jag till världen, **3 Ne.** 1:12–14. Kristus var till före världens begynnelse, **3 Ne.** 26:5 (Joh. 6:62). Som jag visar mig för dig ska jag visa mig för mitt folk i köttet, **Eth.** 3:14–17.

Enok såg Herren och vandrade med honom, **L&F** 107:48–49.

Min älskade Son, som var min Älskade och Utvalde från begynnelsen, **Mose** 4:2. Herren sa: Vem ska jag sända? Och

Jesus Kristus

en som liknade Människosonen svarade: Här är jag, sänd mig, **Ab. 3:27**.

Kristus regerar under tusenårsriket: På hans axlar vilar herradömet, **Jes. 9:6** (2 Ne. 19:6). Jag ska bo i dig, säger Herren, **Sak. 2:10–12** (Sak. 14:9).

Gud ska ge Jesus hans fader Davids tron, **Luk. 1:30–33**. Kristus ska vara kung i evigheters evighet, **Upp. 11:15**. De heliga ska regera med Kristus i tusen år, **Upp. 20:4** (L&F 76:63).

Tack vare folkets rättfärdighet har Satan ingen makt, **1 Ne. 22:26** (Upp. 20:1–3).

Jag ska leva i rättfärdighet bland människorna på jorden i tusen år, **L&F 29:11** (L&F 43:29–30). Underordna er därför den överhet som finns, tills han regerar, vars rätt det är att regera, **L&F 58:22** (1 Kor. 15:25).

Kristus kommer personligen att regera på jorden, **TA 1:10** (Jes. 32:1).

Kyrkans och församlingens huvud: Kristus är församlingens huvud, **Ef. 5:23** (Ef. 1:22; 4:15). Han är huvudet för sin kropp, församlingen, **Kol. 1:18**.

Detta är min kyrka, **Mosiah 26:22** (Mosiah 27:13). Kristus var deras tros upphovsman och fullkomnare, **Moro. 6:1–4**.

Denna kyrka har jag upprättat, **L&F 33:5** (3 Ne. 27:3–8).

Liknelser eller symboler rörande Kristus: Abel offrade av det förstfödda i sin hjord, **1 Mos. 4:4** (Mose 5:20). Ta din ende son Isak och offra honom som ett brännoffer, **1 Mos. 22:1–13** (Jakob 4:5). Herren befallde Israels barn att offra felfria lamm, **2 Mos. 12:5, 21, 46** (4 Mos. 9:12; Joh. 1:29; 19:33; 1 Petr. 1:19; Upp. 5:6). Detta är brödet som Herren har gett er att äta, **2 Mos. 16:2–15** (Joh. 6:51). Slå på klippan. Då ska vatten komma ut ur den, så att folket får att dricka, **2 Mos. 17:6** (Joh. 4:6–14; 1 Kor. 10:1–4). Bocken ska bära alla deras missgärningar, **3 Mos. 16:20–22** (Jes. 53:11; Mosiah 14:11; 15:6–9). Mose satte upp en orm av koppar för att rädda dem som såg på den, **4 Mos. 21:8–9** (Joh. 3:14–

15; Alma 33:19; Hel. 8:14–15). Jona var i fiskens buk i tre dagar, **Jona 2:1** (Matt. 12:40).

Detta är en sinnebild för offret av Faderns Enfödde, **Mose 5:4–8**.

Myndighet: Herradömet ska vila på hans axlar, **Jes. 9:6** (2 Ne. 19:6).

Jesus undervisade med auktoritet, **Matt. 7:28–29** (Mark. 1:22). Människosonen har makt på jorden att förlåta synder, **Matt. 9:6**. Jesus befallde de oreana andarna och de lydde honom, **Mark. 1:27** (Luk. 4:33–36). Jesus ordinerade de tolv att ha makt, **Mark. 3:14–15**. Jesus talade med makt och myndighet, **Luk. 4:32**. Fadern har överlämnat hela domen åt Sonen, **Joh. 5:22, 27**. Gud smorde Jesus med den Helige Anden och kraft, **Apg. 10:38**. Kristus utsedd före världens skapelse, **1 Petr. 1:20** (Eth. 3:14). Kristus har nycklarna till döden och helvetet, **Upp. 1:18**.

Alla människor blir underkastade Kristus, **2 Ne. 9:5**. Jesus Kristus, Guds Son, är himlens och jordens Fader och alltings Skapare från begynnelsen, **Hel. 14:12**.

Kristus kom genom Faderns vilja för att utföra hans vilja, **L&F 19:24**. Jesus fick en fullhet av Faderns härlighet; han fick all makt, **L&F 93:3–4, 16–17** (Joh. 3:35–36).

Nödvändigheten av att ta på oss Kristi namn: Det finns inte något annat namn genom vilket vi blir frälsta, **Apg. 4:12** (2 Ne. 31:21). Apostlarna var glada att de ansetts värdiga att bli förnedrade för Namnets skull, **Apg. 5:38–42**. Detta är hans bud, att vi ska tro på hans Son Jesu Kristi namn, **1 Joh. 3:23**.

Vitna om att ni är villiga att ta på er Kristi namn genom dopet, **2 Ne. 31:13**. Jag vill att ni ska ta på er Kristi namn, **Mosiah 5:6–12** (Mosiah 1:11). Alla som ville ta på sig Kristi namn anslöt sig till Guds kyrka, **Mosiah 25:23**. Alla de som uppriktigt trodde på Kristus tog på sig Kristi namn, **Alma 46:15**. Himlens port står öppen för alla dem som tror på Jesu Kristi namn, **Hel. 3:28**. Välsignad är den

som på den yttersta dagen befinns vara trofast mot mitt namn, **Eth.** 4:19. De är villiga att ta på sig Sonens namn, **Moro.** 4:3 (L&F 20:77).

Ta på er Kristi namn, **L&F** 18:21–25.

Profetior om Jesu Kristi födelse och död: Jungfrun ska bli havande och föda en son, **Jes.** 7:14 (1 Ne. 11:13–20). Från Betlehem ska det komma en som ska härskas över Israel, **Mika** 5:2.

Lamaniten Samuel profeterade om en dag, en natt och en dag av ljus, en ny stjärna samt andra tecken, **Hel.** 14:2–6. Lamaniten Samuel profeterade om mörker, åska och blixtrar samt jordskalv, **Hel.** 14:20–27. Tecknen på Jesu födelse uppfylldes, **3 Ne.** 1:15–21. Tecknen på Jesu död uppfylldes, **3 Ne.** 8:5–23.

Vittnesbörd som burits om Jesus Kristus: Paulus vittnade om att Jesus är Messias, **Apg.** 18:5. Till och med de onda andarna vittnade om att de kände till Jesus, **Apg.** 19:15. Ingen kan säga "Jesus är Herren" annat än i kraft av den Helige Anden, **1 Kor.** 12:3. Alla knän ska böja sig och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är Herren, **Fil.** 2:10–11.

Vi talar om Kristus, vi gläds i Kristus, vi predikar om Kristus, vi profeterar om Kristus, **2 Ne.** 25:26. Mormons bok ska övertyga jude och icke-jude om att Jesus är Kristus, **2 Ne.** 26:12 (titelbladet till Mormons bok). Profeterna och skrifterna vittnar om Kristus, **Jakob** 7:11, 19. Sök denne Jesus om vilken profeterna och apostlarna har skrivit, **Eth.** 12:41.

Vi såg honom och hörde rösten vittna om att han är den Enfödde, **L&F** 76:20–24. Detta är eviga liv: Att känna Gud och Jesus Kristus, **L&F** 132:24.

Vi tror på Gud den evige Fadern och på hans Son Jesus Kristus, **TA** 1:1. Vi tror att Kristus personligen kommer att regera på jorden, **TA** 1:10.

Jetro. *Se även* Mose

En gammaltestamentlig furste och präst i Midjan, som gav Mose ett hem sedan denne flytt från Egypten. Han kallas också Reguel (2 Mos. 2:18). Mose

gifte sig senare med Jetros dotter Sippora (2 Mos. 3:1; 4:18; 18:1–12). Jetro lärde Mose att delegera (2 Mos. 18:13–27). Mose fick melkisedekska prästdömet av Jetro (L&F 84:6–7).

Job

I Gamla testamentet en rättfärdig man som led oerhörda plågor men ändå förblev trogen sin gudstro. Berättelsen om honom finns i Jobs bok.

Jobs bok: Fastän boken handlar om Jobs lidande, besvarar den inte helt frågan om varför Job (eller någon annan) kan behöva lida smärtor och förlust av familj och ägodelar. Boken klagör att lidanden inte behöver betyda att en person har syndat. Herren kan lika gärna använda lidanden för att ge erfarenhet, tillrättavising och undervisning som för att straffa (L&F 122).

Boken kan delas upp i fyra delar. Kapitel 1–2 är en inledning till berättelsen. Kapitel 3–31 återger en serie diskussioner mellan Job och tre vänner. Kapitel 32–37 innehåller tal av Elihu, en fjärde vän, vilken fördömer Job av andra skäl än de första tre vännernas. Kapitel 38–42 avslutar boken med en försäkran till Job att den väg han valt i livet från början var en bra väg.

Jobs bok lär oss att om man har en rätt kunskap om Gud och lever ett liv som är godtagbart för Gud, uthärdar man bättre de prövningar som drabbar en. Jobs osvikliga tro uttrycks till exempel med orden: "Han må döda mig, jag väntar inget annat" (Job 13:15). Job nämns också i Hesekiel 14:14; Jakobs brev 5:11; Läran och förbunden 121:10.

Joel

En profet i landet Juda i Gamla testamentet. Dateringen av hans liv är osäker – han kan ha levat någon gång mellan Joash regering, före 850 f.Kr., och Juda stams återkomst från den babyloniska fångenskapen.

Joels bok: Bokens tyngdpunkt är en profetia som Joel uttalade sedan Juda

land slagits med svår torka och med gräshoppor (Joel 1:4–20). Joel försäkrade folket att de genom att omvända sig än en gång skulle få Guds välsignelser (Joel 2:12–14).

Kapitel 1 är en kallelse till högtidlig församling i Herrens hus. Kapitel 2 berättar om krig och förödelse som ska föregå tusenårsriket. Kapitel 3 talar om de sista dagarna och bekräftar att alla nationer ska strida men att Herren till sist ska bo i Sion.

Petrus citerade Joels profetia om att Anden skulle utgjutas på pingstdagen (Joel 2:28–32; Apg. 2:16–21). Ängeln Moroni citerade också samma skriftställe för Joseph Smith (JS–H 1:41).

Johannes, Sebedeus son. *Se även*

Apostel; Evangelierna; Förvandlade varelser; Melkisedekska prästadömet; Uppenbarelseboken

En av de tolv apostlarna i Nya testamentet, son till Sebedeus och bror till Jakob. Tidigare i sitt liv var han fiskare (Mark. 1:17–20). Han är troligen den lärjunge till Johannes Döparen som utan namn nämns i Joh. 1:40. Senare kallades han att vara lärjunge till Jesus Kristus (Matt. 4:21–22; Luk. 5:1–11). Han skrev Johannes evangelium, tre brev och Uppenbarelseboken. Han var en av de tre som var tillsammans med Herren då denne uppväckte Jairus dotter (Mark. 5:35–42), på förklaringsberget (Matt. 17:1–9), och i Getsemane (Matt. 26:36–46). I sina egna skrifter kallar han sig den lärjunge som Jesus älskade (Joh. 13:23; 21:20) och "den andre lärjungen" (Joh. 20:2–8). Jesus kallade också honom och hans bror för Boanerges, "Åskans söner" (Mark. 3:17). Han omnämns ofta i berättelserna om korsfästelsen och uppståndelsen (Luk. 22:8; Joh. 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Johannes landsförvisades senare till ön Patmos, där han skrev Uppenbarelseboken (Upp. 1:9).

Johannes nämns ofta i nutida helig skrift (1 Ne. 14:18–27; 3 Ne. 28:6; Eth. 4:16; L&F 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Dessa ställen bekräftar Johannes uppteckning

i Bibeln och hjälper oss också förstå hans storhet och vikten av det verk Herren ålagt honom att utföra på jorden på Nya testamentets tid och i de sista dagarna. Nutida helig skrift förklarar att Johannes inte dog utan tilläts leva kvar på jorden som en tjänande ängel fram till tiden för Herrens andra ankomst (Joh. 21:20–23; 3 Ne. 28:6–7; L&F 7).

Johannesbrevet: Även om författaren till dessa tre brev inte nämner sig själv vid namn, företer språket så stora likheter med aposteln Johannes att han antas ha skrivit alla tre.

Johannes första brev uppmanar de heliga att uppnå gemenskap med Gud. Kapitel 2 betonar att de heliga lär känna Gud genom lydnad och lär att de inte ska älska världen. Kapitel 3 kallar på alla att bli Guds barn och att älska varandra. Kapitel 4 förklarar att Gud är kärleken och bor i dem som älskar honom. Kapitel 5 förklarar att de heliga är födda av Gud genom tro på Kristus.

Johannes andra brev liknar det första brevet. Där gläder sig Johannes över trofastheten hos "den utvalda fruns" barn.

Johannes tredje brev berömmar en man vid namn Gajus för hans trofasthet och hjälp till dem som älskar sanningen.

Johannes evangelium: I denna bok i Nya testamentet betygar aposteln Johannes att 1) Jesus är Kristus eller Messias och 2) Jesus är Guds Son (Joh. 20:31). De handlingar i Jesu liv som han beskriver är noggrant utvalda och anordnade med tanke på dessa mål. Boken inleds med att Kristi ställning i föruttillvaron slås fast: Han var hos Gud, han var Gud och var alltings skapare. Han föddes i köttet som Faderns enfödde Son. Johannes redogör för Jesu verksamhet, varvid han starkt betonar hans gudomlighet och hans uppståndelse från de döda. Han betygar att Jesus är Guds Son, vilket bekräftas av underverk, av vittnen, av profeterna och av Kristi egen röst. Johannes undervisar genom att ställa ljus mot mörker, sanning mot villfarelse, gott mot ont, Gud mot djävulen. I kanske ingen annan uppteck-

ning förkunnas Jesu helighet och de judiska ledarnas trolöshet så tydligt.

Johannes skrev huvudsakligen om Kristi verksamhet i Judeen, särskilt den sista veckan av hans jordiska verksamhet, medan Matteus, Markus och Lukas huvudsakligen skrev om hans verksamhet i Galileen. Flera punkter i detta evangelium har belysts i nio uppenbarelser (L&F 7 och L&F 88:138–141).

För en lista över händelserna i Frälsarens liv som beskrivs i Johannes evangelium, se Evangeliernas samstämmighet i tillägget.

Uppenbarelseboken: Se Uppenbarelseboken

Johannes Döparen. *Se även* Aronska prästadömet; Elias (Elia)

Son till Sakarias och Elisabet i Nya testamentet. Johannes sändes för att bereda folket att ta emot Messias (Joh. 1:19–27). Han innehade nycklarna till aronska prästadömet och döpte Jesus Kristus.

Jesaja och andra profeterade om Johannes mission, **Jes.** 40:3 (Mal. 3:1; 1 Ne. 10:7–10; 2 Ne. 31:4).

Sattes i fångelse och halshöggs, **Matt.** 14:3–12 (Mark. 6:17–29). Gabriel tillkännagav Johannes födelse och verksamhet för Sakarias, **Luk.** 1:5–25. Jesus lärde att Johannes Döparen var en stor profet, **Luk.** 7:24–28. Erkände Jesus som Guds Son, **Joh.** 1:29–34. Johannes lärjungar blev Jesu lärjungar, **Joh.** 1:25–29, 35–42 (Apg. 1:21–22). Utförde inga underverk, **Joh.** 10:41.

Sändes som uppstående varelse att ordinera Joseph Smith och Oliver Cowdery till aronska prästadömet, **L&F** 13 (L&F 27:7–8; JS-H 1:68–72). Ordinerades av en ängel då han var åtta dagar gammal, **L&F** 84:28.

Jona. *Se även* Nineve

En gammaltestamentlig profet som kallades av Herren att predika omvändelse för staden Nineve (Jona 1:1–2).

Jonas bok: En bok i Gamla testamentet som berättar om en upplevelse i Jonas

liv. Jona skrev troligen inte boken själv. Huvudtanken i Jonas bok är att Jehova regerar överallt och inte begränsar sin kärlek till en enskild nation eller ett folk.

I kapitel 1 kallar Herren Jona att predika för Nineve. I stället för att göra som Herren befallt flyr Jona med båt och slukas av en väldig fisk. I kapitel 2 ber Jona till Herren, och fisken spottar ut Jona på torra land. Kapitel 3 berättar att Jona gick till Nineve och profeterade om dess fall. Emellertid omvänder sig folket där. I kapitel 4 tillrättavisar Herren Jona för att han blivit arg över att Herren skonat folket.

Jesus lärde att detta att Jona uppslukades av fisken var en symbolisk framställning av Jesu egen död och uppståndelse (Matt. 12:39–40; 16:4; Luk. 11:29–30).

Jonatan. *Se även* David; Saul, Israels kung

I Gamla testamentet en son till Saul, kung över Israel. Jonatan var nära vän till David (1 Sam. 13–23; 31).

Jordan

Jordanfloden rinner från Gennesarets sjö till Döda havet. Floden är 16 mil lång och bildas genom att flera mindre vattendrag samlas till ett från berget Hermon. Det är den viktigaste floden i Israel.

Två viktiga händelser med anknytning till denna flod är då Herren delade floden för att låta Israel gå över (Jos. 3:14–17) och Jesu dop (Matt. 3:13–17; 1 Ne. 10:9).

Jordelivet. *Se* Dödlig, dödligheten

Jorden. *Se även* Skapa, skapelsen; Världen

Den planet på vilken vi lever, skapad av Gud genom Jesus Kristus för att användas av människan under hennes jordiska provotid. Dess slutliga bestämmelse är att bli förhärliagd och upphöjd (L&F 77:1–2; 130:8–9). Jorden ska bli en evig arvedel för dem som levt värdiga celestial härlighet (L&F 88:14–26). De kommer att åtnjuta Faderns och Sonens närhet (L&F 76:62).

Skapat åt människan: Gud gav människan herravälde över jorden, **1 Mos.** 1:28 (Mose 2:28). Jorden är Herrens, **2 Mos.** 9:29 (Ps. 24:1). Herren har gett jorden åt människors barn, **Ps.** 115:16. Jag har gjort jorden och skapat människorna på den, **Jes.** 45:12.

Genom hans ords makt kom människan till jorden, **Jakob** 4:9.

Jorden ska ges till dem som tagit den Helige Anden till sin vägledare, **L&F** 45:56–58 (L&F 103:7). De som har åttlytt evangeliet ska få jordens goda som lön, **L&F** 59:3. Jordens fattiga och ödmjuka ska ärva den, **L&F** 88:17 (Matt. 5:5; 3 Ne. 12:5).

Vi ska göra en jord och vi ska pröva dem, **Ab.** 3:24–25.

En levande enhet: Jorden står evigt kvar, **Pred.** 1:4.

Glashavet är jorden i dess heliggjorda, odödliga och eviga tillstånd, **L&F** 77:1. Jorden måste heliggöras och beredas för den celestiaa härligheten, **L&F** 88:18–19.

Jorden sörjde högljutt, **Mose** 7:48.

Jordens delning: Vattnet ska samlas till en enda plats, **1 Mos.** 1:9. Under Pelegs tid blev jorden uppdelad, **1 Mos.** 10:25.

Sedan vattnen hade sjunkit undan blev det ett utvalt land, **Eth.** 13:2.

Jorden ska bli såsom den var innan den delades, **L&F** 133:24.

Jordens rening: Det regnade på jorden i fyrtio dagar, **1 Mos.** 7:4.

Jorden är sparad åt eld till domens dag, **2 Petr.** 3:7.

Efter i dag kommer elden, **L&F** 64:24.

Jorden vill bli renad från orenhet, **Mose** 7:48.

Jordens slutliga tillstånd: Jorden ska rullas ihop som en bokrulle och förgås, **3 Ne.** 26:3 (L&F 29:23). Det ska bli en ny himmel och en ny jord, **Eth.** 13:9 (L&F 29:23).

Havet av glas är jorden i dess heliggjorda, odödliga och eviga tillstånd, **L&F** 77:1. Jorden måste heliggöras och beredas för den celestiaa härligheten, **L&F** 88:18–19. Jorden ska bli som kri-

stall och bli ett urim och tummim, **L&F** 130:8–9.

Under tusen år ska jorden vila, **Mose** 7:64. Jorden kommer att förnyas, **TA** 1:10.

Josafat

I Gamla testamentet en trofast kung av Juda (1 Kung. 15:24; 22).

Josef, Jakobs son. *Se även* Israel; Jakob, Isaks son

I Gamla testamentet Jakobs och Rakels förstfödde son (1 Mos. 30:22–24; 37:3).

Josef fick förstfödsrätten i Israel eftersom Ruben, Jakobs första hustrus förste son, förlorade denna förmån genom överträdelse (1 Krön. 5:1–2). Eftersom Josef var värdig stod han, som Jakobs andra hustrus förste son, i tur för den välsignelsen. Josef fick också en välsignelse av sin far Jakob strax innan denne dog (1 Mos. 49:22–26).

Josef var en man med god karaktär, en "förständig och vis" person (1 Mos. 41:39). Att han avvisade Potifars hustru är ett exempel på tro, kyskhet och personlig redbarhet (1 Mos. 39:7–12). I Egypten, när Josef avslöjade vem han var för sina bröder, tackade han dem i stället för att klandra dem för hur de behandlat honom. Han ansåg att deras handlande hjälpt till att åstadkomma Guds vilja (1 Mos. 45:4–15).

Nutida uppenbarelser visar vilken stor uppgift Josefs släkt har i de sista dagarna (JSÖ, 1 Mos. 50:24–38 [tillägget]; 2 Ne. 3:3–24; 3 Ne. 20:25–27).

Jakob älskade Josef mycket högt och gav honom en hellång livklädnad, **1 Mos.** 37:3. Avundsjukan fick Josefs bröder att hata honom och de planerade att döda honom. Men i stället sålde de honom till handelsmän på väg till Egypten, **1 Mos.** 37:5–36. I Egypten gav Herren Josef framgång, och han blev satt över hela Potifars hus, **1 Mos.** 39:1–4. Potifars hustru ljög och sa att Josef försökt förföra henne. Josef dömdes orätt och sattes i fängelse, **1 Mos.** 39:7–20. Josef uttydde drömmar åt Faraos hovmästare och bagare, **1 Mos.** 40. Farao började gynna Josef därför att Josef

uttytt en av Faraos drömmar. Han gjorde Josef till styresman över Egypten, **1 Mos.** 41:14–45. Efraim och Manasse föddes, **1 Mos.** 41:50–52. Josef förenades med sin far och sina bröder, **1 Mos.** 45–46. Josef dog i Egypten, 110 år gammal, **1 Mos.** 50:22–26.

Josef, Marias make. *Se även* Jesus Kristus; Maria, Jesu mor

Make till Maria, Jesu mor. Josef var en ättling till David (Matt. 1:1–16; Luk. 3:23–38) och bodde i Nasaret. Han var trolövd med Maria. Strax före vigseln fick Maria besök av ängeln Gabriel, som tillkännagav att Maria utsetts till att bli Frälsarens mor (Luk. 1:26–35). Josef fick också en uppenbarelse om denna gudomliga födelse (Matt. 1:20–25).

Maria var Jesu enda jordiska förälder eftersom Gud Fadern var Jesu far. Men judarna trodde att Josef var Jesu far, och Jesus behandlade honom som sådan (Luk. 2:48, 51). Då Josef varnats genom drömmar från himlen, räddade han Jesusbarnets liv genom flykten till Egypten (Matt. 2:13–14). Sedan Herodes dött, sa en ängel till Josef att föra Jesusbarnet tillbaka till Israel (Matt. 2:19–23).

Josef från Arimatea

Josef från Arimatea var medlem av Sanhedrin, en lärjunge till Kristus och en rik och trofast israelit som inte deltog i att döma Herren. Efter korsfästelsen lät Josef svepa Frälsarens kropp i rent linnetyg och lägga honom i Josefs egen grotliknande grav (Matt. 27:57–60; Mark. 15:43–46; Luk. 23:50–53; Joh. 19:38–42).

Josefs stav. *Se* Efraim – Efraims eller Josefs stav; Mormons bok

Joseph Smith, den yngre. *Se* Smith, Joseph, den yngre

Joseph Smiths översättning (JSÖ). *Se även* Smith, Joseph, den yngre

En revision eller nyöversättning av King James version av Bibeln på engelska som profeten Joseph Smith påbörjade i juni 1830. Han fick befallning av Gud att

göra översättningen och betraktade detta som en del av sin kallelse som profet.

Joseph var klar med större delen av översättningen i juli 1833, men fortsatte fram till sin död 1844 att göra ändringar medan han förberedde ett manuskript för tryckning. Fastän han publicerade vissa delar under sin livstid, är det möjligt att han skulle ha gjort ytterligare förändringar om han levat länge nog att ge ut hela verket. *The Reorganized Church of Jesus Christ of Latter Day Saints* gav ut den första upplagan av Joseph Smiths inspirerade översättning år 1867, och har gett ut flera nya upplagor sedan dess.

Profeten lärde sig mycket under översättningsarbetet. Flera av kapitlen i Lära och förbunden togs emot med anledning av översättningsarbetet (till exempel L&F 76; 77; 91 och 132). Dessutom gav Herren Joseph konkreta instruktioner om översättningen, vilka upptecknades i Lära och förbunden (L&F 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Moses bok och Joseph Smith – Matteus, som nu finns i Den kostbara pärlan, togs direkt ur Joseph Smiths översättning.

Joseph Smiths översättning har återställt vissa av de tydliga och dyrbara stycken som gått förlorade i Bibeln (1 Ne. 13). Denna översättning är inte kyrkans officiella bibel, men den ger många intressanta inblickar och har stort värde som hjälpmedel för att förstå Bibeln. Den är också ett vittne om profeten Joseph Smiths gudomliga kallelse och verksamhet.

Josia

En rättfärdig kung i Juda från 641–610 f.Kr. (2 Kung. 22–24; 2 Krön. 34–35). Under hans regeringstid blev lagboken funnen i Herrens hus (2 Kung. 22:8–13).

Josua. *Se även* Jeriko

En gammaltestamentlig profet och ledare, och Moses efterträdare. Han föddes i Egypten före Israels barns flykt (4 Mos. 14:26–31). Han och Kaleb var bland de tolv spejare som sändes till Kanaan. De var de enda som avgav en gynnsam rap-

Juda

port om landet (4 Mos. 13:9, 16–33; 14:1–10). Han dog vid 110 års ålder (Jos. 24:29). Josua var ett gott exempel på en hängiven profet och stridsman.

Josuas bok: Denna bok har namn efter Josua eftersom han spelar en framträdande roll i den och inte för att han skrivit den. Kapitel 1–12 beskriver erövringen av Kanaan. Kapitel 13–24 berättar om hur Israels stammar delar upp landet och om Josuas sista råd till folket.

Två viktiga verser i Josuas bok är Herrens befallning till honom att meditera över skrifterna (Jos. 1:8) och Josuas uppfordran till folket att vara trofasta till Herren (Jos. 24:15).

Juda. *Se även* Bibeln; Israel; Judar

I Gamla testamentet Jakobs och Leas fjärde son (1 Mos. 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Jakob välsignade Juda att han skulle vara en naturlig ledare bland Jakobs söner och att Shilo (Jesus Kristus) skulle vara en ättling till honom (1 Mos. 49:10).

Juda stam: Juda stam tog ledningen efter det att man slagit sig ner i Kanaan. Den främste rivalen var Efraims stam. Mose välsignade Juda stam (5 Mos. 33:7). Efter Salomos regeringstid blev Juda stam kungariket Juda.

Juda rike: Under Rehabeams regeringstid splittrades Salomos rike i två skilda riken, främst på grund av fiendskap mellan Efraims och Juda stam. Det södra riket, eller Juda rike, innefattade Juda stam och större delen av Benjamins stam. Jerusalem var dess huvudstad. På det hela taget förblev Juda mer trofast i att tillbe Jehova än det norra riket. Juda var mindre utsatt för angrepp från norr och öster, och den styrande makten blev kvar inom Davids släkt fram till den babyloniska fångenskapen. Juda rike fanns kvar i 135 år efter det att det folkrikare och mäktigare Israels rike fallit.

Juda stav: Uttrycket syftar på Bibeln som en uppteckning om Juda hus (Hes. 37:15–19). I de sista dagarna, när de olika grenarna av Israels hus insamlas, kom-

mer också deras heliga uppteckningar att sammanställas. Dessa heliga skrifter kompletterar varandra och utgör ett enigt vittnesbörd om att Jesus är Kristus, Israels Gud och hela jordens Gud (JSÖ, 1 Mos. 50:24–36 [tillägget]; 2 Ne. 3; 29).

Juda stav. *Se* Juda – Juda stav**Judar.** *Se även* Israel; Juda

Judar kan vara 1) ättlingar till Juda, en av Jakobs tolv söner, 2) folket i Juda rike, det södra riket, eller 3) människor som utövar judendomens religion, livsstil och traditioner men som kan vara eller inte vara judar av födseln. Det har blivit vanligt att använda benämningen *jude* om alla Jakobs ättlingar, men detta är fel. Namnet bör reserveras för dem som tillhör Juda rike eller, särskilt i dag, de som tillhör Juda och hans fränders stam.

Spiran ska inte vika från Juda förrän han som den tillhör kommer, **1 Mos.** 49:10.

Kristi evangelium är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror, juden först, **Rom.** 1:16.

Herren skulle uppresa en profet bland judarna – ja, en Messias, **1 Ne.** 10:4. Då boken utgick ur judens mun, var det som skrivits tydligt och rent, **1 Ne.** 14:23. Judarna ska skingras bland alla nationer, **2 Ne.** 25:15. Judarna är mitt gamla förbundsfolk, **2 Ne.** 29:4. Judarna som är förskingrade ska börja tro på Kristus, **2 Ne.** 30:7. Judarna kommer att förkasta den sten på vilken de skulle kunna bygga, **Jakob** 4:14–16. Judarna ska ha ännu ett vittne om att Jesus verkligen var Kristus, **Morm.** 3:20–21.

Två profeter ska uppresas åt den judiska nationen i de sista dagarna, **L&F** 77:15. Kalla på alla nationer, först på icke-judarna och sedan på judarna, **L&F** 133:8.

I de dagarna ska det komma stora prövningar över judarna, **JS–M** 1:18.

Judas

I Nya testamentet en av Jesu bröder och trolig författare till Judas brev (Matt. 13:55; Jud. 1:1).

Judas brev: Denna bok består av ett brev från Judas till vissa heliga som höll på att försvagas i tron. De försvagades av dem ibland dem som sa sig vara kristna men som utövade omoraliska hedniska riter och påstod sig vara undantagna från att lyda morallagarna. Judas ville väcka de heliga till medvetande om den andliga fara de befann sig i och uppmana dem att förbli trofasta.

Några viktiga ställen i Judas brev är vers 6, som berättar om striden i himlen och hur Lucifer och hans änglar kastades ner från denna förutttillvaro (Abr. 3:26–28), och verserna 14–15, som citerar en profetia av Enok.

Judas, Jakobs son

I Nya testamentet en av Jesu Kristi ursprungliga tolv apostlar (Luk. 6:13–16). Han kallades troligen också Lebbeus Tadeus (se Matt. 10:2–4).

Judas Iskariot

En av Jesu tolv apostlar i Nya testamentet (Matt. 10:4; Mark. 14:10; Joh. 6:71; 12:4). Hans tillnamn betyder "mannen från Keriot". Han var från Juda stam och var den ende av apostlarna som inte var galilé. Judas förrådade Herren.

Fick trettio silvermynt för att utlämna Jesus till en av överstepräster, **Matt.** 26:14–16 (Sak. 11:12–13). Förrådade Herren med en kyss, **Matt.** 26:47–50 (Mark. 14:43–45; Luk. 22:47–48; Joh. 18:2–5). Hängde sig, **Matt.** 27:5. Satan for in i Judas, **Luk.** 22:3 (Joh. 13:2, 26–30). David talade om Judas förräderi, **Apg.** 1:16 (Ps. 41:10).

Jungfru. *Se även* Maria, Jesu mor

En giftasvuxen man eller kvinna som aldrig haft sexuellt umgänge. I skrifterna kan "jungfru" betyda någon som är moraliskt ren (Upp. 14:4).

Jungfrun ska bli havande och föda en son, **Jes.** 7:14 (Matt. 1:23; 2 Ne. 17:14).

Himmelriket liknas vid tio jungfrur, **Matt.** 25:1–13.

I staden Nasaret såg jag en jungfru

Kall, kallad av Gud, kallelse

som var Guds Sons mor, **1 Ne.** 11:13–18. Maria var en jungfru, ett dyrbart och utvalt redskap, **Alma** 7:10.

Jungfru Maria. *Se* Maria, Jesu mor

Kain. *Se även* Abel; Adam; Hemliga sammansvärjningar; Mord

En son till Adam och Eva, han dödade sin yngre bror Abel (1 Mos. 4:1–16).

Hans offer förkastades av Herren, **1 Mos.** 4:3–7 (Mose 5:5–8, 18–26). Dödade sin bror Abel, **1 Mos.** 4:8–14 (Mose 5:32–37). Herren förbannade Kain och satte ett tecken på honom, **1 Mos.** 4:15 (Mose 5:37–41).

Adam och Eva hade många söner och döttrar innan han föddes, **Mose** 5:1–3, 16–17. Älskade Satan mer än han älskade Gud, **Mose** 5:13, 18. Ingick ett oheligt förbund med Satan, **Mose** 5:29–31.

Kaifas. *Se även* Hannas; Sadduceer

I Nya testamentet en överstepräst och Hannas svärson. Kaifas tog aktiv del i motståndet mot Jesus och hans lärjungar (Matt. 26:3–4; Joh. 11:47–51; 18:13–14).

Kaleb

En av de män som Mose sände att utforska Kanaans land andra året efter uttåget ur Egypten. Han och Josua var de enda som gav en sanningsenlig rapport om landet (4 Mos. 13:7, 31; 14:6–38). Dessa var de enda av alla dem som lämnat Egypten som överlevde de fyrtio åren i öknen (4 Mos. 26:65; 32:12; 5 Mos. 1:36) och kom in i Kanaan (Jos. 14:6–14; 15:13–19).

Kall, kallad av Gud, kallelse. *Se*

även Förvaltare, förvaltarskap; Myndighet; Ordinera, ordination; Utvald, utvalda; Utvälja, välja

Att bli kallad av Gud är att av honom eller hans vederbörligt bemyndigade kyrkoledare utses eller inbjudas att tjäna honom på ett visst sätt.

Han lade sina händer på honom och insatte honom i hans tjänst, **4 Mos.** 27:23.

Kallelse och utkorelse

Jag helgade dig och satte dig till en profet, **Jer.** 1:5.

Jag har utvalt er och bestämt om er, **Joh.** 15:16. Paulus var kallad till apostel, **Rom.** 1:1. Ingen tar sig denna värdighet, utan man blir kallad av Gud, **Hebr.** 5:4. Jesus blev kallad av Gud på samma sätt som Melkisedek, **Hebr.** 5:10.

Jag har kallats att predika Guds ord enligt uppenbarelse och profetians ande, **Alma** 8:24. Präster kallades och förbereddes från världens grundläggning, **Alma** 13:3.

Om ni har önskan att tjäna Gud, är ni kallade, **L&F** 4:3. Stå fast i det verk var till jag har kallat dig, **L&F** 9:14. Du ska inte tro att du är kallad att predika förrän du är kallad, **L&F** 11:15. Äldster är kallade att genomföra insamlingen av de utvalda, **L&F** 29:7. Ingen ska predika mitt evangelium, eller bygga upp min kyrka, om han inte har ordinerats, **L&F** 42:11. Många är kallade, men få är utvalda, **L&F** 121:34.

Män måste kallas av Gud, **TA** 1:5.

Kallelse och utkorelse. *Se även*

Utkorelse

Rättfärdiga Kristi efterföljare kan bli räknade bland de utvalda som får förvisning om sin upphöjelse. Denna kallelse och utkorelse börjar med omvändelse och dop. Den blir fullkomlig när de "strävar framåt, mättar sig med Kristi ord och håller ut intill änden" (2 Ne. 31:19–20). I skrifterna kallas denna process att befästa vår kallelse och utkorelse (2 Petr. 1:4–11; **L&F** 131:5–6).

Ni ska för mig vara ett rike av präster, **2 Mos.** 19:5–6 (Upp. 1:6).

Gud har från begynnelsen kallat de utvalda till frälsning, **2 Tess.** 2:13. Var därför desto ivrigare att befästa er kallelse och utkorelse, **2 Petr.** 1:10.

Herren kan besegla er som sina, **Mosiah** 5:15. Jag sluter förbund med dig att du ska få evigt liv, **Mosiah** 26:20.

Trofasta prästadömsbärare blir kyrkan och riket och Guds utvalda, **L&F** 84:33–

34. Det fastare profetiska ordet innebär att veta att man är beseglad till evigt liv, **L&F** 131:5–6. Jag beseglar på dig din upphöjelse, **L&F** 132:49.

Kanaan, kanaaneer

På Gamla testamentets tid Hams fjärde son (1 Mos. 9:22; 10:1, 6) och Noas sonson. *Kanaaneer* är de som är från det land där Kanaan och hans ättlingar ursprungligen bodde. *Kanaaneer* var också namnet på ett folk som bebodde låglandet vid Palestinas medelhavskust. Detta namn användes ibland för att beskriva alla invånare i landet väster om Jordan som inte var israeliter, dem som grekerna kallar fenicier.

Kanonisk. *Se även* Bibeln; Den kostbara pärlan; Läran och förbunden; Mormons bok; Skrifterna

En erkänd, auktoritativ samling heliga böcker. I Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kallas de kanoniska böckerna för standardverken och innefattar Gamla och Nya testamentet, Mormons bok, Läran och förbunden samt Den kostbara pärlan.

Kejsaren

I Nya testamentet titeln på en del romerska härskare. Används i skrifterna som symbol för världslig myndighet eller makt.

Ge kejsaren det som tillhör kejsaren, **Matt.** 22:21 (Mark. 12:17; Luk. 20:25; **L&F** 63:26).

Keruber

Figurer som föreställer himmelska varelser. Deras exakta utseende är okänt. Keruber har kallats att bevaka heliga platser.

Herren satte keruber att bevaka vägen till livets träd, **1 Mos.** 3:24 (Alma 12:21–29; 42:2–3; Mose 4:31). Symboliska bilder av keruberna sattes vid nådastolen, **2 Mos.** 25:18, 22 (1 Kung. 6:23–28; Hebr. 9:5). Keruber nämns i Hesekiels syner, **Hes.** 10; 11:22.

Kimball, Spencer W. *Se även* Officiellt tillkännagivande 2

Den tolfte presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga sedan den grundades 1830. Spencer W. Kimball verkade som president från december 1973 till november 1985. Han föddes 1895 och dog 1985 vid nittio års ålder.

I juni 1978 tillkännagav första presidentskapet att en uppenbarelse tagits emot av president Kimball, genom vilken prästadömets och templets välsignelser utvidgades till att omfatta alla värdiga manliga medlemmar, **OT 2**.

Kirtland, Ohio (USA), templet i

Det första tempel som byggdes av kyrkan i modern tid. De heliga byggde det i Kirtland på Herrens befallning (L&F 94:3–9). En avsikt var att skapa en plats där värdiga medlemmar i kyrkan kunde få andlig kraft, myndighet och upplysning (L&F 109–110). Det invigdes 27 mars 1836. Invigningsbönen gavs genom uppenbarelse till profeten Joseph Smith (L&F 109). Herren gav flera betydelsefulla uppenbarelsen och återgav nödvändiga prästadömsnycklar i detta tempel (L&F 110; 137). Det användes inte för de fullständiga tempelförrättningar som ges i templet i dag.

Kishkumen. *Se även* Gadiantons rövare

I Mormons bok en ledare för en grupp ogudaktiga män som senare kallades Gadiantons rövare (Hel. 1:9–12; 2).

Klaga. *Se* Knota

Klagovisorna

En bok i Gamla testamentet skriven av Jeremia. Den utgör en samling poem eller klagosånger över Jerusalems och den israelitiska nationens fall. Boken skrevs efter stadens fall omkring 586 f.Kr.

Klippa. *Se även* Evangeliet; Jesus Kristus; Uppenbarelse

Bildligt uttryck för Kristus och hans evangelium, som utgör en fast grundval

och stöd (L&F 11:24; 33:12–13). *Klippan* kan också syfta på uppenbarelse, genom vilken Gud tillkännager sitt evangelium för människan (Matt. 16:15–18).

Han är klippan, fullkomliga är hans gärningar, **5 Mos.** 32:4. Herren är min klippan och min tillflykt, **2 Sam.** 22:2–3. En sten revs loss, inte genom människohänder, **Dan.** 2:34–35.

Det var grundat på klippan, **Matt.** 7:25 (3 Ne. 14:25). Jesus Kristus är stenen som byggnadsarbetarna förkastade, **Apg.** 4:10–11. Den klippan var Kristus, **1 Kor.** 10:1–4 (2 Mos. 17:6).

Den som är byggd på klippan tar emot sanningen, **2 Ne.** 28:28. Judarna kommer att förkasta den sten [Kristus] på vilken de skulle kunna bygga, **Jakob** 4:15–17. Det är på klippan, vår Återlösare, som vi måste bygga vår grundval, **Hel.** 5:12. Den som bygger på Kristi lära bygger på hans klippan och kommer inte att falla när översvämningar kommer, **3 Ne.** 11:39–40 (Matt. 7:24–27; 3 Ne. 18:12–13). En vis man byggde sitt hus på en klippan, **3 Ne.** 14:24.

Om ni är byggda på min klippan, kan jord och helvete inte få överhand, **L&F** 6:34. Den som bygger på denna klippan ska aldrig falla, **L&F** 50:44.

Jag är Messias, Sions Konung, himlens Klippa, **Mose** 7:53.

Knota. *Se även* Uppror, upproriskhet

Att beklaga sig och protestera mot Guds avsikter, planer eller tjänare.

Folket klagade mot Mose, **2 Mos.** 15:23–16:3.

Judarna klagade över det Jesus hade sagt, **Joh.** 6:41.

Laman och Lemuel knotade över mycket, **1 Ne.** 2:11–12 (1 Ne. 3:31; 17:17).

Knota inte över det du inte har sett, **L&F** 25:4.

Kolob

Den stjärna som är närmast Guds tron (Abr. 3:2–3, 9).

Abraham såg Kolob och stjärnorna, **Abr.** 3:2–18. Herrens tideräkning är

Kolosserbrevet

enligt Kolobs tideräkning, **Abr.** 3:4, 9 (Abr. 5:13).

Kolosserbrevet. *Se även* Paulus; Paulus brev

En bok i Nya testamentet. Från början ett brev som aposteln Paulus skrev till kolosserna sedan han besökts av Epafras, kyrkans evangelist i Kolosse (Kol. 1:7–8). Epafras berättade för Paulus att kolosserna började begå allvarliga fel – de trodde de var bättre än andra människor eftersom de noggrant följde vissa yttre föreskrifter (Kol. 2:16), avstod från att tillfredsställa vissa fysiska behov samt dyrkade änglar (Kol. 2:18). Dessa sedvänjor fick kolosserna att tro att de var heliggjorda. De ansåg också att de förstod universums hemligheter bättre än andra medlemmar i kyrkan. I sitt brev tillrättavisade Paulus dem genom att undervisa om att återlösningen kommer endast genom Kristus och att vi bör vara visa och tjäna honom.

Kapitel 1 är Paulus hälsning till kolosserna. Kapitel 2–3 handlar om kyrkans lära och talar om Kristus som Återlösaren, faran av falsk gudskyrkan samt uppståndelsens betydelse. Kapitel 4 lär att de heliga bör vara visa i allt.

Komma. *Se även* Lyda, lydig, lydnad; Lärjunge

I skrifterna ofta ett uttryck för att hålla sig nära någon genom att följa eller lyda, t.ex. i uttrycket "kom till Kristus och bli fullkomnade i honom" (Moro. 10:32).

Vänd ert öra hit och kom till mig, **Jes.** 55:3.

Kom till mig, alla ni som arbetar, **Matt.** 11:28. Låt barnen komma till mig, **Matt.** 19:14. Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv, **Luk.** 9:23. Den som kommer till mig ska aldrig hungra, **Joh.** 6:35.

Kristus inbjuder alla att komma till honom, **2 Ne.** 26:33. Kom till mig och bli frälsta, **3 Ne.** 12:20. Kom till Kristus, **Moro.** 10:32.

Inbjud alla att komma till Kristus, **L&F** 20:59. Kom till mig och era själar ska leva, **L&F** 45:46.

Konfirmation. *Se* Handpåläggning

Konvertera, konvertit. *Se* Omvända sig, omvändelse

Kopparormen. *Se även* Jesus Kristus; Mose

En orm av koppar som Mose gjorde på Guds befallning för att bota de israeliter som blivit bitna av giftiga ormar i öknen (4 Mos. 21:8–9). Denna kopparorm sattes upp på en påle "för att alla som ville se på den skulle få leva" (Alma 33:19–22). Herren talade om den upplyfta ormen i öknen som en symbol för att han själv lyftes upp på korset (Joh. 3:14–15). Nutida uppenbarelser bekräftar berättelsen om de giftiga ormarna och hur folket blev helat (1 Ne. 17:41; 2 Ne. 25:20; Hel. 8:14–15).

Koresh

I Gamla testamentet den persiske kung som uppfyllde Jesajas profetia (2 Krön. 36:22–23; Jes. 44:28; 45:1) genom att låta judarna återvända till Jerusalem för att återuppbygga templet, vilket delvis avslutade den babyloniska fångenskapen. Jesajas profetia uttalades omkring 180 år före kungens åtgärd.

Korihor. *Se även* Antikrist

En antikrist i Mormons bok som begärde ett tecken som bevis på Guds makt. Herren slog Korihor med stumhet (Alma 30:6–60).

Korintierbrev. *Se även* Paulus; Paulus brev

Två böcker i Nya testamentet. De var från början brev som Paulus skrev till de heliga i Korint för att rätta till missförhållanden bland dem. Korintierna levde i ett samhälle som var moraliskt ogudaktigt.

1 Korintierbrevet: Kapitel 1 innehåller Paulus hälsning och anmaning till de heliga att vara eniga. Kapitel 2–6 är Paulus tillrättavisning av missförhållanden bland de heliga i Korint. Kapitel 7–12 innehåller Paulus svar på vissa frågor.

Kapitel 13–15 handlar om kärlek, andliga gåvor och uppståndelsen. Kapitel 16 innehåller Paulus råd att stå fasta i tron.

2 Korintierbrevet: Kapitel 1 innehåller Paulus hälsningar och ett budskap om tröst. Kapitel 2 innehåller personliga råd till Titus. Kapitel 3–7 handlar om evangeliets kraft i de heligas och deras ledares liv. I kapitel 8–9 råds de heliga att med glädje ge till de fattiga. Kapitel 10–12 bekräftar Paulus egen ställning som apostel. Kapitel 13 är en uppmaning att vara fullkomliga.

Korset. *Se även* Försona, försoning; Golgata; Jesus Kristus; Korsfästelse; Sakramentet

Den tröstställning på vilken Jesus Kristus korsfästes (Mark. 15:20–26). Många i dagens värld ser det som en symbol för Kristi korsfästelse och försoningsoffer. Herren har emellertid själv instiftat sina egna symboler för korsfästelsen och offret – sakramentets bröd och vatten (Matt. 26:26–28; L&F 20:40, 75–79). De som tar på sig sitt kors är enligt skriften de som älskar Jesus Kristus så mycket att de förnekar sig själva all gudlöshet och varje världsligt begär och håller hans bud (JSÖ, Matt. 16:25–26 [tillägget]).

Jesus uthärdade korset och sitter nu till höger om Guds tron, **Hebr.** 12:2.

Han lyftes upp på korset och dödades för världens synder, **1 Ne.** 11:33. De som har uthärdat världens kors ska ärva Guds rike, **2 Ne.** 9:18. Ta upp ert kors och följ Herren, **3 Ne.** 12:30 (L&F 23:6). Min Fader sände mig för att jag skulle kunna lyftas upp på korset, **3 Ne.** 27:14–15.

Den som inte vill ta upp sitt kors och följa mig och hålla mina bud, han ska inte bli frälst, **L&F** 56:2.

Se Människosonen upplyft på korset, **Mose** 7:55.

Korsfästelse. *Se även* Försona, försoning; Golgata; Jesus Kristus; Korset

En romersk form av avrättning, vanlig

på Nya testamentets tid, vid vilken den dödsdömde avlivades genom att händer och fötter bands eller spikades fast på ett kors. Detta gjordes vanligen endast med slavar och de simplaste brottslingarna. Korsfästelsen föregicks ofta av prygling eller piskning. (Mark. 15:15). Den som skulle korsfästas tvangs vanligen att bära sitt eget kors till avrättningsplatsen (Joh. 19:16–17). Hans kläder behölls vanligen av de soldater som utfört avrättningen (Matt. 27:35). Korset kördes ner i marken så att personens fötter befann sig bara några decimeter ovanför marken. Korset bevakades av soldater tills den korsfäste dött, vilket kunde ta upp till tre dagar (Joh. 19:31–37).

Jesus Kristus korsfästes därför att en grupp icke troende på falska grunder anklagade honom för uppvigling mot kejsaren och för hädelse eftersom han sagt att han var Guds Son. Jesus hånades genom att man gav honom en purpurröd mantel (Joh. 19:2) och en törnekrona och förolämpade honom på andra sätt (Matt. 26:67; Mark. 14:65).

De ogudaktiga ska genomborra Messias händer och fötter, **Ps.** 22:11–18. Kristus ska gå som ett lamm som förs bort till att slaktas, **Jes.** 53:7.

Jesus förutsa sin korsfästelse, **Matt.** 20:18–19. Kristi korsfästelse beskrivs, **Matt.** 27:22–50 (Mark. 15:22–37; Luk. 23:26–46; Joh. 19:17–30).

Nephi såg i en syn hur Guds Lamm korsfästes, **1 Ne.** 11:33. Nephi berättade om Kristi lidande och korsfästelse, **1 Ne.** 19:9–14. Jakob berättade om Israels Heliges verksamhet och korsfästelse, **2 Ne.** 6:9. Stormar, jordbävningar, eldsvådor och virvelvindar i Amerika vittnade om Kristi korsfästelse i Jerusalem, **3 Ne.** 8.

Jag är Jesus som korsfästes, **L&F** 45:51–52. Kristi verksamhet bland andarna i fängelset begränsades till tiden mellan hans död och uppståndelse, **L&F** 138:27.

Kostbara pärlan. *Se* Den kostbara pärlan

Kraft, makt

Kraft, makt. *Se även* Myndighet; Prästadöme

Kraft är förmågan att åstadkomma något. I skrifterna är begreppet kraft ofta förbundet med Guds kraft eller himlens krafter. Att ha makt över någon eller något är att ha förmågan att styra eller befalla någon eller något. I skrifterna är makt ofta förbunden med Guds makt eller himmelsk makt. Har ofta ett nära samband med prästadömet myndighet eller auktoritet, vilket är tillåtelsen, fullmakten eller rättigheten att handla på Guds vägnar eller i Guds ställe.

Jag skonade dig för att jag skulle visa dig min kraft, **2 Mos.** 9:16. Gud är mitt starka värn, **2 Sam.** 22:33. Neka inte hjälp när det står i din makt att ge den, **Ords.** 3:27. Men jag är full av kraft, ja, av Herrens Ande, **Mika** 3:8.

Jag har getts all makt i himlen och på jorden, **Matt.** 28:18. De var överväldigade av hans undervisning, eftersom hans ord hade makt, **Luk.** 4:32. Stanna här i staden tills ni har blivit rustade med kraft från höjden, **Luk.** 24:49. Åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, **Joh.** 1:12. Ni ska få kraft när den Helige Anden kommer över er, **ApG.** 1:8. Med Guds makt bevaras ni genom tron till frälsning, **1 Petr.** 1:3–5.

Jag är fylld av Guds kraft, **1 Ne.** 17:48. Det har uppenbarats för mig genom den Helige Andens kraft, **Jakob** 7:12. En människa kan få stor kraft av Gud, **Mosiah** 8:16. De undervisades med Guds kraft och myndighet, **Alma** 17:2–3. Nephi verkade med kraft och stor myndighet, **3 Ne.** 7:15–20 (3 Ne. 11:19–22).

Även om en man kan ha förmåga att utföra kraftgärningar, måste han falla om han berömmar sig av sin egen styrka, **L&F** 3:4. Åt alla som tar emot mig ska jag ge förmågan att bli Guds söner, **L&F** 11:30. Inom dem finns kraften varigenom de kan handla av sig själva, **L&F** 58:27–28. I melkisedekska prästadömet förrättningar är gudaktighetens kraft uppenbar, **L&F** 84:19–22. Prästadömet rättigheter är oupplösligt

förbundna med himmelens krafter, **L&F** 121:34–46.

Jag ska leda dig vid handen och min kraft ska vara över dig, **Ab.** 1:18.

Kraftgärningar. *Se* Underverk

Krig. *Se även* Fred

Strid eller väpnad konflikt. Herren godkänner krig endast som en sista utväg för hans heliga att försvara sina familjer, egendomar, rättigheter, privilegier och friheter (**Alma** 43:9, 45–47).

Moroni ville försvara sitt folk, sina rättigheter, sitt land och sin religion, **Alma** 48:10–17.

Joseph Smith tog emot en uppenbarelse och profetia om krig, **L&F** 87. Ta avstånd från krig och förkunna fred, **L&F** 98:16, 34–46. Vi tror att människor är rättfärdigade i att försvara sig själva, sina vänner, sin egendom och sin regering, **L&F** 134:11.

Vi tror på att lyda, ära och upprätthålla lagen, **TA** 1:12.

Kristi andra ankomst. *Se även* Gog; Harmagedon; Jesus Kristus; Magog; Tidernas tecken

Vid tusenårsrikets början kommer Kristus att återvända till jorden. Denna händelse utgör slutet på denna jords prövotid i dödligheten. De ogudaktiga ska tas bort från jorden och de rättfärdiga tas upp i en sky medan jorden renas. Ingen människa vet exakt när Kristus ska komma för andra gången, men han har gett oss tecken att uppmärksamma, som ska visa att tiden närmar sig (**Matt.** 24; **J&M** 1).

Jag vet att min återlösare lever, att han till sist ska träda fram över stoftet, **Job** 19:25. För mig ska alla knän böjas, alla tungor ska ge mig sin ed, **Jes.** 45:23 (**L&F** 88:104). En människoson kom med himlens skyar, **Dan.** 7:13 (**Matt.** 26:64; **Luk.** 21:25–28). De ser upp till mig som de har genomborrat, **Sak.** 12:10. Man ska fråga: "Vad är det för sår du har på händerna", **Sak.** 13:6 (**L&F** 45:51). Vem kan uthärda den dag då han kommer? För han är som

en guldsmeds eld, **Mal.** 3:2 (3 Ne. 24:2; L&F 128:24).

Människosonen ska komma i sin Fars härlighet, **Matt.** 16:27 (Matt. 25:31). Den dagen eller stunden känner ingen, ingen utom Fadern, **Matt.** 24:36 (L&F 49:7; JS-M 1:38–48). Denne Jesus ska komma tillbaka på samma sätt som ni såg honom stiga upp till himlen, **App.** 1:11. Herren själv ska komma ner från himlen, **1 Tess.** 4:16. Herrens dag kommer som en tjuv, **2 Petr.** 3:10. Herren kommer med sina tusentals heliga, **Jud.** 1:14. Han kommer med molnen, och varje öga ska se honom, **Upp.** 1:7.

Jesus ska stå för att döma världen, **3 Ne.** 27:14–18.

Bered er, bered er, för Herren är nära, **L&F** 1:12. Jag ska uppenbara mig med makt från himlen och bo på jorden i ett tusen år, **L&F** 29:9–12. Hög din röst och ropa omvändelse, bered Herrens väg för hans andra ankomst, **L&F** 34:5–12. Jag är Jesus Kristus, och jag ska plötsligt komma till mitt tempel, **L&F** 36:8 (L&F 133:2). Dagen kommer snart då ni ska se mig och veta att jag är, **L&F** 38:8. Den som fruktar mig ska se fram emot tecknen på Människosonens ankomst, **L&F** 45:39. Herren ska visa sitt ansikte, **L&F** 88:95. Herrens stora och fruktansvärda dag är nära, **L&F** 110:16. När Frälsaren visar sig ska vi se honom som han är, **L&F** 130:1. Frälsaren, ska stå mitt ibland sitt folk och ska regera, **L&F** 133:25. Vem är detta som kommer ner från Gud i himlen i färgade kläder, **L&F** 133:46 (Jes. 63:1).

Kristi lära. *Se även* Evangeliet; Återlösningsplanen

Jesu Kristi evangeliums principer och lärdomar.

Som regnet ska min lära droppa, **5 Mos.** 32:2. De som klagat ska ta emot undervisning, **Jes.** 29:24.

Människorna överväldigades av hans undervisning, **Matt.** 7:28. Min lära är inte min, den kommer från honom som har sänt mig, **Joh.** 7:16. Hela skriften är nyttig till undervisning, **2 Tim.** 3:16.

Detta är Kristi lära och den enda och sanna läran från Fadern, **2 Ne.** 31:21 (2 Ne. 32:6). Det ska inte förekomma några tvister bland er om min lära, **3 Ne.** 11:28, 32, 35, 39–40.

Satan hetsar människornas hjärtan till strid om lärosatserna i min lära, **L&F** 10:62–63, 67. Undervisa barnen i läran om omvändelse, tro på Kristus, dop och den Helige Andens gåva, **L&F** 68:25. Undervisa varandra om rikets lära, **L&F** 88:77–78. Läran om prästadömet ska falla över din själ, **L&F** 121:45.

Kristna. *Se även* Helig; Lärjunge

En benämning på dem som tror på Jesus Kristus. Denna term används allmänt i hela världen, men Herren kallar Kristi sanna efterföljare "heliga" (Apg. 9:13, 32, 41; 1 Kor. 1:2; L&F 115:4).

Lärjungarna kallades kristna, **App.** 11:26. Den som får lida för att han är kristen, ska inte skämmas, **1 Petr.** 4:16.

På grund av förbundet ska ni kallas Kristi barn, **Mosiah** 5:7. Alla som uppriktigt trodde på Kristus kallades kristna av dem som inte tillhörde kyrkan, **Alma** 46:13–16.

Kristus. *Se* Jesus Kristus

Krona. *Se även* Evigt liv

En rund huvudprydnad som bärs av regenter. Den kan vara en symbol för celestial makt, herravälde och gudaskap. De som uthärdar till änden genom att hålla alla Guds bud ska få det eviga livets krona. (Se L&F 20:14; Mose 7:56; JS-M 1:1.)

Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans, **2 Tim.** 4:8. Ni ska få härlighetens segerkrans, som aldrig vissnar, **1 Petr.** 5:4.

De döda som dör i Herren ska ta emot en rättfärdighetens krona, **L&F** 29:13. De ska få en krona i min Faders boningar, **L&F** 59:2. Herren bereder sina heliga att uppnå den krona som beretts för dem, **L&F** 78:15. Herren har lovat sina heliga en härlighetens krona på sin högra sida, **L&F** 104:7.

Kronologisk översikt

Kronologisk översikt

Se Kronologisk översikt i tillägget

Kropp. *Se även* Döden, den fysiska; Dödlig, dödligheten; Själen; Uppståndelse

Den dödliga, fysiska uppbyggnad av kött och ben, skapad till Guds avbild, som tillsammans med en ande utgör en levande person. Alla mäns och kvinnors fysiska kroppar kommer att bli för evigt återförenade med deras andar i uppståndelsen. I skrifterna kallas ibland en kropp och en ande som är förenade för en själ (1 Mos. 2:7; L&F 88:15; Mose 3:7, 9, 19; Abr. 5:7).

Herren Gud formade människan av jord från marken, **1 Mos.** 2:7 (Mose 3:7).

Rör vid mig och se. En ande har inte kött och ben, **Luk.** 24:39. Jag är hård mot min kropp och tvingar den till lydnad, **1 Kor.** 9:27. Finns det en jordisk kropp, finns det också en andlig kropp, **1 Kor.** 15:44. En kropp utan ande är död, **Jak.** 2:26.

Den dödliga kroppen ska uppstå till en odödlig kropp, **Alma** 11:43–45. Varje del av kroppen ska återställas, **Alma** 41:2. Jesus visade sin uppståndna kropp för nephiterna, **3 Ne.** 10:18–19; 11:13–15.

Fadern har en kropp av kött och ben, lika påtaglig som en människas, och även Sonen, **L&F** 130:22.

Gud skapade man och kvinna till sin egen kropps avbild, **Mose** 6:9 (1 Mos. 9:6).

Kränkta

Att bryta en gudomlig lag, att synda, eller orsaka obehag eller skada; likaså att förörätta eller förarga.

En kränkt broder är svårare att vinna än en befäst stad, **Ords.** 18:19.

Om ditt högra öga förleder dig, så riv ut det, **Matt.** 5:29. Den som förleder en av dessa små som tror på mig, för honom hade det varit bättre att bli sänkt i havets djup, **Matt.** 18:6 (L&F 121:19–22).

Om din broder eller syster felar mot dig och bekänner, ska ni försonas, **L&F**

42:88. Människan kan inte förtörna Gud mer, än när hon inte erkänner hans hand och inte lyder hans bud, **L&F** 59:21.

Krönikeböckerna

Två böcker i Gamla testamentet. Där ges en kortfattad historik över händelser från skapelsen fram till den kungörelse från Koresh som tillät judarna att återvända till Jerusalem.

1 *Krönikeboken*: Kapitel 1–9 innehåller släkttavlor från Adam till Saul. Kapitel 10 berättar om Sauls död. Kapitel 11–22 tar upp händelser i samband med Davids regeringstid. Kapitel 23–27 berättar att Salomo gjordes till kung och om hur leviterna organiserades. Kapitel 28 berättar om Davids befällning till Salomo att bygga ett tempel. Kapitel 29 berättar om Davids död.

2 *Krönikeboken*: Kapitel 1–9 tar upp händelser i samband med Salomos regeringstid. Kapitel 10–12 berättar om Salomos son Rehabeams regeringstid, under vilken Israels förenade kungarrike delades i norra och södra riket. Kapitel 13–36 beskriver olika kungars regeringstider fram tills att Juda rike tas till fånga av Nebukadnessar. Boken slutar med Koresh påbud att de fångna Judas barn, kunde återvända till Jerusalem.

Kungaböckerna

Två böcker i Gamla testamentet. Dessa böcker återger Israels historia från det att Adonia, kung Davids fjärde son, gjorde uppror (omkring 1015 f.Kr.) och fram till Judas slutliga fångenskap (omkring 586 f.Kr.). De innefattar det norra rikets (Israels tio stammars) hela historia från delningen fram till det att assyrierna förde dem i fångenskap till de nordliga länderna. Se även Kronologisk översikt i tillägget.

1 *Kungaboken*: Kapitel 1 beskriver de sista dagarna i kung Davids liv. Kapitel 2–11 berättar om Salomos liv. Kapitel 12–16 berättar om Salomos efterföljare, Rehabeam och Jerobeam. Jerobeam orsakade delningen av Israels rike. Andra

kungar nämns också. Kapitel 17–21 återger delar av Elias verksamhet då han tillrättavisdade Ahab, kung över Israel. Kapitel 22 berättar om ett krig mot Syrien under vilket Ahab och Josafat, kung av Juda, slår samman sina styrkor. Profeten Mika profeterar mot kungarna.

2 *Kungaboken*: Kapitel 1:1–2:11 fortsätter berättelsen om Elias liv och om hur Elia far till himlen i en vagn av eld. Kapitel 2–9 berättar om Elishas verksamhet med tro och stor kraft. Kapitel 10 berättar om kung Jehu och om hur han förgjorde Ahabs hus och Baals präster. Kapitel 11–13 är en uppteckning om Joash rättfärdiga regeringstid och Elishas död. Kapitel 14–17 berättar om olika kungar som regerade i Israel och Juda, ofta i ogudaktighet. Kapitel 15 berättar hur assyrierna tar Israels tio stammar som fångar. Kapitel 18–20 handlar om Hiskias, judakungens, rättfärdiga liv och om profeten Jesaja. Kapitel 21–23 berättar om kungarna Manasse och Josia. Enligt traditionen var Manasse ansvarig för Jesajas martyrdöd. Josia var en rättfärdig kung som återupprättade lagen bland judarna. Kapitel 24–25 handlar om den babyloniska fångenskapen.

Kungsmän

I Mormons bok en grupp som ville förändra nephiternas regeringssätt (Alma 51:1–8).

Kunskap. *Se även* Förstå, förstånd; Sanning; Visdom

Insikt och förståelse, särskilt i fråga om sanningen sådan den ges eller bekräftas av Anden.

Herren är en Gud som vet allt, **1 Sam.** 2:3. Herren är den Allvise, **Job** 37:16. Att värda Herren är början till kunskap, **Ords.** 1:7. Den som har vett spar sina ord, **Ords.** 17:27. Landet ska vara fullt av Herrens kunskap, **Jes.** 11:9 (2 Ne. 21:9; 30:15).

Ni har tagit nyckeln till kunskapen, **Luk.** 11:52. Kristi kärlek går långt bortom all kunskap, **Ef.** 3:19. I er tro visa dygd, i dygden insikt, **2 Petr.** 1:5.

Nephi hade stor kunskap om Guds godhet, **1 Ne.** 1:1. De ska komma till kunskap om sin Återlösare, **2 Ne.** 6:11. De rättfärdiga ska ha fullkomlig kunskap om sin rättfärdighet, **2 Ne.** 9:14. Anden ger kunskap, **Alma** 18:35. Er kunskap är fullkomlig i fråga om detta, **Alma** 32:34. Lamaniterna ska bringas till kunskap om sin Återlösare, **Hel.** 15:13. Ni kan med fullkomlig kunskap veta att det är av Gud, **Moro.** 7:15–17.

De heliga ska finna stora skatter av kunskap, **L&F** 89:19. Ren kunskap utvidgar själen, **L&F** 121:42. Den som har det heliga prästadömet's nycklar har inte svårt att få kunskap, **L&F** 128:11. Om någon skaffar kunskap i detta liv, har han fördel därav i den tillkommande världen, **L&F** 130:19. Det är omöjligt att bli frälst i okunnighet, **L&F** 131:6.

Kvinna, kvinnor. *Se även* Broder, bröder; Människa, människor; Syster

Vuxen person av kvinnokön, en Guds dotter. Ordet *kvinna* används ibland i skrifterna som uttryck för respekt (Joh. 19:26; Alma 19:10).

Gud skapade man och kvinna, **1 Mos.** 1:27 (Mose 2:27; 6:9; Abr. 4:27). En god hustru är värd långt mer än pärlor, **Ords.** 31:10–31.

Kvinnan är mannens ära, **1 Kor.** 11:7. I Herren är kvinnan inte oberoende av mannen eller mannen oberoende av kvinnan, **1 Kor.** 11:11. Kvinnor ska smycka sig med anständig klädsel, **1 Tim.** 2:9–10.

Jag, Herren Gud, gläds åt kvinnors kyskhet, **Jakob** 2:28.

Dina syndar är dig förlättna, och du är en utvald kvinna, **L&F** 25:3. Kvinnor har anspråk på sina män för sin försörjning, **L&F** 83:2.

Kvorum. *Se även* Prästadöme

Ordet *kvorum* kan användas på två sätt: 1) En speciell grupp män som innehar samma ämbete inom prästadömet. 2) En majoritet, eller minsta antal av en prästadömsgrupp som måste vara närvarande för att kunna besluta i kyrkans angelägenheter (**L&F** 107:28).

Första presidentskapets, de tolv och de sjuttios kvorum samt deras förhållande till varandra beskrivs, **L&F** 107:22–26, 33–34 (**L&F** 124:126–128). Dessa kvorums beslut måste vara enhälliga, **L&F** 107:27. Ett kvorums beslut ska fattas i all rättfärdighet, **L&F** 107:30–32. Prästadömet's kvorums presidentskaps plikter beskrivs, **L&F** 107:85–96. Äldstekvorumet är instiftat för lokala tjänare, **L&F** 124:137.

Kyrkan, den stora och avskyvärda. *Se* Djävulen – Djävulens kyrka

Kyrkan, namnet på. *Se även* Jesu Kristi kyrka; Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga; Mormon(er)

I Mormons bok, när Jesus Kristus besökte de rättfärdiga nephiterna kort efter sin uppståndelse, sa han att hans kyrka skulle bära hans namn (3 Ne. 27:3–8). I vår tid uppenbarade Herren att kyrkans namn skulle vara "Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga" (**L&F** 115:4).

Kyrkan, tecken på den sanna. *Se även* Jesu Kristi kyrka; Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga; Tecken

En kyrkas lära och verksamhet som visar att den är godkänd av Gud och är det medel Herren upprättat för att hans barn ska få fullheten av hans välsignelser. Nedanstående är några av tecknen på den sanna kyrkan:

En rätt kunskap om Gudomen: Gud skapade människan till sin avbild, **1 Mos.** 1:26–27. Herren talade med Mose ansikte mot ansikte, **2 Mos.** 33:11.

Evigt liv är att känna Gud Fadern och Jesus Kristus, **Joh.** 17:3.

Fadern och Sonen har kroppar av kött och ben, **L&F** 130:22–23.

Fadern och Sonen visade sig för Joseph Smith, **JS–H** 1:15–20. Vi tror på Gud, den evige Fadern, **TA** 1:1.

Första principer och förrättningar: Den som inte blir född av vatten och ande, **Joh.** 3:3–5. Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, **Apg.** 2:38. De lade sina händer på dem, och de tog

emot den Helige Anden, **Apg.** 8:14–17. Bli Guds barn genom tron på Kristus Jesus, **Gal.** 3:26–27.

Omvänd er och låt er döpas i min älskade Sons namn, **2 Ne.** 31:11–21.

De som trodde blev döpta och fick den Helige Anden genom handpåläggning, **L&F** 76:50–53.

Det rätta prästadömet behövs för att döpa och ge den Helige Andens gåva, **JS–H** 1:70–72. Evangeliets första principer och förrättningar beskrivs, **TA** 1:4.

Uppenbarelse: Utan uppenbarelsen går folket vilse, **Ords.** 29:18. Herren uppenbarar sina hemligheter för sina profeter, **Amos** 3:7.

Kyrkan är byggd på uppenbarelsens klippa, **Matt.** 16:17–18 (**L&F** 33:13).

Ve den som säger att Herren inte längre verkar genom uppenbarelse, **3 Ne.** 29:6.

Uppenbarelser och befallningar kommer endast genom den som är utsedd, **L&F** 43:2–7.

Vi tror allt som Gud har uppenbarat, **TA** 1:9.

Profeter: Kyrkan är uppbyggd på apostlars och profeters grund, **Ef.** 2:19–20. Apostlar och profeter är oundgängliga för kyrkan, **Ef.** 4:11–16.

Joseph Smith kallades att vara siare, profet och apostel, **L&F** 21:1–3.

Vi tror på profeter, **TA** 1:6.

Myndighet: Jesus gav sina lärjungar makt och myndighet, **Luk.** 9:1–2 (**Joh.** 15:16).

Nephi, Helamans son, hade fått stor myndighet från Gud, **Hel.** 11:18 (3 Ne. 7:17).

Profeten ska få befallningar för hela kyrkan, **L&F** 21:4–5. Ingen får predika evangeliet eller bygga upp kyrkan om han inte är ordinerad av någon som har myndighet, **L&F** 42:11. Äldsterna ska predika evangeliet och handla med myndighet, **L&F** 68:8.

Den som predikar eller betjänar i evangeliets förrättningar måste kallas av Gud genom dem som har myndighet, **TA** 1:5.

Ytterligare helig skrift ska komma fram:

Juda stav ska förenas med Josefs stav, **Hes.** 37:15–20.

Framkomsten av skrifter i de sista dagarna förutsagd, **1 Ne.** 13:38–41.

Vi tror att Gud ännu kommer att uppenbara stora och viktiga ting, **TA** 1:9.

Kyrkans organisation: Kyrkan är byggd på apostlars och profeters grund, **Ef.** 2:19–20. Apostlar och profeter är oumbärliga för kyrkan, **Ef.** 4:11–16. Kristus är församlingens huvud, **Ef.** 5:23.

Kristi kyrka måste kallas efter hans namn, **3 Ne.** 27:8.

Vi tror på samma organisation som i den ursprungliga kyrkan, **TA** 1:6.

Missionsverksamhet: Gå därför ut och undervisa alla folk, **Matt.** 28:19–20. Sjutio kallades att predika evangeliet, **Luk.** 10:1.

De önskade att frälsning skulle förkunnas för varje levande varelse, **Mosiah** 28:3.

Äldster ska gå ut och predika mitt evangelium, två och två, **L&F** 42:6. Evangeliet måste predikas för varje levande varelse, **L&F** 58:64.

Andliga gåvor: De började tala främmande språk, **App.** 2:4. Äldsterna ska bota de sjuka, **Jak.** 5:14.

Förneka inte Guds gåvor, **Moro.** 10:8.

Andliga gåvor uppräknas, **L&F** 46:13–26 (1 Kor. 12:1–11; Moro. 10:9–18).

Tempel: Jag ska sluta ett förbund och låta min helgedom stå ibland dem för evigt, **Hes.** 37:26–27. Herren ska plötsligt komma till sitt tempel, **Mal.** 3:1.

Nephi byggde ett tempel, **2 Ne.** 5:16.

De heliga tillrättavisades för att de inte byggt Herrens hus, **L&F** 95 (L&F 88:119). Herrens folk bygger alltid tempel för utförandet av heliga förrättningar, **L&F** 124:37–44. Att bygga tempel och utföra heliga förrättningar är en del av de sista dagarnas stora verk, **L&F** 138:53–54.

Kyros. *Se* Koresh

Kyskhet. *Se även* Dygd; Otukt; Sinnlig, sinnlighet; Äktenskapsbrott

En mans och kvinnas sexuella renhet.

Josef motstod Potifars hustru inviter, **1 Mos.** 39:7–21 (L&F 42:24; 59:6). Du ska inte begå äktenskapsbrott, **2 Mos.** 20:14.

Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den Helige Anden, **1 Kor.** 6:18–19. Var ett föredöme i renhet, **1 Tim.** 4:12.

Inget orent kan vistas hos Gud, **1 Ne.** 10:21. För jag, Herren Gud, gläds åt kvinnors kyskhet, **Jakob** 2:28. Sexuell synd är en avskyvärdhet, **Alma** 39:1–13. Kyskhet och dygd är kärare och dyrbarare än allt annat, **Moro.** 9:9.

Vi tror på att vara kyska, **TA** 1:13.

Känna. *Se även* Helige Anden, den

Att känna Andens maning.

Ni var så känslolösa att ni inte kunde förnimma hans ord, **1 Ne.** 17:45. När ni känner dessa svällningsrörelser, ska ni börja säga att detta är ett gott frö, **Alma** 32:28.

Ni ska känna att det är rätt, **L&F** 9:8. Alla människor som träder in i Herrens hus kan känna din kraft, **L&F** 109:13.

Kärlek. *Se även* Fiendskap;

Medlidande; Tjänande; Välfärd

Djup tillgivenhet och hängivenhet. Kärlek till Gud innefattar hängivenhet, tillbedjan, vördnad, ömhet, barmhärtighet, förlåtelse, medkänsla, nåd, tjänande, tacksamhet, godhet. Det största exemplet på Guds kärlek till sina barn finner vi i Jesu Kristi oändliga försoning.

Kristi rena kärlek (Moro. 7:47); den kärlek Kristus hyser till människobarnen och som människobarnen bör hysa till varandra (2 Ne. 26:30; 33:7–9; Eth. 12:33–34); den högsta, ädlaste, starkaste formen av kärlek, inte endast tillgivenhet.

Du ska älska din nästa som dig själv, **3 Mos.** 19:18 (Matt. 5:43–44; 22:37–40; Rom. 13:9; Gal. 5:14; Jak. 2:8; Mosiah 23:15; L&F 59:6). Du ska älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, **5 Mos.** 6:5 (Moro. 10:32; L&F 59:5). Herren er Gud prövar er för att finna om ni älskar Herren, er Gud, **5 Mos.** 13:3. Den Herren älskar tuktar han, **Ords.** 3:12. En väns kärlek består alltid, **Ords.** 17:17.

Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, **Joh.** 3:16 (L&F 138:3). Så som jag har älskat er ska också ni älska varandra, **Joh.** 13:34 (Joh. 15:12, 17; Mose 7:33). Om ni älskar mig håller ni fast vid mina bud, **Joh.** 14:15 (L&F 42:29). Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner, **Joh.** 15:13. Simon, älskar du mig mer än de andra? För mina får på bete, **Joh.** 21:15–17. Vem kan skilja oss från Kristi kärlek, **Rom.** 8:35–39. Vad ögat inte har sett har Gud berett åt dem som älskar honom, **1 Kor.** 2:9. Kunskapen gör oss uppblåsta, medan kärleken bygger upp, **1 Kor.** 8:1. Den rena kärleken överträffar och överstiger nästan allt annat, **1 Kor.** 13. Tjäna varandra i kärlek, **Gal.** 5:13. Ni män, älska era hustrur, **Ef.** 5:25 (Kol. 3:19). Målet med förmaningen är kärlek ur ett rent hjärta, **1 Tim.** 1:5. I syskonkärleken kärlek till alla människor, **2 Petr.** 1:7. Älska inte världen, **1 Joh.** 2:15. Gud är kärlek, **1 Joh.** 4:8. Vi älskar därför att han först har älskat oss, **1 Joh.** 4:19.

Kristus lider på grund av sin kärlek och godhet, **1 Ne.** 19:9. Herren har befallt att alla människor ska ha kärlek, **2 Ne.** 26:30 (Moro. 7:44–47). Sträva framåt med kärlek till Gud och alla människor, **2 Ne.** 31:20. Ni kommer att lära era barn att älska och tjäna varandra, **Mosiah** 4:15. Om ni har känt er manade att sjunga sången om den återlösande kärleken, har ni den känslan nu, **Alma** 5:26. Se till att ni har tro, hopp och kärlek, **Alma** 7:24. Låt er ledas av den Helige Anden och bli tilliga, fulla av kärlek, **Alma** 13:28. Tygla alla dina lidelser så att du kan fyllas med kärlek, **Alma** 38:12. Det fanns inte några stridigheter i landet tack vare den Guds kärlek som bodde i människornas hjärtan, **4 Ne.** 1:15. Den kärlek Herren har till människorna är barmhärtighet, **Eth.** 12:33–34. Om människor inte har barmhärtighet kan de inte ärva den plats som är beredd för dem i Faderns boningar, **Eth.** 12:34 (Moro. 10:20–21). Moroni skrev Mormons ord om tro, hopp och kärlek, **Moro.** 7. Allt som lockar till att älska Gud är ingivet av Gud, **Moro.** 7:13–

16. Den kärlek som är Kristi rena kärlek, **Moro.** 7:47. Fullkomlig kärlek driver ut all fruktan, **Moro.** 8:16 (1 Joh. 4:18).

Kärleken dugliggör människan till Guds verk, **L&F** 4:5–6 (L&F 12:8). Heliggörelsen kommer till alla som älskar och tjänar Gud, **L&F** 20:31. Om du älskar mig ska du tjäna mig och hålla alla mina bud, **L&F** 42:29 (Joh. 14:15). Klä er med kärlekens band, **L&F** 88:125. Visa större kärlek till den du har tillrättaviserat, **L&F** 121:43. Låt ditt inre vara fyllt av kärlek, **L&F** 121:45.

Människor älskade Satan mer än Gud, **Mose** 5:13, 18, 28.

Köttet. *Se även* Dödlig, dödligheten; Kropp; Köttslig; Naturliga människan, den

Ordet *kött* har flera betydelser: 1) den mjuka vävnad som utgör kroppen för människor, djur, fåglar och fiskar; 2) dödligheten eller 3) människans fysiska eller köttsliga natur.

Kroppsvöнад: Vem kan ge oss kött att äta, **4 Mos.** 11:4. Djur bör inte dödas i onödan, **JSÖ,** **1 Mos.** 9:10–11 (L&F 49:21).

Djur och fåglar är till för människan att äta och göra kläder av, **L&F** 49:18–19 (L&F 59:16–20). Vi bör äta kött sparsamt, **L&F** 89:12–15.

Dödligheten: Jesus är den ende som fötts av Fadern i köttet, **Joh.** 1:14 (Mosiah 15:1–3).

Adam blev det första köttet, **Mose** 3:7.

Människans köttsliga natur: Förbannad är den som söker sin styrka i det som är kött, **Jer.** 17:5.

Anden är villig, men köttet är svagt, **Mark.** 14:38. Köttets begär kommer inte från Fadern, **1 Joh.** 2:16.

Nephi sörjde för sitt kött och sin ondskas skull, **2 Ne.** 4:17–18, 34. Förlika er inte med djävulens och köttets vilja, **2 Ne.** 10:24.

Köttslig. *Se även* Adams och Evas fall; Naturliga människan, den; Sinnlighet

Något som inte är andligt. Ordet kan

användas för att beteckna antingen det dödliga eller det timliga (L&F 67:10) eller världsliga och sinnliga (Mosiah 16:10–12).

Att vara köttsligt sinnad är död, **2 Ne.** 9:39. Djävulen invaggar människor i köttslig ro, **2 Ne.** 28:21. De hade sett sig själva i sitt eget köttsliga tillstånd, **Mosiah** 4:2. Den som håller fast vid sin köttsliga natur förblir i sitt fallna tillstånd, **Mosiah** 16:5. Alla måste födas av Gud, förändras från sitt köttsliga och fallna tillstånd, **Mosiah** 27:25. Människosläktet hade blivit köttsligt, sinnligt och djävulskt, **Alma** 42:10.

De som följer sin egen vilja och köttsliga lustar måste falla, **L&F** 3:4. Människan kan inte se Gud med ett köttsligt sinne, **L&F** 67:10–12.

Människorna började bli köttsliga, sinnliga och djävuliska, **Mose** 5:13; 6:49.

Laban, innehavare av mässingsplåtarna. *Se även* Mässingsplåtarna

I Mormons bok den man som förvarade mässingsplåtarna i Jerusalem vid den tid då Lehi och hans familj levde. Laban bestal och försökte döda Nephi och hans bröder (1 Ne. 3:1–27). Anden ledde Nephi att döda Laban för att få tag på plåtarna (1 Ne. 4:1–26).

Laban, Rebeckas bror. *Se även* Rebecka

I Gamla testamentet en bror till Rebecka och far till Lea och Rakel, Jakobs hustru (1 Mos. 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31).

Lagen. *Se även* Förordningar; Guds bud och befallningar; Lyda, lydighet; Valsignad; Moses lag; Valsigna, välsignad, välsignelse

De Guds bud, befallningar eller regler på vilka alla välsignelser och straff grundas både i himlen och på jorden. De som lyder Guds lag får de utlovade välsignelserna. Profeten Joseph Smith lärde att alla människor också bör lyda, hedra och stödja landets lag (TA 1:12).

Moses lag var en förberedande lag för att föra människor till Kristus. Det var en lag med begränsningar, föreskrifter och förrättningar. I dag är Kristi lag, den som fullbordade Moses lag, evangeliets fullhet eller "frihetens fullkomliga lag" (Jak. 1:25).

Gud gav befallningar till Adam, **1 Mos.** 1:28; 2:16–17. Gud gav befallningar till Noa, **1 Mos.** 9:1. Herrens undervisning är fullkomlig, den ger nytt liv åt själen, **Ps.** 19:8–9. Herren är vår lagstiftare, **Jes.** 33:22.

En är lagstiftare och domare, **Jak.** 4:12.

Där ingen lag är given finns inget straff, **2 Ne.** 9:25. En lag är given, **Alma** 42:17–22. Människorna ska dömas i enlighet med lagen, **Alma** 42:23. Kristus är lagen, **3 Ne.** 15:9.

Alla lagar är andliga, **L&F** 29:34. Joseph Smith tog emot kyrkans lag genom uppenbarelse, **L&F** 42. Den som håller Guds lagar behöver inte bryta landets lagar, **L&F** 58:21. Kristi ljus är den lag genom vilken allting styrs, **L&F** 88:7–13. Han har gett en lag enligt vilken allting rör sig, **L&F** 88:42–43. Människorna bör lyda landets lag, **L&F** 98:4–5. När vi får en välsignelse från Gud är det genom lydnad mot lagen, **L&F** 130:20–21. Kyrkan förklarar sin tro i fråga om världsliga lagar, **L&F** 134.

Människorna blir frälsta genom lydnad mot evangeliets lagar och förrättningar, **TA** 1:3.

Laman. *Se även* Lamaniter; Lehi, Nephis far

I Mormons bok äldste son till Lehi och Sariah och Nephis äldste bror (1 Ne. 2:5). Laman valde ofta att göra ont hellre än gott.

Laman knotade mot sin far, **1 Ne.** 2:11–12. Gjorde uppror mot sin rättfärdige bror Nephi, **1 Ne.** 7:6 (1 Ne. 3:28–29). Ät inte av frukten från livets träd i Lehis syn, **1 Ne.** 8:35–36. En förbannelse drabbade Laman och hans efterföljare, **2 Ne.** 5:21 (Alma 3:7).

Lamaniter

Lamaniter. *Se även* Laman; Mormons bok; Nephiter

En folkgrupp i Mormons bok, av vilka många var avkomlingar till Laman, Lehis äldste son. De ansåg sig illa behandlade av Nephi och hans efterkommande (Mosiah 10:11–17). De gjorde därför uppror mot nephiterna och förkastade i stor utsträckning evangeliets lärdomar. Kort före Jesu Kristi födelse accepterade emellertid lamaniterna evangeliet och var mer rättfärdiga än nephiterna (Hel. 6:34–36). Två hundra år efter Kristi besök i Amerika, blev såväl lamaniter som nephiter ogudaktiga och började föra krig mot varandra. Omkring 400 e.Kr. tillintetgjorde lamaniterna helt och hållet den nephitiska nationen.

Lamaniterna övervann Nephis efterkommande, **1 Ne.** 12:19–20. Lamaniterna hatade nephiterna, **2 Ne.** 5:14. Lamaniterna ska bli ett gissel för nephiterna, **2 Ne.** 5:25. Mormons bok kommer att till lamaniterna återge kunskap om deras förfäder och om Jesu Kristi evangelium, **2 Ne.** 30:3–6 (titelbladet till Mormons bok).

Lamaniterna är en återstod av judarna, **L&F** 19:27. Lamaniterna ska blomstra som en ros före Herrens ankomst, **L&F** 49:24.

Lamoni. *Se även* Ammon, Mosiahs son

I Mormons bok en lamanitisk kung som omvändes av Herrens Ande och av Ammons inspirerade arbete och undervisning (Alma 17–19).

Lasarus. *Se även* Maria från Betania; Marta

I Nya testamentet bror till Marta och Maria. Jesus uppväckte honom från de döda (Joh. 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Detta är inte samme Lasarus som är tiggare i en liknelse som Jesus framställde (Luk. 16:19–31).

Lat, lättja

Overksam och inte engagerad i rättfärdig verksamhet.

Den som inte vill arbeta ska heller inte äta, **2 Tess.** 3:10.

De blev ett lättjefullt folk, fulla av svek, **2 Ne.** 5:24. Avhåll dig från lättja, **Alma** 38:12.

Den som är lat ska inte äta arbetarens bröd, **L&F** 42:42. Ve er som inte vill arbeta med era egna händer, **L&F** 56:17. Verka med iver för en god sak, **L&F** 58:27. Upphör att vara lata, **L&F** 88:124.

Lea. *Se även* Jakob, Isaks son; Laban, Rebeckas bror

I Gamla testamentet äldsta dotter till Laban och en av Jakobs hustrur (1 Mos. 29). Lea blev mor till sex söner och en dotter (1 Mos. 29:31–35; 30:17–21).

Lehi, Nephis far

I Mormons bok en hebreisk profet som ledde sin familj och sina efterföljare från Jerusalem till ett utlovat land på västra halvklotet omkring 600 f.Kr. Lehi var den förste profeten bland sitt folk i Mormons bok.

Lehi flydde från Jerusalem med sin familj på Herrens befallning (1 Ne. 2:1–4). Han var ättling till den Josef som såldes till Egypten (1 Ne. 5:14). Herren gav honom en syn om livets träd (1 Ne. 8:2–35). Lehi och hans söner byggde ett fartyg och for till det västra halvklotet (1 Ne. 17–18). Han och hans efterkommande blev bofasta i ett nytt land (1 Ne. 18:23–25). Före sin död välsignade Lehi sina söner och undervisade dem om Kristus och Mormons boks framkomst i de sista dagarna (2 Ne. 1:1–4:12).

Lehis bok: Joseph Smith började med Lehis bok när han översatte Mormons bok. Det var en uppteckning som Mormon förkortat med Lehis plåtar som underlag. När Joseph översatt 116 manuskriptsidor från denna bok, gav han manuskriptet till Martin Harris, som en kort tid verkade som skrivare vid översättningen av Mormons bok. Sidorna gick förlorade och Joseph översatte inte Lehis bok igen för att ersätta det förlorade manuskriptet, i stället översatte han andra redogörelser för samma tid

från guldplåtarna (se inledningarna till L&F 3; 10). Dessa andra upppteckningar utgör nu de sex första böckerna i Mormons bok.

Lehi, nephitisk befälhavare

I Mormons bok en nephitisk befälhavare (Alma 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

Lehi, nephitisk missionär. *Se även* Helaman, Helamans son

I Mormons bok en son till Helaman, som var son till Helaman. Lehi var en framstående missionär (Hel. 3:21; 4:14).

Gavs namnet Lehi för att påminnas om sin förfader, **Hel.** 5:4–6. Tillsammans med Nephi omvände han många, fängslades, omgavs av eld och talade med änglar, **Hel.** 5:14–48. Fick många upp-
barelser, **Hel.** 11:23.

Lemuel. *Se även* Laman; Lamaniter; Lehi, Nephis far

I Mormons bok den andre sonen till Lehi och en av Nephis äldre bröder. Tillsammans med Laman satte han sig upp mot Nephi.

Lehi uppmanade Lemuel att vara ståndaktig som en dal, **1 Ne.** 2:10. Vredgades på Nephi och lyssnade till Laman, **1 Ne.** 3:28. Lemueliter räknades bland lamaniterna, **Jakob** 1:13–14 (Alma 47:35).

Levande vatten. *Se även* Jesus Kristus

En symbol för Herren Jesus Kristus och hans lärdomar. Liksom vattnet är livsviktigt för uppehållandet av fysiskt liv är Frälsaren och hans lärdomar (levande vatten) livsviktiga för det eviga livet.

Med fröjd ska ni ösa vatten ur frälsningens källor, **Jes.** 12:3. De har övergett mig, källan med det levande vattnet, **Jer.** 2:13.

Den som dricker av det vatten jag ger honom ska aldrig någonsin törsta, **Joh.** 4:6–15. Om någon är törstig, kom till mig och drick, **Joh.** 7:37.

Ledstängen ledde till källan med levande vatten, **1 Ne.** 11:25.

Kom och fritt ta del av livets vatten, **L&F** 10:66. Mina bud ska vara en källa av levande vatten, **L&F** 63:23.

Levandegöra. *Se även* Uppståndelse

Att göra levande, att uppstå eller förvandla någon så att han kan vistas i Guds närhet.

Gud har gjort oss levande tillsammans med Kristus, **Ef.** 2:4–5 (Kol. 2:6, 12–13). Kristi kropp dödades, men han blev levandegjord genom Anden, **1 Petr.** 3:18 (**L&F** 138:7).

Ingen har sett Gud utan att vara levandegjord av Guds Ande, **L&F** 67:11. Återlösningen sker genom honom som levandegör allt, **L&F** 88:16–17. De heliga ska levandegöras och ryckas upp för att möta Kristus, **L&F** 88:96.

Adam blev levandegjord i sitt inre, **Mose** 6:65.

Levi. *Se även* Israel; Jakob, Isaks son

I Gamla testamentet Jakobs och Leas tredje son (1 Mos. 29:34; 35:23). Levi blev stamfader till en av Israels stammar.

Levis stam: Jakob välsignade Levi och hans efterkommande (1 Mos. 49:5–7, 28). Efterkommande till Levi betjänade i Israels helgedomar (4 Mos. 1:47–54). Aron var levit, och hans efterkommande var präster (2 Mos. 6:16–20; 28:1–4; 29). Leviterna assisterade prästerna, Arons söner (4 Mos. 3:5–10; 1 Kung. 8:4). De var ibland musiker (1 Krön. 15:16; Neh. 11:22); utförde slaktoffer (2 Krön. 29:34; Esra 6:20); och hjälpte i allmänhet till i templet (Neh. 11:16). Leviterna invigdes till Herrens tjänst för att utföra förrättningarna för Israels barn. Leviterna själva frambars som offer till förmån för Israels barn (4 Mos. 8:11–22). På så sätt blev de Guds egendom, givna till honom i den förstföddes ställe (4 Mos. 8:16). De blev inte invigda utan renade för sitt ämbete (4 Mos. 8:7–16). De fick inga landområden som arvedel i Kanaan (4 Mos. 18:23–24), men de fick tiondet (4 Mos. 18:21), fyrtioåtta städer (4 Mos. 35:6) och rättighet att få allmosor av

Leviticus

folket vid högtiderna (5 Mos. 12:18–19; 14:27–29).

Leviticus. *Se* 3 Moseboken (Leviticus)

Leviticiska prästadömet. *Se* Aronska prästadömet

Liahona

I Mormons bok en mässingskula med två visare som visade vägen – som en kompass – och likaså gav andlig ledning till Lehi och hans följeslagare då de levde rättfärdigt. Herren gav dem Liahona och gav instruktioner genom den.

Lehi fann en mässingskula med två visare som pekade ut vilken väg Lehi och hans familj skulle färdas, **1 Ne.** 16:10. Kulan fungerade alltefter deras tro och flit, **1 Ne.** 16:28–29 (Alma 37:40). Benjamin gav kulan till Mosiah, **Mosiah** 1:16. Kulan eller vägvisaren kallades Liahona, **Alma** 37:38. Liahona jämförs med Kristi ord, **Alma** 37:43–45.

De tre vittnena till Mormons bok ska få se den vägvisare som gavs till Lehi, **L&F** 17:1.

Libertyfängelset i Missouri (USA). *Se även* Smith, Joseph, den yngre

Ett litet fängelse där profeten Joseph Smith och andra med orätt hölls fängslade från november 1838 till april 1839. Under dessa svåra omständigheter tog Joseph emot vissa uppenbarelser, profeterade och inspirerades att skriva ett viktigt brev till de heliga, av vilket ett utdrag finns i Läran och förbunden 121–123.

Liknelse

En enkel berättelse som används för att illustrera en andlig sanning eller princip. En liknelse går ut på att man jämför en vardaglig sak eller händelse med en sanning, och den underliggande betydelsen, eller budskapet, i en liknelse är ofta fördolt för de lyssnare som inte är andligt beredda att ta emot det (Matt. 13:10–17).

Jesus undervisade ofta med liknelser. En lista över de viktigaste liknelserna

finns under Evangeliernas samstämmighet i tillägget.

Limhi. *Se även* Noa, Zeniffs son

I Mormons bok en rättfärdig kung över nephiterna i Nephis land. Han var son till kung Noa (Mosiah 7:7–9). Kung Limhi ingick ett förbund att tjäna Gud (Mosiah 21:32). Han ledde sitt folk ut ur trälldomen under lamaniterna och återvände till Zarahemla (Mosiah 22).

Liv. *Se även* Evigt liv; Ljus, Kristi ljus

Timlig och andlig existens som möjliggörs genom Guds kraft.

Jag lägger i dag fram för dig livet och det goda, **5 Mos.** 30:15–20. Du visar mig livets väg, **Ps.** 16:11. Den som strävar efter rättfärdighet och godhet finner liv, **Ords.** 21:21.

Den som finner sitt liv ska mista det, och den som mister sitt liv för min skull ska finna det, **Matt.** 10:39 (Matt. 16:25; Mark. 8:35; Luk. 9:24; 17:33). I honom var liv, och livet var människornas ljus, **Joh.** 1:4. Den som tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och har gått över från döden till livet, **Joh.** 5:24. Jag är vägen och sanningen och livet, **Joh.** 14:6. Om det bara är för detta livet vi har vårt hopp till Kristus, då är vi de ömkligaste av alla människor, **1 Kor.** 15:19–22. Gudsfruktan har löfte om liv, både för den här tiden och den kommande, **1 Tim.** 4:8.

Så att våra barn ska kunna se framåt mot det liv som är i Kristus, **2 Ne.** 25:23–27. Detta liv är tiden för människorna att bereda sig att möta Gud, **Alma** 34:32 (Alma 12:24). Jag är världens ljus och liv, **3 Ne.** 9:18 (Mosiah 16:9; 3 Ne. 11:11; Eth. 4:12).

Välsignade är de som är trofasta, och håller ut både i liv och i död, **L&F** 50:5. Detta är eviga liv: Att känna Gud och Jesus Kristus, **L&F** 132:24.

Detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan, **Mose** 1:39.

Livets bok. *Se även* Minnesbok

På ett sätt är Livets bok summan av

en persons tankar och handlingar – upp-teckningen om hans liv. I skrifterna sägs emellertid också att en himmelsk upp-teckning förs över de trofasta, med deras namn och en redogörelse för deras rätt-färdiga handlingar.

Herren ska utplåna syndare ur sin bok, **2 Mos.** 32:33.

Den som segrar ska inte strykas ut ur livets bok, **Upp.** 3:5. Ännu en bok öppna-des, livets bok, **Upp.** 20:12 (L&F 128:6–7).

De rättfärdigas namn ska skrivas i livets bok, **Alma** 5:58.

Era böner har upptecknats i boken med namnen på de heliggjorda, **L&F** 88:2.

Livets bröd. *Se även* Jesus Kristus; Sakramentet

Jesus Kristus är livets bröd. Sakra-mentsbrödet föreställer symboliskt Kristi kropp.

Jag är livets bröd, **Joh.** 6:33–58.

Ät och drick av livets bröd och vatten, **Alma** 5:34. Brödet är till minne av Kristi kropp, **3 Ne.** 18:5–7.

Brödet är en sinnebild för Kristi kött, **L&F** 20:40, 77 (Moro. 4).

Livets träd. *Se även* Eden

Ett träd i Edens lustgård och Guds paradiset (1 Mos. 2:9; Upp. 2:7). I Lehis dröm föreställer livets träd Guds kärlek och kallas den största av alla Guds gåvor (1 Ne. 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Keruber och ett flammande svärd bevakar vägen till livets träd, **1 Mos.** 3:24 (Alma 12:21–23; 42:2–6).

Johannes såg livets träd, och trädets blad ger läkedom åt folket, **Upp.** 22:2.

Lehi såg livets träd, **1 Ne.** 8:10–35. Nephi såg det träd som hans far sett, **1 Ne.** 11:8–9. Ledstången av järn leder till livets träd, **1 Ne.** 11:25 (1 Ne. 15:22–24).

En hemska avgrund skiljer de ogudaktiga från livets träd, **1 Ne.** 15:28, 36. Det måste nödvändigtvis finnas en förbjuden frukt som motsats till livets träd, **2 Ne.** 2:15. Kom till Herren och ät av frukten från livets träd, **Alma** 5:34, 62. Om våra första föräldrar hade ätit av livets träd skulle de

ha blivit evigt olyckliga, **Alma** 12:26. Om ni inte vårdar ordet, kan ni aldrig plocka frukten från livets träd, **Alma** 32:40.

Herren planterade livets träd mitt i lustgården, **Mose** 3:9 (Abr. 5:9). Gud sände ut Adam från Eden för att han inte skulle äta av livets träd och leva för evigt, **Mose** 4:28–31.

Ljus, Kristi Ljus. *Se även* Helige

Anden, den; Intelligens, intelligenser; Jesus Kristus; Samvete; Sanning

Gudomlig energi, kraft eller inflytande som utgår från Gud genom Kristus och ger liv och ljus åt allting. Det är lagen enligt vilken allting styrs i himlen och på jorden (L&F 88:6–13). Det hjälper också människor förstå evangeliets sanningar och bidrar till att få dem in på evangeliets stig, som leder till frälsning (Joh. 3:19–21; 12:46; Alma 26:15; 32:35; L&F 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Kristi Ljus bör inte förväxlas med den Helige Anden. Kristi Ljus är ingen person. Det är ett inflytande som kommer från Gud och bereder oss att ta emot den Helige Anden. Det är ett gott inflytande i alla människors liv (Joh. 1:9; L&F 84:46–47).

En yttring av Kristi Ljus är samvetet, som hjälper oss att välja mellan rätt och fel (Moro. 7:16). Allteftersom vi lär oss mer om evangeliet blir vårt samvete allt känsligare (Moro. 7:12–19). Människor som följer Kristi Ljus leds till Jesu Kristi evangelium (L&F 84:46–48).

Herren är mitt Ljus, **Ps.** 27:1. Låt oss vandra i Herrens Ljus, **Jes.** 2:5 (2 Ne. 12:5). Herren ska vara ditt eviga Ljus, **Jes.** 60:19.

Det sanna Ljuset ger Ljus åt alla människor, **Joh.** 1:4–9 (Joh. 3:19; L&F 6:21; 34:1–3). Jag är världens Ljus, **Joh.** 8:12 (Joh. 9:5; L&F 11:28).

Allt som är Ljus är gott, **Alma** 32:35. Kristus är världens liv och Ljus, **Alma** 38:9 (3 Ne. 9:18; 11:11; Eth. 4:12). Kristi ande ges åt varje människa för att hon ska kunna skilja mellan gott och ont, **Moro.** 7:15–19.

Det som är av Gud är Ljus, och detta

Lot

ljus blir klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen, **L&F** 50:24. Anden ger ljus åt varje människa, **L&F** 84:45–48 (**L&F** 93:1–2). Den som håller hans bud får sanning och ljus, **L&F** 93:27–28. Ljus och sanning skyr den onde, **L&F** 93:37.

Lot. *Se även* Abraham

I Gamla testamentet Harans son och Abrahams brorson (1 Mos. 11:27, 31; Abr. 2:4). Haran dog på grund av hungersnöd i Ur (Abr. 2:1). Lot lämnade Ur med Abraham och Sara och färdades med dem till Kanaan (1 Mos. 12:4–5). Lot valde att bo i Sodom. Herren sände budbärare att varna Lot och uppmana honom att fly från Sodom innan Herren förstörde det på grund av folkets ogudaktighet (1 Mos. 13:8–13; 19:1, 13, 15). Men Lots hustru såg sig om på förödelsen och blev en saltstod (1 Mos. 19:26). I Nya testamentet omnämns Lot flera gånger (Luk. 17:28–29; 2 Petr. 2:6–7). Hans liv efter det att han och Abraham skilts åt beskrivs i 1 Moseboken 13, 14, och 19.

Lottkastning

Ett sätt att välja ut eller eliminera flera valmöjligheter. Det görs ofta genom att man väljer en papperslapp eller träbit bland flera. Detta kallas att kasta lott.

De delade upp hans kläder genom att kasta lott om dem, **Matt.** 27:35 (Ps. 22:19; Mark. 15:24; Luk. 23:34; Joh. 19:24). De kastade lott, och lotten föll på Mattias, **Apg.** 1:23–26.

Vi kastade lott om vem av oss som skulle gå in till Labans hus, **1 Ne.** 3:11.

Lucifer. *Se även* Antikrist; Djävulen; Fördärvaren; Förtappelsens söner; Helvetet

Namnet betyder "den lysande" eller "Ljusbringaren". Han kallas också Morgenrodnadens son eller Gryningens son. Lucifer var en andeson till vår himmelske Fader och ledde upproret i föruttillvaron. Nutida uppenbarelser ger oss fler detaljer om Lucifers fall (**L&F** 76:25–29).

Lucifer föll i föruttillvaron, **Jes.** 14:12 (Luk. 10:18; 2 Ne. 24:12).

Efter sitt fall blev han Satan och djävulen, **L&F** 76:25–29 (Mose 4:1–4).

Lukas. *Se även* Apostlagärningarna; Evangelierna

Författaren till Lukas evangelium och Apostlagärningarna i Nya testamentet samt missionskamrat till Paulus. Han föddes av grekiska föräldrar och var läkare (Kol. 4:14). Lukas hade god utbildning. Han framställde sig själv som kamrat till aposteln Paulus då han anslöt sig till Paulus i Troas (Apg. 16:10–11). Lukas var också med Paulus i Filippi på Paulus sista resa till Jerusalem (Apg. 20:6), och de två var tillsammans ända till ankomsten till Rom. Lukas var också tillsammans med Paulus under dennes andra fångenskap i romerskt fängelse (2 Tim. 4:11). Enligt traditionen dog han martyrdöden.

Lukas evangelium: En redogörelse som Lukas skrev om Jesus Kristus och dennes jordiska verksamhet. Apostlagärningarna är en fortsättning på Lukas evangelium. Lukas gav oss en välskriven redogörelse för Jesus där han framställer Jesus som Frälsaren för både judar och icke-judar. Han skrev mycket om Jesu lärdomar och hans verksamhet. I Lukas evangelium har vi de enda redogörelserna för Gabriels besök hos Sakarias och Maria (Luk. 1), herdarnas besök hos Jesusbarnet (Luk. 2:8–18); Jesus i templet vid tolv års ålder (Luk. 2:41–52); de sjuttio får sin befallning och sänds ut (Luk. 10:1–24); Jesus svettas blod (Luk. 22:44); Jesus talar med rövaren på korset (Luk. 23:39–43); och Jesus åter fisk efter sin uppståndelse (Luk. 24:42–43).

För en lista över händelserna i Frälsarens liv som beskrivs i Lukas evangelium, se Evangeliernas samstämmighet i tillägget.

Lustgård, edens. *Se* Eden**Lycka, lycklig.** *Se* Glädje**Lycksalighetsplanen.** *Se* Återlösningsplanen

Lyda, lydig, lydnad. *Se även* Glädje; Guds bud och befallningar; Höra, hörsamma; Lagen; Vandra, vandra med Gud; Välsigna, välsignad, välsignelse

Den andliga innebörden av lydnad är att göra Guds vilja.

Noa gjorde i allt som Gud hade befallt honom, **1 Mos.** 6:22. Abraham lyssnade till Herren, **1 Mos.** 22:15–18. Allt som Herren har sagt vill vi göra och lyda, **2 Mos.** 24:7. Du ska lyssna, Israel, och vara noga med att följa, **5 Mos.** 6:1–3. Älska Herren och lyssna till hans röst, **5 Mos.** 30:20. Lydnad är bättre än offer, **1 Sam.** 15:22. Frukta Gud och håll hans bud, **Pred.** 12:13–14.

Alla ska inte komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Fars vilja, **Matt.** 7:21 (3 Ne. 14:21). Om någon vill göra hans vilja, ska han förstå om min lära är från Gud, **Joh.** 7:17. Man måste lyda Gud mer än människor, **Apq.** 5:29. Ni barn, lyd era föräldrar, **Ef.** 6:1 (Kol. 3:20).

Jag ska gå och göra det som Herren har befallt, **1 Ne.** 3:7. Jag lydde Andens röst, **1 Ne.** 4:6–18. Om människobarnen håller Guds bud ger han dem näring, **1 Ne.** 17:3. Akta er så att ni inte lyder den onde anden, **Mosiah** 2:32–33, 37 (L&F 29:45). Människorna får sin lön alltefter den ande de behagade lyda, **Alma** 3:26–27.

Människorna ska göra mycket av egen fri vilja, **L&F** 58:26–29. Inget förtörnar Gud mer än när människan inte erkänner hans hand i allt och inte lyder hans bud, **L&F** 59:21. Jag, Herren, är bunden när ni gör vad jag säger, **L&F** 82:10. Varje själ som lyder min röst ska se mitt ansikte och veta att jag är, **L&F** 93:1. Mitt folk måste tuktas tills de lärt sig att lyda, **L&F** 105:6. När vi erhåller någon välsignelse från Gud, så sker detta genom lydnad mot den lag på vilken den är baserad, **L&F** 130:21.

Adam var lydig, **Mose** 5:5. Vi ska pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt som Herren deras Gud befäller dem, **Abr.** 3:25.

Lyssna. *Se* Höra, hörsamma

Läka, läkedom. *Se* Bota; Hela, helbräddagörelse

Läran och förbunden. *Se även* Befallningarnas bok; Kanonisk; Skrifterna; Smith, Joseph, den yngre

En samling nutida gudomliga uppenbarelser och inspirerade tillkännagivanden. Herren gav dem till Joseph Smith och flera av hans efterträdare för att etablera och styra Guds rike på jorden i de sista dagarna. Boken Läran och förbunden är ett av kyrkans standardverk tillsammans med Bibeln, Mormons bok och Den kostbara pärlan. Läran och förbunden är emellertid unik eftersom den inte är en översättning från forntida dokument. Gud gav dessa uppenbarelser genom sina utvalda profeter i vår tid för att återställa sitt heliga verk och upprätta sitt rike. I uppenbarelserna hör man Herren Jesu Kristi milda men bestämda röst (L&F 18:35–36).

Joseph Smiths historia uppger att Läran och förbunden är kyrkans grundval i dessa sista dagar och en tillgång för världen (L&F 70: överskriften). Genom de uppenbarelser som finns däri börjar arbetet med att bereda vägen för Herrans andra ankomst, som uppfyllelse av alla de ord som talats av profeterna sedan världens begynnelse.

Lärare. *Se* Undervisa

Lärare, aronska prästadömet. *Se även* Aronska prästadömet

Ett ämbete inom aronska prästadömet.

Lärares plikt är att vaka över kyrkan, **L&F** 20:53–60. Lärares ämbete är ett nödvändigt tillägg till det lägre prästadömet, **L&F** 84:30, 111. Presidenten för lärares kворum presiderar över tjugofyra lärare, **L&F** 107:86.

Lärjunge. *Se även* Apostel; Kristna; Ok; Omvända sig, omvändelse

En efterföljare till Jesus Kristus som lever enligt Kristi lärdomar (L&F 41:5).

Lättsinne

Ordet *lärjunge* beskriver de tolv apostlar som Kristus kallade under sin jordiska verksamhet (Matt. 10:1–4). Ordet *lärjunge* används också om de tolv män som Jesus valde för att leda sin kyrka bland nephiterna och lamaniterna (3 Ne. 19:4).

Försegla undervisningen bland mina lärjungar, **Jes.** 8:16.

Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar, **Joh.** 8:31.

Mormon var en Jesu Kristi lärjunge, **3 Ne.** 5:12–13. Ni är mina lärjungar, **3 Ne.** 15:12. Tre lärjungar ska slippa smaka döden, **3 Ne.** 28:4–10.

Varningens röst ska ljuda genom mina lärjungars mun, **L&F** 1:4. Mina lärjungar ska stå på heliga platser, **L&F** 45:32. De som inte kommer ihåg de fattiga, de behövande, de sjuka och lidande är inte mina lärjungar, **L&F** 52:40. Den som inte är villig att lägga ner sitt liv är inte min lärjunge, **L&F** 103:27–28.

Lättsinne. *Se även* Förtal

Att ta lätt på heliga ting (**L&F** 84:54).

De heliga ska avstå från onyttiga tankar och överdrivet skratt, **L&F** 88:69. Upphör med allt ert högmod och lättsinne, **L&F** 88:121.

Löftets Helige Ande. *Se även* Helige

Anden, den

Den Helige Anden är löftets Helige Ande. Han bekräftar människornas rättfärdiga handlingar, förordningar och förbund såsom antagliga inför Gud. Löftets Helige Ande betyder för Fadern att de frälsande förrättningarna vederbörligen utförts och att tillhörande förbund hållits.

De som beseglats genom löftets Helige Ande får allt som Fadern har, **L&F** 76:51–60 (Ef. 1:13–14). Alla förbund och handlingar måste beseglas av löftets Helige Ande för att gälla efter detta liv, **L&F** 132:7, 18–19, 26.

Lögn. *Se även* Bedra, bedrägeri; Förtal; Ärlig, ärlighet

All slags falskhet eller osanning som används i avsikt att bedra.

Ni ska inte stjäla eller ljuga eller bedra varandra, **3 Mos.** 19:11. Jag hatar och avskyr lögnen, **Ps.** 119:163. Herren avskyr falska läppar, **Ords.** 12:22. De är ju mitt folk, barn som inte ska svika, **Jes.** 63:8.

Djävulen är en lögnare och lögnens fader, **Joh.** 8:44 (2 Ne. 2:18; Eth. 8:25; Mose 4:4). Du har inte ljugit för människor utan för Gud, **Apq.** 5:4 (Alma 12:3). Om någon säger att han älskar Gud och hatar sin broder, så är han en lögnare, **1 Joh.** 4:20. Lögnare har del i den andra döden, **Upp.** 21:8 (**L&F** 63:17).

Ve lögnaren, för han ska kastas ner till helvetet, **2 Ne.** 9:34. Många kommer att säga: Ljug litet, det finns inget ont i det, **2 Ne.** 28:8–9 (**L&F** 10:25). Föreställer ni er att ni kan ljuga för Herren, **Alma** 5:17. Du är en sanningens Gud och kan inte ljuga, **Eth.** 3:12 (4 Mos. 23:19; 1 Sam. 15:29; Tit. 1:2; Hebr. 6:18; Enos 1:6).

Den som ljuger och inte vill omvända sig ska drivas ut, **L&F** 42:21. Lögnare ärver den teletiala härligheten, **L&F** 76:81, 103–106.

Vi tror på att vara ärliga, **TA** 1:13.

Magog. *Se även* Gog; Kristi andra ankomst

I Bibeln ett folk och ett land nära Svarta havet. Deras kung, Gog, kommer att leda Magogs arméer i ett stort slag före Kristi andra ankomst (Hes. 38:2; 39:6). I skrifterna talas om ett annat stort slag med Gog och Magog vid slutet av tusenårsriket, mellan Guds härskaror och ondskans krafter (**Upp.** 20:7–9; **L&F** 88:111–116).

Make. *Se* Familjen; Äktenskap, gifta sig**Makt.** *Se* Kraft, makt**Malaki**

En gammaltestamentlig profet som skrev och profeterade ungefär 430 f.Kr.

Malakis bok: Malakis bok eller profetia är den sista boken i Gamla testamentet.

Den tycks följa fyra huvudteman: 1) Israels synder – Malaki 1:6–2:17; 3:8–9; 2) de domar som skulle drabba Israel på grund av deras olydnad – Malaki 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; 3) löften till de lydiga – Malaki 3:10–12, 16–18; 4:2–3 samt 4) profetior om Israel – Malaki 3:1–5; 4:1, 5–6 (L&F 2; 128:17; JS–H 1:37–39).

I sin profetia skrev Malaki om Johannes Döparen (Mal. 3:1; Matt. 11:10), tiondelagen (Mal. 3:7–12), Herrens andra ankomst (Mal. 4:5) och Elias återkomst (Mal. 4:5–6; L&F 2; 128:17; JS–H 1:37–39). Frälsaren citerade hela tredje och fjärde kapitlet i Malaki för nephiterna (3 Ne. 24–25).

Mammon. *Se även* Pengar

Ett arameiskt ord som betyder "rike-dom" (Matt. 6:24; Luk. 16:9; L&F 82:22).

Mana, maning. *Se även* Helige Anden, den

Att känna starkt för att göra eller inte göra något, särskilt genom den Helige Andens inflytande och kraft.

Anden inom mig tvingar mig, **Job** 32:18.

Kristi kärlek driver oss, **2 Kor.** 5:14.

Jag nödgades av Anden att döda Laban, **1 Ne.** 4:10. Anden hindrar mig, **Alma** 14:11. Jag nödgas att agera enligt förbundet, **Alma** 60:34. Ammaron nödgades av den Helige Anden att gömma de heliga urkunderna, **4 Ne.** 1:48.

Det som kommer från ovan måste talas enligt Andens maningar, **L&F** 63:64.

Manasse. *Se även* Efraim; Israel; Josef, Jakobs son

I Gamla testamentet den äldste sonen till Asenat och den Josef som såldes till Egypten (1 Mos. 41:50–51). Han och hans bror Efraim var sonsöner till Jakob (Israel) men adopterades och välsignades av denne som om de varit hans egna söner (1 Mos. 48:1–20).

Manasses stam: Manasses ättlingar räknades bland Israels stammar (4 Mos.

1:34–35; Jos. 13:29–31). Moses välsignelse över Josefs stam, vilken också gavs till Efraim och Manasse, finns nedtecknad i 5 Moseboken 33:13–17. Deras tilldelade land låg delvis väster om Jordan, och näst intill Efraims. De hade också kolonier öster om Jordan i de bördiga betesmarkerna i Basan och Gilead. I de sista dagarna ska Manasses stam hjälpa Efraims stam att samla in det skingrade Israel (5 Mos. 33:13–17). Mormons boks profet Lehi var ättling till Manasse (Alma 10:3).

Manifestet. *Se även* Woodruff, Wilford; Äktenskap, gifta sig – Månggifte

Ett officiellt tillkännagivande av president Wilford Woodruff 1890 som klart fastslår att kyrkan och dess medlemmar underkastade sig landets lagar och inte längre ingick månggifte (OT 1). President Woodruff utfärdade Manifestet efter en syn och uppenbarelse från Gud.

Manna. *Se även* 2 Moseboken (Exodus); Livets bröd

Ett litet, runt födoämne som smakade som "tunna kakor med honung" (2 Mos. 16:14–31) eller som "fint bakverk med olja" (4 Mos. 11:7–8). Herren gav det som mat åt Israels barn under deras fyrtio år i öknen (2 Mos. 16:4–5, 14–30, 35; Jos. 5:12; 1 Ne. 17:28).

Israels barn kallade det manna (eller *man-hu* på hebreiska) – som betydde "Vad är det"? – eftersom de inte visste vad det var (2 Mos. 16:15). Det kallades också "änglabröd" och "bröd från himlen" (Ps. 78:24–25; Joh. 6:31). Det var en symbol för Kristus, som skulle bli Livets bröd (Joh. 6:31–35).

Maria från Betania. *Se även* Lasarus; Marta

I Nya testamentet syster till Lasarus och Marta.

Maria satt och lyssnade vid Jesu fötter, **Luk.** 10:39, 42. Maria och hennes syster Marta skickade bud till Jesus, **Joh.** 11:1–45. Hon smorde Jesu fötter med olja, **Joh.** 12:3–8.

Maria från Magdala

Maria från Magdala

En kvinna i Nya testamentet som blev en hängiven lärjunge till Jesus Kristus. Magdala, den plats från vilken denna Maria kom, ligger på västra stranden av Gennesarets sjö.

Hon var med vid korset, **Matt.** 27:56 (Mark. 15:40; Joh. 19:25). Hon var med vid Kristi begravning, **Matt.** 27:61 (Mark. 15:47). Hon var vid graven på uppståndelsens morgon, **Matt.** 28:1 (Mark. 16:1; Luk. 24:10; Joh. 20:1, 11). Jesus visade sig först för henne efter sin uppståndelse, **Mark.** 16:9 (Joh. 20:14–18). Sju djävlar drevs ut ur henne, **Luk.** 8:2.

Maria, Jesu mor. *Se även* Jesus Kristus; Josef, Marias make

I Nya testamentet en jungfru utvald av Gud Fadern att bli mor till hans Son i köttet. Efter Jesu födelse fick Maria andra barn (Mark. 6:3).

Hon var trolovad med Josef, **Matt.** 1:18 (Luk. 1:27). Josef blev tillsagd att inte skilja sig från Maria eller lösa henne från trolovningen, **Matt.** 1:18–25. De visa männen besökte Maria, **Matt.** 2:11. Maria och Josef flydde med Jesusbarnet till Egypten, **Matt.** 2:13–14. Efter Herodes död återvände familjen till Nasaret, **Matt.** 2:19–23. Ängeln Gabriel besökte henne, **Luk.** 1:26–38. Hon besökte sin släkting Elisabet, **Luk.** 1:36, 40–45. Maria uttalade en lovsång till Herren, **Luk.** 1:46–55. Maria reste till Betlehem med Josef, **Luk.** 2:4–5. Maria födde Jesus och lade honom i en krubba, **Luk.** 2:7. Herdarna gick till Betlehem för att se Jesusbarnet, **Luk.** 2:16–20. Maria och Josef tog med Jesus till templet i Jerusalem, **Luk.** 2:21–38. Maria och Josef tog med Jesus till påskfirandet, **Luk.** 2:41–52. Maria var med vid bröllopet i Kana, **Joh.** 2:2–5. Medan Frälsaren hängde på korset bad han Johannes att ta hand om hans mor, **Joh.** 19:25–27. Maria var med apostlarna sedan Kristus tagits upp till himlen, **Apg.** 1:14.

Maria var en jungfru, vackrare och skönare än alla andra jungfrur, **1 Ne.**

11:13–20. Kristi mor skulle heta Maria, **Mosiah** 3:8. Maria skulle vara en jungfru, ett dyrbart och utvalt redskap, **Alma** 7:10.

Maria, Markus mor. *Se även* Markus

I Nya testamentet mor till Johannes Markus, som skrev Markus evangelium (**Apg.** 12:12).

Markus. *Se även* Evangelierna

I Nya testamentet var Johannes Markus son till den Maria som bodde i Jerusalem (**Apg.** 12:12). Han kan också ha varit kusin (eller brorson) till Barnabas (**Kol.** 4:10). Han gjorde sällskap med Paulus och Barnabas från Jerusalem på deras första missionsresa och lämnade dem i Perge (**Apg.** 12:25; 13:5, 13). Senare följde han med Barnabas till Cypern (**Apg.** 15:37–39). Han var med Paulus i Rom (**Kol.** 4:10; **Filem.** 1:24), och han var med Petrus i Babylon (troligen i Rom) (**1 Petr.** 5:13). Slutligen var han med Timoteus i Efesos (**2 Tim.** 4:11).

Markus evangelium: Den andra boken i Nya testamentet. Markus evangelium skrevs möjligen under Petrus ledning. Hans mål är att beskriva hur Herren som Guds Son lever och verkar bland människor. Markus beskriver med energi och ödmjukhet det intryck Jesus gjorde på dem som såg honom. Enligt traditionen besökte Markus efter Petrus död Egypten, organiserade kyrkan i Alexandria och dog martyrdöden.

För en lista över händelserna i Frälsarens liv som beskrivs i Markus evangelium, se Evangeliernas samstämmighet i tillägget.

Marsh, Thomas B.

Den förste presidenten för de tolv apostlarnas kворum efter kyrkans återställelse 1830. Han innehade de rikets nycklar som tillhör de tolv (**L&F** 112:16) och befalldes 1838 genom uppenbarelse att sprida Herrens ord (**L&F** 118:2). Kapitel 31 i Läran och förbunden är riktat till honom. Marsh uteslöts ur kyrkan 1839 men omdöptes i juli 1857.

Marta. *Se även* Lasarus; Maria från Betania

Syster till Lasarus och Maria i Nya testamentet (Luk. 10:38–42; Joh. 11:1–46; 12:2).

Martyr, martyrskap

En person som ger sitt liv hellre än att överge Kristus, evangeliet, sin tro eller sina principer.

Allt rättfärdigt blod från Abel till Saka-riass ska vittna mot de ogudaktiga, **Matt.** 23:35 (Luk. 11:50). Den som mister sitt liv för Kristus och för evangeliets skull, han ska rädda det, **Mark.** 8:35 (L&F 98:13). De stenade Stefanus, **Apg.** 7:59 (Apg. 22:20). Där det finns ett testamente måste man visa att den som har upprättat det är död, **Hebr.** 9:16–17.

Abinadi led döden genom eld, **Mosiah** 17:20. Ammonihahiter som omvänt sig kastades i elden, **Alma** 14:8–11. De blev dräpta för att de vittnade, **3 Ne.** 10:15.

Den som lägger ner sitt liv för min skull ska finna evigt liv, **L&F** 98:13–14. Joseph Smith och Hyrum Smith var martyrer för evangeliets återställelse, **L&F** 135. Joseph Smith beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod, **L&F** 136:39.

Matteus. *Se även* Evangelierna

En Jesu Kristi apostel, författare till den första boken i Nya testamentet. Matteus, en jude som samlade in skatt åt romarna i Kapernaum, var troligen i Herodes Antipas tjänst. Han kallades före sin omvändelse Levi, Alfeus son (Mark. 2:14). Kort efter sitt kall att bli Jesu efterföljare hade han en fest där Herren var närvarande (Matt. 9:9–13; Mark. 2:14–17; Luk. 5:27–32). Matteus hade troligen ingående kunskap om Gamla testamentet och hade förmågan att se den exakta uppfyllelsen av profetiorna i Herrens liv. Om apostelns senare liv är föga känt. Enligt en tradition dog han martyrdöden.

Matteus evangelium: Den första boken i Nya testamentet. Matteus evangelium skrevs troligen från början för judarna

i Palestina. Det innehåller många citat ur Gamla testamentet. Matteus främsta avsikt var att visa att Jesus var den Messias som Gamla testamentets profeter talade om. Han betonade också att Jesus är människornas konung och domare.

För en lista över händelserna i Frälsarens liv som beskrivs i Matteus evangelium, se Evangeliernas samstämmighet i tillägget.

Mattias. *Se även* Apostel – Valet av apostlar

Den som utsågs att ersätta Judas Iskariot som medlem av de tolv apostlarnas kvorum (Apg. 1:15–26). Han var en av lärjungarna under hela Jesu verksamhet på jorden (Apg. 1:21–22).

Meditera. *Se* Begrunda

Medlaren. *Se även* Försona, försoning; Jesus Kristus

En förespråkare eller mellanhand. Jesus Kristus är medlaren mellan Gud och människan. Hans försoning öppnade en väg för människorna att omvända sig från sina synder och återförenas med Gud.

Ingen kommer till Fadern utom genom Jesus Kristus, **Joh.** 14:6. En är medlare mellan Gud och människor, **1 Tim.** 2:5. Kristus förmedlar ett bättre förbund, **Hebr.** 8:6 (Hebr. 9:15; 12:24; L&F 107:19).

Den helige Messias ska medla för alla människors barn, **2 Ne.** 2:9 (Jes. 53:12; Mosiah 14:12). Ni bör se till den store medlaren, **2 Ne.** 2:27–28.

Vi är fullkomnade genom Jesus, det nya förbundets medlare, **L&F** 76:69.

Medlidande. *Se även* Barmhärtig, barmhärtighet; Kärlek

I skrifterna betyder medlidande bokstavligen "att lida med". Det betyder också att visa medkänsla och medömkan med samt barmhärtighet mot varandra.

Herren manade sitt folk att visa barmhärtighet, **Sak.** 7:8–10.

Jesu förbarmade sig, **Matt.** 9:36 (Matt.

Melkisedek

20:34; Mark. 1:41; Luk. 7:13). Samariten förbarmade sig över honom, **Luk.** 10:33. Var barmhärtiga, **1 Petr.** 3:8.

Kristus är fylld av medlidande med människobarnen, **Mosiah** 15:9. Mitt inre är fyllt av medlidande med er, **3 Ne.** 17:6.

Joseph Smith bad om Herrens medlidande, **L&F** 121:3–5.

Melkisedek. *Se även* Melkisedekska prästadömet; Salem

En stor högpräst, profet och ledare i Gamla testamentet som levde efter floden och under Abrahams tid. Han kallades Salems (Jerusalems) kung, fridsfursten, rättfärdighetens kung (vilket är betydelsen av namnet *Melkisedek*), och den allrahögste Gudens präst.

Abraham betalade tionde till Melkisedek, **1 Mos.** 14:18–20. Melkisedeks folk handlade rättfärdigt och nådde himlen, **JSÖ, 1 Mos.** 14:25–40.

Kristus var högpräst efter Melkisedeks orden, **Hebr.** 5:6. Melkisedek var kung i Salem och präst åt Gud den Högste, **Hebr.** 7:1–3.

Ingen var större än Melkisedek, **Alma** 13:14–19.

Abraham fick prästadömet av Melkisedek, **L&F** 84:14. Av respekt för Herrens namn kallade den forna kyrkan det högre prästadömet Melkisedeks prästadöme, **L&F** 107:1–4.

Melkisedekska prästadömet. *Se även* Melkisedek; Prästadöme; Äldste

Melkisedekska prästadömet är det högre eller större prästadömet; aronska prästadömet är det lägre prästadömet. Melkisedekska prästadömet innehar nycklarna till de andliga välsignelserna i kyrkan. Genom det högre prästadömet förrättningar uppenbaras gudaktighetens kraft för människan (**L&F** 84:18–25; 107:18–21).

Gud uppenbarade detta högre prästadöme först för Adam. Patriarkerna och profeterna hade denna myndighet i varje tidsutdelning (**L&F** 84:6–17). Det kallades först det heliga prästadömet efter Guds Sons orden. Senare kom det

att kallas melkisedekska prästadömet (**L&F** 107:2–4).

När Israels barn inte levde upp till melkisedekska prästadömet privilegier och förbund, tog Herren bort den högre lagen och gav dem ett lägre prästadöme och en lägre lag (**L&F** 84:23–26). Dessa kallades aronska prästadömet respektive Moses lag. När Jesus kom till jorden återgav han melkisedekska prästadömet till judarna och började bygga upp kyrkan bland dem. Men senare gick såväl prästadömet som kyrkan återigen förlorade genom avfall. Senare återställdes de genom Joseph Smith. (**L&F** 27:12–13; 128:20; **JS–H** 1:73).

Inom melkisedekska prästadömet finns ämbetena äldste, högpräst, patriark, sjuttio och apostel (**L&F** 107). Melkisedekska prästadömet kommer alltid att vara en del av Guds rike på jorden.

Presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är president för det höga eller melkisedekska prästadömet, och han håller alla de nycklar som tillhör Guds rike på jorden. Kallet som president innehas av endast en man åt gången, och han är den enda personen på jorden som har myndighet att använda alla prästadömet nycklar (**L&F** 107:64–67; 132:7).

Kristus ska vara en präst till evig tid efter Melkisedeks sätt eller orden, **Ps.** 110:4 (**Hebr.** 5:6, 10; 7:11).

Melkisedekska prästadömet administrerar evangeliet, **Hebr.** 7 (**L&F** 84:18–25).

Melkisedek utövade mäktig tro och tog emot det höga prästadömet ämbete, **Alma** 13:18.

Melkisedekska prästadömet gavs till Joseph Smith och Oliver Cowdery, **L&F** 27:12–13 (**JS–H** 1:72). Detta prästadöme tas emot med ed och förbund, **L&F** 84:33–42. Det finns två avdelningar, melkisedekska och aronska prästadömet, **L&F** 107:6. Melkisedekska prästadömet innehar rätten att betjäna i alla andliga välsignelser, **L&F** 107:8–18. Mose, Elias, och Elia gav Joseph Smith och Oliver Cowdery prästadömet nycklar,

L&F 110:11–16. Nu ger jag er de ämbetsmän som hör till mitt prästadöme, så att ni kan inneha dess nycklar, **L&F 124:123.**

Mesak. *Se även Daniel*

I Gamla testamentet var Shadrak, Meshak och Abed-Nego tre israelitiska ungdomar som tillsammans med Daniel fördes till den babyloniske kungen Nebukadnessars palats. Abed-Negos hebreiska namn var Asarja. De fyra unga männen vägrade oreña sig med kungens kött och vin (Dan. 1). Shadrak, Meshak och Abed-Nego kastades i en brinnande ugn av kungen, men bevarades mirakulöst (Dan. 3).

Messias. *Se även Jesus Kristus; Smorde, den*

En form av ett arameiskt och hebreiskt ord som betyder "den smorde". I Nya testamentet kallas Jesus för Kristus, vilket är den grekiska motsvarigheten till *Messias*. Det betyder den smorde Profeten, Prästen, Konungen och Befriaren vars ankomst judarna ivrigt väntade på.

Många judar väntade bara på en befriare från romersk ockupation och på en stor nationell blomstringstid. När så Messias kom, förkastades han av ledarna och många andra. Endast de ödmjuka och trofasta kunde i Jesus från Nasaret se den sanne Kristus (Jes. 53; Matt. 16:16; Joh. 4:25–26).

Messias ska ha Anden, predika evangeliet och förkunna frihet, **Jes. 61:1–3** (Luk. 4:18–21).

Vi har funnit Messias – det betyder Kristus, **Joh. 1:41** (Joh. 4:25–26).

Gud uppreste bland judarna en Messias eller med andra ord en Frälsare, **1 Ne. 10:4**. Guds Son var den Messias som skulle komma, **1 Ne. 10:17**. Återlösning kommer i och genom den helige Messias, **2 Ne. 2:6**. Messias kommer i tidens fullbordan, **2 Ne. 2:26**. Messias ska uppstå från de döda, **2 Ne. 25:14**.

I Messias namn förlänar jag er Arons prästadöme, **L&F 13**.

Herren sa: Jag är Messias, Sions konung, **Mose 7:53**.

Metushela. *Se även Enok (Henok)*

En son till Enok (Henok) i Gamla testamentet. Metushela levde 969 år (1 Mos. 5:21–27; Luk. 3:37; Mose 8:7). Han var en rättfärdig profet som var kvar på jorden när Enoks stad togs till himlen. Han blev kvar på jorden för att bilda en släktlinje genom vilken Noa skulle komma (Mose 8:3–4).

Mika

En gammaltestamentlig profet. Han kom från Moreset-Gat på Judas slättland, och profeterade medan Hiskia var kung (Mika 1:1–2).

Mikas bok: Mika är den enda boken i Gamla testamentet som nämner Betlehem som den plats där Messias skulle födas (Mika 5:2). I boken talar Herren till sitt folk och nämner det goda han gjort för dem i det förgångna. Han begär av dem rättvisa, barmhärtighet och ödmjukhet (Mika 6:8).

Mikael. *Se även Adam; Ärkeängel*

Det namn under vilket Adam var känd i föruttillvaron. Han kallas Ärkeängeln. Hans namn betyder på hebreiska "den som är som Gud".

Mikael, en av de förnämsta furstarna, kom till Daniels hjälp, **Dan. 10:13, 21** (L&F 78:16). På den tiden ska Mikael träda upp, den store fursten, **Dan. 12:1**.

Ärkeängeln Mikael tvistade med djävulen, **Jud. 1:9**. Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken, **Upp. 12:7** (Dan. 7).

Mikael är Adam, **L&F 27:11** (L&F 107:53–57; 128:21). Mikael, Herrens ärkeängel, ska blåsa i sin basun, **L&F 29:26**. Mikael ska samla sina härar och strida mot Satan, **L&F 88:112–115**. Mikael röst hördes avslöja djävulen, **L&F 128:20**.

Millennium. *Se Tusenårsriket*

Minnesbok. *Se även Livets bok; Släktuppteckningar*

En bok som påbörjades av Adam där hans ättlingars gärningar upptecknades.

Mirjam

Även alla liknande uppteckningar som förts av profeter och trofasta medlemmar sedan dess. Adam och hans barn förde en minnesbok i vilken de skrev genom inspirationens ande och dessutom en bok om släktleden, vilken innehöll en släktuppteckning (Mose 6:5, 8). Sådana uppteckningar kan mycket väl spela en roll vid den slutliga domen.

En minnesbok har blivit skriven, **Mal.** 3:16–18 (3 Ne. 24:16–18).

Alla de som inte finns inskrivna i minnesboken ska inte få någon arvedel på den dagen, **L&F** 85:9. De döda dömdes efter de böcker som innehöll uppteckningen av deras gärningar, **L&F** 128:7. Låt oss lägga fram en bok som innehåller uppteckningarna av våra döda, **L&F** 128:24.

En minnesbok fördes, **Mose** 6:5–8. Vi har en minnesbok, **Mose** 6:46. Abraham försökte skriva en uppteckning åt sina efterkommande, **Abr.** 1:31.

Mirjam. *Se även* Mose

I Gamla testamentet Moses syster (4 Mos. 26:59).

Vakade över korgen av papyrus, **2 Mos.** 2:1–8. Ledde kvinnorna med en tamburin, **2 Mos.** 15:20–21. Knotade mot Mose och slogs med spetälska och botades senare, **4 Mos.** 12:1–15 (5 Mos. 24:9).

Missionsverksamhet. *Se även*

Evangeliet; Predika

Att sprida Jesu Kristi evangelium med ord och föredöme.

Hur ljuvliga är inte glädjebudbärarens fotsteg, när han kommer över bergen och förkunnar frälsning, **Jes.** 52:7. Jag ska själv söka upp mina får och ta mig an dem, **Hes.** 34:11.

Förkunna evangeliet för hela skapelsen, **Mark.** 16:15 (Morm. 9:22). Se hur fält- en har vitnat till skörd, **Joh.** 4:35. Hur skulle några kunna predika, om de inte blev utsända, **Rom.** 10:15.

Undervisa dem med all iver om Guds ord, **Jakob** 1:19. Herren låter alla

nationer undervisas om hans ord, **Alma** 29:8.

Evangeliet kan kungöras av de svaga och ringa, **L&F** 1:23. Ett förunderligt verk ska påbörjas ibland människobarnen, **L&F** 4:1. Om ni arbetar alla era dagar och för en enda själ till mig, hur stor skulle då inte er glädje vara, **L&F** 18:15. Mina utvalda hör min röst och förhärdar inte sina hjärtan, **L&F** 29:7. Gå ut och predika mitt evangelium, två och två, **L&F** 42:6. Ljudet måste gå ut från denna plats, **L&F** 58:64. Öppna era munnar för att förkunna mitt evangelium, **L&F** 71:1. Förkunna sanningen enligt uppenbarelserna och befallningarna, **L&F** 75:4. Det tillkommer var och en som har blivit varnad att varna sin nästa, **L&F** 88:81 (**L&F** 38:40–41). Herren ska dra försorg om deras familjer som predikar evangeliet, **L&F** 118:3. Guds tjänare ska gå ut, **L&F** 133:38. Trofasta äldster fortsätter att arbeta när de lämnar detta liv, **L&F** 138:57.

Missouri. *Se* Nya Jerusalem**Moab.** *Se även* Lot

Ett land på Gamla testamentets tid beläget öster om Döda havet. Moabiterna var avkomlingar till Lot och släkt med israeliterna. De talade ett språk som liknade hebreiskan. Det var ständiga strider mellan Moab och Israel (Dom. 3:12–30; 11:17; 2 Sam. 8:2; 2 Kung. 3:6–27; 2 Krön. 20:1–25; Jes. 15).

Mod, modig. *Se även* Frukta; Tro

Att inte vara rädd, särskilt inte för att göra det rätta.

Var starka och frimodiga, **5 Mos.** 31:6 (Jos. 1:6–7). Var nu mycket starka, så att ni håller och följer allt som är föreskrivet, **Jos.** 23:6.

Gud har inte gett oss modlöshetens ande, **2 Tim.** 1:7.

När han hörde detta började hans hjärta fatta mod, **Alma** 15:4 (**Alma** 62:1). Helamans söner var mycket tappra och modiga, **Alma** 53:20–21. Aldrig har jag sett så stor tapperhet, **Alma** 56:45.

Mod, bröder, och framåt, framåt mot seger, **L&F** 128:22.

Mor, moder. *Se även* Eva; Familjen; Föräldrar

En helig titel avseende en kvinna som föder eller adopterar barn. Mödrar bidrar till Guds plan genom att ge Guds andebarn dödliga kroppar.

Adam gav sin hustru namnet Eva, för hon blev mor till allt levande, **1 Mos.** 3:20 (Mose 4:26). Hedra din far och din mor, **2 Mos.** 20:12 (Ef. 6:1–3; Mosiah 13:20). Förkasta inte din mors undervisning, **Ords.** 1:8. En dåre föraktar sin mor, **Ords.** 15:20 (Ords. 10:1). Förakta inte din mor när hon blir gammal, **Ords.** 23:22. Hennes barn står upp och lovordar henne, och hennes man berömmar henne, **Ords.** 31:28.

Jesu mor stod vid korset, **Joh.** 19:25–27.

De två tusen unga lamanitiska krigarna hade undervisats av sina mödrar, **Alma** 56:47 (Alma 57:21).

Vår ärorika moder Eva var bland de stora och mäktiga som Herren undervisade i andevärlden, **L&F** 138:38–39.

Moral. *Se* Kyskhets; Otukt; Sexuell omoral; Äktenskapsbrott

Mord. *Se även* Dödsstraff; Kain

Att överlagt och obefogat ta livet av en människa. Mord är en synd som fördömts från urminnes tider (1 Mos. 4:1–12; Mose 5:18–41).

Den som spiller människoblod, hans blod ska utgjutas av människor, **1 Mos.** 9:6 (JSÖ, 1 Mos. 9:12–13; 2 Mos. 21:12; Alma 34:12). Du ska inte mörda, **2 Mos.** 20:13 (5 Mos. 5:17; Matt. 5:21–22; Mosiah 13:21; L&F 59:6).

Jesus sa: Du ska inte mörda, **Matt.** 19:18. Mördare ska få del av den andra döden, **Upp.** 21:8.

Ni är mördare i hjärtat, **1 Ne.** 17:44. Ve mördaren som dödar med berätt mod, **2 Ne.** 9:35. Gud har befallt människorna att inte mörda, **2 Ne.** 26:32. Mord är avskryvt i Herrens ögon, **Alma** 39:5–6.

Den som dödar ska inte få förlåtelse,

Mormon, nephitisk profet

L&F 42:18. Den som dödar ska överlämnas åt landets lagar, **L&F** 42:79.

Mormon(er). *Se även* Jesu Kristi kyrka; Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Benämningen "mormoner" skapades av människor som inte var medlemmar i kyrkan och avsåg medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Namnet kommer från den heliga skrift som sammanställdes av den forntida profeten Mormon och har titeln Mormons bok. Det namn Herren sagt ska användas om medlemmarna i hans kyrka är "heliga". Det korrekta namnet på kyrkan är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Mormon, nephitisk profet. *Se även* Mormons bok

En nephitisk profet, överbefälhavare och historieskrivare i Mormons bok. Mormon levde omkring 311–385 e.Kr. (Morm. 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Från femton års ålder var han militär ledare under större delen av sitt liv (Morm. 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Ammaron sa till Mormon att bereda sig att ta ansvar för uppteckningarna och för att föra dem (Morm. 1:2–5; 2:17–18). Efter att ha redogjort för sitt eget liv gjorde Mormon en förkortning av Nephis större plåtar på Mormons plåtar. Senare överlämnade han denna heliga urkund till sin son Moroni. Dessa plåtar var en del av den uppteckning från vilken Joseph Smith översatte Mormons bok.

Mormons ord: En liten bok i Mormons bok. Mellan Amalekis sista ord i Omnis bok och de första orden i Mosiahs bok gjorde Mormon, som redigerade samtliga uppteckningar, detta korta inlägg. (Se "Kortfattad förklaring av Mormons bok" längst fram i Mormons bok.)

Mormons bok: En separat bok i den heliga skrift som är känd som Mormons bok. Kapitel 1–2 berättar om Ammaron, en profet bland nephiterna, som berättade för Mormon när och var han skulle

hämta plåtarna. De stora krigen började och de tre nephiterna togs bort på grund av folkets ogudaktighet. Kapitel 3–4 berättar om hur Mormon ropar omvändelse till folket, men de hade blivit känslökalla, och större ogudaktighet än någonsin tidigare rådde i Israel. Kapitel 5–6 beskriver de slutliga striderna mellan nephiterna och lamaniterna. Mormon dödades med större delen av den nephitiska nationen. I kapitel 7 kallade Mormon före sin död alla människor – dåvarande och framtida – till omvändelse. Kapitel 8–9 berättar att till sist fanns bara Mormons son, Moroni, kvar. Denne skrev om de slutliga skådeplatserna för död och blodsspillan, om slutet för det nephitiska folket. Han skrev också ett budskap till framtida släkten och läsare av denna uppteckning.

Mormons bok. *Se även* Efraim – Efraims eller Josefs stav; Guldplåtarna; Kanonisk; Mormon, nephitisk profet; Plåtar; Skrifterna; Smith, Joseph, den yngre; Vittnen om Mormons bok

En av de fyra heliga skrifter som accepteras av Jesu Kristi Kyrka om Sista Dagens Heliga. Den är en förkortning som en forntida profet vid namn Mormon gjorde över Amerikas forna invånares uppteckningar. Den skrevs för att vittna om att Jesus är Kristus. Om denna uppteckning sa profeten Joseph Smith, som översatte den genom Guds gåva och kraft: "Jag berättade för bröderna att Mormons bok var den mest felfria boken av alla på jorden och vår religions slutsten samt att en människa kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom någon annan bok" (se inledningen i början av Mormons bok).

Mormons bok är en helig uppteckning om tre folkgrupper som utvandrade från den gamla världen till de amerikanska kontinenterna. Dessa grupper leddes av profeter som nedtecknade deras religiösa och världsliga historia på metallplåtar. I Mormons bok berättas om Jesu Kristi besök hos folket i Amerika efter hans

uppståndelse. En tvåhundraårig era av fred följde på Kristi besök.

Moroni, den siste av de nephitiska profeterna och historikerna, förseglade dessa folks förkortade uppteckningar och gömde dem omkring 421 e.Kr. År 1823 besökte den uppståndne Moroni Joseph Smith och överlämnade senare dessa urgamla och heliga uppteckningar för att översättas och komma fram för världen som ännu ett vittne om Jesus Kristus.

Josef är ett ungt fruktträd vars grenar når upp över muren, **1 Mos.** 49:22–26. Sanningen ska växa upp ur jorden, **Ps.** 85:12 (**Morm.** 8:16; **Mose** 7:62). Herren ska resa ett baner för hednafolken och locka på dem, **Jes.** 5:26. En röst ska höras ur jorden, **Jes.** 29:4 (2 **Ne.** 26:14–17). All uppenbarelse har blivit som orden i en förseglad bokrulle, **Jes.** 29:11 (**Jes.** 29:9–18; 2 **Ne.** 27:6–26). Josefs och Juda stavar ska bli ett i Herrens hand, **Hes.** 37:15–20.

Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan, **Joh.** 10:16 (3 **Ne.** 15:16–24).

Mormons bok och Bibeln ska växa samman, **2 Ne.** 3:12–21. Herrens ord ska tränga fram till jordens ändar, **2 Ne.** 29:2. Herren slöt förbund med Enos om att föra fram Mormons bok till lamaniterna, **Enos** 1:15–16. Mormons bok skrevs med avsikt att vi ska tro på Bibeln, **Morm.** 7:9. Mormons bok ska stå som vittne mot världen, **Eth.** 5:4. Fråga Gud om inte dessa uppteckningar är sanna, **Moro.** 10:4.

Kristus bar vittnesbörd om att Mormons bok är sann, **L&F** 17:6. Mormons bok innehåller Jesu Kristi evangeliums fullhet, **L&F** 20:9 (**L&F** 20:8–12; 42:12).

Vi tror att Mormons bok är Guds ord, **TA** 1:8.

Moroni, befälhavare. *Se även* Frihetsbaneret

I Mormons bok en rättfärdig befälhavare som levde omkring 100 f.Kr.

Moroni utsågs till högste befälhavare för alla nephiternas härar, **Alma** 43:16–17. Inspirerade de nephitiska soldaterna att kämpa för sin frihet, **Alma** 43:48–50. Till-

verkade ett frihetsbaner av ett stycke ur sin klädnad, **Alma** 46:12–13. Var en gudsmän, **Alma** 48:11–18. Förbrådte landets styresmän för deras likgiltighet för landets frihet, **Alma** 59:13.

Moroni, Mormons son. *Se även* Mormon, nephitisk profet; Mormons bok

Den siste nephitiske profeten i Mormons bok (omkring 421 e.Kr.). Strax före Mormons död överlämnade denne en historisk uppteckning som kallas Mormons plåtar till sin son Moroni (Morm. ord 1:1). Moroni avslutade sammanställningen av Mormons plåtar. Han ökade Mormons bok med kapitel 8 och 9 (Morm. 8:1). Han förkortade och inkluderade Ethers bok (Eth. 1:1–2) och lade till sin egen bok, kallad Moronis bok (Moro. 1). Moroni förseglade plåtarna och gömde dem i kullen Cumorah (Morm. 8:14; Moro. 10:2). År 1823 sändes Moroni som uppstånden varelse för att visa Mormons bok för Joseph Smith (L&F 27:5; JS–H 1:30–42, 45). Han undervisade den unge profeten varje år från 1823 till 1827 (JS–H 1:54) och överlämnade slutligen plåtarna till honom år 1827 (JS–H 1:59). Efter utförd översättning återlämnade Joseph Smith plåtarna till Moroni.

Moronis bok: Den sista boken i Mormons bok. Den skrevs av den siste nephitiske profeten, Moroni. Kapitel 1–3 berättar om nephiternas slutliga förintelse och undervisar om förlänandet av den Helige Anden och prästadömet. Kapitel 4–5 anger i detalj hur sakramentet ska handhas. Kapitel 6 sammanfattar kyrkans verksamhet. Kapitel 7–8 är predikningar om evangeliets första principer. Där finns Mormons lärdomar om tro, hopp och kärlek samt sättet att döma mellan gott och ont (Moro. 7), liksom Mormons förklaring att små barn är levande i Kristus och inte behöver något dop (Moro. 8). Kapitel 9 beskriver den nephitiska nationens gudlösa tillstånd. Kapitel 10 är Moronis slutbudskap och

innefattar hur man kan få veta att Mormons bok är sann (Moro. 10:3–5).

Moronihah, befälhavaren Moronis son

En rättfärdig nephitisk militär i Mormons bok (omkring 60 f.Kr.).

Moroni gav sin son Moronihah ansvaret för härarna, **Alma** 62:43. Återtog staden Zarahemla, **Hel.** 1:33. Förde nephiterna till omvändelse och tog makten över halva landet, **Hel.** 4:14–20.

Mose. *Se även* Aron, Moses bror; Budorden, de tio; Förklarad, förklaring – Kristi förklaring; Moses lag; Pentateuken

En gammaltestamentlig profet som ledde israeliterna ut ur egyptisk fångenskap och gav dem en uppsättning religiösa och sociala lagar samt lagar angående deras kost, vilka uppenbarades av Gud.

Moses verksamhet sträckte sig bortom hans jordelivs gränser. Joseph Smith lärde att han, tillsammans med Elia, kom till förklaringsberget och gav präst dömsnycklar till Petrus, Jakob och Johannes (Matt. 17:3–4; Mark. 9:4–9; Luk. 9:30; L&F 63:21).

Mose visade sig för Joseph Smith och Oliver Cowdery den 3 april 1836 i templet i Kirtland, Ohio, och överlämnade till dem nycklarna till Israels insamling (L&F 110:11).

I det som uppenbarats i dessa sista dagar talas det mycket om Mose. Han nämns ofta i Mormons bok, och i Läran och förbunden lär vi om hans verksamhet (L&F 84:20–26) och att han fick prästadömet genom sin svärfar Jetro (L&F 84:6).

De sista dagarnas heligas skrifter bekräftar också Bibelns berättelse om hans verksamhet bland Israels barn och bekräftar att han är författare till de fem böcker som inleder Gamla testamentet (1 Ne. 5:11; Mose 1:40–41).

Räddades av Faraos dotter, **2 Mos.** 2:1–10. Flydde till Midjan, **2 Mos.** 2:11–

Moselagen

22. Herrens ängel visade sig för honom i en brinnande buske, **2 Mos.** 3:1–15. Tillkännagav de plågor som skulle drabba egyptierna, **2 Mos.** 7–11. Herren instiftade den judiska påsken, **2 Mos.** 12:1–30. Ledde Israels barn över Röda havet, **2 Mos.** 14:5–31. Herren sände manna i öknen, **2 Mos.** 16. Slog på Horebsklippan så att vatten strömmade fram, **2 Mos.** 17:1–7. Aron och Hur höll upp hans händer så att Josua besegrade Amalek, **2 Mos.** 17:8–16. Jetro gav honom råd, **2 Mos.** 18:13–26. Förberedde folket för Herrens ankomst på Sinai berg, **2 Mos.** 19. Herren uppenbarade de tio budorden för honom, **2 Mos.** 20:1–17. Han och sjuttio av de äldste såg Gud, **2 Mos.** 24:9–11. Slog sönder vittnesbördets tavlor och krossade den gyllene kalven, **2 Mos.** 32:19–20. Talade med Gud ansikte mot ansikte, **2 Mos.** 33:9–11.

Visade sig när Jesus förvandlades, **Matt.** 17:1–13 (Mark. 9:2–13; Luk. 9:28–36).

Låt oss vara starka som Mose, **1 Ne.** 4:2. Kristus är den profet, lik Mose, som Gud skulle låta framträda, **1 Ne.** 22:20–21 (5 Mos. 18:15; 3 Ne. 20:23).

Ledde Israel genom uppenbarelser, **L&F** 8:3. Sågs bland de ädla andarna, **L&F** 138:41.

Såg Gud ansikte mot ansikte, **Mose** 1:2, 31. Han skapades till den Enföddes avbild, **Mose** 1:6, 13. Han uppmanades skriva det som Herren uppenbarade för honom angående skapelsen, **Mose** 2:1.

Moses bok: En bok i Den kostbara pärlan som innehåller Joseph Smiths inspirerade översättning av de sju första kapitlen av 1 Moseboken.

I kapitel 1 finns en syn där Mose såg Gud, som för honom uppenbarade hela frälsningsplanen. Kapitel 2–5 är en redogörelse för människans skapelse och fall. Kapitel 6–7 innehåller en syn om Enok och hans verksamhet på jorden. Kapitel 8 innehåller en syn om Noa och den stora floden.

De fem moseböckerna: Se 1 Moseboken (Genesis); 2 Moseboken (Exodus); 3 Moseboken (Leviticus); 4 Moseboken

(Numeri); 5 Moseboken (Deuteronomium)

De fem första böckerna i Gamla testamentet är Moses böcker. De mässingsplåtar som Nephi tog från Laban innehöll Moses böcker (1 Ne. 5:11).

Nephi läste mycket som var skrivet i Moses böcker, **1 Ne.** 19:23.

Moselagen. Se Moses lag

Moses lag. Se även Aronska prästadömet; Lagen; Mose; Ren och oren

Genom Mose gav Gud lagar till Israels hus som ersatte den högre lag de underlät att lyda (2 Mos. 34; JSÖ, 2 Mos. 34:1–2; JSÖ, 5 Mos. 10:2 [tillägget]). Moses lag bestod av många principer, ceremonier, ritualer och symboler som skulle påminna folket om deras plikter och ansvar. Den innefattade moraliska, etiska, religiösa och fysiska bud och förrättningar – däribland offer (3 Mos. 1–7) – som var avsedda att påminna dem om Gud och deras plikter mot honom (Mosiah 13:30). Tro, omvändelse, dop i vatten och syndaförlåtelse ingick i lagen, liksom de tio budorden och många andra bud av högt etiskt och moraliskt värde. En stor del av den ceremoniella lagen fullbordades i och med Jesu Kristi död och uppståndelse, vilka avslutade offer genom blodsutgjutelse (Alma 34:13–14). Lagen handhades av aronska prästadömet och var ett förberedande evangelium som skulle föra dem som följde den till Kristus.

Jag ska ge dem lagen sådan som den första, men det ska vara enligt en köttlig lags bud, **JSÖ, 2 Mos.** 34:1–2.

Lagen var vår övervakare tills Kristus kom, **Gal.** 3:19–24.

Vi håller Moses lag och ser ståndaktigt framåt mot Kristus, **2 Ne.** 25:24–30. Frälsning kommer inte enbart genom Moses lag, **Mosiah** 12:27–13:32. I mig är Moses lag uppfylld, **3 Ne.** 9:17. Den lag som gavs åt Mose har ett slut i mig, **3 Ne.** 15:1–10.

På grund av olydnad tog Herren Mose och det heliga prästadömet ifrån Israels barn och gav dem lagen om de köttsliga buden, **L&F** 84:23–27.

Mosiah, Benjamins far. *Se även* Benjamin, Mosiahs far; Zarahemla

I Mormons bok en nephitisk profet som gjordes till kung över folket i Zarahemla.

Mosiah uppmanades att fly från Nephis land, **Omni** 1:12. Han fann Zarahemlas folk, **Omni** 1:14–15. Han undervisade folket i Zarahemla i sitt språk, **Omni** 1:18. Han utsågs till kung över de förenade folken, **Omni** 1:19. Hans son, Benjamin, regerade efter hans död, **Omni** 1:23.

Mosiah, Benjamins son. *Se även* Benjamin, Mosiahs far; Mosiahs söner

En rättfärdig nephitisk kung och profet i Mormons bok. Mosiah följde sin fars rättfärdiga föredöme (Mosiah 6:4–7). Han översatte de tjugofyra guldplåtarna som innehöll Jarediternas uppteckningar (Mosiah 28:17).

Mosiahs bok: En bok i Mormons bok. Kapitel 1–6 innehåller kung Benjamins kraftfulla tal till sitt folk. Herrns Ande vidrörde deras hjärtan och folket omvände sig och kände inte mer någon önskan att göra ont. Kapitel 7–8 berättar om en grupp nephiter som gått för att bo i lamaniternas land. En grupp sändes ut för att hitta dem. Ammon, gruppens ledare, fann dem och fick höra om deras prövningar under lamanitiskt förtryck. Kapitel 9–24 beskriver detta förtryck och hur deras ledare – Zeniff, Noa och Limhi – levde under lamaniterna. Profeten Abinadis martyrdöd beskrivs också. Alma omvändes vid rättegången mot Abinadi. Kapitel 25–28 återger berättelserna om hur Almas son och kung Mosiahs fyra söner blev omvända. I kapitel 29 förespråkar kung Mosiah att ett system med domare ska ersätta

kungarna. Alma, Almas son, valdes att bli den förste överdomaren.

Mosiahs söner. *Se även* Ammon, Mosiahs son; Aron, Mosiahs son; Himni; Mosiah, Benjamins son; Omner

I Mormons bok fyra söner till kung Mosiah som omvändes efter det att en ängel visat sig för dem och kallat dem till omvändelse. De hette Ammon, Aron, Omner och Himni (Mosiah 27:34). Under fjorton år predikade de med framgång evangeliet för lamaniterna. En berättelse om deras verksamhet bland lamaniterna finns i Almas bok, kapitel 17 till 26.

Från början var de icke troende och försökte förgöra kyrkan, **Mosiah** 27:8–10 (Alma 36:6). De tillrättavisades av en ängel och omvände sig, **Mosiah** 27:11–12, 18–20. De fick tillåtelse att predika för lamaniterna, **Mosiah** 28:1–7.

Motgångar. *Se även* Fresta, frestelser; Förfölja, förföljelse; Tillrättavisa, tillrättavisning; Uthärda

Genom motgångar – prövningar, besvärligheter och nödlägen – kan människan genom att vända sig till Herren få många erfarenheter som leder till andlig tillväxt och evig utveckling.

Gud själv räddade er ur alla era olyckor och svårigheter, **1 Sam.** 10:19. De ropade till Herren i sin nöd, **Ps.** 107:6, 13, 19, 28. Herren ska ge dig nödens bröd och lidandets dryck, men sedan ska dina lärare inte längre vara dolda, **Jes.** 30:20–21.

Det måste ovillkorligen så vara att det finns en motsats till allting, **2 Ne.** 2:11.

Om de aldrig upplevde något bittert skulle de inte kunna känna till det söta, **L&F** 29:39. Dina motgångar ska endast vara ett ögonblick, **L&F** 121:7–8. Allt detta ska ge dig erfarenhet och vara till ditt bästa, **L&F** 122:5–8.

De smakar det bittra så att de kan värdesätta det goda, **Mose** 6:55.

Motsats, motsättningar. *Se* Motgångar

Motståndaren

Motståndaren. *Se Djävulen*

Mulek. *Se även Sidkia*

En son till Gamla testamentets kung Sidkia (omkr. 589 f.Kr.). Enligt Bibeln blev alla kung Sidkias söner dödade (2 Kung. 25:7), men Mormons bok klargör att Mulek överlevde (Hel. 8:21).

Zarahemla var en av Muleks avkomlingar, **Mosiah** 25:2. Muleks folk förenade sig med nephiterna, **Mosiah** 25:13. Herren förde Mulek till landet norrut, **Hel.** 6:10. Alla Sidkias söner dödades utom Mulek, **Hel.** 8:21.

Musik. *Se även Psalm; Psalmer;*

Sjunga, sång

Melodier och rytmer har sjungits och spelats sedan gammalbiblisk tid för att uttrycka glädje, lov, pris och tillbedjan (2 Sam. 6:5). Musiken kan vara en form av bön. Psalmerna i Psaltaren sjöngs troligen till enkla melodier med ackompanjerande instrument.

Mirjam, Arons och Moses syster, tog en tamburin och hon och kvinnorna dansade, **2 Mos.** 15:20. De leviter som var sångare hade cymbaler och harpor, och 120 präster blåste i trumpeter, **2 Krön.** 5:12.

Jesus och de tolv sjöng en lovsång efter den sista måltiden, **Matt.** 26:30. Undervisa och mana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger, **Kol.** 3:16.

Har ni känt er manade att sjunga sången om den återlösande kärleken, **Alma** 5:26.

Guds själ gläds åt hjärtats sång, ja, de rättfärdigas sång är en bön, **L&F** 25:12. Prisa Herren med sång, med musik och med dans, **L&F** 136:28.

Myndighet. *Se även Kall, kallad av Gud, kallelse; Kraft, makt; Ordinera, ordination; Prästadöme; Prästadömet's nycklar*

Tillåtelse för män på jorden som kallats eller ordinerats att handla för och på Faderns eller Jesu Kristi vägnar och utföra Guds verk.

Jag har sänt dig, **2 Mos.** 3:12–15. Tala allt jag befäller dig, **2 Mos.** 7:2.

Han gav de tolv lärjungarna makt, **Matt.** 10:1. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt om er, **Joh.** 15:16.

Nephi och Lehi predikade med stor myndighet, **Hel.** 5:18. Nephi, Helamans son, var en gudsman med stor makt och myndighet från Gud, **Hel.** 11:18 (3 Ne. 7:17). Jesus gav makt och myndighet åt tolv nephiter, **3 Ne.** 12:1–2.

Joseph Smith kallades av Gud och ordinerades, **L&F** 20:2. Ingen ska predika mitt evangelium eller bygga upp min kyrka utan att han är ordinerad och det är känt i kyrkan att han har myndighet, **L&F** 42:11. Äldster ska predika evangeliet och handla med myndighet, **L&F** 68:8. Melkisedeksa prästadömet har myndighet att betjäna i andliga ting, **L&F** 107:8, 18–19. Det som görs med gudomlig myndighet blir lag, **L&F** 128:9.

Alla som predikar eller handlar i Guds namn måste vara kallade av Gud genom dem som har myndighet, **TA** 1:5.

Måltiden, den sista. *Se även Påsk (judisk); Sakramentet*

Enligt Nya testamentet den sista måltid Jesus åt innan han greps och korsfästes (Luk. 22:14–18). Han och hans tolv apostlar åt denna måltid under påsken (Matt. 26:17–30; Mark. 14:12–18; Luk. 22:7–13).

Frälsaren välsignade bröd och vin och gav åt apostlarna, **Matt.** 26:26–29 (Mark. 14:22–25; Luk. 22:7–20). Jesus tvättade apostlarnas fötter, **Joh.** 13. Judas nämns som den som förrådade Jesus, **Joh.** 13:21–26 (Matt. 26:20–25).

Månggifte. *Se Äktenskap, gifta sig – Månggifte*

Människa, människor. *Se även Anden; Andlig skapelse; Broder, bröder; Gud, gudomen; Guds söner och döttrar; Kvinna, kvinnor; Syster*

Betecknar hela människosläktet, både

män och kvinnor. Alla män och kvinnor är bokstavligen en himmelsk Faders andebarn. När de föds till jordelivet får de fysiska, dödliga kroppar. Dessa kroppar skapades till Guds avbild (1 Mos. 1:26–27). Män och kvinnor som trofast tar emot de nödvändiga förrättningarna, håller sina förbund och Guds bud kommer att nå upphøjelse och bli som Gud.

Gud skapade människan till sin avbild, **1 Mos. 1:27** (Mosiah 7:27; L&F 20:17–18). Vad är då en människa eftersom du tänker på henne, **Ps. 8:4–5**. Förbannad är den man som förtröstar på människor och söker sin styrka i det som är kött, **Jer. 17:5** (2 Ne. 4:34; 28:26, 31).

När jag blev man, lade jag bort det barnsliga, **1 Kor. 13:11**.

Människorna är till för att de ska kunna ha glädje, **2 Ne. 2:25**. Den naturliga människan är en fiende till Gud, **Mosiah 3:19**. Vad slags män bör ni då vara, **3 Ne. 27:27**.

Det är inte Guds verk som omintetgörs, utan människornas verk, **L&F 3:3**. Man bör inte frukta människor mer än Gud, **L&F 3:7** (L&F 30:11; 122:9). Allt är skapat för människans nytta och användning, **L&F 59:18**.

På grund av detta vet jag nu att människan är intet, **Mose 1:10**. Guds verk och härlighet är att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan, **Mose 1:39**.

Människan, vår himmelske Faders andebarn: De föll ner på sina ansikten och sa: O Gud, den Gud som råder över anden i allt kött, **4 Mos. 16:22** (4 Mos. 27:16). Ni är Herrens, er Guds, barn, **5 Mos. 14:1**. Ni är gudar och ni alla är den Högstes söner, **Ps. 82:6**. Ni är den levande Gudens barn, **Hos. 1:10**. Har vi inte alla en enda Fader? Har inte en enda Gud skapat oss, **Mal. 2:10**.

Vi är av Guds släkt, **Apg. 17:28–29**. Anden själv vittnar om att vi är Guds barn, **Rom. 8:16**. Vi ska underordna oss andarnas Fader, **Hebr. 12:9**.

Alla människors andar tas hem till Gud som gav dem liv, **Alma 40:11**.

Världarnas invånare är födda som söner och döttrar åt Gud, **L&F 76:24**. Människan var i begynnelsen hos Fadern, **L&F 93:23, 29**.

Gud skapade alla människor andligt innan de fanns på jordens yta, **Mose 3:5–7**. Jag är Gud. Jag skapade världen och människorna innan de var till i köttet, **Mose 6:51**.

Människan kan bli som vår himmelske Fader: Var alltså fullkomliga, så som er Fader i himlen är fullkomlig, **Matt. 5:48** (3 Ne. 12:48). Står det inte skrivet i er lag att ni är gudar, **Joh. 10:34** (L&F 76:58). Vi kan bli Guds arvingar och medarvingar med Kristus, **Rom. 8:17**. Du är en son. Och är du son, är du också arvinge, **Gal. 4:7**. När han uppenbaras, kommer vi att bli som han, **1 Joh. 3:2**. Den som segrar ska få sitta hos mig på min tron, **Upp. 3:21**.

Alla som har tagit emot mig har jag gett att bli Guds söner, **3 Ne. 9:17**.

De som ärver det celestialet riket är gudar, ja, Guds söner, **L&F 76:50, 58**. Då ska de vara gudar, eftersom de har all makt, **L&F 132:20**.

Människosonen. *Se även* Gud, gudomen; Jesus Kristus

En benämning som Jesus Kristus använde om sig själv (Luk. 9:22; 21:36). Den betyder Helighetens Människas Son. Helighetens Människa är ett av namnen på Gud Fadern. När Jesus kallade sig själv Människosonen var detta ett öppet tillkännagivande av hans gudomliga släktskap med Fadern. Denna titel eller benämning förekommer ofta i evangelierna. Nutida uppenbarelser bekräftar detta Frälsarens namns särskilda innebörd och helighet (L&F 45:39; 49:6, 22; 58:65; Mose 6:57).

Mässingsplåtarna. *Se även* Plåtar

En judisk uppteckning från begynnelsen fram till 600 f.Kr., som innehåller många av profeternas skrifter (1 Ne. 5:10–16). Denna uppteckning förvarades av Laban, en av de judiska äldste i Jerusalem. Medan Lehi och hans familj

Mönster, mönsterbild

befann sig i vildmarken sände Lehi sina söner tillbaka till Jerusalem för att hämta denna uppteckning (1 Ne. 3–4). (Ytterligare information finns i "Kortfattad förklaring av Mormons bok", som finns i Mormons bok.)

Mönster, mönsterbild

En förebild att följa för att uppnå vissa resultat. I skrifterna innebär begreppet vanligen ett föredöme i fråga om att leva på ett särskilt sätt eller en förebild för att bygga något.

Herren befällde Israel att bygga ett tabernakel efter de mönsterbilder som visades för Mose, **2 Mos.** 25. David gav Salomo en mönsterbild till byggandet av templet, **1 Krön.** 28:11–13.

Kristus Jesus lät mig bli en förebild för dem som ska komma till tro på honom, **1 Tim.** 1:16.

Jag ska ge er ett mönster för allt så att ni inte blir bedragna, **L&F** 52:14.

Mörker, andligt. *Se även* Ogodaktig, ogodaktighet

Ogodaktighet eller okunnighet om andliga ting.

Ve dem som gör mörker till ljus, **Jes.** 5:20 (2 Ne. 15:20). Mörker ska övertäcka jorden, och töcken folken, **Jes.** 60:2.

Jesus ska ge ljus över dem som sitter i mörker, **Luk.** 1:79. Ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det, **Joh.** 1:5 (L&F 45:7). Låt oss lägga bort mörkrets gärningar och klä oss i ljusets vapenrustning, **Rom.** 13:12. Ta inte del i mörkrets ofruktsamma gärningar, **Ef.** 5:8–11.

Eftersom ni inte ber, förs ni inte in i ljuset, utan måste förgås i mörkret, **2 Ne.** 32:4. Satan sprider mörkrets gärningar, **Hel.** 6:28–31.

Mörkrets makter råder på jorden, **L&F** 38:8, 11–12. Hela världen stönar under mörker och synd, **L&F** 84:49–54. Om ni har blicken endast på min ära, ska det inte finnas något mörker i er, **L&F** 88:67.

Mörkrets gärningar började få över-

hand bland alla människors söner, **Mose** 5:55.

Mörker, yttersta. *Se* Djävulen; Döden, den andliga; Förtappelsens söner; Helvetet

Naaman. *Se även* Elisha

I Gamla testamentet befälhavare över den arameiske kungens här. Han led också av spetälska. Tack vare en israelitisk tjänstekvinnas tro för han till Israel för att träffa profeten Elisha. Han botades från sin spetälska genom att ödmjuka sig och tvätta sig sju gånger i floden Jordan, efter profeten Elishas anvisningar (2 Kung. 5:1–19; Luk. 4:27).

Naftali. *Se även* Israel; Jakob, Isaks son

Den sjätte av Jakobs tolv söner och den andre sonen till Bilha, Rakels tjänstekvinna (1 Mos. 30:7–8). Naftali hade fyra söner (1 Krön. 7:13).

Naftalis stam: Jakobs välsignelse över Naftali finns upptecknad i 1 Moseboken 49:21. Moses välsignelse över stammen finns i 5 Moseboken 33:23.

Nahum

En gammaltestamentlig profet från Galileen som skrev ner sina profetior mellan 642 och 606 f.Kr.

Nahums bok: Kapitel 1 talar om hur jorden ska brinna vid Herrens andra ankomst och om Herrens barmhärtighet och makt. Kapitel 2 berättar om Nineves förstörelse, som är ett förebud av det som ska ske i de sista dagarna. Kapitel 3 fortsätter förutsägelsen om Nineves hemska förstörelse.

Namnet på kyrkan. *Se* Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga; Kyrkan, namnet på

Nasaret. *Se även* Jesus Kristus

En by bland kullarna väster om Genesarets sjö. Nasaret var Jesu barndomshem (Matt. 2:23). Jesus undervisade i synagogan i Nasaret och förkunnade att

han uppfyllde profetian i Jesaja 61:1–2 (Matt. 13:54–58; Mark. 6:1–6; Luk. 4:16–30).

Natan. *Se även* David

En gammaltestamentlig profet på kung Davids tid. När David ville bygga ett tempel åt Herren, sa Herren åt Natan att säga till David att han inte skulle bygga det. Natan tillrättavisade också David för att han orsakat döden för Uria, en av hans krigare, och för att ha tagit Urias hustru, Bat-Seba, till sin (2 Sam. 12:1–15; L&F 132:38–39). Sadok smorde tillsammans med Natan Davids son Salomo till kung (1 Kung. 1:38–39, 45).

Natanael. *Se även* Bartolomeus

En av Kristi apostlar och en vän till Filippus i Nya testamentet (Joh. 1:45–51). Han kom från Kana i Galileen (Joh. 21:2). Kristus sa att Natanael var en israelit utan svek (Joh. 1:47). Han och Bartolomeus har allmänt ansetts vara samma person (Matt. 10:3; Mark. 3:18; Luk. 6:14; Joh. 1:43–45).

Nattvarden. *Se* Måltiden, den sista; Sakramentet

Naturliga människan, den. *Se även* Adams och Evas fall; Född på nytt, född av Gud; Köttlig

En person som väljer att påverkas av köttets begär, lustar, önskningsar och känslor hellre än av den Helige Andens maningar. En sådan människa förstår det fysiska men inte det andliga. Alla människor är köttliga, eller dödliga, som följd av Adams och Evas fall. Var och en måste födas på nytt genom Jesu Kristi försoning för att upphöra vara en "naturlig människa".

En oandlig människa tar inte emot det som kommer från Guds Ande, **1 Kor.** 2:14.

Den naturliga människan är fiende till Gud och ska läggas av, **Mosiah** 3:19. Den som fortsätter i sin köttliga natur förblir i sitt fallna tillstånd, **Mosiah** 16:5 (Alma 42:7–24; L&F 20:20). Var finns den natur-

liga människa som förstår detta, **Alma** 26:19–22. Naturliga eller köttliga människor är utan Gud i världen, **Alma** 41:11.

På grund av sin överträdelse är människan andligen död, **L&F** 29:41. Inte heller kan den naturliga människan uthärda i Guds närhet, **L&F** 67:12.

Människorna började bli köttliga, sinnliga och djävuliska, **Mose** 5:13 (Mose 6:49).

Nauvoo, Illinois (USA)

En stad som grundades av de sista dagarnas heliga år 1839 i staten Illinois. Belägen vid Mississippifloden, omkring 30 mil uppströms från S:t Louis.

På grund av förföljelser i staten Missouri flyttade de heliga omkring 30 mil åt nordost, på andra sidan Mississippifloden, till Illinois, där förhållandena var mer gynnsamma. Så småningom inköpte de heliga marken nära det lilla samhället Commerce. Detta landområde var praktiskt taget en sumpmark med bara några få enkla byggnader. De heliga dränerade marken och byggde sina hem där. Joseph Smith flyttade med sin familj in i ett litet blockhus. Stadsnamnet Commerce ändrades till Nauvoo, efter det hebreiska ordet för "vacker".

Flera kapitler av Läran och förbunden skrevs i Nauvoo (L&F 124–129; 132; 135). De heliga tillsades att bygga ett tempel i Nauvoo (L&F 124:26–27). De byggde templet och organiserade stavar i Sion innan de drevs från sina hem år 1846. Som resultat av denna förföljelse lämnade de heliga området och tog sig västerut.

Nebukadnessar. *Se även* Babel, Babylon; Daniel

I Gamla testamentet kungen i Babylon (604–561 f.Kr.) som lade Juda under sig (2 Kung. 24:1–4) och belägrade Jerusalem (2 Kung. 24:10–11). Profeten Lehi befalldes att fly från Jerusalem omkring 600 f.Kr. för att undkomma den babyloniska fångenskapen (1 Ne. 1:4–13) när Nebukadnessar förde bort kung Sidkia och hans folk (2 Kung. 25:1, 8–16, 20–22).

Nedsänkning

Daniel uttydde Nebukadnessars drömmar (Dan. 2; 4).

Nedsänkning. *Se* Dop, döpa – Dop genom nedsänkning

Nehemja

En israelitisk ädling i Babylon i Gamla testamentet (antingen levit eller av Juda stam) som var munsänk hos kung Artashasta, av vilken han fick kunglig fullmakt att bygga upp Jerusalems murar igen.

Nehemjas bok: Denna bok är en fortsättning på Esras bok. Den innehåller en redogörelse för framgångar och svårigheter i arbetet med Jerusalem sedan judarna återvänt från den babyloniska fångenskapen. Kapitel 1–7 berättar om Nehemjas första besök i Jerusalem och om återuppbyggnaden av stadsmurarna trots stort motstånd. Kapitel 8–10 beskriver de religiösa och sociala reformer som Nehemja försökte genomföra. Kapitel 11–13 ger en lista över namnen på dem som var värdiga och redogör för murens invigning. Verserna 4–31 i kapitel 13 berättar om Nehemjas andra besök i Jerusalem efter tolv års bortovaro.

Nehor. *Se även* Antikrist; Prästvælde

En ond människa i Mormons bok. Nehor var en av de första att utöva prästvælde bland nephiterna. Efter att ha predikat falska läror och dödat Gideon, avrättades Nehor för sina brott (Alma 1). Nehors efterföljare fortsatte med hans onda traditioner och läror långt efter hans död.

Alma och Amulek fångslades av en domare som tillhörde Nehors orden, **Alma** 14:14–18. De som hade dödats var av Nehors orden, **Alma** 16:11. Många tillhörde nehoriternas orden, **Alma** 21:4. De flesta av dem som dödade sina bröder tillhörde Nehors orden, **Alma** 24:28.

Nephi, Helamans son. *Se även* Helaman, Helamans son; Lehi, nephitisk missionär

I Mormons bok en stor nephitisk profet och missionär.

Var Helamans äldste son, **Hel.** 3:21. Utnämndes till överdomare, **Hel.** 3:37. Han och hans bror Lehi omvände många lamaniter till evangeliet, **Hel.** 5:18–19. Omgavs av eld och befriades ur fångelse, **Hel.** 5:20–52. Bad på ett torn i trädgården, **Hel.** 7:6–10. Avslöjade mordet på överdomaren, **Hel.** 8:25–28; 9:1–38. Fick stor makt av Herren, **Hel.** 10:3–11. Bad Herren om hungersnöd och om slut på hungersnöden, **Hel.** 11:3–18.

Nephi, Lehis son. *Se även* Lehi, Nephis far; Nephiter

I Mormons bok en rättfärdig son till Lehi och Saria (1 Ne. 1:1–4; 2:5). Nephi hade stor tro på Guds ord (1 Ne. 3:7) och blev en stor profet, historieskrivare och ledare för sitt folk.

Var lydig och bad i tro, **1 Ne.** 2:16. Återvände till Jerusalem för att hämta mässingsplåtarna, **1 Ne.** 3–4. Återvände till Jerusalem för att ta med Ismaels familj till vildmarken, **1 Ne.** 7. Fick samma syn som Lehi fått, **1 Ne.** 10:17–22; 11. Såg i en syn sitt folks framtid och evangeliets återställelse, **1 Ne.** 12–13. Uttydde synen om livets träd, **1 Ne.** 15:21–36. Hans bäge gick sönder, men genom tro kunde han skaffa mat, **1 Ne.** 16:18–32. Byggde ett fartyg och for till det utlovade landet, **1 Ne.** 17–18. Nephiterna och lamaniterna skildes åt, **2 Ne.** 5. Bar slutligt vittnesbörd, **2 Ne.** 33.

Nephis första bok: Kapitel 1 till 18:8 handlar till största delen om hur Lehi och hans familj lämnar Jerusalem. De färdades genom öde trakter tills de nådde havet. 1 Nephi 18:9–23 berättar om färden till ett utlovat land efter Herrans ledning, trots Lamans och Lemuels uppror. Kapitel 19–22 berättar om Nephis avsikt med att föra uppteckningen (1 Ne. 6; 19:18) – att övertala alla att minnas Herren sin Återlösare. Han citerade Jesaja (1 Ne. 20–21) och tolkade Jesajas budskap i hopp om att alla skulle erkänna Jesus Kristus som sin Frälsare och Återlösare (1 Ne. 22:12).

Nephis andra bok: Kapitel 1–4 inne-

håller några av Lehis sista lärdomar och profetior före hans död, samt välsignelser över hans söner och deras efterkommande. Kapitel 5 förklarar varför nephiterna skilde sig från lamaniterna. Nephiterna byggde ett tempel, undervisade om Moses lag och förde uppteckningar. Kapitel 6–10 innehåller Jakobs, Nephis yngre brors, ord. Jakob recapitulerade Judas historia och profeterade om Messias, delvis med citat ur Jesajas skrifter. I kapitel 11–33 skrev Nephi ner sitt eget vittnesbörd om Kristus, Jakobs vittnesbörd, profetior om de sista dagarna samt flera kapitel ur Jesajas bok i Gamla testamentet.

Nephis plåtar: Se Plåtar

Nephi, son till Nephi, Helamans son.

Se även Lärjunge; Nephi, Helamans son

En av de tolv nephitiska lärjungar som utvaldes av den uppståndne Kristus i Mormons bok (3 Ne. 1:2–3; 19:4). Denne profet vände sig till Herren i mäktig bön (3 Ne. 1:11–14). Nephi fick även besök av änglar, drev ut demoner, uppväckte sin bror från de döda och bar ett vittnesbörd som inte gick att tvivla på (3 Ne. 7:15–19; 19:4). Nephi förde uppteckningarna (3 Ne. 1:2–3).

3 Nephi: En bok skriven av Nephi, Nephis son, i Mormons bok. Kapitel 1–10 visar uppfyllelsen av profetiorna om Herrens ankomst. Tecknet på Kristi födelse ges, folket omvänder sig men återgår sedan till sin ogudaktighet. Till sist tillkännager stormar, jordskalv och stor förstörelse Kristi död. Kapitel 11–28 berättar om Kristi ankomst till västra halvklotet. Detta är den centrala delen av 3 Nephi. Många av Kristi ord liknar hans predikningar som nedtecknats i Bibeln (till exempel Matt. 5–7 och 3 Ne. 12–14). Kapitel 29–30 är Mormons ord till de sista dagarnas nationer.

4 Nephi: Denna bok har bara fyrtonio verser, alla i ett kapitel. Ändå täcker den nära tre hundra år av nephiternas historia (34–321 e.Kr.). Flera generationers

skribenter, däribland Nephi, medverkade i denna uppteckning. Verserna 1–19 berättar att alla nephiter och lamaniter, efter den uppståndne Kristus besök, omvändes till evangeliet. Frid, kärlek och harmoni rådde. De tre nephitiska lärjungar som Kristus låtit stanna på jorden till hans andra ankomst (3 Ne. 28:4–9) betjänade folket. Nephi överlämnade uppteckningen till sin son Amos. Verserna 19–47 är uppteckningen om Amos (84 år) och hans son Amos (112 år) verksamhet. År 201 e.Kr. började högmod orsaka svårigheter bland folket, vilka delade upp sig i samhällsklasser och grundade falska kyrkor för att få vinning (4 Ne. 1:24–34).

De sista verserna i 4 Nephi visar att folket återigen hade börjat leva i ogudaktighet (4 Ne. 1:35–49). År 305 e.Kr. dog Amos, Amos son, och dennes bror Ammaron gömde de heliga uppteckningarna för att de skulle bevaras. Ammaron anförtror senare Mormon uppteckningarna, och denne nedtecknade många händelser från sin egen livstid och förkortade dem sedan (Morm. 1:2–4).

Nephiter. *Se även* Lamaniter; Mormons bok; Nephi, Lehis son

En folkgrupp i Mormons bok av vilka många var avkomlingar till profeten Nephi, Lehis son. De skilde sig från lamaniterna och var i allmänhet mer rättfärdiga än lamaniterna. Emellertid tillintetgjordes de till sist av lamaniterna på grund av sin ogudaktighet.

Nephiterna skildes från lamaniterna, **2 Ne.** 5:5–17. Alla som inte var lamaniter var nephiter, **Jakob** 1:13. Nephiterna drevs av bättre motiv, **Alma** 43:6–9, 45. Nephiterna hade aldrig haft en lyckligare tid än under Moronis tid, **Alma** 50:23. Nephiterna skönades tack vare de rättfärdigas böner, **Alma** 62:40. Nephiterna började nedsjunka i otro, **Hel.** 6:34–35. Jesus undervisade och verkade bland nephiterna, **3 Ne.** 11:1–28:12. Alla omvändes till Herren och hade allting gemensamt, **4 Ne.** 1:2–3. Det fanns inga

stridigheter, Guds kärlek fanns i folkets hjärtan och de var de lyckligaste bland alla folk, **4 Ne.** 1:15–16. Nephiterna började bli högmodiga och fåfånga, **4 Ne.** 1:43. Blod och förödelse spreds i hela landet, **Morm.** 2:8. Nephiternas ogudaktighet ökade och Mormon vägrade leda dem, **Morm.** 3:9–11. Alla nephiterna utom tjugofyra dödades, **Morm.** 6:7–15. Alla nephiter som vägrade förneka Kristus blev avrättade, **Moro.** 1:2.

Nephiterna förintades på grund av sin ondska och sina avskvärdheter, **L&F** 3:18. Akta er för högmod, så att ni inte blir som de forna nephiterna, **L&F** 38:39.

Nephitiska lärjungar. *Se Tre nephitiska lärjungar*

Nikodemus. *Se även Fariseer*

I Nya testamentet en rättfärdig judisk ledare (troligen medlem av Sanhedrin) och farisé (Joh. 3:1).

Han talade med Jesus om natten, **Joh.** 3:1–21. Han försvarade Kristus mot fariseerna, **Joh.** 7:50–52; 8:1. Han tog med salvor till Jesu begravning, **Joh.** 19:39–40.

Nineve. *Se även Assyrien; Jona*

I Gamla testamentet huvudstaden i Assyrien och i över två hundra år ett handelscentrum på floden Tigris östra strand. Staden föll i samband med det assyriska imperiets fall, 606 f.Kr.

Sanherib, kungen i Assyrien, bodde i Nineve, **2 Kung.** 19:36. Jona sändes att kalla staden till omvändelse, **Jona** 1:1–2 (Jona 3:1–4). Folket i Nineve omvände sig, **Jona** 3:5–10.

Kristus använde inför judarna Nineve som exempel på omvändelse, **Matt.** 12:41.

Nitälskande

Att vara nitälskande är att ha starka känslor för någon eller något, att brinna av iver för något.

Jag, Herren, din Gud, är en nitisk Gud, **2 Mos.** 20:5 (5 Mos. 5:9; 6:15; Mosiah 11:22). Jag ska brinna av iver för mitt

heliga namn, **Hes.** 39:25. Jag ivrar för Jerusalem och brinner av nit för Sion, **Sak.** 1:14.

Noa, biblisk patriark. *Se även Ark; Floden på Noas tid; Gabriel; Regnbågen*

I Gamla testamentet son till Lemek, och den tionde patriarken från Adam (1 Mos. 5:29–32). Han vittnade om Kristus och predikade omvändelse för en ogudaktig generation. När folket förkastade hans budskap, befalldes Gud honom att bygga en ark åt sin familj och alla djur då jorden skulle översvämmas för att förgöra de ogudaktiga (1 Mos. 6:13–22; Mose 8:16–30). Profeten Joseph Smith lärde att Noa är ängeln Gabriel och står närmast Adam när det gäller att inneha frälsningens nycklar.

Han och hans söner Jafet, Sem och Ham samt deras hustrur räddades då de byggde en ark på Guds befallning, **1 Mos.** 6–8 (Hebr. 11:7; 1 Petr. 3:20). Herren förnyade med Noa det förbund han slutit med Enok, **1 Mos.** 9:1–17 (JSÖ, 1 Mos. 9:15, 21–25; Mose 7:49–52).

Noa ordinerades till prästadömet när han var tio år av Metushela, **L&F** 107:52.

Människor försökte ta hans liv, men Guds kraft räddade honom, **Mose** 8:18. Han blev en man som predikade rättfärdighet och undervisade om Jesu Kristi evangelium, **Mose** 8:19, 23–24 (2 Petr. 2:5).

Noa, Zeniffs son

En ogudaktig kung i Mormons bok. Han regerade över en grupp nephiter i Nephis land.

Noa begick många synder, **Mosiah** 11:1–15. Han beordrade att profeten Abinadi skulle dödas, **Mosiah** 13:1 (Mosiah 17:1, 5–20). Noa brändes till döds, **Mosiah** 19:20.

Noomi. *Se även Rut*

I Gamla testamentet en rättfärdig

kvinnu, hustru till Elimelek (Rut 1–4). Elimelek och Noomi tog sin familj till Moab för att undkomma en hungersnöd. Sedan Elimelek och Noomis två söner dött, återvände hon till Betlehem med sin svärdotter Rut.

Numeri. *Se 4 Moseboken (Numeri)*

Nya Jerusalem. *Se även Sion*

Den plats där de heliga ska samlas och där Kristus personligen ska regera tillsammans med dem under tusenårsriket. Sion (Nya Jerusalem) ska byggas på det amerikanska fastlandet och jorden ska förnyas och återfå sin paradisiska härlighet (TA 1:10). Namnet syftar också på en helig stad som ska komma ner från himlen vid tusenårsrikets början.

Från Sion ska undervisningen gå ut, **Mika** 4:2.

Namnet på min Guds stad är det nya Jerusalem, **Upp.** 3:12. Johannes såg den heliga staden, det nya Jerusalem, **Upp.** 21:1–5.

Detta folk ska jag befästa i detta land, och det ska vara ett nytt Jerusalem, **3 Ne.** 20:22. Nya Jerusalem ska byggas i Amerika, **Eth.** 13:3–6, 10.

Staden Nya Jerusalem ska beredas, **L&F** 42:9, 35, 62–69. De heliga ska samlas och bygga Nya Jerusalem, **L&F** 45:63–75. Nya Jerusalem ska byggas i Missouri, **L&F** 84:1–5 (L&F 57:1–3). Lammet ska stå på Sions berg och på den heliga staden, Nya Jerusalem, **L&F** 133:56.

Mitt tabernakel ska kallas Sion, ett nytt Jerusalem, **Mose** 7:62.

Nya och eviga förbundet, det. *Se även Förbund*

Jesu Kristi evangeliums fullhet (L&F 66:2). Det är nytt varje gång det efter en tid av avfall uppenbaras igen. Det är evigt i den meningen att det är Guds förbund och har åtnjutits i varje evangeliets tidsutdelning då människor varit villiga att ta emot det. Det nya och eviga förbundet uppenbarades på nytt till människor på jorden av Jesus Kristus genom profeten Joseph Smith. Det inne-

håller heliga förrättningar som verkställs genom prästadömetts myndighet – såsom dop och tempelvigslar – som verkar för människans frälsning, odödlighet och eviga liv. När människor tar till sig evangeliet och lovar att hålla Guds bud, förbinder sig Gud att ge dem det nya och eviga förbundets välsignelser.

Jag ska upprätta mitt förbund mellan mig och dig, **1 Mos.** 17:7. För honom ska detta vara ett förbund till ett evigt präst-ämbete, **4 Mos.** 25:13. Folket har kränkt lagarna, brutit det eviga förbundet, **Jes.** 24:5 (L&F 1:15). Jag vill sluta med er ett evigt förbund, **Jes.** 55:3 (Jer. 32:40). Ett evigt förbund med dem ska det vara, **Hes.** 37:26.

Herren gjorde ett nytt förbund, och det gamla skulle försvinna, **Hebr.** 8:13. Jesus är det nya förbundets förmedlare, **Hebr.** 12:24 (L&F 76:69).

Detta är ett nytt och evigt förbund, **L&F** 22:1. Jag har sänt mitt eviga förbund ut i världen, **L&F** 45:9 (L&F 49:9). Herren sände sitt evangeliums fullhet, sitt eviga förbund, **L&F** 66:2 (L&F 133:57). För att nå den högsta graden i det celestiala riket, måste man ingå i det nya och eviga äktenskapsförbundet, **L&F** 131:1–2. Det nya och eviga förbundet instiftades till Herrens härlighets fullhet, **L&F** 132:6, 19.

Nya testamentet. *Se även Bibeln; Skrifterna*

En samling inspirerade skrifter (ursprungligen på grekiska) om Jesu liv och verksamhet samt om apostlarna och andra som följde Jesus Kristus. Nya testamentet indelas vanligen i evangelierna, Apostlagärningarna, Paulus brev, övriga brev och Uppenbarelseboken.

De fyra evangelierna – Matteus, Markus, Lukas och Johannes – beskriver Kristi liv. Apostlagärningarna berättar om kyrkans och apostlarnas historia, särskilt Paulus missionsresor efter Kristi död. Paulus brev ger undervisning till kyrkans ledare och medlemmar. De andra breven skrevs av andra apostlar

Nycklar, prästadömet

och ger ytterligare råd till den första tidens heliga. Uppenbarelseboken, som skrevs av aposteln Johannes, innehåller till större delen profetior som rör de sista dagarna.

Nycklar, prästadömet. *Se*
Prästadömet's nycklar

Nåden. *Se även* Barmhärtig, barmhärtighet; Frälsning; Försona, försoning; Jesus Kristus

Den kraft från Gud som gör det möjligt för män och kvinnor att få välsignelser i detta liv och nå evigt liv och upphöjelse efter det att de utövat tro, omvänt sig och gjort sitt bästa för att hålla buden. Sådan gudomlig hjälp eller styrka ges genom Guds barmhärtighet och kärlek. Alla dödliga personer behöver den gudomliga nåden på grund av Adams fall och likaså på grund av mänskliga svagheter.

Nåden och sanningen kom genom Jesus Kristus, **Joh.** 1:17. Vi blir frälsta genom Herren Jesu nåd, **Apg.** 15:11 (Rom. 3:23–24; L&F 138:14). Genom tro på Kristus har vi tillträde till hans nåd, **Rom.** 5:2. Av nåden är ni frälsta genom tron, **Ef.** 2:8. Guds nåd är till frälsning, **Tit.** 2:11. Gå frimodigt fram till nådens tron, **Hebr.** 4:16. Gud ger de ödmjuka nåd, **1 Petr.** 5:5.

Intet kött kan vistas i Guds närhet utom genom den helige Messias tjänster och barmhärtighet och nåd, **2 Ne.** 2:8. Det är endast i och genom Guds nåd som ni är frälsta, **2 Ne.** 10:24. Det är genom nåd vi blir frälsta, sedan vi gjort allt vi kan, **2 Ne.** 25:23. Det är genom nåd som vi har förmåga att göra detta, **Jakob** 4:7. Människorna kan åter få nåd på nåd efter sina gärningar, **Hel.** 12:24. Min nåd är tillräcklig för de ödmjuka och för alla som ödmjukar sig, **Eth.** 12:26–27. Moroni bad att icke-judarna skulle få nåd så att de kunde känna kärlek, **Eth.** 12:36, 41. Genom Guds nåd är ni fullkomnade i Kristus, **Moro.** 10:32–33.

Jesus fick nåd för nåd, **L&F** 93:12–13, 20.

Obadja

En gammaltestamentlig profet som förutsa Edoms undergång. Han kan ha profeterat under Jorams regeringstid (848–844 f.Kr.) eller under den babyloniska invasionen 586 f.Kr.

Obadjas bok: En bok i Gamla testamentet. Den har bara ett kapitel. Där skriver Obadja om Edoms fall och profeterade att frälsare ska stå på Sions berg.

Obed. *Se även* Boas; Rut

I Gamla testamentet son till Boas och Rut samt far till Isai, som blev far till kung David (Rut 4:13–17, 21–22).

Odödlig, odödlighet. *Se även* Dödlig, dödligheten; Frälsning; Försona, försoning; Jesus Kristus; Uppståndelse

Ett tillstånd där man lever för evigt som en uppstånden person, utan att vara underkastad fysisk död.

Han har uppstått, **Mark.** 16:6. Så ska också alla göras levande i Kristus, **1 Kor.** 15:22. Döden är uppslukad då detta dödliga klätts i odödlighet, **1 Kor.** 15:53–54. Kristus har gjort slut på döden och fört fram liv och odödlighet, **2 Tim.** 1:10.

Odödlighet innebär att ande och kropp återförenas, **2 Ne.** 9:13. Andar återförenade med sina kroppar blir odödliga, så att de aldrig kan dö, **Alma** 11:45.

De trofasta ska krönas med odödlighet och evigt liv, **L&F** 75:5. Jordan blir heliggjord och odödlig, **L&F** 77:1 (L&F 130:9).

Guds verk och härlighet är att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan, **Mose** 1:39.

Offer. *Se även* Blod; Förkrossat hjärta; Försona, försoning; Jesus Kristus; Sakramentet

I forna tider betydde *offer* detsamma som att helga något eller någon. Numera har det fått innebörden att avstå från eller lida förlust av världsliga ting för Herren och hans rike. Herrens kyrkas

medlemmar bör vara villiga att offra allt för Herren. Joseph Smith lärde att "en religion som inte kräver uppoffrandet av allting aldrig har tillräcklig kraft att frambringa den tro som krävs för liv och frälsning". I ett evigt perspektiv är de välsignelser som nås genom uppoffringar större än allt vi avstår från.

Sedan Adam och Eva drivits ut ur Edens lustgård gav Herren dem offerlagen. Denna lag innefattade offrandet av hjordarnas förstfödda. Detta offer symboliserade det offer som skulle göras av Guds enfödde Son (Mose 5:4–8). Denna sed fortsatte fram till Jesu Kristi död, som avslutade offrandet av djur som en evangelisk förrättning (Alma 34:13–14). I kyrkan i dag tar medlemmarna del av brödets och vattnets sakrament till minne av Jesu Kristi offer. Medlemmar i Kristi kyrka i dag förväntas också offra ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande (3 Ne. 9:19–22). Detta innebär att vara ödmjuk, ångerfull och villig att lyda Guds bud.

Abraham band sin son Isak och lade honom på altaret, **1 Mos.** 22:1–18 (Jakob 4:5). Du ska offra dina brännoffer, **2 Mos.** 20:24. Offerdjur ska vara utan fel, **5 Mos.** 15:19–21. Lydnad är bättre än offer, **1 Sam.** 15:22.

Att älska är mer än alla brännoffer och andra offer, **Mark.** 12:32–33. Vi har helgats genom Kristi offer, **Hebr.** 10:10–14.

Kristus gav sig själv som offer för synden, **2 Ne.** 2:6–7. Det stora och sista offret kommer att vara Guds Son, ja, oändligt och evigt, **Alma** 34:8–14. Era brännoffer ska upphöra. Offra åt Gud ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande, **3 Ne.** 9:19–20 (Ps. 51:18–19; L&F 59:8).

I dag är en dag för offer, **L&F** 64:23 (L&F 97:12). Alla som är villiga att hålla sina förbund genom offer godtas av Herren, **L&F** 97:8. Joseph F. Smith såg de rättfärdigas andar, de som framburit offer som sinnebild för Frälsarens offer, **L&F** 138:13. Återlösning utverkades genom att Guds Son offrades på korset, **L&F** 138:35.

Offergåva. *Se även* Fasta; Gåvor; Offer; Tionde; Valfärd

En gåva till Herren. Gamla testamentet använder ofta ordet för att beteckna offer eller brännoffer. Kyrkan av i dag använder fasteoffer och andra frivilliga gåvor (även tid, talanger och ägodelar) för att hjälpa fattiga och till andra goda ändamål.

Ni har stulit från mig i fråga om tionde och offergåvor, **Mal.** 3:8–10.

Försona dig först med din broder och bär sedan fram din gåva, **Matt.** 5:23–24.

Frambär hela er själ som offer åt Kristus, **Omni** 1:26. Om en människa frambär en gåva utan ärligt uppsåt, är det inte till någon nytta, **Moro.** 7:6.

Aronska prästadömet ska aldrig mer tas bort från jorden förrän Levis söner på nytt offrar ett offer åt Herren i rättfärdighet, **L&F** 13. På denna Herrens dag ska du offra dina offer och sakrament åt den Allrahögste, **L&F** 59:12. Låt oss därför som en kyrka och ett folk och som sista dagars heliga offra ett offer åt Herren i rättfärdighet, **L&F** 128:24.

Officer

Romersk centurion med befäl över femtio till hundra man. Ett sådant kompani utgjorde en sextiondel av en romersk legion. (Se **Matt.** 8:5; **Luk.** 23:47; **Apg.** 10:1–8.)

Officiellt tillkännagivande 1. *Se*

även Manifestet; Woodruff, Wilford; Äktenskap, gifta sig – Månggifte

Tryckt på sista sidorna av Läran och förbunden. Den första delen av Officiellt tillkännagivande 1 kallas också "Manifestet". Det gavs genom president Wilford Woodruff och framlades för kyrkans medlemmar vid en generalkonferens den 6 oktober 1890. Med början 1862 hade olika lagar under de påföljande tjugofem åren gjort månggifte olagligt i Förenta staterna. Herren visade Wilford Woodruff genom en syn och en uppenbarelse vad som skulle hända om de sista dagars heliga inte upphörde med månggiftet.

Genom Manifestet tillkännagavs officiellt att polygama äktenskap inte längre utfördes.

Officiellt tillkännagivande 2. *Se även* Kimball, Spencer W.; Prästadöme

Ett doktrinärt tillkännagivande om vilka som får inneha Guds prästadöme, numera medtaget på de sista sidorna i Läran och förbunden. Tidigt i juni 1978 uppenbarade Herren för president Spencer W. Kimball att prästadömet skulle ges till alla värdiga manliga medlemmar i kyrkan. Detta gjorde prästadömet tillgängligt för alla värdiga män, och templet välsignelser för alla värdiga medlemmar, oavsett ras eller hudfärg. Den 30 september 1978 förelades detta tillkännagivande kyrkans generalkonferens och antogs enhälligt.

Oförlätlig synd. *Se även* Förtappelsens söner; Helige Anden, den; Häda, hädelse; Mord

Synden att förneka den Helige Anden, en synd som inte kan bli förlåten.

Hädelse mot Anden ska inte förlåtas, **Matt.** 12:31–32 (Mark. 3:29; Luk. 12:10). Människor som avfallit fast de en gång har fått del av den Helige Anden är det omöjligt att föra till ny omvändelse, **Hebr.** 6:4–6. Om vi syndar med vett och vilja sedan vi fått kunskap om sanningen, finns det inte längre något offer för synder, **Hebr.** 10:26.

Om ni förnekar den Helige Anden och vet att ni förnekar den, är detta en synd som är oförlätlig, **Alma** 39:5–6 (Jakob 7:19).

De får ingen förlåtelse om de förnekat den enfödde Sonen och själva korsfäst honom, **L&F** 76:30–35. Den hädelse mot den Helige Anden som inte ska förlåtas består i att utgjuta oskyldigt blod, sedan ni har tagit emot mitt nya och eviga förbund, **L&F** 132:26–27.

Ogräs

Onyttig eller skadlig växt. En viss sort ser ut som vete och kan inte skiljas från

vetet förrän det är helt moget (**Matt.** 13:24–30; **L&F** 86:1–7).

Ogudaktig, ogudaktighet. *Se även* Mörker, andligt; Orenhet, orenlighet; Orättfärdig, orättfärdighet; Synd

Någon eller något som strider mot Guds vilja eller bud.

Hur skulle jag då kunna göra något så ont och synda mot Gud, **1 Mos.** 39:7–9. De gudlösa väg leder till fördärvet, **Ps.** 1:6. Herren är fjärran från de gudlösa, men han hör de rättfärdigas bön, **Ords.** 15:29. När den gudlöse härskar suckar folket, **Ords.** 29:2 (**L&F** 98:9).

Driv bort från er den som är ond, **1 Kor.** 5:13. Vi kämpar mot ondskans andemakter i himlarymderna, **Ef.** 6:12. Om den rättfärdige knappt blir frälst, hur går det då för den gudlöse och syndaren, **1 Petr.** 4:18.

Gå ut från de ogudaktiga och rör inte deras orena ting, **Alma** 5:56–57 (**L&F** 38:42). Detta är de ogudaktigas slutliga tillstånd, **Alma** 34:35 (**Alma** 40:13–14). Ogudaktighet har aldrig inneburit lycka, **Alma** 41:10. Det är genom de ogudaktiga som de ogudaktiga straffas, **Morm.** 4:5 (**L&F** 63:33). Avstå från all ogudaktighet, **Moro.** 10:32.

I den stunden kommer de rättfärdiga och orättfärdiga att helt skiljas åt, **L&F** 63:54. Hämnden kommer raskt över de ogudaktiga, **L&F** 97:22. Bland de ogudaktiga ljud inte Frälsarens röst, **L&F** 138:20.

Och så kommer slutet för de ogudaktiga, **JS–M** 1:55.

Ohelig. *Se* Ogudaktig, ogudaktighet

Ok. *Se även* Lärjunge

En anordning som anbringas över djurs manke eller människors axlar för att sela dem tillsammans. Kristi ok är en symbol för lärjungeskap, medan träldomens ok är en symbol för förtryck.

Mitt ok är mildt, och min börda är lätt, **Matt.** 11:29–30. Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror, **2 Kor.** 6:14. Låt er inte tvingas in under slavoket, **Gal.** 5:1.

Inte heller vill vi föra någon under träd-
domens ok, **Alma** 44:2.

De heligas lidanden är ett järnok, ett
starkt band och helvetets kedjor, **L&F**
123:1–3, 7–8.

Olivberget. *Se även* Getsemane

En kulle öster om Kidrondalen, öster
om Jerusalem. På dess västsluttning, nära
foten, ligger Getsemane trädgård. Bet-
fage och Betania ligger överst och på öst-
sluttningen. Det här berget var platsen
för många bibliska händelser (Matt. 24:3)
och blir också en viktig plats för händ-
elser i de sista dagarna (Sak. 14:3–5; **L&F**
45:48–54; 133:20).

Olivträd. *Se även* Israel; Olja

Ett träd vanligt i Israel och en viktig
jordbrukstillgång i Bibelns länder. Från
det får man bränsle, frukt och olja. Oliv-
trädet används ofta i skrifterna som sym-
bol för Israels hus.

Israels hus liknas vid ett olivträd vars
grenar brutits av och skingras, **1 Ne.** 10:12
(1 Ne. 15:12). Herren liknade Israels hus
vid ett odlat olivträd, **Jakob** 5–6.

Joseph Smith kallade uppenbarelsen
i kapitel 88 "Olivbladet", **L&F** 88, kap-
itelöverskrift. En förnäm man sa åt sina
tjänare att gå ut i vingården och plantera
tolv olivträd, **L&F** 101:43–62.

Olja. *Se även* Olivträd; Smörja; Välsigna de sjuka

Vanligen avses olivolja när olja nämns
i skrifterna. Från Gamla testamentets
tid har olivolja använts vid ceremonier
i tempel och tabernakel till smörjelser,
till bränsle i lampor och till matlagning.
Olivolja symboliserar ibland renhet och
den Helige Anden och hans inflytande
(1 Sam. 10:1, 6; 16:13; Jes. 61:1–3).

Prästen ska stryka olja på högra ör-
snibben, **3 Mos.** 14:28–29. Herren sände
mig att smörja dig till kung över sitt folk,
1 Sam. 15:1. Det fattades inte olja i änkans
kanna, **1 Kung.** 17:10–16. Herren smörjer
mitt huvud med olja, **Ps.** 23:5.

De smorde många sjuka med olja,

Mark. 6:13. De äldste ska be böner över
honom och smörja honom med olja, **Jak.**
5:13–15.

Ha era lampor i ordning och brinnande
och ha olja med er, **L&F** 33:17 (Matt. 25:1–
13).

Oljeberget. *Se* Olivberget

Omega. *Se* Alfa och Omega; Jesus
Kristus

Omner. *Se även* Mosiah, Benjamins
son; Mosiahs söner

I Mormons bok en son till kung
Mosiah. Omner gick med sina bröder
för att predika för lamaniterna (Mosiah
27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Omni

En nephitisk historieskrivare i Mor-
mons bok som förde uppteckningarna
omkring 361 f.Kr. (Jar. 1:15; Omni 1:1–3).

*Omni*s bok: En bok översatt från
Nephis mindre plåtar i Mormons bok.
Boken har bara ett kapitel som inne-
håller en redogörelse för krig mellan
nephiter och lamaniter. Omni skrev bara
de tre första verserna i boken. Plåtarna
gick därefter vidare i tur och ordning
till Amaron, Chemish, Abinadom och
slutligen Amaleki. Amaleki överlämnade
plåtarna till kung Benjamin, kung
i Zarahemla.

Omorale. *Se* Kyskhhet; Ogudaktig,
ogudaktighet; Sexuell omoral;
Sinnlig, sinnlighet

Omskärelse. *Se även* Abrahams
förbund

Tecknet på Abrahams förbund för
manliga israeliter under Gamla testa-
mentets tid (1 Mos. 17:10–11, 23–27;
JSÖ, 1 Mos. 17:11 [tillägget]). Omskär-
else utfördes genom att man skar av för-
huden på såväl pojkar som vuxna män.
De som underkastade sig denna åtnjöt
förbundets privilegier och tog på sig dess
ansvar. Omskärelse som tecken på för-
bundet avskaffades i och med Kristus.
(Moro. 8:8; **L&F** 74:3–7).

Omvända sig, omvändelse

Omvända sig, omvändelse. *Se även* Bekänna, bekännelse; Född på nytt, född av Gud; Förkrossat hjärta; Förlåta; Försona, försoning; Jesus Kristus; Lärjunge; Syndernas förlåtelse

Termen omvändelse har i skrifterna två betydelse: 1) Att bli en omvänd, dvs att förändra sin tro, sitt hjärta och sitt levnadssätt för att acceptera och följa Guds vilja (Apg. 3:19). 2) Att omvända sig är att bearbeta eller söka övervinna sina ofullkomligheter och svagheter.

Att bli en omvänd: Omvändelsen, eller konverteringen, innefattar ett medvetet beslut att avstå från sitt tidigare liv och förändras till att bli en Kristi lärjunge. Omvändelse, dop till syndernas förlåtelse, mottagandet av den Helige Andens gåva genom handpåläggning samt fortsatt tro på Herren Jesus Kristus gör denna omvändelse fullständig. Den naturliga människan förändras till en ny människa som är heliggjord och ren samt pånyttfödd i Kristus Jesus (2 Kor. 5:17; Mosiah 3:19).

Människor måste omvända sig och blir som barnen, **Matt.** 18:3 (Mosiah 3:19). Och när du en gång har omvänt dig, styrk då dina bröder, **Luk.** 22:32. De som tog emot hans ord döptes, **Apg.** 2:37–41. Återför syndaren från hans villoväg, **Jak.** 5:20.

Enos blev omvänd, **Enos** 1:2–5. Kung Benjamins ord åstadkom en mäktig förändring hos folket, **Mosiah** 5:2 (Alma 5:12–14). Hela människosläktet måste födas på nytt, ja, födas av Gud, **Mosiah** 27:25. Alma och Mosiahs söner omvändes, **Mosiah** 27:33–35. Lamonis far blev omvänd, **Alma** 22:15–18. Genom Guds ord och kraft hade de omvänts till Herren, **Alma** 53:10. Omvändelse åstadkommer hjärtats förvandling, **Hel.** 15:7. Alla som omvändes betydade i sanning för folket att de hade besökts av Guds Ande och kraft, **3 Ne.** 7:21. På grund av sin tro på Kristus vid tiden för sin omvändelse döptes de med eld och med den Helige Anden, **3 Ne.** 9:20.

De ska gå ut och predika omvändelse, och många ska bli omvända, **L&F** 44:3–4.

Att omvända sig: En förvandling av sinnet och hjärtat som medför en förnyad inställning till Gud, sig själv och till livet i allmänhet. Omvändelsen innebär att personen vänder sig från det onda och vänder hjärta och vilja till Gud, underkastar sig Guds bud och önsknings samt överger synden. Sann omvändelse kommer av kärlek till Gud och av en uppriktig önskan att hålla hans bud. Alla ansvariga personer har syndat och måste omvända sig för att kunna utvecklas mot frälsningen. Endast genom Jesu Kristi försoning kan vår omvändelse bli verksam och godtas av Gud.

Bekänn nu inför Herren, **Esra** 10:11. Ta bort era onda gärningar ur min åsyn. Sluta att göra det som är ont, **Jes.** 1:16. Vänd er bort från alla era överträdelser, **Hes.** 18:30–31.

Omvänd er! Himmelriket är nära, **Matt.** 3:2. Det blir glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig, **Luk.** 15:7. Gud befäller alla människor överallt att omvända sig, **Apg.** 17:30 (2 Ne. 9:23; 3 Ne. 11:31–40; L&F 133:16). En sorg efter Guds vilja leder till omvändelse och frälsning, **2 Kor.** 7:10.

Den allsmäktige Herrens Ande har åstadkommit en mäktig förändring i våra hjärtan så att vi inte längre har någon benägenhet att göra ont, **Mosiah** 5:2. Den som bekänner sina synder och omvänder sig ska du förlåta, **Mosiah** 26:29. Sedan Alma hade talat började många omvända sig, **Alma** 14:1. Uppskjut inte er omvändelses dag, **Alma** 34:33. Alma undervisade Helaman om sin omvändelse, **Alma** 36 (Mosiah 27:8–32). Människorna skulle inte kunna omvända sig om det inte fanns ett straff, **Alma** 42:16. Låt dina synder oroa dig med den oro som leder dig ner till omvändelse, **Alma** 42:29. Som offer till mig ska ni frambära ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande, **3 Ne.** 9:20. Den som omvänder sig och kommer till mig som ett litet barn ska jag ta emot,

3 Ne. 9:22. Omvänd er, alla jordens ändar, **3 Ne.** 27:20. Så ofta de omvände sig, blev de förlåtna, **Moro.** 6:8.

Tala inte om något annat än omvändelse för detta släktled, **L&F** 6:9 (**L&F** 11:9). Hur stor är inte hans glädje över den själ som omvänder sig, **L&F** 18:13. Var och en måste förvisso omvända sig eller lida, **L&F** 19:4. Den som syndar och inte omvänder sig ska drivas ut, **L&F** 42:28. Den som bekänner och överger sina synder blir förlåten, **L&F** 58:42–43. De döda som omvänder sig kommer att bli återlösta, **L&F** 138:58.

Vi tror på omvändelse, **TA** 1:4.

Onda andar. *Se* Anden – Onda andar

Ordet. *Se* Jesus Kristus – Kristus i föruttillvaron

Ordinera, ordination. *Se även* Handpåläggning; Kall, kallad av Gud, kallelse; Myndighet; Prästadöme; Ämbete, ämbetsman

Att ge eller förläna myndighet eller ämbete. För att utöva myndighet i Herrans kyrka måste en person vara kallad av Gud genom profetia och genom handpåläggning av dem som har myndighet till det (**TA** 1:5). Även om en person kan få myndighet genom ordination, utövar han den under ledning av dem som innehar nycklarna till just den myndigheten.

Jag helgade dig och satte dig till en profet för folken, **Jer.** 1:5.

Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen, **Joh.** 15:16.

Med myndighet från Gud ordinerade Alma präster, **Mosiah** 18:18. Män ordineras till det höga prästadömet med en helig förrättning, **Alma** 13:1–9. Jesus kallade och ordinerade tolv lärjungar, **3 Ne.** 12:1. Äldster ordinar präster och lärare genom handpåläggning, **Moro.** 3.

Vänta ännu en tid, för ni är ännu inte ordinerade, **L&F** 5:17. Joseph Smith ordinerades till Jesu Kristi apostel, **L&F** 20:2 (**L&F** 27:12). Ingen ska ordineras

utan röstning i kyrkan, **L&F** 20:65. Det ska inte bli någon givet att predika mitt evangelium, om han inte ordinerats av någon som har myndighet, **L&F** 42:11. Äldster ordineras till att predika mitt evangelium, **L&F** 50:13–18. Det är de tolv ansvar att ordinerar och organisera alla andra ämbetsmän i kyrkan, **L&F** 107:58.

Jag sökte efter fädernas välsignelser och den rätt vartill jag skulle ordineras, **Abr.** 1:2. Joseph Smith och Oliver Cowdery ordinerade varandra till aronska prästadömet, **JS–H** 1:68–72.

Ordspråk

Kort talesätt eller råd med moraliskt innehåll.

Ordspråksboken: En bok i Gamla testamentet som innehåller många liknelser, talesätt och poem, av vilka några skrivits av Salomo. Ordspråksboken citeras ofta i Nya testamentet.

Kapitel 1–9 innehåller förklaring om sann vishet. Kapitel 10–24 innehåller en samling talesätt om rätt och fel levnadsätt. Kapitel 25–29 innehåller de salomoniska ordspråk som nedtecknats av judakungen Hiskias män. I kapitel 30–31 finns bland annat en beskrivning av en dygdig kvinna.

Oren. *Se* Ren och oren

Orenhet, orenlighet. *Se även*

Ogudaktig, ogudaktighet; Orättfärdig, orättfärdighet; Ren och oren; Synd

Andlig orenhet på grund av medveten olydnad gentemot Gud.

Herren ska tvätta bort orenheten från Sions döttrar, **Jes.** 4:4 (2 **Ne.** 14:4).

Guds rike är inte orent, **1 Ne.** 15:34 (**Alma** 7:21). De som är orena ska förbli orena, **2 Ne.** 9:16 (**Morm.** 9:14). Hur kommer ni att känna er om ni står inför Guds skrank med era kläder fläckade av all slags orenhet, **Alma** 5:22.

De måste förbli orena, **L&F** 88:35.

När ska jag få vila och bli renad från orenhet, **Mose** 7:48.

Orättfärdig, orättfärdighet

Orättfärdig, orättfärdighet. *Se även*

Ogudaktig, ogudaktighet; Orenhet, orenlighet; Rättfärdig, rättfärdighet; Synd

Ogudaktig, orättvis. Människor som inte älskar Gud eller det som hör Gud till och som inte stödjer hans sak.

De orättfärdiga får inte arva Guds rike, **1 Kor.** 6:9–10. Alla som njutit av orättfärdigheten blir dömda, **2 Tess.** 2:12. Jesus Kristus kan rena oss från all orättfärdighet, **1 Joh.** 1:9.

En orättfärdig kung förvränger alla rättfärdighetens vägar, **Mosiah** 29:23. Grunden till undergång läggs av lagklokas och domares orättfärdighet, **Alma** 10:27.

Jag sänder ut er att tillrättvisa världen för orättfärdiga gärningars skull, **L&F** 84:87. Själens måste heliggöras från all orättfärdighet, **L&F** 88:17–18. Det ligger i nästan alla människors natur att börja utöva orättfärdig härskarmakt, **L&F** 121:39.

Oskuld, oskyldig

Klanderfri eller syndfri.

Före fallet befann sig Adam och Eva i ett oskuldskraftfullt tillstånd, **2 Ne.** 2:23. De oskyldigas blod ska stå som vittnesbörd, **Alma** 14:11.

Varje människoande var i begynnelsen oskyldig, **L&F** 93:38. Den oskyldige ska inte bli fördömd med den orättfärdige, **L&F** 104:7. Joseph och Hyrum Smith var oskyldiga till varje brott, **L&F** 135:6–7.

Barnen är rena från världens grundläggning, **Mose** 6:54.

Oskyldig. *Se Ren och oren; Renad, renhjärtad***Otro.** *Se även Tro*

Frånvaro av tro på Gud och hans evangelium.

Han gjorde inte många kraftgärningar där, eftersom de inte trodde på honom, **Matt.** 13:58. På grund av sin otro kunde Jesu lärjungar inte driva ut en ond ande, **Matt.** 17:14–21. Hjälp min otro, **Mark.**

9:23–24. Jesus klandrade sina apostlar för deras otro och deras hårda hjärtan, **Mark.** 16:14. Kan deras otro upphäva Guds trofasthet, **Rom.** 3:3.

Det är bättre att en människa förgås än att en nation nedsjunker och förgås i otro, **1 Ne.** 4:13. När tiden kommer då de nedsjunker i otro, ska han låta dem bli skingrade och slagna, **2 Ne.** 1:10–11 (**L&F** 3:18). På grund av sin otro kunde de inte förstå Guds ord, **Mosiah** 26:1–5. Jag kunde inte visa judarna så stora underverk, på grund av deras otro, **3 Ne.** 19:35.

Ert förstånd har i gångna tider varit förmörkat på grund av otro, **L&F** 84:54–58.

Otukt. *Se även Kyskheter; Sinnlig, sinnlighet; Äktenskapsbrott*

Olovligt sexuellt umgänge mellan två människor som inte är gifta med varandra. I skrifterna används begreppet ibland som symbol för avfall.

Håll er borta från sexuell omoral, **Apq.** 15:20. Kroppen är inte till för omoral utan för Herren, **1 Kor.** 6:13–18. För att undvika sexuella synder ska varje man ha sin hustru, **1 Kor.** 7:2–3. Detta är Guds vilja: att ni avhåller er från sexuell omoral, **1 Tess.** 4:3.

Jakob varnade Nephis folk för otukt, **Jakob** 3:12. Ni mognar till undergång på grund av era mord och er otukt, **Hel.** 8:26.

De otuktiga måste omvända sig för att bli medlemmar i kyrkan, **L&F** 42:74–78.

Oändlig. *Se även Gud, gudomen*

Ett av Guds namn, som pekar på hans eviga väsen (**L&F** 19:10–12; **Mose** 1:3; 7:35).

Pahoran

Den tredje nephitiska överdomaren i Mormons bok (**Alma** 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

Pansar. *Se Bröstplåtar, bröstsköld***Paradiset.** *Se även Himlen*

Den del av andevärlden där de rätt-

färdig som lämnat detta liv inväntar kroppens uppståndelse. Det är ett tillstånd av lycka och frid.

Ordet *paradis* avser i skrifterna också andarnas värld (Luk. 23:43), det celestialet (2 Kor. 12:4) och jordens förhärligade tillstånd under tusenårsriket (TA 1:10).

Åt den som segrar ska jag ge att äta av livets träd, som står i Guds paradis, **Upp. 2:7**.

Guds paradis måste lämna ifrån sig de rättfärdigas andar, **2 Ne. 9:13**. De rättfärdigas andar tas emot i ett lyckotillstånd som kallas paradiset, **Alma 40:11–12**. Alla Jesu lärjungar hade gått till Guds paradis, förutom tre, **4 Ne. 1:14**. Jag går snart till vila i Guds paradis, **Moro. 10:34**.

Kristus betjänade de rättfärdiga andarna i paradiset, **L&F 138**.

Partridge, Edward

Medlem och ledare i kyrkan under den första tiden efter dess återställelse i vår tid. Edward Partridge verkade som kyrkans förste biskop (**L&F 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19**).

Patriark, patriarkalisk. *Se*

även Evangelist; Far, jordisk; Melkisedekska prästadömet; Patriarkaliska välsignelser

I skrifterna nämns två slags patriarker: 1) ett ämbete man ordinerades till inom melkisedekska prästadömet, ibland kallad evangelist; 2) familjefäder. Ordinerade patriarker ger speciella välsignelser till värdiga medlemmar i kyrkan.

Ordinerade patriarker: Han gjorde några till apostlar, andra till evangelister, **Ef. 4:11** (TA 1:6).

Det är de tolvts plikt att ordinaera evangelister, **L&F 107:39**. Hyrum ska ordineras till prästadömet och patriarkens ämbete, **L&F 124:91–92, 124; 135:1**.

Familjefäder: Jakob välsignade sina söner och deras efterkommande, **1 Mos. 49:1–28**.

Lehi gav råd till och välsignade sina efterkommande, **2 Ne. 4:3–11**.

Jag blev en rättmätig arvinge, med den rätt som tillhörde fäderna, **Ab. 1:2–4**.

Patriarkaliska välsignelser. *Se även* Evangelist; Far, jordisk; Patriark, patriarkalisk

Välsignelser som ges till värdiga medlemmar i kyrkan genom ordinerade patriarker. En patriarkalisk välsignelse innehåller Herrens råd till den som får välsignelsen och tillkännager vederbörandes släktlinje i Israels hus. Fäder kan ge speciella välsignelser som sina familjers patriarker, men dessa välsignelser varken nedtecknas eller förvaras av kyrkan.

Israel räckte ut sin högra hand och lade den på Efraims huvud, **1 Mos. 48:14**. Jakob välsignade sina söner och deras efterkommande, **1 Mos. 49**.

Lehi välsignade sina avkomlingar, **2 Ne. 4:3–11**.

Patten, David W.

En medlem av det första kворumet av tolv apostlar som utnämndes i vår tid. David Patten blev den återupprättade kyrkans förste martyrer, då han dödades i slaget vid Crooked River i Missouri 1838.

Kallad att avsluta sina affärer och utföra en mission, **L&F 114:1**. Togs hem till Herren, **L&F 124:19, 130**.

Paulus. *Se även* Paulus brev

En apostel i Nya testamentet. Paulus hebreiska namn var Saulus, och han gick under detta namn tills han påbörjade sin missionsresa till icke-judarna. Han hade tidigare förföljt kyrkan, men omvändes efter att ha sett Jesus Kristus i en syn. Paulus företog tre omfattande missionsresor och skrev många brev till de heliga. Fjorton av dessa brev utgör i dag en del av Nya testamentet. Till sist fördes han som fånge till Rom och dödades där, troligen på våren 65 e.Kr.

Samtyckte till att Stefanos stenades, **Apg. 7:57–8:1**. Förföljde de heliga, **Apg. 8:3**. Var på väg till Damaskus när Jesus visade sig för honom, **Apg. 9:1–9**. Döp-

Paulus brev

tes av Ananias, **Apg.** 9:10–18. Efter att ha dragit sig undan till Arabien, återvände han till Damaskus för att predika, **Apg.** 9:19–25 (Gal. 1:17). Tre år efter sin omvändelse återvände han till Jerusalem, **Apg.** 9:26–30 (Gal. 1:18–19). Företog tre missionsresor då han predikade evangeliet och organiserade grenar av kyrkan i olika delar av det romerska imperiet, **Apg.** 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. När han återvände till Jerusalem efter sin tredje resa, greps han och sändes till Caesarea, **Apg.** 21:7–23:35. Stannade som fånge i Caesarea i två år, **Apg.** 24:1–26:32. Sändes till Rom för att ställas inför rätta och led skeppsbrott på vägen, **Apg.** 27:1–28:11.

Paulus brev. *Se även* Paulus; Titlar på de enskilda breven

Fjorton böcker i Nya testamentet som ursprungligen utgjorde brev skrivna av aposteln Paulus till medlemmar i kyrkan. De kan indelas enligt följande:

1 och 2 Tessalonikerbrevet (50–51 e.Kr.)

Paulus skrev breven till tessalonikerna från Korint under sin andra missionsresa. Hans arbete i Tessalonike beskrivs i Apostlagärningarna 17. Han ville återvända till Tessalonike men kunde inte (1 Tess. 2:18). Han sände därför Timoteus för att muntra upp de nyomvända och sedan rapportera till honom hur det gick för dem. Det första brevet uttrycker hans tacksamhet för Timoteus återkomst. Det andra brevet skrevs en kort tid senare.

1 och 2 Korintierbrevet, Galaterbrevet, Romarbrevet (55–57 e.Kr.)

Paulus skrev breven till korintierna under sin tredje missionsresa för att besvara frågor och rätta till missförhållanden bland de heliga i Korint.

Brevet till galaterna kan ha skrivits till *många* av kyrkans enheter i hela Galatien. En del medlemmar i kyrkan övergav evangeliet till förmån för den judiska lagen. I detta brev förklarar Paulus syftet med Moses lag och värdet av en andlig religion.

Paulus skrev brevet till romarna från

Korint, delvis för att förbereda de romerska heliga på ett besök han hoppades göra hos dem. Det brevet bekräftar också lärosatser som motsas av vissa judar som konverterat till kristendomen.

Filipperbrevet, Kolosserbrevet, Efesierbrevet, Brevet till Filemon, Hebreerbrevet (60–62 e.Kr.)

Paulus skrev dessa brev under sin första fängelsevistelse i Rom.

Paulus skrev brevet till filipperna främst för att uttrycka sin tacksamhet för och tillgivenhet till de heliga i Filippi och för att lindra deras besvikelse över hans långa fängelsevistelse.

Paulus skrev brevet till kolosserna efter en rapport han fått om att svåra missuppfattningar förekom bland de heliga i Kolosse. De trodde att fullkomning kom genom noggrann efterlevnad av yttre förrättningar enbart, och inte genom utvecklandet av Kristuslika egenskaper.

Brevet till efesierna är av stor betydelse eftersom det innehåller Paulus undervisning om Kristi kyrka.

Brevet till Filemon är ett personligt brev om Onesimus, en slav som bestulit sin herre, Filemon, och flytt till Rom. Paulus sände Onesimus tillbaka till hans herre med ett brev och en bön om att Onesimus skulle få förlåtelse.

Paulus skrev Hebreerbrevet till judiska medlemmar i kyrkan för att övertyga dem om att Moses lag hade fullbordats i Kristus och att Kristi evangeliums lag hade ersatt den.

1 och 2 Timoteusbrevet, Brevet till Titus (64–65 e.Kr.)

Paulus skrev dessa brev efter det att han frigetts ur fängelset i Rom för första gången.

Paulus for till Efesos där han lämnade Timoteus för att hejda vissa former av spekulationer, i tanke att återvända senare. Han skrev sitt första brev till Timoteus, kanske från Makedonien, för att ge honom råd och uppmuntran angående hur han skulle uppfylla sina plikter.

Paulus skrev brevet till Titus under en tid då han inte var i fängelse. Han kan ha besökt Kreta, där Titus verkade. Brevet handlar huvudsakligen om rättfärdigt leverne och disciplin inom kyrkan.

Paulus skrev sitt andra brev till Timoteus då han var i fängelse för andra gången, kort före sin martyrdöd. Detta brev innehåller Paulus sista ord och visar det enastående mod och den tillit som han mötte döden med.

Peleg

I Gamla testamentet en son till Eber och sonsons sonson till Sem. På hans tid delades jorden (1 Mos. 10:22–25).

Pengar. Se även Gåvor; Rikedomar; Tionde; Världslighet

Mynt, papper, certifikat eller annat som används som betalningsmedel för varor eller tjänster. Är ibland symbol för materialism.

Ni ska bli återlösta utan pengar, **Jes.** 52:3.

De tolv instruerades att på sin resa inte ta med varken bröd eller väska eller pengar, **Mark.** 6:8. Petrus sa till Simon, trollkarlen: Till fördärvet med dig och dina pengar, **Apg.** 8:20. Kärlek till pengar är en rot till allt ont, **1 Tim.** 6:10.

Ge inte ut pengar på sådant som är utan värde, **2 Ne.** 9:50–51 (Jes. 55:1–2; 2 Ne. 26:25–27). Om de arbetar för pengar, ska de förgås, **2 Ne.** 26:31. Sök efter Guds rike innan ni söker efter rikedomar, **Jakob** 2:18–19. Kyrkor ska säga att man får pengar kan bli förlåten sina synder, **Morm.** 8:32, 37.

Den som ger ut sina pengar för Sion ska inte gå miste om sin belöning, **L&F** 84:89–90.

Pentateuken. Se även 1 Moseboken (Genesis); 2 Moseboken (Exodus); 3 Moseboken (Leviticus); 4 Moseboken (Numeri); 5 Moseboken (Deuteronomium); Gamla testamentet; Mose

Ett namn på de fem första böckerna i Gamla testamentet – de fem moseböck-

erna. Judarna kallar dessa böcker "tora" eller Israels lag. De skrevs av Mose (1 Ne. 5:10–11).

Petrus

I Nya testamentet kallades Petrus från början Simeon eller Simon (2 Petr. 1:1), en fiskare från Betsaida som bodde i Kapernaum med sin hustru. Jesus botade Petrus svärmor (Mark. 1:29–31). Petrus kallades tillsammans med sin bror Andreas till att vara en Jesu Kristi lärjunge (Matt. 4:18–22; Mark. 1:16–18; Luk. 5:1–11). Hans arameiska namn, Kefas, som betyder "en siare" eller "sten" gavs honom av Herren (Joh. 1:40–42; JSÖ, Joh. 1:42 [tillägget]). I Nya testamentet nämns några av hans svagheter, men där visas också att han övervann dem och blev stark tack vare sin tro på Jesus Kristus.

Petrus betygade att Jesus var Kristus och Guds Son (Joh. 6:68–69), och Herren utvalde honom till att inneha nycklarna till riket på jorden (Matt. 16:13–19). På förklaringsberget såg Petrus den förklarade Frälsaren, liksom Mose och Elia (Matt. 17:1–9).

Petrus var den främste bland de första apostlarna. Efter Frälsarens död, uppståndelse och himmelsfärd sammankallade han kyrkan, och under hans ledning kallades en apostel för att ersätta Judas Iskariot (Apg. 1:15–26). Petrus och Johannes botade en man som var lam från födseln (Apg. 3:1–16) och räddades genom ett under ur fängelset (Apg. 5:11–29; 12:1–19). Det var genom Petrus försorg som evangeliet först gjordes tillgängligt för icke-judarna (Apg. 10–11). I de sista dagarna kom Petrus tillsammans med Jakob och Johannes från himlen och gav melkisedeksa prästadömet och dess nycklar till Joseph Smith och Oliver Cowdery (L&F 27:12–13; 128:20).

1 Petrusbrevet: Det första brevet skrevs från "Babylon" (troligen Rom) och sändes till de heliga i det som nu kallas Mindre Asien, kort efter det att Nero började förfölja de kristna.

Kapitel 1 talar om Kristi förutbe-

Phelps, William W.

stämde roll som Återlösaren. Kapitel 2–3 förklarar att Kristus är kyrkans hörnsten, att de heliga innehar ett kungligt prästämne och att Kristus predikade för andra i fängelset. Kapitel 4–5 förklarar varför evangeliet predikades för de döda och varför äldsterna måste vara herdar för hjorden.

2 Petrusbrevet: Kapitel 1 uppmanar de heliga att befästa sin ställning som kallade och utvalda. Kapitel 2 varnar för falska lärare. Kapitel 3 talar om de sista dagarna och om Kristi andra ankomst.

Phelps, William W.

Blev tidigt medlem och ledare i kyrkan efter dess återställelse 1830. Herren kallade William Phelps till att vara tryckare åt kyrkan (L&F 57:11; 58:40; 70:1).

Pilatus, Pontius

En romersk ståthållare (landshövding) i Judeen 26–36 e.Kr. (Luk. 3:1). Han hatade det judiska folket och deras religion och dödade åtminstone några galileer (Luk. 13:1). Jesus anklagades och dömdes till korsfästelse inför Pilatus (Matt. 27:2, 11–26, 58–66; Mark. 15; Luk. 23; Joh. 18:28–19:38).

Pingst. *Se även* Moses lag

Under Moses lag firades pingsten eller förstlingens dag femtio dagar efter påskhögtiden (3 Mos. 23:16). Under pingsten firades skörden, och i Gamla testamentet kallas den också skördehögtid eller veckohögtid. Det är denna högtid som firades när apostlarna i Jerusalem fylldes med den Helige Anden och talade andra tungomål (Apg. 2; L&F 109:36–37).

Plikt. *Se även* Lyda, lydig, lydnad

I skrifterna ett uppdrag, en uppgift eller ett ansvar, ofta givet av Herren eller hans tjänare.

Håll hans bud, det gäller alla människor, **Pred.** 12:13. Vad begär Herren av dig annat än att du gör det rätta, **Mika** 6:8.

Man måste lyda Gud mer än människor, **Apg.** 5:29.

De drabbades av lidanden för att väckas till hågkomst om sina plikter, **Mosiah** 1:17.

Äldsters, prästers, lärares och diakoners plikter beskrivs, **L&F** 20:38–67. Prästämnesbärare ska sköta alla sina familjeplikter, **L&F** 20:47, 51. Medlemmarnas plikter efter dopet beskrivs, **L&F** 20:68–69. Mina äldster bör vänta en kort tid, så att mitt folk kan mera fullkomligt förstå sina plikter, **L&F** 105:9–10. Låt var och en lära sin plikt, **L&F** 107:99–100.

Plåtar. *Se även* Guldplåtarna; Mormons bok

I vissa kulturer skrevs i forna dagar historia och uppteckningar på metallplåtar, såsom fallet var med Mormons bok. För ytterligare information, se "Kortfattad förklaring av Mormons bok" på de inledande sidorna till Mormons bok.

Plåtar av mässing. *Se* Mässingsplåtarna**Polygami.** *Se* Äktenskap, gifta sig – Månggifte**Pornografi.** *Se* Kyskhet; Otukt; Äktenskapsbrott**Pratt, Orson**

En av de första tolv apostlarna som kallades efter kyrkans återställelse i vår tid (L&F 124:128–129). Han hade varit medlem i kyrkan i endast sex veckor då Herren gav en uppenbarelse till honom genom Joseph Smith (L&F 34). Orson Pratt var också missionär för kyrkan (L&F 52:26; 75:14) och verkade i många år som kyrkans historieskrivare.

Pratt, Parley Parker

Orson Pratts äldre bror och en av de första tolv apostlarna som kallades efter kyrkans återställelse i vår tid (L&F 124:128–129). Parley Pratt kallades på den första av flera missioner då Herren gav en uppenbarelse till honom genom

Joseph Smith i oktober 1830 (L&F 32; 50:37).

Predestination. *Se* Förutordination

Predika. *Se även* Evangeliet; Missionsverksamhet

Att ge budskap som förbättrar insikten om en evangelisk princip eller lärosats.

Herren har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de ödmjuka, **Jes.** 61:1 (Luk. 4:16–21). Bryt upp och bege dig till Nineve och predika för den, **Jona** 3:2–10.

Från den tiden började Jesus predika, **Matt.** 4:17. Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen, **Mark.** 16:15. Vi predikar Kristus som korsfäst, **1 Kor.** 1:22–24. I Anden gick han sedan och förkunnade sin seger för andarna i fångelset, **1 Petr.** 3:19.

Det fanns inget annat än mycket predikande för att ständigt väcka och bevara dem i Herrens fruktan, **Enos** 1:23. Han befallde dem att inte predika något annat än omvändelse och tro på Herren, **Mosiah** 18:20. Ordets predikan hade en stark benägenhet att leda folket till det som är rätt, **Alma** 31:5.

Du ska inte tro att du är kallad att predika, förrän du är kallad, **L&F** 11:15. Det ska inte bli någon givet att gå ut och predika om han inte har ordinerats, **L&F** 42:11. Detta evangelium ska predikas för alla nationer, **L&F** 133:37.

Evangeliet började predikas från begynnelsen, **Mose** 5:58.

Predikaren

En bok i Gamla testamentet som innehåller tankar kring några av livets djupaste frågor.

Bokens författare, predikaren, skriver en stor del av boken ur deras synvinkel som är utan kunskap om evangeliet. Han skriver enligt världens människors uppfattningar – det vill säga de som är "under solen" (Pred. 1:9). Mycket av boken verkar negativt och pessimistiskt (Pred. 9:5, 10). Detta är inte såsom Herren vill att vi ska se livet, utan snar-

Presiderande biskopen

are såsom predikaren sett att livet tycks för de icke upplysta på jorden. Den andligaste delen av boken är kapitlet 11 och 12, där skribenten drar slutsatsen att det enda som är av varaktigt värde är lydnad mot Guds bud.

President. *Se även* Första presidentskapet; Profet

En titel på den främste ämbetsmannen i en organisation. Kyrkans president är profet, siare och uppbarare (L&F 21:1; 107:91–92), och kyrkans medlemmar ska tilltala kyrkans profet med titeln "president" (L&F 107:65). Han är den ende på jorden med myndighet att utöva alla prästadörets nycklar.

Ledarna för prästadörets kворum och andra organisationer har också titeln president.

Herren gav rikets nycklar till Joseph Smith, **L&F** 81:1–2. Tre presidenter bildar kyrkans presidentskaps kворum, **L&F** 107:21–24. Presidenter ordinerades efter Melkisedeks orden, **L&F** 107:29. Ansvaret för presidenter över diakoner, lärare, präster och äldster beskrivs, **L&F** 107:85–89 (L&F 124:136–138, 142). Över de sjuttio presiderar sju presidenter, **L&F** 107:93–95. Presidenter över stavar utsågs, **L&F** 124:133–135.

Presidentskap. *Se* Första presidentskapet

Presiderande biskopen

En av kyrkans generalauktoriteter. Han har ett övergripande ansvar för den timliga välfärden i kyrkan (L&F 107:68). Den presiderande biskopen och hans rådgivare, som också är generalauktoriteter, presiderar över aronska prästadömet i kyrkan (L&F 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edward Partridge ska ordinerats till biskop, **L&F** 41:9. Biskopar ska kallas och avskiljas av första presidentskapet, **L&F** 68:14–15. Bokstavliga efterkommande till Aron, som är förstfödda, har rätten att presidera om de kallats,

Princip

avskilt och ordinerats av första presidentskapet, **L&F** 68:16, 18–20. Får förhöras och dömas endast inför första presidentskapet, **L&F** 68:22–24 (**L&F** 107:82).

Princip. *Se även* Evangeliet

En grundläggande lärosats, sanning eller lag. Evangeliets första principer är tro på Herren Jesus Kristus och omvändelse (TA 1:4).

Låt oss, utan att lämna Kristi läras principer, fortsätta mot fullkomlighet, **JSÖ**, **Hebr.** 6:1.

Äldsterna, prästerna och lärarna ska undervisa om mitt evangeliums principer som finns i skrifterna, **L&F** 42:12. Bli mera fullkomligt undervisade i princip, i lära, i allting, **L&F** 88:78 (**L&F** 97:14). Var och en kan ifråga om lära och princip handla enligt den moraliska handlingsfrihet jag gett honom, **L&F** 101:78. Oavsett vilken grad av intelligens vi uppnår i detta liv, kommer den att följa med oss i uppståndelsen, **L&F** 130:18–19.

Pris, prisa. *Se* Härlighet; Tacksam, tacksamhet, tacksägelse**Profet.** *Se även* President; Profetia, profetera; Siare; Uppenbarelse

Någon som kallats av och talar för Gud. Som Guds budbärare tar en profet emot befallningar, profetior och upp-
barelser från Gud. Hans ansvar är att tillkänna Guds vilja och sanna väsen för människorna och att visa innebörden av Guds handlande gentemot dem. En profet fördömer synden och förutsäger dess följder. Han predikar rättfärdighet. Ibland kan profeter inspireras att förutsäga framtiden för människosläktets bästa. Hans främsta ansvar är emellertid att bära vittne om Kristus. Presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är Guds profet på jorden i dag. Medlemmarna av första presidentskapet och de tolv apostlarna uppehålls som profeter, siare och uppenbarare.

Om ändå hela Herrens folk blev profeter, **4 Mos.** 11:29. Om det finns en Herrs profet ibland er, ger jag mig tillkänna

för honom i en syn, **4 Mos.** 12:6. Herren har varnat Israel genom alla sina profeter, **2 Kung.** 17:13 (2 Krön. 36:15–16; Jer. 7:25). Jag satte dig till profet för folken, **Jer.** 1:5, 7. Han uppenbarar sin hemlighet för sina tjänare profeterna, **Amos** 3:7.

Han gav löften genom sina heliga profeter, **Luk.** 1:70 (Apg. 3:21). Alla profeterna vittnade om Kristus, **Apg.** 10:43. Gud har satt några till profeter i kyrkan, **1 Kor.** 12:28 (Ef. 4:11). Kyrkan är byggd på apostlars och profeters grund, **Ef.** 2:19–20.

Folket har förkastat profeternas ord, **1 Ne.** 3:17–18 (2 Ne. 26:3). Anden tillkännager allt för profeterna, **1 Ne.** 22:1–2. Kristus kom till nephiterna för att uppfylla allt han har låtit säga genom sina heliga profeters mun, **3 Ne.** 1:13 (**L&F** 42:39).

De som inte vill lyssna till profeternas ord ska avskäras, **L&F** 1:14. De som tror profeternas ord ska få evigt liv, **L&F** 20:26. Profetens ord ska ni ta emot som från min egen mun, **L&F** 21:4–6. Uppenbarelser och befallningar till kyrkan kommer endast genom den som utsetts, **L&F** 43:1–7. Presidentens plikt är att presidera över hela kyrkan och att vara såsom Mose, att vara en profet, **L&F** 107:91–92.

Vi tror på profeter, **TA** 1:6.

Profetia, profetera. *Se även* Profet; Profetissa; Siare; Uppenbarelse

En profetia består av gudomligt inspirerade ord, talade eller skrivna, som en person får genom uppenbarelse från den Helige Anden. Vittnesbördet om Jesus är profetians ande (Upp. 19:10). En profetia kan gälla det förgångna, det närvarande eller framtiden. När någon profeterar, säger eller skriver han det Gud vill att han ska veta, till hans eget eller andras bästa. Enskilda människor kan få profetia eller uppenbarelse gällande sina egna liv.

Om ändå hela Herrens folk blev profeter, **4 Mos.** 11:29. Era söner och döttrar ska profetera, **Joel** 2:28 (Apg. 2:17–18). Herren uppenbarar sin hemlighet för sina tjänare profeterna, **Amos** 3:7.

Ingen profetia i Skriften har kommit till genom egen tolkning, **2 Petr.** 1:20.

Nephiterna fick många uppenbarelser och hade profetians ande, **Jakob** 4:6, 13. Alma och Amulek kände Zeezroms hjärta genom profetians ande, **Alma** 12:7. Ve den som säger att Herren inte längre verkar genom profetia, **3 Ne.** 29:6. Utforska Jesajas profetior, **Morm.** 8:23.

Profetiorna ska alla fullbordas, **L&F** 1:37–38.

Man måste kallas av Gud genom profetia, **TA** 1:5.

Profetissa. *Se även* Profetia, profetera

En kvinna som fått ett vittnesbörd om Jesus och har profetians ande. En profetissa innehar inte prästadömet eller dess nycklar. Endast ett fåtal kvinnor i skrifterna kallas profetissor, men många profeterade, till exempel Rebecka, Hanna, Elisabet och Maria.

Mirjam kallades profetissa, **2 Mos.** 15:20. Debora kallades profetissa, **Dom.** 4:4. Hulda kallades profetissa, **2 Kung.** 22:14 (2 Krön. 34:22).

Hanna kallades profetissa, **Luk.** 2:36.

Profetskolan. *Se även* Smith, Joseph, den yngre

I Kirtland i Ohio befallde Herren Joseph Smith vintern 1832–1833 att organisera en skola för att utbilda bröderna i sådant som hör till evangeliet och Guds rike. Från denna skola kom många av kyrkans tidiga ledare. En annan skola för profeterna eller äldsterna leddes av Parley P. Pratt i Jackson County, Missouri (L&F 97:1–6). Liknande skolor anordnades kort efter det att de heliga utvandrat västerut. Dessa upphörde emellertid inom kort. Undervisning om evangeliet sker i dag i hemmen, i prästadömetns kворum och i de olika biorganisationerna samt i kyrkans skolor, i seminarier och institutskurser.

Heliggör er och undervisa varandra om rikets lära, **L&F** 88:74–80. Sök flitigt och undervisa varandra, **L&F** 88:118–122. Ordningen för profeternas skola fram-

läggs, **L&F** 88:127–141. Första presidentskapet innehar nycklarna till profeternas skola, **L&F** 90:6–7.

Präst, aronska prästadömet.

Se även Aron, Moses bror; Aronska prästadömet; Högpräst (överstepräst)

Ett ämbete inom aronska prästadömet. I gamla tider innehades det högsta ämbetet inom levitiska prästadömet endast av Aron och hans ättlingar. När Kristus fullbordade Moses lag upphörde denna begränsning.

En prästs plikter i den återställda kyrkan beskrivs, **L&F** 20:46–52.

Präst, melkisedekska prästadömet.

Se även Högpräst (överstepräst); Melkisedekska prästadömet

En person som inför Gud utför religiösa ceremonier för andra. I skrifterna är de som kallas "präster" ofta högpräster efter Melkisedeks orden (Alma 13:2). De som erhåller fullheten av Guds härlighet efter uppståndelsen blir präster och kungar i den celestiala världen.

Melkisedek var präst åt Gud den Högste, **1 Mos.** 14:18. Du är en präst för evigt, på samma sätt som Melkisedek, **Ps.** 110:4 (Hebr. 5:6; 7:17, 21).

Kristus har gjort oss till ett kungarrike, till präster åt sin Gud och Far, **Upp.** 1:6 (Upp. 5:10; 20:6).

Kom ihåg att Herren Gud ordinerade präster enligt sin heliga orden, **Alma** 13:1–20.

De som kommer fram i de rättfärdigas uppståndelse är präster och kungar, **L&F** 76:50, 55–60.

Prästadöme. *Se även* Aronska

prästadömet; Kraft, makt; Melkisedekska prästadömet; Myndighet; Ordinera, ordination; Prästadömetns ed och förbund; Prästadömetns nycklar

Den myndighet och den kraft som Gud ger män för att i allt verka för människans frälsning (L&F 50:26–27). Manliga

Prästadöme, melkisedekska

medlemmar i kyrkan som bär prästadömet är organiserade i kворum och är bemyndigade att utföra förrättningar och vissa administrativa funktioner i kyrkan.

Deras smörjelse ska för dem innebära ett evigt prästadöme, **2 Mos.** 40:15 (4 Mos. 25:13).

Jag har bestämt om er, **Joh.** 15:16. Ni byggs upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, **1 Petr.** 2:5. Ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, **1 Petr.** 2:9 (2 Mos. 19:6).

Män kallas som högpräster på grund av stor tro och goda gärningar, **Alma** 13:1–12. Jag ger dig fullmakt att döpa, **3 Ne.** 11:21. Ni ska ha makt att ge den Helige Anden, **Moro.** 2:2.

Jag ska uppenbara prästadömet för er genom Elias hand, **L&F** 2:1 (JS–H 1:38). Herren stadfäste ett prästadöme även på Aron och hans avkomlingar, **L&F** 84:18. Detta större prästadöme förvaltar evangeliet, **L&F** 84:19. Han tog Mose från deras mitt och även det heliga prästadömet, **L&F** 84:25. Prästadömets ed och förbund beskrivs, **L&F** 84:33–42. Prästadömet har fortsatt genom era fäders släktlinjer, **L&F** 86:8. Det finns två prästadömen i kyrkan, **L&F** 107:1. Det första prästadömet är det heliga prästadömet efter Guds Sons orden, **L&F** 107:2–4. Prästadömets rättigheter står i oskiljaktigt förbindelse med himlens krafter, **L&F** 121:36. Ingen makt och inget inflytande kan eller bör göra sig gällande i kraft av prästadömet, utom genom överbevisning och uppriktig kärlek, **L&F** 121:41. Alla trofasta, värdiga manliga medlemmar i kyrkan kan få prästadömet, **OT** 2.

Vi tror att en man måste kallas av Gud, **TA** 1:5.

Prästadöme, melkisedekska. *Se*

Melkisedekska prästadömet

Prästadömet, aronska. *Se* Aronska

prästadömet

Prästadömets ed och förbund. *Se även*

Ed; Förbund; Prästadöme

En ed är en svuren förbindelse att stå

fast vid och hålla sina löften. Ett förbund är ett högtidligt löfte mellan två parter. Aronska prästadömet tas emot med enbart förbund. De som bär melkisedekska prästadömet tar emot prästadömet med såväl en outtalad ed som med ett förbund. Då en prästadömsbärare är trofast och ärar sin kallelse enligt Guds ledning, välsignar Gud honom. De som är trofasta till slutet och gör allt han ber dem får allt det Fadern har (**L&F** 84:33–39).

Herren slöt ett förbund med Abraham, och Abraham lydde, **1 Mos.** 15:18; 17:1–2; 22:16–18. Prästerna under Hesekiels tid tog inte hand om hjorden, **Hes.** 34:2–3. Prästerna under Malakis tid vanhelgade förbundet, **Mal.** 1–2.

Prästadömets nycklar. *Se även* Första presidentskapet; Prästadöme; Tidsutdelning

Nycklar är rättigheten att presidera, eller den fullmakt som Gud gett till människan att leda, styra och administrera Guds prästadöme på jorden. De prästadömsbärare som kallas att presidera får nycklar av dem som har myndighet över dem. Prästadömsbärare använder prästadömet endast inom de gränser som satts av dem som innehar nycklarna. Kyrkans president är den enda personen på jorden som innehar och är bemyndigad att använda prästadömets alla nycklar (**L&F** 107:65–67, 91–92; 132:7).

Petrus erhöll rikets nycklar, **Matt.** 16:19.

Mikael (Adam) erhöll frälsningens nycklar under ledning av Jesus Kristus, **L&F** 78:16. Rikets nycklar tillhör alltid det första presidentskapet, **L&F** 81:2. Melkisedekska prästadömet innehar nycklarna till rikets hemligheter och kunskapen om Gud, **L&F** 84:19. Särskilda nycklar innehas av de tolv apostlarna, **L&F** 107:35; 112:16, 32; 124:128. Joseph Smith och Oliver Cowdery erhöll nycklarna till Israels insamling, till Abrahams evangelium och till den beseglande makten, **L&F** 110:11–16.

Första presidentskapet och de tolv innehar nycklarna till tidernas fullbordans utdelning, **L&F** 112:30–34. Ämbetsmän inom prästadömet innehar nycklar, **L&F** 124:123. Den som har nycklar kan få kunskap, **L&F** 128:11.

Arons prästadöme innehar nycklarna till änglars betjäning och till omvändelsens evangelium och till dopet, **JS–H** 1:69 (**L&F** 13).

Prästadömsordination. *Se* Ordinera, ordination

Prästvälde

Människor som predikar och sätter upp sig själva som ljus för världen för att få vinning och världens beröm. De söker inte Sions välfärd (2 Ne. 26:29).

Var herdar för Guds hjord, inte för egen vinning, **1 Petr.** 5:2.

Kyrkor som byggts för vinnings skull måste föras ner i stoftet, **1 Ne.** 22:23 (Morm. 8:32–41). På grund av prästvälden och ondskefulla gärningar ska Jesus bli korsfäst, **2 Ne.** 10:5. Om prästvälde skulle påtvingas detta folk skulle det leda till deras fullständiga undergång, **Alma** 1:12. Icke-judarna ska bli fyllda av alla slag av prästvälden, **3 Ne.** 16:10.

Psalm. *Se även* David; Musik

Inspirerat poem eller andlig sång.

Psaltaren: En bok i Gamla testamentet som innehåller en samling psalmer, av vilka många handlar om Kristus. Psaltaren citeras ofta i Nya testamentet.

David skrev många av psalmerna. Dessa psalmer skrevs för att prisa Gud. Många var skrivna till en melodi.

Psalmer. *Se även* Musik; Sjunga, sång

Sånger till Guds ära.

De tolv apostlarna sjöng en lovsång innan Herren gick till Getsemane, **Matt.** 26:30.

Herren kallade Emma Smith att göra ett urval av heliga psalmer, **L&F** 25:11. De rättfärdigas sång är en bön till mig, och

den ska besvaras med en välsignelse över deras huvuden, **L&F** 25:12. Prisa Herren med sång och med musik, **L&F** 136:28.

Pund. *Se* Talent

Påsk (judisk). *Se även* Guds Lamm; Måltiden, den sista

Judarnas påsk instiftades för att hjälpa Israels barn minnas det tillfälle då mordängeln gick förbi deras hem och räddade dem från egyptierna (2 Mos. 12:21–28; 13:14–15). Det felfria lamm, vars blod användes som ett tecken för att på den tiden rädda Israel, symboliserar Jesus Kristus, Guds Lamm, vars offer återlöste hela människosläktet.

Detta är stadgan om påskalammet, **2 Mos.** 12:43.

Jesus och hans apostlar firade påsken vid den sista måltiden, **Matt.** 26:17–29 (Mark. 14:12–25). Se Guds Lamm som tar bort världens synd, **Joh.** 1:29, 36. Vårt påskalamm, Kristus, har blivit slaktat, **1 Kor.** 5:7. Vi är friköpta genom blodet från Kristus, ett lamm utan fel, **1 Petr.** 1:18–19.

Tro på Guds Lamm som tar bort världens synder, **Alma** 7:14.

Heliga som lever efter Visdomsordet blir bevarade liksom Israels barn, **L&F** 89:21.

Lammet är slaktat från världens grundläggning, **Mose** 7:47.

Påsk (kristen). *Se* Jesus Kristus; Uppståndelse

Rafael. *Se även* Änglar

En Herrens ängel som deltog i alltings återställelse (**L&F** 128:21).

Rakel. *Se även* Jakob, Isaks son

I Gamla testamentet en hustru till Jakob (1 Mos. 29–31; 35). Hon var också mor till Josef och Benjamin.

Rameumptom

I Mormons bok en upphöjd plattform på vilken zoramiterna, avfälliga nephiter, bad (**Alma** 31:8–14, 21).

Rebecka

Rebecka. *Se även* Isak

Hustru till Isak, en patriark i Gamla testamentet (1 Mos. 24–27). Rebecka var mor till Esau och Jakob (1 Mos. 25:23–26).

Redbarhet. *Se även* Rättfärdig, rättfärdighet; Ärlig, ärlighet

Rättfärdighet, ärlighet och uppriktighet.

Till min död vidhåller jag min oskuld, **Job** 27:5. Den rättfärdige lever hederligt, **Ords.** 20:7.

De var män som alltid var trofasta i allt som blev dem anförtrott, **Alma** 53:20.

Herren älskade Hyrum Smith på grund av hans hjärtas redbarhet, **L&F** 124:15.

Regering. *Se även* Författning

När Jesus Kristus återvänder kommer han att upprätta ett rättfärdigt styressätt.

På hans axlar vilar herradömet, **Jes.** 9:6 (2 Ne. 19:6).

Ge kejsaren det som tillhör kejsaren, **Matt.** 22:21 (L&F 63:26). Varje människa ska underordna sig den överhet hon har över sig, **Rom.** 13:1. Be för kungar och alla i ledande ställning, **1 Tim.** 2:1–2. De ska underordna sig och lyda myndigheter och makthavare, **Tit.** 3:1. Underordna er varje myndighet för Herrens skull, **1 Petr.** 2:13–14. Jesus Kristus ska bli jordens slutgiltige härskare, **Upp.** 11:15.

Ha rättfärdiga män till kungar, **Mosiah** 23:8. Ordna era angelägenheter genom folkets röst, **Mosiah** 29:26.

Kristus ska vara vår styresman när han kommer, **L&F** 41:4. Den som håller Guds lagar behöver inte bryta landets lagar, **L&F** 58:21. När de ogudaktiga härskar, sörjer folket, **L&F** 98:9–10. Regeringar är instiftade av Gud till nytta för människan, **L&F** 134:1–5. Människorna är skyldiga att stödja och upprätthålla regeringar, **L&F** 134:5.

Vi tror på att underordna oss kungar, presidenter, styresmän och överhetspersoner, **TA** 1:12.

Regnbågen. *Se även* Ark; Floden på Noas tid; Noa, biblisk patriark

Tecknet eller kännetecknet på Guds förbund med Noa (1 Mos. 9:13–17). JSÖ, 1 Moseboken 9:21–25 (tillägget) förklarar att förbundet innefattar löften att jorden aldrig mer kommer att täckas av vatten, att Enoks Sion ska återkomma och att Herren en gång ska komma tillbaka för att bo på jorden.

Reguel. *Se* Jetro**Rehabeam.** *Se även* Salomo

I Gamla testamentet kung Salomos son. Han efterträdde sin far och regerade i sjuttio år i Jerusalem (1 Kung. 11:43; 14:21, 31). Under Rehabeams regeringstid delades riket upp i Israels rike i norr och Juda rike i söder (1 Kung. 11:31–36; 12:19–20). Rehabeam regerade över Juda rike.

Ren och oren. *Se även* Moses lag; Orenhet, orenlighet; Renad, renhjärtad

I Gamla testamentet uppenbarade Herren för Mose och det forna Israel att endast viss mat ansågs ren, eller med andra ord, lämplig att äta. Den åtskillnad som israeliterna gjorde mellan ren och oren mat hade stor inverkan på deras religiösa och sociala liv. Vissa djur, fåglar och fiskar ansågs rena och fick ätas, medan andra var orena och förbjudna (3 Mos. 11; 5 Mos. 14:3–20). Vissa sjuka personer ansågs också orena.

Att vara ren i andlig bemärkelse är att vara fri från synd och syndiga önsningar. I denna bemärkelse används ordet för att beskriva en person som är oskyldig och har ett rent hjärta (Ps. 24:4). Guds förbundsfolk har alltid fått särskilda förhållningsorder om att vara rena (3 Ne. 20:41; L&F 38:42; 133:5).

Den som har oskyldiga händer och rent hjärta får gå upp på Herrens berg, **Ps.** 24:3–5.

Kalla inte någon människa ohelig eller oren, **Ap.** 10:11–28.

Kan ni se upp till Gud på den dagen

med rent hjärta och rena händer, **Alma** 5:19.

Herren ska tukta Sion tills hon är ren, **L&F** 90:36. Var rena, ni som bär Herrens kär, **L&F** 133:4–5, 14 (Jes. 52:11).

Renad, renhjärtad. *Se även* Helgelse, heliggörelse; Ren och oren

Fri från synd eller skuld, oklanderlig. En person blir ren då hans tankar och handlingar är på alla sätt rena. Den som begått synd kan bli ren genom att tro på Jesus Kristus, omvända sig och ta emot evangeliets förrättningar.

Den som har oskyldiga händer och rent hjärta får del av Herrens välsignelser, **Ps.** 24:3–5. Rena er, ni som bär Herr-ens kär, **Jes.** 52:11 (**L&F** 133:4–5).

Saliga de renhjärtade, **Matt.** 5:8 (3 Ne. 12:8). Det som är rätt och rent, tänk på allt sådant, **Fil.** 4:8 (TA 1:13).

Alla ni renhjärtade, lyft upp era huvuden och ta emot Herrens behagliga ord, **Jakob** 3:2–3. Kan ni se upp till Gud på den dagen med rent hjärta och rena händer, **Alma** 5:19. Då de var rena och obefläckade inför Gud kunde de inte se på synd utom med avsky, **Alma** 13:12. Vi kan bli renade, alldeles som Kristus är ren, **Moro.** 7:48 (Morm. 9:6).

Kristus ska bevara åt sig ett rent folk, **L&F** 43:14. Herren befallde att ett hus skulle byggas i Sion där de renhjärtade ska se Gud, **L&F** 97:10–17. Detta är Sion – de renhjärtade, **L&F** 97:21.

Rigdon, Sidney

En av dem som omvändes tidigt och var en ledare i den återställda kyrkan på 1830- och i början 1840-talet. Sidney Rigdon verkade en tid som förste rådgivare till Joseph Smith i kyrkans första presidentskap (**L&F** 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Senare avföll han och utslöts i september 1844.

Rikedomar.

Se även Högmod; Pengar

Välstånd eller överflöd. Herren råder de heliga att inte söka världsliga rikedomar, utom i avsikt att göra gott. De

heliga får inte sätta strävan efter världslig rikedom framför sökandet efter Guds rike, vilket rike innefattar evighetens skatter (**Jakob** 2:18–19).

Fäst inte hjärtat vid rikedom, även om den växer, **Ps.** 62:11. Rikedom hjälper inte på vredens dag, **Ords.** 11:4. Den som litar till sin rikedom kommer på fall, **Ords.** 11:28. Gott namn är mer värt än stor rikedom, **Ords.** 22:1.

Hur svårt är det inte för dem som har pengar att komma in i Guds rike, **Mark.** 10:23 (**Luk.** 18:24–25). Kärlek till pengar är en rot till allt ont, **1 Tim.** 6:10.

Ve de rika som föraktar de fattiga och vilkas skatt är deras gud, **2 Ne.** 9:30. De rättfärdigas hjärtan var inte begivna på rikedomar utan var frikostiga mot alla, **Alma** 1:30. Folket började bli högmodiga på grund av rikedomar, **Alma** 4:6–8. Folket indelades i klasser alltefter sina rikedomar, **3 Ne.** 6:12.

Sök inte efter rikedomar utan efter vishet, **L&F** 6:7 (**Alma** 39:14; **L&F** 11:7). Jordens rikedomar vill Gud ge er, men akta er för högmod, **L&F** 38:39.

Evighetens rikedomar: Samla er skatter i himlen, **Matt.** 6:19–21.

Hur ofta har jag inte kallat på er genom det eviga livets rikedomar, **L&F** 43:25. Jag har evighetens rikedomar att ge, **L&F** 67:2 (**L&F** 78:18).

Rom.

Se även Romerska imperiet

I Nya testamentet huvudstaden i det romerska imperiet, belägen vid floden Tibern i Italien (**Apg.** 18:2; 19:21; 23:11). Paulus predikade evangeliet i Rom när han var romerska statens fånge (**Apg.** 28:14–31; **Rom.** 1:7, 15–16).

Romarbrevet.

Se även Paulus; Paulus brev

I Nya testamentet ett brev som Paulus skrev till de heliga i Rom. Han tänkte besöka Jerusalem, vilket säkerligen skulle bli mycket farligt. Om han undkom med livet i behåll, hoppades han sedan kunna besöka Rom. Brevet var delvis avsett att förbereda församlingen

Romerska imperiet

där att ta emot honom när han kom. Det kan också ses som framställning av vissa lärosatser som varit omtvistade och som Paulus nu ansåg slutgiltigt fastställda.

Kapitel 1 innehåller Paulus hälsning till romarna. Kapitel 2–11 omfattar framställningar av läran om tro, gärningar och nåden. Kapitel 12–16 innehåller praktisk undervisning om kärlek, plikt och helighet.

Romerska imperiet. *Se även Rom*

Det forna romarriket. På apostlarnas tid var det romerska imperiet världens enda stormakt. Det omfattade allt mellan Eufrat, Donau, Rhen, Atlanten och Saharaöknen. Palestina blev vasallstat 63 f.Kr., när Pompejus intog Jerusalem. Trots att romarna beviljade judarna många förmåner, hatade judarna det romerska styret och gjorde ideligen uppror.

Paulus, som var romersk medborgare, använde grekiska, som var kejsardömet mest använda språk, för att sprida evangeliet i hela romarriket.

Ge kejsaren det som tillhör kejsaren, **Matt.** 22:17–22. Paulus gjorde anspråk på sina rättigheter som romersk medborgare, **Apg.** 16:37–39 (**Apg.** 22:25–29).

Ruben. *Se även Israel; Jakob, Isaks son*

I Gamla testamentet den äldste sonen till Jakob och Lea (1 Mos. 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Ruben var den förstfödde, men gick miste om förstfödsrätten genom synd (1 Mos. 35:22; 49:3–4).

Rubens stam: Jakobs välsignelse till Ruben återfinns i 1 Moseboken 49:3 och 5 Moseboken 33:6. Stammens antal minskade gradvis, och även om stammen fortsatte att existera, fick den allt mindre politisk betydelse. Rubens förstfödsrätt gick till Josef och hans söner eftersom Josef var den förstfödde till Jakobs andra hustru, Rakel (1 Krön. 5:1–2).

Rut. *Se även Boas*

I Gamla testamentet en moabitiska,

svärdotter till Noomi och Elimelek, som var israeliter. Efter sin makes död gifte sig Rut med Noomis släkting Boas. Deras son Obed var förfader till David och Kristus. Berättelsen om Rut visar på ett vackert sätt en icke israelits omvändelse till Israels fålla. Rut övergav sin tidigare gud och sitt tidigare liv för att förena sig med trons husfolk och tjäna Israels Gud (Rut 1:16).

Ruts bok: Kapitel 1 beskriver Elimeleks och hans familjs liv i Moab. Efter sina mäns död gick Noomi och Rut till Betlehem. Kapitel 2 berättar hur Rut plockade ax på Boas åker. Kapitel 3 berättar om hur Noomi säger åt Rut att gå till tröskplatsen och ligga vid Boas fötter. Kapitel 4 berättar om Ruts giftermål med Boas. De fick en son, Obed, genom vars släktlinje David och Kristus kom.

Rykten. *Se även Förtal; Skvaller*

Satan sprider rykten och stridigheter – ibland delvis grundade på sanningen – för att vända människor mot Gud och allt gott (Hel. 16:22; JS–H 1:1). Ett av tecknen på Jesu Kristi andra ankomst är att människor ska höra stridslarm och krigsrykten (Matt. 24:6; L&F 45:26; JS–M 1:23).

Råd, råda. *Se även Profet*

Uppmaningar, varningar, anvisningar och undervisning från Herren och hans ordinerade ledare. I skrifterna används ordet "råda" i betydelsen ge råd eller instruktioner.

Jag vill råda dig, **2 Mos.** 18:19. Gud ska leda mig med sitt råd, **Ps.** 73:24. Utan ledning faller ett folk, **Ords.** 11:14.

Fariserna och de laglärdade förkastade Guds plan, **Luk.** 7:30. Jag råder dig att köpa guld av mig som är renat i eld, **Upp.** 3:18.

Att vara lärd är bra, om man hörsammar Guds råd, **2 Ne.** 9:29. Försök inte ge Herren råd, **Jakob** 4:10. Han råder i visdom över alla sina verk, **Alma** 37:12.

Era synder har kommit upp för mig, eftersom ni vill gå era egna vägar efter

era egna råd, **L&F** 56:14. Lyssna till hans råd som ordinerat er, **L&F** 78:2. Ta emot råd av honom som jag har utsett, **L&F** 108:1. Han strävar efter att upprätta sitt eget råd i stället för det råd som jag har ordinerat, **L&F** 124:84. Hörsamma min tjänare Josephs råd, **L&F** 124:89. Om någon inte söker mitt råd, ska han inte ha någon kraft, **L&F** 136:19.

Rådet i himlen. *Se även*

Förtullvaron; Striden i himlen; Återlösningsplanen

Det tillfälle under förtullvaron då Fadern lade fram sin plan för sina andebarn som skulle komma till denna jord.

Guds söner ropade av glädje, **Job** 38:4–7. Ovanför Guds stjärnor ska jag upprätta min tron, **Jes.** 14:12–13.

Det blev en strid i himlen, **Upp.** 12:7–11.

Innan de föddes fick de sin första undervisning i andarnas värld, **L&F** 138:56.

Satan gjorde uppror i förtullvaron, **Mose** 4:1–4. Intelligenserna organiserades innan världen skapades, **Abr.** 3:22. Gudarna rådgjorde med varandra, **Abr.** 4:26. Gudarna avslutade det arbete som de rådgjort om, **Abr.** 5:2.

Rättfärdig, rättfärdighet. *Se även*

Guds bud och befallningar;
Orättfärdig, orättfärdighet;
Redbarhet; Vandra, vandra med
Gud; Värdig, värdighet

Rättvis, helig, dygdig, redbar. Att handla i lydnad mot Guds bud, att undvika synden.

Herren välsignar den rättfärdige, **Ps.** 5:13. Herrens ögon är vända till de rättfärdiga, **Ps.** 34:16, 18 (1 Petr. 3:12). När de rättfärdiga blir fler, gläder sig folket, **Ords.** 29:2 (**L&F** 98:9–10).

Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, **Matt.** 5:6 (3 Ne. 12:6). Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, **Matt.** 6:33. De rättfärdiga ska gå till evigt liv, **Matt.** 25:46. Den rättfärdiges bön har stor kraft och verkan, **Jak.** 5:16.

Den som är rättfärdig är gynnad av Gud, **1 Ne.** 17:35. Han ska bevara de rättfärdiga, de behöver inte frukta, **1 Ne.** 22:17, 22. Satan kommer inte att ha någon makt, tack vare Herrens folks rättfärdighet, **1 Ne.** 22:26. Om det inte finns någon rättfärdighet, finns det ingen lycka, **2 Ne.** 2:13. De rättfärdiga ska ärva Guds rike, **2 Ne.** 9:18. De rättfärdiga fruktar inte sanningens ord, **2 Ne.** 9:40. Alla människor måste förändras, till ett tillstånd av rättfärdighet, **Mosiah** 27:25–26. De rättfärdigas namn ska skrivas in i livets bok, **Alma** 5:58. Ni har sökt lycka i att göra ont, vilket strider mot rättfärdighetens natur, **Hel.** 13:38.

De rättfärdigas sång är en bön till mig, **L&F** 25:12. Stå iklädda rättfärdighetens bröstplåt, **L&F** 27:16 (Ef. 6:14). De rättfärdigas död ska vara söt för dem, **L&F** 42:46. De rättfärdiga ska samlas från alla nationer, **L&F** 45:71. Människorna ska åstadkomma mycken rättfärdighet av egen fri vilja, **L&F** 58:27. Den som gör rättfärdighetens gärningar ska få frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen, **L&F** 59:23. Vid Kristi andra ankomst sker en fullständig uppdelning mellan rättfärdiga och ogudaktiga, **L&F** 63:54. Himlens krafter kan endast användas genom rättfärdighetens principer, **L&F** 121:36. Bland de rättfärdiga fanns det frid, **L&F** 138:22.

Sions folk levde i rättfärdighet, **Mose** 7:18. Abraham var en rättfärdighetens anhängare, **Abr.** 1:2.

Rättfärdiggöra, rättfärdiggörelse. *Se*

även Försona, försoning; Helgelse, heliggörelse

Att slippa straff för synd och förklarar skuldfri. En människa rättfärdiggörs genom Frälsarens nåd genom tro på honom. Denna tro visas genom omvändelse och lydnad mot evangeliets lagar och förrättningar. Jesu Kristi försoning gör det möjligt för människorna att omvända sig och bli rättfärdiggjorda eller benådade från det straff de annars skulle ha fått.

I Herren ska hela Israels släkt ha sin rättfärdighet, **Jes.** 45:25.

Det är inte lagens hörare som blir rättfärdiga inför Gud, utan lagens görare, **Rom.** 2:13. Vi står som rättfärdiga genom hans blod, **Rom.** 5:1–2, 9. Ni har förklarats rättfärdiga i Herren Jesu Kristi namn, **1 Kor.** 6:11. Genom Guds nåd ska vi stå rättfärdiga och bli arvingar, **Tit.** 3:7. Blev inte vår fader Abraham erkänd som rättfärdig genom gärningar, **Jak.** 2:21. En människa erkänns som rättfärdig genom gärningar och inte bara genom tro, **Jak.** 2:14–26.

Genom lagen rättfärdiggörs inget kött, **2 Ne.** 2:5. Min rättfärdige tjänare ska rättfärdiggöra många, för han ska bära deras ondska, **Mosiah** 14:11 (**Jes.** 53:11). Skulle ni kunna säga att era kläder har renats genom Kristi blod, **Alma** 5:27.

Rättfärdiggörelse genom Jesu Kristi nåd är sann, **L&F** 20:30–31 (**L&F** 88:39).

Genom Anden är ni rättfärdiggjorda, **Mose** 6:60.

Rättvisa. *Se även* Barmhärtig, barmhärtighet; Försona, försoning

De aldrig svikande följderna i form av välsignelser för rättfärdiga tankar och gärningar, och straff för synder man inte omvänt sig från. Rättvisa är en evig lag som utkräver ett straff varje gång en Guds lag bryts (**Alma** 42:13–24). Syndaren måste betala priset om han inte omvänder sig (**Mosiah** 2:38–39; **L&F** 19:17). Men om han omvänder sig, tar Frälsaren på sig straffet genom försoningen och nedkallar barmhärtighet (**Alma** 34:16).

Den som syndar ska dö, **Hes.** 18:4. Vad begär Herren av dig annat än att du gör det rätta, **Mika** 6:8.

Jesus är rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder, **1 Joh.** 1:9.

Guds rättvisa skilde de ogudaktiga från de rättfärdiga, **1 Ne.** 15:30. Försoningen uppfyller hans rättvisas krav, **2 Ne.** 9:26. Hela människosläktet är fallet och är i rättvisans våld, **Alma** 42:14. För-

soningen tillfredsställer rättvisans krav, **Alma** 42:15. Tror du att barmhärtigheten kan beröva rättvisan något, **Alma** 42:25. Guds rättvisa hänger över er om ni inte omvänder er, **Alma** 54:6.

Rättvisa och dom är det straff som är bifogat min lag, **L&F** 82:4. Rättvisa fortsätter sin gång och gör anspråk på sina egna, **L&F** 88:40. Ingen är undantagen Guds rättvisa och lagar, **L&F** 107:84.

Röda havet. *Se även* Mose

Havet mellan Egypten och Arabiska halvön. Dess två nordliga vikar utgör Sinaihalvöns kust. Herren delade genom ett underverk Röda havet så att israeliterna under Moses ledning kunde gå igenom på torr mark (**2 Mos.** 14:13–31; **Hebr.** 11:29). Att Mose delade havet bekräftas i nutida helig skrift (**1 Ne.** 4:2; **Hel.** 8:11; **L&F** 8:3; **Mose** 1:25).

Röst. *Se även* Uppenbarelse

Enligt skrifterna förekommer ibland ett hörbart budskap uttalat av Herren eller hans budbärare. Andens röst kan också vara ohörbar och riktad till hjärtat eller sinnet.

Adam och Eva hörde Herrens röst, **1 Mos.** 3:10 (**Mose** 4:14). Herren talade till Elia genom en svag susning, **1 Kung.** 19:11–13.

De rättfärdiga följer den gode herdens röst, **Joh.** 10:1–16. Var och en som är av sanningen lyssnar till min röst, **Joh.** 18:37.

Jag lydde Andens röst, **1 Ne.** 4:6–18. Det kom en röst till mig som sa: Enos, dina synder är dig förlåtna, **Enos** 1:5. Det var en stilla röst med fullkomlig mildhet, och den trängde ända in i själens innersta, **Hel.** 5:29–33 (**3 Ne.** 11:3–7).

Antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares, för det är det samma, **L&F** 1:38. Vad de än talar när de manas av den Helige Anden ska vara Herrens röst, **L&F** 68:2–4. Varje själ som lyder min röst ska se mitt ansikte och veta att jag är, **L&F** 93:1.

Röstning. *Se* Allmänt bifall

Sabbatsdagen. *Se även* Skapa, skapelsen; Vila

En helig dag avsatt varje vecka för vila och gudsdyrkan. Sedan Gud skapat allt, vilade han på den sjunde dagen och befallde att en dag varje vecka skulle vara en dag för vila och för att hjälpa människorna att minnas honom (2 Mos. 20:8–11).

Före Kristi uppståndelse helighöll kyrkans medlemmar veckans sista dag som sabbatsdag liksom judarna. Efter uppståndelsen firade kyrkans medlemmar, både judar och icke-judar, veckans första dag (Herrens dag) för att minnas Herrens uppståndelse. Kyrkan fortsätter i dag att fira en dag varje vecka som en helig sabbatsdag då man dyrkar Gud och vilar från världsliga omsorger.

Sabbaten påminner människor om deras behov av andlig näring och om deras plikt att lyda Gud. När en nation slutar helga sabbaten påverkas alla delar av livet, och nationens religiösa liv försämrans (Neh. 13:15–18; Jer. 17:21–27).

Gud vilade på den sjunde dagen, **1 Mos.** 2:1–3. Israels barn samlade inte manna på sabbaten, **2 Mos.** 16:22–30. Tänk på sabbatsdagen så att du helgar den, **2 Mos.** 20:8–11 (Mosiah 13:16–19). Sabbatsdagen gavs som ett tecken mellan Gud och människan, **2 Mos.** 31:12–17 (Hes. 20:12, 20). Vi bör inte köpa och sälja på sabbaten, **Neh.** 10:31. Kalla sabbaten en fröjd, ära Herren och gå inte egna vägar, **Jes.** 58:13–14.

Sabbaten skapades för människan och inte människan för sabbaten, **Mark.** 2:23–28. Människosonen är sabbatens Herre, **Luk.** 6:1–10. Jesus undervisade i en synagoga och botade på sabbaten, **Luk.** 13:10–14.

Nephiterna helgade sabbatsdagen, **Jar.** 1:5. Ge akt på sabbatsdagen och håll den helig, **Mosiah** 18:23.

Offra dina sakrament på min heliga dag, **L&F** 59:9–13. Sions invånare ska iaktta sabbatsdagen, **L&F** 68:29.

Jag, Gud, vilade den sjunde dagen från allt mitt verk, **Mose** 3:1–3 (1 Mos. 2:1–3; ABr. 5:1–3).

Sadduceer. *Se även* Judar

En liten men politiskt mäktig grupp bland judarna. De var kanske mest kända för att de rigoröst följde den mosaiska lagen och för att de förkastade tron på andar och änglar och likaså läran om uppståndelse och evigt liv (Mark. 12:18–27; Apg. 4:1–3; 23:7–8).

Sakarias. *Se även* Elisabet; Johannes Döparen

I Nya testamentet Johannes Döparens far. Sakarias hade en prästs ämbete och tjänstgjorde i templet.

Sakarias mördades mellan templet och altaret, **Matt.** 23:35 (Luk. 11:51). Ängeln Gabriel lovade Sakarias och hans hustru Elisabet en son, **Luk.** 1:5–25 (L&F 27:7). Hans tunga löstes, **Luk.** 1:59–79.

Sakarja

En gammaltestamentlig profet som profeterade omkring 520 f.Kr. Han levde under samma tid som profeten Haggai (Esra 5:1; 6:14).

Sakarjas bok: Boken är känd för sina profetior om Kristi jordiska verksamhet och hans andra ankomst (Sak. 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). Kapitel 1–8 innehåller en serie syner om Guds folks framtid. Kapitel 9–14 innehåller syner om Messias, de sista dagarna, Israels insamling, det sista stora kriget och Kristi andra ankomst.

Sakramentet. *Se även* Dop, döpa; Försona, försoning; Jesus Kristus; Korset; Levande vatten; Livets bröd; Måltiden, den sista; Offer

För sista dagars heliga innebär *sakramentet* den förrättning då de tar del av bröd och vatten till åminnelse av Kristi försoningsoffer. Det brutna brödet symboliserar hans sargade kropp. Vattnet symboliserar det blod han utgöt för att sona våra synder (1 Kor. 11:23–25; L&F 27:2). När värdiga medlemmar tar sakramentet lovar de att ta på sig Kristi namn, att alltid minnas honom och att hålla hans bud. Genom denna förrätt-

Saktmod, saktmodig

ning förnyar kyrkans medlemmar sina dopförbund.

Vid den sista måltiden förklarade Jesus sakramentsförrättningen medan han åt tillsammans med de tolv apostlarna (Matt. 26:17–28; Luk. 22:1–20).

Jesus tog ett bröd och tackade Gud, och han tog en bägare och tackade Gud, **Matt.** 26:26–28 (Mark. 14:22–24; Luk. 22:19–20). Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, **Joh.** 6:54. Den som äter och dricker ovärdigt, äter och dricker en dom över sig, **1 Kor.** 11:29 (3 Ne. 18:29).

Jesus undervisade sina tolv nephitiska lärjungar om sakramentet, **3 Ne.** 18:1–11. Jesus lärde dessa lärjungar att förbjuda ovärdiga människor att ta del av sakramentet, **3 Ne.** 18:28–29 (Morm. 9:29). Sakramentsbönerna återges, **Moro.** 4–5 (L&F 20:75–79).

Sakramentet ska välsignas av en präst eller en äldste, **L&F** 20:46, 76. Lärare och diakoner har inte myndighet att välsigna sakramentet, **L&F** 20:58. Annan dryck än vin kan användas vid sakramentet, **L&F** 27:1–4.

Saktmod, saktmodig. Se Ödmjuk, ödmjukhet

Salem. Se även Jerusalem; Melkisedek

Den stad i Gamla testamentet där Melkisedek regerade. Den kan ha legat på samma plats som det nutida Jerusalem. Namnet *Salem* är mycket likt ett hebreiskt ord för "frid".

Melkisedek, kungen i Salem, lät bära ut bröd och vin, **1 Mos.** 14:18.

Melkisedek var kung i Salem och präst åt Gud, den Högste, **Hebr.** 7:1–2.

Melkisedek var kung över Salems land, **Alma** 13:17–18.

Saligprisningarna. Se även Bergspredikan

En rad lärdomar som Jesus gav i sin bergspredikan vilka beskriver en förfinad och andlig karaktär (Matt. 5:3–12; Luk. 6:20–23). Saligprisningarna är ordnade så att varje påstående bygger på närm-

ast föregående. En mera fullständig och korrekt uppteckning av saligprisningarna återfinns i 3 Ne. 12.

Salomo. Se även Bat-Seba; David

I Gamla testamentet en son till David och Bat-Seba (2 Sam. 12:24). Salomo var under en tid kung av Israel.

David utsåg Salomo till kung, **1 Kung.** 1:11–53. David uppmanade Salomo att vandra på Herrens vägar, **1 Kung.** 2:1–9. Herren lovade honom ett vist och förståndigt hjärta, **1 Kung.** 3:5–15. Dömde mellan två mödrar och avgjorde vilken som var barnets rätta mor, **1 Kung.** 3:16–28. Författade ordspråk och sånger, **1 Kung.** 4:32. Byggede templet, **1 Kung.** 6; 7:13–51. Invigde templet, **1 Kung.** 8. Besöktes av drottningen av Saba, **1 Kung.** 10:1–13. Salomo tog hustrur utanför Israel, och dessa hustrur vände hans hjärta till dyrkan av falska gudar, **1 Kung.** 11:1–8. Herren vredgades på Salomo, **1 Kung.** 11:9–13. Salomos död, **1 Kung.** 11:43. David profeterade om Salomos regerings härlighet, **Ps.** 72.

Salomo fick många hustrur och bihustrur, men några fick han inte av Herren, **L&F** 132:38 (Jakob 2:24).

Salt

Använt som viktigt konserveringsmedel för föda i forna dagar. Det ansågs som en livsviktig förnödenhet.

Lots hustru blev en saltstod, **1 Mos.** 19:26.

Ni är jordens salt, **Matt.** 5:13 (Luk. 14:34; 3 Ne. 12:13).

Herrens förbundsfolk räknas som jordens salt, **L&F** 101:39–40. Om de heliga inte är människornas frälsare, liknar de saltet som förlorat sin sälta, **L&F** 103:9–10.

Sam. Se även Lehi, Nephis far

I Mormons bok Lehis tredje son (1 Ne. 2:5). Han var en rättträdig och helig man som valde att följa Herren (1 Ne. 2:17; 2 Ne. 5:5–6; Alma 3:6).

Samaria, Samarien. *Se även* Samariter

Samaria var i Gamla testamentet huvudstaden i Israels norra rike (1 Kung. 16:23–24). På grund av dess militärt fördelaktiga läge på en kulle, kunde assyrierna inte erövra staden förrän efter en treårig belägring (2 Kung. 17:5–6). Herodes återuppbyggde den och kallade den Sebaste. I Nya testamentets dagar var Samarien namnet på hela den centrala delen av Palestina väster om Jordan.

Samarier. *Se* Samariter**Samariter.** *Se även* Samaria, Samarien

Det folk i Bibeln som levde i Samarien efter det att Israels norra rike erövrats av assyrierna. Samariterna var delvis israeliter och delvis hedningar. Deras religion var en blandning av judiska och hedniska riter och trosuppfattningar. Liknelsen om den barmhärtige samariten i Lukas 10:25–37 visar det hat som bland judarna uppstått mot samariterna på grund av att dessa avfallit från den israelitiska religionen. Herren befallde apostlarna att predika evangeliet i Samarien (Apg. 1:6–8). Filippus predikade framgångsrikt Kristi evangelium för folket i Samarien och utförde många under bland dem (Apg. 8:5–39).

Sammansvärjningar. *Se* Hemliga sammansvärjningar**Samuel, gammaltestamentlig profet**

Samuel föddes som son till Elkana och Hanna som svar på hans mors böner (1 Sam. 1). Som barn överlämnades han att fostras av Eli, översteprästen i tabernaklet i Shilo (1 Sam. 2:11; 3:1). Herren kallade Samuel i unga år att bli profet (1 Sam. 3). Efter Elis död blev Samuel Israels store profet och domare, och han återställde lag, ordning och enhetlig gudsdyrkan i landet (1 Sam. 4:15–18; 7:3–17).

I 1 Samuel 28:5–20 finns en berättelse om hur Samuel förs tillbaka från de döda av andebesvärjerskan i En-Dor på kung Sauls begäran. Detta kan inte ha varit en syn från Gud, eftersom ett spiritistiskt

medium eller liknande inte kan få en profet att visa sig på begäran.

1 och 2 Samuelsböckerna: I vissa biblar är Samuelsböckerna en enda bok, i andra är de två böcker. Böckerna täcker en period på omkring 130 år, från Samuels födelse fram till strax före kung Davids död.

1 Samuelsboken: Kapitel 1–3 beskriver hur Herren förbannade och straffade Elis familj och kallade Samuel som översteprästen och domare. Kapitel 4–6 berättar hur förbundsarken föll i filisteernas händer. Kapitel 7–8 innehåller Samuels varningar om falska gudar och en ogudaktig kung. Kapitel 9–15 beskriver Sauls kröning och hans styre som kung. Kapitel 16–31 berättar om David och hur han tar makten – Samuel smorde David som dödat Goliat. Saul hatade David, men David vägrade döda Saul fastän han hade möjlighet till det.

2 Samuelsboken: Boken innehåller detaljer ur Davids regeringstid som kung över Juda och till sist över hela Israel. Kapitel 1–4 berättar om den långa kampen mellan Davids anhängare, sedan han kröntes av Juda män, och Sauls anhängare. Kapitel 5–10 berättar om hur David blir mäktig i många länder. Kapitel 11–21 visar hur Davids andliga kraft minskar på grund av hans synder och upproret inom hans egen familj. Kapitel 22–24 beskriver Davids försök att försonas med Herren.

Samuel, lamaniten

En lamanitisk profet i Mormons bok, sänd av Herren att undervisa och varna nephiterna strax före Frälsarens födelse. Samuel profeterade om tecken i samband med Jesu Kristi födelse och död och om nephiternas undergång (Hel. 13–16).

Samvete. *Se även* Ljus, Kristi ljus

Den inre känsla av rätt och fel som kommer av Kristi ljus till alla människor (Moro. 7:16). Vi är födda med en naturlig förmåga att skilja mellan rätt och fel tack vare Kristi ljus som ges till var och en (L&F 84:46). Denna förmåga kallas samvete. Att vi har ett samvete gör

Sanhedrin

oss till ansvariga varelser. Liksom andra förnågor kan samvetet bedövas genom synd eller missbruk.

De skriftlärdade och fariseerna dömdes av sina egna samveten, **Joh.** 8:9. Deras samveten vittnar också, **Rom.** 2:14–15. De som avfaller får sina samveten brännmärkta, **1 Tim.** 4:2.

Människorna har undervisats tillräckligt för att kunna skilja mellan gott och ont, **2 Ne.** 2:5. Kung Benjamin hade ett rent samvete inför Gud, **Mosiah** 2:15. Nephiterna var fyllda av glädje och hade samvetsfrid, **Mosiah** 4:3. Zeezrom sönderslets av medvetandet om sin egen skuld, **Alma** 14:6. Vi får glädje eller samvetskval i enlighet med våra önsknin­gar, **Alma** 29:5. Ett straff och en rättvis lag ger människan samvetskval, **Alma** 42:18. Kristi Ande ges åt varje människa för att hon ska kunna skilja gott från ont, **Moro.** 7:16.

Var och en bör ha friheten att följa sitt samvete, **L&F** 134:2. Jag har ett gott samvete, **L&F** 135:4.

Vi gör anspråk på förmånen att tillbe Gud i enlighet med vårt eget samvetes maningar, **TA** 1:11.

Sanhedrin. *Se även* Judar

Den judiska senaten och den högsta judiska domstolen i såväl världsliga som kyrkliga frågor. Sanhedrin bestod av sjuttio­en medlemmar som utvalts bland de främsta präster, skriftlärdade och äldste. I skrifterna kallas det ofta "Stora rådet" (**Matt.** 26:59; **Mark.** 14:55; **Apg.** 5:34).

Sanning. *Se även* Intelligens, intelligenser; Kunskap; Ljus, Kristi ljus

Kunskap om tingen som de är, som de var och som de kommer att bli (**L&F** 93:24). Begreppet sanning hör också samman med ljus och uppenbarelse från himlen.

Sanning ska växa upp ur jorden, **Ps.** 85:12 (**Mose** 7:62).

Ni ska lära känna sanningen, och sanningen ska göra er fria, **Joh.** 8:32. Jag är

vägen, sanningen och livet, **Joh.** 14:6. Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss, **1 Joh.** 1:8.

De skyldiga finner sanningen hård, **1 Ne.** 16:2. De rättfärdiga älskar sanningen, **2 Ne.** 9:40. Anden säger sanningen och ljuger inte, **Jakob** 4:13. Du är en sanningens Gud och kan inte ljuga, **Eth.** 3:12. Genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting, **Moro.** 10:5.

Sanningen består i evigheters evighet, **L&F** 1:39. Du har blivit upplyst av sanningens Ande, **L&F** 6:15. Mormons bok innehåller sanningen och Guds ord, **L&F** 19:26. Hjälparen sändes ut för att undervisa om sanningen, **L&F** 50:14. Den som tar emot ordet genom sanningens Ande, tar emot det som det predikas genom sanningens Ande, **L&F** 50:17–22. Förkunna sanningen enligt de uppenbarelser som jag har gett er, **L&F** 75:3–4. Allt som är sanning är ljus, **L&F** 84:45. Kristi ljus är sanningens ljus, **L&F** 88:6–7, 40. Min Ande är sanning, **L&F** 88:66. Intelligens, eller sanningens ljus, blev inte skapad, **L&F** 93:29. Guds härlighet är intelligens, eller ljus och sanning, **L&F** 93:36. Jag har befallt er att fostra era barn i ljus och sanning, **L&F** 93:40.

Min Enfödde är full av nåd och sanning, **Mose** 1:6.

Sara. *Se även* Abraham

I Gamla testamentet Abrahams första hustru. På sin ålderdom blev hon mor till Isak (1 **Mos.** 18:9–15; 21:2).

Sariah. *Se även* Lehi, Nephis far

I Mormons bok Lehis hustru (1 **Ne.** 5:1–8; 8:14–16; 18:19) och mor till Laman, Lemuel, Sam, Nephi, Jakob, Joseph och döttrar (1 **Ne.** 2:5; 2 **Ne.** 5:6).

Satan. *Se* Djävulen**Saul, Israels kung**

I Gamla testamentet Israels förste kung, före dess delning. Han var rättfärdig i början av sin regeringstid, men

fylldes mot slutet av högmod och lydde inte Gud (1 Sam. 9–31).

Saulus från Tarsus. *Se* Paulus

Sebaot, Herren. *Se* Härskarornas Herre

Sebulon. *Se även* Israel; Jakob, Isaks son

I Gamla testamentet en son till Jakob och Lea (1 Mos. 30:19–20).

Sebulons stam: Jakob välsignade Sebulons stam (1 Mos. 49:13). Sebulons stam förenade sig med Debora och Barak i kampen mot Israels fiender (Dom. 4:4–6, 10). De förenade sig också med Gideon i kampen mot midjaniterna (Dom. 6:33–35).

Sefanja

En gammaltestamentlig profet som levde under Josias regering (639–608 f.Kr.).

Sefanjas bok: Kapitel 1 talar om en kommande dag som ska vara fylld av vrede och svårigheter. Kapitel 2 uppmanar folket i Israel att söka rättfärdighet och ödmjukhet. Kapitel 3 berättar om Kristi andra ankomst då alla nationer ska samlas till strid. Herren kommer emellertid att regera mitt ibland dem.

Sem. *Se även* Noa, biblisk patriark

I Gamla testamentet en rättfärdig son till Noa och enligt traditionen förfader till de semitiska folken, däribland araber, hebreer, babylonier, syrier, fenicier och assyrier (1 Mos. 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Mose 8:12). I sentida uppenbarelser kallas Sem "den store högrästen" (L&F 138:41).

Senapskorn

Frö från senapsplantan. Ett sådant frö är mycket litet, men den planta som växer upp av det blir mycket stor. Jesus jämförde himmelriket med ett senapskorn (Matt. 13:31).

Om ni har tro, bara som ett senapskorn, kan ni flytta berg, **Matt.** 17:20.

Serubbabel

I Gamla testamentet när Koresh (Cyrus) gav judarna tillstånd att återvända till Palestina, utsågs Serubbabel till guvernör eller representant för det judiska kungahuset. Hans persiska namn var Shesbassar (Esra 1:8). Han var med om att återuppbygga templet i Jerusalem (Esra 3:2, 8; 5:2).

Set. *Se även* Adam

I Gamla testamentet en rättfärdig son till Adam och Eva.

Set var en fullkomlig man och han var sin fars uttryckliga avbild, **L&F** 107:42–43 (1 Mos. 5:3). Set var en av de mäktiga i andevärlden, **L&F** 138:40.

Gud uppenbarade sig för Set, **Mose** 6:1–3, 8–14.

Sexuell omoral. *Se även* Otukt;

Sinnlig, sinnlighet; Äktenskapsbrott

Medveten delaktighet i äktenskapsbrott, otukt, homosexuell eller lesbisk handling, incest eller annan ohelig, onaturlig eller oren sexuell handling.

Kom, vi ser till att vår far dricker vin, och sedan ligger vi med honom, **1 Mos.** 19:30–36. Ruben gick in till sin fars bihustru Bilha och låg med henne, **1 Mos.** 35:22 (1 Mos. 49:4; 1 Krön. 5:1). Homosexualitet och annan sexuell perversion är avskyvärt, **3 Mos.** 18:22–23. Om en man tvingar en kvinna att ligga med honom, är endast mannen skyldig till synd, **5 Mos.** 22:25–27.

Den som ser med begär på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta, **Matt.** 5:28 (3 Ne. 12:28). Sexuell omoral, orenhet, lusta som är avgudadyrkan, **Kol.** 3:5.

Sexuell synd är avskyvärt, **Alma** 39:3–5.

Shadrak. *Se även* Daniel

I Gamla testamentet var Shadrak, Meshak och Abed-Nego tre israelitiska ungdomar som tillsammans med Daniel fördes till den babyloniske kungen Nebukadnessars palats. Abed-Negos

hebreiska namn var Asarja. De fyra unga männen vägrade oreña sig med kungens kött och vin (Dan. 1). Shadrak, Meshak och Abed-Nego kastades i en brinnande ugn av kungen, men bevarades mirakulöst (Dan. 3).

Sherem. *Se även* Antikrist

En man i Mormons bok som förnekade Kristus och krävde ett tecken (Jakob 7:1–20).

Shiblon. *Se även* Alma, Almas son

I Mormons bok en son till Alma den yngre. Shiblon undervisade zoramiterna om evangeliet och förföljdes för sin rättfärdighet. Herren räddade honom undan förföljelser på grund av hans trofasthet och tålmod (Alma 38). Shiblon hade också hand om nephiternas uppteckningar under en tid (Alma 63:1–2, 11–13).

Shiz. *Se även* Jarediter

En Jareditisk militär ledare i Mormons bok. Han dog i slutet av ett stort slag som tillintetgjorde hela den Jareditiska nationen (Eth. 14:17–15:31).

Siare. *Se även* Profet; Urim och tummim

En person som av Gud bemyndigats att med andliga ögon se sådant som Gud dolt för världen (Mose 6:35–38). Han är en uppenbarare och profet (Mosiah 8:13–16). I Mormons bok lärde Ammon att endast en siare kan använda de särskilda uttydarna, eller urim och tummim (Mosiah 8:13; 28:16). En siare känner till det förgångna, det närvarande och framtiden. I forna tider kallades en profet ofta siare (1 Sam. 9:9; 2 Sam. 24:11).

Joseph Smith är den sista tidens store siare (L&F 21:1; 135:3). Dessutom inröstas första presidentskapet och de tolv rådet som profeter, siare och uppenbarare.

Det är ett upproriskt folk som säger till siarna: "Sluta med era syner!" och till profeterna: "Profetera inte", **Jes.** 30:9–10.

En utvald siare ska jag uppresa ur din livsfrukt, **2 Ne.** 3:6–15.

Här är visdom, ja, att vara en siare, uppenbarare, översättare och profet, **L&F** 107:92. Herren utsåg Hyrum Smith till att vara profet, siare och uppenbarare åt kyrkan, **L&F** 124:91–94.

Sidkia. *Se även* Mulek

I Gamla testamentet den siste kungen av Juda (2 Kung. 24:17–20; 25:2–7). Sidkia fångslade profeten Jeremia (Jer. 32:1–5), och Jeremia förutsa Sidkias fångenskap (Jer. 34:2–8, 21). Lehi och hans familj bodde i Jerusalem under de första åren av Sidkias regering (1 Ne. 1:4). Alla utom en av Sidkias söner dödades. Hans son Mulek flydde till västra halvklotet (Jer. 52:10; Omni 1:15; Hel. 8:21).

Simeon. *Se även* Israel; Jakob, Isaks son

I Gamla testamentet den andre sonen till Jakob och hans hustru Lea (1 Mos. 29:33; 35:23; 2 Mos. 1:2). Genomförde tillsammans med Levi massakern på sikemiterna (1 Mos. 34:25–31). Jakobs profetia om Simeon återfinns i 1 Moseboken 49:5–7.

Simeons stam: Simeons ättlingar bodde ofta tillsammans med Juda stam och inom Juda rikets gränser (Jos. 19:1–9; 1 Krön. 4:24–33). Simeons stam förenade sig med Juda i slaget mot kananeerna (Dom. 1:3, 17). De förenade sig också senare med Davids härar (1 Krön. 12:25).

Simon ivraren

I Nya testamentet en av Jesu Kristi ursprungliga tolv apostlar (Matt. 10:2–4).

Simon Petrus. *Se* Petrus

Simson

I Gamla testamentet den tolfte av Israels "domare". Han var känd för sina enorma kroppskrafter, men handlade inte alltid klokt eller moraliskt (Dom. 13:24–16:31).

Sinai berg. *Se även* Mose; Moses lag

Ett berg på Sinaihalvön vid vilket Mose och israeliterna slog läger i tre månader

efter uttåget från Egypten. Det kallas också Horebs berg (2 Mos. 3:1). Här gav Gud Mose sin lag som gällde Israels hus. Här byggdes också tabernaklet (2 Mos. 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

Sinne

Medvetande, säte för medvetna tankar. Förmåelseförmåga. Nämnas ibland som "själ", "tankar" och "förstånd" i Bibeln.

Tjäna honom med hängivet hjärta och villig själ, **1 Krön.** 28:9.

Älska Herren, din Gud, av hela ditt förstånd, **Matt.** 22:37.

Att vara köttligt sinnad är död. Det innebär döden att vara köttligt sinnad, och att vara andligt sinnad är evigt liv, **2 Ne.** 9:39. Herrens röst kom till mitt sinne, **Enos** 1:10. Ordet gjorde ett mäktigare intryck på människornas sinnen än svärdet, **Alma** 31:5.

Jag ska tala till ditt förstånd, **L&F** 8:2. Utforska det i ditt eget sinne, **L&F** 9:8. Låt evighetens allvar vila över era sinnen, **L&F** 43:34. Era sinnen har i gångna tider varit förmörkade på grund av otro, **L&F** 84:54. Gå till sängs tidigt och stig upp tidigt så att era kroppar och era sinnen kan bli styrkta, **L&F** 88:124.

Satan kände inte till Guds avsikt, **Mose** 4:6. Herren kallade sitt folk Sion, eftersom de var av ett hjärta och ett sinne, **Mose** 7:18.

Sinnlig, sinnlighet. *Se även* Begär; Kyskhet; Otukt; Sexuell omoral; Äktenskapsbrott

En benägenhet för eller längtan efter orättfärdig fysisk njutning, särskilt sexuell omoral.

Hans herres hustru kastade sina blickar på Josef, **1 Mos.** 39:7.

Den som ser med begär på en kvinna har begått äktenskapsbrott, **Matt.** 5:28 (3 Ne. 12:28). Håll er borta från de köttliga begärens som för krig mot själen, **1 Petr.** 2:11. Köttets begär och ögonens begär, det kommer inte från Fadern, **1 Joh.** 2:16.

Följ inte längre dina ögons begär, **Alma** 39:9.

Genom överträdelse av heliga lagar blev människan sinnlig, **L&F** 20:20. Om någon begår äktenskapsbrott i sitt hjärta, ska de inte ha Anden, **L&F** 63:16. Upphör med alla era vällustiga begär, **L&F** 88:121.

Människorna började bli köttliga, sinnliga, djävulska, **Mose** 5:13 (Mosiah 16:3; Mose 6:49).

Sion. *Se även* Enok (Henok); Nya Jerusalem

De renhjärtade (**L&F** 97:21). Sion betyder också en plats där de renhjärtade bor. Den stad som Enok och hans folk byggde och som till sist togs upp till himlen för sin rättfärdighets skull fick namnet Sion (**L&F** 38:4; Mose 7:18–21, 69). I de sista dagarna kommer en stad med namnet Sion att byggas nära Jackson County, Missouri, Förenta staterna, till vilken Israels stammar ska samlas (**L&F** 103:11–22; 133:18). De heliga råds att bygga upp Sion var de än bor i världen.

Davids stad kallades Sion, **1 Kung.** 8:1. För undervisning ska gå ut från Sion, **Jes.** 2:2–3 (Mika 4:2; 2 Ne. 12:2–3). Återlösaren ska komma till Sion, **Jes.** 59:20. Jag ska hämta er, en från var stad och två från varje släkt, och föra er till Sion, **Jer.** 3:14. På Sions berg och i Jerusalem ska det finnas en räddad skara, **Joel** 2:32 (Ob. 1:17).

Välsignade är de som söker frambringa mitt Sion, **1 Ne.** 13:37. Sions döttrar är högdragna, **2 Ne.** 13:16 (Jes. 3:16). Ve den som är förnöjd i Sion, **2 Ne.** 28:19–25.

Sök efter att frambringa och upprätta Sions sak, **L&F** 6:6 (**L&F** 11:6). Jag har inspirerat honom till att främja Sions sak med mäktigt kraft för det goda, **L&F** 21:7. Nya Jerusalem ska kallas Sion, **L&F** 45:66–67. Independence, Missouri, är platsen för Sions stad, **L&F** 57:1–3. Det återstår att utgjuta ett gissel över Sions barn tills de omvänder sig, **L&F** 84:58.

Herren kallade sitt folk Sion, eftersom de var av ett hjärta och ett sinne, **Mose** 7:18–19. Sion (Nya Jerusalem) ska

Sippora

komma att byggas på den amerikanska kontinenten, **TA** 1:10.

Sippora. *Se även* Mose

I Gamla testamentet Moses hustru och dotter till Jetro (2 Mos. 2:21; 18:2).

Sista dagarna, sista tiden. *Se även*

Kristi andra ankomst; Tidernas tecken

Den tid vi nu lever i. De dagar (eller den tidsutdelning) som föregår Herrens andra ankomst.

Jag ska tala om för er vad som ska hända er i kommande dagar, **1 Mos.** 49:1. Förlossaren ska till slut stå fram över stoftet, **Job** 19:25. I den yttersta tiden ska Herrens hus stå fast grundat, **Jes.** 2:2.

I de sista dagarna blir det svåra tider, **2 Tim.** 3:1–7. I de sista dagarna kommer hånfulla människor som förnekar Kristi andra ankomst, **2 Petr.** 3:3–7.

Jag profeterar för er om de sista dagarna, **2 Ne.** 26:14–30.

Så ska min kyrka kallas i de sista dagarna, ja, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, **L&F** 115:4.

Kristus ska komma i de sista dagarna, **Mose** 7:60.

Sjuk, sjukdom

Att lida av ohälsa eller krämpor. I skrifterna symboliserar fysisk sjukdom ofta brist på andligt välbefinnande (Jes. 1:4–7; 33:24).

Jag har hört din bön. Jag har sett dina tårar. Se, jag ska göra dig frisk, **2 Kung.** 20:1–5 (2 Krön. 32:24; Jes. 38:1–5).

Jesus vandrade omkring och botade alla slags sjukdomar och krämpor, **Matt.** 4:23–24 (1 Ne. 11:31; Mosiah 3:5–6). Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka, **Matt.** 9:10–13 (Mark. 2:14–17; Luk. 5:27–32). Är någon bland er sjuk, ska han kalla på de äldste, **Jak.** 5:14–15.

Kristus ska ta på sig sitt folks smärta och sjukdomar, **Alma** 7:10–12. Jesus helade alla de sjuka bland nephiterna, **3 Ne.** 26:15.

Vårda de sjuka med ömhet, örter och

lätt föda, **L&F** 42:43 (Alma 46:40). Kom alltid ihåg de sjuka och lidande, **L&F** 52:40. Lägga dina händer på de sjuka, och de ska tillfriskna, **L&F** 66:9.

Sjunga, sång. *Se även* Musik; Psalmer

Att dyrka och prisa Gud i sång och tonsatt poesi.

Sjung till Herrens ära, **1 Krön.** 16:23–36 (Ps. 96). Lovsjung Herren, prisa hans heliga namn, **Ps.** 30:5. Ropa till Herren, **Ps.** 100:1.

När de hade sjungit lovsången, gick de ut till Olivberget, **Matt.** 26:30.

Den Helige Anden ledde dem till att sjunga, **Moro.** 6:9.

De rättfärdigas sång är en bön till mig, **L&F** 25:12. Om du är glad, prisa då Herren med sång, **L&F** 136:28.

Sjuttio. *Se även* Apostel;

Melkisedekska prästadömet

Ett ämbete till vilket män ordineras inom melkisedekska prästadömet. I vår tid finns det både generalauktoriteter och områdessjuttio i de sjuttios kvorum. De sjuttio verkar i Herrens namn under första presidentskapets och de tolv apostlarnas kvorums ledning (se **L&F** 107:34). De ägnar sig åt sitt tjänande på heltid.

Herren utsåg sjuttio andra, **Luk.** 10:1.

De sjuttio kallas att predika evangeliet och vara särskilda vittnen om Jesus Kristus, **L&F** 107:25–26. De sjuttio handlar i Herrens namn under de tolv ledning för att bygga upp kyrkan och ordna med alla dess angelägenheter i alla nationer, **L&F** 107:34. Utvälj andra sjuttio, ända till sju gånger sjuttio, om arbetet så kräver, **L&F** 107:93–97. De sjuttios kvorum är instiftat för resande äldster som bär vittne om mitt namn i hela världen, **L&F** 124:138–139.

Själen. *Se även* Anden; Kropp

I skrifterna talas om själar i tre olika betydelser: 1) andevarelser, både före och efter dödligheten (**Alma** 40:11–14; **Abr.** 3:23), 2) en ande och en kropp förenade i dödligheten (**L&F** 88:15; **Abr.** 5:7) och 3)

en odödlig uppstånden person vars ande och kropp har blivit oskiljaktigt förenade (2 Ne. 9:13; L&F 88:15–16).

Blodet bringar försoning för själen, **3 Mos. 17:11**. Han ger liv åt min själ, **Ps. 23:1–3**.

Du ska älska Herren din Gud av hela din själ, **Matt. 22:37** (Mark. 12:30).

Djävulen bedrar deras själar, **2 Ne. 28:21**. Frambär hela er själ som ett offer åt honom, **Omni 1:26**. Ordet börjar utvidga min själ, **Alma 32:28**. Hans själ ska aldrig vare sig hungra eller törsta, **3 Ne. 20:8**. Sakramentets bröd och vatten ska helgas för varje själ som äter och dricker därav, **Moro. 4–5** (L&F 20:77–79).

Arbetarna i riket bringar frälsning till sina själar genom sitt tjänande, **L&F 4:2, 4**. Själarna är mycket värdefulla, **L&F 18:10**.

Du föddes in i världen genom vatten, blod och ande och blev en levande själ, **Mose 6:59**.

Själarnas värde: Alla människor är Guds andebarn. Han bryr sig om vart och ett av sina barn och anser var och en betydelsefull. Eftersom de är hans barn, har de inneboende möjlighet att bli som han. Därför är de av stort värde.

Det blir glädje över en enda syndare som omvänder sig, **Luk. 15:10**. Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, **Joh. 3:16**.

De kunde inte tåla att någon människosjäl skulle gå förlorad, **Mosiah 28:3**. Är inte en själ lika dyrbar för Gud nu som en själ kommer att vara vid tiden för hans ankomst, **Alma 39:17**.

Det som kommer att bli av största värde för dig är att föra själar till mig, **L&F 15:6**. Kom ihåg att själarna är mycket värdefulla i Guds ögon, **L&F 18:10–15**.

Detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan, **Mose 1:39**.

Skapa, skapelsen. *Se även* Andlig skapelse; Begynnelsen; Jesus Kristus; Jorden; Sabbatsdagen

Att organisera. Gud verkade genom

sin Son Jesus Kristus och organiserade elementen i naturen för att forma himlarna och jorden. Vår himmelske Fader och Jesus skapade människan till sin avbild (Mose 2:26–27).

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord, **1 Mos. 1:1**. Låt oss göra människor till vår avbild, **1 Mos. 1:26** (Mose 2:26–27; Abr. 4:26).

Allt blev till genom honom, **Joh. 1:3, 10**. I honom skapades allt i himlen och på jorden, **Kol. 1:16** (Mosiah 3:8; Hel. 14:12). Gud skapade världarna genom sin Son, **Hebr. 1:2**.

Människan skapades i begynnelsen, **Mosiah 7:27**. Jag skapade himlarna och jorden och allt som finns i dem, **3 Ne. 9:15** (Morm. 9:11, 17). Alla människor skapades i begynnelsen till min egen avbild, **Eth. 3:15**.

Jesus Kristus skapade himlarna och jorden, **L&F 14:9**. Han skapade människan, man och kvinna, till sin egen avbild, **L&F 20:18**.

Otaliga världar har jag skapat, **Mose 1:33**. Genom min Enfödde skapade jag himlen, **Mose 2:1**. Jag, Herren Gud, skapade allt andligt innan det var i sitt naturliga tillstånd på jorden, **Mose 3:5**. Miljoner jordar liksom denna skulle ändå inte vara en början till dina skapelser, **Mose 7:30**. Gudarna organiserade och formade himlarna, **Abr. 4:1**.

Skaparen. *Se* Jesus Kristus; Skapa, skapelsen

Skilsmässa. *Se även* Äktenskap, gifta sig

Innebär att avbryta ett äktenskap genom borgerlig eller kyrklig lag. Enligt Nya testamentet tillät Gud skilsmässa under vissa omständigheter på grund av att folkets hjärtan var så hårda, men, som Jesus förklarade: "Från början var det inte så" (Matt. 19:3–12). De heliga skrifterna avråder från skilsmässa i allmänhet och råder män och hustrur att älska varandra i rättfärdighet (1 Kor. 7:10–12; L&F 42:22).

Skrifterna

Skrifterna. Se även Bibeln; Den kostbara pärlan; Guds ord; Kanonisk; Lärnan och förbunden; Mormons bok

Ord, skrivna eller talade genom Guds heliga män, drivna av den Helige Anden. Kyrkans officiellt godkända heliga skrifter är i dag Bibeln, Mormons bok, Lärnan och förbunden och Den kostbara pärlan. Jesus och Nya testamentets författare betraktade Gamla testamentets böcker som helig skrift (Matt. 22:29; Joh. 5:39; 2 Tim. 3:15; 2 Petr. 1:20–21). Se även Kronologisk översikt i tilläggat.

Brann inte våra hjärtan när han öppnade Skrifterna för oss, **Luk.** 24:32. Ni forskar i Skrifterna, för ni tror att ni har evigt liv i dem. Det är just de som vittnar om mig, **Joh.** 5:39.

Kristi ord ska tillkännage för er allt ni bör göra, **2 Ne.** 32:3. Alla som bringas att tro på de heliga skrifterna är fasta och ståndaktiga i tron, **Hel.** 15:7–8.

Människor misstar sig då de förvränger skrifterna och förstår dem inte, **L&F** 10:63. Dessa ord är inte talade av människor eller människor, utan av mig, **L&F** 18:34–36. Mormons boks framkomst bevisar för världen att skrifterna är sanna, **L&F** 20:2, 8–12. Ni ska ägna er tid åt att studera skrifterna, **L&F** 26:1. Skrifterna är givna för de heligas undervisning, **L&F** 33:16. Skrifterna är givna för de utvaldas frälsning, **L&F** 35:20. Ni ska undervisa om mitt evangeliums principer, vilka finns i Bibeln och Mormons bok, **L&F** 42:12. Mina lagar angående dessa ting finns i mina skrifter, **L&F** 42:28. Allt som sägs under påverkan av den Helige Anden är helig skrift, **L&F** 68:4.

Förlorad helig skrift: Det finns många heliga uppteckningar som nämns i skrifterna som vi inte har i dag, däribland följande böcker och författare: Förbunds-boken (2 Mos. 24:7), Boken om Herrens krig (4 Mos. 21:14), Den redliges bok (Jos. 10:13; 2 Sam. 1:18), Salomos krönika (1 Kung. 11:41), siaren Samuels krönika (1 Krön. 29:29), profeten Natans krönika

(2 Krön. 9:29), profeten Shemajas och siaren Iddos krönikor (2 Krön. 12:15), profeten Iddos utläggning (2 Krön. 13:22), Jehus krönika (2 Krön. 20:34), Hosajs krönika (2 Krön. 33:19), Henok (Enok) (Jud. 1:14) samt Zenocks, Neums och Zenos ord (1 Ne. 19:10), Zenos (Jakob 5:1), Zenock och Ezias (Hel. 8:20), en minnesbok (Mose 6:5) samt ett brev till korintierna (1 Kor. 5:9), till efesierna (Ef. 3:3), till Laodicea (Kol. 4:16) och från Judas (Jud. 1:3).

Skrifter ska bevaras: Vi ska hämta dessa uppteckningar så att vi kan bevara de ord som talats av profeterna, **1 Ne.** 3:19–20. Jag skulle bevara dessa plåtar, **Jakob** 1:3. Dessa ting har behållits och förvarats av Guds hand, **Mosiah** 1:5. Ta hand om dessa heliga föremål, **Alma** 37:47.

Skrifterna ska förvaras i säkerhet, **L&F** 42:56.

Använd alla krafter att förvara dem, **JS–H** 1:59.

Skrifternas värde: Du ska läsa denna lag inför hela Israel, **5 Mos.** 31:10–13. Låt inte denna lagbok vara skild från din mun, **Jos.** 1:8. Herrens undervisning är fullkomlig, den ger själen nytt liv, **Ps.** 19:8. Ditt ord är mina fötters lykta, **Ps.** 119:105.

Skrifterna vittnar om mig, **Joh.** 5:39. Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, **2 Tim.** 3:15–16.

Jag tillämpade all helig skrift på oss, för att det skulle kunna vara oss till nytta, **1 Ne.** 19:23. Min själ gläds åt skrifterna, **2 Ne.** 4:15–16. Vi arbetar flitigt med att skriva för att förmå våra barn och våra bröder att tro på Kristus, **2 Ne.** 25:23. De utforskade skrifterna och hörsammade inte längre denne ogudaktige mans ord, **Jakob** 7:23 (Alma 14:1). Om det inte varit för dessa plåtar, skulle vi ha förblivit i okunnighet, **Mosiah** 1:2–7. De hade flitigt utforskat skrifterna för att få kännedom om Guds ord, **Alma** 17:2–3. Skrifterna har bevarats för att föra själar till frälsning, **Alma** 37:1–19 (2 Ne. 3:15). Guds ord ska leda Kristi efterföljare, **Hel.** 3:29.

Vad de än talar genom den Helige Anden ska vara helig skrift och Guds kraft till frälsning, **L&F** 68:4. Ni ska trycka mina heliga skrifter fullhet i avsikt att bygga upp min kyrka och bereda mitt folk, **L&F** 104:58–59.

Den som bevarar mitt ord ska inte bli bedragen, **JS–M** 1:37.

Heliga skrifter framkomst profeterade: Jesaja förutsa Mormons boks framkomst, **Jes.** 29:11–14. Ta en trästav och skriv på den: För Juda, **Hes.** 37:15–20.

Andra böcker ska komma fram, **1 Ne.** 13:39. Ni ska inte tro att Bibeln innehåller alla mina ord, **2 Ne.** 29:10–14. Håll fast vid Kristi evangelium som ska framläggas för er i de uppteckningar som ska komma fram, **Morm.** 7:8–9. Valsignad är han som ska föra fram den i ljuset, **Morm.** 8:16. Skriv detta, och i min egen rätta tid ska jag visa det, **Eth.** 3:27 (**Eth.** 4:7).

Vi tror att han ännu kommer att uppenbara mycket, **TA** 1:9.

Skriftlärd

Gamla och Nya testamentet använder termen med något olika betydelse: 1) I Gamla testamentet var de skriftlärdas huvudsakliga uppgift att skriva av de heliga skrifterna (**Jer.** 8:8). 2) Skriftlärdas nämns ofta i Nya testamentet och kallas ibland laglärd. De utarbetade lagen i detalj och tillämpade den enligt sin tids omständigheter (**Matt.** 13:52; **Mark.** 2:16–17; 11:17–18; **Luk.** 11:44–53; 20:46–47).

Skryt. *Se* Högmod

Skuld. *Se även* Förlåta

Enligt skrifterna betyder "skuld" att när en låntagare är skyldig någon pengar eller egendom befinner han eller hon sig i ett slags slaveri eller fångenskap. I en annan betydelse lärde oss Jesus att vi skulle be Fadern förlåta oss våra skulder, eller lösa oss från plikten att betala priset för våra synder – genom Jesu Kristi förlösning – efter det att vi förlåtit andra det de gjort mot oss (**Matt.** 6:12; **3 Ne.** 13:11).

Den gudlöse lånar och betalar inte till-

baka, **Ps.** 37:21. Den som lånar blir långivarens slav, **Ords.** 22:7.

Hela skulden efterskänkte jag dig. Borde inte du också ha förbarmat dig, **Matt.** 18:23–35. Var inte skyldiga någon något, utom i detta att älska varandra, **Rom.** 13:8.

Ni står i evig skuld till er himmelske Fader, **Mosiah** 2:21–24, 34. Den som lånar av sin nästa ska återlämna det han lånar, **Mosiah** 4:28.

Betala skulden och gör dig fri från träl-dom, **L&F** 19:35. Det är förbjudet att sätta sig i skuld till sina fiender, **L&F** 64:27. Betala alla dina skulder, **L&F** 104:78. Sätt er inte i skuld för att bygga Herrens hus, **L&F** 115:13.

Skuld, skyldig. *Se även* Omvända sig, omvändelse

Tillståndet av att ha handlat fel, eller känslan av ånger och sorg som bör åtfölja synden.

Han har syndat och är skyldig, **3 Mos.** 6:1–6.

Den som tar del av sakramentet ovärdigt gör sig skyldig till Jesu kropp och blod, **1 Kor.** 11:27.

De skyldiga finner sanningen hård, **1 Ne.** 16:2. Vi ska ha fullkomlig kunskap om all vår skuld, **2 Ne.** 9:14. Min skuld var utplånad, **Enos** 1:6. Ett straff bifogades, som åstadkom samvetskval för människan, **Alma** 42:18. Låt endast dina synder oroa dig med den oro som leder dig ner till omvändelse, **Alma** 42:29.

Några av er är skyldiga inför mig, men jag ska vara barmhärtig, **L&F** 38:14.

Guds Son har sonat den första överträdelsen, **Mose** 6:54.

Skvaller. *Se även* Förtal; Rykten

Att sprida personliga fakta eller upplysningar om en person utan dennes tillåtelse.

Varje onyttigt ord som människor talar ska de få svara för, **Matt.** 12:36. De heliga uppmanas att inte vara skvallriga och nyfikna och att inte prata om sådant som inte passar sig, **1 Tim.** 5:11–14.

Skörd

Du ska inte tala illa om din nästa, **L&F** 42:27. Styrk dina bröder i alla dina samtal, **L&F** 108:7.

Skörd

I skrifterna används ibland ordet *skörd* i bildlig bemärkelse och syftar på att människor förs in i kyrkan, som är Guds rike på jorden. Det kan också syfta på en domens tid, till exempel Jesu Kristi andra ankomst.

Skördetiden är förbi, sommaren är över, men vi har inte blivit räddade, **Jer.** 8:20 (**L&F** 56:16).

Skörden är stor, men arbetarna är få, **Matt.** 9:37. Skörden är tidens slut, **Matt.** 13:39. Det vi sår ska vi också skörda, **Gal.** 6:7–9 (**L&F** 6:33).

Fältet är redan vitt till skörd, **L&F** 4:4. Skörden är avslutad och era själar är inte frälsta, **L&F** 45:2. Skördetiden är kommen och mitt ord måste fullbordas, **L&F** 101:64.

Släkt, släkte. *Se* Familjen

Släktforskning. *Se* Frälsning för de döda; Släktuppteckningar

Släkthistoria. *Se* Släktuppteckningar

Släktlinjer. *Se* Släktuppteckningar

Släktuppteckningar. *Se även* Dop, döpa – Dop för de döda; Familjen; Frälsning; Frälsning för de döda; Förrättningar – Ställföreträdande förrättning; Minnesbok

Uppteckningar om släktlinjer och släkthistoria. I de fall då prästadömsämbeten eller vissa välsignelser var förbehållna en viss släkt, var släktlinjerna mycket viktiga i de heliga skrifterna (1 Mos. 5; 10; 25; 46; 1 Krön. 1–9; Esra 2:61–62; Neh. 7:63–64; Matt. 1:1–17; Luk. 3:23–38; 1 Ne. 3:1–4; 5:14–19; Jar. 1:1–2). I den återupprättade kyrkan i dag fortsätter kyrkans medlemmar att spåra sina släktlinjer, delvis för att rätt identifiera avlidna förfäder så att de kan utföra frälsande förrättningar för förfädernas räkning. Dessa förrättningar äger giltighet för de avlidna personer som tar emot Jesu

Kristi evangelium i andevärlden (**L&F** 127–128).

Slöjan. *Se även* Förflåten

1) Ett ord som i skrifterna används som symbol för skilsmässan mellan Gud och människa, 2) ett tunt tyg som täcker ansikte eller huvud, eller 3) en av Gud given glömska som utestänger människors minne av förtuttillvaron.

Nu ser vi en gåtfull spegelbild; då ska vi se ansikte mot ansikte, **1 Kor.** 13:12.

Otrons mörka slöja höll på att dras bort från hans sinne, **Alma** 19:6.

Slöjan togs bort från våra sinnen, **L&F** 110:1.

En mörkrets slöja ska täcka jorden, **Mose** 7:61.

Smith, Emma Hale. *Se även* Smith, Joseph, den yngre

Hustru till profeten Joseph Smith. Herren befallde Emma att göra ett urval av andliga sånger åt kyrkan. Hon var också Hjälpföreningens första president.

Uppenbarelse gavs om vad Herren ville att Emma Smith skulle göra, **L&F** 25. Herren rädde Emma Smith beträffande äktenskap, **L&F** 132:51–56.

Smith, Hyrum. *Se även* Smith, Joseph, den yngre

Äldre bror och trofast medarbetare till Joseph Smith. Hyrum föddes 9 februari 1800. Han verkade som assistent till Joseph i kyrkans presidentskap, förutom att han var kyrkans patriark. Den 27 juni 1844 led han martyrdöden tillsammans med Joseph i Carthagefängelset.

Gud uppenbarade instruktioner till Hyrum genom hans bror Joseph, **L&F** 11; 23:3. Välsignad är min tjänare Hyrum Smith på grund av hans hjärtas redbarhet, **L&F** 124:15. Hyrum befalldes att ta på sig ämbetet som kyrkans patriark, **L&F** 124:91–96, 124. Joseph och Hyrum led martyrdöden i Carthagefängelset, **L&F** 135. Hyrum och andra utvalda andar utsågs att komma fram i tidernas fullbordan, **L&F** 138:53.

Smith, Joseph, den yngre. *Se även*

Den kostbara pärlan; Evangeliets återställelse; Första synen, den; Joseph Smiths översättning (JSÖ); Läran och förbunden; Mormons bok

Profeten som utsågs att återställa Jesu Kristi sanna kyrka till jorden. Joseph Smith föddes i staten Vermont i Amerikas förenta stater och levde från 1805 till 1844.

År 1820 visade sig Gud Fadern och Jesus Kristus för Joseph, och han fick veta att ingen av kyrkorna på jorden var sann (JS-H 1:1-20). Han fick senare besök av ängeln Moroni, som visade honom platsen där guldplåtarna låg gömda. Dessa innehöll uppteckningar gjorda av tidigare invånare på den amerikanska kontinenten (JS-H 1:29-54).

Joseph översatte guldplåtarna och 1830 utgavs översättningen under namnet Mormons bok (JS-H 1:66-67, 75). År 1829 fick han prästadömetts myndighet av Johannes Döparen och av Petrus, Jakob och Johannes (L&F 13; 27:12; 128:20; JS-H 1:68-70).

Enligt gudomlig ledning organiserade Joseph tillsammans med flera andra den återställda kyrkan, Jesu Kristi kyrka, den 6 april 1830 (L&F 20:1-4). Under Josephs ledarskap växte kyrkan i Canada, England och östra delen av Förenta staterna, särskilt i Ohio, Missouri och Illinois. Allvarliga förföljelser drabbade Joseph och de heliga var de än slog sig ner. Den 27 juni 1844 led Joseph och hans bror Hyrum martyrdöden i Carthage, Illinois, i Amerikas förenta stater.

Josef, Jakobs son, profeterade om Joseph Smith, **2 Ne.** 3:6-15.

På grund av sin kunskap om de kommande svårigheterna kallade Herren sin tjänare Joseph Smith, **L&F 1:17** (L&F 19:13). Joseph Smith ordinerades till Jesu Kristi apostel och denna kyrkas förste äldste, **L&F 20:2**. Joseph ordinerades till apostlaskapet av Petrus, Jakob och Johannes, **L&F 27:12**. Joseph och Sidney Rigdon vittnade om att de såg Faderns Enfödde, **L&F 76:23**. Tillsammans

med Oliver Cowdery såg Joseph Smith Herren i en syn, **L&F 110:1-4**. Herren kallade Joseph som presiderande äldste, översättare, uppenbarare, siare och profet, **L&F 124:125**. Joseph Smith har med undantag endast av Jesus gjort mer för människornas frälsning i den här världen än någon annan människa, **L&F 135:3**.

Helig skrift som kommit fram genom profeten Joseph Smith: Joseph översatte delar av de guldplåtar som gavs till honom av ängeln Moroni, en översättning som utgavs 1830 som Mormons bok. Han tog också emot många uppenbarelser från Herren som angav kyrkans grundläggande lärosatser och organisation. Många av dessa uppenbarelser sammanställdes i det som nu kallas Läran och förbunden. Han var också ansvarig för framkomsten av Den kostbara pärlan som innehåller inspirerade översättningar av vissa av Moses, Abrahams och Matteus skrifter, utdrag ur hans personliga historia och vittnesbörd samt tretton uttalanden om kyrkans tro och lära.

Smith, Joseph, den äldre. *Se även*
Smith, Joseph, den yngre; Smith, Lucy Mack

Far till profeten Joseph Smith. Han föddes 12 juli 1771. Han gifte sig med Lucy Mack, och de fick nio barn (JS-H 1:4). Joseph blev en trofast anhängare till återställelsen i de sista dagarna och var kyrkans förste patriark. Han dog 14 september 1840.

Gud uppenbarade instruktioner till honom genom hans son Joseph, **L&F 4; 23:5**. Låt min åldrige tjänare stanna kvar med sin familj, **L&F 90:20**. Min åldrige tjänare Joseph sitter med Abraham på dennes högra sida, **L&F 124:19**. Joseph Smith den yngre såg sin far i en syn om det celestialet riket, **L&F 137:5**.

En ängel befallde Joseph Smith den yngre att berätta för sin far om den syn han fått, **JS-H 1:49-50**.

Smith, Joseph F.

Kyrkans sjätte president. Ende son

Smith, Lucy Mack

till Hyrum och Mary Fielding Smith. Han föddes 13 november 1838 och dog 19 november 1918.

Joseph F. Smith fick se en syn om de dödas återlösning, **L&F** 138.

Smith, Lucy Mack. *Se även* Smith, Joseph, den yngre; Smith, Joseph, den äldre

Mor till profeten Joseph Smith och hustru till Joseph Smith den äldre (JS–H 1:4, 7, 20). Hon föddes 8 juli 1776 och dog 5 maj 1856.

Joseph såg sin mor i en syn om det celestialet riket, **L&F** 137:5.

Smith, Samuel H. *Se även* Smith, Joseph, den yngre

En yngre bror till profeten Joseph Smith (JS–H 1:4). Samuel föddes 1808 och dog 1844. Han var ett av de åtta vittnena till Mormons bok och var en av den återställda kyrkans första missionärer (L&F 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

Smorde, den. *Se även* Jesus Kristus; Messias

Jesus kallas *Kristus* (ett grekiskt ord) eller *Messias* (ett arameiskt ord). Båda orden betyder "den smorde". Han är den som *smorts* av Fadern till att vara Faderns personliga representant i allt som rör människornas frälsning.

Herren har smort mig, **Jes.** 61:1–3.

Han har smort mig till att predika evangeliet, **Luk.** 4:16–22. Jesus smordes av Gud Fadern, **Apg.** 4:27. Gud smorde Jesus från Nasaret, **Apg.** 10:38.

Smörja. *Se även* Olja; Välsigna de sjuka

I forna tider smorde Herrens profeter med olja dem som skulle utföra speciella uppgifter, till exempel Aron eller prästerna eller de kungar som skulle regera över Israel. I kyrkan i dag innebär smörjelsen att utgjuta en liten mängd invigd olja på personens huvud som en del av en speciell välsignelse. Detta kan endast ske med melkisedekiska prästadörets makt

och myndighet. Efter smörjelsen kan en person med samma prästadömes myndighet besegla smörjelsen och ge en speciell välsignelse till den som blivit smord.

Du ska smörja dem och helga dem, så att de kan tjäna som präster åt mig, **2 Mos.** 28:41 (3 Mos. 8:6–12, 30). Honom ska du smörja till furste över mitt folk Israel, **1 Sam.** 9:16; 10:1.

De äldste ska smörja och välsigna de sjuka, **Jak.** 5:14–15 (L&F 42:44).

Sodom. *Se även* Gomorra

I Gamla testamentet en ogudaktig stad som omintetgjordes av Herren (1 Mos. 19:12–29).

Spetälska

En hemsk hudsjukdom som omnämns i Gamla och Nya testamentet. Många framstående personer i Bibeln led under någon tid av denna sjukdom, däribland Mose (2 Mos. 4:6–7), hans syster Mirjam (4 Mos. 12:10), Naaman (2 Kung. 5), och kung Ussia (2 Krön. 26:19–21).

Jesus botade spetälska hos många, **Matt.** 8:2–4 (Mark. 1:40–45; Luk. 5:12–15; 3 Ne. 17:7–9). Jesus botade tio spetälska, **Luk.** 17:11–19.

Språk. *Se även* Tunga; Tungomålgåvan

Ord, skrivna eller talade, sammansatta enligt ett visst mönster så att man kan överföra information, tankar och idéer. Vårt sätt att använda språket visar våra känslor gentemot Gud och mot andra människor. Vid Jesu Kristi andra ankomst kommer Herren att ge alla människor ett rent språk (Sef. 3:8–9).

Hela jorden hade ett enda språk, **1 Mos.** 11:1. Herren förbistrade hela jordens språk, **1 Mos.** 11:4–9.

Var och en hörde sitt språk talas, **Apg.** 2:1–6.

Herren talar till människor på deras språk, **2 Ne.** 31:3 (L&F 1:24). Benjamin undervisade sina söner i sina fäders språk så att de skulle bli män med insikt, **Mosiah** 1:2–5.

Den vars språk är mildt och uppbyggande är av Gud, om han lyder mina förordningar, **L&F** 52:16. Bekanta er med språk, tungomål och folk, **L&F** 90:15.

Adam och hans barn hade ett språk som var rent och obefläckat, **Mose** 6:5–6, 46. Gud gav Enok förmåga att tala kraftfullt, **Mose** 7:13.

Standardverken. Se Kanonisk

Stav

En organisatorisk och administrativ enhet inom Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. En stav består av ett antal församlingar eller grenar. Den är i allmänhet geografiskt avgränsad och motsvarar den bild som beskrivs i Jesaja 54:2: "Gör dina tältlinor långa och dina pluggar (stavar) starka." Varje Sions stav stödjer och hjälper till att uppehålla kyrkan på samma sätt som ett tält eller ett tabernakel hålls uppe av sina stavar. En stav är samlingsplats för återstoden av det skingrade Israel (**L&F** 82:13–14; 101:17–21).

Förstärk dina stavar och utvidga dina gränser, **Moro**. 10:31 (**L&F** 82:14).

Utse andra stavar åt Sion vid sidan om denna, **L&F** 109:59. Insamlingen till Sion och till hennes stavar kan bli till försvar, **L&F** 115:6 (**L&F** 101:21). Andra platser för stavar ska utses, **L&F** 115:18. Högprästernas kvorums president tillsatt för att kvalificera dem som ska utses till stavspremier, **L&F** 124:133–134. Dra ut till Sions land så att dess stavar kan stärkas, **L&F** 133:9.

Stefanus

Stefanus var en martyr för Frälsaren och hans kyrka på Nya testamentets tid. Det han predikade förbådade och kan ha påverkat Paulus stora arbete. Paulus var närvarande när Stefanus försvarade sig inför Sanhedrin (**Apg.** 8:1; 22:20).

Stefanus var en av de sju män som utsågs att bistå de tolv apostlarna, **Apg.** 6:1–8. Stefanus gjorde stora tecken och under, **Apg.** 6:8. Stefanus diskuterade med judarna, **Apg.** 6:9–10. Anklagelser

framfördes mot honom och han fördes inför Sanhedrin, **Apg.** 6:11–15. Stefanus framlade sitt försvar, **Apg.** 7:2–53. Fylld av den Helige Anden såg han Fadern och Sonen i en syn, **Apg.** 7:55–56. Stefanus dog martyrdöden för sitt vittnesbörds skull, **Apg.** 7:54–60.

Stjälja, stöld

Att oärligt eller olagligt ta något från någon annan. Herren har alltid befallt sina barn att inte stjälja (2 Mos. 20:15; Matt. 19:18; 2 Ne. 26:32; Mosiah 13:22; **L&F** 59:6).

Samla er skatter i himlen, där inga tjuvar bryter sig in och stjäl, **Matt.** 6:19–21.

Nephiternas nederlag berodde på högmot, rikedom, plundring och stöld, **Hel.** 4:12.

Den som stjäl och inte vill omvända sig ska drivas ut, **L&F** 42:20. De som stjäl ska överlämnas åt landets lagar, **L&F** 42:84–85.

Stolthet. Se Högmot

Stora och avskvärd kyrkan, den. Se Djävulen – Djävulens kyrka

Striden i himlen. Se även

Föruttillvaron; Rådet i himlen

Den strid som ägde rum i föruttillvaron bland Guds andebarn.

Satan kastades från himlen ner på jorden, **Upp.** 12:4, 7–9.

Djävulen och den tredjedel av himlens skaror kastades ner, **L&F** 29:36–37. Lucifer gjorde uppror mot den enfödde Sonen, **L&F** 76:25–26.

Satan eftersträvade Faderns härlighet och att omintetgöra människans handlingsfrihet, **Mose** 4:1–4 (Jes. 14:12–15; Abr. 3:27–28). De som följde Gud höll sitt första tillstånd, kom till jorden och fick kroppar, **Abr.** 3:26.

Stridigheter. Se även Uppror, upproriskhet

Strid, gräl och dispyter. Stridighet, särskilt mellan medlemmar i Herrrens kyrka

Styggelse

eller mellan familjemedlemmar, är inte behagligt för Herren.

Inte ska det vara någon tvist mellan mig och dig, **1 Mos.** 13:8. Övermod skapar bara gräl, **Ords.** 13:10.

Om någon har något att förebrå en annan, förlåt då som Kristus förlät, **Kol.** 3:13. Undvik dumma dispyter och gräl, **Tit.** 3:9.

Herren befäller människorna att inte strida med varandra, **2 Ne.** 26:32. Ni kommer inte att tillåta att era barn slåss och grälar med varandra, **Mosiah** 4:14. Alma befällde att det inte skulle finnas några stridigheter bland kyrkans medlemmar, **Mosiah** 18:21. Satan sprider rykten och skapar stridigheter, **Hel.** 16:22. Djävulen är fader till stridigheter och hetsar människorna till att strida med varandra, **3 Ne.** 11:29 (Mosiah 23:15).

Stadfäst mitt evangelium så att det inte blir så mycket stridigheter, **L&F** 10:62–64. Upphör att strida med varandra, **L&F** 136:23.

Styggelse. *Se* Avskyvård, avskyvårdhet

Ställföreträdande. *Se* Frälsning för de döda; Förrättningar – Ställföreträdande förrättning

Stödja kyrkans ledare. *Se även* Allmänt bifall

Att lova sitt stöd till dem som verkar i kyrkan som generalämbetsmän och på lokal nivå.

Ställ Josua inför hela menigheten och insätt honom i hans tjänst inför deras ögon, **4 Mos.** 27:18–19. Allt folket jublade och ropade: "Leve kungen", **1 Sam.** 10:24. Lita på hans profeter så lyckas ni, **2 Krön.** 20:20.

Lyd era ledare och rätta er efter dem, **Hebr.** 13:17.

Du ska bli gynnad av Herren eftersom du inte har knotat, **1 Ne.** 3:6. De som tog emot profeterna skonades, **3 Ne.** 10:12–13. Ge akt på dessa tolv ord, **3 Ne.** 12:1.

Genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, det är detsamma, **L&F**

1:38. Hans ord ska ni ta emot som från min egen mun, **L&F** 21:5. Den som tar emot mina tjänare, tar emot mig, **L&F** 84:35–38. Den som tar emot mig, tar emot dem som jag har sänt, **L&F** 112:20. Om mitt folk inte hörsammar dessa mäns röst vilka jag har utvalt, ska de inte bli väl-signade, **L&F** 124:45–46.

Svaghet. *Se även* Ödmjuk, ödmjukhet

Att som dödlig varelse sakna förmåga, styrka eller skicklighet. Svaghet är ett tillstånd. Alla människor är svaga, och det är endast genom Guds nåd som vi får kraft att handla rätt (Jakob 4:6–7). Denna svaghet visar sig i de personliga ofullkomligheter eller skröpligheter som var och en har.

Stärk kraftlösa händer, **Jes.** 35:3–4.

Anden är villig, men köttet är svagt, **Matt.** 26:41 (Mark. 14:38).

Det är på grund av den svaghet som finns i mig enligt köttet som jag ursäktar mig, **1 Ne.** 19:6. Jag har fått befallning att skriva detta, trots min svaghet, **2 Ne.** 33:11. Vredgas inte på din tjänare på grund av hans svaghet, **Eth.** 3:2. Icke-judarna kommer att håna detta på grund av vår svaghet i att skriva, **Eth.** 12:23–25, 40. Jag ska visa dem deras svaghet, **Eth.** 12:27–28. Eftersom du har insett din svaghet ska du göras stark, **Eth.** 12:37.

Den som är svag bland er ska hädanefter göras stark, **L&F** 50:16. Jesus Kristus känner människornas svaghet, **L&F** 62:1.

Svartsjuk, svartsjuka. *Se även* Avund

Att känna avund mot någon eller miss-tänka att någon annan får någon fördel.

Svartsjuk är mannens vrede, **Ords.** 6:32–35.

Akisch började bli svartsjuk på sin son, **Eth.** 9:7.

Lägg bort all avund och fruktan, **L&F** 67:10.

Svek. *Se även* Bedra, bedrägeri

I skrifterna innebär svek bedräglig list.

Salig är den som i sin ande är utan svek, **Ps.** 32:2 (Ps. 34:14; 1 Petr. 2:1).

Natanael var en israelit som det inte fanns något svek i, **Joh.** 1:47 (L&F 41:9–11).

Ren kunskap utvidgar själen utan svek, **L&F** 121:42.

Svordomar, svära. *Se* Häda, hädelse

Symbolik

Att använda något som illustration eller sinnebild för något annat. I symboliken i skrifterna används ett välbekant föremål, en händelse eller omständighet som får föreställa en princip eller lärdom inom evangeliet. Så till exempel låter Alma, en profet i Mormons bok, ett frö föreställa Guds ord (Alma 32).

Profeterna använde sig genomgående i skrifterna av symboler för att undervisa om Jesus Kristus. Vissa av dessa symboler utgörs av ceremonier och förrättningar (Mose 6:63) såsom offer (Hebr. 9:11–15; Mose 5:7–8), sakramentet (JSÖ, Mark. 14:20–24 [tillägget]; Luk. 22:13–20) och dopet (Rom. 6:1–6; L&F 128:12–13). Många bibliska namn är symboliska. Gamla testamentets tabernakelceremoni och Moses lag framställde eviga sanningar (Hebr. 8–10; Mosiah 13:29–32; Alma 25:15; Hel. 8:14–15). Ytterligare exempel finner vi i Matteus 5:13–16; Johannes 3:14–15; Jakob 4:5; Alma 37:38–45.

Synagoga. *Se även* Judar

En mötesplats använd för religiösa ändamål. På Nya testamentets tid var inredningen i allmänhet enkel och bestod av en ark med lagens bokrullar och annan helig skrift, en läspulpet och sittplatser för besökarna.

Ett lokalt råd av äldste ansvarade för varje synagoga. De avgjorde vem som skulle få tillträde och vem som skulle avvisas (Joh. 9:22; 12:42). Den viktigaste ämbetsmannen var synagogföreståndaren (Mark. 5:22; Luk. 13:14). Han var i regel skriftlärdd, hade hand om byggnaden och hade överinseende över gudstjänsterna. Ett biträde skötte skrivarbetet (Luk. 4:20).

Det fanns en synagoga i varje stad

där judar bodde, i såväl Palestina som på andra platser. Detta var till stor hjälp vid spridandet av Jesu Kristi evangelium eftersom kyrkans tidiga missionärer vanligtvis tilläts tala i synagogorna (Apg. 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Samma sed fanns bland missionärer i Mormons bok (Alma 16:13; 21:4–5; 32:1) liksom bland denna tidsutdelnings första missionärer (L&F 66:7; 68:1).

Synd. *Se även* Avskyvärd, avskyvärdhet; Kränka; Ogodaktig, ogodaktighet; Orenhet, orenlighet; Orättfärdig, orättfärdighet; Uppror, upproriskhet

Medvetet trots mot Guds bud och befallningar.

Den som döljer sina brott går det inte väl, **Ords.** 28:13. Om era synder än är blodröda, ska de bli snövita, **Jes.** 1:18. Den som syndar ska dö, och den rättfärdige ska få leva, **Hes.** 18.

Guds Lamm tar bort världens synd, **Joh.** 1:29. Låt dig döpas och tvättas ren från dina synder, **Apg.** 22:16. Syndens lön är döden, **Rom.** 6:23. Den som förstår att göra det goda men inte gör det, han syndar, **Jak.** 4:17.

Vill du påverka mig så att jag skälver vid åsynen av synden, **2 Ne.** 4:31. Ve alla dem som dör i sina synder, **2 Ne.** 9:38. De kunde inte se på synd utom med avsky, **Alma** 13:12. Tro inte att du ska återställas från synd till lycka, **Alma** 41:9–10. Herren kan inte se på synd med den minsta grad av overseende, **Alma** 45:16 (L&F 1:31). Små barn kan inte begå synd, **Moro.** 8:8.

För att omvända sig måste människorna bekänna och överge sina synder, **L&F** 58:42–43. Den större synden vilar på honom som inte förlåter, **L&F** 64:9. Den som syndar mot det större ljuset ska få den större fördömsen, **L&F** 82:3. Till den själ som syndar ska de tidigare synderna återvända, **L&F** 82:7. När vi försöker skyla våra synder drar sig himlarna tillbaka, **L&F** 121:37.

Syndafloden. *Se* Floden på Noas tid

Syndernas förlåtelse

Syndernas förlåtelse. *Se även* Förlåta;

Försona, försoning; Jesus Kristus;

Omvända sig, omvändelse

Förlåtelse för de fel som begåtts, på villkor att omvändelse sker. Syndernas förlåtelse möjliggörs genom Jesu Kristi försoning. En person får sina synders förlåtelse om han har tro på Kristus, omvänder sig från sina synder, tar emot förrättningarna dop och handpåläggning för den Helige Andens gåva samt håller Guds bud (TA 1:3–4).

Om era synder än är blodröda, ska de bli snövita, **Jes.** 1:16–18.

Detta är mitt blod, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse, **Matt.** 26:28 (Hebr. 9:22–28; L&F 27:2). Omvänd er och låt er alla döpas så att era synder blir förlättna, **Apg.** 2:38 (Luk. 3:3; L&F 107:20). De som tror på Jesus får syndernas förlåtelse, **Apg.** 10:43 (Mosiah 3:13).

Kristus är den källa till vilken de kan se för att få förlåtelse för sina synder, **2 Ne.** 25:26. För att få behålla syndernas förlåtelse måste vi ta hand om de fattiga och behövande, **Mosiah** 4:11–12, 26. Den som omvänder sig kan göra anspråk på barmhärtigheten till sina synders förlåtelse, **Alma** 12:34. Att uppfylla buden medför syndernas förlåtelse, **Moro.** 8:25.

Aronska prästadömet innehar nycklarna till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse, **L&F** 13 (L&F 84:64, 74; TA 1:4). Jag, Herren, kommer inte längre ihåg deras synder, **L&F** 58:42–43 (Hes. 18:21–22). De blev undervisade om ställföreträdande dop till syndernas förlåtelse, **L&F** 138:33.

Syner. *Se även* Dröm; Första synen, den; Uppenbarelse

En visuell uppenbarelse av en händelse, person eller ett föremål genom den Helige Andens kraft.

Här följer några exempel på viktiga syner: Hesekiels syn om de sista dagarna (Hes. 37–39), Stefanus syn där Jesus står på Guds högra sida (Apg. 7:55–56), Johannes uppenbarelse om de sista dagarna (Upp. 4–21), Lehis och Nephis syn

om livets träd (1 Ne. 8; 10–14), Alma den yngre såg en Herrens ängel (Mosiah 27), Jareds brors syn om alla jordens invånare (Eth. 3:25), synen om härligheterna (L&F 76), syner till Joseph Smith och Oliver Cowdery i templet i Kirtland (L&F 110), Joseph F. Smiths syn om de dödas återlösning (L&F 138), Moses syn om Gud och hans skapelser (Mose 1), Enoks syn om Gud (Mose 6–7) och Joseph Smiths första syn (JS–H 1).

Jag har talat till profeterna, jag har gett dem många syner, **Hos.** 12:10. Unga män ska se syner, **Joel** 2:28 (Apg. 2:17).

Han har gett mig kunskap genom syner, **2 Ne.** 4:23.

Han var en budbärare sänd från Guds närhet, **JS–H** 1:33. Vi tror på profetia, uppenbarelse, syner, **TA** 1:7.

Syster. *Se även* Broder, bröder; Kvinna, kvinnor; Människa, människor

Som barn till vår himmelske Fader är alla män och kvinnor andligen bröder och systrar. I kyrkan används ofta ordet syster som tilltalsord till kvinnliga medlemmar och vänner till kyrkan.

Den som gör min himmelske Fars vilja är min bror och min syster, **Matt.** 12:50 (Mark. 3:35).

Lagar beträffande bekännelse av synder mellan bröder och systrar i kyrkan framläggas, **L&F** 42:88–93.

Sånger. *Se* Psalmer**Sömn**

Ett vilotillstånd under vilket man är inaktiv och omedveten. Herren har rätt sina heliga att inte sova mer än nödvändigt (L&F 88:124). Sömn kan också symbolisera den andliga döden (1 Kor. 11:30; 2 Ne. 1:13) eller den fysiska döden (Morm. 9:13).

Söndag. *Se* Sabbatsdagen**Tabernaklet.** *Se även* Allraheligaste; Förbundsarken; Templet, Herrens hus

Ett Herrens hus, centrum för Israels

gudsdyrkan under uttåget från Egypten. Tabernaklet var i själva verket ett bärbart tempel som kunde tas isär och sättas ihop igen. Israels barn använde ett tabernakel tills de byggde Salomos tempel (L&F 124:38).

Gud uppenbarade tabernaklets mönster för Mose (2 Mos. 26–27), och Israels barn byggde det enligt detta mönster (2 Mos. 35–40). När tabernaklet var färdigt, täcktes tältet av ett moln, och Herrrens härlighet fyllde tabernaklet (2 Mos. 40:33–34). Molnet var ett tecken på Guds närvaro. På natten såg det ut som eld. Så länge molnet var kvar över tältet stannade Israels barn där med sitt läger. När molnet flyttade sig, bröt de lägret och följde efter (2 Mos. 40:36–38; 4 Mos. 9:17–18). Israels barn förde tabernaklet med sig under sina vandringar i öknen och under erövringen av Kanaans land. Efter den erövringen fanns tabernaklet i Shilo, den plats som Herren utvalt (Jos. 18:1). Sedan Israels barn byggt Salomos tempel försvann tabernaklet helt och hållet ur historien.

Herren och Jesaja använde tabernaklet som symbol för städerna Sion och Jerusalem vid tiden för Herrrens andra ankomst (Jes. 33:20; Mose 7:62).

Tacksam, tacksamhet, tacksägelse.

Se även Tillbe, tillbedjan; Välsigna, välsignad, välsignelse

Känslor av glädje för välsignelser som Gud gett. Uttryck för tacksamhet behagar Gud, och sann tillbedjan innefattar tack till honom. Vi bör tacka Herren för allting.

Det är gott att tacka Herren, **Ps.** 92:2. Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse, **Ps.** 95:2–3. Tacka honom, lova hans namn, **Ps.** 100.

Jag kan inte sluta tacka Gud, **Ef.** 1:15–16. Var tacksamma, **Kol.** 3:15. Lovsången, härligheten, tacksägelsen och äran tillhör vår Gud, **Upp.** 7:12.

Hur mycket borde ni då inte tacka er himmelske Kung, **Mosiah** 2:19–21. Lev dagligen i tacksägelse, **Alma** 34:38. När

du stiger upp om morgonen, låt då ditt hjärta vara fyllt av tacksamhet mot Gud, **Alma** 37:37.

Gör allt med bön och tacksamhet, **L&F** 46:7. Ni måste tacka Gud, **L&F** 46:32. Gör detta med tacksägelse, **L&F** 59:15–21. Ta emot denna välsignelse från Herrrens hand med tacksamt hjärta, **L&F** 62:7. Den som tar emot allt med tacksamhet ska härliggöras, **L&F** 78:19. Var tacksamma i fråga om allting, **L&F** 98:1 (1 Tess. 5:18). Prisa Herren med en bön av pris och tacksamhet, **L&F** 136:28.

Talent

Ett gammalt viktmaß eller en större penningssumma. Är också symbol för något av stort värde, såsom Jesu Kristi evangelium (**Matt.** 25:14–29; **Eth.** 12:35; **L&F** 60:2, 13).

Tankar. *Se även* Begrunda; Handlingsfrihet

Föreställningar, begrepp och bilder i en persons sinne. Förmågan att tänka är en gåva från Gud, och vi är fria att välja hur vi använder vår tankekraft. Vårt sätt att tänka påverkar i hög grad vår inställning och vårt uppträdande, och likaså vår ställning i livet härefter. Rättfärdiga tankar leder till frälsning. Ogudaktiga tankar leder till fördömelse.

Herren förstår alla uppsåt och tankar, **1 Krön.** 28:9. Han handlar efter sina själviska beräkningar, **Ords.** 23:7. Mina tankar är inte era tankar, **Jes.** 55:7–9.

Jesus visste vad de tänkte, **Matt.** 12:25 (**Luk.** 5:22; 6:8). Inifrån, från människornas hjärtan, kommer de onda tankarna, **Mark.** 7:20–23. Gör varje tanke till en lydlig fånge hos Kristus, **2 Kor.** 10:5. Allt som är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, tänk på allt sådant, **Fil.** 4:8.

Kom ihåg: Att vara köttsligt sinnad är död och att vara andligt sinnad är evigt liv, **2 Ne.** 9:39. Om ni inte ger akt på er själva och på era tankar, måste ni förgås, **Mosiah** 4:30. Våra tankar kommer att döma oss, **Alma** 12:14.

Ingen annan än Gud känner till dina

Taylor, John

tankar och ditt hjärtas avsikter, **L&F** 6:16 (**L&F** 33:1). Vänd er till mig i varje tanke, **L&F** 6:36. Samla livets ord i era sinnen, **L&F** 84:85. Kasta bort era onyttiga tankar, **L&F** 88:69. Människors hjärtans tankar ska uppenbaras, **L&F** 88:109. Pryd ständigt dina tankar med dygd, **L&F** 121:45.

Varje människas tankar var ständigt onda, **Mose** 8:22.

Taylor, John

Den tredje presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Kallades till de tolv rådgivare, **L&F** 118:6 (**L&F** 124:128–129). Blev själv skadad vid detta tillfälle, **L&F** 135:2. Var bland de mäktiga som Joseph F. Smith såg i andevärlden, **L&F** 138:53–56.

Teancum

En högre nephitisk militär i Mormons bok (**Alma** 50:35; 51–52; 61–62).

Tecken. *Se även* Kyrkan, tecken på den sanna; Tidernas tecken; Underverk

En händelse eller erfarenhet som människor upplever som bekräftelse eller bevis för något. Ett tecken är vanligtvis ett underverk från Gud. Satan har också makt att åstadkomma tecken under vissa förhållanden. De heliga bör söka efter Andens gåvor men bör inte söka efter tecken för att tillfredsställa nyfikenhet eller som stöd för tron. I stället ger Herren tecken efter sitt behag till dem som tror (**L&F** 58:64).

Herren själv ska ge er ett tecken, **Jes.** 7:14 (2 **Ne.** 17:14). Gud gör tecken och under i himlen och på jorden, **Dan.** 6:27.

Ett ont och trolöst släkte söker ett tecken, **Matt.** 12:39 (**Matt.** 16:4; **Luk.** 11:29). Tecken ska följa dem som tror, **Mark.** 16:17 (**Morm.** 9:24; **Eth.** 4:18; **L&F** 84:65).

Sherem bad om ett tecken, **Jakob** 7:13–20. Korihor bad om ett tecken, **Alma** 30:48–60. Visa oss ett tecken, då ska vi tro, **Alma** 32:17. Större delen av folket trodde på tecknen och undren, **3 Ne.** 1:22.

Folket började glömma tecknen och undren, **3 Ne.** 2:1. Ni erhåller ingen förvisning förrän efter det att er tro har prövats, **Eth.** 12:6.

Kräv inte underverk utan att jag befäller det, **L&F** 24:13. Tro kommer inte av tecken, utan tecken följer dem som tror, **L&F** 63:7–11.

I de dagarna ska det även uppstå falska kristusgestalter och falska profeter som ska visa stora tecken och under, **JS–M** 1:22.

Tecken på den sanna kyrkan. *Se* Kyrkan, tecken på den sanna

Tecken på Jesu Kristi födelse och död. *Se även* Jesus Kristus

Händelser som åtföljde Jesu Kristi födelse och död.

Födelse: En jungfru ska bli havande och föda en son, **Jes.** 7:14. Från Betlehem ska det komma en som ska härska över Israel, **Mika** 5:2.

Lamaniten Samuel profeterade om ljus under en dag, en natt och en dag; en ny stjärna samt andra tecken, **Hel.** 14:2–6. Profetiorna uppfylldes, **3 Ne.** 1:15–21.

Död: Lamaniten Samuel profeterade om mörker, åska och blixlar samt om att jorden skulle skaka, **Hel.** 14:20–27. Dessa profetier uppfylldes, **3 Ne.** 8:5–23.

Telestial härlighet. *Se även* Härlighetsgrader

Den lägsta av de tre härligheterna i vilka människorna kommer att bo efter den slutliga domen.

Paulus såg stjärnornas härlighet (glans), **1 Kor.** 15:40–41.

Joseph Smith och Sidney Rigdon såg den telestiala härligheten, **L&F** 76:81–90. Invånarna i den telestiala världen var lika oräkneliga som stjärnorna, **L&F** 76:109–112. De som inte kan följa det telestiala rikets lag kan inte uthärda en telestial härlighet, **L&F** 88:24, 31, 38.

Tempelvisgel. *Se* Äktenskap, gifta sig

Templet, Herrens hus. *Se även*

Allraheligaste; Begåvning;
Förrättningar; Tabernaklet

Bokstavligen Herrens hus. Herren har alltid befallt sitt folk att bygga tempel, heliga byggnader där värdiga heliga utför evangeliets heliga ceremonier och förrättningar för sig själva och för de döda. Herren besöker sina tempel, och de är de heligaste platserna för tillbedjan.

Det tabernakel som uppfördes av Mose och Israels barn var ett bärbart tempel. Israeliterna använde det under uttåget från Egypten.

Det mest kända templet som nämns i Gamla testamentet är det som byggdes av Salomo i Jerusalem (2 Krön. 2–5). Det förstördes år 587 f.Kr. av babylonerna och återuppbyggdes av Serubbabel omkring sjuttio år senare (Esra 1–6). En del av detta tempel brann ner år 37 f.Kr., och Herodes den store byggde senare upp det igen. Romarna förstörde templet 70 e.Kr.

I Mormons bok blev Guds rättfärdiga efterföljare tillsagda att bygga tempel och tillbe Gud i dem (2 Ne. 5:16; Mosiah 1:18; 3 Ne. 11:1). Uppförandet och den rätta användningen av tempel är tecken på den sanna kyrkan i alla tidsåldrar, däribland på den återupprättade kyrkan i vår tid. Templet i Kirtland var det första tempel som byggdes och invigdes i denna tidsutdelning. Sedan dess har tempel invigts i många länder över hela jorden.

Vem får komma in i hans helgedom, **Ps.** 24:3–5. Låt oss gå upp till Jakobs Guds hus, **Jes.** 2:2–3 (Mika 4:1–2; 2 Ne. 12:2–3). Herren ska plötsligt komma till sitt tempel, **Mal.** 3:1 (3 Ne. 24:1; L&F 36:8; 42:36).

Jesus rensade templet, **Matt.** 21:12–16 (Mark. 11:15–18; Luk. 19:45–48).

De heliga befalldes att bygga ett tempel i Missouri, **L&F** 57:3 (L&F 84:3–5). Upprätta ett Guds hus, **L&F** 88:119 (L&F 109:8). Herren tuktade de heliga för att de underlätit att bygga ett tempel, **L&F** 95:1–12. Jag kommer inte till erna tempel, **L&F** 97:15–17. Jag har tagit emot detta

hus, och mitt namn ska vara här, **L&F** 110:7–8. Herrens folk är alltid befallda att bygga ett hus till hans namn, **L&F** 124:39. Det stora verk som ska utföras i templen innefattar beseglingen av barn till deras föräldrar, **L&F** 138:47–48. Det stora verket i de sista dagarna innefattar att bygga tempel, **L&F** 138:53–54.

Terrestrial härlighet. *Se även*

Härlighetsgrader

Den andra av de tre härligheterna där människor kommer att bo efter den slutliga domen.

Paulus såg en terrestrial härlighet (glans) som han liknade vid månen, **1 Kor.** 15:40–41.

Joseph Smith och Sidney Rigdon såg den terrestriala härligheten, **L&F** 76:71–80. Det terrestriala rikets härlighet övergår det telesiernas, **L&F** 76:91. De som inte kan hålla det terrestriala rikets lag kan inte uthärda en terrestrial härlighet, **L&F** 88:23, 30, 38.

Tessalonikerbrev. *Se även* Paulus;

Paulus brev

Två böcker i Nya testamentet. Detta var från början brev som Paulus skrev till tessalonikerna medan han var i Korint under sitt första besök i Europa omkring 50 e.Kr. Hans arbete i Tessalonike beskrivs i Apostlagärningarna 17. Paulus ville återvända till Tessalonike men kunde inte (1 Tess. 2:18). Därför sände han Timoteus för att muntra upp konvertiterna och rapportera till honom hur det gick för dem. Paulus skrev det första brevet i tacksamhet över Timoteus återkomst.

1 Tessalonikerbrevet: Kapitel 1–2 innehåller Paulus hälsning och hans bön för de heliga. Kapitel 3–5 undervisar om andlig tillväxt, kärlek, kyskhet, hängivenhet och Kristi andra ankomst.

2 Tessalonikerbrevet: Kapitel 1 innehåller en bön för de heliga. Kapitel 2 talar om det kommande avfallet. Kapitel 3 innehåller Paulus bön om seger för evangeliets sak.

Testamente

Testamente. *Se Gamla testamentet; Nya testamentet*

Thomas

I Nya testamentet en av de första tolv apostlarna som utvaldes av Frälsaren under hans jordiska verksamhet (Matt. 10:2–3; Joh. 14:5). På grekiska är namnet Didymos, som betyder tvilling (Joh. 20:24–29; 21:2). Fastän Thomas tvivlade på Jesu uppståndelse tills han själv fick se Frälsaren, gjorde hans karaktärsstyrka honom villig att möta förföljelse och död tillsammans med sin Herre (Joh. 11:16; 20:19–25).

Tidernas tecken. *Se även Kristi andra ankomst; Sista dagarna, sista tiden; Tecken*

Händelser eller upplevelser som Gud ger människor för att visa att något viktigt i hans verk har hänt eller snart ska hända. I de sista dagarna har det profeterats om många tecken inför Frälsarens andra ankomst. Dessa tecken låter trofasta människor känna igen Guds plan, ta varning och förbereda sig.

Det berg där Herrens hus är ska stå fast grundat och vara högst bland bergen, **Jes.** 2:2–3. Herren ska resa ett baner och samlar in Israel, **Jes.** 5:26 (2 Ne. 15:26–30). Solen går upp mörk och månen ger inte sitt sken, **Jes.** 13:10 (Joel 3:15; L&F 29:14). Människorna ska kränka lagarna och bryta det eviga förbundet, **Jes.** 24:5. Nephiterna ska höras som en röst ur jorden, **Jes.** 29:4 (2 Ne. 27). Israel ska insamlas med makt, **Jes.** 49:22–23 (1 Ne. 21:22–23; 3 Ne. 20–21). Gud ska upprätta ett rike som inte ska förstöras, **Dan.** 2:44 (L&F 65:2). Krig, drömmar och syner ska föregå Kristi andra ankomst, **Joel** 2. Alla folk ska samlas till strid mot Jerusalem, **Sak.** 14:2 (Hes. 38–39). Dagen kommer som ska brinna som en ugn, **Mal.** 4:1 (3 Ne. 25:1; L&F 133:64; JS–H 1:37).

Stora svårigheter ska föregå Frälsarens andra ankomst, **Matt.** 24 (JS–M 1). Paulus beskriver den sista tidens avfall och svåra tider, **2 Tim.** 3–4. Två profeter ska dödas och uppstå i Jerusalem, **Upp.** 11

(L&F 77:15). Evangeliet ska återställas i de sista dagarna genom en ängels betjäning, **Upp.** 14:6–7 (L&F 13; 27; 110:11–16; 128:8–24). Babylon ska upprättas och falla, **Upp.** 17–18.

Israel ska insamlas med makt, **1 Ne.** 21:13–26 (Jes. 49:13–26; 3 Ne. 20–21). Jag ger er ett tecken, så att ni kan veta tiden när det ska ske, **3 Ne.** 21:1. Mormons bok ska komma fram genom Guds makt, **Morm.** 8.

Lamaniterna ska blomstra, **L&F** 49:24–25. De ogudaktiga ska döda de ogudaktiga, **L&F** 63:32–35 (Upp. 9). Krig ska bryta löst över alla nationer, **L&F** 87:2. Tecken, naturens uppror samt änglar bereder vägen för Herrens andra ankomst, **L&F** 88:86–94. Mörker ska täcka jorden, **L&F** 112:23–24. Herren befallde de heliga att bereda sig för hans andra ankomst, **L&F** 133.

Tidsutdelning. *Se även Evangeliet; Evangeliets återställelse; Prästadöme; Prästadömets nycklar*

En evangeliets tidsutdelning är en tidsperiod då Herren har minst en bemyndigad tjänare på jorden som bär det heliga prästadömets nycklar.

Adam, Enok, Noa, Abraham, Mose, Jesus Kristus, Joseph Smith, och andra har var och en inlett en ny evangeliets tidsutdelning. När Herren organiserar en tidsutdelning uppenbaras evangeliet på nytt så att människorna i den tidsutdelningen inte blir beroende av gångna tidsutdelningar för att få kunskap om frälsningsplanen. Den tidsutdelning som inleddes av Joseph Smith kallas "tidernas fullbordans utdelning".

Himmelens Gud ska upprätta ett rike, **Dan.** 2:44 (L&F 65).

I de sista dagarna ska jag utgjuta av min And över allt kött, **Apg.** 2:17 (Joel 2:28). Himlen måste behålla Kristus till den dag då allt blir återupprättat, **Apg.** 3:21. När tiden är fullbordad ska Gud sammanfatta allt i Kristus, **Ef.** 1:10.

Jag ska upprätta min kyrka bland dem, **3 Ne.** 21:22.

Herren anförtrodde sitt rikets nycklar och en evangeliets tidsutdelning för de sista dagarna, **L&F** 27:13. Denna tidsutdelnings nycklar har överlämnats i era händer, **L&F** 110:12–16. Alla gångna tidsutdelningars nycklar har återställt under tidernas fullbordans utdelning, **L&F** 128:18–21.

Tillbe, tillbedjan. *Se även* Gud, gudomen

Att dyrka, älska, vörda, tjäna och hänge sig åt Gud (**L&F** 20:19). Tillbedjan innefattar bön, fasta, tjänande i kyrkan, deltagande i evangeliets förrättningar och andra handlingar som visar hengivenhet och kärlek till Gud.

Du ska inte ha andra gudar vid sidan av mig, **2 Mos.** 20:3 (2 Mos. 32:1–8, 19–35; Ps. 81:10).

Tillbe Fadern i ande och sanning, **Joh.** 4:23. Tillbe honom som har gjort himlen och jorden, **Upp.** 14:7 (**L&F** 133:38–39).

Tillbe honom av all sin förmåga, allt sitt förstånd och all sin styrka, **2 Ne.** 25:29. De trodde på Kristus och tillbad Fadern i hans namn, **Jakob** 4:5. Zenos lärde att människan skulle be och tillbe Gud överallt, **Alma** 33:3–11. Tillbe Gud, var ni än är, i ande och sanning, **Alma** 34:38. Folket föll ner för Jesu fötter och tillbad honom, **3 Ne.** 11:17.

Alla människor måste omvända sig, tro på Jesus Kristus och tillbe Fadern i hans namn, **L&F** 20:29. Jag säger er detta för att ni ska kunna förstå och veta hur ni ska tillbe, och veta vad ni ska tillbe, **L&F** 93:19.

Endast denna enda Gud kommer jag att tillbe, **Mose** 1:12–20. Vi gör anspråk på förmånen att tillbe Gud den Allsmäktige, **TA** 1:11.

Tillit. *Se även* Förtröstan; Tro

Förlita sig på eller ha förtroende för någon eller något. I andlig bemärkelse är tillit att förtrösta på Gud och hans Ande.

Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, **Ords.** 3:5. Gud räddade sina tjän-

are, som förtröstade på honom, **Dan.** 3:19–28.

Jag ska för evigt förtrösta på dig, **2 Ne.** 4:34. Fröjda er och sätt er lit till Gud, **Mosiah** 7:19. Var och en som sätter sin lit till Gud ska bli upphöjd på den yttersta dagen, **Mosiah** 23:22. Var och en som sätter sin lit till Gud ska få stöd i sina prövningar, **Alma** 36:3, 27.

Förlita inte på köttslig arm, **L&F** 1:19. Förlita dig på den Ande som leder till att göra gott, **L&F** 11:12. Låt honom förlita sig på mig, och han ska inte komma på skam, **L&F** 84:116.

Tillrättvisa, tillrättvisning. *Se även* Motgångar

Förmaning eller bestraffning till enskilda eller grupper för att hjälpa dem förbättra sig eller bli starkare.

Salig är den människa som Gud tuktar, **Job** 5:17 (Ords. 3:11). Salig är den som du, Herre, fostrar, **Ps.** 94:12.

Hela Skriften är given till undervisning, tillrättvisning, **2 Tim.** 3:16. Den Herren älskar tuktar han, **Hebr.** 12:5–11.

Herren finner för gott att tukta sitt folk, **Mosiah** 23:21–22. Om inte Herren tuktar sitt folk, kommer de inte ihåg honom, **Hel.** 12:3. Herren talade till Jareds bror och tuktrade honom, **Eth.** 2:14.

De tuktades så att de kunde omvända sig, **L&F** 1:27. Dem jag älskar tuktar jag också så att deras synder kan förlätas, **L&F** 95:1. Alla de som inte vill uthärda tuktan kan inte heliggöras, **L&F** 101:2–5. Mitt folk måste tuktas tills de lär sig att lyda, **L&F** 105:6. Den som inte uthärdar tuktan är inte värdig mitt rike, **L&F** 136:31.

Timoteus. *Se även* Paulus

I Nya testamentet en ung missionärskamrat till Paulus under dennes verksamhet (**Apg.** 16:1–3; **2 Tim.** 1:1–5). Var son till grekisk far och judisk mor. Han och hans föräldrar bodde i Lystra.

Paulus kallade Timoteus sitt "äkta barn i tron" (**1 Tim.** 1:2, 18; **2 Tim.** 1:2). Timoteus var mähända Paulus närmaste och dugligaste medarbetare (**Fil.** 2:19–23).

Timoteusbreven

Timoteusbrevet. *Se även* Paulus; Paulus brev; Timoteus

Två böcker i Nya testamentet. Båda var ursprungligen brev som Paulus skrev till Timoteus.

1 Timoteusbrevet: Paulus skrev det första brevet efter sin första fängelsevistelse. Han hade lämnat Timoteus i Efesos i tanke att återvända senare (1 Tim. 3:14). Emellertid befarade Paulus att han skulle bli försenad och skrev därför till Timoteus, kanske från Makedonien (1 Tim. 1:3), för att ge honom råd och uppmuntran rörande hur han skulle fullgöra sin plikt.

Kapitel 1 innehåller Paulus hälsning och hans undervisning om dåraktiga spekulationer som letade sig in i kyrkan. Kapitel 2–3 ger instruktioner om offentlig gudsyrtkan och om kyrkoledares karaktär och uppträdande. Kapitel 4–5 innehåller en beskrivning av den sista tidens avfall och råd till Timoteus om hur han skulle ta hand om dem han var ledare för. Kapitel 6 är en förmaning att visa sig trofast och undvika världslig rikedom.

2 Timoteusbrevet: Paulus skrev det andra brevet under sin andra fängelsevistelse, kort före sin martyrdöd. Det innehåller apostelns sista ord och visar det förunderliga mod och den tillit med vilka han mötte döden.

Kapitel 1 innehåller Paulus hälsning och uppmaning till Timoteus. Kapitel 2–3 ger olika varningar och anvisningar, med en uppfordran att möta faror som väntar. Kapitel 4 är ett budskap till Paulus vänner, med råd om hur avfallingar ska behandlas.

Tio Guds bud. *Se* Budorden, de tio

Tio stammarna. *Se* Israel

Tionde. *Se även* Offergåva; Pengar

En tiondel av en persons årsinkomst som ges till Herren genom kyrkan. Tiondemedlen används för att bygga kyrkor och tempel, att bidra till missionsverksamheten och att bygga upp Guds rike på jorden.

Abraham gav tionde av allt han ägde till Melkisedek, **1 Mos.** 14:18–20 (Hebr. 7:1–2, 9; Alma 13:15). All tionde tillhör Herren. Den är helgad åt Herren, **3 Mos.** 27:30–34. Du ska ge tionde av all din avkastning, **5 Mos.** 14:22, 28. De förde fram tionde av allt i riklig mängd, **2 Krön.** 31:5. Får en människa stjäla från Gud? Vad har vi stulit från dig? Tionde och offergåvor, **Mal.** 3:8–11 (3 Ne. 24:8–11).

Den som betalat tionde ska inte brinna vid hans ankomst, **L&F** 64:23 (**L&F** 85:3). Herrens hus ska byggas av hans folks tionde, **L&F** 97:11–12. Herren uppenbarade tiondelagen, **L&F** 119. Tiondet ska förfogas över av ett råd, **L&F** 120.

Titus. *Se även* Brevet till Titus; Paulus; Paulus brev

I Nya testamentet en betrodd grekisk konvertit som reste med Paulus till Jerusalem och senare blev missionär (Gal. 2:1–4; 2 Tim. 4:10). Titus överlämnade Paulus första brev till de heliga i Korint (2 Kor. 7:5–8, 13–15).

Tjänande. *Se även* Kärlek; Vålfärd

Omvårdnad eller arbete utfört till förmån för Gud och andra. Då vi tjänar andra, tjänar vi också Gud.

Välj i dag vem ni vill tjäna, **Jos.** 24:15.

Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig, **Matt.** 25:35–45. Frambär era kroppar som ett levande offer – er andliga gudstjänst, **Rom.** 12:1. Tjäna varandra i kärlek, **Gal.** 5:13.

Dina dagar ska ägnas åt att tjäna din Gud, **2 Ne.** 2:3. När ni är i era medmänniskors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst, **Mosiah** 2:17. De som besitter löftets land måste tjäna Gud eller sopas bort, **Eth.** 2:8–12.

De som inträder i Guds tjänst bör tjäna honom av allt sitt hjärta, **L&F** 4:2. Herren gav människorna bud att de skulle tjäna honom, **L&F** 20:18–19. I Jesu Kristi namn ska du tjäna Gud, **L&F** 59:5. Jag, Herren, gläds över att ära dem som tjänar mig, **L&F** 76:5.

Tillbe Gud, för endast honom ska du tjäna, **Mose** 1:15.

Tjänande änglar. *Se Änglar*

Tobak. *Se Visdomsordet*

Tolv stammar, Israels. *Se Israel – Israels tolv stammar*

Tolvs kvorum, de. *Se Apostel*

Tolvs råd, de. *Se Apostel*

Traditioner

Uppfattningar och sedvänjor som överförs från en generation till nästa (2 Tess. 2:15). I skrifterna uppmanar Herren genomgående de rättfärdiga att undvika människors onda traditioner (3 Mos. 18:30; Mark. 7:6–8; Mosiah 1:5; L&F 93:39–40).

Tre nephitiska lärjungar. *Se även* Förvandlade varelser; Lärjunge; Nephiter

Tre av Kristi utvalda nephitiska lärjungar som omtalas i Mormons bok.

Herren beviljade dessa lärjungar samma välsignelse som Johannes den älskade – att få stanna kvar på jorden och föra själar till Kristus tills Herren kommer tillbaka. De blev förvandlade så att de inte skulle känna smärta och inte skulle dö (3 Ne. 28).

Kristus lovade de tre lärjungarna att få stanna kvar till hans andra ankomst, **3 Ne.** 28:1–9. De ska aldrig lida dödens eller sorgens smärta, **3 Ne.** 28:7–9. De ska få fullkomlig glädje, **3 Ne.** 28:10. De togs tillfälligt upp till himlen, **3 Ne.** 28:13–17. De betjänade folket och utstod förföljelse, **3 Ne.** 28:18–23. De betjänade Mormon, **3 Ne.** 28:24–26 (Morm. 8:10–11). De ska betjäna icke-judarna, judarna, de skingrade stammarna och alla nationer, **3 Ne.** 28:27–29. Satan har ingen makt över dem, **3 Ne.** 28:39.

Tro. *Se även* Hopp; Jesus Kristus; Otro; Tillit

Förtrösta på någon eller något, eller att acceptera något som sant. Man måste

omvända sig och tro på Jesus Kristus för att kunna bli frälst i Guds rike (L&F 20:29). I skrifterna betyder tro oftast en tillit och en förtröstan på Jesus Kristus som gör att en person vill lyda honom. Tron måste ha Kristus i centrum för att leda till frälsning. De sista dagars heliga har också tro på Gud Fadern, den Helige Anden, prästadömet kraft och andra viktiga aspekter av det återställda evangeliet.

Tro innebär hopp och visshet om det vi inte kan se men som ändå är verkligt (Hebr. 11:1; Alma 32:21; Eth. 12:6). Tron väcks genom att man får höra evangeliet undervisas genom bemyndigade tjänare, sända av Gud (Rom. 10:14–17). Underverk skapar inte tro, men stark tro utvecklas genom lydnad mot Jesu Kristi evangelium. Tro kommer med andra ord genom rättfärdighet (Alma 32:40–43; Eth. 12:4, 6, 12; L&F 63:9–12).

Sann tro åstadkommer under, syner, drömmar, helbrägdagörelser och alla de Guds gåvor som han ger till sina heliga. Genom tro får man syndernas förlåtelse och kan till sist vistas i Guds närhet. Brist på tro leder till sådan hopplöshet som kommer av ondska (Moro. 10:22).

Stå fasta i tron på Herren er Gud, lita på hans profeter, **2 Krön.** 20:20. Daniel skadades inte i lejongropen, eftersom han hade litat på sin Gud, **Dan.** 6:23. Den rättfärdige ska leva genom sin tro, **Hab.** 2:4.

Så som du trott ska det ske för dig, **Matt.** 8:13 (Matt. 9:29). Din tro har frälst dig, **Matt.** 9:22 (Mark. 5:34; Luk. 7:50). Om ni har tro, bara som ett senapskorn, ska ingenting vara omöjligt för er, **Matt.** 17:20 (Luk. 17:6). Allt vad ni ber om i er bön ska ni få, när ni tror, **Matt.** 21:22. Var inte rädd. Bara tro, **Mark.** 5:36. Allt är möjligt för den som tror, **Mark.** 9:23–24. Den som tror och blir döpt ska bli frälst, **Mark.** 16:16 (2 Ne. 2:9; 3 Ne. 11:33–35). Jag har bett för dig, att din tro inte ska ta slut, **Luk.** 22:32. Den som tror på Sonen har evigt liv, **Joh.** 3:16, 18, 36 (Joh. 5:24; L&F 10:50). Vi tror och förstår att du är Guds Helige, **Joh.** 6:69. Var och en som

Trosartiklarna

tror på mig ska leva om han än dör, **Joh.** 11:25–26. Tron på Kristi namn har gett styrka åt denne man, **Apq.** 3:16. Tron kommer av predikan av Kristi ord, **Rom.** 10:17. Om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös, **1 Kor.** 15:14. Tron är verksam i kärlek, **Gal.** 5:6. Av nåden är ni frälsta genom tron, **Ef.** 2:8 (2 **Ne.** 25:23). Ta trons sköld, **Ef.** 6:16 (**L&F** 27:17). Jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron, **2 Tim.** 4:7. Det är vi som tror som går in i vilan, **Hebr.** 4:3. Tron är en övertygelse om det man hoppas, **Hebr.** 11:1. Utan tro är det omöjligt att behaga Gud, **Hebr.** 11:6. Tro utan gärningar är död, **Jak.** 2:17–18, 22. Tro på Jesus Kristus och älska varandra, **1 Joh.** 3:23.

Jag ska gå och göra det som Herren har befallt, **1 Ne.** 3:7. Herren kan göra allt för människobarnen, om de utövar tro på honom, **1 Ne.** 7:12. Visarna i Liahona fungerade alltefter tron, **1 Ne.** 16:28. Messias ska inte förgöra någon som tror på honom, **2 Ne.** 6:14. Omvänd er och låt döpa er i hans namn, med fullkomlig tro på Israels Helige, **2 Ne.** 9:23. Judarna kommer att förföljas tills de tror på Kristus, **2 Ne.** 25:16. Kristus gör mäktiga underverk bland människobarnen, alltefter deras tro, **2 Ne.** 26:13 (**Eth.** 12:12; **Moro.** 7:27–29, 34–38). Enos synd er blev förlättna tack vare hans tro på Kristus, **Enos** 1:3–8. Frälsning kommer inte till någon utom genom tro på Herren Jesus Kristus, **Mosiah** 3:12. Om ni tror på detta, se då till att ni gör det, **Mosiah** 4:10. Hjärtan förändras genom tro på hans namn, **Mosiah** 5:7. Guds tjänares böner besvaras enligt deras tro, **Mosiah** 27:14. Sonen ska ta på sig deras överträdelser som tror på hans namn, **Alma** 11:40. Ge oss styrka enligt vår tro på Kristus, **Alma** 14:26. Åkalla Guds namn i tro, **Alma** 22:16. Välsignad är den som tror på Guds ord utan att vara tvungen, **Alma** 32:16. Tro är inte att ha fullkomlig kunskap om något, **Alma** 32:21 (**Eth.** 12:6). Om ni inte kan göra mer än att önska att tro, så låt denna önskan verka i er, **Alma** 32:27. När det börjar svälla, så ge det näring med er tro, **Alma** 33:23 (**Alma** 32:28). De blev bevar-

ade genom Guds förunderliga makt, tack vare deras stora tro, **Alma** 57:25–27. Alla som riktar blicken mot Guds Son med tro får leva, **Hel.** 8:15. Om ni tror på Kristi namn ska ni omvända er, **Hel.** 14:13. Var och en som tror på Kristus tror även på Fadern, **3 Ne.** 11:35. Jag ser att er tro är tillräcklig för att jag ska kunna hela er, **3 Ne.** 17:8. Aldrig har någon människa trott på Herren som Jareds bror gjorde, **Eth.** 3:15. Tro är något som man hoppas på men som inte syns, **Eth.** 12:6. Alla som utförde under, utförde dem genom tro, **Eth.** 12:12–18. Om de har tro på mig, ska jag göra det svaga starkt för dem, **Eth.** 12:27–28, 37. Mormon undervisade om tro, hopp och kärlek, **Moro.** 7. Allt som förmår människor att tro på Kristus kommer genom Kristi kraft, **Moro.** 7:16–17. Vad ni än ber Fadern om i mitt namn, som är gott, i tro och med tillit till att ni ska få, det ska ske er, **Moro.** 7:26. De som har tro på Kristus håller fast vid alla goda ting, **Moro.** 7:28. Om ni frågar med tro på Kristus ska han uppenbara sanningen, **Moro.** 10:4.

De som tror på Herrens ord ska jag besöka med min Andes uppenbarelse, **L&F** 5:16. Utan tro kan du ingenting göra. Be därför i tro, **L&F** 8:10. Det ska ges åt dem i enlighet med tron i deras böner, **L&F** 10:47, 52. De som tror på Herrens namn blir Guds söner, **L&F** 11:30 (**Joh.** 1:12). Alla människor måste hålla ut i tron på hans namn intill änden, **L&F** 20:25, 29. Anden ska ges till er genom trons bön, **L&F** 42:14. Åt några är det givet att tro på andras ord, **L&F** 46:14. Tecken följer dem som tror, **L&F** 58:64. Tro kommer inte av tecken, utan tecken följer dem som tror, **L&F** 63:7–12. Föräldrar ska lära sina barn att tro på Kristus, **L&F** 68:25. Sök lärdom genom studier och även genom tro, **L&F** 88:118.

De som tror, omvänder sig och blir döpta ska få den Helige Anden, **Mose** 6:52. Tro på Herren Jesus Kristus är evangeliets första princip, **TA** 1:4.

Trosartiklarna. *Se även* Den kostbara pärlan; Smith, Joseph, den yngre

Tretton grundläggande trossatser som

omfattas av medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Joseph Smith skrev dem först i ett brev till John Wentworth, redaktör på *Chicago Democrat*, som svar på begäran att få veta vad kyrkans medlemmar trodde på. Brevet kom att kallas Wentworth-brevet och publicerades först i *Times and Seasons* i mars 1842. Den 10 oktober 1880 antogs Trosartiklarna formellt av kyrkans medlemmar genom röstning och blev en del av Den kostbara pärlan.

Tröstaren. *Se* Hjälparen

Tukta, tuktan. *Se* Tillrättavisa, tillrättavisning

Tullindrivare. *Se även* Romerska imperiet

I det gamla romerska riket en person som drev in tull och skatt åt de styrande. Tullindrivare var allmänt avskydda bland judarna. Några tullindrivare tog villigt till sig evangeliet (Matt. 9:9–10; Luk. 19:2–8).

Tunga. *Se även* Tungomålgåvan

Symboliserar talet. De heliga ska styra sina tungor, vilket innebär att de ska styra det de säger. *Tungan* är också symbol för språk och människor. Till sist ska varje knä böjas och varje tunga prisa Gud (Jes. 45:23; Rom. 14:11).

Vakta din tunga från det som är ont, **Ps.** 34:14 (1 Petr. 3:10). Den som vaktar sin mun och sin tunga bevarar sitt liv för svårigheter, **Ords.** 21:23.

Om någon inte tyglar sin tunga, så är hans gudstjänst ingenting värd, **Jak.** 1:26. Om någon är felfri i sitt tal är han en fullkomlig man, **Jak.** 3:1–13. Evangeliet ska förkunnas för alla folk och stammar och språk och länder, **Upp.** 14:6–7 (2 Ne. 26:13; Mosiah 3:13, 20; L&F 88:103; 112:1).

Herren beviljar alla folk att undervisas om hans ord av folk från sitt eget land och språk, **Alma** 29:8. Dessa plåtar ska sändas ut till varje nation, släkte, språk och folk, **Alma** 37:4.

Erhåll mitt ord, så ska din tunga lösas,

L&F 11:21. Var och en ska höra evangeliets fullhet på sitt eget språk, **L&F** 90:11.

Tungomålgåvan. *Se även* Andens gåvor; Språk; Tunga

En gåva genom den Helige Anden som låter inspirerade personer tala, förstå eller tolka obekanta språk. Vi tror på tungomålgåvan (TA 1:7).

De uppfylldes alla av helig Ande och började tala främmande språk, **App.** 2:4. Den som talar tungomål talar inte till människor utan till Gud, **1 Kor.** 14:1–5, 27–28. Tungomålstalet är ett tecken för dem som inte tror, **1 Kor.** 14:22–28.

Sedan kommer dopet med eld och med den Helige Anden, och då kan ni tala med änglars tunga, **2 Ne.** 31:13–14. Amaleki uppmanade alla människor att tro på gåvan att tala i tungor, **Omni** 1:25.

Åt någon är det givet att tala med tungor och åt en annan att uttyda tungomål, **L&F** 46:24–25 (1 Kor. 12:10; Moro. 10:8, 15–16). Låt tungomålgåvan utgjutas, **L&F** 109:36.

Tusenårsriket. *Se även* Helvetet; Kristi andra ankomst

Den tusenåriga fredsperiod som påbörjas när Kristus kommer för att själv regera på jorden (TA 1:10).

Folk ska inte lyfta svärd mot folk och inte mer öva för krig, **Jes.** 2:4 (Mika 4:3; 2 Ne. 12:4). Det landet som var så ödelagt har nu blivit som Edens lustgård, **Hes.** 36:35.

De levde och regerade med Kristus i tusen år, **Upp.** 20:4.

Tack vare hans folks rättfärdighet har Satan ingen makt, **1 Ne.** 22:26.

Jag ska leva med människorna på jorden i rättfärdighet i tusen år, **L&F** 29:11. När de tusen åren gått till ända ska jag skona jorden en liten tid, **L&F** 29:22. Det stora millenniet ska komma, **L&F** 43:30. De rättfärdigas barn ska växa upp utan synd, **L&F** 45:58. Barn ska växa upp tills de blir gamla. Då ska de förvandlas på ett ögonblick, **L&F** 63:51. I början av det sjunde årtusendet ska

Tvättning, tvättningar, tvätta

Herren heliggöra jorden, **L&F** 77:12. De ska inte leva igen förrän de tusen åren gått, **L&F** 88:101. Satan ska bindas i ett tusen år, **L&F** 88:110. Millennium beskrivs, **L&F** 101:23–34.

I ett tusen år ska jorden vila, **Mose** 7:64.

Tvättning, tvättningar, tvätta. *Se även*

Dop, döpa; Försona, försoning

Att rena, fysiskt eller andligt. Symboliskt kan en ångerfull person bli renad från ett liv, nedtyngt av synd och dess följder, genom Jesu Kristi försoningsoffer. Vissa tvättningar utförda genom vederbörlig prästadömsmyndighet är heliga förrättningar.

Prästen ska tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten, **4 Mos.** 19:7. Tvätta mig ren från min skuld, **Ps.** 51:4, 9. Tvätta er och gör er rena. Sluta att göra det som är ont, **Jes.** 1:16–18.

Jesus tvättade sina apostlars fötter, **Joh.** 13:4–15 (**L&F** 88:138–139). Låt dig döpas och tvättas ren från dina synder, **Apg.** 22:16 (**Alma** 7:14; **L&F** 39:10).

Ingen människa kan bli frälst utan att hennes kläder tvättats vita, **Alma** 5:21 (3 **Ne.** 27:19). Deras kläder tvättades vita genom Kristi blod, **Alma** 13:11 (**Eth.** 13:10).

Genom att hålla buden kunde de bli tvättade och renade från alla sina synder, **L&F** 76:52. Era smörjelser och era tvättningar är förlänade genom förordningen för mitt heliga hus, **L&F** 124:39–41.

Tvister. *Se* Stridigheter**Tålmod.** *Se även* Uthärda; Ödmjuk, ödmjukhet

Att lugnt hårda ut. Förmågan att stå ut med svårigheter, förolämpningar eller skada utan att klaga eller hämnas.

Var stilla för Herren och vänta på honom, **Ps.** 37:7–8. Den som är tålmodig har gott förstånd, **Ords.** 14:29.

Genom att stå fasta ska ni vinna era själar, **Luk.** 21:19. Vi ska bevara vårt hopp genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger, **Rom.** 15:4. Följ dem som genom tro och tålmod får del av vad

Gud har lovat, **Hebr.** 6:12–15. Låt uthålligheten visa sig i fullbordade gärningar, så att ni blir fullkomliga, **Jak.** 1:2–4. Ni har hört om Jobs uthållighet, **Jak.** 5:11.

De underkastade sig glatt och med tålmod all Herrens vilja, **Mosiah** 24:15. Du uthärdade allt med tålmod eftersom Herren var med dig, **Alma** 38:4–5.

Fortsätt därför i tålmodighet tills ni är fullkomnade, **L&F** 67:13.

Underverk. *Se även* Tecken; Tro

En exceptionell händelse orsakad genom Guds makt. Underverk är ett viktigt inslag i Kristi verksamhet. Begreppet innefattar helbrägdagörelse, uppväckande av döda till liv och uppståndelsen. Underverk är en del av Jesu Kristi evangelium. Tro är nödvändig för att underverk ska kunna ske (**Mark.** 6:5–6; **Morm.** 9:10–20; **Eth.** 12:12).

När Farao säger: Låt oss se något under, **2 Mos.** 7:9.

Ingen som utför en kraftgärning i mitt namn kan sedan genast tala illa om mig, **Mark.** 9:39. Kana var den plats där Jesus utförde sitt första underverk, **Joh.** 2:11.

Jag är en undrens Gud, **2 Ne.** 27:23. Guds kraft gör under, **Alma** 23:6. Kristus kunde göra större underverk inför folket på västra halvklotet eftersom de hade stor tro, **3 Ne.** 19:35. Gud har inte upphört att vara en undrens Gud, **Morm.** 9:15.

Begär inte under om inte Herren befaller det, **L&F** 24:13–14. Åt några är givet att utföra under, **L&F** 46:21 (**Moro.** 10:12).

Undervisa. *Se även* Helige Anden, den

Att ge andra kunskap, särskilt om evangeliets sanningar och leda dem till rättfärdighet. De som undervisar om evangeliet bör ledas av Anden. Alla föräldrar är lärare i sina egna familjer. De heliga bör söka och vara villiga att ta till sig undervisning från Herren och hans ledare.

Berätta om dem för dina barn, **5 Mos.** 4:8–9. Du ska inskräpa dem hos dina

barn, **5 Mos.** 6:7 (5 Mos. 11:18–19). Vänj den unge vid den väg han ska vandra, **Ords.** 22:6. Alla dina barn ska bli Herrens lärjungar, **Jes.** 54:13 (3 Ne. 22:13).

Vi vet att du är en lärare som kommer från Gud, **Joh.** 3:2. Du som undervisar andra, du lär dig inte själv, **Rom.** 2:21.

Jag har fått en del undervisning i all min fars lärdom, **1 Ne.** 1:1 (Enos 1:1). Präster och lärare måste undervisa flitigt, annars kommer folkets synder över deras egna huvuden, **Jakob** 1:18–19. Hört samma mig och öppna era öron, **Mosiah** 2:9. Ni kommer att lära era barn att älska och tjäna varandra, **Mosiah** 4:15. Låt inte någon vara er lärare, såvida han inte är en Guds man, **Mosiah** 23:14. Herren utgöt sin Ande över hela landet för att bereda deras hjärtan att ta emot ordet, **Alma** 16:16. De undervisade med Guds kraft och myndighet, **Alma** 17:2–3. De hade undervisats av sina mödrar, **Alma** 56:47 (Alma 57:21).

I den mån de sökte efter visdom kunde de undervisas, **L&F** 1:26. Undervisa varandra enligt det ämbete vartill jag har utsett er, **L&F** 38:23. Undervisa om mitt evangeliums principer, vilka finns i Bibeln och Mormons bok, **L&F** 42:12. Ni ska bli undervisade från höjden, **L&F** 43:15–16. Föräldrar ska undervisa sina barn, **L&F** 68:25–28. Undervisa varandra om rikets lära, **L&F** 88:77–78, 118. Utse bland er en lärare, **L&F** 88:122. Du har inte undervisat dina barn om ljus och sanning, och detta är orsaken till din bedrövelse, **L&F** 93:39–42.

Undervisa dina barn oförbehållsamt om detta, **Mose** 6:57–61.

Undervisa med Anden: Det är inte ni som talar, utan er Faderns Ande talar genom er, **Matt.** 10:19–20. Brann inte våra hjärtan när han öppnade skrifterna för oss, **Luk.** 24:32. Evangeliet predikas genom Andens kraft, **1 Kor.** 2:1–14.

Han talade med kraft och myndighet från Gud, **Mosiah** 13:5–9 (Alma 17:3; Hel. 5:17).

Du ska få min Ande till att övertyga människor, **L&F** 11:21. Du ska bli hörd i

allt vad du ska lära dem genom Hjälparen, **L&F** 28:1 (L&F 52:9). Om ni inte erhåller Anden ska ni inte undervisa, **L&F** 42:14 (L&F 42:6). Undervisa människobarnen om det genom min Andes kraft, **L&F** 43:15. Äldster ska predika evangeliet genom Anden, **L&F** 50:13–22. Det ska i samma stund bli givet er vad ni ska säga, **L&F** 84:85 (L&F 100:5–8).

Undervisning. Se Kristi lära; Kunskap

Uppenbarelse. Se även Dröm; Guds ord; Helige Anden, den; Inspiration, inspirera; Ljus, Kristi ljus; Profetia, profetera; Röst; Syner

Budskap från Gud till hans barn på jorden. Uppenbarelse kan komma genom Kristi ljus och den Helige Anden som inspiration, syner, drömmar eller besök av änglar. Uppenbarelse ger ledning som kan leda de trofasta till evig frälsning i det celestialet riket.

Herren uppenbarar sitt verk för sina profeter och bekräftar för de troende att uppenbarelserna till profeterna är sanna (Amos 3:7). Genom uppenbarelse ger Herren personlig ledning åt alla som söker den och som har tro, som omvänder sig och efterlever Jesu Kristi evangelium. "Den Helige Anden är en uppenbarare", sa Joseph Smith, och "ingen kan ta emot den Helige Anden utan att få uppenbarelser".

I Herrens kyrka är första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum profeter, siare och uppenbarare för kyrkan och för världen. Kyrkans president är den ende som Herren bemyndigat att ta emot uppenbarelser för kyrkan (L&F 28:2–7). Var och en kan få personlig uppenbarelse för sin egen nytta.

Människan lever av varje ord som utgår från Herrens mun, **5 Mos.** 8:3 (Matt. 4:4; L&F 98:11). Herren talar som en svag susning, **1 Kung.** 19:12. Utan uppenbarelsen går folket vilse, **Ords.** 29:18. Herren gör ingenting utan att ha uppenbarat sin hemlighet för sina tjänare profeterna, **Amos** 3:7.

Salig är du, Simon, Jonas son, för det

är inte kött och blod som har uppenbarat det för dig, utan min Far i himlen, **Matt.** 16:15–19. Sanningens Ande ska föra er in i hela sanningen och förkunna för er vad som kommer att ske, **Joh.** 16:13. Om någon av er brister i vishet ska han be till Gud, **Jak.** 1:5.

Allt ska uppenbaras, **2 Ne.** 27:11. Jag ska ge människobarnen rad på rad, **2 Ne.** 28:30. Det finns inget hemligt som inte ska uppenbaras, **2 Ne.** 30:17. Den Helige Anden ska visa er allting, **2 Ne.** 32:5. Ingen människa känner hans vägar utan att de uppenbaras för henne, **Jakob** 4:8. Alma fastade och bad för att få uppenbarelse, **Alma** 5:46. Sådant som aldrig uppenbarats kommer att uppenbaras för de trofasta, **Alma** 26:22. De som förnekar uppenbarelse känner inte Jesu Kristi evangelium och förstår inte skrifterna, **Morm.** 9:7–8. Ni får ingen förvissning förrän er tro har provats, **Eth.** 12:6.

Mina ord ska alla uppfyllas, **L&F** 1:38. Talade jag inte frid till ditt sinne om detta, **L&F** 6:22–23. Jag ska tala till ditt förstånd och ditt hjärta, **L&F** 8:2–3. Om det är rätt ska jag få ditt hjärta att brinna, **L&F** 9:8. Förneka inte uppenbarelsens ande, **L&F** 11:25. De som ber ska få uppenbarelse på uppenbarelse, **L&F** 42:61. Vad de än talar, manade av den Helige Anden, ska vara Herrens röst, **L&F** 68:4. Gud ska ge er kunskap, **L&F** 121:26.

Joseph Smith såg Fadern och Sonen, **JS–H** 1:17. Vi tror allt vad Gud har uppenbarat och vad han kommer att uppenbara, **TA** 1:7, 9.

Uppenbarelsboken. *Se även* Apokalypsen; Johannes, Sebedeus son

Den sista boken i Nya testamentet, som utgörs av en uppenbarelse given till aposteln Johannes. Han fick se världens historia, särskilt de sista dagarna (Upp. 1:1–2; 1 Ne. 14:18–27; L&F 77). Uppenbarelsboken kallas också Apokalypsen.

Johannes tog emot denna uppenbarelse på Herrens dag på ön Patmos (Upp. 1:9–10), utanför Asiens kust, inte långt

från Efesos. Den exakta tidpunkten för uppenbarelsen är inte känd.

Nycklar till att förstå denna bok finns i 1 Nephi 14:18–27 och Läran och förbunden 77 (Eth. 4:15–16).

Kapitel 1–3 är en inledning till boken och brev till de sju församlingarna i Asien. Johannes skrev breven för att hjälpa de heliga lösa vissa problem. Kapitel 4–5 beskriver syner som Johannes fick och som utvisar Guds och Kristi majestät och rättfärdiga makt. I kapitel 6–9 och 11 skriver Johannes om hur han ser en bok förseglad med sju insegel, där varje insegel symboliserar ett tusen år av jordens timliga historia. Dessa kapitel handlar främst om händelser som finns under det sjunde inseglet (se Upp. 8–9; 11:1–15). Kapitel 10 beskriver en bok som Johannes åt. Boken föreställer ett framtida uppdrag som han skulle utföra. I kapitel 12 beskrivs en syn om ondskan som börjar i himlen när Satan gjorde uppror och drevs ut. Den strid som påbörjades där fortsätter att utkämpas på jorden. I kapitel 13, 17–19 beskriver Johannes de ogudaktiga jordiska riken som styrs av Satan. Han skriver om deras öde och om hur ondskan till sist besegras. Kapitel 14–16 beskriver de heligas rättfärdighet mitt i ondskan just före Kristi andra ankomst. Kapitel 20–22 beskriver tusenårsriket, den vackra staden Nya Jerusalem samt de slutliga händelserna i jordens historia.

Upphöjelse. *Se även* Celestial härlighet; Evigt liv; Försona, försoning; Krona; Människa, människor – Människan kan bli som vår himmelske Fader

Det högsta tillståndet av lycka och härlighet i det celestialet riket.

Jag mättas av glädje inför ditt ansikte, **Ps.** 16:11.

De är gudar, ja, Guds söner – därför är allting deras, **L&F** 76:58–59. De heliga ska ta emot sin arvedel och göras honom jämlika, **L&F** 88:107. Dessa änglar följde inte min lag. Därför förblir de var för sig

ensamma utan upphöjelse, **L&F** 132:17. Män och kvinnor måste vigas enligt Guds lag för att nå upphöjelse, **L&F** 132:19–20. Trång är porten och smal är vägen som leder till upphöjelse, **L&F** 132:22–23. Abraham, Isak och Jakob har inträtt i sin upphöjelse, **L&F** 132:29, 37. Jag beseglar på dig din upphöjelse, **L&F** 132:49.

Uppror, upproriskhet. *Se även* Avfall; Djävulen; Knot; Synd

Uppstudsighet eller trots mot Herren, till exempel att vägra att följa hans utsedda ledare och medvetet bryta mot hans bud.

Var inte upproriska mot Herren, **4 Mos.** 14:9. Upprorsmakaren vill blott ont, **Ords.** 17:11. Ve de upproriska barnen, **Jes.** 30:1.

Herren återlöser inte sådana som gör uppror mot honom och dör i sina synder, **Mosiah** 15:26. Amliciterna gjorde öppet uppror mot Gud, **Alma** 3:18–19.

De upproriska ska plågas med stor sorg, **L&F** 1:3. Herrens vrede är uppstånd mot de upproriska, **L&F** 56:1 (**L&F** 63:1–6).

Satan gjorde uppror mot Gud, **Mose** 4:3.

Uppståndelse. *Se även* Anden; Döden, den fysiska; Försona, försoning; Jesus Kristus; Kropp; Odödlig, odödlighet

Andekroppens återförening med den fysiska kroppen av kött och ben efter döden. Efter uppståndelsen kommer ande och kropp aldrig mer att skiljas åt, och människan blir odödlig. Var och en som fötts på jorden kommer att uppstå eftersom Jesus Kristus övervann döden (1 Kor. 15:20–22).

Jesus Kristus var den förste att uppstå på denna jord (Apg. 26:23; Kol. 1:18; Upp. 1:5). I Nya testamentet ges många bevis på att Jesus uppstod med sin fysiska kropp: Hans grav var tom, han åt fisk och honungskaka, han hade en kropp av kött och ben, man rörde vid honom, och änglarna sa att han hade uppstått (Mark. 16:1–6; Luk. 24:1–12, 36–43; Joh.

20:1–18). Nutida helig skrift bekräftar att Kristus verkligen uppstått och att hela människosläktet kommer att uppstå (Alma 11:40–45; 40; 3 Ne. 11:1–17; **L&F** 76; Mose 7:62).

Alla kommer inte att uppstå till samma härlighet (1 Kor. 15:39–42; **L&F** 76:89–98), och inte heller kommer alla att uppstå samtidigt (1 Kor. 15:22–23; Alma 40:8; **L&F** 76:64–65, 85; 88:96–102). Många heliga uppstod efter Kristi uppståndelse (Matt. 27:52). De rättfärdiga kommer att uppstå före de ogudaktiga och komma fram i den första uppståndelsen (1 Tess. 4:16). De syndare som inte omvänder sig ska komma fram i den sista uppståndelsen (Upp. 20:5–13; **L&F** 76:85).

Sedan denna min sargade hud är borta, ska jag i mitt kött få skåda Gud, **Job** 19:26 (Mose 5:10). Jag ska öppna era gravar och låta er komma upp, **Hes.** 37:12.

Gravarna öppnades och många uppstod, **Matt.** 27:52–53 (3 Ne. 23:9). Herren har uppstått, **Luk.** 24:34. En ande har inte kött och ben, som ni ser att jag har, **Luk.** 24:39. Jag är uppståndelsen och livet, **Joh.** 11:25. De tolv apostlarna lärde att Kristus hade uppstått, **Apg.** 1:21–22 (Apg. 2:32; 3:15; 4:33). I Kristus ska alla göras levande, **1 Kor.** 15:1–22. De som dött i Kristus ska uppstå först, **1 Tess.** 4:16. Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen, **Upp.** 20:6.

Kristus lägger ner sitt liv och tar det åter för att åstadkomma de dödas uppståndelse, **2 Ne.** 2:8 (Mosiah 13:35; 15:20; Alma 33:22; 40:3; Hel. 14:15). Utan uppståndelse skulle vi underkastas Satan, **2 Ne.** 9:6–9. Uppståndelsen ska komma till alla människor, **2 Ne.** 9:22. Abinadi undervisade om den första uppståndelsen, **Mosiah** 15:21–26. De ogudaktiga förblir som om ingen återlösning skett, utom att dödens band lossas, **Alma** 11:41–45. Alma förklarade andarnas tillstånd mellan döden och uppståndelsen, **Alma** 40:6, 11–24.

Vid Herrens ankomst ska de döda som dött i Kristus komma fram, **L&F** 29:13 (**L&F** 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Gråt i

Ur

synnerhet för dem som inte har något hopp om en härlig uppståndelse, **L&F** 42:45. De som inte kände någon lag ska ha del i den första uppståndelsen, **L&F** 45:54. De ska uppstå från de döda och ska därefter inte dö, **L&F** 63:49. Uppståndelsen från de döda är själens återlösning, **L&F** 88:14–16. Ande och element, oskiljaktigt förenade, får glädjens fullhet, **L&F** 93:33. Änglar som är uppståndna personer har kroppar av kött och ben, **L&F** 129:1. Oavsett vilken grad av intelligens vi uppnår i detta liv kommer den att följa med oss i uppståndelsen, **L&F** 130:18–19.

Ur

I Gamla testamentet var kaldeernas Ur Abrams ursprungliga hem (1 Mos. 11:27–28, 31; 15:7; Neh. 9:7; Abr. 2:1, 4).

Urim och tummim. *Se även*

Bröstplåtar, bröstsköld; Siare

Redskap som beretts av Gud för att hjälpa människan ta emot uppenbarelse och översätta främmande språk. På hebreiska betyder orden "ljus och fullkomlighet". Urim och tummim består av två stenar innefattade i silverbågar och ibland använda tillsammans med en bröstsköld (**L&F** 17:1; JS–H 1:35, 42, 52). Denna jord kommer att bli ett stort urim och tummim i sitt helgade och odödliga tillstånd (**L&F** 130:6–9).

Du ska lägga urim och tummim i domsskölden, **2 Mos.** 28:30.

Åt den som segrar ska jag ge en vit sten, **Upp.** 2:17.

Han har något varmed han kan se och översätta, **Mosiah** 8:13. Dessa två stenar ska jag ge dig, **Eth.** 3:23–24, 28 (**Eth.** 4:5).

Joseph Smith tog emot uppenbarelser genom urim och tummim, **L&F** överskrifter till kapitlen 6; 11; 14–16. Du blev given förmåga att översätta med hjälp av urim och tummim, **L&F** 10:1. De tre vittnena skulle få se urim och tummim, som gavs till Jareds bror på berget, **L&F** 17:1. Platsen där Gud bor är ett stort urim och tummim. Den vita stenen blir ett urim och tummim för var och en som får en sådan, **L&F** 130:6–11.

Jag, Abraham, hade urim och tummim, **Abr.** 3:1, 4.

Urskillningens gåva. *Se även* Andens gåvor

Att förstå eller veta något genom Andens kraft. Urskillningens gåva är en av Andens gåvor. Den innefattar att kunna urskilja människors sanna karaktär samt andliga manifestationers ursprung och innebörd.

En människa ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat, **1 Sam.** 16:7. Ve dem som kallar det onda gott, **Jes.** 5:20 (2 Ne. 15:20).

Det som hör Gud till måste bedömas på ett andligt sätt, **1 Kor.** 2:14. En får gåvan att skilja mellan olika andar, **1 Kor.** 12:10.

Ammon kunde urskilja hans tankar, **Alma** 18:18. Den milda rösten genomträngde dem som hörde den, **3 Ne.** 11:3.

Sök de bästa gåvorna, så att ni inte blir vilseledda, **L&F** 46:8, 23. Kyrkans ledare ges kraften att urskilja Andens gåvor, **L&F** 46:27. Den kropp som är fylld med ljus förstår allting, **L&F** 88:67.

Mose såg jorden, han urskilde den genom Guds Ande, **Mose** 1:27.

Utdelning. *Se* Tidsutdelning**Uteslutning.** *Se även* Avfall; Uppror, upproriskhet

Uteslutning är kyrkans strängaste disciplinära åtgärd. Den som uteslutits är inte längre medlem i kyrkan. Kyrkans ledare utesluter någon från kyrkan endast då denne valt att leva på ett sätt som strider mot Herrens bud och på så sätt diskvalificerat sig för vidare medlemskap i kyrkan.

Mångas hjärtan var förhärdade, och deras namn utplånades, **Alma** 1:24 (**Alma** 6:3). Om han inte omvänder sig, ska han inte räknas bland mitt folk, **3 Ne.** 18:31 (**Mosiah** 26).

De som begår äktenskapsbrott och inte omvänder sig ska drivas ut, **L&F** 42:24. Den som syndar och inte omvänder sig ska drivas ut, **L&F** 42:28. Tillvägagångs-

sätten vid viktiga, besvärliga frågor i kyrkan förklaras, **L&F** 102 (L&F 42:80–93). Biskopen utses till att vara en domare i Israel, **L&F** 107:72. Religiösa samfund har rätt att vidta åtgärder mot sina medlemmar för störande uppträdande, **L&F** 134:10.

Uthärda. *Se även* Fresta, frestelser; Motgångar; Tålmod

Att stå fast i sitt beslut att hålla Guds bud trots frestelser, motgångar och svårigheter.

Den som håller ut till slutet ska bli frälst, **Matt.** 10:22 (Mark. 13:13). De har inte någon rot i sig utan tror bara till en tid, **Mark.** 4:17. Kärleken uthärdar allting, **1 Kor.** 13:7. Abraham fick efter tålig väntan vad Gud hade lovat, **Hebr.** 6:15.

Om de håller ut intill änden ska de upphöjas på den yttersta dagen, **1 Ne.** 13:37. Om ni lyder befallningarna och håller ut intill änden, ska ni bli frälsta, **1 Ne.** 22:31 (Alma 5:13). Om ni alltså strävar framåt, mättar er med Kristi ord och håller ut intill änden, **2 Ne.** 31:20 (3 Ne. 15:9; L&F 14:7). Var och en som tar på sig mitt namn och håller ut intill änden ska bli frälst, **3 Ne.** 27:6.

Den som är ståndaktig i min kyrka intill änden, honom ska jag grunda på min klippa, **L&F** 10:69. Den som håller ut i tro ska övervinna världen, **L&F** 63:20, 47. Alla troner, herradömen, furstendömen och makter ska läggas fram för alla dem som tappert har hårdat ut för Jesu Kristi evangeliums skull, **L&F** 121:29.

Utkorelse. *Se även* Kallelse och utkorelse

Baserat på värdighet i föruttillvaron utvalde Gud dem som skulle bli Abrahams avkomlingar och Israels hus och bli förbundsfolket (5 Mos. 32:7–9; Abr. 2:9–11). Dessa ges särskilda välsignelser och plikter så att de kan välsigna alla jordens nationer (Rom. 11:5–7; 1 Petr. 1:2; Alma 13:1–5; L&F 84:99). Men även dessa utvalda måste bli kallade och utkorade i detta liv för att få frälsning.

Utlovade landet

Landområden som Herren utlovar som arvedel för sina trofasta efterföljare, och ofta också till deras avkomlingar. Det finns många utlovade länder. Det utlovade land som oftast nämns i Mormons bok är det amerikanska fastlandet.

Åt dina efterkommande ska jag ge detta land, **1 Mos.** 12:7 (Abr. 2:19). Hela Kanaans land ska jag ge dig och dina efterkommande, **1 Mos.** 17:8 (1 Mos. 28:13). Mose beskriver gränserna för Israels land i Kanaan, **4 Mos.** 34:1–12 (4 Mos. 27:12).

Ni ska ledas till ett löftets land, **1 Ne.** 2:20 (1 Ne. 5:5). Herren leder de rättfärdiga till utvalda länder, **1 Ne.** 17:38. Om Lehis efterkommande håller Guds bud, kommer de att ha framgång i löftets länder, **2 Ne.** 1:5–9. Israel ska återvända till sina utlovade länder, **2 Ne.** 24:1–2 (Jes. 14:1–2). Den nation som äger detta land måste tjäna Gud, annars utrotas folket, **Eth.** 2:9–12.

Detta är löftets land och platsen för Sions stad, **L&F** 57:2. Juda kan börja återvända till Abrahams länder, **L&F** 109:64.

Nya Jerusalem ska byggas på det amerikanska fastlandet, **TA** 1:10.

Utvald, utvalda. *Se även* Kall, kallad av Gud, kallelse

De som av Gud utvalts till särskilda ansvar.

De utvalda är de som älskar Gud av allt hjärta och lever sådana liv som behagar honom. De som lever som sådana lärjungar kommer en dag att av Herren utses till att vara bland hans utvalda barn.

Jag har slutit ett förbund med min utvalde, **Ps.** 89:4.

Många är kallade, men få är utvalda, **Matt.** 22:14 (Matt. 20:16; L&F 95:5; 121:34, 40). De kommer om möjligt att bedra även de utvalda, **Matt.** 24:24. De heliga är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, **1 Petr.** 2:9. Johannes gladdes åt att den utvalda fruns barn var trofasta, **2 Joh.** 1.

Dina synder är dig förlättna, och du

Utvälja, välja

är en utvald kvinna, **L&F** 25:3. Mina utvalda hör min röst och förhärdat inte sina hjärtan, **L&F** 29:7. På samma sätt ska jag samla mina utvalda från jordens fyra hörn, **L&F** 33:6. Skrifterna ska ges till mina egna utvaldas frälsning, **L&F** 35:20–21. De som ärar sina prästadömskall blir Guds utvalda, **L&F** 84:33–34.

Kristus var Guds älskade och utvalde från begynnelsen, **Mose** 4:2. För de utvaldas skull ska prövningens dagar förkortas, **JS–M** 1:20.

Utvälja, välja. *Se även* Fri, frihet; Handlingsfrihet; Kall, kallad av Gud, kallelse

När Herren väljer, eller utväljer, en person eller en grupp, kallar han dem vanligtvis att tjäna.

Välj i dag vem ni vill tjäna, **Jos.** 24:15 (Alma 30:8; **Mose** 6:33). Jag har prövat dig i lidandets ugn, **Jes.** 48:10 (1 Ne. 20:10).

Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er, **Joh.** 15:16. Det som för världen var dåraktigt utvalde Gud för att förödmjuka de visa, **1 Kor.** 1:27. Han har utvalt oss före världens skapelse, **Ef.** 1:4.

Vi är fria att välja frihet och evigt liv eller fångenskap och död, **2 Ne.** 2:27.

Ädla och stora utvaldes i begynnelsen, **L&F** 138:55–56.

Israel utvaldes av Gud, **Mose** 1:26. Abraham utvaldes innan han föddes, **Abr.** 3:23.

Vakta, väktare. *Se även* Varna, varning

Att vara vaksam, att ha uppsikt över. En person som vakar och lyder är redo och beredd. Väktare är ledare som av Herrens representanter kallats att speciellt ansvara för andras välfärd. De som kallats som ledare har också ett speciellt ansvar att vara väktare åt resten av världen.

Jag har satt dig till väktare, **Hes.** 3:17–21. Väktare som höjer den varnande rösten räddar sin egen själ, **Hes.** 33:7–9.

Var därför vakna, för ni vet inte vilken dag er Herre kommer, **Matt.** 24:42–43

(**Matt.** 25:13; **Mark.** 13:35–37; **L&F** 133:10–11). Vaka och be att ni inte kommer i frestelse, **Matt.** 26:41 (3 Ne. 18:15, 18).

Om ni inte ger akt på er själva, era tankar, era ord och era gärningar, så måste ni förgås, **Mosiah** 4:30. Alma ordinerade präster och äldster till att presidera och vaka över kyrkan, **Alma** 6:1.

Den som inte vaktar på mig ska avskäras, **L&F** 45:44. Biskopen och andra är kallade och ordinerade av Gud till att vaka över kyrkan, **L&F** 46:27. Herren satte väktare över vingården, **L&F** 101:44–58.

Val, valfrihet. *Se* Handlingsfrihet; Utvälja, välja

Valfrihet. *Se* Handlingsfrihet

Vandra, vandra med Gud. *Se även* Lyda, lydig, lydnad; Rättfärdig, rättfärdighet; Vägen

Att vara i samklang med Guds lärdomar och leva såsom Gud vill att hans folk ska leva; att vara mottaglig för och lydig mot den Helige Andens maningar.

Jag ska pröva dem, om de vill vandra efter min lag eller inte, **2 Mos.** 16:4. Inget gott nekar han dem som vandrar i fullkomlighet, **Ps.** 84:12. De som vandrar efter mina stadgar och håller mina bud ska vara mitt folk, **Hes.** 11:20–21 (5 Mos. 8:6). Vad begär väl Herren av dig annat än att du vandrar i ödmjukhet med din Gud, **Mika** 6:8 (**L&F** 11:12).

Vandra i ljuset, liksom Gud är i ljuset, **1 Joh.** 1:7 (2 Joh. 1:6; 3 Joh. 1:4; 4 Ne. 1:12).

Vandra på den smala vägen som leder till livet, **2 Ne.** 33:9. Kung Benjamin vandrade med ett rent samvete inför Gud, **Mosiah** 2:27. Er plikt är att vandra ostraffliga enligt Guds heliga orden, **Alma** 7:22.

Kyrkans medlemmar ska visa gudfruktigt leverne och tal, **L&F** 20:69. Ge akt på profeten och vandra i all helighet inför Herren, **L&F** 21:4. Lär barnen att be och vandra rättrådigt inför Herren, **L&F** 68:28.

Du ska förbli i mig och jag i dig, vandra därför med mig, **Mose** 6:34.

Vanvördig, vanvördighet. *Se även*

Häda, hädelse

Vanvördnad eller förakt för heliga ting; särskilt brist på vördnad för Guds namn.

Du ska inte missbruka Herrens, din Guds, namn, **2 Mos.** 20:7 (2 Ne. 26:32; Mosiah 13:15; L&F 136:21). Varför kränker vi våra fäders förbund, **Mal.** 2:10.

Varje onyttigt ord som människor talar ska de få svara för på domens dag, **Matt.** 12:34–37. Från samma mun kommer välsignelse och förbannelse. Så får det inte vara, **Jak.** 3:10.

Våra ord kommer att fördöma oss, **Alma** 12:14 (Mosiah 4:30).

Låt därför alla människor ge akt på hur de tar mitt namn på sina läppar, **L&F** 63:61–62.

Vapenrustning

En betäckning som bärs för att skydda kroppen från hugg och stick från vapen. Ordet används också för att beteckna andliga egenskaper som skyddar en person från frestelser eller ondska.

Ta på er hela Guds vapenrustning, **Ef.** 6:10–18 (L&F 27:15–18).

Varna, varning. *Se även* Vakta, väktare

Förebud eller varsel. Profeter, ledare och föräldrar varnar och försöker lära andra att lyda Herren och hans undervisning.

Jakob varnade Nephis folk för all slags synd, **Jakob** 3:12.

Den varnande rösten ljuder för alla folk, **L&F** 1:4. Låt er predikan vara den varnande rösten, **L&F** 38:41. Detta är en varningens dag, **L&F** 63:58. Var och en som blivit varnad ska varna sin nästa, **L&F** 88:81. Jag har varnat er, och förvarnar er, genom att ge er detta visdomsord, **L&F** 89:4.

Vila. *Se även* Frid; Sabbatsdagen

Att åtnjuta frid och frihet från ängs-

lan och oro. Herren har lovat sådan vila åt sina trofasta efterföljare under detta liv. Han har också berett en viloplats åt dem i nästa liv.

Min närvaro ska gå med dig och låta dig få ro, **2 Mos.** 33:14.

Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila, **Matt.** 11:28–29.

Vi arbetade för att de skulle kunna komma in i hans vila, **Jakob** 1:7 (Hebr. 4:1–11). De som omvänder sig ska gå in i min vila, **Alma** 12:34. Det var ett stort antal som gjordes rena och gick in i Herrens vila, **Alma** 13:12–16. Paradiset är ett vilotillstånd, **Alma** 40:12 (Alma 60:13). Ingenting kommer in i hans vila utom de som har tvättat sina kläder i mitt blod, **3 Ne.** 27:19.

Förkunna omvändelse för detta folk, så att du med dem kan vila i min Faders rike, **L&F** 15:6 (L&F 16:6). De som dör ska vila från allt sitt arbete, **L&F** 59:2 (Upp. 14:13). Herrens vila utgör hans härlighets fullhet, **L&F** 84:24.

Vingård, Herrens. *Se även* Fält; Israel

Symbol för arbetsområde i andlig bemärkelse. I skrifterna föreställer Herrens vingård vanligtvis Israels hus eller Guds rike på jorden. Syftar ibland på världens människor i allmänhet.

Herren Sebaots vingård är Israels hus, **Jes.** 5:7 (2 Ne. 15:7).

Jesus berättade liknelsen om vingårdsarbetarna, **Matt.** 20:1–16.

Israel liknar ett odlat olivträd som ges näring i Herrens trädgård, **Jakob** 5. Herrens tjänare ska beskära hans vingård för sista gången, **Jakob** 6.

Herren ska välsigna alla dem som arbetar i hans vingård, **L&F** 21:9 (Alma 28:14). Arbeta i min vingård för sista gången, **L&F** 43:28.

Visdom. *Se även* Förstå, förstånd; Kunskap; Sanning

Förmågan eller gåvan från Gud att döma rätt. En person får visdom genom erfarenhet och studier och genom att följa

Visdomsordet

Guds råd. Utan Guds hjälp besitter ingen människa sann visdom (2 Ne. 9:28; 27:26).

Gud gav Salomo vishet, **1 Kung.** 4:29–30. Visheten är det viktigaste. Vinn vishet, **Ords.** 4:7. Den som vinner vett älskar sitt liv, **Ords.** 19:8.

Jesus växte till i vishet, **Luk.** 2:40, 52. Om någon av er brister i vishet ska han be till Gud, **Jak.** 1:5 (L&F 42:68; JS–H 1:11).

Jag säger er detta för att ni ska kunna lära visdom, **Mosiah** 2:17. Lär visdom i din ungdom, **Alma** 37:35.

De heliga ska finna visdom och stora skatter av kunskap, **L&F** 89:19. Låt den som är okunnig lära visdom genom att ödmjuka sig och åkalla Herren, **L&F** 136:32.

Visdomsordet

En hälsolag uppenbarad av Herren för de heligas fysiska och andliga nytta (L&F 89). Uppenbarelsen har allmänt kommit att kallas Visdomsordet. Herren har alltid undervisat sina efterföljare om hälsoprinciper. Herren uppenbarade för Joseph Smith vad slags mat vi bör äta och vad som bör undvikas, tillsammans med ett löfte om timliga och andliga välsignelser för lydnad mot Visdomsordet.

Drick inte vin eller starka drycker, **3 Mos.** 10:9. Vinet hånar, starka drycker larmar, **Ords.** 20:1. Rusdrycken är bitter för dem som dricker den, **Jes.** 24:9. Daniel ville inte orena sig med kungens mat eller med vinet, **Dan.** 1:8.

Om någon fördärvar Guds tempel, ska Gud fördärva honom, **1 Kor.** 3:16–17. Drinkare ska inte ärva Guds rike, **1 Kor.** 6:10 (Gal. 5:21).

Den som befäller någon att avstå från kött är inte ordinerad av Gud, **L&F** 49:18–21. Allt som kommer av jorden har skapats för att brukas med ömdöme, inte omåttligt, **L&F** 59:20. Herren rådde de heliga att inte använda vin, rusdrycker, tobak och heta drycker, **L&F** 89:1–9. Örter, frukter, kött och säd är avsedda att brukas av människa och djur, **L&F** 89:10–17. Lydnad mot Visdomsordet medför

timliga och andliga välsignelser, **L&F** 89:18–21.

Vishet. Se Visdom

Vittna. Se även Vittnesbörd

Att bära vittnesbörd genom den Helige Andens kraft, att högtidligt förkunna sanningen baserat på personlig kunskap eller tro.

Hjälparen ska vittna om mig, **Joh.** 15:26. Han befälde oss att predika och vittna, **Apq.** 10:42.

Tre vittnen ska vittna om sanningen, **2 Ne.** 27:12. Den Helige Andens kraft överför det till människobarnens hjärtan, **2 Ne.** 33:1. Skrifterna vittnar om Jesus, **Jakob** 7:10–11 (Joh. 5:39). Jag vittnar för er att jag vet att detta som jag har talat om är sant, **Alma** 5:45 (Alma 34:8).

Ni ska vittna om dem genom Guds kraft, **L&F** 17:3–5. Det som Anden vittnar om för er vill jag att ni gör, **L&F** 46:7. Jag sände ut er för att vittna för och varna, **L&F** 88:81.

Vittne, vittnesmål. Se även

Vittnesbörd

Ett uttalande eller betygande om att något är sant; ett vittnesbörd. Ett vittne kan också vara den person som avger ett vittnesmål, baserat på personlig känedom, det vill säga någon som bär vittnesbörd.

Du ska inte bära falskt vittnesbörd, **2 Mos.** 20:16.

Evangeliet ska förkunnas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, **Matt.** 24:14 (JS–M 1:31). Ni ska bli mina vittnen, **Apq.** 1:8. Anden själv vittnar med vår ande, **Rom.** 8:16 (1 Joh. 5:6).

Ni är villiga att stå som vittnen om Gud alltid, **Mosiah** 18:8–9. Vi tar del av sakramentet för att betyga för Fadern att vi ska hålla buden och alltid minnas Jesus, **3 Ne.** 18:10–11 (Moro. 4–5; L&F 20:77–79). Ni erhåller ingen förvisning förrän efter det att er tro prövats, **Eth.** 12:6.

Lagen om vittnen: Genom två eller tre vittnens mun ska varje ord stadfästas, **L&F** 6:28 (5 Mos. 17:6; Matt. 18:16;

2 Kor. 13:1; Eth. 5:4; L&F 128:3). Jag har ordinerat er till att vara apostlar och särskilda vittnen om mitt namn, **L&F 27:12** (L&F 107:23). De sjuttio är kallade att vara särskilda vittnen inför icke-judarna och i hela världen, **L&F 107:25**. Låt det finnas en skrivare, och låt honom vara ögonvittne till era dop, **L&F 127:6** (L&F 128:2–4).

Vittnen om Mormons bok. *Se även* Mormons bok; Vittne, vittnesmål

Herren befällde andra förutom profeten Joseph Smith att vittna om Mormons boks gudomlighet (L&F 17; 128:20). Se dessa vittnens vittnesbörd på de inledande sidorna i Mormons bok.

Genom tre vittnens ord ska jag stadfästa mitt ord, **2 Ne. 11:3**. Vittnen ska bära vittnesbörd om hans ord till människobarnen, **2 Ne. 27:12–13**. Genom tre vittnens mun ska de stadfästas, **Eth. 5:4**.

Genom tro ska de tre vittnena se plåtarna, **L&F 17**.

Vittnesbörd. *Se även* Helige Anden, den; Vittna; Vittne, vittnesmål

Kunskap och andligt vittnesbörd som den Helige Anden gett. Ett vittnesbörd (vittnesmål) kan också vara ett officiellt eller juridiskt uttalande om vad någon anser vara sanning (L&F 102:26).

Jag vet att min återlösare lever, **Job 19:25–26**.

Skäms inte för vittnesbördet om vår Herre, **2 Tim. 1:8**. Jesu vittnesbörd är profetians ande, **Upp. 19:10**.

Stå som vittnen om Gud alltid, **Mosiah 18:9**. Det fanns inget annat sätt att vinna dem åter än genom att bära ett oförfalskat vittnesbörd mot dem, **Alma 4:19–20**. Jag har allting som ett vittnesbörd om att detta är sant, **Alma 30:41–44**. Ni får ingen förvisning förrän er tro har prövats, **Eth. 12:6**.

Talade jag inte frid till ditt sinne? Vad större vittnesbörd kan du få än ett från Gud, **L&F 6:22–23**. Och efter de många vittnesbörd som getts om honom är detta det vittnesbörd som vi ger om honom,

L&F 76:22–24. Jag sände ut er för att vittna för och varna folket, **L&F 88:81–82**. Testatorerna är nu döda, och deras testamenten äger laga kraft, **L&F 135:4–5**.

Enok såg änglar bära vittnesbörd om Fadern och Sonen, **Mose 7:27**. Trots att man hatade och förföljde mig för att jag sa att jag hade sett en syn, var det ändå sant, **JS–H 1:24–25**.

Vrede. *Se även* Hat, hata; Kärlek

Vrede är att visa humör. Herren manade sina heliga att kontrollera sin vrede (Matt. 5:22). Varken föräldrar eller barn ska vredgas på andra i familjen. I skrifterna liknas vreden ofta vid eld (2 Ne. 15:25; L&F 1:13).

Kain blev mycket vred och hans blick blev mörk, **1 Mos. 4:5**. Herren är sen till vrede och stor i nåd, **Ps. 145:8**. Ett mjukt svar stillar vrede, **Ords. 15:1**. En hetlevrad man skapar gräl, den tålmodige stillar tvisten, **Ords. 15:18** (Ords. 14:29). För mitt namns skull håller jag tillbaka min vrede, **Jes. 48:9**. Jag har räckt ut mina händer mot ett folk som ständigt kränker mig, **Jes. 65:2–3**.

Om någon slår dig på högra kinden, vänd då också andra kinden mot honom, **Matt. 5:39**. Ni fäder, reta inte upp era barn, **Ef. 6:4**.

Eftersom jag har sagt er sanningen vredgas ni på mig, **Mosiah 13:4**. Jag ska i min vrede hemsöka detta folk, **Alma 8:29**.

Mot ingen är hans vrede upptänd, utom mot dem som inte erkänner hans hand i allt, **L&F 59:21**. Jag, Herren, är vred på de ogudaktiga, **L&F 63:32**.

Vägen. *Se även* Jesus Kristus; Vandra, vandra med Gud

Den väg eller kurs en person följer. Jesus sa att han var vägen (Joh. 14:4–6).

Håll Herrens bud så att du vandrar på hans vägar, **5 Mos. 8:6**. Vänj den unge vid den väg han bör vandra, **Ords. 22:6** (2 Ne. 4:5). Herren sa att hans vägar är högre än våra vägar, **Jes. 55:8–9**.

Den port är trång, och den väg är smal som leder till livet, **Matt. 7:13–14** (3 Ne.

Välfärd

14:13–14; 27:33; L&F 132:22, 25). Gud bereder en utväg att uthärda frestelser, **1 Kor.** 10:13.

Herren ger inte sina barn några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra dem, **1 Ne.** 3:7 (1 Ne. 9:6; 17:3, 13). Det finns ingen annan väg än genom porten, **2 Ne.** 9:41. Ni är fria att handla av er själva – att välja vägen till evig död eller vägen till evigt liv, **2 Ne.** 10:23. Detta är vägen, och det finns ingen annan väg, och inte heller något annat namn, **2 Ne.** 31:21 (Mosiah 3:17; Alma 38:9; Hel. 5:9). Genom att utge sin Son har Gud berett en långt bättre väg, **Eth.** 12:11 (1 Kor. 12:31).

Var och en går sin egen väg, **L&F** 1:16.

Välfärd. *Se även* Fasta; Fattiga; Gåvor; Offer; Offergåva; Tjänande

Olika sätt och medel till att sörja för människors andliga och timliga behov.

Öppna din hand för din broder, för de behövande och fattiga i ditt land, **5 Mos.** 15:11. Den som ger åt den fattige ska inget sakna, **Ords.** 28:27. Detta är den fasta jag vill ha: Dela ditt bröd med den hungrige, ge de fattiga en boning, **Jes.** 58:6–7.

Jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var främling och ni tog emot mig. Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig, **Matt.** 25:35–40.

Ge av era ägodelar till dem som står i behov, **Mosiah** 4:16–26. De delade med sig åt varandra både timligt och andligt alltefter behov och önskemål, **Mosiah** 18:29. De befalldes att förenas i fasta och bön för deras välfärd som inte kände Gud, **Alma** 6:6. Be för er välfärd och för deras som är omkring er, **Alma** 34:27–28. De hade allting gemensamt ibland sig, **4 Ne.** 1:3.

Kom ihåg de fattiga, **L&F** 42:30–31. Besök de fattiga och behövande, **L&F** 44:6. Kom i allt ihåg de fattiga och behövande, **L&F** 52:40. Ve er ni rika som inte ger av era ägodelar åt de fattiga, och ve er, ni fattiga som inte är tillfredsställda och inte vill arbeta, **L&F** 56:16–17.

I Sion fanns inga fattiga ibland dem, **Mose** 7:18.

Välsigna de sjuka. *Se även* Bota; Handpåläggning; Olja; Prästadöme; Smörja

En välsignelse som ges till sjuka av män som bär melkisedekska prästadömet, då invigd olja används.

Lägg din hand på henne, **Matt.** 9:18. Jesus lade händerna på några få sjuka och botade dem, **Mark.** 6:5. Kristi apostlar smorde många sjuka med olja och botade dem, **Mark.** 6:13. De äldste ska smörja de sjuka, **Jak.** 5:14–15.

Ni ska inte bota de sjuka utom då ni uppmanas därtill av dem som önskar det, **L&F** 24:13–14. Äldster ska lägga händerna på de sjuka, **L&F** 42:44. Lägg händerna på de sjuka, och de ska tillfriskna, **L&F** 66:9.

Välsigna, välsignad, välsignelse. *Se även* Lagen; Nåden; Patriarkaliska välsignelser; Tacksam, tacksamhet, tacksägelse; Välsigna de sjuka

Att förlåna någon gudomlig välvilja. Allt som befrämjar sann lycka, välmåga eller framgång är en välsignelse.

Alla välsignelser är baserade på eviga lagar (**L&F** 130:20–21). Eftersom Gud vill att hans barn ska finna glädje i livet (2 Ne. 2:25), ger han dem välsignelser till följd av deras lydnad mot hans bud (**L&F** 82:10), som svar på en bön eller genom en prästadömsförrättning (**L&F** 19:38; 107:65–67), eller genom hans nåd (2 Ne. 25:23).

Saligprisningarna är en välkänd lista med uttalanden om sällhet (**Matt.** 5:1–12; 3 Ne. 12:1–12).

Allmänna välsignelser: Jag ska göra dig till ett stort folk och ska välsigna dig, **1 Mos.** 12:2–3 (1 Ne. 15:18; Abr. 2:9–11). Välsignelser vilar på den rättfärdiges huvud, **Ords.** 10:6. En pålitlig man får mycket välsignelse, **Ords.** 28:20. Herren ska öppna himlens fönster för er och ösa ut välsignelse över er, **Mal.** 3:10 (3 Ne. 24:10).

Saligprisningarna utlovar välsignelser, **Matt.** 5:1–12 (3 Ne. 12:1–12). Saliga är de som är bjudna till Lammets bröllopsmåltid, **Upp.** 19:9.

Den som är rättfärdig gynnas av Gud, **1 Ne.** 17:35 (Mosiah 10:13). Om ni vill hörsamma ger jag er en välsignelse, **2 Ne.** 1:28. Jag ger er samma välsignelse, **2 Ne.** 4:9. Han välsignar er omedelbart, **Mosiah** 2:24. Herren välsignar och ger dem framgång som sätter sin lit till honom, **Hel.** 12:1.

Hjälp till att frambringa mitt verk, och du ska bli välsignad, **L&F** 6:9. Be alltid, och stor ska din välsignelse bli, **L&F** 19:38. Låt döpa dig så ska du få min Ande och en välsignelse så stor som du aldrig förr har känt till, **L&F** 39:10. Efter stor bedrövelse kommer välsignelserna, **L&F** 58:4. Människor lyder inte. Jag återkallar och de får inte välsignelsen, **L&F** 58:32. Ni har ännu inte förstått hur stora välsignelser Fadern har berett åt er, **L&F** 78:17. Från det höga prästadömet kommer förvaltningen av förrättningar och välsignelser över kyrkan, **L&F** 107:65–67. Det finns en lag på vilken alla välsignelser är baserade, **L&F** 130:20. Alla som vill ha en välsignelse av mina händer ska följa lagen, **L&F** 132:5. Välsignelser hålls i beredskap för dem som älskar Herren, **L&F** 138:52.

Abraham sökte efter fädernas välsignelser och rätten att förvalta dessa, **Ab.** 1:2.

Välsignandet av barn: Han tog upp dem i famnen och välsignade dem, **Mark.** 10:16.

Han tog deras små barn, ett efter ett, och välsignade dem, **3 Ne.** 17:21.

Äldsterna ska välsigna barnen i Jesu Kristi namn, **L&F** 20:70.

Välstånd. *Se* Rikedomar

Värdig, värdighet. *Se även* Rättfärdig, rättfärdighet

Egenskapen att vara personligt rättfärdig och behaga Gud och hans utvalda ledare.

Den som inte tar sitt kors är mig inte värdig, **Matt.** 10:38. Arbetaren är värd sin lön, **Luk.** 10:7 (**L&F** 31:5).

Se till att ni gör allt med värdighet, **Morm.** 9:29. De blev inte döpta om de inte var värdiga, **Moro.** 6:1.

Den som är lättjefull ska inte räknas värdig att bestå, **L&F** 107:100. Den som inte uthärdar tuktan är inte värdig mitt rike, **L&F** 136:31. Prästadömet ska ges till alla värdiga manliga medlemmar, **OT** 2.

Världen. *Se även* Babel, Babylon; Dödlig, dödligheten; Jorden

Jorden; en prövoplatz för dödliga människor. Bildligt talat de människor som inte lyder Guds bud.

Jordelivet: I världen får ni lida, **Joh.** 16:33.

Frukta därför inte ens döden, för i den här världen är er glädje inte fullkomlig, **L&F** 101:36.

Människor som inte håller buden: Jag ska straffa världen för dess ondskas, **Jes.** 13:11 (2 Ne. 23:11).

Om världen hatar er, ska ni veta att den har hatat mig före er, **Joh.** 15:18–19.

Den stora och rymliga byggnaden var världens högmod, **1 Ne.** 11:36.

Världen mognar i ondskas, **L&F** 18:6. Håll dig obehärdad av världen, **L&F** 59:9. Den som är trofast och håller ut ska övervinna världen, **L&F** 63:47. Ni ska inte leva enligt världens sätt, **L&F** 95:13.

Världens ände: Jag skapar nya himlar och en ny jord, och man ska inte mer minnas det förgångna, **Jes.** 65:17 (**Upp.** 21:1; **TA** 1:10).

Vid tidsålderns slut ska ogräset samlas ihop och bränns upp i eld, **Matt.** 13:40, 49 (**Mal.** 4:1; **Jakob** 6:3).

Min vingård ska jag låta bränna upp med eld, **Jakob** 5:77 (**L&F** 64:23–24).

Herren ska förgöra Satan och hans verk vid världens ände, **L&F** 19:3. Jorden ska dö, men den ska åter bli levandegjord, **L&F** 88:25–26.

Herren visade Enok världens ände, **Mose** 7:67.

Världslighet

Världslighet. *Se även* Fåfång, fåfånga; Högmod; Pengar; Rikedomar

Orättfärdiga önsknningar och strävan efter timliga rikedomar och materiella ägodelar medan det andliga åsidosätts.

Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ, **Matt.** 16:26.

De fäste sina hjärtan vid världens fåfångligheter, **Alma** 4:8 (Alma 31:27).

Lägg åt sidan det som hör världen till, **L&F** 25:10. Människornas hjärtan är i hög grad fästa vid det som hör denna värld till, **L&F** 121:35.

Vörndnad. *Se även* Frukta; Heder, hedra

Djup respekt för heliga ting; förundran.

Herren befallde Mose att ta av skorna, då han stod på helig mark, **2 Mos.** 3:4–5. Gud är fruktad i de heligas råd, **Ps.** 89:8.

Tjäna och behaga Gud med vörndnad och frukta, **Hebr.** 12:28.

Moroni bugade sig till jorden och bad mäktigt, **Alma** 46:13. Folket föll till jorden och tillbad Kristus, **3 Ne.** 11:12–19.

Ödmjuka er inför mig, **L&F** 5:24. Allting böjer sig i ödmjuk vörndnad inför Gud, **L&F** 76:93. Ert förstånd har förmerkäts eftersom ni ringaktat det ni tagit emot, **L&F** 84:54–57. Varje knä ska böjas och varje tunga ska bekänna, **L&F** 88:104. Av respekt eller vörndnad för det Högsta Väsendets namn kallade kyrkan detta prästadöme efter Melkisedek, **L&F** 107:4. Välsignelser ska utgjutas över dem som vördar Herren i hans hus, **L&F** 109:21.

Whitmer, David

En ledare i den nyligen återställda kyrkan och ett av de tre vittnena till Mormons boks sanning och gudomliga ursprung (**L&F** 14; 17–18). Herren gav honom personliga anvisningar i Läran och förbunden 14 och 30:1–4.

Whitmer, John

En ledare i den nyligen återställda

kyrkan och ett av de åtta vittnena till Mormons bok. Se "Åtta vittnens vittnesbörd" på de inledande sidorna i Mormons bok. Han kallades också att predika evangeliet (**L&F** 30:9–11).

Whitmer, Peter, den yngre

En ledare i den nyligen återställda kyrkan och ett av de åtta vittnena till Mormons bok. Se "Åtta vittnens vittnesbörd" på de inledande sidorna i Mormons bok. Herren gav honom personliga anvisningar i Läran och förbunden 16 och 30:5–8.

Whitney, Newel K.

En ledare i den nyligen återställda kyrkan. Newel K. Whitney var biskop i Kirtland, Ohio, och verkade senare som kyrkans presiderande biskop (**L&F** 72:1–8; 104; 117).

Williams, Frederick G.

En ledare i den nyligen återställda kyrkan som under en tid verkade som rådgivare i det höga prästadömetts presidentskap (**L&F** 81; 90:6, 19; 102:3).

Woodruff, Wilford. *Se*

även Manifestet; Officiellt tillkännagivande 1

Kyrkans fjärde president efter evangeliets återställelse genom profeten Joseph Smith. Han föddes 1807 och dog 1898.

Kallades att fylla en plats i de tolv råden, **L&F** 118:6. Var bland de utvalda andar som hölls i beredskap för att komma fram i tidernas fullbordan, **L&F** 138:53. Fick uppenbarelse om att månggiftet skulle upphöra i kyrkan, **OT** 1.

Young, Brigham

En apostel i den nyligen återställda kyrkan och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas andre president. Han ledde de heliga västerut från Nauvoo i Illinois till Saltsjödalen och var en framstående kolonisator i västra Förenta staterna.

Brigham Young kallades som president

för de tolv apostlarna, **L&F** 124:127. Brigham Young berömdes för sitt arbete och befriades från framtida resor utomlands, **L&F** 126. Herren lärde Brigham Young hur han skulle organisera de heliga för färden västerut, **L&F** 136. Brigham Young var bland de utvalda i andevärlden, **L&F** 138:53.

Yttersta mörkret. *Se* Helvetet

Zarahemla. *Se även* Ammon, ättling till Zarahemla; Mulek

I Mormons bok är Zarahemla 1) en man som ledde Muleks koloni, 2) en stad uppkallad efter honom, 3) landet Zarahemla, eller 4) det folk som följde honom.

Zarahemla gladdes över att Herren hade sänt nephiterna, **Omni** 1:14. Zarahemla läste upp sina fäders släktlinje, **Omni** 1:18. Ammon var en ättling till Zarahemla, **Mosiah** 7:3, 13. Kyrkan hade upprättats i staden Zarahemla, **Alma** 5:2. För de rättfärdigas skull bevarades de ogudaktiga i Zarahemla, **Hel.** 13:12. Staden Zarahemla brann vid Kristi död, **3 Ne.** 8:8, 24.

Zeezrom

I Mormons bok en lagklok i staden Ammonihah. Alma och Amulek förstod genom Anden att Zeezrom ljög. Han omvändes senare till Kristi evangelium (Alma 11:21–46; 15:1–12).

Zeniff

I Mormons bok en man som ledde den grupp som återvände till Nephis land. Han blev deras kung och ledde dem rättfärdigt (Mosiah 9–10).

Zenock

En profet i Israel under gammaltestamentlig tid, nämnd endast i Mormons bok.

Profeterade om Kristi död, **1 Ne.** 19:10. Talade om Guds Son, **Alma** 33:15 (Alma 34:7). Var martyr för sanningen, **Alma** 33:17. Profeterade om Messias ankomst, **Hel.** 8:20.

Zenos

En profet i Israel under gammaltestamentlig tid vars profetior om Kristi mission återfinns endast i Mormons bok.

Profeterade om Kristi begravning och tre dagars mörker, **1 Ne.** 19:10, 12. Förutsa Israels insamling, **1 Ne.** 19:16. Jakob citerade Zenos liknelse om de odlade och vilda olivträden, **Jakob** 5. Jakob lade ut texten kring Zenos liknelse, **Jakob** 6:1–10. Undervisade om bön och tillbedjan, **Alma** 33:3–11. Lärde att återlösning kommer genom Sonen, **Alma** 34:7. Dödades för sitt djärva vittnesbörds skull, **Hel.** 8:19. Talade om lamaniternas återställelse, **Hel.** 15:11. Vittnade om förstörelsen vid Kristi död, **3 Ne.** 10:15–16.

Zoram, zoramiter

I Mormons bok Labans tjänare som anslöt sig till Nephi och Lehi för att komma till det utlovade landet (1 Ne. 4:31–38). På grund av Zorams trofasthet välsignade Lehi honom tillsammans med sina egna söner (2 Ne. 1:30–32). Hans ättlingar kallades zoramiter (Jakob 1:13).

Åker. *Se* Fält

Ångra sig. *Se* Omvända sig, omvändelse

Återlösa, återlöst, återlösning. *Se även* Adams och Evas fall; Döden, den andliga; Döden, den fysiska; Frälsning; Försona, försoning; Jesus Kristus

Att befria, att friköpa eller betala lösen för, att befria någon från slaveri mot betalning. Begreppet *återlösning* syftar på Jesu Kristi försoning och på befrielse från synd. Jesu försoning återlöser hela människosläktet från den fysiska döden. Genom hans försoning blir de som tror på honom och omvänder sig återlösta också från den andliga döden.

Jag har återlöst dig, **Jes.** 44:22. Från dödsrikets våld ska jag friköpa dem, **Hos.** 13:14 (Ps. 49:16).

I Kristus är vi friköpta, **Ef.** 1:7, 14 (Hebr.

Återlösaren

9:11–15; 1 Petr. 1:18–19; Alma 5:21; Hel. 5:9–12).

Herren har återlöst min själ från helvetet, **2 Ne.** 1:15. Återlösning kommer i och genom den helige Messias, **2 Ne.** 2:6–7, 26 (Mosiah 15:26–27; 26:26). De besjög den återlösande kärleken, **Alma** 5:9 (Alma 5:26; 26:13). De ogudaktiga blir som om ingen återlösning hade skett, **Alma** 11:40–41 (Alma 34:16; 42:13; Hel. 14:16–18). Jesus Kristus har åstadkommit världens återlösning, **Morm.** 7:5–7. Återlösningens kraft omfattar alla dem som inte har någon lag, **Moro.** 8:22 (L&F 45:54).

De som inte tror kan inte återlösas från sitt andliga fall, **L&F** 29:44. Små barn är återlösta från världens grundläggning, **L&F** 29:46. Herren har återlöst sitt folk, **L&F** 84:99. Joseph F. Smith såg i en syn de dödas återlösning, **L&F** 138.

Adam och Eva gladdes åt sin återlösning, **Mose** 5:9–11.

Återlösaren. *Se även* Frälsaren; Jesus Kristus

Jesus Kristus är människosläktets store Återlösare eftersom han genom sin försoning betalat priset för människornas synder och möjliggjort allas uppståndelse.

Jag vet att min återlösare lever, **Job** 19:25. Jag hjälper dig, säger din återlösare, Israels Helige, **Jes.** 41:14 (Jes. 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Jag, Herren, är din frälsare och din återlösare, **Jes.** 49:26 (Jes. 60:16).

Du ska ge honom namnet Jesus, för han ska frälsa sitt folk från deras synder, **Matt.** 1:21. Människosonen har kommit för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många, **Matt.** 20:28 (1 Tim. 2:5–6). Herren, Israels Gud, har besökt och återlöst sitt folk, **Luk.** 1:68. Vi blev försonade med Gud genom hans Sons död, **Rom.** 5:10. Jesus Kristus har offrat sig själv för oss för att friköpa oss från all laglöshet, **Tit.** 2:13–14. Jesus Kristus har löst oss från våra synder med sitt blod, **Upp.** 1:5.

Återlösning kommer i och genom den

helige Messias, **2 Ne.** 2:6–7, 26. Sonen har tagit på sig människornas ondska och överträdelser, återlöst dem och tillfredsställt rättvisans krav, **Mosiah** 15:6–9, 18–27. Kristus kom för att återlösa dem som vill bli döpta till omvändelse, **Alma** 9:26–27. Han ska komma till världen för att återlösa sitt folk, **Alma** 11:40–41. Återlösning kommer genom omvändelse, **Alma** 42:13–26. Jesus Kristus kom för att återlösa världen, **Hel.** 5:9–12. Kristus återlöste människosläktet från fysisk och andlig död, **Hel.** 14:12–17. Återlösning kommer genom Kristus, **3 Ne.** 9:17. Jag är den som från världens grundläggning bereddes att återlösa mitt folk, **Eth.** 3:14.

Herren, er Återlösare, led döden i köttet, **L&F** 18:11. Kristus led för alla om de omvänder sig, **L&F** 19:1, 16–20. Små barn är återlösta genom den Enfödde, **L&F** 29:46. Jag har sänt min enfödde Son till världen för världens återlösningsskull, **L&F** 49:5. Kristus är världens ljus och Återlösare, **L&F** 93:8–9. Joseph F. Smith såg i en syn de dödas återlösning, **L&F** 138.

Vi tror att hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad mot evangeliets lagar och förrättningar, **TA** 1:3.

Återlösningssplanen. *Se även* Adams och Evas fall; Evangeliet; Frälsning; Försona, försoning; Jesus Kristus

Fullheten av Jesu Kristi evangelium, ämnat att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan. Den innefattar skapelsen, fallet och försoningen tillsammans med alla gudagivna lagar, förrättningar och lärosatser. Denna plan gör det möjligt för alla människor att bli upphöjda och i evighet leva hos Gud (2 Ne. 2:9). I skrifterna kallas denna plan också frälsningsplanen, lycksalighetsplanen och barmhärtighetsplanen.

Han blev genomborrad för våra brott, **Jes.** 53:5 (Mosiah 14:5).

Det finns inte under himlen något annat namn genom vilket vi blir frälsta,

Apg. 4:12. Liksom alla dör i Adam, så ska också alla göras levande i Kristus, **1 Kor.** 15:22. För av nåden är ni frälsta genom tron, **Ef.** 2:8 (2 Ne. 25:23). Evgit liv har Gud utlovat från evig tid, **Tit.** 1:2. Jesus är upphovet till evig frälsning, **Hebr.** 5:8–9. Återlösningensplanen utsträcktes till att gälla de döda, **1 Petr.** 3:18–20; 4:6 (L&F 138).

Döden har kommit för att uppfylla den store Skaparens barmhärtiga plan, **2 Ne.** 9:6. Hur storslagen är inte vår Guds plan, **2 Ne.** 9:13. Återlösningensplanen åstadkommer uppståndelsen och syndernas förlåtelse, **Alma** 12:25–34. Aron undervisade Lamonis far om återlösningensplanen, **Alma** 22:12–14. Amulek förklarade frälsningsplanen, **Alma** 34:8–16. Alma förklarade frälsningsplanen, **Alma** 42:5–26, 31.

Läran om skapelsen, fallet, försoningen och dopet bekräftas i nutida uppenbarelser, **L&F** 20:17–29. Planen var bestämd innan världen var till, **L&F** 128:22.

Mitt verk och min härlighet är att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan, **Mose** 1:39. Detta är frälsningsplanen för alla människor, **Mose** 6:52–62. Vi ska pröva dem med detta, **Abr.** 3:22–26.

Återställelse, återupprättande. *Se även* Evangeliets återställelse

Att ett föremål eller ett tillstånd som tagits bort eller gått förlorat kommer tillbaka.

Anden och kroppen ska återförenas i sin fullkomliga form, **Alma** 11:43–44. Återställelse är att återförena ont med ont, rättfärdighet med det som är rättfärdigt, **Alma** 41:10–15.

Vi tror på de tio stammarnas återställelse och att jorden kommer att förnyas och få sin paradisiska härlighet, **TA** 1:10 (L&F 133:23–24).

Återställelsen av evangeliet. *Se* Evangeliets återställelse

Åtrå. *Se* Begär, begärelse

Äktenskap, gifta sig. *Se även* Familjen; Skilsmässa

Ett lagenligt förbund eller kontrakt mellan en man och en kvinna som gör dem till man och hustru. Gud instiftade äktenskapet (L&F 49:15).

Det är inte bra att mannen är ensam, **1 Mos.** 2:18 (Mose 3:18). En man ska hålla sig till sin hustru, och de ska bli ett kött, **1 Mos.** 2:24 (Matt. 19:5; Abr. 5:18).

Vad Gud har fogat samman får människan inte skilja åt, **Matt.** 19:6 (Mark. 10:9). I de sista tiderna kommer somliga att avfalla från tron och förbjuda äktenskap, **1 Tim.** 4:1–3. Äktenskapet ska hållas i ära, **Hebr.** 13:4.

Herren befalldes Lehis söner att gifta sig med Ismaels döttrar, **1 Ne.** 7:1, 5 (1 Ne. 16:7–8).

Gud skapade Adam och Eva till att vara man och hustru, **Mose** 3:7, 18, 21–25.

Det nya och eviga äktenskapsförbundet: Vigsel som förrättats under evangeliets och det heliga prästadömet's lag är för jordelivet och för evigheten. Värdiga män och kvinnor som på så sätt beseglats i äktenskap i templet kan fortsätta som man och hustru i evigheten.

Jesus undervisade om äktenskapet, **Luk.** 20:27–36. I Herren är kvinnan inte oberoende av mannen eller mannen oberoende av kvinnan, **1 Kor.** 11:11. Man och hustru är tillsammans arvingar till livets nåd, **1 Petr.** 3:7.

Vad du än beseglar på jorden ska vara beseglat i himlen, **Hel.** 10:7 (Matt. 16:19).

För att uppnå den högsta graden av det celestialet måste en människa ingå i det nya och eviga äktenskapsförbundet, **L&F** 131:1–4. Om en man gifter sig men inte genom mig, så är deras förbund inte i kraft när de är döda, **L&F** 132:15. Om en man vigs till en hustru genom mitt ord och genom det nya och eviga förbundet, och det beseglas genom löftets Helige Ande, ska det vara i full kraft när de har lämnat den här världen, **L&F** 132:19.

Blandäktenskap: Äktenskap mellan en

Äktenskapsbrott

man och en kvinna med olika religiös tro och levnadssätt.

Du ska inte ta en hustru åt min son från döttrarna till kananeerna, **1 Mos.** 24:3. Om Jakob tar sig en hustru bland landets kvinnor, en hetitiska som dessa, vad ska jag då leva för, **1 Mos.** 27:46 (1 Mos. 28:1–2). Israeliter ska inte gifta sig med hedniska folk, **5 Mos.** 7:3–4. Israels barn gifte sig med kananeer, dyrkade falska gudar och drabbades av förbannelse, **Dom.** 3:1–8. Salomos hustrur förledde hans hjärta att avfalla till andra gudar, **1 Kung.** 11:1–6. Vi lovar att inte ge våra döttrar åt de främmande folken och inte heller ta deras döttrar till hustrur åt våra söner, **Neh.** 10:30.

Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror, **2 Kor.** 6:14.

Herren satte ett märke på lamaniterna så att nephiterna inte skulle blanda sig med dem och tro på falska traditioner, **Alma** 3:6–10.

Om en man gifter sig men inte genom mig, så är deras förbund inte i kraft när de är döda, **L&F** 132:15.

Människornas söner tog sig hustrur alldeles som de ville, **Mose** 8:13–15.

Månggifte: Äktenskap mellan en man och två eller flera levande hustrur. Ingen man ska ha mer än en hustru, såvida inte Herren ger befallning därom, (Jakob 2:27–30). Genom uppenbarelse utövades månggifte på Gamla testamentets tid och i den återställda kyrkans första dagar enligt ledning från profeten som hade prästadömet's nycklar (**L&F** 132:34–40, 45). Det utövas inte längre i kyrkan (OT 1). I dag är det oförenligt med medlemskap i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga att ha mer än en hustru.

Saraj gav Hagar till hustru åt Abram, **1 Mos.** 16:1–11. Jakob fick Lea och Rakel och deras tjänstekvinnor som hustrur, **1 Mos.** 29:21–28 (1 Mos. 30:4, 9, 26). Om han tar sig en hustru till, får han inte inskränka på den förras innehav, **2 Mos.** 21:10. David och hans två hustrur drog upp till Hebron, **2 Sam.** 2:1–2.

Abraham, Isak och Jakob handlade

efter befallning då de tog sig flera hustrur, **L&F** 132:37. David och Salomo syndade inte i någonting utom i det som de inte fick från Herren, **L&F** 132:38–39.

Äktenskapsbrott. *Se även*

Homosexuell handling; Kyskhet; Otukt; Sexuell omoral; Sinnlig, sinnlighet

Mäns och kvinnors illegitima sexuella förbindelser. Även om ordet äktenskapsbrott i allmänhet syftar på sexuell umgänge mellan en gift person och någon annan än vederbörandes make eller maka, kan det i skrifterna också syfta på ogiftas sexuella umgängen.

Ibland används äktenskapsbrott som symbol för en nations eller ett helt folks avfall från Herrens vägar (4 Mos. 25:1–3; Jer. 3:6–10; Hes. 16:15–59; Hos. 4).

Josef ville inte göra något så ogudaktigt och synda mot Gud, **1 Mos.** 39:7–12. Du ska inte begå äktenskapsbrott, **2 Mos.** 20:14.

Den som ser med begär på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta, **Matt.** 5:28. Varken sexuellt omoraliska eller äktenskapsbrytare ska ärva Guds rike, **1 Kor.** 6:9–10. Gud ska döma dem som är sexuellt omoraliska och äktenskapsbrytare, **Hebr.** 13:4.

Äktenskapsbrott är den avskyvärdaste av alla synder förutom att utgjuta oskyldigt blod eller förneka den Helige Anden, **Alma** 39:3–5.

Den som begår äktenskapsbrott och inte omvänder sig ska drivas ut, **L&F** 42:23–26. Om några begår äktenskapsbrott i hjärtat, ska de inte ha Anden, **L&F** 63:14–16.

Äldste. *Se även* Melkisedekska prästadömet; Prästadöme

Termen *äldste* används med olika betydelser i Bibeln. I Gamla testamentet syftar ordet ofta på äldre män i en stam som vanligtvis anförtroddes ledningen av stammens angelägenheter (1 Mos. 50:7; Jos. 20:4; Rut 4:2; Matt. 15:2). Deras ålder och erfarenhet gjorde deras råd vär-

defulla. Deras ställning innebar inte nödvändigtvis ett prästadömsämbete.

Det fanns också ordinerade äldster inom melkisedekska prästadömet på Gamla testamentets tid (2 Mos. 24:9–11). I Nya testamentet nämns äldste som ett prästadömsämbete i kyrkan (Jak. 5:14–15). Bland nephiterna fanns också ordinerade äldster inom prästadömet (Alma 4:7, 16; Moro. 3:1). I denna tidsutdelning var Joseph Smith och Oliver Cowdery de första äldsterna som ordinerades (L&F 20:2–3).

Äldste är numera den titel som ges till alla som bär melkisedekska prästadömet. Manliga missionärer tituleras till exempel "äldste". Likaså är en apostel en äldste, och det är helt rätt att tillämpa denna titel på medlemmar i de tolv eller de sjuttios kvorum (L&F 20:38; 1 Petr. 5:1). Ordinerade äldsters plikter i kyrkan i dag har angetts i nutida uppenbarelser (L&F 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Mose skrev åt alla de äldste i Israel, **5 Mos. 31:9**.

Barnabas sände hjälpen till de äldste, **Apg. 11:30**. Äldster insattes i varje församling, **Apg. 14:23** (Tit. 1:5). Den sjuka ska kalla på äldsterna, och de ska be över honom, **Jak. 5:14**.

Äldster ordinerades genom handpåläggning, **Alma 6:1**.

Äldster ska välsigna barn, **L&F 20:70**. Äldster ska leda möten såsom de leds av den Helige Anden, **L&F 46:2**. Äldster ska lämna en redogörelse för sin förvaltning, **L&F 72:5**. Äldster ska predika evangeliet för nationerna, **L&F 133:8**.

Ämbete, ämbetsman. *Se även*

Ordinera, ordination; Prästadöme

Befattning med ansvar eller myndighet inom en organisation, avser i de heliga skrifternas terminologi ofta en befattning med prästadörets myndighet. Kan också avse de plikter som hör till befattningen eller den person som innehar befattningen.

Alla medlemmar har inte samma uppgifter, **Rom. 12:4**.

Vi ärade vårt ämbete inför Herren, **Jakob 1:19**. Melkisedek hade tagit emot det höga prästadörets ämbete, **Alma 13:18**. Änglarnas uppdrag är att kalla människor till omvändelse, **Moro. 7:31**.

Ingen ska ordineras till något ämbete i denna kyrka utan medlemmarnas röstning, **L&F 20:65**. Låt därför var och en verka i sitt eget ämbete, **L&F 84:109**. Presidenter, eller presiderande ämbetsmän, utses bland dem som ordinerats till ämbeten inom dessa båda prästadömen, **L&F 107:21**. Plikterna för dem som presiderar över dessa båda prästadömen beskrivs, **L&F 107:85–98**. Låt nu därför var och en lära sin plikt och med all flit verka i det ämbete vartill han är utsedd, **L&F 107:99–100**. Jag ger er de ämbetsmän som tillhör mitt prästadöme, **L&F 124:123**.

Ände, världens. *Se* Världen – Världens ände

Änglar

Det finns två slags varelser i himlen som kallas änglar: De som är andar och de som har kroppar av kött och ben. Änglar som är andar har ännu inte fått en kropp av kött och ben eller är andar som en gång haft en dödlig kropp och nu väntar på uppståndelsen. Änglar som har kroppar av kött och ben har antingen uppstått från de döda eller förvandlats.

Det står mycket i skrifterna om änglars verksamhet. Bland talar änglar med åskans röst då de överlämnar budskap från Gud (Mosiah 27:11–16). Rättfärdiga dödliga män kan också kallas änglar (JSÖ, 1 Mos. 19:15 [tillägget]). Vissa änglar tjänar kring Guds tron i himlen (Alma 36:22).

I skrifterna talas också om djävulens änglar. Detta är de andar som följde Lucifer och stöttes bort från Guds närhet i förtullvaron och kastades ner till jorden (Upp. 12:1–9; 2 Ne. 9:9, 16; L&F 29:36–37).

Jakob såg Guds änglar stiga upp och ner på en stege, **1 Mos. 28:12**. Guds änglar mötte Jakob, **1 Mos. 32:1–2**. Gideon såg en Herrns ängel ansikte mot ansikte,

Änka

Dom. 6:22. En ängel räckte ut sin hand över Jerusalem för att ödelägga det, **2 Sam.** 24:16. En ängel rörde vid Elia och sa till honom: "Stig upp och ät", **1 Kung.** 19:5–7. Daniel såg ängeln Gabriel i en syn, **Dan.** 8:15–16. Ängeln Mikael hjälpte Daniel, **Dan.** 10:13.

Ängeln Gabriel sändes från Gud, **Luk.** 1:19, 26–27. Djävulens änglar hålls i förvar med bojar till domen, **Jud.** 1:6 (2 Petr. 2:4).

Människor såg änglar stiga ner ur himlen, **3 Ne.** 17:24. Moroni skrev om änglars betjäning, **Moro.** 7:25–32.

Aronska prästadömet innehar nycklarna till änglars betjäning, **L&F** 13. Moroni, Johannes Döparen, Petrus, Jakob, Johannes, Mose, Elia, och Elias betjänade alla Joseph Smith som änglar, **L&F** 27:5–12. Ni kan inte uthärda änglars betjäning, **L&F** 67:13. Ärkeängeln Mikael är Adam, **L&F** 107:54. Änglar är uppståndna personer med kroppar av kött och ben, **L&F** 129. Det finns inga änglar som betjänar denna jord utom de som tillhör den, **L&F** 130:5. Människor som inte lyder Guds lag om evigt äktenskap varken gifter sig eller blir bortgifta utan utsats att vara änglar i himlen, **L&F** 132:16–17.

Änka. *Se även* Välfärd

Kvinna vars make dött och som inte gift om sig.

Den faderlöse och änkan ska komma och äta, **5 Mos.** 14:29.

Denna fattiga änka gav allt hon hade, **Mark.** 12:41–44. Ta hand om föräldralösa barn och änkor i deras nöd, **Jak.** 1:27.

Herren ska vara ett ivrigt vittne mot dem som förtrycker änkan, **3 Ne.** 24:5 (Sak. 7:10).

Änkor och föräldralösa ska försörjas, **L&F** 83:6 (L&F 136:8).

Ära. *Se* Heder, hedraÄrkeängel. *Se även* Adam; Mikael

Mikael, eller Adam, är ärkeängeln eller den främste ängeln.

Herren ska stiga ner från himlen med

ärkeängelns röst och en Guds basun, **1 Tess.** 4:16. Mikael är ärkeängeln, **Jud.** 1:9 (L&F 29:26; 88:112; 128:20–21).

Ärlig, ärlighet. *Se även* Redbarhet

Att vara uppriktig, sanningsenlig och utan svek.

De som handlar i sanning behagar Herren, **Ords.** 12:22. Håll vad du lovar, **Pred.** 5:4–5.

Vi har tagit avstånd från allt hemligt och skamligt, **2 Kor.** 4:1–2. Uppför er väl, **1 Petr.** 2:12.

Ve lögnaren, för han ska kastas ner till helvetet, **2 Ne.** 9:34. Anden säger sanningen och ljuger inte, **Jakob** 4:13. Den som lånar av sin nästa ska återlämna det han lånat, **Mosiah** 4:28 (L&F 136:25). Se till att du handlar rättvist, dömer rättfärdigt och gör gott, **Alma** 41:14.

Låt var och en handla ärligt, **L&F** 51:9. Alla som vet att deras hjärtan är uppriktiga godtas av mig, **L&F** 97:8. Ni bör söka efter ärliga, visa och goda män till politiska ämbeten, **L&F** 98:4–10. Gör flitiga efterforskningar tills du kan återlämna det din nästa förlorat, **L&F** 136:26.

Vi tror på att vara ärliga, **TA** 1:13.

Ödmjuk, ödmjukhet. *Se även* Fattiga; Förkrossat hjärta; Högmod; Svaghet; Tålmod

Gudfruktig, rättfärdig, saktmodig, läraaktig och tålmodig i lidande. De ödmjuka är villiga att följa evangeliets lära.

Att vara undergiven och läraaktig, eller att ha ett undergivet och läraaktigt sinne. Ödmjukhet innefattar att erkänna sitt beroende av Gud och en önskan att underkasta sig hans vilja.

Mose var mycket ödmjuk, **4 Mos.** 12:3. I fyrtio år ledde Gud dig i öknen för att ödmjuka dig, **5 Mos.** 8:2. Eftersom ditt hjärta blev mjukt och du ödmjukade dig inför Herren, **2 Kung.** 22:19. De ödmjuka ska höra det och glädjas, **Ps.** 34:3. De ödmjuka ska ärva landet, **Ps.** 37:11 (Matt. 5:5; 3 Ne. 12:5; L&F 88:17). Bättre en ung som är fattig och vis än en kung som är

gammal och dåraktig, **Pred.** 4:13. Herren bor hos den som är ödmjuk, **Jes.** 57:15. Sök Herren, alla ni ödmjuka i landet, ni som gör vad han befäller. Sök rättfärdighet, sök ödmjukhet, **Sef.** 2:3 (1 Tim. 6:11).

Lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat, **Matt.** 11:29. Den som ödmjukar sig som det här barnet, han är den störste i himmelriket, **Matt.** 18:4. Var och en som ödmjukar sig ska bli upphöjd, **Matt.** 23:12 (Luk. 14:11; 18:14). Andens frukt är kärlek, glädje, frid, tålmod, **Gal.** 5:22–23. Jesus ödmjukade sig och blev lydig ända till döden, **Fil.** 2:8 (Luk. 22:42; 23:46). En Herrens tjänare ska inte strida utan vara vänlig mot alla, skicklig att undervisa och tålig och tillrättavisa i ödmjukhet, **2 Tim.** 2:24–25. En mild och stilla ande är dyrbar i Guds ögon, **1 Petr.** 3:4. Gud står emot de högmodiga men ger nåd åt de ödmjuka, **1 Petr.** 5:5–6 (2 Ne. 9:42).

Vi bör lägga av den naturliga människan och bli ödmjuka, **Mosiah** 3:19 (Alma 13:27–28). Ödmjuka er intill ödmjukhetens djup, **Mosiah** 4:11 (2 Ne. 9:42; 3 Ne. 12:2). Har ni varit tillräckligt ödmjuka, **Alma** 5:27–28. Gud befallde Helaman att lära folket vara ödmjuka och saktmodiga, **Alma** 37:33. Den fattigare delen av befolkningen blev allt starkare i sin ödmjukhet, **Hel.** 3:33–35. Herrens nåd är tillräcklig för de ödmjuka, **Eth.** 12:26. Jag ger människorna svaghet för att de ska kunna bli ödmjuka, **Eth.** 12:27. Ni har tro på Kristus tack vare er ödmjukhet, **Moro.** 7:39. Ingen är godtagbar inför Gud utom de saktmodiga och ödmjuka i hjärtat, **Moro.** 7:44. Syndernas förlåtelse medför saktmod och ödmjukt hjärta, och genom saktmod och ödmjukt hjärta kommer närvaron av den Helige Andens gåva, **Moro.** 8:26.

Vandra i min Andes ödmjukhet, **L&F** 19:23. Ödmjukhet ett krav för dopet, **L&F** 20:37. Styr ditt hus i ödmjukhet, **L&F** 31:9. Ödmjuka er inför mig, och ni ska se mig och veta att jag är, **L&F** 67:10. Var ödmjuk så ska Herren besvara dina böner, **L&F** 112:10. Prästadömetts makt och inflytande kan endast göra sig gällande genom mildhet och ödmjukhet,

L&F 121:41. Låt den som är okunnig lära visdom genom att ödmjuka sig, **L&F** 136:32. Anden är utsänd för att upplysa de ödmjuka, **L&F** 136:33.

Öga, ögon

I skrifterna är ögat ofta symbol för någons förmåga att ta emot Guds ljus. Symboliskt visar en persons ögon också hans andliga tillstånd och insikt om det som hör Gud till.

Herrens bud är klart, det ger ljus åt ögonen, **Ps.** 19:9. De dåraktiga har ögon och ser inte, **Jer.** 5:21 (Mark. 8:18).

Ögat är kroppens lampa, **Matt.** 6:22 (Luk. 11:34; 3 Ne. 13:22; **L&F** 88:67). Saliga era ögon som ser, **Matt.** 13:16. Era hjärtans ögon ska få ljus, **Ef.** 1:17–18.

Ve dem som är visa i sina egna ögon, **2 Ne.** 15:21 (Jes. 5:21). De började fasta och be för att folkets ögon skulle öppnas, **Mosiah** 27:22. Satan förblindade deras ögon, **3 Ne.** 2:2. Ingen kan ha förmåga att föra fram Mormons bok om inte blicken endast är fäst på Guds ära, **Morm.** 8:15.

Genom Andens kraft öppnades våra ögon och vårt förstånd upplystes, **L&F** 76:12. Ljuset är genom honom som upplyser era ögon, **L&F** 88:11. Om ni har blicken fäst endast på min ära ska hela er kropp vara fylld med ljus, **L&F** 88:67.

Öra. Se även Höra, hörsamma

I skrifterna används örat ofta som symbol för människans förmåga att höra och förstå det som hör Gud till.

De har öron men kan inte höra, **Ps.** 115:6. Herren väcker mitt öra till att lyssna, **Jes.** 50:4–5 (2 Ne. 7:4–5).

Hör, du som har öron, **Matt.** 11:15. De hör illa med sina öron, **Matt.** 13:15 (Mose 6:27). Inget öga har sett och inget öra hört vad Gud har berett åt dem som älskar honom, **1 Kor.** 2:9 (**L&F** 76:10).

Djävulen viskar i deras öron, **2 Ne.** 28:22. Öppna era öron så att ni kan höra, **Mosiah** 2:9 (3 Ne. 11:5). Jag kallades många gånger, och jag ville inte lyssna, **Alma** 10:6. Låna ditt öra åt mina ord, **Alma** 36:1 (Alma 38:1; **L&F** 58:1).

Örtagård, Getsemane

Det finns inte något öra som inte ska höra, **L&F** 1:2. Öron öppnas genom ödmjukhet och bön, **L&F** 136:32.

Örtagård, Getsemane. *Se* Getsemane

Överstepräst. *Se* Högpräst
(överstepräst)

Översätta

Att med motsvarande ord uttrycka innebörden i en tanke som framförts på ett annat språk (**Mosiah** 8:8–13; **TA** 1:8). I skrifterna sägs ofta att detta är en gåva från Gud (**Alma** 9:21; **L&F** 8; 9:7–9). Ibland kan det avse att förbättra eller korrigera en befintlig översättning på ett

språk eller att återställa en förlorad text (**L&F** 45:60–61). Joseph Smith befalldes att genomföra en inspirerad översättning av King James Bibel (**L&F** 42:56; 76:15).

Joseph Smith fick förmågan att översätta genom Guds barmhärtighet och genom Guds kraft, **L&F** 1:29. Du har fått gåvan att översätta, **L&F** 5:4. Jag ger dig en gåva, om du önskar det av mig, att kunna översätta, **L&F** 6:25. Gud gav Joseph Smith kraft från höjden till att översätta Mormons bok, **L&F** 20:8.

Med hjälp av urim och tummim över-satte jag några av tecknen, **JS–H** 1:62 (**Mosiah** 8:13; 28:13).

KRONOLOGISK ÖVERSIKT

Följande kronologiska översikt kan ge dig en uppfattning om i vilken ordning händelser på Bibels och Mormons boks tid inträffade. Många datum är ungefärliga, särskilt för händelser under Gamla testamentets tid.

Händelser på de gamla patriarkernas tid. (På grund av svårigheten att avgöra exakta årtal för händelserna i den här avdelningen är inga årtal angivna.)

År f.Kr.

4000 Adams fall.

Enoks verksamhetstid.

Noas verksamhetstid; jorden översvämmas.

Babels torn byggs; Jarediterna färdas till det utlovade landet.

Melkisedeks verksamhetstid.

Noa dör.

Abram (Abraham) föds.

Isak föds.

Jakob föds.

Josef föds.

Josef säljs till Egypten.

Josef inför Faraos.

Jakob (Israel) och hans familj far till Egypten.

Jakob (Israel) dör.

Josef dör.

Mose föds.

Mose leder Israels barn ut ur Egypten.

Mose förvandlas.

Josua dör.

Efter Josuas död inleds domarperioden. Den förste domaren var Otniel och den siste Samuel; ordningsföljd och årtal för de övriga är mycket osäkra.

Saul smörjs till kung.

Händelser i Israels förenade rike

1095 Sauls regering inleds.

1063 David smörjs till kung av Samuel.

1055 David blir kung i Hebron.

1047 David blir kung i Jerusalem; Natan och Gad profeterar.

1015 Salomo blir kung över hela Israel.

- 991 Templet fullbordas.
 975 Salomo dör; de tio nordliga stammarna gör uppror mot hans son Rehabeam, och Israel delas.

Händelser i Israel	Händelser i Juda	Händelser i Mormons boks historia
975 Jerobeam blir kung i Israel.	949 Sisak, kung över Egypten, plundrar Jerusalem.	
875 Ahab regerar i Samaria över norra Israel; Elia profeterar.		
851 Elisha utför stora under.		
792 Amos profeterar.		
790 Jona och Hosea profeterar.	740 Jesaja börjar profetera. (Rom grundläggs; Nabonassar blir kung över Babylon 747; Tiglat-Pileser III är kung över Assyrien från 747 till 734.)	
	728 Hiskia blir kung över Juda. (Salmaneser IV blir kung över Assyrien.)	
721 Det norra riket förstörs; de tio stammarna förs bort i fångenskap; Mika profeterar.	642 Nahum profeterar.	
	628 Jeremia och Sefanja profeterar.	

Händelser i Israel	Händelser i Juda	Händelser i Mormons boks historia
	609 Obadja profeterar; Daniel förs som fånge till Babylon. (Nineve faller 606; Nebukadnessar är kung över Babylon från 604 till 561.)	
	598 Hesekiel profeterar i Babylon; Habackuk profeterar; Sidkia blir kung över Juda.	600 Lehi lämnar Jerusalem.
		588 Mulek lämnar Jerusalem och far till det utlovade landet.
		588 Nephiterna skiljer sig från lamaniterna (mellan 588 och 570).
	587 Nebukadnessar intar Jerusalem.	

Händelser i judisk historia

537	Koresh fastslår att judarna kan återvända från Babylon.
520	Haggai and Sakarja profeterar.
486	Ester lever och verkar.
458	Esra ges i uppdrag att genomföra reformer.
444	Nehemja utses till ståthållare i Judeen.
432	Malaki profeterar.
332	Alexander den store erövrar Syrien och Egypten.
323	Alexander dör.

Händelser i Mormons boks historia

400	Jarom får plåtarna.
360	Omni får plåtarna.

Händelser i judisk historia	Händelser i Mormons boks historia
277 Septuaginta, översättningen av judiska skrifter till grekiska, påbörjas.	
167 Mackabeern Mattatias revolterar mot Syrien.	
166 Judas Mackabeus blir ledare för judarna.	
165 Templet renas och återinvigs; Hanukka börjar firas.	
161 Judas Mackabeus dör.	
	148 Abinadi dör martyrdöden; Alma återupprättar kyrkan bland nephiterna.
	124 Benjamin håller sitt sista tal till nephiterna.
	100 Alma den yngre och Mosiahs söner påbörjar sin verksamhet.
	91 Domarnas regering inleds bland nephiterna.
63 Pompejus erövrar Jerusalem, mackabeernas regeringstid upphör i Israel och romarnas regeringstid börjar.	
51 Cleopatra regerar.	
41 Herodes och Fasael blir gemensamt tetrarker över Judeen.	
37 Herodes blir ledare i Jerusalem.	
31 Slaget vid Actium utkämpas; Augustus är kejsare i Rom från år 31 f.Kr. till 14 e.Kr.	
30 Cleopatra dör.	
17 Herodes restaurerar templet.	
	6 Lamaniten Samuel profeterar om Kristi födelse.

Händelser i kristen historia

e.Kr.

- Jesu Kristi födelse.
- 30 Kristi verksamhet inleds.
- 33 Kristus korsfästs.
- 35 Paulus omvänds.
- 45 Paulus första missionsresa.
- 58 Paulus sänds till Rom.
- 61 Apostlagärningarnas historia avslutas.
- 62 Rom bränns ner; de kristna förföljs under Nero.
- 70 De kristna flyr till Pella; Jerusalem belägras och intas.
- 95 De kristna förföljs av Domitianus.

Händelser i Mormons boks historia

e.Kr.

- 33 Den uppståndne Kristus visar sig
eller i Amerika.
- 34
- 385 Den nephitiska nationen går
under.
- 421 Moroni gömmer plåtarna.

EVANGELIERNAS SAMSTÄMMIGHET

Frälsarens lärdomar i Matteus, Markus, Lukas och Johannes kan jämföras med varandra och med nutida uppenbarelser på följande sätt.

Händelse	Matteus- evangeliet	Markus- evangeliet	Lukas- evangeliet	Johannes- evangeliet	Nutida uppen- barelser
Jesu släkttavla	1:1–17		3:23–38		
Johannes Döparens födelse			1:5–25, 57–58		
Jesu födelse	2:1–15		2:6–7		1 Ne. 11:18–20; 2 Ne. 17:14; Mosiah 3:5–8; Alma 7:10; Hel. 14:5–12; 3 Ne. 1:4–22
Simeons och Annas profetior			2:25–39		
Besök i templet (påskhögtiden)			2:41–50		
Johannes verksamhet inleds	3:1, 5–6	1:4	3:1–3		L&F 35:4; 84:27–28
Jesu dop	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:31–34	1 Ne. 10:7–10; 2 Ne. 31:4–21
Jesus frestas	4:1–11	1:12–13	4:1–13		
Johannes Döparens vittnesbörd				1:15–36	L&F 93:6–18, 26
Bröllopsfesten i Kana (Jesu första underverk)				2:1–11	
Första utdrivningen ur templet				2:14–17	
Nikodemus besök				3:1–21	
Den samaritiska kvinnan vid brunnen				4:1–42	
Jesus förkastas i Nasaret			4:16–30		
Fiskare kallas att vara människofiskare	4:18–22	1:16–20			
Underverket med fyllda nät			5:1–11		
De tolv kallas och ordineras	10:1–4	3:13–19	6:12–16		1 Ne. 13:24–26, 39–41; L&F 95:4

Händelse	Matteus- evangeliet	Markus- evangeliet	Lukas- evangeliet	Johannes- evangeliet	Nutida uppen- barelser
Bergspredikan	5-7		6:17-49		3 Ne. 12-14
Herrens bön	6:5-15		11:1-4		3 Ne. 13:5-15
Änkans son uppväcks			7:11-15		
Jesus blir smord av en kvinna			7:36-50		
Jesu liknelser är korta berättelser som jämför all dagliga föremål och händelser med en himmelsk sanning. Jesus använde sig ofta av liknelser för att undervisa om andliga sanningar.					
Såningsmannen:	13:3-9, 18-23	4:3-9, 14-20	8:4-8, 11-15		
Ogräset:	13:24-30, 36-43				L&F 86:1-7
Senapskornet:	13:31-32	4:30-32	13:18-19		
Surdegen:	13:33		13:20-21		
Skatten i åkern:	13:44				
En dyrbar pärla:	13:45-46				
Fiskarens not:	13:47-50				
Husbonden:	13:51-52				
Den obarmhärtige tjänaren:	18:23-35				
Den gode herden:				10:1-21	3 Ne. 15:17-24
Den barmhärtige samariten:			10:25-37		
Ödmjukhet, bröllopfesten:			14:7-11		
Den stora måltiden:			14:12-24		
Det återfunna fåret:	se även 18:12-14		15:1-7		
Det återfunna myntet:			15:8-10		
Den återfunne sonen:			15:11-32		
Den ohederlige förvaltaren:			16:1-13		
Lasarus och den rike mannen:			16:14-15, 19-31		
Den orättfärdige domaren:			18:1-8		

Händelse	Matteus- evangeliet	Markus- evangeliet	Lukas- evangeliet	Johannes- evangeliet	Nutida uppen- barelser
Vingårdsarbetarna:	20:1-16	se även 10:31			
Punden:			19:11-27		
Två söner:	21:28-32				
De onda vingårdsarbetarna:	21:33-46	12:1-12	20:9-19		
Kungasonens bröllop:	22:1-14		jämför 14:7-24		
De tio jungfrurna:	25:1-13		se även 12:35-36		L&F 45:56-59
Talenterna:	25:14-30				
Får, getter:	25:31-46				
Stormen stillas	8:23-27	4:35-41	8:22-25		
En legion djävlar far in i svin	8:28-34	5:1-20	8:26-29		
Jairus dotter uppväcks	9:18-20, 23-26	5:21-24, 35-43	8:41-42, 49-56		
En kvinna med blödningar botas	9:20-22	5:25-34	8:43-48		
Uppdrag till de tolv	10:5-42	6:7-13	9:1-6		L&F 18
Bespisningen av fem tusen	14:16-21	6:33-44	9:11-17	6:5-14	
Jesus går på vattnet	14:22-33	6:45-52		6:15-21	
Predikan om livets bröd				6:22-71	
Petrus vittnesbörd om Kristus	16:13-16	8:27-29	9:18-21		
Petrus lovas rikets nycklar	16:19				
Kristi förklaring; prästadömetts nycklar överlämnas	17:1-13	9:2-13	9:28-36		L&F 63:20-21; 110:11-13
De sjuttio kallas och skickas ut			10:1-12		L&F 107:25, 34, 93-97; 124:138-140
En blind man botas på sabbaten				9	
Lasarus uppväcks				11:1-53	
Tio spetälska botas			17:11-19		
Barn välsignas	19:13-15	10:13-16	18:15-17		

Händelse	Matteus- evangeliet	Markus- evangeliet	Lukas- evangeliet	Johannes- evangeliet	Nutida uppen- barelser
Maria smörjer Kristi fötter	26:6–13	14:3–9		12:2–8	
Intåget i Jerusalem	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Penningväxlarna drivs ut ur templet	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Änkans offergåva		12:41–44	21:1–4		
Jerusalems förstörelse och tecken på Kristi andra ankomst	24	13	21:5–38		L&F 45:16–60; JS-M 1
Jesu sista påsk; sakramentet instiftas; instruktioner till de tolv; lärjungarnas fötter tvättas	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Jesus är vinstocken				15:1–8	
Jesu lidande i Getsemane	26:36–46	14:32–42	22:40–46	18:1	2 Ne. 9:21–22; Mosiah 3:5–12; L&F 19:1–24
Judas förräderi	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Förhöret inför Kaifas	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Förhöret inför Pilatus	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Förhöret inför Herodes			23:7–12		
Jesus hånas och misshandlas	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Korsfästelsen	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Hel. 14:20–27; 3 Ne. 8:5–22; 10:9
Uppståndelsen	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Jesus visar sig för lärjungar		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Jesus visar sig för Thomas				20:24–29	
Jesu himmelfärd		16:19–20	24:50–53		